1080

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபகவத்விஷயம்.

பகவத்விஷயம்.

க - உ - ௩ - ௪ - ௫ - பத்துக்கள்

திருவாய்மொழி, ஆறாயிரப்படி. இருபத்தினாலாயி

ரப்படி. வ்யாக்யானங்களான

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:,

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்,

இதுகள் அடங்கியது,

சண்டப்பாளயம்,

அ - ரா - திருவேங்கடாசாரியரால்

யதாமாத்ருகம் பரிசோதிக்கப்பட்டு

சண்டப்பாளயம் "பாகவதவஸ்ரீ"

முத்திராக்ஷரசாலையில்,

பதிப்பிக்கப்பட்டது,

1912

ஸ்ரீ:

பகவத்விஷயம்.

ஶ்ரீஹயக்³ரீவபரப்³ரஹ்மணே நம:.

ஶ்ரீமதே நிக³மாந்தமஹாதே³ஶிகாய நம:.

ஶ்ரீமதே வாத்ஸ்யாஹோபி³லார்யமஹாதே³ஶிகாய நம:.

தநியவ்யாக்²யாநப்ராரம்ப⁴:.

[illegible]

[illegible] ॥௬॥ [illegible] ॥௭॥ [illegible] ॥௮॥ [illegible] * * ॥௯॥

ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமான் ஸஹகாரமான கருணையாலே ஆழ்வார்களையும் ஸ்ரீநாதமுநிகள் முதலாய் ஸ்ரீவேதாந்த தேசிகரளவாகவுள்ள ஆசார்யர்களையும் அவதரிப்பித்து, அம்முகத்தாலே த்ராவிடஸம்ஸ்க்ருத ரூபங்களான ப்ரபந்தங்களைச்செய்துவைத்து, ஸகலவேதாந்தஸாரமான ரஹஸ்யத்ரயத்தை இந்நிலத்திலே வாழுங்காலப்பட்டிருக்கிற சேதநர்கள் ஸுலபமாகப்பெற்று உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கும், அந்தஸம்ப்ரதாயத்தாலும் காலதத்வமுள்ளதனையும் ஸம்ஸ்காரமாயிருக்கும்படிக்கும் பண்ணிவைத்து, சேதநர்களுக்கு உபகாரகனானான். அப்படியிருந்த ஸம்ப்ரதாயத்தாலே பின்பேர்களும் அந்த ஆழ்வார் ஆசார்யர்களுடைய திவ்யஸூக்திகளையும் அவர்கள் செய்தருளின ப்ரபந்தங்களினுடைய பெருமையையும் ப்ரபந்தஸாரங்களில் பரக்க அநுஸந்தித்தார்கள். அதன்றியும், இவர்களுடைய ஸம்ப்ரதாயத்தில் [illegible] வைபவத்தையும், உத்தரகாலத்தில் நாலாயிரத்தினுடைய [illegible] ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் முதல், [illegible] ஸ்ரீநிகமாந்த தேசிகர் வரையிலுள்ள [illegible] ஸ்வாமிகளுடைய வ்யாக்யாநங்களையும் [illegible]

தார். அதில் ஸாரஸாரமாயிருப்பதை முன்னோர்கள் ஸம்ரக்ஷித்தார்கள். இப்போது பெரியோர்கள் நியமனப்படிக்கு உத்தராயணம் ஸம்ரக்ஷிக்கப்படுகிறது. * * * *

இப்ப்ரபந்ததனியன்களான ச்லோகங்களும், ஸுவெண்பாத்ராநுஸந்தேயங்களான வாக்யங்களும், அவரவர்கள் ஒவ்வொரு ப்ரபந்தாநுஸந்தாநதசையிலும், ஒவ்வொரு திவ்யதேசத்திலும், அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். அதில் நாலாயிரத்தனியன்கள் கோயிலில் ஒரு திருவத்யயநோத்ஸவத்தில் ப்ரபந்தாநுஸந்தானம் பண்ணும்போது ஏற்பட்டு, திவ்யதேசங்கள்தோறும் தனியன்களோடேகூட நாலாயிரப்ரபந்தங்களை அநுஸந்திக்கும்படி உபயவேதாந்தப்ரவர்த்தகராயும் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகருமான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். பின்பு, லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பம் முதல் ச்லோகபஞ்சகமும், திருநகரியில் ஆழ்வார் திருவோலக்கத்தில் ஒருக்கால் ப்ரபந்தாநுஸந்தானம் பண்ணும்போது ஏற்பட்டு திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி எம்பெருமானார் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். ராமாநுஜதயாபாத்ரம், த்ராக்ஷநிரஸநாநநம் உதாஹரணர்களாலே திருவத்யயநோத்ஸவ ப்ரதிஷ்டிதமானபோது அழகியமணவாளப்பெருமாள் நம்பெருமாள் அந்த காலத்தில் ஜயித்து ஆழ்வார் ஸம்பந்தமான அவதாரதசையையும், திருவத்யயநோத்ஸவத்தை திவ்யதேசங்கள்தோறும் ஸ்வாராஜ்யமாய்ச்செல்லும்படிக்கும் பண்ணியருளினவிஷயத்தில் திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படிக்கு அழகியமணவாளன் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். பின்பு "ஸர்வதேசதசாகாலே, ஷ்வவ்யாஹதபராக்ரமா" என்றளவாக உள்ள வாக்யங்கள், வேதாந்தவைபவம் நிர்ந்தவாறே எம்பெருமானார் கோயிலில் ஆழ்வாரை திருவவதரிக்கை செய்துவைத்து நூற்றந்தாதியை இயற்பாவில்சேர்த்து திருவத்யயநோத்ஸவத்தை நிறைவேற்றினதசையிலே அழகியமணவாளன் நியமனப்படி திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி. எம்பெருமானார் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். ‘ஸ்ரீசைலஸ்ரீம

ம்ரியதே வத்ஸராதேநாதி ந ஸம்ஸய:” என்கிறவாக்யத்திற்கு ஸூவ்ருத்தாநுஸந்தாநமும், “நமோ ராமாநுஜார்யாயேத்யாதி, வேதாந்ததேசிகனே யின்னுமொரு நூற்றாண்டிரும்” என்றளவாக உள்ள ஸப்ரமாயாநுஸந்தாநமும், ஆழ்வார்கூராசார்யர்கள் ஸவர்ஷாவஸாநவர்த்திகமாக திருவத்யயநோத்ஸவ ஸமாவஸாந ஸமயில் அழகியமணவாளன் நியமனப்படி ராமாநுஜதயாபாத்ரத்தை அநுஸந்தித்தஸமயிலே ப்ரபந்தாநுஸந்தாநம் பண்ணினபின்பு முடிவில் திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி அழகியமணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். வாழியணிதூப்புல், வாதாசனவர், செங்கமலத்தயன், என்கிறபாட்டுக்கள், கோயிலில் ஒருபுரட்டாசித்திருவோணத்திருநாளில் அர்ச்சையாக எழுந்தருளியிருக்கிற நம்தேசிகன் திருவோலக்கத்தில், நயினாராசாரியரும், ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியும், திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருளினதாயிருக்கும். ப்ரபந்தாநுஸந்தாநமில்லாதகாலத்தில் நாலாயிரத்தனியன்களையும், அம்ருதரஞ்ஜநீமுதலாய் ப்ரபந்தஸாரமளவாகஉள்ள இருபத்தினான்கு தேசிகதிவ்யப்ரபந்தங்களையும், நயினாராசாரியர் அருளிச்செய்த பிள்ளையந்தாதியையும், த்விஜயராகவமாக தஞ்சைமாநகரில் எழுந்தருளும்போது ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவப்ராஹ்மணவ்யாஜத்தாலே அந்த எம்பெருமான்ஸந்நிதியில் முன்னம் அநுஸந்தித்து அப்படியே திவ்யதேசங்கள்தோறும் அநுஸந்திக்கும்படி நயினாராசாரியரும் ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஸ்வாமியும் நியமித்தருளினதாயிருக்கும். சீரொன்றுதூப்புல், என்கிறதனியன் தேசிகப்ரபந்தங்களுக்கு தனியனாயிருக்கும்படி அவர்கள்நியமித்தருளினதாயிருக்கும். இதன்விவரங்களை பன்னீராயிரம், ப்ரபந்தநிர்வாஹம் முதலான க்ரந்தங்களில் கண்டுகொள்வது. * * * *

பேரருளாளன் திருவவதாரமான நயினாராசார்யருடையவும், ஸ்ரீதேவராஜதேசிகன் திருவுள்ளமுகந்தருளின ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயருடையவும், நியமனம் எம்பெருமான் திருவுள்ளமுகந்தருளினநியமனமாகையாலே, கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோவில்,

முதலானஎல்லா திவ்யதேசங்களிலேயும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அனைவ
ரும் அந்தநியமனப்படி நடத்திப்போருவர்கள். சில ஸ்வார்த்தியாளு
க்கள் அத்தைக் கதிக்ரமித்து தங்களுக்குவேண்டினபடி செய்வா
ர்களேயாயினும் "யஸ்ஸ்வஸ்த்ராவநாஸ்த்ராய ஸம்ஹவாதித்ரைத்ரே
யார்ஹ" என்றவெம்பெருமான், ஆஜ்ஞாவ்யதிக்ரமேச்வராஹீ, என்
றுகொண்டு "தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நரா
தமாந்। க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபாந் ஆஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு" எ
ன்கிறபடியே அவர்களை க்ஷிபாமிஸங்கல்பத்துக்கிலக்காக்கி ஊர்
த்வகதிநாஶபூர்வகமாக ஸம்ஸாரபரித்ராணம்பண்ணக்கடவ
னொருவனாகையாலே தன்னியமனத்தையே தலைக்கட்டிவிடுவன்
க்ஷமிகொளாஹலக்ஷ்யாம் ஸத்யஸந்த்ரவசம: 'என்கிறபடியே இ
வர்கள் தன்னுடைய விஹிதிராஸாதநத்திற்கு உறுப்பானவ
ர்களாகையாலே உபயவிபூதிநாயகனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு
ஆதரணீயர்களேயாகிலும்" ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவமேமதம் "என்கி
றபடியே தனக்காத்மாக்களான ப்ரபத்திஸம்ப்ரதாயநிஷ்டர்
களானபெரியோர்களுக்கு உபேக்ஷணீயர்களான இவர்கள்
திறத்தில் எம்பெருமானுக்கு சீற்றமேயாயிற்றுப்பிறப்பது, லோ
கத்தில் ஶரீரந்தானும் ஆத்மாவுக்கு நியாம்யமாயிருக்கக்கடவதிறே,
ஆத்மாவுக்கநிஷ்டமானவற்றை வெறுக்கக்கடவதிறே ஶரீரமும்
லோகத்தில் ஸார்வபௌமனான ராஜா தனக்கபிமதனேயாகிலும், த
ன்னுடைய ஜ்யேஷ்டனிலும், தன்மஹிஷியிலும், தன்குமாரனிலும், ஸ்வராஜ
ப்பட்டவனை ராஜாஜ்ஞைக்கு விலக்கக்கடவனல்லனிறே, ஆகையால்,
ஸர்வேஶ்வரன் இவர்களை திருத்தியாதல், க்ஷிபாமிக்கிலக்காக்கியா
தல், ப்ராயஶ்சித்தாதிகளில் மூட்டியாதல்' வியர்த்தவைபவகூ
மாக்கி தன்னியமனத்தையே தலைக்கட்டிவிடுவன். பின்னும்சிலர்
ஒருவர்செய்த ஶ்லோகமாலைகளையும் நிர்வாஹத்தையும் மற்
றொருவர்செய்ததாக க்ரந்தங்களில் எழுதி அதஜ்ஞஸாமாந்யர்களை,
மயக்குவார்கள், ஆகையாலிறே பூர்வாசார்யர்கள் செய்தரு
ளின க்ரந்தங்களில் விசேஷார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்து இப்
ப்ரபந்தத்தாலே தெளிவிக்கிறோம். ஸதாசார்யநியதமா
னப்ரபந்நாவக்ரந்தத்திற்கு ஒருசேர்த்தியுண்டாயிருக்குமாப்போ

௩ ௵— ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸ்வாமியருளிச்செய்தது.

தனியன்.

ராமாநுஜதயாபாத்ரம்.

வ்யா— ஆம், பின்பு முதலாயிரம்- திருமொழி- திருவாய்மொழி இயற்பா, என்கிற க்ரந்தங்களும், அதில் ஸ்வாபதேசவ்யங்க்யங்களி னுடைய க்ரந்தங்களும் ஒருசேர்த்தியுடையனவாயிருக்குமாப்போலும், இவற்றின் வ்யாக்யானங்களும் ஒருசேர்த்தியுடைத்து அதில் வ்யாக் யானாசார்யர்களிலே முக்யஸ்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீஷ்டர்களான ப்ரியம்வதஸ்ரீஸம்பந்த ராமாநுஜமேஹாஸ்[illegible] டைய வ்யாக்யானத்தையும் ஸம்ப்ரதாயத்தாலே வ்யாக்யாதாக்கும் ளான ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிற தனியனாலே நம் தேசிக ரைச்சரணமடைந்து அந்தால நம் தேசிகர் அருள்பெற்று அம் முகத்தாலே மற்ற நாலவர்களுடைய கடாக்ஷமும்பெற்றுப்பின்பு அநுஸந்தாக்களனைவரும் ஸர்வஸ்வஸமர்ப்பணம் மாறா வரத ராமாநுஜ நம்பணை[illegible], என்கிற ஸம்ப்ரதாயத்தாலே லக்ஷ்மீநாயஸம்ப்ரதாயத்தின் [illegible] இந்த ராமா நுஜதயாபாத்ரமென்கிற தனியனை அநுஸந்தித்து அற்றி பம் [illegible] நியமப்படிக்கு [illegible] னதாயிருக்கும். * * * * *

(ராமாநுஜதயாபாத்ரவ்யாக்யா.)

இத்தனியன் திருநாராயணபுரத்தில் நயினாராசார்யர் லெளகி பிலே ஸமவிஷயமான [illegible] வ்யாக்யானத்தேபோட சகிமிருந்தபோது நம்தேசிகருடைய [illegible] விராநுஸம்பந்தமின் ஸ்ரீவத்ஸ ஸ்வாமிஜீயர் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும் *

ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்றது, [illegible] விவந்த மனமுதலானவற்றையுடையனாகி [illegible] பெ, கிடாம்பி அப்புள்ளாருடைய வாத்ஸல்யத்துக்கு [illegible] விஷயத்தை "பாவலனையர்" என்கிறபடியே [illegible] து. இதுவொருவர்க்குமான யோஜனை. [illegible] ராஜ யோஜநாக்ரமம் நிச்சயவாகள. அதையுமிப்பெண்ணில,

ஶ்ரோத்ராநந்தபாவாத்” மென்று, நாட்டிக்காப்பலஹிலென்று
ன மொலியாகனைப்போலே மறைப்பாருண்டு; நம்மிராமாநு
சன் பொன்னடியென்று அழகியமணவாளன் அருளிப்பாடிட்டது
ம், ஸங்க்ஷேபேண ஸூத்ரத்தையும், “உக்த்யா தநஞ்
ஜய விபீஷண லக்ஷ்யயா தே ப்ரத்யாய்ய லக்ஷ்மணமுநே ர்பவதா விதீர்
ணம் । ஶ்ராவணம்” என்னும்படியே எம்பெருமானுக்கு
அழகியமணவாளன் க்ருபைசெய்தருளினபோலே நம்மாழ்வாரீ
ச்வரன் ஸந்நிதியில் உடையவர் க்ருபைசெய்தருளின வ்ருத்தா
ந்தத்தையும் கணிசித்து, பெரியபெருமாள் திருமுன்பே ஸ்ரீபா
ஷ்யம் பண்ணின [illegible]
ளன் [illegible] எம்பெருமானார் வாக்ஸ்ரீ
வைகுண்ட வ்யாஹாரத்தை [illegible] ஆசார்ய
[illegible] ஸர்வாத்மாக்களையும் எம்பெ
ருமானார் [illegible] ஆசார்யர்க்கும் [illegible]
த்தருளினார். அனந்தரம் (ராமாநுஜபாதச்சாயா) ராமாநுஜ
ராமாநுஜ - ராமாநுஜ - ராமாநுஜ - [illegible] -
ராமாநுஜபாதம், “[illegible] ப்ரஹ்மஜ்ஞான
[illegible]” என்றும் [illegible]
[illegible] । [illegible]” என்றும் “[illegible]
[illegible]” என்று [illegible]
[illegible] திருவாய்மொழி [illegible] பெரு
மைபெற்ற ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைப் போலே [illegible] தி
ருவிலச்சினையும் [illegible] திருவுடைய
[illegible] ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் [illegible] “[illegible]
[illegible]” [illegible] திவ்யஸூக்தியுடைய
[illegible] ப்ரஹ்மா [illegible] பெற்றுக்கொ
ண்ட ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடையவும் அவருக்கு நாதரான எம்
பெருமானாருடையவும் [illegible] ஸம்பந்தமுண்டென்ற
தாயிற்று இதனால் “[illegible], [illegible]”
என்றும் “[illegible] । [illegible]” என்று
ம் “[illegible] । [illegible]”

ஜி" என்றும் ஸ்தோத்ரங்களில், "ஸ்வோசிதே தத்வப்ரதிபத்தியே-
ஜீவாத்மகர்மஸேவேச | ஸாம்ஸாரிகம் நிர்வேதம் நமே
த்யாவேவ வோரக்ஷேவேச" என்றும்படி உபதேசித்தருளின நம்
பெருமாள் திருவுள்ளத்தையும், அத்திருவுள்ளமான அர்த்தத்தை
ஸ்ரீபாஷ்யாதிக்ரந்தங்களாலே ஸம்க்ஷேபமாகவும் விஸ்தாரமாகவும் வ்யா
க்யாநம்பண்ணி ப்ரகாஸிப்பித்தருளின எம்பெருமானார் திருவுள்ள
த்தையும் ரஹஸ்யத்ரயாதிகளாலே ஸுவ்யக்தமாயிருக்கும்படி
தெளிவித்தருளினவராகையாலே அந்த ராமாநுஜார்களு
டைய அபிப்ராயவேத்தரென்றதாயிற்று. அன்றிக்கே, ஸ்ரீயஃபதிநாத
ன் ரவாதிராஜனுக்குச்சொன்ன அர்த்தத்தை விவரித்தருளின
யதிவதிராஜனுடைய அபிப்ராயத்தை யதிவதிராஜராமாநுஜனு
ம் வெளியிட்டருள, அவ்வர்த்தங்களையெல்லாம் ரஹஸ்யத்ரயா
திகளாலே வெளியிட்டருளினபடியாலே அவர்களிருவர்க்கும் பா
த்ரபூதரென்றதாகவுமாம், ஆகையாயிறே "மாரளவாதிஸம்
ஸாம்ஸாரஸாராய ஸ்ரீவிஷ்ணு ஜநாஸக்தீநாயதீந்த்ராவீயா
ஸ்யாஃ | யதீந்த்ராவீயாவிஷ்ணுகாருண்யஉபாத்ராஃ காலே தா ஜா
தீவாதத்வரி தாஷ்டாபிப்ராயா" என்று அண்ணனும் அபிமா
னபூர்வகமாக அறுதியிட்டருளினார் அன்றிக்கே, ஸநாஜஸம்பு
த்தாலே ஆழ்வாரையும், எம்பெருமானாரையும், ஸநாஸம்யுக்து தி
ருமாலாழ்வாரெம்பெருமானார் வராஜக்ருபைகளுக்கு பாத்ரபூதா
ரென்னவுமாம் ஸநாஜ - என்றது ஸஹஜ - என்றபடி "விஷ்ணு
ஸேஷீ தஸீயஸ்ஸுபகுணநிலயோ விக்ரஹஸ்ஸ்ரீஸடாரிஃ ஸ்ரீமா
ந்ராமாநுஜார்யஃ பதகமலயுகம் பாதி ரம்யம் ததீயம்" என்றகக
டவதிறே. ஆகஇப்புடைகளாலே "கஸ்யசித் வைஷ்ணவதாஸஸ்ய
ஸதவஜ்யவிபக்ஷாயஸே ஸதஸ்கேஷ்டமஸாயாந்யவஸ்தூந
ஸம்ஸ்க்ருதீயாபாதே | ஸ்ரீமத் ஸ்ரீஸம்ஜ்ஞீ தீஸநிமராதாயஸ்ய
ஸாவொஜ்ஜவலஸ்ரோகொஸ்வ ததாரதிவ்யதேஸிஜ ராமாநுஜ
ஸத்யாதிஜஃ" என்று பன்னீராயிரத்தில அருளிச்செய்தபடியிலே தி
ருமால்திருமகள் தென்குருகைக்காமுனிவர் எதிவரனார்பெருமை
சொல்லிறுப் மேலையதேசிகர் பெருமைசொல்லுகிறது அனயிக
கே திருமாலாழவார்க்ள எம்பெருமானாரேயாய அவரெம்பெருமா

ஞரீர அப்புள்ளாராய் அவாசூயைகருப்பட ஆரென்கையாலே தி
ருமலையாழ்வாரெம்பெருமானாரப்புள்ளாருகளுடைய சூயைக்குப் வா
ஆரென்றவுமாம். அப்போது "க்ஙாஜ" என்று ஆழ்வாரெம்பெரு
மானப்புள்ளார்களை சகாவாப்பது, இன்னும் யோஜநாந
ரங்களும், ஷகுவாயோஜநாதிவிசேஷாசஷாக்களும், பன்னீரா
யிரத்தில் பரக்கக்கண்டுகொள்வது. * *

(ஜ்ஞாநவைராக்யஸம்ருத்தி ஷணமென்றது, வாமராயிருக்கசெ
யமீதும் அம்மாள திருவோலக்கத்தில் ஸ்ரீஸாஷ்யத்தில விட்ட
விடம் தெரியாதே திகைத்திருந்த முதலிகளுக்கு உபந்யாஸ
வாக்யாநுவாதஉருவ [illegible] ஜ்ஞாநத்தையும்,
ஆவோயப [illegible] ஒருக்ஷணமொரு [illegible] செரல
[illegible] அப்போ
தே, ஸகலஸம்ஹிதையின்று [illegible] அருளிச்செய்து
ஆவோயம [illegible] ஸகலஸம்பத்துவ
நுபத்தைத் [illegible] ஜ்ஞாநத்தையும், பின்னும்ஸவுக்கு
த்ருஸகல [illegible] விசேஷம் [illegible]
ஷஷ [illegible] வைராக்யத்தையும் ஸம்ருத்தி
மாகவுடையவரென்றபடி. இத்தால் [illegible] வை
ராக்ய" என்கிறபடியே [illegible] திரும
[illegible]
[illegible] தலைவுஸவு
[illegible] வைராக்யத்தை யு
[illegible]
[illegible]
[illegible] குவாபவைசூவ
[illegible] ஸாதுவாநு
[illegible] ஜ்ஞாநவைராக்ய [illegible] ஸம்
ருத்தி ஷணமென்று [illegible] சூவாபவைசூவ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ஶ்ரீவைஷ்ணவாநாம் [illegible]

என்றதுகடைவதிற் * க * க

(ஸ்ரீஶைலேஶ தயாபாத்ரம்) என்றது, நம்பெருமாள் [illegible] திருவநந்தாழ்வானது [illegible] திருவாய்மொழி [illegible] 'வென்றி [illegible]' என்னும் [illegible] என்றபடி.

([illegible]) [illegible] என்கிற [illegible] தனக்கஸாதாரணமான திருநாமத்தை [illegible] பெரியபெருமாளை [illegible] திருநாமத்தையுடைய நம்மாழ்வாரை சரணமடைந்தேனென்றபடி. இவ்விடத்தில், பெரியபெருமாள் [illegible] [illegible] திருப்பாணாழ்வார் [illegible] [illegible] என்று திருவரங்க [illegible], ஸ்ரீஶைல [illegible] [illegible] *

[illegible] நம்மாழ்வார் [illegible] அந்தாதி [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீவைஷ்ணவ [illegible] நம்பெருமாள் [illegible] ஸ்ரீஶைல [illegible] [illegible] * * * *

இத்தனியன் [illegible]

ர்க்கை [illegible] அநுஷ்டேயம் [illegible] | [illegible] என்கிற [illegible] கத்தின்படியும் ம(த்)தனை. * * * * * *

ஆகையால் அறிவொன்றுமில்லாத அசேதநமாய் நிஷ்பலமான [illegible] த்து, [illegible] எங்ஙனேயிருப்பினும், வென்றிப்புகழ் திருவேங்கடநாதனென்றுகருவாய், நின்றுநிரந்தரம் [illegible] நோய்கடிந்தனனே” என்கிறபடியே [illegible] சொல்லிற்றாயிற்று. * * * * *

இத்தனியன்தான் [illegible] ஸம்ப்ரதாயத்தை [illegible] நிரூபிப்ப தென்னவென்னில்;

[illegible] த்தாலே [illegible] த்தாலே [illegible] த்தாலே [illegible] [illegible] த்தாலே ‘தத்துவம் [illegible] ணை [illegible]” என்றும், “எனதா வியுன்னதே [illegible]” என்றும் சொல்லுகிறபடியே [illegible] மும், மறுதராத்திருவுடன்மாயில் தரித்தவனா [illegible] மும் மற்றுக் [illegible] டத்துலே [illegible] யாகவந்த [illegible] த்தாலே “உலகத்தார் பெருகுவ ரோனும் பயனில்லையாகும்” என்கிறபடியே பிறந்த [illegible] விரக்தியும் சொல்லுகையாலே — [illegible] மும், த்ருதீயபா [illegible] த்தாலே நாராயண [illegible] மும், [illegible] என்று [illegible] மை சொல்லிற்ப் ‘ஆயந்தபேராடை [illegible] வேறுமை’ என்கிறவதாய [illegible] மும் சொல்லிற்றாய நிருத்தோத்தி [illegible] மாய்த்து. *

மேலும் [illegible] த்தாலே [illegible] மும், [illegible] த்தாலே [illegible] மும், [illegible] த்தாலே [illegible] மும், [illegible] மாய் இம்முக

த்தாலே அபாஸ்த்ரம் ப்ரதிவாதி தமாய்த்து. * *

இன்னமும், வைராக்யத்தாலே, உபாயாந்தரநைரபேக்ஷ்ய வாசகமானவர் ஆகையாலே ப்ரபத்யுபாயமும், ஜ்ஞாநத்தாலே, ஸகலசாஸ்த்ரார்த்த ப்ரதிபாதகமான அர்த்தபஞ்சகமும், உபாயாந்தரத்தாலே ஸம்ஸாரம் வர்ஜநீயமென்றதினால் தத்த்வமும், த்ருதீயபாதத்தாலே மோக்ஷப்ரதிபாதகமும், ராமாநுஜத்தாலே ஸேஷத்வமும் "ராமாநுஜன்" என்பதினால் ஸம்ப்ரதாயமாகையாலே ப்ரதிவாதி தமாய்த்து. * * * * *

இப்படி, ஆசார்யரத்னமான மாணிக்கச்செப்புபோலே யிருக்கிற இத்தனியனாலே நம்தேசிகரை சரணமடைந்து அம்மாவத்தாலே நமதேசிகனருள் பெறவேணுமென்றும் சொல்லிற்றாய்த்து. * * * * * * * *

அண்ணனும் நம்தேசிகர்நுள பெருமாளுக்கு ஸவேஷ்டமான கைங்கர்யமான பரமஸ்வாமியான "பரவாஸாதி ஸம்ஸாரவா ஸ்வாமிநே" என்கிறதாக அருளிச்செய்தார். மேலும் அவர்கள் பாவனையான போலே பென்றும் ஸத்தையும்" ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரர் வேதாந்தாசார்யர் ஸர்வ ப்ரபந்நாத்மாநாம் வந்தே ! ஸம்ஸார ராஜா ஸர்வமங்கள தரிசனாய வேதாந்த தேசிகாய நம:" என்று அருளிச்செய்தார். * *

"ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய ஸிம்ஹாய கவிவாதிநாம் ! ஸ்ரீமதே வேங்கடேசாய வேதாந்தகுரவே நம:" என்றும் "வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி" என்றும் "ஸிம்ஹாஸநஸ்தோ வேதாந்த தேசிகவராய" என்றும் "ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய ஸ்ரீமதே வேதாந்த குரவே நம:" என்றும் இப்படிகளிலே நம்தேசிகர் பெருமை பரக்கப் பேசப்பட்டது. * * * * * * * *

ஸ்ரீவேதாந்த ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஸ்வாமி திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ:

ராமாநுஜதயாபாத்ரந்தனியன் வ்யாக்யாநம்

ஸ்ரீவாத்ஸ்ய வரதவேங்கடதேசிகன் அருளிச்செய்தது.

(அவதாரிகை.)

ஸ்ரீய:பதியாய் ஸகலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதா
நனாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வேச்வரன், நித்யஸூரிக-
ளோடே ஒக்க ஸாம்யாபத்தியைப் பெற்றவர்களான லீலாவிபூதிவி
ஶேஷத்தைப்பெற்று «ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத், ஸர்வம்ஹ்யே
தத்ப்ரஹ்ம ஸர்வம் தேஜோமயமேவ ஸாத்விக நிர்குணம் ஸப்ராஹ்ம
ணா:" இத்யாதிகளின்படியே வாழுமாமபடியாயிருக்கச்செய்தே "ஸ
நாதிகா யாவத்:" என்கிறபடியே ஸ்ருஷ்டியிலே இரும்புண
டநீர்துபோல விழுங்கக்கடவதான ஸம்ஸாரிகளின் விஶேஷத்தை
யிழந்துகிடக்கிறபடியை கண்டு "ஸஹஸ்ராம்ஶூபிஶ்ச" என்கிறப
டியே தானிருவாளான ஸர்வேச்வரனாய் நின்று "ஸம்ஸார
யதிவேவிதம், மாயவனதனைவாயகவைத்தருளினவை" இ
த்யாதிகளின்படியே ஸ்வஸாத்யஸாதநங்களை அறிந்தருள்க ஸ
ர்வகரணவ்யாபாரநம்பனனைச்செய்து «சேதநாரணவிஷ
யாதிவாஸஸம்பாதநம் லோகோத்ஜீவநாதர்த்தவம்" எ
ன்கிறபடியே வேதாவஸ்தாநங்களை ஸாத்தமை ஸ்ருஷ்டித்
து, தத்வஹிதபுருஷார்த்தாதிவேதகமான ஶ்ருதிஸ்ம்ருதி
முதலான ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பித்தும் "த
த்தநாநாவிதம், ஸ்ருஷ்டிகளில்லாக்கால் அவைவிசுத்தனுமா
னேன், ... கருமங்க
ள்" இத்யாதிகளின்படியே அவதாரங்களைப்பண்ணியும், அ
நந்தமாக "அஜாயமாநோ ஬ஹுதா விஜாயதே, அஜஹத்ஸ்வபாவம்
அப்ரமேயம், நானாகிய தான்முதலாய சகராதிகளைந்நான் படைத்தா
ன்" இத்யாதிகளின்படியே தத்தத்காலோசிதமான ரூபங்கள்
முதலான வேஷங்களை ஸ்ருஷ்டித்து அவர்களுக்கு வேதாதிகளை உ
பதேசிக்க, அவர்களும் த்ரிகுணாத்மகமாய் ப்ரக்ருதிஸ்
தாவலம்பநமாய், ஸத்வஸம்பந்தனாகா ஜகதுத்பத்தி
ஹிதா: । ப்ராணிநாம் ஜநிதஸம்ஸாரஸாகர:" இத்யா
திகளின்படியே ஸம்ஸாரஸாகரத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பவர்களாய்
அவர்களுக்கு உபதேசித்த வேதாதிகளும் "த்ரைகுண்யவி
ஷயா வேதா:" என்கிறபடியே த்ரிகுணவாஸநாவிஷயமா

லையாலே அதைத்தவிராதே "அவரவர்விதிவழி" என்கிறபாசுரத்
தின்படியே தத்தத்வர்ணாச்ரமோசிதகர்மாக்களைக் கொண்டும்
“ஈச்வரோஹமஹம்போகீ, பாபபாவஹ்ருதஜ்ஞாநா:” இத்யாதிகளிற
படியே ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதவராய்க்கொண்டும் ச்ருத்யாதிக
ளை “ஸ்வகல்பிதார்த்தநிஷ்டாநாம்” இத்யாதிகளிற்படியே தங்களதங்க
ள் ஸ்வகல்பநாப்ரகாரவ்யக்தமாக்கி ஸ்வாபிப்ராயாநுஸா
ரேணார்த்தங்களையும் உள்ளபடி அறியாதே கலங்கிநிற்க, தானு
ம் ஸர்வஜ்ஞராய் ஸர்வோத்தமராலே, ஸாஸ்த்ரங்களை ஸமஸ்த
ப்ராணிஸாமாந்யங்களான ஸர்வஜ்ஞரஹஸ்யமாத்ருவா
ய விசேஷவிஷயங்களாக “சிங்காமைவிரித்தவன்” என்கிறப
டியே உபதேசித்தும் அநுஷ்டித்தும்காட்ட அதுதானும் ஸஜ்ஜ
ராய் அஸஜ்ஜரான ஸம்ஸாரிகளுக்கும் ஸாதாரணமல்லாமை
யைக்கணித்துத் தானே ஸர்வசக்தித்திருமகளுக்கு அவதரித்து
ஸர்வப்ராணிஸாமாந்யமாய் ஸர்வஸ்வாமியான ப்ரபத்தியை “ஸக்ரு
தேவ ப்ரபந்நாய, தவாஸ்மீதி ச யாசதே” என்
னும்படிகளிலே ப்ரகாசிப்பிக்க அதுதானும் ஸர்வஸாதாரணா
நதம், என்கிறபடியே ராஜஸதாமஸாதிஸ்வபாவமான ஸர
ஸ்வதந்த்ரதை அறியாதபடியாலே ஸம்ஸாரத்துக்குக் காரணா
கரமாகாதபடியைக்கண்டு அநந்ரம் “ஸம்வத்ஸரம் ஸம்
வத்ஸரமுபாஸீத, ஸத்யாத்மஜம், ப்ரவாஹாவச்சிந்ந
யள, ஸம்ஸாரஸ்ம்ருதிர்நாஸ: ச்ருதிஸாமாந்யம் ஸர்வ
லோகஸாக்ஷிகம்ஸ்வகாம, ஆதிப்பெரியோர்களையும் வைத்திய
குப்பிறந்த, அன்றுதொட்டிப்பெருமான்” இத்யாதிகளிற்படியே
அஸத்ருசமான ஸாகஸஸம்பந்தங்களை ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்
டு கண்ணனாய் அவதரித்து, “ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய ..... மோக்ஷயிஷ்யா
மி மாசுச:” என்று சரமச்லோகமாய ப்ரபத்திசாஸ்த்
தை அர்ஜுநனையிட்டு லோகோபகாரார்த்தமே’ எ
ன்றபடியே நம்முடையவரைப்போலே ஸர்வரும் அறியும்படி உ
பதேசிக்க அதுவும் இவனுடைய பாண்டவபக்ஷபாதமாக
ப்ரீதிவாத்ஸல்யஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதிகுண
ஸமஸ்தாதிவ்யாபாரங்களாலே இந்த்ரஜாலாதிஸம்ஸாராக்ஷமாய்க்கா

யஜ்ஞமயமாந்தபடியாலே ஸர்வேச்வரனும் ஸகலலோகநாதனும் என்றிப்படிச் சொல்லப்பட்ட உத்க்ருஷ்டவ்யக்தத்தை அடைந்த நாதமுனிகள் என்றிப்படிப் போரச்சேர்ந்த கதைப்பட்டு இளிகளிக்க மாகையாலே தனதுடைய ஸ்வதந்த்ரவிசேஷத்தைக் காட்டுபவரான குருபரம்பராந்தபடியையும் கலிகால ஸமயத்தையும் வெகுதந்தமான இந்த அவமருத்திரப்படியையும் கண்டு ஆத்மாக்களுக்கு ஆசார்யர்களுடைய பார்வையைக் கண்டு ஸ்ரீமயூபடியைப்போலே ஸஜாதீயரைக் கொண்டே இவர்களைக் கரையேற்றவேண்டுமென்று 'கலௌ புநர் விஷ்ணுபக்தி । ஈஸ்வர ... வைஷ்ணவஸ்ரீர்மதீம், ஸமாக்ருத்யம் க்ருதம், க்ருதயுகாந்தியாக [illegible] தீர்த்தர் [illegible] பொன்னாறு [illegible] ன்னைத் தனக்கு [illegible] உத்தியாக திருச்சொல்லுகிறபடியே வராஹ [illegible] ஸர்வாதிகாரத் தர [illegible] திருவவதரித்து [illegible] அவதரித்திட்டு, அவ்வாறே யோகம் கொண்டு [illegible]

வைகறைக் கண்ணுறுப்பில் ஆவதற்கிடம் இதுவென்றபடியும் * இப்படிப்பட்ட வெழின்மலாமாதர் தாரையென்று எம்பெருமானைத் திருவுள்ளம்பற்றிச் சுவர்க்கமாகத் தனித்து வளரும்படியைக் கண்டு" பொலிக பொலிக பொலிக, கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம், கலியுகம் கெடும் கண்டுகொண்மின், திரியுகக் கலியுகத்தே, கலிதன்னைக் கடக்கப்பாய்ந்து" என்றும் மங்களாசாஸநஞ்செய்து

ஸ்ரீயஃபதியினுடைய நெஞ்சாறலுநீருமபடி * உஜ்ஜாயத்ருஷ்ய
ஷிதத்ருதிஷாதிநாரத, ஸஹிதைஸ்ஸம்ஸாவிதோ ஸமி: என்றும்
அவனும தானுநியிலே ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸாக்ஷாத்ஸாதநமான
ப்ரவத்தி இவர்களாலே [illegible] ஈருகிறபடி-
யைககாடு * [illegible] நீயென்றிவ
ர் [illegible] யுடையவனும்இ
வர்க[illegible] ஒன்றும ப்ரபந்நஸக்த
நக்ஷ்[illegible] இவர்களஸம்ப்ரஜ
யம [illegible] க்தாலே
பாஷ்யோபாஸ்த்ரகளான [illegible] ஸம்ஹர
விதமாக நாதமுனியாளவந்தாரிடையிட்டு "தமிழ்மறையின்மறி
சை தந்தவள்ளல்" என்கிறபடியே விசேஷாகாரேண ப்ரபத்தி-
பதித்துவரச்செய்த "ஸ்ரீபாஷ்யபேதரேபிருதி" என்கிறபடி-
யே [illegible] ஸம்ப்ரதாய[illegible]
குவர[illegible] ஷேஷ
ஷேஷவ்ருத்தி [illegible] ஷேஷதஜீவிதஜ
நஜி, [illegible], [illegible] யக்ஷண
[illegible] பதியிபடியே [illegible]
பத்திபடியுடையவராய * [illegible]
யேவனுஹிராய[illegible] விஷ்ணோ[illegible]
ஷஜே" [illegible] உடைய
யவரை அவதரிப்பித்த [illegible] ஸம்ப
[illegible] விஷேஷ
மாக ப்ரவத்தி [illegible] தன்னுடைய உபாய
ஞானஸ்ஸ [illegible] ஆனவராகருதரு
ஸாக்ஷா[illegible] யும், ஒருக்கா
லும் [illegible] என்னும
பத்தி [illegible] ஸெம்
[illegible]
திப[illegible] ப்ரவ
த்திமானவ[illegible] ப்ரவஞ்ஜஸநக்ஷத்[illegible]

யத்ராதிபஹு ஸஹஸ்ரஸம்ஹிதையான த்ரவ்யாயவிசேஷங்களை பரம ன் னுமாறனடிபணிந்துய்ந்தவன், குறையிற்பிரானடிக்கீழ்விள்ளாத வன்பன் இத்யாதிகளிற்படியே யாழ்வாருடைய கடாக்ஷவிசே ஷத்தாலே திருமாலையாண்டான முனனிலையாக ஸ்வீகரித்தும், அவ்வர்த்தங்கள் காலக்ஷேபத்தாலே பிறராலங்குலைந்துபோகாத படி தன்திருவடிகளில ஆச்ரயித்தமுதலிகள ஸர்வருக்கும் உஜ்ஜீவ மாமபடி புளாளையிட்டு ஆழ்வாருடையதிருவுளளபபடி இவவ ர்த்தவிசேஷங்களை ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணஸங்க்யமாக ஆறாயி ரப்படியென்கிற திருநாமமுடையதான வ்யாக்யாநஞ்செ ய்தருளப்பண்ணியும், இப்படி "ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த் ததாமபிவர்த்ததாம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீஸூக்தியாலே உபயவி பூதிநாயகத்வம்பெற்ற உடையவருடைய ஆஜ்ஞாரூப மான இந்த ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தனம் ஸர்வதேசகாலமாய் ஸ ர்வோத்தமமாய் "கடல்வண்ணனை பூதங்கண்மண்மேல் மலிய புகுந்திசைபாடி யாடியுழிதரக்கண்டோம்" என்கிறபடியே ஸ த்வோந்மேஷியாய் வந்து பொலிந்திடச்செய்தே, கலிதோஷ மும் தன்னுடைய விபூதியிலே ஸர்வேச்வரனாலும் அழிக்கவொண ணாதபடியாயிருக்கச்செய்தே * கலௌ க்ருதயுகஞ்சஸ்யாத், நந்த ஸமுத்ரவிஷ்ணுதிவ்யாயிநாஸீர்ஷகவாரா:, கலியுங்கெடுங் கண்டு கொண்மின், திரியுங்கலியுகத்தே என்கிறபடியே அழியுமளவாக, அவ்வளவிலே உடையவரும் திருமேனிதளர்ந்து வார்த்தகம் த்ரா ந்தராய எழுந்தருளியிருக்க அவர்முன்னேபோதான் ஸர்வஷே ஷங்கொண்டுதின்று ஸர்வோத்தமஸ்வீகரித்து நிறந்திலேபோ லே கதிவாதப்படையா, உடையவரும் அவ உண்ணுமஸ்மர்யமென ன, அவருடைய ஸ்ரீசரணேசரப * ப்ரஜாகாவ த்ரிவேஷம் ததிஹ லவம் கேதுஷீநிவ்ருத்திநிரூபம் என்னுமேலிட்டுச்சொல்ல, உ டையவரும் நம்முடைய ஸம்ப்ரதாயத்தைக்குலைக்க உன்னால் ஸ ஹ்யம் — அப்படிகேயநீரிட்டு சிறைக்கணிந்ததபோதிலும் நாம் ஸர்வலோகஸர்வோத்தரமாநுஜ வைபவத்தாவதாரங்களிலே ஸர்வ ரோஹ்ருஜீஸம்ப்ரதாயதீபரதர்சக்களை நிரூபித்தது ஸ்ரீஸூக்தியை நோக்கினதேபாதினம ஒரு ஸவதாராதரஞ்செய்து நிலைநிற்க

க்கடவோம் என்ன, பின்பு யதிஸார்வபௌமனான ஸ்வாசார்ய
வைபவத்தை உடையவரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரன் இவ்வி
ஷ்ணுஸம்ப்ரதாயத்தை ஸவிஸ்தரமாய் ப்ரவர்த்திப்பிக்கச்செய்
தே சிலகாலத்திருப்பிப்பு * ராகவாசார்ய ஸ்ரீ த்ருஜ்யதை
ப்ருஹ்மபாரிஷு, அரங்கராஜர்பிறந்திருவளீரேல்" என்கிறபடி.
யே, ஸர்வஜ்ஞ ப்ரஹ்மர்ஷிகளென்றிக்கே - ஸ்ரீமந்நாத முதலிகள்
ஸேனையிலே அபேக்ஷிதரான ராகவாரணாதிகளிருந்தபோ
லே * வைஷ்ணவா நாராயணீஹாரி ப்ரஸூதி விஷயாதரேண:
தேஹாபிமானனுகூலை:" என்கிற உடையவராலாக்குத்திறகு
விஷயபூதர்களாய் வைஷ்ணவ வைஷ்ணவரான ஸ்ரீஸ
காக்ஷிகளாலே, ஆங்கு ஸகலதிஷ்டரான ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வாரு
லே ஸம்ரக்ஷிக்கப்பட்டதோபாதி இங்கு ராமராஜஸிம்ஹாஸ
ப்ரவர்த்தகராலே ஸம்ரக்ஷிக்கப்பட்டபடி கஷ்டாயாஸ
வத்தாலே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு சிதைவுவாரச்செய்தே, இந்த
ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகரைப் ப்ரத்யக்ஷமான ஸ்ரீபாஷ்ய
ப்ரத்யக்ஷமான உடையவர்நம் திருநாட்டிலே இருந்துபோ
ககடிஆராய ஸ்ரீபாஷ்யமும் அறாவேண்டாம - ஸம்ருஷ்டிஜ்ஞாரு
னநாமே இதறுகுபுகலாய் * ஓயாவீவாரோதம் ஓங்காரமெவகா
ணோதம் । ஸ்வாமிவாஸிநீதீர ரமாவஸமோதே" எ
ன்கிறபடியே இந்தஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஸந்தோஷத்தால் நியம
வருமபோது பிராட்டியுமநாமும் ஓரவதாரஞ்செய்தந்த ஸம்ப்ர
தாயத்தைநோக்கியும் தம்முடைய ஸம்ஜ்ஞைகளைக்கொண்டும் த
ழைப்பிக்கக்கடவோமென்கிற ஸங்கல்பத்தாலே நலமந்தமில்லதோ
ர் நாட்டைவிட்டு ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டமாயிருக்கிற * தைவவ
டமலை, மண்ணவரும் விண்ணவரும் விரும்பும்வெற்பு வேதவெற்பு"
என்று ப்ரஸித்தமான திருவேங்கடமலையிலே ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ
தீரத்திலே பிராட்டியும் நாமும் தாவளமாயச்சென்று வர்த்தித்து
இருக்கிறதுமன்றி அப்பனுக்குச்சங்காழிபளித்தருளும் பெருமா
ளென்கிறபடியே ஓரளவிலே யும்மானுடான ஸம்ஸ்காராகாரத்
தையும் * கமலாப்ரவேசனே க்ருதபதைநைக நாதஷ்டிதி
ஸவ்யாபஸமஸ்தகம் ஸஹஸ்ரசக்ர: ப்ராணாயமபத்மஸங்கஸ"

என்று விலக்ஷணமான ஸாமவதிட்ட கிஞ்சித்காரத்தைப் பொய்ப
போலியதசேச்சுமையாக நினைத்திருக்கிற நாமிந்த தேசாவதா
ரத்திற்கு ஸம்மாருக உம்முடைய ஸிம்மாஸனத்தை ஒரு க்ஷணகால
ஞ்செய்தாகிலும் நிலைநிறுத்தக்கடவோமென்றும், நமக்கு ஸர்வ
ஸர்வகாலங்களிலே * சென்றால் குடையாம், ஸ்ரீபாதுகாதேவீ:
இத்யாதிப்படியே ஸர்வதேசஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும்
ஸர்வவிதகைங்கர்ய பாத்ரபூதரான நீரும ஒரு அம்சாவதாரம்
பண்ணுமென்றும் நியமித்து சிலகாலங்கழிந்தவாறே கலிகொண்
டநிகழ்ச்சியான ஸம்ஹிதைக்கு காஞ்சீஸமாதியான காஞ்சீநகரத்
திலே விஶ்வாமித்ர கோத்ரீயரான அநந்தஸூரியென்கிற மஹா
பிதாவுக்கு விதானஸம்பன்னராக என்கிறபடியே இவ்வவதா
ரத்திற்கு வித்யாஸம்பத்தாலும் தேவதேவ ப்ரஸாதாய"
இத்யாதிகளிற்போலே அவருடைய தேவியாரான தோதாரம்பையி
னிடத்திலே ஸ்ரீயப்பதியான திருவேங்கடமுடையான ஸர்வா
ஸம்பன்னைக் திருவுள்ளம்பற்றி * என்னனோனைப் பெற்றவள்கொ
லோ இவனைப் பெற்றவயிறுடையாள் என்னும் புகழ்ச்சியை அவ
ள்தனக்குத் தந்து * கோசலை நைய வயிறு வாய்த்தவனே" என்கிற
படியே சிலகாலம் சென்றவாறே * கவஸம்ப்ராப்தகல்யாண ப்ரபாவ
ஸாங்கோபாங்க ஸவித்ரீ" என்கிறபடியே ஸர்வலோக ஸுகாவ
தாரமான தன்னை அவர் பெறும்படி ஸர்வலோக ஸமஸ்தமாயப்படி
திருவேங்கட திருமலையில், நிதந்த திருவோணத்தை, ப்ரணாம
க்ஷேத்ரம் விஷ்ணுதேவதா, என்னுமிடைகளிலே ஜகத்ப்ரஸி
த்தமாய் ஸர்வஸாதாரணமான திருவோணநக்ஷத்ரத்திலே முன்
னொடானதனுடைய திருநாமமும் தேஜோவிசேஷமும் குலை
யாதபடி கலி (சஙஎஅ) வதான ஶுக்லஸம்வத்ஸரத்து மாதத்திரு
வோணத்தில் ஸ்ரீவேங்கடேசதேசிகருப அவதரித்தருளினான். *

இவருடைய வைபவத்தை ஆராய்ந்தால், க்ருஷ்ணாவ்யபித்ர
வேதாந்த தேசிகவர்ணதாயிந:, வேதாந்ததேசிகபதே வி
நிவேஶ்யபாலம்" இத்யாதிகளிற்படியே வேதாந்ததேசிகபட்
டாபிஷேகம் திருவேங்கடமுடையான் தானே செய்தருளினதா
கவும், ஸ்ரீரங்கநாயகீ: கவிதார்க்கிககேஸரீ । வேதா

ஜ்ஞாநப்ரதேயப்ரஸந்நபதாம் ஸதா ஸ்ம்ருதி" என்று இவர்விஷயமான திருமந்த்ரத்தையே ஸ்ரீதேவிஜீவநாமமாக உபதேசித்ததாகவும், இவர் மாதாபிதாக்கள் ஸ்வப்நவிசேஷத்திலே ஸந்தாநநிமித்தமாக தேவதாஸ்நாநஸேவா ஸ்நாநத்ஸநி விசிஷ்டரான திருமணிபாழ்வாரை பாத்ரபூதராய் ஸாக்ஷாத்கரித்தும், ஸநாயபார்யரையும் திருவனந்தாழ்வான் ஆவ்யா வதாரமாயும் விஷ்வக்ஸேநாம்சராயுமுள்ள உடையவரை அவத ரிக்கும்படி ஸங்கல்பித்ததாகவும், தானுந்தன்னுடைய வரிகளுக நும வ்யூஹதேவராயிருக்கச்செய்தே அவ்யக்தஸ்வரூபவ ஜோபாதியும்- பிராட்டியுமதாமும வ்யூஹதேவராயிருக்கச் செய்தே ஸங்கர்ஷணராயிருக்குமதோபாதியும உக்தரீதிவரி கரங்களோடே தானும அவ்யக்தநாய் அவதரித்தானென்றி றே ப்ரஸித்தம். * * * * *

இத்தைக்கணிசித்திறே "வேங்கடேசாவதாரோயம் தத்கண்டா வதாரோவா" என்றும், அலர்மகள்கேளவன்கையாழி, வ்ருஷப வநாத்ரிநாயகோத்தம ராமஸ்ய, விஷ்வக்ஸேநாயகம் ஸங்கராந்தக" உக்தரீதிகளிற்சொல்லப்படுகிற உடையவருடைய அவதாரமெ னனும்படி யதீந்த்ராம்சராயவர்" என்றும் ப்ரசரணவிசேஷங்க ளை சிஷ்டாசார்யர்கள் சொல்லிப்போருவது. * *

ஸர்வஜ்ஞராவரான தேசிகன் அவதரித்தபின்பு ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபம் ஸாதாரணமாக அப்புள்ளாரிடத்திலே நின்றுயதி வரரும் மடப்பள்ளி வந்தமணமெங்கள வார்த்தையுமன்னிய தே உக்தரீதிப்ரமாண பூதங்களிலே சொல்லப்படுகிறபடியே ப்ரா ஸ்தம்ஸாரராய உடையவருடைய ஸந்நிவேசமாய் விசா லதிவ்யாரணஸம்பவமாய் அவிச்சிந்நாசார்ய பரம்பராகதமாய் விலக்ஷணசாஸ்த்ர ஸக்தப்ரவ்ருத்திஸாக்ஷாத்ப்ரவர்த்தகங்களான உபயவேதாந்தங்களையும் ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் வேதாந்த ஸம்ப்ரதாயம் ஸம்வேதநமதி அப்புள்ளார்தந்தேமலாசே வடி சேர்ந்து பணிந்து என்றுஸ்வாசார்யகடாக்ஷ விசேஷத் தாலே ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ராபேக்ஷாரஹிதர், உள்ளதெல்லாம் தோ லையிட்டனன் என்கிறபடியே உபதேசாத்ருஸாபேக்ஷமாகவு

ழ்வார் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றாப்போலே தாமும் மயர்வறம
திநலமருளப்பெற்று, அயர்வறும்மமரர்களதிபதி ஆதியாய் ஸம்ஸா
ரோஜ்ஜீவநஸூக்திகள் ஈறாய் அவர்களாலே நடத்தப்ப
ட்ட திவ்யஸித்தாந்தத்திற்கு த்ரிகாலத்திலும் ஒருகுறைவு வாராத
படி வேதார்த்தஸங்க்ரஹ தீப ஸாரங்களாலேயும் பா
ஹ்யாப்யந்தர குத்ருஷ்டிகளை ஸிம்ஹம் ஸிம்ஹஸமேதுஷம், கூறாய்
நீறாய் நிலத்திலொடுங்கல் சாருமலமெல்லாம, என்கிறபடியேத
ன்னுடைய யுக்திஸாரஜாலங்களினாலேயும் துகள்துகளாய் போ
ம்படி, உடையவர் நெஞ்சாற்றலீர ஸர்வதோமுகமாய் ஸிம்ஹா
ஸநாஸீநராய்நின்று பிறகாலும் அழிய வொண்ணாதபடி ஶிஷ்ய
ப்ரஶிஷ்யர்களாலேயும் ப்ரதிஷ்டாபநம் பெருகிச்செல்லும்படி உ
டையவருடைய ஸர்வஜ்ஞவிஷய ஸம்ப்ரதாயம் இந்த ஸம்ப்ர
தாயத்திற்கு ப்ரவர்த்தகராய் எழுந்தருளியிருந்தார். *

இப்படி இவர் உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகராயிருந்த உடை
யவர்செய்தருளிய ஸ்ரீபாஷ்யஸம்வாதத்தாலும் ஸ்ருதப்ர
காஶிகாதி க்ரந்தஸம்ஸ்தாநபக்ஷதாதிகளாலும் ஸூக்ஷ்ம
தத்வார்த்தங்களாய் தத்தமோவங்களான ஸந்நிஷ
ண்யாதி க்ரந்தங்களாலும் ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஸ்ரீமா
நேங்கடநாயகஃ என்கிற இவர் தனியன் ஸர்வநமஸ்ஸேய
மானாப்போலே, புள்ளைணயிடுவித்து ஸூத்ரவிஷயமாய் உ
டையவராலே செய்துவைக்கப்பட்ட ஆறாயிரப்படி முதலான க்ரந்
தங்களின் ப்ரவர்த்தகாதிகளதன்னுமும், அந்தன்னிலும் பா
ஹ்யகுத்ருஷ்டிகள்போல அன்றிக்கே குத்ருஷ்டிகளாலே
த்ருஷ்டநாஸிகங்களான ஸமஸ்தாதிவாதங்களுண்டாயும் - ஸ
ம்ப்ரதாயத்திலும் உபயவேதாந்தத்திற்கும் உடையவர் நியம
நமே இந்த ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ப்ரமாணமாயிருக்க தத்ஸம்ப்ர
தாயமாய்வந்த ஆறாயிரப்படியான த்ராவிடபாஷ்யவிசாரம் ப
ண்ணியும் - ஸர்வோத்ருஷ்டமோஹவம் ஜநித்தவாறே ஸர்வோ
த்தவங்களும் ஸஹிக்கும்படிக்கு இதனுடைய ஸர்வாதிஶாயித்
வத்தை வெள்ளைப்பரிமுகர்தேசிகராய் - உள்ளதெழுதியது,
ஜகத்திராஜஹோநகஸ்ஸவிஶேஷவிவாஹவஸிதம்" என்றிப

புடைகளிலே யதிசேகரருடைய திவ்யாஜ்ஞாஸம்பத்தி
பாரம்பரைகளை திருக்குருகைப்பிரானை ஸ்ரீபராங்குசனே ஸாக்ஷா
த்ப்ரவர்த்தகரைப் பராங்குசஸம்பந்தவிஷயபூதர்களாக இவர்கண்ணுக்
கு விஷயமாக்கி நின்று உள்ளத்தெழுதியபடியே இந்த ப்ர
பந்தத்திலுடைய ஸாரார்த்தத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்து ப்ரகாசிப்பித்த
திவ்யஸூக்திகளான ... ஸம்பத்தி
... யத்தத்ருத்யம்ப்ரதீநாம்
... பராணைஸ்த்ரா
... ஸம்ஹிதாஸாரஹேது" என்று
வெளியிடும், வேதத்திற்கு ஸமாக்யாதம்போலே இவ்வாழ்வா
ர் ப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரவர்த்தகரென்று கண்டதோற
றும்படி * ஸம்ஹிதாம் ... என்று இதனுடைய ஸம்ஹிதாத்வ
த்தை ப்ரகாசிப்பித்ததும், இதனுடைய ஸர்வோபஜீவ்யத்தை
... வேதஸம்பாத்ய ஸம
நக... ஸ்தோத்ரம் ... என்றும் இதனுடைய
ஸாம்ஹிதாத்யபத்தை * நித்யம் ...
ஸாவ்யாக்யாதீ என்றும் இதனுடைய சகணிநாயகத்
தை * மாசின்மனந்தெளிமுனிவர் வருந்தநின்றவன்றி மாலுகந்தவா
சிரியர் வார்த்தைக்கொவ்வா, செய்யதமிழ்மாலைகளாந் தெளிய
வோதித்தெளியாத மறைநிலங்கடெளிகின்றோமே என்றும் – ஐத
ரேயப்ரஸ்ந ... வாக்யமாக ... ஸம்ப்ரதாயமான ஸம்
ஸ்த்ரங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்துப் ப்ராமாணிகத்தைக்கா
ட்டியும், இது வைஷ்ணவஸாரங்களான ... களுக்கு
உபஜீவ்யமானபடியைக் கருதியும் பழுதுகவுணர்ந்துரைத்தோம் -
நிலையிதுவேயென்று நிலநாடிநின்றோம், தலைவைத்தோருட்கோ
பனருளினாலே, ஐதிஹ்யாதிகளிலே ப்ரகாசிப்பித்ததும், இதைக்கற்ற
வர்களுடைய வைபவவிசேஷத்தை * தமிழ்வேதமறிந்தபகவர்களே -
மண்ணுலகத்தின்பகிழ்ந்தடைகின்றனர், என்றும், இவ்வாழ்வார் வி
ஷயத்திலும் இந்தப்ரபந்தவிஷயத்திலும் ஆழங்கால்பட்டிருக்கு
மவர்களைக்கொண்டாடுமிடத்தில் * முன்பற்றமதுரகவி தோன்றக்
காட்டுந்தொல்வழியே நல்வழிகடுணிவார்கட்கே, நாதமுனிகழலே

நாளுந்தொழுதெழுவோமனக்கார் கிடந்தானிலத்தே, என்றுபேசியும் இது தமக்கு ரஸித்தபடியை *விண்ணவர்தங்குழாங்களுடனே வேதம்பாடி பண்ணுலகிறபடியாத விசையாற்பாடும் பல்லாண்டேபல்லாண்டும் பாடுவோமேயென்றும், * பாவளருந்தமிழ்ப் பல்லாண்டிசையுடன் பாடுவோமே, என்றும் இதனுடைய உபயவிபூதி ஸஞ்சாரயோக்யமாகப்பேசியும், இதில்லாத ஸாம்ஸாரிகரைக் குறித்து *ஆஸ்திகாவலிஷண்ணவேஸ ஸமுத்ராந்த உத்தராதிகளாலே ஆழ்வாருடைய ஸர்வஜ்ஞஸார்வப்ரகாசந வர்த்தகமாகத்தாம் நிர்வஹித்துப்பட்டு அருளிச்செய்தும், இதில் ப்ரதிபாத்யமான ஸ்வவிசேஷத்தை * திருநாரணனென்றும் தெய்வப்புகு சித்து மகிழ்த்துமென்று, என்றும், திருமாலிருஞ்சோலை சேர்வார், என்றும் - திருமகளாரபிரியாத தேவனெம்பிரானை, என்றும் - சேமந்தாங்கிருமாநிலம் சேர்வாயிலே, என்றும், இச்சேதநனுக்கு உபாயத்வேஸேயோடு போக்யத்வேஸேயோடு ஸர்வவத்வமேஸ்யோடு கைங்கர்யஸேவையோடு வாசிபற விசேஷணஸமேதையான பிராட்டியோடு கூடியிருக்கிற வெம்பெருமான் ப்ரதிஷ்டம் யியென்று ப்ரகாசிப்பித்தும், அதுவுமன்றிக்கே, ஆழ்வார் - கடனாவஸாநிகளான ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் - ப்ரஹ்மஸூத்ரங்கள்- தகஸ்ரீவாசத்தவரான உடையவர் இவர்களுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளான திருவாய்மொழி - ஆறாயிரப்படிமுதலான ப்ரபந்த ப்ரகாசநதாதத்தாலேயும் ததநாவஸாநிகளாக ஆஸ்திகாவஸிஷ்டகாதபூர்ணரான ஆஸ்திகாவஸிஷ்டஸாரநிஷ்டவாசிஷ்டவேத ஸிவாஸநஸேஷம் உபாஸகஸித்யாதி ஸாத்ய ஸாத்ய ப்ரயமண்டங்களாலும் இவ்வரங்களை ஸ்வீகரணமாகச்செல்லும் படி ப்ரவர்த்திப்பித்தபடியாலும், இந்த ப்ரபந்தாநுஸந்தாநங்களை ஸ்ரீரங்காதிதிவ்யதேசங்களிலேயும் ஸ்வீயநாயகாநுஸ ஷ்டிகாரர்கள் காலக்ஷேபாதி அவர்கள் ஆஜ்ஞாநுஷ்டாநமாக அநுஸந்திக்கும்படி இவராலே ப்ரவர்த்திதஸ்வப்ரகாசகமான ஆஸ்திகேஷாத்தும் ப்ரவர்த்திக்கப்படியையுங்கண்டு ஒரு காலவிசேஷத்திலே அழகியமணவாளன பெரியபிராட்டியாரான ஸ்ரீரங்கநாயகியாருடனே உகந்தருளி * ரமைவஸீப்ரவாஸவிஜயஸ

வேதாந்தாசார்யஸூக்திபி:" என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வம் உமக்கிட்ட உபயவேதாந்ததேசிகனும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கண்டோமென்று ஸர்வஜ்ஞேந அருளிச்செய்து திருவாய்மொழியினுக்கு ஐலக்ஷம்கொடுத்து எழுந்தருளியிருக்க அப்போது கோஷ்டியிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் - இவருடைய த்ராவிடவேதாந்தப்ரவர்த்தகத்வத்தையும் ஸர்வவிஷயப்ரதாக்ஷ்யத்தையும் அநுஸந்தித்து இவ்வேதாந்தங்களினுடைய வ்யாக்யானங்களிலே தமக்கும் பிறர்க்கும் அநுஸந்தேயமாகக்கடவதென்று - ஸ்ரீதேசிகன் திருவடிகளான ப்ரஹ்மதந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் ஸர்வலோகோஜ்ஜீவநார்த்தமாகச் செய்தருளின ராமாநுஜதயாபாத்ரமென்கிற தனியின் விசேஷத்தை இவனுடைய ஸூக்ஷ்மங்களிலே அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருளவேண்டுமென்று ஸ்ரீயப்பதியை கோஷ்டியில் ப்ரார்த்திக்க அவனும் - ஸர்வதந்த்ரநிஷ்ட ஸ்லோகத்தைக் கேட்டவளவிலிங்காட்டில் ஸாக்ஷாத்ஸஹிதயாய் அப்படியே ஸர்வஜ்ஞேநர நியமித்தருள அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் இனிமண்டேறார்கள் இவனுடைய ஸூக்ஷ்மங்களிலே இதை அநுஸந்திக்கும்படி நியமித்தருளவேண்டுமென்று நம் தேசிகனை ப்ரார்த்திக்க தேசிகனும் ப்ரயுக்த வாயத்துன ஸ்ரீபகவதியினுடையவும் ஆழ்வார் உடையார் திருவடிகளான ஸாத்வதர்களுடையவும் நியமனம் அநதிலங்கநீயமென்று ஒப்பின்றிசைந்து லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்ப" மென்கிற தனியனுக்கு முற்பட ஆக்கடவதென்று திருவுள்ளம்பற்றி அந்தியாகமற்றுமுள்ள திவ்யதேசங்களிலும் வ்யாக்யானகோஷ்டிகளிலும் ப்ராமாணிகதந்த்ரர்களாய் ஸாங்கோபாங்கஸாகாத்யாயிஸாக்ஷாத்ஸாயா ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தியினராய் ஸத்ஸம்ப்ரதாயபாஸம்யாரர்களாய் ஸ்ரீவைஷ்ணவஜனஸமர்களான ஜ்ஞானக்ஷத்ரங்களா அநுஸந்தித்துப் போருமதொன்றாயிருக்கிறதென்று ப்ரமாணஸம்ப்ரதாய ஸம்ப்ரதாயங்களிலே ப்ரகாசிதமாயிருக்கிறது.

ஸ்ரீ:

ராமாநுஜதயாபாத்ரதிவ்யாதி

இச்லோகத்தும் திருவாய்மொழிக்குடைய ஸம்ப்ரதாயத்

-ராக்ஷவிஷயமாக ப்ரதத்வத்தையும் விலக்ஷணமான திவ்ய கல்யாணகு-
ணாகரத்வத்தையும் இவ்வளவுக்கும் ஹேதுவான திவ்யாவதார
வைபவத்தையும் இவ்வளவுக்கும் ப்ரயோஜநங்களான காஷ்ட
ஷிநிரஸநபூர்வகமாக உபயவேதாந்தஸாரங்களை ப்ரவர்த்-
தகஸ்வாமிகுணங்களையுமநுஸந்தித்து நின்றெனதாவியையீர்கின்ற
நிலமே, நினைதொறுஞ்சொல்லுந்தொறு நெஞ்சிடிந்துகும் என்கி
றபடியே, ஈடுபட்டு ஸ்ரீகிவாக்ஸ்யதீ, ஸகத்யாஸம்
ப்ரஸ்ரிதீ; ஜ்ஞாநாத்யசாரவிஸ்வராம ஸாமேஸேவோஹி:
என்றுஞ்சொல்லுகிறகணக்கிலே - இவர்தம்திருவுள்ளத்தில் தே-
ஸிகந்திறந்திருண்டான ஸக்திவரீவாஸமானது பலவாய்த்தலைக
ளாலும் பாய்ந்து இவர்வாய்த்தரையாகிற மதுரமொழியாலே
சொன்னாலைத்தேன், இராமாயணமென்னும் பத்திவெள்ளமென
ன்கிறபடியே, ஸாரஸ்லோகம்போலே இஸ்லோகரூபமாய் ப்ரவ
ஹிக்க ஸகலஸாதுஜநஸஞ்ஜீவநமாக, தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்
சொன்மாலைகள் சொன்னேன் என்கிறநியாயத்தாலே மற்றுமுள்
ளதொண்டர்களுக்கும் உபஜீவ்யமாம்படி - கேவலஜ்ஞாநவிஷய
மாகிற வாகியமும் * ஸாரணம்ப்ரபத்யே என்று - வேத
வாக்யஷம் ஸ்தவமாஷைப், ஸகலஜநமாகச்சொன்ன
தோபாதியும் * ஸரணமஹம் ப்ரபத்யே என்று தயாதவாக்யஷைக ஸ
ஜநாநீர்த்திக்கச்சொன்னதோபாதியும், ஸநாஸம்பாதகாவான
நான் - கநிஷ்டாசமமாசநம்பத்தினாள்சொன்னதையும் தம்மோபாதி
யிஷ்விஷயத்தில் இழிந்தவர்களுக்கும் இஸ்லோகத்தைக்கொண்டு
சரணம்புகுவார்முப்பு, ஸவேலாவஜீவ்யமாம்படியும், இஸ்லோ
கத்தைஸ்மார்த்தப்போலி சரணம்புகுந்தோர் (ஸாதோநாஜூயா
வாதும்) ஆச்சாருப ஸாக்ஷாஜாரயதுயரைய ஸநாதஸவி
ஷயகம் முன்னிலைப்படுத்தித்துணைசெய்ததையும் க்ருபாமாத்ரப்ர
ஸந்நம், ஸநாப்ரவிருத்யாவிகை, தேஸாவவஜாயஜை,
தாம்ஸயானென்னாமல், பன்றுமினில்வந்தருந்து, என்றுஞ்
சொல்லுகிறபடியே ப்ரயோஜநார்த்தங்களான ஸகலாசார்யதவை
திகள் - தஸ்யத்ரயங்களான உடையவர்ஸ்ரீபாஷ்யகிகள், தாம்
தாம் - இவர்ப்ரபத்தியை அவதரித்தும், விஸேஷஜ்ஞாநஸக்த்யா

ஷிகளையிடுவித்தும் - இத்தால் தங்கள்தங்கள் ஸ்வரூபரூப குணவிபூத்யாதி விபவங்களைப் ப்ரகாசிப்பிக்க ஸ்வப்ரபந்தங்களை நிரவஹித்தும், ஸ்வரூபாதிகளுடைய ஸ்வாமி ந்யாகாரத்தைக்கண்டு, ப்ரஹ்மாவஸ்தாகாலத்தில் தனக்குவஸ்யமாய் தானிட்டுவைத்தவாழிகளை தன்வாசத்தின் தனக்குவேக காரமாகவிட அதைக்கண்டுகளிக்கும் பிதாவோபாதியும் - ஸ்வவாஷ்டானஸூத்ரர்கள் - ஸ்வதந்த்ரங்களான சுஸ்வஸ்வங்களைக்கொண்டு எதிரியைவென்று தமக்கொருவெற்றியைக்காட்டினால் அவர்களைதனக்கு சுதிஸயத்தையிட்டதாக ஸந்தோஷிக்கும் மணவாளனான ராஜாவைப்போலவும் இவர்களுமுகந்து, "நத்யஸ்யந்தேஸநாஸ்ஸமுத்ரே" என்பதுபோல இவ்விஷயத்தில் மற்றொருநகைமாறில்லாததாய்த்தோற்றி தங்கள் பவஸாவியக்யாவரீவாஸத்திற்கும் தங்கள் ஒன்றுமைதோற்ற சுஸஸஸிகுபா இவரையொருசாவ்யாந்தமாக்கினபடிதோற்றுகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில்; காரணஸித்தமான வாஸ்ஸம் தனக்குசேஷமான ஸர்வசக்தி ஸம்பந்தவிசேஷத்தாலே தன்னுடைய ஸ்ருஷ்டாவதாராஸம்ஹாரிகளைப்பண்ணி யேர்ச்சவேதன்னை யில்லைசெய்து மறுக்கிற ஜீவாத்மாக்களைக்கண்டு * ஸஹஸாகீநரகேத, ஜாதநிர்வேதா என்றுதாம் நிர்வேதாதிபாரண்யமானத்தை புடையவனுப்க்கொண்டு *வ்யஸநேஷு நஷ்ட்ராணாம் ஸ்ருஸம்பவதிதுஃகிதஃ என்று சொல்லுகிறபடியே இவர்களுடைய துஃகநிராவிக்கீஷேதை பண்ணவேண்டி ஸர்வஸக்தனான தானுமிவர்களிடத்திலே ஒருசுவஸரவிசேஷத்தைப் பார்த்துக்கொண்டுநிற்க ஸர்வஜ்ஞனான ராஜா ஸர்வஸக்தனுமிருக்கச்செய்தேயும் தன்னுடைய படைகளாலேபோல * ஸாங்காவதக்ஷவ்யாஸாஸஸ்த்ர விஸாரஸம் ஸந்தரணஸாஷேஷாவாஷேஷாஃ । கோவாவகாஸாஷேயஸ, ஸர்வஷா கணேஸவஷகவிகாகிகவிஸாதஃ, என்றும் - சாக்கியர் சைனர்கள் சார்வாகர் சாங்கியர் சைவர்மற்றும் - வாக்கியமுப்பதிநூல்வகைசெய்து வியாகரித்தோம், காக்கைக்காரென்னலத்தல்காட்டினோமே, களக்கருத்தை கண்ணிரண்டழித்தோம், பத்தர்மட்டுடன் பூட்டுவமே, புணராதுயரம

பதப்போர்பூரித்தோமே, என்றும் ஶத்ருக்னஷணீ ந்யாயஸித்தாஞ்
ஜநந்யாயவிரோதி தத்த்வஜ்ஞாநவான் ப்ரமாணஸாரவைஶேஷ்யா
தி ஸம்ஸ்க்ருதக்ரந்தங்களாலேயும் - ஶ்ரீவசனபூஷணம் ஸ்ரீ
ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் த்ராவிடோபநிஷத்ஸாரம் க்ரந்தமுகங்கள்
தன்னாலும் வ்யாக்யானங்களாலும் வசனமாக அதி
ந்தபடியைக்கண்டு தாமேயுகந்தருளிச்செய்தபடியே இவர்தம்மா
லே எதிரிகள்ஜிதராயும் ஸம்பத்துகளாயும் தன்னுடைய ஆஜ்ஞா
நுஜ்ஞாவாராய் லோகந்திருந்தினபடியைக்கண்டு முன்புள்ள
காரணைத்தீர்ந்து * தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந், ஸ்ரீமாநாத்,
நாமமாயிரமேற்றநின்ற, ஆயிரநாமஞ்சொல்லி, என்னுமிந்த ஸஹ
ஸ்ரநாமங்கள் தன்னிலும் தன்னுடைய ஆத்மாதாரங்களோடேதோற்றும்
ப்யும் நித்யஸூரிகள் ஓலக்கத்திற்கும் தான் அபிமானமுமிருக்கு
ம்படியும் இந்தாதாரஶேஷவாசியுணாய் தானானபடியை * ஸ்வயம்வ்யக்த
காரேண என்கிறபடியே அவர்தமக்கிட்டதாக * ஆசார்ய என்று என்
னுமளவுமிருக்கிற பாதவ்யாஸமிலப்புப் ப்ரயோவாசகத்வனாரா
தனுடைய ஸ்வாபிஷ்டவும் ஸம்பிவிப்பிக்கப்படுகிறது. ராமாநுஜ
தனுடைய ஸ்வாவிஷயமும் ஸம்பிவிப்பிக்கப்படுகிறது. ராமேதே ஶ
ஸித்தஸம்ப்ரதாய உக்திகளாலே யதாக்ரமேவ்யாப்திகண்டுகொ
ள்வது. * ஸஹாஸ்ரஷிஸம்ப்ராயஃ, பதைவஸ்ருஷிஸம்ப்ராயஃ ப
ஸம்ரக்ஷ்யாயம்ஶ்வாநந்தீபவதி, ஶ்ருதிஸம்யாநகாரதி, என்
றேப்ரதிஸம்ப்ரதிகள்படி. ஶ்ரீவராஹாசார்யா - ராமே - என்
று ஶ்ரீகஸேஷணுங்கு எம்பெருமான்றனக்கும் * ப்ரபாதேவதே
வஶ்ருஷ்டேத- ஆத்மவார்த்தஸாயகேதகம் - நஜீவேயம்க்ஷண
தவிநா காத்வஸிதேக்ஷணம்- க்ஷபிதகோஶாஸாம் ஶதபத்ரநி
வேக்ஷணம்-ஸம்ஶிக்ஷாஸம்த்யாவஸ்யாதி -லக்ஷ்யாவஹ ஸ்ருஷ்டிகே
ஶோ தேவ்யாகாரண்யாஸ்தேபா । லக்ஷ்மீவஸலஸாதேவே
தாதேஷ்வரீபதே - ஶ்ரேயஶ்ரா - ஸம்ஶ்ரீம் ஸகலரூப
காநாம் - நிதேத்யவைஷ்ணஜநாதா - ஸம்ஸாரார்ணவதா
ரிணீம் - வித்யாதிஹ்ருதாயிநீ - பஸ்யாவீக்ஷ்யதேவ - க்ஷீரார்ணவ
நாரேஶ்ரீகேஃ ஸாக்ஷிபஶ்யே - யதாஸவஸ்வபாவிஷ்ணு க
வேதேவயம்ஶிதேஜாத்ர - ஶ்ரியேதஷ்ணாவாஸம்வேஜநஸ்யாக்ஷம்
ஸாரஸாரம் ஆமாஹாமவஷ்டாநிதே -நீயுந்திருமகளுநின்றாயால் -

ஒண்டொடியாள் திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்ப - திருமாலன்றியின்
மைகண்டு - பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே திருமகளாலருள்
பெற்று - இத்யாதிப்ரபந்தஸூக்திமஹாப்ரமாணஸித்தங்க
ளான நம்மாழ்வார் மற்றும் ஸகலாழ்வார்களுடைய ஸூக்திபரம்
பரைகளாலும் ப்ரகாசிதமாய் ஸ்வரூபரூபகுணவிபூ
திவிஹாரவாத்ஸல்யஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகுணங்கள் தன்னுடைமை*பா
வகாஹன தவஸ்ய இத்யாதிஶ்லோகத்தின்படியே - ஸ்வஸம்ஶ்லேஷ
ஸாதநங்களாய் தம்மிஷ்டாநுகூல்யங்களான குணங்களைத்
தவிர ஸகலப்ரகாரத்தாலும் வஶ்யையாயும் விலக்ஷணையா
யும் அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகளாகி - பத்தர்பித்தர் பனிமலர்
மேல்பாவைக்கு - இத்யாதிகள்படியே அவன்தன்னையும் பிச்சேற்ற
வல்லவளாய் அவன்தனக்கும் ஸ்வாநுரூபயோஷிதரூபையையும் *
காஷ்டேவ என்கிறபடியே அவள்தனக்கு மஹிராஜனை கைகா
ணநாயனையும் * ஹாஸ்யோணஸூமாயயா - ஸ்யாத்வ்யாவக்த்ராந்,
கரவாயிநீ" என்னுமித்யாதிகள்படியே -ஸமஸமாநிகளாயும் பிரி
க்கமாட்டாதபடியாய் பிரிக்கில் ராவணன்பட்டபாடு படுவதாயும்
வருமென்றும் பிரித்துச்சொல்லில் ஸ்ரீவத்ஸம் ராஜலதாரத்தி
ல் ராவணனால்வந்த விஷாதம் நம்மலேயேவருமோவென்று நெ
ருப்பென்ன வாய்கூசுமதுபோல் தானும்பிரித்துச்சொல்லுமைக்கஞ்
சி வெணக்யம் என்பதுபோலே ஶ்ரம் என்கிற ஸப்தத்திலே அடக்கி
ச்சொன்ன ஸீதாவாயனை கண்ணனுடைய திருவுள்ளத்தை ய
டியொத்தின நந்தேசிகனுடைய - * ஸாரஶிஷ்யாஶ்ரிதே - புவ
ணியனார்புகழனைத்தும், தூதனுமா நாதனுமாமென்னைப்பற்றி எ
ன்னும் ஸூக்திகளையாராய்ந்தும் ஒருஶப்தத்திலே யிருவரையுங்
காட்டுகிறார் * ராஜஸிராஜஸேவிதவிக்ரஹாஷ்டை, இத்யாதிஸாய
ரண ஸ்ரீவைஷ்ணவிஷய ராஜஸப்தப்ரயோகம் ப்ரயோகஸ்ரீவா
ஸாஷர்களைக்காட்டவுமாம். அயவா - ராஜஶப்தம்விசேஷணமாகி
யாய் வரஶரணாழ்வானைக்காட்டுகிறது, இத்தால்நாம் ஸ்ரீவா
யிகஷிதவிரோயிகளை நிரஸித்தும், ஔவாயிகஶோதனை
ஶயித்தும் நிரவாயிகஶாதாவித்ராதிகள் மணம்புணர்க்கவாச்
செய்தே விரோயித்து எதிரிட்டோமென்று அகங்கரித்துக்கொ

டுகிற்க இவரிப்படி நிருபாதிகமாதாபிதாக்களுடைய சேர்த்தி
க்குமொரு க்ஷுத்ரத்ருஷ்டிகளாலும் சிதைவுவாராதபடி ஸ்தாபிக்க அ
வதரித்தபடிகண்டு தம்முடையக்ருபைக்கு விஷயமாக்கினபடி
யைக்காட்டுகிறது, ஆழ்வாரும் * படியாலரசுகளைகட்டபாழியானை
ஒருகூர்மழுவால் போக்கியதேவனை என்றாரிறே. கமலா - வக்ஷ
ஸ்தித்திருமகளைக்காட்டுகிறது, இக்கால் தங்களுடைய சேர்த்தி
க்கு அக்காலத்தில் ராவணாதிகளினால் பிரிவுவந்ததுபோல் இ
க்காலத்தில் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளினாலே ஒருபடியும் நலிவு
வாராதபடி பண்ணினபடியாலும், * ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய, ஸ
ர்வேஷாம்ஶரணம்ஶிவ: இத்யாதி தங்களிருவருடைய பாசுரங்க
ளின்படியே தங்களிருவர்களுடைய விரோதிநிவ்ருத்திபூர்வ
கோபாயோபேயஸ்வபாவங்களை [illegible] யென்னும்ப
டி இட்டபடைக்காடையாக்கினபடியாலே தம்முடைய க்ருபா
விஷயமாக்கினபடியைக் காட்டுகிறது, ஸ்யாமா - நம்பெருத்தபிரா
னைக்காட்டுகிறது, இக்கால் ஸகலசேதநர்களில் ராக்ஷஸி
ப்பிராட்டியைப்பிரிக்கநினைத்த ஹிம்ஸாதிகள் திறத்தில் தா
ம்பிராட்டி உதவுவாரை [illegible] ஸர்வஜ்ஞராயிருக்க
இவர் [illegible] * பாபாநா
ஞ் என்றபடி [illegible] போலே
நிருபாதிகமும் [illegible] தயாவரி
வாஸம் [illegible] நான்கு
பக்ஷங்களிலும் [illegible] * வஸ்த்ரா
பஹாரவிதாரமான [illegible] ஸமா
ஸம் [illegible] பின்
பு என்றும் - இவர்களுடைய [illegible] பின்பு
இவர் திறத்தில் பரிவரான [illegible] மாதாபிதாக்களை
யும் - [illegible] என்ன - ஆழ்வாருடைய
அவதாரங்களில் நிருபாதிக மாதாபிதாக்களான ஸ்ரீய:
பதியென்ன - பட்டர்போல்வாருடைய அவதாரத்திற்குப் பின்
பு அழகியமணவாளன் ஸ்ரீரங்கநாச்சியாரென்ன இவர்கள்
ஸஹாவியமான ரக்ஷணைசெய்து தங்களுடைய ஸவிஷயா

விஷயமாகச் செய்தருளினதோபாதி இவரையும் தங்கள்
ஸ்வஸூக்திவிஷயமாக்கினபடி சொல்லுகிறது. அதவா, அநாத்ய
நந்தம் ஸம்ஸாரவைஷம்யத்திலேயாய் தாங்கள் ஶத்ருவிஜயாதிகளைப்ப
ண்ணிநின்றகாலத்தில் ப்ரஹ்மாதிகளும் இங்குள்ளவர்களும் ஸ
ர்வஜ்ஞநாராயணோதேவ: இத்யாதிகளிலே கொண்டாடி ஸர்வாந
ர்த்தவேணுதங்களை தயாவிஷயமாக்கினதோபாதி கலிகாலத்
கலிஸந்தாபத்தைப்பண்ணி வேதாந்தமார்க்கத்தில் ஶங்கரபாஷண்டா
திகளாலே பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளையும் யுக்தாஸ்ரீகோக்தரீத்யா
ஸாங்க்யாதிமான ரஹஸ்யரக்ஷையென்ன ஸ்ரீதத்வஸம்பத்ய
ஸாராதிகளில் விரோதபரிஹாரவேஷ்டாவசரநாதிகாரங்க
ளென்ன அபாயிகாரவிரோதாபராதாதிகாரங்களென்ன பின்புண்டா
ன விரோதபரிஹாராதி க்ரந்தங்களென்ன இத்யாதிகளாலே
குத்ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து அவர்களால் ஒருகுறைவும்
வாராதபடி திருநாரணனென்னும் நந்தெய்வமுஞ்சித்து மகிழுமெ
ன்று இத்யாதிஸூக்திகளிலே ஶ்ருதேர்மார்க்கோ ப்ரதிஷ்டாபித: என்
கிறபடியே ஜகத்தாரணகர்த்தவ்யவைலக்ஷண்யமாக்கித் தாம்
வேங்கடநாதஶிஷ்யரென்னும்படி வெற்றிகொண்டிருக்கிற
தசையிலே தங்களுடைய ஸம்ஸாரவைபவத்திலே யுண்டாயிருக்கி
ற தயாவிஷயத்தைக் காட்டுகிறது. இத்தால் வ்யாக்யாநாரம்ப
ணம் ஸூசிதம் என்றும்; பக்தநிவ்ருத்திதாநிஜநாதி என்றும், ப
ரித்ராணாய ஸாதூநாம் ஸம்பவாமி யுகே யுகே என்றும், எ
திர்சூழல் புக்கு என்றும், உயிரளிப்பானென்னென்ன யோனியுமா
ய்ப்பிறந்தாய் என்றும், ஸர்வமங்காதநஸ்ய என்றும் ரக்ஷ்யாபேக்ஷி
தனான ஸ்ரீஹஸ்திகிரிநாதனையே பாசுரமிடும்படி ஹிரண்யகஶிபு
போல்வாராலே நலிவுவாராதபடி தனக்கு ஸூதஸந்தனான அ
வனை நோக்கினானென்கிற வ்ருத்தாந்தத்தோபாதி நிரஸநார்த்தம்கா
ரணிகஸ்ய ஸூரியான நம்தேசிகனையும் ப்ரயோஜநார்த்தனான ஸ்ரிய:
பதிபக்ஷபாதியாலும் இவருடைய ரக்ஷணார்த்தம்க்ருபாவைபவா
ஹத்தைப்பண்ணி நோக்கினபடி காட்டுகிறது. இவ்விடத்தில் இ
ன்னும் பஹுவிதமான யோஜனைகள் யதாமதி கண்டுகொள்
வது. அதவா, ராமாநுஜஸாதிஶேஷ என்கிறபடியே ராமா

நுஜனென்றது திருவனந்தாழ்வானுக்கு யோகமஹிமமான ஸம்
ஜ்ஞாவிஶேஷமாய் தன்னுடைய பரவ்யூஹவிபவாதிதஶை
யிலும் அநந்தஸம்ஜ்ஞ்க்யாதியிலே அவதரித்தபோது இளையபெ
ருமாள்நம்பிமூத்தபிரான் இவர்களான தஶையிலும் அநந்தஸ
யதிஶேஷனாய் அவதரித்த தஶையிலும் செய்யவொண்ணாத
படியாய் விஶேஷகைங்கர்யமான பிற்பாடரான ஸ
வஜ்ஞாதிமணிப்ரவாளத்தை ப்பண்ணினபடியைக்கண்டு இதற்
குப்பரிசாகத்தம்முடைய க்ருதஜ்ஞையை இவர்திறத்தில்வைத்தப
டிகாட்டுகிறது. அங்ஙனன்றிக்கே- ராமாநுஜஶப்தத்தை யௌகி
கமாக்கி ராமஶப்தத்தாலே நம்பிமூத்தபிரானை ச்சொல்லி அ
நுஜஶப்தத்தாலே இவருக்குப்பிறகு அவதரித்தவரான கண்ணனை
க்காட்டி அவருடைய தயாவிஷயத்வத்தை ச்சொல்லுகிறது
அதெங்ஙனேயென்னில், கண்ணனுடைய ஸர்வஜ்ஞமான வாக்
ஶோகத்தை கீதாஶாஸ்த்ர ஸாரங்களாலே ப்ரகாஶிப்பித்து
ம்- ரஹஸ்யத்ரயார்த்தவிவரணத்திலே வாக்ஶ்லோகாதிகா
ரத்தில் உபநிஷத்ஸூக்தங்கள், ஸத்ராஸ்யம் கிமபிவிஷயஸா
ரஸ்ஸர்வேநதா. ஒண்டொடியாள் திருமகளுந்தானுமாகி- நே
ர்ப்பாகுளகின்ற தண்டுளவமலர்மார்பன்றன்னைசொன்ன தனித்
தருமம், உக்த்யாதிகளிலே வெளியிட்டபடியைக்கண்டு தம்முடை
ய க்ருபாதிஶயத்தாலே விஷயமாக்கினபடி சொல்லுகிறது. அய
வா - ராமஶப்தத்தாலே * ஶ்ரீராம, தஶரத, என்கிறபடி
யே ப்ரபந்நபரித்ராணம் ஸ்ரீபக்திமையைக்காட்டி அநுஜஶப்தத்
தாலே * அர்த்யாதிஶ் உக்த்யாவிஶேஷணமாக ஸுந்தரவ
ரபசைலயில் பிராட்டி - பெண்ணுலகில் - ஆழ்வார் - ஸ்ரீமன்ந
தமுனிகள் - பரம்பகைகொண்டார் அனைவரைக்காட்டி- ஸ்வநிஷ்டா
யத்தத்வ அநாஹதத்தைப்பெற்று. ஆழ்வார்கோடியிலு
ம் ஆசார்யகோடியிலும் ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான நம்மாழ்வாரு
டைய தொண்டர்க்கமுதாய் * அருளவர்தப்பிறவியறுத்திறையென்
று ஸம்ஸாரஸாகைஜமாய் * பாமேவிட்டமுதன்னவாயிரம் என்று
செவிக்கினியசெஞ்சொல்லாய் த்ராவிடவேதமான த்ராவிட
ஶாஸ்த்ரப்ரகாஶகமான திவ்யப்ரபந்தத்தை வஹாநந்த

மாக நிலைநிறுத்தினபடியாலும் தச்சிஷ்யரான நாயயாசார்யநாதிவ்ய
ஸாவஸ்ரகாஸநத்தினாலும் அவர்களுடைய கடாக்ஷபாத்ரதா
மை தோற்றுகிறது. இப்பக்ஷத்தில் ராமாநுஜபதத்தாலே ஸ்ரீராமாநு
ஜரைச்சொல்லி அவரை ஆசார்யகோடியிலே பின்புண்டானவராக
உடைத்தாயிருக்கிற வசநவிசேஷங்களென்று விவக்ஷம், அபவா -
ஸ்ரீராமாநுஜருடைய ஸம்பாவனையாலே யுண்டாயிருக்கிற ஆ
பாஸாஜநகத்தைச் சொல்லுமாம், அபவா - ராமாநுஜபதத்
தாலே ஆசார்யகோடியிலே அவர்களுக்குப்பின்புண்டான
பெரியமுதலியார்துடங்கி பெரியநம்பியளவாக ஆசார்யஸமூகத்
தைக்காட்டி அவர்களுடைய கடாக்ஷவிஷயத்வத்தைச் சொல்லுகி
றது. அன்றியே ராமாநுஜபதத்தாலே உடையவர் தம்மை
யேநேராகக்காட்டி அவர்தம்முடைய கடாக்ஷவிஷயத்வத்தைச்
சொல்லுகிறது. அதெங்ஙனேயென்னில், * யதீந்த்ரமேவாய
வா - என்று அவரேபிவரென்று ஸிஷ்டஸ்ரீவாசனிகள் கொண்டா
டலாம்படி அவர் தம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை ஸ்ரீபாஷ்யாதிப்ரவ
சநப்ரபாவத்தாலே விலக்ஷணமாகப்ரவர்த்திப்பித்தும் அவர்தம்மு
டைய யக்ருத்தாய் ஸரணாகதிஸாஸ்த்ரமான ஆறாயிரப்படி
யே இவ்விலக்ஷணமான ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு * யதாஸ்மதீயம்
ப்ரமாணம் என்கிறபடியே ஸாக்ஷாத்ஸம்ப்ரதாயமெ
ன்றுகாட்டியும் இதற்கு உபப்ருஹ்மணமான பஹுவிதப்ர
பந்தவ்யாக்யாநங்களையும் பஹுவிதமாயெகளையு மருளிச்
செய்தும் இவர்தம்முடைய ஸித்தாந்தப்ரவர்த்தநஸாமர்த்யத்தை *
ஸர்வஜ்ஞ: காருண்யவிசக்ஷணோஜயதி விலக்ஷணோ யாமுநா
சார்ய:, காஸம்ஸாரஸாகரஸம்ஜஸம் ஸ்திதிவ தபஸ்ரோஹ்மம்தி
ஹே"என்றுகாட்டியும்* யதீஸ்வரஸரஸ்வதீஸம்ஹிதாஸமாநா
தித்யாதியாலே தத்வம்யிவிஷயத்திலும் தம்முடையப்ராவண்யா
திஸயத்தைக்காட்டியும் * சிந்தயாமினித்யமீனையே யென்று த
ம்முடைய நிஷ்டாஸ்வபாவத்தைச்சொல்லியுமின்னும பஹுவி
தமானஸூக்திகளாலே உடையவருடைய திருவுள்ளம் குளிரு
ம்படியாக்கி தத்கடாக்ஷவிசேஷத்தை தாம்சிந்தாமல்கொண்டப
டிசுசகமாகிறது - அபவா - ராமாநுஜபதத்தாலே, ராமாநு

ஜ அப்புள்ளார்முகமாய் "ஜகதி பதிராஜஸ்தாநே எதிவரனார் மடப்பள்ளிவந்தமணம்" என்னு மித்யாதியாலும் உடையவருடைய கடாக்ஷவிஷயமாகவந்து ஸகலார்த்தங்களும் நிறம்பின ஸ்ரீவாதிஹம்ஸாம்புவாஹராமாநுஜ அப்புள்ளாரான ஸாக்ஷாதாசார்யர் ஸம்பந்தகடாக்ஷவிஷயத்தைச் சொல்லுகிறது. இதைத் தனிசித்திரே "ராமாநுஜார்யாதாத்ரேயாந் நாதந்த்ர ஸத்வர்த்தக்ஷமாக்ஷம: | ஸ்வாமி, ஆத்ரேயராமாநுஜதேசிகேந்த்ராத் வாத்ஸ்யாஹ்வயம், வேதாந்தஸூரிஸிஹ்ராதாஸ்ய வேதாந்தாசார்யவர்யோமே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி, வேதாந்தாசார்யவித்யாபதே, வேதாந்தோதய ஸம்ப்ரதாய ஸாம்ராஜ்யம், கெங்ஙெப்பிமுகர்தேசிகராய், யோகா ஹ்ருதாநவதிகோரஹோபகிவசித், கிடாம்பியப்புள்ளார் கிளிப்பிள்ளையைபழக்கி வைத்தாற்போல் பழக்கிவைத்த, சரக்குக்கருத்துடைத்தேசிகர்" என்னு மித்யாதிவசநஸஹஸ்ர ஸ்ரீஸூக்திகளாலே தாமும்பிறர்களும்கொண்டாடி ஸ்வாசார்யரான அப்புள்ளாருடைய திருவுள்ளத்தை ஸம்ப்ரதாயமொருவராலுங்குலையாதபடி ஸவித்ஹமாய் ப்ரதிஷ்டிப்பித்தபடியாலே உகப்பித்து அவருடைய கடாக்ஷஸம்பந்தத்தையும பெற்றபடி சொல்லிற்றாகிறது, ஆக ப்ரதமாசார்யரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தொடங்கி ஸாக்ஷாதாசார்யரான அப்புள்ளாளவுமுண்டான ஸகலாசார்யர்களுடையவும் க்ருபாவலம்பநத்தை ஸுநிஷ்டதயிபாய் நின்றபடி சொல்லிற்றாயிற்று. * * * * * *

(ஜ்ஞாநவைராக்ய லக்ஷணம்)

என்றுமிப்படிசொன்ன ஆசார்யகடாக்ஷவிசேஷத்தாலே "மயர்வறமதிநலமருளினன்" என்றும் ஆழ்வாரைப்போலே ஸ்வதஸ்ஸித்தமான விலக்ஷணஜ்ஞாநவைராக்யாதி குணாலங்காரத்தைக் காட்டுகிறது, இங்கு ஜ்ஞாநவைராக்யங்களையே லக்ஷணமாக வுடையவரென்றும் "விவேகநிர்வேதவிரக்தி, ஜகி ஆதியிலே அருளிச்செய்தவதாகையால் "ஆசார்யாநபிமாநரோஷகாவத" என்கிறபடியேயும் "வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டென்று" சொல்லுகிறபடியேயும் தனக்கு ஸ்வதஸ்ஸித்தமான ஜ்ஞாந

குணமெல்லாமிருக்கச்செய்தேயும் ஸத்த்வோத்ரிக்தமாய் ஸ
த்வாசார்யகடாக்ஷத்தால் வருகிற ஸம்யக்ஜ்ஞாநரூபமா
கிற ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லுகிறது; இத்தைக்கணிசித்
திறே; "பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா" உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம்
ஜ்ஞாநிந:" - என்று ஸர்வஜ்ஞனான ஸ்ரீகீதாசார்யன் பிறர்க்கு உப
தேசித்து தானும் ஸாந்தீபநியிடத்தில் ஜ்ஞாநார்த்திகளைத் தேடி
னது "ஜ்ஞாநவைராக்யாப்யாம்" என்றிதுகளையிறே பூ
ர்வாசார்யர்களும் லக்ஷணமாயிட்டுவைப்பது. நம்தேசிகரும்
ந்யாஸவிம்ஶதியிலே சொல்லியும் ஸமர்த்தித்தும்
காட்டி விசேஷபரிஷ்காரம் பண்ணிற்று. இதைக்கணிசித்தி
றே "அறிவுடனைந்தறிவாரருள் செய்பவமைந்தனரெ"ன்றது, இப்
பக்ஷத்தில் வைராக்யமாவது :- ஸாத்த்விகமாய் வருகிற
ஜ்ஞாநாதிகளிலுண்டான ஸாரவியைச்சொல்லி ஆக இரண்டுகு
ணங்களாலேயும் மற்ற ஸந்தோஷாதிகுணங்களையுமுபலக்ஷி
த்து ஔதார்யாதிகுணங்களைப்போல் கழற்றவொண்ணாத ஶுத்தஸவிஶேஷ
ணமாக வுடையவரென்கிறது, உக்தம் - "தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாந
மதோந்யதுக்தம், வித்யாந்யா ஶில்பநைபுணம், ஒண்டாமரை
யாள்கேள்வனொருவனையே நோக்குமுணர்வு" என்றித்யாதிப்படியே
ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநமே ஜ்ஞாநமென்றும் இதரம் அஜ்ஞாநத்தோ
டொக்குமென்றும் இத்தால் ஸூசிதமாய் "ப்ரதிபா ஜ்ஞாநமே
வமே, ஶில்பயந்த்ரஸங:" என்றுஇவ்விஷயத்திற்குப் புறம்
பான ஶப்தஶாஸ்த்ராதிகளிலும் வைராக்யத்தைச் சொல்லவுமாம்
உக்தம்- "புத்தர்மாட்டுடன் பூட்டுவமே, அலத்தல்காட்டுமோவா
மே, பரமதப்போர் பூரித்தோமே" என்றுந்தாமருளிச்செய்தப
டியே தமக்கு உபஜீவ்யங்களான "பயாஶக்திர்ஹ்ருஷீகேஶ
ஹாரா நிரூபகா:", தலையையறுப்பதே கருமங்கண்டாய்" என்றும்
பூர்வாசார்யர்கள் பாசுரத்தின்படியே இதற்குப்புறம்பானவர்களை
நிரஸ்யவிஷயம் ஸநம் பண்ணுவதே ஶ்லாக்யமென்கிற
ஜ்ஞாநத்தைச் சொல்லி வைராக்யத்தாலே அவர்கள் திறத்தி
ல் ஸந்தோஷாதிரூபமான நசையற்றபடி சொல்லுகிறது. அங்
ஙனன்றிக்கே "ஜ்ஞாநாத்யுபஸாக்ஷ பரிஷ்காரவைராக்ய

தீ:, ஸஸ்யாத்ருஷ்ணாஶேஷம் ஸவிதாக்ருதி:, உபாயீஷ்டாநம் ஶேஷ ஸம்ஶ்லிஷ்டம், ஐமஸ்தீரா நக்ஷம் ஸம் த்ஸம்ஸாரகேஷு, இத்யாதிப்படியே ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் பிரிவற்றஇஷ்டாநமே ஸர்வேஶ்வரநென்கிற ஜ்ஞாநத்தையும் இதடியாகவுந்த நியமத்தை ஸம்ஸாரத்தில் பிறிக்கிற ஸம்ஶயவிவர்ப்பாதிஷ் ஸூத்ரான சிலதூஷகிகளுடைய ஸிஷாஷத்திலுண்டான வைதக்ஷ்யத்தையுங்காட்டுகிறது. அன்றியே "ஶேஷீஶம்பதிஷ்யாதீக்ஷாநுநீக்ஷாதேஷ, உம்பர்போகமுகந்துதருந்திருமாலே யுக்ந்தோநாமே, அழிபாவானில்வைக்கும் மனமேமகிழாதே யிருப்பதென்னும்கால், என்கிறஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லி அத்தால் "ஸிஷம்கித நமஸ்ஸேவக" இத்யாதியின்படியே அவன்தன்னிலும் ஸாத்ஷாதத்தை ஸவேக்ஷபாத வைராக்யத்தைச்சொல்லுகிறது. ஸ்வயமா "பெறுவதெல்லாமிங்கேநாம் பெற்றுவாழ்வென்கிறபடியே விஷயவிஷயமான இந்தலோகத்திலே நிரஸநமாக ஸம்ஸாரஸமுத்ரபரிணாமத்தைப் பெறக்கடவோமென்கிற ஜ்ஞாநத்தைச்சொல்லி இதடியாக "வேதாந்தவேத்யவேஷா" என்று லோகாலோக ஶப்தஶப்தங்களிலே நிஷ்க்ருஷ்டமாகவருகிற ஸநாதனத்திலுமுண்டான வைராக்யத்தைச்சொல்லுகிறது. அன்றியே "ஆய்ந்த்தம்ஸர்வதோம் ஸர்வதிகாரதர்ஶநேஷ, ப்ரோக்தஸம்பூஷ்ணம், தஸ்யாதீந்தோமதாந்:" என்கிறபடியே ஆசார்யனே தேவதையென்கிற ஜ்ஞாநம், இதடியாக "ப்ரவர்த்தநஸர்வஸ்வம், குருக்கள் குழாங்கள்குரைகழற்கீழ்" இத்யாதிகளுக்கு வேறுபாடாய்வருகிற ஸம்ஸாரவிஷயத்திலுண்டான வைராக்யமுஞ் சொல்லிற்றுகிறது. இத்யாதிப்ரமாணங்களை "அடியேனுள்ளானுடனுள்ளான்" என்கிறபடியே ஸம்ஸாரஸாகரபாரபரமே நிரவதிகமாயிருக்கிறதமக்கு ஸம்பூர்ணமாக உடைத்தானமை ப்ரகாஶிக்கிறது.*

(ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரமென்று)

கீழ்ச்சொன்ன ப்ரமாணவிஶேஷங்களுக்கு "ப்ரமாணாநாம்ப்ரமாதா"என்கிறபடியே விளையும்பூமியென்னும்படியான ஆசார்யவைபவம் சொல்லுகிறது. முகப்பிலேதோற்றியிருக்கிற

ஸ்ரீதேவம், நித்யமேவதிஸாயமே" என்கிறபடியே நித்யஸம் வாஸத்திலேயாய் "வேங்கடேஸாவதாரோயம்" என்கிற ஸூக்தியிலே ஸர்வஸ்வபாவத்தில் அலர்மேல்மங்கையாய்நின்று இவ்வவதாரத்தில் "த்ரைலோக்ய ஸௌதாமிநீ" என்கிறபடியே காருண்ய ஷிரஸா நாயகியான ஸுதர்ஸநாராதிதேவியாயும் ஸக்திஸம்பாராதிதேவியாயும் பிராட்டிநிற்கிறபடி சொல்லிற்றுகிறது "வேதாந்ததேஸிகஸ்ரீஸார்யாயிநே" ஸக்திஸம்பாராதிதேவியும் என்று இவர்தமக்கு திருவேங்கடமுடையான் வேதாந்ததேஸிகபட்டாபிஷேகம் பண்ணினதேவெம்பியிலும் இவர் காருண்யஷிகளை நிரஸித்தபின்பு கவிதார்க்கிகஸிம்ஹமென்று அருகேயுள்ளார் ஜயகோஷணையிட்டதேவெம்பியிலும் அவர்களிருவருங்களித்து ஸர்வஸம் நாம்பண்ணின ஸிம்ஹாஸநபட்டாபிஷேகம் ஸர்வயோஜநமாய்த்தென்று "வேதாந்ததேஸிகனென்றும்" ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும்" அவர்கள் தமக்கிட்ட ஸ்ரீஸஹித்திருநாமம் பெற்றபோதுமுண்டான ஜயஸ்ரீயைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். *

"ஸதாநந்தமயஸ்ரீமாந், ஸர்வதீக்ஷைதஸ்ரீமாந், பயிலுந்திருவுடையார்" என்கிறபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பத்தான ஸர்வஸ்வரூபஸம்பத்தைச்சொல்லிற்றாகவுமாம். *

(வேங்கடநாயார்யமென்றது.)

இவர்தமக்குவித்யாதிகளிட்ட திருநாமமுமாம். கயவா:- திருவேங்கடமுடையானே இவ்விஷயம்கொண்டபடியாலே அவனுடைய திருநாமமே பின்தொடர்ந்தது என்றும் அவனுடைய ஸ்வரூபாவதாரமென்றும் யோஜிக்கவுமாம். ஸர்வஸஸூக்தியில் திருநாமவைபவமே ஸூரிகளுடைய ஸர்வதோஷநிவ்ருத்தியையும் பண்ணி ரக்ஷகஸ்வாதிகளையும்செலுத்தி "ஸத்வஸத்வவி" என்கிறபடியே ஸர்வதேஸத்திலும்"உதாரமேதி"என்கிறபடியே ஸர்வஸ்வரூபணீயமாய் கொண்டாடத்தக்கதாய் இருக்கிறபடியைக்காட்டுகிறது. உத்தரகவுத்தில் "ஒன்றுமேதொழநம்வினையோயுமே, கடுவினையரிநவினையும் கடியும்வெற்பு" என்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீஸமாய்உதமானமணப்பாட்டைப்பெற்று அத்தாலே தாம்"தெய்வவடமலை"யென்கிறபடியே கயிஷ்ட

த்ராவிடனைப் நாயகனைப்பின்று அத்திருமலைஸ்வாமியாலும்தன்
பெருமையாலும் இந்தஸம்ஸாரிகளையும் திருத்தி உஜ்ஜீவிப்பிக்கவே
ண்டுமென்று ஸங்கல்பித்துநின்றவிடத்தில் ஸுப்ரபன்னத்திற்குறு
ப்பான ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதிகுணங்களைப் போலே தாங்கள்சேராமை
க்கு ஹேதுவாகவும் எளிவரவுசொல்லுகைக்கு ஹேதுவாகவு
ம்பண்ணி உதாஸீநராயும் ஸத்ருசரதராயும் நின்றவேதநர்
களைத்திருத்துகைக்கு வைராக்யாதிகமானகுணவிசேஷங்களை
யுங்கொண்டு ஸ்ரீவேங்கடநாயதேசிகரஸ்வரூபேண ஸர்வஸ்வாதி
ஜ்ஞாநாதி குணங்களையும் ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு ஸ்வா
பாவிகராய் அவதரித்து நின்றபடி சொல்லுகிறது. இப்ப
டி தன்திறத்திலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸஹாயமாய் நின்ற
படியை அநுஸந்தித்துவாயாறத்திருநாமத்தை ச்சொல்லுகிறாரா
கவுமாம். * * * * * *

இவ்வளவு உபகாரத்தை அநுஸந்தித்தவிவர் ‘நங்கட்பா
சம்வைத்த பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே’’ என்கிறபடியே தன்திறத்திலும்
ஸாதியினுடைய ப்ரவாஹம்பெரிய கிண்ணகமெடுக்கவு
வர்தமக்கு இவ்விஷயத்தில் வைலக்ஷண்யமுண்டான இழவேமேவி
ட்டுத்தோற்றிதம்முடைய உபாஸிதாநாதிகளினாலும் இவர்வி
ஷயத்தில்தமக்கு ப்ராவண்யத்தாலும் தம்மை “அஸமிஜ்ஞ” எ
ன்கிறபடியே அஸத்ஸமாககருதி ‘நநமே’’ என்பாரைப்போலே
எண்ணியும் தமக்கு வாவகமான அஹம்ஸப்தத்தை அங்கீகரி
ப்பியாதபடி அநுஸந்தித்துநிற்க கிஞ்சித்ப்ராஜத்தையிட்டு இந்தப்ர
வாஹவிவாஹம் கமர்பிளந்தபூமியிலே ஒருபாட்டம்மழைபோ
லேகிட்டிகொண்டுநிற்க அத்தாலே‘உள்ளம்புகுந்து குளிர்ந்து’’என்
கிறபடியே ஒருபடிதாவத்ருயாதிகள்ஸஹித்து க்குளிர்ந்து அஹம்
என்கிற அஹங்காரம் வந்தே என்கிற உத்தமபுருஷனில் அங்கீக
ரித்ததுஎன்னும்படியாய் தோற்ற அந்தஅஹம்ஸப்தவ்யாஜன
தாம் அந்தவரிவாஹத்திற்கு எதிரிடமாட்டாதே வேரற்றமர
ம்போலே தம்நிலையைவணக்கி வந்தேஎன்றுபலகாலும்சொல்ல
வேண்டியும்- ‘வேதாந்ததேசிகம்’’என்றநுஸந்தித்த பின்புகி யா
வத்தைவிடவேண்டியுமிருக்க அதுவுமாகாதபடி “இட்டகாவிட்ட

கைகளாயிருக்கு”மென்கிறபடியே போரவிவசராய் ஈடுபட்டு “எத்தி
ற”மென்னவாழ்வாரைப்போலே மிகவும்மோகித்தும் “உக்தாயே-
திலகஞ்ஜீநஃவாநநேத்ராவாகிம்வந” என்கிறபடியேயும் இதற்
குக்கைம்மாறு இனியொன்றுமில்லை யென்று ஸவசராய்திருவ
டியின்கீழேவிழுகிறார். * * * *

இதில் வர்த்தமாநத்தாலே இதற்குமேற்பட்ட வேறொரு வை
ஸயாவைத்ருயில்லையென்னுமிடந்தோற்றுகிறது. அநந்தரம் நம்தே
சிகருடைய ஸாமர்த்யவிசேஷத்தாலுமிவருடைய அநுஸந்தாநமா
னவித்தனியனை ப்ரவசநாநுஸந்தாநகாலத்திலே அநுஸந்தி
க்குமவர்களுடைய ச்ரத்தாவிசேஷத்தாலும், பாண்டுரங்க
வர்த்தித்திருமகனுடைய ஸாமர்த்யவிசேஷத்தாலே ஸ்ரீமதாழ்வா
ன் மோகந்தீர்ந்தெழுந்திருந்து ஸாக்ஷாத்காரஸஹிதமாக ராஜ்ய
நிர்வஹணஸமர்த்தரானதோபாதியும்-ஆழ்வாருடைய செவிக்கினி
யசெஞ்சொல்லாய்த்தொண்டர்க்கமுதமான பாசுரபரம்பரைகளை
க்கேழ்க்கவிரும்பியிருக்கிற ஸ்ரீய:பதித்தீயர்களுடைய ஸாமர்த்யவி
சேஷத்தாலே ஆழ்வார்மோகந்தீர்ந்து ப்ரபந்தத்தைத்தலைக்கட்
டவல்லராம்படியானதோபாதியு-மிவருந்தம்முடைய ஸந்நிதாந
ஸாந்த்தாலுண்டான மோகம் அரையாறுபட்டு கீழ்ச்சொன்ன உப
காரவிசேஷங்கள் தமக்கென்றமுகத்தாலே யிவரிடும்படியாய்த்
தென்றாராய், வேதாந்தார்த்தப்ரதர்சநத்தாலே யென்றறுதியிட்
டு வேதாந்ததேசிகமென்று ஸ்லோகபூர்த்திசெய்தருளுகிறார். *

இங்கு வேதாந்தபதம்- உபயவேதாந்த ஸாம்ப்ரதாயவாசகமா
யிருக்கச்செய்தேயும் தமக்கு வேதாந்தமார்க்கமவ்வழியாய் வந்திருக்
கச்செய்தேயும் ப்ரகரணத்தில் ஸ்லோகப்ரவர்த்தகரான ஸ்ரீமத்
தந்த்ரஸ்வதந்த்ரஜீயர் தமக்கு நிகமாந்ததேசிகரு ஸப்ரஹ்மசா
விசிஷ்டராய்க்கொண்டு ஸ்ரீய:பதிதுடங்கி ஆழ்வார்முகமாக ப
ரம்பராப்ராப்தமாய் உடையவராலே ஷட்ஸஹஸ்ரம்ய வ்யாக்யா
நமுகேன புள்ளானைவிட்டு ப்ரவர்த்திப்பிக்கப்பட்ட விலக்ஷ
ணாபயோகித ப்ரபத்திஸாஸ்த்ரப்ரதிபாதகமான த்ராவிட
வேதாந்தார்த்தங்களை “வேதத்தினுட்பொருள்நிற்கப்பாடி” என்
கிறபடியே தம்முடைய திருவுள்ளத்தில்தங்கி ப்ரவர்த்திக்கும்படி

தமக்கநுக்ரஹித்த க்ருபாப்ரவாஹத்திலீடுபட்டு அந்த க்ருபை ஜநிதையாலே இவ்வுபாயவிசேஷ மநுஸந்திக்கும்போதெல்லாம் ஸ்ரீபாதங்களிலே இப்படி ஸர்வோபகாரகனை ஸ்வாமி-ஸமாச்ரயணாநுஸந்தாநம் தமக்கும் இனிபின்புள்ளாருக்கும் ஸதா அபேக்ஷிதமென்று தத்விஷயமாக இப்பாசுரத்தை வெளியிட்டதாக ஸம்ப்ரதாய ப்ரகரணாதி விசேஷங்களிலும் ஸம்ப்ரதாய நிர்வாஹாதி ஸம்ப்ரதாயங்களிலும் ஸம்ப்ரஸித்தமாகையாலும் அப்படியே சிஷ்டாநுஷ்டாநமுங்கண்டு வருகிறோமாகையாலும் - வேதாந்ததேசிகமென்று த்ராவிடவேதாந்தாசார்ய ஸம்ப்ரதாயத்தை விசேஷாந்வயம் இட்டு ஸஹம் ப்ரணவமான விசிஷ்டமான "ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம்" என்று நமிக்கவுமாம் - அன்றியே - க்ருதித்திலேயாகவுமாம்.   *   *   *   *

இங்கு இந்தவேதாந்தாசார்யத்தை ஸம்ப்ரதாயப்ரவணஸ்ர காசிப்பித்தபடி யெங்ஙனேயென்றில் "ஸம்வத்ஸரஸஹஸ்ரஸ ஸ்ரீராமாநுஜவிதாயா ஸ்வாபிஷ்டிஸ்ருஷ்டிதேஷ்டாயாஸ்ரமதே நாத், ஷஷ்டிஸம்வத்ஸரப்ரவ்ருத்தமநந்தாஸ்வயக்ஷேத்ரநீம ஸ்ருதி, ஸ்வீகாரஸௌந்தர்யஸ்த்திதிம, ஷஷ்ட்யந்தநிரஸநேனாதி ஸாரணம், ஸ்வாதந்த்ர்யக்ஷ்ராஸஹித திவ்யதேஜோநிவாஸ ஸமாஸ்ரயம் ஸாரஸ்வதவிஷயஸாரநிஷ்டபக,உபநிஷந்நதே ஸாரஸ்வதஸூக்தஜநிப்ரஸங்கே ஸம்வர்ணதி, ஸக்திஸ்ரப்தமாநவத் த்ராவிணஸ்திநேந ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தநயோகாஸ்ப்ரம த்ராவிடஸ்திரிஸம்ப்ரதாயதேசிகாஸக்த ப்ரதிஷ்டிதாம், சடகோபனருளிலே, செய்யதமிழ்மாலைகள், த்ராவிடோபநிஷத் ஒருபத்தும்பற்றுகவுணர்ந்துரைத்தோம், தீயினிற்றாசாகும், ஸம்ஸாரிக்களுக்கு ஸமஸ்தாநுஜநத்திலாழவாரருளிச்செயலே ப்ரயோஜநம்" என்றும் உத்யாதிஸம்ப்ரதாய ஸம்ப்ரதாயங்களிலே தமக்கு ப்ரகாசித்தபடியைக்காட்டுகிறது.   *   *   *   *

இதில் சில உதாஹரணவிசேஷங்களை ஸ்வதாபிகைமுதலானவிடங்களில் கண்டுகொள்வது, ஆகஇப்படி கீழ்ப்ரபந்ந ஸ்வதாபிகைதுடங்கி யிவ்வளவாலே ஸ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸ புராணாதிப்ரஸித்ததேசிகரான வராங்கப்ரவர்த்தகரான ஸ்ரீயதிவர ஸ்ரீபாதி

ஸம்ஸாரவைத்ய ராமாநுஜமுநீந்த்ர தேசிகாதிகளுடைய ப்ரதா
னார்த்தமான இஸ்ஸூக்திஸம்வாதங்களிந்த ஸம்ப்ரதாயத்
திற்கு வந்தபடியையும் ஸ்வாமியினாலே ஸவிஸ்தரமாக ப்ரவர்த்திப்
க்கப்பட்டுவருகிறபடியையும் கோயிலில் திருவரங்கன் திருமுற்ற
த்தில் பெரியபிராட்டியாரோடுகூடின பெரியபெருமாள் சேர்த்தியி
லேயிடுபட்டு தேசிகனும் அங்குள்ள ஸாத்விகர்களுமெழுந்தரு
ளியிருக்க — இப்ரபந்தவிஷயத்தில் உடையவருடைய ஸம்
ப்ரதாயாமதமான ஆறாயிரப்படியின் ஸகலார்த்தப்ரகாசமாக வ
ஸாப்ரபந்தமிருமாணத்தாலு மிர்த ஸமஸ்தவிஷயாஸ்வாத
வாக்விலாஸாவநாதிகளினாலும் திவ்யதேசங்கள் தூடங்கி
ப்ரஸாராயணவாக்யம் இபல்கேட்டருளும்படி முன்போலே த
ழைப்பித்தபடியாலும் இவர்விஷயமான இத்தனியனை ப்ரபம்
யாநுஸந்தாநகாலத்தில் க்ருதஜ்ஞதா வரிவாஸாப்ரமாக
ஸநுஸந்திக்கும்படி திருவுள்ளம்பற்றவேணுமென்றுச்சேர்த்தியி
லே ஸாத்விகர்கள் ப்ரார்த்திக்க பெரியபெருமாளும் பிராட்டியா
ருமப்படியேயாகக்கடவதென்று நியமித்தபடியையுமாராய்ந்தால்
விலக்ஷணமான ஸத்ஸம்ப்ரதாயநிஷ்டர்களான ஸாத்விகர்களுக்கு
இயலினுடைய ஸூத்ரங்களிலே இத்தனியன் ஸவஸ்ராநுஸம்
தேயமாகக்கடவது, இதற்குப்புறம்பாய் வருந்தடைகள் ஸப்ர
மாணமாகையாலும் ஸஸம்ப்ரதாயமாகையாலும் இச்ஸ்ரீவைஷ்ண
ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு கூடஸ்தரான ஆழ்வாரெம்பெருமானார்
நிகமாந்ததேசிகாதிகளுடைய ஸச்சரித்ரங்களுக்கும் அநு
ஷ்டாநத்திற்கும் விருத்தமாகையாலும் இதில் விசேஷப்ரவர்த்
கரான உடையவருடைய நிகமவிரூபாதிவமான ப்ரயா
ஸவைபவ ஸம்பந்தத்தாலும் ஸிஷ்டவரிஷ்டர்களாய்
றென்னுமிடம் ஸதூர்கள்ளானப்ராஜ்ஞிகர்கள் கண்டுகொள்ளலாம்

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாம் நாதயாமுநமத்யமாம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥௧॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீவாத்ஸ்ய ஸ்ரீவெங்கடதேசிகன் தனியன்.

ஸ்ரீமந்நாராயணார்யஸூநோ: ப்ராப்தவேதாந்தஸம்பதம் ।
ஸ்ரீநிவாஸதயாபாத்ரம் ஸ்ரீவெங்கடகுரும் பஜே ॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ஸௌம்யவெங்கடார்யமஹாதேசிகாய நம:

இப்படி இந்த ஸ்தோத்ரஸம்ப்ரதாயத்துக்கு ப்ரவர்த்தகர்களாகையாலே ஸ்ரீய:பதி ஸ்ரீரங்கேச ஸார்வபௌமதயாபாத்ரபூதராய், அந்நாலே "ராமாநுஜதயாபாத்ர"மென்று புகழப்பட்டவருமான நம்தேசிகரை முன்னம் சரணமடைந்து, அந்த ஸ்ரீய:பதி தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக வந்த குருபரம்பரையை சரணமடையும் ப்ரகாரத்தை ச்சொல்லுகிறது.

(லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாதிச்லோகார்த்தம்.)

இத்தனியன் கோயிலிலே எம்பெருமானார் திருவோலக்கத்தில் ஒருகால் குருபரம்பராநுஸந்தான ப்ரஸங்கமுண்டான போது, "வஞ்சமுக்குறும்பாங் குழியைக்கடக்குநங் கூரத்தாழ்வான்சரண் கூடியபின்" என்றும், "ஆசார்யவதீம் சிஷ்யாணாம்" என்றும், "சிஷ்யேணைவோபாத்தாஸகலப்ரமாணம் ஸ்வாசார்ய நாமேயபர்யந்தா:" என்றும் புகழப்பட்ட கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * * ॥

இங்கு "ஸ்வாசார்யவம்ஸோ ஜ்ஞேய:" ஸ்வாசார்யானாரப்ய ஆவித்யாஸம்பத்தே:, ஸ்வாசார்யேணோபதேஶாத்யாயவம்ஶஸ்ய கீர்த்தநம், ஸாமாந்யேந வக்தவ்யம், ஆசார்யபரம்பரா பரம்பராயா:, தத்ர ப்ரதிஷ்டிதலக்ஷ்மீஸமாசார்யபரம்பரயா ஶ்ரு: । ஸ்வாசார்யவம்ஶவஸ்துதளயோகேந ப்ரஸந்நஶ்ரு ஷ்யதே" இத்யாதிகளில்படியே ஆசார்யன் தொடங்கி எம்பெருமானளவும் குருபரம்பராநுஸந்தானம் பண்ணப்ராப்தமாயிருக்க, லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்ப - என்று எம்பெருமான் தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தமாக அநுஸந்திக்கும்படி யெங்ஙனேயென்

னில்; இது [illegible] [illegible] [illegible]போல
ன்றிக்கே [illegible]
[illegible]" என்று [illegible]சொல்லுகிற [illegible]
[illegible]போலே [illegible]
[illegible] மென்கிறதனியனை இங்கு
[illegible] யிக்கத்தட்டில்லை. * ॥

[illegible] என்றது "[illegible]"
என்றும், "[illegible]
[illegible] [illegible]" என்றும்
"[illegible]" என்றும், "[illegible]
[illegible]" என்றும், "[illegible]"
என்றும், "[illegible] ।
[illegible]" என்றும் "[illegible]
[illegible]நரியால்" என்றும், "[illegible]டியாள் திருமக
ளுக்[illegible]" என்றும் "அகலகில்லேனிறையு
மென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா, உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்
தேனே" என்றும், "[illegible]ப்பாள் வினைதீர்க்கு
மே" என்றும், "[illegible]" என்றும், "[illegible]
[illegible]" என்றும், "என்றுமோ
[illegible]ன்றி பிரிவில்லை பிரியாதபோல [illegible] [illegible]
முகம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, [illegible]
க்ஷிற் பிரிவற்றிருக்கிறபடியே [illegible], "[illegible]
[illegible]" என்றும், [illegible]
[illegible]
[illegible]" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அவனுக்கு [illegible]
[illegible] [illegible]றும், [illegible] [illegible]
[illegible]போலன்றிக்கே, [illegible] அவ்வி
ருவர் சேர்த்தியைச்சொல்லி, அவர்கள் முகமலர்த்தியைச்சொல்லி
ன்றபடி. இத்தால், இச்சேர்த்தியாலுக்கு [illegible]
[illegible] [illegible]
ன்றதாய்த்து. இந்த [illegible] [illegible]

மாய் ஸேநாபதியாழ்வானுக்கு உபதேசித்து அம்முகமாக ஊ
ஹாப்ரஸிதாஷிதேகாரேஷோஹரான நம்மாழ்வாருக்கு திருக்கு
ருகையில் உபதிஷ்டமாயிருக்கும்.

நாதபாதாப்ஜயுக்மமென்றது, ஆழ்வாரளவும் தேவஹஸ்
தமாயிருந்ததைத்து பின்பு நாதமுனிகளுக்கு யோகதசை
யில் ஸாக்ஷாத்தாக உபதேசிக்கையாலே அது முதல் ஶிஷ்ய
ப்ரஶிஷ்யாதிவேத ஸம்ப்ரதாயமாயும் கவிதீர்ணமாயும் ஆள
வந்தாரிடத்தில்வந்து அம்முகத்தாலே ப்ராப்யமாய் ஸம்ப்ரதாய
ஸித்தமாகையாலே அந்நாதபாதாப்ஜங்களை யுக்மமாக உடைய
வென்றபடி, ஆகையாலிறே, "நாதோபஜ்ஞம் ப்ரவ்ருத்தம்பஹு
பிருபசிதம் யாமுநேயப்ரபந்தை:" என்றும், "ஜ்யேஷ்ட
நாராயணாஸம்ஸ்ருதம் வீரநாராயணேவாதிர । மஜ்ஜந்தீ ரம்
ஶடாரம் பஞ்சாநாதமுநிம் பஜே" என்றும், நம்தேசிகனும்
ஸ்ரீஹாதம் த்ராவிடம் த்ரவ்யாதியும் அருளிச்செய்தார்கள். இந்நாத
பாதாப்ஜங்களை நடுநாயகமாக்கினது - நிவர்த்தகராயிருத்தாலும், ம
ற்றவர்களிவர்களில் உத்தேஶ்யர்களாகையாலுமென்றுகருத்து.

ஸ்வாசார்யபர்யந்தமென்றது, ஸ்வாசார்யர் எம்
பெருமானாராய் அவரளவாகவுள்ள வென்றபடி. இப்படி ஆழ்வா
ன் ஸந்தாநத்துக்குக்கருத்து. இதனால் இக்குருபரம்
பரையாகிற ஜ்ஞாநதீர்த்தப்ரவாஹங்களாகிற ஜ்ஞாநமிருதியிலுண்
டாய் நாதபாதாப்ஜர்களாகிற நடுக்கட்டுகல்வழியாய் ப்ரவஹித்
து எம்பெருமானாராகிற ஜ்ஞாநதடாகத்தில் தேங்கிமடுத்து ஆ
சார்யர்களாகிற மதகுகளாலே வேதநர்களாகிற பயிர்களை வா
ழ்விக்குமென்று பன்னீராயிரத்தில் சொன்னவர்த்தம் சொல்லி
ற்றாயிற்று. * * * * * ॥

ப்ரபத்யே என்றது, இப்படிப்பட்ட குரு
பரம்பரையைச் சரணமடைகிறேனென்றபடி. இது ஆழ்வான்
ஸந்தாநத்திலிருந்து. பின்னோர்கள் ஸந்தாநத்தில்
நாதபாதாப்ஜர்கள் ஒருவடிவுகொண்டாற்போலே நிவர்த்தகஞ்செ
ய்தருளின ராமாநுஜனை எம்பெருமானாரையும், ராமாநுஜ
பாதாச்ரிதரான நம்தேசிகரையும் நடுநாயகமாக உடையகுரு

பரம்பரையென்று கருத்தாகக் காட்டுவது. "யதிராஜேந ஸம்ப
ந்நாய கஸ்ரீ: ததீயபரமாசார்யஸஹி:" என்றக்கடவதிறே.

அன்றிக்கே, லக்ஷ்மீநாதஸமாரம்பாமென்பதாயும், நாதயாமு
நமத்யமாமென்பதாயும், அஸ்மதாசார்யபர்யந்தாமென்பதாயுமிருந்துள்ள
குருபரம்பரையை "வந்தேகுருபரம்பராம்" ஆசா
ர்யாணாமஸாவஸா வித்யாபகவத்த:, ஆசார்யாத் ஸம்ப்ர
தாயஸம்ஸித்தகீர்த்திதைக" இத்யாதிகளில்படியே ஸர்வஸம்ப்ர
திபன்னமான "அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதாத்" இத்யாதிவாக்யபர
பரம்பரையிற்சொல்லுகிற க்ரமத்திலே சரணமடைகிறேனென்
று அநுஸந்தித்தாராகவுமாம், "ராமாநுஜார்யஸ்ஸச்சிஷ்ய
காலவ்ருத்தீவ ஸர்வஸ்யாப்யஸ்ய நாதஸம்பத்: | ஸம்ப்ர
தாயபரம்பரையைவ ஸாவித்ரீ வ்யாஸஸ்ய வேதவாத
ஸித்தவைக்ஷணீய:" என்றக்கடவதிறே; ஆகஇப்படிகளாலேசொ
ல்லிற்றாய்த்தென்னென்னில்? "தத்தத்கஸ்வஹஸ்த ப்ரஜாவதயஉ
வாத, கயபாதியயாவதிவம் உக்தாத்தேஜ்ஞாநிஸத்தத்தை: |
வ்ருஷ்ட: ப்ரூவாவஸரவாநய்யபோநி: விதாதஸ: | தத்ப்ர
ஸம்பராக்ஷாயஸ ஸம்ஸ்ஜாநந்தாதத: | ஸாரஸ்வதாய
தேநாஸம் தத்ஸாரஸ்வதேநவ" இத்யாதிப்படியே உபதேச
பரம்பரையில் எம்பெருமான் தொடங்கி ஸ்வாசார்யபர்யந்தம் குரு
பரம்பரையை வெளியிடவும், "ஸ்வாசார்யம்ஸம்ஸ்ரயேத்"
இத்யாதிப்படியே நித்யஜபாதிகாலங்களில் ஸ்வாசார்யாதி எ
ம்பெருமானளவாக குருபரம்பராநுஸந்தாநம் பண்ணவும்
ப்ராப்தமென்றதாய்த்து.* * * * ॥

அஜ்ஞாநத்வாந்தரோதாத் இத்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே திவ்யதம்
பதிகளளவும் அநுஸந்தித்து, "ஸ்ரீமதேவஸ்யாதகுருவேந
ம:" என்று ஸிம்ஹாஸநத்திற்கு ஆதாரபூதரான நம்பெருமா
ளை அநுஸந்தித்து, பின்பு ஸிம்ஹாஸநஸ்தரான எம்பெருமா
னாரை ஸ்ரீமதேராமாநுஜாய நம: என்று அநுஸந்தித்து, பின்
பு ஓரான்வழியாயிருக்கையாலே, ஸ்ரீபராங்குசதாஸாய நம:, எ
ன்றுதுடங்கி எம்பெருமானளவும் வாக்யகுருபரம்பராநு
ஸந்தாநம்பண்ண ப்ராப்தமென்றும், அதுதன்னிலும் ஸ்வாசா

வதியாழ்வான் நித்யஸூரியாகையாலும், நம்மாழ்வார் ஸித்தா ந்தப்ரவர்த்தகராகையாலும், எம்பெருமானார் ஸித்தாந்தஸ்தாபக ராகையாலும், நம்தேசிகர் அந்த ஸித்தாந்தத்திற்கு ஸம்ரக்ஷகரா கையாலும், இந்நால்வர்களையும் ஸ்ரீமதென்று விசேஷிக்க ப்ராப்தமென்றும், இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை ஹ்ருதயங்கமமாகவும் சிஷ்யஜீவமாகவும் ப்ரஸம்ப்ரவர்த்திப்பித்தவர்களான நாத யாமுநமுநிகளை ஸ்ரீசப்தத்தாலே விசேஷிக்க ப்ராப்தமென் றும், ஆசார்யநியதிகர்களாய் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகர்களான வரம்பரீகாக்ஷ-ராஜரிஷி-பெரியநம்பிகளை ஸ்ரீசப்தத்தாலே விசே ஷிக்கப்ராப்தமென்றும், பிராட்டி ஸ்வதஃ ஸ்ரீயாகையாலே ஸ்ரீமதே நமஃ என்றும், எம்பெருமான் "அகலகில்லேன், சார்புநமக்கு, திருக்கண்டேன்" என்கிறபாட்டுக்களின்படியே அவளைத்திருமா ர்பில் தரித்திருப்பதால் ஸ்ரீதரனாய் அத்தாலே ஸகலசரண்ய னாகையாலே ஸ்ரீதராய நமஃ என்றும் அநுஸந்திக்கப்ராப்த மென்றும், நயினாராசார்யர் அருளிச்செய்ததாக பன்னீராயிரத் தில் அருளிச்செய்தார். * * * ॥

ஸ்வாசார்யன்றுடங்கி எம்பெருமானளவாகவும், எம்பெரு மான்றுடங்கி ஸ்வாசார்யனளவாகவும், இப்படியிருவழியான அநு லோமப்ரதிலோமாநுஸந்தாநமும் பஹுசிஷ்டபரிக்ருஹீதமாய் நடந்துபோருகையாலும், இரண்டும் ப்ரமாணந்யாயாநுக்ருஹீத மாயிருக்கையாலும், யதாஸம்ப்ரதாயம் அநுஸந்திக்கக்கடவ து. ஆகயிதனால் "[illegible]யை முன்னிட்டால் ர க்ஷ்யன் ஸம்ப்ராப்யனாகத்தட்டில்லை, பிராட்டியை முன்னிட்டால் ரக்ஷகன் ஸம்ப்ரஸந்நனாகத்தட்டில்லை" என்கிற பிள்ளான் சுருக்க ம்சொல்லிற்று. * * ॥

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான்திருவடிகளேசரணம்.

இப்படிவேதாந்தஸித்தாந்தத்திற்கு ஸம்ரக்ஷகராய் தி ருமாலாழ்வாரெம்பெருமானார் விசேஷகடாக்ஷத்திற்கு ஜீவா துராய் அத்தாலே ராமாநுஜதயாபாத்ராராயிருந்துள்ள நம்தேசிகரைச்சரணமடைந்து இந்தஸித்தாந்தந்தானும் ரக்ஷணீய

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது.

யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஸ்
ததிதராணி த்ருணாய மேநே । அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ:
ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே ॥ ௧௩ ॥

ஸர்வோத்தமமாகையாலே அர்த்த பஞ்சகாதிகளை ஸ்வாபதேசமாக சரணமடைந்துபின்பு விசேஷஜ்ஞராவகரான எம்பெருமானாரை சரணமடைகிறபடி சொல்லப்படுகிறது.
(யோநித்யமித்யாதி)

இத்தனியனும் “ராமாநுஜஸ்ய சரணௌ” என்கிற திருவுள்ளமுடைய கூரத்தாழ்வான் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும் “நின்றவொண்கீர்த்தியும்” என்கிறபாட்டின்படியேயுள்ள ஸம்பந்தம் ஆழ்வானுபதேசத்தாலேயாயிற்று அமுதனுக்குமுண்டாயிற்று. * * * * * * ॥

இங்கு (யஃ) என்று, “யோவேத ஹாணவிஷயா திவாஸ்வமே” என்று வேதத்தில்சொல்லுமாப்போலே ஸர்வஜ்ஞனான விஷ்ணுக்கு உபதேசிக்க ஸ்வரூபமான ஸ்ரீபரமரஹஸ்யார்த்தத்தை திருக்கோட்டியூரில் ஸர்வஜ்ஞவேயாலே ஸர்வர்க்கும் ஸ்ரோதாவஸீநாதிகளுக்கும் செவிப்படும்படி ப்ரகாசிப்பித்த எம்பெருமானாரை வைதிகோத்தமரான ஆழ்வான் அருளிச்செய்தார். (நித்யமச்யுதபதாம்புஜயுக்மருக்மவ்யாமோஹதஃ) என்றது “அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே” என்று ஆழ்வார் பேரருளாளன் திருவடிகளைப்போற்றுகையாலும் “அவர்தஞ்சீரைப் பயின்றுய்யுஞ்சீலங்கொளுநாதமுனியை, யமேவைஷவ்ருணுதே தேந லப்யஸ் தஸ்யைஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூஂஸ்வாம்” என்றும் “ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததிம்” என்றும் ஆளவந்தார் போற்றுகையாலும், அவர் திருவடிகளான திருக்கச்சிநம்பி “ஸர்வஜ்ஞஸ்வாமி” என்று அந்த ஸர்வஜ்ஞர்கள் ஸர்வஜ்ஞரான பேரருளாளனென்று போற்றுகையாலும், எம்பெருமானுக்கு ஸர்வஜ்ஞன் திருவாராதநமான பேரருளாளனேயாய் அவன் திருவடித்தாமரையிரண்டாகிற ஸந்நிதியை எப்பொழுதும்

விட்டுப்பிரியவொட்டாத ஸ்ரீஶேஷத்வமென்றபடி. "கல்லெலாம்
றேத்தி' இத்யாதிகளில் சொல்லும்படியாமாப்போலே இங்கு ரா
மாநுஜஸம்பந்தியாய்த்து. "தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்ப் பூண்
டவன்பாளனிராமனுச"னென்னக்கடவதிறே. இப்படி ஸம்பந்தி
கைபுந்திருக்கையாலே (ததிதராணி த்ருணாயமேநே) என்றது.
இத்தால் "என்னமுதனைக்கண்டகண்கண் மற்றொன்றினைக்காணா
வே, உன்னையல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்" என்
கிறபடியே ஸ்வாராதந ஸ்வீகாராயணோபாயாந்தர ஸாதநங்
கள்தவிர மற்ற ஸர்வ ஸாதநங்களையும் த்ருணீகரித்தபடி.
சொல்லுகிறது. (அஸ்மத்குரோ:) என்றது ஸம்ஸம்பந்நராவதி
களையும் ஆள்கொண்டு விஶேஷார்த்தை தெளிவித்தவரானஎன்
றபடி. (பகவதோஸ்ய) என்றது, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகு
ணோபேதவிஶிஷ்டமம் ஷட்குண்யாதிகுணஸம்பூர்ணமான க
லாஶ்லோகாதிஷட்குணரான என்றபடி (அஸ்ய) என்
றது ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்த்யாதிகள்போலே ஜ்ஞாநாதிவி
யாக்யானமாய்நின்று ஸம்ஶயவிபர்யயாதிகள் தீரும்ப
டி விஶேஷார்த்தத்தைத் தெளிவித்தருளினவரானவென்றபடி.
(ராமாநுஜஸ்ய) எம்பெருமானென்றும் எம்பெரு
மானாரென்றும் ஸமாநமான திருநாமமானப்போலே ஸ
மானென்றும் - ஸ்ரீராமாநுஜனென்றும் - ஸமாநமாய்
விருக்கும்படி. இத்தால் - ஸ்ரீராமாநுஜஸ்வாமிஹா
ஸமாஶ்ரயணமாகிற ப்ரபத்திஸம்ப்ரதாய நிர்வாஹகனான
விதரணம் த்ருணீக்ருதவிஷயாதி விஷயங்களோடுமொன்று
ம் - திருவேங்கடமுடையானுக்கும் திருவாழி திருச்சங்குகளை ஸ
மர்ப்பித்தருளினவர்களென்றும் நீர்ப்பத்தருளி விரோதிகளை வி
லக்கினாரென்கிறதில் இப்படியாதும ஸமஸ்தஸம்பந்நிபோகஸம்
ம்பந்தமுள்ளவராகையாலே இந்த ஸ்ரீராமாநுஜசரணம் நி
த்யமாய்ச்செல்லவேண்டுமென்று பெரியதிருமலைநம்பி முதலா
னபேர்கள் ஸாக்ஷாத்கரிஞ்செய்தருளின வ்யாக்யாநமும் செய்
விற்றுப்புக்கு. * * * * * ॥

இப்படி ஸர்வ ஸம்ஸாரிகளைய ஸமுத்தரிக்கிற ஸாமர்த்யத்தையுடைய

அபேக்ஷிக்கவேண்டுமாப்போலே ராமாநுஜஸக்தியை ஸாதநமா
க்குகிற ராமாநுஜபதாப்ஜ ஸக்தியை அவஸ்யம் அபேக்ஷிக்கவே
ண்டியிருக்க அங்ஙனன்றிகே, “ஸக்ருதாஸ்ரயணேஷ்வேஷ்வதா
ப்யாஸமைக்யஷ்ச” என்கிறபடியே - எம்பெருமான் கைகொடாமை
க்கு ஹேதுவான ஸாதநாந்தரத்தையே தங்களுக்கு நி
ரபேக்ஷமான நித்யக்ருத்யமாகச் செப்புமாப்போலே இந்த ராமா
நுஜபதாம்போஜத்தைத்தங்களுக்கு ஸாபேக்ஷ ஸாதந
மாக அநுஷ்டிக்குமவர்களுக்கு ராமாநுஜநாமபாராயணம் வள
ஸ்கனுக்கு வாஸுதேவநாமபாராயணம் போலும் - ராமாநுஜ
நாமோச்சாரணம் க்ஷாமம் ஸாமாந்யதர்மம் போலும் நிர்ஹே
துகமாயும் நிர்வ்யாஜமாயு மாய்விடுமத்தனைபோக்கி ஒரு
க்காலும் உஜ்ஜீவநமாகாதென்று ஸ்ரீவசநபூஷணத்தில் அண்ணா
ண் அருளிச்செய்ததாய் பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார் “ஸ்ரீ
தோஜ்ஜீவநஹேதுஸ்ஸர்வாநா” என்னக்கடவதிறே. (வ
ரணை) என்றது ஸ்துநமயஸ்ரேஜ்மணிதேடி வாய்வைக்குமா
ப்போலே ஸிஷ்யஸ் தனிழியுந்துறையைச்சொன்னபடி. அன்
றிகே எம்பெருமானர் வாதசெலயில். ஆச்சான் புள்ளானி
ருவர்களையுமழைத்து நாம்சொன்ன விஸேஷார்த்தங்களெல்லாம்
உங்கள்முகமாகவொரு ஸத்ராத்தில் விநியோகங்களாயம்முக
த்தாலே இதுக்ஷம் ஸர்வாஸமாய் காலதத்வமுள்ளதனையு
ம்நித்யமாகச்செல்லுமென்று பெரியபெருமாள் திருவுள்ளமிரு
ப்பதாலப்படியே ஸத்ராந்தேடி விநியோகிக்கக்கடவீர்களெ
ன்றருளிச்செய்ய - அப்படியே ஆச்சான்வழியாய் திருவாய்மொழி
ஸங்க்ரஹங்களும் புள்ளான்வழியாய் ஸ்ரீபாஷ்யஸம்வதிஷயங்களும்
அப்புள்ளாரிடத்தில் சேர்ந்து ராமாநுஜபதாப்ஜ ஸ்ரீவேத
தாந்தசிகராகிற ஸத்ராத்தில் விநியோகங்களாய் அம்மா
த்தாலே தஸர்ஸநமும் ஸர்வாஸமாய் தழைத்துச்செல்லுகையா
லே அந்த ஆச்சான் புள்ளானிருவரும் பரமஸாத்விகர்களாவ
ரென்றும் அன்றிக்கே ஜ்ஞாநவைராக்யத்தாலே ஆழ்வார் ஸ்ரீ
ஸூக்திகளும் யதிராஜபாதுகையென்று மகிழ்ந்தாதரிந்ததாக
“ராமாநுஜபதாஸ்ரயதீர்த்தஸ்ய ஜ்ஞாநாத்மஜஸ்ய வைராக்யகே

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது.

மாதா பிதா யுவதயஸ் தநயா விபூதி: ஸர்வம் யதேவ நியமேந மதந்வயாநாம் । ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வகுளாபிராமம் ஸ்ரீமத் ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாமி மூர்த்நா ॥ ௪ ॥

தி । வ்யாஸஸூத்ரார்த்தஸ்ரீபாஷ்யம் வ்யாக்யாதாரம் ஸமாஸ்ரய கேசவயஜ்வம்' என்று வடுகநம்பி யதிராஜவைபவத்தில் அருளிச்செய்கையாலும் உபயவேதாந்த ப்ரவர்த்தகராய் எம்பெருமானுக்கு ச்சரமகைங்கரியம் பண்ணும்படி நியமிக்கப்பட்டவராகையாலும், புள்ளானே ஸ்ரீபாஷ்யவ்யாக்யாதாக்கடவரென்றும், அன்றிக்கே ஸம்ப்ரதாயரக்ஷணத்தில் ஸாரஸ்ரேஷ்டரென்று ஸகலஸாதநத்தாலும் ஸ்ரீகாந்த நிலை எம்பெருமானார் நியமித்தருளின ஸாதநத்தாலும், நம்பி ராமாநுஜர் பொன்னடி பெற்று அழகிய மணவாள னருளிப்பாடிட்டருளினபடியாலும் ராமாநுஜ யாவார் ஆன நம் தேசிகரே ஸ்ரீபாஷ்யவ்யாக்யாதாக்கடவரென்றும் நயினாராசாரியரும் ப்ரஹ்மதந்த்ர ஸ்வதந்த்ர ஜீயரும் கடாக்ஷித்ததாக 'ஸ்ரீபாஷ்யவ்யாக்யாநதி ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தக தேசிகேந்த்ராய ஸ்வப்ரதாய தாத்பர்ய ஸ்ரீபாஷ்ய ஸம்ப்ரதாய ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ராய நம: । தத்த்வமுக்தாகலாபாதி ஸர்வதந்த்ர ஸ்வதந்த்ரா யோகீந்த்ர ஆவலி ஸ்ரீநிகமாந்த மஹாதேசிகேந்த்ராய ஸ்வப்ரதாய'' "ஸ்ரீநாத ப்ரஜாய தேவ தேவதேவா தேசிக ஸ்ரீகாந்தநாயக ஸ்ரீதேசிகவர்ஷிதேநாம: । வ்யாக்யாதவாந் ஸம்ஸ்திதோ ஸர்வஸூத்ரப்ரபாவம் வாதேய தேசிகஸம்காரகேஸரீ'' ஸ்ரீரங்கநாயகி நியோகதாய: ஸ்ரீபாஷ்யகாரார்ய ஸிம்ஹராஜஸூரி: । ஸஜ்ஜநாக்ஷ்யாணாம் ஸிம்ஹாஸநம் ஸம்வேதயேதாம் ஸமாரோபிதோஹம் ॥ என்கிற ஸ்லோகங்களைப் பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார் (பாணம்) என்றது இருபெற்றால் ஸ்ரீபாஷ்யத்திலும் ஸர்வதந்த்ரத்திலும் நடந்த நிலைக்கட்டுமென்றபடி. இதனால் முன்பு ராமாநுஜனைத் தன்னை ஸாரணவ்யஜ - என்று உபதேசித்தருளினபடியாலே இப்போது நமதிராமானுசன் திருவடிகளை ஸாரணமென்றதாய்த்து. (ஸ்ரீவசிஷ்ட) என்றது ஸர்வதந்த்ரத்திலுள்ள ஸாவயம் ராமாநுஜஸூத்ரத்திலு

ம் ஸாம்யமாகவிருக்கவேண்டுமென்றபடி. இத்தால் எம்பெருமா
னார் திருவடியைப்பற்றியன்றிக்கே 'ஸம்ஸாரஸ்த்விக ஸந்து ஜந
த்வத்ஸ்வாத்தவிஜ்ஞாநகாரண ஸத்யாஸ்வத ஸாரணைர்தீரணாய
து" என்று பட்டரருளிச்செய்தபடியே - ஸ்ரீஸ்ரீஷ்ரவஸிந்தலேக்
கட்டி ஸௌவர்ண்யமாமென்றதாயிற்று. ஆகையாலிறே 'ராமாநு
ஜாம்ஸுஸாரணாஸி, தேவ்யாதாஸஸ்வேதி ஸாதாஸிதவேக்ஷணீ
யதீ:" என்றாழ்வானும் 'ஏங்நிலமிசைப்பொங்கியசீர்த்தி இரா
மானுசனடிப்பூமன்னவே, அங்கயல்பாய்வயற்றென்னரங்கனணியா
கமன்னும்பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப்போற்றுதும்' என்று முதலி
ருமருளிச்செய்தார். * * * * * ॥

ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் திருவடிகளே சரணம்.

இப்படி ஸம்பந்தங்களையும் ஸம்பந்திகளையும் அ
டைந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி ஸர்வஜ்ஞராய் ஸம்பந்திகளாக்
களில் நூற்றந்தாதி ஸேவை தந்தவருமான எம்பெருமானாரை
சரணமடைந்து ஸம்ஸ்ருதிகளான ஸம்பந்திகளுக்கு அ
னைவருக்கும் ஸம்ஸ்ருதராய் ஸம்பந்திகளாய் ஸ்வஸ்வாஸ
ஸதர்க்கரான நம்மாழ்வாரைசரணமடையும் ஸ்ரீகாரத்தைச்சொல்
லுகிறது. * * * * * ॥

(ஜாதாவிதேஹத்ருதி)

இத்தனியன், ஸ்ரீஸம்பந்தமான ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தைச்செய்தருளி
ஸமஸ்தஸம்பந்தநாதிவிஸ்லோகத்தைச்செய்தருளுவதாய் இ
ப்படிச்சொன்ன ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸம்பத்து நமக்குஸ்ரீமந்நாதமுனி
கள் திருவடிஸம்பந்தத்தாலன்றேயென்று ஜ்ஞானம்தில அவரை
ச்சரணமடைந்து பிராட்டியின் விஹாரஸ்தானமான ஸ்தாநங்
களுக்கு ஸம்ஜ்ஞாமாக ஸாதாரணத்தையும் ஸம்பந்தங்களையும்
அருளிச்செய்த ஸ்ரீபராசரஸம்ஹிதையையும் நம்மாழ்வாரை
ம் சரணமடைகிற ஸ்ரீகாரணத்தில் ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாயிரு
க்கும், இங்கு "தேவதிவாஸாஸ்வாஸீத" என்கிறபடியே எ
ம்பெருமானைப்பாதி ஜ்ஞாயனும் ஸம்ஸத்தவனைப்போலே நா
மொவஸ்துஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தரான நம்
மாழ்வாரை "ஸதேவஸ்தாவதீதா" என்றுமாப்போலேஸதே

த்ராதியால் சரணமடைகிறார் (மதந்வயாநாம்) என்றது, நம்மி டத்தில்நின்றும் வித்யாஜந்மமுடைய அனைவருக்கு மென்றபடி, (நியமேந) என்றுமொருபடிப்பட்டதாக, (யதேவ) '.உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர் தின்னும்வெத்திலையு மெல்லாங்கண்ணன்" சேலேய்கண்ணியரும் பெருஞ்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய்தந்தையுமவரே யினியாவாரே' என்றவாழ்வாருடைய திருவடிகளிரண்டே என்றபடி (மாதா) என்றது, வாத்ஸல்யமாக ஸ்தந்யத்தை ஸம்ரக்ஷித்து மஹாப்ரஸவ வேதநாஸஹஜாந்மவ்யதாவஸாந ஸாநங்களைப்பண்ணி வளர்த்து அஸஹ்யாபசாரங்கள் செய்யிலும்பொறுத்து ப்ரியத்தையேசெய்யும்மாதாவைப்போலே உபகாரகமென்றபடி, (பிதா) ஸ்வதந்த்ரஸ்நேஹம் போலன்றிக்கே ஹிதைகபரனாய்ச்சுவடறிந்து ரக்ஷிக்கும் பிதாவைப்போலே உபகாரகமென்றபடி, (யுவதய:) என்றது அவ்விருவர்களைக்காட்டிலும் அவனுக்குதிங்குவரில் அஞ்சிவயிறுபிடிக்குமவளாய் "தாய்சொல்லுங்கொள்வது தர்மங்கண்டாய்" யென்கிற அவஸ்தைகழிந்ததாகையாலே "என்சொற்கொள்ளாதோ" என்றுபரிந்துசொல்லும்படியுள்ளம் பெற்றவர்களான யுவதிகள்போலே ரஸித்தாஸ்வாதநீயமென்றபடி. (தநயா:) என்றது ஒவ்வொருதேஹத்தில் ஸஹாயர்களாயும் உத்தாரகர்களுமான புத்ரர்களைப்போலே உபகாரகமென்றபடி, (விபூதி:) 'என்றது 'பஸ்யாஸ்யாஸ்ஸ்ஸித்ராணி" என்கிறபடியே அனைபவந்தவாக்கமில்லாவிடில் என்னை யலைப்பாருமில்லையாகையாலே ஸ்வாதுஸௌஸ்யம் போலே ஸர்வோபஜீவ்யமென்றபடி, (ஸர்வமென்றது) உபகார்யபவஸ்ஹாநாதிகள்போலே ஸர்வமுமாம் மென்றபடி, (ந: - குலபதே:) என்றது. தமக்கும்தம்மிடத்தில் வித்யாஜந்மஸம்பந்தமுடையவர்களுக்கும் முன்புள்ளவர்களுக்கும் ப்ரதமாசார்யனாய் நாயோவ ஜநஸம்ப்ரதாயத்திற்கு யோகதேஹத்திலே ஸாக்ஷாத்ப்ரவர்த்தகராகையாலும் கோத்ரப்ரவர்த்தகர்களான ருஷிகளைப்போலே நமக்கு ஸ்வஸந்தாநகூடஸ்தரான முனிவரான நம்மாழ்வாருடையவென்றபடி, "அணிகுருகைநகர்முனிவர்நாவுக்கமைந்தன"

குருகையில்வந்துகொழுப்படக்கியகுலபதிதந்த குறிப்பில்வைத்த னர்" என்னக்கடவதிறே (ஸகலஸாம்ராஜ்யம்) என்றது 'நல்லடி மேலணியாதுழா யென்னுமாப்போலே ஸகலஸாம்ராஜ்யத்தை **ஆபரண**மாக உடையனென்றபடி, "நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பி னன்மாறன் சடகோபன்" என்னக்கடவதிறே, (ஸ்ரீமத்) என்ற து நித்யஸூரியாகையாலே நித்யஸ்ரீயையுடையனென்றபடி, அன்றிக்கே ஸ்ரீமஹாபாரதஞ்ன ஸம்பத்தும் வாக்ராவாக்ருவிஷம மற ஸம்பத்தினுமாப்போலே கைங்கர்யகாரிகளுக்கும் கை ங்கர்யஸம்பத்தமாகையாலே ஸ்ரீமத் என்றதாகவுமாம். (தத்) என்றது ப்ரஸித்தியோகியாயும் ஸ்துதிநீயமுமான வெ ன்றபடி (அங்க்ரியுகளம்) என்றது சேர்த்தியழகுபெற்றதிருவ டிகளிரண்டையுமென்றபடி. (ப்ரணமாமி மூர்த்நா) என்றது, "தா ளிணையென்றலைமேலவே, கோலமாமென்சென்னிக்குன் கமல மன்னகுரைகழலே, அடிச்சியோந்தலைமிசை நீயணியாயாழியங்க ண்ணாவுன்கோலப்பாதம்" என்று அருளிச்செய்தவாழ்வாருடை ய திருவடிகளை 'ஶிரஸாங்கீகரிஷ்யே' என்கிறபடியேஎன் தலைபால்வணங்கிசரணமடைகிறேனென்றபடி-இத்தால்:'அந்தமிலா ப்பேரின்பமடைந்தவர்க்கு மடியோமையறிவுடனே யென்றுங் காத்து, முந்தைவினைநிரைவழியி லொழுகாதெம்மை முன்னிலை யாந்தேசிகர் தம்முன்னேசேர்த்து, மந்திரமும் மந்திரத்தின் வழியுங்காட்டி வழிப்படுத்திவானேற்றி யடிமைகொள்ள, தந் தைபெனநின்றதனித்திருமாருளிற் றலைவைத்தோஞ்சடகோபனரு ளினாலே" என்கிறபாட்டின் அர்த்தம்சொல்லிற்றாய்த்து. *

இஶ்லோகத்தில் யோஜநாந்தரங்களிலுள்ள விஶேஷார்த்த ங்களை ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் பன்னீராயிரம் முதலான க்ரந்தங்களிற்க ண்டுகொள்வது. * * * *

ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யாநகாரரான ஸ்ரீமத்

வ்யாக்யத்தில் இஶ்லோகத்தின் வ்யாக்யம்.

ஸ்ரீ:

அயபாரஶாரஸ்யவ்யாஸாதி வேதாந்தாரஹஸ்ய வேஶ

ஷ்யாதிஶய வேதாந்தஸூத்ர: பராசரசித்சித்ரஸங்க்ருத

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ஸ்ரீ ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான்புள்ளான் அருளிச்செய்தது.

பூதம் ஸரஶ்ச மஹதாஹ்வய பட்டநாத ஶ்ரீபக்திஸார குலஶேகர யோகிவாஹாந் | பக்தாங்க்ரிரேணு பரகால யதீந்த்ர மிஶ்ராந் ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம் ப்ரணதோஸ்மி நித்யம் || ௫ ||

இப்படி ஸர்வஜ்ஞரான ஆழ்வாரை சரணமடைந்தபின்பு ஸர்வஜ்ஞர்களாயும் ப்ரபந்நகூடஸ்தர்களுமான பொய்கையாழ்வார்முதலானவர்களோடே கூட்டிப்பின்னையுமந்த நம்மாழ்வாரை சரணமடைகிற ப்ரகாரத்தைச்சொல்லுகிறது (பூதம்ஸரஶ்சேத்யாதி) இத்தனியன் திருநக்ஷத்ரியில் எம்பெருமானொருக்கால் ப்ரபந்நஸந்தாநஶ்ரேணியில் ஆழ்வார்களில் முக்கியரான நம்மாழ்வாரைமாத்திரம் ஶ்ரீமதித்யாதியால் ஶரணமடைந்தாலும், மற்றப்ரபந்நகூடஸ்தர்களையும் சரணமடைந்தவருக்குத்தட்டில்லையென்றருளிச்செய்ய - அக்குறைதீரவப்போதே மற்றவாழ்வாராண்டாளெம்பெருமானார்களோடே கூடின நம்மாழ்வாரைச்சரணமடையும்படி (பூதம்ஸரஶ்ச) என்றுதுடங்கி - புள்ளானருளிச்செய்ததாயிருக்கும் (பூதம்) என்றது - கடன்மல்லைக்காவலனை பூதத்தாழ்வாரையென்றபடி (ஸரஃ) என்றது - கச்சிதன்னில் பொய்கைதனில்வந்துதித்த புனிதரான பொய்கையாழ்வாரையென்றபடி. (மஹதாஹ்வய) என்றது - மாமயிலைப்பதியதனிலவதரித்த பேயாழ்வாரையென்றபடி. (பட்டநாத) என்றது - பேரணிந்தவில்லிபுத்தூரிலவதரித்த பெரியாழ்வாரையென்றபடி. (பட்டநாதஶ்ரீ) என்கிறவிடத்தில் பெரியாழ்வாரென்ன அவருடைய ஸர்வஸ்வபூதையான ஆண்டாளென்ன இவர்களையென்றபடி. "விட்டுசித்தன்றாய திருமகளாய்வந்தரங்கனுர்க்குத் துழாய்மாலைமுடி சூடிக்கொடுத்தமாதே" என்னக்கடவதிறே (பக்திஸார) என்றது - திருமழிசைப்பிரானென்றபடி. (குலஶேகர) என்றது - திருவஞ்சிக்களத்திலவதரித்த பொன்புரையும் வேற்குலசேகரனென்றபடி. (யோகிவாஹ) என்றது - உறந்தைவளம்பதியில்தோன்றின திருப்பாணாழ்வாரையென்றபடி. (பக்தாங்க்ரிரேணு) என்றது - மன்னுமதிள் திருமண்டங்குடிதான் வாழத்தோன்றின தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரையென்றபடி

டி. (பரகால) என்றது - எழிற்றுறைபல்வருங்கலியனை திரு மங்கையாழ்வாரையென்றபடி. (யதீந்த்ர) என்றது - தேசமெல் லாமுகந்திடும் ஸ்ரீ பெரும்பூதூரிலவதரித்த வெம்பெருமானாரை யென்றபடி. (மிஶ்ர) என்றது - ஶ்ரேஷ்டரான ப்ரபந்நகவிகளென்றபடி "அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயனிற்க வருமறைகள் தமிழ்செய்தான்று ளேகொண்டு துன்பற்றமதுரகவிதோன்றக்காட்டுந்தொல்வழியே ந ல்வழிகள் துணிவார்கட்கே" என்னக்கடவதிறே, (ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநிம்) என்றது ஸஸாவஶ்ருஷ்டிகளான பொய்கையாழ்வார்மு தலானவர்களையுடைய நம்மாழ்வாரையென்றபடி, (நித்யம்ப்ரண தோஸ்மி) என்றது ஸப்ரவணன்தொழுமது வேணஷிக ஸோத்ர மாய்விடுமாப்போலன்றிக்கே "ஸதா ஸர்வாவஸ்தி" என்கிறப டியே - நிரவதிகஸௌஹார்த்தோபாதி ஶரணமடைகிறே னென்றபடி, இங்கு பட்டநாத-வென்கிறத்தால் 'நல்லவென்றோழி" என்கிறபாட்டின்படியே - ஸத்ருஶவரகந்யையான ஆண்டா ளோடுகூடின பெரியாழ்வாரென்றும், ஶ்ரீபக்திஸார-வென்றத்தா ல் திருமழிசைப்பிரானென்றும், யதீந்த்ரமிஶ்ர - என்றத்தால் - எ ம்பெருமானாரென்றும், ஶ்ரீமத்பராங்குஶமுநி-மென்றத்தால், "மா றனைபல்லாலொன்று மறந்துந்தேவுமற்றறியேனென்றும்" ப்ரபந்ந கவிகளோடேகூடின நம்மாழ்வாரென்றும், யோஜநாஸரமாக ந ம்மாசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள். இந்த ஶ்லோகம் ப்ரபந்த கர்த்தாக்களுடைய அவதாரக்ரமப்ரதிபாதகமல்லாவிடிலும் அனைவ ரையு முபலாளிக்கிறதாயிருக்கும், ஆகையாலிறே அமுதனார் ப்ரபந்தகர்த்தாவாயிருக்க நூற்றந்தாதி ப்ரபந்நஸாவித்ர்யா நகிஷெயிலே "நம்இராமாநுச" னென்றழகியமணவாளன் அ ருளிப்பாடிட்டபடியாலே 'யதீந்த்ரமிஶ்ராந்" என்று ப்ரபந்த கர்த்தாக்களில் சேர்த்து ஸந்தாநமாயித்தார்போவிருந்ததுகாணும். ஸத்ருஶவரகந்யர்களான ஆண்டாள் மதுரகவிகளுடைய திரு வுள்ளத்தை அறிந்து அவர்களை ப்ருதக்கரியாதே பட்டநாதப ராங்குஶஶப்தங்களிலே உள்ளடக்கி அருளிச்செய்தபடி, இதெ ன்னபுள்ளான் வாதாயமென்று நம்பிள்ளையாசார்யர் ருளிச்செய்ய அப்போது - இவ்வளவேயோ நம்போலிகளும் ஸாவாபத்யம்

ஷயமாக ஸாரஸாரோபாதாநாஸந்தாநம் பண்ணும்படி யருளிச்செய்த ஆழ்வான் "நாதாய முநயே" மென்று நாதமுநிகளையும் அவர்கள்போல்வரான ராமாநுஜ ராமாநுஜார்யாசார்யர்களையும் அநுஸந்தாநமாக்கிக்கொள்ளும்படி உபகரித்தருளினாப்போலே பிள்ளானும் 'பக்தாம்ருதம்' என்று முன்பிருவர் ஸூக்திகளைப்போலே பின்பு நம்தேசிகர் ப்ரபந்தம் மூவர் ஸூரிகளாக அநுஸந்திக்கும்படிக்கும், அம்முகத்தாலே நாதமுநிகள்முதல் நம்தேசிகராக உள்ள ப்ரபந்நாசார்யர்களையும் ப்ரபந்தங்களையும்பின்னோர்கள் அநுஸந்திக்கும்படி உபகரித்தருளினாரென்று வெண்ணெய்க்கூத்தஜீயர் அருளிச்செய்ய இப்படிக்குள்ள திருவுள்ளமுடைய ஸம்ப்ரதாய ஜீயர் செய்தருளின திவ்யஸூக்திவிஸ்தாரத்திலே காணலாம். என்று நயினாராசாரியர் அருளிச்செய்ததாக உபபாதித்து இதற்கு ப்ரமாணமாக "த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரநாயம் ஸமாஹ்ருதவேஸதம் । ஸ்தோத்ர ஸம்ஸதிவ்யம் ஸ்ரீமந்நாயகஸ்ரீநிவேஸினே ॥ ஸ்ரீநாதமுநிப்ரபந்நம் ஸாக்ஷாத்காரம் வாஞ்சாமிஹ வாஞ்சாதர்ஸதாஸநாயாஹ । திவ்யப்ரபந்தஸம்ப்ரதாய ஸந்தாநஸம்ப்ரதாயஸந்த்ருத: ஸ்தோத்ரஸ்தவகத்தாஸாதிவ்யத:" எனகிற ஸ்லோகங்களையும் பன்னீராயிரத்திலருளிச்செய்தார். * ॥

இங்ஙன் ஸமாஹ்ருதம் - ஸ்தோத்ரவேஸதம், இந்த இவ்விரண்டும் பின்புற்றயோஜனையை ப்ரகாஸிப்பிக்கிறது. ஆகையாலிரண்டுயோஜனையும் ஸாதுவமென்று நம்மாசார்யர்களருளிச்செய்வர்கள். * * ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆகஇவ்வளவால், நாலாயிரங்களாவன, நாலாயிரத்தனியன்களாவன, தேசிகப்ரபந்தங்களாவன, அநுஸந்திக்கும்போது க்ரமத்தில் ஸவ்யாக்யாநமான ஸ்லோகவுருக்களையும் வ்யாக்யாநம் பண்ணிற்றாய்த்து. * * ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸவ்யாக்யாநங்களான திருவாய்மொழித்தனியன்கள்.

ஸ்ரீநாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

பக்தாம்ருதம் விஶ்வஜநாநுமோதநம் ஸர்வார்த்ததம்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவாத்ஸ்ய மஹாவிஜ்ஞ தேஶிகன் அருளிச்செய்த வ்யாக்யாநம்.

இம்ப்ரபந்நஜநஸம்ஸேவ்யங்களான முதலாயிரம் திருவாய்மொழி, இவற்றின் தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாய்த்தன, இனி நாராயணஶப்தார்த்தமும் திருமந்த்ரார்த்தமுமான திருவாய்மொழித்தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாகிறன. * ||

பக்தாம்ருதம் - மனத்தாலும், இவ்விரண்டு தனியன்களும், கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பால் நம்மாழ்வாரை யோகதஶையில் ப்ரத்யக்ஷீகரித்து நாலாயிரங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்து பின்பு திருவாய்மொழிக்கு அநுஸந்தாநத்திற்காக திருவத்யயநோத்ஸவத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் பண்ணிவைத்தாரென்று கேட்டு அத்திருவாய்மொழியினர்த்தத்திலீடுபட்டு அத்திருவாய்மொழி விஷயமாகவும் ஆழ்வார் அடியார் விஷயமாகவும் ஸ்ரீநாதமுனிகள் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * ||

(பக்தாம்ருதம்) "தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள்" ளாகையாலே, பக்தர்களுக்கு அம்ருதமென்றபடி. (விஶ்வஜநாநுமோதநம்) "பார்பரவின்கவி" யாகையாலே ஸர்வலோகவ்ருத்தி ஸ்த்ரீபாலவ்ருத்தஸர்வஸாதாரணமாக அனைவருக்கும் ஆநந்தகமென்றபடி. அன்றிக்கே "பாலேதமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிர" மென்றதைநோக்கி அருளிச்செய்ததாகவுமாம் (ஸர்வார்த்ததம்) ஸர்வபுருஷார்த்தப்ரதமென்றபடி. "நாடுநகரமுநன்குடன் காணநலனிடையூர்திபண்ணி வீடும்பெறுத்தித் தன் மூவுலகுக்கும் தருமொருநாயக" மென்பதைநோக்கி அருளிச்செய்தபடி. "மிக்க வேதியர் வேதத்தினுட்பொருள்நிற்கப்பாடி" என்கிறபடியே உபநிஷத்துக்களுக்கு ஸமாநார்த்தமான ஸகலார்த்தத்தையும்

ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம் | ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம் த்ராவிடவேதஸாகரம் || ௬ ||

தெளிவிக்கையாலே ஸர்வார்த்தப்ரதமென்றதென்னவுமாம். (ஸ்ரீசடகோபவாங்மயம்) பொய்யில்பாடலான குருகூர்ச்சடகோபனருளிச்செயலென்றபடி, (ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகமம்) "எய்தற்கரியமறைகளை ஆயிரமின்றமிழாற் செய்தற்குலகில்வருஞ்சடகோப" னென்கிறபடியே ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்தான ஸமாகமத்தை உடையதென்கை. ஸஹஸ்ரசாகம் ஸாமவேதமாய் அதன் உபநிஷத்ஸாரபூதமாய் அதன் ஸாரார்த்தப்ரகாசமென்கை. (த்ராவிடவேதஸாகரம்) ஸமுத்ரம்போலே உள்ளாழமறியக்கூடாத த்ராவிடவேதத்தை யென்றபடி. "ஸஹஸ்ரசாகாம் யோத்ராக்ஷீத் த்ராவிடீம் ப்ரஹ்மஸம்ஹிதாம்" என்னக்கடவதிறே, (நமாம்யஹம்) அப்படிக்கொத்த திருவாய்மொழியைச் சரணமடைகிறேனென்றபடி.* * * * ||

இங்கு ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கும் ஆஸ்வாத்யத்தை யுடையதாயும் ஸர்வஜநஸ்ப்ருஹணீயமாயும் சடகோபவாக்யமாயும் ஸகலவேதங்களான ஸஹஸ்ரசாகைகளுடைய ஸாரத்தையுடையதாயும் ஸமுத்ரவத் கம்பீரமாயுமிருந்துள்ள ஸமுத்ரத்தைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமான த்ராவிடவேதார்ணவத்தை சரணமடைகிறேனென்றபடி. * * ||

இத்தால் "பண்டுநான்மறையோர்காக்கு மாநிதியினையனைத்தும், கண்டவர்விள்ளார் விள்ளக்கருதுவார் காண்கிலாரே" என்கிறபடியே ஸகலசாஸ்த்ரங்களாய் உதாரசாஸ்த்ரங்களான ஸாரார்த்தங்களையுடைய திருவாய்மொழியை சரணமடைகிறபடி சொல்லிற்றாய்த்து. * ||

ஸ்ரீஸௌம்யஜாமாத்ருமுநிகள் திருவடிகளே சரணம்.

(திருவழுதிநாடு) இத்தனியன் - நம்மாழ்வார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினபின்பு அர்ச்சையாக திருநகரியில் திருப்ரதிஷ்டை செய்வித்து தாமே ஆராதித்துக்கொண்டுவருபோது ஒருக்கால் திருவாய்மொழி அநுஸந்தாநத்தில், ஆழ்வார்உகந்தருளின அந்நாட்டிலும் ஊரிலும் ஆறிலும் குடிகொண்டநெஞ்சினராய் நடு

ஸ்ரீமதுரகவிகள் அருளிச்செய்தது.

திருவழுதிநாடென்றுந் தென்குருகூரென்று* மருவினியவண்பொருநலென்று * மறைகளந்தாதிசெய்தானடியிணையையெப்பொழுதுஞ்* சிந்தியாய் நெஞ்சே தெளிந்து. ॥௧॥

பட்டு அவ்விஷயமாக மதுரகவிகள் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும்.

இதெல்லாம் திருவாய்மொழித்தனியனாக இருக்க இத்தனியனுக்குப்பின்பு ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த பக்தாம்ருதம் — மனத்தாலும், என்கிறதனியன்களை அநுஸந்தியாதே ஸம்ஸ்க்ருதரூபமான பக்தாம்ருதத்தை பாஷ்யகாருடைய நியமனத்தாலே முன்னமநுஸந்தித்து பின்பு திருவழுதி — மனத்தாலும், என்கிறதனியன்களை யதாக்ரமம் அநுஸந்திக்கும்படி பிள்ளான் நியமித்தருளினார். அப்படியே ப்ரபந்தசாற்றுமுறையிலும் பாஷ்யகாருடைய நியமத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகீதா ஸஹஸ்ரநாமபாஷ்யாதிஸம்ஸ்க்ருதவாக்யஶ்லோகங்களை முன்னம் அநுஸந்தித்துப்பின்பு ப்ரபந்தாதிகளை முன்னோர்கள் அநுஸந்திக்கக்காணாநின்றோம்.

(திருவழுதியித்யாதி) (அருமறைகளந்தாதி செய்தானடியிணையே) என்றது 'வழுதிவளநாடன், தென்குருகூர்ச்சடகோபன், பொருநற்சங்கணித்துறையன்" என்று ஆழ்வாரே அந்த தேஶநாமங்களை அருளிச்செய்கையாலே அவைகளை திருவழுதிவளநாடென்றும் தென்குருகூரென்றும் மருவுகைக்கினிதான வண்பொருநலென்றும் சொல்லி ஸமாஹாரமான வேதங்களை அந்தாதியாகத்திருவாய்மொழியாகச் செய்தருளிய வாழ்வாருடைய கூட்டழகுடைய திருவடிகளையேயென்றபடி. பொருநலென்கிறதாம்ரபர்ணிக்கு வண்மையாவது, மேன்மைதாழ்மைபாராதே தன்னுடைய தீர்த்தத்தால் ஸர்வஜநங்களுக்கும் ஆழ்வாரிடத்தில்பக்தியையுண்டாக்குகை. "நெஞ்சேதெளிந்து எப்பொழுதுஞ்சிந்தியாய், துஞ்சும்போதும்விடாது தொடர்கண்டா"யென்னுமாப்போலே எப்பொழுதும் ஐகாக்ர்யமுடையதாய் த்யாநம்பண்ணென்றபடி.

இத்தால் தேஶநாமாதிகளுடைய திருநாமத்தைச்சொன்னால் ஆழ்வார் திருவடிகளைச்சரணமடைந்தானாமென்றதாய்த்து. ॥

மதுரகவியாழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது.

மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்ப்பேணு* மினத்தாரையல் லாதிறைஞ்சேன்* தனத்தாலு மேதுங்குறைவிலேனெந்தைசட கோபன்* பாதங்கள்யாமுடையபற்று. ॥௨॥

(மனத்தாலுமித்யாதி) இதில்ஆழ்வார் திருவடிகளான ஸ்ரீமதுர கவிப்ரப்ருதிகளைசரணமடைகிறார். * * ॥

(மனத்தாலும் வாயாலும் வண்குருகூர்ப்பேணுமினத்தாரை யல்லாதிறைஞ்சேன்) உநஸாலும்வாக்காலும் அத்தால் ஸிஐமா ன ஶரீரத்தாலும் ஆகத்ரிவிதகரணங்களாலும் உதாரமான குருகூர்நகரைச்சரணமடையுங்கூட்டத்தாரான மதுரகவிமுத லானோர்களைத்தவிர மற்றவர்களை ஒருகரணத்தாலும் பூஜியேன் என்றபடி. இத்தால் ஆழ்வார்அடியார்களை எப்போதும் கரண த்ரயத்தாலும் ஶரணமடைவேனென்றபடி. (தனத்தாலுமேதுங் குறைவிலேன்) அவர்கள் "ஸ்ரீரங்கநிதி" என்கிறஸம்பத்தியை அடைவிப்பிக்கும் ஆழ்வாரை அடைந்தவர்களாகையாலே யந த்தால் ஒருகுறைவுமுடைய னல்லனென்றபடி, (எந்தைசட கோபன்பாதங்கள்யாமுடையபற்று) "யதேவஜாதா" விஷ்ணுஸ்ரீவஸ வஷ்டு" என்கிறபடியே எனக்குஸாதியான ஆழ்வாருடையதிருவடி களை ஸவ்சாநாபாயிகளோடேகூடி அடியேனுக்கு ஆஶ்ரய மென்றபடி. * * * * ॥

இத்தால் ஆழ்வாரையும் அவர்திருவாய்மொழி கூநாஸாயி க்குமடியார்களையும் ஆஶ்ரயிப்பதும் மற்றவர்களை அநாஶ்ரயிப்ப தும் ஸர்வவ்யாஸமென்றும், இப்படி ஸம்ஶோவஸ்ராஶ்ரய ர்களுக்கு ஒன்றுலுங்குறையில்லையென்றுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ௨

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருவடிகளேசரணம்.

—***—

(ஏய்ந்தவிதயாதி) இம்மூன்றுதனியன்களும் எம்பெருமானார் ஒருநாள் "திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்" என்கிற திரு வாய்மொழியை மனனம்பண்ணிக்கொண்டிருக்க "பிடித்தேன்பி றவிகெடுத்தேன்" என்கிறபாட்டில் அபிநயத்தாலே திருப்பேர் திருவாய்மொழியோ? என்றுகேட்க நம்புள்ளானோ? என்றுகட்டி.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் அருளிச்செய்தது.

ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தியிராமானுசமுனிதன் * வாய்ந்தமலர்ப்பாதம்வணங்குகின்றே* னாய்ந்தபெருஞ் சீரார்சடகோபன்செந்தமிழ்வேதந் தரிக்கும்*பேராதவுள்ளம்பெற* ௩

யணைத்து ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வம்சத்தில் பிறவித்துவக்கால் அறிந்தீர்? என்றருளிச்செய்து அவரை ஜ்ஞாநபுத்ரராக ஸ்வீகரித்து "திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளா" னென்று திருநாமம்ப்ரஸாதித்து அவரைக்கொண்டு திருவாய்மொழிக்கு ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்தைப்பண்ணிவைத்து அத்தையே ஸ்ரீபாஷ்யத்தோடொக்க ஸமவிஷயமாக்கி ஆளவந்தார் க்ருதியாபிப்ராயத்தை நிறைவேற்றினபோது அத்திருவாய்மொழியின் அர்த்தத்திலும் தத்வ்யவஸாயஜ்ஞாபகங்களிலுமீடுபட்டு திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்ததாயிருக்கும். * * * ॥

(ஏய்ந்தபெருங்கீர்த்தி யிராமானுசமுனிதன் வாய்ந்தமலர்ப் பாதம் வணங்குகின்றேன்) ஸகலஸ்வாதந்த்ர்ய ஸஹஜகீர்த்திமா வியான வெம்பெருமானுடைய ஆஸ்ரிதஜநங்களுக்கு ஸுலபமாய் ப்ராப்யமான மலர்போன்ற திருவடிகளைசரணமடைகிறேனென்றபடி. (ஆய்ந்தபெருஞ்சீரார்சடகோபன் செந்தமிழ்வேதந்தரிக்கும் பேராதவுள்ளம்பெற) ஸமஸ்தகல்யாணகுணபூர்ணரான ஆழ்வாருடையசெந்தமிழ்வேதமான திருவாய்மொழியைதரிக்கும்படி ஸர்வஸ்த்திரமான மனத்தைஅடைகைக்காக என்றபடி. ஆய்ந்த இத்யாதிஉள்ளம்பெற, ஏய்ந்தஇத்யாதி வணங்குகின்றேன் என்றந்வயம். * * * * * ॥

இத்தால் தாம் எம்பெருமானார் கடாக்ஷம்பெற்று திருவாய்மொழியினர்த்தத்தை அறிந்தவராகையாலே மற்றவர்களும் அவ்வர்த்தங்களை ஸ்வீகரிக்க எம்பெருமானார் திருவடிகளை முன்னம் சரணமடைய ப்ராப்யமென்றதாய்த்து. * * ௨

இப்படி திருவாய்மொழியினர்த்தம் நெஞ்சில்பட எம்பெருமானாரை சரணமடைந்து திருவாய்மொழிக்கு ஆழ்வாரோபாதி யெம்பெருமானாரும் உபகாரகரென்கிறார் வான்றிகழுஞ்

இதுவுமது.

வான்றிகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மே* லான்றதமிழ்மறைகளாயிரமு* மீன்றமுதற்றாய்ச்சடகோபன்மொய்ம்பால் வளர்த்த*வி தத்தாயிராமானுசன்.* ௪

வ்யாக்யை — (வான்றிகழுஞ்சோலைமதிளரங்கர்வண்புகழ்மேல்) ஆகாசஸ்பர்சங்களான தோப்புக்களையும் மதிள்களையுமுடைய திருவரங்கத்தைப்பதியாகவுடைய பெரியபெருமாளுடைய கல்யாணகுணகீர்த்திவிஷயமாக என்றபடி. (ஆன்றதமிழ்மறைகளாயிரமும்) என்று சொல்லப்பட்ட திருவாய்மொழியாயிரத்தையுமென்றபடி. (ஈன்றமுதற்றாய்ச்சடகோபன்) உண்டாக்கின முதல் மாதா நம்மாழ்வாரென்றபடி. (மொய்ம்பால்வளர்த்த இதத்தாயிராமானுசன்) தேவகி மகனான கண்ணனை யசோதைவளர்த்தாப்போலே ஸ்ரீயாலே லாலித்து அபிவ்ருத்திபண்ணிவைத்த மாதா எம்பெருமானாரென்றபடி. * * * * *

இத்தால் "ஸர்வாஸ்யோஜ்யோதிஷாம்:" என்கிற ச்லோகத்தின்படியே திருவாய்மொழியில் உபநிஷத்ஸித்தாந்தங்களான ஸர்வாஸ்யோந்யாதிகுணங்களை திருவரங்கர் விஷயமான "கங்குலும்பகலும்" பத்துப்பாட்டுக்களிலும், செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயென்று ஸர்வாஸ்யோந்யத்தையும், தாமரைக்கண்ணா முகில்வண்ணாவென்று ஸர்வசேஷித்வத்தையும், காகுத்தா கண்ணனேயென்று ஸமாஸ்ரயணீயத்தையும், வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்று ஸர்வலோகாதிபத்யத்தையும், "அவுணனுடலிடந்தானே அலைகடல்கடைந்தவாரமுதே" என்று ச்ரேயஸ்ப்ரதாத்ருத்வத்தையும், வெய்யவாள்தண்டு சங்குசக்கரம்வில்லேந்தும் விண்ணோர்முதலென்று திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், குன்றேந்திக்கோமழைகாத்தவன் என்று ஸர்வரக்ஷகத்வத்தையும், என்திருமகள்சேர்மார்பனே என்னுடையாவியே என்று நிரூபாதிகஸம்பந்தத்தையும், மூவுலகாளியே வடிவுடைவானோர்தலைவனேயென்று ஸர்வேஸ்வரத்வத்தையும், ஆக இப்படி ஸர்வாஸ்யோந்யாதி குணவிசிஷ்டனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே முகில்வண்ணனென்று நிர்ணயத்திலும்

த்தவேரஸ்ய நந்த்ரார்த்தாவாப: ॥ * * ॥௬॥

ஏவம் ஸ்ரீரங்கநாதேந கார்ணாதிக ஜ்ஞகஸம்ஸ்தம் ஸஹஸ்ர ஸ்வார்த்தாநுஸந்தாநத்ரயஸ்ய ஶமம் தஸ்மை க்ஷிதீஶஶ்வரா நாதார்த்ய । ஸாஞ்ஜீரஸ்யாஜாதிஷ்டாஸ்ய கதேஷ்வாஷ்ட தத்தேஷ யோகேஸ் தஸ்ய யஸ்ய மஹாந்தநாத் ஜ்ஞாநவிசாதிஷ்டு தஸ்யாஶ்ய ஜிஹ்வாத்ரா: ॥ * * * ।௭॥

அஞ்சாம்ஸ்தகம் முதலாக தம்முடைய ஸந்தேஹோபாயங்காதிகளை அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார். * * ॥௬॥

இப்படி எம்பெருமானை உபாயமென்றும் உபேயமென்றும் உக்தமான அர்த்தத்தை இன்னபடியென்று விஸ்தரித்து ப்ரதிபாதித்தருளுகிறார் (ஏவமித்யாதி) ஸாராஸாரத்தை உடைத்தான திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீஜ்ஞானநாராயணன் ஸர்வஶக்தியிலே ஸ்வயமேவ உபாயமாவனென்று ப்ரபந்நமாயிருப்பதோரர்த்தத்தை ஆழ்வார் ப்ரதிபாதியாநின்றுகொண்டு தத்தாயஸங்களான ஸர்வஜ்ஞமுதலான பத்தர்த்தங்களைப் பத்துஸ்தகங்களாலே தனித்தனியே அருளிச்செய்தார். அந்த ஸர்வஜ்ஞாதிகள் பத்தும் மொன்றாக நூறுஸ்தகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற வாக்யாதிகளான நூறுகுணங்களுடைய ஸ்வரூபங்களாகின்றன. பத்து பத்தாக ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற வாக்யாதிகள் நூறும் தத்தந்யா ப்ரதிபாத்யங்களான ஆயிரம்குணங்களை பின்செல்லாநிற்கின்றன. இத்தாலே என்சொல்லிற்றாய்த்தென்னில், ஆயிரமாமேயேகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற நிஸ்ஸீமஸௌந்தர்யாதிகளாகிற ஆயிரம்குணங்கள் நூறுஸ்தகங்களிலே வாக்யாதிகளான நூறுகுணங்களை வ்யாபியாநிற்கின்றன. பத்துஸ்தகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸர்வஜ்ஞாதிகளான பத்துகுணங்கள் ஸ்ரீஜ்ஞானநாராயணன் ஸர்வஶக்தனான ஸ்வயமேவோபாயமென்று இப்ப்ரபந்தத்தில் ப்ரபந்நமான அர்த்தத்தை வ்யாபியாநிற்கின்றன வென்றாழ்வாருக்குத் திருவுள்ளமென்று சொல்லிற்றாய்த்து. ॥௭॥

இப்படி ஸ்ரீப: பதியினுடைய உபாயோபேயத்வத்தை வ்யாபியாநிற்கிற ஸர்வஜ்ஞாதிகளான பத்தர்த்தங்களை வையென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞாதித்யாதி) ஆழ்வார்

சௌலப்யாஹ்லாதஹ்ருத்யாஸாதந விஹ்வாத்வகௌஹார்த்தாயிக
ஸ்ரேயஸ்தோதாநாச்ச்ரிதவியஸநா ஸ்ருதாநிஷ்ட
ஸஹ்யகார்! ஸத்ஸத்தாநவ்ருத்தி நிருபாயிகஸௌஹார்த்தா வத்ஸ
த்வல்ப்ராம் ஸாஹாய்யஸ்வவிசேஷபதிஷ கரணம் ப்ரீயஸ் ப்ரத்ய
வாதி॥ * * * ॥௮॥
ஸ்ருதிசேகராயாஸஹஸ்ரம்சதாநந்தம் ஸ்ரேயோஹிதாநீம்
ஸ்ரீ: ப்ரத்யக்பாத்மாய: ப்ரயிதவிஹாரணாஸ்வீவேஷ்டஜஸ்த்ய
க்ஷயாநி: । தத்ராஸங்கீர்த்தத்தச்சதகஸ்தாநஸ்ஸ்தாவநளவித்த்வ

இப்ப்ரபந்தத்தில் ப்ரதமசதகத்தில் ஸௌலப்யத்தையும், த்விதீய
சதகத்தில் ஸௌஹார்த்தத்தையும், த்ருதீயசதகத்தில் ஸாமாச்ரய
திவ்யவிக்ரஹகத்தையும், சதுர்த்தசதகத்தில் ஸர்வஸௌஹார்த்தா
யிகத்தையும், பஞ்சமசதகத்தில் வ்யாஜமாத்ரோபாய
ஹேதுகத்தையும், ஷஷ்டசதகத்தில் ப்ரபந்நஸாம்முக்யத்
தையும், ஸப்தமசதகத்தில் ஆஸ்ரிதாநிஷ்டநிவர்த்தகத்தையும்
அஷ்டமசதகத்தில் ஆஸ்ரிதஸந்தாநவர்த்திகத்தையும், நவமச
தகத்தில் நிருபாதிகஸௌஹார்த்தத்தையும், தசமசதகத்தில்ஸ
த்வலீஸஹாயகத்தையும், அருளிச்செய்துகொண்டு ஸமஸ்த
கல்யாணகுணங்களையுடையவனுகையாலே எம்பெருமான் ஸ
ர்வாதிகனென்று ஸர்வஸ்வாமியென்று ப்ரதிபாதித்
தருளினுரென்கிறுர். * * * * ॥௮॥

இப்படி ஸௌலப்யம்முதலான பத்துகுணங்களையும் ப்ர
திபாதித்தருளி சுதஸாம ஸமதஸ்யாவகமான பரத்வாதிகுண
சதகத்தையும் தத்ஸ்தாபகமான மாயாப்ரதிபாத்யகுணஸ
ஹஸ்ரத்தையும் ப்ரதிபாதிக்கிறுமென்றருளிச்செய்கிறுர்
(ப்ரஹ்மதத்த்வாதி) யோகிகளுக்கெல்லாம் தலைவரான ஆழ்வார்
திருவாய்மொழியில் மாயாஸஹஸ்ரத்தையும் எம்பெருமானுடை
ய கல்யாணகுணஸஹஸ்ரமாக அருளிச்செய்கிறுர். அப்படியேநா
மும் அந்தமாயைகளை ப்ரத்யக்ஷப்ரமிதங்களான ஸமஸ்தகுண
ங்களை யுடைத்தானதாக ஸ்வேஷ்டமாகக்காணுகின்றேம், அதிலே
சுபாநராக்ஷங்களாக தத்சதகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகி
ற பரத்வாதிகுணசதகத்தினுடைய ஸ்தாவநத்திலே யோக்யங்

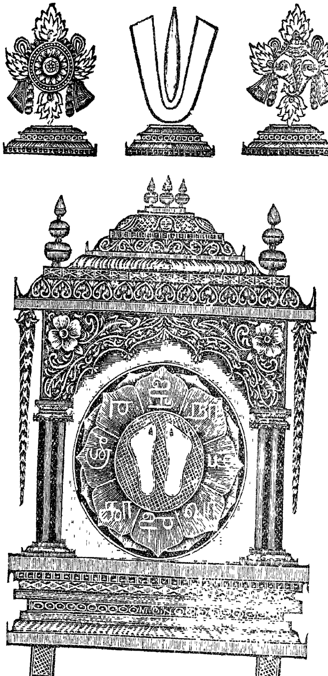
பக்தா வேதாந்தவாஸாநமணிதமணிதாம் ஸத்குணா
நாத்ருணீத:॥ * * * * * ॥௯॥

உத்தாராராத்யஸத்யாவிதமணிகணோ காசநீ கான்விஶ்வா ஸ்வா
ஶாஸ்த்ராதாரஸாரே ஶரீரப தேவமணிஸ்ருஷ்டி பம்யா நாவஶா।
தத்ராக்ஷா தேவனீகீடமதஸம்ஜீவ்ய ஸ்ரீவஸ்யாவா மா
யா தாத்பர்ய ரத்நாவளிரவிஹிதோத்தாரணீயாரணீயா॥ ॥௰॥

களாய் தமிழ்வேதமாகிய திவ்யப்ரபந்தங்களாய் ஸாரதக்ஷங்களாலும் உபயோகாதிஶயமுண்டாகையாலே தோஷரஹிதங்களாய் தத்த்வப்ரயோகங்களாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற ஸகல குணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்துச்சொல்லுகிறோம். ॥௯॥

இப்படி உபகாரத்தாலே திருவாய்மொழியினுடைய அர்த்தப்ரகாஶிகையாக த்தாம்அருளிச்செய்கிற இந்த தாத்பர்ய ரத்நாவளியை ஸகலரெல்லாரும் படிக்கக்கடவர்களென்கிறார் (உத்தாரி) தன்னை ஆஶ்ரயித்தவர்களுக்கு ஸார ஸங்க்ரஹாதிகளைப்பண்ணி அத்தாலே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யகுணத்தை எல்லாரும் விஶ்வஸிக்கும்படி ப்ரகாஶிப்பித்த க்ருஷ்ணன் அருளிச்செய்த சரமஶ்லோகத்தில் ஸித்தித்ததாய், ஸர்வஶக்தித்திருமகனிடத்திலே ந்யஸ்தமான பிராட்டி “த்வய்யஸ்ரஹம்ஸமர்பிதா” என்றும் “ஸர்வஶக்திமந்த்ரயோக்யா தேவநாதஸ்ய” என்றும்சொல்லுகிறபடியே ரக்ஷணத்திற்கு அவன்கையைப்பார்த்துக்கொண்டு நடத்திக்காட்டின ஸமந்த்ர வாக்யார்த்த ப்ரயோஜநங்களாலே ஸம்ஸாரான ஸார தேஶிகர்களாலே ஶ்ரீவைஷ்ணவஸம்பந்தஸித்தியையுடைத்தாய் ஸகலஶாஸ்த்ரஸாரிணியாய் “காருணீகீடு” என்கிறபடியே ஹ்ருதயங்கமமான ப்ராசீநவிஷயஸித்திகேள ப்ர ஸிதமெய்த காருணீகீர்த்திகேள ஸர்வோபாதிஷ்ட ஸ்வரூபாதிகாரியோக்ய த்ரமிடவேதமயமான தாத்பர்ய ரத்நாவளியான இது ஹ்ருதயத்திலே படிக்கப்படுவது. ॥௰॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீரங்க நாத திவ்ய மணி பாதுகா.

இதுவுமது.

மிக்கவிறைநிலையும்

ஆழ்வார் அருளிச்செய்கையாலே இத்திருவாய்மொழி யாயிரமும் திருவரங்கர்விஷயமாய் இப்படிக்கொத்த திருவாய்மொழியை அருளிச்செய்த் வாழவாராகையாலே அவர்முதல் தாயென்றும், அப்படிக்கொத்த ஆழ்வாரை கோயிலில்முதலான திவ்யதேசங்களில் திருப்ரதிஷ்டைசெய்துவைத்து திருவத்யயநோத்ஸவத்தையும் நடப்பிவித்து அத்திருவாய்மொழியை ஆறாயிரப்படி வ்யாக்யாநத்தால் ஸவ்யாஹ்ருதமாய் வளர்ப்பித்தவராகையாலே எம்பெருமானார் ஹிதமாகவளர்த்த தாயென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. ॥

இப்படி பெற்றதாயும் வளர்த்த தாயுமான ஆழ்வாரையும் எம்பெருமானாரையும் ப்ரவர்த்தகராயும் ஸ்தாபகராயும் உபபாதித்து திருவாய்மொழியில ப்ரதிபாதிதமான உபாயவைலக்ஷண்யத்தை விவரித்தருளிச்செய்கிறார். * * * * ॥

மிக்கவி த்யாதி - (மிக்கவிறைநிலையும்) மிக்கவிறை ஸர்வேஶ்வரர்களாய், அவர்கள்தாமும் "ஒண்டொடியாள்திருமகளும் நீயுமேநிலாநிற்பக்கண்டசதிர், அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா? உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே, பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள்திருவருளுங்கொண்டு, வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமே, திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்" இத்யாதிகளிற்படியே அந்நதிவ்யதம்பதிகளாய், அவர்களுடைய ஸஹாவஸ்திதியையும் என்றபடி. "ஸ்ரீதேவா தஸ்வயயா ஸஹைகம்; க்ருஷ்ணாஜிநேந ஸம்வ்ருண்வந்துபய ப்ரவக்ஷஸ்த்யாஶ்ரயாம், திருக்கண்டேன்பொன்மேனிகண்டேன், என்றுமோரேதமின்றி யிரவியுமொளியும் போலவொன்றிநின்றுலகளிக்கும்" இத்யாதிகளிற்படியே என்றும் பிரிவற்ற சேர்த்தியையுடைய பெரியபிராட்டியையும் ஸம்ஶ்லேஷவாசகமான இறைஶப்தத்திலடக்கி "இறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள்" என்று மறைத்து சேமித்தருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்திகளான ஶைவஸ்தோபவிஷஸம்ப்ரதாய விரோதிகளை - முன்பு விரோதநளை ஸஹஸ்ரா வம்ஶித்தாப்போலே

மெய்யாமுயிர்நிலையுந்* தக்கநெறியுந்தடையாகித்தொக்கியலு* மூழ்வினையும் வாழ்வினையுமோதுங்குருகையர்கோன்* யாழினிசை வேதத்தியல்* * * ॥௫॥

ஆழ்வாரும் புள்ளானும் ஸூசித்தபடி. (மெய்யாமுயிர்நிலையும்) ஸத்யமாய் நித்யமான ஜீவாத்மஸ்வரூபத்தையுமென்றபடி. இவ்வர்த்தத்தை 'முன்னீர்ஞாலம்படைத்தாரெப்பத்தாரெய்த்தார்'' இத்யாதிபாட்டுகளில்கண்டுகொள்வது. (தக்கநெறியும்) ஸ்வரூபாநுரூபமாய் ஸித்தஸாத்யரூபமான உபாயஸ்வரூபத்தையும் என்றபடி. தக்கநெறி தருக்கமோக்ஷமாய், ஸாதநாநுரூபோபாயத்தை ச்சொல்லிற்று. (தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையும்) "ஆவிலாதத்தீவினைகளைத்தனைசெய்தனன்கொல்" இத்யாதிகளிற்படியே உபாயஜ்ஞாநதநுஷ்டாநங்களுக்கு விரோதிகளாய் பெருங்கூட்டமாய் கூடின அநாதிபாபத்தையுமென்றபடி. இத்தால் ஸர்வஸ்வரூபத்தில் ப்ரதிஷ்டையைச் சுருக்கிச்சொன்னபடியால் ஸ்வரூபஜ்ஞாநமில்லாதவர்களாய் ப்ராட்டி வைசேஷ்யத்தால் உபாயஜ்ஞாநதநுஷ்டாந விரோதிபாவாபந்நர்களாய் அப்பாபத்தாலே ஸம்ஸாரஸாகரத்தை யுழப்பவர்களாயிருந்துள்ள நித்யஸம்ஸாரிசேதநர்களுடைய பாபம் தடையாகித்தொக்கியலு மூழ்வினையென்றதாய்த்து. (வாழ்வினையும்) உயிர்கொண்டுடலொழிய இத்யாதிசெயல்தீரச்சிந்தித்து வாழ்வார் வாழ்வையுமென்றபடி. இத்தால் "அவாவற்று வீடுபெற்றவாழ்வென்றதாய்த்து (குருகையர்கோன்யாழினிசைவேதத்தியல்) ஆழ்வாருடைய மாநஸாநுபவஜநக திருவாய்மொழியாகிற வேதஸ்வபாவமென்றபடி (ஓதும்) முன்புசொன்ன அர்த்தபஞ்சகத்தையும் சொல்லுமென்றபடி. இத்தால் எம்பெருமான் திருவுள்ளத்தை உள்ளபடியறிந்தவாழ்வார் திருவுள்ளத்தை ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வழியாய்க்கேட்டருளின எம்பெருமானாருடைய உபதேசத்தாலே அவ்வர்த்தங்களை இத்தனியன்களால் அருளிச்செய்த திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானுடைய திருவுள்ளக்கருத்தை நன்கறிந்தருளிய... யால் வெளியிட்டருளினபடியால் இவ்வர்த்தங்களாலே தனியன்கள் க்ருதிகளிவிசும்பருளும்பெருவாழ்வு ஒருக்கா...

தாய்த்து. இவ்வர்த்தங்களால் தெளியாதார்க்குத் தெளிவிசும்பருளு ம்பெருவாழ்வும் ஒருக்காலுமுண்டாகாதென்றதாய்த்து, இவ்வர்த்த ங்களையெல்லாம் நம்தேசிகாசார்யாதிகளால் பரக்கக்கண்டுகொ ண்டு வழிபல்லாவழியாற்காடுபாயுமவர்களை "வயணமொன்றறிந்து ரைப்பார்" என்கிறபாட்டின்படியே நல்வழியால் வீடுசேரும்படி திருத்தவ்யம். * * * * * ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இவ்வளவால் நாராயணஶப்தார்த்தமும் திருமந்த்ரார்த்தமு மான திருவாய்மொழித்தனியன்கள் வ்யாக்யாதங்களாய்த்தன. ॥

ஸ்ரீமதே வாத்ஸ்யவரதமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே பகவத்பாஷ்யகாராய மஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே வகுளாபரண மஹாதேசிகாய நம:.

ஸர்வதேசிகஸார்வபௌமாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்னாவளி வ்யாக்யாரம்ப:.

ஸ்ரீவேதாந்தாசார்யர் அருளிச்செய்தது

விஶ்வேஶநிகமாந்தார்த்த த்யாநிஷ்ட்ர்ணாம்।
ஸம்ஸாரதந்த்ரஸந்தப்த ஸஜ்ஜநவிசக்ஷணாம் ॥
ஶ்ரீஸூக்திதத்வ ரத்னாவளிஸ்தாதஹம் ।
தேஶிகாசார்யவிஹிதாம் வ்யாக்யாம் ஸம்ஸ்தவாம்யஹம் ॥

"லக்ஷ்மீநாராயணௌ தேவௌ க்ருபயா த்ருஷ்டயோ: தயா । த்ர நாஸா தேஹ்ராகாரம் காருண்யோதார ஸ்வாமிநா॥ என்றும், த்ரா நாம்ஸநாம்ஸவாணர்வ ஸத்தராய நாராயண: । என்றும், வண்ணாஸ்ஸ்ரேயஸ்ஸ்வஜநிஷ்டபதா ததே நதி । என்றும், வேதாந்தாசார்ய தாரேயம் தக்ஷிணாம் ஶாஸ்வதா ஶ்ரேய:" என்றும் சொல்லுகிறப டியே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் தத் வ்யவண்டாவதார மாகவும் ஸர்வஜ்ஞரவிஸ்ரராய், "விம்ஶத்யப்தே விஶ்ராந்தநாநாவித்யாவிஶிஷ்டம் ஶாஸ்த்ரம்ஶ்ராவிதஶாரீரகபாஷ்ய:" என்கிறபடியே இருபது திருநக்ஷத்ரத்திலே ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரர் என்றும் முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு உபதே

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே வேதாந்தகுரவே நம:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்யரத்நாவலீ

ஸாரஸ்ஸாரஸ்வதாநாம் ஶடரிபுபணிதிஶ் ஶாஸ்த்ரநிஶாந்தஸீமா
மாயாமாயாதிநீதிஸ்ஸ்வகுணவிததிபிர் ப்ரத்யயம் ப்ரத்யயந்தீ ।

ஶித்தருளினார் என்றும் ஸந்தர்ப்பங்களாலே ப்ராவண்யபராய் ஶ்ரீ ராமாநுஜதிவ்யாஜ்ஞாவிஶேஷமான "வேதாந்தாசார்ய" ரென்கிற திருநாமத்தையுடையவராய் கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ ரென்று ப்ரதிதஸம்ப்ரதாயவைபவராய் ஸர்வதந்த்ரங்களிலேயும் ஸ்வதந்த்ரரான சிர்நின்ற தூப்பல் திருவேங்கடமுடையான், கவிஜநமநோஜ்ஞஶோபியாய் கவிஜநமநோரஞ்ஜநப் கவிஜநஹ்ருதயப்ரதீபகமாந கதாநுப் ஸுவாஸகாருண்யஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாதிகுண ய்லஸதுபதேஶமாதுர்யமான ஶ்ரீயஃபதியாலே மயர்வறமதிநலம்பெற்ற நம்மாழ்வார் ஸர்வஜநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக அருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை ஸார்த்தஜநங்கள் ஸர்வமாக அநுஸந்தித்து வாழும்படி ஸஹ்ருதயஹ்ருதயங்கமங்களான பத்யங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்யக் கடவராய், அடியிலே ஆழ்வாருடைய திவ்யஸூக்திதானே ஸகலகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான எம்பெருமானை ப்ரகாஶிப்பிக்கக் கடவதென்றுகொண்டு தத்ஸ்தோத்ரரூபமான ஶ்லோகத்தை அநுஸந்தித்தருளுகிறார். (ஸாரஸ்ஸாரஸ்வதேதி)

ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீஸூக்தியானது ஸாரஸ்வதங்களுக்கெல்லாம் ஸாரம் "யத்ஸாரஸூக்தம் தத்வேதாதீத" என்றும் "ஸர்வஸ்தாரதமம் ஶாஸ்த்ரம்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வவேதஸாரமென்றபடி. ஶாஸ்த்ரஸத்திற்காவாஸஸூமி. உதாரஸங்கள் தத்வயாதங்களாய் ப்ரதிபாதிக்கப்படும். (ஶாஸ்த்ரநிஶாந்தஸீமா) என்கையாலே ஶாஸ்த்ரியானது ஆழ்வாருடைய ஶ்ரீஸூக்தியைவிட்டு அந்யத்ரவர்த்தியாதென்று ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறது. கவிகளான ரஜஸ்தமோகுணவிஸ்தாரங்களாலே எல்லாரையும் வாயியாநிற்கிற ப்ரக்ருதியை வாநம்பண்ணிப் போடாநிற்கிறது. நிவாரணம்பண்ணுகிறதென்றபடி. இத்தை

ஸாரம் ஸாரம்ஸ்ரீதேஶிகஜலநிதிஸந்நிஜாநந்தாநாம் ஶ்ரு
த்யுக்த்யா த்ருஷ்யேஶ்ஶ்ருதிபதகமலாந்நிபாநந்நிபாநம் ॥௧॥
ஶ்ரத்தாவ்யூடைஶ்ஶேஷைஶ்ஶ்ருதிகமலநிதிம்கேந்த்ரயநஸம்
ஶ்ருத்யாயம் தத்வஶில்பஶ்ரஸஸ்தோத்ரநாமவயிவிலோமே ரமந்
தேஷாமேஷ்டப்ரம: । ஶ்லோகஸ்ய த்ருஷ்டாந்தஸ்ஸம்ஜீவநிஷ்யதந்

ஸப்ரயநம்பண்ணவர்கள் ஶ்ருத்யுக்திவேதாந்தவாசஸர்களாகாரெ
ன்றபடி. ஸம்ஸாரயாஸஸமுத்ரத்தில் ஶ்ரத்தாஜ்ஞரான ஜநங்க
ளுக்குக்கரையாகிறது. இவற்றை ஆஶ்ரயியாதபேர்கள் ஸம்ஸா
ரஸாகரத்தில் மூழ்கிக்கொண்டு நிற்பரென்றபடி. ஸஹஸ்ர
வெயான ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தி தத்வஶ்ரயஜ்ஞரான ந
மக்கு நிரதிஶயப்ரகாஶமானவனைப் பெரியபிராட்டியாரோடு
பிரிவில்லாத எம்பெருமானாகிறநிதியை ப்ரகாஶிப்பிக்கக்கடவ
து. (நீ) ப்ரத்யக்ஷமென்கையாலே ஸதத்வப்ரகாஶாயாஸி
த்ராய் உபயோவாஸிஸநுமியாநிற்கிற உதாரஜநங்கள் ஸந
ஷ்டானவிஶ்ருதிவிஶிஷ்டமான இம்மஹாநிதியைக் காணமாட்
டார்களென்று சொல்லிற்றாயிற்று. * * * ॥௧॥

திருவேங்கடமுடையான் விபூயர்களாலே ப்ரார்த்திக்க
ப்பட்டுக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதில் ஸாரமான
அம்ருதத்தை அவர்களுக்கு ப்ரஸாதித்தருளினாற்போலே நாமு
மிந்தலோகத்தில் விபூயர்களாலே ப்ரார்த்திதராய்க்கொண்டு
திருவாய்மொழியாகிற திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அதிலேஉண்டா
ன தத்வார்த்தங்களாகிற ரத்நங்களை எல்லாரும் அநுபவிக்
கும்படி பண்ணுகிற்கிறோமென்றருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஜ்ஞாத்ரா
ஷீ) அந்தந்த அர்த்தங்களாகிற ரத்நங்களை அநுபவிக்கிறதி
லே அநுராகிகளான பெரியோர்களாலே ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட
ஸ்ரீவேங்கடநாயதேஶிகர் தம்முடைய ஜ்ஞாநமாகிற மந்தரஶை
லத்திலே ப்ரவிஜ்ஞாநஶாஸ்த்ரயை யுடைத்தான ஸம்ப்ரதாயத்
தை யோக்த்ரமாக்கி நிர்த்துகையாலே ப்ரபாயகாலத்திலும்
பூவாவாயிருக்கிற எம்பெருமானுக்கு வாஸஸ்தாநமாகையாலே
திருப்படுக்கையாயிருக்கிற ஶ்ருதோபநிஷத்தாகிற திருப்பா
ற்கடலை உயிபாநின்றுகொண்டு அதிஶயோரைகளான ரத்நங்க

ஸம்ப்ரவிஶேஷு க்ருபாதிஸாக்ஷாத்ஸமாதயாத்ஸஹஸ்ரஶாகீநிமந்தாத்
ரத்நஜாதம் ॥ ॥௨॥

வாக்யார்த்தமாத்ருகாஶாஸ்த்ரதத்வாநுபவஶுபமர்ஶநாவ
நீத்யா வத்ஸ்வபாவஸ்வாதுஸ்வாநுவ்ருத்தியிமஜநஃ ஶுபவஸ்துரஸ
ஜ்ஞத்வம் । ஸகலஶாஸ்த்ரார்த்தவிஸ்தாரோபதேஶபாவந
ப்ரயோஜநம் யோமாஶ்ரயாமந்த்ரார்த்தஸித்திவிஷயமேவாகஸிகா

ளாகிற ஆயிரமலைகளினின்றும் உத்பந்நங்களாய் அநர்க்கங்களா
ன எம்பெருமான் திருக்கல்யாணகுணங்களாகிற ரத்நங்களையெல்
லாரும் ஹ்ருதயத்தில் தரித்து அநுபவிக்கும்படி ஸௌலப்ய
மாகச்செய்தருளுகிறார். * * ॥௨॥

ஆழ்வார் ஸர்வஜ்ஞராய் வைராக்யநிஷ்டராய் தத்வதர்
ஶியாய் எம்பெருமானை ஸர்வதாநுபவியாநிற்க இவருக்கு
ஜ்ஞாநமும் வைராக்யவிரோதியான வ்யாபாரமும் ஶாஸ்த்ரவி
ரோதமும் ஶிக்ஷித்ததைக்கேட்டு எம்பெருமான் பக்கலிலே
சொல்லுகைக்கு ஸம்பாவிதங்களான வசநங்களை வசநத்திலே
நியமிக்கிறதும் ஸத்யகாமத்வகுணமன்றோ? என்ன அருளி
ச்செய்கிறார் (வாக்யாதி) "வாக்யார்த்தவாதப்ரதாக்ஷ்யாஃ
ஸ்வயம்ஜ்ஞாஜவசநம் । யாஸ்ரிதோபஷ்டவத்ஸ்தாஃ ஸம்பந்ந
ஸம்பந்நஸாபராஃ" என்கிறபடியே வாக்யார்த்தியினுடைய மாத்ரு
ஶாஸ்த்ரவைபவத்தைக்கண்டு ஸர்வஜ்ஞஹ்ருதயைகளான ஸூக்திகளுக்கு
ஸாக்ஷாத்காரத்திலே ஸம்ஶ்லேஷமுண்டானாற்போலே நிரதிஶய
ஸௌந்தர்யவிஶிஷ்டனாய் ஸ்ரீயஃபதியாய் ஆஸ்ரிதரிடத்திலே ஸத்ய
ஸங்கல்பனான எம்பெருமானிடத்திலே ஸூக்திகளைப்போலே ஸா
ரதம்யத்தை ஸஜியாநிற்கிற ஆழ்வாருடைய ஸந்தாநமாஹாத்ம்ய
த்தாலே ஸக்திதானே ஶ்ருங்காரவ்யாபாரமாக வர்ணியாநிற்கிற
து. இவர்தானே யோகதஶையிலுண்டான ஸாக்ஷாத்காரத்
தாலே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷஸாபேக்ஷராய் அது கிடையாமையாலே
விஷண்ணராக அந்த ஸாக்ஷாத்காரஸம்ஶ்லேஷாபிலாஷமாம், அதுதானிவரு
க்கு விரஹமென்று சொல்லப்படும். அந்தஸமயத்திலே வடகரா
ன ஶுகாதிகளைத்தானே தத்தத்வர்ணயோகத்தாலே ஸம்ஸ்கா
ரஸமாதிவசநங்களாக நிரூபித்துக்கொண்டிருக்க ப்ரேஷியாநிற்பர்

ஸத்வாதிகா: ॥ ॥௯

ஸாக்ஷாத்கீர்த்தி: ப்ரஸாதஸதநீய ஸ்ரீஜநகோஜ்ஞாநவாராதா
வாமதேவாதி ஸாத்விகஸ்தம் ப்ராஸங்கிகாரேஷு யோஷ்யா ।
யதஸ்த்வாத்ப்ருதிகீர்த்திஷ்ய ஸ்மிதஸம்விஹிதே தவேஷு ஹிதாயோ
வாராணே ஸ்த்வாதாநஸஷவீதி ப்ரதிபாநஸ்ம்ருதிஸம்ஹிதா
ஸாரா ஸம்ஹிதா॥ * * * ௱௨

இப்படியாகையாலே எல்லாம்உபப்ருஹ்மணமென்றுகருத்து. ।௯

ருஷிகளுக்கொழிய உபப்ருஹ்மணருக்கு ஸாக்ஷாத்
காரம் நிஷித்தமாயிருக்க இத்தைஸர்வோபப்ருஹ்மணமென்று சொ
ல்லக்கூடுமோ?வென்றும் ச்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களி
ருக்க இதற்கு ப்ரயோஜநமென்னவென்றும் வரும்ஶங்கை
களை பரிஹரித்தருளுகிறார் (ஸாக்ஷாத்ர்யாதி) எம்பெருமானிட
த்தில் ஸாக்ஷாத்காரம் ப்ரஸாதம், அந்ருத நிஷித்தமென்றபடி. "ஸ
ம்ரீக்ஷிதம்விமெநவாந் ஸ்வப்ருஹ்மணநமோதத:। ஸாக்ஷாத்
காரதவ்யம் த்வஸாதாவலக்ஷ்யாக்ருதம்" என்கிறதேத்வைபாரா
ணவசநத்தாலேயும், ராஜாவைப்போலே எம்பெருமானை புவஷ்
ரித்துச்சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரத்தாலேயும் ராஜஸந்தோஷாஜ்ஞை
க ராஜஸேவகர்எல்லாரோடேயும் ஸோதம்பண்ணுவ
ர்களிறே. அந்தஸந்தேசங்களிலே ஸ்ரீபாசந்தேசமானது சுர
ஸ்ருஷ்டிநிஷித்தையாகையாலே உபப்ருஹ்மணநிஷேதிகாவேஷய
க்ரான ஸஹ்ருணங்களுக்கும் யோஜ்யமென்றுவாய்ஙர்களா
லே பரிக்ரஹிக்கப்பட்டது. ஸகலஶக்திகளாலும் பண்ணப்ப
ட்ட உத் ஸாஸ்த்ரப்ராணங்களாலே வேதங்களுக்குப்பண்ணப்படு
வதான காயங்ம்பாதொன்றுண்டு, அந்தகாயத்திலே ஸகல
வியான ஶாஸ்த்ரகாவருடைய ஸ்ரீஸூக்திதானே ஶ்ரேஷ்டமாமிஷி
கேயாயிருக்கிறது. அவைகளைப்போலே உபப்ருஹ்மணமா
கிறதென்றபடி. * * * * * ௨॥

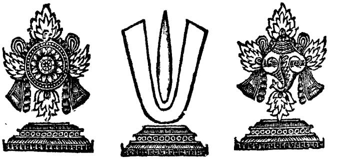
இப்ப்ரபந்தந்தான் வேதோபப்ருஹ்மணமாத்ரமன்று; வே
தங்களுக்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாயிருக்குமென்னு மத்தைஇ
ப்ப்ரபந்தந்தானே ஸூசிப்பிக்கிறதென்றருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ
ஷாவித்ர்யாதி) அடியிலேஇருபத்தொருஶாகையை வேதாஸஸாரஸ

ஶுபாஶ்ரயாகாரத்வேந உக்திஸவிஶேஷம் விம்ஶதியுக்திஸாரம் ஸம்
க்ஷேபேண ஸவிஶேஷம் ப்ரதிபாதிதவத்வாம் ஸர்வாதிரேக
த்வம் । ஸர்வத்ர ஸ்தாநபேதஸ்ய ஸகலநாம ஸாரஸங்க்ரஹஸ்ய ம்
ஸம்க்ஷேப்ய ஸாஹித்யே ஸகலவேதஸாரம் த்யய
ரஹஸ்யம்॥ * * * * ॥௫॥

ப்ராப்யத்வோபாயத்வாநுஸந்தாநம் ... ப்ராப்யத்வம் ...
ப்ராப்யத்வம் ப்ராப்யோபாயத்வம் ...
ந்யதாவிஶேஷண । ப்ராப்யோபாயத்வ ...
ததோதிதாவிதி ... நந்யப்ராப்யத்வ ...

...ர்த்தத்தை விஶதமாகச் சொல்லுகிறது. இந்த ஸஹஸ்ரந்தா
ன் அர்த்தவிம்ஶதிஶதங்களாக ப்படிக்கப்படுகிற ரிக்குக்களுடை
ய ஸங்க்ஷேபத்தை ப்ரகாஶிப்பியாநிற்கிறது. இதில் ப்ரதமஶதகத்
த்தாலே த்விதீயத்தோடேகூடி ஸர்வப்ரமாணஸாரஸங்க்ரஹமு
ம் பின்சொல்லப்படுகிறது. ப்ரதிபாத்யமான அர்த்தத்தோ
டேகூடியிருக்கிற ஶதகங்களாலே அர்த்தஸாரமான ரஹஸ்ய
ம் காணப்படுகிறது. ஸாங்க்ஷேப்யமான இப்ப்ரபந்தத்திலே
அதற்கு உபபாதகமாக உதாஹரணங்களெட்டும் ப்ரதிபாதிக்க
ப்படுகையாலே ஸர்வஸாரமான ஸகலவேதமும் தோன்று
கிறது. இப்படியாயிற்று ஸகலவேதஸாரமென்றபடி. ॥௫॥

இப்படி நிரவதிகவைபவமான இப்ப்ரபந்தத்திலே எம்
பெருமானுடைய உபாயத்வப்ராப்யத்வங்களையும் தம்முடைய அந
ந்யப்ராப்யத்வாநந்யோபாயத்வங்களையும் ஆழ்வார் வெளியிட்ட
ருளினாரென்றருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யஞ்சேத்யாதி) ஆழ்வார் ப்ர
தமஶதகத்திலே ஸேவ்யத்வாநுகுணமாக எம்பெருமானை
ப்ராப்யமென்று அநுபவித்தருளினார். த்விதீயஶதகத்தி
லே அவனுடைய ஸௌலப்யத்தை விஶதீகரித்துக்கொண்டு ஸர்வ
ப்ராப்யனுமவனேயென்று நிஷ்கர்ஷித்தார். இவ்வுபாயத்வ
ப்ராப்யத்வங்களிரண்டும் ஸித்தஸம்ஶயவிபர்யயஸஹிதமன்றிக்கே எ
ன்று த்ருதீயஶதகத்தில் அருளிச்செய்தார். நாலாம்ஶதகத்தில்
எம்பெருமானையொழியவேறு ப்ராப்யாந்தரமில்லையென்று தம்மு
டைய அநந்யப்ராப்யத்வத்தை வெளியிட்டருளினார்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமத்க்ருஷ்ண தாதீபூதர வாத வராப்தமணே நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஸேவதி ஸ்ரீமத்வேதாந்த

ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியென்கிற ஸ்ரீமத்வேதாந்த

ராமாநுஜஸ்வாமி அருளிச்செய்த

இருபத்துநாலாயிரப்படி.

தனியன்.

ஸ்ரீரங்க நாயகபாதாஸம்ராஜஹம்ஸம் வேதாந்ததேசிகபதாம்

புஜஹ்ருத்ராஜம்। ஸ்ரீமத்ருஷீந்த்ர ஸடகோபயதீந்த்ரவம்ஸம் வேதா

ந்ததத்வக்ஷமாகுணநிதிம் ஸரணம் ப்ரபத்யே॥*॥

ஸ்ரீரங்கராஜசரணம் ஸ்ரீஸஸம்ஸம் ப்ரபத்யேஹம் । ஸ்ரிதஸ்ரீநவநீ ஹாநந்தப்ரத்திப்ரேணிசிராதணீம் ॥௧॥ ஸம்யப்யதந்தமனக்ஷ்ண: க்ருபாமக்ஷேகாராணாவமேந: । ஸ்ரீரங்கராஜமஹிஷீம்ஸஹாஷீம் ப்ரத்திஜெயாஷீம் ॥௨॥ ஸாவராயேஷாரம்பேந்த்ராவதாரயஞ்ஜீ வநிக்ரஹம் । ஸ்ரீபஸ்லவஸ்யஜாதாத்மா மேவ்யாதஸயதாத்ரிகா ॥௩॥ ஸ்வயீநகமோகாஞ் ஸ்ரீமாஹோமயீஹரிதிகம் । ஸந்க்ஷம்ஸவக்ஷாயாம் வேஷவேஸரித்ருயதீஸவம் ॥௪॥ வகாஸாஸஹாரணம்வேஷம் வம்ஜிஷீபயஜீயயா । ஸாரவத்ராஸாரஸ்வத்ரா த்ரயீசரிவோவ வ்யூஹிதா ॥௫॥ நாயயாமாநயோஸீந்த்ர, ஸம்ப்ரதாயயாரா ராம் । த்ரிவேதீஹ்ருதயவேதீகாம் வநேகாமேவிதேவதாம் ।௬॥

இ—வந்து தங்காருணிகாயஸம் யதிராஜநியோகதஃ । யஃ ஶ்ரீஶடாரி
ஸூக்தாநாம் [illegible] நாராயணஶரணாய ॥எ॥ வந்தே ஶடகோபஸ்ய
வ்யாக்யாநகாரிணம் । [illegible] விஷ்ணுசித்தம் [illegible]
[illegible] ॥அ॥

ஶ்ரீநாயகஸ்ய ஸகலஸாவிஸ்வாஸ [illegible] । ஶ்ரீரங்கநா
யகம் [illegible] ॥கூ॥

[illegible] ஶ்ரீ [illegible] । [illegible]
[illegible] ॥௰॥
ஶ்ரீராமாநுஜயோகீந்த்ர [illegible] யாமாதிகாரிப்ரபவ
[illegible] ஸ்யாத் [illegible]
தஃ । [illegible] யதிராஜராஜஸ்வாமி [illegible]
[illegible]
ஶ்ரீவாதூலாயனவம்ஶ [illegible] ஶ்ரீராமாநுஜ
[illegible] । ஶ்ரீ [illegible]
ஶ்ரீ [illegible] ॥க௨॥

ஶ்ரீரங்கநாயகஸ்ய [illegible]
[illegible] । [illegible] ஶ்ரீரங்க
நாயகயதிராஜ [illegible] ॥க௩॥

ஸ்ரீயஃபதியாய் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளை கல்யாணகுணபூர்ணனாயி
யான ஸர்வேஶ்வரன் காருணிகத்வத்தாலே ஸகலஜந
ஜீவநார்த்தமாக நம்மாழ்வாருடைய திருவுள்ளத்திலே நின்று ப்ர
வர்த்திப்பிக்க ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடவேதத்தாலே
ப்ரதிபாத்யனான இவ்வாழ்வார் அருளிச்செய்த ப்ரபந்த
ங்களிலே ஸாரதமமாயிருந்த திருவாய்மொழியை [illegible]
[illegible] ருடைய ஸ்ரீநாராயணமானதாக ஸர்வஸ்வமான வ்யாக்யா
னம் செய்விக்க வேண்டுமென்றெம்பெருமானார் திருவுள்ளம்பற்றி
[illegible] ஸ்ரீபராங்குசநாதருடைய திருவம்சத்திலே அவதரித்தவரா
ய் பெரியதிருமலைநம்பியுடைய கடாக்ஷராய் தம்முடைய ஸ்வரூப
த்தை அறுவித்தவராய் ஸதாசார்யநிஷ்டரான [illegible]
லே தமக்கு க்ருபாவிஷயராய் தம்மைப்போலே அநவரத
ஸ்வாநுஷ்டாநநிஷ்டரான திருக்குருகைப்பிரான்
பிள்ளானை * திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்யானம் பண்ணு [illegible]

ஸ்ரீ:

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் அருளிச்செய்த

ஆறாயிரப்படி.

தனியன்.

கிடாம்பிராமானுஜப்புள்ளான் அருளிச்செய்தது.

வ்யாக்யாதாயதி ஸாஹஸ்ரேஷ்டகே த்ராவிடோபநிஷதஸ் ஸ்ரீ
ஸாலேஷ்யணப்ரணயாக்தாவிதிதா: ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தாதய: । வ்யாக்யா
ஸாஹஸ்ரகாநுஜ்ஞயா வநிதிதாமேவாத்ர த்ருஷ்ட்வா நயம் வ்யாக்யாஸ் ஸமீ
க்ஷம் குருதே ஸ்ம ராமாநுஜார்யஸ் ஸுதீ: ஸம்ஹிதா

(உயர்வறவுயர்நலம்) ப்ரதமத்தில் ஸர்வாயாரணநிர்வாஹ

இ– ன்று நியமித்தருள,புள்ளானும் திருவாய்மொழிக்கு எம்பெருமானார் ஸாதித்தருளினவர்த்தத்தின்படியே வ்யாக்யாநம் செய்தருளக்கடவராய்' ப்ரபந்தவிஸ்தரத்தாலே அல்பமநஸ்ஸுகளுக்கு ஸங்க்ஷேபமாக ஸாரார்த்தமான ப்ரதிபாத்யமான உபதேசார்த்தங்களை ஸாரஸ்தமாகச்செய்தருளி, விசிஷ்டமான ப்ரபந்தத்திற்கு விஷயப்ரயோஜநங்களையும் வ்யாக்யேயமான ப்ரபந்தத்திற்கு வக்தாவான ஆழ்வாருடைய ஆப்தத்வத்தையும் மற்றுமுள்ள வைலக்ஷண்யத்தையும் ஸங்க்ரஹேண காட்டாநின்று கொண்டு வ்யாக்யேயமான ப்ரபந்தமும் அதில் முதல் திருவாய்மொழியும் அவதரித்தபடியை அருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதமப்ரகரணத்தாலே)

ப்ரதமப்ரகரணம் ஸர்வதோபி ஸங்க்ஷேபம் - நிரவதிகவைபவஜந நோபாயங்களான ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யங்களை ப்ரதி பாதிக்கிறது. இந்த ப்ரதமப்ரகரணவாக்யத்திலே ப்ராப்ய ப்ராபகஸ்வரூபாநுஸந்தாநம் ப்ராப்யப்ராபக ப்ரபந்நாநுஸந்தாநம் க்ஷேபமும்பண்ணித்தாகிறது. இப்ப்ரபந்நாநுஸந்தாநத்தா லே ஸர்வநிர்வாஹகத்வமும் ஆழ்வாருடைய வைலக்ஷண்யத்தாலே ஸாத்த்விகஸார்வபௌமத்வமும் ஸமர்த்திக்கப்படுகிறது.

ஆ- ஸங்க்ஷேபமாயுமஹீஷ்டஸிஜநஸாநவிஶிஷ்டமாய், நிவிஷ

இ- இந்த வ்யாவிவ்யாஸிதப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யமேது அதிங்ஙனே ஸம்க்ஷேபமாகிறபடி தானெங்ஙனெயென்னில்? " ஸெ வ்ஶ்ரீரோஷஸிஸ்ஸ: காரணத்வஸஞ்ஜகஶம் ஸஹஸெஸெ வ்யவார்ந்த உபாஸ்யத்வ யதிஷப் தகெலெவத்தி தஞ்ஜாவநா ஸ்ந, குஶெவஶ்யஞ்ஜாவம் ப்ரஸங்ஹீமயரவவ்ரவ்வ ஸம்ஸ்தம் தீபேகஸ்யாவொணஉரா ஸம்ஹதேகத்த கயத்ஹீத் வெப்ர ஷோணஸ்தீயெ । வெஸ்வ்ரஷெஸ தஸெஸ் விஷஉயதஸ் ஸியாநஸ்வொஸ்கஹ்ஷ ஷஹ்ஸஸாவஷ்ஜ ஸெஷ்ர நிதரமதி தாஉரவவஸ்க்ஷ நீந்த்ர : " என்று தாதயஸ்ததாவஸயிலும் ப்ரதி வொவமிஷ்தாரத்திலும் ஆவாயர் நிஷ்கஷித்தருளினபடியே இப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யன் உபாயஸ்வாபேயத்வ விஶிஷ்டனான ஸ்ரீபதி அதில் முதற்பத்தில் உபாயத்வமும் - இரண்டாம்பத்தில் உபேயத்வமும் மூன்றும்பத்தில் இவ்வுபாயஸ்வா பெயஸ்வாபயத்த்வஸம்ஷ விஷம்ஸமொஷமுஞ்சொல்லப்படுகிறது - நாலாம்பத்து உபேயத்வத்தைஸ்வீகரிக்கிறது - மேலாறுபத்துக்களும் உபாயத்வத்தை ஸ்வீகரிக்கிறன - ஆக இப்ரபந்தத்திற்கெல்லாம் உபாயஸ்வாபேயத்வவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீயப்பதியே ப்ரதிபாத்யனாகிறான், இவ்வவதாரிகையில் நித்யவிஸம்ஷியெமத்தைச்சொல்லுகிற ப்ரமவேதத்திலே ஸெமஷ்கம் விஸிக்கையால் உபேயத்வமும் - "காரணஸம்யெய்ய:" என்கையாலே காரணத்வாதிகளைச்சொல்லுகிற த்வீதீயவேதத்தில்உபாயத்வமும்ஸஷிக்கிறது - ஆக இவ்விரண்டுவேதங்களால் ப்ரபந்தார்த்தஸம்க்ஷேபம் பண்ணித்தாய்த்து.

ஸப்ரகாரத - ஸாவயாரண - த்வய - என்கிற விஶேஷணத்ரயமும் ரஸவாதிகளிலே ப்ரஸெத்யஙமயிக்கிறது. ஸப்ர காரதஸம்ஸஸ்வஸத்வஸ்ரஹ்தஸ்கம் - ஸாவயாரணஸம் ஸ ஸகதிஸாயஜஸ்ஸஸமஸ்ஷதி மஸமவரம் - த்வயஸ்தவிஷி த்ரஸதிவெஸகம், ரஸவங்கள்வரவ்ரஸமாதிவி மஸங்கள் - இந்தரஸவங்கள் "முடிச்சோதி, ஏழையராவி" முதலான திருவாய்மொழிகளிலும் - ஸக்ஷணாயஸங்கள் " அந்நாமத்தன்பு"

ஆ- ஜகதுதயவிபவாதிஶீலனாயிருந்த பரதேவதையை உள்ளபடியே ஆழ்வார்தாம் தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து

இ- முதலானவைகளிலும் வேதவ்யாஸவசநங்கள் "தேவிமாராவார்" இத்யாதிகளிலும் - இந்த பரதேவதாவிஶிஷ்டத்வமும் ஶ்ரீயஃபதி ஸம்பந்தியோகமுங்கூட "புகழுநல்லொருவன்" இத்யாதிகளிலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறன, இவைகள் மற்றும் அநேகவசநங்களிலும் விவக்ஷிதங்களாக ப்ரதிபாத்யங்களாகிறன.

இப்படி ஸர்வஜ்ஞஸூத்ரமாய் "உயர்வற" என்கிற முதற்பாட்டில் ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த நித்யஸம்பந்தியோகத்தை முற்படச்சொல்லி அநந்தரம் மூன்றும்பாட்டு துடங்கி சொல்லப்படுகிற ஶ்ரீயஃஸம்பந்தியோகத்தைச்சொல்லுகிறார் (நிகிலஜகத்ரக்ஷயால்) உபாதாதிகளையும் அநந்த ப்ரஹ்மாணாதிகளையும் ஸம்ரக்ஷிக்கிற நிகிலஸ்வபத்தாலே ஸர்வஜகத்காரணவிஶிஷ்டாதி வ்யாவ்ருத்தி விஶிக்கிறது, விஶேஷார்த்தா, அதாவது இஷ்டப்ராப்தியும் அநிஷ்ட நிவ்ருத்தியும். இங்கு காரணாந்தரவ்ருத்திரூபவஸ்துவும் ஶக்தியுங்கெ, ஶக்திஸ்வபத்தாலேயபாநப்ரவேஶநியமநங்கள் ஸம்ரக்ஷ்யங்கள், ஆகவிங்கே நிகிலஜகதுதயவிபவ ஜந்மநியமநங்களாலே ரக்ஷகத்வமும் நிகிலரக்ஷணத்தாலே ஸர்வஜ்ஞத்வமும் வ்யஞ்ஜிதமாய்த்து. ஜகந்நிஷங்களான உதயவிபவங்களை பரதேவதாஷீலையாகச் சொல்லுகை ஸர்வஶரீரதயா தத்வஸ்த்ரவ்ய விஶிஷ்டரூபேண தத்தயவிபவாதி விஶிஷ்டனாகிறானென்று உபாதாந காரணத்வம் ஸம்ப்ரதிப்பிக்கைக்காக, ஸர்வப்ரணயதயா ப்ரயோஜந நிரபேக்ஷனவனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரத்தில் ப்ரவ்ருத்திஎங்ஙனேயென்கிற ஶங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக ஶ்ரீஸ்வபம், "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானை" இத்யாதிகளாலே ஜகத்வ்யாபாரத்திற்கு ஶ்ரீலாகவஶேஷ. "பொய்நின்றஞானமும் பொல்லாவொழுக்குமென்கிறபடி யேயாழ்வார் அஜ்ஞத்வமாகையாலே யிவர்பண்ணின ப்ரபந்நம் ப்ரமாணமாகத்தக்கதோ - அஜ்ஞர்க்கு ஶ்ரீவிப்ரலம்பங்கள் ஸம்பாவிதங்களன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேயென்று) உள்ளபடியேயென்றது ஶமதமஸ்வரூபரூபகுண விபூதிசேஷ்டிதங்களில் ஶம்ஷத்தும்த

ஞ - ப்பாமேயென்றபடி - ஆதலாலிவர் ஸ்வப்ந த்ருஷ்டமென்று கருத்து. இவர் உள்ளபடியே அநுபவித்தாரென்றுமிடம் "மயர்வற மதிநலமருளினன்" இத்யாதி வ்யாக்யத்தாலே ஸித்தமென்று அபிப்ராயம்.

இவருள்ளபடியே அறிந்தாரென்னக்கூடுமோ? ருஷிகளல்லாத மநுஷ்யருடைய வம்ஶத்திலேபிறந்தவராகையாலே ஒருவர் ஸமக்ருவுபதேஶித்தவர்த்தத்தை ப்ரத்யக்ஷத்தனைபண்ணோ - அங்க உபதேஷ்டாக்களுக்கு ஸ்வப்நாதிகள் ஸம்பாவிதங்களன்றோ வென்னவருளிச்செய்கிறார் (தாமென்று) மநுஷ்யருடைய வம்ஶத்திலே பிறந்தாரேயாகிலும் ஜந்மப்ரப்ருதி தொடங்கி மநுஷ்ய ஸஹஜங்களான ஆஹாரநித்ராதிகளொன்றுமின்றிக்கே "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணன்" என்கிறபடியே ஸர்வமும் பகவதேகபோக்யமாக போஷகபோக்யராய்க்கொண்டு ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டிலும் அதிஶயிதரே ஸ்வரூபராயிருக்கையாலே அபதேஶநிரபேக்ஷமாக ஸர்வஜ்ஞத்தாலே தாமறிந்தாரென்றறியலாய்த்தென்று கருத்து. இப்படியிவருக்கு ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வயமாக ஜ்ஞாநப்ரதாநம் பண்ணினானென்னுமிடமும் "மதிநலமருளின"னென்கிற வ்யாக்யத்தாலே ஸித்தமென்றபிப்ராயம்.

இப்படியிவருக்கு ஶாஸ்த்ராபதேஶமில்லையாகில் ஶாஸ்த்ரயோநித்வாதிகாரணத்தின்படியே ப்ரத்யக்ஷாநுமாந கோசரனல்லாத ஸர்வேஶ்வரனை யறிகைக்கு ஶாஸ்த்ரமொழியவேறு ப்ரமாணங் கிடையாமையாலிவரவனை அநுபவிப்பதெத்தாலே யென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) இவருக்கு ஶாஸ்த்ராபதேஶமில்லையாகிலும் காரணவிஶேஷமின்னதென்றறுதியிட வரிதாயிருப்பதொரு ஸர்வஜ்ஞகடாக்ஷ விஶேஷத்தாலே ஸ்வயமுத்பந்ந ஸாக்ஷிகமான திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்தாரென்று கருத்து. இப்படியிவர் திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்தாரென்னுமிடம் "கண்டாயேநெஞ்சே" என்கிறபாட்டுமுதலான வ்யாக்யங்களாலேஸித்தமென்றபிப்ராயம்.

இப்படி ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி காரணஜ்ஞாநவாநராய் அநந்ய வைதாந ஜ்ஞாநவாராயிருக்கிற விவருக்கு "ஜகத்ரூபம் வ

ஆ- அவ்வநுபவஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியாலே அவனை யநா-

இ - ஸிவவ்ருத்த - காலாகாஸஙாம் வாணீ"திக்ராஷிகளிற் போலே ப்ரஸ்நிபந்தங்களுமின்றிக்கேயிருக்க ப்ராரப்யமான இதில் ப்ரவ்ருத்திகூடுமோ? கூடித்தாகில் ஸந்த்ஸாம்ப்ரதம் அநாதிமியிவை முதலான கவிதாலக்ஷணங்கள் தப்பாமே கவிபாடுகிறாரையாலே 'காவ்யம்யஶஸேர்க்ருதே' என்கிறபடிக்கேயிவருக்கு வ்யாதிரேகாஸக்திஸம்பாவிதமாகையாலே யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வங் கூடுமோவென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதி) ஸ்வப்ரவ்ருத்திமிலு காரணமாவாரே யாகிலும் அநுபவஜநிதப்ரீதிநிரவதிகமாய் உள்ளடங்காமையாலே தத்விஷயமாகப்பேசக்கூடுமென்றபிப்ராயம். இப்படிப்ரீதிவிஷயமாகப் பேசுகிறாரல்லது வ்யாதிரேகாஸக்தியாலே பேசுகிறாரல்லாமையாலே யிவருக்கு யதாத்ருஷ்டார்த்தவாதித்வங்கூடுமென்றுகருத்து. இவர் நிரவதிகப்ரீதியாலே பேசுகிறாரென்னுமிடம் 'சொன்னால்விரோதம், ஒருநாயகம்' என்கிற திருவாய்மொழிகளிலே ஸித்தமென்றும் அபிப்ராயம். இவருடைய ப்ரீதிப்ரேமவிவசமாக இப்ப்ரபந்தம் ப்ரவ்ருத்தமாய்த்தாகில் கவிதாலக்ஷணந் தப்பாதிருக்கக் கூடுமோவென்னில் "ஸ்ரீவால்மீகிபகவானுடைய ஶோகவேகவிவசனான 'மாநிஷாதப்ரதிஷ்டாம்' என்கிற ஶ்லோகம் லக்ஷணபூர்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமானாப்போலே இவருடைய ப்ரீதிவேகவிவசனான இப்ப்ரபந்தமும் ஸகலகவிதாலக்ஷணந் தப்பாமல் ப்ரவ்ருத்திக்குறையில்லையென்று கருத்து.

இப்படி ப்ரீதிப்ரேரிதராலே பேசுகிறாராகில் இப்ப்ரபந்தப்ரவ்ருத்தி ஸாம்ஸாரிகையாலே ப்ரயோஜனமன்றிக்கே யொழியாதோ வென்ன? வருளிச்செய்கிறார் (அநுபவித்தபடியே யென்று) அநுபவித்தபடியே பேசுகிறாரென்னுமிடம் 'பொய்யில் பாடலாயிரத்துள்' என்னும், 'தப்புதலின்றித் தனைக் கவிதான் சொல்லி' யென்னும் ஸாக்ஷாத்காரத்தாலே ஸித்தமென்று கருத்து. அநுபவித்தபடியே அருளிச்செய்கிறாரென்று வேதாந்தவேத்யமாகையாலே யிப்ப்ரபந்தத்துக்கு அருளிச்செயலாகச்சொல்லுகை யுக்தமாயிருக்கப் பேசுகிறு

ஆ - ஸவித்தபடியே பேசுகிறார். ஸர்வேஶ்வரேஶ்வரத்வாதிகமாய்-

இ- ரென்றித்தைப் பேச்சாகச்சொன்னது-இப்ரபந்தத்திற்கு ஸா
க்ஷாத்விஷயமான பரமபதநாதன் ஸர்வாதிகாரத்வ ஸர்வஸ்வாமி
களைஸூசிப்பிக்கைக்காக, "உள்ளபடியேயிருந்து- அநுபவித்தபடி
யே" என்னுமளவாலே வக்தாவினுடைய வக்த்ருத்வத்துக்கும் மற்றுமுள்
ளவைலக்ஷண்யமும், "அவனை" யென்கிறவித்தாலே விஷயவைல
க்ஷண்யமும் "பேசுகிறார்" என்கிறவித்தாலே ப்ரபந்தவைலக்ஷ
ண்யமும் சொல்லிற்றாய்த்து. அவனைப்பேசுகிறாரென்கிற வித்தா
லே விலக்ஷணப்ரபந்தத்திற்குஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வவிஷய
மென்றும் திருவாய்மொழி பகவத்விஷயமென்றும் ஸாக்ஷ
ாத் ஸர்வேஶ்வரனே ஸர்வப்ரயோஜநமென்றும் திருவா
ய்மொழியினுடைய ஸர்வஜ்ஞாநசக்தாத்ய ப்ரயோஜநமென்று
ம் இங்கே ஸூசிதம் - நிரவதிகஸ்ரீயாலே என்கிறவித்
தாலே ப்ரபந்தமவதரித்தபடி சொல்லிற்றாய்த்து. பேசுகிறாரெ
ன்றது * ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு ஸம்ஸாரபாரணம்"
என்கிறந்யாயத்தாலே ஸங்க்ஷேபமாயும் விஸ்தாரமாயும் பேசுகிறா
ரென்றபடி. ஸங்க்ஷேபமாகப்பேசுகிறது முதற்றிருவாய்மொழி, வி
ஸ்தாரமாகப்பேசுகிறது வீடுமின்முற்றந்துடங்கி மேலெல்லாம், பே
சுகிறாரென்றதற்கிப்படியர்த்தமாகையால் முதற்றிருவாய்மொழி
யவதரித்தபடியிவ்வாக்யத்தாலே தானே சொல்லிற்றாய்த்து.

இப்படியிப்ரபந்தத்திற்கு மிதில்முதற்றிருவாய் மொழிக்கு
மிதுவேயவதாரிகையென்றுமிடம் ஸ்ரீஸூக்திகளாலே
யிங்கு உபக்ரமமான உபயவிபூதியோகத்தை இப்ரபந்
த்திற்கு நிதாநமான * அவாவறச்சூழ்என்கிற பாட்டின் வ்யா
க்யாநத்திலும் முதற்றிருவாய்மொழியின் நிதாநவ்யாக்யாநத்தி
லும் உபஸம்ஹரிக்கிற இவ்வாக்யங்களாலேயறியலாய்த்து.

ஸநாதநப்பாட்டுகளுக்கு ப்ரமாண ஸம்ப்ரதாயத்திலேஸ
ர்வார்த்தங்களையுங்காட்டாநின்றுகொண்டு தாத்பர்யமருளிச்செய்
வதாகக்கோலி முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகிறார் (ஸ
ர்வேஶ்வரத்வ)அதில் நிரதிஶயாநந்தஸ்வாமித்வஞ் சொல்லுகி
றப்ரயோஜநத்திலே யதார்த்தமாகிக்கிறயதார்த்தத்தை யருளிச்செய்

ஸ்ரீ:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

திருவாய்மொழிமூலம்.

உயர்வற

ஆ - 'தைவஸ்ய த'' ஶ்ரீதநாக உத்தினே நிரதிஶயதஶாஶிரஸ்க

இ - கிறார் (அஶேஷதோஷப்ரத்யநீகமாயென்று) ஆநந்தத்திற்கு
நிரதிஶயத்வம் அஶேஷதோஷப்ரத்யநீகத்வம் விநாவுடியாமை
யாலிதற்கு நிரதிஶயத்வஞ் சொன்னவாறே அஶேஷதோஷப்ர
த்யநீகத்வமு மர்த்தாத்ஸித்திக்கு மென்றுகருத்து. ஆநந்தத்திற்கு
அஶேஷதோஷப்ரத்யநீகத்வமாவது - ஸுகாவ்ருத்திகளாஸ்வரூப
ஶோகாதிதோஷாத்யஸம்பத்தம். நிரதிஶயாநந்த விஶிஷ்டனை
யவனென்று ப்ரவிஸ்யெகநாநாவதீர்க்கிறவிப்பாதத்திற்கு ப்ரவி
ஷ்டஸெகநாவெக்ஷிசமான உபநிஷத்தை ப்ரதீகமாஹண
ஶம்பவநகாட்டாநின்றுகொண்டு அதினுடைய நிஷ்க்ருஷ்டார்
த்தையும் காட்டுகிறார் (தைவஸ்ய த்ரிகாதியால்) "யதோவாசோ
நிவர்த்தந்தே" என்கிற வாக்யத்தினர்த்தத்தை நினைத்தருளிச்செய்கி
றார் (நிரதிஶயதஶாஶிரஸ்கமாகவென்று) நவிஷ்யதே - க்வசி
ஶ்ரேயோஸாதக: என்கிறவிதற்கு ஸமாநார்த்தகமான நிரதிஶ
யபதத்தாலே உயர்வறவுயரென்கிறது வ்யாவ்ருத்தம். யதா - அஶே
ஷதோஷப்ரத்யநீகமாயென்றது தோஷாபாவத்தை ஸித்திக்க
மாகச்சொன்னபடியன்றிக்கே உயர்வறவென்கிற ஸூத்திற்கேய
அர்த்தமாகச்சொன்னபடி யென்னவுமாம். இப்போது நிரதிஶய

இருபத்துநாலாயிரப்படி—ஸூவார்த்த:.

உயர்வு - உச்ச்ராயம், அற - அறும்படி, மற்றொருவஸ்துவுக்
கும் ஸாபேக்ஷயா உச்ச்ராயமில்லாதபடியென்கை. நிரதிஶய
மாகவென்றபடி; உயர் - உச்ச்ரிதமான நலமுடையவன் - ஆ
நந்தத்தையுடையவன், யவன் - யாவனொருவன், யதா, உயர்வு -

இ- ஸூத்தாலே உயர்நலமென்கிறவிடத்திலே உயர்ஸூத்ரார்த்தம்
வ்யாக்யாதம் - இப்பக்ஷத்தில் உயர்வறவென்கிறவாக்யம் உயர்ஸூ
ஸூத்தாலே வ்யாஸாவாவ்ருத்யமான வஸ்துத்தத்தைச்சொல்லி-
அறவென்று தத்ஹாவத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பற்றுமுள்ள ஸமஸ்த
க்ஷாஷீரக்ஷாதிதோஷாஸம்பந்தங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகிறதென்
றும் - உயர்நலமென்கிறவிடத்தில் உயர்ஸூஸ்த்ரயவாக்யமாய்
க்கொண்டு ஸம்ஸ்கோசநிபாதகாஹாவாக் - ஸல்யாக்யஷட்க
வாமகையாலே நிரதிசயகல்யாணமிதிக்குமென்று பகவத்ஸம்.
இந்தயோஜநாத்வயமும் மேல் பாட்டுக்கு ஸூத்ரவாக்யத்துஞ் சொல்லுகிற
விடத்திலே வ்யக்தமாகிறபடி கண்டுகொள்வது. நிரதிசயதயா-நி
ரதிசயவ்யாவ்ருத்யா - நிரதிசயஸ்திதியாவத். ஸமஸ்தாநந்த
திற்கு நிரதிசயத்வம் ஸித்தமாகையாலே ஆநந்தாயதமல்லா
மையாவிதை ஜநையென்று சொல்லுவதென்னென்னில் இது
ஆநந்தாயதமன்றேயாகிலும்* "தேஹாதம் தேஹாத"மெ
ன்றுண்டாக்கிற ஸாதாரணவாக்யத்தை நாராயணீயநாம
க்ஷேத்ரஜ்ஞாநந்தரமாக நினைத்து ஜயாகேவாதம்.
ஸஹ்யஸ்தாநமாயிருந்த- தாணிக்கப்படாநின்ற,தாணநம - ஸஹ
நம, தேஹாதம்தேஹாதமென்றுசொன்னதும் ஸாதாரண
ம.கஷ்டப்பிக்கப்படுகிறதிறே ! - ஆனால்* தேஹாதம்தேஹா
தமென்று வ்யாஜவதத்வமான கேஷத்ரஜ்ஞருடையவாந
தும் தாணிகப்படுகிறதத்தையொழிய ஆநந்தாநந்தாணிக்
கப்படாதிருக்க வித்தை யஸ்யஸ்தாநமென்று சொல்லக்கூடுமோ?
வென்னில், ஸ்ரீ ஹிதகாஷ்யமஹாஜா, என்னுமப்போலேஸாத
ராணிதவ்யாஜாவத்யாநந்தத்தையே "ஸவணகோஷூஹணகுந
நு:" என்று ஆநந்தாநந்தமாகச்சொல்லுகிற விஷ்வஸேஷாவதா
ரத்தாலே ஆநந்தாநந்தத்திற்கு ஸஹ்யஸ்தாநகோட்டியென்று ஆ
நந்தபாயிகாரணமூர்த்தி வ்யகாஸிகையிற்சொன்ன நிவர்த்த
தையிற்றுக்கண்டுகொள்வது. ஆனாலும் ஆநந்தாநந்தத்திற்கு தா
ணிதகவம் "தேஹாதம் வ்யாஜாவகராநந்த: - ஸவணகோ
ஷூஹணகுநந்து:" என்கிறவிவ்வெருவாக்யார்த்தத்திலே விதிக்கி
றதாகையால் தேஹாதத்வாநாக்ஷத்திலே ஸஹ்யஸ்தாந

மூ- வுயர்நல முடையவன் யவனவன் |

ஆ- மாதவஸ்வஸ்வரூபமாயிருந்த வாநந்தாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகு
ணரூபோபாதியாய் இந்தவாநந்தாதி கல்யாணகுணங்களையுடையனு

இ- மென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னில். "ஸ ஏகோ மநுஷ்ய
கந்தர்வாணாமாநந்த: - ஸ ஏகோ தேவகந்தர்வாணாமாநந்த:" இ
த்யாதியாலே பூர்வபூர்வாநந்தத்திற்கு உத்தரோத்தராநந்த
த்தோடே ஸம்பந்தாபாவாத் ஸாதிஶயமாய் வருகையா
லே * தேவஸம்பூஜாவர்த்தாநந்த: - ஸ ஏகோ ப்ரஹ்மண
ஆநந்த:" என்கிறவாக்யத்தில் ப்ரஹ்மாநந்தபர்யந்தமான ஆநந்த
ங்களுக்கும் ஸாவதாநத்தோடே ஸம்பந்தாபாவம் ஸஹிக்
கையாலே தேவஸ்ய ஶ்ருதிஸ்தானத்திலே ஸாவதாநம்
ஸாதிஶயமென்று சொல்லக்குறையில்லை. ஆக ஸாதிஶய
மென்றது ஹானிகதத்தாரதம்யஸம்பந்தஸாபேக்ஷ
வாசகமென்றதாய்த்து. ஆநந்தஸ்வரூபத்தாலே நலம் ஸ்வரூபம்
வ்யாவ்ருத்தம். ஆநந்தாவயவங்களாக ஓதப்படுகிற யாவதா
த்மகுணங்கள் நிரதிஶயாநந்தஞ்சொன்னவாறே தாங்களும்
நிரதிஶயங்களாய்க்கொண்டு ஸமாஹ்ருதமிக்குமென்கிற கருத்
தாலே யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸம்வேத்யத்யாதி) ஸ்வஸ்வரூப
மான அவன்ஸ்வரூபத்தைவிட்டு வேறாக குணவிஶிஷ்டாநந்தாத்ம
மாகவுரைக்கிறார் (இந்தவாநந்தாதியால்) இந்த குணங்களி
ற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு குணாந்தரஞ்சொல்லுகைக்காக வி
வ்வநந்தாதிமென்று கருத்து. இத்தால் பாட்டில் ஸ்வயம்வாத்தி
ற்கு யதாவாஸ்திதீபவாக்யத்தோடே ஸம்பமென்று வ்யாவ்ருத்தம்.

இ-ம-வருகதம், ஸ்வயாஸமென்றபடி, அற-இல்லாமல், ஸாமதவ:
ஸ்வஸ்வதிஸ்வயாஸமின்றிக்கேயென்றபடி. இத்தால்ஸர்வோத்க்ருஷ்ட
மாவஞ்சொல்லிற்றாய்த்து. இதுஸ்வ ஸ்வாஸ்ரயாதிஶோஷாமாவ
த்திற்கும் உபலக்ஷணம், உயர்-உச்ச்ரிதமான, ஸமேதாத்யக்ஷமா
னவென்றபடி, நலமுடையவன்யவன், யஸ்ஸர்வஜ்ஞ, அவன்- அந்
த ஆநந்தகுணமுடையவன், இப்பதத்திற்கு அருளினனென்கிறத்தோ

மூ— மயர்வற மதிநல மருளினன்யவனவன் !

ஆ— னமேலேதான்பொன்னுமாய்நாறிணுப்போலேயிறே தாகமாக வெனக்குத்தன்திறத்தில் ஜ்ஞாநமநமில்லாததொருபடிதன்னைஉள்ள படியறிவித்து த்தன்திருவடிகளிலேயிரவயி கஷக்தியையுண்டாக்கி னவிம்ஹாமாணத்தையுடையவனுப்-இந்தகல்யாணமாணங்களையு

இ— தானென்கிறதற்கு இம்ஹாமாணத்தை யுடையனுப் என்கிறததோடே ஸம்பம். மேல் சொல்லப்புகுகிற மாணம் கீழ்ச்சொன்ன மாணங்களுக்குங்கூட வகிரயாவஹமென்று அவன்"மயர்வறமதிநலமருளின"னென்கிற வாக்யத்திலேதோற்றுகிற வஷத்தை விஶஷமாக்குகைக்காக வநாரவமான த்ருஷ்டாந்தத்தை காட்டுகிறார் (பொன்னுமாயித்யாதி) ஸவனமானது தான்ஸவனமுமாய் அதின்மேலே வரிமளிப்பதுஞ் செய்தாற்போலேயென்றபடி. நாறுகை, வரிமளிக்கை, நாறிணுப்போலே யென்கிறதற்கு ஹாமாணத்தையுடைனு பென்கிறத்தோடே யஙபம், மதிநலமருளினனென்கிறவிடத்தில் ஹேதாநிஷேஷம் பண்ணுமையாலே ஒளபமானவஷத்தை யருளிச்செய்கிறார். (நிஹேதுகமாகவென்று) தன்காரணமொழிய வேறொரு வ்யாஜ ஹேதுவன்றியேயென்னபடி, ஆக தம்பக்கலுள்ள ஹேதுவ்யாஜமன்றென்கிறகருத்தாலே ஹேதுநிஷேஷம் பண்ணித்திலரென்றதாய்த்து. நிஹேதுகமாகவென்றதற்கு உள்ளபடியறிவித்து, உண்டாக்கின, என்கிறவிரண்டிடத்திலும் ஸமபம். மயற்வறவென்கிறவிடத்தில் ஸவிஶேஷதாஷமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குத்தன் திறத்திலென்று) மயர்வறவென்கிறத்தை யுரைக்கிறார். (ஜ்ஞாநேதாதிபால்) மதியையும்நலத்தையும்அருளினனென்றஷமாக்கி அதில்மதியருளினனென்கிறதற்கு தாதயமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) நலமருளினனென்கிறதற்கு தாத

இ-ஶ— டே ஸம்பம்,மயர்வு-ஜ்ஞாநம்.அற-அறும்படி நிஶ்ஶேஷமாக நஶிக்கும்படியென்கை, மதி - ஜ்ஞாநத்தையும், நலம்- ஸ்நேஹத்தையும்,பக்தியையுமென்றபடி. நலம், ஸ்நேஹம், அருளினன்- தந்தருளினன், எனக்கிதிஶேஷ:. மயர்வறமதிநலம், வடுவகு"

மூ- அயர்வறு மமரர்க ளதிபதி யவனவன்|

ஆ- டையனுன தன்னை ஸ்வபாவதவாநிரஸ்த ஸமஸ்த தோஷராய் ஸர்வ வித ஜ்ஞானராயிருந்துள்ள ஶேஷ ஶேஷாஶந வைநதேயாத்யு

இ- பமருளிச்செய்கிறார் (தன் திருவடிகளிலே யிச்சையால்) பக்தியையுண்டாக்கின விம்மதிநலத்தையென்றது பக்தியையுண்டாக்கின இந்த ஜ்ஞானதர்ஶநாதி மதிநலங்களை யென்றபடி, ஜ்ஞானதர்ஶநாதிகள் பக்திஜநகங்களான பூர்வாவஸ்தைகளாகையாலிம் மதிநலத்தை யென்றிவற்றை ஸாமாநாதிகரிக்கை யுடைவனும்.

பதா - பக்தியையுண்டாக்கின விம்மதிநலத்தையென்றது பக்தியையுண்டாக்கித்தந்தமையாகிறவிந்த மதிநலத்தையென்றபடி, பக்திஜநகஜ்ஞாநவிஶேஷமதிநலத்தையென்கை. ஜ்ஞாநஸங்கோசமில்லாதபடி தன்னை யறிவித்து பக்தியையுண்டாக்கின விந்த மதிநலத்தை யென்றால் நிஶ்ஶேஷாஜ்ஞாநநிவர்த்தகஜ்ஞாநபூர்வக பக்திரூபஜ்ஞாநவிஶேஷம் முன் சொன்னதாக வ்யவஹிக்கையாலே மதிநலத்தையென்றது ஜாதாவேகவசநம், அந்யயா- இதை பதாவதிக்கிற மேல்வாக்யத்தில் இந்தஜ்ஞாநமதிநலங்களையென்கிற பஹுவசநத்தோடே விரோதம் வரும், இந்த த்விதீயபாதத்தில் அவனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இந்த ஜ்ஞாநமதிநலத்தாதிபால்) இந்த மதிநலங்களிற்காட்டில் மேற்பட்டதொரு மதிநலஞ்சொல்லுகைக்காக விங்கு மதிநலமென்றுகருத்து. இத்தால் இந்த அவன் ஶப்தத்திற்கு த்ருதீயபாதத்தோடே ஸம்பந்தமென்றுஸூசிதம், இப்படி இந்த அவன்ஶப்தம் மேலோடேயந்வயிக்குமிடத்தில் இங்குற்ற அவன் ஶப்தத்திற்கு ஸ

இ-ஶ- அருளினன்- அருளினவன்,யவன்-யாவனொருவன்,அவன்- அந்தஜ்ஞாநபக்திப்ரதன், இப்பதத்திற்கு அதிபதி யென்கிறதோடே யந்வயம் - அயர்வு, விஸ்மரணம், அறும், அற்றிருக்கும்ஸ்வபாவரான ஸதாஸ்மர்த்தராநவென்றபடி, அமரர்கள், நித்யஸூரிகளுக்கு, அதிபதி, ஸ்வாமி, ஶேஷாஶநநிவர்த்தகனென்றபடி அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன்,வஶ்யவசஃ-அவன்-அந்தநித்யஸூரி பர்யவஸிதியினுடைய,இதற்குசுடரடியென்கிறதோடேயந்வயம்- துய

௩- துயரறு சுடரடி

ஆ- த்ருஸம்ஸ்வ்யஷிவ்யவாசாஷர்களுக்குக்கொடுத்துக்கொண்டி
ருக்கிறவாளேஷாயத்தையுடையனுயிருந்த வெம்பெருமானுடைய
ஸ்ரீதஜநஸஃஸ ஊசேவாவநோஷநஸஹாவமான திருவடிமலர்

இ- நயஞ்சொல்லவேண்டுகையாலும் அருளினனித்ருஷமும் முன்
பே வாயஸவாஷத்தோடே யநிதமாய் போகையாலும் அவன் ஸ
ஊவத்திற்கு சுநயவிஷ்யஷமாக அருளினனித்ருஷத்தை ஆவதி
த்து யயாவா௦ த்ருதீயவாஷத்தோடே யநயிப்பதென்று கரு
த்து. ஆவ்ருத்ரு சுநயவா காரத்தை யிபபாட்டுக்கு ஸவாஷ
ஞ்சொல்லுகிறவிடத்தில் கண்டுகொள்வது. இந்த அவன் ஸவம் வா
யஜோஷமாயிருந்தாலுமிவர் தாதயவண நவாபாநராகையாலே
தன்னையென்று ஷீதீபாஷமாகத் தாம் நிஷேபிக்கச்சுறையில்லை.

அயர்வறுமென்கிறவிடத்தில் காஷாவஷெஷம்பண்ணுமையால்
ஷஷா சுவஷிதஜ்ஞாநரென்று ஷமிக்கையாலே ஷிஷிக்கிறவஷ
த்தையருளிச்செய்கிறுர் (ஸஹாவசுணவ நிரஸஷஸோஷாஷரா
யென்று) அமரர்களென்கிறவிடத்தில் வஷாவவநத்திற்கு ஷம
கொவெநியாகை மில்லையென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறுர்
(ஸஷம்ஸ்வ்யயவென்று) நிவஷாஷககவாமான அதிபதிஸவத்
தையுரைக்கிறுர் (கொடுத்திதாஷியால்) இப்வாஷத்தில் அவன்ஸ
வத்தையுரைக்கிறுர் (எம்பெருமானுடையவென்று) இங்ருற்ற அ
வன் ஸவத்திற்கும் சுநயவாஹாஷமாக முன்சொன்ன கணக்கி
லே அதிபதியித்ருஷத்தையாவதித்து யயாவா௦ சுநயிப்பதெ
ன்றிங்கேயஷிவாசம். துயரறு என்கிறத்தை யுரைக்கிறுர் (ஸ்ரீ
தெசாஷியால்) அடிதொழுதென்கிறதற்கு தாதய மருளிச்
செய்கிறுர் (திருவடியிதாஷியால்) எழு என்கிறதையுரைக்கிறுர்

இ-ஸ- ரறு-ஷாவஹெஷிகளான, ஸ்ரீதாநாதிகிஸெஷ, துயர்-
ஷாவம், சுடரடி, சுவாகாநதெஜோர விவமானதிருவடிகளை, சு
டர்-தெஜஸ, தொழுது-ஸெவித்து-திருவடிகளிலே ஸெஷவா
நுரவிவமானவருத்தியைப்பண்ணியென்றபடி. என்மனனே-என்

பூ— தொழுதெழென்மனனே ॥௧॥

ஆ— களிலே ஸர்வதேஶஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வ- மஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி உஜ்ஜீவி! யென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். ௧

இ— (உஜ்ஜீவியென்று) ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும் பண்ணுகை யுஜ்ஜீவநமென்றுகருத்து - முதற்பத்து* "ஸம்ஶ்ரயஸ்வ ஸுகோபாயம்" என்கிறபடியே உபாயஸ்வரூபமாயிருக்க ப்ராப்திஸமயத்தில்வரும் ஸர்வவிதகைங்கர்யத்தை யிதன் உபக்ரமத்திலே சொல்லக்கூடுமோ? வென்னில் - இப்பாட்டு உபாயோபேயஸ்வரூப விஶிஷ்டனுக்கு ஶ்ரிய:பதியை ப்ரதிபாதிக்கிற இப்ரபந்தத்திற்கெல்லாம் ஸங்க்ரஹமாகையாலே இதில் துயரறுசுடரடி என்று அநிஷ்டநிவர்த்தகமான ஜ்ஞாநப்ரதத்தினுடைய உபாயத்வத்தை முற்படச்சொல்லி அநந்தரம் தொழுதெழென்று ஸர்வவிதகைங்கர்யரூப உபேயப்ராப்யத்தையுஞ்சொல்லுகை ஸாவகாஶமென்றுகருத்து (தம்முடையபவித்ராக்ஷி) ஜ்ஞாநஸ்வாபகரமாகையாலே இதைக்குறித் தருளிச்செய்யக்கூடுமோ? வென்னில், ஜாலிலேபக ஸ்வாமீபேண அருளிச்செய்யக் கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி

இ-ஸ- ஞானடையஜ்ஞ ஸ்வேச்சா, மனனேயென்றது மனமேயென்றபடி. வேதநஸ்வாபேரவஸ்தாவிலே மனனேயென்கிறதென்னவுமாம். எழு- ஸ்வ உஜ்ஜீவிக்கப்பாரென்றபடி. எழுகை- வர்த்திக்கை, இப்படி யிப்பாட்டுக்கு வாக்ய யோஜனையிருக்கும்படி, இந்தயோஜனையின்படியே ஞீயப்பாட்டிற்கு வ்யாக்யானஞ்செய்தருளிய நஞ்ஜீயர் வாக்யாந்தர யோஜனையையும் அருளிச்செய்தார். அந்தயோஜனையென்னென்னில், உயர்வற வுயர்நலமுடையவன்யவன் - அவன்றுயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே என்றிப்படி மேல்வாக்யத்தில் அவன்ஶப்தத்தோடும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தை யாவச்சித்து வ்ருக்ஷநயிப்பது, இந்தயோஜனைகளிரண்டையும் நம்பிள்ளை வெளியிட்டருளினார்.

ஆ- (மனனகம, இந்தஶப்தங்களுக்காஶ்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூப

இ- பாட்டுக்கு த்வயமருளிச்செய்தாராய்த்து. த்வயார்த்தஶாஸ்த்ரமாக ஸகலமும் ஸுவ்யக்தமும் கண்டுகொள்வது எங்ஙனே யென்னில், உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யவன் - அவன்மயர்வறமதிநலமருளினன் - மயர்வறமதிநலமருளினன்யவன்-அவன் அயர்வறுமமரர்களதிபதி - அயர்வறுமமரர்களதிபதியவன் - அவன்துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே யென்று த்விதீயத்ருதீயவாக்யயோராவ்ருத்திராவஶ்யகவாக்யமாகவமைப்பது.

இரண்டாம்பாட்டு-

இப்பாட்டில் வ்ருத்திவாக்யத்திலே பாஹ்யாநாம் ஸ்வரூபஜ்ஞாநவைஷம்யாஹாரஞ் சொல்லுகையாலும் மேல் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனென்கையாலே ஜ்ஞாநாஶ்ரயஸ்வாஹாரம் ஸித்திக்கையாலும் மிகுநர்என்றது மிகுந்தவர்என்றதாய் ஸமாப்திவ்யவச்சேதமாகையாலே மிகுநரையிலனென்கிறவித்து ஸ்வஸ்திகவஸ்துநிஷேதபரமாகையாலும்ப்பாட்டு நிர்விஶேஷமாக வாத்தாவைச்சொல்லுகிறதாகத்தோற்றுகையால் ஶாணவிஹதி பொஹ்வமான விஷயகாரணத்திற்குச் சேருமோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இந்தஶப்தங்களுக்கிக்த்ருஷியால்) இந்தஶப்தங்களுக்காஶ்ரய மானவென்ற

. . . .

இ-ஸ- இந்தயோஜனைகளிரண்டையும் அழகிய மணவாளஜீயர் உரையிலேஅருளிச்செய்தருளி ஶேகவாக்யமாகவும் ஒருயோஜனைபருளிச்செய்தார், அதெங்ஙனேயென்னில். * பொஹௌத உஷஷஹதி - ஸயஸ்யாயம்வாரவிஷ - யஸ்லேஷவோஜயாஷ்ஷ: - யத்தத்ருஹ்யந்தீநாமென்கிற கணக்கிலே யவனவன்ஸ பயிரண்டுங்கூட யஸ்வாஸக்கம்த்ருதீயவாக்யத்தில் யவனென்கிறாஸமென்றுமே யஸ்வாஸகமாய் இதன்மேலிருக்கிறவவன் ஸம் இதடஸ்வ நியததிற்கும் ஸம்ஸம்பந்தியாகிறது - தயாஹி, உயர்வறவுயர்நலமுடையவன்யாவனொருவன் - மயர்வறமதிநலமருளினவன்யாவனொருவன் - அயர்வறுமமரர்களதிபதி யாவனொருவன் அவன்துயரறுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே யென்று யோஜிப்பது.

ஆ- வத்ருடையஹேயப்ரத்யநீகதயாகல்யாணைகதாநதயா
வுள்ள விஜாதீயத்வஞ்சொல்லுகிறது, வாஹ்ருஷ்யஜநஜ்ஞா

இ- துஸாஹிர்யவிஶேஷணம். இப்பாட்டு நிவிஶேஷாத்வா
மாகில்-உயர்வறவுயர்நலமுடையவனென்று ஸமஸ்தகல்யாணகுண
யத்வஞ்சொல்லுகிற உபக்ரமத்தோடே விரோதிக்குமென்றஹிவரா
ய, ஸ்வரூபத்துடையவென்கிறவிதற்கு விஜாதீயத்வமென்
கிறதோடே சுபம்,(ஹேயப்ரத்யநீகதயேதி) இப்படிஸ்வ-ஸம
வேத்யஸாதாரணமன்று, * "நிர்தோஷம் விமலம் நிரவத்ய
நிரஞ்ஜனம்" இத்யாதிகளிற்சொல்லுகிற ஸமஸ்தஹேய
ஹேயப்ரத்யநீகத்வம், அதுவா * மயர்வறமதிநலமருளினன்
மயர்வறவென்மனத்தே மன்னினான் இத்யாதிகளோடே விரோதிக்கு
மென்றுகருத்து, மற்றுநானென்றிவைஷம் ஸ்வரூபிகவாயாய் மிருந
னையிலனென்றுமிறவும் ஸ்வரூபிகாராஷியத்வேந நிர்த்தேஶ
ஸ்வேஹேயப்ரத்யநீகத்வமன்றிங்கே ஸ்வயக்ஷிப்தவஸ்து
விஶேஷணமாயில், * அபர்வறுமமரர்களதிபதி, அபரஞ்சுடர்,
இலனதுவுடைய"னித்யாதியிஷ்ட்ரேணைகத்தோடே விரோதிக்
குமென்றுதிருவுள்ளம், (கல்யாணைகதாநதயேதி) உணர்முழு
நலமென்றத ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வ நிஷேதமன்று - திவ்யாத்மஸ்வ
ரூபத்திற்கு ஜ்ஞாநாநந்தாதிகளுண்டாகிறதுமுண்டு
வாக்யம் - அதுவா - நலமுடையவனென்று ஸ்வரூபத்தை
ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம் சொல்லுகிற உபக்ரமத்தோடே விரோதிக்
குமென்றுகருத்து - (விஜாதீயத்வேதி) நஞ்நிவிஶேஷத்வ
த்திமாவ: - ஸகலஸஜாதீயவிஜாதீயவ்யாவ்ருத்திஶேஷ: - இந்தகுண
ங்களுக்காஶ்ரயமான வென்கிறவிதாலே ஸமஷ்டியும் ஸமஷ்டி
யை. எங்ஙனேயென்னில், * ஶமதமாத்யாத்மகுணோபேத: என்
கிறபடியே நாமப்பட்ட துறையாலேயாலே கல்யாணகுணங்களை
முடிப்பிச்சி இந்தகுணங்களுக்காஶ்ரயமாக யவனென்று ஸ்வ
ஸ்வதமான ஸ்வரூபத்தை யதநம் பேசுகிறானென்றுகருத்து.
ஸ்வபக்ஷத்தில் வ்யாவ்ருத்தஞ்செய்தருளக்கோலி பொறியுணர்
வென்கிறத்தை விவரிக்கிறார் (வாஹ்யத்யாதியால்) பொறியுண
ர்வு இந்த்ரியஜாநவ்யாபியாயிருந்தாலும் மனனுணர்வென்று

மூ- மனனகமலமறமலர்மிசையெழுதருமனனுணர்வளவிலன்பொ

ஆ- ந விஷயமான [illegible] காட்டில் யாதொருபடி வ்ய
க்ஷணமாயிருக்கும், அப்படியே [illegible]
[illegible] ஜ்ஞானவிஷயமான [illegible]
க்காட்டிலும் விஜாதீயமாய், காரணத்ரயத்திலு மொருபடியா

இ- [illegible] த்தனிப்பெடுத்திருக்கையாலிங்கே பொறிப [illegible]
[illegible] ன்றாகருத்து (ஜ்ஞானவிஷயதி) உணர்
வுமுமம் உணரப்படும் [illegible] களைச்சொல்லுகிறதென்றாகரு
த்து, மனனகமித்யாதியாலே [illegible] சொன்னபோ
தே [illegible] வைலக்ஷண்யம் [illegible] வமாதையாலே
[illegible] மென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்
(யாதொருபடியென்று) இந்த [illegible] யாலே [illegible] றுக்
கு ஜீவா [illegible] வைஜாத்யம் விவக்ஷிதமென்றாகருத்து. அவையி
லென்றதற்கு [illegible] மருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமாவ
த்த [illegible] யால் மனதை
யாலே மலமறவென்கிறவிடத்தில் [illegible]
குமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வாசிகாம்பென்று) மனனு
ணர்வென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளோதர்சிபட்) வஸ
[illegible]
[illegible] ஞானமும் [illegible] வுக்கும் ஸாமாநிக்கையால்
[illegible] மனனுணர்வென்கிறதுக்குமேவிஷயமாகிற ஸா
[illegible] மென்றிப்படி மனனுணர்வென்கிறவிடத்திலே யதா
[illegible] மென்றாகருத்து. அளவிலனென்கிறதையுரைக்கிறா
ர் (விஜாதீயனென்று) எதிர்நிகழ் கழிவினும் என்கிறதை ஸம
ம் [illegible] கிறார் (காலத்ரயத்திலுமென்று) [illegible] த்தில் வி
[illegible] சொன்னபோதே [illegible] விஷயமாயி
ருக்க இனனிலனென்றுபின்னையும் [illegible] பண்ணு
வானென்னே? அதற்கு [illegible] மருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியா
லுமொப்பில்லாதானென்று) ஒப்பு - ஸாத்ருஸ்யம், [illegible]
ஒப்பில்லாவிடினும் ஒருவகையாலேயாகிலும் ஒப்பில்லையோவெ
ன்ன ஒருபடியாலு மொப்பில்லாதவனென்றிங்கும் சொல்லுகிற

மூ- றியுணர்வவையிலனினனுணர்முழுநல மெதிர்நிகழ்கழிவினு|

இ-ஶ- பொறியுணர்வு - பொறிகளாலுணரப்படும் பதார்த்தங்க ளுடைய, இந்த்ரியக்ராஹ்யபதார்த்தங்களுடையவென்றபடி, இது சேதநங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம், அவை - அந்தந்தஸ்வ பாவங்கள், இந்த்ரியக்ராஹ்யத்வாதி ஸ்வபாவங்களென்றபடி, இல ன் - இல்லாதவன், இத்தால் அசேதநவிலக்ஷண னென்றதாய்த் து, மனன் - சேதநர், அகம் - உள், இங்கு சேதநசரீரவ ர்த்திகமாகையாலே மனனென்றது மனமென்றபடி - ம னனகமலம் - சேதநர்க்குள்ளே யிருக்கிற மலங்கள் - ராஜஸதா மஸங்கள், தத்கார்யமான அவித்யாகர்மவாஸநாருசியாதிகளாகவு மாம். அற - யோகாப்யாஸத்தாலே கழிந்தவாறே, மலர் - விக ஸிதமாய், மிசை - மேலே, எழுதரு - ஜ்ரும்ஹியாநின்ற, உத் தரோத்தரம்வர்த்திப்பா நின்றவென்றபடி. ஸ்வாமித்வதருவ த்ய ம். மனனுணர்வு - ப்ரத்யக்ஷஜ்ஞாநம், லக்ஷணயாதத்பூர்வ ஜ்ஞாநமெல்லாம் ஜ்ஞாதாவினுடைய வென்றபடி. அளவு - ப டி - ப்ரகாரம், ஜ்ஞாநஸ்வரூப ஸ்வபாவமென்றபடி. இல ன் - இல்லாதவன், இத்தால் சேதநவிலக்ஷண னென்றதாய்த் து, இனர் - உணர்வு - ஜ்ஞாநம், அவைபொறியுணர்வு - அந்த இந்த்ரியஜந்யஜ்ஞாநங்கள், இலன் - ஸ்வவிஷயத்திலே யில்லாத வன், அந்த ஜ்ஞாநத்திற்கு விஷயமாகாதவனென்றபடி. இத்தா ல் சேதநாசேதநவிலக்ஷணத்வம் ஸித்திக்கும், மனனகமித்யாதி எழு தரு இத்யந்தவாக்யங்களில், மனனுணர்வு - யோகஜ்ஞாநத்தா லே, அளவு - பரிச்சேதித்துவிஷயீகரிக்கை, இலன் - ஸ்வ விஷயத்தில் இல்லாதவன், இத்தால் சேதநாசேதநவிலக்ஷணத்வம் ஸித்தம். இனன் - இப்படிப்பட்டவன், உக்தாகாரத்தை யாதல் வக்ஷ்யமாணாகாரத்தையாதல் சொல்லுகிறது, எதிர் - பவிஷ்யத் காலத்திலே, நிகழ் - வர்த்தமாநகாலத்திலே, கழிவினும் - பூத காலத்திலுமென்றபடி, கழிவினுமென்கிறவிடத்தில் உகாரத்தி ற்கு நகாராதேசம் வந்திருக்கிறது, இப்படி இல்லென்கிற ஸப் தத்திற்கு வாக்யமான நகரம் எங்குமுண்டு. இனனிலன் - ஸத்ரு ஶராஹிதன், இனன் - ஸத்ருஶன், மிகுநரை - அதிகரை, இ

மூ- இனனில னெனனுயிர் மிகுநரை யிலனே ॥ ௨ ॥

ஆ- ஒப்பில்லாதானாய், ஸர்வாதிகனாய்,

இ- தாகையாலே ஸமாப்யதிகரில்லையென்று கருத்து, யதா - ஒருபடியாலு மொப்பில்லாதானுமென்றது வைலக்ஷண்யத்தாலும் த்ருஷ்டாந்தமில்லாதானாய் என்றபடி - ஒப்பு- த்ருஷ்டாந்தம், ஸாம்யத்தாலே த்ருஷ்டாந்தமில்லையென்றுமீத் - இந்த வைலக்ஷண்யத்தாலும் த்ருஷ்டாந்தமில்லை என்கிறானென்று கருத்து, அதாவதென்னென்னில், "[illegible]" என்கிறவிடத்தில் [illegible] ஸாம்யத்ருஷ்டாந்தம், "[illegible]" என்கிறவிடத்தில் [illegible] வைலக்ஷண்யத்ருஷ்டாந்தம், இப்படி ஸர்வஜ்ஞன் வேதநாவேதநங்கள்போலல்லன் என்கிறவிடத்தில் வேதநாவேதநங்கள் ஸாம்யத்ருஷ்டாந்தங்களல்லவென்றும் வைலக்ஷண்யத்ருஷ்டாந்தங்களென்றும் ஸித்திக்கும், இப்படி ஸித்தித்த வைலக்ஷண்யத்ருஷ்டாந்தங்களை இனனிலனென்றிங்கே நிஷேதிக்கிறாரென்றபடி, முன்பு வைலக்ஷண்யத்ருஷ்டாந்தங்களாகச்சொல்லிப் பின்பு அப்படியல்லவென்று நிஷேதிக்கை ஸங்கதமன்றோவென்னில், ஸர்வஜ்ஞன் வேதநாவேதநங்கள்போலல்லவென்று முன்பு நிஷேதித்தவர் இப்படிநாம் நிஷேதிக்கைக்கு ஸாத்ருஶ்யப்ரஸக்தி [illegible] மில்லையென்று பின்பு [illegible] * "[illegible]" என்கிறதணக்கிலே நிஷேதிக்கிறாராகையாலே ஸமஞ்ஜஸமென்று கருத்து, மிகுநரையிலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதிகனாயென்று) மிகுநரையிலனென்கிற விதற்கு அதிகராஹித்யமர்த்தமாயிருக்க ஸர்வாதிகனென்றது வேதநாவேதநவைலக்ஷண்யாதிகளாலே ஸித்தித்த ஸர்வாதிகத்வத்தையுங்கூட்டிக்கொண்டு அருளிச்செய்தபடி. அ[illegible]

இ-ஶ- லன் -உடையவனல்லன், முழுவுணர் -[illegible] ஜ்ஞானஸ்வரூபனென்றபடி, முழுநலம்-[illegible], [illegible] ஸ்வரூபனென்றபடி, எனனுயிர் - எனக்கு ஜ்ஞாதா, என் என்கிறதின்மேலே அந்வயிக்கும் [illegible] த்வயம்.

ஆ- ஸர்வஜ்ஞனாய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபனுமாய், எனக்கு யாதொரு அமரர் நாதனெம்பெருமானுடைய துயரறு சுடரடியை த்தொழு தெழுவென் மனனேயென்கிறார். ௨

(இலனது) இப்படி ஸ்வரூப ரூப குண விலக்ஷண ஸ்வரூப ஸ்வபாவ விசிஷ்டனான எம்பெருமானுடைய ஐஶ்வர்யத்தைச் சொல்லுகிறது.

இ- தற்காகவென்னில், கீழ் ஸ்வாமித்வம் ஸித்தமானபோதே சேஷித்வம் ஸௌலப்யஸித்தமாயிருக்க அதின்மேலே சேஷித்வஞ்சொன்னது கீழ்ஸித்த ஸ்வாமித்வத்திற்கு த்ருஷ்டாந்த மென்றுகாட்டுகைக்காக, சேஷிகளில்லாதாப்போலே ஸத்ருமில்லையென்கிறாரென்று காட்டித்தாய்த்து, * நத்தத்ஸமஶ்சாப்யதிகஶ்ச த்ருஶ்யதே" என்கிற ஶ்ருதிப்ரஸித்திஜ்ஞாபநமுமிதற்கு ப்ரயோஜநம். காகாக்ஷிந்யாயேந முழுஶப்தத்தை ஸர்வ வேதாந்தவாக்யங்களோடே அந்வயித்து உரைக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞத்வாதியால்) இப்படி நிரதிஶய கல்யாணமான ஸ்வஸ்வ வோடேதமக்கு அவ்யவஹிதஸாக்ஷாத்காரமுண்டாய்த்தென்று ஹர்ஷத்தாலே பேசுகிறாரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக எனனுயிரென்கிறதைப் பாட்டிற்கு முடிவிலே அந்வயித்து உரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) இத்திருவாய்மொழியின் நிகமநத்திலே * பரனடிமேற் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்" என்கையாலே இப்பத்துப் பாட்டுக்கும் முதற்பாட்டில் த்ருதீயவாக்யத்தோடே அந்வயமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதை அநுஷங்கிக்கிறார் (துயரறு இத்யாதியால்) * * *

மூன்றாம்பாட்டு.

ஒருவஸ்து வில்லாதவனென்றும் ஒருவஸ்து வுடையவனென்றும் நினைக்கைக்கு யோக்யனல்லனென்றிப்படி யிப்பாட்டில் ப்ரபஞ்சத்திலே ஸ்வாமித்வத்தோ டுபய விபூதியோகரூபத்தைத்தை நிஷேதிக்கையும், அநுபபந்நமான ஐகத்திற்கும் உபபந்நமான ஐகத்திற்கும் ஸாம்யமென்று இதன்ஶப்தத்தாலே சொல்லுகையும் ஸாமாநாதிகரண்யமன்றோ? வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) விலக்ஷணஸ்வரூப

மூ- இலனதுவுடையனிதெனநினைவரியவ / னிலனிடைவிசும்பிடை

ஆ- வ்யாப்திவ்யதிரிக்தாதிஸகலலோகவர்த்தியான வேதாந்தவ

இ- ஞானவிஸ்ருதிகளென்றது ஸாபிப்ராயம். இங்கு இவன் ஸ்வரூபஸத்பாவமாயிருக்கில் ஸத்பாவலக்ஷணங்கூறுஞ் சொன்ன கீழ்பாட்டோடே விரோதிக்கையாலிந்த இனன்ஸ்வரூபம் * காராயினகாள நன்மேனியினர்” உத்யாதிகளிற்போலே ஸகலஸ்த்ரீநீய மென்றுமிந்த வ்யாபகோம் ஸாவகாஸவாதவ யதாப்ரயுக்தத்தை நிஷேதிக்கிறதாகில் நிஷேதாஷ ஞானவிஸ்ருதி வாஸமான முதற்பாட்டோடே விரோதிக்கையால் வ்யாபாத மிவனுக்கொருவஸ்துவுண்டு ஒருவஸ்துவில்லை யென்றிருந்தே இவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தை யதார்த்தமாகநினைக்கமுடியாதென்று இப்படிவிஸ்ருதியினுடைய காஷ்ட்யவாஸமென்று அபிப்ராயம் - ஜகத்வைலக்ஷண்யம் ஸ்ரீஜாவிஸ்ருதித்வம். இத்தால் தாமகப்பட்ட துறையான ஞானங்களை முற்படப்பேசுகிறவிடத்தில் நித்யவிஸ்ருதியோகத்தையும்பேசி அந்தஞானங்களுக்காஸ்ரயமாக வஸ்துஸ்தமானவஸ்துவத்தை சுருக்காஞ்சொல்லி வாசிஷ்டமான ஸ்ரீஜாவிஸ்ருதியோகத்தைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. நிலனிடைவிசும்பிடை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (வ்யாப்திவ்யாதி யால்) வ்யாப்திவாதியான நிலன்ஸ்வரூபம் வாதவாதிகளுக்கும், ஸஞ்சீக்ஷவாதியான விசும்புஸ்வரூபம் ஊர்த்வலோகங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென்றும் இங்கே யிடைஸ்வரூப ஸப்தஸ்நீய மாகையாலே தத்தீக்ஷத்தைச் சொல்லுகிறதென்றுமபிப்ராயம். ௨௫ - அருவென்கிறஸ்வரூபங்களையுரைக்கிறார் (வேதநாவேதநா

இ-ஸ- அது இலன், அந்தவஸ்து தனக்கில்லாதவன், இது உடையன் - இந்தவஸ்துவை தனக்குஸேஷமாகவுடையவன், எனநினைவு - இப்படிநினைக்கைக்கு, கவஷ்டிஞவிஸ்ருதிகளுகவென்னுமைகக்கென்றபடி, அரியவன் - ஸக்யனல்லாதவனை, இது ஒருவனையென்கிறதற்கு விஸேஷணம். நிலன் - நிலம், இதுவாதாவாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம் - விசும்பு - ஆகாசம், ஸஞ்சீக்ஷமென்றபடி, இது ஊர்த்வலோகங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணம். இடை ஸப்தமீ ஸஷ்டிகவ்யம். வ்யாப்திவ்யாதிகளிலும் ஸஞ்சீக்ஷாதிகளிலுமுள்ள

மூ- டையுருவினனருவினன் | புலனொடுபுலனலனொழிவிலன்பர

ஆ- தநாதிகலாபஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கும் சேஷியாய் ஸர்வஜகதாதா ரனுய், தத்கதஸமஸ்தவ்யாப்யனுய், ஸ்வசரீரபூத ஜகத்ஸ்திதநானாவிதஸ்வபாவத்தை யுடையனுய், ஸ்வதந்த்ர

இ- தக என்று) ப்ரயோஜநத்திற்கு ஸர்வவிதாநமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸாக்ஷித்வாத்) இதீயவாதத்திலே சேஷித்வம் ஸாக்ஷமாகையாலே ப்ரயோஜநம் சேஷவஸ்துக்களுடைய கார்யஸ்தவாமென்று கருத்து. இனிஸர்வங்காயுரைக்கிறார். (சேஷியாயென்று) புலனொடு என்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேந்த்ரியைல்) இந்த இந்த்ரியக்ராஹ்யங்களைச் சொல்லுகிற புலன்ஸர்வம் ப்ராக்ருதமான ஜகத்தையெல்லாம் லக்ஷிக்கிறதென்றுகருத்து. புலனென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேந்த்ரியாதல்) ஒழிவிலன் பரந்தவென்கிறதற்கு ஸர்வதாநமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வசரீரதயா) ஸர்வவ்யாப்தியானது ஸர்வபதார்த்தங்களுக் கெல்லாம் ஸர்வாதாரனாகையாலே பரந்தவென்கிறவிடத்தில் நியதவ்யாப்திகம் ஸ்வதாநுக்கு விசேஷமாகையாலே ஜகத்துக்கு ஸர்வசரீரத்வ மிக்குமென்று கருத்து. ஆதலனுடைய என்றதை யுரைக்கிறார் (ஜகத்ஸ்திதித்யாதல்) ஒருவனையென்பதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரியல்) நாநாவிதன் என்

இ-ஸ- வென்றபடி. உருவினன் - உருக்களையுடையவன், உருவிசேஷமும், இதுசேதநங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணம், அருவினன் - அருக்களையுடையவன், அருவிசேஷியல்லாதவஸ்துக்கள், சேதநங்களைச் சொன்னபடி. புலனொடு - 'புலப்படும் வஸ்துக்களோடே, இந்த்ரியக்ராஹ்யவஸ்துக்களோடே யென்றபடி. கலந்துநின்றுறு விசேஷ:. புலனலன் - இந்த்ரியக்ராஹ்யவஸ்துக்களல்லாதவற்றை, ததிந்த்ரியாவிஷயமல்லாதவற்றையென்றபடி. ஒழிவிலன் - விரதியில்லாதவற்றைக்கொண்டு, ஸர்வகாலமென்று வ்யாப்தவஸ்துக்கள். பரந்தவந்தலனுடை - வ்யாப்தித்தவந்த கல்யாணகுணத்தையுடையவனை, ஸர்வதேச ஸர்வவஸ்துக்களையும் நியதவ்யாப்திக்கையாகிறகுணத்தை யு

மூ- நந்தவர் | நல்லுடைமை நாவினை நுணுகினம் நாமே ||ந||

ஆ - ஸவிஸஜாதீயனுமாயி ருந்தெம்பெருமானை நாம்பெற்றோம். அவன் அபாரநுகடாக்ஷ தொழுதெழுதொன்மனமே யென்கிறர். ||ந||

(நாமவன்) இனியித் திருவாய்மொழிச் சூழ்புமிப்பாட்டை விவரிக்கிறது. *

இ- ஸ்ரீநாம் நணுகினம் என்று வைலக்ஷண்யமாகச் சொன்னவி த்தாலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தோடே கூடச் சேர்ந்த ஸ்ரீநுவாமி ஸ்வ த்தேஹம்" என்றஸ்ரீஹரதாம்வானைப்போலே ஸ்ரீசராய் விலக்ஷ்ரா கிறரென்று தோற்றுகிறதென்று கருத்தாலேயாமும் வைஷம்யவாத மாகவுரைக்கிறர் (நாம்பெற்றோமென்று) வடிவைடமர்த்தாநுஸ விக்கக்கிட்டினேமென்றபடி. சுநாஷ்டிமஹோவேதவைகை. *

நலப்பாட்டு.

முதற்பாட்டிலே ஜ்ஞானவிஸ்ருஷ்டதவிஶேஷங்களும் இரண்டா ம்பாட்டிலே ஸர்வவைலக்ஷண்யமும், மூன்றாம்பாட்டில் ஸ்ரீ ஸவிஶேஷவேதியோமமுமிப்படி ஸவ்யமும் சொல்லியானபின்பு யே ற்சொல்லவேண்டியதுண்டோ? இதைச்சொல்லித்தாகில் வைதந ராக்கியாகாதோவென்ன? வாளிசச்செய்கிறர் (இவ்விதரூநாவால்) ஸாக்ஷிவுமான ஐயத்தை விஷமிக்கிறதாகையாலே வையாபா ஸ்ரீயாகாதென்றுகருத்து. இப்பாட்டைவிஸ்ருதிகிறதென்றது - இ ப்பாட்டிற்சொன்ன நிபஷ்ரூஷாதிகளை ஸ்ரூலஜமஸ்யாவபு ஞலிக்குவாதுமிஹோவாமாக விஶதீகரிக்கிறதென்றபடி. நி த்யவிஸாதிமொவாமான நிபஷ்ரூஷாதிகளை விஸ்ரீபாதே இவ் விஸாதிமொவாமான நிபஷ்ரூஷாதிகளை விஸ்ரீப்பானேனென்ன னில், சுத்யேஷ்ஷவஸ்வஹ ஸ்ருதிஹரங்கள் நடையாடுகிற தி வலிஸாதியிலேயாகையாலே யிதைத்தரிக்கைக்காக வென்றாக ருத்து. இனி யிதத்திருவாய்மொழி வரோவஷேம மற்றிப்பே ஸாநுமவாவமாயிருக்க விந்த ஹ்ருங்களைத்தவிர்க்கைக்காக

உ-ஶ- டைபவனை வென்றபடி நலம் - நலம், குணமென் றபடி. ஒருவனை - அத்விதீயனை. நாம் - அநாதிகாலஸம்ஸாரத் திலே மங்குகிற ஸஹஜகர்ஷஜ்ஞானஹீநரான நாம், நணுகினம் - கிட்டினோம்.

மூ- நாமவனிவனுவனவளிவளுவளெவள்|தாமவரிவருவர துவிது
வுதுவெது | வீமவையிவையுவை யவை நலந்தீங்கவை| யாம

ஆ- விவிதங்களான சேதநாசேதநங்களோடு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வாத்மத்வம் ஸமக்ஷயமாமென்று சொல்லுகிறது. ॥ச॥

இ- சொல்லுகிறதென்னக்கூடுமோவென்னில், இவருக்கு விரோதமுண்டாய் அஸாமாநாதிகரண்யமென்றும் ஸாமாநாதிகரண்யம் விரோதமென்று மிரண்டாகையால் இத்திருவாய்மொழி விரோதமுண்டாய் அஸாமாநாதிகரண்ய மென்றுவியாயமென்பார்கள். மேற்பாட்டுகளிப்பாட்டை விஷயிக்கிறதெனவென்னக்கூடுமோ? நாலாம்பாட்டிலே ஐக்யமென்றுமாப்போலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜகதைக்யம் ஸ்வரூபமென்று சொல்லுகிறதென்னில், இப்பாட்டிற்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (விவியெத்யாதியால்) இஷ்டாநிஷ்டாநியும் ஸாமாநாதிகரண்யநிவந்தமன்று - நிருபாதிகத்வாதிவிசேஷ வ்யாப்திஸ்வநிவந்தநம், கரு

இ-ஸ- நாம் - வயம், பேர்சொல்லப்படுகிற ப்ரகாசாத்யவாயிகளாற் ப்ரமாணமாக நாமென்று தம்மை முந்துறச்சேர்த்தது. அவன் - வாங்மநஸவ்யாஹதிஷ்டமாயில் ப்ரகாசிகனும், இவன்- ஸமீபஸ்திகனும், உவன் - ஈஷத்ஸ்திகனும், அப்ரகாசவ்யக்தனுமென்றபடி. அவள் - ஸ்த்ரீ ஸமீபஸ்திதேசத்தில் ப்ரகாசிதையும், இவள் - ஸமீபஸ்திதையும், உவள் - அப்ரகாசவிப்ரகிருஷ்டையும், எவள் - ப்ரஷ்டவ்யஸ்வரூபமானவளும், தாம் - பூஜ்யரும், அவரிவருவர் - அந்தப்ரதேசத்தில் ப்ரகாசிகஸ்திதரும், அதுவிதுவுது - நபும்ஸகலிங்கசப்தங்களில் ப்ரகாசிகஸ்திதங்களும், எது - ப்ரஷ்டவ்யஸ்வரூபமானதும், வீமவையிவையுவை - நஸ்வரங்களான ப்ரகாசிகஸ்திதங்களும், வீயென்று நாமபரிஸ்பந்த - இதுவிமென்று ஸ்தாவரஜங்கமமென்றுவரப்பணாக்ஷரத்தைச்சொல்லும். இதுமேல் ஏதத்ப்ரதிகுடமகிப்பிக்கிறது. அவைநலம் - இப்படிச்சொன்ன அந்தந்தவஸ்துக்களுடைய ஸ்வபாவங்களும், நலம் - ஸ்வபாவம், தீங்கவையென்பதைமாறி யதிப்பது. அவைதீங்கு - அவைகளு

மூ- வையாயவைபாய்நின்றவவரே * * ||௪||

அவரவர்தமதமதறிவறிவகைவகை| யவரவரிறையவரெனவடி

ஆ- சேதநங்களுக்காராத்யஸர்வேஶ்வரத்வம் ஸமர்த்யதே மென்றுசொல்லுகிறது (அவரவர்) ஸமஸ்தாஶ்ரயணீயத்வம் ஜ்யோதிஷ்டோமாதி

இ- யாஜமாநஶ்ரோத்ருஷுக்களேஷுஞ்சொல்லுகிற,மனனக"த்ருஷ்ட்ருவைகுண்டத்தேடே விராஜமாமென்று கருத்து. இப்படி ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஸர்வஸ்வாமியைக்குறித்து ஜகத்திற்கு ஸ்வஶக்தி ஸவிஶேஷணங்கள் சொல்லவே யிதன்ஸர்வம் தடியீந மென்று சொல்லிற்றுமென்றுதிருவுள்ளம். * ||௫||

ஐந்தாம்பாட்டு.

அவரவரென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸமஸ்தாதீதாதியால்) அவரவரென்கிறது ஸாமாந்யநிர்தேஶ ரூபமாகையாலே ரா ஜாதிகளையாஶ்ரயிக்கிறவர்களையுஞ் சொல்லத்தக்கதா யிருந்ததே யாகிலும் விதிவழியடையவென்று ஶாஸ்த்ரஸாமர்த்தாலேயஶ்ருபணத்தை யிப்பாட்டிலே சொல்லக்காண்கையாலே இஶ்வரத்தை ஜ்யோதிஷ்டோமாதிகர்மநிஷ்டராகவிஶேஷிக்கிறது. தம

இ-ஶ- டையஷாஷங்களும்,ஆமவை-இனிமேலாகத்தக்கவைகளும்,ஸவிஷ்யத்துக்களுமென்றபடி. ஆயவை - ஆய்ச்சழிந்தவையும், ஸஞ்சிதவஸ்துக்களுமென்றபடி. இஶ்வரங்களெல்லாமிங்கு தத்த்ஶரீரகஸர்வாத்மபதங்கள். அவரே ஆய்நின்ற - அந்தவஸ்தாத்மாவே இவைகளெல்லாமாய் நின்றரென்கை. இவையிக்ரணையும் ப்ரகாரமாகவுடையவராய் நின்றரென்றபடி. நின்ற வென்றவிது நின்றாரென்கிறதைத்தலைக்குறைந்ததாக ப்ரயோகித்தபடி. * * * ||௪||

அவரவர் - அந்தந்தவர்ணாஷ்டர்கள், தமதமது - ஸ்வஸ்வஸம்பந்திகளான, அறிவறி - அந்தந்தஜ்ஞாநங்களுடைய, * "டஜ ஞேஸாத்விகாஷேவா"ளிதூரகளிற்படியே ஸத்த்வராஜஸதாமஸங்களான தத்தத்தாரதம்யநிபந்தநஜ்ஞாநங்களுடையவென்றபடி. வகைவகை - தத்தத்ப்ரகாரங்களாலே, தத்தஜ்ஜ்ஞாநாநுகுணமாக வென்றபடி. வகை - ப்ரகாரம், அவரவர் - அந்தந்ததேவர்களை, இ

மூ- யடைவர்க ளவரவ ரிறையவர் குறைவில ரிறையவ ரவரவர்

ஆ- கர்மநிஷ்டரான அவ்வவ உபாஸகர்கள் தந்தாமுடைய ஜ்ஞாநா நுகுணமாக அவ்வவ இந்த்ராதிகளை தந்தாமுடைய கர்மங்க

இ- தமதென்கிறதையுரைக்கிறார் (தந்தாமுடையவென்று) அறிவறி வகைவகை, யென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஜ்ஞாநாநுகுண மாகவென்று) அடியடைவர்களென்கிறதற்கு கர்மமாகாங்க்ஷித மாகையாலே இரண்டாமவர்சப்தத்தை விதேயபரமாக வுரைக்கிறார் (அவ்வவ இந்த்ராதிகளையென்று) இந்த அவரவர்சப்தமும் ஸா மாந்ய நிர்த்தேசமாயிருந்தாலும் ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்ம விஷ்ருக்கா ச்ரயணீயரைச் சொல்லவந்ததாகையாலே இந்த்ராதி விசேஷபரமென்றுகருத்து. இந்த்ராதிகளை, என்கிறதற்கு அநு ஸந்தித்துக்கொண்டு ஆச்ரயிப்பார்களென்கிற விரண்டோடேயு மந்வயம் இறையவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (தந்தாமுடையகர்மங்களுக்கிந்த்ராதியால்) ஆராத்யராகவுமிந்த்ராதி ஸாதநே நிர்த்திசேஷம், ஸம்ஸாரஸாமியானவிறையவர் சப்தமிங்கே தத்ஸந்நிபதங்களான ஆராத்ய ஸமர்த்தநங்களை க்காட்டுகிறதென்றுகருத்து. எனவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அ நுஸந்தித்துக்கொண்டென்று) அநுஸந்தித்துக்கொண் டென்கி

இ-ஸ- தற்கடியடைவர்களென்கிறத்தோடேயந்வயம். இறையவரென- ஆராத்யராகவும்ஸமர்த்தராகவும நுஸந்தித்துக்கொண்டு, அடிய டைவர்கள் - பாதத்தைபாச்ரயிப்பார்கள், தேவர்களைப்பாதத்தை யாச்ரயிப்பார்களென்று விகர்ம்மவசஸமர்த்யோகம் ஸ்ருதிவஸாஸா வ்யாஸ, அவரவரிறையவர் - அந்தந்தாச்ரிதர்கள், இந்த்ராதிகளெ ன்றபடி. குறைவு - ந்யூநதை - ஸமர்த்தநத்திலேலேசமும்ந்யூ நதையென்றபடி, இலர் - இல்லாதவர்கள், ஸமர்த்தநசக்தரெ ன்றபடி, அவரவர் - அந்தந்தஆராதகர்கள், விதிவழி- விபிதமார்க்கத்தாலே, சாஸ்த்ரமார்க்கத்தாலேயென்றபடி, அடைய - ஆச்ரயிக்கும்படி, அந்தந்ததேவர்களையாச்ரயித்துஸமம்பெறும் படியென்கை, இறையவர்-ஸர்வேச்வரன்; நின்றனர் - நின்றார் இந்த்ராத்யந்தர்யாமியாய்நின்றாரென்றபடி.　　*　　*　　ஓ

மூ- விதிவழியடையநின்றனரே * * ||ரு||

ஆ- ஜ்ஞாநாச்ரயராகவும் ஸ்வாபிமத ப்ரதராகவும் ஈசாபிமா
நித்துக்கொண்டு அந்த தேவதைகளாலே ஆச்ரயிப்பார்கள் - ஆச்ர
யிக்கப்பட்ட அவ்வவ இந்த்ராதி தேவதைகளும் அத்யாவச்யகாங்
க்ஷித ப்ரதாநத்திலே குறையுடையருமல்லர் - எத்தாலேயெ

இ- நவிந்தாலே யிவர்கள் ஸ்வஸ்வபாக்யவசத்தாலே அவர்களை ஸர்
வஜ்ஞராகவும் ஸமர்த்தராகவும் நினைக்கிறார்கள் அத்
தனைபோக்கி வஸ்துவ்ருத்தியில் அவர்களப்படியல்லரென்று தோற்
றுகிறது. அடியடைவர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (அந்த தேவதைகளாலே ஆச்ரயிப்பார்களென்று) த்ருதீய
பாதத்தில் அவரவரிறையவரென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஆச்ர
யிக்கப்பட்டவிந்த்ராதியால்) குறைவிலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (அத்யாவச்யகேந்த்ராதியால்) இவ்விடத்திற்
கு ப்ரதாநத்திலே குறையில்லாமையைச் சொல்லுகைப
வெக்ஷிதமாகையாலும் "எப்பாலெவர்க்குநலத்தா" லிந்த்ராதிகளி
லே இந்த்ராதிகளுக்குக் குறைசொல்லியிருக்கையாலும், குறை
விலரென்று ஸாமாந்யமாயிருக்கிறவிதை ப்ரதாநத்திலே கு
றைவுடையவரல்லரென்று விசேஷித்தது. குறைவிலரென்கிறத
ற்கு மேற்பட்ட இறையவர் சப்தம் பூர்வவாக்யத்திலிந்த்ராதிவிஷயமாகத்
தோற்றுகையாலே இதுத்தரவாக்யமானது அந்தந்த ஆச்ரித
ர்கள் ஸாமர்த்யத்தாலே தங்களையடையும்படி இந்த்ராதிகள் நி
ன்றார்களென்று ஸாமர்த்யத்தைச் சொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகை
யாலே பூர்வவாக்யத்திற்காட்டில் புநருக்திதோஷமாகை
யால் நிஷ்ப்ரயோஜநமன்றோவென்ன வ்யாகரிப்பிக்கிறார் (எந்தா
லேயென்று) இந்த்ராதிகளுக்கு ஸார்வஜ்ஞ்யமில்லையாகில் ப்ரதி
ஞாதிஸம்பாவிதமாகையாலிவர்கள் ப்ரதாநம் பண்ணக்
குறைவில்லையென்பதெத்தாலே? ஸம்ஸாரப்ரயோஜகரோயிருக்
கையாலேயென்னில், இந்த்ராதிவிஷயகதேவதைகளுக்கு இந்த்ராதி
களே ஆச்ரயமாயிருக்க ஸம்ஸாரப்ரயோஜகராவதெத்தாலே
யென்று சங்காபிப்ராயம். ஸமஸ்த ஸர்வாதாரமானமையை

ஆ- ன்னில்? ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே அந்தந்தபுருஷர்கள் ஐஶ்வர்யாதிகளை யாஶ்ரயித்து ஸ்வாபிஷ்டதைவங்களைப்பெறும்படி ஸர்வேஶ்வரன்றானே அந்த ஐஶ்வர்யாதிதேவதைகளுக்கு அந்தராத்மதயாநின்று ஸகலகர்மஸமாராத்யனாய் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனாய் ஃபலப்ரதனாய் நிற்கையாலே இவ்வர்த்தத்தில ப்ரமாணமென்னென்னில்?

இ- யாஸி த்ருதீயபாதமிறையவர் ஸூத்ரத்தோடேகூட ஸப்ரயோஜனமென்றதாய்த்து. இந்த ஸம்ஶயக்கிது பரிஹாரமாக மாட்டுமோவென்ன விதையுரைக்கக்கோலி யிதில் விதிவழிஸூத்ரத்தையுரைக்கிறார் (ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலேயென்று) நாலாமவரவர்ஸூத்ரத்தை யுரைக்கிறார் (அந்தந்தபுருஷர்களென்று) அடையவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யாதிகளைஐஶ்வர்யாதி பெறும்படியென்றுமளவாலே) த்ருதீயபாதாந்தத்தில் இறையவர்ஸூத்ரத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பரமேஶ்வரன்தானேயென்று) இந்த இறையவர்ஸூத்ரம் ஐஶ்வர்யாதி பரமாகிவிப்பாட்டு ஸமஸ்தகர்மஸமாராத்யதமாய்விடுகையாலே ஸமஸ்தஐஶ்வர்யாதிகளை விஶேஷிக்கவந்தவிப் ப்ரகரணத்திற்கும் "பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லே"ன்று இப்பத்துப்பாட்டும் ஸமஸ்தகல்யாணவிஷயமென்கிற ஸ்வவசநத்திற்கும் விரோதமாய் இதின் த்ருதீயபாதம் நிரர்த்தகமுமாய் விடுமென்று கருத்து, நின்றனரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யாதிகளுக்கித்யாதியால்) அந்தராத்மதயாநின்று ஸகலகர்மஸமாராத்யனென்கிறவித்தாலே ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரயோஜகனென்று சொல்லிற்றாய்த்து. ஸர்வகர்மஸமாராத்யனென்கிறவித்தாலே ப்ரயோஜகனுக்கூடுமென்றுசொல்லிற்றாய்த்து. இந்த த்ருதீயபாதம் ஸூத்ரஸ்தமென்று காட்டுகிறார் (நிற்கையாலென்று) இதற்குக் குறையுடையருமல்லரெனகிற கீழ்வாக்யத்தோடே ஸம்பந்தம் (இவ்வர்த்தத்திலித்யாதி) ப்ரமாணமென்னென்றது ஶேஷவாக்யம். ப்ரமாணமொன்றுமில்லையென்றபடி, * வாயவ்யம்ஶ்வேதமாலபேத, ஸ ஏவைநம் பூதிங்கமயதீ"த்யாதிகளில் வாய்வாதிகளேஸா தநங்களாயும் ஃபலப்ரதராயும் ஸமாராத்யராயுந் தோற்றுகையால், இப்பாட்டினர்த்தம் ஶ்ருதிவிருத்தமென்று ஶங்காபிப்ராயம்.

ஆ - இஷ்டாபூர்த்தம் ப³ஹுதா⁴ ஜாதம் ஜாயமானம் விஶ்வம் பி³ப⁴ர்த்தி பு⁴வனஸ்ய நாபி⁴:, ததே³வாக்³நிஸ்தத்³வாயுஸ்தத்ஸூர்யஸ்தது³ சந்த்³ரமா:, "யோ யோ யாம் யாம் தனும் ப⁴க்த: ஶ்ரத்³த⁴யார்ச்சிதுமிச்ச²தி, அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞானாம் போ⁴க்தா ச ப்ரபு⁴ரேவ ச, போ⁴க்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம், யேப்யந்யதே³வதாப⁴க்தா:" என்றுதுடக்கமாயுள்ள ஶ்ருதிஸ்ம்ருத்யாதிகள். ஆகவிப்பாட்டாலே சொல்லிற்றாயித்தென்னென்னில்? எம்பெருமான் ஸர்வதே³வதாந்தராத்மதயா ஸர்வகர்மஸமாராத்⁴யனாய்க் கொண்டு ஸர்வப²லப்ரதனாயிருக்கையாலே ஜக³த்³ரக்ஷணமும் தத³தீ⁴னமென்கிறது. * * ௫

இ - (இஷ்டாபூர்த்தமித்யாதி) இஷ்டம் - யாகா³தி³ஶ்ரௌதகர்மங்கள், பூர்த்தம் - வாப்யாதி³ஸ்மார்த்தகர்மங்கள், இஷ்டாபூர்த்தமிதி ஸமாஹாரத்³வந்த்³வ:, ப³ஹுதா⁴ - ப³ஹுவித⁴ம், ஜாதம், ஜாயமானம். க்ருதம் க்ரியமாணம், விஶ்வம் - இந்த்³ராதி³தே³வதாகர்மங்கள், பி³ப⁴ர்த்தி - ஸ்வீகரோதி, ஸர்வகர்மஸமாராத்⁴ய இத்யர்த்த²:, பு⁴வனஸ்ய ஸர்வஸ்ய, நாபி⁴: - ஆஶ்ரய:, தத்தத்கர்மப²லப்ரதா³தயா ஸர்வஸ்ய நாபி⁴வதா³ஶ்ரயபூ⁴த இத்யர்த்த²:. ததே³வாக்³நீந்த்³ராதி³தே³வதாகர்மஸமாராத்⁴யம் ஸ்ரீமந்நாராயணாக்²யம் - ஸர்வாந்தராத்மதயா ஸர்வாத்மாதி³ஶரீரகதயா தத்தச்ச²ப்³த³வாச்யமித்யாஹ (ததே³வாக்³நிரித்யாதி³நா) ஸர்வகர்மஸமாராத்⁴யனிதி, இத்யாதி³ப்ரத்யுதாவிஶேஷவாதி³நா ஸர்வகர்மஸமாராத்⁴யத்வேந தத்தத்³வஸ்தூநிகர்மாணீத்யுக்தே - ஸர்வகர்மஸமாராத்⁴ய:- ஸர்வபு⁴வனகோஶாதி³கர்மாணி, "யத்ர "ஸர்வே ப்ரவிஶந்தி ஸர்வாணி ஜநாந்தி" இத்யாதி³ப்ரத்யக்ஷப்ரமாணஸித்³த⁴, ஸர்வ ஸ்வரூபதயா ஸர்வத்ர நித்யஸ்தி²த இத்யர்த்த²:. தே³வா: - இந்த்³ராதி³:, ஸம்ப³ந்த⁴ம் - நாராயணாதி³ஶப்³த³ம், ஸமஸ்தாயநக்ஷத்ரஸ்வாதி³யாவத், ஸமஷ்டி - ஸ்ருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாராத்மகபா⁴வதி³க்ரியாவ்யாப்தம் - தயாவ ஸர்வாணாம் கர்மணாம் ஸமாஶ்ரயநீயதே³வதா ஸ்வீகாரப⁴வாதிஶய ஸாக்ஷம் தத்தத்³தே³வதாஶரீரகஸ்யா ஸர்வாத்மா தத்தத்கர்மபா⁴வ ஸமாநத்வஸ்தாநுரூபா ஸாக்ஷாத்ஸ்வயாநதயா ஶாராத்⁴யகம் ஸமஸ்தக²ம் ஸ்வேத்யுக்தம்ப⁴வதி. நாராயணாதி³களுக்கு ஸமஸ்தகவாசி

மூ- நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்திரிந்தனர் | நின்றிலரிருந்திலர்
கிடந்திலர்திரிகில | ரென்றுமோரியல்வினரெனநினைவரிய

ஆ- (நின்றனர்) ஸ்தாவரஸ்தாவரங்களுடைய ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளும் பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பாதீநம்

இ- கீழ்ப் பாட்டிற்கு வ்யாக்யானமாகத் தோற்றுகையாலே ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே விசேஷணமான விசேஷணத்தைச் சொல்லுகிறது இப்பாட்டு. சேருமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (ஆகவிப்பாட்டின் அர்த்தம்) உக்தமான ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளையும் ப்ரவ்ருத்திக்கு விஷயமாய்த் தோற்றித்தேயாகிலும் ஸ்வரூபவ்யாக்யானமான ஸ்வஸ்வரூபஸ்திதியோடே ஸாமாநாதிகரண்யத்திலே யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றதாய்த்து. ஆனால் ஸர்வேஸ்வரனுக்கு அதீந மென்றிப்படியே சொல்லலாயிருக்க உக்தாதிகள் ஸமாநாதிகரண்யத்தாலேயாக்கொண்டு ஸர்வாத்மவென்றிங்ஙனே சொல்லுவானேனென்னில், உக்தாதிகள் ஸ்வதந்த்ரோபலக்ஷகராக ப்ரமாணவிஸர்ஜாயிருக்க ஸர்வரக்ஷணம் ஸமாநாதிகரண்ய மென்னக்கூடுமோவென்று ஸர்வேஸ்வரனுக்காக வருளிச்செய்ததென்று திருவுள்ளம். ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகர்த்ருத்வம் ஸமாநாதிகரண்யமென்று சொல்லவே ராஜாதிகர்த்ருத்வமும் ததீநமென்றுமிடம் கைமுத்யஸித்தமாமென்று கருத்தாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டம், ரக்ஷணம் - ஜகத்ப்ராவண்யநிஷ்டிநிவர்த்தநம் ப்ரவர்த்தநாவஸாநம், ரக்ஷணமுமென்கிற விடத்தில் வகாரார்த்தத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸர்வாதாரத்வம் ஸமுச்சிதமாகிறது. ||ரு||

ஆறும்பாட்டு.

நாலாம்பாட்டுபோலே யிப்பாட்டும் ஸாமாநாதிகரண்ய நிர்தேசமாயிருக்கையாலே ஸாமாந்யகாதோ வென்னவிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதாந்தாதியால்)

இ-ஸ-நின்றனர் நின்றவர்கள், ஸ்தாவரரென்றபடி. இருந்தனர்-ஆஸீநர், கிடந்தனர் - ஸயாநர், திரிந்தனர் - ஸஞ்சரிப்பாநின்றவர்கள், நின்றிலர்-நில்லாதவர்கள், நிவ்ருத்தரென்றபடி. இருந்திலர்-இராதவர்கள், உபவேசக்ரியாநிவ்ருத்தரென்றபடி. கிடந்திலர் -

மூ- வ/ரென்றுமோரியல்வொடுநின்றவெந்திடரே ||௬||

ஆ- வென்றுசொல்லுகிறது. ௬

இ- நின்றனரித்யாதிபதங்கள் யத்ருச்சயங்களாயிருந்தாலு ம் யதேச்சைகளான சேதநாசேதநஸமுதாயங்களுக்கு ஸமாநா யீநத்வா நாலாபபாட்டிலே சொல்லித்தாகையால் * யோஹி தோஷாஸித்தஜ: ப்ரவாஹ:” என்கிறவாக்யத்துக்குள ஸதி த்யாதிவிபயிலே தாத்பர்யம்போலே யிப்பாட்டுக்கு சேத நாசேதந யதேச்சைகளான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு ஸமவதா ஸ்வாயீநத்வா சொல்லுகையிலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. இப் பாட்டிலே சேதநருடைய வ்யாபாரம் ஸமாநாயீநமென்றபோ தே அசேதநங்களுடைய வ்யாபாரம் ததாயீந மென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமென்ற கருத்தாலே அசேதநஸ்வரூபம் ப்ரயோ கித்தது. யதா - நின்றனரித்யாதிகள் சேதநரைச்சொல்லாநின் றாலும் சேதநருக்கு நீங்குசொல்லுகிற லிங்கமத்யாதி வ்யாபா ரங்களெல்லாம் ஸாமாந்யாகாரங்களாகையாலே இருப்பங்களிலே அசேதநங்களும் ஸஞ்சரிக்கைவென்கிற கருத்தாலே அசே தநஸ்வரூபம் ப்ரயோகித்தென்னவுமாம். ஸாஸ்ரயென்றது நின் றனரித்யாதி பதஸமுதாயத்தினை. லிங்கமத்யாதிகள் ஸமஸ் வ்யாபாரோபலக்ஷணங்களென்ற கருத்தாலே அதீபஸஞ்ஜ்ஞ

இ-ஸ- ஸபதகிர்யாநிவ்ருத்தர். திரிந்திலர்-ஸஞ்சாரக்ரியாநிவ்ருத்தர். இருப்புக்களெல்லாம் வைசேஷிகமாகச் சொல்லுகிறன, இருப்புகளுக்குள் திடரென்கிறத் தொடே ஸம்பம். என்றும் - ஸ ர்வகாலமும் ஓரியல்வினரென - ஏகரூபமாகத்தையுடையவரென்று, இயல்வு - ஸ்வபாவம். நினைவரியவர் - நினைக்கைக்கு அருமையானவர்- அநந்தவஸ்து ப்ரகாரராகையாலே ஏகப்ரகாரரென்று நினைக்க வுங்கூட ஸர்வேஸ்வரரென்றபடி, என்றுமோரியல்வொடுநின் ற * யஸ்யைதேஷ்டி கொளுத்யாதிகளிற்படியே ஸ்வாதந்த்ர்ய வைக ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடையவராய்நின்ற, எந்திடர் - என்று டைய ஸ்வாமியானவர். திடர் - த்ருடர், த்ருடப்ரமாண ஸித்த ரென்றபடி. ௬

ஆ— (திடவிசும்பு) கீழ்மூன்றுபாட்டாலும் ஜகத்தினுடைய ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகள் பரமாத்மாதீநமென்று மிடத்தை ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லிற்று, இனி இந்த ஸாமாநாதிகரண்ய

இ— ஐயம், சேதநருடைய ப்ரவ்ருத்திகள் - ஸ்திமித்யாதி ப்ராவாரநாதிரூப ப்ரயத்நங்கள், அசேதநங்களுடைய ப்ரவ்ருத்திகள் - ஸ்திமித்யாதிக்ரியைகள். (பரஸ்பராஸம்ஸ்லிஷ்டி) ஜகத்ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு பரமாத்மாதீநத்வம் ப்ரமாணஸித்தமாகையாலே தத்ப்ரதாநாம்சம் ஸம்பவப்ரயோஜநம். இப்பாட்டில் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜகத்ஸ்வரூபத்துக்கு பரமாத்மாதீநத்வம் ஸித்திக்குமித்தனையொழிய ஜகத்ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு தததீநத்வம் ஸித்திக்குமோவென்னில், இங்கு ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே ஜகதீஸ்வரயோஸ்ஸரீராத்மத்வம் ஸித்திக்கையாலும் ஸரீரத்தினுடைய ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகள் ஆத்மாதீநங்களென்னுமிடம் லோகவேதப்ரஸித்தமாகையாலும் தத்ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளுக்கு தததீநத்வம் ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. * * * * ௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

இப்படி ஸாமாநாதிகரண்யநிர்தேசத்தாலே ஜகதீஸ்வரயோஸ்ஸரீராத்மத்வம் ஸித்திக்கச்செய்தே திடவிசும்பித்யாதியாலே ஸரீராத்மபாவம் சொல்லுகை வ்யர்த்தமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கீழ் இத்யாதி) ஜகத்ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்தீநாம் பரமாத்மாதீநத்வம் ஸாதயிதுமாகக் கீழ்ச்சொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யத்தை ஸ்வரூபைக்யவ்யுத்பந்நராகச்சிலர் ஸாங்கியமைக்காக உபசாரவிஷயாதிகளைக்கொண்டு பண்ணுகிற ஸரீராத்மபாவ கல்பநமும் அநவேக்ஷிதமாம்படி ஸாபமாக ஸரீராத்மபாவத்தை இப்பாட்டு ப்ரதிபாதித்துக்கொண்டு கீழ்ப்பாட்டுகளில் ஸாமாநாதிகரண்யத்தை ஸரீராத்மபாவநிபந்தநமாக ஸமர்த்திக்கிறதாகையாலே ஸார்த்தகமென்றபடி. இத்தாவிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளென்கிறவிடத்திலே ஸ்வரூப விசேஷாஸ்திதிஃ ஸ்திதிவிசேஷப்ரவ்ருத்திஃ, என்கிற க்ரமத்தாலே கீழ்மூன்றுபாட்டுகளுக்கும் பரஸ்பரஸம்

மூ— திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை* படர்பொருண் முழு

ஆ— ப்ரமாணஜ்ஜமதீஸ்வரயோஶ்ரீராத்மக நிவ்ருத்தமென்று சொல்லுகிறது. இந்த ஶரீரத்தை இவ்வாத்மா நியந்த்ருத்வ வ்யாவித்

இ— தீயும் ஸமுதிதை. அவரவரென்கிறபாட்டிலே ஸாமாநாதிகரண்யமில்லாதிருக்கச் செய்தே மூன்றுபாட்டாலும் ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலே சொல்லிற்றென்றது "விதிவழி அடைய நின்றனரே" என்கிறவிடத்திலே ஆதாரபூதராயென்று ஆஶ்ரயித்து நின்றனரென்கிறதோடேகவாக்யதையாக வேண்டுமென்று கருத்தாலே வ்யாக்யாதாவின் அபிப்ராயத்தாலேயென்னவுமாம். (சொல்லிற்று என்றது) சொல்லப்பட்டதென்றபடி, (ஶரீராத்ம நிவ்ருத்தி) ஸாமாநாதிகரண்யம் ஶரீராத்ம நிவ்ருத்தமென்று ஆபாதிகமாம்படி ஶரீராத்மம் சொல்லுகிறதென்கை. சொல்லுகிறதென்றது சொல்லப்படுகிறதென்றபடி, இப்பாட்டிலே உக்தம். உடல் உயிரென்கிற ஶப்தங்கள் ஸாமாந்யஶரீராத்மவாசிகளாயிருந்தாலும் உடன்மிசை உயிரென என்று த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகையாலே ப்ரஸித்தமும் விஶேஷமென்று நினைத்து இஸ்ஸம்பந்த விஶேஷமான ஶரீராத்மபாவங்களை விவக்ஷிக்கிறார் (இத்தேஹத்தை இவ்வாத்மாவென்று) என்கிறது உபஸம்போலே ஸாமாநாதிகரண்யஸ்தியென்று நினைத்து இஸ்ஸம்பந்தத்துக்கே நியந்த்ருத்வ வ்யாபகரத்வம் ஸாமாநாதிகரண்யமென்று காட்டுகிறார் (நியந்த்ருத்வ

மூ— இவை - இந்த ஆகாஶாதிபூதங்களை, உடல் - "ஸர்வம் ஶரீரம் [illegible]" என்கிறபடியே ஶரீரத்திலே ஸம்பந்தித்தவையை, தான் - தேவன், திட - த்ருடமான ஸமஸ்தமான, விசும்பு - ஆகாஶம், எரி - அக்நி, தேஜஸ்ஸு என்றபடி. வளி - வாயு நீர் - ஜலம், நிலம் - ப்ருதிவீ, ஆகாஶாநந்தரம் வாயுவைச் சொல்லாதே தேஜஸ்ஸைச் சொன்னது, "ஆத்ம ஆகாஶஸம்பூத:" என்று தைத்திரீயத்தில் சொல்லுகிற ஆகாஶப்ராதம்யம் "தத்தேஜ அஸ்ருஜத" என்று சாந்தோக்யத்தில் சொல்லுகிற தேஜஸ்ஸின் ப்ராதம்யம் தோற்றுகைக்காக, இவைமிசை - இந்த பூதங்களின்மேலே, படர்பொருள் - படர்ந்துள்ள

மூ— வதுமாயவையவைதொறுமுடன்மிசையுயிரெனக்கரந்

ஆ— இருந்தாப்போலே எம்பெருமானும் ஸ்வாயத்த ஸ்வரூப ஸ்திதிமான பூம்யாதிமஹாபூதங்களையும் சரீரபூதங்களான ஸகலவஸ்துக்களையும் நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்கும்.

இ— த்யாதியால்) சுரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுமென்று) ஸர்வஸ்வாமியான திவ்யாத்மாவுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாயத்தேத்யாதியால்) 'விசும்பெரிவளி நீர்நிலமெ'ன்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பூம்யாதீத்யாதியால்) ஸர்வதத்வங்களையுமென்கிற பஹுவசநம் ஸகல தத்வஸங்க்ரஹார்த்தம். இவைமிசைபடரென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சரீரபூதங்களானவென்று) பொருள்முழுவதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) பரந்து என்பதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நியந்த்ருதயேத்யாதியால்) பரந்து என்றது வ்யாபிக்கையாகிலு மிதற்கு "உடன்மிசை யுயிரெ'ன வென்கிற த்ருஷ்டாந்தஸ்வாரஸ்யத்தாலே நியந்த்ருதயா வ்யாபிக்கை விவக்ஷிதமென்று கருத்து. பாட்டெல்லாங்கூட ஏகவாக்யமாயிருக்க நியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்குமென்றிப்படி யிங்கே தாம்வாக்ய சேஷம் பண்ணினது, இவ்வளவுமிப்பாட்டினர்த்தம் - மேற்ச்

ப— பதார்த்தங்கள், பஞ்சபூதங்களாலே ஆரப்தங்களான வஸ்துக்களென்றபடி. முழுவது - க்ருத்ஸ்நமும், இப்பவங்களெல்லா ஜகத்காரிவரங்களாய், "ஸஹஸ்ராம்சு ப்ரஜாபதி"என்கிற ஸ்ருதியின்படியேதானே இவையெல்லாமாய் ஜநித்துளனென்றபடி. உடன்மிசை - தேஹத்தின்மேலே, தேஹத்திலேயென்றபடி. உயிரென - ஜீவாத்மாவானவன்போல, உயிர் - ஆத்மா, இந்ததேஹத்தை ஜீவாத்மாநியந்த்ருதயா வ்யாபித்திருக்குமாப்போல என்றதாய்த்து, அவையவைதொறும் - அந்தந்தவஸ்துக்கள் தோறும், தோறுமென்கிறதற்கு தொறுமென்று ஹ்ரஸ்வப்ரயோகமுமுண்டு. அவையவையென்கிறவிது நிஷ்கர்ஷவிவக்ஷையாலே விசேஷணரஹிதவாசம், கரந்து - மறைந்து, "யம்ப்ருதிவீ நவேத, யஸ்யாத்மா நவேத' இத்யாதிகளிற்படியே கலிதோப்ரத்ருஷ்டனைக் கொண்

ஆ— இப்படி காயகாரணோபாயஸாத்ருஶ்யவிஷயத்திற் காட்டி லும் பஞ்சோபநிஷத்ப்ரஸித்திவிபவத்தை நிற்காட்டிலும் விலக்ஷண ஜ்ஞாநாநந்தமய ஸ்வரூபனும், ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணைக தாநாவிசிஷ்ட ஸ்வரூபவிஶிஷ்டனும் அவிகாரமாய நித்ய ப்ராணஸம்ஹாரணாதி ஸ்ரீமாவிலோகனும், ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர் வஜ்ஞத்வஸீலனும், ஸத்வாகாரத்வஸங்க்ருஹ்யனாகையாலே ஸர்வேஸ்வர

இ- சொல்லுகிறது கீழ்ப்பாட்டுகளினுடைய அர்த்தமென்று ஜ்ஞாபிக்கைக்காக. "சுடர்மிகு சுருதியு" ளென்றிப்பாட்டினர்த்தி லேஶ்ருதியைப்ரமாணமாகச் சொன்னவிது கீழ்ப்பாட்டுகளினர்த்த ங்களுக்கும் ஶ்ருதிப்ரமாணமென்கைக்குபலக்ஷணமென்று நினைத்து அவையெல்லாத்திற்கும் விவக்ஷிதப்ரமாணவாக்யங்களைக் காட்டுகைக்காக அவற்றை யநுவதிக்கிறார் (இப்படி யித்யாதியா ல்) இப்படியென்றது இவ்வேழுபாட்டுகளிலும் உக்தரீத்யா என் றபடி, ஸர்வஶ்ருதிகேவல திவ்யாத்மஸ்வரூபமானது ஸர்வப்ர யாணமாகையால் தத்ப்ரதிபாதகமான விரண்டாம்பாட்டை மு ற்படவநுவதிக்கிறார் (காயேத்யாதியால்) ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வே க்ஷபாஹணவிஶேஷாதிகள் அஹங்க்ருதங்களாகையால் தத் ப்ரதிபாதகமான முதற்பாட்டை அநந்தரமநுவதிக்கிறார் (ஹே யப்ரத்யநீகேத்யாதியால்) மூன்றாம்பாட்டு முதலானபாட் டுகளுக்கு ஸர்வதோபாதாநத்தை ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணாதிகர்த்ருத்வத் தாலே அநுவதிக்கிறார் (அவிகாரேத்யாதியால்) அவிகாரஸ்வநஸ் வத்தாலே மூன்றாம்பாட்டினர்த்தம் ஸங்க்ருஹிதம், ஸ்வவந நி த்ராணம் "படர்பொருள் முழுவதுமா" யென்கிறதினர்த்தம், த்ரா ணம் ஐந்தாம்பாட்டினர்த்தம், ஸம்ஹாரணம் "இவையுண்ட சுரனே" ன்கிறவிடத்திலே விவக்ஷிதம், ஆதிஶப்தம் நாலாம்பாட்டு ஆறாம்பாட் டுகளிற்சொன்ன யாவண்ணிபத்தநவாதம், இவைகளுக்கு ஸ்ரீமாகவ முமிங்கே அபிப்ரேதமென்று கருத்தாலே ஸ்ரீமத்வம், ஸர்வ ஜ்ஞத்வாதாவாய் என்றது உடன்மிசையுயிரெனக்கரந்தெங்கும் பர ந்தெனென்கிறதின் அர்த்தம், ஸர்வஜ்ஞத்வஸீலனென்றது இவ்வி டத்தில் அபிமதார்த்தம். ஸத்வாகாரத்வஸங்க்ருஹ்யனாகையாலே என் றது புலனலனென்கிறவிடத்திலர்த்தவிவக்ஷிதம். ஸர்வேஸ்வரத்வாதி

ஆ—ஹ்ருதயே தநோவேதநாத்தகஸஹோவஹஸாமத ஸாவஷா:
வவிகாராதி ஸவர்ணேஷா தெஷ ரஸாஸ்வப்ஷ்டுணமிருந்த வரதவா
ரோஷன், 'ஸத்யம் ஜ்ஞாநம் அநந்தம் ப்ரஹ்ம, ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம, யஸ்
ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வவித், பராஸ்ய ஶக்திர் விவிதைவ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபா
விகீ ஜ்ஞாநபலக்ரியா ச, தேநாதபஶ்ரோணைபரீரோஹாரஞ்சவஸ
த்யஸங்கல்ப ஆகாபஷ்தாஸவர்கதோ ஸவர்காத ஸர்வமஹஸர்
ரஸஸ்ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதர:, தஸ்ய நாதமஹந்யஶ:, அ
பவராபயாதஷ்கூரதேபிஶ்ருதித, யத்தஶ்ருஶ்யதமஹந்தமொ
த்தவணர்வகூஶ்யாதுகவாணீவா:। நித்யம் விபும் ஸ
ர்வகதம் ஸுஸூக்ஷ்மம் தத்வ்யயம் யத்பூதயோநிம் பரிபஶ்யந்தி
ரா:, ஸபூஹ தவாஸ்வாவிஜரோவிஷ்க்ருத்யுர்விஶோகோவிஜிகத்ஸோ
விபாஸஸஸ்ஸத்யகாமஸ்ஸத்யஸங்கல்ப:, டவமேஷாதராதிதேத ஹி
ரண்மய:வோஹஷாதருஶ்யதே ஹிரண்யஶ்மஶ்ருர்ஹிரண்யகே
ஶ ஆப்ரணகாத்ஸர்வ ஏவ ஸுவர்ண:, தஸ்ய யதா கப்யாஸம் பு
ண்டரீகமேவமக்ஷிணீ, ஸவேர்நிமேஷாஜஜ்ஞிரேவித்யுத:புருஷாத்

இ- புலனலனென்கிறதின் தாத்பர்யம். பரதேவதையாவென்கிறத
ற்கு உதாஹரணமாகவாக்யத்தில் உளனென்கிற க்ரியையோடே ஸமயம்,
,'சுருதியுளெ"ன்கிற பதத்துக்கு விவக்ஷிதங்களான ஶ்ருதிவாக்ய
ங்களை யுதாஹரிக்கிறார் (ஸத்யம் ஜ்ஞாநமித்யாதியால்) ,' ஸத்யம்
ஜ்ஞாநம், ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம" என்கிறவாக்யங்கள் ஸ்வரூபவைல
க்ஷண்யவாக்யங்கள். யஸ்ஸர்வஜ்ஞ இத்யாதி தஸ்யநாதமஹத்யஶ:" இ
த்யந்தம் கல்யாணகுணவிஷயம். ஸர்வம் ஸ்வரூபவைதா ஜாந
ந்தி-ஸர்வஜ்ஞ:, ஸர்வம் ப்ரகாரதோவேத்தி-ஸர்வவித், தேநாதப:-
விஶேஷதேநாத்மநா, ஸாரூப: - ஸாவயவரூப:, ஸ
ர்வஜ்ஞ: - ஸர்வஜ்ஞாதா, ஸ்தோத்ர: - ஸ்வீக்ருதவாந்,
ஸர்வ: - வாக: - உக்த:, மோஸ்யநாஸ்வீக்ருத்ய, க்ரத
இத்யாஹ ஸநாதநஇதி, ஸுவர்ணஸ்வேதை காலேகுநாதாக்யா
ஹாவாதாதாரஹித:, அதஏவாவாக்ஷீ, அஜஸ்ய:, வரிவரு
ணேர்பப்ஸா ஞிவியா ஜநக த்யாகீக்ருத்ய ஜோஷீர
ஹீந இத்யர்த:. மேல் - அவிவாஸஇத்யதஇவிஶேஷ ப்ர
த்யக்ஷத்வாம், ஸத்யகாமஇதிவிஶேஷதிவாம், ஸத்யஸங்கல்

ஆ — [illegible]

இ - [illegible] வாம். [illegible], மேல் - [illegible] வாம், பிராட்டி [illegible] கோடி, என்கைக்காக * [illegible] ''மென்கிற ஶ்ருதியையெடுத்து. [illegible] - [illegible] ஸ்ரீ என்று சொல்லக்கூடாதென்று [illegible] த்திலே [illegible] அருளிச்செய்தாரிறே. [illegible] - [illegible]. [illegible] வாம், மேல் - [illegible] வாம், மேல் - [illegible] ''[illegible] வாம், மேல் [illegible]

ஆ — [illegible]

[illegible]

இ - [illegible] மேல் [illegible] மேல் [illegible] மேல் [illegible] கடல்மிகுவென்கிறவிடத்திலே [illegible] மென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய் திரார் ([illegible]) கடல்மிகுவென்கிறவிடத்தில் [illegible]

மூ— தெங்கும்பரந்துளன் | சுடர்மிகுசுருதியுளிவையு
ண்டசுரனே * * * |எ||

ஆ— ஸ்ருதாஸ்மிக்ஷேமம்ப்ரபஞ்சதத்வம், ஸமாஸாஹரந்தர்
ஹிதப்ரகாரம், ஸாநாவஸ்தித, வஹிர்வ்யாப்தநம் ஸரவ
ஹாரமாஸயஸ்ய, ஸ்வம்ஸமாஸ்ரோஷிதம் தாவிஸர்வ, தாநிஸ
வர்ணிதத்வா:, தத்வம்தேஷணேஷு நா:, ஸர்வஸர்வந்
தாத்மாவிஸ்ருஷ்டம் வாயதோவ்யய:, ஜகத்வம்ஸமீரணே, ஜக
த்வாவரஜம் வ்யாகாரணாத ஸ்ருஷ்டிதக்ஷாத்ம, ஹோமஜா த்ருஷா
த்ரிம்ஹாத்ம, ஜகத்வாவரஜம் ஸாதநாம் ஜ்யோதிஷா, ஜகம்
ஜ்ஞாநகோஷஸ்ரீத்வ ஸ்வஸாயஸ்ம்ஜாதகா: | ஸமேஷிநாவஜா
யதேவ்யயநவ்யதிவ, விஷ்ணுஸ்வகாஸாதராதிதம், ஜ
த்ராதிஹ்ருதீதி ஹாஸவாரணோவாய்வாஹிதமாய், ஸவளர
ஷேபமானைபாலே நிஷேர்ஷமாய் ஸ்வாயிதவ்யாதாண்யரதிவ
தேஜ:ஸ்வருபமாயிருந்த ஸ்ருதிகளிலேஉளனென்கிறார், ஆதலா
ல்மோகாய ஸ்ரோயாவாதஹாஸ்ரீய யாதவ்யகாஸாதி வேதவி
ரஹஸ்யபங்களெல்லாம் நிரஸ்தமாய்த்தன. * * எ

இ- ஸவிசிக்கிற ஸமர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸவௌரஷே
யதித்யாதியால்) சுடர்மிகுவென்கிறதற்கு அர்த்தமருளிச்செய்
கிறார் (ஸ்வாயிதேதத்யாதியால்) ஸ்ருதியானது ஸ்வார்த்தஸமர்த்தை
யாலே இதற்கு சுடரில்லாமையாலிங்கு சுடர்ஸ்வம் ரவகா
கியாகியாய் ஸ்வாயிதவ்யாதாண்யவமென்றருளுந்து, சுரு
தியுள் உளனென்றருளித்துரைக்கிறார் (ஸ்ருதிகளிலேயுளனித்யா
தியால்) எம்பெருமானுக்கு நிவிஷவேதவேத்யரவ வெ
ஸவத்தை ஆழ்வார் ஸ்ரீ த்ருதிஸயத்தாலே ஸநாஹரிந்த வாஹ
ஸமர்த்தரதங்கள் நிரஸ்தங்களென்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியா

ப — டென்றபடி. எங்கும் - ஸர்வத்ர, ஸகலவஸ்துஷு என்
றபடி. பரந்து - நிபந்தயாவ்யாபித்துக்கொண்டு, சுடர்மிகு-
சுடராலேமிகுந்த ஸ்வாயிதவ்யாதாண்யவதேஜ: ஸ்வரு
பமானவென்றபடி. சுருதியுள் - ஸ்ருதிகளிலே, உளன் - ப்ரதி
பாத்யனாயிராநின்றான். * * * * எ

ஆ— (தாராறிவருகிலோ) இப்படி ப்ராப்திவ்யவஸ்தைகிறவரெல்லா ருக்கிறன் ஸ்வரூபாவாகவடுக்கும் ஜநகத்வவிஷ்கைகையாலேயென் றுதல்; ரக்ஷகனாகவடுக்கும் ஸம்ஹாரக்ஷைகையாலேயென்றுதல், சொல்லுகிற கடாக்ஷிகளை நிராகரிக்கிறது எங்ஙனேயென்னி ல்; "அவிஞாணஜக்ஷூஹரவைஷ்ணவிகாகஸ: | கஷாஹா

இ- ல்)ஆதலாலென்கிறது-சபாயிதவ்யா மோக்ஷமாமிதியென்கை டாலும் இந்த ரூதியானது - ஸ்மரன் கநகதமணவிவரு த்யாதிவிஶிஷ்டமென்றும் - ஜநகமெவகூ்யா கத்நத லிஜனென் றும் - இஜநந்திற்கு ஸரிஸியென்றும் வ்யதிவாதிக்கிற தென் கையாலுமென்றபடி. சூதிஸமெவநகவிஷகணாதி வாஸதாதீ நாஸஹரணம். * * * * * * ௱॥

எட்டாம்பாட்டு.

நாலாம்பாட்டுதுடங்கி யிவ்வளவாக ஏமபெருமானுக்கு ஸவெல்லமுபகவத்தையும் அதிவாபாதமான ஸர்வ்வகவஸம்ஹ த்ரூங்களையுஞ்சொல்லி யிவையெல்லாம் ப்ரக்ருதிஸங்களை யென்றுஞ்சொல்லியானபின்பு இப்பாட்டிலே யவற்றைச் சொல்லு கையும், மேழே வசுமெகதாரூபவருதி வ்யாக்திகளும் ஸ மவதயிதங்களென்றபோதே ஸ்வரூபார்களுடைய ஸ்ரூ வாதிகளும் ததயிதங்களென்றும் ஸிஜமாயிருக்க அவற் றையிங்கே சொல்லுகைபும வாநாப்தியன்றோ வென்னவருளி ப்பிக்கிறர் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது "ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம்" த்யாதாநாத்ம ப்ராத்யக்ஷரீத்யா என்றபடி. (ஜநகவஷீகி) ப்ராப்திவ்யவஸ்தலமெல்லோரா விஷிஞா ஸவி தாஜ்ஞாங்கி. விஷ்ணுபஞ்சகயாவ்யவஸ்தா ஜநகத்வஷி க்ஷகவ ஸ்யவஸ்வாஸ, என்றுதல், கபரமேத்ராணவிதாசிஷ்டி, ரா க்ஷயக்கயாவ்யவஸ்த ஜநகத்வபணக்ஷகவஸ்த ஸக்வாஸ எனறுதல்சொல்லுகிற கடாக்ஷிகளை யென்றபடி, இப்படியிப் போது ஸமைகையிருக்கையிலே கஷிரஸநாமை ஏம்பெருமா னுக்குச் சேர்ந்தசொன்ன ஸவெல்லமுபஜ்வாதிகளை யாக்கிவாநிவக்க மாக வ்ருமீகரிக்கையும் ததமை ஸ்வரூபாதிகளுடைய ஸ்ரூபவருதிவ்யாக்திகள் ஸமவதயிதங்களென்று இங்கே ஸி

ஆ — யாத்ருசஸ்யேச்சாஸாதம் ப்ரவ்ருத்தம் ப்ராதுர்பாவஸ்ய கோஹிரண்யகர்பாதீர்த்தி மீமாம்ஸிதம், பரஸ்ய ப்ரஹ்மண: ப்ராதுர்பாவஸ்ய ஹேதுத: ப்ரஜாஸ்ருஷ்டிப்ரகாரகார் । க்ரியாநு ஷ்டாநஸித்திஹேதுர்ஹேதோ பஸாருபேயஸ்யா ஸ்ப்ரஷ்டவ்ய, வாதாப்ராயஸ்ய தேஷா ப்ரஸாத க்ரியஜநஸ்ய தா । தஸ்மிந்ஸ்தவப்ராநா ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகா, ப்ராதேவா நராநயோ நவாஹம் நவஸஜ்ஜா: । ஜாநதிவாரஸேஸ்ய

இ - சேஷித்துச்சொல்லுகையும் ஸம்ப்ரயோஜநமாகையால் ஸாந்த ராகித்தியில்லையென்றுகருத்து. எங்ஙனேயென்றது - பாட்டிலே நி ரூபாதிரணாவயாதஸ்யாத்திகள் தோற்றுதிருக்க நிராகரிப்பதெ ங்ஙனேயென்றபடி. இப்பாட்டில் ப்ரயோஜநம் சுணா ஸ்ஹிதத்தி காரணம் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தாகாராதீநம் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்வேச்சாயத்தஞ் சொல்லுகிறதாகையாலே யிவ்விடத்திலே ஸாத் வேச்சாஸ்ரீகாரிதமாண்டவ யாதஸ்யாத்திகள் ஹேதுக்களை ன்றுநினைத்தவற்றைக்காட்டக்கோலி ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஜநநம் ப்ரக்ருத்யாதிநாம ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு ஸ்வேச்சாயத்த ஸாயசுமா கையாலே இதுப்ரமாணமாகவிங்கே கர்மப்ரதமென்றுகாட்டுகி றார் (தத்விஜ்ஞாநத்யாதியால்) * ப்ராதுர்பாவஸ்ய ப்ராக” இதி, ப்ரஹ்மா: - விஷ்ணோ:, நாபிஷ்ண்வ மூணத்துக்குள் ளே பிறந்தானுகையாலே அவனுக்கும் ப்ரக்ருத்யாதிகள் ஸ்வேச்சாயங்களாகாவோ? அவன்பிறந்தது ஸ்வாதந்த்ர்யமான ஸங் கல்பமென்னில், ப்ரஹ்மாதிகள்பிறந்ததுவும் கர்மாதீனமாலே, யென்கிற ஸம்ஸ்கேக்கு வசீகாராயங்களான வசநங் களைக்காட்டுகிறார் (யஸ்யத்யாதியால்) இவ்வசநங்களாலே ப்ர ஹ்மாதிகளுடையஸாமஸ்தஸ்யஸ்யாதிசன் சொல்லப்படுகை யாலே இவர்களுடையஜநநம் கர்மக்ருதமத்தனையொழிய ஸ்வ வாக்ருதமன்றென்றுகருத்து. ஸக்காரீரர்த்ருஜத்யய:, ப்ருத் வ்யக்த்யஜஸ்ய வநா ஸ்வேச்சாவிஷயம், ஸித்தேத ஸத் த: ப்ராஷாஜத்யய:, ப்ராஷாவிஷ்ண:, ஜஸ்ய - ஸ் யோ ஜஸ்ய ஜத்யஸ:, ஸத்தஜத்யநாஷம:, ஜஸ்வேண ஸத்தஸம் - ஸதீணஸம், ப்ராதுர்பாவநா - ஸமஸ

மூ — சுரரறிவருநிலைவிண்முதல்முழுவதும் *வரன்முதலாயவை

ஆ — தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம், ஸதாபச்யந்தி ஸூரய: நாராய ணாத்மகம், தஸ்மாத்ப்ரஹ்மா ஜாயதே ப்ரஹ்மண: ருத்ர:, ஐ த்ராதிவாக்யங்களண்டத்திற்குள்ளே ப்ரஹ்மா பிறந்தானென்றும், அ ந்தப்ரஹ்மாவின்பக்கலிலே ருத்ரன்பிறந்தானென்றும் சொல்லு கையாலே ஜ்ஞாநஹீநரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஜ்ஞாநரஹி தமான ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காராதி தத்த்வங்களை

இ — பொயித ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரப்ரகார. தத்விஷ்ணோ: பரமம்பத மிதி, பதம்:- நித்யர்க்கும் அசேதநத்திற்கு காரணமற்று ளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராதிகளின் ஸ்ருஷ்டியால்) ப்ரஹ்மருத் ரயோரபி பரமாத்மஸம்காசாதவ: கார்யத்வ சுரரென் று ஸாமாந்யநிர்தேசித்தது; ப்ரக்ருதி ப்ராக்ருதங்களோடே ப்ரஹ் ருத்ராதிகளுக்கும் தாரதம்ய விசேஷஜ்ஞாநஹீந த்வமென்று கருத்தாலே. ருத்ராதிகளென்கிற ஆதிசப்தம், ஜ்ஞா நரஹிதமானவென்றது அசேதநவிசேஷணம், (ப்ர க்ருதி) இப்பாட்டில் விண்சப்தம் "ஆகாசாச்வாகாசே ஆகாசாத் வாயு:" என்கிறவிடத்தில் ஆகாசசப்தம்போலே மூலப்ர க்ருதிபரமென்றுகருத்து. நநு, "சுரரறிவருநிலை"யென்றுவிண் ணைவிசேஷித்திருக்கையாலே யிந்த விண்சப்தம் பரமபதம் ஹி தமான ஆகாசத்தைச் சொல்லமாட்டாதாகிலும் ஜ்ஞாநரஹி தமான ஆகாசத்தைச் சொல்லமாட்டாதோ? இதை ப்ர க்ருதிபரமாக்கவேண்டுமோவென்னில், அறிவருநிலை யென்கிறவி டத்தில் ஸங்கோசே நிர்யாமகாபாவாதிதிக்கிற அத்யந்த பேதாயதஜ்ஞாநரஹிதாகாசாதிவ்யாவ்ருத்திக்ஷமா

ப — சுரர் - தேவர்களுக்கு, அறிவு - அறிகைக்கு, அரு - அருமை யான, அசக்யமானவென்றபடி. நிலை - ஸ்வபாவத்தையுடைத்தான, நிலை - ஸ்வபாவம், அருநிலையென்றது பஹுவ்ரீஹி. விண்முதல் - ஆகாசப்ரப்ருதியான, ப்ரக்ருதிமுதலானவென்றபடி. முழுவ தும் - க்ருத்ஸ்நத்திற்கும், ஷஷ்ட்யர்த்தே த்விதீயா. வரன்முதலா ய் - வரிஷ்டகாரணமாய், ஸர்வவிதகாரணமாயென்றபடி, அ

மூ— முழுதுண்டபரபரன்*புரமொருமூன்றெரித்தமரர்க்குமறி

ஆ— யறியமாட்டாமையாலும், அவற்றினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப்பண்ணமாட்டாமையாலும்' அவற்றினுடையஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களை யெம்பெருமான் பண்ணுகையாலும் , "யோ ப்ரஹ்மாணம்விதயாதிபூர்வம்" என்றும் * விஷ்ணோர்நாபிஸமுத்பூதம்" என்றும்படி ப்ரமாணங்களாலே

இ— ன உலகு ப்ருதியிலேயிருக்கையாலிந்தவின்ஸ்வை மாகாம்ருத்தைவிட்டு ப்ரக்ருதிபரமாகை உசிதமென்று கருத்து. சுரரறிவருநிலையென்கிறது ஜகதுஸ்ஸ்வி விசேஷணமென்று காட்டுகிறார் (அறியமாட்டாமையாலுமென்று) இதில் ஸூசிதமான ஜகதாரத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவற்றினுடையஸ்ருஷ்டியால்) வரன்முதலாயவை முழுதுண்டவென்கிறத்தையும் ஜகதுஸ்ஸ் விசேஷணமாக உரைக்கிறார் (இரண்டாமவற்றினுடையஸ்ருஷ்டியால்) பண்ணுகையாலுமென்கிறதற்கு எம்பெருமானே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மிஸ்ரனென்கிறநோடே ககயம். ஜ்ஞாநப்ரதாநப்ரயோஜககாரமான அமரர்க்கறிவியந்தென்கிற விடத்திலே ஸூசிதமானப்ரமாணத்தைக்காட்டுகிறார் (யோப்ரஹ்மாணமித்யாதியால்) "யோவைவேதாம்ஸ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை" என்றுமளவுமிங்கே விவக்ஷிதம். புரமொருமூன்றெரித்தென்று திருவாகுஸநப்ரயோஜககாரஞ் சொல்லுகிறவிடத்திலே ஸூசிதமான ப்ரமாணத்தைக் காட்டுகிறார் (விஷ்ணோரித்யாதியால்) "தஸ்மாதநாதிநா ஸம்ஹர்த்தா ஸம்ஹிதோ மஹேஸ்வரா:" என்னுமளவுமிங்கே விவக்ஷிதம். ப்ரமாணங்களாலேயென்ற வசநம் சொல்லுகிறபடியென்றதாத்பர்யம். ஸ்ருதீய

ப— வை - அந்தப்ரக்ருத்யாதிகளை, முழுது-ஸமஸ்தங்களையும், உண்ட-ஸம்ஹரித்தவனுணவென்றபடி, ககவாய - பரபரன் - ஸூஹ்ருதிஷு: பரரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் பரன், ஒரு - அத்விதீயமான, புரம்மூன்று - பராத்ரயத்தை, எரித்து - தஹித்து, ருத்ரனாவாய்நின்று தஹித்தென்றபடி. அமரர்க்கு - இந்த்ராதிதேவர்களுக்கு, அறிவு - ஜ்ஞாநத்தை, இயந்து - கொடுத்து,

மூ— வியந்து*அரனயனெனவுலகழித்தமைத்துளனே ||அ||

ஆ — ஸகல ஜ்ஞானவ்ருத்திகளையுங்கொண்டு ஸரோஜந
ஜ்ஞானவ்ருத்தியும் ஸ்ரீவராஹமும்பண்ணினாற்போலே ஜ்ஞா
னசக்திமானவதாரங்களிலுடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையும்
முன்புசொன்னந்யாயத்தாலே ஸகல ஜ்ஞானவ்ருத்திகளையுங்கொ
ணடு ஸகலவஸ்துவ்யாபகஸ்வபாவனாய்க்கொண்டு அவர்களுக்கும்
தெரியாதபடி எம்பெருமானொருவனே செய்தருளுகையாலு மெம்

இ— வாக்யத்திற்கு ஸங்க்ஷேபார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸகல
ஜ்ஞானவேத்யாதியால்) ஸகலவஸ்துக்களு மென்றது ஸகலாத்மவ்யா
பிமத்ஸ்வரூப மென்றபடி. ஸகலஜ்ஞானகர்த்தமான ஸகலஜ்ஞா
நவ்ருத்திகளும் ஸ்ரீவராஹநாதனின் ஸாவியாகைபாலே அம
ரர்க்கறிவியந்தென்கிறதை முற்படவுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்)
புரமொருமூன்றெரித்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவராஹாதி
யால்) உலகுயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஜ்ஞானசக்த்யாதியால்)
அழித்தமைத்து என்கிற பதத்தினுடைய அர்த்தத்தைக்காட்டு
கிறார் (ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களையுமென்று) இங்கே ஸங்க்ஷேபித
மான அர்த்தத்தைபருளிச்செய்கிறார் (முன்புசொன்னந்யாயத்தா
லேயென்று) அதாவது — இந்தசரீரத்தை யிவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வத
யாவ்யாபித்திருந்தாற்போலேயென்று கீழ்ச்சொன்ன ந்யாயத்தா
லேயென்றபடி, அரனயனெனவென்கிறவிடத்தில ஸங்க்ஷேபார்த்த
மருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேத்யாதியால்) உளனென்கிறதற்கு
த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்குமியாதியால்) இந்த
ஸ்ரீயவாக்யம் ஸௌலப்யமென்று காட்டுகிறார் (செய்தரு
ளுகையாலுமென்று) பரபரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெ

பா— விரிஞ்சத்தாவாய்நின்று ஜ்ஞானத்தைக்கொடுத்தென்றபடி. அ
ரனயனென — ஹரன், அஜன், என்றுதன்னைச்சொல்லும்படி, உலகு —
லோகத்தை, வ்யஷ்டிலோகத்தையென்றபடி. அழித்து — நசிப்
பித்து, அமைத்து — ஸ்ருஷ்டித்து, உளன் — உள்ளேயிருக்கிறவன்
ஸம்ஹாரஸ்ருஷ்டிகளுக்கு கர்த்தாவாயிருக்கிறவனென்ற
படி. * * * * * * * அ

ஆ — பெருமானே ஸுஹ்ருதாதிகளுக்கு மீஶ்வரனென்கிறார். அ॥

(உளனெனிலுளன்) இப்படி வேதாவலம்பி பாஹ்யத்ருஷ்டிகளை நிராகரித்து, ப்ரமாணமுமில்லை, ப்ரமேயமுமில்லை, ஸர்வமும் ஶூந்யமாகையாலே வேதமும் வேதவேத்யனான ஈஶ்வரனும் அவனுடையவைபவமான ஜகத்துமில்லையென்கிற ஶூந்யவாதியை நிராகரிக்கிறது. ஶூந்யவாதியானவனைக்கேட்போம் ஈஶ்வரனுடையவில்லாமையைஸாதிக்கிறதீ, ஈஶ்வரனுளனென்றோ

இ- (உமானேயித்யாதியால்) முழுதுண்டபரபரனென்று ஸர்வரக்ஷகமாயிருக்கையாலே பாட்டிற்கு யதாவாகமே ஸ்வயமாயிருக்க பரபரனென்கிற விப்வர்த்தைமுடிவிலேயுரைத்தது இப்பாட்டிற்கு ஸமஸ்தாஸ்வீகரணத்திலே ப்ரயோஜநத்வமென்று காட்டுகைக்காக. * * * * அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

ஈஶ்வரஸாக்ஷிவகமான விரஹவிஶிஷ்டாதிகளையும் ஜகச்சரீரத்வத்தையுஞ்சொல்லி யிவையித்தனையும் ஶ்ருதிப்ரமாண ஸித்தங்களென்று ஸ்தோபாயித்திருக்க, உளனென்றிப்பாட்டிலே ஈஶ்வரனுக்கு ஸத்பாவஞ்சொல்லுகையும் அவனுருவமிவ்வுருவுகளென்று ஜகச்சரீரகஞ்சொல்லுகையும் நிரஸிக்கமன்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிவேதாவலம்பீத்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழிரண்டுபாட்டுகளிலும் உக்தரீத்யா என்றபடி, ப்ரமாணஸாரஸ்யத்தாலே ஶங்கரசைவாதிமதங்களை நிரஸித்து ஸ்வமதத்தை நிர்வஹித்தவாறே ப்ரமாணப்ரமேயங்களொன்றுமில்லையென்று ஆக்ஷேபிக்கிறவனை நிராகரிக்கைக்காகச் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு ஸாபேக்ஷமென்று கருத்து. உளனெனில் உளனலனெனில்என்றிப் பாட்டிலே கோடித்வயத்தை பரிஹரிக்கையாலே பின்னேவிகல்ப மஸிப்ரதயென்றுநினைத்து அவ்விகல்பத்தைபுமிதில் பராஹிதகோடி நிரஸநத்திற்கு ஸாதகஸ்கநாஶிப்ரதமான யுக்தியையுங் காட்டுகிறார் (ஶூந்யவாதியானவனையித்யாதியால்) விகல்பத்திலுளனென்றோ வென்கிற கோடியானது த்ருஷ்டாந்தஞ்சொல்லப்பட்டது. (இவையிரண்டித்யாதி) உளனென்று மீஶ்வரனுடைய

ஆ— இலனென்றொரு ப்ரதிஷேதம் பண்ணுவது, இவையிரண்டு ப்ர காரத்தாலும் நீ நினைக்கிற இல்லாமை ஸம்பவியாது. எத்தாலேயென்னில்? லோகத்தில் பாவாபாவ ஶப்தங்களும் பாவாபாவ ப்ரதீதிகளும் வித்யமாநவஸ்துவினுடைய தர்மவிஶேஷணோபாதமாகக் காண்கையாலே. ஆதலால், ஸர்வேஶ்வரனுளனெனில்; தர்மிக்ராஹக விஶிஷ்டனாயிருக்குமென்று சொல்லிற்றாய்வரும், ஸர்வேஶ்வரனுளனல

இ- வில்லாமை ஸித்தியாதாப்போலே, இலனென்றாலும் நீ நினைக்கிறவில்லாமை ஸித்தியாதென்றபடி, உளனென்கிறகொடி இப்படி த்ருஷ்டாந்தமென்னுமிடம் "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர" யென்கிற ஸூத்ரத்தில் ஸாஸ்த்ரத்திலேகாணலாம், (நீ நினைக்கிறவில்லாமையென்றது) தாதர்த்யமென்றபடி. எத்தாலேயென்றதுக்கு வாக்யம், இலனென்றுவில்லாமை ஸம்பவியாதென்னக்கூடாதென்றபடி. (பாவாபாவெதி) பதார்த்தவிஶேஷியிலே ஸத்தா ஸித்தியென்றும் ஸ்வரூபஸ்வபாவவிஶேஷியிலே ஸத்தாநாஸ்தியென்றும் ஶப்தமும் ப்ரதீதியும் நடக்கையாலிஶப்த ப்ரதீதிகளுக்கு அந்தபதார்த்த ஸ்வரூபஸ்வபாவவிஶேஷங்களை விஷயங்களாகை உசிதமென்றாகநத்து, காண்கையாலே யென்கிறவிதற்கு நீ நினைக்கிறவில்லாமை ஸம்பவியாதென்று கீழோடே ஸம்பந்தம். ஸந்த்ராயஸா வ: — நீரஸந்த்ருமென்று ஸாதிக்கிறது ப்ரமாணபலத்தாலேயோ? ப்ரத்யக்ஷமாயேயோ? ப்ரத்யக்ஷமாகில் ஸாதக ப்ரமாணமில்லாமையால், உன்பக்ஷமே ஸந்த்ருமம், ப்ரமாணபலத்தாலேயாகில் ப்ரமாணஸாரஸ்யாநுஸாரணமாக ஸம்ஶ்ரயிக்கவேண்டும், ஶப்தநாஸ்திஶப்தங்களும் பதார்த்தஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸாவிஶேஷ விஶிஷ்டதர்மங்களாகவே காணப்படுகிறன, ஆகையாலுள னென்றாலுமிலனென்றாலும் ஸித்திக்கை தாதர்த்ய ஸம்ப ஸம்பவதீதி, இனியிப்பாட்டில் பதங்களை விவரிக்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது ஶப்தநாஸ்திஶப்த ப்ரதீதிகள் ஸ்வஸாவிஶேஷ தர்மங்களாகையாலே என்றபடி. ஸர்வ ஶப்தத்தை பக்ஷாஹரித்துக்கொண்டுளனெனிலுள னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனித்யாதியால்) சொல்லிற்றாய்வருமென்றது சொன்னதாய் பர்யவஸிக்கு மெ

மூ — உளனெனி லுளனவ னுருவமிவ் வுருவுக* ளுளனலனெனில
வனருவமிவ் வருவுக * ளுளனென விலனென விவைகுணமு

ஆ — னென்னில்; ஆஸ்திகபக்ஷவிஶிஷ்டனாயிருக்குமென்றுசொல்

இ-ன்றபடி, இரண்டாம்பாஸுரத்தை உளனலனெனிலென்கிறதி
ன்மேலே அநுஸந்தித்து இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நாஸ்திகைகத்ருஷ்டியால்) இப்படியிங்கே உளன்பக்ஷ மநுஷம்
ஜநீயமென்னுமிடம் உளனிருதலைசமைபோமென்று உபலம்
ஹாரிக்கைபாலே தோற்றுகிறதென்று கருத்து, நநு? உளனெ
ன்கிற பக்ஷத்திற்கு ஆஸ்திகவிஶிஷ்டனென்றிவ்வளவர்த்தஞ் சொல்
லலாமந்தனையொழிய இருக்குமென்று செல்லிற்றுப்வநமென்றி
த்தின அர்த்தஞ் சொல்லக்கூடுமோவென்னில், உளனென்கிற பக்ஷ
த்திற்கு லக்ஷணயா உளனென்று சொல்லப்பட்டவனென்றுபொ
ருளாக்கி இப்பக்ஷத்தின்மேலே அவனென்றொரு பக்ஷத்தை அத்யா
ஹரித்துக்கொண்டு பக்ஷங்களுக்கிப்படி தாத்பர்யஞ் சொல்லுகி
றாரென்று கண்டுகொள்வது. இப்படி அர்த்தங்கொள்ளாதபோது
அஸ்தியென்னில் ஆஸ்திகபக்ஷவிஶிஷ்டன், நாஸ்தியென்னில் நா

ப — உளனெனில் - அஸ்தியென்றுசொல்லில், உளன் - ஆஸ்திக
விஶிஷ்டன், ஆஸ்திகவிஶிஷ்டனென்று சொல்லப்பட்டவனென்
றபடி. ஆவனிதிஶேஷ:. உளனலனெனில் - அஸ்திகவிஶிஷ்ட
னல்லனென்றுசொல்லில், உளனித்ருஷ்டஜநீய, உளன் - வி
த்யமானன், நாஸ்திகவிஶிஷ்டதயாவித்யமானனென்று சொல்லப்ப
ட்டவனென்றபடி. அத்ராபி - ஆவனிதிஶேஷ:. இவ்வுருவுகள் -
இந்தரூபிகள், தேவமநுஷ்யாதிநாநாரூபியாய் ஸ்தூலமாக்கதெ
ன்றபடி. அவனுருவம் - தஸ்யரூபம் - தஸ்யஶரீரமென்ற
படி, இவ்வருவுகள் - இந்த அரூபிகள், தேவமநுஷ்யாதிநாநா
ரூபவஸ்துக்களாய் ஸூக்ஷ்மதஶாபன்னங்களான இந்தவஸ்து
க்களென்றபடி, அவனருவம் - அவனுடைய அரூபம், அவனு
டையஶரீரம், நாஸ்திகமென்றபடி. ஸூக்ஷ்மவிஷயத்வாகார
கமிறே ஶப்தானுக்கு நாஸ்திகம். உளனெனவிலனென - உள
னென்றுமிலனென்றும் சொல்லப்படுகிற, இவைகுணம்- இந்தகுணமை

ஆ— விற்குப்பவநும் இப்படி ஸம்ஹாரவ்ருத்திப்ரதிபாதகவாக்யங்களையு
முன்னேவென்னில் இவையும் ஸூக்ஷ்மசித்விசிஷ்டங்களாய்க்கொண்டு உ
ளவென்று சொல்லுகிறப்பவநும், ஸ்ருஷ்டிப்ரதிபாதகவாக்யங்களை யில்
லையென்னிலும் அவை ஸ்தூலசித்விசிஷ்டங்களென்று சொல்
லிற்றுய்வநும். ஆகையால் ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரப்ரதிபாதகவாக்யங்களும்,

இ— ஸூக்ஷ்மசித்விசிஷ்டன் என்ற ப்ரஹ்மத்துடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்
கள் நம்முடைய ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரவ்யவஹாராயாதீநங்களென்றிப்
படி. இவ்வாக்யங்கள் ஸமானவிஷயங்களாய் முடியுமென்
றுகருத்து. இவ்வுருவுகளிவ்வருவுகளென்று ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாவஸ்தா
க்களை த்ரவ்யத்வஸ்வபாவங்களாக நிர்தேசிக்கையும், அவனு
ருவமென்றதைத்தொட்டு ஸம்ஹாரத்தி ப்ரகாரகத்வஞ் சொல்லு
கையும் சேதனாசேதனவிகாரங்களை வழியாமைபாலே இவற்
றுக்குமிங்கே ஸத்யஸ்வரூபத்தி ஸித்தமென்று காட்டுகிறா
ர் (இப்படி ஸம்ஹாரவ்ருத்திப்ரதிபாதகங்களால்) ஸம்ஹாரவ்ருத்திப்ரதி
பாதகவாக்யங்களையுமென்றது - ப்ரமாணங்களையும் ப்ரமாண
பேஷமான வேதத்தையும் மற்றுமுள்ள ஜகத்தையுஞ் சொன்ன
படி. இந்தப்பாட்டிலே பிரவையெல்லாத்திற்கும் ஸத்யத்வஸ
மர்த்தநம் ஸித்தமாயிற்று. உருவுகள் அருவுகளென்கிற பதங்களை
யுரைக்கிறார் (ஆகையால் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மாதியால்) ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம
வங்கள் சேதனாசேதனங்களான ஸ்வரூபங்களாகையாலே
ஸ்தூலஸூக்ஷ்மப்ரதிபாதகங்களென்று ஸமாஸமும் ஸ்தூலஸூ
க்ஷ்மங்களென்று நிர்தேசிக்க ப்ராப்யாதிகமும் உப
பன்னம். ஸ்தூலஸூக்ஷ்மப்ரதிபாதகங்களென்றது - ஸகல
ப்ரவசமான ஜகத்தென்றபடி, ஜகத்துக்கு ஸத்யமாவது - தேஹ
ஸ்வரூப்ரதிநாதரவர்த்தித்வம். ஸகலத்வமாவது நாமரூபவத்தி
த்வம். ஜகத்வஸம்ஹாரப்ரகாரமே - ஸகலஸம்ஹாரத்வா
த்திரோயிதீ ஸத்ருக்ஷாயஸா'வென்று பாஷ்யத்திலே நிஷேதிக்
கப்பட்டதிறே. நடுவு உருவுகள் அருவுகளென்கிற பதங்கள்
ப்ரக்ருதிகளையும் ப்ரயோஜனங்களையுஞ் சொல்லுமத்தனையொ
ழிய ஸ்தூலஸூக்ஷ்மப்ரதிபாதகங்களைச் சொல்லுமோவென்
னில், இப்பதங்களிங்கே ஸ்வஸ்வமானாதிப்ரதி விசிஷ்டவஸ்து:

ஆ—அவனுக்கு ரூபமாயிருக்குங் கீழ்ச்சொன்ன த்ரவ்யங்களை
லேயிப்படி ஸூக்ஷ்மஸ்தூலங்களாகிற அவஸ்தைகளையுடையனென்

இருக்கையும் தத்ரூபிக அவஸ்தைகளோடுஞ் சொல்லுகிறது. ஆகையா
லேயிவை ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூல ப்ரபஞ்சாகாரங்களென்னக் குறையி
ல்லை. இவையிங்கே காரணவிஶிஷ்ட கார்யவிஶிஷ்ட வஸ்த்வாகாரங்
கள் தானுமானெனினி; உளனென்று முளனலனென்று மீ
ஶ்வரனுக்குச்சொன்ன ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்கள் காரணவ வஸ்
ஸ்தாகாரமும் காரணவிஶிஷ்ட வஸ்த்வாகாரமும்
என்றுகாட்டுகைக்காக. "அவனுருவமவனருவ" மென்கிற வசனங்க
ளாலாரூஷிக்கிறார் (அவனரூபத்யாதியால்) இங்கு ரூபமெ
ன்றது ஆகாரமென்றபடி. ஸம்ஹாரனுக்கிங்குச்சொன்ன ஸூக்ஷ்
ம ஸ்தூலவஸ்தைகள் கிரமங்களென்று விஶேஷிஜ்ஞா
னமாய "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீதேகமேவாத்விதீயம்"என்
கிறவிடத்திலேபோலே காரணவஸ்தாகாரமாகிற
ஸூக்ஷ்மமும், கார்யாவஸ்த வஸ்த்வாகாரமாகிற ஸ்தூலமு
மென்று நிஷ்கர்ஷிக்கைக்காக அவனுருவமித்யாதியாலே தத்
வஸ்த்வாகாரங்களைச் சொல்லுகிறது. "ஸதேவ ஸோம்யேதமக்
ர ஆஸீத்"என்கிற ஸந்தர்ப்பத்திலே இப்படி நிஷ்கர்ஷிக்கப்படுகி
றது அவனுருவமென்கிற விடத்திலேயுமென்கைக்காக ப்ரஸ்தா
வைக்காட்டுகிறார் (ஸதேவத்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்ன த்ரவ்யங்
கள் "யஸ்ய ப்ருதிவீ ஶரீரம், யஸ்யாத்மா ஶரீரம், தானிமானி
ஸர்வாணி, ஸர்வகதோ வ்யாப்தி" இத்யாதிகள். ஸூக்ஷ்ம
ஸ்தூல ப்ரபஞ்சாகாரமாய் நிற்கும் உபாதானகாரணமும் த்ரவ்யம்
மென்று காட்டுகைக்காக இப்படிச்சொல்லுகிறது. 'உளனென வி
லனென விவை' யென்கிறதற்கு நிஷ்கர்ஷம் பண்ணிச்செய்கிறா
ர் (ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்களாகிறவென்று) குணமுடைமையிலே
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் பண்ணிச்செய்கிறார் (ஶரீராதி த்யா
தியால்) ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்களிரண்டும் விஶேஷ்யம். ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலங்கள்
ஸூக்ஷ்மஸ்தூலங்கள் ப்ரபஞ்சமான விஶிஷ்டமாய் பரமைகியமே யெ
ன்றபடி. உடைமையிலென்றது ஸ்வரூபஸ்வபாவமென்று
ருந்து. இதுதகைமையாலென்றபடியாய் இதற்குத் தாத்

மு— டைமையில் * உளனிருதகைமையொடு ஒழிவிலன் பரந்தே * * * * * ||கூ||

ஆ— றுசொல்லுகையாலே சத்தியென்னிலும் உளன், அசத்தியென்னிலுமுளன், உளனிடத்து ஸர்வாகாரதாவாய்க்கொண்டுளனென்கிறார்- இப்படி ஶூந்யவாதியை நிரஸித்தது. * கூ||

(பரந்த) ஸர்வஜகத்காரணங்களிலும்,

இ- யருளிச்செய்கிறார் (சத்தியென்னிலுமித்யாதி) ஒழிவிலன் பரந்து" என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உளனிடத்தி லித்யாதியால்) இப்படியிப்பாட்டிற்கு ஶூந்யவாதி நிரஸநத்திலே தாத்பர்யமாகில் எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீஶாவிஸர்வித்வயோகத்தை விஸதீகரிக்கவந்த விவரணத்திற்கு இப்பாட்டுசேராதொழியாதோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீஶாவிஸர்வித்வயோகஸ்வீகாரம்படியென்கை. ததாச, ஶூந்யவாதிநிரஸநம் ஸ்ரீஶாவிஸர்வித்வயோகஸ்வீகரணஶேஷமாய் வந்ததாகையாலே இப்பாட்டு இவ்விவரணத்திற்கு நன்றாகச்சேருமென்றதாய்த்து. *

பத்தாம்பாட்டு.

பரவையுள்நீர்தொறுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸமுத்ராதியால்) நீர்ஸமூஹம் ஜலஜாதமாவியாயிருக்க விசேஷஜலாஶயமாக விசேஷிப்பானேனென்னில்? ஸம்ஸாரனுக்கு ஸுலபஸ்தாநங்களிலே ஸந்நிதானம் 'திடவிசும்பெரிவளி" ஸம்ஸாரங்களை, இந்த பதார்த்தங்களையென்றபடி, சத்ஸ்வாக்ஷணாதபதார்த்தங்களையென்கை, குணம் - பதார்த்தம், உடைமையில் - உடையவனாகையாலே, உடையனென்று சொல்லப்படுகையாலேயென்றபடி. உளன் இலனென்கிற ஸ்வபங்களாலே ஐதிஹ்யோக்தி; இருதகைமையொடு- இரண்டுஸ்வபாவங்களோடே, நாமரூபவத்ஸ்வரூபகாரமும் ததபாவஸ்வரூபகாரமுமாகிறஸ்வபாவங்களோடேயென்றபடி. தகைமை- ஸ்வபாவம். உளன்- விக்ரஹன்' பரந்து- வ்யாபித்து' ஒழிவிலன் - ஒழியாதவன், ஸகலத்தையும் ஸர்வதா வ்யாபித்திருப்பவனென்றபடி' * * * கூ||

மூ— பரந்ததண் பரவையு ணீர்தொறும் பரந்துளன் பரந்தவ ண்டமிதென நிலவிசும் பொழிவறக் * கரந்தசிலிடந்தொறு

இ-த்ருதிகளிலே வஸிக்கையாலும், சிலிடந்தொறு மென்றும் இடந்திகழ் பொருடொறுமென்றும் இப்பாட்டிலே ஸூக்ஷ்மா ஸூக்ஷ்மங்களை யெடுக்கையாலேயிப்பாட்டு ஸமஸ்த உபாதான வஸ்துவி லும் வ்யாப்தியைச் சொல்லுகிறதாகத் தோற்றுகையாலும் இந்த நிர்வாஹம் உபாதானபரமென்று கருத்து. சிலிடந்தொறுமென்று அதிஸூக்ஷ்மமான அசித்வஸ்துக்களை மேலே சொல்லாநிற்க செய்தே உபாதானங்களை யிங்கே தனித்துச் சொல்லாது தேவமநுஷ்யாதிவ்யஷ்டி வஸ்துக்களொன்றுமின்றிக்கே உபா மாயிருந்த காரணதசையிலும் அதிஸூக்ஷ்மாசித்வஸ்துக்களிலே வ்யாப்தியைக்காட்டுகைக்காக வென்றுகருத்து. ததாவஸ்தா பந்நம் காரணதசையிலேயிருந்த அநகாரதவாயென்று க

ஈ— இவையுண்ட - இந்த ஜகத்துக்களை ஸம்ஹரித்தவனான, கர ன் - ஹரன், ஸர்வகாரணபூதனா ஸர்வேஸ்வரனென்றபடி. இத ற்கு பரந்துளனென்கிறதோடே அந்வயம். இது பரந்ததண்டமெ னவென்றமையிப்பது. இது - இந்த ஸமஷ்டியான, பரந்தவண்ட மென - விஸ்த்ருதமான அண்டமென்னும்படி, இந்த ஜகத்துக் குக்கு மேற்சொல்லப்புகுகிற உபாதானாதிவஸ்துக்களுக்கு மமயம், பரந்த - விஸ்த்ருதமான, அவிக்ஷேபமவாலெ அநவ ஸ்தாவிஸ்தாரமின்றிக்கே அநகமாய் வ்யாப்தமா னென்றபடி தண் - ஸீதளமான, அவாப்தவாதிதஜஸம்போக மைமையாலே அதிஸீதளமானவென்றபடி. இந்த விசேஷணத் தால் வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்ட்யநந்தரகாலீனதேவதேஹா வ்யாவ்ருத்தி ல்லிற்று. பரவையுள் - ஸமுத்ரத்தில், வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டே: பூர் வாவஸ்தையான அநகாரவத்திலென்றபடி. நீர்தொறும் - ஜல வஸ்துக்களெல்லாத்திலும், பரந்துளன் - வ்யாப்தனா ன், விசும்பு - ஆகாசபக்ஷங்களிலே, இது உபலக்ஷணம், ஸம ஸ்தலோகங்களிலுமென்றபடி. ஒழிவற - ஒழிவின்றி, ஒரு ப்ரதேசமுமொழியாதபடி யென்கை, கரந்த - அதிஸூக்ஷ்மமான அஸத்வஸ்துவாய் நின்ற என்றபடி. சிலிடந்தொறும் - அத

ஆ — வ்யஷ்டிஸமஷ்டிரூபாகாரேண வர்த்தியாய், ஸர்வஸாக்ஷி யாயிருந்த ஸர்வபூதங்களிலும் வ்யாபித்து, அவற்றினுள்ளே ப்ர காசிக்கிற ஸர்வபூதங்களிலும் ஸூக்ஷ்மமான ரூபத்தில் வ்யாபித் தாப்போலே ஸநாயாஸத்தாலே ஸர்வஸாக்ஷியென்று,

இ-ண்டுகொள்வது. இது உரையிலே சொன்னநிர்வாஹம். நிலவி சும்பொழிவறக் கரந்த என்கிறதை யுரைக்கிறார் (வ்யஷ்டிஸமஷ்டி யால்) நிலவிசும்பென்றது ஸமஷ்டியாகோடலக்ஷணமென்று க ருத்து. ஒழிவறக் கொறு மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வபூ தேஷுத்யாதியால்) பரந்ததென்று ஸ்ருஷ்டிவாக்யத்திலிருக்கிற ப ஹுத்வத்தை இங்கே ஸந்தோஷமென்றுகாட்டுகைக்காக அதையி ங்கேயுரைக்கிறார் (வ்யாபித்தென்று) வ்யாபித்தென்கிறதற்கு ஸ ஸங்காதிதனென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இடந்திகழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவற்றினுள்ளேயித்யாதியால்) பொருடோறுமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வபூதங்களிலு மென்று) ஸர்வபூதங்களிலுமென்று ஸர்வேஷ்வபம் கீழ்ச்சொன்ன ஜ கதாதிஸாதாரணம். பரந்தவண்டமிதென என்கிற த்ருஷ்டாந்தம் ஜகத்காரணத்தைக்கு ஸஞ்சிதமாயிருந்ததேயா கிலும் ஔசித்யத்தாலே [illegible]ணக்கெல்லாத்துக்கு மித த்ருஷ்டா ந்தம் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக அதையிங்கே யுரைக்கிறார் (ஸூக்ஷ்மத்யாதியால்) இந்த த்ருஷ்டாந்தத்தாலே ஸித்தமாயிருக்கத் தைத் தருளிச் செய்கிறார் (ஸநாயாஸத்தாலே இத்யாதியால்) "ஜ்ஞாபநஸாபேக்ஷாக" என்கிறதுக்கும் [illegible]களிலே வ்யாபி யாநின்றால் [illegible]குமோ வென்னில்? ஸம்பந்தில் வ்யாபித்தாப்போலே ஆயாஸஸம்ஸ்காரங்களின்றிக்கே யிருக் குமென்கிறரென்று கருத்து. விசாலமான ஸம்ஸாரண் ஸணக்கு ளிலே ஸஸங்காதிதனாயிருப்பது, ஸமக்ஷக வரதண்ணத்தில் லேவஸ்யஸ்ம ஸமஷ்டிகளையும் நிர்வஹிக்கவல்ல ஸக்தியையு டைத்தாயிருக்கை. இப்படி ஸமஸ்தங்களிலும் வர்ணணென்று சொல்லுகிறதென்கிறதாலே ஒழிவின்பரந்ததென்று கீழ் ப்ர ஸாதமான வ்யாப்திப்ரகாரத்தை விஸதீகரித்துப் பாட்டென்று ஸம்ஷதியும் ஸம்ப்ரதிபத்தி. கரந்தென்கிறதை யுரைக்கிறார்.

மூ— மிடந்திகழ்பொருடோறுங் * கரந்தெங்கும்பரந்துள னிவையுண்டகரனே * * * ||௰||

ஆ— ஸர்வேச்வரத்வக்குப்கொண்டு ஜகத்ஸம்ஹாரகனுமாய் ஸம ஸ்ருஷ்டிகாரணவஸ்துமாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய துயரறுசுடரடிதொழுதெழென் மனனேயென்கிறார். * * ௰॥

(கரவிசும்பு) ஸ்ரீமாதவகாரணமோமோவகாரணோ ஹயவி

இ- (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்)இவையுண்டவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜகத்காரணத்வாதியால்) கரனென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (ஸாக்ஷாத்ஸ்வாதியால்) இப்பத்துப்பாட்டிற்கும் முதற்பாட்டின் தாத்பர்யவாக்யத்தோடே ஸம்பமென்று கீழ்ச்சொன்ன அர்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிப்பிக்கிறார் (அபராஜதாதியால்) ௰॥

நிகமனம்.

இத்திருவாய்மொழி யெம்பெருமானுடைய ஜ்ஞானவிஷத்வாதி வர்த்தநபரமாயிருக்க, "பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்"லென்றிதை ஸர்வஸ்வாமி வர்த்தநபரமாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதாதியால்) ஜ்ஞானவிஷத்தாலே யென்றது ஜ்ஞானஸ்ஸங்கிழியுந்துறை திருவடிகளென்கிற ஜ்ஞானவிஷத்தாலே என்றபடி.

ஸ—மானஸஸந்தோறும்,இல் - ஸ்தலம், இடம் - ஸ்தாநம்,ஸரீரமென்றுஞ்சொல்லுவர். அப்போது உபகாரகவிஶிஷ்டமான ஸரீரந்தோறுமென்றபடி, பரந்துளனித்யாநுஷங்கம். இடந்திகழ் - ஸரீரத்திலே ப்ரகாசியாநின்ற, ஸ்வயம்ப்ரகாசமானவென்றபடி. திகழ்கை - ப்ரகாசிக்கை, பொருடோறும் - பதார்த்தங்கடோறும், விஷயங்களெல்லாத்திலுமென்றபடி, பொருள்தோறுமென்கிறவிடத்திலே ஐகாரத்திற்கு தகாரவகார ப்ரகாரஶேகாஶ்ரயமாய்த்து. ஸர்வம்ஸமர்த்தாத்ருஷ்டவ்யம். எங்கும் பரந்து - ஸமஸ்தவ்யாபித்து. நித்யாபேக்ஷைப்போலே யதார்த்த ஸம்ஹாரநித்யலக்ஷ்மீயே ஸர்வஸ்வத்தாலே ஸமஸ்தவ்யாபித்தின்றபடி. கரந்து - அதிஸூக்ஷ்மனுப், ஸர்வேச்வரஸ்வரூபனென்றபடி. உளன் - இருப்பன். * * * ௰॥

மூ— கரவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை * வரநவில்திறல்வலி
அளிபொறையாய்நின்ற * பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்

ஆ— ஸர்வஶக்தியான எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிக்கிற திருவாய்மொழியென்கிற இப்பொருளை ஔவிசுத்தியாலே அவன்திருவடிகளை ஆஶ்ரயிக்கிறதென்கிறார். இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களினழகையும் ஸாஹித்யத்தினழகையும் பொருளின்சீ

இ- தயாவ திருவடிகளை ஆஶ்ரயமாகச் சொன்னது ஔவ வாரிகமென்றதாய்த்து. விஶிஷ்டனான எம்பெருமானென்று மனவாலே இப்பாட்டில் ஸர்வஶக்தித்தின் ஸத்பாவஞ்சொல்லித்தாயிற்று. இப்ஸர்வஶக்தித்தில் ஸ்ரீஆவிர்பாவியோடுஞ் சொன்னது ஸோமவிஶுத்திக்கு முடைமையென்று கருதது. நிரையென்கிற பதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியின் சொற்களித்யாதியால்) சொற்கள் - பதங்கள், அவற்றிற்கு அழகாவது ப்ரஸாதமாதுர்யாதிகளான ஸப்தகுணங்கள். ஸாஹித்யத்துக்கழகாவது "ஸதாராம் ஸௌஹார்த்த நிஷ்டி விஷய ப்ருவணமயா:" என்றுசொல்லப்பட்ட ஸம்யக்ஸாதிஶேஷம். நிறை யென்கிறபதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொருளின்சீர்மையுமித்யாதி பார்த்து என்றுமன

ஸ— கரவிசும்பு - கரந்த ஆகாசம், வாயுவைக்காட்டிலும் ஸூக்ஷ்மமாகையாலே ப்ரத்யக்ஷமான ஆகாசமென்றபடி. எரி - அக்நி, வளி - வாயு, நீர் - ஜலம், நிலம் - பூமி, இவைமிசை - இந்த பூதங்களின்மேலிருக்கிற - வர - ஶ்ரேஷ்டமான, நவில் - ஶப்தம், திறல் - ஸாமர்த்யம், இங்கு ஸூக்ஷ்மமான தாஹஸாமர்த்யம் விவக்ஷிதம். வலி - வாயுவின்மேலான வேகம், அளி - ஜலகுணமான ஶைத்யம், பொறை - ப்ருதிவீகுணமான க்ஷமை, ஸர்வபோக்யமென்றபடி. நின்ற - இவையெல்லாமாய் நின்றவனுடைய, தத்தத்ஸ்வபாவமாய் நின்றவனென்றபடி. பரனடிமேல் - ஸர்வேஶ்வரனுடைய திருவடிகளின் விஷயமாக. குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் - திருநகரியிலவதரித்த ஆழ்வாராலே அருளிச்செய்யப்பட்ட, இப்பாசுர விஶேஷம்,

ரூ—   செல் * நிரைநிறையாயிரத்

ஆ— ர்மையையும் இசையினுடையும் இசேர்த்திகளுடைய ஸ்ரீ
ரஸம்பவித்வமஹத்தையும இவைபொய்யில்பாடலாயிருக்கிற
படியையும் பார்த்து இப்படியாலே தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவும்ப

இ- வ.லே) இந்த பொருள் - ஸமஸ்தஸ்வரூப ஸ்வபாவங்களில் ஹாதி
கள், அவைத்துக்கு சீர்மை - ஸம்ருத்தியோ, அதாவது, ஸம்ரு
த்தங்களுங்களான ஸாஹித்ய ஸம்பந்தாதிகளைப் போலன்
றிக்கே "க்ருஷ்ணஸ்ய பரமாத்மநः" என்கிறபடியே நிரதிஸயா
நந்தரூபமாயிருக்கை. இசை - நாத, இச்சேர்த்திகளிலுடை
ய வென்றது மேற்சொன்ன உதாத்தாநுதாத்தஸ்வரிதாதி
த்ரைஸ்வர்யஸம்பத்தியுடைய வென்றபடி. ஸ்ருஸம்பந்த
மாவது "ஸாமவேதஸ்தாநம் ஸாமகாநம் வஸிஷ்டகதிவ" எ
ன்று சொல்லப்பட்ட ஸாமவ்யஞ்ஜகம், நிரைநிறை யென்கிற வி
ஶேஷணத்தாலே ஸூசித்த ஸம்பந்தத்தை யநுஸந்திக்கிறார்
(இப்படியாலே பிரகாசிப்பான்) தமிழர் - த்ரமிடகவிதார்கிகர்,
இசைகாரர் - நாதாஸக்தர். பத்தர் - பக்தர், பரவும்படி - கொ
ண்டாடும்படி என்கை, இக்காலே பொராய்க்காவிரோதர்ந்துக்
கு உபாதேயமான வ்யவஸாயத்தை காட்டில் வ்யாவ்ருத்தி
சொல்லிற்றாய்த்து. வீடென்கிறதற்கு த்ருஷ்டம் மருவிச்செய்கி
றார் (நிரதிஶயத்தாலே) ஸம்ருத்தமாயிருப்பன வென்றது -
ஸம்ருத்தமாயிருப்பனவென்றபடி. இப்படிப்பட்ட விஶேஷ *
ஸாக்ஷாத்காரம் - என்கிறதாலே ஸம்பந்தாநுஸ
ஜிக நிரவயிகஸ்ரீ கீழுள்ளடங்கா தே ஸம்பந்தம்பாதகமானவி
வர் ஆயிரமென்று ஸங்க்யாயிபதிஷேமாம் பண்ணுகிறார்

ஸ—ஸம்ஹாரகால்யத்தில் ஸம்கோசம். இத்தால் ஸ்வதந்த்ரமாக
ஜகா சொல்லிறுப்பத்து. நிரை - நிரைநிறையுடைத்தான, ஸம்ஸ்
கார்யமாமியானவென்றபடி. நிறை - பரிபூர்ணமான, ஸ
ம்ஸ்லேஷையுபாத்தமான வென்றபடி. இவையிரண்டுமுந்துக்
ம விஶேஷணங்கள்' ஆயிரத்து ஸஹஸ்ரத்தில்,

மூ— இவைபத்தும்வீடே ॥ ௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— டிநிரதிசயகல்யாணமாயிருப்பனவெம்பெருமானுக்கு ஸ்வ யக்ஷமாகவேணுமென்று தம்முடைய ஸந்நிவேசத்தாலேஆயி ரமென்றருளிச்செய்கிறார். * * * ௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீ- வென்ன வருளிச்செய்கிறார். (எம்பெருமானுக்கிசஹ்ருதி) ஸ்வபக்ஷமென்றது ஸம்ருத்திஷமென்றபடி. ஸம்ருத்திஷமாகச்சொல்லியல்லது நிற்கவொண்ணாத விஷயஸ்வபாவகஸ்ருதமான ஸந்நிவேசத்தாலே ஆயிரமென்கிறாரென்று கருத்து. * * ௧௧॥

பா— இவைபத்தும். இந்தப்பத்துப் பாட்டுக்களும், வீடு-மோக்ஷம் போலே நிரதிசயபோக்யமென்றபடி. * * ௧௧॥

ஜீ நம்பெருமாள் ஷோடசம்பயி ஸ்ரீமதே

ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(உயர்வறவுயர்நலம்)

ஶ்ரீஶோத்ருஷ்டேணஸாத்ய: ஸ்திரசரதநுகச்ஸ்ரீமாநஸ்வ
க்ஷா: ஸ்வாயத்தாஶேஷஸத்தாஸ்திதியதநபிதாமேயமே
காமேவாஸ்வாத்யா: । ப்ரத்யக்ஷவ்ருத்தத்தமாவாக்ஸ
நஸதஸமஸ்தஸ்வர்தகோஷாவேதை: வஶ்யோ
யோகீவாஸ்த்யக்ஷநதாவநஶாநாத்விதா ॥௧௧॥

இப்படி பத்து ஶ்லோகங்களாலே திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யத்தை ஸம்ஸாரிதஶாங்காபரிஹாரரூபமாக நிஷ்கர்ஷித்தருளி, அநந்தரம் அடைவிலே தத்ஸங்க்ரஹத்தை யருளிச்செய்யக்கடவராய் ப்ரதம ப்ரதமஶதகத்தில் ப்ரதமதஶகத்தை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார் (ஶ்ரீஶோ த்ருஷ்டேண ஸாத்ய:) (ஶ்ரீஶோத்ருஷ்டேணஸாத்ய:) உயர்வற வுயர்நலமுடையவன் - ஐதோவ்யாத்யுத்கர்ஷமில்லாதபடி உத்க்ருஷ்டகல்யாணகுணங்களை யுடைத்தாகையாலும், (ஸ்திரசரதநு) முழுநலம் - நிரவதிகாநந்த ஸ்வரூபனாகையாலும், (ஸ்ரீமாநஸ்வ க்ஷா:) மலர்மிசையெழுதரு மனனுணர்வளவிலன் - ஸாதா ஐஶ்வர்யவர்ஜிதவைலக்ஷண்யமாக வுண்டான வேதவேதாந்தவி ஷயத்தையாலும், (ஸ்வாயத்தாஶேஷஸத்தாஸ்திதியதநபிதாமேயமேவாஸ்வ)இதுக்ருபண நாயகனிவனுவன்-அவரவர்தமதம தமதறிவறிவகை வகை நின்றனர் என்ற மூன்றுபாட்டுகளாலும் . விலக்ஷணவிஷய நிர்ஹேதுக ஸத்த்வஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளும் ஸமர்ப்பித்தமையென்றும், எம்பெருமான் ஸகலசேதநாசேதநங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணத்தைக்கொண்டு ஸகலமும் தானேயென்றும், ஸ்வதந்த்ரமானபடி தந்த ஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளும் தன்னதீனமென்று ஸமாதானம் பண்ணுகிறார் ஏதபத்திலே சொல்லுகையாலே * ஸ்வயம் ப்ரயோஜநமாக வேதாந்தவேத்ய [ஐக] ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணமானமையால், (ஸேவ்யோ ஶ்ருதிப்ராத:) திடவிசும்பெரிவளி - ஸர்வாத்மகத்துக்கும் வேதப்ரமாணம் சொல்லுகிற காரணஷ்வஹக்ஷம் ஸம்ஸாரத்

ஷென்றுதோற்றும்படி தான் ஶரீரியாய் ஜகத்தை ஶரீரமாக உடைத்தாகையாலும், (அந்த:ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம்) அரனயனென - இந்த ஜகத்துக்கு நிர்வாஹகரென்று ஶங்கிதரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், (ஸர்வஸர்வம தத:) உளனெனிலுளன் - ஸர்வஸம்ஹர்த்தனான ஈஶ்வரனையில்லையென்று ஶ்ருதிவாதிகளாலே சொல்லிமுடிக்கவொண்ணுத படி ப்ரத்யக்ஷத்தாலே ஸர்வஸ்வஶ்வரனாய் அறியப்படுகையாலும், (ஸர்வத்ர வ்யாப்தேன:) பரந்த தண்பரவையுள் - வேதனன் ஶரீரமென்றவத்திலே நின்று ஜ்ஞாநத்தாலே எங்கும்வ்யாபிக்கும்படி யன்றிக்கே ஸர்வஸ்தலத்தளிலும் ஸாநித்யேன எங்குமொக்க வ்யாபித்துநிற்கையாலும், (வஸ்துநியோசீவாம்) எம்பெருமானே ஸர்வஸ்வாதாரனென்று ஸாக்ஷாத்கரியாநின்றுகொண்டு யோகிஶ்ரேஷ்டரான வாழ்வார் தம்முடையதிருவுள்ளத்தைக்குறித்து அவனுடைய திருவடிமலர்களைத் தொழுதெழென்று உபதேஶகத்திலே யருளிச்செய்தாரென்கிறார். * * * * * *கக॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ—(விடுமின்முற்றவும்) இப்படி ஸர்வேச்வர விஷயாநுபத்ர
நுபவஜநித நிரவதிக ப்ரீதியானது ஸம்ஸாரிகளை ஸம்ஸாரி
ருப்பார் பலரோடேகூட ஸஹ்ருதயாநுபவ ஜாநுபவமாணவேஷ்டித
விஷயங்களைச்சொல்லியும் கேட்டுமநுபவிக்க வேணுமென்னு
மபேக்ஷையைப் பிறப்பிகையாலே அந்தவபேக்ஷாநுகுணமாக

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—நந இப்படியாழ்வாருக்கு விஷயாநுபவம் நடவா
நிற்க இவ்வநுபவமெல்லாம் ஸர்வேச்வரன் "கொள்ள
மாளாவின்பவெள்ள" மென்றும் "தனக்குந்தன்றன்மை யறிவ
ரியா" னென்றும் சொல்லுகிறபடியே யநுபவித்துத் தலைக்கட்
டி முடியாதபடி யபரிச்சிந்நமாயிருக்கையாலே யநுபவம் மு
டிந்துகையொழிந்த தென்னவுங்கூடாதிருக்க "காதல்கடலின்மி
கப்பெரிதால்" என்றும், "சூழ்ந்ததனிற்பெரியவென்னவா" வெ
ன்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே யிவர்க்கு ஸமக்ராநுபவாபிநிவேசமு
ம் நிஸ்ஸீமமாயிருக்க "எப்பொழுதும்நாள் திங்களாண்டூழி யூழி
தொறுமப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாராவமுத" மென்று
தமக்கவன் நித்யாபூர்வாபூர்வமாயிருக்குமென்று தா
மேசொல்லுகையாலே இவர்க்கு காலதத்தாலே ராஹி
த்யமும் சொல்லவொண்ணாதிருக்க இப்போது ஸமக்ராநு
பவத்தை யொழிந்திவரித் திருவாய்மொழியிலே பராவரே
ஸ்வரவ்யதிரிக்த விதுகூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இ
ப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழ்த்திருவாய்மொழியிலு
க்தரீத்யா என்றபடி, இங்குபாயாத்யமாவது, ஸாத்விகஸாத்வி
கோபலக்ஷித ஸம்ஸாரிகளுக்கு, இத்தாலிஷ்வரனுடை
ய வுபாயபாவ்யாதமான பரத்வம் கீழ்த் திருவாய்மொழிக்
கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. பிறப்பிக்கையாலே என்கிற வி
துக்கு உபதேசிக்கிறாரென்கிறவித்தோடே ஸம்பந்தம், இப்படிய
பேக்ஷை பிறந்ததாகிலவர்களோடே வந்தநுபவிக்கு மதொ
ழிய அவர்களுக்கு உபதேசிப்பானேனென்ன வருளிச்செய்கி
றார் (இவரந்தவபேக்ஷத்யாதி) ஸம்ஸாரிகளோஸ்திலையாகில்
யுந்தவபேக்ஷையைத் தவிருமத்தனையொழிய வாஸிஷ்ட்யத்தில்

மூ— வீடுமின்முற்றவும் * வீடுசெய்தும்முயிர் *

ஆ—ஜநாஸக்தைச்சூழ்ந்தவொருத்தர் ஸ்ரோதாக்களில் ஸர்வதேச
ஹோபரராயிருப்பாரில்லாமையாலே இவர்களைஸர்வதேசகஹோபரா
க்கிக்கொண்டாகிலும் ஜநாஸக்தை வேறுபென்று இவ்வர்த்தத்தைகு
றித்துஸர்வதேசகஹோபஸாதாரணமான ஸக்திபோகத்தைஸர்வத்ரு
கிரிகஷ விஷயவைராக்யபூர்வகமாக உபதேசிக்கிறார். ஸர்வ
த்ருஷ்ணகிரிகஷ ஸர்வவிஷய ஸங்கத்தையும்விட்டு இவ்வர்த்தத்தை ஸோ

இ-லாதார்க்குஉபதேசிக்கை யாவதியோவென்ன வருளிச்செய்
கிறார் (இவர்களைபித்யாதி) உத்கடாதிநிவேஸ னேவத்ருத்
தைப் பார்க்கவொட்டாதென்று கருத்து. (ஸர்வதேசக வோக
க்ஷேத்யாதி) ஸர்வதேசகஹோபக்ஷமாவது "ஸம்ஸ்லோக விம்பா
மைக ஸர்வதாஸ்வ" இத்யாதிப்ரஸித்தமான உக்தம், இந்தஉபஸ
ஸக்திபோக வரிவாஹமாகையால் ஸக்திபோகம் தத்வாயமெ
ன்கிறது. ஸக்திபோகஸ்வபத்தாலே ஸமதத்வமும் ஸூசித
மாகிறது. எங்ஙனேயென்னில், ஸாரீரகஸாஸ்த்ரப்படியே ப்ர
யாஜநாவாயமான ஸாஸ்வரூஷிணை முதல்திருவாய்மொழி
யில்பேசி 'தத்வமீகரணாமை-மாய் ப்ராபகமான ஸக்திபோக
த்தை யநஸாமபேசுகிறாரென்று ஸூசிதம். ஸம்ஸாரிகளை
ஸர்வதேசகஹோபராக்குகைக்காக ஸக்திபோகத்தை யுபதேசி
க்கிறாரென்கிறவித்தாலே யெம்பெருமானுடைய ஸாவாயம்ஸா
வயாக்ஷமான ஸர்வஸமக்ஷமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரகிவா
த்யமென்றுஸூசிதம். * * * * * *

முதற்பாட்டு.

முற்றவும்வீடு எனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வத்ருஷ்ணகிரிகஷத்யாதியால்) ஸர்வத்தையும் ஸ்வரூபேண விடக்கூடாமையால் ஸம்பந்தாபமிங்கே விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. உம்முயிர்வீடுமினென்றநயமாக்கி யுரைக்கிறார் (இவ்வர்த்தா

ஸ—முற்றவும் - ஸர்வத்தையும் ஸர்வத்ருஷ்ணகிரிகஷங்களெல்லாத்
தையுமென்றபடி, வீடுசெய்து - த்யாகபண்ணி, உம்முயிர் -
உங்களுடையஆத்மாவை, வீடுமின் - விடுங்கோள், ஸர்வேஸ்வரனுக்

மூ— வீடுடையானிடை * வீடுசெய்ம்மினே ||௧||

ஆ—ஷக்ஷேத்ரஸம்ஸ்ருஷ்டியுங்கோள், ஸர்வேச்வரர்க்கு மிடத்திலுடையவன்பக்கலிலே ஸமர்ப்பியுங்கோள், ஸமர்ப்பணமாவது இவவாத்மா அவனுக்கு ஶேஷமென்று ஸமர்ப்பிக்கை என்கிறார். ||௧||

இ- (கையித்யாதியால்) வீடுடையானிடை யென்கிறதைத்தனியே யொருவாக்யமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரமிடத்தித்யாதியால்) வீடுசெய்ம்மினே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமர்ப்பணமாவதித்யாதியால்) ஸமர்ப்பணமியி வீடுமினென்கிற விடத்திலே விவக்ஷிதமாகையா லி வ்வாக்யத்துக்கு ஸமர்ப்பணஸாரூப்ய ஶோதநமர்த்தத்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து. ஆத்மஸமர்ப்பணம் நித்யஸித்த ஶேஷஸ்வாஸ்வாமிபாவ ஸத்தையென்றறியாதே ஸ்வகீயத்ரவ்யத்தை ராஜாவுக்கு உபஹாரமாகக் கொடுக்குமாப்போலே ஸர்வேச்வரர்க்கிலாத்ரவஹாரவெளயமடியற்றதாகாதென்கைக்காக ஸமர்ப்பணஸாரூப்யத்தை ஶோதிக்கிறாரென்று கருத்து. இஸ்ஸமர்ப்பணம் ஹத்தியொமரஷஃ ஶ்ருவிஷ்டமென்று திருவுள்ளம். முற்றவும் வீடுசெய்தும்முயிர் வீடுமின்; வீடுடையானிடை, வீடுசெய்ம்மினே என்றிப்படி யிப்பாட்டை வாக்யத்ரயமாக்கி விவரித்தாராய்த்து. * * * * க

பா—கோளென்றபடி.மின்னென்றதுஷோணஸ்வரவெஷாவசநம்,வீடு - ஸமர்ப்பணமாவது, உடையானிடை - உடையானிடத்தில், மற்றொருவனிடத்திலே உசிதமன்றென்றுகருத்து. வீடுசெய்மினே - ஸமர்ப்பணரூபமானவிடுகையைப் பண்ணுங்கோள், இசைகை - ஸஹ்யாவஸம், வீடுமின்னென்று சொல்லப்பட்டஸமர்ப்பணமாவது ஶேஷஸ்வாஸ்வாமிபாவஸத்தமென்று தாத்பர்யம். இப பாட் இவ்வாறாயிரப்படி வாக்யார்த்தவ்யாக்யானத்தாலே இப்பாட்டை வாக்யத்ரயமாக்கிக் கொள்ளுகையுசிதம். நஞ்சீயருள்ளிட்டாரிப்பாட்டை வாக்யத்வயமாகவும் யோஜிப்பார்கள், எங்ஙனே யென்னில்; முற்றவும்வீடுமின் - ஸமஸ்தத்தையும் த்யஜியுங்கோள், விடுசெய்து - த்யாகத்தைப்பண்ணி, ஶுத்தாத்மயாதாத்ம்ய

மூ— மின்னின்னிலையில * மன்னுயிராக்கைகள் *

ஆ—(மின்னின்னிலை) விநாஶஸ்வபாவமான விஷயங்களை விடமுடியுமோவென்னில்; இவ்வாத்ம ஸம்பந்தியான ஶரீராதி ப்ராக்ருத விஷயங்களினுடைய அஸ்திரத்வாதிதோஷங்களை

இரண்டாம்பாட்டு.

இ- இப்பாட்டிலே ஶரீரங்களினுடைய அஸ்திரத்வத்தை விசிக்கையிந்த ப்ரகரணத்துக்க ஸங்கதமன்றோ? இதற்கு ப்ராக்ருதவிஷயத்யாகவிதியிலே தாத்பர்யமென்னில் இது மேற்பாட்டிலே விஸமன்றோவென்ன வகுத்தீப்பிக்கிறார் (விரக்தமேத்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்ன விஷயாநுராகத்யாகம் உக்ஷரமென்று ஸம்மேகபிறந்தவாறே யதுக்தஸாதாரகோவாயஞ் சொல்லுகிறதாகையால் இப்பாட்டு ஸாஸமக மென்று கருத்து. மன்னுயிராக்கைகள் என்கிறதை விவரிக்கிறார் (இவ்வாத்மஸம்பந்தீத்யாதியால்) ஸம்பந்தியும் ஸநாதநமென்று கருத்து. இங்கு ஶரீரத்தைச் சொன்னது ப்ராக்ருதவிஷயாணாமுபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே சூசிதம். மின்னின்னிலையில வென்னுமிடத்தெல்லையாகி யிருக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸ்திரத்வாதியால்) இங்கு அஸ்திரத்வத்தைச்சொன்னது துக்காதிஶயங்களாதி தோஷங்களுக்கு

ப— வ்யாநாவாதீ உம்முயிர்விடு - உங்களுடைய ஆத்மவஸ்துவிருக்குமிடத்தில், ஸக்ருத்ப்ரயத்நம், உடையானிடை விடுசெய்மினே - ஸ்வஷ்ம் - உம்முயிரை வீடுடையானிடை, மோக்ஷநியந்தாவானவனை ஸாதிபக்கலிலே விடுசெய்மினென்று யோஜிப்பாருமுண்டு, ஆறாயிரப்படிவாக்யத்தைப் பிரதியோஜனைக்கராணமாக ஸமர்த்திப்பித்துக் கொள்ளவுமாம். * கா

மன்னுயிராக்கைகள் - ஸ்திரமான வாத்மாவினுடையதான ஶரீரங்கள், மன் - ஸ்திரம், மின்னின்னிலையில - மின்னினுடைய ஸ்திதியுமில்லாதவை, என்னுமிடத்து - இப்படிய த்ருஷ்டஸ்திர

மூ—ன்னுமிடத்திறை * யுன்னுமினீரே ||உ||
நீர்நுமதென்றிவை * வேர்முதன்மாய்த்திறை *

அ— நீங்களேஆராய்ந்துணருங்கோள்.உணரவேளிதாகவிடலா மென்கிறார். * * உ||

(நீர்) அஹங்காரமமகாரங்களை ஸவாஸ இ- முடிகணமென்றுகருத்தாலே யாத்மஸ்வரூபம் நீரேஉன்னுமின் எனறபயமாக்கி யிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங் களேயிதாதியால்) கீழ்ச்சொன்னஸம்மேகளுக்கு உத்தரமே நாய்த்தென்ன ப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உணர வேயிதாதியால்) * * * உ

மூன்றும்பாட்டு.

வேர்முதன்மாய்த்தென்றஹங்கார மமகாரங்களுக்கு ஆ ஐ ஸந்தால்லுதைபாலே இவைத்துக்கு ஸகலஸ்வகஸமஸ ஸவிஸமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (சுஷேகாதியா ல்) ஆத்மாவுக்கு ஸாமமாவது ஸகலஸ, நீர் நுமதென்றிவை யென்றதற்கு திருஷ்டாந்தமருளிச் செய்கிறார் (அஹங்காரே திரதியால்) அஹங்காரமமகாரங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் நான் என்னதென்றிப்படி சொல்லவேணுமே யாகிலும் வாருடைய அஹங்காரமமகாரங்களை பதாவுக்கிற ராமையாலே நீர்நும தென்று சொல்லுக்குறை யில்லையென்று கருத்து. நானென்று மென்னதென்றும் தம்வாகாலே சொல்லமாட்டாரேநாகரு வேமென்று. வேர்முதன்மாய்த் தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸவா ஸநமாகவிட்டென்று) அஹங்காராதிகளுக்கு வேர்வாஸனையெ ன்றுகருத்து, இங்கால்முற்றவும் வீடுசெய்கின்று நீர்சொன்ன த்தமடையது அஹங்காரமமகார த்யமமென்று வெளியிடுகிறு ரென்று ஸமாதியும் ஸஜீவிக்க. மெய்ச்சாயிலேதைகின்றை யு

ஸ— க்க ப்ரஸஜ்ஜிக்கவ். இறை – ஸ்வஷ்ஜீவ ரிக்க, உன்று — ஸ்வாபிப்புங்கோள். * * *உ

நீர்நுமதென்றிவை - நீரென்று மென்றுமுட ந்கிற அஹங்காரமமகாரங்களை, வேர்முதல் - வேர்முடியவுமாய

மூ—சேர்மினுயிர்க்கதனேர் * நிறையில்லை ||௩||
இல்லது முள்ளது * மல்லதவனுரு * வெல்லையிலந்நலம் *

ஆ—நமாகவிட்டு ஸம்ஸாரிணே பாஶயியுங் கொள், இவ்வாத்மாவுக்கத்தோடொத்த சேதனம் தொன்றுமில்லையென்கிறார். * ௩

(இல்லதும்) ப்ராஜ்ஞமாகச் சொல்லப்படுகிற ப்ராக்ருத விஷயங்களிற்காட்டில் ஸுஸம்ஸ்தானமாகச் சொல்லப்படுகிற விஷயம் நன்றாயிருக்கலன்றோ இத்தைவிட்டத்தைப் பற்றலாவதென்னில்; ஸர்வஜ்ஞத்வநீசத்யாக ஸஜ்ஜநக்கானந்தயா இந்தவேதநா வேதநங்க

ளையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரிணேயித்யாதியால்) உயிர்க்கென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இவ்வாத்மாவுக்கென்று) அதனேரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அத்தோடொத்ததென்று) நிறையில்லை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சீரிபதி ப்ராப்யால்) சீரிபதாவது ஸாதிகமும் வியமும். * * ௩

நாலாம்பாட்டு.

ஸம்ஸாரிணுக்கு மன்னகமென்கிற பாட்டாலே சொல்லப்பட்ட வேதநாவேதநவைலக்ஷண்யாதிகளை வொடாபூர்வஸர்வசக்த ஹக்கியொடொவதெஸ ஸாமான விப்ரகாரணத்திலே யில்லதுமுள்ளது மித்யாதியாலே சொல்லுகை யஸம்ஹதமுமாய் ஸாநுராக்ஷமாகாதோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ப்ராஜ்ஞ்யாதியால்) ஸர்வசக்தாமாகவனுபவித்த ஸௌசீலத்தை யிப்போது ஸூக்ஷ்மனவிஶ்ரம்பெக்கு உதாரமாக ஸாருக்தவதெளிக்கிறாரென்னையாலே யஸம்ஹதமும் ஸாநுராக்ஷமுமில்லையென்று கருத்து, ஸர்வஜ்ஞத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஹேயப்ரத்யாதி ஸர்வஜ்ஞ யென்னுமளவாலே) அதில் வேத

ஸ—ஸவாஸரமகவென்றபடி. மாய்த்து - நஶிப்பித்துவிட்டென்றபடி, இறை - ஸம்ஸாரிணே, சேர்மின் - ஆஶ்ரயியுங்கள், உயிர்க்கு - ஆத்மாவுக்கு, அதனேர் - தத்ஸத்ருஶமான, நிறை-ஸம்ருத்தி, ஸாதிகமும் வியமுமென்றபடி, இல்லையே. * * ௩||

அவனுரு - அவனுடைய ஸ்வரூபமானது, இல்லது முள்ளது மல்லது - வேதநருமவேதநருமல்லாதது, தத்விலக்ஷணமென்றபடி. எல்லையிலந்நலம் - எல்லையில்லாத அந்த ஆநந்த

மூ— புல்குபற்றற்றே ||௪|| அற்றதுபற்றெனி லுற்றதுவீடுயிர் *

ஆ— ஸிற்காட்டில் ஸக்ருத்தெவிலக்ஷண ஸாமாந்யவநுப்ரியத்யாகங் ஸ்ரூபாநுரூபமிவிஷ்டுகைபாலே ப்ரியத்யாகமொமஹரிதஸுபா யிற்றவரிநப்பது; ஆதலாலிந்த ஹேயமானவிஷயங்களில ஸங்கத்தைவிட்டு அவனைப்புல்கு என்கிறார். * * ௬ு

(அற்றது) விஷயங்கள் ஸங்கத்தைவிடுமளவில் ஸக்ருதி

இ— நாமஅந்தர்ஸ்வத்தாலேயில்லதுமுள்ளது மென்றதுவ்யாவ்ருத்தம், "ஷடூர்மிரஹித விஷ்ணுபதம்" இத்யாதிகளிற்போலே இல்லதுமுள்ளது ஸங்கங்கள் நாஸிகாதிகளாலே ஹ்ருவ்ருத்திநிதிர்த்தங்களாலே வேதநாவேதந வராங்களென்று கருத்து: ஸர்வஸ்வத்தாலே உருஸ்வாவ்யாவ்ருத்தம். எல்லையிலந்நல மென்றதை யுரைக்கிறார் (நிரவதிகஸௌந்தர்யாத்யாதிபரல்) இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகையாலேயித்யாதியால்) இது ஹேதுகர்மமென்று விளக்கியருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலென்றது) பற்றென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஹேயமானவித்யாதியால்) அற்றென்கிறதையுரைக்கிறார் (விட்டென்று) * * ௬

ஈடு—ஐந்தாம்பாட்டு.

பற்று - அற்றது - எனில் - என்றதையித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (விஷயத்திலித்யாதியால்) உயிர்வீடுற்றதென்றதையித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸக்ருதித்யாதியால்)

ப— மான ஸம்பந்தங்களையுடையதயிருக்கும். பற்று-ஸம்பந்தத்தை, ஹேயவிஷயஸங்கத்தை யென்றபடி, அற்று - விட்டு, புல்கு - ஸம்ஸ்லேஷ, சேருமென்றபடி, அவனை யிதிமோஷிஃ, ஸம்ஸாரிவிஷயமோகமேயிலே ஸம்வஸ்ரூபனம் மோக்ஷமென்கைக்காக புல்குவென்றது, புல்குவென்கிற ஸாகஸ்வபம் ஜாதிகஸ்வபாம். * * * ௬

பற்று - விஷயஸங்கமானது, அற்றதெனில் - நிலைவிட்ட தெனில், அதிவேகமாகவென்றபடி உயிர் - ஆத்மாவானது, வீடு - ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தகமாக, ஸ்வஸ்வரூபத்தாலே யென்றபடி. உற்றது - ப்ராபித்தது, ப்ராவிக்கயோக்யமானது. அ

மூ—செற்றது மன்னுறில் * அற்றிறைபற்றே ||ரு||

ஆ—விநிவ்ருத்தமாய் ஸ்வாபாவிகமாயிருந்த சரீரத்தோடொன்றும், அதிலகப்படாதே ஸர்வஜ்ஞஸ்ருஷ்டிகளையுடைய உன்னுடைய ஸ்வாபாவிகத்தைப்பெற்று நிலைநிற்க வேண்டியிருக்கில் முதலிலே விஷயஸங்கத்தை விடும்போதே எம்பெருமானைப்பற்றி விடுவதென்கிறார். * * * * * ருஅ

இ-வி நிற்றதுஎன்று ஸ்வஸ்வரூபோபாதிகஸம்ஸ்லேஷவிநிவ்ருத்தகம் சொன்னவாறே ஸ்வாபாவிகஸ்வரூபஞ் சொல்லித்த, மென்றுகநத்து, தோன்றுமென்றது ஜ்ஞாநமயமஹேமயிலா த்மவைலக்ஷணத்தைச் சொன்னபடி. அதுசெற்று என்றதையித்து த் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அகப்படாதேயென்று) செ ற்றது என்கிறதிலபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞ த்ருஷ்டியால்) மன்னுறிலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வயம் த்ரு ஷியால்) அற்றுபற்றென்கிறவுக்களில் ஸம்ஸ்லேஷங்களைமாறுடி இ றைபற்றியது என்று யோஜித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (முதலிலேயி த்ருஷ்டியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வஜ்ஞாஸ்ரய ணத்துக்கு ஸ்வரூபவிஷய மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸமா தியும் ஸம்பவிக்கிறது. * * * ரு

ஆறாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டுகளிலே ஸர்வஜ்ஞாஸ்ரயணம் விஹிதமாயிருக்க அவன்முற்றிலடங்கே என்றிப்பாட்டி-லுமதை வியிப்பானேனென்

ற—பிதிமேஷ்டஃஸுஸ்ரவிக்கபொஹ்யமாகையாவது ஜ்ஞாநமயமஹே மேமயிலே ஸ்வஸெளகநவிஷயமாகை. அது - அந்தவாத்தாநாம ஸவத்தை, செற்று - நசிப்பித்து, உபேக்ஷித்தென்றபடி, மன் னுறில் - மன்னவுறில் - ஸ்திரமாயிருக்க வபேக்ஷிக்கிலென்ற படி, மன்னுகை - ஸ்திரமாகை, இறை - ஸர்வேஸ்வரனே, அற்று என்கிறவிடத்தில் த்யாஜ்யஸம்ஸ்லேஷதத்யத்தைபும் பற்று என்கிறவிட த்தில் உபஸ்த்ருவோபாதேஷிக ஸம்பந்தத்தையும் மாறுடியோஜிப்ப து. பற்றி - ஆஸ்ரயித்து, அது - த்யஜி, விஷயஸங்கத்தைஐ த்ரிமேஷ்டி. * * * ருஅ

மூ—பற்றிலனீசனு * முற்றவுநின்றனன் * பற்றிலையாயவன் * முற்றிலடங்கே ||௬||

ஆ—(பற்றிலன்) எம்பெருமானைநாம் பற்றினால் அவன் நம்மை விஷயீகரிக்குமோ, அவன் ஸர்வேச்வரனல்லனோ வென்னில்; ஸர்வேச்வரனே யாகிலும் ஆச்ரிதரெல்லார் பக்கலிலும் ஒக்க ஸ்நேஹஸ்வபாவனாயிருக்கும்; ஆதலால் நீயுமவன்பக்கலிலே ஸ்நேஹஸ்வபாவனாய் அவனுடைய ஸர்வசேஷவ்ருத்தியிலும் புகு வென்கிறார். * * * * ௬

இ—அவதரிப்பிக்கிறார்(எம்பெருமானையித்யாதியால்) இச்சங்கைக்குப் பரிஹாரஞ் சொல்லுகையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்து, ஈசனுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரனேயாகிலுமென்று) முற்றவுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆச்ரிதரித்யாதியால்) பற்றிலன்நின்றன னென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்நேஹஸ்வபாவனாயிருக்குமென்று) இது ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) பற்றிலை என்கிறதை விவரிக்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) அவன் முற்றிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) அடங்கே என்கிறதை யுரைக்கிறார் (புகுஎன்று) ௬

ஏழாம்பாட்டு.

எம்பெருமானை யாச்ரயிக்குமிடத்தில் ததுபக்ஷத்தைக்கொண்டு பிறக்கும் சங்கைக்குப் பரிஹாரம் கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலுமதுக்குப் பரிஹாரஞ்சொல்

ப—ஈசனும் - ஸர்வேச்வரனேயாகிலும், முற்றவும - ஸர்வரிடத்திலும், ஆச்ரிதரெல்லாரிடத்திலு மென்றபடி, பற்றிலன் - ஸ்நேஹஸ்வபாவனைக்கொண்டு, பற்று - ஸ்நேஹம், இல் - க்ருஹம் பற்றை - இல்லாக-வாஸஸ்தாநமாகவுடையவனைக் கொண்டென்றபடி, ஸ்நேஹநிரதனைக் கொண்டென்கை, நின்றனன் - இராநின்றான், பற்றிலையாய் - நீயும் ஸ்நேஹஸ்வபாவனைக் கொண்டு, அவன்முற்றில் - அவனுடைய ஸர்வத்திலும், ஸர்வசேஷவ்ருத்தியிலுமென்றபடி, அடங்கு - ப்ரவ்ருத்தியென்றபடி. ௬

மூ—அடங்கெழில்சம்பத் * தடங்கக்கண்டீச * னடங்கெழிலஃ தென் * றடங்குகவுள்ளே ॥௭॥

ஆ—(அடங்கெழில்) ஸமஸ்தவஸ்துவ்யாபிநந்தானேயாகிலும் இந்த ஸ்ரீ[illegible]மான ஜகத்விபூதியையும், ஸம்ஸாரகாரணமான [illegible]விபூதியையு முடையனாயிருக்கிற விருப்பைக்கண்டால் சென்றணுகலாயிருக்குமோ வென்னில்; அந்த ஸம்பத்தெல்லாம் என்ஸ்வாமியுடைய ஸம்பத்தென்ற னுஸந்திக்கவே கூசாதே சென்றணுகலாம்; அப்படி அனுஸந்தித்துக் கொண்டுகூசாதேபோய் அடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். ௭॥

இ—அவானேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்) நிக்ருஷ்டஷ்டதஸ்ய ஸ்வஹஸ்தேவகைஸம்ஹங்கைகயைப் பரிஹரித்தார் கீழ், ஆச்ரயிப்பார்களுக் கவனுடைய விபூதிவைலக்ஷண்யத்தால் பிறக்கும் பயத்துக்குப் பரிஹாரஞ்சொல்லுகிறதிப்பாட்டிலேயென்றுகருத்து, அடங்கெழில் சம்பத்தடங்கவென்றது ஸம்ஸாரபீஜானுவாத [illegible]மென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக இத்தை ஸம்ஸாரவாக்ய [illegible] அவதாரிகைசமாக்குகிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) அஃதடங்க ஈசனெழிலென் றநுவதித்து அஃதடங்கவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்தஸம்பத்தெல்லாமென்று) ஈசனெழிலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்ஸ்வாமியினுடைய ஸம்பத்தென்று என்று என்கிறதில ஸ்வரூபார்த்தமருளிச் செய்கிறார் (அனுஸந்திக்கவே இத்யாதியால்) என்று என்கிறற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்)

ப—அடங்க - காத்ஸ்ந்யேந, எழில் உஜ்வலமையாயிருந்த, சம்பத்து - உபயவிபூதிரூபவ ஸம்பத்தை, அடங்கக்கண்டு - க்ருத்ஸ்நத்தையுங்கண்டு, அஃதடங்க - அந்தஸம்பத்தெல்லாம், ஈசன் - ஸ்வாமியினுடைய, எழிலென்று - ஐச்வர்யமென்று, ஐச்வர்யாவஹமான ஸம்பத்தாக அனுஸந்தித்தென்றபடி, உள்ளே அடங்குக - அந்த சேஷவஸ்துக்களுக்குள்ளே நீங்களும் சேஷபூதராய் வெளிப்பது. அடங்குகவென்று ஸாவதாரண ரூபம். * * * * ௭॥

மூ—உள்ளமுரைசெய * லுள்ளவிம்மூன்றையு * முள்ளிக்கெ
டுத்திறை * யுள்ளிலொடுங்கே * * |அ|

ஆ—(உள்ளம்) என்ன உபகரணங்களைக்கொண்டடிமை செய்வ
தென்னில்; ஸம்பாதிக்க வேண்டாதே பண்டேஸம்பன்னமாயிருந்த
கரண த்ரயங்கள் மூன்றையும் பகவதநுபவோபகரணமாக
பரிக்ஷிக்கமென்னுமிடத்தை ஸந்தர்சிப்பித்து தத்விரோதிவிஷய
ங்களினின்றும் நிவர்த்திப்பித்துபகவத்விஷயமாக்குவதென்கிறார். அ॥

இ—அடங்குகவுள்ளே என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்
(கூசாதேஜதத்யாதியால்) * * * எ।

எட்டாம்பாட்டு.

உள்ளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்
பாதிக்கவித்யாதியால்) உள்ளமுரைசெயலிம் மூன்றையுமென்ற
ருளித்துரைக்கிறார் (கரண த்ரயேத்யாதியால்) மூன்றையுமென்
கிறதுக்கு நிவர்த்திப்பித்து, ஆக்குவது, என்கிற விரண்டிடத்தி
லுமந்வயம். உள்ளி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்
(பகவதித்யாதி ஸந்தர்சிப்பித்தென்னுமளவாலே) உள்ளுகை, ப
ர்யாலோசிக்கை, "விவிதாத்ர ஸம்பத்தி ஸ்வராயநிவேதி
தம் । பாவதேகத்யாதவும் ஸம்பாத்யாதிபர்யாப்தம்"
என்று சொல்லப்பட்டதிறே ! கெடுத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (தத்விரோதீத்யாதியால்) இறையுள்ளி
லொடுங்கே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப
கவதித்யாதியால்) * * அ

ப—உள்ள - வித்யமானமான, உள்ளம் - மநஸ்ஸு, உரை - உ
க்தி, உக்திரூபமான வாங்மயத்தை லக்ஷிக்கிறது, செயல் -
வ்யாபாரம், வ்யாபாரரூபகாயத்தை லக்ஷிக்கிறது, - இம்மூ
ன்றையும் - கரணத்ரயத்தையும், உள்ளி - பர்யாலோசித்து,
கெடுத்து - விஷயாந்தரநிவர்த்திப்பித்து, இறையுள்ளில் - ஸ்வ
ஸ்வாமி விஷயத்திலே, ஒடுங்கு - ஒடுக்கு, ப்ரவணமாக்கென்ற
படி, நீ ஐகிசேஷம், ஒடுங்கென்கிற விடத்திலே யெல்லொற்று
ணகாரத்தை வல்லொற்றுணகாரமாக்குவது. * அ॥

மூ—ஒடுங்கவவன்கண் * ஒடுங்கலுமெல்லாம் * விடும்பின்
னுமாக்கை * விடும்பொழுதெண்ணே ||௯||

ஆ—(ஒடுங்க) இப்படியவன் பக்கலிலே கரணங்களை யொடுங்கப் பண்ணவே, ஸமஸ்த து:க்கங்களெல்லாம்போம், பின்னையுமிவ்வாத்மா சரீரம் போந்தனையும் பார்த்திரு; அத்தனையே விளம்பமுள்ளதென்கிறார். * * * ௯

(என்பெருக்கு) இப்படி ஸகலஸமாச்ரயணீயனாகச்சொ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ—அவன்கண்ணென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவன்பக்கலிலே யென்று) ஒடுங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கரணங்களை யித்யாதியால்) ஒடுங்கலுமெல்லா மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸமஸ்த இத்யாதியால்) விடுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (போமென்று) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸங்க்ஷேபமாகத்துக்குப் பலஞ்சொல்லுகிறாரென்று ஸம்பந்தியும் ஸூசிதம், பின்னுமாக்கைவிடும் பொழுதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால், எண்ணுஎன்கிறதை யுரைக்கிறார்(பார்த்திருவென்று) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அத்தனையேயித்யாதியால்) * * ௯

பத்தாம்பாட்டு.

திண்கழல்சேரே என்கிற பாட்டிலும் ஆச்ரயணத்தைச் சொன்னது ஸாதநாக்கியன்றோ இது உபஸம்ஹாரமென்னில் அர்த்தயோஜநையிலே யென்னவருளிச்செய்கிறார்(இப்படியித்யாதியால்)

ப—அவன்கண்-அந்த ஸ்வாமியினிடத்திலே, கண்ணென்று ஸப்தமீ யென்னைப்போல, ஒடுங்க - ஒடுங்கினவளவிலே, ஸர்வமாகின வளவிலேயென்றபடி, கரணங்களை யிட்டுவைக்க, ஒடுங்கலுமெல்லாம் - இன்றுமெல்லாற்றை யெல்லாற்றுக்குமவதா, ஒடுக்கல்களெல்லாமென்றபடி, ஒடுக்கல் - ஸம்ஸாரம், ஸமஸ்த ஸாம்ஸாரிக ஸகலங்களான து:க்கங்களெல்லாமென்கை, விடும் - நசிக்கும், பின்னும் - இப்படி ஸர்வேச்வரன் கரணங்கள் ஜயித்தபின்பும், ஆக்கைவிடும்பொழுது - சரீரம்விடுகிற ஸமயத்தை, எண்ணு - விசாரித்திரு, ப்ரதீக்ஷிக்கவென்றபடி. ௧0

மூ—எண்பெருக்கந்நலத் * தொண்பொருளீறில * வண்புகழ்

ஆ— சொல்லப்பட்ட ஸம்ஸாரந்தானுமேதென்னில்; அஸங்க்யேயராய் ஜ்ஞாநாநந்தஸ்வரூபராயிருந்த ஸர்வாத்மாக்களையும் நிரவதிக கல்யாண குணங்களையுமுடையனாயிருந்த நாராயணன்.

இ- தசாவப்பாட்டுக்கு உபாஸ்யதேவதாவிஶேஷநிர்த்தாரணத்திலே தாத்பர்யமென்றுகருத்து, எண்பெருக்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அஸங்க்யேயராயென்று) அந்நலத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியால்) ஒண்பொருளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாத்மாக்களையுமென்று) ஸர்வாத்மாக்களையு முடையனாயிருந்தவென்கையாலே எண்பெருக்கந்நலத்தொண் பொருளென்கிறது பஹுவ்ரீஹியென்று ஸமர்த்தமாய்த்து, ஈறில வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நிரவதிகவென்று) வண்புகழ் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) ஈறிலவண்புகழென்கிறதுவும் பஹுபதபஹுவ்ரீஹியென்று காட்டுகிறார் (உடையனாயிருந்தவென்று) பாட்டிலே நாரணன் திண்கழலென்று ஸந்நிஹிதமாயிருக்க உடையனாயிருந்த நாரணனென்றிங்கே வாக்யஶேஷம் பண்ணினது இப்பாட்டுக்கு உபாஸ்யதேவதா நிஷ்கர்ஷத்திலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக, திண்கழல்சேரே என்கையாலே இப்பாட்டுக்கு ப்ரபத்திவிஷயத்திலுந் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக விவ்வாக்யஶேஷ

ஶ—எண்பெருக்கு, எண் - ஸங்க்யை, பெருக்கு - ப்ரவாஹம், ஆநந்த்யத்தை லக்ஷிக்கிறது, ஸங்க்யாநாதீதங்களான வென்றபடி, அந்நலத்து - ப்ரஶஸ்தகுணங்களான, ப்ரஶஸ்த ஜ்ஞாநாநந்தாதிகுணாஶ்ரயிகளான வென்றபடி, நலம் - குணம், ஒண் - விலக்ஷணங்களான, ஸ்வப்ரகாஶங்களான வென்றபடி. பொருள் - பதார்த்தங்களையுடையவனான, சித்வஸ்துக்களை யுடையனானென்றபடி, எண்பெருக்கந்நலத் தொண்பொருளென்று பஹுபதபஹுவ்ரீஹி, ஈறில, ஈறு - அந்தம், அந்தரஹிதங்களான, பரிச்சேதரஹிதங்களான வென்றபடி, வண்புக

மூ— நாரணன் * றிண்கழல்சேரே * ம।
சேர்த்தடத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற் * சீர்த்

ஆ— ப ஆச்ரிதரை ஒருக்காலும் கைவிடாதே ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமான திருவடிகளை ஆச்ரயியென்கிறார். * * ம।

(சேர்த்தட) ஸமஸ்தார்த்த ஸூசகமாயிருந்த இவ்வாயிரத்திலுமித்திருவாய்மொழி யெம்பெருமானை

இ-மென்றுஞ்சொல்லுவார்கள். நாரணன் திண்கழலென்கிற ஸமாஸத்தில் ஷஷ்டீஸமாஸத்தைக் காட்டுகிறார் (அவனுடையவென்று) அவனுடைய வென்கிறதற்குத் திருவடிகளையென்கிறதோடே யன்வயம். ஸாதாரணங்களான திருவடிகளுக்குத் திண்மைசொல்லவொண்ணாமையாலே திண்மைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதரைப் பரித்யஜியாமையால்) கழலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திருவடிகளையென்று) சேரேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஆச்ரயியென்று) * * * ம

நிகமனம்.

சீர்த்தொடையாயிரத்து" என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸமஸ்தவிஷயாதியால்) இப்பத்தோர்த்த, வென்றதையித் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியித்யாதியால்) எம்பெருமானைப் புணர்ந்து,என்றது ஸ்வ்ய ஸ்வரூப நிஷ்கர்ஷித்தென்றபடி, ஸர்வ ஸ்வரூப ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாபாவிகம் ஸ்வபாவோ நாத்ர ஸம்சய: । ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸ்வாமிநஸ்ஸ்வத்வம் ஸ்வாமிநோ நாராயண ஸ்வ" என்னுமாப்போலே வேதநர்க்கு ஹிதமாக நாராயணனுடைய ஐச்வர்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தித்திருவாய்மொழி சொல்லப்

பத— ஸகல கல்யாணகுணங்களையுமுடையவனான, ஈறிலவண்புகழ்நாரணன்றும் ஸகலஜீவலோகஸ்வாமி, நாரணன் - நாராயணனுடைய, திண் - த்ருடமான, கழல் - திருவடிகளை சேர் - ஆச்ரயி. * * ம।

சேர்த்தட - சேர்ந்த நீர்நிலையையுடையதாய், தடம் - தடாகம், தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் - திருநகரியையுடையரான ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்திகளான, சீர்

மூ— தொடைப்பாயிரத் * தோர்த்தவிப்பத்தே |கக|

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— புணர்ந்து சொல்லிற்று * * * கக

இ- பட்டதென்கை, ஆகையால் ... வுக்கிது ... வாசெய மென்கிறதாய்த் தென்றுகருத்து. * சக

மூ— த்தொடையாயிரத்து - ... மான ... த்திலும், சீர் - ..., தொடை - ..., இப்பத்து - இந்த பத்துபாட்டுகளும், ஓர்த்த - விசாரிக்கப்பட்டன, விசாரித்துச்சொலப்பட்டன, ஓர்க்கை - விசாரிக்கை. கக

ஜ்ஞாநவைராக்ய ... ஸ்ரீ ...

... தேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

...

(வீடுமின்)

...

(...) உம்முயிர் வீடுடையான் - எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியாகையாலும் (...) மின்னின்னிலையில - ஸ்வ ... ரெல்லாரும் சஷேபராய்த் தானொருவனே ஸ்வா... யாலும், (...) ... ன்றிவை வேர்முதன்மாய்த்து - ... ரோயிகளை விட்டபோர்களாலே ... (...) எல்லையிலன்னலம் புல்குபற்று ...

ப்படி யெல்லாருக்கு மநோஜ்ஞனாயிருக்கையாலும், (ஸுந்தரத்வாத்
த்ரவ்யவேஷ்டவ்யத்வாத்) உற்றதுவீடுயிர் செற்றதுமன்னு
றில் - நிஸ்ஸாரமான ஐச்வர்யத்திற்காட்டிலும் விலக்ஷணமான
ஸ்வாத்மாநுபவைரஸ்யத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஸர்வ
ஸ்ராவகத்வாத்) பற்றிலனீசனு முற்றவு நின்றனன் - ஸுநா
ஸீயாக வாச்ரயித்த ஸம்ஸாரிகளிற்காட்டிலு மின்றாச்ரயித்த வெ
தநரிடத்தில் மிகவும் வாத்ஸல்யத்தை யுடைத்தாகையாலும்;
(ஸாம்ஸித்தபா) அடங்கெழில் சம்பத்து - கட்டடங்கநன்றான
ஸம்பத்தை யுடைத்தாகையாலும், (ஞாநஸாத்ருச்யஸாதகத்வாத்)
உள்ளமுரை செயலுள்ளவிம்மூன்றையும் - த்ரிகரணங்களா
லே பஜிக்கப்படு மவனாகையாலும், (ஸம்ஸ்காரோத்பாதகத்வா
த்) ஒடுங்கலுமெல்லாம் விடும் - அவித்யாதிகளாலே யுண்டான
ஜ்ஞாநஸங்கோசத்தை விடுவிக்கையாலும், (ஜ்ஞாபகத்வாத்) வ
ண்புகழ்நாரணன் - லோகங்களுக்கெல்லா மாதாரமுமாய், உ
த்பாதியுமாய், உபாயமுமாய் நிற்கையாலும், எம்பெருமான்
ஸமாச்ரயணீயனாயிருக்கும் - அவனை பஜியுங்கோளென்று "வீ
டுமின்முற்றவு" மென்கிற தசகத்திலே பரரைக்குறித் தாழ்வா
ருபதேசித்தருளினாரென்கிறார் * கஉ

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

முதற்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (பத்துடையடியவர்) ஸௌலப்யமும் ஐச்வர்யவிஷய மெல்லாமும் எம்பெருமானை வக்ஷ்யமாணங்களாலே யநுஸந்தித்தாலல்லது பிறவாது, தாத்ருசாநுஸந்தானும் வாங்மநஸங்களுக்கும் யோகாப்யாஸபரிசுத்தமான மநஸ்ஸுக்கும் ஸுலபனல்லனென்று "மனனகம்" என்கிறபாட்டிலே சொல்லப்பட்டவெம்பெருமான்பக்கல் கூடாது - ஆகலாலினி யெம்பெருமானை யிழந்துபோமத்தனை யாகாதே; என்றவஸந்நரான.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸநாஸக்தியைப் பண்ணுங்கோளென்றுபதேசித்தவிவர் ஸநந்தரம் தத்ப்ரகாரவிசேஷங்களை உபதேசிக்க வேண்டியிருக்க அதைவிட்டுத் தாம் ஸௌலப்யத்திலே யீடுபடுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) வக்ஷ்யமாண காரணங்களாலே என்றது - வக்ஷ்யமாணகாரணைஷ யெநகேந விதேந என்றபடி. அப்படிய நுஸந்திக்கத்தட்டென்ன; இவ்வநுஸந்தானமாவது, பரிஜ்ஞாதயாநுஸந்தானமோ? அபரிஜ்ஞாதயாநுஸந்தானமோ? என்றுவிகல்ப்பித்து அதில் ஶக்யாபமில்லாமையாலே த்விதீயகல்பம் கூடாதென்று விகல்ப்பித்து ப்ரதமகல்பம் கூடாதென்று சொல்லுகிறது (தாத்ருசேத்யாதியால்) ஸுலபனல்லனென்று பரிஜ்ஞாதயா ஸுலபனல்லனென்றபடி. இப்படியிறே "மனனக" மென்கிறபாட்டிலே சொல்லிற்று. விக்ரஹவிசிஷ்டவேஷண பரிச்சேதித்தநுஸந்திக்கலாமோ? வென்னில், விக்ரஹமும் ஞானானந்தமாயிராநின்றதே யென்றுகருத்து. அத்தால் ஸாதிசயதென்னா சொல்லுகிறது (ஆகலாலித்யாதி) ஆகலாலென்றது ஸ்வவிக்ரஹமுபோராநுஸந்தானம் கூடாமையாலே ஸௌலப்யஸக்தி பிறவாமையாலே யென்றபடி. இழந்துபோமித்தனையாகாதே யென்றது - இழந்துபோமித்தனையன்றோ வென்றபடி. அவஸந்நரானவர்களைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார், ஸாஸ்மலைதனைப்பருளிச் செய்பத்துடங்கி யென்கிறதோடே அடியார். பத்துவென்கிறவதும் ஸக்தியாபவனமானவையைக் கண்டால் ஸக்தியுண்டாம் ஸக்தியுண்டானால் காணலாமென்கிறபடி ஸமிதாந்த ப்ரபஞ்ச ப்ரவாஹிக்கைகாலே த்ருதிஸாராமேயம் பத்துபட

மூ— பத்துடையடியவர்க்கெளியவன் பிறர்களுக்கரிய* வித்த

அ— வர்களைக்குறித்து, எம்பெருமானைக் காணவேணுமென்ற
வபேக்ஷயுடையராயிருப்பார்க்குக்காணலாம்படியெளியனும், ப்ர
திகூலர்க்கவனரியனாவது- அரியனுமிடத்து, ஆஶ்ரிதர்க்கெளிய
னான விஷ்வாகாரத்தாலே பிறர்களுக்கரிய னிருப்ப,தொருவி
ஸ்மயநீயனென்றுகொண் டெம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதஸௌ
லப்யத்தைய யருளிச்செய்யத்தொடங்கி, மத்துறு கடைவெண்
ணெய் களவினிலுரவிடை யாப்புண்டெளிவிலோடிணைந்து உள்ளும்

இ- யடியவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெ
ருமானையித்யாதியால்) எளியவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (காணலாமித்யாதியால்) ஸௌலப்யஞ் சொல்லவ
ந்தவிவர்பிறர்களுக்கரியவென்று துர்லபத்வஞ் சொல்லுவானே
னென்ன விதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரதிகூ
லர்க்கித்யாதியால்) அவனரியனாவது ப்ரதிகூலர்க்கென்றபடி,
ஆகவ துர்லபத்வஞ்சொல்லுகிற பாசுரங்களுக்கு மிச் செல்
லுகிறதென்றதாய்த்து. வித்தகனென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (அரியனுமிடத்தித்யாதி விஸ்மயநீயனென்னுமளவா
லே) "ஸத்ருணாமப்ரகம்ப்யோவி விஸாரூபைத கவை:"
இத்யாதிகளிலேப்ரஸங்கள். இப்படி யாருக்கு ஸௌலப்யத்தை
ப்ரஶம்பண்ண ப்ரவ்ருத்தரானவிவர் எத்திறமென்று தாமநுபா
விக்கும்படி யெங்ஙனேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமா
னுடைய இத்யாதி (ஈடுபட்டென்னுமளவும்) ஆகவ ப்ராஸங்
கிகமென்றதாய்த்து. உள்ளும்மெய்யாக நடுங்கினவென்றது- உ

ப— பத்து- பக்தி, பத்தியென்கிறது- பத்தென்றிங்கு கடைக்
குறைத்தலாயிருக்கிறது. இங்கு பக்தியாவது காணவேண்டுமெ
ன்கிற அபேக்ஷாரூபமான ப்ரீதிவிசேஷம், பத்துடை—
பக்தியுடையவரான, அடியவர்க்கு- அடி- திருவடிகள், அடியை
ஆஶ்ரயித்தவர்அடியவர். தாஸஜனங்களுக்கென்றபடி, எளியவன்
ஸுலபன், பிறர்களுக்கு- இதரர்களுக்கு, ப்ரதிகூலர்க்கெ
ன்றபடி, அரிய- துர்லபனான, வித்தகன்- ஆஶ்சர்யபூதன்,

மூ— கன்மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறலடிகண் * மத்துறுகடை வெண்ணெய்களவினி லுரவிடையாப்புண் * டெந்திறமு

ஆ— மெய்பாக நடுங்கினபடியே யிருக்கிறவெளிமையைக்கண்டு இவ்வதிசாத்யாஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யகுணத்திலே ஈடுபட்டு, ஆஸ்ரிதஸௌலப்யமணியை யிருக்கைக்கு தஜ்ஜாதீயனாய் வந்துபிறந்தருள வமையாதோ? இங்ஙனே யுரலிலே கட்டுண்டுநடுங்கினபடியே யிருந்தருளவேணுமோ பிரானே! இதென்செய்தருளினாய், எதுக்காகச்செய்தருளினாயென்கிறார். * * க॥

இ— ள்ளும் மெய்யாகத் தோன்றும்படி நடுங்கினவென்றபடி. இது வங்கியவென்கிறவுக்தின் தாத்பர்யம். எத்திறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸௌலப்யமணியெத்யாதியால்) என்செய்தருளினாயென்றது ஸர்வஸ்வாதந்த்ரனான உனக்கு இத்தனை தாழ்ச்சியான தென்னாலேயளவிட முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்படி ஸௌலப்யாதிசய ஗ுணகாவகாஹநாஸக்தமாக வுபகமிங்கே கவிஶேஷகமாகையாலே அதீயவாஹாஸக்தமும் ஸங்ருஹீதமாய்த்து. * * க॥

மூ— மலர்மகள்- பத்மஜையான பெரியபிராட்டியாராலெ, பக்ஷ- பாதம், இங்குபத்மவிவக்ஷிதம் "ஸாக்ஷாத்லக்ஷ்மீரிவாபரா" என்று சொல்லப்பட்டதிறே. விரும்பும்- விரும்பப்படுமவரான, ஆராதிக்கப்படுமவரான வென்றபடி. அரும்பெறல்- அருமையான பெறலையுடையரான' பெறல்- லாபம், துர்லபரானவென்றபடி, ஸர்வஸ்வாதந்த்ரரானவென்று பர்யவஸிதார்த்தம். நம்முடையன்- நம் முடையஸ்வாமி, அடி ஸம்பந்தம்ஸாதிவாசகமுமாம். பதிஜாயாஸம்பந்த வசனம். இதற்கு ஆப்புண்டென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மத்துறு கடை- மத்து- ஸ்தாநலக்ஷணம், மத்தாலுறுத்திக்கடையப்பட்ட தயிர்வஸ்துவமாகையாலே யசோதைப்பிராட்டியாலே ஆயாஸித் துக்கடைப்பட்ட வென்றபடி. வெண்ணெய்- வெண்ணெயை யுடைய, களவில்- களபத்திலே, உரவிடை- மார்விடையில், மடையென்று ஸமுதாயசேஷ்யம். உதரத்திலே யென்னவுமாம்- உதரமென்கிறது உரமென்றும ஸ்வஸம்ஸ்காரமாயிருக்

மூ— ரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே |௧|

ஆ— (எளிவரும்) இப்படி எம்பெருமான் திருவவதாரம் பண்ணிக்கொண்டெளியனும்படியைச் சொல்லப்புக்கு, அந்த ஸௌலப்ய வ்ருத்தத்திலே உரலோடே கட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கிற நிரதிசயஸௌலப்யத்தை அநுஸந்தித்து லுப்தஸ்ம்ருதிகரான ஆழ்வார், நெடும்போதுகூட லப்தஸ்ம்ருதிகராய், பின்னையும் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ- நநு உரலோடேகட்டுண்டு நடுங்கினபடியே யிருக்கையாகிற நிரதிசயஸௌலப்யத்திலே ஈடுபட்டவிவர் பலபிறப்பாயென்று ஸர்வாதிசயமான அவதாரரூப ஸௌலப்யத்தை அநுஸந்திக்க விழியக்கூடுமோ? இங்கு ஸ்வயம் அநுஸந்திக்கிறாரல்லர், ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தைப் பிறருக்குபதேசிக்கிறாரென்னில்? நிரதிசயஸௌலப்யாநுஸந்தாநத்தாலே மோஹித்தவிவர் உபதேசிக்கக் கூடுமோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படி ஐக்யாதியால்) லுப்தஸ்ம்ருதிமதரானவென்றது- மோஹம்மதரானவென்றபடி. இத்தால் மோஹாவஸ்தத்திலே ஈடுபட்டென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னது மோஹவைலக்ஷ்யமென்று சொல்லித்தாயிற்று. நெடும்போது கூடவென்று - சிரகாலமான பின்பென்றபடி. லப்தஸ்ம்ருதிமதராயென்றது - ஸம்ஜ்ஞையான தெளிவைப் பெற்றவராயென்றபடி. அருளிச்செய்கிறாரென்றது - ஸப்ரகாரமாகவருளிச் செய்கிறாரென்றபடி. 'ப்ரயோஜநத்துக்கு ஸௌலப்யப்ரகாரவிஶேஷோபதேஶத்திலே தாத்பர்யமென்று

ஶ— றநா. ஆப்புண்டு- கட்டுண்டு' உரலினோடிணைந்திருந்து-உரலோடே ஸம்ஶ்லிஷ்டராயிருந்து, இணை- ஸம்ஶ்லேஷ; நிஶ்ஶ்லேஷமாயிருந்தென்றபடி' ஏங்கிய- அடிக்கிறதாயாரைக்கண்டு அழவும்மாட்டாதே மோஹப்பட்டுகின்ற, ஏக்கம்- வ்யாபாராக்ஷமமான பயாவஹமான ஸ்தம்பம். ஏங்கியவெளிவு - ஏங்கினஸௌலப்யம், ஏங்குகையாகிற ஸௌலப்யமென்றபடி- எத்திறம்- என்ன ப்ரகாரம்? ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தியென்றபடி. * * * * கூ

மூ— ஒளிவருமியல்வின னிலைவரம்பிலபலபிறப்பா*யொளிவ
ருமுழுநலமுதலில கேடிலவீடாம் * தெளிதருநிலைமைய

அ—ஸௌலப்யத்தில் ஜந்மவைசிஷ்ட்யத்தினுடைய உத்கர்ஷ
அபகர்ஷம் பாராதே ஆஸ்ரிதஸஜாதீயனாய்க்கொண்டு அவதீர்
ணனான பிறவிகள் பிறந்துவந்து ஸௌலப்யம், பிறங்குமவர்

இ- காட்டுகைக்காக ஒளிவருமியல்வின னென்றது அநாவ்ருதமெ
ன்று ஜ்ஞாபிக்கிறார் (ஸௌலப்யத்திலென்று) நிலைவரம்பி
லவென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஜந்மத்ருஷ்டியா
ல்) நிலை, வரம்பு, என்கிற இரண்டுசப்தங்களும் வ்யவஸ்தாவாசி
களாகையாலே வ்யாப்தஸாகல்யார்த்தமாக, ஜந்மவ்யவ
ஸ்தையையும் மற்றது வைசிஷ்ட்யவ்யவஸ்தையையும் காட்டுகிற
தென்றுகருத்து, பலபிறப்பாயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸஜாதீயனாய்) பிறவிகள் - பிறவிகளிலே, க
ண்டுகொண்டு ஸந்தோஷிக்கும்படியாக. ஒளிவருமியல்வினனென்கிற
தைஸமர்த்திக்கிறார் (ஸௌலப்யமென்று) அதீதபதார்த்தீயங்களா
ங்களுக்கும் ஸௌலப்யாதிகாரணமாகவிஷயத்திலே தாத்
பர்யமென்கைக்காக வகாரத்தை அநாவ்ருதமிக்கிறார் (பிறங்கு [illegible]

ப— நிலை - வ்யவஸ்தை, இந்தயோநியிலே ஜந்ம ஜந்மயோநி
யிலே ஜந்மமில்லை என்கிற வ்யவஸ்தை என்றபடி. வரம்பு - இந்
த வைசிஷ்ட்யம் இந்தவைசிஷ்ட்யாகாரமென்கிற வ்யவஸ்தை, இல -
இவையிரண்டுமில்லாத, பலபிறப்பாய் - பலஜந்மங்களையு
முடையவனாய், உத்க்ருஷ்டாபகர்ஷங்களான பாவங்களென்றப
டி, ஒளிவருமியல்வினன் - ஒளிவருதல். ஒளிபடுதல், ஸௌ
லப்யமென்றபடி, அதைஇயல்வாக - ஸ்வபாவமாக முடையனாய்,
முதலில - உத்பத்தியில்லாத, முதல் - உத்பத்தி. இல - இல்
லாத, கேடு - நாசம், ஒளிவரும் - ஒளிவருகிற
உஜ்ஜ்வலமாகநின்றவென்றபடி., முழுநலம் - கல்யாணகுணங்க
ளை முழுமையாகவுடையதும். வீடாந்தெளி - மோக்ஷரூபமாய்
வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டும், தெளி - தெளிவு. ஸாக்ஷாத்காரமென்
றபடி, தருநிலைமையது - தருகிற ஸ்வபாவமுடைய

மூ— தொழிலிலன் முழுவதுமிறையோ * னளிவரு

ஆ— அநிஸ்வீஸங்க்யாணமான ஸர்வ ப்ரணவாநந்த ஸ்வா க்ஷாத்காரம் ப்ரவ்ருத்திக்ஷேத்ரோபாயஸ்வரூபா ஹ்யிஷி ஸர்வஸமானங்களேயு மொன்றுமொழியாமே கொண்டுவந்து பிறந்தருளும், இப்படி பிறந்தருளி பாச்ரிதர்க்கு ஸுலபமாக வாத்ஸல்யம் பண்ணிக்கொ

இ— ரும்போதென்று) முதலில் கேட்டில் வென்கிறதற்கு நிஷ்க்ர்ஷ யமருளிச்செய்கிறார் (நிக்ருஷ்டஸ்வயென்று) ஒளிவரு மென்கிறத ற்குக் காத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (கல்யாணஎன்று) முழுநல, மென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வப்ரணவாநந்தவென்று) விடா த்தெளிதருநிலைமையதென்கிறதற்குக் காத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (ஸ்வஸ்த்யாதியால்) ஸர்வப்ரணவாநந்த ஸ்வஸாக்ஷாத்கார ப்ரவ்ருத்திஸாக்ஷாத்பூதங்களெனுதிஸ்ஸாஃ, ஸ்வஸாக்ஷாத்காரப்ரவ வென்றது ஸாக்ஷிவிசேஷணம். இறையோனென்கிறதி னர்த்த த்தைக் காட்டுகிறார் (ஸர்வேஸ்வரஸ்வென்று) இது ஜ்ஞானவை ராதிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஸ்வரூபம், மு முவதுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வஸ்த்யாதியால்) ஒழி விலனென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒன்று மி த்யாதியால்) தாரீயவாதத்துக்கு ஸாமர்த்யகாராணமோரா வதாரத்திலே காத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக வவ்வவதார த்தை யநுவதிக்கிறார் (இப்படி உதத்யாதியால்) அளிவருமருளி னோடகத்தன,னென்கிறதில் ஸமர்த்யஸார்த்தத்தை யருளிச் செய் கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கென்று) அளிவருமருளினோடென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸெளலப்யமாகவென்று) அமை ந்தென்று விஷயங்கள் சொல்லுகையாலே இங்கருள்ஸ்வரூபம் ஸு லக்ஷணயா ஸெளஹமென்றுகருத்து, அமைந்தென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆச்ரித்யாதியால்) ஸ்வீகாரமாவது -

---

ப— ஸாவத்தையும், நிலைமை - ஸ்வஹாவம், முழுவதும் - இவையி த்தனையும், ஒழிவிலன் - ஒழியாதவனுய், விடாதவனுயென்றபடி, இறையோன் - ஸர்வேஸ்வரனுய்க்கொண்டு. ஸர்வேஸ்வரஸ்வஹாவத் தை விடாதவனுய்க்கொண்டென்றபடி. அளிவரும் - அளிவரா

மூ— மருளிலொடுசத்தனன்புறத்தனனமைந்தே ||௨||
அமைவுடையறநெறிமுழுவதுமுயர்வறவுயர்ந்த * வமைவு

ஆ— ண்டெளியனும், ஸ்ரீ சர்க்கரியனுமிருக்குமென்கிறார். ௨||
(அமைவுடை) ஸகல ஶாஸ்த்ர ப்ரதிபாத்ய ஸ்வாமி
[illegible] உகாரவாச்ய பாரதந்த்ர்யத்தைக்காட்டினது தாத்பர்யமாய்

இ— தன்னை விட்டுத் தானே அந்தரனென்கிறதுக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ டிஜி மன்று) புறத்தனென்பதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈநாஸ்ரீ சர்க்கி ஸ்ரீயால்) ௨

மூன்றும்பாட்டு.

அமைவுடை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்
(ஸகலவென்று) முழுவதுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸகலவ
ஸ்த்தாலே) உயர்வறவுயர்ந்தென்று ஸ்வத்தை உத்க்ருஷ்டமாகச்
சொல்லவே, ஸர்வாய நதிதா ஸ்வ ஸ்வாய மா நாத்க்ருஷ்டமென்
று ஸமஸ்தகல்யாணகுணமென்று கருத்தாலே நிரதிஶயமாம். இ
ங்கு ஸகலஶாஸ்த்ர ஸம்ஸார ஆதிரதிகஸ்வம், நிரதிஶயஸ்வா
[illegible] ரக்ஷணத்வாதி [illegible]
[illegible], அறநெறியென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (ஸகலஶாஸ்த்ரமென்று) இங்கு த்ருதீயாஸமா
ஸமென்று நினைத்து அந்த த்ருதீயையால் ஸ்வித்தஸமா
த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸி மாமென்று) உயர்வற வுயர்ந்த
வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உதகமத த்ருதியால்)

ஸ— நின்ற, அ-தெ-லத்ரே, ஸீத ஜமானவென்றபடி, ஸாவக
ரமானவென்கை. அருளிலொடு - க்ரமவெயோடே, ஸைஹத்
தோடே என்றபடி. அமைந்து - சேர்ந்து, விட்டபனுவென்ற
படி. அந்தனன் - அகம் - ஹ்ருஹ, அகத்திலேயிருக்குமவன்
அந்தனன் - அதரஜ ஸமனென்றபடி. யதா - ஸகலமென்ன
என்னவுமாம். ஸ்ரீ தாக்ஷிகிமோஷ், புறத்தனன் - புறம்பேயி
ருக்குமவன், [illegible] மென்றபடி, ஸ்ரீ நாஸ்ரீ காக்ஷிகிமோஷ:.
அமைவுடை - வைஶிஷ்ட்யங்கள், அமைவு - வைஶிஷ்ட்ய,
அறநெறிமுழுவதும் - ஸகல ஶாஸ்த்ரமெல்லாத்தாலும், அறம் - ய
ஜ்ஞம், த்ருதீயாஸமாஸமுயர - யுயர்வற - உத்தமமும்படி,

மூ— டை முதல்கெடலொடிவிடை யறநிலமதுவா* மமைவுடைய

ஆ- நிரபேக்ஷமாயிருந்த ஜகத் ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராவாந்தரஸம்ஹா ரகர்த்ருத்வங்கள் கைவந்திருக்கையாகிற வைஶ்வரூப்யத்தை யுடையராய் நிரபேக்ஷராயிருந்த ப்ரஹ்ம ருத்ராதிதேவர்களுக் கும் மற்றுமுள்ள சேதநாசேதநங்களுக்கு மாத்ராவாயிருக் கையாகிற நிரபேக்ஷ ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடையனாயிருந்த பரமாய:

இ- ஶாஸ்த்ரங்களிற் காட்டிலென்றது- ஸ்வதந்த்ரிக ளைக்காட்டிலுமென்றபடி, இரண்டாமமைவுடை யென்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷமாயிருந்தவென்று) ஸமஸ்த ஜகந்நிர்மாண ஸம்ஸ்ருஷ்டிஸித்த ஸஹகாரநிர பேக்ஷமென்றபடி. முதல் கெடலென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்க ளைச்சொன்னபடி. இடையொடியென்றதைப்பித்துத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (அவாந்தர ஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) அவாந்தர ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதிகளைச் சொன்னபடி. அது அறநிலமாமென்றதைப்பித்து விவரிக்கிறார் (கைவந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதியால்) மூன்றாமமைவுடை யென் பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷராயிருந்தவெ ன்று) அமரருமயரவையும் பரவருந்தாரு"மென்கிற ஸாமாநாதி கரண்யத்துக்குந் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ப்ரஹ்ம ருத்ராதி இருக்கையாகிறவென்னுமளவாலே) நான்காமமைவுடை யென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷ ஸ்ருஷ்ட்யாதியால்)

ப— ஸஷ்டியிலே ஐ காரபாஷாஶாஸ்த்ரங்களினுடைய உத்தா ரஸங்க்ரஹமாம்படி யென்கை, உயர்ந்த - உத்க்ருஷ்டங்களான, அமைவுடை - பூர்த்தியுடையதுகளான, ஸமஸ்தஸங்க்ரஹாநு ஷ்டாந அவாந்தரஸங்க்ரஹாதிஸித்த ஸஹகாரிநிரபேக்ஷங் களானவென்றபடி. முதல் - ஸ்ருஷ்டி, கெடல் - ஸம்ஹாரம், இ டையொடிவு - அவ்யூஹம், அவாந்தர ஸம்ஹாரமென்றபடி. அ து - அந்த ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளெல்லாம், அற - அத்யந்தம், நிலமா ம் - வஶிவிதமாம்படி யிருக்கிறவர்களான, நிலமாமென்றது - அமரர்களுக்கு விஶேஷணம், அமைவுடை - பூர்த்தியையுடைய

மூ— மரரும்யாவையும்யாவருந்தானா * மமைவுடைநாரணன்
மாயையையறிபவர்யாரே * * ||௩||
யாருமோர்நிலைமையனென வறிவரிய வெம்பெருமான் *

ஆ—ணன் ஸஜாதீயனாய்க்கொண்டுபிறந்தருளியெளியனாயிருக்கிற
விந்த ஸ்வரூபமானஸ்வபாவமொருவர்க்குநிலமோவென்கிறார். ௩॥
(யாருமோர்) ப்ரதிகூலர்க்கறியவரியனாநிடத்தில்

இ- மாயையையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸஜாதீயனாயிருக்கிற ஸ்வபாவமென்னுமளவாலே) அறிபவர் யாரென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருவர்க்குநிலமோவென்று) இத்தாலெம்பெருமான் ஸர்வேச்வரத்வாதி ஸ்வபாவங்களோடே வந்து பிறந்தருளுமாகில் தத்காலவர்த்திகளான ஸம்ஸாரிக ள் ப்ரதிகூலிக்கக் கூடுமோவென்ற விவ்வவதாரஸ்வரூப மொருவர்க்கும் நிலமல்லவென்கிறாரென்றுகருத்து. * ௩॥

நான்காம்பாட்டு.

ஸர்வேச்வரன் ஸாதாரணனல்லனென்றும், ஸுலபனென்று ஞ்சொல்லுகிற வாகையாலே இப்பாட்டில் ப்ரயோஜநாந்தரபரா ருங்கள் கர்மஜந்யவிக்ரஹங்களன்றோ வென்னவிப் பாசுரத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்பக் கோலியதில் ப்ரயோஜநத் துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலர்க்கருஞ்சித்ராதிபால்) இத்தால் ஸமிஹாஸாதிகள் அவன் மாயையையறிந்திருக்கும் நெ ழ்ப்பாட்டிலே மாயையை யறிபவர்யாரென்றது ப்ரதிகூல விஷயமென்று இப்பாட்டிலே விசேஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதி யும் ஸூசிதை, ப்ரயோஜநத்திலே யாருமென்கிறதற்கு அ

ப—ரான, ப்ரயோஜநாந்தரபரரான வென்றபடி, அமரரும் - தேவதைகளும், யாவையும்-ஸர்வசேதநங்களும், யாவரும்- ஸர்வசேதநரும், தானும் - தானேயிவையெல்லாமாயிருக்கிற, அமைவுடை - ஸம்பத்தியுடையரான, நாரணன்மாயையை- நாராயணனுடையவாஸ்வரூபத்தை, யாரறிபவர் - ஒருவருமறியமாட் டாரென்கை. * ௩॥

யாரும் - எத்தனைபெரிய ஞானசக்த்யாதிகளுடையார்க்கும், ஸுஷ்டு ஜ்ஞேயத்வம். ஓர்நிலைமையனென - ஒருஸ்வபாவத்தையுடை

மூ— யாருமோர்நிலைமையனென வறிவெளியவெம்பெருமான் *
பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம் பெருமான் * பேரு

ஆ— அவர்களெத்தனையேனு முத்க்ருஷ்டரேயாகிலுமவர்களுக்கு "இன்ன ஸ்வபாவத்தை யுடையவ, னென்றறியவரியன். ஸநகாதிகளுக்கறிய வெளியனுமிடத்திலவர்களெத்தனையேனுந்தண்ணியரேயாகிலும்; "இன்ன ஸ்வபாவத்தை யுடையனெ., ன்றறியவெளியன். இன்னஸ்வபாவத்தையுடையவனென்றறியவெளியனாவதென்னென்னில்; ஸஸ்ஜ்வ யசஸ்ஸ்ரீமான விசிஷ்டனாய்,

இ- ஸம்ஹிதவ்ருத்தாலே உத்க்ருஷ்டஸ்வரூபவிசேஷத்திலே தாத்வர்யமென்று காட்டுகிறார் (அவர்களித்யாதியால்) ஓர்நிலைமையனெனவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (இன்ன ஸ்வபாவத்தையித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்கு த்தாத்வர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநகாதிகளுக்கித்யாதியால்) இவ்விடத்தில்யாருமென்கிறதற்கு ஸம்ஹிதவ்ருத்தாலே நிக்ருஷ்டஸ்வரூபவிசேஷத்திலே தாத்வர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (இரண்டாமவர்களித்யாதியால்) தண்ணியரென்றது – நிக்ருஷ்டரென்றபடி. கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ரஸக்தமான விரோதத்தை பரிஹரிக்கவந்தவிப்பாட்டிலே, ஸஹஸ்ரநாமத்வாதிகளைச்சொல்லுகை ஸநாவயாக்ஷமன்றோ வென்ன விதை த்விதீயபாதவிவரணமாகவவதரிப்பிக்கிறார். (இன்னஸ்வபாவத்தை யித்யாதியால்) பேருமோராயிரமென்பதற்குத் தாத்வர்யமருளிச்செய்கிறார். (ஸம்வேத்யேத்யாதியால்) நாமத்வாதிகளோரதிசயமல்லாமையாலும், நாமங்களுக்கு ஞானங்

மூ— யவனென்று,நிலைடையுடையவன் நிலைமையன், அறிவரியவெம்பெருமான் – அறியவருமையான வென்னுடையஸ்வாமி, யாரும் – எத்தனையேனும் நிக்ருஷ்டரானவர்களுக்கும், ஓர்நிலைமையனென – ஸ்வஷ்டம், அறிவெளியவெம்பெருமான் – அறியஸௌலப்யனான வென்னுடையஸ்வாமி, ஓராயிரம்பேரும் – விலக்ஷணங்களான ஸஹஸ்ரநாமங்களும், பிறபல – ஸத்ருங்களான ரூபவங்களனேகங்களும், உடையவெம்பெருமான் – ஸ்வஷ்டம், ஓர்பேரும் – ஒருருவமும் – ஒருநாமமும், ஒருரூபமும், உளதில்லை.

ரூ—மோருருவமு முளதில்லை யிலதில்லைபிணக்கே * ||ஏ||

ஆ—மற்றுமாஶ்ரித வாத்ஸல்யாத்யநந்த கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனென்றரிய வெளியனும். இப்படியோர்பெருமோருருவமும் தங்களுக்குத்தோற்றமையாலே நாஸ்திகரிவர்,இல்லை, யென்ன, ஆஸ்திகரிவர்க்குத்தோற்றுகையாலே அவர் உண்டென்ன இப்படி விவாதங்களா யிருக்குமென்கிறார். ச||

இ-கள் வ்யாவ்ருத்திநிர்த்திஷ்டங்களாகையாலும், நாமரூபவ்யாக்ருதஸாமாநாதிகரண்யத்துக்கு தத்த்வவிஶிஷ்டத்தையிலே நோக்கென்று திருவுள்ளம் பிறபலவுடையவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பிறவென்றால் ஸங்க்யென்றதாமத்துணைபொழிய ரூபங்களைக்காட்டுமோவென்னில்; "நாமரூபவ்யாகரவாணி, நாமரூபவஸ்துஹேதுநா" இத்யாதிகளிலே நாமத்தோடே ரூபத்தைச்சொல்லுகையாலும், பேருமோருருவமென்றிதை ஸமஸ்தமோரூபவாசகஶப்தத்தாலே ஸமா ஸிக்கையாலும் இஶ்வரஸிங்கோரூபவாசமென்றுகருத்து. இந்தவாதம் த்ருதீயவாதத்துக்கு விவரணமென்று இவ்வர்த்தத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அறிவெளியவென்கிறதைப ரமாவதிக்கிறார் (அறியவெளியனுமென்று) உளதில்லை யிலதில்லை யென்று நாமரூபபொதுவாயாஸங்க ளிரண்டையும் நிஷேதிக்கையாலே வித்துஶீலவாதம் விரோதார்த்தமன்றோவென்ன? விதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்பக்கோலி அதில் பேருமோருருவமு முளதில்லை" யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இலதில்லை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்திகரிவர்க்கித்யாதியால்) பிணக்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இ

ஸ— உண்டாயிருப்பதில்லை,இலதில்லை-இல்லாதிருப்பதில்லை, என்று உதிவதஸ்யாஸாபம், என்று பிணக்கு - இப்படி ஸமஸ்தம் ஆஸ்திகரும் நாஸ்திகருமொழிகி ஶேஷ:. எம்பெருமானென்று வஸ்துவாரஞ்சொன்னது - ஆஸ்திகர்க்கெளியனாய் நாஸ்திகர்க்கரியனானபடியை ஸம்பாவிக்கிறபடி சு||

மூ—பிணக்கறவறுவகைச் சமயமுநெறியுள்ளியுரைத்த * கணக்க

ஆ— (பிணக்கற) இப்படி விபூதிவைபவமுண்டாயிருந்த விட த்தில் விவற்றுடைய வுண்மையை நிரூபிக்கும்படி யெங்ஙனேயென் னில்? அந்தவேதங்களுக்கு ஷடங்கங்களுக்கும் ஸ்ம்ருதிகளான வேதங்களுக்குமிப்படியுள்ள விபூதிவைபவம் நிரூபிப்படி வேதாந்த

இ-ப்படி விபூதிவைபவமாகையாலே ஆகமங்களுக்கு ப்ராக்ருதங்களு ங்களிரண்டுமில்லாத சர்வஜ்ஞருக்கும் இவ்வவதாரரூபம் இல மாகாதென்று தாத்பர்யமென்று கருத்து. * ௫

ஐந்தாம்பாட்டு.

இந்த ஸௌலப்யாதிகுணத்திலே நெறியுள்ளியுரைத்த வென் று ஶாஸ்த்ரங்களுக்குஞ் சொல்லுமை அநேகவிதமென்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) அறுவகைச் சமயமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்தப்ர திகளுடைய த்ருஷ்டியால்) ஷட்ஸங்களாவன - ஸாங்க்ய யோக கா ணாத பௌத்த ஜைந பாஶுபதங்கள், இங்கு சஹிதப்ரமா ண ப்ரதிஸம்வாதியைக் காட்டுகிறார் (அநேகமுநிகள் த்ருஷ்டியால்) பிணக்கற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப டியுள்ள வித்ருஷ்டியால்) நெறியுள்ளி யென்கிறதற்குத் தாத்ப ர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதத்ருஷ்டியால்) அநேகவாயித்து எ ன்றது - விசாரித்தென்றபடி, இதமருளிச்செய்தா னென்கிறதோ டே அந்வயம். ஸர்வஜ்ஞனவனுக்கு வேதத்தை விசாரிக்க வேண்டுமோவென்னில்; ஸம்சித்த க்ஷ சொன்னதென்று சில ரும் ஸம்ஶயமைக்கு ப்ரமாணமாவேக்ஷ ஆசார்யரைப் போலே வேதமர்த்தை விசாரித்துக்கொண்டு, அருளிச்செய்தானென் று கருத்து. இப்படிவிசாரித்துச் சொன்னதென்றுமிடம் * ஸ ஷிஹிவேஷாயாமீத ஸ்ருதி ஹிவிஷியயே: வ்யக் । ப்ரஹ்

மூ — அறுவகைச்சமயமும் - ஷட்விதஸமயங்களுக்கும், ஷஷ்டி யேஷப்ரயோ. வேதங்கள்க்கு நியமஷ், பிணக்கு - கலஹம், அற - அறும்படி, நிவ்ருத்தமப்படி, நெறி - மார்க்கத்தை யென்றபடி, உள்ளி - விசாரித்து, உரைத்த - அருளிச்செய்தவ

மூ — கணக்கறு நலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன் *வணக்குடைத்தவநெறி

ஆ — த்தை யுள்ளபடியே ஸாக்ஷாத்கரித்து, ஸாஸ்த்ரமான ஸகல வேதங்களுக்குந்தானே ப்ரதிபாத்யனென்னுமிடத்தையும், பௌருஷேயமாகையாலே நிக்ருஷ்டமான வேதத்தோடே விரோதிக்கையாலே இதர ஸமயங்கள் அப்ரமாணமென்றென்னுமிடத்தையும், ஸ்வாபாவிக ஸார்வஜ்ஞ்யாதி கல்யாணகுணங்களையுடைய ஸர்வஜ்ஞனானவனுதானே ஸ்ரீகீதையிலே யருளிச்செய்தான்.

இ — ஸர்வத்ர வேதைச்ச ஸர்வை ரஹமேவ வேத்ய: ஷோடசாதிவிதிஷ்டிதேஷு: ஜ்ஞானாதிகளிலே ஜ்ஞானவிஷயமென்றபிப்ராயம். உரைத்தவென்றது ஸர்வலோகஸாக்ஷிமானையாலே ஸர்வங்களை ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறார் (ஸாக்ஷாத்காரிதால்) அம்பகவ னென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகை சத்ருக்ஷிபால்) 'ஜ்ஞானசக்திபலைச்வர்யவீர்யதேஜாம்ஸ்யசேஷத: । பகவச்சப்தவாச்யாநி விநா ஹேயைர்குணாதிபி:' என்கிற ப்ரமாணத்தின்படியே ஸ்ருதிப்ரஸித்தம். யதா, ஸ்வாபாவிகவென்றது - அந்தமிலாதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமெனவுமாம். இப்பக்ஷத்தில் அந்தமிலாதியென்கிற விடத்திலே அம்பகவனென்று சொல்லப்படுகிற ஸார்வஜ்ஞ்யாதி விசிஷ்டனுக்கு நித்யஸ்வாபாவிகத்வம் அதிகமென்றுகருத்து. உரைத்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார். (ஸ்ரீகீதையிலே உக்த்யாதியால்) இங்கு ஸ்ரீக்ருஷ்ணாவதாரம் ப்ரக்ருதமாகையாலே உரைத்தவென்றது ஸ்ரீகீதாவிஷயமென்றுகருத்து. உரைத்தகணக்கறு நலத்தனனென்று ஸமஸ்தவாக்யமாயிருக்க அருளிச்செய்தானென்றிங்கே இவர் வாக்யபேதம் பண்ணினது இவ்விசேஷணங்களுக்குக ...

ஶ — ஞா, கணக்கறு-பரிச்சேதமற்றிருக்கிறவுள்ள, நலத்தனன்-குணத்தையுடையவனான, நலமுடையவன் - நலத்தனன், அந்தமில் - அனந்தமான, ஆதி - ஜகத்காரணமான, அம்பகவன்-அழகான பகவான்விஷயத்தில், அம் - அழகு, ஸ்வாபாவிகமான ஜ்ஞானாதிகளை யுடையவனானவன் விஷயத்திலென்றபடி. வணக்குடை - வணக்கு. நமனம், '.ஊஜநமஸ்காரம்' வென்கிறபடியே நமஸ்காரத்தை யுடைத்தான, தவநெறி - தவோபாயமான

மூ— வழிநின்று புறநெறிகளை கட்டு உணக்குமின் பசையற அவனு
டையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே * * * ||ரு||

ஆ— இப்படி வேதார்த்தத்தையுள்ளபடியே ஸ்பஷ்டமாக்கின விமர்
ஸப்ரமாணத்தையுடையனாய் எம்பெருமான் திறமான பக்தியோக
த்திலே நின்று, ப்ராக்ருதவிஷயங்களாகிறவைகளைக் கடிந்து, அவற்றி
ன் ஸங்கத்தையும் விடுங்கோள். எங்ஙனே விடும்படியென்னில்; அவன்

இ— முற்சொன்ன ஸங்கையைப் பரிஹரிக்கையிலே தாத்பர்ய
மென்று காட்டுகைக்காக. கணக்கறு நலத்தன னென்றதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்படிவேதேத்யாதியால்) அம்பகவ
னென்பதற்கு வணக்குடைத்தவ நெறியென்கிறதோடே ஸஹ்ருதீ
ஸாரஸமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான்திறமா
னவென்று) திறமான - விஷயமான. வணக்குடைத்தவநெறி
வழிநின்றென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பக்த்யேத்யாதியால்) புற
நெறிகளை கட்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்
(ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) உணக்குமின் பசையற வென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவற்றினித்யாதியால்) இங்கே
விஷயத்யாக விதானம் உபாஸகர்க்கென்றேயென்ன த்யாகோ
பாய விசேஷாவஸ்தா ஸாரத்திலே தாத்பர்யமென்று கா
ட்டுகைக்காக வஸ்துஸத்தி லாகாங்க்ஷை காட்டுகிறார் (எங்ஙனே
விடும்படியென்று) அவனுடையுணர்வுகொண் டென்பதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அவனருளிச்செய்த வித்யாதியால்)

ப— உபாயம், பக்தியோகமென்றபடி. வழிநின்று - அதாகிறவழியி
லேநின்று, புறநெறி - குத்ருஷ்டி, ப்ராக்ருதவிஷயங்களைச்சொ
ல்லுகிறது, களை - அதாகிறதுகளையும், விரோதியையும். கட்டு -
பறித்து, பரிஹரித்தென்றபடி. அவனுடைய புணர்வுகொண்
டு - அந்தர்யாமியானவனுடையதாய் ஜ்ஞானஸாதனமான ஸ்ரீகீதை
யாலே, யதா - ஸஜ்ஞானஜநிதமான ஸ்ரீகீதையாலே என்ன
வுமாம், உணர்ந்து - நன்றாகத்தெளிந்து, அவனை உகிசேஷீ,
பசை - ஸம்பந்தத்தை, அற - நிச்சேஷம், உணக்குமின் - சோஷி
ப்பியுங்கோள், விடுங்கோளென்றபடி. ரு

மூ—உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை*

ஆ— ருளிச்செய்த ஸ்ரீஸூக்தியாலே ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வாத்மஜ்ஞானவைலக்ஷண்யமுணர்ந்து, வ்யதிரிக்த ஸமஸ்தத்தை விடுவ தென்கிறார். * * * * ரு

(உணர்ந்துணர்ந்து) ஜ்ஞாத்ருத்வைகஸ்வரூபமாய், ஜ்ஞாநகுணகமாய், ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமாயிருந்த

இ— ஜ்ஞாநவாஸ்யமான உணர்வுஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநமொருதைகமான ஸ்ரீஸூக்தியை ரக்ஷிக்கிறதென்று கருத்து. உணர்ந்தே என்றது- ஈஶ்வராக்ஷேபமாகையாலே கர்மத்தை ஸ்வீகரிக்கிறார் (ஸப்ரஸ்ஸந்த்யாதியால்) ஸ்ரீயாஜ்ஞாந ஸாவதாநா விஷயத்ர் ஹோவாய மென்கிறாரென்றதாய்த்து. இந்த உபாயோபதேஶத்திலே இத்துரீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமென்னுமிடத்தை வ்யக்தமாக்குகைக்காக ஶ்லோகத்தை ஈதாஹரிக்கிறார் (வ்யக்தி கேதத்ர்யாதியால்) * * * ரு

ஆறும்பாட்டு.

உணர்ந்துணர்ந்து என்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாத்ருத்வைகர்த்ருத்யாதியால்) இந்த ஶ்லோகத்தாலே ஆத்மாவுக்கு ஜ்ஞாத்ருத்வமாகந்துகமன்று - ஸ்வாபாவிக நித்யதர்மமென்கிறதென்றுகருத்து. இழிந்தகன்றுயர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநதஶத்ர்யாதியால்) ஜீவனானவனுடையாலே யிந்த வ்யாப்தியானது யதேஷ்டமாக ஜ்ஞாநகாரணமென்றுகருத்து. உருவியந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரக்ருதிசத்ர்யாதியால்) இந்நிலைமை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்

ப—உயிர்காள் - ப்ராணிகாள்? இது ஸம்போதநம். உணர்ந்துணர்ந்து - தத்வார்த்தங்களை யறிந்தறிந்துகொண்டு, ஜ்ஞாத்ருத்வைக ஸ்வபாவனென்றபடி. இழிந்து - அதஃப்ரதேஶமெல்லாம் வ்யாபித்து, அகன்று - திர்யக்ப்ரதேஶமெல்லாம் வ்யாபித்து, உயர்ந்து - ஊர்த்வப்ரதேஶமெல்லாம் வ்யாபித்து, ஜ்ஞாநகாரணமென்றுகருத்து. உரு - ரூபவிஶேஷமான ஸவித்திற்காட்டிலும், வியந்த - விலக்ஷணமான, இந்நிலைமை - இந்தஸ்திதி

மூ— உணர்ந்துணர்ந்துணரினு மிறைநிலையுணர்வரிதுயிர்காள்*

ஆ— ஸம்ஶயாஸ்த்வஹாரூபத்தை யுள்ளபடியே விஶதமாயு ணரினுமாஶ்ரிதஸமாஶ்ரயணீயத்வார்த்தமாக தேவமநுஷ்யாதி ரூ பேணாவதீர்ணனாயிந்த ஸர்வேஶ்வரனாகிறான் - ப்ரஹ்மாவோ? ருத்ரனோ? நாராயணனோ? என்றறிகையரிது. ஆகிலெங்ஙனேயறி

இ-கிறார் (ஸம்ஶயேத்யாதியால்) உணர்ந்துணர்ந்துணரினுமெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (விஶதேத்யாதியால்) இறைநிலையுணர்வரிது என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கி றார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதி அரிதென்னுமளவாலே) ஸ்வரூ பத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கக்கூடிலும் தேவதாபாரம்யம றியக்கூடாதென்று கருத்து. ஸத்த்வ ஶ்லோகமென்று தாத் பர்யம். தேவமநுஷ்யாதி ரூபேணாவதீர்ணனென்றது நிலவரம்பில பலபிறப்பாய் என்றதைப்பற்ற, இது ஸாபிப்ரா யவிஶேஷணம். தேவமநுஷ்யாதி ரூபேண பிறக்கையா லே ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடும் ஸஜாதீயனாய்ப் பிறந்து தத்ஸ த்ருஶவ்யாபாரங்களையும் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கையாலே ஸம் ஶய முண்டாகிறதென்றபிப்ராயம். இறைஞ்சுமி னென்றிங்கு ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகை ஸாமாந்யமன்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (ஆகிலித்யாதியால்) த்ருமப்ரகீர்யில் ஸா தேவதா நிஷ்கர்ஷத்வாய ப்ரஸம்ஶநாத்த்திலே இவ்வர்த் தாயத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸாமாந்யமில்லை யெ ன்றுகருத்து. இத்தால் ஸர்வேஶ்வரன் ஸாதுஸங்ரஹணைக்காக ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடு ஸஜாதீயனாய்த் திருவவதாரம் பண் ணுகையாலே, ஸமாஶ்ரயணீய னின்றானென்று நிஷ்கர்ஷிக்க வொண்ணாமையால் பழைய ஸத்த்வஶங்கை மீளப்ரஸம் கிக்க ஸம்பந்தத்தில் ஸமாஶ்ரயணீய விஶேஷநிஷ்கர்ஷயா

ஶ—மை, இந்தவாத்மாவினுடைய ஸ்திதியை, உணர்ந்து-ஶ்ரவணத்தா லேயறிந்து, உணர்ந்து-மநநத்தாலே தெளிந்து, உணரினும்- யோ கத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தாலும், இறைநிலை-ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவம், உணர்வரிது- அறியவஶக்யம், அரியயனரனென்னுமிவரை-

வு

மூ— உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரி யயனரனென்னுமிவரை *
உணர்ந்துணர்ந்து ரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின் மனப்பட்ட
தொன்றே * * சா

ஆ—யும்படியென்னில்; அரியயனரனென்னு மிவர் திறமாகவை ஹ ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவண மநநங்களைப்பண்ணுவது. இப்படி வைஹ ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவண மநநங்களைப்பண்ணவே யவர்களிலொருவ னீஶ்வரனென்று தோற்றும்; அவனையாஶ்ரயிங்கோளென்கிறார். * சா॥

இ-வாயத்தைச்சொல்லிக்கொண்டந்த உளவு-ஹத்தைப்வல் ஹ ரிக்கிறரென்றிப்பாட்டிற்கு ஸம்மதியும் ஸங்கதியும். த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அரிஉத்யாதி பண்ணுவதென்னு மளவாலே) இன்னாரையென்று விஶேஷியாதே மனப்பட்டதொன்றென்று ஸாமாந்யந சொன்னதற்கு வைஹ ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணாதிகளைப் பண்ணவே, அந்த விஶேஷந்தானேதோற்றுமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கையிலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி உத்யாதியால்) இறைஞ்சுமினென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவனை உத்யாதியால்) உதாஹரணமெல்லாங்கூட ளைகவாக்யமாயிருந்தாலும் தத்வஜ்ஞர்களுக்குத் [illegible] விவக்ஷிதமான தாத்பர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக வ்யாக்யாநமனேகவாக்யமாய்த்து. * சா॥

ஏழாம்பாட்டு

ஒன்றெனப் பலவெனவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ப— ஹரி-அஜன்-ஹரனென்கிறவிவர்களை, உணர்ந்துணர்ந்து- ஶ்ரவணமநநங்களாலே தெளிந்து, உரைத்துரைத்து - தத்வஹிதவாசக ஶாஸ்த்ரங்களையும் ஸம்யோஹம்யோஸஹஸித்து, மனப்பட்டதொன்றே - இந்த ஸம்யக் ஶ்ரவணாதிகளாலே [illegible] நவிலே ஸர்வேஶ்வரனாகத் தோன்றின வொருவஸ்துவை, [illegible] இறைஞ்சுமினென்கிறதோடேயும், உரைத்துணர்ந்து - அநவரத ஹாதி ஸ்தோத்ரவாக்யங்கள் வாசஸிகத்தை, [illegible] - தத்ஜ்ஞ நாமாதிகளையும் வாக்வாக்கை [illegible], இறைஞ்சுமின் - ஆஶ்ரயியுங்கோள். * * சா௮

மூ — ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும்வடிவினுணின்ற * நன்றெ
ழிநாரணனான்முகனரனென்னுமிவரை * யொன்றநும்மனத்
துவைத்துள்ளிநும்மிருபசையறுத்து *

ஆ — (ஒன்றென) ஸஜாதீயஸ்திதமோ? அநேகஜாதீயஸ்திதமோ? எ
ன்றறிய வரிதானவடிவிலேநின்ற நன்றெழில் நாரணன் நான்முகனர
னென்னுமிவருடைய ப்ரவணசேதநங்களை யவஹித சேதஸராய்
ப்பண்ணுவது, அவர்களிலேயொருவனை ஸர்வேஸ்வரனென்று தேர

இ-ய்கிறார் (ஸஜாதீயத்வாதியால்) அறிவருமென்கிறதை யுரைக்கிறா
ர் (அறியவரிதானவென்று) வடிவினுள்நின்ற என்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (வடிவிலேநின்றவென்று) இதற இவர்களுடைய வெ
ன்கிறதோடே அந்வயம். ஒன்றநும் மனத்துவைத்துள்ளி யென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரவணசேதநாதியால்) அ
திலவஹித சேதஸராயென்றது - ஒன்றநும் மனத்துவைத்தென்
கிறதினர்த்தம், அவஹிதம் உள்ளேயென்கிற பதத்துக்கு விவர
ணம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ப்ரவணசேதநங்களிலே
அவஹிதசேதஸ்த்வவிசேஷம் விதிக்கிறதாகையாலே புநரு
க்தியில்லையென்று ஸூசிதம். இருபசை அறுத்து என்கிறவிடத்
தில் அபேக்ஷிக்கிற அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அவர்

ப — ஒன்றெனப்பலவென - ஒன்றென்றும் அநேகமென்றும்,
ஸஜாதீயமென்றும் அநேகஜாதீயமென்றுமென்கை, அறிவரு
ம் - அறியவருமையான, வடிவினுள் - சரீரங்களிலே, நின்
ற - இராநின்ற, இது இவரையென்கிறதற்கு விசேஷணம்.
நன்றெழில் - நல்லதான ஔஜ்வல்யத்தை யுடையவனான, எழில் -
ஔஜ்வல்யம், ஸர்வாதிசாயிதமான தேஜஸ்ஸைத்தையுடையவனா
னென்றபடி. நாரணன் - நாராயணன், நான்முகன் - சதுர்முக
வர், அரன் - ஹரன், என்னுமிவரை - என்கிறவிவர்களை, ஒன்
ற - ஒன்றும்படி, சேதஸிலே ஸம்பந்தமாம்படி, நும்மனத்துவை
த்து - உங்களுடைய சேதஸிலே வைத்துக்கொண்டு, உள்ளி - வி
சாரித்து, நும் - உங்களுடையதான, இருபசை - இருவரிடத்தி
ல் நசையை, ஸர்வேச்வரஸாம்யாபேக்ஷையையென்றபடி. அறுத்து. தே

மூ—நன்றெனநலஞ்செய்வதவனிடைநம்முடைநாளே* எ॥

அ—ற்றிவரும். தோற்றிவருமிடத்திலும்ஸுஹார்த்தர்களுக்குஸ ர்வஜ்ஞரா ஸம்ஸாரிஸமான ஸௌஶீல்யகுணங்களை யுடையவ னான நாராயணனென்றே தோற்றிவரும், ஆனபின்பு தத்த்வஜ்ஞ ஸுஹார்த்தர்கள் பக்கலிற் ஸம்ஸர்க்கத்தை விட்டு அந்த நாராயணன்பக்கலிலே நம்முடைய ஶரீராவஸாநங்க ளுள்ளபோதே அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு அடிமை செய்

இ—களிலே யித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிற்போலே இங்கும் ஸாஹி ஸம்யிகமாகப் பேசுகிறாரென்று கருத்து. ஆனால்இவருக்குத்தா னெந்த விஶேஷத்திலே ஸஹிஸம்யியென்ன? இவருடைய ஸஹி ஸம்யியை வெளியிடுகிறார் (தோற்றிவருமிடத்தி லித்யாதியால்) ஸுஹார்த்தேஷ்வித்யாதி உடையனுமித்யுக்தத்தாலே நன்றெழில் ஸ ர்வமும் ஸர்வாத்மாவ்யாப்தம். நன்றெழிலென்று ஸௌசீல்ய மாக நாராயணனுக்கு விஶேஷணம் வ்யாபிக்கையாலும் நாராயணாநுவாகாதிகளிலே பரதேவதா நிர்தாரணபரமா கஷ்வலிங்கமான நாராயணஸ்வம் வ்யாபிக்கையாலும் இவ ருக்கு நாராயணாதிவ விஶேஷத்திலே ஸஹிஸம்யியென்று திருவுள்ளம். நம்மிருபசையறுத் தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதி விட்டென்னுமளவாலே) அ வனிடை யென்பதை யுரைக்கிறார் (அந்த நாராயணன் பக்க லிலேயென்று) நம்முடைநாளேயென்பதை விவரிக்கிறார் (நம் முடையவித்யாதியால்) நன்றெனவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) நலஞ்செய்வ தென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அடிமைசெய்வதென்று) கீழ்ப் பாட்டில் ப்ரஸ்தாதமான விசாரணத்திற்கு ஸவஷிதஜ்ஞஸ

ப—ஷித்து, விட்டென்றபடி. அவனிடை— அவனிடத்திலே, நம்மு டைநாளே— நம்முடைய காலத்துக்குள்ளே, நன்றென— நன்றா க, அநந்யப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. நலஞ்செய்வது— பக்தி யைப்பண்ணுவது, பக்திகார்யமான கைங்கர்யத்தைப்பண்ணுவ தென்கை. * * * * * எ

மூ—நாளுநின்றடுநம்பழமையங்கொடுவினையுடனேமாளுமோ

ஆ—வதென்கிறார். * ௭॥

(நாளுநின்றடும்) இப்படி ஸந்த்யஜ்யௌஜநராய்க் கொண்டு நந்திருவுடை யடிகள் தந்நலங்கழல் வணங்கவே, இடைவிடாதே நின்று நமக்கு வாயகமாய நாதிகாலஸஞ்சிதமாய்

இ-ஸ்வாமித்வ விசேஷத்தையும் ஸௌலப்யவிசேஷத்தையும் ஜ்ஞாநாத்மத்தையும் ஆஸ்ரயணத்திற்கு ஸித்தத்வைதையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு இப்பாட்டு கீழ்ப்பாட்டை விவரிக்கிறதென்று ஸங்கதியும் ஸூசிப்பிக்கை. பாட்டெல்லாமே ஸ்வாக்யமாஞலும் சப்தங்களுக்குத் தனித்தனியே யுண்டான ஸ்வாரஸ்யத்தை வெளியிடுகைக்காக வ்யாவ்ருத்தமெனக்ஸவாக்யமாயிற்று. * * * * எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

இப்படி ஸஜாதீயஸந்தேஸத்தாலே ஸங்க்ஷேபமாக ஸங்க்ருஹீதமான ஸக்தியோகத்திற்கு ஸங்க்ஷேபஞ்சொல்லுகிற திப்பாட்டிலேயென்று ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கைக்காக (இப்படி)யென்கிறஸந்தம்,மனனகமலமறக்கழுவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்தேஸதாதியால்) வணங்கியென்று வாரமாறுலும்வணங்கவென்றவர்த்தஞ் சொல்லவேணுமென்கிற கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (வணங்கவேயென்று) நாளுநின்றுயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இடைவிடாதேநின்றென்று) அடுமென்கிறதைவிவரிக்கிறார். (நமக்குவாயகமாயென்று) பழமையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸநாதீதாதியால்) அங்கொ

ஸ— மனனகம் - உள்ளத்துக்குள்ளில் மலம் - ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரூபமான தோஷம், அற - போம்படி, கழுவி - ஸாக்ஷமாக்கி, நம் - நம்முடையவரான, திருவுடை - ஸ்ரீயையுடையவரான, அடிகள்தம் - ஸ்வாமியினுடைய, தம்மென்று ஸ்வாமியின் ஸாமர்த்யம். அடிகள் - தம் - என்கிறவிடத்தில் ளகாரத்திற்குத் தகாரமாக டகாரமெனக்காதேசம். நலங்கழல் - நன்மைகளையுடைத்தான திருவடிகளை, வணங்கி - வணங்கவே

மூ — ர்குறைவில்லைமனகமுமலமறக்கழுவி* நாளுநந்திருவுடை
யடிகடந்நலங்கழல்வணங்கி * மாளுமோரிடத்திலும் வணக்

ஆ - ஸம்வத்ஸரவிலோயிபாணமுடைய கொடுவினையெல்லா
ம் வணங்கின வப்பொழுதே மாளும். இனியொருநாளு மொருகுறை
யில்லை, நாமாபேக்ஷித்தபடி யெம்பெருமானை யநுபவிக்கப் பெ
றலாம். இப்படி விரோதிகூட்ட வஸவஸாத்யமான ஸக்ரியா
ஸத்தை ஸாதிக்கைக்குக் காலமும் தேசமும் நியதியின்றியே, ஸர்வஜ்ஞ

இ-டுவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வத்ஸராதியால்.
வினைக்குமுமென்று சொல்லப்பட்ட அழகாவது ஸமாஸ்ரய
ஷயமே விரோதிவுமென்று கருத்து. உடனே மாளுமென்கிற
கையுரைக்கிறார் (வணங்கின பிரசித்தியால்) "க்ஷயிஷ்யந்த
வ்யவஸாயா" பிரசித்திகளிலே ஸர்வேச்வரர்கள். த்ரு
ஷீபவாதத்தில் நாளுமஸ்வைத்தை யோர்குறைவில்லை என்கிறதோ
டே ஸந்தித்து உரைக்கிறார் (இனியிகுதியால்) இதற்கு ஸா
ரமருளிச்செய்கிறார் (நாமிகுதியால்) ஒடுங்கவவன்கண் என்கி
றபாட்டிற் சொன்ன ஸமிஷ்டிவ்ருத்திலை ஐச்வர்யாதிவயக்த
ஸர்வநிஷ்ப்ரதிகளாலே இப்பாட்டு விவரிக்கிறதாகையா
ல் வாநாக்திபில்லையென்றுகருத்து. நநாவக்ரியாமத்தை உ
பதேசிக்கவந்த இவர் மாளுமோரிடத்திலும் ஐத்யாதியாலே ஸ
ங்கல்பமயில் ப்ரணாமத்தைப் பண்ணுங்கோளென்று விதி
ப்பானேனென்ன ஸமாதிபபிக்கிறார் (இப்படிபிரதியால்) பா

ப—வென்றபடி. யதா - வணங்கிலென்றுவாய், இந்தவாமுறை
யிலேகாணலாம். நாளும் - ஸதா, நின்று - ஸ்தாயியாய்க் கொ
ண்டு, அடு - பாயகமான, நம் - நம்முடையதான, பழமை -
அநாதியான, அங்கொடு - நல்லக்ரூரமான, அர் - அழகியது,
ஸத்ருதுக்ரூரமானவென்றபடி. வினை - கர்மம், ப்ராரப்தைக
ரகர்மங்களென்றபடி. உடனே - ஸத்ய:, மாளும் - ஸஹநத
மா:, நாளும் - இனியொருநாளும், ஓர்குறைவில்லை - ஸகிஜத
ங்களெல்லாம் பூர்ணையாயென்றபடி. மாளுமிடத்திலும் - ஐ
பிக்கிறஸமயத்திலேயாகிலும், ஓர்வணக்கொடு - ஒருவணக்கம்

மூ—கொடு மாள்வதுவலமே * அ॥
வலத்தனன்றிரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித் * தலத்

ஆ—ஸாவணராஜெழுந்துபோமித்தனையோவென்னில்; அந்த சக்தி தேஹமெல்லாவற்றிலேயாகிலும், ஓர ஜனிதாத்மாதல், ஒருக்ஷீராத்மாதல், ஒருஸூக்ஷ்மாத்மாதல், அவன்றிறத்திலேசெய்ய, அந்த ஸக்தியோகத்திலும் நன்றென்கிறார். * * அ॥

(வலத்தனன்) ருத்ரனுடையவும், சதுர்முகஸ்ருஷ்டமான லோகத்தினுடையவும் சதுர்முகன் றன்னுடையவும்,

இ—ருமிடத்திலுமென்றன்வயித்துவுரைக்கிறார் (ஓர ஜனிதாத்மாதிக்ருதிசெய்யவென்னுமளவாலே) வணக்கைச்சொன்னது உக்த்யாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. வலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அந்த ஸக்த்யாதியால்) ஸக்தியோகத்திலும் நன்றென்கையாலே இங்குசொன்ன வணக்கம் ப்ரவ்ருத்திரூபமென்று தோற்றுகிறது, கேவலஸங்கல்பரூபமானல் ஸக்தியோகத்திலும் நன்றென்றது ப்ரஸம்ஸாவாதமாகக்கடவது॥ அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

திரிபுரமெரித்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ருத்ரனுடையவுமென்று) திசைமுகன்படைத்த நல்லுலகம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சதுர்முகஸ்ருஷ்டாதியால்) தானுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (சதுர்முகன்றன்னுடையவுமென்று) ப்ரவ்ருத்தியாஸத்தில் ஸமஸ்தபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்

ஸ—தோடேகூட, மாள்வது - நசிப்பது, வலம் - ப்ரபலம். அ॥

திரிபுரமெரித்தவன் - த்ரிபுரத்தை தஹித்த ருத்ரன், வலத்தனன் - தக்ஷிணபாகத்திலேயிருக்குமவன், "பக்ஷே க்ஷேத்ரரூபே ருத்ரம் தக்ஷிணபார்ஸ்வே விதர்சய" என்கிறபடியே ஸர்வனுடைய தக்ஷிணபார்ஸ்வஸ்தனென்றபடி. எழுதிசைமுகன் - எழுச்சியை - ஜ்ஞானஸக்த்யாதிவ்ருத்தியையுடையவனான சதுர்முகன், திசை - திக்கு, "சதஸ்ரோ திஸஃ" என்கையாலே திக்சதுஷ்டயமென்றுதல், ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களை யு

மூ—தொழுதிசைமுகன்படைத்தநல்லுலகமுந்தானும்* புலப்பட

ஆ—ஸாக்ஷாத்ஸ்ருஷ்டிக்கு வ்யாப்ருதனான வேதாவைப் பின்னுமாஸ்ரித வாத்ஸல்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தாலே ஸம்ச்லேஷஹேதுவான ஜகத்தினுள்ளே ஸ்ரீசர்க்குக் காணலாம்படி வந்து திருவவதாரித்த

இ—(ஸாக்ஷாத்வேதாவின் ப்ரகாரமியால்) வளத்தனனென்றும் தாந்திக்கலத்தென்றும் இவர்களுக்கு ஸ்வ்யாபாரம் சொல்லுகிறதற்கு ஸாக்ஷாத் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டிகள் கடியநங்களென்னுமையிலே தாத்பர்யமென்று கருத்து. பின்னுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுமென்று) இப்படி ஸர்வலோகத்தை யிருக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. தானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீமதத்யாழியால்) தானேயென்று ஸ்வதாய்பத்திற்கு ஸ்வஹேதுக ஸ்வஸம்ஸ்லேஷிக்கையாலே வாத்ஸல்யாதிகள் ஸ்ருஷ்டிங்களாய்விளிக்குமென்று கருத்து. தன்னுலகத்தில் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷத்யாழியால) புலப்படவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீசர்க்கித்யாழியால்) ஸ்வஹாதிக ளுக்கும் ஸர்வஸ்வனானவன் ஸம்ஸாஷ்யலோகத்திலே பிறப்பானேனென்ன; ஸ்ரீசர்க்குத் தன்னைக்கண்ணாலே காணலாம்படி பண்ணுகைக்காகவே யவதரிக்கிறானென்கிறாரென்று ஸம்கதியும் ஸங்கேதிகை. அகத்தனனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச் செய்கிறார் (திருவவதாரமித்யாழியால்) சொலப்புகிலென்கிறத

பத—தையவனென்றுதல்வாத்தி படைத்தநல்லுலகமும்- ஸ்வஸ்ருஷ்டமான நல்லலோகங்களும லோகங்களுக்கு நன்மையாவது எம்பெருமான்வந்து ஸ்ரீசரோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக் கிடமாயிருக்கை. தானும் - ஸ்வபனு, இடம்பெற - ஸவிகாஸமாக, ஸங்கோசமின்றியேயென்றபடி. தாந்தித்தலத்து - தாந்தித்தலத்தனாய், நாஸிகாக்ரத்திலே யிருக்குமவனென்றபடி. தாந்தி - நாஸி, பின்னும் - பின்னையும், தானே - ஸ்வயம், கதம்ததாலன்றிக்கேகேவலமாக என்றபடி. புலப்பட - வக்ஷ்யமாணப்ரகாரத்தாலே யவிஷயமுமாய்ப்படி, ஸ்ரீசர்க்கு விசேஷம். புலன் - இந்த்ரியம், தன்னுலகத்தில் - தன்னுடைய லோகத்தில், அகத்தனன் - உள்ளேயிருக்குமவன்,

ரு—ப்பின்னுந்தன்னுலகத்திலகத்தனன்றானே * சொலப்புகிலி
வைபின்னும்வயிற்றுளவிவையவன்றுயக்கே * கூ||
துயக்கறுமதியினன்ஞானத்துளமரரைத்துயக்கும் * மயக்கு

ஆ— ரம் பண்ணிப்பருகும், இவனுடைய குணங்களைச்சொல்லப்புகிலிவை பின்னையும் உள்ளுள்ளே அவகாஹமாயிருக்கும். இந்த குணங்களையுடையனானவனை எல்லாருமொக்கவறிந்து ஆச்ரயியாதொழிவானேனென்னில்; தன்பக்கல் ஸ்நேஹமில்லாதார்க்குத் தன்னையுள்ளபடியறியவொண்ணாததொருபடியவர்களை மோஹிப்பித்து வைக்குமென்கிறார் * கூ||

இ-ற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவனுடையவித்யாதியால்) வயிற்றுள வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உள்ளுள்ளேயித்யாதியால்) இவ்வவதாராதிகளெல்லாம் ரக்ஷணார்த்தமாயிருக்க இவையவன் துயக்கென்று இவற்றை மோஹகங்களாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இந்த வித்யாதியால்) இவையவன்துயக்கே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்பக்கலித்யாதியால்) அநாச்ரிதர்க்குமோஹவிஷயமென்கையாலே விரோதமில்லையென்றதாயிற்று ||கூ||

ப—அவதரிக்குமவனென்றபடி. சொலப்புகில்-சொல்லப்புகுந்தால், இவை - இந்தகுணங்கள், பின்னும் - ஸஞ்சிபோஸஞ்சியம், வயிற்றுள - வயிற்றுக்குள்ளே யிராநின்றன, அத்ருஷ்டமாயங்களாயிராநின்றன வென்றபடி. அபரிச்சேத்யங்களென்றதாயிற்று. இவை-இந்த குணங்களோடேகூடின அவதாரங்கள், அவன்துயக்கே-அவனாலுண்டான ஸம்சயமோஹங்கள், துயக்கு - ஸம்சயம், இது மோஹத்துக்கும் உபலக்ஷணம். ஸம்சயமோஹ விஷயங்களென்றபடி. அவனாலே மறைக்கப்பட்டிருக்குமவை யென்றதாயிற்று. * * * கூ||

துயக்கறு - ஸம்சயவிபர்யயரஹிதமான, மதியில் - ஜ்ஞ நல்லையுடையரான, இல்லென்று உதாவிஷ்டாநீயம், நன்ஞானத்துள் - நல்லஜ்ஞானத்தையுடையரான, அமரரை - ப்ரஹ்மாதிகளை, துயக்கும் - மோஹிப்பிக்கத்தக்கதான, மயக்குடை - மோ

மூ — டைமாயைகள்வானிலும்பெரியனவல்லன் * புயற்கரு
நிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லடிப்போது *

ஆ — (துயக்கறு) நிர்தோஷஜ்ஞாநராய் ஸம்ருத்தஜ்ஞாநிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்குங்கூட அறியவரிதாயிருந்த திவ்யாவதாரந் தொடக்கமாகவுள்ள ஆஶ்சர்யங்களைச் செய்தருளவல்லனும், காளமேகநிபமான திவ்யரூபத்தை யுடையனுமாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவுலகளந்த நல்லடிப்போதை உபதேஶநிரபேக்ஷமாக

பத்தாம்பாட்டு.

இ — துயக்கறுமதியி லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிர்தோஷேத்யாதியால்) நன்ஞானத்துளென்று மேலேயோடே ஜ்ஞாநத்தைத் தனித்தெடுக்கையாலே இந்தமதிரூபம் ஜ்ஞாநகாரணமாமென்று கருத்து. நன்ஞானத்துளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ருத்தேத்யாதியால்) அமரரைத்துயக்கும் மயக்குடை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) வானிலும்பெரியன மாயைகள் வல்லனென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதிவல்லனுமென்னுமளவாலே) அதில் வானிலும் பெரியனவென்கிறதற்குரை ஆஶ்சர்யம், புயற்கருநிறத்தன னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காளமேகேத்யாதி உடையனென்னுமளவாலே) பெருநிலம் கடந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திருவுலகளந்தவென்று) அயர்ப்பில னென்கிறவிடத்தில் ஸித்தமான அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உபதேஶ

ப — ஆஶ்சர்யஶக்தியை யுடையவையான, வானிலும் - ஆகாஶத்திற் காட்டிலும், பெரியன - அதிகங்களான, அபரிச்சேத்யங்களான வென்றபடி - மாயைகள் - ஆஶ்சர்யங்களை, ஆஶ்சர்யங்களான அவதாரங்களை யென்றபடி. வல்லன் - கர்த்தும் ஸமர்த்தனா, புயல்கருநிறத்தனன் - மேகம்போலேகறுத்த வர்ணத்தையுடையவனுடைய, இதற்கு நல்லடிப்போதென்கிறதோடே அந்வயம், புயல் - மேகம், நிறம் - வர்ணம், நிறத்தையுடையவன் - நிறத்தனன், பெருநிலங்கடந்த - ஆகாஶவ்யாப்தியையுடைத்தாய், நல்லெ

மூ—அயர்ப்பிலனலற்றுவன்றழுவுவன்வணங்குவனமர்ந்தே ம॥

ஆ—நானென்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலும் அநந்தஶயநாஜநனைப் கொண்டநுபவிக்கப்பெற்றேனாதே யென்றுகொண்டு ஸ்வ(ஸ்வாநு(பவ)த்தைப்பேசுகிறார்.* * * ம॥

(அமரர்கள்) ஸ்ரீ தேவதேவஶரணீயகாரணமோக்ஷ சவ்ஸ்ய)

இ—த்ருதீயால்) அயர்ப்பிலனென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாநுபவம் சொல்லாமையால் ஜ்ஞாநஸ்ய விஸ்மரணமில்லையென்று ஸித்திக்கையால் உபதேசநிரபேக்ஷத்வம் ஸித்திக்கிறதென்று கருத்து. காயீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானி த்யாதி யால்) ஸர்வகரணங்களாலுமென்றது - த்ரிவிதகரணங்களாலேயென்றபடி. அயர்ப்பிலனென்று மாநஸாநுபவமும், அலற்றுவனென்று வாசிகாநுபவமும், தழுவுவன் வணங்குவனென்று காயிகாநுபவமும் சொல்லப்படுகிறதிறே. அநந்தஶயநாஜநனையென்றது அமர்ந்தென்கிறதற்கு விவரணம். இப்பாட்டிற்கு ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வாவெ த்யாதியால்) ஸ்வாநுபவத்தையென்று பாடபேதம். இவையவன் துயக்கேயென்று அவதாரரஹஸ்யம் உதாரருக்கு உபதேசிக்கையென்றருளிச்செய்த விவர் தமக்கிது ஸர்வகரணங்களாலும் அநுபாவ்யமான படியைக்கண்டு ப்ரீதிஶயத்தாலே ஸ்வாநுபவத்தைப் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமாயிற்று. ஆக இது ப்ராஸங்கிகமென்றதாயிற்று. * ம

நிகமனம்.

அநந்தரயோக்யதையைச் சொல்லுகிற ப்ரயோஜநத்திலே ஆஶ்சர்யமான அர்த்தத்தையருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீதே த்யாதியால்) அமரர்கள் தொழுதெழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்

ஸ—போது - நல்லதான திருவடித்தாமரையை, போது-வாழ்ச். அமர்ந்து - ப்ரீதிஷீகனாய், அநந்தஶயநாஜநனையென்றபடி. அயர்ப்பிலன் - மறவேன், மறவாமல் அநுஸந்திப்பேன் என்றபடி. அயர்ப்பு - விஸ்மரணம், அலற்றுவன் - ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணுவேன், தழுவுவன் - கட்டிக்கொள்வேன், வணங்குவன் - ப்ரணாமம் பண்ணுவேன். * * * * * ம॥

மூ — அமரர்கடொழுதெழ வலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை * அமர்
பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள் * அமர்சு
வையாயிரத்தவற்றினிவைபத்தும்வல்லார் * அமரரோடுய

அ — தேவாதிஸகலஜநங்களுக்கும் ஆஶ்ரயணீயனாய ஸமுத்ரமதநாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களை யுடையனாயிருந்த எம்பெருமானுக்கு சேஷவ்ருத்திரூபமாய் ப்ரதிபாதகமாயிருந்த ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும்வைத்துக்கொண்டு இத்தி

இ - மருளிச்செய்கிறார் (தேவாதீத்யாதியால்) அலைகடல்கடைந்தவன் தன்னையென்கிறதை ஸமுத்ரமதநாதிலக்ஷணமாக்கி யுரைக்கிறார் (ஸமுத்ரேத்யாதியால்) குற்றேவலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சேஷேத்யாதியால்) அமர்சுவையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரதிபாதகேத்யாதியால்) இவைபத்தும்வல்லார் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி வல்லாரையென்று) நநுசேதந ஸம்ஸ்ருதி ஸம்பந்தாபாவாயும் ஸமஸ்தாவஸ்தா ஸ்வாபாவிகா

ஸ — அமரர்கள் - தேவர்கள், இது ஸமஜநோபலக்ஷணம். தொழுது - ஆஶ்ரயணம்பண்ணி, எழ - எழும்படி. ஸமுத்ரமதநவேளையிலே யழகாலே வசவர்களாய் திருவடிகளிலே விழுந்து கிளம்பிக் கூத்தாடும்படி, அமரர்கள் - தொழுது - என்கிறவிடத்தில் ளகாரத்திற்கு தகாரவேவ டகாரோதேஶஃ. அலைகடல் - அலையாநிற்கிற ஸமுத்ரத்தை, கடைந்தவன்தன்னை - மதித்தவனை, உக்திஶேஷஃ - தன்னையென்று ஸாமாநாதிகரண்யம், கடைந்தவன் - தன்னை-யென்கிறவிடத்தில் னகாரத்திற்கு தகாரவேவ றகாராதேஶமாயிற்று. இப்படி எங்குங் கண்டுகொள்வது - அமர் - அமர்ந்த, சேர்ந்தவென்றபடி. நிவியங்களானவென்கை. பொழில் - உத்யாநங்களுடைய, வளம் - ஸம்பத்தையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வாருடைய, குற்றேவல் - அந்தரங்ககைங்கர்யரூபமான, அமர்சுவை - அமர்ந்தரஸத்தையுடைய, ரஸவத்தரமானவென்றபடி. சுவை - ரஸம், ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே? இவைபத்தும்வல்லார் - ஸஹ்ருதயமான இப

மு-ர்விற்சென்றறுவர்தம்பிறவியஞ்சிறையே ॥கக॥ ஆழ்வார் ÷ ணம்

ஆ— ருவாய்மொழிவல்லாரை, எம்பெருமான் ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களைப் போக்கி திருவடிகளிற்கொண்டு போகப்பற்றாமை, முந்துறத்திருவடிகளிலே கொண்டுபோய், அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தபின்னை ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமான ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தைப்போக்கியருளுமென்கிறார். * * * * கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ-யும் ப்ரமாணவிஷயங்களாயிருக்க அமரரோடிருக்கையாலே ஸம்ஸாரவிஷயத்தை வ்யவஹாரவிபாகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எம்பெருமானிருக்கையால்) பற்றாமையென்றது பற்றாமைபாலேயென்றபடி. இப்படி ஸம்ஸாரிக்கு விஷயபோகஸங்கம் சொன்னவித்தால் இவ்வுத்தரவாக்யத்திற்கு இத்திருவாய்மொழி வல்லார்விஷயத்திலே எம்பெருமானுடைய ப்ரேமாதிசயப்ரகாசனத்திலே தாத்பர்யமென்றதாய்த்து. உயர்விசும்பரோடு சென்றென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இந்தவிஷ்ணுதி இருந்தபின்னையென்னுமவாலே) அந்தமில் - கஹானவிதமான, பேரின்பத்து - ஜ்ஞானாநந்தத்தையுடையரான இன்பம் - ஆநந்தம், அடியரோடு - நித்யஸூரிகளோடே யென்றபடி. அஞ்சிறை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமானவென்று) தம்பிறவியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை யென்று) அறுவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (போக்கியருளுமென்று) * * * * கக॥

ஶ— ந்துப்பாட்டையும் ஸங்க்ரஹித்தவர்கள். அமரரோடு-நித்யஸூரிகளோடே, உயர்விசும்பில் - உத்க்ருஷ்டமான பரமபதத்திலே, பரமபதத்திலேயென்றபடி. சென்று - போய், தம்பிறவி - தங்களுடைய ஸம்ஸாரமாகிற அஞ்சிறையை - அழகான காராக்ருஹஸம்பந்தத்தை, சிறைக்கழகாவது க்ரௌர்யம், அறுவர் - விடுவர்களென்றபடி. கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாநபோஷாய ஶ்ரீமதே

ஜ்ஞாநராமாநுஜ ஸ்வாமிதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:,

(பத்துடை.)

பவ்யாஸக்தாஸ்வஸ்மிமைக்ஷை ரயிக காரணாநந்த
வ்யாவதாரை: ஸ்வபோக்ஷா ஸக்திதை: ஸ்தஸமாபாவ
வ்ருத்தேயாவ்ருத்திகைஸ் । வ்யாதாஸிவ்யாதிவிஹாரை:
ராவிவிதரணாத் ஸர்வகாரண்யப்ரியகா: ஸ்வர்கமோக்ஷாதி
தாநாத் ஸ்ரீ பதிதவை தயாச நஷஸௌலப்யமாஹ ॥கரு॥

(பவ்யாஸக்தாஸ்வஸ்மிமைக்ஷை:) கடைவெண்ணெய் களவினில் உரவிடையாப்புண்டு - பக்தஜனங்களாலே கட்டுண்ணும்படி பவ்யனாயிருக்கையாலும், (அயிக காரணாநந்தர்வ்யாவதாரை:) இதிரண்டு பாட்டிலர்த்தம், நிலைவரம்பில பலபிறப்பாய் - அமைவுடை நாரணன்மாயை - ஸமஸ்தகல்யாணகுண விஸிஷ்டனாய் ஸர்வஜ்ஞனாயிருக்கிறவன் ஸஜாதீயனாய் வந்து அநேகாவதாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், அவதரிக்கும்போது ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நிலமான தான் "பிதரம்ரோவயாமாஸ" என்கிறபடியே ஸ்வயம்ரூனன ஒருவனுக்கு புத்ரனாம்படி கூனுயர்ந்து பிறக்கையாலும், (ஸ்வபோக்ஷாஸக்திதைஸ்) யாருமோர்நிலைமையனென அறிவெளியவெம்பெருமான் - ஜநஸ்த்ருகங்களாலெத்தனையேனும் தண்ணியரான கோஹஸவரீவாநரமோராமகாமகாராதிகளான எல்லாரிடத்திலும் அநாஸக்தனாகையாலும் (நதஸமாபாவ) வணக்குடைத்தவநெறி வழிநின்று வணங்கின பேர்களாலே ஸமாராதனாகையாலும், (வ்ருத்தேயாவ்ருத்திகைஸ்) எணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின் - பாவிஷபஜ்ஞானத்தை உண்டாக்குகையாலும், (வ்யாதாஸிவ்யாதிவிஹாரை - ஸர்வவிவிதரணாஸ்) நன்றெழில் நாரணன் - உள்ளிறும் மிருபசையறுத்து - ஸாமாநாதிகரண்ய ரைத்ராயணீய உபநிஷத்ப்ரஸித்திகளிலே ப்ரஸித்தமான நாராயணனென்கிற திருநாமத்தையும் தத்ர்த்தமான நியந்த்ருத்வத்தையும் ஸிம்ஹமாக உடைத்தாகையாலும், தன்னை உபஸிலே விஜித்தவாறே உதாரவிஷயத்தில் நசையைப்போக்கி ஸவி

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஷியத்தில் ராவியையுண்டாக்குகையாலும், (ஸவக்காரூபய ஸ்வாக) மாஞமே விடத்திலும் வணச்கொடுமாள்வது வலம் - ஆ ரூயணத்திற்குக்கரம் சுகிகாதமாயிற்றென்று கைவாங்க வொண்ணுதபடி ஈதிஷயத்திலும ஆரூயமாகையாலும், (ஆ ஷிகவஷயா) பெருநிலங்கடந்த நல்லடிப்போது - திவி ஆவதாரம்பண்ணி நிமிஷகவிஷமமற எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைக்கையாலும், எம்பெருமான் திரவயிகவளய ஷவிஙிஷடினென்று 'பத்துடையடியவர்க்' கென்கிற திருவாய் மொழியில் ஆழ்வார் அநுக்ஷாதித்தருளினரென்கிருர்   ௧௧

ஸ்ரீ கெதிமஹாஷேஷாதெஙிகாயநமः.

முதற்பத்தில் மூன்றுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ---(அஞ்சிறைய) ஆழ்வாரிபபடி உபஷேஷ ஸமோனகாரமான ஆராத்தாலே எம்பெருமானை யநுபவித்து, வாஷுஸம

இ- இப்படி வளஙூதனத உபதேசித்தவிவர் இன்னும் ஸகி யொமொவயாஷங்களை உபதேசிக்கவேண்டியிருக்க அதைவி ட்டு இந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுக்குத் தூதுவிடுகை பஙம சமகிறு; ஸமவஷ நமாவவிவஷதத்தால் பிறந்தவாற்று மைபால் செய்கிருரென்னில்; ஆஷாரதிஷ்ராஷிஷ்வாரங்களா ன்று மின்றிக்கே சுநாஷமமெகதாக கோஸராயிருக்கிற வி ஷருக்கு கநுஷவவிஷவஷதை வுண்டோ; வாஷுஸமேஷ ஷித்துலே அநுவிருத்தராய் அதைப்பெருமையாலேவந்த சுவஸா ஷமே ஷைகாமென்னில்; இப்போதிவருக்கு நடக்கிறது ஜாந ஸாநபவஜாதமாய் வக்ஷராஷிஜநாநுபவ மின்றிக்கே யி ருக்க இவருக்கு வாஷுஸமேஷத்திலே அநுவிருத்திஸம்பவிக்கு மோ; என்ன ஸவதலிப்பிச்கிருர் (ஆழ்வாரி கூராஷியால்) இப்படி யென்கிறதற்கு சநாஷவிக்கென்கிறதேயே சுயம். இப்படியெ ன்றது ஆறிதர்க்குக் காணலாம்படியான சுவதாரவளஙவி

ஆ—ஶ்லேஷத்தில் உபேக்ஷை பிறந்து, அதில் அத்யவஸிதராய் அது கைவாராமையாலே அத்யந்தவ்யாகுலராய், எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யஸௌலப்யாதி குணங்களை அநுஸந்தித்து இப்படி குணவானானவன் நம்மைக் கைவிடானென்றுபார்த்து தூதவாக்யத்திலே ஸாபிலாஷிதத்தை யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறார். ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யவ்யாஜத்தாலே ஸாபிலாஷிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்கிறார்.

இ—ஶிஷ்டோக்தமென்றபடி. உபதேசநிரபேக்ஷ ஜ்ஞாநத்தாலே யவனை ஸதிஸமரஹஸ்யாநுஸந்தித்தவாறே கண்ணாலேகண்டதாக ஹ்ருஷித்து பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே அத்யவஸிதராநாரென்று கருத்து. இப்போதிவர் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே அத்யவஸிதராநாரென்னுமிடம் "திருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல்" என்றும், "அருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதியொருநாள்" என்றும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை இத்திருவாய்மொழியில் ப்ரார்த்திக்கையாலே தோற்றுகிறதென்றபிப்ராயம். கைவாராமையாலே யென்றது — ஸாக்ஷாத்காராமையாலே யென்றபடி. வ்யாகுலராயென்கிறதற்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்கிறதோடே அந்வயம். அத்யந்தவ்யாகுலராயென்றது — நம்பக்கல் ஸ்நேஹபூர்வகமாக நம்பண்ணிக் கைவிட்டானென்று கலங்கி ஜ்ஞாநஸாமாந்யமும் விலூநமாம்படி வ்யாகுலராயென்றபடி. ஆனால் தூதுவிடுகைக்குப் பற்றுசுதானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுடைய இத்யாதியால்) இதனால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸௌலப்யஸஹமாகிற குணம் ப்ரதிபாத்யமென்கிறபடி. நநு? இத்திருவாய்மொழியில் ஆழ்வார் தூதவாக்யத்திலே ஸாபிலாஷிதத்தை விண்ணப்பம் செய்கிறாரென்னக்கூடுமோ; "மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோவென்றொருத்தி" என்று ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யமாயன்றோ இத்திருவாய்மொழி யிருப்பதென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (ஒருபிராட்டியினுடைய இத்யாதியால்) அநந்யார்ஹஶேஷத்வ தத்ஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்நேஹாதிஶய தத்பாரதந்த்ர்யாதிகளாலே நமக்குப்பிராட்டிமாரோடு ஸாம்யமுண்டாகையாலும், பரமைகாந்திகளான ஶ்ரீபராங்குசநாயகியினுடைய திருவுள்ள

ஆ—எம்பெருமானோடே கலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி தன்முன்

- - - - - - - - - - - - - - - -

இ—ஸௌந்தர்ய லாவண்யாதிகளை அநுபவித்த பரவஶராய், "மா
ஞ்யா: ஸ்வபத்ராக்ஷ்யா ஸ்வாபத்யாஜவந்தவத: । யா: ஸ்த்ரீ
யோஷித் ஸ்வதத்த்வா: ஸம்ஸாரம் தேஹஸாயயா:" என்கிற ந்யா
யத்தாலே தாம் ஒரு நாயிகையாயிருந்தினை அநுபவிக்க
வேண்டுமென்று ஆசைபிறக்கையாலும், தம்மைஒரு நாயிகை
யாக பாவித்துக்கொண்டு பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே வ்யாவ்ருத்த
ராய், அது ஸ்வயமாகதொழிந்தவாறே விரஹிணியைப்போலே
ஶோகார்த்தராய், ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாவ்ருத்தா
லே ஸாம்ஸாரிகத்தை விண்ணப்பம் செய்கிறாரென்று திருவு
ள்ளம். இப்படியிவருக்கு பாவபந்தமுண்டென்னு மிடத்தை
'வாணாஶ்ரீமாந் ஶோகார்த்த ஸ்வபாவ ப்ரியமப் பாவா
'வநீத்யாவத்யா உதாஸமாயேவ்ருணயிதஜத: ஶ்ரீபவீ
வாஸகம்த்ரும் । ஸகிஶ்ரேஷ்ட வ்ருத்த்யா வரிணதி ஶாநே
ஸம்ஶவவ்யவ்ருயிந்த்ர பிரமாஜ்ஞாமாத்ராதஸூதிரிஷ வீர
வேஷா தேஶிகாஸ்த்ரஹிதா:" என்று த்ருதிபாவமிஷ்த்தா
தயர்த்தாவஸ்யிலே ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தார். "வநீஷவ
ஹ்ரியாமெதாவி ஶ்ருயாதம் யஸ்காஹிவிம்யாவ்ருஷ தாநா
க்ருதிநர்மக்யா । ஸம்வேத்யக்த்யபதாவதிம் யதிமேநாவிநாஶ
நம் ஸ்ரீஸுவவிஶே ஶதவஸாவிஹாரம்பவஸ்தவா:" என்று யாத
வாப்யுதயத்திலும் இவ்வர்த்தத்தை ஸூசிப்பித் தருளினர்.
இப்படி யாழ்வார் நாயிகாபாவத்தை வஹிக்கையாலே இதி
ருவாய்மொழியை ஒருபிராட்டி வாக்யமாக உரைக்கக்கோலி அ
தில் முதற்பாட்டையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானோடு கலவியால்)
நாரைகளைக்கண்டென்றது-தன்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷ காலத்திலே தோ
ழிமாரும் தானும் விளையாடாநிற்கச்செய்தே தைவயோகத்தாலே
தோழிமாரும் அந்யபரைகளான அவஸரத்திலே எம்பெருமான்
ஶ்ரமயாவிஹாரத்தாலே வந்து ஸம்ஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷிக்க மிக
வும் நோவுபடுகிறுளொருபிராட்டி அவன்றானே வரப்பற்றாமை
யால் தான் அவனுக்குத் தூதுவிடநினைத்து அவ்வவஸரத்திலே
தன்முன்னே ஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற நாரைகளைக்கண்டே

மூ— அஞ்சிறையமடநாராயளியத்தாய்

ஆ - னேஸம்ச்லேஷித்து வர்த்திக்கிறநாரைகளைக்கண்டு தான் வ்யஸநாதிசயத்தாலே யறிவழிந்திருக்கையாலே "தன்வார்த்தைகளையறியா"வென்னுமிடத்தை விவேசிக்கமாட்டாதே அவற்றினுடைய ஸம்ச்லேஷஸ்வபாவத்தைக் காண்கையாலே தன்னோபாதி யளவுடையவாகக்கொண்டு அவற்றைக்குறித்து தன்னளவிலே வார்த்தை சொல்லுகிறவிடத்தில் சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகை யிடமில்லாமையாலே அதைக்குறித்துச் சொல்லுகிற வார்த்தையையும் ஔசித்யத்தாலே பேடையைநோக்கி; நினைத்தவிடத்தே நினை...

இ - ன்றபடி. இதற்குச் சொல்லுகிறாளென்கிறதோடே அந்வயம். வார்த்தையையறியாத திர்யக்குக்களைக்குறித்து வார்த்தைசொல்லுகை ஸம்பவமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தான் வ்யஸநதசையால்) இருக்கையாலே என்கிறதற்கு மாட்டாதேயென்கிறதோடே அந்வயம். தன்னோபாதி - தன்னைப்போலே அளவுடையவாக - ஆர்த்தியுக்தங்களாக, கொண்டு - புத்வா, நிச்சித்து என்றபடி. பேரளவுடையரான பெருமாளும் ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளும் விரஹம் ப்ரஸக்தமானவாறே பாத்ராபாத்ர நிரூபணக்ஷமரன்றிக்கே "அசோக சோகாபநுத" என்றும் "ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம்" என்றும் அலற்றும்படி கலங்கினாற்போலே யென்று கருத்து. அஞ்சிறைய சேவலுமென்று புருஷபக்ஷியையும் ஔசித்யத்திலே ஸஞ்சரிக்கிற இவள் மடநாராயென்று ஸ்த்ரீபக்ஷித்வத்தை ஸம்போதிப்பானே னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவற்றைக்குறித்து ஔசித்யத்தால்) தன்னளவிலேயென்றது - தன்விஷயத்திலே யென்றபடி, தன் வ்ருத்தாந்தவிஷயமாகவென்கை. சேவல் - புருஷபக்ஷி, நோக்கியென்கிறதற்கு சொல்லுகிறாளென்றதோடே அந்வயம். அஞ்சிறையவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைத்தவி

ப— அளியத்தாய் - க்ருபாவதியான, அளி - க்ருபை, அளியையுடையவன் - அளியத்தான், தஸ்யாஸம்போதநம் - அளியத்தாய், அஞ்சிறைய - அழகியதான சிறையையுடையவளான

மூ— நீயுநின் * னஞ்சிறையசேவலுமாய் ஆவாவென்றெனக்கரு
ளி * வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்

ஆ— த்தபோதே செல்லுகைக்கீடான உபகரணங்களை யுடையை
யாய், ஸம்ஶ்லேஷத்தையே யாத்ரையாக உடையையாய், ஸர்வ
ஸஹிஷ்ணுவுமாயிருந்த நீ யென்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி ஸ்ரீ
கருடைய ஸந்தாநஸர்வநிரவஸ்ரஸஹாயனை பெரியதிருவ

இ— த்ராக்யால்) இங்கு உபகரணங்கள் - பக்ஷங்கள், இத்தால்
ஆசார்யவயாஸ்ரமான ஸாதநமும் சொல்லிற்றாயிற்று. மட
ஸபத்தை ஸ்வீகாரமாக்கி அதற்கு வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கி
றார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தைஇத்யாதியால்) இத்தால் விரஹவ்யஸநா
ஹத்வம் சொல்லிற்றாயிற்று. அளியத்தாயென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஸர்வஸ
ஹிஷ்ணுவுமாயென்றபடி. இத்தால் காருணிகத்வம் சொல்லிற்
றாயிற்று. ஸுதாரியிலே சேவலைக்குறித்துச் சொல்லுகி
ற வார்த்தையையும் பேடையைநோக்கி சொல்லுகிறாளென்றதா
லே நின்னஞ்சிறைய சேவலுமாயென்றது ஸஹாபாத்யாசம்.
ஆவாவென்றெனக்கருளி யென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (என்
பக்கலிலேயித்யாதியால்) வெஞ்சிறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகருடைய வித்யாதியால்) புள்ளுயர்த்தா
ர்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யா

ப— சிறை - சிறகு, மடநாராய் - ஸ்வீயாநநாராய், மடப்பம்-
ஸ்வீத்வம், நீயும் - ஸஸம்விஶேஷாநநீயும், நின் - உன்னுடைய,
அஞ்சிறையசேவலுமாய் - ஸௌந்தர்யபக்ஷஶாலியான பர்த்ரு
னுமாய், இருவரும் கூடிக்கொண்டென்றபடி. ஆவாவென்று -
ஹாஹாவென்று, என்னுடைய ஆர்த்தியைக்கண்டு ஸோ
காவிஷ்டராயென்றபடி. எனக்கருளி - என்பக்கல் க்ருபைபெ
பண்ணி, வெஞ்சிறை - உக்ரங்களான பக்ஷங்களையுடையனை
ஸ்ரீதர்வேநிரவஸ்ரநிஷ்ட க்ரூரங்களான பக்ஷங்களையு
டையனை யென்றபடி புள் - பக்ஷியாலே, கருடனாலேயென்
றபடி. உயர்த்தார்க்கு - வஹிக்கப்பட்ட வெம்பெருமானுக்கு,

மூ— கென்விடுதூதாய்ச்சென்றக்கால் * வன்சிறையி
லவன்வைக்கில்

ஆ— டியை திவ்யவாஸஸ்தாநமாகவுடைய வெம்பெருமானுக் கென்விடுதூதாய்ச்சென்று என்திறம் சொல்லவேண்டுமென்றபேக்ஷித்து ப்பின்னையுமவை போகாதிருந்தவாறே சொன்னவார்த்தையை யநாதரிப்பதொழியிற் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தவையாகக்கொண்டு அப்படி ஸ்ரீவத்ஸலனான அவன் ஸம்ஸாரி

இ— தியால்) என்விடுதூதாய்ச் செல்லவேண்டுமென்று முற்பட ப்ரார்த்தநம்பண்ணி சென்றக்காலித்யாதியானவநந்தரகூடாமையா லிந்த ப்ரார்த்தநமிங்கே ஸார்த்தகமென்று நினைத்தருளிச் செய்கிறார் (என்விடுதூதாயித்யாதியால்) என்திறம் - என்விஷயம், என்விஷயமான வார்த்தையை யென்றபடி. தூதுபோகக் கூடாதென்றவை சொல்லாதிருக்க சென்றக்காலென்செய்புமென்று சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) அவைபோகாதிருந்தது வன்சிறையிலவன் வைக்கிலென்கிற ஸம்பாவனையாலன்றிக்கே வார்த்தாநபிஜ்ஞதையாலே யாயிருக்க அவற்றைக்குறித்து சொல்லுகிற இந்த வாக்யம் ஸம்பந்தமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவித்யாதி) கொண்டென்றது - ஊஹித்ததென்றபடி. இப்படி ஊஹித்துச்சொல்லுகிறதாகையாலே ஸாமஞ்ஜஸ்யமில்லையென்றதாயிற்று. வைக்கிலென்கிற யத்ருச்சத்தாலே வன்சிறையில் வையானென்று ஸூசிதமாகிறதென்று கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) அவனென்கிற ப்ரஸித்தநிர்தேசத்திற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸலனனென்று) "[illegible], வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம்" இத்யாதிகளி ங்கே யபிப்ரேதங்கள். வன்சிறையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம

ப— என்விடுதூதாய் - என்னாலேவிடப்பட்ட தூதாய், சென்றக்கால்-போனால், அவன் - அந்தவத்ஸலனவன், வன்சிறையில்- வலியசிறையிலே, த்ருடமானகாராக்ருஹத்திலென்றபடி, வைக்கில் - வைத்தானாகில், உங்களையிதிஶேஷ:. வைப்பு - நிவேஶ

மூ— வைப்புண்டாலென்செய்யுமோ * * ‖௧‖

ஆ—யாதெழிபுமோ; அவனென்வார்த்தையை ஸ்வீகரியாதொழிகையாகிற வன்சிறையிலுங் களைவைக்கில அத்தனையுமெனக்காகப்பட்டாலாகாதோ, என்றே செய்யவேணுமென்று சொல்லுகிறாள். * * * * ௧‖

(என்செய்ய) பின்னையுமந்த நாரைகள் போகாதிருந்தவாறே சிலகுயில்களை நோக்கி; தன்னழகாலே என்னைத் தோற்பித்

இ—ருளிச்செய்கிறார் (அவனிதழ்யாதியால்) ஸ்வரூபைணாகாலிவ ஞனுயன்பக்கல் உபதாநாகாரஹ்ஸ்வம ஸம்ஸ்கெ ஸம்ஹாவிதமல்லாமையாலே இவ்விடத்தில் வன்சிறையாவும் மணவாத்ராவாதஸ்வீகார வாமென்று கருத்து. வைப்புண்டாலென்செய்புமோ என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தனையுமிதழ்யால்)- இவளுக்காகப்பட்டாலாகாதோவென்று சொல்லவேண்டியிருக்க எனக்காகப்பட்டாலாகாதோவென்று சொன்னது பிராட்டியினுடைய வாக்யமாகச் சொன்னபடி. வபராதமாகச்சிறையிருக்கை ஸஹ்யமன்றோ வென்று ஸ்வமோஷீவநியியாலே சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. என்றே செய்யவேணுமென்றது - சிறையிருப்பை ஒப்புக்கொண்டே உபதேசமும் செய்யவேணுமென்றபடி. * ௧‖

இரண்டாம்பாட்டு.

நாரைகளைத் தூதாகத் தான்வரித்திருக்க அதன்மேலே கொகிலங்களை வராயிப்பானெனென்ன ஸ்வதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) நோக்கியென்கிறதற்கு சொல்லவென்கிறதோடே ஸமயம். செய்யதாமரைக்கண் என்கிறது ஐகதஹகவியமேபடிமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலேயென்று)

பா— தை, அந்த காராஹ்ஸநிவேஸத்தையென்றபடி. உண்டால்- ஸநாஹவித்தால், என்செய்யும் - என்ன ஸ்வஷ்யத்தையுண்டாக்கும். ஒரு ஸ்வஷ்யத்தையும் உண்டாக்காது; ஹணாஸமே யாமென்று கருத்து. அந்த காராஹஸநிவாஸத்திரோஷ:. ஓ என்ற ஸ்வயம் கூடாதது கூடுமோஎன்றபடி. * ௨‖

மூ— என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானார்க்கென்றூதா * யென்செய்யுமுரைத்தக்கா லினக்குயில்காணீரலிரே * முன்செய்த முழுவினையாற் றிருவடிக்கீழ்க்குற்றேவல் *

அ— அடிமையாக்கினவனுக்கு நீங்களென் றிறஞ் சொன்னாற்றென் செய்யுமென்று சொல்ல அவையும் பேசாதிருந்தவிடத்தில் சொல்லும்வார்த்தையைக் கேட்டுப்போரைக்கு நின்றனவாகக் கொண்டு, என்னுடைய ஜ்ஞாநஹ்ராஸத்தாலே

இ— என் என்கிறவசத்திற்குப் பெருமானார்க் கென்கிறதோடே அந்வயமென்று நினைத்து இதற்கு வ்யாக்யானமருளிச் செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) இத்தால் அவன்திறத்தில் தனக்கு ஒரு ஸம்பந்தம் கூடாதென்கிறாரென்று கருத்து. என்தூதாயென்செய்யுமுரைத்தக்காலென்கிறதற்குத் வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) என்தூதா யென்கிறவித்தாலேதானே என்னுடைய வ்ருத்தாந்தம் அவனுக்கு விஜ்ஞாபநீயமென்றிவ்வர்த்தம் ஸித்தமாயிருக்க முன்செய்தவித்யாதியான விஜ்ஞாபநப்ரகாரம் சொல்லவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (அவையுமித்யாதியால்) கொண்டு - ஊஹித்து. அப்படிஸித்தமானாலும் வாய்வார்த்தையுங் கேழ்க்கைக்காக நின்றனவென்று ஊஹிக்கிறாளென்றுகருத்து. முன்செய்த முழுவினையாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) திருவடிக்கீழ் குற்றேவல் என்கிறதையுரைக்கிறார்

ப— இனக்குயில்காள் - ஸவிமத்தங்களான கொகிலங்காள? இனம் - ஸங்கம், என்செய்யதாமரைக்கட் பெருமானார்க்கு - என்னுடைய காரணதாஜபஸ விமொவநரான ஸ்வாமிக்கு, என்தூதாய் - எனக்குதூதராய். உரைத்தக்கால், - என்வார்த்தையை விண்ணப்பம் செய்தக்கால், என்செய்யும் - என்ன குற்றத்தையுண்டாக்கும், நீரலிரே - நீங்களல்லவோ, ஐயோ! வலாலிகளான கொகிலங்களல்லிகோளேயென்றபடி. ஆகையால் உங்கள்வார்த்தையை அவருக்குமென்று கருத்து. முன்-பூர்வஜந்மங்களிலே, செய்த முழுவினையால் - செய்த பாப ப்ராவத்தாலே, திருவடிக்கீழ் - ஸ்ரீபாதமூலத்திலே, குற்

அ—முன் செய்ய முயலாதே யகல்வதுவோ விதியினமே ‖ உ ‖
விதியினாற் பெடைமணக்கு மென்னடையவன்னங்காண் *
மதியினாற் குறண்மாணா யுலகிரந்தகள்வற்கு *

ஆ—உன் திருவடிகளிலடிமைசெய்கைக்குப்பண்டு ஸாதனம்பண்ணப் பெற்றிலேன் இனியுன் திருவடிகளை நானகன்றேபோமித்தனை யோ? வென்று சொல்லுங்கோளென்கிறாள். * உ ‖
(விதியினால்) ஸாவம்பண்ணினா லதுமாளுந்தனையும

இ-(உன்திருவடிகளில் அடிமையென்று) செய்யமுயலாதேனென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்கைக்கிதாதியால்) இனாகல்வதென்று ஸவயிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியி த்யாதியால்) இனியென்றது இன்னுமென்றபடி. என்றுசொல்லுங்கோளென்றது ஸஞ்ஜாஹநம் * * * உ ‖
மூன்றும்பாட்டு.

உன்னுடையவினையானது ஸாபமெல்லா மநுபவித்தாலும் மாளாதென்று எம்பெருமான் சொல்லாதிருக்க, மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோவென்றிப்படி யிவள் சொல்லுவானேனென்ன ஸவதாரிப்பிக்கிறார் (ஸாவத்த்யாதியால்) வேண்டாவோவெ

ஸ—றேவல் - ஸதைபரமமிக்கைங்கர்யத்தை, செய்ய-பண்ண,முன்முயலாதேன் - ஸ்ருஷ்டியுண்டாக்கிபாதநான், மேகைங்கர்யஸாஹஹோ தாவான ஸாக்ஷாத்காரப் பண்ணாதநானென்றபடி. இனம் - இன்னும், உகர்வேறமும்மென்றபடி. அகல்வதுவோ - விஶ்லேஷித்துப்போமித்தனைபோ, விதி — ஸங்கல்பத்தது. * உ ‖
விதியினால் - ஸாத்ருதாலே, பெடைமணக்கும் — ஸ்த்ரீவ்யக்திகளோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கிற, மணம் - ஸம்ஶ்லேஷம். மென்னடைய - ஶ்ருங்காரமாகாமாயிகளான, நடையழகாலே அவனை வஶீகரித்து கார்யங்கொள்ளவத்தான வென்றபடி. அன்னங்காள்? ஹம்ஸங்காள்?, மதியினால் - “பூதெ ச்வளநூபெர்ஸநயாநாஹ ஞ்” மென்கிறஶ்லோகத்தின்படியே ஊர்த்துவனுடைய ஸவேஷ்டித த்திற்கு ஸம்ஹமும் ஸாவதிக்கு வயமும்வாராதே அவனுக்கு கார்யமாம்படியான வாஞ்சாகார்யத்தாலே, குறள் மாணாய்-வாமநவேஷதாரியாய், மாண் - வாமநன், உலகிரந்தகள்வற்கு-

மூ — மதியிலேன் வல்வினையே மாளாதோ வென்றொருத்தி *
மதியெல்லா முள்கலங்கி மயங்குமா லென்னீரே * ௫

ஆ — நாஶவிக்க வேண்டாவோ வென்னில்; என்னுடைய பாபமே யோ ஸர்வமெல்லாம நாஶவித்தாலும் மாளாத தென்றொரு த்தி மதியெல்லா முள்கலங்கி யறிவிழந்தாளென்று தன்னுடைய

இ — ன்னில் - வேண்டாவோவென்று சொன்னானாகில், இதற்குத் தோற்பித்தவனுக்குச் சொல்லுங்கோளென்கிறதோடே ஸ்வயம் பின்னையுமந்த கோகிலங்கள் போகாதிருந்தவாறே பாபம்மாளு ந்தன்னை நாஶவிக்க வேண்டாவோவென்று எம்பெருமானரு ளிச்செய்தானாகிற் செய்வதென்னென்று போகாதிருந்தனவாக உக்தேஷ்டக்ஷித்ததுக்குச் சொல்லுமுத்தரத்தைத் தன் வ்யஸநாதி ஶயத்தாலே கலங்கி, ஸாவஸங்களைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாளெ ன்று ஸாமதிசொல்லித்தாயிற்று. இத்தனைகலங்கித் திலளாகிலி ஸன்பிரிந்த விஷயத்துக்கும், நாட்டார்பிரிந்த விஷயத்துக்கும் வாசியின்றிக்கே யொழியுமென்று கருத்து. மாளாதோவென்கிற விடத்தில் ஸாபஸ்வரூபமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஷ்திக்யாதி யால்). விஷடஸ்ரீபாபமானவரைக்ஷணத்திலே மாளவோமோவெ ன்று உபாஶ்ரயமஸித்தமென்று கருத்து மயங்குமென்கிறவற்று ரைக்கிறார் (அறிவிழந்தாளென்று) இதீபவாதத்திற்குந் காவ பமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாஜியால்) என்னீரே

ப — ஶோகத்தைபாவித்தவனுக்கு, வாகோவ ஸார ஜீவ்ய செஷி ததாலே யென்னை ஸமீகரித்தவனுக்கென்றபடி. மதியிலேன் - ஜ்ஞானமில்லாத மென்னுடைய, போம்போது நகைபராட்டாத மதிகேடியான வென்னுடைய வென்றபடி. வல்வினையே - ஜ்ஞமான பாபமேயோ, மாளாது - ஸர்வமெல்லாம நாஶ வித்தாலும் நஶியாது. என்றொருத்தி - ஒருத்தியென்றும் ஷு வன்தானே அறியுமென்று கருத்து. மதியெல்லா முள்கலங்கி - வாசிகளெல்லா முள்ளுக்கூடகலங்கி, ஸத்வஜம் கலங்கியென் றபடி. மயங்கும் - மோஹியாநின்றாள், ஆலென்று விஷாதசோ தகம். என்னீரே - என்னுங்கோள், இப்படி சொல்லுங்கோ ளென்றபடி. * * * ௧௪

மூ—என்னீர்மைகண்டிரங்கியிதுதகாதென்னாத* வென்னீலமுகி

ஆ—ஸ்வஸ்வவிஷயங்களாலேயென்னைத்தோற்பித்தவனுக்குச்சொ ல்லுங்கோளென்று ஸாத்ருஶ்யத்தாலே பரஸ்பரம் ஸம்ஶ்லே ஷித்து வர்த்திக்கிற சிலவன்னங்களைக் குறித்துச்சொல்லுகிறாள்.ரு

(என்னீர்மை) நான் தம்மைப் பிரிவிலொரு க்ஷணகா லமுந் தரிக்க மாட்டாத ஸ்வபாவை யென்னுமிடத்தை யறி

இ- யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லுங்கோளென்று) விதியினு லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாத்ருஶ்யத்தால்) தங்களுடைய ஸாத்ருஶ்யத்தாலென்றபடி. இவளுடைய ஸாத்ருஶ்யத்தா லே யென்னவுமாம். அவைகளுடைய விரஹக்லேஶத்தை யிவ ளுக்குப்பார்க்கவேண்டாதபடியாகவும் அவை விரஹத்தாலே ஸ ஶஸங்களாகாதே ஏகாந்தகாலக்ஷணங்களாம்படி ஸம்ஶ்லே ஷித்திருக்கையு மிவளுடைய ஸாத்ருஶ்யத்தாலேயிறே. பெடைமண க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரஸ்பர த்ருஷ்டியால்) * * * * ரு

நாலாம்பாட்டு.

என்னீர்மை கண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (நாவிதர்க்கு யறிந்துவைத்தென்னுமளவாலே) க்ஷணகா லத்வத்தாலே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதமாகி றது, எங்ஙனேயென்னில்; பின்னையுமந்த ஹம்ஸங்கள் போகாதி ருந்தவாறே ஸாத்ருஶ்யஜீவனமாம் விளம்பமன்றிக்கே, ஸதிபுத்ர காமாநந்தரம் வருகிறோமென்றருளிச்செய்தானாகிற் சொல்லுவ தென்னென்று போகாதிருந்தனவாக உபேக்ஷித்து க்ஷண காலவிரஹத்திலும் தரிக்கமாட்டாத வென்விஷயத்திலே, ஸ திபுத்ரகாமவிளம்பந்தான் சொல்லுகைப்ராப்தமோவென் றெம்

ஶ—என்னீர்மை - என்னுடையஸ்வபாவத்தை, கண்டு - ஸம்ஶ்லே ஷதஶையிலாமிம்மத ஶயிஷ்யாதிகளின் ஸம்பவிகாரத்தாலே ப்ரத்யக்ஷமாகக் கண்டுவைத்து, இரங்கி - க்ருபைபண்ணி, இ துதகாதென்னாத - இந்த விரஹ மிவளுக்கு யோக்யமன்றென் றெண்ணாதவரான, என்னீல முகில்வண்ணற்கு - என்னுடைய ஆ

மூ—ல்வண்ணற்கென்சொல்லியான்சொல்லுகேனோ*நன்னீர்மை யினியவர்கட்டங்காதென்றொருவாய்ச்சொ * னன்னீலமக

ஆ—ந்துவைத்தென்பக்கலிலே க்ருபை பண்ணி; இவள் நம்மைப்பிரிந்திருக்கைக்கீடல்ல” என்று பாராதவர்க்கு நானென்ன வார்த்தையைச் சொல்லுவதென் றெம்பெருமானை யின்னாதாய்! பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே, அவளுடைய நல்லுயி

இ-பெருமானை வெறுத்துச்சொல்லுகிறாளென்றிப்படி ஸம்ஶயஸூ விதையாயிற்று. அறிந்துவைத்தென்றது - ஸம்ஶ்லேஷதஶையில் அணைத்தகை நெகிழ்ந்தவளவிலே வெளுத்துவருகிறபடியைக்காண் கையாலே அறிந்திருந்ததென்றபடி. இரங்கியென்பதற்கு க்ருபை யருளிச்செய்கிறார் (என்றி வ்யாக்யபால்) இதுதக தென்னுதவென்னீல முகில்வண்ணற்கென்கிறதற்கு க்ருபையருளிச்செய்கிறார் - (இவளி வ்யாக்யபால்) என்சொல்லியி வ்யாக்யை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நானி வ்யாக்யபால்) இன்னாதாயென்றது - வெறுத்து நிராஶையாயென்றபடி, இப்படியொன்றுஞ் சொல்லமாட்டேனென்று நிவ்ருத்தையானவள் திரும்பவும் ஸந்தேஶஞ்சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமி வ்யாக்யபால்) மாட்டாமையாலே யென்கிறதற்கு அன்றில்களை நோக்கிச்சொல்ல என்கிறதோடே அந்வயம். நன்னீர்மையென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவளுடைய

ஶ—ரான நீலமேகவண்ணற்குயான - நான், என்சொல்லிச்சொல்லுகேன் - எந்த வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி ஸந்தேஶஞ் சொல்லக்கடவேன், ஓவென்றது நிர்வேதஸூசகம். நன்னீர்மை - நல்லவுயிர், உமக்காதரணீயமாம்படி. நன்றானவுயிரென்றபடி. இனி - இத்தனைக்குமேல், அவர்கள் - அவர்பக்கல், கள் என்று ஸர்வத்ரைகவசநம். அவரென்கிற பஹுவசநமோ த்ரீ தான் நாயிகையான பஹுமாநத்தாலே உக்தங்களுமான வார்த்தையாகச் சொல்லுகிறாள். தங்காதென்று - நிற்கமாட்டாதென்று, கள் - தங்காதென்னுமிடத்தில் - ஏகார்த்துக்கு அகார லோபமொழிகளும் பஹுவசனம். ஒருவாய்ச்சொல் - ஒருவார்த்தை சொல்லுதலே, நன்னீலமகன்றில்காள் - நல்லநீலவர்ண

மூ—ன்றில்காணல்குதிரோநல்கிரோ * ॥ ௪ ॥
நல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும்வினையேற்கே *

ஆ—ரானது இனியவள் பக்கலிலா நக்ஷணாதுமுந் தங்காதென்றெருவார்த்தை சொல்லவேணுமென்று கிலவன்றில்களைநோக்கிச்சொல்ல, அவையும் போகாதிருந்த விடத்தில், இத்தனையுஞ்சொல்ல வல்லிரோளோ மாட்டிகோளோ வென்கிறாள். ௪॥

(நல்கி) ஸவஸ்ரதாக்களுடைய ஸவஸ்ரவாராயங்களையும் பொறுத்தருளி' யவர்களுடைய வகிஷீங்களை யெல்லாம்போக்கி ஸவெஷமாக ரக்ஷித்தருளுகிற வராககாராணிகளுன

இ-விதூாஷியால்)இனியவர்கள் தங்காதென்றெருவாய்ச்செ,ல் என்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இனியிதூாஷியால்) பதின்காற்சொன்னால் மறுத்தாரைச்சொல்லுமாப்போலே முதல் வார்த்தையிலே நல்குதிரோ நல்கிரோவென்று சொல்லக்கூடாமையாலிங்கு ஸஅஹவிஸாஅத்தை யருளிச்செய்கிறார் (செ,ல்லவேணுமென்று) அவற்றிற்குவெபெக்ஷகாணுதிருக்க உபெக்ஷித்தாரைக்குறித்துச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லக்கூடுபோவென்ன வவதரிப்பிககிறார் (அவையுமிதூாஷியால்) நல்குதிரோ விதூாஷிக்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (இத்தனையுமிதூாஷியால்) இத்தனையுமென்றது - இவ்வுக்திஅத்தையுமென்றபடி ௪ ॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

பொழிலேழுமென்கிறது வுகாணாநாமாஸமாக ஒக்ஷணயாஸவஸ்ரதவாமென்கிறார் (ஸவஸ்ரதெூஷியால்) நல்கித்தான் காத்தளிக்குமென்கிறவிடத்தில் ஸஅஹவிஸாஅத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸவெஷூஷியால்) காத்து என்கிறதற்குத் தாதுபர்மருளிச்செய்கிறார் (அவரிதூாஷியால்) நல்கியென்கி

ப—கெ,ளளுவக்ஷிகாள்?,நல்குதிரோநல்கிரோ-உவகரிக்கவல்லிரோளோ மாட்டிகோளோ, நல்குகை - வெஷமும் ரக்ஷணமும், நிறமவனைப்போலேயிருந்து செயலுமவனைப்போலே யாகிறதோ, என்னுடையவபெக்ஷிதஞ் செய்கிறீர்களோ மாட்டீர்களோவென்றுகருத்து. * * ௪॥

மூ—நல்கத்தானாகாதோநாரணனைக்கண்டக்கால் * மல்குநீர்ப்பு
னற்படப்பையிரைதேர்வண்சிறுகுருகே * மல்குநீர்க்கண்ணேன்

ஆ—வெம்பெருமானுக்குநான்செய்தபிழையைப்பொறுத்தென்னோ
டுகலந்துபரிமாறவேயோ ஆகாதென்று சொல்லி, பின்னையவள
ருளிச்செய்தருளின வார்த்தையைக் கொண்டு வந்து

இ—றதையுரைக்கிறார் (ஸந்தேஹமாகவென்று) அளிக்குமென்கிற
தையுரைக்கிறார் (ரக்ஷித்திடுதாதியால்) இதில் ஸ்வாதந்த்ர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேசுவராதியால்) யஃ — நாரணன்ஸர்வத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் என்னவுமாம். ஸாம்ஸாரி
கிகள் நாராயணவிஷயங்களென்று கருத்து. என்னையிப்படியு
பேக்ஷித்தாலெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கையாலே ஸர்வரக்ஷகமா
ன தன்னுடைய நாராயணத்வம் விகலமாகாதோ வென்று அ
றிவியுங்கோ ளென்கிறாளென்றபிப்ராயம். எம்பெருமானுக் கெ
ன்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறதோடன்வயம். வினையேற்கேயோ
நல்கவாகாதென்றருபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானி

ப—மல்குநீர் - ப்ரவாஹஜலமான, புனற்படப்பை - நீர்நிலத்
திலே. புனல் - ஜலம், படப்பை - கொடித்தோட்டம், இரை -
ஆஹாரத்தை, தேர் - பிள்ளைக்காகத்தேடாநின்ற, வண்சிறுகுரு
கே - ஔதார்யத்தையுடைய பாலஸாரஸபக்ஷியே?, வண்
மை - ஔதார்யமும் அழகும், ஸாமர்த்யமாஹாரந் தேடிக்
கொடுக்கும்படியான ஔதார்யத்தாலுந் தூதுபோம்படி சிறு
மையாலுண்டான ஸௌலப்யத்தாலும் ஈச்வரத்ருதாதர்யத்தை
யுனக்கு ஸாக்ஷாத்வமென்றுகருத்து. நாரணனைக்கண்டக்கால்-
நாராயணனைக்கண்டவளவிலே, பொழிலேழும் - ஸப்தலோக
ங்களையும், ஸப்தத்வீபங்களையு மென்றபடி. பொழில் - லோக
ம், தான் - ஸ்வயமேவ, அவர்களுடைய நன்மைகளை யபேக்ஷி
யாதே யென்றபடி. நல்கி - ஸ்நேஹித்து, தன்பேறாக வென்ற
படி. காத்து - நிவ்ருத்தாநிஷ்டங்களாக்கி, அளிக்கும் - ரக்ஷிக்
கும், தான் - இப்படி ஸர்வரக்ஷகனானதான், வினையேற்கே
யோ - பாபிஷ்டையான வெனக்குமாத்ரமோ, தன்னுடைய

மூ — ற்கோர்வாசகஞ் சொன்னருளாயே (௫) அருளாதநீ ரருளி

அ — எனக்குச் சொல்லவேணுமென்று இலக்குருகளை இரக்கிறள். ௭

இ — (தாழியால்) ஓகாரத்தைப் பிரியச் சுகுயித்தது உபாலம்பாஸஹிஷ்ணு க்ஷமை. நான்செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளி யென்கிறவித் தாழிப்பாட்டுக்கு ஸம்கதி ஸூசிதமெத. எங்ஙனேயென்னில்; க்ஷணகாலமும் ஸஹிக்கமாட்டேனென்று கீழ்ப்பாட்டிற் சொன்னவாறே, உபாயம் ஸ்வாராதமாகையாலே ஸஹியாதே திருமோவென்று எம்பெருமானுபேக்ஷித்தானாகிற் செய்வதென்னென்ன? சொல்லுகிறளென்று ஸம்கதி ஸூசிதமெத. மற்றுநீர்க்கண்ணேற்கென்கிறதை ஸம்ரக்ஷிக்கிறர் (எனக்கென்று) அருளாயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறர் (சொல்லவேணுமென்று) * * * * ௫

ஆறாம்பாட்டு.

எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷ ஸம்ஶ்லேஷங்களாயு மபேக்ஷியாநின்ற விவளைப்போது ஸ்வீயியிலே யொருநாளெழுந்தருளுகிற காலத்தை யொருவாராக்ஷாஸ்வதமாக வ

ம — ளாயிருந்தும் நாடோடொத்த ரக்ஷணமுமில்லாதபடி ஸ்விஶேஷமான வென்விஷயத்திலே காலமே வென்றபடி, நல்கவாகாது - ஸஹிக்கவாகாது, என்று சொல்லியென்றபடி ஆயம். மற்றுநீர்க்கண்ணேற்கு - ஸ்வகாஸம்ஸ்நேகநெத்ரயானவெனக்கு, ஆற்றுக்கு ஜன்மயபிறக்குப்படி தன்ஸமய்மை சொல்லுகிறள். ஓர்வாசகம் - ஒருவர்த்ருத்தரம், கொண்டருளாய் - கொண்டு ஸாதித்தாகவேணும், அருளாவென்னையாலே தியக்காலிலும் ஸமாசிஷயாக காரசர்திறத்தி லு வாவொருக்கியோழிய கேவலமொக்கி நடக்கலாகாதென்று ஸூசிதம். * * ௫

ஆழி - ஸம்ஸ்ரமன, சிறுநிபடிலைப்போலே சொன்ன காயத்துக்கு மேலே சிலகாலயம் செய்யுமாடி உமாயவ்ஸீ யானவென்றபடி. வரி - அழகியவை, வரி - அழகு, வண்டே - ஸம்பழமே? அருளாழிப்புள்ளைக் கண்டக்கால் - கூவாயா

மூ— யவராவிதுவராமுன் * னருளாழிப்புட்கடவீரவர்வீதி
யொருநாளென் * றருளாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொ
ல்லி * யருளாழிவரிவண்டேயாமுமென்பிழைத்தோமே கூ॥

ஆ— (அருளாதநீரருளி) எல்லாருடைய பிழைகளையும் பொ
றுத்து எல்லாரையும் ரக்ஷிக்கக் கடவோமாகிலு மசேஷவிஷ
ய்மெரயான வவளுடைய பிழைகளைப் பொறுத்து அவளோ
டே கலந்து பரிமாறும் பரிமாற்றத்தாலே வரும் காருண்யாதி
குணங்களும் வேண்டா வென்றிருந்தானாகிலவனுக்குச் சொல்
லுவதென்னென்னில், அவளோடு கலந்துபரிமாறுகை திருவுள்ளம
ன்றாகிலும், உம்முடைய க்ருபைக்கும் ஸர்வஜ்ஞத்வத்திற்கும்

இ- பேக்ஷிப்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (எல்லாருடையவி
க்ருதியால்) இப்படி வண்டுகள் ஸங்கித்ததாக ஹ்ருதித்துச் சொ
ல்லுகிறாளென்று கருத்து. காருண்யாதியென்கிறவிடத்திலாதி
ஶப்தம் ஸர்வஜ்ஞத்வவாசகம். தாம் அல்லாதாருடன் ஸம்ஶ்லே
ஷித்ததால் வருமவத்ருத்திற்காட்டில் நாராயணக்ஷம் விக்ஷேமாய்த்
தாகிலு மக்கவையுமென் றிருந்தானாகிலென்றபடி. அருளாத
நீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவளோடேபி
சக்ருதியால்) அருளியென்கிறதிலபிப்ராயமருளிச்செய்
கிறார் (உம்முடையவிக்ருதியால்) ப்ராணஹாநிவர்த்தாலும்வரலா,

ஶா— ஸாக்ஷஸம்பந்தமான ஶ்வாஸமெய்க்கண்டவளவிலே, அருளா
தநீர் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குக் க்ருபைபண்ணாதநீர், அருளி - வீயியி
லெழுந்தருளுகிற போதுக்குக் க்ருபைபண்ணி, அவரா
வி - அவளுடையப்ராணன், துவராமுன் - ஶோஷமாவதற்கு
முன்னே ப்ராணவியோகத்துமுன்னே யென்றபடி. அருளாழி
ப்புள் - க்ருபாவாஹநமான பக்ஷிராஜனை, ஒருநாள் - பல
நாள்வேண்டா, அவர்வீதி - அவளுடைய வீதியிலே, கடவீர் - ந
டத்தியருளவேணும், யாமும் - நங்களும், என்பிழைத்தோம் -
என்னவபராதஞ்செய்தோம், வாராதபாமேயென்றிபே நாங்க
ளுமென்னதப்பு செய்தோமென்றபடி. என்றிது - இந்தவிரண்
டுவார்த்தையையும், சொல்லியருள் - சொல்லவேணும், அருளெ
ன்று உபசாரமாகி. * * கூ॥

ஆ— தாழ்வாராமே யவளுமுஜ்ஜீவிக்கலாம்படி யவள்பக்கலிலே
க்ருபைபண்ணி, அவள்முடிவதற்கு முன்னே வாஜகாராணிக
ளை பெரியதிருவடிமேலேறியருளி யாஸ்ரிதவிரோதிநாஸ
மாகவெழுந்தருளும்போது, பெரியதிருவடியை யொருநாளந்தத்
தெருவேகடாவி யருளீரென்று சொல்லுவது. அதுவுங்கடவ
தன்றென்னில், இம்மாத்திரத்தையுஞ் செய்தருளா தொழிகை

இ- ம். ஸ்வரூபமவரப்போகாதென்றருளாதிருக்கிறவனை யருள
ச்சொல்லக்கூடாமையா லிவையெல்லாமிங்கே யபிப்ரேதங்களெ
ன்றுகருத்து. அருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (அவனிதாதியால்) க்ருபைபண்ணியென்றது வீதியி
லே எழுந்தருளுகிற மாத்ரத்துக்காகிலும் க்ருபைபண்ணி
யென்றபடி. அவராவிதுவராமுன் ” என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (அவளிதாதியால்) பின்பு க்ருபைபண்ணி
னாலென்னுடைய ஸாபேக்ஷஞ் செய்தீராகீரென்கிறா ளென்
றுகருத்து. அருளாழி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (வாஜெஸ்த்ராதியால்) வாஜகாராணிகளையாலே யவ
னைக்கொண்டு வருமென்றுகருத்து. அவளுக்காகவவள் வீதியி
லேவருகையும் நமக்கஸ்வரூபமென்றிருந்தாலோ வென்கிற ஸம
ஸைக்குப் பரிஹாரமாக த்வதீயபக்ஷத்திலே யபிப்ரேத
மான வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடிமேலே பி
த்ராதியால்) ஸந்நாஸம் வருகையாலஸ்வரூபம் வாராதென்கிறா
ளென்றுகருத்து. புள்ஸப்தத்தை யுரைக்கிறார் (பெரியதிருவடி
யையென்று) கடவீரித்யாதிக்கநுபக்ஷத்திலே தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஒருநாளித்யாதியால்) ஒருதெருவிலே பலகாலம்
போகப்புக்கவாறே வெறுமனன்றென்று ஸங்கியார்களோவென்
றவன் சொல்லாமைக்காக வொருநாளென்கிறாளென்று கருத்
து. தன்னிடத்திலே யபராதங்களை யபேக்ஷித்திருக்கிறவிவள்யா
முமென்பிழைத்தோமென்னக் கூடுமோவென்ன விதுக்குத் தாத்
பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (அதுவுமித்யாதியால்)
அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்மாத்திரத்தையுமித்யா
தியால்) ஸம்ஸ்லேஷியாதொழிகைக்குத்தான் பிழைசெய்தோமே

மூ— என்பிழைகோப்பதுபோலப்பனிவாடையீர்கின்ற *

ஆ— க்ரூரங்களான பிழைசெய்தோமென்றித்தை, வாத்ஸல்யவான திருவாழியை யேந்தி ஸம்ஸாரிகளையும் ரக்ஷித்தருளுகிற வெம்பெருமானைக் கண்டக்கால் சொல்லவேணுமென்று வண்டு தன்னைக்கொண்டாடி யிரக்கிறாள். * — கூ

(என்பிழை) தன்னைப்பிரிந்து படுகிற வ்யஸநத்தின்மேலே யெலும்பிலே பிழைகோத்தாற் போலே யென்னைப்பனிவாடை யீராநிற்கச்செய்தேயும், தன்க்ருபையொன்றும் நினையாதே

இ- யாகிலும் வீதியிலேயொருக்காலெழுந்தருளாதே பிழைக்கும்பிழைசெய்தோமோ வென்கிறாளென்றுகருத்து: ஸர்வேஶ்வராஸக்திலென்றென்கிற வசநத்தை இங்கே யாகர்ஷித்துக்கொண்டு இது என்கிறவர்த்தத்தை யுரைக்கிறார் (என்றித்தையென்று) அருளாழியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞராகியால்) அருளாழிப்பம்மானையென்கிறது ஸர்வஜ்ஞனேவஸர்வஶக்தியுமென்று கருத்து, சொல்லியருளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லவேணுமென்று) அடிவரிவண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வண்டி த்ருஷ்டியால்) கூ

எழாம்பாட்டு.

உடம்பிழைக் கோப்பதென்றே தே என்பிழைக்கோப்பதென் றதாலிவளுடைய ஶரீரஶைதில்யமென்று தோற்றுகையால் முன்புற்ற வ்யஸநம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னைப்பிரிந்தியால்) என்பிழைக்கோப்பது போலவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எலும்பிலேப்ரஷ்டியால்) பனிவாடையீர்கின்ற வென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பனிப்ரஷ்டியால்) என்பிழையே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்க்ருபைவெ

பத— என்பிழைக்கு நினைவொன்றே - ஜ்ஞாம்பைசெருக்கிற வாளு பாக்கம்? என்பு - அஸ்தி, இழைக்கை - செருக்குகை, பனிவாடை - ஶீதளவாடையான பனி, - ஶீதம், என்பிழைகோப்பது போல - எலும்பிலே நாவிழைகோத்தது போலே ஸாமர்த்யமாய், ஈர்கின்ற - ஈர்கின்றது, அறுக்கின்றது. ஈர்கை—

மூ — வென்பிழையேநினைந்தருளியருளாத திருமாலார்க்கென்
பிழைத்தாடிருவடியின்றகவினுக்கென்றொருவாய்ச்சொல் *

ஆ — யென்பிழையைநினைந்தருளியருளாதிருக்கிறவருக்கு, நானே தேனும் பிழைசெய்தால் தம்முடைய க்ருபைக்கு விஷயமல்லா ததொருபிழையுமுண்டோ, என்றொருவார்த்தை சொல்லவேணும் உன்னுடைய நிறத்தைக்காட்டியு மவனுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லியு மென்னுடைய வெறும்மை யினைழக்கிறவிளங்கிளியே,

---

இ- பொன்றுமி த்யாதியால்) வ்ருத்தியவாதத்தை யுரைக்கிறார் (என்பிழையி த்யாதியால்) வினையேற்கென்று கீழ்ச் சொன்னவிவளிங்கே என்பிழைத்தாளென்னக் கூடுமோவென் ன, தானெத்தனைபேறு மபராயம் பண்ணிலுமவன் க்ரு பைக்கு விஷயமல்லாததில்லையென்கையிலே தாத்பர்யமென் றுகாட்டுகிறார் (நானித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸம் ஶ்லேஷத்திற்பாட்டை ஊவ்யமானவுத்தரமென்று ஸூசிதமயி ற்று. உம்முடையக்ருபைக்கு விஷயமென்றது திருவடியின் த கவினுக்கென்கிறதின் விவரணம். ஒருவாய்சொல் லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒருவார்த்தையி த்யாதியால்) என்பிழைக்குமென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவி த்யாதியால்) ஸ்ராவணம் ஸாத்ருஶ்யத்தாலே நாயகஸ்மாரகமென்று கருத்து. வ்யார்த்த க்ரியாஸையாலே திருநாம ஸஹ்ருதயமாயிருக்கு மெ ன்றுகருத்து திருமாலார்க்கென்கிறதற்கு ஸாகமருளிச்செய்கிறார்

ஸா — ஶங்கை, இவ்வவஸ்தையிலும், என்பிழையேநினைந்தருளி - தம்முடையக்ருபையைநினையாதே என்னுடைய வபராதங்க ளையே ஸ்மரித்து, அருளாத - க்ருபைபண்ணாதேயிருக்கிற, தி ருமாலார்க்கு - பிராட்டியினிடத்திலே வ்யாஸங்கமானவர்க்கு, ஆ ர்என்றது வஜ்ஜாவிஷயம். இதுக்குச் சொல்லென்கிற தோடே ஸம்பம். திருவடியின் தகவினுக்கு - ஸ்வாமியினுடைய க்ருபைக்கு; என்பிழைத்தாளென்று - என்னதப்புசெய்தாளெ ன்று, இதுஉன்க்ருபைக்கு ஒருகவளத்துக்குப் போருமோ வென்றபடி. ஒருவாய்சொல் - ஒருவார்த்தைசொல்லு, ஐயுவோ

மூ— லென்பிழைக்குமிளங்கிளியேயான்வளர்த்தநீயலையே ௭॥
நீயலையேசிறுபூவாய்நெடுமாலார்க்கென்றூதாய் *

ஆ— அவருக்குச்சொல்லுமிடத்திலவர்வார்த்தையைமறுத்தருளிலும் பிராட்டிதிருமுன்பேவைத்துச்சொல்லவேணும். இத்தனைக்குமுறவுபோராதோவென்கிறாள். * * ௭॥

(நீயலையே) தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தைக்கண்ட வ்யவஸாயமாகிற பூவையைநோக்கி, எனக்கரியனவையே தனக்குஸ்வரூப

இ— (அவருக்கித்யாதியால்) "நகஶ்சிந்நாபராத்யதி" என்கிறவள் முன்னே மறுக்கமாட்டானென்றுகருத்து. யான்வளர்த்த நீயலையேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தனைக்கு மித்யாதியால்) இதனால் நாரைமுதலானவை யுறவில்லாமையாலுபேக்ஷித்தனவாக நினைக்கிறாளென்றதாயிற்று. * ௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

பூவையைக்குறித்து மொருவரோடஞ்சொல்லுகை யுசிதமாயிருக்க வாதஸ்தாஞ்சொல்லுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) பூவை - ஸாரிகாபக்ஷி. கிளியும் போகாதிருந்தவாறே தன்பூவையைப் போகச்சொல்லவவையும் போகாதிருந்தவாறே இனிநமக்காசையில்லையென்று மிகவும்வ்யஸநியான தன்னவ்யவஸாயத்தைக்கண்டு பூவையானது தானும்வ்யஸநமானவாறே, ஸ்வாதந்த்ர்யமறியாத வதினுடைய பாரவஶ்யத்தைக்கண்டு நிர்வேதத்தாலும் காருண்யத்தாலும் உபாலம்பமாய்த் தன்னுடைய வ்யவஸாயத்தைச் சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. சிறுபூவாயென்கிறதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பூவையைநோக்கியென்று) நெடுமாலார்க்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ச,யலி

ஸ— ரசேஷகவல நட. யான்வளர்த்தநீயலையே - நீயென்னாலேவளர்க்கப்பட்டாயல்லையோ, இவ்வளவு உபகாரிக்கைக்கு உறவு போராதோவென்கை. * * * ௭॥

சிறுபூவாய் - பாலஶாரிகையே, நெடுமாலார்க்கு - உபயவிபூதிப்ரஸித்தனான ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, நெடுமையிங்கே ஔந்நத்யம். மால் - ஸர்வேஶ்வரன், என்றூதாய் - என்னு

மூ— நோயெனது நுவலென்ன நுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய் * சாயலொடுமணிமாமைதளர்ந்தேனினியுனது * வாயலகிலி ன்னடிசில்வைப்பாரைநாடாயே * * ॥அ॥
நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாரணன்றன் * வாடாதமலர

ஆ— வகுராயிருக்கிறவர்க்குநோயென்னது நுவலென்ன நுவலாதே யிருந்தொழிந்தாய்போலேயே; என்னுபிரானது முடிந்ததுகிடாய், உனக்குரக்ஷகரைத்தேடாயென்று சொல்லுகிறுள். * அ॥
(நாடாதமலர்)ஒருவானை—வந்துதன்னையிரப்புக,அதுஎம்பெரு

இ— த்ரிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர்(என்னுயிரி ஸ்ரீயால்)
இனி யிஸ்ரீகளுக்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறுர் (உனக்கி த்ரீயால்) * * ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

நிராமெயானவிவள் பின்னையும் வாடையைநோக்கிச் சொல்லச்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறுர் (ஒருவானையித்ரீ யால்) ஈரப்புக - ஹிம்ஸிக்க ப்ரவ்ருத்தமானவாறே யென்றபடி, ஈர்கை - ஹிம்ஸிக்கை, ஈர்கைக்குவந்த வாடையை தூதுபோகச் சொல்லுகை ஸாதாரம் விராஜமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கி றுர் (அதித்ரீயால்) காட்டில் நாரைமுதலானவைப் போலன்

ஸ— வேவிடப்பட்டஉசிஜைப்,எனதுநோய்-என்னுடையதானவி ரஹவ்யாயியை, நுவலென்ன - விண்ணப்பஞ் செய்யென்னச்செ ய்தேயும், நுவலாதேயிருந்தெழிந்தாய் - விண்ணப்பஞ்செய்யா தே யிருந்துவிட்டாய், நான் - சத்ருஸாமெதேயானநான், சா யலொடு - ஊாயையோடே, ஸௌஷாயஸௌஹேயோடே யெ ன்றபடி. மணிமாமை - ஸ்ராவ்யமான வவயவஸௌஹையை, ம ணி — ஸ்ராவ்யம், மாமை - காந்தி, தளர்ந்தேன் — இழந்தேன், இனி — உதஃவரம், உனதுவாயலகில் - கூதீயவதூவடத்தில், இன்னடிசில்வைப்பாரை - ஊயோமான பாலடிசிலூட்டுவாரை, இனிமை - ஊயோயம், நாடாயே — நாடிக்கொள், நாடுகை - தே டுகை, தேடிஸம்வாதித்துக்கொள்ளென்கை. ॥அ॥

ஊடாடுபனிவாடாய் — எம்பெருமானுக்கு மெமக்கும் நடு

ரூ— டிக்கீழ்வைக்கவேவகுக்கின்று * வீடாடிவீற்றிரு
த்தல்வினையற்றதென்செய்வதோ * ஊடாடுபனிவாடாய்

ஆ— னுடையநியோகத்தாலேவந்திருக்கிறதாகக் கொண்டதைக்குறித்து, ஸர்வஸ்வாமியான தன்திருவடிகளிலே ஸர்வஹ்ருத
யவ்யாபாரங்களைக் கொண்டு ஸர்வகாலமும் ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியும்பண்ணுகைக்காகவன்றோ, என்னுடை

இ- றியேஅதெம்பெருமானுக்குக்காரமாகையால்தன்ஸ்வாமிக்கு
ஶேஷவஸ்துவாவதம் வருகிறதென்றால் தன்பேறாக காயிகஞ்செ
ய்தாலாகாதோவென்கிற வாசையாலே சொல்லுகிறாளென்று திரு
வுள்ளம், விரஹதஶையிலே ஸஹாவஸ்தாவகாரமான வா
டையை ஸாதாரணமெயான தன்னுடைய நிரஹங்காரமாக வ
வளாலே வ்யதிரேகமாக வ்யபதேஶிக்கிறாளென்றுகருத்து நாரண
ன்தன் வாடாதமலரடிக்கீழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வகால
முமென்று) வைக்கவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியால்) வகுக்கின்றென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) வாஸிதா

ஶ— வேவேட்டையாடித்திரிகிற ஸ்ரீதஶரதசக்ரவர்த்தி,ஊடு-ஸஞ்சாரி,ஊ
டுகை - ஸஞ்சரிக்கை, நாடாதமலர் - தேடுகைக்கரிய புஷ்பங்க
ளை, நடி - தேடி, நாடோறும் - ப்ரதிதினமும், நாள்தோறுமி
த்யத்ர ளகாரதகாரயோ꞉ டகாரஶ்சேதி, நாரணன் - நாரா
யணனுடைய, வாடாதமலரடிக்கீழ் - சதாநவபுஷ்பஸத்ருஶமா
ன திருவடியின்கீழே, வைக்கவே - வைக்கைக்காகவே, வ
குக்கின்று - வகுக்கப்பட்டது, ஸங்கல்பிக்கப்பட்டதென்கை, உக்
ஸர்வஜ்ஞ விஶேஷ꞉. வீடு - விஶ்லேஷத்தை, ஆடி - சவகாஹி
த்து, விஶ்லேஷத்தை அடைந்தென்றபடி, வீற்றிருத்தல் - விஶ்லே
ஷத்திலே உதாஸீநமாயிருக்கையாகிற, வினையற்ற
து - ஸாம்ருதீநதூத்மானது, வினையென்றது கர்மபரியாயமே
ல்ல கர்மத்தைச்சொல்லுகிறது. என்செய்வதோ - என்னப்ர
யோஜநம் செய்யக்கடவதோ, வ்யர்த்தமென்றோவென்றபடி. என்
றுரைத்து - இப்படி யெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்

மூ— புரைத்திராயெனதுடலே. * * ॥கூ॥
உடலாழிப்பிறப்புவீடுயிர் முதலாய் முற்றுமாய்க் * கடலாழி

ஆ— யஸ்வரூபஸம்பந்திகளுண்டாயிற்று. ஆனபின்பு இப்படி மோக்ஷமேக்க ஸஹாயையான நான் தன்னைவிஶ்லேஷித்து விஶ்லேஷத்திலே கலிஷ்டேனாயிருக்க இப்பொல்லாவிருப்பென் செய்வதோ வென்றெம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்தாலவ னுபேக்ஷித்திருந்தானாகில் பின்னை வந்தீர வேணுமென்கிறாள். கூ

(உடலாழி) ஸர்வேஜமதஸ்ருஷ்டியை ப்பண்ணி ஸூக்ஷ்மமான ஜமத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாக த்திருப்பாற்கடலிலே திரு

இ- ஐஶ்வர்ய்ஹேதுவாய் பரஸ்பரத்துக்கஷ்டேசமானவ ஸ்தை பருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பி ஸ்ஷ்ட்டியால்) வீடாடியென் றதையுரைக்கிறார் (தன்னை விஶ்லேஷித்தென்று) வீற்றிருத்தலென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்லேஷத்தில் த்யாதி யால்) வினையற்றதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இப்பொல்லாவிருப்பென்று) உரைத்திராயெனதுட லென்கிற தற்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்)

பத்தாம்பாட்டு.

ஆ யஜவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ ஜமத்ஸ்ருஷ்டியைப் பண்ணியென்று) த்விதீயபாதத்திலே ஆ ஶ்ரிதமானவர்த்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மமானவித்யாதி யால்) அதனுள்ளே யென்கிறதைபுரைக்கிறார் (திருப்பாற்க

லடாது, மனதுடல் - த்தியதேஹத்தை நாய்-வெதிக்கவேணும். கூ

ஆழிமடநெஞ்சே - ஆஹீரமாய் ஸ்வமாபநலை, ஆழி சமயம், (உடலிக்யாதி) உடலுடைய - தேஹத்தினுடைய, ஆ ழிபபிறப்பு - உத்க்ஷஸ்வர்க்கஜீரந ஜந்மம், வீடுயிர்முதல்- தெ யாதிதேஹஸ்தரான க்ஷேத்ரஜ்ஞர்கள், வீடு - மோக்ஷம், மனண ஜாதமாதைதசொல்லுகிறது. ஆய் - தனியிதுவெல்லா மாய், முற்றுமாய் - மற்றுமுள்ள போக்யபோகோபகரணாதி யான ஸமஸ்தமுமாய், ஸர்வகத்விதீஷி த்திலி ஸ்ருனதாமே ஸூக்ஷ்ம ருசிவேணை வாசிலஹித்தெதப்படி. கடலாழிநீர் - ஸமுத்ரத்

மூ— நீர்தோற்றியதனுள்ளே கண்வளரு* மடலாழியம்மானைக்
கண்டக்காலிதுசொல்லி * விடலாழிமடநெஞ்சே வினை
யோமொன்றாமளவே * * * ||ய||

ஆ— திருவாழிதுடக்கமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களையுமேந்திக்
கொண்டுகண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வகாரணிகனைவெம்பெருமா
னைக்கண்டக்கால், நாடாதமலர்நாடி, உதராதி, வினையற்றதென்
செய்வதோ, என்றிதுசொல்லி அவன் நம்முடைய ஸம்ச்லேஷத்
செய்தருளுமளவுமென்னை நீ பரித்துக்கொண்டிருவென்று தன்
திருவுள்ளத்தைக்குறித்துச்சொல்லுகிருள். * ய

இ- டலிலேயென்று) அடலாழியென்று உபலக்ஷணமென்று நினை
த்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியித்யாதியால்) இங்
கு உபாஸ்யமாய் வருகிற ஸம்ஸாரத்திலே ஸஞ்சிதமான ஜ்ஞா
னத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாரணிகனையென்று) இது
என்றது ஸர்வஸக்த ஸர்வேச்வரயாகையாலே கீழ்ப்பாட்டிற்
சொன்ன ஸம்ச்லேஷத்தை ஸர்வேச்வரக்கிறதென்று காட்டுகிறார்.
(நாடாதவித்யாதியால்) வினையோமொன்றாமளவே யென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனித்யாதியால்) விடல்லெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்)
உன்னையென்று ஸம்போதனம், இப்பாசத்திலே ஸரீரத்திலே
யுன்னை நீ யரித்திருவென்றபடி. ஸரீரத்தை விட்டுப்போகாமையெ
ன்கை. தன்திருவுள்ளத்தை யித்யாதியாலே ஸம்பந்த ஸம்பவி

ஸ— திலேசயமாயமானஜலத்திலே, தோற்றி-ஆவிர்பவித்து அத
னுள்ளே கண்வளரும் - அந்த ஸமுத்ரத்திலே கண்வளராநிற்கி
ற, அடலாழியம்மானை - ஸர்வாயுதரானபான திருவாழியை
யுடைய ஸ்வாமியை, கண்டக்கால் - கண்டவளவிலே, இதுசொல்
லி - கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஸம்தேசத்தைச்சொல்லி, வினையோ
ம் - பிரிவுக்கடியான பாபத்தையுடையோமானநாம், ஒன்றும
ளவே - அவனோடேகூடுமளவும், விடல் - விட்டுப்போகாதே
கொள், என்னையித்யாதி. * * * ய||

மூ— அளவியன்றவேழுலகத்தவர்பெருமான்கண்ணனை*வளவய
ல்சூழ்வண்குருகூர்சடகோபன் வாய்ந்துரைத்த *அளவியன்ற

ஆ— (அளவியன்ற) ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையுடையனுய்ஸ
கலலோகேச்வரனுய் ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாய் ஸாத்விகனாயிரு
ந்த வெம்பெருமானை ஆச்ரயிக்கிற ஸர்வஸ்மாத்பரனை

இ— தை, எங்ஙனேயென்னில்; கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்ச்லேஷம் ச்லாக்
யமானவாறே தாய்முலையை நினைத்தகன்று போலப் பதறித் த
ன் திருவுள்ளம் தன்சரீரத்தைவிட்டுப் போகப்புக நம் காயம்
மொன்றறுதி பிறக்குமளவும் நீயென்னை விடாதேயென்று ஆச்ர
யிக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதமென. * * ம॥

நிகமனம்.

அளவியன்ற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வைச்வர்யாதியால்) ஏழுலகத்தவர்பெருமானென்று தம்மையுமகப்பட ரக்ஷிக்கையிலே உத்யுக்தனென்று வித்தராய்ச்சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்த்வாதியால்) இத்தால் நாராயணத்வம் விவக்ஷிதமானபடி ஸர்வேச்வரனென்றதாய்த்து. ஆச்ரயிக்கிறவென்கிறதற்கு இத்திருவாய்மொழி யென்கிறதோடே யந்வயம். இரண்டாமளவியன்ற வென்கிறதை யுரைக்கிறார் இரண்டாம் (ஸர்வைச்வர்யாதியால்) இப்பத்தென்கிறதை

ப— அளவியன்ற - ஸமயத்தை அதிக்ரமித்தவனை, ஸர்வேச்வரனை யென்றபடி. அளவு - ஸமயம், வியத்தல் - அதிக்ரமணம், ஏழுலகத்தவர் பெருமான் - ஸப்தலோகவாஸி ஜநங்களுக்கு ஸ்வாமியான, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, வளவயல்சூழ் - ஸம்ருத்தமான வயல்களாலே சூழப்பட்ட, வளம் - ஸம்பத், வண் - ஸாரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வார், வாய்ந்து - கிட்டி, ஸ்நேஹித்தென்றபடி உரைத்த - அருளிச்செய்த, அளவியன்ற - பரிச்சேதாதீதமான

மூ— வந்தாதியாயிரத்துளிப்பத்தின் * வளவுரையாற்
பெறலாகும்வானேங்குபெருவளமே. * ||கக||

ஆ— மெச்சியையுடைத்தான, வித்திருவாய்மொழியையழகியதாகச்சொல்லவல்லவர் திருநாட்டிலேசென்று ஸம்ருத்தமான பகவதநுபவத்தைப்பெறுவர்களென்கிறார். * கக॥

இ— யுரைக்கிறார்(இத்திருவாய்மொழியையென்று) வளவுரையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியதாகவித்யாகியால்) வானேங்குபெருவளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருநாட்டிலேத்யாகியால்) பெறலாகுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பெறுவர்களென்று) * * கக॥

ப— ச்லாகியமான, அந்தாதியாயிரத்து-கீழ்ப்பாட்டினளவும்மேற்பாட்டுக்காகியா யிருக்கையாகிற ஸ்வவிசேஷமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தின்வளவுரையால் - இத்திருவாய்மொழியினுடைய நன்றான வாக்த்தாலே, வளம் - வண்மை, வான் - வாசப்ரதேசத்திலே, சென்றிதிசேஷ:, ஓங்குபெருவளம் - உத்துங்கஸம்ருத்தமான வைபவத்தை, பெறலாகும் - பெறலாம். * * கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிதாந ஸ்வயம் ஸ்ரீசேஷ நாமக ராமாநுஜ முநீந்த்ர தேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயம் வைஷ்ணவதாத்பர்ய தீபிகா,
(அஞ்சிறைய.)

ஸ்ரீமதோ பகவத் ஸம்வாதம் ஆசார்ய
வ்ருத்திர் ... [illegible]
... [illegible]
... [illegible]
... [illegible] ॥கச॥

(ஸ்ரீமதோ பகவத்) வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தார்க்குரக்ஷணத்திலே விரோதிநிரஸநம் ஒன்றைப் பெரியதிருவடியைக்கொடியாகக்கட்டிக்கொண்டிருக்கையாலும், (ஸாம்ய நயநதயா) என்செய்யதாமரைக்கட் பெருமானார்க்கு - வாத்ஸல்யசீலொ

ஸாபேக்ஷணாகையாலும், (ஸாமர்த்யாதிஸ்வாத்) மதி
யினூற்குறள்மாணா யுலகிரந்தகள்வற்கு - ஸ்வகீயலோகலாபாய
மாகத்தா னிரப்பாளனாகையாலும், (த்ரிவிக்ரமத்வாத்) என்
னீலமுகில்வண்ணர்க்கு - வர்ஷுகவலாஹக ஸ்வபாவத்தை யு
டைத்தாகையாலும், (ஜகதாஜநநாஶகப்ரியகாத்) ந
ல்கித்தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் - லோகங்களினுடைய
ஜநநஸ்தாநங்களிலே க்ருதஜ்ஞதையை யுடைத்தாகையாலு
ம், (காருண்யப்ரகர்ஷயோகாத்) அருளாதநீரருளி - க்ருபை
யினாலே எல்லார்க்கு மாதுனாகையாலும், (கதாசிதபிஶ்ரிய
ஸ்திதே:) திருமாலார்க்கு - பெரியபிராட்டியாரோ டொருக்கா
லும் பிரியாமையாலும், (வாமமேதவ்யாத்) நெடுமாலார்க்கு -
ஆஶ்ரிதரிடத்தில் மிகவும் வ்யாமோஹத்தை யுடைத்தாகையாலு
ம், (நாநாவம்ஶயே:) நாரணன்றன் - "ஶாதாவிதாஹா தா"
இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வவியாபகத்தை உடைத்தாகை
யாலும், (ஸ்வரக்ஷாவஹிதசிந்தயா) கடலாழிநீர்தோற்றி யதனு
ள்ளே கண்வளரும் - திருப்பாற்கடலிலே லோகரக்ஷணத்திலே
அவஹிதனுப்க்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், எம்பெரு
மான் ஆஶ்ரிதாபராதத்தை யெல்லாம் பொறுத்தருளு மென்று
"அஞ்சிறையமடநாராய்" என்கிறதஶகத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்
செய்தாரென்கிறார். * * * ௧௪॥

ஶ்ரீத்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:

ஸந்தேஶ்யாந் ஸாமாந்யாத்பதிதஸாமராந் க்ருஷ்
ணாதிவ்யஸௌந்த்ர்யாந் ஸாஹாரோராதரஶ்மீரம் ஸ
ந்யஸ்தமநவக்ஷேணவாங்மநஸாந் । ஸாத்
ஸாஸ்வத்நீகிமதஶிஶிராநநாம்பாகதியோம்ப
நாவாயர்ந் க்ருஷ்ணப்ரபாவவ்யாதஶம்ஜிகவ்ரய
வீஷிதநீத்யா * *௧௫॥

இத்தஶகத்தில் ஸாவதேஶார்த்தத்தை ஒருஶ்லோகத்தாலே
ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

(ஸந்தேஶ்யாந்) அஞ்சிறையமடநாராய் - பார்ஷிகார
ஸாஹித்யத்தாலே யெளிதாகக்கிட்டலாயிருக்கிற வாவாயர்களை

ஸஹசரபேடையோடே ஸஞ்சரிக்கையாலே ஸத்வங்களாயிருக்கிற நாரையாக நிரூபித்தார். (ஸாவாஸ:) இனக்குயில்காள் - "ஸம்ஶ்லேஷவியோகைகஸாக்ஷ்யம்" என்கிறபடியே ஶோபனமெனயான ஸ்ரீஸூக்தியையுடைய ஸாத்விகர்களை ஸ்வார்த்தஸாக்கரான கோகிலங்களாக நிதர்ஶித்தார். (ஸாத்விகஸாஹசர்யாத்) மென்னடைய அன்னங்காள் - ஸாராஸாரவிவேகம்பண்ணிஸாரக்ராஹமான நடவடியை யுடையராயிருக்கிற ஸாத்விகர்களை நீரக்ஷீரவிவேக க்ஷமங்களாய் ஶுசிநாஹாரங்களாய் ஸஞ்சரியாநின்ற ஹம்ஸங்களாக அருளிச்செய்தார். (க்ருஷ்ணஸாரூப்ய ஸாத்ருஶ்யாத்) நன்னீலமகன்றில்காள் - க்ருஷ்ணஸாரூப்யம் பெற்று அதினாலே ஸாத்ருஶ்யராயிருக்கிற ஸாத்விகர்களை க்ருஷ்ணனோடே ஸாரூப்யங்களான அன்றில்களாக அருளிச்செய்தார் (ஸ்வாஹாரஶோதாஸ்ரீநாத்) மல்குநீர்ப்புனற்படப்பை யிரைதேர்வண்சிறுகுருகே - "உண்ணுஞ் சோறு பருகுநீர் தின்னும் வெத்திலையு மெல்லாங் கண்ண" னென்கிறபடியே வண்டுவரைப் பெருமானையே தாரகபோஷகபோக்யமாக அநுஸந்தித்து தங்களுடைய நிஷ்டையை ஶிஷ்யஜநங்களுக்கும் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிற ஶுத்தாத்மாக்களான ஸாத்விகர்களை ஸத்வஸ்தமாய் நிர்மலமான ஸலிலப்ரவாஹஸ்தானத்தில் ஸுலபமான ஆஹாரத்தைத்தேடி அதை ஸ்வாநுபவம்யிகளுக்கும் வழங்கிக்கொண்டு உதாரங்களாயிருக்கிற ஸாரஸங்களாக ஸம்போதித்தருளினார் (தந்மயத்வஹம்ஸலக்ஷண:) ஆழிவரிவண்டே - தங்களுடைய திருமேனியிலே ஸம்பந்தமான திருவாழிதிருச்சங்கை தரியாநிற்கிற ஸாத்விகர்களை ஷாட்குண்யரூப ஹம்ஸலக்ஷணத்தை ஷட்பதமாகையாலே ஸ்வஶரீரத்தாலே ப்ரகாஶிப்பிக்கிற வண்டுகளாக அருளிச்செய்தார் (பாஷ்யஹேதுத்வாத்) இளங்கிளியே - ஸ்வாசார்ய ஶ்ரவணஶிக்ஷித பாஷாவரான ஸாத்விகர்களை பாஷகங்களாக ப்ரதிபாதித்தருளினார் (ஸாத்விகஸ்வதீந) சிறுபூவாய் - ஶிஷ்யஜநஸம்ரக்ஷ வ்யாபாரரான ஸாத்விகர்களை பேடைமுதலான ஸ்வாபத்யங்களையேவிக்காபம்கொள்ளும்படி ஶ்ரேஷ்டங்களாயிருக்கிற பூவைகளாக நிரூபி

வித்தருளினார் (அவிமதஸ்பர்சாநு) ஊட்டாடுபனிவாடாய் - ஆ
ஸ்ரயித்தபேர்களுக்கு அத்யந்தம் சீதலஸ்வபாவரான ஆசார்யர்களை
குளிர்ந்தவாடையாக அருளிச்செய்தார் (அஜ்ஞாநம்மோஹதோமஹ்யா
நு). மடநெஞ்சே - அஜ்ஞாநமமான சொல்லுக்குவிதேயரான ஆசா
ர்யர்களை அஜ்ஞாநமமாயிருக்கிற நெஞ்சமாக நிர்தேசித்தருளி
னார். இப்படி ஆசார்யர்களைத்தானே தத்ஸம்பந்தயோகத்தாலே
அந்தந்தபக்ஷிகளாக நிரூபித்து ஆஜ்ஞையான நாயகனைப்பி
ரிந்த ஸ்ரீயவஸியானவள் ஆற்றாமையாலே பரிவஸக்திக
ளான பக்ஷிகளைத்தூதுவிடுமாப்போலே அவர்களை ஸாரணம்பு
க்கு உபக்ரமத்திலே நியோகித்தருளினார். இவ்வாகாரத்திலே
இன்னமும் ஸம்ஸ்லிஷ்டமான ஸ்தலங்களிலே ஸ்வாபதேசார்த்த
ங்களை உஹித்துக்கொள்ளக்கடவதென்று திருவுள்ளம். ௧௧

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

முதற்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று,

ஆ— (வளவேழுலகு) இப்படியாழ்வாரெம்பெருமானை விஜ்ஞா
பித்து அத்யந்தவேவஸரராய் "தேவரீருடைய நிரவதிகவாத்ஸல்ய
வையாலே அடியேனுடைய ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்த
ருளி யடிமைகொண்டருளவேணும்" என்றெம்பெருமானை அ
பேக்ஷிக்க எம்பெருமானும் தம்மோடு ஸர்வவிதஸம்ஸ்லேஷம்
பண்ணுகைக்கீடாம்படி யெழுந்தருள, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞ

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ- இப்படி பாஹ்யஸம்ஸ்லேஷத்தை யபேக்ஷித்தவர் இத்திரு
வாய்மொழியில் தாமவனை அகலநினைக்கவும் இதற்குமுன்பு எம்
பெருமான் திறத்துப்பட்டதுக்குத் தம்மை ஸக்திக்கையுங்கூடு
மோ? அவனுடைய உத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய நிக்ருஷ்டத்
தையும் பார்த்துச்செய்கிறாரென்னில், முன்பு இவற்றை பாரா
தவிவர் இப்போதுபார்ப்பானேன், அவன் ஸர்வவிதஸம்ஸ்லேஷா
பேக்ஷம் ஸஹிஷ்ணுதையாலே பார்த்தாரென்னில், தம்முதவி
டவேண்டும்படி அவன் உபக்ரமதகுயன்றோ விருப்பதென்ன? அ
வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதஸ்ரீயால்) இப்படியென்றது கீழ்த்

ஆ—காரத்தாலுமுள்ள நிரதிஶயோத்கர்ஷத்தையும் தம்முடைய ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமுள்ள நிரதிஶய நிகர்ஷத்தையும் ர்த்து "இப்படி நிஹீநனான நான் அவன் திருவடிகளிலடிமை செய்யில் அவனுக்கவத்யாவஹம். ஆதலால் அவனுக்கவத்யாவஹமாம்படி அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிக்கையில் அடிமை செய்யாதே முடிந்து போமதுவேயெனக் கார்யம், ஆனபின்பினி க்ருதார்த்தமாக அவன்திறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்று பார்த்து ஸாராஸாரவிவேகமுள்ள வரவிவாரணத்தினின்றும் நிவ்ருத்தராய் இதுக்குமுன்பிப்படி நிரூபியாதே யெம்பெருமான் திறத்துப்பட்டதுக்குத்தம்மை கர்ஹிக்கிறார். ஸர்வேஶ்வரனா காரண

இ- திருவாய்மொழியிலுக்ஷ்மீ ச்யோ என்றபடி. இப்படியென்கிறதற்கு அபேக்ஷிக்க என்கிறதோடே அந்வயம். நிகர்ஷத்தைப் பார்த்தால் அகலவேணுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படி நிஹீநனானவித்யாதியால்) அகன்றால் ஜீவிக்கவல்லரோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) க்ருதஜ்ஞாஹமென்றது - ஸ்வரூபாநுரூப வ்யாபாரமென்றபடி. ஶேஷவஸ்துவுக்கு ஶேஷியுடைய அவத்யபரிஹாரார்த்தம் வந்தவிநாஶமும் க்ருதஜ்ஞாஹமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் பெருமாளுக்கும் தேவவ்ரதனுக்கும் ஸம்ப்ரவ்ருத்தமான உபஶயிலே தூதவாக்யஸா பெருமாளை ஶபிக்குமென்னும் பயத்தாலே அவனுடைய க்ரமஓநத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து பெருமாளுடைய ஸர்வஜ்ஞாநுஸரணமாகத்தம்முடைய வ்யஸநம்பாராதே விடைகொண்டவிளையபெருமாளுடைய வ்ருத்தாந்தத்திலேகாணலாம். க்ருதார்த்தமென்றது - க்ருதஸர்வமுள்ள காரியமெல்லாமென்றபடி. அவன்திறத்துப் படுவேனல்லேனென்றது - அவன்விஷயத்தில் ஸம்பந்திக்கக்கடவேனல்லேனென்றபடி. * *

முதற்பாட்டு.

வளவேழுலகின் முதலாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரியால்) வானோரிறையை யென்கிற

மூ— வளவேழுலகின்முதலாயவானோரிறையையருவினையேன்*
களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன்பின்னை
யுந் * தளவேழ்முறுவற்பின்னைக்காய்

ஆ— ஸர்வேச்வரனாய் அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவெம்பெருமானை
க்ருதக்நனான நானென்வாயாலே களவேழ் வெண்ணெய்
தொடுவுண்ட கள்வாவென்பன்; அதின்மேலே பின்னையும் நிர
திசயவௌஜ்ஜ்வல்யாதி குணங்களையுடையளான நற்பின்னைப்பிரா

இ- தை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) என்பனென்கிறவிடத்
தில் உத்தரனில் ஸூசிதமான ஸ்வபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார்
(க்ருதக்நேத்யாதியால்) தம்மை கர்ஹித்துக்கொள்ளுகிறாரென்னு
மிடம் வ்யக்தமாக்குகைக்காக என்பனென்கிற பாதத்தில் ஸூசி
தமான ஸ்வபாவத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்வாயாலேயென்று)
தளவேழ்முறுவலென்று ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைச் சொன்னது ஸமஸ்த
கல்யாணகுணோபலக்ஷணமென்று காட்டுகிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) பி
ன்னைக்காயென்பதை விவரிக்கிறார் (நற்பின்னையித்யாதியால்) நற்
பின்னைப்பிராட்டி - நீளாதேவீ. நீளாகல்யாணம் ஹரிவம்சத்

ப்ர— வளவேழுலகின்முதலாய - ஸம்ருத்தங்களான ஸப்த
லோகங்களுக்கும் காரணபூதனை, வளம் - ஸம்பத்து, வா
னோரிறையை - நித்யஸூரிகளுக்கும் ஈச்வரபூதனாயிருக்
குமவனை, வான் - ஆகாசம், இங்கு பரமாகாசம் விவக்ஷிதம்,
வானிலேவஸிக்குமவர்கள் வானோர், நித்யஸூரிகளென்றபடி.
இறை - ஈச்வரன், நினைந்து - ஸ்மரித்து, நைந்து - வெ
றுத்தாலே சிதிலமானனாய், இதற்கு என்பனென்கிறதோடே அ
ந்வயம். களவேழ் - களவுமெழும்படி, களவு - கள்ளம், எழு
ம்படி - ப்ரகாசமாம்படி, வெண்ணெய் - வெண்ணெயை, தொடு
வு - தொடுவாலே, களவாலேயென்றபடி. உண்டகள்வா -
பக்ஷித்த க்ருத்ரிமனே? என்பன் - என்றுசொன்னேன், பின்னையு
ம் - அதன்மேலேயும், தளவேழ - முல்லைமுருகை ப்ரகாசிப்பி
க்குமதான, தளவு - முல்லைமுருப்பு. ஸாத்ருச்யத்தாலே தக
ஸாரகமானவென்றபடி. முறுவல் - ஔஜ்ஜ்வல்யத்தை யுடையவ

வல்லானாயர் தலைவனாய் *

மூ— இளவேறேழுந்தழுவிய வெந்தாயென்பன் நினைந்து நைந்தே ||௧||

ஆ —ட்டியோடே கலக்கைக்காக அவள் குலத்தோடு ஸத்ருஶமான குலத்திலே வலியையுடையரான வாயர் தலைவனாய்வந்து பிறந்தருளி இளவேறேழுந்தழுவிய வெந்தாய் என்றுசொல்லுவன்; சொல்லுமிடத்தில் குணங்களை யென்னெஞ்சாலே நினைந்துசொல்லுவன்; என்ன அதிதீக்ஷ்ணனோ; என்ன ஸாஹஸகாரியோ; என்றுகொண்டு தம்மை நிஷித்து அவன் குணங்களை இப்படி சொல்லிவைக்கிறது அவன்பக்கலிலே யெனக்குள்ள நிரதிஶய

இ- தில்வ்யாக்யானம். பின்னைக்காய் வல்லானாயர்தலைவனென்கிறவ ஸ்ரீவ்யாஹாரத்தாலே ஸங்க்ஷிப்தவசனத்தை யருளிச்செய்கிறார்(அவளிதாதியால்) "தாவ்யாஹிஜநலக்ஷணா" மென்கிறபடியே இரு தலையுந் துறைவற்றிருக்கைக்காக வென்றுகருத்து. வல்லானாயர்தலைவனாய் என்கிறதை விவரிக்கிறார்(வலியையுடை யாதியால்) வலி-வலிமை, நினைந்து என்கிறதற்கு ஸ்வாபமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுமிடத்திலி த்யாதியால்) என்மனஸ்ஸாலு மவனுக்கு ஸாத்ருஶ்யமுண்டாக்கினேனென் கிறாரென்றதாயிற்று. சொல்லுவனென்றது சொன்னேனென்று ஸாதாரணவாக்யம். பாட்டுக்கு ஸ்வாபமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) ஸாதனங்களாலே தீக்ஷ்ணன் - ஸாஹஸிகவ்யாபாரங்களாலே ஸாஹஸகாரீ, என்னுடைய தீக்ஷ்ணாதிகளைச் சொல்லமுடியாதென்றபடி. யாதிகன், தெய்வஜோதிகளாய் ஸ்வஹஸ்தத்திலே ஸங்க்ஷேபத்தைப்பண்ணி ஸங்கம்தலையெடுத்தவாறே

ப— ளான, பின்னைக்காய் - நீளைக்காக, வல்-வலிமையான்களான, ஆயர்க்கு - கோவர்க்கு தலைவனாய் - ஸ்வாமியாய், ஆக்களை - பசுக்களை உடையவர் ஆயர், இளவேறேழும் - ஸப்தவ்ருஷபங்களையும், தழுவிய - ஆலிங்கித்து ஸம்ஹரித்த, வ்ருஷஸம்ஹாரம் நீளையினுடைய ஸ்தநாஶ்லேஷம்போலே அநாயாஸஸாத்யமாய் தோற்றுகையாலே தழுவியஎன்றது. எந்தாயென்பன் - இத்தாலே யென்னை ஸ்வீகரித்து எனக்கு ஸ்வாமியானவனென்று சொன்னேன், அருவினையேன் - கழிக்கைக்கு அருமையான ஸமஸ்தபாபங்களையுடையேன் ௧||

ஆ—ஸ்நேஹமாகிறபாபமிறேயென்றுநோக்குகிறார். பரமபுரு ஷாஶ்ரயமான பரமபுருஷவிஷய ஸ்நேஹத்தை பாபமெ ன்றுசொல்லுவானேனென்னில்? து:க்கஜநகமானது பாபமாகை யாலும், எம்பெருமானுக்கஸஹ்யம்வருகை தமக்கு து:க்க மாகை யாலும், தம்முடையவாயாலே யவனைப்பேசுகை அவனுக்கஸஹ்ய மாக த்தாம்கருதுகையாலும், இப்படி அவனுக்கஸஹ்யமாகையா லே தமக்கு து:க்காவஹமான விப்பேச்சை தத்விஷயஸ்நேஹ மானதுவிளைவிக்கையாலும், தமக்கவன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹத்தை யே பாபமென்கிறார். * * * கா

(நினைந்து) நீரென்திறத்துப்பண்ணும் வ்ருத்திகளெனக்கேற் றமாமத்தனையல்லதுஎனக்கஸஹ்யமோவென்னில்; ஜாதிகுணவ்ருத்தி

இ-ஸநாதவிக்குமாப்போலே ஸநாதவிக்கிறாரென்றதாயிற்று. அ ருவினையேன் என்கிறதை ஹேதுவாக்யமாக்கி இதற்கு பாவமரு ளிச்செய்கிறார் (அவன் குணங்களை யித்யாதியால்) (பரமே த்யாதி) அருவினையே னென்கிறவிடம் பரமபுருஷவிஷய ஸ்நேஹத்தைச் சொல்லுகிறதென்கைக்கு நிபாதகமேது; பரம புருஷாஶ்ரயமான இத்தை பாபமென்கைக்குத் தான் ஹேதுவேது, என்று ஶங்காவாக்யாபிப்ராயம். அதில் இரண் டாம்ஶங்கையைப் பரிஹரிக்கிறார் (து:க்கஜநகத்வாதி - தா ங்கருதுகையாலுமென்றுமளவாலே) முந்தினஶங்கையைப் பரி ஹரிக்கிறார். (இப்படி இத்யாதியால்) ஸ்நேஹம் இப்போதமக்கு து:க்கஜநகமாகையே அதைபாபமாகச்சொல்லுகைக்கு ஹேது மென்றும், தம்முடைய பரவசதஶையும் ஸகலகுணங்களைப் பேசுவிக்கிறதல்லாமையாலே அதையிங்கேவெறுக்க ப்ரஸக்தியில் லையென்றும் அபிப்ராயம். * * க

இரண்டாம்பாட்டு.

இப்படி அவன்திறத்தில் படுவேனல்லே னென்றவிவர் பின் னையுமவனைநோக்கிப் பேசுவானேனென்ன அதை ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (நீ ரித்யாதியால்) இப்படி ஸம்வாதாபிப்ராயமாக ஶங்கித்துப் பே சுகிறாரென்றுகருத்து. என்திறத்து - என்விஷயத்திலே, இமை யோர் பலருமென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஜாதிகுணேத்யாதியால்)

மூ— நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலருமுனிவரு ம்* புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம்புகையோடேந்திவணங்கினா * லினைந்தவெல்லாப்பொருள்கட்கும் வித்தாய்

ஆ— ஜ்ஞாநாதிகளால் உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மாதிகள்பலரும்ஸ நகாதியோகிகள்பலரும் ஸ்வாராதமான உபகரணங்களைக் கொண்டு ப்ராவண்யாதிசயமாக உனக்கடிமைசெய்தாலும், நிகி லஜகந்நிதாந ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரணாதிகளைப் பண்ணினாலும்,

இ— மேற்பாட்டிலே மாயோனிகளாய் நடைகற்றவென்று ஸா மாந்யமாய்ச்சொல்லுகிற ஜாதிப்ராணாதுர்ப்ரக்ருஷ்டிகளும் இங்கு பஹி ஷ்க்ருதமென்று கருத்து. முனிவருமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸநகேத்யாதியால்) புனைந்தகண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடேந் தியென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ்வாராதேத்யாதியால்) நி னைந்துநைந்துள்கரைந்துருகி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ப்ராவண்யேத்யாதியால்) வணங்கினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கடிமைசெய்தாலுமென்று) இ தற்கு மழுங்காதோவென்கிறதோடே அந்வயம். நினைந்தவெல்லாப் பொருள்கட்கும் வித்தாயென்று உபாதாநகாரணத்வம் சொன்ன து உபலக்ஷணமென்று காட்டுகிறார் (நிகிலேத்யாதியால்)

ஸ— மாயோனே ? ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹிதனே, பலரிமையோரும — மஹாக்களான ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுமென்றபடி. பலர்முனிவரும் - மஹாக்களான ருஷிகளும், ஸநகாதியோகி களுமென்றபடி, நினைந்து — குணங்களையநுஸந்தித்து, நைந்து — ப்ரேமத்தாலே சிதிலமநஸ்கராய், உள் - அந்தக்கரணம், கரை ந்து - த்ரவீபூதமாய், உருகி — அந்தரம் த்ரவீபூதமாய், புனைந்தகண்ணி — இந்த ப்ரேமபரீவாஹமாகத் தொடுத்தமாலை யையும், நீர் - அர்க்யபாத்யாசமநீயத்தையும், சாந்தம் - க ந்தாதிமங்களத்ரவ்யத்தையும், புகையோடு - தூபத்தோடேகூ ட, ஏந்தி — ஆதரவிஷயமாக தரித்துக்கொண்டு, வணங் கினால் - ஆராதித்தாலுமென்றபடி. நினைந்தவெல்லாப் பொருள்க ட்கும் - ஸ்ருஷ்டிப்பதாகிய உபாதாநஸங்கல்பத்தாலே நி னைக்கப்பட்ட ஸமஸ்தபதார்த்தங்களுக்கும், வித்தாய் - உபாதா

மூ— முதலிற்சிதையாமே * மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெரு
மைமாசூணாதோமாயோனே * * * *உ|

ஆ— குறியழியாதேயிருக்கிற திவ்யஸம்ஸ்தாந கல்யாணகுணங்களையுடையையாயிருந்த உன்பெருமை மழுங்காதே ஆஸ்ரயணீயனானவனே; ஆனபின்பு ஸர்வேச்வரனான நீ க்ருத்ஜ்ஞன நான்உனக்கடிமைசெய்தாலதுனக்கவத்யாவஹமாமென்னு மிடஞ்சொல்லவேணுமோ; ஆதலால் நான்உனக்கடிமைசெய்தவிதுவும் ஸத்ருசமாகும், இனியடிமைசெய்வது மபார்த்தமாதலால் உனக்கடிமை செய்வேனல்லேனென்றருளுகிறார். * * * உ1

இ- முதலில்சிதையாமேயென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார். (குறியித்யாதியால்) வாஸ்துஸ்திதிக்கு வைகல்யமின்றியே யென்றபடி. ப்ரக்ருதிர்ணம் வடபத்ரசாயி கார்யமானவாறே விசிஷ்டாகாரம் நசிக்கும். இதுக்கதில்லையென்றபடி. மனஞ்செய்ஞானத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) திவ்யஸம் லோகவிலக்ஷணஸம். நாட்டில் கார்யங்களையுண்டாக்குவதான காரணத்தின்படியல்ல விதன்படி யென்றதாயிற்று. ஆனால் ஸம்ஸ்தானமே ஜகதுபாதாநமோவென்னில்; ஸம்ஸ்தான விசிஷ்டமுபாதாநமானாலும் "பஹுஸ்யா" மென்கிற ஸங்கல்பாயத்தாலே சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பார்கள், உன்பெருமை மாசூணாதோமாயோனே யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உன்பெருமையித்யாதியால்) "நீர்என்கிற" த்தித்யாதிசம் சைக்கு உத்தரமென்சொல்லிற்றாயிற்றென்ன விப்பாட்டின் தாத்பர்யத்தை வெளியிடுகிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்) வாக்ய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) உ॥

ப— நகாரணமாய் முதலிற்சிதையாமே- ஸம்ஸ்ப்ராதங்களான கார்யங்களைப்பிறப்பித்தாலும் தான் குறியழியாதேயிருப்பதாய், மனஞ்செய் - மனஸாலே பண்ணப்பட்டதான, ஸௌலப்யத்ரா ஸம்ஸ்காரமானதென்றபடி. ஞானத்துன்பெருமை - ஜ்ஞாநத்தையுடையனான உன்னுடைய மாஹாத்ம்யமானது, மாசூணாதோ - மலினமாகாதோ. * * * உ॥

மூ- மாயோனிகளாய்நடைகற்றவானோர்பலருமுனிவரும்*நீயோனிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப் படைத்தவன் *

ஆ— (மாயோனிகளாய்) இப்படி தம்முடைய நிக்ஷேபாநுஸந்தாநத்தாலே யெம்பெருமானையகல, அவனுமிவரைப்பிரியில் யபிக்க மாட்டாமையாலே, இவரை,ஸமாதாநம் பண்ணுகைக்குமுபாயமேதோ; வென்று விசாரித்து தேவாதிஸகலபதார்த்தமான ஸகலவிதபதார்த்தங்களுக்கும் காரணபூதனான ப்ரஹ்மாவுக்கும் காரணபூதனுப், வாஸுதேவாவதாரமே ஹேது உபாஸ்யமென்றிரு

மூன்றும்பாட்டு.

இ- தம்முடைய ஸம்பந்தமவனுக்கவத்யாவஹ மென்றகன்று போனவிவர், பின்னையுமவனைக் கொண்டாடக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சிந்தித்துயென்கிறதற்குக் காட்டியருளவென்கிறத்தோடே ஸங்கம். இம்மமாவாக்யம் க்ருஷ்ணமுமவதாரிகை. இதிலே பாட்டின் வ்யாவ்யாநமுமதஸங்கதம். எங்ஙனேயென்னில்; மாயோனிகளாய் நடைகற்றவிவ ன்கிற பதங்களினர்த்தம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸங்க்ருஹீதமாகையாலே அதைவிட்டு வானோர்பலரும் முனிவருமென்கிறதை யுபலக்ஷணமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதாத்யாதியால்) நீயோனிகளைப்படை யென்றென்கிறதின் ஸமீசார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காரணபூதனனவென்று) நிறைநான்முகனைப் படைத்தவனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வேதேஹத்யாதியால்) சேயோனெல்லாவறிவுக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வாமித்யாதியால்) எல்லாவெவ்வுயிர்க்குக்

ப— மாயோனிகளாய் - ஹேயயோநிகளாய், யோனி - ஜந்ம, உத்க்ருஷ்டஜந்மாக்களாயென்றபடி. நடைகற்ற - வாசித்தாவிஜ்ஞரான, இத்தால் ஜ்ஞாநோத்கர்ஷம் ஸங்க்ருஹீதம். வானோர்பலரும் - ஸர்வஜ்ஞரான தேவதைகளும், ப்ரஹ்மாதிகளுமென்றபடி. முனிவரும் - ஸநகாதிமஹர்ஷிகளுமான, யோனிகளை - ஜந்துக்களை, காரணபூதரையென்னவுமாம். நீபடையென்று - நீஸ்ருஷ்டியென்று, நிறைநான்முகனை - ஜ்ஞாநஸக்த்யாதிபரிபூர்ணனான சதுர்முகனை, படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவன், எல்லாவறிவு

௩-சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகளெல்லாந்திருவடியாற்* றாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்றானோருருவனே ௩॥

ஆ—ந்துவைத்து, ஜ்ஞாநாதிகவிசேஷமாக ஸர்வபதார்த்தங்களையு மொக்க ஆத்மவத்ஸம்ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருக்கிற தன்னுடைய ஸௌசீல்யகுணத்தைக் காட்டியருள, அந்த குணவிசிஷ்டனானவனைக்கண்டு தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திமயத்தாலே யொருவனே தானோருருவ னென்றவனைக்கொண்டாடுகிறார். ௩॥

(தானோருருவே) இப்படியிவனுடைய ஸௌசீல்யத்தைக்

இ— தாயோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஜ்ஞாநாதிகேத்யாதியால்) திசைகளெல்லாந் திருவடியால் தாயோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யஸ்வபாவத்தாலே) இவரிப்பாட்டிலே ஸௌசீல்யகுணத்தை யநுஸந்தியிக்கிறதே யவனித்தைக் காட்டியருளினமைக்கு ஜ்ஞாபகமென்று கருத்து. * * * * * ௩॥

நான்காம்பாட்டு.

இப்பாட்டினர்த்தங்களெல்லாம் கீழே ஸுலக்ஷணங்களாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யாநாபேக்ஷமன்றோ; இவ்வ்யாக்யாநத்துக்கு தானிதுசேரும்படி யெங்ஙனே; என்ன-இதின் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதிவாக்யத்தாலே) கீழ்ப் பாட்டிலே ஸௌசீல்யத்தைக்கண்டு கொண்டாடினவித்தம், தம்

ப— க்கும்-ஸர்வவிஷயஜ்ஞாநத்துக்கும், சேயோன் - தூரஸ்தன், ஜ்ஞேயாதீதனென்றபடி. திசைகளெல்லாம் - ஸர்வதிக்குகளையும், தத்ரஸ்தஸர்வஜந்துக்களையுமென்றபடி. திருவடியால் - ஸ்ரீபாதவிக்ரமமானவடியால், தாயோன் - ஸ்பர்சித்தவன், த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலேயென்று கருத்து. எல்லாவெவ்வுயிர்க்கும் - ஜந்வாதிகளாலே எவ்வகைப்பட்டவுயிர்க்கும், நாநாவிதங்களான ஸர்வப்ராணிகளுக்குமென்றபடி. தாயோன் - மாத்ருஸத்ருசன் தான், ஒருருவன் - ஸாத்ருச்யமில்லாத ரூபவத்தையுடையவன், உருவம் - ஸ்வபாவம், ஸௌசீல்யத்தைச் சொன்னபடி. * * * * ௩॥

மூ—தானோருருவே தனிவித்தாய்த்தன்னின்மூவர்முதலாய*வா
னோர்பலருமுனிவருமற்றும்மற்றும்முற்றுமாய் *தானோர்பெ
ருநீர்தன்னுள்ளேதோற்றியதனுட்கண்வளரும் * வானோர்
பெருமான்மாமாயன்

ஆ—கொண்டாடி, ஶ்ரீமோக்ஷகாரணமாயும் ஸாமோக்ஷகாரணமாயு
மிருந்த உபயவிபூதி விசிஷ்டனானவெம்பெருமானுடைய இந்
தஸௌஶீல்யமானது, ஶத்ருக்நஜிஹ்நனானவன்றோடே ஸம்ஶ்லே

இ—முடைய ஜநகாதிகாநுஸந்தானத்தைக்கழித்துத்தாம்ஸாக்ஷி
ஷிக்கிறதிப்பாட்டிலேயென்று கருத்து. ஜகத்காரணத்
தை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸ்ரீவேதஶ்ரியால்) வானோர்பெருமான்
வைகுந்தனென்கிற ஜங்களை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸோமநேத்ரா
ஶியால்) மாமாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்
(எம்பெருமானுடைய விஶ்ராஶியால்) மாமாயனென்றது - ஸ்நிக
ஷத்தைப்பார்த்தாக மாகவகலுகிற தம்மை இந்தஸௌஶீ
ல்யமவனுக்கென்றோடு ஸம்ஶ்லேஷிபாவிடில் விடியாதென்றநு
ஸந்தாநத்தாலே ஆஶ்ரிதமாகவடிமை செய்யப்பண்ணின ஐ
ஹாஸ்வபமான ஶீலத்தையைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து.

ப— தானே ஓர் தனி உருவித்தாய் என்றவயம், தானேயென்ற
வித்தாலு ஜாதாநாகாரமும், ஓரென்றவித்தால் ஸஹகாரீந்த
ரமும், தனியென்றவித்தால் அதிஷ்டாதாரமு மில்லையென்கிறது.
உருவித்தாய் - அழகிய திவ்யகாரணமுமாய், உரு - அழகு, த
ன்னில் மூவர்முதலாய - தன்னோடு மூவரான த்ரிமூர்த்திகள்
துடக்கமான, வானோர்பலரும் - ஸர்வதேவதைகளும்,
முனிவரும் - ரிஷிகளும், மற்றும் - தஹ்நநாவ்ருஜாதிகளும்,
மற்றும் - திர்யக்ஸ்தாவரங்களும், முற்றுமாய் - " ஸோகஷாத்ரி
ஷம்ஸவ " மென்கிறபடியேதானே இவையித்தனையுமாய், தாவ்-
ஸபம், ஓர்பெருநீர் தன்னுள்ளே - விலக்ஷணமானபெரியஜலந்த
க்குள்ளே, ஸமுத்ரத்துக்குள்ளேயென்றபடி. தன்னென்று ஸா
மேஷ்ட்ரநாராயொமம், தோற்றி - ஆவிர்ப்பவித்து, அதனுள் க
ண்வளரும் - அந்தஸமுத்ரத்திலே நித்ராணனுப், வானோர்பெரு

மூ—வைகுந்தனெம்பெருமானே * * * ௪॥
மானேய்நோக்கிமடவாளைமார்பிற்கொண்டாய்மாதவா *

ஆ—ஷியாவிடிலவனுக்குவிஸியாது. ஆதல், ஸந்தஸௌஶீல்யகுண
விஶிஷ்டனாக இனியவனுக்காத்மதாஸ்யனாக ஸகலவிதஶேஷவ்ருத்தியும்
பண்ணுவேனென்கிறார். * * * ௪॥

(மானேய்நோக்கி) இப்படி யெம்பெருமானுடைய ஸௌஶீ
ல்யத்தாலே ஆழ்வார் வஶீக்ருதராயிருக்கச்செய்தே, பின்பும் தா
னேசென்று ஸம்ஶ்லேஷிக்கிலிவர் பண்டுபோலே தம்முடைய ஸ
ந்நிதாநஸம்பந்தத்தாலே யகலுவரென்று, இவர்தாமே நம்
மோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்துப் பதறினால்,பி
ன்னையவரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வென்றேறவாங்கியிருக்க

இ— எம்பெருமானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார்.
(ஆதலாவித்யாதியால்) * * ௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வெம்பெருமானனிநிவி
ஷ்டனா யெழுந்தருளியிருக்க, விரஹதஶையிலே போலேநீ
யருளாயென்று ப்ரார்த்திப்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார்
(இப்படியித்யாதியால்) அகலுவரென்றென்றது - அகலுவரென்
றாலோசித்தென்றபடி, இருக்கேறவாங்கியிருக்க வென்கிறதோ
டே அந்வயம். அபேக்ஷித்துப் பதறினாலென்றது - அபேக்ஷித்து
த்வரித்தாலென்றபடி. ஏறவாங்குகை - உபஸம்ஹாரம் பண்
ணியிருக்கை, எம்மானேயென்றது - தான் ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கிசைந்

ப—மான் - நித்யஸூரிநாயகனான, வைகுந்தன் - வைகுண்டநி
லயனான, மாமாயன் - ஆஶ்சர்யமான ஸௌஶீல்யகுணமுடை
யவன், எம்பெருமானே - எனக்குஸ்வாமியே, நானவனுக் கடிமை
யேயென்று ஹர்ஷிதம். இனியாத்மதாஸ்யம் அவனுக்கு ஸகலஶேஷ
வ்ருத்தியையும் பண்ணுவேனென்று தாத்பர்யம். * ௪॥

மான் - மானினத்தோடு, ஏய் - ஒத்திருக்கிற, நோக்கி-நோ
க்கை - கடாக்ஷத்தை யுடையவளான, மடவாளை - குணபூர்
த்தியானஸ்த்ரீயை, பெரியபிராட்டியாரை யென்றபடி. மார்
பிற்கொண்டாய் - வக்ஷஸ்ஸில் வைத்துக்கொண்டவனே, மாதவா.

மூ — கூனே சிதையவுண்டைவில் நிறத்தில் தெறித்தாய் கோவிந்தா *

ஆ — இவருமனையபேக்ஷிக்கிறார். எங்ஙனேயென்னில்; ரக்ஷகத்வ ஸ்வசேஷத்வ ஸம்பந்தங்களாலே நாயகனென்னுந் திருநாமத்தை யுடையனாயிருந்துவைத்து, ஆச்ரித பாரதந்த்ர்யத்தாலே மாநுஷ்யஸஜாதீயனாய்வந்து பிறந்தருளி, ஆச்ரிதர் பக்கலுள்ள தோஷம் பாராதே அவர்களை விஷயீகரித்துப்பின்னை தத்தோஷங்களைப்போக்கும் ஸ்வபாவனைப், க்ருஹ்ருநிமத

இ-திருக்கச்செய்தேயு மவனபேக்ஷணம் பண்ணினவாறே தம் முடையவநஹத்வமே ஹ்ருதிஸ்தமாய்த் தென்றிவர்கலங்கியக லப்பாராதேதெளிந்திருந்து அவனை யபேக்ஷிக்கிறதெங்ஙனேயெ ன்றபடி. பாட்டில் உபாயபூர்த்தியத்தை வராஹரிக்க வே இஷ்ட்டம் வரிஷ்டதமாமென்று திருவுள்ளம் பற்றியரு ளி ஸ்வபாவத்தையமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷகத்வாதியால்) அதீயவாதத்திலே ஆச்ரிதகமான வைபவத்தை யருளிச்செய்கி றார் (ஆச்ரிதவத்ஸத்வாதியால்) கூனேசிதைய வித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்பக்கலிதாதியால்) திவக்கை யைச் சொன்னது - ஸர்வாச்ரிதோபலக்ஷணமென்று கருத்து. ஸர்வேச்வரனாதத்தாலே யவளுமாச்ரிதையிறே. (தோஷம்பா ராதே இத்யாதி) திவக்கங் குலையாதிருக்கச்செய்தே யவளை ஸ்வீகரித்து பிற்பாடாகவிறே!யவளுடைய வக்ரங்களைப் போக் கினதென்றுகருத்து. கோவிந்தாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (தியக்ஷிதாதியால்) க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் கோ க்களை ரக்ஷிக்கையாலேயிறே கோவிந்தனென்று திருநாமமாயிற் றென்றுகருத்து. தான் ரக்ஷகனுமாயிருந்துவைத்த க்ருதஜ்ஞதை

ஶ — அத்தாலே நாயகனென்று திருநாமமுடையவனே; கூனேசிதை ய - திவக்ரையுடையவயவக்ரங்களுக்கு வாட்டம்வாரா மே கூன்மாத்திரம்சிதையும்படி - அடங்கும்படி, உண்டைவில்நிற த்தில் - உண்டைவில்லின் ரீதியிலே, உண்டைவில்லை ஸஜ்ஜீகரி க்குமாப்போலே யென்றபடி. தெறித்தாய் - ஸ்நாயுஷா நிமி ர்த்தவனைப், கோவிந்தா - கோவிந்தனைப்,

மூ— வானார்சோதிமணிவண்ணமதுசூதாநீயருளாயுன் *
தேனேமலருந்திருப்பாதஞ்சேருமாறுவினையேனே ரு॥
வினையேன்வினைதீர்மருந்தானாய்

ஆ— மானஜந்மாக்களுக்கும்ரக்ஷகனாய்ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலேஸுவ்யக்தமானநிவிஶேஷபதங்களையுந்திருநாட்டையுமுடையையாய், நித்யமாய் ரமணீயமான திவ்யரூபத்தை யுடையையாய், ஆஶ்ரிதஸுலபராய் நிரவத்யஸ்வபாவனாயிருந்தவனே? உன்தேனேமலருந் திருப்பாதத்தைவினையேன் சேருமாறருளாயென்கிறார். * ரு॥
(வினையேன்) உன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு விரோதி

இ— தெய்வாநுகூல்யமுள்ளிட்டாரோடும்ஸம்ஶ்லேஷிக்கிற ஸௌஶீல்யத்தைக் காண்கையால் தம்மையுமிப்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்குமென்று தெளிந்து அவனை யபேக்ஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதமாயிற்று. வானார்சோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வதேஜஸ்ஸினாலே யித்யாதியால்) வான்ஶப்தம் பரமபதவாசகமென்றுகருத்து. மணிவண்ணனென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யமைத்யாதியால்) மதுசூதாவென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணபத்தி ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணம்; என்றிறே நிர்வாஹியென்றுகருத்து.

✳ ஆறாய்பாட்டு. ✳

வினையேன்வினைதீர்மருந்தானா யென்கிறதற்கு ப்ரகரண ஸாமர்த்யமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடித்யாதி

ப—வானார்சோதி - திருநாடெல்லாம்வ்யாபிக்கும்படியானஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனாய், மணிவண்ணா - இந்த்ரநீலவர்ணனே, மதுசூதா - ஆஶ்ரிதரக்ஷகனே, வினையேன் - பாபியானநான், அடிமைசெய்வோமென்றிவரிசைந்தபின்பும் கிடையாமையாலே வினையேனென்கிறார். உன்தேனேமலருந்திருப்பாதம் - உன்னுடைய போக்யஸ்ருதிபான ஶ்ரீசரணாரவிந்தத்தை, யதா - தேனைப்பலரும் - ஸர்வஸம்பூர்ணமாய் விகாஸியானவென்னவுமாம், சேருமாறு-கிட்டும்படி, நீயருளாய் - நீக்ருபைபண்ணவேணும். * ரு॥
வினையேன்வினை - பாபிஷ்டனான வென்னுடைய பாபத்தை, தீர்மருந்தானாய் - தீர்க்குமௌஷதமானவனே, இங்கு

மூ— விண்ணோர்தலைவா கேசவா * மனைசேராயர்குலமுதலே மாமாயனேமாதவா * சினையேய்

அ— யானென்னுடைய அநாதிகாலஸஞ்சிதமாகிறவினையைப் போக்கின ஸௌசீல்யத்தையுடையவனே? அயர்வறுமமரர்களுக்கு உன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமோதாரனே? ஸ்ரீகேசிநிரஸநஸமர்த்தனே? ஸ்ரீகிருஷ்ணாவதாரத்திலேவந்து அவர்களுக்கு ஸுலபனானவனே? ஸ்ரீசர்ப்பக்கல் நிரதிசயபோக்யத்தையுடையவனே ? நிரதிசயஸௌந்த்ர்

இ— யால்)விரோதிபாபமென்றுவினைசப்தவாச்யமாநிர்தாரம் சொன்னபடி. விண்ணோர்தலைவா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) கேசவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகேசித்யாதியால்) கேசிஹந்தாகேசவ: என்றுகருத்து. மனைசேராயர் குலமுதலேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகிருஷ்ணேத்யாதியால்) மாமாயனே யென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஸ்ரீசர்ப்பக்கலீத்யாதியால்) ஸௌந்தர்யம் ஸர்வாதிக்யத்துக்காக மாதவஸப்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) ஸர்வாதிசாயியான ஸ்ரீக்கும் வல்லபனென்கையாலே நிரதிசயபோக்யதைஇங்கே விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. "தயாஸஹாஸீநம்" இத்யாதிகளிற்படியே லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தால் வந்த போக்யதை யென்கிறாரென்னவுமாம். சினையேய்தழைய மராமரங்களேழு மெய்தாயெனகிறதற்கு வ்யாக்யாநமாக

ஸ— பாபஸ்ஸஞ்சிதம் வினை - விண்ணோர்தலைவா - நித்யஸூரிநிர்வாஹகனே, கேசவா - கேசியை யஸம்ஹரித்தவனே, மனைசேர் - கோபாலருடையமனையிலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாக வந்து சேர்ந்தவனே, மனைசேர் என்கிறது குலமுதலுக்கு விசேஷணம். ஆயர்குலமுதலே - கோபகுலோத்பந்நனே, மாமாயனே - நிரதிசயமான ஸௌந்தர்யாதிவிசேஷத்தை யுடையவனே, மாதவா - லக்ஷ்மீபதே. சினையேய் - ஸாகைகளாலே நிபிடங்களான, சினை - ஸாகை, எய்கை -

மூ— தழையமராமரங்களேழுமெய்தாய்சிரீதரா*இனியாயினி யபெயரினாயென்றுநைவனடியேனே ௬

ஆ— ஸர்வஜ்ஞனே? ஸ்ரீதநியோமஹாலக்ஷ்மீநாதனே? ப்ரணயஸ்வபாவனே? மற்றும் மேவம்வியமான வைஷ்டிகத்தையும் குணங்களையு முடையவனே? உன் திருவடிகளைச்சேரப் பெருமையாலே அலற்றி க்ருதார்த்தனானேன். உன்தேனேமலருந் திருப்பாதஞ்சேருமாறு நளாயென்கிறார். * * * * ௬

இ— த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர இத்யாதியால்) ஸ்ரீஸம்பந்தியோகத்தாலேயிறே ஸாவகாச ப்ரயத்னம்பண்ணினது. சிரீதரா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரணயே இத்யாதியால்) ஸ்ரீயை வக்ஷஸ்ஸிலேபரிப்பது ப்ரணயாதிசய காரியமாகை யாலே ப்ரணயஸ்வபாவகமிங்கே யபிப்ரேதமென்றுகருத்து. இனியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றும் இத்யாதியால்) இனியபெயரினா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குணங்களையும் இத்யாதியால்) பெயர் - நாமதேயம், நாமகோனென்றவாறே தத்தத்வாசகமான குணங்களை யுடையவனென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. என்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடியி த்யாதியால்) நைவ னடியேனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருதார்த்த இத்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ப்ரார்த்தனை இங்கும் ஸித்தமென்று நினைத்து அநுஸந்திக்கிறார் (உன்தேனே இத்யாதியால்)* ௬

ஏழாம்பாட்டு

ஸஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸம்பாதத்தாலே தேறியிருந்தவிவர் அரு

ப— நெருங்குதழைய - அத்யுச்சிதங்களாலே தழைத்திருந்த, மராமரங்களேழும் - ஸாலவ்ருக்ஷஸப்தகத்தையும், எய்தாய் - ஏகபாணத்தாலே ப்ரயோகம்பண்ணினவனே, சிரீதரா - ஸ்ரீயர, இனியாய் - ஸர்வபோக்யனே, மற்றுமேவம்விய வைஷ்டிக முடையவனே யென்றபடி, இனியபெயரினாய் - ஸர்வபோக்யநாமங்களை யுடையவனே, என்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, அடி யேன்நைவன் - ப்ரீதியுக்தனாகின்றேன். * * ௬

மூ— அடியேன்சிறியஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானை*கடிசே
ர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணனை *
செடியாராக்கையடியாரைச்சேர்தல்தீர்க்குந்திருமாலை * யடி

ஆ— (அடியேன்) இப்படிஎம்பெருமானைக் காணவேணுமென்
றபேக்ஷிக்கிற ஆழ்வார் - பின்னையும் அவனுடைய உத்கர்ஷத்
தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையு மநுஸந்தித்து, கெட்டே
ன்; அவனையாகாதே நான்காணவேணுமென் றபேக்ஷிக்கிறது;
என்ன அஜ்ஞோ! வென்று தம்மை நிந்தித்து " இவனைக்காண

இ— வினையேனென்று முன்புதம்மைநிந்தித்தாப்போலேஇப்பாட்
டிலும் நிந்திக்கக்கூடுமோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியி
த்யாதியால்) இவர் "நைவ" னென்றவாறேஇவரை அவன்கையை
க்கொடுக்க மாட்டாமையாலே அவன்வந்து முகங்காட்ட அவ
னைப்பார்த்து நம்மால்வரும் ஹாநாயிக்யமவனுக்கு வேண்டா
வென்றகலுகிறாரென்றுகருத்து. அடியேன் காண்பானலற்றுவன்
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கெட்டேனித்யாதி
யால்) அவனையென்கிறத்தால் கண்ணனையென்கிறவிடம் வ்யாக்யா
தம். இதனில் மிக்கோரயர்வுண்டே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில்

ஸ— ஆர்க்குமறிதலரியானை - எத்தனைஅதிசயித ஜ்ஞாநர்க்கும்
ஜ்ஞாநாஸக்யனல்லாதவனை, கடிசேர் - கடி பரிமளம், சே
ருகை - வந்துகிட்டுகை, நாள்செல்லநாள்செல்ல பரிமளம்
ஏறிவராநின்றுள்ள என்றபடி. தண் - சீதளமான, அம் - ஸு
ந்தரமான, துழாய்க்கண்ணி - தாமவிஶேஷத்தை, புனைந்தான்
தன்னை - தரித்தவனை, தன்னையென்று ஸ்வாதந்த்ர்யமொ
ழம், கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, செடி - குல்மம், அனவ்ருத்த
ஸம்ஸாரத்தைச் சொல்லுகிறது. செடிபோலேயிருக்கிற ஸம்
ஸாரத்தாலே, ஆர் - நிபிடமான, ஆக்கை - தேஹமான து,
அடியாரைச்சேர்தல் - தாஸபூதரான ஜீவர்களை ஸம்பந்தி
க்கையை, தீர்க்கும் - நிவர்த்திப்பிக்குமவனை ஜீவாத்மாக்க
ளுக்கு ஸ்வாதாநுபவவிரோதி தேஹஸம்பந்தத்தைக்கழித்துக்
கொடுக்குமவனையென்றபடி. திருமாலை - லக்ஷ்மீவல்லபனை, அடி

மு— யேன்காண்பானலற்றுவனிதனின்மிக்கோரயர்வுண்டே ௭ ॥

ஆ— வேணு”மென்றாசைப்படாதேஇவன்பக்கலிலேகைவல்யார்த்தி ப்ரயோஜநங்களைக்கொண்டு அகன்றுபோவார்க ளென்னவா றும் பண்ணினரோ! நானுமங்ஙனேயாசைப் பெற்றிலே னென்று நோகுகிறார். * * * * ௭

இ— டியாரையென்கிறவிடத்தை கைவல்யார்த்திவிஷயமாக்கி யிந்த பாசுரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவனையி த்ராஷியா ல்) இங்குங்கைவல்யத்தை ஹேயமாகச்சொல்லாதே ப்ராக்ரு தஜெஷாலம்பயநிவ்ருத்திமாத்ரத்தை ஹேயமாகச் சொல்லுகை யாலும் அடியாரென்கிறவிடமும் கைவல்யார்த்திவிஷயமானால் பா ட்டுக்கு வாசோதாதிசயம் விஸிக்கையாலும் இவ்விடமும் கை வல்யார்த்திவிஷயமே யாகவேணுமென்றுகருத்து. தம்மைப்போலே பவனோடேபரிமாறி யவனுக்கு கைங்கர்யத்தைவிளையாதே ப்ர யோஜநாந்தரங்களைக் கொண்டகலுகையாலே கைவல்யார்த்தி களை யடியார்களென்றிருக்கிறாரென்று திருவுள்ளம். அடியேன் சிறியஞானத்தன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நா னுமி த்ராஷியால்) * ௭ ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

இப்படியகன்றவிவர் க்ருஷ்ணனுடைய நவநீதஸக்ஷணத்தை

ம— யேன் - ஸாக்ஷாத்கரித்துவைத்து,காண்பான்-காண வேண்டுமென்று ஐச்வர்யை யுடையவனைப்பற்றிக்கொண்டு, அலற்று வன் - அலற்றுகின்றேன். நானிதிமேஷ்: ஸாக்ஷாத்காரத்தைகை யாலே ஸாதிக்கவும் வராதபடி பார்க்கவேண்டியிருக்க அவ னுக்கு கைங்கர்யம் வரும்படி யவனை ப்ரத்யக்ஷமாய்க்கொண்டு அல ற்றுகின்றேன் என்றபடி. இதனில்மிக்கு - இதைகாட்டிலுமாய், ஓர யர்வுண்டே - ஒரு அஜ்ஞாநமுண்டோ, அடியேன் - அடிமைத்த விர்ந்திருக்கிறவர் அடியேனென்றது வாவுஹாவாஸ்மையாலே, சிறியஞானத்தன் - அல்பஜ்ஞாநமுடையவன், ஞானமுடைய வன் ஞானத்தன். கைவல்யார்த்திகளைப்போலே ஸாதிக்கவும் வராதபடிவஸ்துஜ்ஞாநமுடையேனாகப்பெற்றிலேனென்றபடி.

மூ— உண்டாயுலகேழ் முன்னமேயுமிழ்ந்துமாயையாற்புக்குண்டாய்வெண்ணெய்சிறுமனிசருவலையாக்கை நிலையெய்தி *

ஆ— (உண்டாய்) இப்படி யாழ்வார் தம்மைநிஷேதித்துக்கொண்டு எம்பெருமானையகல, அவனும் ஸநாமாஶ்ரித ஸுலபனாக ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைகபரனாகிற தன்ஸ்வபாவத்தைக்காட்டி யிவரை ஸமாதானம் பண்ணுகிறான்:- ஸஜாதீயனுப்வந்துபிறந்தருளி திருவாய்ப்பாடியிலேபோய்ப் புக்கு ஆய்ச்சியருடைய வெண்ணெயையும் நெய்யையும்

இ— வணிக்கை ஸம்ஶ்லேஷமன்றோ! வென்னவ கரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷைகபரனாகவும் ஸௌஶீல்யகாஷ்டை. முன்பு ஸௌஶீல்யத்தைக் காட்டியிருக்கச்செய்தேயும் இவர் அகன்றவாறே ஸௌஶீல்யகாஷ்டையைக் காட்டினனென்றுகருத்து. தன்ஸ்வபாவத்தையென்றது - ஸ்வபாவஸித்தமான ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. ஸமாதானம் பண்ணுகிறனென்றது - இவருக்கு ஸமாதானம் பிறக்கும்படி இந்தஸௌலப்ய ஸ்வபாவத்தை யுண்டாக்கி இவரைப்பேசிவைக்கிறானென்றபடி. சிறுமனிசருவலையாக்கை நிலையெய்தியென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸஜாதீயத்யாதியால்) புக்குண்டாய் வெண்ணெயென்கிறவிடத்தில் ஸந்நிவேஶவிஶேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலேயென்று) நெய்யுமென்று மேலே நெய்யைச்சொல்லுகையாலே வெண்ணெயென்றது நெய்க்கு முபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (நெய்யையுமென்று) மாயையாலேபர்

ப— மாயோனே - ஆஶ்சர்யபூதனே, ஆஶ்ரிதரோடுகலந்து பரிமாறியல்லது தரிக்கமாட்டாதபடியான ஸௌஶீல்யத்தை யுடையவனே என்றபடி. முன்னமே - ப்ரளயகாலத்திலே, உலகேழும் - ஸமஸ்தலோகங்களையும், உண்டாய் - வயிற்றிலேவைத்தாய், உமிழ்ந்து - ப்ரளயம்நிவ்ருத்தமானவாறே அதை உத்கிரணம்பண்ணி, சிறுமனிசர் - ஸஜாதீயருடைய, உவலையாக்கைநிலை - அதிஹேயஶரீரஸ்திதியை, உவலைஹேயம்,எய்தி - அடைந்து ஸஜாதீயனாய் அவதரித்தவனே என்றபடி. புக்கு - ஸௌலப்யகாஷ்டத்திலே ப்ரவேஶித்து, மாயையால் - அவிதிதஸ்வபாவனாக

மூ— மண்டான்சேர்ந்ததுண்டேனுமனிசர்க்காரும் பீர்சிறிது *
அண்டாவண்ணமண்கரையநெய்யூண்மருந்தோமாயோனே * அ

ஆ— வெளுத்தாலேயவர்களுக்கொன்றும்ஸேஷியாதொருபடியுண்டருளிற்று? பண்டிந்தலோகங்களையுண்டுமிழ்ந்தருளுகிறபோது ஏதேனும்மண்டான் ஸேஷித்ததுண்டாகிலும் அந்தமண்கரைக்கைக்கு மருந்தாகவோ? அன்றிறே, ஆஸ்ரிதரோடு கலந்துபரிமாறியல்லது தரிக்க மாட்டாததன்மை யாகையாலே செய்தருளினபத்தனையிறேயென்கிறார். * * ॥அ॥

இ— கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹிமவமேஹத்யாதியால்) மனிசர்க்காரும்பீர்சிறிதுமண்டாவண்ணம் நெய்யூண் என்றவயமாக்கி யிதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதியால்) உண்டாயுலகேழ் முன்னமேயுமிழ்ந்து என்கிறதின் அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (பண்டித்யாதியால்) மண்தான் சேர்ந்ததுண்டேனும் மண்கரையவென்றதையமாக்கி யுரைக்கிறார் (ஏதேனுமித்யாதியால்) மருந்தோவென்கிறதை க்ஷேபார்த்தமாகவுரைக்கிறார் (மருந்தித்யாதியால்) மாயோனேயென்கிறது ஸாபிப்ராயமென்று நினைத்து இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரோடித்யாதியால்) தன்மை - ஸ்வபாவம். * அ॥

ஸ— த்தாலே; 'ஸயாவபாலம்ஜநாந:'வென்றதிறே. வெண்ணெயுண்டாய் மனிசர்க்காரும்பீர் - ஜந்துக்களுக்கு உபயோக்யமாகத் தக்க ஸம்ஸாரங்கள், ஸம்ஸாரஸாதிபான வீர்யஸ்வம் ஆஸ்ரயத்திலே நின்று கிடக்கிறது. சிறிதும் - ஸூக்ஷ்மம், அண்டாவண்ணம் - ஸாம்யத்திலே ஸேஷியாதபடி, நெய்யூண் - நெய்யமுது செய்தது, இதற்கு மருந்தோவென்கிறதோடே அந்வயம். மண்டான் - மண்தான், ஜடராக்நியத்தில் அவஸிஷ்டமான பக்ஷிதமாக ஸேஷிதமானதென்றபடி. மண்தானென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் அவதாரணார்த்தம். சேர்ந்ததுண்டேனும் - உதரத்திலே ஸேஷித்ததுண்டாகிலும், மண்கரைய - அந்தமண்கரைந்துபோகைக்காக, மருந்தோ - ஔஷதமோ? அன்றிறேயென்றபடி. * * அ॥

மூ— மாயோந்தீயவலவலைப்பெருமாவஞ்சப்பேய்வீயத்* தூயகுழவியாய்விடப்பாலமுதாவமுதுசெய்திட்ட * மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராள்மைந்த

ஆ— (மாயோம்) ஸர்வேஶ்வரனுக்கு அயர்வறும் அமரர்களதிபதியாயிருந்துவைத்து ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநமாக ஸஜாதீயரூபேண திவ்யாவதாரத்தோடே வந்துபிறந்தருளி ஆஶ்ரிதவிரோ

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— தர்மமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனையென்று) வானோர்தனித்தலைவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) தூயகுழவியா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) விஶேஷாதியான தூயஸத்வத்தாலே அவதாரம் ஸாவதாரஸ்வரூபமென்றியே ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநமாயும் திவ்யமாயுமிருக்கும் ஸம்ஸாரம் விலக்ஷணமென்றுகருத்து. ஸாவஸாயாரணமும் திவ்யமும் அம்மாமூர்த்தி யென்கிறவிடத்திலே ஸித்திக்குமென்று கருத்தாகவுமாம். தீயவித்யாதி மாயனித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவிரோதீத்யாதியால்)

ஶ— மலராள்மைந்தன் - லக்ஷ்மிக்கு பர்த்தா, லக்ஷ்மிக்குமேஹாத்ருனென்றபடி. மலரிலே வஸிக்குமவள் மலராள், மைந்தன் - பர்த்தா, தம்மான் - தனக்குத்தானே ஸர்வேஶ்வரன், அநந்யாதீநனென்றபடி. வானோர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தனித்தலைவன் - அத்விதீயநிர்வாஹகன், தூய - பரிஶுத்தமான, குழவியாய் - ஶிஶுவாய், (தீயவித்யாதி) தீய - க்ரூரையாய், அலவலை - வாசாலையாய், பெருமாவஞ்சப்பேய் - ஸர்வஜ்ஞனுமமாதாவோவென்று ப்ரமித்தானேயென்னும்படி அத்யந்தஸாவதுலையானவத்தநாவ்யவிஶாலியானவள்.வீய - நஶிக்கும்படி, விடப்பால் - விஷமிஶ்ரமான க்ஷீரத்தை, ஸ்தந்யத்தையென்றபடி. அமுதாயமுதுசெய்திட்டமாயன் - “ஸத்ருஜஷிஷ ஸத்ப்ரம் ரவஸ்ரோஷீஜஜூரோ” என்கிறபடியே அம்ருததாந்யமாக வமுதுசெய்த ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன், இட்டவென்று ஸாமர்த்யாநு

மூ—லெவ்வுயிர்க்குந் * தாயோன்றம்மானென்னம்மானம்மா
மூர்த்தியைச்சார்ந்தே * * * கூ॥

ஆ— ப்ரதிஸம்பந்தஸ்வபாவனும் ஸநாமோஹித ஹேணதொ ஷமாகலஸந்தோஷாஶ்ரித ஜநவஶீக்ருதனுமாய் ஸர்வத்ர ஸகலனுக்குஹாரியாயிருந்த வெம்பெருமானுடையவிந்த ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷைகயாத்ரகதவாதுவ விஸ்ருஷ்டவைமவனைப்பற்றி, பின்னையொருகாலமும் விடேனென்கிறார். * * ॥கூ॥

(சார்ந்த) இப்படியென்னுடைய நிகர்ஷத்தைப்பாராதே

இ—வந்து தன்னையே முடித்தாப்போலே நானல்லேனென்றகல ப்புக்க வென்னிவர்த்தியமாகிற விரோதியை நிரஸித்தானென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்றுகருத்து. இத்தாற் கீழ்ப்பாட்டிலெனக்குக் காட்டின ஸௌஶீல்யகாஷ்டையா லென்னுடைய விரோதி நிவ்ருத்தமாகையா லினியொருகாலமு மவனை விடேனென்கிறாரென் றிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதை. எவ்வுயிர்க்குந் தாயோனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாமோஹிதத்வாதியால்) என்னம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதவனவேதாதியால்) தாமவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு ப்ரயோஜநமாக நாலாம்பாட்டிலே சொன்னவைஶிஷ்ட்யந்து மஹிஷேபதமென்று காட்டுகிறார் (எம்பெருமானுடையவி த்யாதியால்) அம்மாமூர்த்தியைச்சார்ந்தே என்கிறதை ஸம்ப்ரஹ்க்கிறார் (அவனைப்பற்றியென்று) மாயோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) * கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ப்ரகரணார்த்தஸ்மரணமாகப் பாட்டிலபிப்ரேதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) சார்ந்த விருவல்வினை

ப— ப்ரயோஜம், எவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்-என்னம்மான்-ஸ்வஷ்டம், அம்மாமூர்த்தியை – அம் – ஸுந்தரமாய், மா – ஸ்வம்ஸ்ரகாஶ ஸ்வாதிகளாலே ஶ்லாகநீயப்ராப்திையையுடையவனை, சார்ந்து – சிட்டி, ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. மாயோம் – நஶியோம், ஒருகாலத்திலும் விட்டகடவோமல்லோமென்றபடி. கூ॥

மூ— சார்ந்தவிருவல்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்து* தீர்ந்துதன்பான்மனம்வைக்கத்திருத்திவீடுதிருத்துவான் * ஆர்

ஆ — யென்பக்கலுள்ள ஸம்ஶ்லேஷவிரோதியான ஸகலபாபங்களெல்லாவற்றையும் போக்கி, பாபநிபந்தநமான ப்ராக்ருத விஷயஸம்பந்தத்தையும்போக்கி ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுந்தானே யென்னும் வ்யவஸாயவைஶத்யமாக ஸநாதந ஸாதந ஸ்நேஹமும்படி யென்னைத்திருத்தி பின்னையெனக்குத்தி

இ— களுஞ்சரித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) மாயப்பற்றறுத் தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாபேத்யாதி) தீர்ந்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ப்ராப்யமித்யாதியால்) தன்பான்மனம் வைக்கத்திருத்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாதநேத்யாதியால்) வீடுதிருத்துவானித்யாதியான மேலுக்கெல்லாந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இப்படி தாத்பர்யங்கொள்ளாதபோது உத்தரார்த்தத்திற் சொல்லுகிற விஶேஷணங்கள் நிஷ்ப்ரயோஜநங்களுமாயிந்த ப்ரகரணத்துக்குஞ் சேராதொழியுமென்று கருத்து. தங்கருணைக்காக வாகாதே யென்றது - தங்கருணைக்காகவன்றே வென்றபடி. ஸம்ஸாருடைய ஜ்ஞாநஸங்கோசங்களுக்கு ரக்ஷணாபேக்ஷமே ஸாதநாதிகாரமாக நிருபாதிக காருண்யமாயிகமென்று கருத்து. ஸர்வஜ்ஞத்வ

ஸ— ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி - பரிபூர்ணஜ்ஞாநப்ரகாஶமயியாய், அகலங்கீழ்மேல் - திர்யகூர்த்வாதோதேஶங்களிலே, அளவிறந்து - பரிச்சேதரஹிதனாய், ஸர்வதேஶவ்யாபியென்றபடி, நேர்ந்த - ஸூக்ஷ்மங்களான, உருவாயருவாகும் - சேதநாசேதநங்களாயுமிருந்துள்ள, இவற்றின் - இவ்வஸ்துக்களுக்கு, உயிராம் - அந்தராத்மாவாகாநின்றுள்ள, நெடுமால் - என்பக்கல் நிரவதிக வ்யாமோஹத்தை யுடையவன், சார்ந்த - ஸம்ஶ்லிஷ்டமான, இருவல்வினைகளும் - பாபபுண்யரூபமான துஸ்த்யஜமான கர்மங்களெல்லாவற்றையும் - சரித்து - நிஶ்ஶேஷமாக வொருக்காலேதள்ளி, மாயப்பற்று - ப்ரக

ஆர்ந்தஞானச்சுடராகியகலங்கீழ்மேலளவிறந்து * நேர்ந்தவு
ருவாயருவாகுமிவற்றினுயிராநெடுமாலே * ௯॥

ஆ- ருநாட்டையுந்தந்தருளுகைக்காகவாக தேஎம்பெருமானுடை ய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வபரமகாருணிகத்வாச்ரிதவாத்ஸல்யங்க ளென்றவிப்படிபவாத்யவதாரங்களெல்லா மென்கிறார். ௯

இ— ஸ்வரூபத்தாலே ஆர்ந்தஞானச்சுடராகியென்றது ஸங்க்ஷேபம், ஸர்வசக்தித்வஸ்வரூபத்தாலே ஸகல பதார்த்தஸ்ய உயிராமித்யர்த்தம் ஸங்க்ஷேபம், இங்கு ஸர்வசக்தித்வமபிப்ரேதமென்று கருத்து. பர மகாருணிகத்வாச்ரிதவாத்ஸல்யங்களாலே நெடுமாலென் றது வ்யாவ்ருத்தம், அவனுக்கு ஸௌசீல்யஸௌலப்யமாக அவ னைப்பற்றிவிடேனென்றார் கீழ், இப்பாட்டிலே அவனுடைய ஜ்ஞா னசக்த்யாதிகுணங்களெல்லாம் உத்க்ருஷ்டமாகையாலே அவனுடையவித்த உத்கர்ஷம் ஸம்ப்ரமாகாமைக்காகவும் நான வனைப்பற்றி யினியொருகாலமும் விடேனென்கிறாரென்று ஸம ர்த்திக்கிறது. * * * ௯।

ஸ— க்ருதவிஷயங்களிலே ஸங்கத்தை, மாயை-ப்ரக்ருதி. அறுத்து- சேதித்து, இதுக்குத்திருத்தியென்கிறதோடே அந்வயம். தீர்ந்து - தன்னையேநான் ப்ராப்யப்ராபகங்களாக அத்யவஸித்து, தன் பால்மனம்வைக்க - தன்விஷயத்திலே ஊன்றிவைக்கும்படி, பா லென்றது ஸப்தமீரூபம், திருத்தி - என்னைநன்றாகப்ப ண்ணி, வீடுதிருத்துவான் - எனக்காக பரமபதத்தை அலங்கரி யாநின்றான். * * * ௯॥

ஸாரார்த்தம்.

“சார்ந்தவித்யாதி - திருத்தி - என்னைநன்றாகப்பண்ணி” யி த்யர்த்தம் - தாத்பர்யம். வீடு - பரமபதத்தை, திருத்துவான் - தி ருத்துகைக்காக, பரமபதத்தை யிப்போது விசேஷமாக அ லங்கரிக்கைக்காக வென்றபடி. இதற்கு இவைத்தினுயிரா மெ ன்கிறதோடே அந்வயம். இங்கு திருத்துவானென்றது ப்ரயோஜ னமன்று, “அலங்கலந்தொடையல்கொண்டடியிணைபணிவான்” “இ மையவரும்பங்கினர் திருவடித்தொழுவான்” “உன்னைக்கூவுவான் வ

மூ— மாலேமாயப்பெருமானேமாமாயனேயென்றென்று *

ஆ— (மாலே) இப்படி யெம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபமான ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணங்களையும் ஸூக்ஷ்மமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் காலதத்வமெல்லாம் பேசினுலுமாராத வைலக்ஷண்யத்தை யுடையவனாய், அந்த குணங்களையே யார

✳ நிகமனம். ✳

இ— மாயப்பெருமானேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸாதிகளுஞ்சொல்லுகிற வெம்பெருமான் ஸ்வபாவத்தாலேமாலேயென்றதுவும் வ்யாவ்ருத்தம். இத்தாலித் திருவாய்மொழிக்கு ஸௌசீல்யம் ப்ரயோஜனத்ருஷ்டிவாக்யமென்றதாய்த்து, மாமாயனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூக்ஷ்மமானவித்யாதியால்) என்றென்று என்கிற வீப்ஸைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலதத்வமித்யாதியால்) மாலேயேறி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆராதவித்யாதியால்) ஆராத - த்ருப்தியில்லாத, மாலருளால்மன்னு யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தகுணங்களை

ஸ—ந்துநின்றோம்" இத்யாதிகளைப்போலே தாத்பர்யம், நெடுமால் - என்பக்கல் நிரதிசயவ்யாமோஹத்தை யுடையவன், த்விஷயத்தில் நிரதிசயவாத்ஸல்யாதி குணஸாகரனான வென்றபடி. ஆர்ந்தஞானச்சுடராகி - யித்யாதி இவைத்தின் இவ்வஸ்துக்களுக்கு, இத்யுக்தம் தாத்பர்யம். உயிராம் - சரீராத்மாவாகாநிற்கிறான், எனக்கு ஸாக்ஷாத்தை யனுபவித்துத் தந்தருளுகைக்காக வெம்பெருமானுக்கு ஜ்ஞாநசக்தி ஸர்வவ்யாப்தி ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணங்களெல்லா மிருக்கிறன வென்று வாக்யதாத்பர்யம்." என்றிருக்கிறது. * * ம

இது ஆறாயிரப்படிக்கு வ்யாக்யானமாயிருக்கிறது.

மாலே - பெரியவனே, ஸர்வஸ்வாமியே யென்றபடி. மாயப்பெருமானே - ஸூக்ஷ்மமான ஸௌசீல்யாதிகளாலே அபரிச்சிந்நனவனே, மாமாயனே - அத்யத்புதமான ஸூக்ஷ்மசேஷ்டிதமுடையவனே, என்றென்று - இப்படி ஸர்வதாசொல்லி, மாலேயேறி -

மூ— மாலையேய்மாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன் *
பாலைய்த்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவுமாயிரத்தின் * பாலைப
ட்டவிவைபத்தும்வல்லார்க்கில்லைபரிவதே கக

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—ஸமாகவுடையனை குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன ஸஹஜ
நமோஹரமான வாயிரத்தின் பாலைபட்டவிவைபத்தும், வல்லார்
க்கு எம்பெருமானை விஶ்லேஷிக்கையாகிற தீங்கில்லையென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

(இ-யித்யாதியால்) அருளாலென்றது ஸஹஜகாருண்யலக்ஷணமெ
ன்றுகருத்து, குருகூர்ச்சடகோபனென்கிறவிடத்திலே ஊர்வஷ
ஷிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொன்னவென்று) பாலை
ய்த்தமிழரிசைகாரர் பத்தர்பாவுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இல்லைபரிவதென்றதை ஏகார
ணாநுஸந்தானமாக விவரிக்கிறார் (எம்பெருமானைபித்யாதியால்)
திங்கு - ஸநஹஜம். * கக

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதி ஸ்ரீமதெஜதாக
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:.

ஸ—ஸந்நிவேஸமே ஸ்வாமிகமாய், மாலருளால்- மால் - ஸர்வேஶ்வ
ரன், அவனுடைய க்ருபையாலே, மன்னு- பரிக்ரமவரான,
குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸம்கோவனுடைய, இதுக்காயிரத்தெ
ன்கிறதோடே ஸம்யம், பாலைய்த்தமிழர் - பாலுக்கு ஏய் ஸத்ருஶ
மான த்ரவிடகவிதாபிஜ்ஞர், இசைகாரர் - அதிலேகாநாபிஜ்ஞர்.
பத்தர் - பக்தர்; அதிலர்த்தமறிந்து ஸாநுஸந்தானம் பண்ணவ
ல்ல பக்திமான்கள், பரவும் - இவர்களெல்லாராலும் கொண்டாட
ப்படுமதான, ஆயிரத்தின்பாலே - ஆயிரத்தினிடத்திலே, பால் -
இடம், பட்ட - கடலிலேமுத்துப்பட்டதென்கிற கணக்கிலே ஆ
யிரத்திலே யுண்டான வென்றபடி. இவைபத்தும் - இந்தபத்து
பாட்டுகளையும், வல்லார்க்கு - அறிந்தவர்களுக்கு, பரிவதில்லை,
து:க்கமில்லை. * * *கக

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(வளவேழுலகு)

க்ஷாந்த்யுத்வாஹநாதிதேவ்யாப்திநிஜமஹிமதிரஸ்கார கா
வதாரவிபவைகாத் ஸர்வத்ராவ்யாப்திதாநாத் ஸர்வபாவ
நத்வாத் ஸர்வஸேவ்யபக்தஸாத்ம்யாத் । தேவாத்யாவேசா
ஸர்வேக்ஷணவிஷயதயா ஹஸ்தஸாத்ம்யஸக்த: ஸ்ரீ
ஷ்ணுஸாம்யேவாஹா ஸ்தஹிதஸம்ஜநாக்ஸ்ராஹநா
ப்யோஸாஸீத் * * * ௧௧॥

(க்ஷாந்த்யுத்வாஹநாதிதேவ்யாக) வளவேழுலகினித்யாதி - ஸ
ர்வஜ்ஞஸர்வேசக்காரணஸம்ருத்தனைப் அபர்வறு மமரர்களதிபதி யான
வனை வெண்ணெய் களவுகொண்டமுதுசெய்த க்ருஷ்ணனேயெ
ன்று க்ஷாந்த்யமான பேராலேசொல்ல அதுகொண்டு ஸஹிக்கையாலும், (நிஜமஹிமதிரஸ்காரகாவதாரவிபவைகாத்) இமையோர்
பலருமிந்த்ராதி - ப்ரஹ்மாதிஸகலதேவதாஸமூஹங்களையும் ஸங்கல்பத்
தாலே ஸ்ருஷ்டித்த ஸ்வரூபமான தன்மேன்மைக்கு அநுரூபமா
மான ப்ரஹ்மாதிகள் செய்கிற ஆராதனத்தாலே த்ருப்தனாகையா
லும், (ஸர்வத்ராவ்யாப்திதாநாத்) திசைகளெல்லாந் திருவடியால்
தாயோன் - ஸ்பர்சமாத்ரபாவனம் பண்ணாதே எல்லார்
தலையிலும் திருவடியைவைக்கையாலும், (ஸர்வபாவநத:) தானோ
ர்பெருநீர் தன்னுள்ளேதோற்றி யதனுள் கண்வளரும் - அணி
த்தாக க்ஷீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸர்வ
ஸேவ்யபக்தஸாத்ம்யாத்) நீயருளாயுன்தேனே மலருந்திருப்பாத
ஞ்சேருமாறு - நிரதிசயபோக்யமான தன் திருவடிகளிலே அ
நந்யார்ஹரானவர்களிடத்தில் தானுமநந்யார்ஹனாகையாலும், (தே
வாத்யாவேசாத்) விண்ணோர்தலைவா ஐச்வர்யாதி ஸம்பத்துக்களுக்கெல்
லாம் தலைவனானதான் தேவஜாதிகளோடே பொருந்தி நிற்
கையாலும், (ஸர்வேக்ஷணவிஷயதயா) அடியேன்காண்பான
லற்றுவன் - எல்லார்க்கும் காணவேண்டும் விஷயமாகையாலு
ம்: (ஹஸ்தஸாத்ம்யஸக்த:) உண்டாய் வெண்ணெய் - ஸுசி
ருசிகந்த த்ரவ்யபாராகனாகையாலும், (ஸ்ரீஷ்ணுஸாம்ய)

✳ ஆறாந்திருவாய்மொழி. ✳

ஆ— (பரிவதிப்பீசனே) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌஶீ
ல்யாதி குணாநுஸந்தாந ஜநிதமானதம்முடைய நிரவதிகப்ரீ

இ— ✳ ஆறாந்திருவாய்மொழி. ✳

இப்படி எம்பெருமான் ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷங்களைப் ஸ்வாநு
ஸந்தாநஸம்பாதநவ்யாபாரங்களிலும் நிவ்ருத்தமான ஸந்தோஷ ந
ன்னீர்மையினிபவர் கட்டங்காதென்னும்படியான முன்புற்ற வா
க்யமெல்லாம் தீரும்படி அந்த ஸம்ஶ்லேஷத்தையே அநுஸந்திக்
கவேண்டியிருக்க இவர்க்கு இத்திருவாய்மொழியில் விரோதி
நிவ்ருத்திகூடினபடி யெங்ஙனேயென்ன? அவதரிப்பிக்கிறா
ர் (இப்படியிந்த்ராதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்
மொழியில் ஆஶ்ரிதர் என்றபடி. ஸௌஶீல்யாநுஸந்தாநஜநிதப்ரீ
தியானது நிரவதிகமாகையாலே இந்த ஸௌஶீல்யாதிகுணங்
களைப் பலரோடே பேசியல்லது தரிக்கமாட்டாமையாலே வி
ரோதிதேஶத்திலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்று கருத்து. ப்ரீதியா
லென்கிறதற்கு உபாலப்தாந்தத்தில் ப்ரீதியோடே ஸமயம்.
இப்படி ப்ரீதியுள்ளடங்காமல் பேசுகிறாரகில் இந்த ஸௌஶீல்யத்தை
ப் பேசவேண்டியிருக்க ஸ்வாராஜ்யத்தை உபதேஶிப்பானே
னென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வயம்ப்ரீதிக்ருதா(ஹி)) இந்
த ஸௌஶீல்யத்தைப் பலரோடே அநுஸந்திக்கவேணுமென்று
பார்த்து இதுக்காக பத்துடை யடியவரிலே ஸௌலப்யஸந்தேஶ
த்தாலே ஸங்க்ஷேபத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானவர்களை பராவஶீகரிக்க

ப்ரு - தா - வொஹாக) அம்மூர்த்தியைச்சார்ந்தே மாயோம்-
தன்னையாஶ்ரயித்தவர்கள் மயாதபடி பண்ணுகையாலும், (தத
ஸ்தஸஜனாக) சார்ந்த இருவல்வினைகளும் சரித்து- ஆஶ்ரிதர்க்கு
விரோதிகளான வாண்யவாவாவெ கஜுங்களை ஸஹிப்பிக்கை
யாலும், எம்பெருமான் ஸௌஶீல்யத்தை யுடையவனென்று 'வ
ணவேழுலகு" என்கிற உபதேஶத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தா
ரென்கிறார். * * * * கசு*

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

முதற்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— பரிவதிலீசனைப்பாடி * விரிவதுமேவலுறுவீர் *

ஆ— ஆகையாலே, ஸௌபாக்யநீசனுப் ஸர்வேச்வரனையிருந்த வெம்பெருமானை நிரதிசய போக்யராய்க்கொண்டு ஸர்வகாலமும் பிரியாதே திருப்பல்லாண்டுபாடி ஸேவிக்கவேண்டுமென்றிவ்வபேக்ஷையுடையராயிருந்து தத்வாய ஸக்தியோமாநுஷாநத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், ஸக்தியோகோசிதமான உபகரணங்களினுடைய தௌர்லப்யத்தினாலும், ஸக்தியோகத்தை அவிகலமாக அநுஷ்டிக்கமுடியாமையாலும் ஸக்தியோகத்தை அநுஷ்டிக்கமாட்டாதே விஷண்ணராயிருக்கிறவர்களைக்குறித்து,

இ— அவர்களாராயந் தௌஷ்கராதிகளாலே இப்போது விஷண்ணராயிருந்தவாறே யவர்களைக்குறித்து ஸாராயகத்தை யுபதேசிக்கிறாரென்றுகருத்து. ஸக்தியோகத்தை அவிகலமாக வநுஷ்டிக்க முடியாமையாலும் என்கிறதற்கு ஸக்தியோகோசிதோபகரணங்கள் தௌர்லபங்களாகையாலே ஆராயநம் விகலமாகையால் அதுக்கு விதர்ஸாபேக்ஷத்தாலே ஸக்தியோகமும் விகலமாமென்றுகருத்து. விஷண்ணர் - ஸந்நாதாவர். "விஷாதஸ்ரு தவோஹாம உபாயாஸாவிஜநே:" என்றதிறே. இவ்வவதாரிகையிலே பாட்டின் வ்யாவ்ருத்யமும் ஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்; (ஸௌபாக்யநீசஸ்வபாவத்தாலே) பரிவதில் என்றது வ்யாவ்ருத்தம். தௌர்லபாவகமான பரிவதுஸ்வபாவம் ஸர்வஸௌலப்யலக்ஷணாவஹமென்று கருத்து. (ஸர்வேச்வரஸ்வபாவத்தாலே) ஈசனை என்றது வ்யாவ்ருத்தம். (நிரதிசயாதி - பிரியாதேயென்னுமளவும்,) பாடிவிரிவதென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸ்லேஷம்சயநம். (திருப்பல்லாண்டித்யாதி - அபேக்ஷையுடையவரித்யந்த்தாலே) பாடிவிரிவது மேவலுறுவீரென்றது வ்யாவ்ருத்தம்.

ஸ— பரிவதில் - தௌர்லபமில்லாதவனை, ஈசனை - ஸர்வநியந்தாவை, பாடி - "சூழ்ந்திருந்தேற்றுவர் பல்லாண்டே" யென்கிறபடியே திருமாமணிமண்டபத்திலே போய்ப்பாடி, விரிவது - விமுக்தராகை, ஜ்ஞாநஸாராசங்கோசபூர்வக விமுக்தராகையாகிற, மேவல் - ஸம்பத்தை, உறுவீர் - அடையவேண்டுமென்றவெ

மூ—பிரிவகையின்றிநன்னீர்தூய்ப் * புரிவதுவும்புகைபூவே கா

ஆ— ஸர்வஸுலபமான பத்ரபுஷ்பதோயாத்யுபகரணங்களைக்கொண்டு அவன் திருவடிகளிலே நீங்களேதேனு மோரடிமைசெய்யிலு மவனுடைய நிரவதிக ஸௌசீல்யத்தாலே அத்தைக்கைக்கொண்டருளும், ஆனபின்பு தத்ஸமாராதநத்திற்கு உசிதமான உபகரணங்கள் ஸுலபமென்றும் தத்ஸமாராத

இ— (ஸர்வஸுலபஸ்வரூபத்தாலே)"புரிவதுமாமதுபூவே" என்று தாஸீயபாடத்திற்கு வாசமாய் அதில் ஆமது என்றது வ்யாவ்ருத்தமாயிற்று. இந்தவாசமுரைக்காரரருளிச்செய்வர். யதா - புரிவதுவும் புகைபூவேயென்று வாசமானாலும் ஸர்வஸுலபமென்றது புஷ்பாதிகளுடைய ஜாதிவிசேஷத்தை நிஷேதியாதே புகைபூவேயென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொன்னதாகவுமாம். (பத்ரபுஷ்பஸ்வரூபத்தாலே) பூவேயென்றது உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. (தோயஸ்வரூபத்தாலே) நன்னீரென்றது வ்யாவ்ருத்தம். தோயாதியென்கிறவிடத்தில் (ஆதிஸ்வரூபத்தாலே) புகைபூவேயென்கிற வாசத்தில் புகையென்றது ஸங்க்ருஹீதம். "பத்ரம்புஷ்பம்பலந்தோயம்" இத்யாதிகளிங்கே அபிப்ரேதங்கள். (அவன்திருவடிகளித்யாதி - கைக்கொண்டருளுமென்றுமளவும்) உத்தரார்த்தத்தில் அபிப்ரேதார்த்தம். "தவஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவஸ்து" "யாகிஞ்சயாஸம்ப்ரயுக்தா:" இத்யாதிகளிங்கே அபிப்ரேதங்கள். (ஆனபின்

ஸ—ஸாபேக்ஷையுடையவர்களே? பிரிவகையின்றி-பிரிகையாகிறவகையில்லாமல், வகை - ப்ரகாரம், உபகரணங்களில் குறைவுபார்த்து அகலுகை தவிர்ந்தென்றபடி. நன்னீர் - ஸாரஸ்யத்தை, ஸுகந்தாதிஸம்ஸ்காரங்கள் வேண்டுமென்று நிர்பந்தமில்லையென்றபடி. தூய் - தூவி, யதாசக்யமாகச்சிந்தியென்றபடி. புரிவதுவும் - ஸமர்ப்பிப்பதும், புகைபூவே - ஏதேனுமொருபுகையும், ஏதேனுமொருபூவும், புகை - தூபம், புரிவதுமாமதுபூவே யென்கிற வாசத்தில், புரிவதும் - ஸமர்ப்பிப்பதும், ஆமதுபூவே - ஸம்பவிக்குமதானபூ, ஸர்வஸுலபமென்றபடி, ஆமது - ஸம்பவிக்குமது. உபசாராதிகளை யாகவேணுமென்று நிர்பந்தமில்லையென்கை.

மூ— மதுவார்தண்ணந்துழாயான் * முதுவேதமுதல்வனுக்*

ஆ— நந்தை ஸ்வீகாரமாகச்செய்கையரிதென்றும்விஷண்ணராகாதே யடிமைசெய்யுங்கோளென்கிறார். * * க

(மதுவார்)இப்படி எம்பெருமானுக்கடிமை யெளிதானாலென்? நிர்தோஷமான ஸௌசீல்யவேதவேத்யனுமாய், நிரவத்யமா

இ— பிரஹ்மாதி-விஷண்ணராகாதேயென்னுமளவும்) பிரிவகையின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம். (அடிமைசெய்யுங்கோளென்றது) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம். * * க

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிலே உபகாரஸ்மரணத்தைச் சொல்லி ஸ்வயத்நத்தி லதிகாரஸம்பத்தியை பரிஹரித்து ஸ்வாதிகாரங் சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலும் ஸ்வாதிகாரஸம் காவாக்யமாக ஸ்வாதிகாரங்சொல்லுகை வ்யாநாக்யன்றோ; வென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார்- (இப்படியித்யாதியால்) நாங்களஸமர்த்தரோவென்றது ஜாதிகுணாதிகளாலே தண்ணியரான நாங்கள் ஸமர்த்தரோவென்றபடி. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உபகாரஸ்ம்ருத்தால் வந்த ஸங்கையைப் பரிஹரித்து ஸ்வாதிகாரங்சொன்னார், இப்பாட்டிலே ஜாதிகுணாதிநிக்ருஷ்டத்தால்வந்த ஸங்கையைப் பரிஹரித்து ஸ்வாதிகாரங் சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. இந்த்ராகாலாதிகளிலே பாட்டினுடைய வாக்யார்த்தத்தின் வ்யாவ்ருத்தமுமநுகதம். எங்ஙனேயென்னில்; (நிர்தோஷத்யாதியாலே) முதுவேதமுதல்வனுக்கென்றது வ்யாவ்ருத்தம். முதுவென்று ஸநாதிக்கும் சொன்னத்தாலே நிர்தோஷகமும் வேதஸ்வத்தினுடைய ஸம்கோசத்தாலே ஸௌலப்யகமும் ஸித்திக்குமென்றுகருத்து. (நிரவத்ய)

ஸ— ஆள்செய்புமீடு - அடிமைசெய்கைக்கு யொழுக்கையாவது மதுவார் - மதுஸ்யந்தியான, தண் - ஶீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, துழாயான் - திருத்துழாயையுடையவனான, முதுவேத - ஸநாதியானவேதங்களுக்கு, முதுமை - ஸநாதிக்கும், முதல்வனுக்கு - ப்ரதாநனாயிருக்குமவனுக்கு, ப்ரதாநவேதவாக்ய

மூ—எதுவேதென்பணியென்னா*ததுவேயாட்செய்யுமீடே ௨॥

ஆ—னஸ்வாமித்வப்ரஸக்தியையுமுடையவனா வனுக்கு நாங்களடிமை செய்கைக்கவஸரோ வென்னில், அடிமைசெய்கைக் கவஸரத்தையாவது- தந்தாமுடைய ஸ்வரூபத்தையைப்பாராதொழிகை. எத்தாலேயென்னில்? அடிமை செய்கையிலே ஸாபேக்ஷயுடையாரை ஜாதிமாத்ரவ்ருத்தாதிகளாலேதண்ணியரென்றுபோகடும் ஸ்வபாவனல்லாமையாலே யென்கிறார். * * * * ॥௨॥

இ—த்யாதியால்) மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்றதுவ்யாவ்ருத்தம் மதுவார்தண்ணந்துழாயானென்றது ஸ்வஸ்தா ஸம்ஸேக்கு உபயோக்தமான ஸ்வாமித்வாதி வைலக்ஷண்யத்துக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. ஆள்செய்யுமீடென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அடிமையி த்யாதியால்) எதுவேதென்பணியென்னாததுவே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தந்தாமி த்யாதியால்) இவ்வர்த்தத்தில் ஸாபேக்ஷிதமாய் பாட்டில் ஸூசிதமானவர்த்தத்தை வ்யக்தமாக அருளிச்செய்கிறார் (எத்தாலே யி த்யாதியால்) தண்ணியர் - நிக்ருஷ்டர், போகடுகை யிங்கே அநாதரிக்கை. * * * * ௨॥

ஸ—ஞாயிருக்குமவனுக்குஎன்றபடி. பணிஶப்தத்தை ஸூவதித்து, பணியெது-என்பணியெதுயென்றநுஸந்திப்பது. பணி- கைங்கர்யம், அவனுக்கு போக்யமான பணியெது. நான்பண்ணும்பணியெது. அவனுக்கு போக்யமாவது நித்யஸூரிகள் பண்ணும்பணி, நான்பண்ணும்பணி யவனுக்குபோக்யமன்றென்றதாயிற்று. என்னாததுவே - இப்படிஅநுஸந்தியாதிருக்கையே, அடிமைசெய்கைக்கு போக்யதையாவது - அவனுக்கு போக்யமானபணியெது - என்பணியெது - என்றநுஸந்தியாதிருக்கையே என்றபடி. புரிவதும் புகைபூவே என்கிறவிடத்தில் மதுவார் என்றெடுத்தஅந்தாதி, புரிவதும் என்கிறவிடத்தில் ஓகாராந்தவ்யஞ்ஜநம் முதலாகவெடுத்ததென்று கண்டுகொள்வது “ஏபாவம்பர” மென்கிறபாட்டில் ஸ்வரம் முதலானவோபாதியென்று உரைக்காரர் நிர்வஹிப்பர். * * ௨॥

மூ—ஈடுமெடுப்புமிலீசன் *மாடுவிடாதென்மனனே*பாடுமென்
னாவவன்பாட *லாடுமெனங்கவணங்கே * ௩॥

ஆ—(ஈடுமெடுப்பும்) இப்படிதனக்கடிமைசெய்கையிலே சுவை
கைப்புடையராயிருப்பார்பக்க லுத்கர்ஷ அபகர்ஷம்பாராதே
யவர்களெல்லாரையுமொக்க வடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வ
பாவனாயிருந்த வெம்பெருமானை, என்னுடைய ஸகலகரண
ங்களாலு மநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதியாலேதெ
வாவிஷ்டரைப்போலே நின்றுநானுடைப்பெற்றேனென்கிறார். ॥௩॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

இ— த்ருதீயவாக்யநிர்வாஹ்ய வாதியான "ஈடுமெடுப்புமில்"
லென்கிற ஸௌசீல்யவாந ஸ்வாமியைப் பராஹ்ரதமென்று நி
னைத்து ஸ்வ்ரகணாநுஸந்தாநத்தாலே இதாத்ருதவிஷயமென்று
காட்டுகிறார் (இப்படியித்ருதீயால்) இதற்கு ஹேதுவாக மருளி
ச்செய்கிறார் (அவர்களித்ருதீயால்) இப்படியென்கிறதற்கு செ
ய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனென்கிறதோடே அந்வயம். இப்படி
யென்கிறவசநத்தாலே கீழ்ப்பாட்டில் ஸௌசீல்யாதிவிசிஷ்டமா
ன வஸ்துக்கு விசேஷணமாக மநுபாஷ மிப்படி
மென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. மேல் வாக்யத்ரயத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ருதீயால்) ஆடிலணங்கெ
ன்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தெய்வாவிஷ்டரைப்போ
லேயென்று) * * * ॥௩॥

ஶ— ஈடு - விடுகை, த்யாகமென்றபடி. எடுப்பு - ஸ்வீகரிக்கை,
இல் - இவையிரண்டு மில்லாதவனென, ஆஸ்ரிதர்பக்கல் தாரதம்
யம் பாராதவனனென்றபடி. ஈசன் - ஸ்வாமியினுடைய, மாடு -
பார்ஶ்வத்தை, என்மனன் - என்னுடையமநஸ்ஸானது, விடாது
ஏகாரத்தை க்ரியையோடே சேர்ப்பது. இது அயோகவ்யவச்சே
தார்த்தம். என்நாவு - என்னுடையநாவானது, அவன்பாடல் -
ததிஷயங்களான காதைகளை, பாடும் - பாடாநிற்கும், என
ங்கம் - என்னுடைய ஶரீரமானது, அணங்காடும் - அணங்கு -
தெய்வம், தெய்வாவிஷ்டம்போலே ஆடாநின்றது. ஆடுகை - ஹ
ர்ஷப்ரகர்ஷ லக்ஷணம், நர்த்தந்நிக்ஷேபிகு. தனித்தனியோ

மூ— அணங்கென வாடுமெனங்கம் * வணங்கிவழிபடுமீசன் * பிணங்கியமரர்பிதற்றுங் * குணங்கெழுகொள்கையினனே * ௪॥

ஆ —(அணங்கென) ஸமேதாநுஷ்டாநபரராந குணங்களிற் காட்டில், வேதாநுஷ்டாநபரராந குணங்களுக்கு, பரஸ்பர விவாதமாக வுத்கர்ஷத்தை ப்ரதிவாதியா நின்றுகொண்டு, அயர்வறுமமரர்க ளக்ரமோகக்கொண்டநுபவிக்கிற கல்யாணகுணங்கள் சேருகைக்கு கொள்கலமாய், ஸர்வேஶ்வரனானவெம்பெருமானை நானநுபவித்து, ஸ்ரீத்ருதிஸம்பத்தாலே தெ

✳ நான்காம்பாட்டு. ✳

இ— பிணங்கியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸமேத்யஸித்ராதி - நின்றுகொண்டென்றுமளவாலே) அமரர்பிதற்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) குணங்கெழு என்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) கொள்கையினனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கொள்கலமாயென்று) கொள்கலம் - பாத்ரம், ஈசனென்கிறதை ஸாத்யதீயாஸமாக வுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரேத்யாதியால்) ப்ரதமவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ற— ன்னென்றுசொல்லுகையாலே கரணத்ரயத்திலும்தம்முடைய வுகப்புத்தோற்றுகிறது. * * * ௩॥

அணங்கென - தேவாவிஷ்டம்போலே, ஆடுமெனங்கம் - ஆடாநிற்கிற வென்னுடைய தேஹமானது, இதற்கு வழிபடுமென்கிறதோடன்வயம். பிணங்கி - விவதித்துக்கொண்டு, பிணக்கு - விவாதம், வேதாநுஷ்டாநமான குணங்களுக்கு உத்கர்ஷப்ரதிவாதநார்த்தம் பரஸ்பரவிவாதம் பண்ணிக்கொண்டென்றபடி. அமரர் - நித்யஸூரிகள், பிதற்றும் - ஜ்ஞாநவிவஶரைப்போலே க்ரமோகக் கூப்பிடும்படியான, பிதற்றுகை - க்ரந்தநம், குணங்கெழு - குணங்கள் சேருகைக்கு, கெழுகை - சேருகை, கொள்கையினன் - கொள்கலமான, ஆஶ்ரயமானவென்றபடி. ஈசன் - ஈஶ்வரன், ஈஶ்வரனை, வணங்கிவழிபடும் - கைங்கர்யம் பண்ணுகிறதும், இதுவே ஸ்வபாவமாயிருக்குமென்றபடி. * * * * * ௪॥

ஆ— வாலிஷ்டரைப்போலே ஸுக்ருதமாகநின்றுடையவனை வணங்கி யடிமைசெய்யு மிதுவே ஸ்வபாவமாக ப்பெற்றேனென்கிறார். ||சா||

(கொள்கை) இப்படி நிர்ஹேதுகமாக த்தாம்பெற்றஸம்ருத்தியைத்தம்முடைய ஹர்ஷாதிசயத்தாலே நடுவேபேசிப்பின்னையும் ஸமஸ்தவிசேஷஜ்ஞராய், தங்களுடைய ஸந்நிதானத்தையாலே கூசிபிருந்தவர்களைக்குறித் தவர்களுடைய கூச்சம் போம்படி பின்னையு மெம்பெருமானுடைய குணங்களைச்சொல்லுகிறார். ஸ்வரூபயாதாத்ம்ய வைசித்ர்யவைலக்ஷண்யமுடையராயிருப்பாருடைய வ்யக்திவிசேஷம்பாராதே யடிமைசெய்வித்துக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனென்னுமிடம் "ஈடுமெடுப்பும்" என்றும்பாட்டாலேபிறந்தது. இனியவர்களையடிமைசெய்வித்து க்கொள்ளு

இ—றார்(அவனைப்ரீத்யால்)இதுவேஸ்வபாவமாகப்பெற்றேனென்றும் இவ்வர்த்தமிப்பாட்டுக்கு விசேஷமாகையாலே கீழ்ப்பாட்டோடே புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. * சா||

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஈடுமெடுப்புமித்யாதியானவிரண்டுபாட்டும்ப்ராஸங்கிகங்களென்றுகாட்டிக்கொண்டு கொள்கைகொளாமையென்கிற இப்பாட்டுக்கு மதுரவாரென்கிறபாட்டோடே ஸங்கதியென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது, ஈடுமெடுப்புமித்யாதியான விரண்டுபாட்டிலுமுக்தரீத்யாவென்றபடி. இப்படியென்கிறதற்குப் பேசியென்கிறதோடேயந்வயம். நிர்ஹேதுகமாகவென்றது- ஸாஸ்த்ரஸ்ரவணாதியோகாநுஷ்டாநாதிரூப ஹேதுக்களின்றியேயென்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குக் கூசியிருந்தவர்களையென்கிறதோடேயந்வயம். முன்பெட்டுகத்திலே ஸந்தேஹத்தையைப் பரிஹரித்திருக்கச்செய்தேயும், அநந்தரபெட்டுகத்தில் கூசியிருந்தவர்களையென்றபடி. கூச்சம் – ஸங்கோசம். "ஈடுமெடுப்புமில்லீசன்" "கொள்கைகொளாமையிலாதான்" என்கிறவிரண்டும் ஸமாநார்த்தங்களாகையாலே புநருக்தியன்றோவென்ன; விரண்டுக்கும் விஷயபேதத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸ்வாமித்யாதியால்) இனியென்றவநந்தர ஷ்லோகங்களிலுமெல்லாரையும் ஸ்வீகரிக்குமென்னுமிடம் சொல்லுகிறதென்று

மூ— கொள்கைகொளாமையிலாதா *னெள்கலிராகமிலாதான்*

ஆ— மிடத்தில் அவர்களையெல்லாரையுமொக்க ஸஹபோஜந ஸஹவாஸ ஸம்ஶ்லேஷவ்ருத்தியையுஞ்செய்வித்துகொள்ளும் ஸ்வபாவனுமாய், அவர்கள்பக்கல் ஸ்நேஹாபேக்ஷா வைஷம்யம் பண்ணாதே ஸமனுமாயிருக்கும். இப்படி ஶீலவானாயிருக்கிறவன், ஆஶ்ரிதரெல்லார்க்குமொக்கத்தன்னையே ப்ராப்யமாகக்கொடாதே சிலர்க்கே தன்னைக்கொடுப்பானேனென்னில்; அதற்குக்காரணம்- வேறேயொரு ப்ரயோஜநத்தைப்பற்றித்தன்னைவிடுகையும், தன்னையேப்ராப்யமாகப்பற்றித்தன்னைவிடாமையும்; இவற்றை

இ— கூட்டிக்கொள்ளுக. இரண்டும் ஸாதாரணங்களாகையாலே உசிதவிஶேஷங்களிலே வ்யவஸ்த்தாபிக்கலாமென்று கருத்து. ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்பக்கலித்யாதியால்) வ்ருத்திகொள்ளும்போது வைஷம்யமில்லையாகிலும் திருவுள்ளத்திலே தான்நினைத்திருக்குமோவென்ன அதுவுமில்லையென்கிறாரென்றபடி, ஸர்வர்க்கு ஸமாஶ்ரயணீயனென்று சொல்லவந்த விஶேஷணத்திலே அநந்யப்ரயோஜநநிஷ்டனென்று சொல்லுகிற விவக்ஷிதார்த்தம் ஸங்கதமோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இந்தஶங்கைக்குப் பரிஹாராபாவமாகையால் ஸங்கதமென்று கருத்து. உக்தஶங்காபரிஹாரார்த்தம் உத்தரார்த்தத்தில் ஸித்தார்த்தத்தை வெளியிடுகிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) சிலர்க்குத் தன்னையே ப்ராப்யமாகக்கொடுக்கையும் சிலர்க்கு ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக் கொடுக்கையும், தத்தத்ருசிநிபந்தனமாகக்கொண்டு ஸங்கோடு

ப— கொள்கை - ஸ்வீகரிக்கை, கொளாமை - ஸ்வீகரியாதொழிகை, இலாதான் - இல்லாதவன், ஸம்ஸாரவ்ருத்தியிலே சிலரைஸ்வீகரிக்கையும், சிலரைஸ்வீகரியாமையுமில்லாதவனென்றபடி, எள்கல் - உபேக்ஷை, இராகம் - ராகம், இலாதான் -இல்லாதவன், சிலர்பக்கலுபேக்ஷையும் சிலர்பக்கல் ராகமுமில்லாதவனென்றபடி. வ்ருத்தியிலே வைஷம்யமில்லாதபடி ஸங்கல்ப

மூ-விள்கைவிள்ளாமைவிரும்பி*யுளகலந்தார்க்கோரமுதே।ரு।
அமுதமமர்கட்கீந்த * நிமிர்கடராழிநெடுமா *

ஆ— ப்பார்த்து, தன்னையே ப்ராப்யமாகப்பற்றி விடாதவர்களுக்குத்தன்னையே போக்யமாகக்கொடுக்கும், அல்லாதார்க்குத்தன்னையொழிய ப்ரயோஜநாந்தரங்களைக் கொடுக்கும். ।ரு।

(அமுதம்) ஆஸ்ரிதவத்ஸலனாய், ஆஸ்ரிதர்க்காத்மதாநம் ப

இ— த்திவத்தனையொழிய, தன்னுடைய வைஷம்யத்தாலே கொடுத்ததன்றென்றதாயிற்று. விடுகையும், விடாமையு, மென்கிறவஷங்களாலே விள்கைவிள்ளாமையென்கிறபாவங்கள் வ்யாவ்ருதங்கள். இவற்றைப்பார்த்தென்கிற வித்தாலே விருப்பென்றது வ்யாவ்ருதம். உள்கலந்தார்க்கு என்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையிச்சியால்) ஓரமுதேயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையேபோக்யமிச்சியால்) இங்கவ்யக்தமாபலிவ்ருதமான வசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (அல்லாதார்க்கிச்சியால்) * * * * ।ரு।

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

நெடுமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேச்சியால்) தாஸீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர்க்கிச்சியால்) உபிரஹ்மன்றிங்கேதேவர்களுக்குக்காணலாம்படி கடலிலே ஸந்நிஹிதனாகையாலே ஸ்ரீதஸா

ஶ— ம்வைஷம்யமில்லாதவனென்கை. விள்கை-தன்னைவிடுகை, விள்ளாமை, விடாமை. இவைவிரும்பி, இரண்டையும் ஸாதாரணமாஸீத்து, உள்கலந்தார்க்கு - உள்ளேகலந்தவர்களுக்கு, அநந்யப்ரயோஜநர்க்கென்றபடி, ஓரமுதே - அத்விதீயமானவஸ்து, போக்யனென்றபடி. * * ।ரு।

நிமிர்திரைநீள்கடலான் - நிமிராநின்ற - ஜ்ரும்பியாநின்ற, திரைகளை - தரங்கங்களை யுடையதாய், நீள் - விஸ்தீர்ணமான, கடலிலே - ஸமுத்ரத்திலே யிருக்குமவன், அமரர்கட்கு - தேவர்களுக்கு, அமுதம் - அம்ருதத்தை, ஈந்த - கொடுத்தவனான, நிமிர்சுடராழிநெடுமால் - நிமிர் - ஜ்ரும்பியாநின்ற, சுடர் - தேஜஸ்ஸை யுடைய, ஆழியை - சக்ரத்தையுடையவனான, நெடுமால் - ஸ்ரு

மூ— வழுதிநுமாற்றவினிய * னிமிர்திரைநீள்கடலானே சு||

ஆ— ண்ணும் ஸஸாவனும், நிரவயிகமெத ஜெவிஶிஷ்டஞன திரு வாழியை யேந்தின்வழகாலே சுஶ்ரூத்திற்காட்டிலும் வுரஉ ஸௌஹார்தப்பிருந்தவனுடைய திருவாழியுங்கையுங்கண்டு வைத்து சிலரதிக்ஷூஷ்ரூமான வூமெரஜநாதாங்களைக்கொண்டுபோவதே,என்னஸாஹஸீநரோ? என்றுகொண்டு கீழ்ப்பாட்டில் வூஸா தமானவூயெரஜநாஹாதிகளுடைய விழவைய நாஸூஶித்தின்றுதாகிறார். * * * * ||சு||

இ—ஸவக்ஷஸஸாவந் தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. நிமிர்சுடராழி யென்றிறதை ஹேதுமஸமாக்கி யுரைக்கிறார் (நிரவயிகதூஷி யால்) தூீபவாஷத்தை யுரைக்கிறார் (சுஶ்ரூத்திவிதூஷியால்) பாட்டுக்குத் தாதயம்மருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவிதூஷி யால்) தேவர்களுக்கஶ்ரூதங்கொடுத்தவ னந்தவஶ்ரூதத்தைக்காட்டிலும் ஸௌஹார்ப்பொன்ற விவ்வவநஷ்கியாலே, அவனைவிட்டு க்ஷூ ஷ்ரூவாஸாஷாஸமான வஶ்ரூதத்தைக்கொண்டு போவாரென்ன ஸாஹஸீநரோவென்று வ்யஜிதமாகிறதென்று கருத்து. சிலரதி க்ஷூஷ்ரூவூமெரஜநங்களைக்கொண்டு என்கிறவித்தாலே வூயஉ வாஷவ்யாவ்யாதம். அமரரைச்சொன்னது வூமெரஜநாஹா வரர்க்கு முவஸக்ஷணமென்றுகருத்து. ஸாராயகொவதெஶ ஒருகரணத்திலே வூயெரஜநஹாராயிகளை நிஷிக்கை வஸம தமாவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ப்பாட்டிலிதூஷி) இத் னால் வூராவஸஹிகமென்றதாயிற்று. [illegible]கிறார் - நிஷிக்கிறு மென்றபடி. * * * * * சு||

✳ மூலப்பாட்டு ✳

"மொசிவையநெரோமாயை" மன்கிறபாட்டோடு இப்பாட்டுக்கு

ஸ— ஸ்ரீகபிஷெய[illegible] தேவலேயூர்மோ ஹ[illegible] யுடையவன், அமு தமும் - தேவர்கள் வொராஷாஸமயப்பட்டின வஶ்ரூதத்தைக் காட்டுறாய், [illegible] - [illegible], இனியன் - ஸௌஹ்ருமாயிராகின்றான், இப்படியிருக்க வஶ்ரூதத்தைக்கொண்டு அவனைவிட்டுப் போவதே யென்றபடி * * * * சு||

மூ- நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோன் * றோள்கடலை துணிசெய்தான் *
றாள்கடலையில்வணங்கி * நாள்கடலைக்கழிமினே ௭॥

ஆ—(நீள்கடல்) இப்படி வாஸஸ்தானப், ஸ்ரீதவிரோ யிஸ்ரவணனைக ஸோமறுபிருந்த வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளை, ஒன்றுங்கூசாதே யுங்கள்தலையாலே வணங்கிக்கொண்டு காலத்தைப் போக்கிக்கொள்ளுங்கோளென்கிறார்.* ௭॥

இ— ஸமஷ்டியென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கொள்கைகொளாமை யென்கிறபாட்டி லுக்தரீத்யாஎன்றபடி. வக்ஷ்யமாணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) "தேஹேந்த்ரியமநப்ராண பொதேநாபஜ நீவரம் । விவேகஸர்ஜாஸ்ஸந ஸஷேபதிபொஹிநா" இத்யாதி ஸ்ரீவிஷ்ணுதம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடியித்யாதியால்) ஒன்றுங்கூசாதேயென்றது ஸம்ஷத்ரும்ஸம்கொளப்படாதே யென்றபடி. இதுஅநுகாரணமும் - சதுர்த்தபாதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (காலத்தையித்யாதியால்) அவனுடைய ஸோஹார்த்தை நெஞ்சிலேபட்டால் அவனைஅநுபவிப்பதற்கு முன்பு நடுவுபட்டநாள் ஒருநாள்ஒருகடல்போலே தோற்றிகாலக்ஷேபமரிதானால் பெருமானுடைய வீரவரிதத்தை யநுஸந்தித்துத் திருவடிகளைத்தலையாலே வணங்கிக்காலத்தைப் போக்குங்கோளென்கிறாரென்று ஸமஷ்டிஸங்க்ரஹிதமாகிறது. ௭॥

ஸ்ரீஎட்டாம்பாட்டு.*

விஷயாந்தராநுபவமும் ஸம்ஸாரஸஜநமும் வீடுமின்முற்றவுமித்யாதிகளிலே யாவதிஷ்டமாயிருக்கக் கழிமினித்யாதியாலே யி

ப— நீள்கடல்சூழ் - நீண்டகடலாலே சூழப்பட்ட, இலங்கைக்கோன் - லங்கைக்கு நாயகனான ராவணனுடைய, தோள்கள் தலை - தோள்களையும் தலைகளையும். துணிசெய்தான் - ஸகலீகரித்தவனுடைய, தாள்கள் - திருவடிகளை, தலையில் - ஸிரஸாலே, தலையிலென்றது வணநீயிவக்தியென்பார்கள். வணங்கி - ஸேவித்து, நாள்கடலை - காலமாகிற ஸமுத்ரத்தை, கழிமின் - கழியுங்கோள், தோள்கள்தலை - தாள்கள்தலையில், என்கிறவிடங்களில் ஏகாரத்துக்கு தகாரவெழுத்தலைக்கொண்டமாய் வந்தது.

சூ — கழிமின்றொண்டர்காள்கழித்துத்*தொழுமினவனைத்தொழு
தால் * வழிநின்றவல்வினைமாள்வித் * தழிவின்றியாக்கந்த
ருமே   *   *   அ॥

ஆ — (கழிமின்) அவனைத்தொழுமிடத்து முந்துறதத்ப்ரதிபக்ஷ
பூதவிஷயங்களையும் விடுங்கோள். அவனைத்தொழவே ஸவிஷ
யமெய்க்ஷாப்ரதிபந்தகமானவுங்கள் வினைகளைப்போக்கி, நி
த்யஸித்தமானவந்த மெய்க்ஷாப்ரதிப ஐஸ்வர்யத்தையுங்களு
க்குத்தந்தருளுமென்கிறார்.   *   *   *   அ॥

இ — ங்குமவற்றைச்சொல்லுகை ஸாமர்த்யந்ரோவென்ன
விதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) விஷ
யாஸாத்ரம மதஶ்யகர்த்தவ்யமென்று உபஸிக்ஷிக்கையிலே யி
வ்விடத்துக்குத் தாத்பர்யமாகையால் ஸாமர்த்யமில்லையென்ற
தாயிற்று. இவ்வர்த்தம் கழிமின்என்கிறதின்மேலே கழித்துஎன்
று பின்னையுஞ்சொல்லுகையால் தோற்றுகிறதென்று கருத்து.
தொழுதாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தொழவேயென்று) வழிநி
ன்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவத்யாதியா
ல்) வினைமாள்வித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா
ர் (உங்களித்யாதியால்) அழிவின்றியென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(நித்யேத்யாதியால்) ஆக்கந்தருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (அந்தமெய்க்ஷேத்யாதியால்) நாலுநின்றபடி என்கி
றபாட்டிலே ப்ராப்திப்ரதிபந்தகநிவ்ருத்தியைச் சொல்லியிரு

ப — தொண்டர்காள்? - வாரீர் தொண்டர்களென்று ஸம்போத
னம். தொண்டு - தாஸ்யம், ஸமஸ்தவிஷயதாஸ்ய முடையீர்காள்?
கழிமின் - விஷயாஸாங்களைக் கழியுங்கோள், கழித்துத்தொழு
மின் - மெள்ளக்கழிக்கிறோமென்றிராதே முந்துறக்கழித்துப் பி
ன்னை பஜியுங்கோள், அவனை - கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸகலவ
ஸ்த்திருமகனை, தொழுதால் - ஆஶ்ரயித்தஸாதத்திலே, வழிநி
ன்ற - வழியிலேநின்ற, ஸம்ப்ரதாயகமாய் வந்துநின்ற வென்றபடி.
வல்வினை - ப்ரபலகர்மங்களை, மாள்வித்து - மாளப்பண்ணி
அழிவின்றி - ஒருநாளுமழிவில்லாத, ஆக்கம் - ஐஸ்வர்யத்தை, த
ரும் - தந்தருளும்.   *   *   *அ॥

மூ— தருமவரும்பயனாய * திருமகளார்தனிக்கேள்வன்* பெருமையுடையபிரானார் *இருமைவினைகடிவாரே * கூ॥

ஆ—(தரும்) ஸ்ரீவைஷ்ணவங்களைப்போக்கி அந்தப்பெறுதற் காரி தான ஸம்பந்தத்தை தந்தருளுமிடத்தில் பிராட்டியோடே கூடநின்று தந்தருளுமென்கிறார்; * * * * ॥கூ॥

இ— ச்கவிங்குமத்தைச்சொன்னது ஸூமஞ்ஜஸமான ஸ்ரீவைஷ்ணவத்தினுடைய நிவ்ருத்தியைச்சொன்னபடி. யதா - அங்கீகாரவாயவிரோதிநிவ்ருத்தியைச் சொன்னதாகவுமாம். அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

த்ருதீயவாக்யத்தினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவகேத்யாதியால்) அருமபனாயவென்கிறதினர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (அந்தவித்யாதியால்) தருமென்றது ஸந்தவாக்யமென்றுகினைத்திதை த்ருதீயவாக்யத்தோடே ஸங்கதித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தந்தருளுமித்யாதியால்) மோக்ஷவிரோதிகளைப்போக்கிக்கொண்டே மோக்ஷங்கொடுக்குமென்கையிலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையாலே பௌநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. "மோக்ஷஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீகேலிஹா நிவ்யாகாராரண்யமண்டபவயா । ரக்ஷகஸ்ஸர்வஸ்யாவிஷ்ஜெவாநாஜெவிதப்ரியதே" இத்யாதிகளின்படியே அர்த்தத்தில் ஸ்ரீகாணங்களென்றுகருத்து. தன்னையாஸ்ரயித்த மாத்ரத்திலே இப்பேற்றைத்தரக்கூடுமோவென்ன ஸர்வேஶ்வரனாயான பிராட்டியோடு வெனகாரஸ்யத்தாலே தரக்கூடுமென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிப்பித்தத. * * கூ॥

ஸ— இருமைவினை - புண்யபாபமென்ற இருவகை காரணங்களானகர்மங்களை, கடிவார் - போக்கும்ஸ்வபாவரான, பெருமையுடைய - ஸ்ரீயஃபதித்வநிபந்தநமான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவரான, பிரான் - உபகாரகரான, திருமகளார் - பெரியபிராட்டியாருடைய, தனிக்கேள்வன் - கல்யாணகுணங்களாலே அத்விதீயனான நாயகன், அவரும்பயனாய - உபநிஷத்ப்ரஸித்தங்களாய் துர்லபங்களான புருஷார்த்தங்களானவை யெல்லாத்தையும், தரும் - தந்தருளும். * * * கூ॥

மூ— கடிவார்தீயவினைகள் * நொடியாருமளவைக்கண் * கொடியா
வடுபுள்ளுயர்த்த * வடிவார்மாதவனாரே ௰

அ—(கடிவார்) பிராட்டியோடே கூடநின்று பெரியதிருவடிக்குக் கொடுத்தருளுமாப்போலே தந்தருளும், அதுக்கு விரோதிகளையும் ஒருக்ஷணத்திலே போக்கியருளுமென்கிறார். ௰
(மாதவன்பால்) கவிபாடுகிற தமக்கும் பாட்டுண்டருளுகிற

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— மாதவனாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(பெரியவித்யாதியால்)பெறுதற்கரிதான ஸம்பத்தையிதிஶேஷ:. பெரியதிருவடிக்குக் கொடுக்குமாப்போலே இன்றுதன்னை ஆஶ்ரயித்தார்க்குங் கொடுக்குமென்றபடி. தீயவினைகளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) நொடியாருமளவைக்கணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருக்ஷணத்திலேயென்று) கடிவாரென்கிறதை யுரைக்கிறார்(போக்கியருளுமென்று) தன்னையாஶ்ரயிக்குமிடத்தில் வினைகள்போக்குமென்றார் கீழ், போக்குமிடத்தில் க்ஷணத்தில் போக்குமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௰

✳ நிகமனம். ✳

தீது அவம் ஏதம்என்கிறவஶங்கள்மூன்றும் பர்யாயமாகையாலே புநருக்தியன்றோவென்ன மூன்றுக்கும் விஷயபேதங் காட்டுகிறார் (கவியித்யாதியால்) பாட்டுண்டருளுகிற வென்றது

ஶ— அடுபுள் - ஶத்ருஸம்ஹாரகனான பக்ஷிராஜனை, அடுகை-ஸம்ஹரிக்கை, கொடியாவுயர்த்த - த்வஜமாகவெடுக்கையே ஸ்வபாவமாகவுடையவரான, ஆர்வடிவு - அழகியவடிவை யுடையவரான, ஆர் - அழகு, வடிவு - விக்ரஹம், மாதவனார் - ஶ்ரிய:பதி, தீயவினைகள் - க்ரூரமான கர்மங்களை, நொடியாருமளவைக்கண் - க்ஷணம்பர்யாப்தமாமளவிலே, ஒருக்ஷணத்துக்குள்ளே யென்றபடி. நொடி - க்ஷணம், ஆர்கை - பர்யாப்தமாகை, கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தாவ்யயம், கடிவார் - போக்குவார், *௰

மூ — மாதவன்பாற்சடகோபன் * தீதவமின்றியுரைத்த * ஏத
மிலாயிரத்திப்பத் * தோதவல்லார்பிறவாரே கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — வெம்பெருமானுக்கு மிக்கவிகளுக்குமொருதீங்கில்லாதபடி மாதவன்பாற்சடகோபனுரைத்த வாயிரத்திப்பத்தோதவல்லார் ஸம ஸ்தாஶேஷவிரோதியான ஸம்ஸாரத்திற்புகாரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ — பாட்டுக்கு உத்தேஶ்யதயா ஹோதவ்யமானவென்றபடி. ஶ்ரீவசத்திலே கவிஶப்தம்பாட்டுக்கு வாசகம். தீங்கு - தோஷம், கவிபாடுகிறவர்க்கு தோஷம் ஸ்வவிப்ரதிபத்த்யாதிகளாதல் ஸ்வப்ரயோஜனாந்தர ஸாபேக்ஷதாதிகளாதல், உத்தேஶ்யனுக்கு தோஷம் அபாராமாயகஸம் காவிஷயகவாதிகள், பாட்டுக்குதோஷம் லக்ஷணவைராதித்யம், பிறவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸமஸ்தாதிபால்)

ப — தீது - தமக்குதோஷமும், அவம் - எம்பெருமானுக்கதோஷமும், இன்றி - இல்லாமல், மாதவன்பால் - மாதவவிஷயத்திலே, சடகோபன் - ஶடகோபனாலே, உரைத்த - உரைக்கப்பட்ட, ஏதமில் - தோஷமில்லாத, ஆயிரத்திப்பத்து - ஆயிரத்திலிப்பத்தை, ஓதவல்லார் - அப்யஸநம்பண்ணவல்லவர்கள், பிறவார் - ஸம்ஸாரத்தையடையார். * * * * கக॥

ஶ்ரீநிவாஸாநுஷ்டாந ஸேவக ஶ்ரீவேதாந்த ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீத்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(பரிவதிலீசனை.)

௬௨ தைரவ்யஸ்ராவாதநியதவிவிதாஸ்வாதநாத்
தேஷ்ட:ஸ்வஹாவஜ்யஸமாவாஸவிஷயநிபதே
ஷாதராஸவாதஹ ஶ்ரீநாதவாதாஸக்தஸ்வஸதேஸக்ய
தவஸாதநேநோக்ஷணாஸம் ஸ்வஸ்யாஸக்ஷிஸ்வக்ஷி
தாஸிதகாஸமாநஜநகாம்ஶாயஸ்வஸ்யாஸ்யத ॥

௯-ம் பா - (ஸர்வஸ்வதாநஶீலத்வாத்) நன்னீர் தூய்புரிவதுவும் புகைப்பூவே - ஸ்வயம்பண்ணி ஸம்பாதிக்க வேண்டாதபடி ஸாத்யமான பக்ஷிவிஶேஷாதிகளாலே ஸமர்ப்பிக்கப்படுமவனா கையாலும், (ஸர்வஸுலபத்வாத்) எதுவேதென்பணி யென்னாததுவே யாட்செய்யுமீடே - ஸ்வாமித்வமில்லாதபடி ஸர்வவிஷயமான ஸமாஶ்ரயணத்தையுடைத்தாகையாலும், (ஸர்வஶேஷி) ஈடுமெடுப்புமிலீசன், "இதுவொழிவும் - இதுகவொழிவும்" என்னுமிதேநாம் செய்கிறது ஸர்வமானாலும் அதனாலே ப்ரீதனாகையாலும், (ப்ரஹ்மாதிஸேவ்யத்வாத்) வணங்கிவழிபடுமீசன் - ப்ரஹ்மாதிகளாலேதானே ஸேவிக்கப்படுமவனாகையாலும் (ஸ்வவிஷயநிபந்தநாத்) உள்கலந்தார்க்கோரமுதே - தன்னை யேகாந்தமாகப் பற்றினவிடத்திலே ஸுகாஸ்வாதனாகையாலும், (ஸாதாரணமநோரதம்) அமுதிலுமாற்றவினியன் - ஸுகரூபமோக்ஷமநோரதனாகையாலும், (பாதஸேவாப்ரஸக்தேஃ) தாள்கள்தலையில் வணங்கி நாள்கடலைக்கழிமினே - தன் திருவடிகளைத்தலையாலே வணங்கினவர்களிடத்தில் மிகவும் ப்ரஸாதத்தைப் பண்ணுகையாலும், (ஸக்ருத்ப்ரபந்நேப்யோ க்ஷணாத்) அவனைத்தொழுதால் - ஒருக்கால்ப்ரபத்திபண்ணினார்க்கு விரோதிநிரஸநபூர்வகமாக ஸ்வப்ராப்திமோக்ஷத்தைக் கொடுக்கையாலும், (யஜ்ஞஸாத்யாஸ) நீமவரும்பயனும் - யஜ்ஞங்களினுடைய ஸாத்யஸாதனமாகையாலும், (க்ஷிப்ரக்ஷிப்ரதாநாத்) சடிவார்தீயவினைகள் நொடியாருமளவைக்கண் - விரோதிகளை நிரஸிக்குமிடத்தில் ஒருக்ஷணத்திலேதானே போக்குகையாலும் எம்பெருமான் ஸாராதனென்று 'பரிவதிலீசனை" என்கிற தஶகத்தில் ஆழ்வார் ப்ரகாஶிப்பித்தருளினாரென்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ ஶடகோபஸ்வாமிகளாய நமஃ.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ—பிறவித்துயரறஞானத்துணின்று *

ஆ—(பிறவித்துயர்) இப்படி, ஸாமிகோதிகளான இவர்களோடு யாதொருபடி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளும், அப்படியே கைவல்யாதி

✻ வ்யாக்யானம் ✻

இ— இதில் முதற்பாட்டில் கைவல்யாதிகளை நிஷேதிக்கிறது அமுதமமரர்கட் கீந்தவென்கிறபாட்டோடே ஸங்கதியென்றே; எம்பெருமானுடைய ஸாஷாத்காரத்தைக் கொண்டாடுகையிலே தாத்பர்யமென்னில்; அதற்கிங்கே ஸங்கதியேதென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்கிறதற்கு யாதொருபடி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளுமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸூக்தி ஸ்ரீஎன்றபடி. அதாவது ஜ்ஞாநதர்ஶநப்ராப்திகளாகிற வாசிபாராதேயென்கை. (ஒருவாசியித்யாதி) ஸாமிகோதிவிஷயத்தில் போலே ப்ரயோஜநாந்தரபரர் விஷயத்திலும் ஜ்ஞாநதர்ஶநப்ராப்திகளும் பாராதேயென்றபடி. (ஸாக்ஷாத்காரத்தையித்யாதி) கீழ் ஸாமிகோதிகள்பக்கல் தாரதம்யம் பாராதேனென்றவாறே ஸ்வப்ரயோஜநபரரான ப்ரயோஜநாந்தரபரர்கள் பக்கலிலுமெம்பெருமானுக்கிருக்கும் உண்டென்னுமிடம் ஸூசிப்பிக்கைபாலே அதை அநுஸந்தித்து அர்த்தஸித்தியுள்ளடங்காமையால் பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றுபிற்று. இவ்வாக்யம் க்ரமம் ஸம்பந்தம் ஸ்வதாரியிகை, இதிலேபாட்டினளவும் ஸங்கதம் அதில் பாட்டில் ஸாத்யவஸ்துத்தின் ஸம்பந்தத்தை நிர்த்தேஷித்துக்காட்டுகிறார் (கைவல்யாத்யாதியால்) பிறவித்துயரறவென்று ஜநநமரணாதிஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியையே ஸாத்யப்ரயோஜநமாகச் சொல்லுகையாலே இவஸ்துவ்ஸம் கைவல்யார்த்திஸாமமென்று

ஶ— பிறவித்துயர் - பிறவிபாமல உண்டாகிறது:க்கம், பிறவி - ஜநநம், இது ப்ரக்ருதிஸம்பந்தவிகாரங்களுக்கு முதலுக்ஷணம், துயர் - து:க்கம், அற - போகைக்காக, ஞானத்துள் - ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாகிற ஜ்ஞாநத்திலே, நின்று - நிஷ்டையையுடையராய், ஸங்கயோ ஜாயிகாரமான ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பெற்றுஎன்றபடி.

மூ — துறவிச்சுடர்விளக்கந்தலைப்பெய்வா * ரறவனையாழிப்படை
யந்தணனை * மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே ॥க॥

ஆ — க்ஷாத்ரவ்ருத்யொஜநாஸக்தமாக தன்னையாஸ்ரயித்து வர்த்திக்கிற வர்களோடொருவாசிபாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவதையாகிற எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யாதிசயத்தை அநுஸந்தித்து வீதராய், என்னையாதிக்கனோ? என்னையாதிக்கனோ? வென்கிறார். * * * * ॥க॥

இ — கருத்து. பாட்டில் சௌலப்யத்தைச் சொன்னது உபலக்ஷண மென்றுகருத்தாலே ஸூசிதம். ஆழிப்படையித்யாதியை ஸாமந்யிக்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) அறவனென்று சொல்லப்பட்ட யாதிருச்சத்தை ஔசித்யத்தாலே விசேஷிக்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாவது அவர்களுக்கு ப்ராணாதிசேஷமாயிருக்கை. இந்தகுணத்தைக் கொண்டாடுகையிலே பாட்டுக்கு தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (என்னையாதிக்கனோவித்யாதியால்) ॥க॥

ஶ — துறவி ப்ரக்ருதிவிநிர்முக்தமான, துறவி - துறக்கை, சுடர் - ஸ்வப்ரகாஶமென்ன ஜ்யோதிஸ்ஸான ஶுத்தாவினுடைய, விளக்கம் - ஆவிர்பாவத்தை, தலைப்பெய்வார் - தலைப்படவேண்டுமென்று இச்சையுடையவர், ப்ராப்யகாமரென்றபடி. அறவனை - தர்மமுடையவனை, ஸர்வஸுலபனாகிற தர்மமுடையவனென்றபடி. அறம் - தர்மம், ஆழிப்படை - சக்ராயுதனை, ஆழி - சக்ரம், படை - ஆயுதம், அந்தணனை - பரஶோபகனை, அந்தணன் - ஶுத்தன், இங்கே ஶுத்த்யாபாதகத்தைச் சொல்லுகிறது. மறவியையின்றி - விஸ்மரணமில்லாமல், மனத்து - மனஸ்ஸில், வைப்பார் - நிரந்தரமாக த்யானிப்பரென்றபடி. கேவலர் ஸ்வாத்மாநுஸந்தாந நிஷ்டராக ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநம் பண்ணுகைக்கு ஸர்வேஶ்வரனை ஸாதநமாகப் பற்றுகிறவராகையாலே கேவலர் விஷயத்தில் நிற்கிறதும் அறவனையென்று எம்பெருமான் விஷயத்தில் ஸாத்யமாகச் சொல்லுகிறது. ॥க॥

மூ—வைப்பாமருந்தாமடியரைவல்வினைத் * துப்பாம்புலனைந்து துஞ்சக்கொடானவ * னெப்பால்யவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்து

அ—(வைப்பாம்) பின்னையும் தன்திருவடிகளையே [illegible] வும் என்றுதன்னை ஆஶ்ரயித்தார்பக்கலெம்பெருமானுடைய [illegible] நிலையைச்சொல்லுகிறார். ஆநந்தாதி கல்யாணகுணங்களால் [illegible]களிற்காட்டிலும்

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ— [illegible]ப்ரயோஜநாந்தரபரர் எம்பெருமானை [illegible]மாகப்ப ற்றுரென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலேவை ப்பாமென்றிவர்களுக்கு இவனை [illegible]மாகச்சொல்லுகை வி ரூத்தமன்றோ. அநந்யப்ரயோஜநர்க்குச் சொல்லுகிறதென்னில் அதுவும் கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே சொல்லிற்றேயென்ன அவ தரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே [illegible] [illegible]விஷயத்திற்போலே [illegible]ப்ரயோஜநாந்தராயி[illegible] விஷ யத்திலும் எம்பெருமான் ஜாத்மகுணாதி காரகத்வம் பாராதே [illegible]க்குமென்றவாறே இப்படியாகில் [illegible]க்கு உதாரத்தாட்டில் விஶேஷமேதென்ன முன்புசொன்ன [illegible]களை விஶேஷமென்று காட்டுகைக்காக பி ன்னையுமத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. பின்னையுமென் கிறதற்கு சொல்லுகிறாரென்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால்[illegible] தியும் சொல்லிற்றாயிற்று. நலத்தாலென்கிறதை [illegible]மா க்கியுரைக்கிறார் (ஆநந்தேத்யாதியால்) எப்பால் யவர்க்குமென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்[illegible]த்யாதியால்) உ

ஶ— நலத்தால் - ஆநந்தத்தால், எப்பால்யவர்க்கும் - [illegible] [illegible]பான எல்லாஸ்தாநத்திலும் உள்ளவரெல்லாரில் காட் டிலும், பால் - ஸ்தாநம், [illegible], உயர்ந்துயர்ந்து - ஆநந்தவல்லியில்படியே உவரிஉதி தாதி சஞ்ப், அப்பாலவன்-அ ப்பாலேயிருக்குமவன், "யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே" என்கிற ப டியே வாங்மநஸாவரனல்லாதவ னென்றபடி . எங்களாயர் கொழுந்து - அநந்யப்ரயோஜநரான வெங்களுக்காக [illegible]

மூ— யர்க்*தப்பாலவனெங்களாயர்கொழுந்தே　　　　௨

ஆயர்கொழுந்தாயவரால்புடைபுண்ணும்　*　மாயப்பிரானை

ஆ— முக்கூஷுப்வைத்து ஆஸ்ரிதஸஜாதீயனுப்வந்து பிறந்தருளி அவர்களுடைய ஸம்ஸ்லேஷவிரோயோனஸம்ஸாரத்தைப்போக்குகைக்கு மருந்துமாய்போக்யமுமாயிருக்குமென்கிறுர்.

(ஆயர்) இப்படியாஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யங்களை

இ—யர்ந்துயர்ந்தப்பாலவனென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (உக்தார்த்தஸ்திரீகரணியால்) எங்களாயர்கொழுந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஆஸ்ரிதஸ்தாநீயால்) (போக்யதாநீயால்)　*　*　*　*　*　௨

✳ மூன்றும்பாட்டு.✳

ஆயர்கொழுந்தா யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (வாத்ஸல்யஸ்வபத்தாலே) அவராற்புடைபுண்ணு மென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸௌசீல்யஸ்வபத்தாலே) மாயப்பிரானையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸௌலப்யஸ்வபத்தாலே) "ஆஸ்சர்யகுணசேஷ்டிதா" என்னுமாப்போலே இங்கும் மாயஸ்வபமாவது ஸௌலப்யமாமென்று கருத்து. என்மாணிக்கச்சோதியை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர்

ப—பாஷாநுஜனவன், ஆயர் - கோவர்,கொழுந்து-ப்ரதாநன், அவன் - அந்த ஸர்வேச்வரன், அடியரை - ஆஸ்ரிதர்களை, வல்வினைத்துப்பாம் - வல்வினைக்குத் துப்பாகநின்ற, துப்பு - ஸாமர்த்யம், ஆஸ்ரிதர்களிலே மூட்டுகைக்கான ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தாகநின்றவென்றபடி. புலனைந்து - ஐந்து யவனுக்களிலே, துஞ்சக்கொடான் - நசிக்கவிடான், சுதவைவ - மருந்தாம் - ஸம்ஸாரபேஷஜமாவன், வைப்பாம் - நிதியாவன், வைப்பு - நிக்ஷேபம், போக்யமானவனென்றபடி.　　௨

ஆயர்கொழுந்தாய் - ஆயர்க்கு - கோவர்க்கு, கொழுந்தாய் - ஸகலசேஷமாய், கொழுந்து - ஸர்வஸ்ரேஷ்டம், ப்ரக்ஷத்துக்குக்கொழுந்து ஸகலசேஷமிறே. அவரால் - அந்தகோவர்களாலே, ஊரினுள்ளாரெல்லாராலுமென்றபடி. புடைபுண்ணும் - நவநீதஸௌர்யநிமித்தங்களிலே ப்ரஹாரப்படுமவனை, மாயப்பிரானை

மூ—யென்மாணிக்கச்சோதியைத் * தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி யென் * மாயப்பிறவிமயர்வறுத்தேனே ॥ரு॥

ஆ— ஔஜ்ஜ்வல்யாதிகல்யாணகுணவிசிஷ்டனாயிருந்தவெம்பெருமானாகிற தூயவமுதைப்பருகிப்பருகி, ஸர்வகாலமும் அனுபவித்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு விரோதியான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கினேனென்கிறார். ॥ரு॥

வ்யா—(ஔஜ்ஜ்வல்யஸ்வபாவத்தாலே) தூயவித்யாதி) ஸகலஜநமநோஹரமான மாணிக்கம்போலே ஸாரஸமாயிருக்குமென்று ஜ்ஞாபிக்கிறாரென்றுகருத்து. பருகிப்பருகியென்றது - அநுபவித்தநுபவித்தென்றபடி. காரியவாசகத்துக்குத் காதுபமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாலமுமித்யாதியால்) ஸம்ஸாரமெனக்கு பாதகமாக நிற்கிறதில்லையென்றபடி. மயர் ஸம்ஸாரத்தையென்றது - அஜ்ஞாநத்தையென்றபடி, ஸௌரமாஸிகமாகப் பால்குடித்தவனுக்குப் பித்தம் தன்னடையே தணியுமாப்போலே, ஸௌரமாஸிகமாக பகவதநுபவிக்கச்செய்தே அஜ்ஞாநாதிகள் தன்னடையே போயிற்றென்கிறாரென்றதாயிற்று. இத்தால் ஸமஸ்தைகஸேவ்யராயிருப்பார்க்க லெம்பெருமானுடைய விஷயவைலக்ஷண்யத்தைக் கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவிவர் நானுமிங்ஙனேயாகப் பெற்றேனென்று ஸ்ரீ த்ருதிஸபத்தாலே ஸம்ஸாரத்தை ஸமர்ப்பிக்கைக்காக விங்ஙனே பேசுகிறாரென்று ஸமதிஸமர்பிதெக. ॥ரு॥

ப— ஆஸ்ரிதஸௌலப்யபரகாஷ்டைகனை, என்மாணிக்கச்சோதியை - எனக்கு ஸுலபனாய், ஐஶ்வர்யஸமேதஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபனை, தூயவமுதை - பரமமானஅம்ருதத்தை, தூய்து - பரமம், தேஶகாலாதிகாரநியமங்களுண்டிறே லோகத்தில் அம்ருதத்திற்கு - இந்தநியமங்களில்லாதே இவ்வம்ருதம் ஸர்வஸாதாரணர்க்கும் ஸௌலப்யமாகத்தக்கதாகையால் பரமமென்றபடி. பருகிப்பருகி - ஆரம்பண்ணி ஆரம்பண்ணி, நிரந்தரமாக அநுபவித்தென்றபடி. என்மாயப்பிறவிமயர்வு - என்னுடைய, மாயப்பிறவியால் - ஆஶ்சர்யகார்யமான ஜந்மத்தாலுண்டான, மயர்வு - அஜ்ஞாநத்தை, அறுத்தேன் - போக்கினேன் ॥ரு॥

மூ— மயர்வறவென்மனத்தேமன்னினான்றன்னை * உயர்வினை யேதருமொண்சுடர்க்கற்றையை *

ஆ—(மயர்வற) இப்படியெம்பெருமானோடே வ்ருத்தமானஸம் ஶ்லேஷத்துக்கொருபடியாலும் மேலொழிவில்லையென்கிறார். தன் றிறத்திலெனக்குள்ள அஜ்ஞாநமெல்லாம் போம்படியென்னுள் ளே புகுந்தருளி தன்னுடைய கல்யாணமான ஜ்ஞாநஸ்வரூபங்

* நாலாம்பாட்டு. *

இ— எம்பெருமானை யினியொருகாலமும் விடேனென்னுமிடம் "மாயோனந்தீயவலவலை" என்கிறபாட்டிலே சொல்லியிருக்க பின் னையுமத்தை யிங்கே நாலைந்துபாட்டுக்களாலே பலகாலுஞ் சொல் லுவானேனென்ன சங்கிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதி) மாயோ னந்தீயவென்கிறபாட்டில் ஸாதநாந்தர ஸம்பாதமடியாக வி டேனென்றார் இங்கே யொருபாடியாலும் ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷமி ல்லை யென்கிறாரென்றுகருத்து. இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னபடியேயென்றபடி. வ்ருத்தமான ஸம்ஶ்லேஷமாவது ஜ்ஞாந ஸாதநஸவம், ஒருபடியாலுமென்றது - என்னுடைய அஜ்ஞாந மடியாகவும் விஷயாந்தரஸங்க மடியாகவும் அஹங்கார ஸ்வாதந்த்ர்ய மடியாகவும் என்னுடைய ஸாம்யஹாநி யடியாகவுமென்றபடி, இ த்தால் கீழ்ச்சொன்ன தம்முடைய [illegible]த்தை ஸ்ரீ த்ருதிஶயத்தாலே மேல்ப்பாட்டுக்களாலே ஊர்ஜிக்கிறாரென்று ஸங்கதி[illegible]. மயர்வற வென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (தன் றிறத்திலித்யாதியால்) என்மனத்தே மன்னினான்றன்னை யென்பத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) ஒண் சுடர்க்கற்றையை என்கிறதினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (தன்னுடைய

ப—மயர்வற - அஜ்ஞாநம்போம்படி, என்மனத்தே - என்னுடை யமநஸ்ஸிலே, மன்னினான்றன்னை - மன்னினவனை, தன்னையென்று ஸாமாநாதிகரண்யம், ஸ்திரமாக ப்ரதிஷ்டிதனானவனையென் றபடி. மன்னினான்றன்னை யென்கிறவிடத்திலே - னகாரரகா ரத்வய[illegible] இப்படிவந்தவிடமெங்கும் கண்டு கொள்வது, உயர்வினையேதரும் - ஜ்ஞாநாநந்தாஶ்ரயத்தையேதரு மவனான,உயர்வு - உபாயம்.ஒண்சுடர்க்கற்றையை - விலக்ஷணஸ்வ

மூ—யயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தையென்*னிசைவினையென்
சொல்லியான்விடுவேனே * * ॥௪॥

ஆ—கனை யதாஜ்ஞவிஶேஷமாம்படியெனக்குக்காட்டியருளி தனக்கு ஸத்ருஶரான வயர்வறு மமரர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினவனை யெங்ஙனே நான் விடும்படியென்கிறார். * * * * ॥௪॥

இ— விதராதியால்) உயர்வினையே தருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஶாதியால்) அயர்விலமரர்களாதிக்கொழுந்தை யென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) இவ்விஶேஷணம் த்ருஷ்டாந்தமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே யென்று) என்னிசை வினையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) என்சொல்லியான்விடுவேனோ வென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயித்யாதியால்) தன்னுடைய கல்யாணகுணங்கள் விஷயமாகவெனக்குள்ள அஜ்ஞாநங்களை யெல்லாம் போக்குகையாலே யென்னுடைய அஜ்ஞாநமடியாக வவனை நான்விட ப்ரஸக்தியில்லையென்கிறா ரென்றதாயிற்று. ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இந்த உத்தரபாதம் த்ருஷ்டாந்தமென்று நினைத்துநடுவே வந்தென்று த்ருஷ்டாந்திகத்திற்சொன்ன நிஷேதாகர்ஷமிந்த

ப—ப்ரகாஶஜ்ஞாநஸங்கோசமுதனை, அயர்விலமரர்கள் - விஸ்மரணமில்லாதநித்யஸூரிகளுக்கு, ஆதிக்கொழுந்தை - ஆதி-வேர், கொழுந்து - இலை, காரணனுமாய் ப்ரதாநனுமானவனை யென்றபடி. என்னிசைவினை - எனக்குத் தன்னுடைய ஸம்பந்தத்திலே இசைவையுண்டாக்கினவனை, இசைவு - ஸம்மதம், என்சொல்லி - எத்தைச்சொல்லி, யான்விடுவேனோ - நான்விடக்கடவேனோ. அஜ்ஞாநத்தைப்போக்கிற்றிலனென்று விடுவேனோ, ஸம்ஶ்லேஷிக்கிலனென்று விடுவேனோ, விலக்ஷணனோ ஹ்ருதனல்லனென்று விடுவேனோ, ஸௌஶீல்யத்தைக்காட்டி யென்னையிசையப்பண்ணித்திலனென்று விடுவேனோ, வென்றுகருத்து. ॥௪॥

மூ— விடுவேனோவென் விளக்கையென்னுயிரை நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதனைத் * தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்

ஆ— (விடுவேனோ) நிஸ்ஸங்கோசமாக திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளுடைய கண்களிலேதோற்றி மற்றொருத்தருக்குந் தோற்றாதபடி களவிலேசிலசெயல்களைச்செய்தும், திருக்கண்களாலேபார்த்தருளியு மவர்களைவஸீகரித்து, அவர்களோடுஸம்ஶ்லேஷித்தாப்போலே நிஸ்ஸங்கோசமாகவந்தெனக்குத்தன்னுடை

இ— த்ருஷ்டாந்தத்திலுமதிஶயமென்றுகாட்டுகிறார் (நிஸ்ஸங்கோசமாகவென்று) நிஸ்ஸங்கோசமென்றது - ஸஜாதீயஸம்ஶ்லேஷத்தில் பண்ணினஸாங்கர்யம் ஸஹ்ருதாவாகவன்றியே யென்றபடி. "ஸுதராம்விஸ்ரம்பமந்த காவிஸ்வாஸ்யேஷு ராஸுங்கநா । ஸந்நஜநநிவஹாநாம் விஷ்ணுநாராஸவிதாயயா" இத்யாதிகளிலே சொன்ன ஜநாஸமூஹஸாக்ஷிகமும் ஹ்ருத்யாநஸங்கோசமன்றென்றுகருத்து. நிஸ்ஸங்கோசமாகவென்கிறதற்கு - வஸீகரித்தித்யாதியோடே ஸம்பந்தம். இளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) தொடுவேசெய்தென்கிறதற்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (களவிலேயென்று) விடவேசெய்தென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலவித்யாதியால்) விழிக்குமென்கிறது. ஸாபிப்ராயமென்றுகாட்டுகிறார் (திருக்கண்ணித்யாதியால்) உபகாரகஸ்வரூபமானபிரான் ஸ்வரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்) நடுவேவந்தென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஸ்ஸங்கோசமாகவந்தென்று) தன்

ப— தொடுவேசெய்து - நவநீதாதி ஸ்தேயங்களையே பண்ணி, தொடுவு - ஸ்தேயம், இளவாய்ச்சியர் - தருணகோபிகள், இவன் களவுசெய்தானென்று முறையிடவந்த தருணகோபிகளுக்கு மறுநாக்கெடுக்க வொண்ணாதபடி வேறொருவர்க்குந்தெரியாதே யவர்கள் கண்ணுள்ளே படும்படியாக, விடவேசெய்து, ப்ரத்யக்ஷங்களைச்செய்து, விடவு - ப்ரத்யக்ஷம், விழிக்கும் - ஸவிலாஸமாகக் கடாக்ஷிக்குமவனை, பிரானை - உபகார

மூ — கண்ணினுள்ளேவிடவேசெய்துவிழிக்கும்பிரானையே ॥ரு॥

ஆ — பரமாணவெஷித்ரங்களைக்காட்டி இவற்றாலேயென்னை வஶீகரித்தென்க்ருபாரகனுய், என்னோடே கலந்து நளினவக்கலவியாலேயென்னையுய்யக்கொள்கின்ற நாதனை நான் விடுவேனோவென்கிறார். ॥ரு॥

(பிரான்) அவன்றன்விடில் செய்வதென்னெனில்? தன்னுடையவதிசய நாமான திவ்யசெஷ்டிதங்களாலும்

இ — காரணத்தைத்தவிர வ்யாபகஹேதுவன்றியேயென்றபடி விளக்கையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னுயிரை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவைத்தாலித்யாதியால்) இங்கே பாரகனுயென்றது "நின்னீர்மையினிபவர்கண்டங்கா" தென்கிற உக்தஶைலையை நீக்கி ஸத்தையையுண்டாக்கியென்றபடி. ஸூக்ஷ்மமாயான ஆவிஶ்வம் ஸ்வகாரணாநுமாணத்தாலே பாரகஸவிஶேஷவரமென்றாகருத்து. உய்யக்கொள்கின்ற வென்கிறவிடத்திலே சமயார்த்திக்கிற வமயத்தை யருளிச்செய்கிறார் (என்றோடித்யாதியால்) ஸ்ரீவிகளுக்குப்போலே விஷயாகாரவைதக்ஷ்யம் வரும்படியெனக்குத்தன்பக்கலிலே நிரதிசயாவஸ்தையை யுண்டாக்குகையாலே விஷயாகாரஸம்ஸ்ரமயாக நானவனைவிட ஶக்தியில்லையென்கிறாரென்றதாயிற்று. ॥ரு॥

* ஆறாம்பாட்டு *

தம்மால்வரும் விஶ்லேஷஸங்கையைப் பரிஹரித்தார், இனியவனால்வரும் விஶ்லேஷஸங்கையைப் பரிஹரிக்கிறாரென்று விஶாமத்தெளிகைக்காக வருளிச்செய்கிறார்(அவனித்யாதியால்) பிராண்ஸ்வம் விநாஶ்யத்வாதி த்ருதீயபாதங்களுக்கு நிஷ்ப்ரஷ்டா

ஸ — கனை, அந்நோக்காலேயிடைப்பெண்களையநந்யார்ஹமாக்கினுப்போலேயென்னையுமநந்யார்ஹமாக்கிக்கொண்டவனையென்றபடி. என்விளக்கை - என்னுடைய தீவத்தை, தீவகவ்யகாஶகனை யென்றபடி. என்னுயிரை - ஸேஷ்யை, நடுவேவந்து - நிர்ஹேதுகமாகவந்து, உய்யக்கொள்கின்ற - உஜ்ஜீவிப்பிக்கின்ற, நாதனை - ஸ்வாமியை, விடுவேனே - விடுவதுலாலாவிகமன்றோ வென்றபடி. * * ॥ரு॥

மூ— பிரான்பெருநிலங்கீண்டவன்பின்னும் * விராய்மலர்த்து
ழாய்வேய்ந்தமுடியன் * மராமரமெய்தமாயவனென்னு *
ளிரானெனிற்பின்னையானொட்டுவேனோ * ॥௬॥

ஆ— அழகாலுமென்னைத்தோற்பித்தடிமையாக்கினவன்என்னைவிடு
வேனென்றால்நானவனை விடவொட்டுவேனோவென்கிறார். ॥௬॥

இ— ஸம்-மருளிச்செய்கிறார்(தன்னுடையவித்யாதியால்)ஆதீயவாக்ய
த்துக்கு நிக்ஷ்ருஷ்டாஸம்-மருளிச்செய்கிறார் (அழகாலுமென்று)
இவை ஸௌந்தர்யவிசேஷணங்களென்று கருத்து. பிரானென்
கிறதற்குத் தாத்வய-மருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்)
என்னுள்ளிரானெனில் என்கிறதற்குத் தாத்வய-மருளிச்செய்கி
றார் (என்னையித்யாதியால்) பின்னையானொட்டுவேனோவென்கிறதற்
குத் தாத்வய-மருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) என்னுடைய
விஶ்வாஸாதம்ந்த்ர்யம்போலே ஸம்ஸாரீயமன்றோவவனுக்கு மா
ஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யம், என்னிசைவின்றியே யவனால் போக்கப்போ
மோவென்கிறாரென்றுகருத்து. * * * ॥௬॥

பா— பெருநிலம் - மஹாப்ருதிவியை, கீண்டவன் - ஹிரண்யா
க்ஷ-வத்தில் லம்பஹித்தியோ டொட்டிக்கிடந்ததை விஸர்ஜித்து ரக்ஷி
த்தவன், பின்னும் விராய்மலர் - தொடுக்கப்பட்டு பரிமளப்ரசுர
மாய் விகஸிதமான, பின்னுகை - தொடுக்கை, விரை-பரிமளம்,
விரையென்கிறது விராயென்று நீட்டிக்கிடக்கிறது. துழாய் - து
ழாயாலே, வேய்ந்த - வேஷ்டிதமான, முடியன் - கிரீடத்தை யு
டையவன், ஏய்ந்தவென்று பாடத்திலுமிதுவே ஸ்வாரஸ்யம். ம
ராமரம் - ஸாலவ்ருக்ஷங்களை, ஜாதாமேகவசநம். எய்தமாயவ
ன் - ஏகபாணத்தாலே பேதநம்பண்ணின ஆஶ்சர்யசேஷ்டித
ன், மஹாராஜர் விஶ்வஸிக்கைக்காக மராமரமொன்றளவினில்லா
தே ஏழுமாமும் மலையும்பாதாளமு முருவவெய்த ஆஶ்சர்யம் வி
வக்ஷிதம். பிரான் - உபகாரகன், என்னுள் - என்னுடைஹ்ருதயத்தி
லே, இரானெனில் - இராதேவிட்டுப்போவேனென்றால், பின்னை,
யானொட்டுவேனோ - நான்ஸஹிப்பேனோ. * ॥௬॥

மூ—யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்றிலன் *றானொட்டிவ
ந்தென்றனிநெஞ்சைவஞ்சித் *

ஆ— (யானொட்டி) என்னுடையஸாம்யாதியாலே யவனென்
னைவிட்டு எனக்குமொருவ்யக்தி தன்னோடு பிறக்கில்செய்வதே
ன்னென்னில்; என்னுடைய ஸம்வாதமின்றியே யிருக்கச்செய்
தேதானேயொட்டிக்கொண்டு வந்து, தன்னுடைய ஞானவெ

ஏழாம்பாட்டு.

இ— அவனென்னைவிடுவேனென்றாலும் நான்விடவொட்டேனெ
ன்றிப்படி உபயவிதராகா நிற்கச்செய்தே யிவரவனை விடுவொன்
றுமிடம் ஸ்வஸ்லக்ஷமல்லாமையாலே யிப்பாட்டு ஸ்வஸ்லக்ஷ ஸ்வதி
ஷயமுமாய் ஸாதகமுமன்றிக்கே யொழியாதோவென்ன ஸ
வித்ராயத்தை வெளியிடுகிறார் (என்னுடையவித்யாதிபால்) (எ
னக்குமித்யாதி)ஒரு வ்யக்தியென்றது -ஸாதஸாத்ய ஸம்யாஸ
மாதல் ஸ்வயோஜநாஸாமாஸக்தியாதலாகிற வ்யக்திவிசேஷமென்
றபடி. தன்னோடென்றது ஸதநஸாமீப்யா யென்றபடி. ஸ்வய
ம்வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையஸம்
வாதேத்யாதியால்) இசைவுஎன்னாலே வந்ததாகிலன்றோ விடு
கையுமென்னாலே வந்ததாவதென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தா
லென்னுடைய ஸாம்யஸாதி யஸ்வயோஜகை யென்கிறாரென்றதா
யிற்று. தானொட்டிவந்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தானேயித்யா
திபால்) ஒட்டிக்கொண்டென்கிறது ஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொ
ண்டென்றபடி. ஒட்டு - ஸ்வீகாரம், என்றனிநெஞ்சை வஞ்
சித்தென்கிறவிடத்தி லக்ஷ்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார்
(தன்னுடையவித்யாதியால்) இங்குஞானம் - ஸௌசீல்யாதி, வெ

ப— யான் - நான், ஒட்டி - இசைந்து, ஸம்மதித்தென்றபடி, எ
ன்னுள் - என்னுடையஹ்ருதயத்தில், இருத்துவம் - இருத்தக்கட
டவோம், அவனையிதிசேஷ:, என்றிலன் - இப்படிநினைத்திலே
ன், தான் - ஸ்வயமேவ. ஒட்டிவந்து - ஸ்வீகாரம்பண்ணிக்கொ
ண்டுவந்து, என்றனிநெஞ்சை - தன்னையுந்திருத்த வொண்ணாதெ
ன்னும்படி ஸ்வதந்த்ரமான வென்னுடையமநஸ்ஸை, வஞ்சித்து-

மூ— ஊனொட்டிநின்றென்னுயிரிற்கலந்தியல்* வானொட்டுமோ
இனியென்னைநெகிழ்க்கவே * * ॥எ॥

ஆ— ஹிதாவிஷ்காரத்தாலேயென்னெஞ்சைவஞ்சித்தகப்படுத்தி, இந்ததேஹமான ப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்தித்திருக்கிற வாத்மாவோடேஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்திக்கிறவிவன் தன்னைவிடுவேனென்றாலென்னைவிடவொட்டுமோ வென்கிறார். * ॥எ॥

(என்னை) ஸ்ரீதவத்ஸலனாகையாலே யவன்றானுமென்னை விடான், என்பக்கலுள்ள ப்ரணயஹாநியாலேஎன்னைவிடநினைக்கிலும் ஸர்வேஶ்வரன்றன்னாலுமென்னுடைய நெஞ்சை விடமுடியாது,

---

இ— ஹிதம்-நவநீதசௌர்யாதி.ஊனொட்டியித்யாதி இயல்வானித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்ததேஹமேத்யாதியால்) என்னுடைய தேஹத்தைப்பாராதே என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவனென்னையினி விடவொட்டுமோ வென்கிறாரென்றுகருத்து. ஒட்டுமோவினி யென்னைநெகிழ்க்கவே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

என்னைநெகிழ்க்கிலு மென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஶேத்யாதியால்) என்னை நெகிழ்க்கிலு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) தாதீயவாக்யத்துக்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரஸ்வபாவதயாலே) தானுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னாலுமென்று) அகல்விக்ககில்லா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விடமுடியாதென்று) முடியாதென்றது ஶக்யமாகாதென்றபடி. இ

ப— நானறியாதபடி ஸ்வீகரித்து.ஊனொட்டிநின்று-ஊன்- ஶரீரம், ஸூக்ஷ்மயாதேஹத்தைச் சொல்லுகிறது, ஶரீரஸூயதேஹத்தோடே ஒட்டிக்கொண்டுநிற்கிற, என்னுயிரில் - என்னாத்மாவிலே, நின்றவென்னுயிரென்னுமிடம் நின்றென்னுயிரென்றிருக்கிறது, கலந்தியல்வான் - ஸம்ஶ்லேஷித்துவர்த்திக்கிறவன். இனி - இத்தனைக்குமேல், என்னைநெகிழ்க்கவொட்டுமோ - என்னைத்தன்பக்கல் நின்றும்நெகிழ்ந்துபோக ஸம்மதிப்பனோ, ஸம்மதியானென்றபடி.॥எ॥

மூ— என்னைநெகிழ்க்கிலுமென்னுடைநன்னெஞ்சந்*தன்னைய
கல்விக்கத்தானுங்கில்லானினிப் *பின்னைநெடும்பணைத்தோண்
மகிழ்ப்பீடுடை * முன்னையமரர்முழுமுதற்றானே ॥அ॥

ஆ— நெஞ்சோடுள்ளஸம்பந்தத்தாலேயென்னையும்விடமுடியாது. நெஞ்சைவிடமுடியாதொழிவானென்னென்னில்? அதுநப்பின்னைப்பிராட்டியடிமையன்றோவென்கிறார். * * ॥அ॥

இ— தற்குஹேதுவை தாமருளிச்செய்கிறார்(நெஞ்சோடித்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மைவிடவவனுக்கு உபாயமில்லையென்றார் - இங்கேஶக்தியில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதிவிசேஷ. நன்னெஞ்சமென்கிறவிடத்தில் நல் என்கிறவிசேஷண மிங்கவிவக்ஷிதமான ஸௌந்தர்யமென்னு மிடத்தை ஶப்த ஸ்வாரஸ்யமாகக் காட்டுகிறார். (நெஞ்சையித்யாதியால்) இங்கே சொன்ன நன்மை நீளாஸம்ஶ்லேஷஸ்வாரஸ்யமென்னுமிடம் தத்ஸம்பந்தத்தாலே ஆகாவிதமென்றுகருத்து. * ॥அ॥

ஶ— பின்னை - நீளையினுடைய,நெடும்பணைத்தோள் - பணைமூங்கில்; வேணுஸத்ருஶாதிகளாலே தீர்க்கமாவம்ஶகாமஸ ஸத்ருஶஸாஜங்களாலுண்டான, மகிழ் - ஆநந்தமாகிற, நீளாஸ்ஜஸம்ஶ்லேஷஜநிதாநந்தமாகிற வென்றபடி. பீடுடை - உத்கர்ஷத்தையுடையவனை, பீடு - உத்கர்ஷம், முன்னை - அநாதியான, அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தானே - தானொருவனுமே, முழுமுதல் - ஸர்வவிதப்ரவ்ருத்த்யாதி ஸத்தைக்கும் நிர்வாஹகனானவன், என்னைநெகிழ்க்கிலும் - தன்பக்கலில்நின்று மென்னைவிடுவித்தாலும்,என்னுடை நன்னெஞ்சந் தன்னை - என்னுடைய நல்லதானநெஞ்சை, தன்னையென்று ஸாவதாரணம். நெஞ்சுக்கு நன்மையாவது நீளாஸம்ஶ்லேஷம். அகல்விக்க - தன்பக்கலினின்றும் விஶ்லேஷிப்பிக்க, தானும் - ஸர்வஶக்திஸ்வரூபனான, இனி - இதற்குமேல், கில்லான் - ஶக்தனல்லன், முதற்றானேயென்கிற விடத்தில் லகாரத்துக்கு தகாரம் வரமாயிருக்க றகாரைகாதேசமாயிற்று, ஆகையால் முதற்றானேயென்று பாடம். இப்படிலகாரஸ்வரம் ஸர்வவ்யாப்தமின்றியே தகாரம் வந்தவிடமெங்குங்கண்டுகொள்வது. ॥அ॥

மூ— அமரர்முழுமுதலாகியவாதியை * யமரர்க்கமுதீந்தவாயர்கொழுந்தை * யமரவழும்பத்துழாவியென்னாவி * யமரத்தழுவி

ஆ— (அமரர்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் ஸ்ருஷ்ட்யுன்முகனாய் நிரதிஶயஸௌந்தர்யத்தை யுடையனானவெம்பெருமானோடே வ்யதிஷக்தஸாமாநமாம்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே,

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— அமரர்முழுமுதலாகிய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அமரர்க்கமுதீந்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யுன்முகனென்று) ஆயர்கொழுந்தை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) தன்னழகிலே யீடுபட்டார்க்காக க்ருஷ்ணனாய் அவதரிக்கையாலே யிங்கே ஸௌந்தர்யம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. அமரவித்யாதித்தழுவிற்றென்று மளவுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யதித்யாதியால்) வ்யதிஷிக்தம் வ்யதிஷக்தம், தமக்குத்தம்பக்கல் வ்யதிஷக்தம் கூடாதபடி ஸ்வரூபவ்யக்திஸாக்ஷாத்காரம்பிறந்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே யென்றபடி. வ்யதிஷங்கம் இங்கிடந்தாலிறே வ்யதிஷக்தங்கூடுவது. இனியகலுமோவென்கிறதற்

ஶ— அமரர்முழுமுதலாகிய - நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்வரூப ஸ்தித்யாதிகளுக்கெல்லாத்துக்கும் நிர்வாஹகனை, ஆதியை - ஶ்ரீவிஶிஷ்டிக்குக் காரணபூதனை, அமரர்க்கு - இந்த்ராதி தேவர்களுக்கு, அமுது - அம்ருதத்தை, ஈந்த - கொடுத்தவனை, ஆயர்கொழுந்தை - ஜாவர்க்குத் தலைவனானவனை, அம்ருதம் வேண்டா - நீ வேண்டுமென்பார்க்காக வந்தவதரித்து தன்னைக் கொடுக்குமவனையென்றபடி, இதுக்குத்தழுவிற் றென்கிறதோடே அந்வயம், என்னாவி -என் ஆத்மாவானது, அமர - அமரும்படி, அந்யோந்ய ஸம்ஶ்லேஷங்கழியும்படி, வழும்ப - ஶாஶ்வதமாக, ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளான தண்ணீர்த்துரும்பறும்படி யென்கை. துழாவி - ஸமஸ்தகல்யாணாதி ஸௌந்தர்யத்தையும் ஸர்வதேஶகாலாவஸ்தைகளிலும் அநுபவித்து, அமர - வ்யக்த்யாதிகளுக்கு ஒருபேதமு மில்லாதபடி, தழுவிற்று - ஸம்ஶ்லேஷித்தது,

மூ— ற்றினியகலுமோ * * * ॥௯॥

அகலிலகலுமணுகிலணுகும் *

ஆ—இனியென்னாலுமவனை விடமுடியாதென்கிறார்.॥ ॥௯॥

(அகலிலகலும்) ஸ்வபோஜநாஸாமர்த்யமாக த்தன்னையா ஸ்ரூபித்துத்தன்பக்கலிலே யிந்த ஸ்வபோஜநத்தைக்கொண்டுதன்னையகலில், தானிழவாளனாய்க்கொண்டு அவனையகலும் ஸஹாவனாய், அவர்களையந்த ஸ்வபோஜநத்தைவிட்டு த்தன்திறத்தி

இ— குத்தாத்வயமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) தமக்கவனைவிட விச்லேஷயில்லையென்றார்கீழ்; இங்கேதாம் விடுகிறோமென்றாலும் விடசக்தியில்லையென்கிறாராகையாலே பௌநருக்தியில்லையென்றுகருத்து. கீழ்ப்பாட்டிலே தம்மையவன்விடசக்தனல்லனென்றார் இப்பாட்டிலே தாமவனைவிடசக்தரல்லரென்கிறாரென்று ஸங்கதிவிசேஷை. * * * ॥௯॥

✱ பத்தாம்பாட்டு. ✱

அகலிலகலுமென்கிற வித்தாலொருகுணம் சொல்லித்தாமோ ஸ்வதந்த்ரதோஷமே சொல்லித்தாகாதோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வபோஜநேத்யாதி ஸஹாவனுமென்னுமளவாலே) இழவு - ஸ்வீயவிபவஸ்தஹாநி, இழவையுடையவன் இழவாளன், இப்படிவிவக்ஷிதமாகையாலே இவ்வம்சத்தில் குணமேசொல்லித்தாய்த்தென்று திருவுள்ளம், அணுகிலணுகு மென்கிறது [illegible] மாகையாலிது குணமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களையித்யாதி ஸஹாவனாயென்னுமளவாலே) இவ்வளவு

ப— இனி - உதஃபரம், அகலுமோ - விச்லேஷிக்குமோ, வஸ்தாஷ்ப்ரஸாக்ஷாத்காரம்பிறந்தபின்பு விச்லேஷஸம்ஹாவனையுண்டோவென்றபடி. * * ॥௯॥

அகலில் - விச்லேஷிக்கில், ஸ்வபோஜநாஸாரத்தைக்கொண்டுதன்னை விச்லேஷிக்கிலென்றபடி, அகலும் - தானிழவாளனாய்க்கொண்டு விச்லேஷிக்கும், அணுகில் - ஸம்ச்லேஷிக்கில் ஸ்வநந்ய ஸ்வபோஜநனாய்க்கொண்டு ஸ்வாஹிர்ப்பவ்யம் பண்ணிலென்றபடி,

மூ— புகலுமரியன்பொருவல்லனெம்மா * னிகரிலவன்புகழ்பா
டியிளைப்பிலம் * பகலுமிரவும்படிந்துகுடைந்தே ॥௫॥

ஆ—லே ஸ்வாஹிதாவஹத்தைப் பண்ணினால் அவர்கள்பக்கல் நிரதிஶயாஹிதஸத்தோடே விமுகனாவனாய் ஆஸ்திகர்க்கு ஊஹ்யமானவனாய் ஸர்வாஶ்ரயணீயராயிருப்பார்க்கொருதடையின்றியேபுக்கு ஆஶ்ரயிக்கலாம்படி யெளியனாய் எனக்குஸ்வாமியாயிருந்தவெம்பெருமானுடைய வொப்பில்லாத கல்யாணகுணங்களிலேபடிந்து குடைந்துபாடிப்பின்னையும் த்ருப்தனாகப்பெறுகிறிலேன் என்றுகொண்டு தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷித்தருளின வெம்பெருமானுடைய குணங்களை அநுஸந்திக்கிறார். * ॥௫॥

இ—விவக்ஷியாவிட்டாவிவ்வாக்யத்துக்குயோஜநாதிஶயம் ஸித்தியாதென்றுகருத்து. புகலுமரியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஆஸ்திகர்க்கித்யாதியால்) பொருவல்லனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாஶ்ரயணீயேத்யாதியால்) எம்மானென்பதை யுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) நிகரிலவன்புகழென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒப்பில்லாதவித்யாதியால்) இளைப்பிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) இத்தால் ஸமஶ்லேஷணம் நிரதிஶயஸ்வாஸ்வாத்யமென்கிறாரென்றதாய்த்து, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியைக்காட்டுகிறார் (தம்மோடித்யாதியால்) * * ॥௫॥

ப— அணுகும்-அநுத்தாஸக்தியோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்; புகலும்-ஆஶ்ரயிக்கைக்கும், அரியன் - ஶக்யமல்லாதவன், வைஷிகளுக்கென்றுகருத்து. பொருவல்லன் - தடையாகாதவன். ஸாமாந்யனென்றபடி. அநுகூலர்க்கென்று கருத்து. பொருஎன்று ஆதிமுடிவாசகம், இங்குதடையைக்காட்டுகிறது. எம்மான் - இக்குணங்களாலேயென்னை வஶீகரித்து எனக்குஸ்வாமியானவன், நிகரில் - ஸத்ருஶமில்லாத, அவன்புகழ் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, இதுக்குப்பாடியென்கிறதோடே அந்வயம். பகலுமிரவும்- திவாராத்ரங்களும், படிந்து - அதிஶயித்துப், விச்சேதமில்லாதவனாயென்றபடி, குடைந்து - எங்குமவகாஹித்து, பாடி - கானம் பண்ணி, இளைப்பிலம் -இளைப்பு - விராமம், விரக்தராகிறிலோம்,

மூ— குடைந்துவண்டுண்ணுந்துழாய்முடியானை*யடைந்ததெ
ன்குருகூர்ச்சடகோபன்*மிடைந்தசொற்றொடையாயிரத்திப்
பத்* துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(குடைந்து) இத்திருவாய்மொழிவல்லாருடைய ஸமஸ்த து:கங்களையு மித்திருவாய்மொழி தானே யுடைந்தோடும் படி பண்ணுமென்கிறார். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

நிகமனம்.

இ— நோய்களைபோடுவிக்கு மென்றுபொதுவிலே சொல்லுகை யாலே ஸர்வர்க்கும் து:கநிவ்ருத்தி ஸம்ஶிபாதோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழி ஐத்ராஷியால்) * * * * ॥கக॥

ஸ— த்ருஷ்டராகிறோமல்லோமென்றபடி. * * ॥ய॥

குடைந்து - வாஸனைகளுக்குள்ளே ப்ரவேசித்து, வண்டுண்ணும்- ப்ரமரங்களாலே பூஜிக்கப்படுமதான, துழாய் - துளஸியை, முடியானை- முடியிலே கிரீடத்திலேயுடையவனை, அடைந்த - ஆச்ரயித்தவரான, தென்குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸாந்த்ரமானதிருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, தென்- ஸாந்த்ரம். மிடைந்த - நிபிடமான, பரஸ்பர ஸாச்லிஷ்டமான வென்றபடி, சொல்தொடை- ஸப்தஸந்தர்ப்பத்தையுடைத்தான, ஆயிரத்து- ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து- இத்தசகமானது, நோய்களை - து:கங்களை, உடைந்துஓடுவிக்குமே- ப்ரசிதிலங்களாய் கொண்டோடப்பண்ணும். * * ॥கஉ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஸேவதி ஸ்ரீவேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பிறவித்துயரற)

ஸத்வ்ருத்தக்ஷேபஹேதோ ரஸஸதநதயா நிர்வ்ருதேர் ஹா
ர்த்தஸ்ய த்யாகேஹேதுத்வஸ்ய ப்ரஸாதாவ
க்ருதே: த்யக்த்ருஜவாநர்ஹதே: । த்யாகாகாங்க்ஷா
நிரோதாத் ஸ்ரிதஹ்ருதயபரிக்ராஹநிர்யாகக்ஷமஸ்ய ஸாத்
ஸ்லிஷ்டஸ்ய மாயஸ்ரமஹரயஸஸ் ஸேவ்யதாம் ஸாதவோக: ॥

(ஸத்வ்ருத்தக்ஷேபஹேதோ:) மறவியையின்றி மனத்துவைப்பாரே - ஸத்துக்களுடைய வித்தக்ஷேபணத்திலே ப்ரவீணனுமாய், (ரஸஸதநதயா) வைப்பாமருந்தாம் இத்யாதி - தன்னை ப்ராவிக்கைக்கு விரோதியானபாபத்தை க்கழிக்குமவனாய், (நிர்வ்ருதேர்ஹார்த்தஸ்ய) தூயவமுதை - ஸுகாஸ்வாத்யமான ஸுகருபமுமாய், (த்யாகே ஹேதுத்வஸ்ய) என்சொல்லியான்விடுவேனோ - தன்னை விடுகைக்கு ஹேதுரஹிதனுமாய், (ப்ரஸாதாவக்ருதே:) பிரானையே - உபகாரபரம்பராநிரதனுமாய், (த்யக்த்ருஜவாநர்ஹதே:) என்னுள்ளிராவனில் பின்னையாநொட்டுவேனோ - விடுவேனென்றாலும் விடவொண்ணாதபடியான ஸ்நேஹத்தையுடையவனுமாய், (த்யாகாகாங்க்ஷாநிரோதாத்) ஒட்டுமோவினியென்னைநெகிழ்க்கவே - விடவேணுமென்கிற இச்சைக்கு நிரோதகனுமாய், (ஸ்ரிதஹ்ருதயபரிக்ராஹநிர்யாகக்ஷமஸ்ய) என்னுடையநன்னெஞ்சந்தன்னை யகல்விக்கத்தானுங்கில்லான் - ஆஸ்ரிதருடையமனஸ்ஸைத் தன்பக்கல்நின்றும் விடுவிக்கத்தான் நிஸ்ஸாமர்த்யனுமாய், (ஸாத்ஸ்லிஷ்டஸ்ய) அமரத்தழுவிற்றினியகனுமோ - ஒருவராலும்பிரிக்கவொண்ணாதபடி தம்மோடே ஒருநீராகக்கலந்துநிற்குமவனாய், (மாயஸ்ரமஹரயஸஸ்) திசைநிலவன்புகழ்பாடியிளைப்பிலம் - தன்னைத் துதிக்கிறபேர்களுடைய இளைப்பைபோக்கவல்லகல்யாணகுணங்களையுடையனுமாயிருக்கிறஎம்பெருமானுடைய ஸஜ்ஜந ஸேவ்யத்வமாயிருக்குமென்று "பிறவித்துயரற" என்கிறதசகத்தில ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினாரென்கிறார். * ॥கஅ॥

ஸ்ரீமதே ஸடகோபாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

முதற்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ — ஓடும்புள்ளேறிச்* சூடுந்தண்டுழாய்*நீடுநின்றவை* யாடுமம்மானே* * * * * ||க||

ஆ — (ஓடும்புள்) இப்படி தம்மோடு கலந்தருளின வெம்பெருமானுடைய ஆர்ஜவம் சொல்லுகிறது. அதில் முதற்பாட்டில் திருநாட்டில் ஸௌலப்யம் சொல்லுகிறது. ||க||

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — தம்மோடுஸம்ஶ்லேஷிக்க எழுந்தருளின வெம்பெருமானிருக்கச்செய்தே 'தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர் வெற்பனே' யென்று திருவேங்கடமுடையானைச் சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழி ஸாமாந்யமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியி த்யாஷியால்) இப்படியென்றது ஒருபடியாலும் மேலொழிவில்லாதேயென்றபடி. தம்மோடுகலந்தவனைச் சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியென்னுமிடம் "பொய்கலவாதென்மெய்கலந்தானே" என்கையாலே தோற்றுகிறதென்றும், இவனுக்கே வேங்கடாசலவாஸி ஸ்தாநிவேஸத்தைச் சொல்லுகையாலே "தண்ணார்வேங்கட விண்ணோர்வெற்பனே" யென்றது விரோதமன்றென்றும் அபிப்ராயம். "ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தை யுள்ளபடி பேசித்திக்குத்திருவாய்மொழி" என்று இத்திருவாய்மொழியின் நிகமனத்திலே சொல்லுகையாலே இங்கு இவ் "ஸௌலப்ய"ம் சொல்லுகிறதென்றது. இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமான வாத்ஸல்யத்திற்கு அதிஶயிதஸௌலப்யமாக மூன்றுபாட்டாலே ஸௌலப்யம்சொல்லுகிறதென்றபடி. உத்கர்ஷமில்லாதவர்களுடைய வாத்ஸல்யாதிகளுக்கு அதிஶயமில்லையிறே. "ஸாஜக்ஷமாண" மென்று ஶ்ருவாய-

ப — அம்மான் - ஸ்வாமீ, புள்-பக்ஷியை, ஏறி - ஆரோஹித்து. ஓடும்-ஸவேகமாகஸஞ்சரிப்பன், தண்டுழாய்-ஶீதளமான துளஸியை, ஸகாரார்த்தஸ்வதந்த்ரஸ்வரூபம் இப்படிவந்தவிடமெங்கும் கண்டுகொள்வது. சூடும் - ஶிரஸிலேதரிப்பன், நீடுநின்றவை - தீர்க்காயுஸ்ஸுக்களானவை, நீடு - தீர்க்கம், நித்யவிபூதியிற் நித்யங்களான வஸ்துக்களென்றபடி ஆடும் - ஸமாஶ்ரிக்கும் ஸம்ஶ்லேஷிப்பனென்றபடி. ||க||

மூ— அம்மானைப்பின்னு* மெம்மான்புமானன்*வெம்மாவா
ய்கீண்ட* செம்மாகண்ணனே* * * ॥௨॥
கண்ணாவானென்றும்* மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத் *

- - - - - - -

ஆ—(அம்மானைப்) நித்யஸித்தமான அந்த ஐஶ்வர்யத்தின் மேலே ஸர்வஜ்ஞத்வாவதாரணமான நிரவதிகைஶ்வர்யத்தை யுடையவனென்கிறார். * * ॥௨॥

(கண்ணாவான்) அந்த ஐஶ்வர்யத்தின்மேலே அயர்வறும மரர்களுக்குமிந்த லோகத்திலுள்ள ஸூதாக்களுக்கு மோக்ஷ ப்ர

இ—ரித்திருவாய்மொழிக்கு ஶ்ரீஜயந்த மணம்ப்ராதிவாக்யமாகச்சொல்லுகையாலே இந்தவாக்யமூலம் வாக்யார்த்தமான ஸுசீலவாமென்னவுமாம். அன்றிக்கே யோஜநாமேஷமாய் வாக்யத்தையே சொல்லுகிறதென்னவுமாம். * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அம்மானைப்பின்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) எம்மான்புமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்யேத்வாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்கிறதை ஸஹ்ருதிக்கு ஶத்தா

- - - - - - -

ப— வெம்மாவாய்கீண்ட – க்ரூரமான கேஶிவ்ருத்தாந்தத்தினுடைய வாயை விதாரணம்பண்ணின, வெய்யமென்றுக்ரூரயர்ம மாவென்று திர்யக்ஜாதியாகி. இங்கே ஸ்வரூபவிஶேஷத்திலே பர்யவஸித்து கேஶியைச்சொல்லுகிறது. செம்மாகண்ணன் - ஸர்வேஶ்வரனைவிஶாலமெனாவதன், அம்மானைப் - கேஶவமான நித்யவிபூதிக்குஸ்வாமியாயிருந்து பின்னும் - அந்தவிஶ்வர்யத்தின் மேலே, எம்மான்புமானன் - மான்பு - ஸௌஶீல்யம், எவ்வகைப்பட்ட ஸௌஶீல்யங்களையுமுடையவனானவன், ஸகலஸௌஶீல்யவிஶிஷ்டனானவனென்றபடி. ஸகலஸாம்ராஜ்யாவதாரமாக ஞானனென்றுபர்யவஸிதார்த்தம். * * ॥௨॥

மண்ணிலேவஸிக்குமவர் மண்ணோர் – ஸம்ஸாரிகளானவர்கள், ஸம்ஸாரிகளுக்கெல்லா முபலக்ஷணம் , விண் – ஆகாஶ

மூ— தண்ணார்வேங்கட* விண்ணோர்வெற்பனே * ॥௫॥
வெற்பையொன்றெடுத்* தொற்கமின்றியே*

ஆ— ஶ்ரீஹஸ்தனைக்கொண்டு, அயர்வறுமமரர்களுக்கும்ப்ராப்யமான திருமலையிலே நிற்கையாகிற ஸௌலப்யத்தையுடையனாயிருக்குமென்கிறார். * * * * ॥௫॥

(வெற்பை) ஸம்பந்தியமான வெளஶப்யஸாபேக்ஷைகளைய

இ— லேயுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஒக்கவென்றது - ஸாம்யமின்றியேயென்றபடி. இதுமண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்கிறஸாஹித்யாஹாரத்தால் ஸமித்தமான ஸௌலப்யத்தைச்சொன்னபடி "தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம்" இத்யாதிப்ரஸித்தம். கண்ணாவானென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஊழிதோறித்யாதியால்) ப்ரளயகாலவ்யாபத்த்யாதி ரக்ஷகனென்றபடி. "ரக்ஷார்த்தாய ஸர்வபூதாநாம்" என்கிறதாத்பர்யம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. விண்ணோர்வெற்பனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) * ॥௫॥

நாலாம்பாட்டு

அம்மானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸம்பந்தியேத்யாதியால்),

ஸா— ம், பரமவ்யோமவிவக்ஷிதம். விண்ணிலேவஸிக்குமவர் - விண்ணோர், மண்ணோர்விண்ணோர்க்கென்று ஸமாஸம். மண்ணோர்க்கும் விண்ணோர்க்குமென்றபடி. என்றும் - ஸர்வதா, கண்ணாவான் - ஊழிதோறும் ரக்ஷகனாவான், தண்ணார் - ஶீதளத்தினாலே வ்யாப்தமான, வேங்கடவிண்ணோர் வெற்பன் - வேங்கடமென்று திருநாமமுடைத்தான நித்யஸூரிப்ராப்யமான பர்வதமுடையவன், வெற்பையுடையவன் வெற்பன். இங்கு ஶீதளமாவது, ஸம்ஸாரிகளுக்கு ரக்ஷ்யம்பெறாத தாபமும், வேதநர்க்குரக்ஷகனைப் பெறாததாபமும் மாறும்படியான குளிர்ச்சியென்றபடி. * * ॥௫॥

வெற்பையொன்றெடுத்து - கோகுல ஸம்ரக்ஷணார்த்தம் கோவர்த்தநமான வொருபர்வதத்தையெடுத்து, இத்தால் காருண்யாதிகள் வ்யஞ்ஜிதங்களாகிறன. வெற்பு - பர்வதம்; ஒற்க

மூ— நிற்குமம்மான்சீர்* கற்பன்வைகலே* * *॥ச॥

ஆ— டையனனவெம்பெருமான் தன்னுடைய காருண்யாதி கல்யாண குணங்களைக் காட்டியருள, நானுமவற்றைக்கண்டநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிஶய மென்னைக் கற்பிக்க, ஸர்வகாலமுமந்த குணங்களைக் கற்கப்பெற்றேனென்கிறார். ॥ச॥

(வைகலும்) தாரார் தடந்தோள்களுள்ளளவுங் கைநீட்டி

இ— வெற்பையொன்றெடுத்தென்கிறதற்கு வ்யாக்யாநமருளிச் செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) காருண்யாதி என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே ஸ்ரீநரக்ஷணோபயோகிகளான வாத்ஸல்யாதிகள் விவக்ஷிதங்கள். ஒற்கமின்றியே நிற்குமென்கிறதற்கு வ்யவஹிதாந்வயமருளிச்செய்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) இதற்கிப்படி அந்வயம் வ்யவஹிதமாமென்னுமிடம் மேலே ஸ்வாபதேஶத்திலே காணலாம், இத்தாலே ஹேதுமான வாக்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) கற்பன்வைகலே ன்கிறவிடத்தில் ஹேதுமத்தான வாக்யத்தை யருளிச்செய்கிறார்— (அவ்வநுபவேத்யாதியால்) ப்ரீத்யதிஶயமில்லாவிடில் வைகலுங்கற்கை ஸம்பவியாதிறே. வைகலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வகாலமுமென்று) சீர்கற்பனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்த குணங்களையித்யாதியால்) கற்கப்பெற்றேனென்றது நிரந்தரம் பேசப்பெற்றேனென்றபடி. * * * ॥ச॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

அவதாரிகை திருமடல்ப் பாசுரத்தாலே வ்யாவ்ருத்தமென்று காட்டுகிறார் (தாராரித்யாதியால்) ஸ்வாபதேஶம்:- தார் - மாலை,

ஸ— மின்றியே ஸ்வகல்யாணகுண ப்ரகாஶஸங்கோசமில்லாதே, ஒற்கம் - ஸங்கோசம், ப்ரகாஶஸங்கோசமிங்கேவிவக்ஷிதம். ஸ்வகல்யாணகுணங்களை யெனக்குநன்றாக ப்ரகாஶிப்பித்துக்கொண்டு என்றதாய்த்து. நிற்குமம்மான்சீர் - "விஶ்வமேவைதஜ்ஞாநம்" என்கிறகணக்கிலே யென்பொருட்டு நில்லாநிற்கிற ஸர்வேஶ்வரனுடைய குணங்களை, வைகல் - ஸர்வதா, கற்பன் - அப்யஸியாநிற்பன், நிரந்தரஞ்சொல்லாநிற்பனென்றபடி. ॥ச॥

மூ— வைகலும் வெண்ணெய்* கைகலந்துண்டான்* பொய்

ஆ - ஆராதவெண்ணெய்விழுங்கினவன்வெண்ணெயளைந்ததிருவுடம்

இ—உபகாரகாபேக்ஷிகளாலே, ஆர் - பூர்ணங்களான, தடந்தோள் கள் - விசாலங்களான ஸம்ஶ்லேஷிண்யாம்ஸங்கள், உள்ளளவும். வெண்ணெய்க்குடத்திலுள்ளளவும் புகும்படி, கைநீட்டி - கைகளை நீட்டி, ஸம்ஹத்திலே நவநீதம் பூர்ணமாயிருக்கச்செய்தேயு மாஸக்தியாலும் ஔத்ஸுக்யத்தாலும் தோள்களிரண்டும் குடத்துக்கு ள்ளே முழுகும்படி கைநீட்டியென்றபடி. ஆராத - ஸாபேக்ஷத் தாலுமாஸக்தியாலும் த்ருப்திவாராதபடியான, வெண்ணெய் - வெ ண்ணெயை, விழுங்கினவன் - எல்லாவெண்ணெயையுந் தானேயு ண்ணவேணுமென்று ஆசையாலே பக்ஷணம் பண்ணப்பற்ற மேவிழுங்கியேமுடித்தானென்றபடி. இதில் தோள்களென்கிற அபி வசநத்தாலே கைகலந்தென்கிறதினர்த்தமும் ஆராதவென்கிற பதத்தாலே வைகலுமென்கிற பதத்துக்கபிப்ராயமுங் காட்டப் பட்டதென்று கருத்து. பொய்கலவாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (வெண்ணெயளைந்தவித்யாதியால்) இதுக்கிப்ப டி தாத்பர்யமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; இங்கு பொய்கலவா தென்றது - தான்பண்ணின நவநீதபக்ஷணத்தில் பொய்கலவா தேயென்றபடி. அதாவது-க்ருஷ்ணன் வளையத்தாலே வெண்ணெ யைஸாஜித்துதிருவுடம்பை நிர்லேபமாக்கிக் கொண்டுவந்து ய ஶோதைப்பிராட்டி முதலானோர் நீ வெண்ணெயை ஸாஜித்தாயெ ன்றுபிடித்தால் "நான்ஸாஜிக்கவில்லை; என்னுடையகையைப்பார்; வாயைப்பா" ரென்று பொய்யைச்சொல்லும், அப்படி பொய்கல வாதே அந்த நவநீதபக்ஷணமெல்லாமெனக்கு ப்ரகாஶிதமாம் படி வெண்ணெயளைந்ததிருவுடம்போடே கூடவந்து ஸம்ஶ்லேஷி

ஶ— கைகலந்து - வெண்ணெயிலாஸக்த்யதிஶயத்தாலும் ஔஸ ஸுக்யத்தாலுமிடக்கையும் வலக்கையும்கலந்து, வைகலும் - ஸர்வதா, த்ருப்தியில்லாமையாலே யென்றுகருத்து. வெண்ணெ ய் - நவநீதத்தை, த்விதீயார்த்தே ப்ரதமா. உண்டான் - உண்ட வன், பொய்கலவாது - நவநீதபக்ஷணத்திலுமென்றேடுவம்

மூ— கலவாதென்*மெய்கலந்தானே * * ।௫।
கலந்தென்னாவி*நலங்கொண்டதன்*

ஆ— போடே கூடவந்து, தன்னுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்ய குணாபூர்ணனாக ஸ்வகாரியமாக காருண்யாதிஸய என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கையன்றியே, என்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தல்லது தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனைக் கொண்டென்னுடைய வித்தவுடம்போடே ஸம்ஸ்லேஷித்தருளினானென்கிறார். * * ।௫।

(கலந்தென்னாவி) இப்படி என்னோடே கலந்த சலவியாலே

ஸ்ரீ— த்தானென்கிறானென்று கருத்து. இத்தால் பரமாத்மாப்ராட்டியிலும் க்ருஷ்ணனுக்குத்தன்பக்கல் ஸ்நேஹமதிகமென்கிறானென்றதாயிற்று. இத்தால் ஜீவகாஸ்லேஷ சொல்லிற்று இனிப்பொய்கலவாதென்கிறது வடிவபேதமான நவநீதசௌர்யணத்தில் நயித்தாப்போலே ஸர்வஸ்வதானமான ஸம்ஸ்லேஷத்திலும் நயிக்கிறதென்று நினைத்து அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவிசித்ர ஸ்வபாவனைக்கொண்டென்னுமளவாலே)

ஸ்வாபதேசம்:- இந்த ஸம்ஸ்லேஷத்திலும் பொய்கலவாதே ஸம்ஸ்லேஷித்தானென்று ஸ்வாபதேசம் வக்தவ்யம். அதில் ஸம்ஸ்லேஷத்தில் பொய்கலக்கையாவது ஸ்வரூபத்தில் ஸ்ரீ கிரீடாதேயாயிருக்க காயிகமான்யஸம்ஸ்லேஷிக்கை, காயிகமான்யமாவது - நாம் ஸம்ஸ்லேஷியாவிடில் நமக்கு ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்ய ஸர்வஸ்வாய ம் ஸுஸம்பிக்கும், த்வாதஸ ஸம்ஸ்லேஷம் கர்த்தவ்யமென்கிற பாவமென்று கருத்து. பொய்கலவாதென்கிறவிது ஸாக்ஷாத்ருமாயிருக்கையாலே மேற்சொன்ன ஸம்ஸயத்துக்கும் வ்யாவ்ருத்தியாலேபோயகுமாம். என்மெய்கலந்தானே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்ராசியால்) ௫।

ஆறும்பாட்டு.

கலந்தென்கிறது ஹேதுவாமென்றுகாட்டுகிறார் (கலவியா

ஸ— ம்ஸ்லேஷத்திலும் பொய்கலவாதே, என்மெய் - என்னுடைய தேஹத்திலே, ஸ்வாபதேசம். கலந்தான்-ஸம்ஸ்லேஷித்தான் கலந்து - என்னோடேஸம்ஸ்லேஷித்து, என்னாவிநலங்கொ

மூ — புலன்கொண்மாணாய்* நிலங்கொண்டானே ॥௬॥
கொண்டானேழ்விடை* யுண்டானேழ்வையந்* தண்டாம

ஆ—தோற்பித் தடிமையாக்கினவிவன் எனக்கு ஸௌஹார்த்தமாகைக்காக, ஸகலஜந மநோநயநஹாரியான தன்னுடைய வழகிய திருவடியைக்காட்டி மஹாபலியை வஶீகரித்து இந்த லோகத்தையுங் கொண்டானென்கிறார். * * * ॥௬॥

(கொண்டான்) திருநாட்டிற்பண்ணும் ஸேவத்தை என்

இ—லேயென்று) என்னுவி நலங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்பித்தித்யாதியால்) என்னையிதிஶேஷ:. தோற்பித்தென்றது — "ஸ்வம்மே" என்றால் "அஹம்மே" என்கிற வ்யவஹார விவாதத்தை விடுவித்தென்றபடி. அடிமையாக்கினவனென்றது — என்னையுமிசையப்பண்ணினவனென்றபடி. என்னை ஶேஷித்வேந ஸ்வீகரித்தவன் நிலங்கொண்டானென்றவாறே எனக்காகக்கொண்டானென்று ஸித்திக்குமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) "என்னிற்றுணைபசங்கே" என்கிற பூர்வஸம்ஸார ப்ரகரணத்தாலே இக்க்ரமப்படி விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறதாகவுமாம். எனக்கு ஸௌஹார்த்தமாகைக்காக வென்கிறதற்குக்கொண்டானென்கிறதோடந்வயம். புலன்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) மாணுருவத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) வடிவு — விக்ரஹம், மாணாய்நிலங்கொண்டான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காட்டியித்யாதியால்) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

தண்டாமஞ் செய்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ப—றுதன்—ஜீவாத்மாவாகிற வாநஸ்தஸ்வை ஸ்வீகரித்தநாமன். புலன்கொண்மாணாய் — இந்த்ரியாகர்ஷகஸ்வரூபனாய், மாண் — ஸ்வரூபன், ஸ்வரூபவாமந பரமவாமியாயென்றபடி. நிலம் — ப்ருதிவியை, இது த்ரைலோக்யோபலக்ஷணமென்பாருமுண்டு. கொண்டான் — ஸ்வஹரித்தான். * ॥௬॥

தண் — ஶீதளமான, தாமம் — யாகமாக, ஸம்ஸாரதாப

மூ—மஞ்செய்தென்* னெண்டானானே* * ॥எ॥

ஆ—பக்கலிலே பண்ணி, தன்னோடு ஶேஷத்வ ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்றுள்ள வென்னுடைய அபிப்ராயத்தை த்தான் கைக்கொண் டென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின விவன் எனக்கு ஸாத்ம்யமாகைக்காக, இன்னம் எருதேழடர்த்தது துடக்கமாக ஸமஸ்த திவ்யசேஷ்டிதங்களை ப்பண்ணியருளாநின்றானென்கிறார். ॥எ॥

(ஆனான்) தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதசரித்ரமேயோ என்

இ—றார் (திருநாட்டிலித்யாதியால்) தான் என் எண்ணானான் என்றநயமாக்கி இதுக்கு ஸாத்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னோடித்யாதியால்) இம்மபிப்ராயத்தைத்தான் கைக்கொள்கையாவது - இத்தோடுஸத்ருஶமான அபிப்ராயத்தையுடையனாகை, அதாவது ஆழ்வாருக்கு ஶேஷமாய்க்கொண்டாழ்வாரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவேணுமென்று தானபிப்ராயிக்கை. ஸம்வாதத்திலஹி ஹேதுவமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ப்ரயோஜனமருளிச்செய்கிறார் (எருதேழித்யாதியால்) துடக்கமென்கிறவசத்தாலே அதிதயவாதாஸம் ஸங்க்ருஹீதம். இதுஉபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) * ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

ஏனமுமென்கிற ஸாத்ருஶ்யத்தாலே வ்யஞ்ஜிதமான ஸமஸ்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) யஶோ-த்ருகார

ஶ—ஷாரமாகையாலேஸ்ரீதஜமானவராஹவேஷமாகவென்றபடி. செய்து - பண்ணி, என்னையிக்கிஶேஷம். என்னை வராஹவேஷமாகநினைத்தென்றபடி. வராஹவேஷத்திலே பண்ணும்ஸௌந்தர்யத்தை என்பக்கலிலேபண்ணியென்கை. தான் - ஸ்வயம், என்னெண் - என்னுடையவென்னுக்கு ஸத்ருஶமானவெண்ணையுடையவனாக, எண் - அபிப்ராயம், ஆனான் - ஆனவன், ஏழ்விடை - ஸப்தவ்ருஷங்களை, விடை - வ்ருஷபம், கொன்டான் - ஜயித்தான், கொள்கை - ஸ்வீகரிக்கை, ஏழ்வையம் - ஸப்தலோகங்களை, வையம் - லோகம், உண்டான் - ப்ரளயகாலத்திலே திருவயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்தான். * * ॥எ॥

மூ— ஆனாயன்* மீனோடேனமுந்* தானானானென்னிற்*
றானாபசங்கே* ॥அ॥ சங்குசக்கர*மங்கையிற்கொண்டா*
னெங்குந்தானாய* நங்கணாதனே* * ॥கூ॥

ஆ—க்கு ஸௌஹார்த்தமாகச்செய்தருளிற்று தன்னுடைய திவ்யாவதாரங்களுமெல்லாம்என்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தத்தாலே எனக்கு ஸௌஹார்த்தமாகச் செய்தருளினானென்கிறார். * க ॥அ॥

(சங்குசக்கரம்)இப்படியெனக்காக ஸர்வயோநிகளிலும் வந்து

இ— னவமத்த லேபாட்டிலஹிவெர தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். பூர்வார்த்தத்தினர்த்தத்தைஸங்க்ரஹிக்கிறார் (தன்னுடைய திவ்யாவதாரங்களுமித்யாதியால்) என்னிற்றானாபசங்கே யென்றதையுரைக்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) இதுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) தானானானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்தருளினானென்று) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

நங்கணாதன் என்கிறதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெனக்காகவென்று) எங்குந்தானாய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பிறந்தருளுகிறானென்றது பிறந்தருளுகிறவனென்றபடி. அங்கையிலென்கிறதை யுரை

ப—என்னில் - என்விஷயத்திலே, தானாபசங்கே - தனக்குண்டானஸம்பந்தத்தாலே, ஆஸக்தியாலேயென்றபடி. ஸப்தமீ த்ருதீயாவிஷக்தா, எனக்கு ஸௌஹார்த்தமானதைக்காகவென்று ஸமிதம். ஆனாயன் - கோபாலனாக, ஆனான் - அவதரித்தான், மீனோடு - மத்ஸ்யத்தோடேகூட, ஏனமுமாய் - வராஹரூபனுமாக, மத்ஸ்யரூபனாகவும் வராஹரூபனாகவுமென்றபடி. ஏனம் - வராஹம். தானானான் - ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே அவதரித்தானென்கை. ॥அ॥

எங்குந்தானாய - தேவமநுஷ்யாதி ஸர்வஜாதியிலுமவதரித்தவனான, நங்கணாதன் - அஸ்மத்ஸ்வாமியானவன், அங்கையில் - ஸுந்தரங்களான ஹஸ்தங்களிலே, அம்சங்குசக்கரம் - ஸுந்தரங்களான ஸாயுதங்களை, கொண்டான் - ஸ்வீகரித்தான், தரித்தானென்றபடி. * க * ॥கூ॥

மூ—நாதன்ஞாலங்கொள்* பாதனென்னம்மா* னோதம்போற்கி
ளர்* வேதநீரனே* * * * ௱ம

ஆ—பிறந்தருளுகிறான், தன்னுடையதிருக்கைகளிலழகியதிருவாழி
யுந்திருச்சங்கமுமேந்தினவவ்வழகோடுகூடவந்துபிறந்தானென்கிறார்
(நாதன்) இப்படியெனக்காக ஸௌலப்யமான திருவவ
தாரங்களைப் பண்ணியருளின விவனுடைய விந்த நிரவதிகமா
ன வாஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தைப் பேசுமிடத்தில், கடலோதங்கி
ளர்ந்தாப்போலே கிளர்ந்துகொண்டு அவனைப் பேசக்கடவிய வே
தங்களே பேசவேண்டாவோவென்கிறார். * * ௱மு

இ—க்கிறார்(தன்னுடையவித்யாதியால்)அம்மென்கிறபதத்தை காகாக்ஷிந்யாயத்தாலே சங்குசக்கரங்களுக்கும் விஶேஷணமாக்க
லாமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) கொண்
டானென்கிற பதத்தை யுரைத்துக்கொண்டு பாட்டுக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏந்தினவித்யாதியால்) பாட்டுக்கிப்படி தாத்
பர்யம்கொள்ளாதபோது ப்ரயோஜநாதிஶயமில்லையென்றுகருத்து.

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

என்னம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இப்படியெனக்காகவென்று) ஞாலங்கொள்பாதனென்று வாமநாவதாரத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று நினைத்து அ
ருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யெத்யாதியால்) நீரனென்கிறதற்கு
ஓதம்போற்கிளர்வேதவென்று ஸமுத்ரஸத்ருஶவேத ப்ரதிபாத்ய
ஸ்வரூபவிஶேஷத்தைச் சொல்லுகையாலே பர்யவஸித்த ஸ
ர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகவென்று) நீரனென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹத்தையென்
று)ஓதம்போற்கிளர்வேதவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (பேசுமிடத்திலித்யாதியால்) நம்மால்வர்ணிக்க ஶக்யமன்றெ

ஶ—நாதன் - நாயகன், ஞாலங்கொள்பாதன் - த்ரிவிக்ரமதஶை
யில் ஸமஸ்தபூமியையுமளந்த ஸ்ரீபாதத்தையுடையவன், ஞாலம் -
ஸமஸ்தபூமி, என்னம்மான் - எனக்கு ஸ்வாமீ, ஓதம்போல் - ஸமுத்ரம்போ
லே, ஓதம் - ஸமுத்ரம், கிளர் - ஜ்ரும்பியாநின்ற, வேதநீரன் -
வேதங்களாலே ப்ரதிபாத்யமான நீர்மையை ஆஶ்ரிதவ்யாமோ

மூ— நீர்புரைவண்ணன்* சீர்ச்சடகோப* னோர்தலாயிரத்*
தோர்தலிவையே* * * * ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(நீர்புரை) அதிஶீதளமாய் ஸர்வஸமாஶ்ரயமான திருநிறத்தையுடையனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற மஹாகுணத்தை யுள்ளபடியே பேசிற்றித்திருவாய்மொழியென்கிறார். * * * * * * ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ— ன்றபடி ஓதமென்று ஜலத்துக்கும் ஸமுத்ரத்திற்கும்பெயர்.

✳ நிகமனம். ✳

நீர்புரைவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிஶீதளத்வாதியால்) சீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதியால்) ஓர்தல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளபடியேபேசிற்றென்று) இவையென்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியென்று) ||கக||

ப—ஸத்தையுடையவன், நீருடையவன்- நீரன், நீராவதுநிர்மல வேதங்களாலே சொல்லப்பட்ட நீர் வேதநீரென்று வ்யாக்யானஞ் செய்விஸ்தாரம். * * * ||௰||

சடகோபன் - சடகோபனாலே, நேர்தல் - நேரப்பட்ட, சொல்லப்பட்டவென்றபடி. ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இவை - இந்தபத்துப்பாட்டுகள், இதற்கு ஓர்தலென்கிறதோடே அந்வயம். நீர்புரைவண்ணன் - ஶைத்யாதிகளாலே ஜலத்துக்கு ஸத்ருஶமான வர்ணத்தை விஶேஷணமாகவுடையவனுடைய, புரை - ஸத்ருஶம், சீர் - கல்யாணகுணத்தை, வாத்ஸல்யத்தையென்னவுமாம். ஓர்தல் - நன்றாகவிசாரிக்கை, ஸம்யக்விசாரணத்தாலே சொல்லப்பட்டவையென்றபடி. பதவாதிகளான நேர்தல் ஓர்தலென்கிற ஶப்தங்கள் பதார்த்தையலக்ஷிக்கிறன. ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஶேவதி ஸ்ரீஶடகோப ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:,

ஶ்லோ—கா— (ஓடும்புள்ளேறி.)

ஸம்பூர்ணாம்ஸர்வஸேவ்யஸ்ஸுபகதரதி க்ஷாந்த்ரு
திவ்யைகநேதா கோவர்த்தநோத்த்ருதாஶ்ரித்
தநுஸ்பர்ஸிகௌவாக்தேஹதஸ்ஸ்ருஷ்டிம் । ஸ்வாதீநந்ரு
வ்ருத்தவிஸ்வஸ்தநவஸ்ஸாயுதாஸ்ஸேஷஸேஷ நீ
கோத்துங்கஸ்தாவாஸே ஸ்ரேயஸிஸ்வஜாதாம் ஸ்ரேய
ணேஸ்ஜ்ஜாதா॥ * * * * ॥௧௯॥

(ஸம்பூர்ணாம்ஸர்வஸேவ்ய) ஓடும்புள்ளேறி - செவ்வ
நெதியர்முதலான நித்யஸூரிகளாலே ப்ரத்யக்ஷஸேவ்யனு
மாய், (ஸுபகதரதி) வெம்மாவாய் கீண்டசெம்மா கண்ணனே -
விரோதிநிரஸநஸீலனான க்ருஷ்ணனுமாய், (க்ஷாந்த்ருதிவ்யைக
நேதா) கண்ணாவானென்றும் மண்ணோர்விண்ணோர்க்கு - ம
நுஷ்யர்க்கும் வானவர்க்கும் நிர்வாஹகனுமாய், (கோவர்த்த
நோத்த்ருதாஶ்ரித்) வெற்பையொன்றெடுத்து - தன்னையாஶ்ரயி
த்த கோகோபரக்ஷணார்த்தமாக கோவர்த்தநத்தை தரித்தவ
னுமாய், (ஸ்ரீதநுஸ்பர்ஸிகே) என்மெய்கலந்தானே - ஆழ்வா
ருடைய ஶரீரத்தில் அத்யாஸக்தனுமாய்; (வாக்தேஹ
த்ருஷ்டிம்) புலன்கொண்மாணாய் - பார்க்கிறபேர்களுடைய த்ரு
ஷ்டித்தாபஹாரியான வாமநரூபத்தை யுடையனுமாய், (ஸ
வாதீநந்ருவ்ருத்த) என்னெஞ்சாளனே - ஆழ்வாருடைய
ஸர்வஸ்வாபாரத்தை யுடையனுமாய், (விஸ்வஸ்தந) ஆ
லிலையன் மீதேறிடனும் - தன்னுடைய விஸ்வம்போலே அள
வில்லாத வாமஹாதிரூபங்களை யுடையனுமாய், (ஸாயுதா
ஸ்ஸேஷஸேஷ) சங்குசக்கரங்கைபிற்கொண்டான் - அழகியதி
ருக்கைகளிலே ஸுந்தரம் திருவாழிதிருச்சங்குகளை தரித்து
க்கொண்டிருக்குமவனாய், (நீகோத்துங்கஸ்தாவாஸே) ஞாலங்
கொள்பாதன் - நிகிலாத்மஸ்வாமீ எல்லார்தலையிலும் பரப்
பினதிருவடிகளை யுடையனுமாயிருந்த வெம்பெருமானிடத்திலே
ஸ்ரேயஸியான ஸுஜந்த்தை "ஓடும்புள்ளேறி" யென்கிற
ஸூக்தத்திலே ஆழ்வாருபகரித்தருளினாரென்கிறார். * ॥௧௯॥

ஸ்ரீமதேவேதாந்தகுரவேநம:.

முதற்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ—இவையுமவையுமுவையுமிவருமவருமுவரும்* யவையும்யவருந்தன்னுள்ளே

அ— (இவையும்) இப்படியெம்பெருமானென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினனென்கிறார், ஸ்வஸாத்ம்யக்ருதிநிர்வ்யாஜஸௌஹார்த்த விஷய

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமான்தன்னுடைய தேஹத்திலே கலந்தானென்று "பொய்கலவா" திருவாய்மொழியாலே கீழேபேசியிருக்க "என்னுடைச் சூழலுளானே" என்றும் "என்னருகலிலானே" என்றும்சொல்லுகைவிரோதமன்றோ, நாலாம்பாட்டுதுடங்கி தம்முடைய தேஹஸம்ஶ்லேஷத்தையே சொல்லுகையாலே பௌநருக்த்யமாகாதோ? என்னவாஶங்கிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது வக்ஷ்யமாணரீத்யா என்றபடி. அதாவது - தாம் ஸுஹ்ருதாநுஸந்தானத்தாலே அகலாதபடி தம்மை வஶீகரிக்கைக்காக சூழலிலேயிருந்தும் ஸமீபவாஸாதிகளிற்பண்ணும் ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாத்தையும் தம்மிடத்தில் பண்ணியும், அதில் பாஹ்யபாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் தமக்கு ஸாதித்தவநந்தரம் உத்தரோத்தர ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணியுமென்றபடி. ததாச "என்மெய்கலந்தானே" என்று ப்ரஸ்துதமான ஸம்ஶ்லேஷத்தினுடைய ப்ரகாரங்களை யிங்கு வ்யக்தியத்தாலே விஸ்தரிக்கிறதாகையாலே கீழ்ஶங்கித்த விரோதமும் பௌநருக்த்யமுமில்லையென்றதாய்த்து. இத்தாலே ஸங்கதியுஞ் சொல்லிற்றாய்த்து. * * * * * *

முதற்பாட்டு.

பதிகாரம்பத்தில் ஸர்வாத்மீயமான ஸர்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸாத்ம்யக்ருதவென்று) யவையும் யவருமித்யாதித்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிர்வ்யாஜஸௌஹார்த்தத்தாலே) ஆகியுமாக்கியுங்

ப— இவையும் - ஸமீபஸ்திதங்களும், அவையும் - தூரஸ்திதங்களும், உவையும் - மத்யஸ்திதங்களும், யவையும் - ஸர்வபதார்த்தங்களான ஸர்வாசேதநங்களும், இவருமவருமுவரும்யவரும் - ஸமீபதூரமத்யஸ்திதரான ஸர்வசேதநரும், தன்னுள்ளே ஆகியும் - ஸங்கல்பவிஷயத்திலே தன்பக்கலிலே யடங்கும்படி ப

மூ—யாகியுமாக்கியுங்காக்கு* மவையுட்டனிமுதலெம்மான்கண்
ணபிரானென்னமுதஞ்* சுவையன்திருவின்மணாளன

இ—ஶ்ரியப்பதியாய் ஸர்வஜகத்காரணபூதனானவன் என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள அபிநிவேசத்தாலே என்னைவஶீகரிக்கைக்காகவென்னுடைய சூழலிலேவந்துபுகுந்தானென்கிறார். *௧௦

இ— காக்குமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபயேத்யாதியால்) அவையுள்தனிமுதல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜகத்காரணபூதனானவென்று) என்னமுதஞ்சுவையென்கிறதை ஹேதுகர்ப்பமாக்கி இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) என்னுடைச்சூழலுளானென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (என்னைவஶீகரிக்கைக்காகவென்று) தானோட்டிவந்தென்கிறபடியே ஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேசமுடையவன் ப்ரதிஸம்ஶ்லேஷிக்க வேண்டுமாயிருக்க அதுசெய்யாதே சூழலிலே நின்றானென்றவாறே வஶீகரணவ்யாபாரமும் தோற்றுகிறதென்று கருத்து வஶீகரணம்விநாஸம்ஶ்லேஷம் ரஸ்யமாகாதிறே; என்னுடைச்சூழுளானே என்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடைய வித்யாதியால்)

ப—ண்ணியும், ஆகியுமென்றது-ஸங்கல்பவிஶிஷ்டஜ்யேஷ்டகம், ஆக்கியும் - ஸ்ருஷ்டிஸமயத்திலே யிவையெல்லாத்தையும் உண்டாக்கியும், காக்கும் - ரக்ஷிக்குமவன், அவையுள்தனிமுதல் - அந்த சேதநாசேதநங்களுக்குள்ளே அத்விதீயகாரணபூதன், ஸகலப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திகளுக்கு ப்ரயோஜகனென்றபடி. அவையுள் தனிமுதல் என்கிறவிடத்தில் - ஏகாரத்திற்கு தகாரப்ரவேசஷஸ்ரேஷ்டம் - வாக்யாலங்காரம். எம்மான் - ஸ்வாமீ, கண்ணபிரான் - க்ருஷ்ணனென உபகாரகன், என்னமுதம் - எனக்கு நிரதிஶயபோக்யபூதன், சுவையன் - ஸம்ஶ்லேஷத்திலே நிரதிஶயரஸிகனானவனென்றபடி. சுவை - ரஸம், சுவையையுடையவன் - சுவையன், இக்குணங்களுக்கெல்லாம் உத்தம்பகவிஶேஷணமசொல்லுகிறது, திருவின்மணாளன் - லக்ஷ்மீபதியான, மணம் - விவாஹம், மணமுடையவன்மணவாளன், வகாரம்விஹாய மணாளனென்றும் ப்ரயோகமுண்டு.

மூ— னென்னுடைச்சூழலுளானே* ॥க॥

சூழல்பலபலவல்லான்றொல்லையங்காலத்துலகைக்* கேழலொ
ன்றாகியிடந்தகேசவனென்னுடையம்மான்* வேழமருப்பை
யொசித்தான்விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா* ஆழநெடுங்கடற்

ஆ— (சூழல்பலபல) இப்படியென்னுடைய சூழலிலேவந்துபுகு
ந்து தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ப்ரஹ்மாதிஸர்வஸ்வா
மித்வ ரூபமான தன்னுடைய கல்யாண குணங்களையும் எனக்
குக்காட்டி என்னைவசீகரித்து பின்னையென்னருகே எழுந்தரு

✻ இரண்டாம்பாட்டு.✻

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி
யால்) அதில் (என்னருகேயித்யாதியால்) என்னருகலிலானென்
றது வ்யாக்யாநம். (எனக்குக்காட்டியித்யாதியால்) என்னுடை ய
ம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் சொல்லிற்று. (ப்ரஹ்மாதீத்யாதி
யாலே) விண்ணவர்க்கெண்ணலரியா னென்றதற்குத் தாத்பர்யம்
சொல்லிற்று. (தன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையென்று) பாட்டி.

ப—என்னுடைச்சூழல் - ஸமீபத்திலே, உளான் -
புகுந்தானென்றபடி. உள்ளேவர்த்திக்கிறவனுமான். ॥க॥

பலபல - அநேகப்ரகாரங்களான, சூழல் - வசீகரணோ
பாயங்களை, ஸ்த்ரீவசீகரணங்களான அவதாரங்களையென்ற
படி. வல்லான் - ஸமர்த்தனை, தொல்லை - ப்ராசீநமான,
அங்காலத்து - அழகியகாலத்திலே, காலத்திற்கு அழகு அவதா
ரயோக்யம். உலகை - லோகத்தை, ஸப்தலோகத்தையென்ற
படி. கேழலொன்றாகி - ஒருவராஹனாய், கேழல் - வராஹம்,
இடந்த - உத்தரித்தவனான, கேசவன் - ப்ரசஸ்தகேசனை, ப்ர
லயஜலத்திலே நனைந்தமயிர்முழுதை யுடையவனையென்றபடி. எ
ன்னுடையம்மான் - ஸ்வாமியான, வேழமருப்பை யொசித்தா
ன் - குவலயாபீடமென்கிற மஹாகஜத்தினுடைய தந்தத்தை பங்கமாக்கின
வனை, வேழம் - கஜம், மருப்பு - தந்தம், விண்ணவர்க்கு - ப்ர
ஹ்மாதிதேவர்களுக்கு, எண்ணல் - சிந்தநத்திற்கு, அரியான் - அ
ஸாத்யனை ஆழ - அகாதமான, நெடும் - தீர்க்கமான, உறுத்தா
மைக்காழம் - இடம்போருமைக்கு தைவ்யமும். கடல் - ஸமு

மூ— சேர்ந்தானவனென்னருகலிலாமனே * * ‖ உ ‖
அருகலிலாயபெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதல்வன் * கருகியநீலநன்
மேனிவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன் * பொருசிறைப்

ஆ—ளினுரென்கிறார். * * * ‖ உ ‖
(அருகலில்) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பெரியதிருவடியை [illegible]

இ—ல் [illegible] ‖ உ ‖

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

அருகலிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible]) ஆயமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் ([illegible]) பெருஞ்சீரென்கிறதை யுரைக்கிறார் ([illegible]) அமரர்களாதிமுதல்வனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அமர்வறுமித்யாதியால்) [illegible] தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ([illegible] த்யாதியால்) பொரு

ப—[illegible] சேர்ந்தான் - [illegible], அவன் - [illegible] [illegible] வந்தவன், என்னருகலிலான் - என்னுடைய [illegible] [illegible], அருகல் - [illegible], அருகலிலே [illegible] அருகலிலான். * * * ‖ உ ‖

அருகலில் - [illegible], அருகல் - க்ஷயிக்கை, இது [illegible] [illegible] [illegible] வென்றதாயிற்று. ஆய - ஆன, நல்லதானவென்றபடி. [illegible] மானவென்றதாயிற்று. பெருஞ்சீர் - [illegible] யுடையவனை, அமரர்களாதி - [illegible] [illegible], முதல்வன் - [illegible], கருகிய - [illegible] [illegible], நீலம் - நீலரத்நம், நன்மேனிவண்ணன் - [illegible] [illegible] னை, செந்தாமரைக்கண்ணன் - [illegible], பொருசிறை - [illegible] [illegible] வக்ஷங்களையுடையனை, பொரு - [illegible]

மூ— புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிக்கேள்வ* னொருகதியின்
சுவைதந்திட்டொழிவிலனென்னோடேனே* ॥௩॥

ஆ— மாகவுடையனைப், ஸ்ரிய:பதியாயிருந்தவெம்பெருமானென்ன ருகேவந்து பின்னையொருபடியா லென்னோடு ஸம்ச்லேஷித்துவி ட்டிலன், ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ச்லேஷியாநின்றா னென் கிறார். * * * * ॥௩॥

இ—சிறைப்புள்ளுவந்தேறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (பெரியவித்யாஷியால்) பூமகளார் கேள்வன் என்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிய:பதித்வாஷியால்) ப்ரகாரண ஸாம்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னருகேயித்வாஷியால்) ஒருக தியின்சுவை தந்திட்டொழிவில னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலுமித்வாஷியால்) என்னோடேனே என் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமி த்வாஷியால்) ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்றது வக்ஷ்யமாணரீத்யா யஸோதாஸ்தநந்தயாதி ஸம்ச்லேஷப்ரகாரங்க ளெல்லாத்தா லுமென்றபடி. இப்பாட்டில் ஸ்த்ரீஸ்தந்யபானம் ய சோதைக்கு முலைக்கணமாய்க்கொண்டு தமக்கு ததீயம்ஸம்ச்லே ஷப்ரகாரங்களெல்லாவத்தையும் தருகிறானென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக் கைக்காகவென்றுகருத்து. * * ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ச்லேஷியாநின்றானென்று சொ

ப—க்ருத, சிறை - பக்ஷம், புள் - பக்ஷிராஜனை, உவந்தேறும்-இ வனை பெறப்பெற்றோமேயென் றுகந்தாரோஹிக்குமவனை, த னி - லௌஸ்யபதத்தாலே ஸூசிதீயமான, பூமகளார்கேள்வன் - ப த்மவாஸிநியான பிராட்டிக்கு வல்லபனானவன், ஒருகதியின்சுவை - ஒருவழியால்வந்த ரஸத்தை, ஸம்ச்லேஷத்திலொருப்ரகாரத்தா ல்வந்த ரஸத்தையென்றபடி. தந்திட்டு - தந்து, இட்டென்று ஸாவதாரணமாயொரு. ஒழிவிலன் - விடுகிறிலன். என்னோ டேன் - என்னோடு ஸஹவத்ஸராதன், உபாஸமைஷஸ்வ தர்க ஐத்வயம். ஸர்வவிதஸம்ச்லேஷமும் தாராநின்றானென்றபடி.

மூ—உடனமர்காதல்மகளிர்திருமகள்மண்மகளாயர்* மடமகளெ

ஆ—(உடனமர்) இனி மேலவன்கலந்தருளினகுணத்தை ச்சொல்லுகிறார். பெரியபிராட்டியாரும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியாரும், நப்பின்னைப்பிராட்டியு, மவனுக்கு திவ்யமஹிஷிகள். வ்யூஹவ்யூஹ ரிக்ஷாதி ஸஹஸ்ரேகங்கரு மவனுக்கு ஸ்ரீ தேவாவகாரணம். இந்த

இ—ல்லியானபின்பு மேனுமத்தவர்த்தாரங்களையே சொல்லுகை வ்யாக்ஷேபகியன்றோ? ஸர்வவர்த்தாரத்தானுமென்று ஸாமேந்யந சொன்னதை ஒக்கலையானே தோளிணையானே உதராதிவர்த்தாரஙண விசேஷித்துச்சொல்லுகிறதென்னில்; அப்போது உக்தார்த்தஸ்யவிவரணமாத்ரமாகையாலே வர்த்தாபாஜநாதிசய மில்லையேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இனிமேத்யாதி) குணகேயநம் ஸாத்ம்யபோகவர்த்தனாக்ஷேப மானவர்த்திவாக நத்த்வமாகையால் வர்த்தாபாஜநாதிசயமுண்டென்று கருத்து. இவ்வர்த்தமே ல்வ்யாவ்யாநத்திலே ஸாத்த்வமே என்கிறவுக்தத்தாலே ஸூசிதம். ஸாத்ம்யபோகாநுகூலமாவது:— பரிவர்த்தபரிவர்த்தனமாம் ஸாத்மிகஸாத்மிக உத்பராத்பரபோகங்களை க்கொடுக்கை. திருமகளென்கிறதைபுரைக்கிறார் (பெரியபிராட்டியாருமென்று) மண்மகளென்கிறதை புரைக்கிறார் (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியுமென்று) ஆயர்மடமகளென்கிறதை புரைக்கிறார் (நப்பின்னைப்பிராட்டியுமென்று) உடனமர்காதல்மகளிரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதியால்) ஆருமுலகமும்மூன்றே

ப—திருமகள் - ஸ்ரீதேவீ, மண்மகள் - பூமிதேவீ, ஆயர்மடமகள் - கோபவம்சத்திலுதித்தவளாய் மௌக்த்யபான நீளாதேவீ, என்றிவர்மூவர் - ஸர்வம், உடனமர்காதல்மகளிர் - உடன் - ஸஹவாஸத்தோடேகூட, அமர் - வர்த்தமாநிகையில், காதல் - அத்யந்தராகத்தை யுடையரான, மகளிர் - மஹிஷிகள், ஆருமுலகமும் - ஆளப்படாநின்றபோகங்கள், பரமபதம் விதிபாஜ்யமான போகங்க ளென்றபடி. மூன்றே - க்ருதகம் - அக்ருதகம் - க்ருதகாக்ருதகமென்று த்ரிவிதங்களானபோகங்கள், அவை - அந்தபோகங்களை, ஒக்க - ஸமமாக, தாரதம்யவிநா என்றபடி. உடன் - கூட, ய

மூ—ன்றிவர்மூவராளு மூலகமும்மூன்றே* உடனவையொக்கவி
ழுங்கியாலிலைச்சேர்ந்தவனெம்மான்* கடன்மலிமாயப்பெருமா
ன் கண்ணனென்னொக்கலையானே* * ||ச||
ஒக்கலைவைத்துமுலைப்பாலுண்ணென்றுதந்திடவாங்கிச்*

ஆ—லோகங்களினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராதிகளவனுக் குறியெ. இன்னுமபரிச்சேதமாயாச்சர்யமான கல்யாணகுணங் களையுடையனாயிருந்தகண்ணன், யசோதைப்பிராட்டி யொக்க லையிலே யிருந்தருளுமாப்போலே யென்னுடைய வொக்கலையி லே யேறியருளினானென்கிறார். * * * ||ச||

(ஒக்கலை) ப்ரஹ்மாதிஸ்தாவராந்தமான ஸமஸ்தத்துக்கும் ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸம்ஹர்த்தாவாய், ஆச்சர்யசேஷ்டிதனுமாய்,

இ—என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவீத்யாதியா ல்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த்ரலோ கங்களித்யாதியால்) கடன்மலிமாயப்பெருமான் கண்ணனென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னமித்யாதியால்) எ ன்னொக்கலையானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யசோதையித்யாதியால்) * * * ||ச||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

நக்கபிரானித்யாதி தோற்றியவித்யத்துக்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாதீத்யாதியால்) ஈசனென்கிறதையுரைக் கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) மாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆச்சர் யேத்யாதியால்) ஸர்வேச்வரத்வத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்

ப—ஏக என்றபடி. விழுங்கி - நிகீர்ய, ஆலிலைச்சேர்ந்தவன் - வட பத்ரத்திலே சயிதனான, எம்மான் - இவ்வபதானத்தாலே யென் னை அடிமைகொண்ட ஸ்வாமியான, கடல் - ஸமுத்ரத்திற்காட்டி லும், மலி - மிகுந்த, மாயம் - ஆச்சர்யமான குணசேஷ்டிதங்க ளையுடைய, பெருமான் - ஸர்வேச்வரனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ண ன், என்னொக்கலையான் - தேவதாஸர்வஸுலபனானான். * ||ச||

நக்கபிரானோடு - நக்நனான உபகாரகனோடே, திமம்ப ரதயாஸுலபனைப் ஸம்ரக்ஷிக்குமுபகாரகனான ருத்ரனோ

மூ—செக்கஞ்செகவன்றவள்பாலுயிர்செகவுண்டபெருமா* னக்
கபிரானேடையனுமிந்திரனும்முதலாக* வொக்கவுந்தோற்றிய
வீசன்மாயனென்னெஞ்சினுளானே* * ||ரு||

ஆ—விரோயிநிரவஸநவஸஹாவனுமாயிருந்தவவன் என்னொக்கலை
யிலேதானிருந்தவிருப்பு எனக்கு ஸாக்ஷித்தவாறேஎன்மார்பிலேவ
ந்திருந்தருளுநின்னன்கிருர். * * ||ரு||

இ—கிருர்(விரோயீ க்ராஷியால்)ஸம்ஶ்லேஷகயஜத்துக்கஹிவ்ரு
தாஜம்த்தை வெளியிடுகிறார் (என்னொக்கலைபி க்ராஷியால்) என்
னெஞ்சினுளானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்மார்பிலேபிக்ராஷி
ல்)". வடஉஉஷெவகீஜறாவெகஶிரஃகஜஜாஸ" தடத்தில்போலே
யென்றபிப்ராயம். ஒக்கலையானே தோளிணையானே என்றுவடு

ஶ—டேகூடவென்றபடி.அயனும் -சஜனும்,இந்திரனும் – ஊஷ்ரு
னும், முதலாக - ஈஷ்ரஸஹித ஷ்ஹெஷ்ரர்களாதியாக வெ
ன்றபடி. ஸவஜக்திஶோஷீ. ஒக்கவும் – யாஶவக' யதாஸ
ஐமாக, ஸொநஸ்ரஜ்ஜ ரகிநகெ ஷ்ஹாஷிகளுக்கும் ஸாவராங்
களுக்கும் ஒருவாசியின்றியே யென்றபடி. ஸஂகூ ராதிரிகப
தளாவஐெரணகியாவக. ஒக்கவுமென்கிற ஸஜாஷ்யத்தா
லே ஷ்ஹாஷிஸ ஷ்ரகுமே ஐஹாதிஶயமாயிருக்க யதளா
வஜஜெரண தகஸ ஷ்ரகுஜதிஶயாஜாமென்று தோன்றுகிற
து. தோற்றிய – தோற்றுவித்த, ஸ்ரஷித்தவென்றபடி. ஈசன்-
நியஜாவான, மாயன் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனான, ஒக்கலைவைத்து-
வடுதனையானவள் ரகத்ரவஜஸவாஶமூஹமத்திலே க்ருஷ்ண
யெடுத்துக்கொண்டு, முலைப்பாலுண்ணென்று - ஸ்தந்யத்தை ஸாஜி
யென்றுசொல்லி, தந்திட – ஸ்தந்யத்தைக்கொடுக்க, வாங்கி – ஸ்வீ
கரித்து, செக்கஞ்செக – நஶிப்பிக்கவேணுமென்கிற வடுத
நாஜிஸம்யிபானது நசிக்கும்படி, செக்கம்செகுத்தல் - முடித்
தல், நாஶமென்றபடி. அன்று – அவ்விஷ்காலே, உயிர்செக-
ப்ராணன்நசிக்கும்படி, அவள்பால் – அவளுடையஸ்தந்யத்தை,
உண்டபெருமான் – ஸாஜித்தஸவெஸ்வரன், என்னெஞ்சினுளா
ன் – ஜகஜஸஹவத்ஷிபாறுன். * * ||ரு||

மூ — மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான் மற்றும்யவர்க்குமஃதே * காய
முஞ்சீவனுந்தானே காலுமெரியுமவனே * சேயனணியன்

ஆ — (மாயன்) தேவாதிசரீராதிகளுக்கும் தத்கதரான ஜீவர்களுக்கும் ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளுக்கு ஆதாரமாய், ஆஸ்ரிதஸுலபனாய், அநாஸ்ரிதர்க்கு துர்லபனாய், துர்லபனாயிட்டு அவர்களைத்தனையேனும் முகம்பாரானாகிலும் அவர்கள் ஊருக்குங்கூட துர்லபனாயிருந்தவன் என்னெஞ்சிலே வெமு

இ — வெகுதூரங்களிலே தம்முடைய வாத்ஸல்யாதிகுணங்களை யெபே கையாலிப்பாட்டிலே நெஞ்சுஸஹம்வக்ஷஸ்ஸிலே காட்டுகிறதென்று கருத்து. * * * * ௫

* ஆறும்பாட்டு. *

காயமுஞ்சீவனுமித்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (தேவாதீத்யாதியால்) அணியனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) சேயனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (அநாஸ்ரிதேத்யாதியால்) யவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங் கோசரமல்லனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (துர்லபனாயிட்டு இத்யாதியால்) என்னெஞ்சினுள்ளானென்கிற ஸநாவாதப் ஸம்பாஜநமாகைக்காக இதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (தானென்மார்

ஶ — காயமுஞ்சீவனுந்தானே — காயஸ்ஸ தேவாதிசரீராணி ஜீவஸ்ஸ ஸர்வே, தேஹாபஸரீரகளென்றபடி. காலும் — வாயுஸ்ஸ, எரியும — ஜ்வலநஸ்ஸ, அவனே — ஸ ஏவ, அணியன் — ஸமீபஸ்தன் ஆஸ்ரிதாநாதிகளாவர். சேயன் — தூரஸ்தன். துர்லபன் அநாஸ்ரிதாநாதிகளாவர். அவர்களதிசயித ஜ்ஞாநஸக்திகளான ளானாலோவென்ன வருளிச்செய்கிறார், (யவர்க்குமித்யாதி) யவர்க்கும் — எல்லார்க்கும், அதிசயித ஜ்ஞாநஸக்திகளானவர்களுக்குமென்றபடி. சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன் — மனஸ்ஸுக்கு கோசரமல்லாததோடு வாக்குக்கும் கோசரமல்லாதவனென்றபடி. என்னெஞ்சினுள்ளான் — இப்படி இருந்து வைத்து என்னுடைய மார்பிலேயிராநின்றவன் மாயன் — ஸ்வஜாதீயத்வேந, உகந

மூ—யவர்க்குஞ்சிந்தைக்குங்கோசரமல்லன்* தூயன்றுயக்கன்மய

ஆ—ந்தருளியிருக்கவிருப்புஸாத்த்விகரோடேஸம்ஶ்லேஷைகவ்ர தராஜனாய்ப் தன்னுடையகுணங்களாலும் செயல்களாலும் என்னைநைவித்து என்னையறிவழித்துக்கொண்டு பெரியதிருவடி திருத்தோளிலேயிருந்தருளுமாப்போலே என்னுடைய தோளிலே யேறியிருந்தருளினான், இப்படி மற்று மற்றேனுமொருவனுக்குச்செய்தருளினானோ, ஒருவனுக்கென்பக்கலுள்ள ஸந்நிவேஶ

இ—பிலேயித்யாதியால்) தூயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷைகேத்யாதியால்) ஸாத்விகாவிபான, ரூபஸௌம்யம் ஸவித்யாராஹித்யாதிரூபவைஸாத்விகளெல்லாம் மனனகம் ஐத்யாதிகளிலே உக்தங்களானவையாலே இங்கே யாஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷாதிஶிக்ஷ வ்ருதராஜநாஹிஸயிராஹித்யரூப ஸாத்விகமென்றுகருத்து. துயக்கனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) துயக்கென்றதிங்கு ஜநக்ஷோபகரகுணமாய்க்கொண்டு குணாதிவ்ருகாரஜநக ஜ்ஞாநவிப்ரமயித்ருவமென்று கருத்து. மயக்கனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ஜ்ஞாநா திஸங்கோசநத்தாலே மோஹிப்பித்துக்கொண்டென்றபடி. தோளிணையானென்கிறவிடத்தி லிணைஸப்தத்தாலே ஸாம்யவாத்ஸல்ய ஸூசிதமாகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) மற்றும்பவர்க்கும்அஃதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) மாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஒருவனுக்கித்யாதியால்) ஸத்வஜ்ஞா

ஶ—ஸம்ஶ்லேஷைகவ்ரதராஜனாய்க்கொண்டென்றபடி. துயக்கன் - துயக்கு - ஜநக்ஷோபம், துயக்குப்பண்ணுமவன் துயக்கன், ஸௌந்தர்யாதிகளைக்காட்டி ஜநக்ஷோபகரனாய்க்கொண்டு, மயக்கன் - ஜ்ஞாநாதிஸங்கோசநத்தாலே மோஹகனாய்க்கொண்டு, என்னுடைத்தோளிணையான் - ஜீயாம்ஸயாஶ்ரிதவத்ஸலயானான், இணையாயும், இணையிலேயிருக்குமவன் இணையான். மற்றும்யவருக்கும் - இன்னுமாரேனுமொருவருக்கும், அஃதே - இதுண்டோ

மூ—க்கனென்னுடைத்தோளிணையானே* * ॥கூ॥

தோளிணைமேலுநன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலுந்* தா
ளிணைமேலும்புனைந்ததண்ணந்துழாயுடையம்மான்* கேளி
ணையொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி* நாள

ஆ—மிருக்கும்படியே, யிதென்கிறார்.* * * ॥கூ॥

(தோளிணை) தம்மோடு கலந்தருளுகைக்காக எம்பெரு
மான் தன்னுடைய நிரவயிகமாய் நிரவதிகமாய் ஸ்வாபாவிக

இ—ஹிதிவெஸாபிவாஸ்யவைகுவிலக்ஷிதமென்றுகருத்து. ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

பாட்டிலஹிவெதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (தம்மோடிதூர
ஷியால்) தம்மோடுகலந்தருளுகைக்காக நிரவயிகமாய் நிரவ
திமாய் ஸ்வாபாவிகமானவென்றநுயம். கேளிணையொன்றுமிலாதா
னென்கிறவிடத்தி லசமர்த்திக்கிற வைலக்ஷண்யத்தைபருளிச்செய்கி
றார் (நிரவயிகமாயென்று) இத்தைபுரைக்கிறார் (நிரவதிக
ஸ்வத்தாலே) கிளருஞ்சுடரொளிமூர்த்தி யென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகத்வாதியால்) வடிவையும்

ஶ—இந்தவக்கியமுண்டோவென்னைக.ஊதவனவமாயன்- குஸ்யப்
ஹரிதன். * * * * * ॥கூ॥

கேளிணையொன்றுமிலாதான் - கேளென்றும் இணையென்
றும் இந்தஸப்தத்வயமும் ஸத்ருஸவாசி, தயாவ தன்னுடைய
ஸௌஹார்த்தாதிசயத்துக்கும் வைலக்ஷண்யத்துக்கும் ஸம்ஷிஷ்த்து
ம்ஸத்ருஸமில்லாதவனென்றபடி. கிளருஞ்சுடர்- ஜ்ஞானசக்த்யாதி
யாகமாய், ஒளிமூர்த்தி - ஸ்வப்ரகாசாத்மகமான திரு
மேனியையுடையவனென, இது அம்மானுக்கு விசேஷணம். தோ
ளிணைமேலும் - புஜத்வயத்தின்மேலேயும், நன்மார்பின்மேலும்-
ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷணமான வக்ஷஸ்ஸின்மேலேயும், சுடர்முடிமேலு
ம் - தேஜோரூபகிரீடத்தின்மேலேயும், தாளிணைமேலும் - ஸ்ரீ
சரணாரவிந்தத்தின்மேலேயும், புனைந்த - சாற்றப்பட்ட, தண்ணந்
துழாயுடை - ஸீதளமாய் ஸுகந்தமான திருத்துழாயையுடைய
வனென, அம்மான் - ஸ்வாமியானவன், நாள் - ப்ரத்யஹம், அணை

மூ—ளைந்தொன்றுமகலானென்னுடைநாவினுளானே* ௭॥
நாவினுணின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லா* மாவியுமா
க்கையுந்தானேயளிப்போடழிப்பவன்றானே* பூவியலுற்றட

ஆ—மான அழகுக்குமேலேதன்னோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத
ண்ணந்துழாய் கொண்டணிந்து, ஒருக்ஷணமாத்ரமும் மென்னைவிடி
ல் பசிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவனைப்பற்றிக்கொண்டு, என்னுடையநா
விலேவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். * * ௭॥

(நாவினுள்) ஸாமுஸக்ஷ்மவேஷவ்ருத்திவாசஞ்ஞைப் சக்ஷுர்வ
வஶ்யதிவ்ருவ்ருத்திமேதஸ்ஹத்தனைய் நிவிஶஜஹஷ்டுபவிஷ்வப

இ—த்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றேடித்யாதியால்)
நாளணைந்தொன்று மகலானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்) * * * ௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாமாவியு மென்கிறதற்குத் தாத்ப
ர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாம்யேத்யாதியால்) ஆக்கையுந்தானே யெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தஸ்வரூபேத்யா
தியால்) அளிப்போடழிப்பவன்றானே யென்கிறதற்குத் தாத்ப
ர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவிஶேத்யாதியால்) பூவியலென்கிறதற்குத்

ஈ—ந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து, ஒன்றுமகலான் - ஶம்ஷத்தும்விஶ்லேஷி
யாதவனைப்பற்றிக்கொண்டு, என்னுடைநாவினுளான் - ஶீயஜிஹ்வாக்ர
வர்த்தியானான், எனக்கு ஸூக்திவிஷயனானானென்பாருமுண்டு. ௭॥

நாவினுணின்றுமலரும் - ஜிஹ்வையிலிருந்து வர்த்தியாநின்ற,
ஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம் - ஜ்ஞானஹேதுவான ஸகலவித்யை
களுக்கும், ஆவியுமாக்கையுந்தானே - ப்ராணஸ்தாநீயமான ஸ
கலமும் ஶரீரஸ்தாநீயமான ஶப்தமும் தானே யாயிருக்கும்,
ஶப்தார்த்தஸம்பந்தஸ்வரூபவிஶேஷணங்களாக ஸாதாரணாயிகார
ணும். அளிப்போடு - ரக்ஷணத்தோடேகூட, அழிப்பவன் - ஸம்
ஹரிக்குமவன், தானே - ஸ்வயமேவ, ஜகதாதிர்விஶேஷ: பூவிய
ல் - புஷ்பஸ்வபாவன், ஸௌகுமார்யனென்றபடி. நாற்றடத்தோ
ளன் - உதாரஸம்வ்ருதமாய் விஶாலங்களான புஜங்களையுடைய

மூ—ந்தோளன்பொருபடையாழிசங்கேந்தும்*காவிநன்மேனி
க்கமலக்கண்ணனென்கண்ணினுளானே* ॥ அ॥
கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன் கண்க

ஆ—ஸ்ரீமனுப்வாஷ்ஷஹாவஸவாகாஜாரனுப்வதாறூஜனுப்ஸம்வ
வகூமஹாயானுப்ஞநீலாஸமனஸ்யாமனுப் கமலபத்ராக்ஷனுமிருந்த
வன் என்கண்ணுக்குள்ளேபுகுந்தருளினுனென்கிறார். ॥ அ॥
(கமலக்கண்ணன் (ஸ்ரூஹாதிஸலாவாராஜமான லக்ஷணத்தை
யும் படைத்தருளினகமலக்கண்ணன் என்கண்ணினுள்ளே புகு
ந்தருளினுன் நானும்அவனை யென்கண்களால் காணப்பெற்றேன்

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாஷ்ஷத்யாதியால்) ஹாலஹா
விகாஸம், தத்துவாகாரம், ஹலவிதவாஷ்வதாகாராஜகி
யாவம் நாற்றடந்தோளனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வதாஹஜ
னுமென்று) பொருபடையாழிசங்கேந்து மென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வெத்யாதியால்) காவிநன்மேனி
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜலதவரெத்யாதியால்) கமலக்கண்ண
னென்கிறதையுரைக்கிறார் (கமலெத்யாதியால்) ॥ அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

கமலத்தயனித்யாதி உலகமாக்கி யித்யகத்திற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரூஹாதீத்யாதியால்) கண்ணினுள்ளானெ
ன்று கீழ்ப்பாட்டில் ஸாமாநாதிகரண்யம் சொல்லிற்று, இங்
கே அதில் கவஷ்யத்தைச்சொல்லுகிறதென்று காட்டுகிறார் (கண்
ணினுள்ளேயித்யாதியால்) காண்பனென்பதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) வக்ஷாஜநஞ்ஞாநவிஷய

ஸ—வன், பொருபடையாழிசங்கேந்தும்- யாஜாயமாயாயுத
மான வகூஸம்வபான்,பொரு - யாஜம், படை - ஆயுதம்,கா
விநன்மேனி - காஷபமாஸநவிரஹன், காவி - காவபம்
கமலக்கண்ணன் - ஸவவியுன ஸம்பரீகாக்ஷன், என்கண்
ணினுளான் - என்னுடைய வக்ஷஸ்ஸுக்குள்ளே புகுந்தான், வ
க்ஷவிஷயனுனென்னவுமாம். * * ॥ அ॥
கமலத்து - கமலஷ்ஷுன, கமலாஸநனனவென்றபடி. அய

மூ—ளாலே* யமலங்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி*
கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானொடுந்தோற்றி* யமல
த்தெய்வத்தோடுலகமாக்கியென்னெற்றியுளானே ॥கூ॥

ஆ—ன், அவனும்தன்னுடையஸ்ரீதலமான அழகியதிருக்கண்களா லேயென்னுடைய ஸம்ஸாரஸம்பந்தங்களும்போம்படியென்னைக்கு

இ—கும் சொன்னபடியன்று. ஸகுணாதிகரணங்களாலே அநுப வகிக்கிறதாக வொருநாநவஸாவநாலுக்ஷத்தை யென்றபடி. இவ்வமைப்பும் "வ்ருக்ஷித்தாப்போலே தம்முடையதிருவுள்ளத்தி லேஅநுபவித்து" என்று வாயுந்திரையுகளின் வ்யாக்யத்திலே அருளிச்செய்கையாலே ஸாதிதம். அவன்கண்களாலே யென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுமித்யாதியால்) கமலக்கண்ணனென்கையாலே அவன்கண்களென்கிறவிடத்தில் க ண்ணுக்கு ஸ்ரீதலங்களாதிகள் ஈஷிவ்யங்களென்றுகருத்து. அமல ங்களாகவிழிக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அமலஸஹம் இங்கே பாவாபாவ

ஸ—ன்நம்பியென்கிறதை நம்பிஅயனென்றுமாறுக. நம்பி - பூர் ணன், ஜ்ஞாநாதிபூர்ணனென்றபடி. அயன்தன்னை—அஜ னை, தன்னையென்று அநுவாதமும். கண்ணுதலானொடும் - க ண்ணைநுதலிலேயுடையவனோடேகூட, நுதல் - லலாடம், ருத் ரனோடேகூடவென்றபடி. தோற்றி - தோன்றப்பண்ணி, ஸ்ருஷ் டித்தென்றபடி. அமலத்தெய்வத்தோடு - ஸம்ஸாரரான தேவ ஜாதியோடே, உலகமாக்கி - லோகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்வபா வனென, நெய்யுண்ணியென்னுமாப்போலே ஆக்கியென்றது ஆ க்கும்ஸ்வபாவனென்றபடி. கமலக்கண்ணன் - புண்டரீகாக்ஷன், என்கண்ணினுள்ளான் - என்னுடைய சக்ஷுஸ்ஸுக்குள்ளேயிரா நின்றான், காண்பன் - காணாநின்றேன், நாஸிதிஸேஷ:. அவன் அந்தகமலக்கண்ணன், கண்களாலே—நயநங்களாலே, அம லங்களாக- நமங்கள்போம்படியாக, மலம் — பாவம், தக்காய மான ஸம்பந்தத்தைக்காட்டுகிறது. ஸம்பந்தம்போம்படியாகவெ ன்றபடி, விழிக்கும்- கடாக்ஷியாநிற்கும் - ஐம்புலனும் - வைஷ யிகங்களும், அவன்மூர்த்தி - அவனுக்கு ஶரீரம்போலேவியோ

மூ—நெற்றியுணின்றென்னையாளுகிரைமலர்ப்பாதங்கள்சூடி*கற்றைத்துழாய்முடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத்தொழுவார்* ஒரொற்றைப்பிறையணிந்தானுநான்முகனுமிந்திரனு* மற்றையம

ஆ—ஷிரப்பார்த்தருளாநின்றான், இப்படி மற்றுமுள்ள ஶ்ரோத்ராதி ஸகலகரணங்களாலும் அவனையேஹ்ஜிக்கப்பெற்றேன் நிரவயிகமான நிரதிஶயபோக்யதையை அனுஸந்தித்தவாறே பின்னையென்னெற்றியுள் நின்றருளினனென்கிறார். * * * ॥௯॥

(நெற்றியுள்) ஶ்லோகாதிஸகலதேவதைகளும், நெற்றியுள் நின்றென்னையடிமை கொண்டருளுகிற இந்த திருவடிமலர்களைச் சூடிக்கொண்டு, கற்றைத்துழாய் முடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத் தொழுவார், அவனை ஸர்வேஶ்வரனைப் ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணி

இ—வாழியாய்க்கொண்டு ததீயமான ஸம்பந்தத்தை யுணர்கிறதென்றுகருத்து. ஐம்புலனுமவன்மூர்த்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பாட்டில் ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிகேத்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

ஒற்றைப்பிறையித்யாதி எல்லாமித்யாதி ஸாரஹிக்கிறார் (ஶ்லோகாதித்யாதியால்) ப்ரபத்தியைத் தையுரைக்கிறார் (நெற்றியித்யாதியால்) வாக்யார்த்தத்தை ஸுஸ்பஷ்டமருளிச்செய்கிறார் (அவனேபித்யாதி எம்பெருமானென்னுமளவாலே) பாட்டில்

மு—பங்கள், தேவதாஸமூஹங்களென்றபடி என்னெற்றியுளானே—இத்தனை ஸாதித்தவனென்று அவன் ஸ்ரீயபதியானவன். ॥௯॥

ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் - ஏகமான சந்த்ரகலையை அலங்காரமாகதரித்த ருத்ரனும், நான்முகனும், இந்திரனும், ஸர்வம், மற்றையமரருமெல்லாம்-மற்றுமுள்ள தேவதைகளெல்லாரும், இதற்குத்தொழுவாரென்கிறதோடே அந்வயம். நெற்றியுள்நின்று - ஸர்வம், என்னையாளும் - என்னையடிமைகொள்ளாநிற்கிற, நிரைமலர்ப்பாதங்களை - நிரைமலர் - நிரைத்த புஷ்பங்கள், நிரை - வரிசை, வரிசையாக விகஸிதமான புஷ்பங்களை யுடையவென்றபடி. சூடி - ஶிரஸாதரித்து, இருக்கும் தொழுவாரென்கிற

மூ — ராநமெல்லாம்வந்தெனதுச்சியுளானே * * ॥ம॥
உச்சியுள்ளேநிற்குந்தேவதேவற்குக்கண்ணபிராற்* கிச்சை

ஆ — னவெம்பெருமான், என்னெற்றியுள்நின்றருளின நிலையெனக் குஸாத்மித்தவாறே பின்னை யென்னுச்சியுள்ளேவந்து புகுந்தருளினு னென்கிறார், * * * * ॥ய॥

(உச்சியுள்ளே) இப்படியுச்சியுள்ளே நிற்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனவனுக்கும்படிசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை

இ — ஸஹ்ருதய தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெற்றியுள்ளே நின்றநிலையெனக்கு ஸாத்மித்தவாறேயென்று) * ॥ழ॥

* நிகமனம் *

உச்சியுள்ளேநிற்குமென்கிற விஶேஷணம் ஹேதுகர்ப்ப மென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - ஸாத்ம்யபோகப்ரதாநத்தாலே யென்றபடி. தேவதேவர்க்கு என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) "யதபேக்ஷ்யாபேக்ஷிதாரஸ்ய ஸ்திதிப்ரவர்த்தநீஸித்தா ஸர்வா" என்கிறபடியே ஸ்ரீதாபேக்ஷிதப்ரவர்த்தனத்தாலே ஸர்வேஶ்வரத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாய்த்தென்கை. இச்சையுள்செல்ல என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுகக்கும்படியென்று)

ப — தோடே ஸஹிதம் கற்றைத்துழாய் - புஞ்ஜீக்ருததுளஸியை, முடிக்கோலம் - ஶிரோலங்காரமாக உடையனான, கண்ணபிரானை - க்ருஷ்ணரூபனான உபகாரகனை, தொழுவார் - ஸேவிப்பார்கள், வந்து - இப்படி ஸர்வேஶ்வரனான க்ருஷ்ணனவன் நானிருந்தவிடத்திலே வந்து, எனதுச்சியுளானே - ஸ்வீயஶீர்ஷவர்த்தியானான்॥

உச்சியுள்ளேநிற்கும் தேவதேவர்க்கு - ஸ்வீயஶீர்ஷவர்த்தியாய் தேவதேவரான, கண்ணபிரார்க்கு - க்ருஷ்ணரூபரான உபகாரகர்க்கு, ப்ரஜாபத்யாதிஸேவ்யவசநம், இச்சை - இச்சை, உள் - ஹ்ருதயத்திலே, செல்ல - நடக்கும்படி, க்ருஷ்ணனுக்குத்தம்மிடத்திலே ராகமானது மனஸ்ஸிலே நடக்கும்படியென்கை. அவனுகக்கும்படியென்று பலவிவக்ஷிதாத்பர்யம், இதற்குச் சொன்னவென்கிறதோடே ஸமயம். உணர்த்திய - அவனுக்கறிவித்த, வண் - உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - சடகோபனு

மூ—யுட்செல்லவுணர்த்தியவண்குருகூர்ச்சடகோப* னிச்சொ
ன்னவாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தெம்பிராற்கு* நிச்சலும்
விண்ணப்பஞ்செய்யநீள்கழல்சென்னிபொருமே* ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—யெம்பெருமானுக்கு நிச்சலும்விண்ணப்பம்செய்ய, நீள்க
ழல்சென்னிபொருமென்கிறார்.* * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—ஸம்க்ஷேபம். * * * * ॥சக॥

ஸ—லே, இச்சொன்ன-இப்படிசொல்லப்பட்ட, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர்பத்து - இந்த விலக்ஷணமான த³ஶகத்தை, எம்பிராற்கு - ஸ்வஸ்வாமிக்கு, விண்ணப்பம்செய்ய - விஜ்ஞாபநம்பண்ணில், நீள்கழல் - ஆஶ்ரிதரிருந்தவிடத்தளவும் நீண்டுவருமவையான திருவடிகள் - சென்னி - ஶிரஸ்ஸிலே, நிச்சலும் - நித்யமும், பொரும் - பொருந்தும், ஸர்வதா தங்களாம், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமோக்ஷம் ஸித்திக்குமென்கை. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்³யபூ⁴ஷணாய ஸேவயி ஸ்ரீவேதா³ந்த
ராமாநுஜமஹாதே³ஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்³ராவிடோ³பநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(இவையுமவையும்.)

வபுஷிகு³ணவத்³த்³ருஷ்டம்ஸ்வாபஹாஸவிலாஸம்ஸம்ப⁴வத்³
ஸ்வீநம் விசித்ரகல்பவ்ருத்³தி⁴வேஶம்ஸமாஜஶிவாரக³தம்
தாலாவிஹாரஸநஸ்யம் । ப்ரக்ஷாதிஷ்டே²ர்த்⁴ருநிவிஷ்டம்ஸ்வி
தோ³ஷிகதமேஸத்³கேதஸ்விவர்ணஸம் ப்ரத்யாஹாரோர
ஸ்ருதீத்யாவிஹாநாபூ⁴மாஹாஜெஸாத்³த்⁴ரெஹாமத்ராஷா
நாஸ: * * ॥உ௦॥

(வபுஷிகு³ணவத்³ருஷ்டம்) என்னுடைச்சூழலுளானே - சுற்றடிக்கொண்டுதோற்றியும். (கு³ணவத்³ருஷ்டம்) அவனென்னருகலிலானே - ஸமீபத்திலேவந்துதோற்றியும், (ஸ்வாபஹாஸவிலாஸம்) ஓ

ஆ—(பொருமாநீள்படை) இப்படியெம்பெருமான் தம்மோடுகல

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—கீழ்ச்சொன்ன கலவியையே இத்திருவாய்மொழியிலும் சொல்லுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்ராஜியால்) இப்படியென்றது உக்தஶ்ரீ த்ராவகஷ்ரேணீ ஶ்ராவ என்றபடி. அதாவது – நெற்றியுள்ளென்கிற பாட்டின்படியே தம்முடைய உச்சியுள்ளேநிற்கையும், ஒரெண்டானுமின்றியே யென்றுமேல் சொல்லப்புகுகிறபடியே நிஹேதுகமாகையும், உச்சியுள்ளேநிற்கை எம்மாவீட்டிற்படியே தமக்கு நிரதிஶயபுருஷார்த்தமாகையாலும் இது நிர்ஹேதுகமாக வருகையாலும் நிஷ்ப்ரத்யூஹமானது நிரவதிகமாய் அத்தாலே அக்கலவியைக்கொண்டாடுகிறாரென்றபடி. இத்தாலே கீழுக்கு ஸாத்ம்ய போகப்ரதானத்திலே தாத்வயம். இத்திருவாய்மொழிக்கு கலவியைக்கொண்டாடுகையிலே தா

ஈ—தா—ழிவிலனென்றேனுடனே-விட்டுப்பிரியமாட்டாதேயும் (ஸிம்ஹவத்ஸ்வாஸ்ரீநம்) கண்ணனென்னொக்கலையானே - குழந்தையைப்போலே ஒக்கலையிலே வந்திருந்தும், (விதேத்களவத்ர வேஸம்) மாயனென்னெஞ்சினுளானே - தநஸ்ஸிலேவந்து ப்ரவேஸித்தும். (ஹ்ருஜஸிவாரமத்) என்னுடைத்தோளிணையானே- தோளிணைமேலேறியும், (தாதௌஸிஹ்வாஸநஸ்தம்) என்னுடைநாவினுளானே - ஜிஹ்வாஸிஹாஸநத்திலேயிருந்தும். (வக்ஷ்ருஜெயந்நிவிஷ்டம்) கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுளானே - கண்ணினுள்ளேயிருந்தும், (ஸ்திதஜ்ஜிகதம்) என்னெற்றியுளானே - நெற்றியிலேநின்றும், (ஜஸ்மேகதஸ்ஸிகாஸம்) எனதுச்சியுளானே- ஸிரஸ்ஸிலேயிருந்தும்,இப்படி ஸந்தோஷிப்பிச்கிற வெம்பெருமானை "இவையுமவையு" மென்கிறபஸுகத்தில் ஆழ்வார் ஸக்ருத்ஸமமான ப்ரத்யாஹாரத்திலுக்கு ஜத்தாலே ஸாக்ஷிக்கஸாக்ஷிக்க ஸந்தோஷவித்தருளினாரென்கிறார். * * * ॥௨௦॥

ஸ்ரீஜெ நிமநாகஜமஹாதேஸிகாயநமஃ.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில்ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

மூ—பொருமாநீள்படையாழிசங்கத்தொடு* திருமாநீள்கழலே
ழுலகுந்தொழ* வொருமாணிக்குறளாகி

ஆ—ந்தகலவியால் தமக்குப்பிறந்த நிரவதிகமான திவ்யப்ரீதியா லேயக்கலவியைப்பேசுகிறார். விரோதிநிரஸநஸமர்த்தத்தில் அவர்களுக்குத்தக்கபடியன்றியே அதிகமாகக்கிளர்ந்து கொண்டுசெல்லும் ஸ்வபாவமான திருவாழிதிருச்சங்கு முதலான திவ்யாயுதங்களையேந்தின அவ்வழகையும் அளவிறந்த அழகையுடைத்தானதன் திருவடியையும் ஸர்வாத்மாக்களும் கண்டுதொழும்படியாக ஒரு

இ—த்வயம்என்றதாய்த்து. இத்தாலே ஸாமாந்யேந ஸர்வவிதையாய்த்து. இத்தாலெம்பெருமானுடைய அநவதிகாதிசய நவரஸம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யமென்று ஸூசிதம். அநவதிகாதிசய நவரஸமாவது - உபாயபாவமும் உபேயபாவமும் வாத்ஸல்யமும் பாராதே ஸர்வஸ்வதாநம்பண்ணும் ஸ்வபாவம். ॥

✳ முதற்பாட்டு. ✳

பொருமாநீள்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரோதிநிரஸந ஸ்வபாவமான என்னுமளவாலே) படையாழிசங்கத்தொடு என்கிறதை உபலக்ஷணமாக்கி இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாழியித்யாதியால்) திருமா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவிறந்தவித்யாதியால்) கழல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்திருவடியையுமென்று) சங்கத்தொடென்று ஸஹபாவவசநத்தாலே ஸௌந்தர்யம்விவக்ஷிதமென்று கருத்து. ஏழுலகுந்தொழவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸர்வ

ப—பொரு - யுத்தஸாதநங்களாய், மாநீள் - மஹாதீர்க்கமான வஸ்துக்களான, ஸத்ருநிரஸநக்ஷமமாக வர்த்தியாநின்றவென்றபடி. படை - ஆயுதங்களான, ஆழிசங்கத்தொடு - சக்ரஶங்கங்களோடே, திருமாநீள்கழல் - திரு - ஸௌந்தர்யம், ஸௌந்தர்யஸம்பந்திகங்களான ஸம்வாஹயோக்யகார்யங்கள் விவக்ஷிதங்கள். இந்தநிலையுடைத்தாய் - மஹநீயமாய் ஆஸ்ரிதர்க்கவிடமளவும் நீண்டுவரக்கடவதான திருவடியை, ஏழுலகுந்தொழ - ஸர்வலோகங்களும் தொழும்படி. ஒருமாணிக்குறளாகி - அத்விதீயனான ப்ரஹ்மசாரியாய், நிமிர்

மூ—நிமிர்ந்தவக்* கருமாணிக்கமென் கண்ணுள்ளதாகுமே* ௧௭
கண்ணுள்ளே நிற்குங் காதன்மையாற்றொழில்* லெண்ணிலு
ம்வருமென்னினி வேண்டுவம்* மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவு
ம்* விண்ணுமாய்விரியுமெம்பிரானையே* * ௨

ஆ—மாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்தவக்கருமாணிக்கம் அவ்வழகோடே
யென்கண்ணுள்ளேயிருந்ததென்கிறார். * ௧௮

(கண்ணுள்ளேநிற்கும்) ஸர்வேச்வரனான எம்பெரு
மான் தன்னுடைய ஸந்நிவேசத்தாலே என்னுடைய ஹ்ருதய
த்தை விஞ்சும்படி என்னுடைய கண்கள்துடக்கமாக உள்ளவ

இ—த்ருஷ்டியால்) தொழவென்னவே கண்ணையும் ஸர்வேந்த்ரியமெ
ன்றுகருத்து. அக்கருமாணிக்கமென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரூபத்திற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வழகோடேயென்று) ௧௯

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

உத்தரார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்ருஷ்டியால்) எ
ம்பிரானையென்றது ஸர்வேச்வரத்வத்தையே யென்றுகருத்து. க
ண்ணுள்ளேநிற்குமென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமான ஸர்வார்த்தத்தை
அருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்ருஷ்டியால்) எண்ணிலுமென்
கிறதை வஸ்த்ருஷ்டமாக நினைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(என்னுடையவித்ருஷ்டியால்) கண்ணுள்ளேநிற்குமென்கிறதை

ஸ—ந்தத்ருஷ்டி விசுத்ரார்த்தமென விஜ்ஞாபிதமான, அக்கருமாணிக்
கம் - அந்தநீலரத்நம், என்கண்ணுள்ளதாகும் - ஹ்ருதயநயனகோசர
மாகாநின்றது. * * * ௨௦

மண்ணும் - ப்ருதிவியும், நீரும் - ஜலமும், எரியும் - ஜ்வலந
மும், நல்வாயுவும் - பாவகமான நல்லதானவாயுவும், விண்ணுமா
ய், ஆகாசமுமாய், தத்வரூபனென்றபடி. விரியுமெம்பிரா
னை - "வஹுஸ்யாம்" மென்கிற ஸங்கல்பத்தாலே விஸ்த்ருதனா
காநிற்கிற ஸர்வேச்வரன் காதன்மையால் - ஸர்வாத்மபாவத்தாலே, தொழி
ல் - தொழுதால், கண்ணுள்ளேநிற்கும் - ஹ்ருதயத்திலே
ஸந்நிஹிதனாகவிருக்கும், எண்ணிலும்வரும் - எண் - ஹ்ருதயம், ஹ்
ருதயத்திற்காட்டிலும் விஞ்சிவரும், ஹ்ருதயத்வருதயமிஷ்
டமாக என்னோடே ஸம்ச்லேஷிக்குமென்றபடி. இனி - உதவோரு

மூ—எம்பிரானையெந்தைதந்தைதந்தைக்குந்* தம்பிரானைத்தண்
டாமரைக்கண்ணனைக்* கொம்பராவுநுண்ணேரிடைமார்ப

ஆ—ஸகலகரணங்களுக்கும் ஸௌஹ்ருமாக வினிநமக்கு வேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். * * * ॥௨॥

(எம்பிரானை) இப்படிதம்மோடு கலந்தருளினவெம்பெருமான், பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையுந் தன்றிருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த்தருளுகிறபடியையுங்கண்டு ஸ்ரீதராய் எம்பிரான் என்றும் எந்தைதந்தை தந்தைக்குந்தம்பிரான் என்றுமவனையேற்றிக்கொண்டுதமக்குத் துணை

இ—உபலக்ஷணமென்றுநினைத்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையகண்களிதுரழியால்) ஸௌஹ்ருமாகவென்றது ஸௌஹ்ருமானபின்னென்றபடி. என்னினிவேண்டுவ மென்கிறதை உரைக்கிறார்(இனியிதுரழியால்) * * * ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

எம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தகலவியைப்பேசவந்த விவரிப்பாட்டிலே யவனுக்கு வாஸ்வோஜிகஞ்சொல்லுகையும், தொழாய்மடநெஞ்சமே என்கையும் ஸம்மதமேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுரழி ஸ்ரீதராயென்னுமளவாலே) (பிராட்டியுந்தானுமாக வெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பையுமென்கிறவித்தாலே) ... வாஷத்துக்குந் தாத்பர்யஞ் சொல்லிற்றாயிற்று. (தன்திருக்கண்களாலே தம்மைக்குளிரப்பார்த்தருளுகிற படியையும் என்கிறவித்தாலே) தண்டாமரைக்கண்ணனை யென்கிற

ஶ—என்வேண்டுவம் - என்னகுறை ஆஸாவிப்போம், உசோயிக்ஷாஸாஸ்யமொன்றுமில்லையென்றபடி. * * ॥௨॥

மடநெஞ்சமே - ஸ்வாமிகநெஞ்சே? கொம்பு - ஸாகெ, வஞ்சாஉஸாகெவிவக்ஷிதம், அரா - அரவு ஸர்ப்பம், நுண்மையென்றும் - நேரென்றும் - ஸூக்ஷ்மவாசகங்கள், சதுஸூக்ஷ்மமென்றபடி. வஞ்சாஉஸாகெயிற்காட்டிலும் ஸர்ப்பத்திற்காட்டிலும் அதிஸூக்ஷ்மமான விடையையுடையவள், கொம்பராவுநுண்ணேரிடையென்று பஹுவ்ரீஹி. லக்ஷ்மியைச்சொன்னபடி. அவளை மார்பிலேயுடையவனை தண்டாமரைக்கண்ணனை - ஸ்ரீத

மூ—னை*எம்பிரானைத்தொழாய்மடநெஞ்சமே* ॥௫॥
நெஞ்சமேநல்லைநல்லையுன்னைப்பெற்றால்* என்செய்யோமி
னியென்னகுறைவினம்* மைந்தனைமலராள்மணவாளனை*

ஆ—யாகவெம்பெருமானைத் தொழாய்மடநெஞ்சே யென்று தம்மு
டையதிருவுள்ளத்தைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். * ॥௫॥
(நெஞ்சமே) இப்படிதாமருளிச்செய்வதற்கு முன்பே தம்மு
டையதிருவுள்ளம் அவனுடையதிருவடிகளிலே விழுந்தபடியைக்
கண்டுகந்து, நல்லைநல்லை; உன்னைப்பெற்றால்நமக்குமுடியாததென்!
இனிநமக்கென்னகுறையுண்டு; என்று தம்முடைய திருவுள்ளத்

இ—தற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ஶேஷாஸ்வாத்யம். ॥௫॥

நாலாம்பாட்டு.

ஸம்ஶ்லேஷப்ரஸாதப்ரகரணத்திலே தம்முடைய
திருவுள்ளத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கை சேருமோ: தாமேதம்முடைய
திருவுள்ளத்தை ப்ரஶம்ஸிக்கை ஸநாதிதமன்றோ? வென்னவ
ருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) விழுந்தபடியை - ப்ர
வ்ருத்தமானபடியை, ஸம்ஶ்லேஷப்ரவ்ருத்தியென் றிவ்வாகார
த்தாலே நெஞ்சை ப்ரஶம்ஸித்தாலிறு ஸம்ஶ்லேஷப்ரஶம்
ஸையிலே வ்யவஸிக்கைபால் ப்ரகரணாநுகுணம், ஆ
த்மப்ரஶம்ஸாதோஷமுமில்லையென்றதாய்த்து. என்செய்யோ
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்)
நமக்கு நிஷ்பாத்யமாகாததொன்றுமில்லை யென்றபடி. இனியென்ன
குறைவினமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) ஆகுக

ப—ஊ தாத்பர்யாக்ஷரம், எம்பிரானை-ஸர்வஸ்வாமியானை, எந்தைத
ந்தைதந்தைக்கும்தம்பிரானை - ஶ்ரீத்ரு தந்த்ரு தத்த்ரு ஶேஷி
ஸ்வாமியான, எம்பிரானை - ஸேஶ்வரியை, தொழாய் - நீதொழுவெ
ன்றபடி. * * ॥௫॥
நெஞ்சமே - ஹேமநஸ்ஸே? நல்லைநல்லை - ஸாது ஸாது, உன்
னைப்பெற்றால் என்செய்யோம் - உன்னைபடைத்தாலென்னகார்ய
த்தை ஸாதிக்கமாட்டோம், ஸகலமும் ஸாதிக்கமாட்டுவோமெ
ன்றபடி. இனி - உன்னைப்பெற்றபின் என்னகுறைவினம் - எந்தக்
குறையையுடையோம், ஒருகுறையுமுடையோமல்லோம் என்

மூ—துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய்* ॥௪॥

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றோ* ரெண்டானு

ஆ—தைக்கொண்டாடி, இனியொருகூமைஸயிலு மவனைவிடாதே கிடாயென்கிறார். * * * ॥௪॥

(கண்டாயே) உண்டானை யுலகேழுமோர் மூவடிகொண்டானை நீயும்நானும் காணப்பெற்றோம் நெஞ்சமே? நமக்கவிஷிதமா

இ—ம்போதும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனியொருகூமைஸயிலுமென்று) ஶரணகூமைஸயிலுமென்றபடி. அதாவது - நான் அயோக்யனென்றகலும்போது மென்றபடி. விஶேஷம் விநாஶவயர்யமென்கை. மைந்தனையிதராதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிசராதியால்) ॥௫॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

நீயுமென்கிறவிது அநாதஸம்ஸ்ரயவாமென்று காட்டுகிறார் (நீயும்நானுமென்று) மேல்ப்பாட்டிலே நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கில் என்கையாலிங்கும்படி ஸம்பந்தமாகை யாவித மென்றுகருத்து. கண்டுகொண்டனை யென்கிறதற்குக் கீழ்ச்சொன்ன ஸம்பந்நாநுஸந்தாநமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காணப்பெற்றோமென்று) ஓரெண்டானுமின்றியேவந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (நமக்கிதராதியால்) கருமங்களென்கிறதையு

ய—றபடி. மைந்தனை-யௌவநவானை, மலராண்மணவாளனை - ஶ்ரீஶ்ரீவரிணைதாவை, துஞ்சும்போதும் - அகலுகிறஸமயத்திலும், நான் யோக்யனல்லேனென்றகலும்போதுமென்றபடி. விடாது - விடாமல், தொடர்கண்டாய் - அநுஸரிகிடாய்! கண்டாயென்கிறவிடம் அவஶ்யகர்த்தவ்யத்வாதநாதம். * ॥௪॥

நெஞ்சமே? உலகு - லோகங்களை, உண்டானை-ப்ரளயாவத்திலே வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனை, காகாக்ஷிநாயென உலகேழும்மேனுமாயிப்பது. உலகேழும் ஓர் மூவடிகொண்டானை - ஸ்வீ, நீயுங்கண்டுகொண்டனையே - கண்டுகொண்டாயே, நீயுமென்கிற ஸம்பந்தத்தாலே நானுங்கண்டுகொண்டேனென்றுதோற்றுகிறது. கருமங்கள் - கார்யங்கள், ஸுகங்களென்றபடி. வாய்க்கின்று - ஸித்திக்குமிடத்தில், ஓரெண்டானுமின்றியே - ஒரு

மூ—மின்னியேவந்தியலுமா* றுண்டானையுலகேழுமோர்மூவடி*
கொண்டானைக்கண்டுகொண்டனைநீயுமே* * ॥௫॥
நீயுநானுமிந்நேர்நிற்கின்மேல்மற்றோர்* நோயுஞ்சார்கொடா

ஆ—கவந்து ஸூசிகள்விளைகிறபடி கண்டாயேயென்று தம்மு
டைய திருவுள்ளத்தோடேகூட ஸந்தோஷிக்கிறார். * ॥௫॥
(நீயும்)இப்படி(யிருவரு)யொருவண்ண)மெம்பெருமானைக்கா
ணப்பெற்றோம்; இனியவன்நம்மைவிடிற்செய்வதென்னென்னில்; நீ
யும்நானுமிப்படியவனைவிடாதேநிற்கில் ஸர்வாத்மாக்களுக்குந் தாயு

இ—ரைக்கிறார் (ஸூசிகளென்று) இயலுமாறுகண்டாயே யென்ற
நயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விளைகிறவித்யாதியால்)
ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) கீழ்ப்பா
ட்டிலேநெஞ்சை ஸமவஸ்க்ரவணமாகக்கண்டவாறே அத்தோடே
கூடவிங்கேஸந்தோஷிக்கிறாரென்றுகருத்து. * ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

தாமும்தம்முடையநெஞ்சும் முன்பே ஸமவஸ்க்ரவணமாயி
ருக்கச்செய்தே நீயுநானு மிந்நேர்நிற்கிலென்றுபஶ்யாஸம்ஶிதமாய்ப்
பேசுவானேனென்ன வ்யக்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்)
இந்நேர்நிற்கிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்
படியவனையித்யாதியால்) தாயுந்தந்தையுமித்யாதிக்கு ஸ்ருதிஸம்
வம்யிநிதெஶமில்லாமையாலே ஸர்வவிஷயகஜஹிதெஸ்ருத
மென்றுகாட்டுகிறார் (ஸர்வேஶ்வராதியால்) எந்தையென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமியாயென்று) மணிவண்ணனென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கூஷ்மதெத்யாதியால்) இவ்

ஶ—எண்ணிக்கையுமில்லாமலே.வந்து-ஸ்வயமேவாமத்ய. இயலுமா
று-ரக்ஷிக்கும்ப்ரகாரத்தை, கண்டாயே,இயலுகை-ரக்ஷிக்கை ॥௫॥
தாயுந்தந்தையுமாய் - ஜநநவுமாய் பிதாவுமாய். இவ்வு
லகினில் - இந்தலோகத்திலே, வாயுமீசன் - ரக்ஷிக்குமவரான
ஸம்ஸாரன், ஸம்ரக்ஷிக்குமவனான ஸம்ஸாரனென்றபடி. மணி
வண்ணன் - நீலஸ்வபாவனான, எந்தை - ஸ்வாமியானவன், இது
க்குசார்கொடானென்கிறதோடே அந்வயம். நீயும்நானும் இந்நேர்

மூ—நெஞ்சமேசொன்னேன் *தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில்*
வாழுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே* ‖௬‖
எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ்* சிந்தையுள்வை

ஆ—ந்தந்தையுமாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸுஹ்ருதஸர்வாத்மனாய் இப்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்தவனொருநாளும் நம்மைவிடான்; நெஞ்சமே யென்னை விஶ்வஸித்திருவென்கிறார். * * ‖௬‖

(எந்தையே) இப்படிதம்முடையதிருவுள்ளத்தோடே எம்பெருமானையநுபவிக்கிற ஆழ்வார், அவனுடைய உத்கர்ஷத்

இ—வுலகினில் வாழுமீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) மேன்மற்றோர் நோயுஞ்சார்கொடானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருநாளுமித்யாதியால்) நெஞ்சமேசொன்னேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சமேயித்யாதியால்) ‖௬‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலே நிவ்ருத்தராகிற இவர் பாவியேனென்று தம்மை கர்ஹிப்பானேனென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) பாவியேனென்கிறதற்கு கர்ஹிக்கிறரென்கி

ஸ—நிற்கில்-இந்தவ்யாஹ்ருதத்திலே நிற்கில், நேரென்பதுசெவ்வை இங்கு ஆஹ்ருத்யம்விவக்ஷிதம். மேல்-பவிஷ்யத்காலத்திலும், மற்றோர்நோயும் - வேறொருவ்யாதிகளையும் ஸம்ஶ்லேஷதுக்கங்களான ஸம்ஸாரதாபத்ரயதுக்கங்களையும் ஸ்வநிக்ஷேபாநுஸந்தானத்தையுமென்றபடி. சார்கொடான் - சேரவொட்டான், நெஞ்சமேசொன்னேன் - 'உக்த்வா ஹ்ருதயே" என்னுமாப்போலே நான்சொன்னதுஸத்யமென்றபடி. ‖௬‖

வானவர் - பரமவ்யோமவாஸிகள், சிந்தையுள்வைத்து - தங்களுடைய புத்தியிலே வைத்துக்கொண்டு, அநுபவித்துக்கொண்டென்றபடி, எந்தையெம்பெருமானென்று சொல்லுஞ்செல்வனை - ஸர்வபிதா ஸர்வஸ்வாமீ என்றிப்படி ஸ்ரீவிஷ்ணுதாஸமாகச்சொல்லும்படியான ஸ்ரீமானை, எந்தையேயென்றும் - ஸர்வபிதாவென்றும், எம்பெருமானென்றும் - ஸர்வஸ்வாமியென்

மூ—ப்பன்சொல்லுவன்பாவியே* னெனதையெம்பெருமானென்
றுவானவர்* சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லுஞ்செல்வனையே॥
செல்வநாரணனென்றசொல்கேட்டலு* மல்குங்கண்பனி

ஆ—தையும் தம்முடைய நிகர்ஷத்தையும்பார்த்து அயர்வறும மரர்கள் தங்கள் சிந்தையுள்ளே வைத்துச்சொல்லுமந்த ஸ்ரீமானை நான்வசீக்ருதனாக்கினேனாத்தனே; என்னநிக்ருஷ்டனோ; என்றுதம்மை கர்ஹிக்கிறார். * * * * * ॥எ॥

(செல்வநாரணன்) இப்படியென்னுடைய ஸ்வயோக்யதையை ப்பார்த்து "அவன்திறத்துப்படுவேனல்லேன்" என்றிருக்கச்செய்தே யும், செல்வநாரணனென்றசொல்லைக்கேட்குமளவில் என்னுடைய

இ—றதோடே ஸஹயும். வானவரென்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறு மித்யாதியால்) சிந்தையுள்வைத்துச் சொல்லுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தங்களித்யாதியால்) செல்வனையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அந்தஸ்ரீமானையென்று) வசிவசனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) பாவியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) ॥எ॥

✻எட்டாம்பாட்டு.✻

எம்பெருமானையிப்போது தாம் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே யநுஸந்தியாநிற்கச்செய்தே "செல்வநாரணனென்றசொற்கேட்டலு" மென்றும் "நாடுவ" னென்றுஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோ வென்ன விங்கிதஜ்ஞ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) ஸாக்ஷாத்காரஸமயாநந்தரமே யநுஸந்தானத்தைவி ட்டிருந்து சொல்லுகிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாய்த்து. சொற்கேட்டலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சொல்லையித்யா

ப—றும், சிந்தையுள்வைப்பன், அதிநிஷித்தனானநான் சிந்தியாநின் றேன், சொல்லுவன் - சொல்லாநின்றேன், பாவியேன் - நிரதிசய யகல்யாணகுணவஸ்துவுக்கு ஸத்ருசமுண்டாக்குகைக்கு உசிதமா பாவமுடையேன், * * * ॥எ॥

செல்வம் ஸம்பத்தாய் ஸ்ரீயைச்சொல்லுகிறது, செல்வநாரணனென்றசொல் - ஸ்ரீநாராயணனென்கிற ஶப்தத்தை, கேட்டலும் - யத்ருச்சயாகேட்குமளவிலும், கண் - நேத்ரமானது;

மூ—நாடுவன்மாயமே* யல்லுநன்பகலுமிடைவீடின்றி* நல்கி
யென்னைவிடானம்பிநம்பியே* * * ||அ||

ஆ—ஸகலகரணங்களுமென்வசமின்றியேயீடழித்துக்கொண்டு
அவன்பக்கலிலேவிழாநின்றன; நானுமதிவவளவை "எங்குற்றா
யெம்பெருமான்" என்று அவனைநாடுவேன்; இதென்னஆச்சர்யம்
இப்படிநான் கதிவவளவைத் தன்னைவிடமாட்டாதொழிந்தால்
அவனென்னைவிடலாமிறே, அவனென்னிற்காட்டிலும் மஹிநிவி
ஷ்ணுய் என்பக்கலிலே கத்வஹஸாநத்தைப்பண்ணிக்கொண்

இ—ல்) மல்குங்கண்பனியென்றது உபலக்ஷணமென்றுநினைத்து
இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்)
கண்ணனதுபனிமல்குமென்று கண்ணுக்கு கரணங்கள்சொல்
லுகையாலே தாமதில் ஸ்வதந்த்ரரல்லரென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரெ
ன்று காட்டுகிறார் (என்வசமித்யாதியால்) ஈடழிக்கை - விகாசிப்
பிக்கை. நாடுவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நா
னுமித்யாதியால்) மாயமேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இதென்ன
ஆச்சர்யமென்று) உத்தராயத்திலபிப்ராயமருளிச்செ
ய்கிறார் (இப்படிநானித்யாதியால்) அல்லுநன்பகலுமிடை வீடி
ன்றிநல்கி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ
னித்யாதியால்) இரண்டாம்நம்பி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலிலேயித்யாதியால்) முதல்நம்பியென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானன்றேயவனென்று)

ப—பனி - ஜலம், மல்கும்-அபிவ்ருத்திக்கும், ஆநந்தாச்ருவை ஸ்ரவ
ஹியாநிற்குமென்றபடி. நாடுவன் - நானுமவனைத்தேடாநிற்பன்,
மாயமே - ஆச்சர்யம், நம்பி - பரிபூர்ணனான், அல்லும்-ரா
த்ரியிலும், நன்பகலும் - நல்லதான ஈஹஸ்ஸிலும், ஈஹஸ்ஸுக்கு
நன்மையாவது ஸம்ஸாரிகளுக்குத்தம்மோடு ஸம்ச்லேஷயோக்யமா
யெந ஈமௌமாரந்தங்களிரண்டுக்கும் விசேஷணம். இது காகாக்ஷிந்யா
டின்றி - விச்சேதமில்லாமல், நல்கி - ஸ்நேஹித்து, நம்பி-
விச்வஸித்து, ஸம்பூர்ணனைவென்னை பரிபூர்ணனாக விச்வஸி
த்தென்றபடி. என்னைவிடான்.

||அ||

மூ—நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்றவச்* செம்பொனேதிகழுந்
திருமூர்த்தியை* யும்பர்வானவராதியஞ்சோதியை*

ஆ—டென்னைவிடுகிறிலன்; நானன்றேயவனென்றுநோகுகிறார். அ
(நம்பியை) தன்னுடைய வாத்ஸல்யத்தாலே நம்மைவிடாதொழிந்தால் அவனுடைய ஞானஶ்ரவணாதிகளைப்பண்ணாதே ஸம்ஸாரியவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்; ஞானஶ்ரவணாதிகளாலே வைலக்ஷண்யத்தன்பக்கலிலேவிழாநிற்கச்செய்தே அதின்மேலே அயர்வறுமமரர்களோடேகூட த்திருக்குறுங்குடியிலேநின்றருளினதன்னுடைய நிரவதிகமான அழகைக்காட்டியென்னைத்தோற்பித்துத்தன்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டான், இனியெ

இ—அதாவது என்னைப்போலேபவ ஞானமன்றேயவனென்றபடி.

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அவன் இறந்துப்படுவேனல்லே னென்றிருக்கிறவிவர் அவனைமறவேனென்னக்கூடுமோவென்ன விப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்ய ஞ்சொல்லுகைக்காக வவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி பால்) ஸ்ரீகாரணஸ்வாரஸ்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தத்ஞானேண த்யாதியால்) உம்பர்வானவராதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அச்செம்பொனேயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) எம்பிரானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காட்டி

ப—உம்பர்வானவர் - உபரிலோகநிவாஸிகளான தேவர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி. அவர்களுக்கு, ஆதி - ஸத்தாதிநிர்வாஹகனான, தென் - ஸுந்தரமான, குறுங்குடிநின்ற - குறுங்குடியிலேநின்ற வனான, நம்பியை - பரிபூர்ணனான, அச்செம்பொனேய் - அப்படிப்பட்ட செம்பொன்னுக்கு, ஏய் - ஸத்ருஶமாய், செம்பொன் - தப்தகாஞ்சநம், ஏய்கை-ஸாத்ருஶ்யம். கமநீயமான தப்தகாஞ்சநஸத்ருஶமாயென்றபடி. கமநீயமான திருமூர்த்திக்கு விஶேஷணமாக யோஜிக்கவுமாம், திகழுந்திருமூர்த்தியை - உஜ்ஜ்வலியாநின்ற திவ்யமங்களவிக்ரஹமுடையவனை, அஞ்சோதியை - அழகியஜ்யோதிஸ்ஸான, எம்பிரானை - இத்தாலேயென்னை

மூ— யெம்பிரானையென்சொல்லிமறப்பனோ* * ॥ ௬ ॥
மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்* மறக்குமென்றுசெ

ஆ—ந்தாமரைநானவனைமறக்கும்படியென்கிறார். * ॥ ௬ ॥
(மறப்பும்) வருந்தியாகிலு மவன்பக்கலில் நின்றும் நெஞ்சை நிவர்த்திப்பித்து அவனைமறந்திருந்தாலோவென்னில்; இப்படி தன்னழகையெனக்குக் காட்டியருளிஒருகால்தன்னைக்காட்டிப்போகில் ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்குமாச்ரயமல்லாமையாலே சக்தி

இ—யிசத்ருஷியால்) ஸ்வஷ்டீகேநருக. * * ॥ ௬ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

மறப்பனோவென்கை வைநாசக்தியன்றோவென்ன வவதாரிப்பிக்கிறார் (வருந்நியித்ருஷியால்) வருந்துகை - வ்யாவஸப்படுகை, வருந்தினாலும் மறக்கமுடியாதென்று தாத்பர்யமாகையால் வைநாசக்தியில்லையென்றதாய்த்து. திருக்குறுங்குடியிலே நின்றசோதியன்றியே எனக்குத்தன்னை மறக்கப்போகாதபடி யென்கோலிலேவந்து ஸ்வீக்ஷிதனுமாகுமென்று விசேஷிக்கையாலே யிப்பாட்டுக்கு வருந்தினாலும் மறக்கமுடியாதென்கையிலே தாத்பர்யமென்றருத்து. ஸ்வகாரணமாயாகா மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்ருஷியால்) மறக்குமென்றிருந்தருந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருகாலித்ருஷி பார்த்தருளியென்றுமனவாலே) இதில் (ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநெத்ருஷி சவுஞான வென்னுமனவாலே) வ்யயவோஷம்ஸ்வீக்ஷமாய்த்து. அஜ்ஞாநஸம்பவும் மறப்புக்கு வயிசயமாக வ்யாக்கமாகையாலே ஜ்ஞாநஸ்வம்ஸவிசேஷவாமாகையால் தசாச்ரயஸம்பாவித்தற்கிலலை யென்னக் குறைவில்லை.

ப—த்தர்பக்கலிலே விழவிட்டுக்கொண்டொர்க்கு ஸ்வாதியான வனை, என்சொல்லிமறப்பனோ - எந்தவிஷயாஹாரத்தைச்சொல்லி மறக்கக்கடவேன், ஒன்றுனும்மறக்கக்கூடாதென்றபடி. ॥ ௬ ॥
மறப்பும் - அஜ்ஞாநத்தையும், ஞானமும - ஜ்ஞாநத்தையும் ஒன்று - ஒன்றையும், நான், உணர்ந்திலன் - அறியேன், இரண்டிலல்லாதவஸ்திதையென்றபடி. மறக்குமென்று - இவனம்மையபுரி

மூ-ந்தாமரைக்கண்ணொடு*மறப்பறவென்(னுள்ளே)மன்(த்தே)ம
ன்னி நூன்றன்னை*மறப்பனோ வினியானென்மணியையே* ॥௰॥
மணியைவானவர்கண்ணனைத்தன்னதோ* ரணியைத்தென்

ஆ-ஒூ னஇவன் நம்மைமறக்கும்என்றுபார்த்தருளி·தன்னைநான்ம றவாமைக்காக ஹ்ருதயத்தையே தநமாக்கவல்லதன்னுடையவழகி யதிருக்கண்களோடேகூட என்னுள்ளேபுகுந்தெனக்குஸாக்ஷாத்கா ஈணுப்கொண்டு, "இனிப்பேரேன்" என்றிருந்தருளினன், இவனை நான்மறப்பேனென்றுவ நந்தினுல்மறக்க முடியுமோவென்கிறர். ॥௰॥
(மணியை) வானவர்கண்ணனுயிருந்துலைத்தெ னக்கெளி

இ—மறப்பறவென்கிறதைபுரைக்கிறர் (தன்னையி த்ருஷ்டிபால்) செந் தாமரைக்கண்ணொடென்கிறதற்குக் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர். (ஹ்ருதயத்தையி த்ருஷ்டிபால்) என்மனத்தே யென்கிறதைபுரை க்கிறர் (என்னுள்ளேபுகுந்தென்று) என்மணியை யென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செப்கிறர் (எனக்கி த்ருஷ்டியால்) மணி யைப்போலே முடிந்தாளலாமென்கையிலே தாத்பர்யமென்று க ருத்து. மன்னினான்றன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறர் (இனிபி த்ருஷ்டிபால்) மறப்பனோவென்கிறதற்குக் தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (இவனையி த்ருஷ்டியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

வானவர்கண்ணனையென்கிறது ஸௌஹார்த்தவிசேஷணமெ ன்றுகாட்டுகிறர் (வானவரி த்ருஷ்டியால்) மணியையென்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறர் (எனக்கி த்ருஷ்டியால்) தன்னதோர

ப—துபோவனோவென்று பார்த்து, மறப்பற – எனக்குத்தன்விஷ யத்திலே விஸ்மரணம்வாராதபடி, செந்தாமரைக்கண்ணொடு – ஸ ஷ்டி, என்மனத்தே – என்ஹ்ருதயத்திலே, மன்னினான்றன்னை – ஸ்தி ரவாஸ்தித்தனவனை, என்மணியை – மணிபோலே முடிந்தாள லாம்படியெனக்கு ஸுலபனானவனை, யான் – நான், இனி – இ தற்வாஸம்,மறப்பனோ – மறக்கமாட்டுவனோ. ॥௰॥

வானவர்கண்ணனை – பரமவ்யோமவாஸிகளான ஸூரி களுக்கு நிர்வாஹகனான, மணியை – மணிபோலே ஸுலபனான, தன்னதோரணியை – தனக்குத்தன்தானே சத்ருசமானபர

ஸூ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்* பணிசெயாயிரத்துள்ளிவை
பத்துடன்* தணிவிலர்கற்பரேற்கல்விவாயுமே* ॥௧௧॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—யனுப்த் தனக்குத்தானே ஸலக்ஷணமாயிருந்தவெம்பெருமானுக்குசேஷவ்ருத்திரூபமாகச் சொன்னவித்திருவாய்மொழியைக்கற்றாராயிருக்குமவர்களுக்கு அக்கல்விதானேவாயுமென்கிறார் ॥௧௧॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்,

இ—ணியமையென்கிறதையுரைக்கிறார் (தனக்கித்யாதியால்) கைங்கர்யத்தில ஸலக்ஷணமென்றபடி. சொற்பணிசெயித்யாதியை யுரைக்கிறார் (சேஷித்யாதியால்) தணிவிலர்கற்பரே லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கற்றாரித்யாதியால்) ஆராதிருக்குமவர்களுக்கு - த்ருப்தியில்லாதேயிருக்குமவர்களுக்கு, கல்விவாயுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அக்கல்வியித்யாதியால் ॥௧௧॥

ஈடு—எவனை, அணி - அலங்காரம் - ஸலக்ஷணமிரவெக்ஷலாஹூனமென்றபடி, உக்தி ஸ்ருஷ்டிரோஷ:, தென்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்பணிசெய் ஆழ்வாருடைய வாசிக்கைங்கர்யமான, ஆயிரத்துள்ளிவைபத்து - ஸஹஸ்ரத்திலித்திருவாய்மொழியை, உடன் - அநுஸந்தானத்தோடேகூட, தணிவிலர் - ஸக்ருத்ப்ரயத்தாலே த்ருப்தியில்லாதவராய்க்கொண்டு, தணிவு - த்ருப்தி, கற்பரேல் - அப்யஸித்தார்களாகில, கல்வி - இந்தவித்யைதானே, இந்ததிருவாய்மொழிதானே யென்றபடி. வாயும் - ஸமிக்கும, இத்திருவாய்மொழியை அப்யஸிப்பார்க்கிதுவே ஸமமாகவமையுமென்று திருவுள்ளம். * * * ॥௧௧॥

ஆராமசீதளாகலேசரணம் ... ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீதேவநாதவிரசிதா ஸ்தோத்ரரத்நாவலி:

(பெருமாளீள்படை)

விஷ்வக் த்ரிவிக்ரமதயா ஸ்புரிதம் விம்ஶ நவ ஷட்கம் வ்யக்தமுபகாரம் ஸ்வாந்தே ஸதா ஸ்மரணகாரணவந்த மோஹம் ஸ்வயமுபஜாதம் மாதாபித்ரு ஸமஜாயதம் । விஜ்ஞாபநாத் ப்ரதீக்ஷ்யம் நிஜநவ தத்வ ஶேஷிணம் ஶுபதாவஹம் ஸ்ரீமத்வதீத்ருஶம் ஸ்வாமி தாரணமோஹநாய ஸதா ப்ரபத்யே ॥ உக ॥

(விஷ்வக் த்ரிவிக்ரமஸ்யம்) ஒருமாணிக்குறளாகி நிமிர்ந்தவக்கருமாணிக்கம் - த்ரிவிக்ரமாவதாரம்பண்ணி திருவுலகளந்தருளினபோது ஸர்வஸ்வரூபமாக எல்லாராலும் காணப்படுமவனுப் (விம்ஶநவஷட்கம்) எண்ணிலும்வரும் - ஒன்றிரண்டுதுடங்கி - இருபத்தைந்து இருபத்தாறென்று சொன்னால் இருபத்தாறுவான்நானென்று தன்னைச்சொன்னதாகக்கொண்டு ரக்ஷிக்கும்ஸ்வாமியனுப், (வ்யக்தமுபகாரம்) எம்பிரானை எந்தைதந்தைதந்தைக்குந்தம்பிரானை - இன்று உபகரிக்கையன்றியே முன்பேயவர்களுக்கும் உபகாரகனுப், (ஸ்வாந்தே ஸதா ஸ்மரணகாரம்) நெஞ்சமே மலராள்மணவாளனை துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாய் - ஸதா தன்னிடத்திலேதானே ஸ்மரணத்தை அடைகைக்கு காரணனுப், (ஸ்வயமுபஜாதம்) ஒரெண்டானுமின்றியே வந்தியலுமாறு - எண்ணிக்கையின்றிக்கே தானேவருமவனுமாய், (மாதாபித்ரு ஸமயம்) தாயுந்தந்தையுமாயிவ்வுலகினில் வாயுமீசன் - ஜநகாவிதாக்களைப்போலே ஸம்பந்தத்தாலே வந்துதவுமவனுப், (விஜ்ஞாபநாத் ப்ரதீக்ஷ்யம்) சிந்தையுள்வைப்பன்சொல்லுவன் - விஜ்ஞாபநங்களுக்கு லக்ஷ்யமுமாய், (நிஜநவதத்வ ஶேஷிணம்) இடைவீடின்றி நல்கியென்னைவிடான் - ஸ்ரீதேவிகளுக்ஷணமும் விட்டுப்பிரியில் யரிக்கமாட்டாதவனுய், (ஶுபதாவஹம்) நம்பியைத்தென்குறுங்குடிநின்ற - அதற்குஹேதுவாக

ஶ்ரு—தா—ரணமாகத்தான் திருக்குறுங்குடியிலே நின்றருளின படியைக்காட்டுமவனாய், (ஸ்வப்நே த்ருஷ்டிகோசரம்) மறப்பறவென் னுள்ளேமன்னினான்றன்னை-மறவாதபடி ஸ்வப்நத்திலே ஜாக்ரத்துக்கு துல்யமாயிருக்கிற வெம்பெருமானையநுஸந்தித்து "தன்னைத்தந்தகற்பகம்" என்கிறபடியே தன்னை அநுபவிக்க விஷயீகரணம்பண்ணுகிற அவனுடைய ஔதார்யத்திலே "பொருமாநீள்படை" என்கிற பதகத்திலே ஆழ்வார் அதிஸக்தராநாரென்கிறார். ॥௨௧

ஆசாவிஸம்வாதஸ்வாதவிஶ்வஸதயாஹஸ்த்வஸ்வஹ்ருத்
ஸ்நேஹ ஶிஷ்டாஶ்ரிதஸ்வாதுகாஸ்ஸ்வர்ணஸாதநாத்ய
ஸம்ப்ராப்யாதிஸ்வாதுவ்யாபகாஸ்வத்ருக்
நிஜஸ்தபாவாஸ்த்ருஹோமத்ருஶ்கா ஸ்வப்நேஜாக்ரா
ஹாவாஸ்தந்தமதிஸ்வாத்யவம்ஸேவநீயம் ॥௨௨॥

இப்படி ப்ரதமஶதகத்தில் பத்துபதகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார்.

ஸர்வாதாரனாகையாலும், ஸர்வேஶனாகையாலும், ஶ்ரிதஸாமீப்யனாகையாலும், ஸர்வாபராதஸஹனாகையாலும், ஸௌஶீலனாகையாலும், ஸ்வாராத்யனாகையாலும், ஸர்வஶேஷவானாகையாலும், நிஜப்ரக்ருதியாகையாலும், ஸாத்விக்க ஸாத்விக்க அநுபவிப்பிக்கையாலும், க்ருதோதாரனாகையாலும் எம்பெருமான் ஸேவ்யனென்று ப்ரதமஶதகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார். * * ॥௨௨॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீவேங்கடநாதாய வேதாந்ததேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகன் அருளிச்செய்த த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரம்.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரவ்யாக்யாநம்,

ஸ்ரீபௌத்ர ஸ்ரீநிவாஸதேசிகன் அருளிச்செய்தது.

தனியன்.

ஸ்ரீநிவாஸகுரோர்லப்த வேதாந்தத்வயஸம்பதம் । ஸ்ரீஶௌ
ர ஸ்ரீநிவாஸார்யம் வந்தே வாத்ஸ்யவம்ஶிநம் ॥ *
ப்ரணம்ய நிகமாந்தார்யம் பதபங்கோபகாரகம் । த்ரமிடோ
பநிஷத்ஸாரம் விவ்ருணோதி யதாமதி ॥ * *

ஸ்ரீய:பதியாய் அகிலஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணைகதா
நனாய் ஸ்வாஸ்ரிதவத்ஸலனாய் ஸர்வேஶ்வரனான திருவேங்கட
முடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் கண்டாவதாரமா
கவும் ஸாக்ஷாத்விப்ராய் "ஒன்றேபுகலென்றுணர்ந்தவர்காட்டத்
திருவருளாலன்றேயடைக்கலங்கொண்ட நம்மத்திகிரித்திருமால்"
என்கிறபடியே பேரருளாளனருள்பெற்று காவலினெங்கள் கிடா
ம்பிக்குலபதியப்புளார்தந் தேமலர்சேவடிசேர்ந்து பணிந்தவர்தம்
மருளால் நாவளருந்தென்வடமொழி நற்பொருள்பெற்று "விம்
ஶத்யப்தே விஶ்ராந்தநாநாவித்யவிஶ்வ ஶ்ரீம்ஶ்ராந்தாரம் ஶ்ராவிதஶாரீர
கமாஷ்ட்ய:" என்கிறபடியே இருபது திருநக்ஷத்ரத்திலே ஸமஸ்
தவித்யரென்றும் முப்பதுதரம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஶிஷ்யர்
களுக்கு உபதேசித்தருளினாரென்றும் ஸர்வஜநங்களாலே ஸ்லாக
நீயராய் ஸ்ரீரங்கராஜதிவ்யாஜ்ஞாலப்தவேதாந்தாசார்யபதராய்
ஸ்ரீரங்கநாயகியாராலே ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்றும் திருநா
மத்தைப்பெற்றவராய், கவிதார்க்கிககண்டீரவரென்று ப்ரதி
ஶம்ஸவ்யாப்தவைபவரான சீராருந்தூப்புல் திருவேங்கடமு
டையான் - உயர்வற உயர்நலமுடையவனாய் அயர்வறுமமரர்களதிப
தியான ஸ்ரீய:பதியால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்
வார் அருளிச்செய்ததாய் ஸர்வாதிகாரமாய் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸார
ஸங்க்ரஹரூபமாய் ஸம்ஸாரிக்களுக்கு ஸர்வோபாதேய
மான த்ரமிடோபநிஷத்தான திருவாய்மொழியின் தாத்பர்யங்க

ஸேவ்யோ ஹ்ருத்யோ ஹ்ருதாஶாஸாமதநஸமவிஹா
ராதிஶாயீ ப்ரபந்நஸ்வச்சந்தாநந்தநோ ஹநி
ஷ்டவித்வம்ஸஶீல: । ஸக்தஸ்வாதந்த்ர்யநிரபாயிகஸா
ஹார்த்தஸத்வ்யாஸஹாய: ஶ்ரீரங்கஸேவாதிதாயாபவநி

ளை அர்த்தங்களும் எளிதிலறிந்து அநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படிக்கு, எம்பெருமானார் ஸம்ஸாரநிவிர்த்திஸம்பந்தமான ஸஞ்ஜீவநமான ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஸங்க்ஷேபேண ஸாரமாகச்செய்தருளினப்போலே, அழகியமணவாளன் - ஆழ்வார் - எம்பெருமானார் நியமநப்படிக்கு ஸப்தஸப்ததி ஸங்களான பத்யங்களாலே 'த்ரமிடோபநிஷத்ஸார' மென்றொரு ப்ரபந்தத்தை அருளிச்செய்தார். * *

இதில் ஶதகஸங்கதிகளும் ஶதகார்த்தங்களும் தத்ப்ரதிபாதகங்களான தஶகார்த்தங்களும் மற்றுமுள்ள விஶேஷார்த்தங்களும் ஸங்க்ஷிப்தமாயிருக்கும். இதுதான் ஸாரதமமான மாணிக்கச்செப்புபோலும் ஸாரார்த்தஸஹிதமான திருமந்த்ரம்போலும் கம்பீரப்ரஸந்நமாய் 'நாதிஸங்க்ஷேபவிஸ்தர' மென்கிறபடியே அநபேக்ஷிதவிஸ்தரம் அபேக்ஷிதஸங்கோசம் முதலிய தோஷமின்றியே ஸாரஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே "ஸார" மென்று பெரியோர்கள் கொண்டாடும்படியானதொன்றுப்பத்து. *

அதில் முதல்ஶ்லோகத்தால் ஸம்ப்ரதிபந்நஶதகஸங்க்ரஹாரணம் செய்தருளாநின்றுகொண்டு திருவாய்மொழியின் ஶதகார்த்தங்களை ப்ரகாஶிப்பித்தருளுகிறார் (ஸேவ்யோ ஹ்ருத்ய இத்யாதியால்) முதற்பத்தில் ஸேவ்யத்வத்தையும், இரண்டாம்பத்தில் அதிபோக்யத்வத்தையும், மூன்றாம்பத்தில் ஶுபாஶ்ரயதிவ்யமங்கள விக்ரஹவத்த்வத்தையும், நாலாம்பத்தில் ஸர்வோத்தராஶ்ரிதாதிஶயித்வத்தையும், ஐந்தாம்பத்தில் ப்ரணதஜநஸ்வச்சந்தாநுவர்த்தித்வத்தையும், ஆறாம்பத்தில் ப்ரபந்நஸங்கத்வத்தையும் ஏழாம்பத்தில் அநிஷ்டநிரஸநஶீலத்வத்தையும், எட்டாம்பத்தில் ஆஶ்ரிதபாரதந்த்ர்யத்தையும், ஒன்பதாம்பத்தில் நிரபாயிகஸாம்ராஜ்யத்தையும், பத்தாம்பத்தில் ஸத்பதவீஸஹாயகத்வத்தையும், அருளிச்செய்கையாலே ஸர்வாதிகாரமான உபநிஷ

ஷஷ்டிஷட்க்ருஷ்ணமாயாஸம்மதநாந்தைஃ ॥ ௧ ॥

ஸ்வேஷ்டப்ராப்த்யேகோபாயம் ஸ்வயமிஹ சரமம் ப்ராப்யமேகம்
ப்ரதீதம் ஸாஹாய்யானாஸ்ரயணீய ஸௌஹார்தாதியுக்தம்
ஸமஸ்தானன்யப்ராப்யம் ஸ்வவிஷயவிமுகமைஸ்வர்யாதி
ப்ராநந்யோபாயத்வசிந்தாஷட்சதுஷ்ட்யம் ப்ராநந்யோபாய
ப்ரதிபாதனாத்ம ஸங்க்ஷேபாதீந்த்ரஃ ॥ ௨ ॥

த்தான திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பத்துஸம்ஸ்தா
னங்களாலும் ஸ்வப்ராப்த்யுபாயதாநியதகவிசிஷ்டனாக ஸ்தாபி
த்தானென்கிறார். * * ॥ ௧ ॥

இரண்டாம்ஸ்லோகத்தில் ஸதகார்த்தங்களுக்கு ஸங்கதி அ
ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேஷ்டேத்யாதியால்) முதற்பத்தில் எம்பெருமா
ன் மோக்ஷோபாயமென்றருளிச்செய்தார். இரண்டாம்பத்தில் ப
ப்ராப்யமுமவனே யென்றருளிச்செய்தார். இவ்வுபாயத்வப்ரா
ப்யத்வங்களிரண்டும் ஸமாஸ்ரயணீயத்வ ஸௌஹார்தவிசிஷ்டனுக்
கேயென்று மூன்றாம்பத்தில் அருளிச்செய்தார். நாலாம்பத்தில்
எம்பெருமானையொழிய ப்ராப்யாந்தரமில்லையென்றும் ஐஸ்வ
ர்யாதிகள் விஷயாந்தரங்களாகையால் தமக்கு ப்ராப்யமாகா
தென்றும் அருளிச்செய்யாநின்றுகொண்டு தம்முடைய அநந்ய
ப்ராப்யத்தையை வெளியிட்டருளினார். ஐந்தாம்பத்து முதலாக
மேல் ஆறுபத்துக்களாலே அநந்யோபாயத்தை அருளிச்செய்
தாரென்கிறார். * * * *

ஆக இப்ரபந்தத்திற்கு ப்ரதிபாத்யன் உபாயோபே
யத்வவிசிஷ்டனான ஸ்ரீயஃபதி; அதில் முதற்பத்தில் ஸ்வப்ராப்த்யு
பாயத்வமும், இரண்டாம்பத்தில் ஸ்வப்ராப்யத்வமும்,
மூன்றாம்பத்தில் இவ்வுபாயோபேயத்வோபபாதக திவ்ய
ஸௌஹார்தஸ்வாமித்வமும் சொல்லப்படுகிறது, நாலாம்பத்து உ
பேயத்வத்தை ஸ்தீகரிக்கிறது, மேலாறுபத்துக்களும் உபா
யத்வத்தை ஸ்தீகரிக்கிறனவென்றதாய்த்து. ॥ ௨ ॥

இஸ்லோகத்தில் ஸங்க்ஷேபங்களாக முதற்பத்தில் ப
த்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகு

பரத்வம் திவ்யேஷ்டத்வம் ஸௌலப்யப்ரஸந்நம் ஸாம்யம்
ஸாத்ம்யம்

ணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பரத்வாதி) முதல்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸ்வாபாவிகமான குணவிஶேஷங்களாலே ஸர்வாதிகத்வத்தையாலே ஸர்வேஶ்வரனென்றார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் ஸமஸ்தகல்யாண ஶோபாவஹமான ஸக்ரியாஸத்தை ஸம்ஸாரிகளுக்கும் உபதேஶிக்கையாலே ஸர்வஸேவ்யனென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் அவன்தான் ஆஶ்ரிதஜநங்களால் கட்டுண்ணும்படி எளியனாயிருப்பானொருவனாகையாலே ஸௌலப்யனென்கிறார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் "ஸர்வஸ்ய ஶரணம் ஸுஹ்ருத்" என்கிறபடியே அவன்தான் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்துவைத்தும் ஆஶ்ரிதாபராதங்களை அறியாதானொருவனென்றுகொண்டு ஆபராதஸஹனென்றார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் அபர்வரு மமரர்களதிபதியான தன்னை ஸம்ஸாரிகளும் களவேழ்வெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வா என்னிலும் அதுகொண்டு ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யம் பண்ணி "நிஷாதநாரீ நதாகவிகாமுகேஷு காபிஶர்வரீஷு வெதஃ கோஸலஜபாலகபோதர்யாஷ்ருதி | ஸுக்ரீவரக்ஷ ஸம்பஶ்ரீஷு வித்ராணசக்ரவர்த்தி ஸர்வேஶ்வர ஸந்தோஷிஃ ப்ரஸந்ந ஸுகோமலவஸுபவி ॥ என்கிறபடியே தன் ஸௌஶீல்ய காரணத்தாலே தன்மேன்மைபாராதே அவர்களோடொரு நீராகக்கலக்கும் ஸ்வபாவனாயிருப்பானொருவன் என்றுகொண்டு "நிர்ஸ்வயஸாம்யஜநயிஃ" என்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் அவனாராதனத்திற்கென்று த்ரவ்யம் ஶ்ரமம் முதலியவைவேண்டாதபடி. ஸாத்ம்யமான கரஸாமக்ஷாதிகளைக்கொண்டு வர்ஜிக்கிலும் "ஏதத்ஸாதாநஷ்டிதாந விஶேஷஹேதுஃ" என்கிறபடியே அயிகாரிநியமம்பாராதே இதுவொழியும் இது ஒழியுமென்று பாராதே "ஶணவ்ருபவஷ்யதம் மௌக்தஃ ப்ருத்ரநேர்த்யஸேவிதஸ்ய" என்று உகப்பானொருவனாகையாலே ஸ்வாராத்யனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் "வைப்பாமருந்தா" மென்று ஆஶ்ரிதர்

ஸரஸஜநம் ஸ்வஜநவதநுக்ஷணம் । ஸாக்ஷாத்ஸ்வஸாந்நித்ய
நவவித்ராண நவரஸம் தேஹாத்மம் தீக்ஷ்யாயநந்திரயிஜநாவா
த்ருஷ்டம் தக ॥ * * * * ॥ ௯ ॥

த்விகாஸ்யாமஸ்ருஷ்டாரஸ்வி தத்தாயிமநீ திஸ்ரவாநிதாயத

க்குசேமித்துவைக்கும் நியிபோலேதன்னை உக்ஷவிநியோமாஹந்
ஞக்கிவைப்பானொருவனுசையாலே அவனுடைய ஸஜநம் கநூத
வாநம்போலே ஸரஸமாயிருக்குமென்றுகொண்டு "ஸரஸஜ
ந"மென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெரு
மான் ஸ்ரீதரவெக்ஷித்தபடி அடிமைகொண்டு அநுக்ஷஹ்யனு
னாவொருவனென்றுகொண்டு ஸ்வஜநவதநுக்ஷணத்தை யருளிச்செய்தார்.
ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸ்வகீயமஹோதா
ராவிஷ்களில்பண்ணும் ஸம்ஶ்லேஷப்ரகாரங்களெல்லாவற்
றையும்பண்ணி வந்துவந்துவருநஸும் ஸாக்ஷிக்கஸாக்ஷிக்க
மேன்மேலன அநுக்ஷவிப்பானொருவனென்றுகொண்டு ஸாக்ஷா
ஹோமத்ரதியென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியி
ல் அவன்தான் உபாயமாவதும் உபேயமாவதும் வாத்ஸ
வத்ஷ்யும்பாரதே ஸ்வஸாந்நித்யம்பண்ணும் ஸ்வஹாவனென்
றுகொண்டு தேஹாத்மாவென்றருளிச்செய்தார். இப்படி ஸ்வஜ
ஸாதாரவாதிகளாலே எம்பெருமான் ஸேவ்யன் அதவனவ ஜா
கேக்ஷாவாயமென்று முதற்பத்திலருளிச்செய்தாராய்த்து. ॥ ௧ ॥

இனி- "காரணத்வ உபாயத்வ உபேயத்வ உபேயதா"
என்று சொன்னஶரீரக ஶாஸ்த்ரார்த்தத்தை ப்ரயோஜநீயமாத
கங்களாலே ப்ரதிபாதித்தருளினரென்கிறார் (த்விகாஸ்யாதிநா)
ஜகத்காரணத்வமும், உபாயத்வமும், உபேயத்வமும் ஸ்வாஸ்யத்வ
மும், உபகாரஸ்வத்வமுமிறே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரத்திலே ஸூசி
தார்த்த ங்களாலே ப்ரதிபாதித மாய்த்து. இங்ஙனம்
முதல்திருவாய்மொழியில் முதலாறுபாட்டுகளாலே ப்ரயமாத்யா
யார்த்தமும், மேலைந்து பாட்டுக்களாலே த்விதீயாத்யாயார்த்த
மும் ஸங்க்ரஹிக்கமாயிருக்கிறது, இரண்டாந்திருவாய்மொழியில்
ஒன்பதுபாட்டுகள் த்ருதீயாத்யாயார்த்தத்தையும் மேல் இரண்
டுபாட்டுகள் சதுர்த்தாத்யாயார்த்தத்தையும் ஸங்க்ரஹிக்கிறன.

த்ர்யம்ஶேநாஶ்ருதிஶிரஸ தத்வம் வ்யநக்தி | தத்ராதௌ மா
யாஹீநே பரிணயிதவிம்ஶாஹிஸிஹநஃ க்ருதீஸாரஸாரம்
வ்யதாதிஹ ஸம்க்ருஹ்ய க்ருபா || * ||௪||
பரத்வாதிஶ்ரேணீம் பரிவ்ருணுதே ஸேதா ப்ரணயிணஃ
ப்ரஹ்லாதம் ஸேவாயோக்யம் ப்ரதயதி கேவீக்ஷ்யவாநம் | த
தேவஸ்வாத்ம்யம் ப்ரியகுணவிஶேஷம் ஸவ்யக்தீதாவரேண

ஆக இப்படி இரண்டு திருவாய்மொழியாலும்- நிகமனமுள்ளாக இ
ருபத்திரண்டு பாட்டுக்களாலே ஷோடஶவாக்யமாய் சதுர்த்யாய
உபக்ரமாத்மகமாய் த்ர்யம்ஶே ஶ்ருதிஶிரஸ்தத்வமான உ
த்தரமீமாம்ஸா ஶாஸ்த்ரத்தாலே ப்ரதிபாதிதமான அர்த்தவிஶே
ஷங்களை ஸாரஸாரம் பண்ணியாழ்வாரருளிச்செய்தருளினா
ரென்றதாய்த்து. அன்றிக்கே, முதல்திருவாய்மொழியால் ப்ர
தமாதிகரணமும், இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் முதலொன்பது
பாட்டுகளாலே த்ருதீயாத்யாயமும் இரண்டாந்திருவாய்மொ
ழியில் 'வணக்குடைத்தவநெறி' என்கிறபாட்டாலுமாக ப்ரத
மாத்யாயமும் ஸங்க்ருஹீதமாய் அத்தாலே ஆக இருப
த்தொருபாட்டுக்களாலே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரார்த்த ஸாரஸங்க்ர
ஹம்பண்ணிற்றாய்த்து என்னுதல். அதவா, மூன்றாந்திருவாய்மொ
ழியில் 'வணக்குடைத்தவநெறி' என்கிறபாட்டளவாகவுள்ள ஐந்
துபாட்டாலுமாக ப்ரதமாத்யாயமும் ஸங்க்ருஹீதமாய் இ
ப்படி இருபத்தைந்துபாட்டுக்களாலே ஶாரீரகஶாஸ்த்ரப்ரதிபா
த்யமான வேதாந்தார்த்தங்கள் ஸாரேண ஸங்க்ருஹீத
மாய்த்தென்னுதல். ரத்நாவளியிலும் "த்ராவிடஶாரீரகார்த்தக்ரமே
ஹவிம்ஶதிவ்யத்ரிகம் ஸ்த்ர" என்றிறே அருளிச்செய்தது. ||௪||

இஶ்லோகத்தில் முதற்பத்துக்கும் இரண்டாம்பத்துக்கும் ஸங
க்ரஹமருளிச்செய்கிறார் (பரத்வாதிஶ்ரேண்யாதி) இப்படி முதற்ப
த்தில் ஸர்வஸ்மாத்பரத்வாதி குணவிஶேஷங்களாலும் எம்பெருமான்
ஸேவ்யனென்று உபபாதித்தருளி அவனை உபேக்ஷாவாயக் அ
வர் துயரறுசுடரடிதொழுதெழென்மனனே" யென்று தம்திருவுள்
ளத்தை ஸந்தோஷிப்பித்துநின்றாராயிருந்தது. மேலிப்படி ஸே
வ்யத்வாநுபவாயமாகித்தூ எம்பெருமானுமேயனுமாயிருந்து

க்ஷம் சஶ்வப்ரயஶோபரணீயம் ப்ரயயதி॥ ॥௫॥

மென்றுகொண்டு தமக்கு நிரதிஶய ப்ரியனான அவனை அநுபவி
க்கக்கடவராய் அதற்குறுப்பாக அவனுடைய ஸௌஹார்த்தத்தை
இரண்டாம்பத்தில் ப்ரகாஶிப்பித்தருளினாரென்கிறார். *

இந்த ஸாரமென்றருளிச்செய்தது "வாரணவெற்பில் மழை
முகில்போல்நின்ற"வென்றும் 'காமேந க்ஷிதிஶைலக்ருஷ்ணஜலதஃ'
என்றும் அருளிச்செய்தபடியே கரிகிரிமேல் நின்றனைத்துங்காக்கி
ன்ற பேரருளாளனை. இதன்கருத்தென்னென்னில்? உடையவர்ஸ்ரீ
பாஷ்யத்துமுதலிகள் திருவாய்மொழியை அநுஸந்தித்து ஆழ்வார்
எம்பெருமான்களெல்லாரையும் பாடினாரயருளிச்செய்தது நம்
பேரருளாளனைப்பாடித்தில்லையே யென்ன; உடையவரும் முதற்ப
த்துமுழுவதும் நம் பேரருளாளனையிறே பாடித்தென்ன; இதெங்
ஙனேயறியலாய்த்தென்ன, முதலடியிலே "அயர்வறுமமரர்களதிப
தி"யென்கையாலும் மேல்பலவிடங்களிலும் இந்த நித்யஸூரி
நாயகத்வத்தையே யருளிச்செய்கையாலும் நம் பேரருளாளனே
தேவபிரானாகையாலும் அறியலாய்த்தென்ன, "தண்ணார்வேங்கட
விண்ணோர்வெற்ப"னென்றும், தென்குறுங்குடிநின்ற"வென்றும் அ
ருளிச்செய்ததில்லையோவென்ன, ஆகிலென்? நம் பேரருளாளனுக்
கே வேங்கடாசலவாஸித்வம் திருக்குறுங்குடிவாஸித்வமாகிறஸம்
வர்த்தைச்சொல்லுகிறதென்ன; அதென்? அவர்களுக்கே நித்யஸூ
ரிநாயகத்வம் சொல்லவடுக்காதோ, பேரருளாளன் என்றுதல்
அத்திகிரிப்பெருமாளென்றுதல் சொல்லவில்லையே யென்ன, நம்
பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் ஆழ்வார் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தாலே
முதற்பத்து பேரருளாளனைப்பாடிற்றென்னுமிடம் ஸ்பஷ்டம
ன்றோ? அயர்வறுமமரர்களதிபதியானவன் துயரறுசுடரடி தொ
ழுதெழென்மனனே" யென்றருளிச்செய்தபடி வ்யக்தமாயன்றோ வி
ருப்பது, தம்திருவுள்ளத்தை அநுஶாஸித்தபடி தோற்றவிறே
திருமார்பில் ஜ்ஞாநமுத்ரையை வைத்தெழுந்தருளியிருக்கிறது. முன்
புகலியன்பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் ஆழ்வார் திவ்யமங்களவிக்ர
ஹத்தை ப்ரதிஷ்டைசெய்விக்கைக்காக மற்றை திவ்யதேஶங்
களைப்போலே இடதுதிருக்கை திருமடியிலும் வலதுதிருக்கைஜ்ஞா

நச்சேத்ரயுமாக ஆழ்வார் திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை யுகந்தருளப்
பண்ணிவைக்க, அதுதானும் இவர்கள்செய்தபடி யன்றியே வலத்
திருக்கை திருமார்பிலே யாயிருக்க, மறுபடியும் முன்போலேஉக
ந்தருளப்பண்ண, அதுவும் அங்ஙனேயாயிருக்க, இப்படிமூன்று
தடவையாயும் அப்படியேயிருக்கையாலே யெல்லோரும் விஸ்மித
ராயிருக்கிற வளவிலே ஆழ்வார் அங்கொருவரிடத்திலே ஆவேசி
த்து என்னேஉங்கள் அஜ்ஞாநமிருந்தபடி. நீங்கள் செய்தாப்போல
ன்றியே ஸ்வேச்சையாலே வேறாயிருந்தவாறே அறிந்துகொள்ளவல்லவர
ல்லீகோளோ; இரண்டுமூன்றுதடவை செய்வதே இதை இங்ஙனே
நம்பேரருளாளன் ஸந்நிதியில் ப்ரதிஷ்டை செய்கவென்ன; அவ
ர்களும் திருவடிதொழுது தேவரீர்திருவுள்ளக்கருத்தை அடியோ
ங்களுக்கு வெளியிடவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும்
கேளீகோள் நம்பேரருளாளனையே யாயிற்று நாம்திருவாய்மொ
ழிமுதற்பத்தில் பாடிற்று. தேவபிரான்என்றும் திருநாமம் நம்பே
ரருளாளனுக்கு அஸாதாரணமாய்க்காணுமிருப்பது. நாமும்
முதலிலே அயர்வறுமமரர்களதிபதி யென்றாயிற்றுபேசிற்று. அவ
ன்துயரறுசுடரடி தொழுதெழென்மனனே"யென்று நாம்மனதை ஸ
ம்போதநம் பண்ணினதும் பேரருளாளனை ப்பற்றும்படியிறே.
ஆகஇவ்வர்த்தம் மேலுள்ளாரும் அறியலாம்படிநாம மனதிற்கு
ஸம்போதநம் பண்ணினபடிதோற்ற மார்பில் உபதேசமுத்
ரைவைத்துவீற்றிருக்க நினைத்தோமென்றருளிச்செய்ய கலிய
னுள்ளிட்டாரும் போர விஸ்மிதர்களாய் அந்ததிவ்யமங்களவிக்ரஹ
த்தையே ஆழ்வார்நியமனப்படி பேரருளாளன்ஸந்நிதியில் தி
ருப்ரதிஷ்டை செய்துவைத்தார்களென்று ப்ரஸித்தமென்றுதி
ருமாலையாண்டானும் அருளிச்செய்தார். என்றருளிச்செய்ய முத
லிகளும் போர விஸ்மிதரானார்களென்று ப்ரஸித்தமிறே. அதைப்
பற்றமுதற்பத்து பேரருளாளனைப்பேசிற்றென்று திருவுள்ளம். *

'யஸ்யாநுபாவமதிகந்துமஶக்தமாஹுர்ப்ரஹ்மேஶமுக்ய
ராயிபோச்சநிவாஸடுவைளரோ:" என்றருளிச்செய்ததில்லையோ
வென்னில், அதுநம்மாழ்வாரைச்சொலிற்றில்லை, மற்றையாழ்வார்
களை சொல்லிற்று. அதுநம்மாழ்வாரையும் சொல்லிற்றாயினும்

விரோதமில்லை, ‘ஏத்தி’’ மென்று ஶோபித்துக்கிடந்தாற்போ லே ஶோபித்தபடியை சொல்லிற்றாயிருக்கும் “நிரஞ்ஜநம் நிஷ்கலம் த்வஸ்தீபஸ்த்வஸ்த விஸ்தாரவிஸ்தாரம் ஸத்யம் ஶிவம் கௌஸ்துபாய மலங்காரமவாப நிருபாதிகம் ‘என்னும் படியிறே நம்பேரருளாளன் திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்ய லக்ஷணமிருப்பது. ஆகஇப்படி „அயர்வறுமமரர்களதிபதி’, யென்றுதுடங்கி,, மணியை வானவர்கண்ணனை என்னுமளவாக உபக்ரமோபஸம்ஹாராதிகளாலே முதற்பத்து நம் பேரருளாளனையே பேசிற்றென்னுமிடம் ஸுவ்யக்தம். * * ॥௫॥

ஶ்ரீமதே ஶ்ரீமதே ஶ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:

ஶ்ரீக்ருஷ்ணதாதாசார்ய ஸாரஸ்வதஸ்வாமிநே நம:.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

முதற்பத்துமுற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸவரதவராஹ்வமுநயே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(வாயுந்திரை) இப்படிநிரவதிகஸம்ஶ்லேஷாநுபவ கல்யாணகுண

ஆத்மநேபோத்யாநுஷ்டாந மேதயே ஸ்ரீமதே ஸாரஸ்வத

ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீவீரராகவமஹாகுருபாதாரவிந்த ஸம்யக்ஸமாஶ்ரயண

ஸமாஸாதிதயோகம் ! காருண்யதஶ்ச விஶ்வஹிதாய ஶுபம் தத்

ஸ்ரீரங்கநாயகிராஜமஹாவாஸிஷேய ॥ * ॥ * ॥

இரண்டாம்பத்து.

இ—மறப்பறவென்னுள்ளேமன்னினு” னென்னும்படி ஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்கச்செய்தேயும் இப்போ இவர் எம்பெருமானைப்பிரிந்தவரைப்போலே விரஹிணியுடைய பேச்சைப்பேசுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்பத்தினுவக்ஷேபத்திலே ஸ்ரீஸம்ஶ்லேஷத்திலே ஆஸ்வாதிதனாகிற ஸ்வைரியாலே இப்பத்தமுழுவது மெம்பெருமானுடைய மஹாத்ம்யாநுஸந்தாநத்தாலே ஆஸ்வாத்யபரமானபென்றதாய்த்து, இத்தால் ஸந்தாநதாத்பர்யத்தாலே முதற்பத்தில் உபாயத்தைச் சொல்லி அநந்தரம் ப்ராப்யத்தைச்சொல்லுகிறதென்று இப்பத்துக்குச்சிறப்பத்தோடே ஸங்கதியும் ஸம்ப்ரவிஷ்டதயாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை “பரத்வாதிபஞ்சகம் பரிபாணஸங்கோதனை ரங்கேஶஸம்பாவ்யம் ஆஶ்ரயதமேவாஸ்யயாம் ததேவஸாத்ருஶ்யப்ரியதமாஸக்தம் ஸத்வஸம்பாவநேஸ்ய கம் தஸ்ய ஆஶ்ரயணீயம் ஆஶ்ரயபதி” என்று த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யத்திலே ஆசார்யர் அருளிச்செய்தார். இப்போது பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷத்திலே ஆஸ்வாத்யராகுமென்னுமிடம் விரஹகார்யங்க

இ— அநந்யப்ராபகத்வம் ஸ்வீயமென்றுகருத்து. இந்த பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ ப்ரவ்ருத்திமாத்ரத்தைக்கொண்டு இப்பத்து ப்ராப்யபரமென்று நிரூபிக்கக்கூடுமோ; ஸ்வரூபஸாதக பரமான அஞ்சிறையமடநாரையிலும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷப்ரவ்ருத்திகண்டதில்லையோவென்னில்; அங்கு அப்படி கண்டதேயாகிலும் அவ்விடத்தில் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் கைவாராதொழிந்தவாறே யென்னுடைய ஸ்வரூபங்களை ரக்ஷித்து ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று உபேக்ஷமாண எம்பெருமானை ப்ரார்த்திக்கையாலே அவ்விடம் ரக்ஷகத்வத்திலே பர்யவஸிதமாய்த்து. இவ்விடத்தில் அப்படி ப்ரார்த்திக்கக்காணாமையாலே ஸௌஹார்த்த ப்ரகாஶநபரமென்றறியலாய்த்தென்று கருத்து. கீழ், முதற்பத்திலே ஸித்தோபாய ஸ்வீகாரத்தாலே உபாயஶேஷமான ஸௌஹார்த்தத்தையும் அதுக்கு உபயுக்தமாக பரத்வஸௌலப்யாதி ஸகல ஸ்வரூபாதிகளையும் சொல்லிப்போருகையாலே முதற்பத்து உபாயபரமென்றறியலாய்த்து, இரண்டாம்பத்தில் ப்ராப்யோபயுக்தமான ஸௌஹார்த்தத்தையும் அதுக்குபயுக்தமாக ஸர்வேஶ்வரத்வ விரஹஸஹிஷ்ணுத்வங்களையும் சொல்லிப் போருகையாலேயிப்பத்து ப்ராப்யபரமென்றறியலாய்த்தென்றுகருத்து. ஸத்வஶேஷதையாவது- கீழ்நடந்த ஸம்ஶ்லேஷமும் கைவாராதொழிகை. ஸ்வாபதேஶம் நாலேயென்றது- ஒருபிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேஶத்தாலேயென்றபடி. இவ்வவஸ்தையிலே ஶோகிக்கும் அஞ்சிறையமடநாரையில் சொன்னபடியே "பாஹ்யாந்தரேஷ்வாதி" த்யாகியாலே தாதுபர்யம்கண்டுகொள்வது. ஸ்வஶேஷையென்றது தியக்குகளும் தம்மைப்போலே ஶோகிக்கிறனவென்று தாம்சலங்கும்படி ஸம்ஶ்லேஷத்தால்வந்த தம்முடைய ஶக்த்யதிஶயத்தை யென்றபடி. பேசுகிறாரென்றது ப்ரகாஶிப்பிக்கிறாரென்றபடி. இப்படி ஸம்ஶ்லேஷவிரஹமும் ஸம்ஶ்லேஷமும்படியிருக்கும் எம்பெருமானுடைய ஸௌஹார்த்த ஸ்வபாவமென்று ப்ரகாஶிப்பிக்கையிலே முதற்றிருவாய்மொழிக்கு தாத்பர்யமென்றுகருத்து. * * * *

ஆறாறும் அந்பிராட்டி- தான்சில பக்ஷ்யாதிகளுக்குறிந்து நீக்களுடைமென்னைப்போலே யெம்பெருமானுடைய விஶ்லேஷத்தா

ஆ—ணவரிவசுணை—ஞயிருந்தவெம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தா
ப்போலே தம்முடைய திருவுள்ளத்தாலே அநுபவித்து பா
ஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்திலுள்ள அபேக்ஷையாலே யதிலே ப்ரவ்ருத்தராய்
அதுகைவாராமையாலே அத்யந்தவ்யாகுலராய் அப்ராப்திதேஶத்தா
லே ஸந்தேஶத்தைப் பேசுகிறார். ஸம்வத்ஸம்ஶ்லேஷவியோகமெ
அவஸாதாம்ஸமேவபாய் தம்ஶ்லேஷத்தாலே அத்யந்தவ்யஸனமெ
யாயிருந்தாளொருபிராட்டி ஸ்வத்ருஷ்டிகோசரமான பதார்த்த
ங்களினுடைய ப்ரவ்ருத்திவிஶேஷங்களை ஸம்ஶ்லேஷஜநித
ஹர்ஷகார்யமாக ஸாத்ருஶ்யாநுஸந்தாநத்தாலே அநுஸந்
தித்து அந்தவந்த பதார்த்தங்களைக் குறித்து நீங்க

இ—ல்லோகியாகின்றீர்களோவென்று இப்படி ஸம்ஶ்லிஷ்டதாதா
த்தைப் பேசக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லி
ஷ்டையால்) ஸாத்ருஶ்யாநுஸந்தானத்தாலேயென்றது - தன்பக்கல்
அப்படி காண்கையாலேயென்றபடி. அநுஸந்தித்தென்றது ஆரோபி
த்தென்றபடி. ஆரோபித்துப்பேசுகிறாளாகையாலே ஸம்ஶ்லிஷ்டதா
ஷணம் யுக்தமென்றுகருத்து. ஆனாலும் பக்ஷ்யாதிகளுக்கு ஸம்
ஶ்லேஷவ்யஸனம் ஸ்வாபாவிகமல்லாமையாலே அவைத்துக்கந்
தவ்யஸனமுள்ளதாக ஆரோபிக்கத்தான் கூடுமோவென்னில்; விஷ
யமகோஹராஜ ராஜவ்யஸநகர்ஶிதா: । அவிவக்ஷார்த்தவரி
ஸ்ரீநாஸவஷட்கோகாமேகாம: ॥ உபதேஶ்வாத்காஸ்வத்வம்
ஶாநிஸராம்ஸிவ । பக்ஷிணோவிப்ராவநெஸவஹ்ஸுகாந
காவிநம்'' ॥ என்னும்படி நிரதிஶயஸவ்ஶோஹ்யமான விஷயமா
கையாலே உபபந்நமென்றுக்கருத்து. வேதநூமுள்ள ஸத்த்
திற்கும் ப்ரஹ்மவாராஷ்டமென்று ஸம்பாயிகாரணத்தில்
ஸமஷ்டிகமான அர்த்தத்தை ப்ரகாஶிப்பிக்கிற இத்திருவாய்மொழி
யென்றதாய்த்து. இப்படி பக்ஷ்யாதிகளைக் குறித்து ஆரோபிக்கக்கூடி
லும் அவைத்தைக்குறித்துப்பேசவேணுமோ என்னில்; உபஸ்தி
தர்உபஸ்திதரோடேகூட ப்ரலாபித்து பரிக்குமாப்போலே இவ
ளும் அவைத்தோடேகூட ப்ரலாபித்து பரிக்கைக்காகப்பேசு
கிறாளென்றுகருத்து. * * * * *

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ—வாயுந்திரையுகளுங்கானன்மடநாரா* யாயுமமருலகுந்து ஞ்சிலுநீதுஞ்சாய்* நோயும்பயலைமையுமீதூர

ஆ—ளும்நான்பட்டது பட்டிகோளாகாதேயென்கிறாள். வாய்ந்ததிரைகளுகளுகிறகழியிலே வஸிக்கிறமடநாராய்? நீயுறங்கிலுமுறங்காத உன்னுடையதோழிமாரும் ஸஹாவஸ்தவைவ உறங்கா

✳ முதற்பாட்டு. ✳

இ— வாயுந்திரையுகளுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (வாய்ந்தவித்யாதியால்) வாய்ந்த - ஸஜீவாமதங்களான, திரைகள் - தரங்கங்கள், உகளுகிற - உஜ்ஜ்ரும்பிக்கிற, ஸமாவத்தரங்கஜ்ஜ்ரும்பணயாக்கங்களானவென்றபடி. கானல்மடநாரா யென்கிறதையுரைக்கிறார் (கழியிலேயித்யாதியால்) ஸாமாந்யத்ஸமுத்ரதீரவாசியான கானல்ஸப்தத்தை கழிஸப்தத்தாலே ஸமுத்ரதீரவிஶேஷவாசமாகவுரைத்தபடி. கழி - ஸமுத்ரவரிவாஹகாலெள்ளு, இத்தால்இப்பிராட்டி ஸமுத்ரதீரஸந்நிஹிதமான ஸ்தானாந்தரத்திலேயிருந்து பேசுகிறாளென்று ஸூசிதமாய்த்து. ஆயுமென்கிறவிடத்தில் கஹிலேர்த்தாஸமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதியால்) உறக்கம் - நித்ரை, ஆயுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) தனக்குப்போலே நாரைக்கும் தோழிமாருண்டென்றுநினைவினாலே ஸாத்ருவாசகமான ஆய்ஸப்தத்தாலே அவர்களை உபவரிக்கிறாளென்றுகருத்து. அமருலகு மென்கிறவிடத்தில் கஹிலேர்த்தாஸமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹாவஸ்தாத்யாதியால்) துஞ்சிலுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உறங்கிலுமென்று) உறங்கக்கூடிலும் என்றபடி. அவர்களுக்கு உறக்கமில்லையென்று கருத்து. நீ

ப—வாயுந்திரை - கிட்டாநின்ற தரங்கங்களை, உகளுங்கானல் - உஜ்ஜ்ரும்பிக்கிற ஸமுத்ரதீரத்தில், மடநாராய் - ஸவ்யநாராய்? உளரூர்த்வாதஸஹிஷ்ணுவான நாராயென்றபடி - ஆயும் - மாத்ருஸஜ்ஜானவஸ்யும், அமருலகும் - ஸ்வர்க்கலோகமும், துஞ்சிலும் - உறங்கிலும், நீதுஞ்சாய் - நீயுறங்குகிறாயல்லை. ஆல்வேஷ்டேத்யாதகஸ்தவ்யம். நோயும் - வ்யாதியும், விரஹவ்யதையுமென்றபடி. பயலைமையும் - வைவர்ண்யமும், மீதூர - மேலேவ்யா

மூ— போ *நீயுந்திருமாலாநெஞ்சங்கோட்பட்டாயே*வெம்மே॥௧॥
டகோட்பட்டசிந்தையையாய்க்கூர்வாயவன்றிலே* சேட்பட்

ஆ— தலைவனோடு கூடியுறங்குகிறிலை, ஆதலால்விரஹவ்யஸநத்தாலே வைவர்ண்யத்தாலே அஸஹிஷ்ணுதையான வென்னைப் போலே நீயுமெம்பெருமானை யாசைப்பட்டாயாகாதேயென்கிறாள்.॥

(கோட்பட்ட) கூர்வாயவன்றிலே அவஹ்ருதமான நெஞ்

இ— துஞ்சாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீயித்யாதியால்) நோயுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (விரஹவ்யஸநஶப்தத்தாலே) பயலைமையென்கிறதையுரைக்கிறார் (வைவர்ண்யஶப்தத்தாலே) மீதூரவென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸஹிஷ்ணுதையானவென்று) மீதூரவென்கிறது நாரையிலே அந்விதமாயிருந்ததேயாகிலுமிவ்வைவர்ண்யத்தால் அஸஹிஷ்ணுவம்இப்பிராட்டிக்கும் ஸாதாரணமென்றபிப்ராயத்தாலே அஸஹிஷ்ணுதையான வென்னைப்போலேயென்று பிராட்டிக்கு விஶேஷணமாக அருளிச்செய்தார். எம்மேபோல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) த்ருஷ்டாந்தவசநமென்றுகருத்து. காகுஸ்வரத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயுமித்யாதியால்) ஸம்ஶ்லேஷத்திலேதுஷ்டனான நாரைக்கு விரஹாஸஹிஷ்ணுவான தனக்குப்போலே நிமித்தமும் வைவர்ண்யமும் காணப்படுகையாலே அதைக்குறித்திப்படிசொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

(கூரித்யாதி) கோட்பட்ட சிந்தையையாயென்கிறதை உரைக்கிறார் (அவஹ்ருதேத்யாதியால்) சேட்பட்டயாமங்கள் என்

ஶ—விக்க, ஸஹிவிக்கவென்றபடி. எம்மேபோல்—எங்களைப்போலே, என்னைப்போலென்றபடி. நீயும், திருமாலால்- ஸ்ரீய:பதியால் நெஞ்சம் - மநஸ்ஸு; கோட்பட்டாயே - பறித்துக்கொள்ளப்பட்டாயே. * * * * * ॥௧॥

கூர்வாயவன்றிலே - க்ரௌஞ்சவாக்கான க்ரௌஞ்சியே; விரஹிகளுக்கு தாரணமான க்ருதத்வநியையுடைய க்ரௌஞ்சியேயென்றபடி. கோட்பட்டசிந்தையையாய் - பகவதபஹ்ருத சித்தையாய்க்கொண்டு, சேட்பட்ட-தீர்க்கங்களான

மூ—யாமங்கள்சேராதிரங்குதியா*லாட்பட்டவெம்மாபோனீயு
மரவணையான்*ருட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமங்காமுற்றாயே॥ உ॥

ஆ—சையுடையையாய், நீளியராத்திரிகளிலு முறங்காதேயிரங்கா நின்றாய், நீயுமென்னைப்போலே பெரியபெருமாள் திருவடிகளில் திருத்துழாயை யாசைப்பட்டாயாகாதே யென்கிறாள். உ॥

இ—கிறதையுரைக்கிறார் (நீளியவித்யாதியால்) சேராதிரங்குதியால் என்கிறதையுரைக்கிறார் (உறங்காதேயித்யாதியால்) இரங்காநின்றாயென்றது - ஆர்த்த த்வநிபண்ணாநின்றாயென்றபடி. ஆட்பட்டவெம்மேபோல் என்கிறதை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) அரவணையானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியபெருமாளென்று) தாட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமமென்கிறதை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (திருவடிகளிலித்யாதியால்) காமுற்றாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆசையித்யாதியால்) ஸஹவாஸிஷ்டமாய் ஆர்த்தநம்பண்ணுகிற அன்றிலை தன்னைப்போலே ஸமவ்யஸநத்தாலே கூப்பிடுகிறதாகக்கொண்டு சோகிக்கிறாளென்று கருத்து. * * * * ॥உ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

காமுற்றகையறவோ டென்கிறத்துக்கு ஸ்வாபதேசமுந் தா

ப—யாமங்கள்-ஊர்த்வஸப்தஸங்கம். யாமங்களிலேயென்றபடி. சேராது - சேராதே, சயநித்துகொள்ளாதேயென்றபடி. இரங்குதி - ஆர்த்தநம்பண்ணாநின்றாய், ஆல் - வேதம். ஆட்பட்ட எம்மேபோல் - தாஸஹத்தையான வென்னைப்போலே, ஆர்த்திவசநம். நீயும் - நானுகில் "ஸர்வம்ஸஹெஸசம் ஸஹிஷ்யே" என்றிறியிருப்பது. துக்கம்பொறுக்கமாட்டாதநீயும் இங்ஙனேயாகவேணுமோவென்று கருத்து. அரவணையான்தாள்பட்ட - ஸர்ப்பசயநனுடைய திருவடிகளிலேஸம்பந்தித்த, தண்டுழாய்த்தாமம் - ஸீதளஸௌரப்யஸம்ருத்தத்தை, காமுற்றாயே - ஆசைப்பட்டாயோ. * * * * ॥உ॥

மூ—காமுற்றகையறவோடெல்லேயிராப்பகனீமுற்றக்கண்டுயி
லாய்நெஞ்சுருகியேங்குதிபார்* தீமுற்றத்தென்னிலங்கையூட்
டினான்றாணயந்த*யாமுற்றதுற்றாயோவாழிகனைகடலே ||௯||

ஆ—(காமுற்ற) எம்பெருமானை யாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே நீயிரவுபகலெல்லாங்கண்டுயிலாகாதே நெஞ்சுருகி யேங்காநின்றாய், தீமுற்றத்தென்னிலங்கை யூட்டினவன்திருவடிகளை யாசைப்பட்ட நான்பட்டதுபட்டாயாகாதே, ஐயோகடலேயென்கிறாள். ||௯||

இ—த்வயமுமருளிச்செய்கிறார்(எம்பெருமானையிச்சாதியால்)நீயிராப்பகல்முற்ற வென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீயிச்சாதியால்) கண்டுயிலாயென்கிறது ஜினவாக்யமாயிருந்தாலுமிவர் தாத்வயமத்யாலே கண்டுயிலாதே நெஞ்சுருகி என்று வசனவாக்யமாக வருமொழிக்கிறார். தாள்நயந்த வென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவடியிச்சாதியால்) யாமுற்றதுற்றாயோ வென்கிறதையுரைக்கிறார் (நானிச்சாதியால்) யாமென்றது ஜாதிவசனமென்றுகருத்து. இவ்

வ— எல்லே - கனைகடலே - வாராய் வொஷிக்கிற ஸமுத்ரமே? எல்லேயென்று ஸகீஸம்போதி ஸம்போதநம், தனக்குக்கடலே துணை யாகையாலே தோழியை ஸம்போதிக்குமாப்போலே அத்தைஸம்போதிக்கிறாள். காமுற்ற - காமிக்கப்பட்டது, ஆசைப்பட்டவஸ்துவென்றபடி. அதினுடைய, கையறவோடு - இழவோடே, ஸம்பந்தத்தோடேஎன்றபடி. இராப்பகல்முற்ற - ராத்ரிதிவமெல்லாம், நீகண்டுயிலாய் - கண்ணுறங்குகிறாயில்லை, கண். துயிலென்கிறவிடத்தில் ணகாராத்பரமான தகாரத்துக்கு டகாராதேசம். நெஞ்சுருகி - ஹ்ருதயம்கரைந்து ஏங்குதி - த்வயநிபண்ணுகின்றாய்' ஆல் வெம்பு. தீ - அக்நியை' தென்னிலங்கைமுற்ற - தக்ஷிணதேசஸ்தலங்காநகரியெல்லாத்தையும்' ஊட்டினான் - பக்ஷிக்கப்பண்ணிவைத்தவனுடைய' ஸ்ரீசரணம். ஸமாஸ்ரயாலேஸீதையை ஸ்வாமாக்கினபெருமானுடைய வென்றபடி. தாள் - திருவடிகளை, நயந்தயாம் - ஆசைப்பட்டநாம், நயக்கை- ஆசைப்படுகை. உற்றது - அடைந்ததை, நானடைந்த ஸோகத்தையென்றபடி. உற்றாயோ - அடைந்தாயோ, வாழி - வாழ்ந்திடுக, உன்னுடையஸோகம்நீங்கி நீவாழ்ந்திடுகவென்றபடி. ||௯||

மூ—கடலும்மலையும்விசும்புந்துழாயெம்போற்* சுடர்கொளிராப்
பகற்றுஞ்சாயாற்றண்வாடா* யடல்கொள்படையாழியம்மா

ஆ—(கடலும்) என்னைப்போலே "எங்குற்றாயெம்பெருமான்" என்று கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாவி யிராப்பகலுறங்குகிறிலை நீயுமெம்பெருமானுடைய திருவாழியுங்கையுங் காணவாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே,

இ-விடத்தில்வாழியென்கிறஶப்தம்காருண்யவ்யஞ்ஜகமென்றுஸூசிப்பிக்கைக்காக ஐயோவென்கிறஶப்தம் அத்யாஹார்யமாய்த்து. ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

எம்போலென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) துழாயென்கிறவிடத்தி லபிப்ரேதமான வஹிநயத்தைக்காட்டுகிறார் (எங்குற்றாயித்யாதியால்) எங்குற்றா யெம்பெருமானென்றது - எங்கேயிராநின்றா யெம்பெருமானேயென்றபடி. துழாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (துழாவியென்று) "ஸம்ஸஸ்யவாரிராஹவநஸ்யஹிமஸ்யநாகஸ்யவஸ்யவேஷு" என்று க்ஷீராப்தியிலும் திருமலையிலும் பரமபதத்திலு மவனைத்தேடாநின்ற வென்னைப்போலே நீயுங்கடல் மலை விசும்புகளில்தேடுகிறாயோ வென்கிறாளென்றுகருத்து. அடல்கொள்படையாழி யென்றது அம்மானுக்கு விஶேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும் விஶேஷணந்தால்வந்த ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹ ஸாந்த்வநத்திலே த்ருஷ்டபவாஹத்துக்குத்தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (நீயுமித்யாதியால்) உடல்நோயுற்றாயோ வென்கிறவிடத்தில் ஆகூதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறார் (பெருமையாலேயென்று) ஊழிதோறாழியென்கிறதை

ஶ—தண்வாடாய் - ஶீதவாதமே? எம்போல்- என்னைப்போல் கடலும் - ஸமுத்ரத்தையும், மலையும் - பர்வதத்தையும், விசும்பும் - ஆகாஶத்தையும், துழாய் - துழாவி, தடவிக்கொண்டென்றபடி. சுடர்கொள் - சுடர் - தேஜஸ்ஸு, கொள்கை - உடைத்தாகை, சுடர்கொளிராப்பகல் - சந்த்ரஸூர்யாதிதேஜஸ்ஸுக்களையுடையராத்ரியிலும் பகலிலும், துஞ்சாய் - உறங்குகிறாயல்லை, அடல்-பராக்ரமலக்ஷணயாயாஹம்விவக்ஷிதம், கொள்கை- க்ரஹிக்கை, படை - ஆயுதம், அடல்கொள்படையாழியம்மானை.

மூ—ணைக்காண்பானீ*யுடலநோயுற்றாயோவூழிதோறூழியே॥௪॥

ஊழிதோறூழியுலகுக்குநீர்கொண்டு* தோழியரும்யாமும்
போனீராய்நெகிழ்கின்ற* வாழியவானமேநீயு

ஆ— காமத்தவமெல்லாமுடல் நோயுற்றாயாகாதேதணவாடா
யென்கிறாள். * * * * * ॥௪॥

(ஊழிதோறூழி) லோகமெல்லாம் நிறையும்படி இக்கால
மெல்லாம் நின்று நீராயுருகுகிற வாழியவானமே? நீயுமெங்களை

இ—யுரைக்கிறார் (காமைகத்ருஷ்டியால்) ஸௌஹாத்தம். ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

உலகுக்கு நீர்கொண்டென்கிறதற்கு நிஷ்க்ருஷ்டாஸயமரு ளிச்செய்கிறார் (லோகத்ருஷ்டியால்) ஊழிதோறூழியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இக்காலத்ருஷ்டியால்) நீராய்நெகிழ்கின்ற வென்கி றதையுரைக்கிறார் (நீராய்த்ருஷ்டியால்) தோழியரும் யாமும்போ லென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எங்களைப்போலேயென்று) மதுசூத

ஸ—ஸாரதயாஸத்திலேஸ்ரீஹ்ருதருக்காகரக்ஷிக்கப்பட்டஸூர்யாய ராவமான திருவாழியை யுடையஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, காண்பான்- த்ருக்ஷாவாய்க்கொண்டு' ஊழிதோறூழி - ப்ரதிகல்பமும், ஊழிதோறு மூழிதோறு மென்றநுய மாகவுமாம். உடலநோய் - ஸரீர வ்யாதியை, ஸரீரமுள்ளதனையும நுவர்த்திக்கும்படியான வ்யாதியையென்றபடி. உற்றாயோ - அடைந்தாயோ. ॥௪॥

உலகுக்கு - லோகார்த்தமாக, நீர்கொண்டு - நீரைமுகந்து கொண்டு, ஊழிதோறூழி- ஊழிதொறுமூழிதோறும், நீராய்நெ கிழ்கின்ற - வர்ஷரூபேண ஜலமாய்த்ரவிக்கிற, வாழியவான மே - லோகத்தை வாழ்விக்கிற தேவமே? வானமென்று தே வத்துக்குப்பெயர். ப்ராசா ஆழிய வானமேயென்று வஸிஷ்டம் ஔதார்யத்தாலே ஸதாயமான தேவமே? யென்றபடி. ஸபவா ஆழ்கை-ரக்ஷிக்கை. லோகத்தை ரக்ஷிக்கிற தேவமேஎன்றவுமாம். "நீராயுருகுகிற வாழியவானமே"யென்று ஸம்போத்யமாக பிள்ளான் யோஜித்தபடியாலே யிப்படி ஸ்வாரஸ்யம் கொள்ளவேண்டிற்று, நஞ்சியநள்ளிட்டார் வாழியவென்று வ்யஸ்தமாக்கிவானமே நீவாழ்ந்திடுகவென்று யோஜித்தார்கள். நீயும் - லோகோபகாரக

மூ—மதுசூதன் *பாழ்மையிற்பட்டவன்கட்பாசத்தானைவாயே ॥
நைவாயவெம்மேபோனுன்மதியேநீயிந்நாள்* மைவானிரு

ஆ—ட்பே, லேஎட்பெருமானுடையமஹாகுணவெஷிதங்களிலேயகப்பட்டு, அவர்பக்கலுண்டான ஸ்னேஹத்தாலேஇப்படி நைந்தாயாகாதே யென்கிறுள். * * * ॥௫॥

(நைவாய) ஏன்மதியேநீ யிந்நாள் வலியதான விருளேயகற்றுகிறிலே, மழுங்கித்தேயாநின்றுய், நைவுதானுமிருந்த வென்னே

இவன்பாழ்மையிற்பட்டேனென்கிறதையுரைக்கிறுர்(எம்பெருமானுடையவி ஸ்ருஷியால்) அவன்கட் பாசத்தாலென்கிறதை யுரைக்கிறுர் (அவனி ஸ்ருஷிபால்) நைவாயென்கிறதை யுரைககிறுர் (இப்படி ஐ ஸ்ருஷியால்) * * * ॥௫॥

✳ஆறம்பாட்டு.✳

மைவானிருளகற்று யென்கிறதையுரைக்கிறுர் (வலிதானவி ஸ்ருஷியால்) மாழாந்துதேம்புதி யென்கிறதைபுரைக்கிறுர் (மழுங்கியி ஸ்ருஷியால்) நைவாயவெம்மேபோ லென்கிறதையுரைக்கிறுர் (நைவுதானுமி ஸ்ருஷியால்) பெருமானுர் வாசகங்கேட்டென்

மூ—மானநீயும், தோழியரும்யாமும்போல் - ஒதவிகளும்நானும்போலே, மதுசூதன் - ஸர்வஸ்வாமியானவனுடைய, பாழ்மையில் - வைசத்தில், வாஹஸ்வைசத்திலென்றபடி. பட்டு - அகப்பட்டு,அவன்கண் - அவன்பக்கலுண்டான, பாசத்தால் - ஆசையால், நைவாயே - ஸ்ரியிஷமாகாநின்றுயே,கண்பாசத்தாலென்கிற விடத்தில் ஸந்தியிலே ணகாரத்துக்கு டகவம். இப்படி க - ச - ட - த - பெறுவ்வெல்வர்மான ணகாரத்துக்கு டகவமெங்கும் கண்டுகொள்வது. * * * * * ॥௫॥

நாண்மதியே - வர்ஷவர்ம வர்ணைர்னுமிருந்த வம்ஹ்ரனே? ஸஹோஸத்ராவஸிஷ்டனுன நக்ஷத்ரவம்ஹ்ரனேயென்னவுமாம். நாளென்று வர்ணைர்தையும் புதுமையும். மதி - வம்ஹ்ரன். நாண்மதியென்கிறவிடத்தில் ஸந்தியிலே ளகாரத்திற்கு ணகவம். நீ இந்நாள் - இப்போது, மை - கஂஜநநீலமாய் வான் - விவாஸமான், இருள் - தமிஸ்ரிவு, அகற்றுய் - நிரஸிக்க மாட்டுகிறி

மூ — ளகற்றாய்மாழாந்துதேம்புதியா* ஐவாயரவணைமேலாழிப்
பெருமானார்*மெய்வாசகங்கேட்டுன்மெய்ந்நீர்மைதோற்றாயே*

ஆ — ப்போலே நீயும் "பேதைநின்னைப்பிரியேனென்றும் "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" என்றும் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றும் எம்பெருமானருளிச்செய்தவார்த்தையைக்கேட்டு திருவனந்தாழ்வான் தடக்ஷமாகவுள்ள திவ்யவாக்ஷர்களோடேபழகி வர்த்திக்கிறவிவன் மெய்யல்லதுசொல்லானென்றுகொண்டு அவ்வார்த்தையை விஶ்வஸித்து அகப்பட்டாயாகாதேயென்கிறாள். * * * ॥சு॥

இ — திறதை விவரித்துரைக்கிறார் (பேதையித்யாதியால்) ஐவாயரவணைமேலாழி யென்கிற விஶேஷணத்துக்கபிப்ராய மருளிச்செய்கிறார் (திருவித்யாதியால்) தொடக்கமாக வென்கிறஶப்தம் திருவாழியாழ்வானை ஸமுச்சயிக்கிறது. மெய்வாசகமென்கிறவிடத்தில் மெய்யென்கிற பதத்துக்கபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (மெய்யல்லதித்யாதியால்) உன்னுடைய பாக்யத்தாலே மெய்வாசகமாய்த்தத்தனையொழிய ஸ்வபாவமேதா மெய்யல்லவென்று கருத்து. கேட்டென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (விஶ்வஸித்தென்று) உன்மெய்நீர்மை தோற்றாயேயென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அகப்பட்டாயாகாதேயென்று) ॥சு॥

ஶ — ஐல் மாழாந்து - மழுங்கிக்காணிதகாந்தியையென்றபடி. தேம்புதி - க்ஷீணியாநின்றாய், நைவாய - நைவு-மேலாயிருந்த, "கராஸக்த உத்கிஷ்ப்யவாஸஶ்சிநீ விரஹவ்யதவைநகேதக்ஜாநகீ" என்கிறபடியே விரஹஜநிதமெலிவும் வடிவுகொண்டாற்போலே யிருக்கிற, எம்மேபோல் - என்னைப்போலே, ஐவாய்-வளைவனை; அரவு - ஸர்ப்பமாகிற, அணைமேல்-ஶயநத்தின்மேலிருக்கிற, ஆழிப்பெருமானார் - திருவாழியையுடையவரான பெரியபெருமானுடைய, மெய்வாசகம் - உன்னுடைய ஶபதத்தாலேமெய்யாய்த்தோற்றினவார்த்தையை, கேட்டு, உன்மெய்நீர்மை - உன்னுடைய ஸ்வஸ்வபாவத்தை, ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையென்றபடி. தோற்றாயே - இழந்தாயே, ஏகாரம்ஶோகத்யோதகம். ॥சு॥

மூ—தோற்றோமடநெஞ்சமெம்பெருமானாரணற்கெம்* மாற்றா மைசொல்லியழுவோமைநீநடுவே* வேற்றோர்வகையிற்கொடி

ஆ—(தோற்றோம்) எம்பெருமானுடைய ஸ்ரீகல்யாணகுணங்களாலே யவனுக்குத்தோற்றடிமையானோம், ஆதலால் அவனைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தையொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலோமென்று சொல்லிக்கொண்டழுகிறவெங்களை நீநடுவே ஶத்ருக்களிலுங்கொடியையாய்நின்று எத்தனைகாலம் பாதிக்கக்

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— நாரணற்கென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீகேதாதியால்) தோற்றோமடநெஞ்ச மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கித்யாதியால்) இவ்வாக்யம் ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) எம்மாற்றாமை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) சொல்லியழுவோமை யென்கிறதை விவரித்துரைக்கிறார் (ஒன்றுமித்யாதியால்) எங்களையென்கிற பஹுவசநத்தாலே கீழ்ச்சொன்ன நாரையன்றில் முதலான பதார்த்தங்கள் விவக்ஷிதங்கள். நடுவேயென்றது - நிஷ்காரணமாகவென்றபடி. லக்ஷ்யஜ்ஞாணயோஜமெரயில் மத்யேயென்றபடி. வேற்றோர்வகையிற் கொடிதாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஶத்ருக்களிலுமித்யாதியால்) எனையூழியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எத்தனைகாலமென்று) மாற்றுண்மை நிற்றியோவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாதிக்கக்கடவையென்று) ஸ்வஸ்வபக்ஷா॰

ப— கனையிருளே - ஸநமானதமஸ்ஸே? எம்பெருமானாரணற்கு - ஸர்வஸ்வாமியான நாராயணனுக்கு மடநெஞ்சம் - ஸ்வவிஷயத்தில் ஸபலமானஸ்நேஹமுடைமனம் - ஸர்வஸ்வமும் ஸமர்ப்பமாய் தோற்றோம் - இழந்தோம், எம்மாற்றாமை - எங்களுடையபொறுக்கமாட்டாமையை, சொல்லி - ப்ரலாபித்து, அழுவோமை - அழுகிறவெங்களை, நீ - ஸர்வஸம்ஹாரத்தாலே கருகிக்கூப்பிடமாட்டாதே கிடக்கிற நீ, நடுவே - எங்களுடைய ஊர்வாநஸ்வஹதுநின் நடுவே, வேற்றோர் - ஶத்ருக்கள், வகை - ப்ரகாரம், அதாவது ஹிம்ஸிக்கை. வேற்றோர்வகையில் - ஶத்ருக்களுடைய ப்ரகா

மூ—தாயெனையூழி*மாற்றாண்மைநிற்றியோ வாழிகனையிருளே*॥

ஆ—கடவைகனையிருளேயென்கிறாள். * * ॥எ॥

(இருளின்) இருளின்றிணிவண்ணமாநீர்க்கழியே, போயறி

இ—வங்களை ஸம்ஸாரஞ்சொல்லிக்கொண்டாஸ்வஸிக்கப்பார்க்கிற வெங்களை ஸம்ஸாரம் ஶைவங்களைக்காணவொண்ணாதபடி மூடிக்கொண்டெத்தனைகாலம் பாதிப்பாய். ஶத்ருக்களும் ஶரணாகதருக்கு க்ருபைபண்ணுவார்கள் ஶாத்ரவத்திற்குக் காரணமன்றியேயிருக்க நீ ஶத்ருக்களிற்காட்டிலும் க்ரூரமாயிராநின்றாயென்று ஸம்ஸாரத்தை வெறுக்கிறாளென்றபடி. யதா-ஸந்ஸாரத்திற்குக் கருகியிருக்கை ஸ்வபாவமிறேயென்றுபாராதே எம்பெருமானைப்பிரிந்து ஸஞ்ஜாத து:க்கத்தாலே யொளியற்றுக்கருகி வாய்திறந்துகதறவும் மாட்டாதே இருக்கிறதாகக்கொண்டு பண்டே நோவுபடுகிறவெங்களை யுன்னுடைய து:க்கத்தைக்காட்டி ஶத்ருக்கள்நலியும்நலிவு ஸாவமென்னும்படி எத்தனைகாலம் பாதிக்கக்கடவை; ஐயோ! உனக்குது:க்கம் நீங்குகவென்று ததீஶ்லேஷக்குரித்து ஶோகிக்கிறாளென்றபடி. ஸம்ஸாரவஸ்துத்தைக்கொண்டு பாட்டுக்கு எம்பெருமானாரருளிச்செய்தது ப்ரதமயோஜனை. ஸம்ஸாரவஸ்துத்திற்கு த்ருஷ்டிரோதமின்றியே வ்யாகரணாநுஸந்தானத்தாலே பாட்டுக்கு ஆளவந்தாரருளிச்செய்தது த்விதீயயோஜனை. இவ்விரண்டும் ஶாஸ்த்ரங்களென்கிற கருத்தாலே இவ்விரண்டுயோஜனைகளுந் தோற்றும்படி ஸாமாந்யமாகப்பிள்ளானுரைத்தருளினார். ॥எ॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

மருளுற்றெனென்கிறதையுரைக்கிறார் (அறிவழிந்தென்று) து

ஸ—ரத்திற்காட்டிலும்,கொடிதாய்-க்ரூரமாய்,எனையூழி- எத்தனைகாலம், மாற்றாள் - ப்ரதிபடன், தஸ்யபாவம் - மாற்றாண்மை ஶாத்ரவமென்றபடி. இது ஷஷ்டீஸமாஸம், மாற்றாண்மையிலேயென்றபடி. நிற்றியோ - நிற்பாயோ, வாழி - ஸ்வஸ்தி ஸ்தாத் என்கை. * * * * * ॥எ॥

மூ — இருளின்றிணிவண்ணமாநீர்க்கழியேபோய்*மருளுற்றிரா
ப்பகற்றுஞ்சிலுநீதுஞ்சாயால்* உருளுஞ்சகடமுதைத்தபெ
ருமானு* ரருளின்பெருநசையாலாழாந்துநொந்தாயே ॥அ॥

ஆ — வழிந்திராப்பகல்முடியிலும்நீயுறங்குறில்லை; நீயுமென்னைப்போ
லே யுருளுஞ்சகடமுதைத்த பெருமானுரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்
கையிலுள்ள அபிநிவேசத்தாலே யாழாந்து நொந்தாயாகா
தேயென்கிறாள். * * * * * ॥அ॥

இ — ஞ்சிலுமென்கிறதையுரைக்கிறார்(துஞ்சிலுமென்று)துஞ்சுகை-
நித்ரையும் மரணமும், உத்தாயத்திலஹிதமான ஸமத்
தையருளிச்செய்கிறார் (நீயுமென்னைப்போலேயென்று) அருளி
ன்பெருநசையா லென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷதஶை
யால்) ஸ்வாபாவிகமான வருள்ஸ்வபம் தத்தாயமான ஸம்ஶ்லே
ஷத்தை காமநாவிஷயத்தாலே இச்சிக்கிறதென்று
கருத்து. மேல்வ்ருத்தம். கழியானது தன்ஸ்வபாவத்தாலே ஸதாஸ
ஞ்சரண்ணுகிற்குமே, அத்தை ஸம்ஶ்லேஷத்தில் விரஹத்தா
லே மடலூருவாரைப்போலே நித்ரையற்று வ்யஸநப்படுகிறதா
கநினைக்கிறாளென்றுகருத்து. * * ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

அளியத்தாயென்கிறதற்கு ஸங்க்ரஹமருளிச்செய்கிறார்

ப — இருளின் - அந்தகாரத்தினுடைய. திணி - ஸாந்த்ரம்போ
லேயிருக்கிற, வண்ணம் - வர்ணத்தையுடைத்தான, மாநீர் - மஹா
ஜலத்தையுடைய, கழியேயென்று ஸம்போதநம். போய்-மி
கவும், மருளுற்று - மோஹத்தையடைந்து, மருள் - மோஹம்,
இராப்பகல் - ராத்ரிதிவஸங்களானவை, துஞ்சிலும் - முடிந்
தாலும், நீதுஞ்சாயால் - ஸ்வப்நம், உருளுஞ்சகடம் - அஸுராவே
சத்தாலே யுருண்டுவருகிற சகடத்தை, உதைத்தபெருமானார் -
ஸ்ரீபாதத்தாலே தாடநம்பண்ணின ஸ்வாமியினுடைய, அருளின்
பெருநசையால் - ஸ்வாபாவிகமான ஸம்ஶ்லேஷத்தில் மஹாபா
வத்தாலே; ஆழாந்து - தறைப்பட்டு, நொந்தாயே - வ்யதை
ப்பட்டாயே, ஏகாரம்ஶோகத்யோதகம். ॥அ॥

மூ — நொந்தாராக்காதனோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த* நந்தாவிளக்கமேநீயுமளியத்தாய்* செந்தாமரைத்தடங்கட்செங்கனிவாயெம்பெருமா* னந்தாமத்தண்டுழாயாசையால்வேவாயே॥

ஆ — (நொந்தாரா) நந்தாவிளக்கே இப்பாடுபடுகைக்கீடின்றியிருந்த நீயுமென்னைப்போலே காமுகையுமல்லாம மநோஹவித்தாலும் ஆராதகாதல்நோயானது உன்னுடையமெல்லாவியை யுள்ளுலர்த்த செந்தாமரைத்தடங்கண் செங்கனிவாயெம்பெருமானந்தாமத்தண்டுழாயினுள்ளே ஆசையாகிற வஹ்நியாலே வேவாநின்றாயாகாதேயென்கிறாள். * * * ॥கூ॥

இ — (இப்படியித்யாதியால்) அளியத்தாயென்கிறது அருமந்தவென்கிற ஶப்தம்போலே நன்மையைச்சொல்லுகிறதென்று கருத்து. நீயுமென்கிறவிடத்திலே உம்மிஶப்தார்த்தத்தாலே ஸமுச்சிதமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயென்று) நொந்தாராவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (காமுகேத்யாதியால்) வேவாயென்கையாலே ஆசைக்கு அக்நித்வேந நிரூபணம் ஸித்தமென்கிற கருத்தாலே அருளிச்செய்கிறார் (ஆசையாகிறவித்யாதியால்) வஹ்நி

ஸ — நந்தாவிளக்கமே - நந்துகை- நசிக்கை, அதில்லாததீபமே? அந்தகாரவித்வம்ஸமின்றிக்கே ஜ்வலிக்கிறதீபமேயென்றபடி, அளியத்தாய்நீயும் - அருமந்தநீயும், நொந்தாரா - வ்யஸநப்பட்டுமுடியாத. ஸர்வதாவ்யஸநஜநகமான என்றபடி, காதல்நோய் - ஸ்நேஹவ்யாதியானது, மெல்லாவி - தொட்டார்மேலே பழியாம்படி ஸூக்ஷ்மமானவாத்மாவை, மெல் - ஸூக்ஷ்ம, ஸம்ஸ்ருஷ்டஸ்பர்ஶத்தாலே நைந்து ஸூக்ஷ்மமான ஆத்மாவையென்றபடி. உள்ளுலர்த்த - ஒருத்துவற்றாக உள்ளுங்கூட ஶோஷிப்பிக்க, செந்தாமரை - அருணதாமரஸம்போலேயிருக்கிற, தடம் - விஸ்த்ருதமான, கண் - கண்ணையுடையனான, செங்கனிவாய் - கனி, பலம், செங்கனி - சிவந்தபலம், பிம்பபலம்போலேயிருக்கிற, வாய் - அதரத்தையுடையனான, எம்பெருமான் - ஸர்வேஶ்வரனுடைய, அம் - ஸுந்தரமான, தாமத்தண்டுழாய் - மாலாரூபமான துளஸீவிஷயத்தில், ஆசையால், வேவாயே - உன்னுடையஉடம்பே அக்நிபாகபரிதவியாநின்றாயே. * * * ॥கூ॥

மூ—வேவாராவேட்கைநோய்மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த* வோவா
திராப்பகலுன்பாலேவீழ்த்தொழிந்தாய்* மாவாய்பிளந்துமரு
ருதிடைபோய்மண்ணளந்த* மூவாமுதல்வா வினியெம்மைச்

ஆ—(வேவாரா) ஸ்வாஹ்யமான வென்னுடைய மெல்லாவிமுடிந்
தாலும் தவிராதேநின்று வேட்கைநோயானது உஷிக்கும்படி
யுன்னுடைய ஞானவெஷிகங்களாலே யென்னையோவாதேயி
ராப்பகலுன்பக்கலிலே விழுந்துகிடக்கும்படி பண்ணினாய்

இ—க்ஷீரத்தில்நின்றுந்தன் திருமாளிகையிலேபுக்கு அங்கே
யெரியாநிற்கிற விளக்கைநோக்கி அதுக்கு ஸஹிஷ்ணுவமாயிரு
க்கை ஸ்வாபமென்றறியாதே ஸவிரஹத்தாலே வரிகவிக்
கிறதாக நினைத்துச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ॥௬௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

மெல்லாவியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸுகவெஹ்யத்யாதியால்)
வேவாராவேட்கை நோயென்கிறதையுரைக்கிறார் (முடிந்தாலு
மித்யாதியால்) உள்ளுலர்த்த வென்கிறதையுரைக்கிறார் (உஷிக்கு
ம்படியென்று) மாவாயித்யாதி முதல்வாவென்னுமளவை ஸங்க்
ரஹிக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) மூவாமுதல்வாஎன்றது—
ஞானவரம், மாவாயித்யாதி வெஷிகவரமென்று கருத்து. எ
ன்னையென்றது ஸப்ராஹ்யகம். உன்பாலே வீழ்த்தொழிந்தாய் எ
ன்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்பக்கலித்யாதியால்) இனிஎம்மைச்சோ

ப—வேவாரா - வேவித்து தக்தமாகாத, உஷித்துஉவராதமா
காத, ஸர்வகாலமும் உஷியாநின்றவென்றபடி, வேட்கைநோ
ய் - வ்யாதியானது, மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த - தூஷ்மான
வாதாவை உள்ளேபிடித்து புறம்பளவும் ஸோஷிப்பிக்க, ஓவாது-
விச்சேதமின்றியே, இராப்பகல் - நக்தம்திவா, உன்பாலே - ஸ்வஸி
ஷியே, வீழ்த்து - விழப்பண்ணி, என்னையிகிலேஷே, ஒழிந்
தாய் - உவராதஜனுப், என்னையுன்பக்கலிலே விழப்பண்ணி க்ரு
தக்ருத்யனாயிராநின்றாயென்றபடி, மாவாய்பிளந்து - கேஸ்யாவ்ய
தாரமத்தின் வதநத்தை விதாரணம்பண்ணி, மருதிடைபோய் -
யமளார்ஜுநநமஸ்யத்திலேசென்று, மண்ணளந்த - ஸூமியை ஸ்ரீ
பாதத்தாலேயளந்த, மூவா - மூப்பில்லாத, மூப்பு - வாயுக்கம்,

மூ—சோரேலே* * * * ॥௰॥

சோராதவெப்பொருட்கும் தியாஞ்சோதிக்கே* யாராதகா

ஆ—இனியடியேனைச்சோரவிடாதொழியவேணுமென்கிறாள். ॥௰॥

(சோராத) இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்த ஶோகத்தாலே மூடியப்புகுகிறதம்மை யுஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காகவந்து தோற்றியருளின வெம்பெருமானைக்கண்டு தாமுஜ்ஜீவித்து ஸஞ்ஜீவநத்தாலே

இ—சேரல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இனியிதற்ஹியால்)விடாதொழியவேணுமென்றது. மேல் யாவச்சரமும் விடாதேயிருக்கவேணுமென்றபடி. கீழெல்லாம் ஹஸ்தத்தாலே வக்ஷ்யாதிகளைக் குறித்து ஶ்ரமவிபாகின்றவிப்பிராட்டி இப்பொழுது ஸர்வேஶ்வரனவனை நோக்கிப்பேசுமாப்போலே பேசக்கூடுமோவென்னில் இவளுடைய க்லேஶத்தைக்கண்டு ஸர்வேஶ்வரன்கடுகவெயாலே அவ்வவஸாதம் தீரும்படிவந்து தோன்றுகையாலே அவனைநோக்கிப்பேசுகிறாளென்று கருத்து. இப்படியவன்வந்து தோன்றினானென்னுமிடம் முதல்வா என்கிற ஸம்போதநஸாமர்த்யத்தாலும்; இனிஎம்மை சோரேலே என்கையாலும் ஸூசிக்கிறதென்று கருத்து. இப்படிஸூசிதமான விஶ்லேஷத்திலிவருக்குஹேயாய முண்டென்னுமிடம் மேல்ப்பாட்டிலே வ்யாக்யாநத்திலே ஸ்பஷ்டமாகவாகிறது. * * * * * ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரபந்தத்திலே ஸூசிக்கிற க்லேஶங்களை யருளிச்செய்கிறார் (இப்படிபிரிவாதி க்லேஶவித்தென்னுமளவாலே) இப்படியெ

ஸ—முதல்வா - காரணபூததனேமூப்பில்லாத காரணமேயென்றபடி, அதாவது ஜகத்துக்குத்தான் ஸஹகாரியோபகாரங்களைப் பண்ணியும் மூன்றும்பண்ணுதவனைப்போலே ஜகத்காரணத்திலே நஷ்டநஷ்டஸ்யூதனுயிருக்கை, இனிஎம்மை - உதவோபகாரம், சோரேலே - விடாதே. * * * * ॥௰॥

சோராதஎப்பொருட்கும்-ஒருபதார்த்தமும் விடாதே ஸகலபதார்த்தங்களுக்கும், ஆதியாஞ்சோதிக்கே - காரணபூதனை பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸுக்கு. அவன் விஷயத்திலேயென்றபடி. ஆரா

மூ—தற் குருகூர்ச்சடகோபன் ஓராயிரஞ்சொன்னவவற்றுளி
வைபத்துஞ் சேரார்விடார்கண்டீர்வைகுந்தந்திண்ணனவே॥
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—எம்பெருமான் ஸம்ஶ்லேஷமவிச்சின்னமானபடியைக்கண்டு ஹ்ருஷ்டராய் அடியேனிவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷமவிச்சின்னமாகப் பெற்றேனாகாதே யென்றுகந்துகொண் டெம்பெருமானுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தை யநுபவித்து இப்படி ஸம்ஶ்லேஷமாயிருந்த வெம்பெருமான் பக்கலுள்ள ப்ராவண்யாதிகமான ஆசையாலேசொன்ன இத்திருவாய்மொழியை விடாதாரொருநாளு மெம்பெருமானைப் பிரியார், இது நிஶ்சிதமென்கிறார். * * ॥கக॥

இ—ன்றது கீழ்ப்பாட்டிலுகந்த ஸ்ரீத்வா என்றபடி, இப்படிவந்து தோற்றியருளினவென்றவம்ப். பிராட்டிக்கு வந்துதோற்றி யருளினபடியையன்றோ கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லிற்றென்னில்; சதுராஶ்வமேதத்திற்சொன்னது ஸாவஶேஷத்துக்கும் தாதுமென்றுகருத்து. அடியேனென்றது ஸ்ரீத்வக்ஷயத்தாலேவந்த தாஸ்யாநுபவம் யாநத்தை அநுபவித்தபடியல்லது பெற்றேனென்கிறதிலையைத் தத்வமாக ப்ரபோதித்தபடியன்று. ஸமஸ்தாஸ்யரஸிகரான வெல்லாரும் பெற்றேமென்றபடி. ப்ரயோஜனத்தையுரைக்கிறார் (இப்படி ஸம்ஶ்லேஷாநுபிதாஷியால்) ஆராதகாதலென்கிற விஶேஷணம் ஸாதனஸ்தமென்கிறார் (ப்ராவண்யத்யாஷியால்) இவைபத்துஞ்சேராரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியித்யாஷியால்) விடார்கண்டீர் வைகுந்தமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஒருநாளுமித்யாஷியால்) இங்கேவைகுந்தஶப்தம் ஸமுபஸ்தாபகமென்றுகருத்து. யதா - வாஶேஷவாசகமாலும் எம்பெருமானைப்பிரியாரென்று ஸம்ஹிதாஸம்ம் சொன்னபடி. திண்ணனவென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுநிஶ்சிதமென்று) ॥கக॥

ஶ—தகாதஸித்யாஷிஸ்தம்.ஓராயிரம்-விலக்ஷணமாய் ஸஹஸ்ரஸங்க்யாகமாகச்சொன்ன, அவற்றுள்-அந்தபாட்டுக்குள்ளே, இவைபத்துஞ்சேரார்-இந்தபத்துபாட்டுகளையும் விடாதேஅநுஸந்திப்பார் வைகுந்தம்-வைகுண்டத்தை, விடார்கண்டீர்-விட்டுவாரார்கண்டீர்-திண்ணனவே ஊஹ்யமே, இவ்வர்த்தம்ஸம்நிஶ்சிதமென்றபடி. ॥கஉ॥

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(வாயுந்திரை.)

நித்ராவிச்சேதகத்வாததி ஜநநதிதாஜல்ப ஸம்க்ஷோ
பகத்வா த்ருஷ்டிஸம்ச்லேஷகத்வா த்விபதி தாரணாத்கா
ர்ஶ்யவைவர்ண்யக்ருத்வாத் । வித்தாபேக்ஷாவிஸம்ஜ்ஞீ
கரணதருபஸம்ஶோஷணாவ்யஞ்ஜநாச்ச த்ருஷ்டா
ஸ்வார்த்தஸ்வப்ரஶஸ்தி: க்ஷணவிரஹஸஹாத்யஸஹத்வம்
ஜகாத । * * * ॥௨௩॥

(நித்ராவிச்சேதகத்வாத்) மடநாராயாயுமருலகுந்துஞ்சிலு
நீதுஞ்சாயால், எம்மேபோல் நீயுந்திருமாலானெஞ்சங்கோட்ப
ட்டாயே - தன்னைப்பிரிந்திருக்கிற பேர்களுக்கு நித்ராநிவாரகனு
கையாலும், (அதிஜநநதி:) கூர்வாயவன்றிலே சேட்பட்ட
யாமங்கள் சேராதிரங்குதியால் - ஒருக்காலும்தரியாதபடி வைவ
ஶ்யத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (அஜஸ்ரஸம்க்ஷோபகத்வாத்)
நீமுற்றக்கண்டுயிலாய் நெஞ்சுருகியேங்குதியால் - ஸர்வகாலமும்
க்ஷோபத்தைபுண்டாக்குகையாலும், (ஸம்ச்லேஷகத்வாத்)
கடலும்மலையும் விசும்புந்துழாயெம்போல் சுடர்கொளிராப்ப
கல்துஞ்சாயால் - ஸர்வாவஸ்தையிலும் எல்லாத்திலும்தன்னை ஸ
ம்ச்லேஷிக்கைக்கு ஹேதுவாகையாலும், (விபதி தாரணாத்)
தோழியரும்யாமும்போல் நீராய்நெகிழ்கின்ற - முடியுமவஸ்தை
யைப்பண்ணுகையாலும், (கார்ஶ்யவைவர்ண்யக்ருத்வாத்) நாண்
மதியேநீயின்னாள் மைவானிருளகற்றாய் மாழாந்துதேம்புதியால் -
கார்ஶ்யவைவர்ண்யங்களைப்பண்ணுகையாலும், (வித்தாபேக்ஷாத்)
தோற்றோம்மடநெஞ்ச மெம்பெருமானாரணற்கு - தந்நெஞ்சைக்
கொண்டு போதுபோக்க வொண்ணாதபடி அபஹரிக்கையாலும்,
(விஸம்ஜ்ஞீகரண:) மாநீர்க்கழியே போய்மருளுற்றிராப்பகல்து
ஞ்சிலும் நீதுஞ்சாயால் - ஒன்றுந்தெரியாதபடி மதிமயக்கத்தையு
ண்டாக்குகையாலும், (உபஸம்ஶோஷணாவ்யஞ்ஜநாத்) காத
ல்நோய் மெல்லாவியுள்ளுலர்த்த - மாவாய்பிளந்து மருதிடைபோ
ய்மண்ணளந்த - மூவாவாயிருக்கிற சூர்த்தாவைக்குருத்துவற்றுத

ஈடு — நா — வுலர்த்துகையாலும், பிறந்து பிழைக்கவொண்ணாதபடி விரோதிநிரஸநாதிவ்யாபாரசேஷ்டிதங்களையுடையவனாகையாலும், நிரதிசயபோக்யனான எம்பெருமானுடைய விஶ்லேஷம் ஒரு க்ஷணமாத்ரமும் துஸ்ஸஹமென்று "வாயுந்திரையுகளும்" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். உகூ

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (திண்ணன்வீடு) இப்படி ப்ரஸக்தமான ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை தம்முடைய வைஶத்யாதிரேகத்தாலே ஸமர்த்தகமாக உப

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— எம்பெருமானை அநுபவிக்கப்பெறுமையாலே ஸுகிகளாநின்ற இவருக்கு அவன் க்ருஷ்ணஸௌலப்யத்தைக்கொண்டுவந்து தோற்றினவாறே அவனுடைய ஸௌலப்யத்தையே பேசிக்கொண்டநுபவிக்க ப்ராப்தமாயிருக்க அதைவிட்டு ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை உபபாதிக்கிறது அஸங்கதமன்றோவென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - எப்பொருட்குமாதியாமென்கிறவிடத்தில் உக்தரீத்யா என்றபடி. ஸர்வேஶ்வரத்வம் ப்ரஸக்தமாகையாலே உபபாதிக்கிறாரென்றதாய்த்து. ஆனாலும் இதை உபபாதிக்கவேணுமோ? உயர்வறவுயரிலே ஸாக்ஷம் சொல்லியிருக்கையாலே இது புநருக்தமுமாகாதோ வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) தம்முடைய வைஶத்யாதிரேகத்தாலே இந்த ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை நாட்டாரும் இசைந்து அநுபவிக்கவேணுமென்று அதற்காக உபபாதிக்கிறாரென்றுகருத்து. வைஶத்யாதிரேகத்தாலேயென்றது - உயர்வறவுயரில்க்காட்டிலும் வைஶத்யாதிக்யத்தாலே யென்றபடி. அவ்விடத்தில் வைதிக வாக்யமாத்ராநுஸந்தாநஜநிதம், இவ்விடத்தில் வைதிக ப்ரத்யக்ஷவாக்யத்தை அநுஸந்தித்துவந்தது; ஆகையாலே ததோவ்யதிகதமெ யென்றுகருத்து, 'நங்கண்ணன்க

மூ—திண்ணன்வீடுமுதன்முழுதுமா*யெண்ணின்மீதியனெம்பெருமான்* மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்டநங்*

அ—வதரிக்கிறார். மோக்ஷாத்யசேஷபுருஷார்த்தப்ரதனாய், ஸர்வநஸாமாந்யகல்யாணகுணங்களையுடையனாய், எனக்கு ஸ்வாமியாய், ஸர்வரக்ஷகனாயிருந்த வண்டுவரைப்பெருமா

இ—ண்ணல்லதில்லை"யென்றும்"கோபாலகோளரியேறன்றியே"என்றும் ஈச்வரஸ்ய ஸௌலப்யமிறேஇத்திருவாய்மொழியில்சொல்லப்படுகிறது. ஈச்வரஸ்ய ஸௌலப்யமென்கிற இக்குணத்தையே ஆப்ததமமென்றுவியாக்யாதாக்கள் அருளிச்செய்தார். இது ப்ரபத்திக்குச்சேருமோவென்னில்; இந்தஆப்ததமத்வம் மோக்ஷப்ரதத்வமாகையாலே ப்ரபத்திக்கு ஸம்பந்தமென்றுதிருவுள்ளம். பரமாத்மாவுக்கு ப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதாகமாகவென்று) பரமாத்மாவாகவென்றபடி. *

முதற்பாட்டு.

வீடுமுதல்முழுதுமா யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மோக்ஷாத்யாதியால்) முழுதுமாயென்கிற சப்தத்திலுள்ள ஆபாதகமென்னுமாப்போலே காரணகாயையுடையவனாகமென்றுகருத்து. எண்ணின்மீதியனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாமிதாதியால்) ஸர்வலோகஸௌலப்யம் காருணிகராய மரகையாலே ஸர்வேச்வரவாக மல்லாமையால் குண ஸௌலப்யம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. மண்ணும்விண்ணுமெல்லாமுடனுண்ட வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாதியால்) நங்கண்ணனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வண்டுவராபதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ப—வீடுமுதல் - மோக்ஷப்ரப்ருதி, முழுதுமாய்- ஸமஸ்தமுமாய் மோக்ஷாதிஸமஸ்தப்ரதனென்றபடி. எண்ணின்மீதியன்- விசாதீதன், எம்பெருமான் - ஸர்வஸ்வாமீ, மண்ணும் - ப்ருதிவியையும் விண்ணும் - ஆகாசத்தையும், எல்லாம் - மற்றுமுள்ள ஸமஸ்தத்தையும், உடன் - யுகபத், உண்ட - ப்ரளயகாலத்தி

மூ—கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கண்ணே* ॥க॥
ஏபாவம்பரமேயேழுலகு* மீபாவஞ்செய்தருளாலளிப்பாரார்*

ஆ—ளே இஜ்ஜகத்திலீஶ்வரன்; மற்றீஶ்வரனில்லை; இதிலொரு ஸம்ஶய மில்லையென்கிறார். * * ॥க॥

(ஏபாவம்) இஜ்ஜகத்துக்கு வேறு ரக்ஷகனில்லையோ வென்னில்; "நஹி பாலந ஸாமர்த்ய-ம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்" எ

இ—மருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜகத்திலீஶ்வரனித்யாதியால்) அல்லதித்யாதியையுரைக்கிறார் (மற்றித்யாதியால்) திண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

இல்லையோர்கண்ணென்று சொல்லியிருக்க அருளாலளிப்பாரென்று பின்னையும் ரக்ஷகாந்தர நிஷேதம் பண்ணுகையாலே இப்பாட்டு வையர்த்யமாகாதோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இஜ்ஜகத்துக்கித்யாதியால்) வேறுரக்ஷகனில்லையோ வென்றது ஶைவாதிபுராணங்களிலே ஶிவாதிகளுக்கும் ரக்ஷகத்வம்சொல்லிற்றில்லையோவென்றபடி. இஶ்லோகாபிப்ராயத்திலே இப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமாகையால் வையர்த்யமில்லையென்று கருத்து. என்றுகொண்டென்றது "நஹி" இத்யாதிவசநார்த்தத்தை மநஸாநுஸந்தித்துக்கொண்டு என்றபடி. இதுக்கு உபபாதிக்கவேணுமோ வென்கிறாரென்கிற க்ரியாபதத்தோடே அந்வயம். ஸாத்விகங்களான விஷ்ணுபுராணாதி உபப்ரும்ஹணவிரோதாத் தாமஸங்களான ஶைவாதிபுராணங்கள் அநாதரணீயங்களென்றுமாழ்வாருக்குத் தாத்பர்யமென்றுகருத்து. த்ருதீயபாதத்தி

ல—லேவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனை, நங்கண்ணன்-நம்முடைய க்ருஷ்ணன், கண் - த்ருஷ்டி, நிர்வாஹகனென்றபடி. அல்லது - த[illegible]திரிகமான ஓர்கண் - ஒருத்ருஷ்டி, இல்லை, திண்ணன்-த்ருடம், நிஶ்சிதமென்றபடி. * * * ॥க॥

மாபாவம்விட-மஹாபாபம் விட்டுப்போம்படி, அரற்கு- ஹரனுக்கு, பிச்சைபெய் - பிக்ஷையையளித்தவனை, பிக்ஷையைக்கொடுத்தவனையென்றபடி, கோபாலகோளரியேறன்றியே-

மூ—மாபாவம்விடவரர்க்குப்பிச்சைபெய்* கோபாலகோளரி
யேறன்றியே* ॥௨॥

ஆ—ன்றுகொண்டு ருத்ரனுடைய மஹாபாவத்தைப்போக்கியவனை ரக்ஷித்தருளின ராஜகுமாராணிகளுபிருந்தகோபாலகோளரியேறன்றி இந்த ஸர்வலோகங்களினுடைய பாவத்தைப்போக்கி ரக்ஷிப்பாருளரோ; ரக்ஷிக்கவல்லார்தானுளரோ; இது உபபாதிக்கவேணுமோ என்கிறார் * * ॥௨॥

இ— ற்கு ஐதிஹ்யமருளிச்செய்கிறார்(ருத்ரனுடையவித்யாதியால்) ஏழுலகுமீபாவமென்கிறதற்கு உபபாதனம் மருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸர்வலோகத்யாதியால்) அளிப்பாரார் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ரக்ஷிப்பாருளரோவென்று) இதில் ஐதிவிஸ்தாரமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷிக்கவித்யாதியால்) ஏபாவம்பரமென்கிறதற்கு நிஷ்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (இதுவித்யாதியால்) ஶிவாதிகளுக்கும்வந்த ஸங்கடத்தை எம்பெருமானேதீர்த்து ரக்ஷிக்கவேண்டுகையாலே அவர்கள் ஜகத்ரக்ஷகராகமாட்டார்களென்றுகருத்து. * * * ॥௨॥

ப—கோள் - பலம், அரி - ஸிம்ஹ:, ஏறு - ஶ்ரேஷ்டம், கோபாலர்க்குள்ளே பலவத்ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டனான க்ருஷ்ணனையொழியவென்றபடி. ஏழுலகும் - ஸர்வலோகத்தையும், ஈபாவஞ்செய்து - ஈயென்று நாஶவாசி. நஷ்டமான பாவத்தை யுடைத்தாம்படிபண்ணி, அருளால் - க்ருபையால், அளிப்பார் - ரக்ஷிப்பார், ஆர்?- அவனையொழிய வேறொருவருமில்லையேயென்றபடி. ஆரென்றது ப்ரதிவாதிகளுமிசையும்படி ரக்ஷகத்வவ்யவஸ்தையைச்சொல்லுகிறது. ஏயென்றது. ஓவென்றதாய் அய்யோவென்றுமாப்போலே நிர்வேதத்யோதகம். ஏபாவம் - பாவமே ரக்ஷகாபீஷ்டங்களுக்கு வைஷம்யமுண்டென்று சொல்லவேண்டுவதேயென்று ஸம்ஸாரிகளை வெறுக்கிறபடி, பரமே - பாரமே. ஷாணாநாஸவம்பண்ணுமதொழிய இதுநமக்கு பாரமாய் ஸாத்யமாய் வந்துவிழுவதேயென்றபடி. * * * ॥௨॥

மூ—ஏறனைப்பூவனைப்பூமகடன்னை*வேறின்றிவிண்டொழத்தன்
னுள்வைத்து* மேறன்னைமீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட*

அ—(ஏறனை) அயர்வறுமமரர்கள் தன்னுடைய ஸௌசீல்யகுண த்தைக்கண்டு தொழுகைக்காக ஸர்வேச்வரியான பெரியபிராட் டியாரோடொக்க, சதுர்முகருத்ரரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளு க்கும் தன்னை யாச்ரயமாகக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கையாலும் ஸர்வலோகங்களும் திருவடிகளினுள்ளே யடங்கும்படி யளந்த

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ— விண்டொழவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதி யால்) ஸதா:பச்யந்தி” என்னுமாப்போலே விண்ணவரும் நி த்யஸூரிஸாக்ஷிக மென்றுகருத்து. பூமகள்தன்னை யென்கிற தைவிவரிக்கிறார் (ஸர்வேச்வர்யாதியால்) வேறின்றிஎன்கிறதற்கு பரஸ்பரவிரோதமற மருளிச்செய்கிறார் (ஒக்கவென்று) ஏறனைப் பூவனை என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (சதுர்முகமித்யாதியால்) தன்னு ள்வைத்தென்கிறதை ஸௌலப்யமாகக்காட்டுகிறார் (தன்னையி த்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) இதுவும் ஸௌலப்யமென்று காட்டுகிறா ர் (அளந்தருளுகையாலுமென்று) மாலென்கிறபதத்துக்கு ஸங்கதி

ப—ஏறனை - ருத்ரனையும், ஏறு - வ்ருஷபம், அத்தையுடையவ ன் - ஏறன். பூவனை - நாபீகமலத்திலே பிறந்த ப்ரஹ்மாவையு ம்; பூமகள்தன்னை-பத்மத்திலவதரித்த பிராட்டியையும், பூமகடன் னையென்றுவாம். ளகாரார்த்த தகாரலோபடகாரஸந்திகார்யம். வி ண் - பரமபதவாஸிகள், தொழ - இவனுடைய ஸௌசீல்யத்தை க்கண்டு தொழும்படி, வேறின்றி - பேதமின்றியே, தாரத ம்யம்பாராதே யென்றபடி. தன்னுள்வைத்து - தன்னிடத்திலே வைத்துகொண்டு, வக்ஷஸ்ஸிலே பிராட்டியையும், நாபியிலேப்ர ஹ்மாவையும் தக்ஷிணபார்ச்வத்திலே ருத்ரனையும் வைத்துக்கொ ண்டென்றபடி. மேறன்னை - மேல்தன்னை, உபரிதநலோகங்களை, லகாரார்த்த தகாரலோபறகாரஸந்திகார்யம், மீதிட - விஞ்சும்படி, நிமிர்ந்து - வளர்ந்து, மண்கொண்ட - ப்ருதிவியை ஸ்வீகரித்தவனை

மூ—மாறன்னின்மிக்குமோர்தேவுமுளதே* ॥௩॥
தேவுமெப்பொருளும்படைக்கப்*பூவினான்முகனைப்படைத்த
தேவனெம்பெருமானுக்கல்லாற்*பூவும்பூசனையுந்தகுமே ॥௪॥

ஆ—ருளுகையாலுமிவனே ஸர்வேஶ்வரன்; மற்றில்லையென்கிறார்॥
(தேவும்) ப்ரஹ்மாதி ஸகலசேதநாசேதந ஸ்ருஷ்டிக்ஷமனாய், தன்னுடைய ஸௌஶீல்யகுணத்தாலே யெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானல்லது ஸர்வேஶ்வரனுமழகியாருமுளரோ வென்கிறார். ௧ * * ॥௪॥

இ—ப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இவனே ஸர்வேஶ்வரனென்று) மிக்குமோர்தேவுமுளதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றில்லையென்று) * * * * ॥௩॥

நாலாம்பாட்டு.

பூர்வார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மாவை ஸ்ருஷ்டியால்) ப்ராதிகாரியான தேவஸமூஹத்தை ஸஸ்யவாமாக்கி தேவனெம்பெருமானென்கிற ஸமாஸ்வ்யாஹாரத்தாலே ஸௌலப்யமென்றுகாட்டுகிறார் (தன்னுடையவித்யாஶ்ரியால்) தாதீயவாக்யத்துக்கு ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) பூ தருவது ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, பூசனைதருவது

ஸ— ஶோபையிபக்கல்நின்றும் ஸ்ருஷ்டித்தவனையென்றபடி. மாறன்னில் – மால்தன்னில்; ஸர்வஸ்மாத்பரனான ஸர்வேஶ்வரனைக்காட்டிலென்றபடி. மால் - ஸர்வேஶ்வரன், மிக்குமோர் தேவுமுளதே - அதிஶயிதமாயு மொருதெய்வமுண்டோ. வேறேயுமொரு ரக்ஷகனுண்டோவென்றபடி. ஏகாரம் ஸம்ஶயவ்யுதாஸமாய் கேவலம். * * * * * ॥௩॥

தேவும் - தேவஜாதியையும், எப்பொருளும் – ஸகலபதார்த்தங்களையும், படைக்க - ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காக, பூவில் - நாபீபத்மத்தில், நான்முகனை – ப்ரஹ்மாவை, படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனாய், தேவன் – ஸௌந்தர்யத்தாலே த்யோதமானனான, எம்பெருமானுக்கல்லால் - ஸ்வேஷ்டம். மற்றொருவர்க்கிதிஶேஷ:, பூவும் - புஷ்பமும், பூசனையும் - ஆராதனமும், தருமே - உசிதமோ. ॥௪॥

மூ — தருஞ்சீர்த்தன்றனிமுதலினுள்ளே *மிகுந்தேவுமெப்பொரு
ளும்படைக்கத்* தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணனெம்மான்*

அ — (தருஞ்சீர்). தன்னுடையதிவ்ய ஆத்மகுண பூர்த்திக்குச் சமான
ஸமஸ்த பதார்த்தங்களையுடையனாய், ஸகலஜகத் ஜநக ஸ்வரூபத்தையுடையனாய் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யகோசுக்கு ஸமான
அழகிய திருக்கண்களையுடையனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய

இ — ஸௌந்தர்யனாயிருப்பானுக்கு, ஆதலால்பூவும்பூசனையும்தகா
தென்றவாறே ஸாக்ஷாத்துமல்லன் ஸௌந்தர்யனுமல்லனென்
று ஸமிக்குமென்று கருத்து. தயாவ - இவனேஸௌந்தர்யனென்
ன்று வாக்ஷாதவைகமென்று திருவுள்ளம். நிரதிசயஸௌந்
தர்யமும் ஸௌந்தர்யஸம்பந்தமாகையாலே வேறழகியாரில்லையென்
றதுவுமிதுகாரணத்துக்குச் சேரும். இப்படி ஸமிதாகதங்கொள்
ளாதபோது யதாஸ்ருதத்திலிப்பாட்டு தேவதாந்தரபரிஹார
நிஷேதபரமாய் ஏககாரணத்துக்கும் ஸம்பந்தமாகா
தொழியும். * * * * ௧௪0

✻ ஐந்தாம்பாட்டு. ✻

தருஞ்சீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடைய திவ்யத்வாதி
யால்) தனிமுதற்காரணத்திருமேனியுருகுமுரைக்கிறார் (ஸங்கல்பத்வாதி
யால்) சுபிதீபகாரணவையமான தனிமுதல்ரூபம் இங்கே
ஸங்கல்பரூபமென்றுகருத்து. கோலவைதந்த ஸமிஸ்டதாஸம்
மருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்வாதியால்) கோலத்
தாமரைக்கண்ணனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அழகியவிசித்ராதியால்)
எம்மான்மிகுஞ்சோதிமேலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமா

ஶ — தருஞ்சீர் - தன்திவ்யாத்மகுணபூர்த்திக்குத் தகாநின்ற குண
ங்களையுடையவன், தன்தனிமுதலினுள்ளே - தன்னுடைய அ
விதீபகாரணமான ஸங்கல்பத்திலுள்ளே, மிகுந்தேவும் - ஸர்வஸ்
ரரென்று ஶங்கிக்கும்படி மிகுந்தஸ்ருஷ்டிதேவஜாதியையும், எ
ப்பொருளும் - ஸகலவஸ்துக்களையும், படைக்கத்தரும் - ஸ்ருஷ்டி
க்கத்தக்கவனை, கோலத்தாமரைக்கண்ணன் - ஸாக்ஷாத்தாமரை
ஸமானநயனன், எம்மான் - ஸகலஜ்ஞாநாதியினுடைய, மிகுஞ்சோதி.

மூ—மிகுஞ்சோதிமேலறிவார்யவரே* * * ॥௫॥
யவரும்யாவையுமெல்லாப்பொருளுங்* கவர்வின்றித்தன்னு
ளொடுங்கநின்ற* பவர்கொள்ஞானவெள்ளச்சுடர்மூர்த்தி*

ஆ— திருமேனியினழகுஅநுவர்க்கு நினைக்க நிலமோவென்கிறார் ௫॥

(யவரும்) ஸுஸம்ஸ்வாயமாகத்தன்னுள்ளே வைக்கப்பட்ட ஸகலஜகத்தையுமுடையவனாய், ஸ்வாபாவிக ஸாவஜ்ஞத்தையு டையவனாய், க்ஷீராணவநிகேதநனை வண்டுவரைப்பெருமா

இ—னுடையவிக்ரஹியால்) சோதிரூபம்விக்ரஹவாம். மேல் ரூபம் தனிஷ்ஸளதேயலவரமென்றுகருத்து. அறிவார்யவரே என்கிறதற்கு வபலவஸிதாலமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கி த்ருஷியால்) * * * * ॥௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

கவர்வின்றி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸுஸம்ஸ்வாயமாக வென்று) ஒடுங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வைக்கப்பட்டவென்று) வுாயஉவாகுத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸ லவத்ருஷியால்) சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஸ்வாபாவிகமென்று) பவர்கொள்ஞானவெள்ள வென்கிறதற் கு ஹவிதாலம் மருளிச்செய்கிறார் (ஸாவஜ்ஞத்தையென்று) எம்மாழியம்பள்ளியாரென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறா (க்ஷீராத்ருஷி யால்) அவரேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (வண்டுவரைபித்ருஷியால்)

ரூ—ஈதிரூயிதமே தஜொஉயஷிவுஉஂஹஉவிக்ரஹர், மேல் - தஉப ரிஷ்ஷிதமான ஸள உபத்தை, டவர்அறிவார் — ஒருவரும் வரி ஹெஷிக்கமாட்டாரென்றபடி. * * * ॥௫॥

யவரும் ஸலவெதநரும்,யாவையும் - ஸலாவெதநங்க ளும், எல்லாப்பொருளும் - இப்படிஉபயவியமான ஸலவஸ்துக் களும், கவர்வின்றி - ஸஂஉதேமில்லாமல், கவர்வு - ஸஂஉதம், த ன்னுள் - ஸ்வஸ்வரூபவைகதேஶத்திலே, ஒடுங்கநின்ற - அடங் கும்படியாகநின்ற, பவரித்ருஷி, பவர் - விஸ்தாரத்தை, கொள்-கொ ண்டிருக்கிற விஸ்தாரபஷகமானவென்றபடி. ஞானவெள்ளத்தை- ஜ்ஞாநப்ரவாஹத்தை, சுடராக - ப்ரகாஶமாகவுடையவர், எ

மு—யவரெம்மாழியப்பள்ளியாரே* * * ॥கூ॥
பள்ளியாலிலையேழுலகுங்கொள்ளும்* வள்ளல் வல்வயிற்று
ப்பெருமா* னுள்ளுளாரறிவாரவன்றன்*

ஆ—ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார். * * ॥கூ॥
(பள்ளியாலிலை) ஸர்வலோகாவகாஶப்ரதாந ஸாமர்த்யத்தையுடைத்தாய், ஸர்வலோகக்ஷணஸாமர்த்யமாயிருந்த தன்வயிற்றிலே ஸர்வலோகத்தையும் வைத்துக்கொண்டு ஆலிலையிலேகண்வளர்ந்தருளுகிற இவனுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வம் விஹூஷ-இ

இ—மூர்த்தியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனென்று) ॥கூ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

வள்ளலென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) வல்லென்கிறதை விவரிக்கிறார் (த்விதீயஸர்வேத்யாதியால்) வயிற்று என்கிறதை ஸ்பஷ்டமென்று காட்டுகிறார் (தன்னித்யாதியால்) ஏழுலகுங்கொள்ளுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (த்ருதீயஸர்வேத்யாதியால்) பள்ளியாலிலையென்கிறதற்கு ஸம்கதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆலிலைமித்யாதியால்) ஆஶ்சர்யபூதமான மாயஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ம

ஸ—ம்மாழியித்யாதி, ஆழி - ஸங்கல்பம், அம் - ஸாஶ்ரயம்; பள்ளி - ஶயநம், பள்ளியையுடையவர் பள்ளியார், எம்மென்கிறது பள்ளியாரென்கிறதோடே அந்வயிக்கிறது, நம்முடைய ஸங்கல்ப ஸாஶ்ரயஶயநரென்றபடி, நமக்காகஸங்கல்பத்தை ஸாஶ்ரயஶயநமாகவுடையவரென்றதாயிற்று. அவரே - ஸர்வவியரான அந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே. மூர்த்தி - ஸ்வாமி. ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. மூர்த்தி ஶப்தம் ஸ்வாமிக்கும்வாசகம். * * * ॥கூ॥

பள்ளியாலிலை - ஶயநமான வடவத்ரத்திலே, வள்ளல் - உதாரமாய், வல் - த்ருடமான, வயிற்று - ஜடரத்திலே, ஏழுலகும் - ஸப்தலோகங்களையும், கொள்ளும் - ஸ்வீகரிக்குமவனுப், பெருமான் - ஸ்வாமியான, அவன்தன் - அந்தஸ்ரீக்ருஷ்ணனுடைய, உள்ளுள் - அத்யந்தகோப்யமான, அவரிவேஷமானவென்றபடி, கள்ள-

மூ—கள்ளமாயமனக்கருத்தே* * * * ॥௭॥
கருத்திற்றேவுமெல்லாப்பொருளும்* வருத்தித்தமாயப்பிரா
னையன்றியாரே* திருத்தித்திண்ணிலைமூவுலகுந்தம்முள்* னி
ருத்திக்காக்குமியல்வினரே* * * ॥அ॥

ஆ—தத்வஸங்கேதங்களுக்கொருமுடிவுண்டோவென்கிறார். ॥௭॥
(கருத்தில்) ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்கள் ஸித்தகர்த்ருகங்களல்ல
வோ; இவற்றை வாஸுதேவ காரணகத்வ கர்த்ருகமாகச்சொல்லுவா

இ—னக்கருத்தென்கிறதையுரைக்கிறார்(திவ்யஸூரியால்)ஸர்வே
ச்வரானுபவிஹீனமான வடிவுடைய பரமாத்மதத்வத்தைச் சொ
ல்லிக்கொண்டு மனக்கருத்தை யாரறிவாரென்று முடிக்கையாலே
மனக்கருத்தென்கிறஸூக்ஷ்மம் காரணமான ஸ்வஷ்டிதவராமாகை யுஷித
மென்றுகருத்து. மனக்கருத்து — ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட வெ
ஷ்டிதமென்றுரைத்தாராயிற்று. ஆரறிவாரென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுடிவுண்டோவென்று) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

"திண்ணன்வீடு" "ஏபாவம்பரமே" என்கிற இரண்டுபாட்
டிலேயும் க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகாந்தரமில்லையென்று சொல்லி
யிருக்கையாலே யிப்பாட்டு ஸார்வாத்ம்யமன்றுவென்ன வகுத்
விப்பிக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிக்ருஷிபால்) "ஏபாவம்பரமே" என்கிற

ஸ—ஒருவனுக்குந்தெரியாதேயிருந்த,மாய - தெரிந்ததுமாஸ்சர்ய
மாயிருக்க, மனக்கருத்தே — ஸங்கல்பஸங்கல்பிக்கப்பட்ட வெ
ஷ்டிதங்களை, ஆரறிவார் - ஒருவருமறியமாட்டாரென்றபடி. ॥௭॥
கருத்தில் - ஸங்கல்பத்திலே, தேவும் தேவஜாதியையும், எ
ல்லாப்பொருளும் - ஸகலபதார்த்தங்களையும். வருத்தித்த-வர்த்
ப்பித்த, ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி. மாயப்பிரானையன்றி - ஆஸ்சர்ய
ஸௌசீல்யஸர்வேஸ்வரனையொழிய, திண்ணிலை- ஸ்த்ரஸ்திதியை,
திருத்தி- ஸ்ப்ருஹாகசெய்து, மூவுலகும்- த்ரைலோக்யத்தையும்,
தம்முள் - ஸ்வஸங்கல்பத்திலே, இருத்தி - ஸ்திதமாக்கி, காக்கு
மியல்வினர்-ரக்ஷிக்குஞ்ஸ்வபாவமுடையவர், ஆர் - அவனையொழி
ய வேறொருவருமில்லையென்றபடி. * * ॥அ॥

ஆருண்டோவென்னில்; பெற்றதாவே ஸ்வரூபரக்ஷணம்பண்ணுகிறப்போலே ஸ்ருஷ்டித்தவனே ரக்ஷிக்கவுமாவதும், ஆதலால் ரக்ஷிக்கிறான் ஸர்வேச்வரனே; ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்களிரண்டும் ஸர்வேச்வரவிசேஷகத்வமென்கிறார். * ||அ||

இ—பாட்டில் ப்ரஹ்மாதிகளிருக்க க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகாந்தரமில்லையென்னக்கூடுமோ வென்கிற சங்கையை பரிஹரித்தது. இப்பாட்டில் த்ரிமூர்த்திகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிகார்யத்ரயம் ஸமானமாக ப்ரஸித்தமாயிருக்கையாலே இவற்றை ஸாதகத்வமாகச் சொல்லக்கூடாதென்றிப்படி தோன்றின சங்கையை பரிஹரிக்கிறாரென்றுகருத்து. “கண்ணன் கண்ணல்லதில்லை” என்று ரக்ஷகத்வமும் “தேவுமெப்பொருளும்படைக்க” வென்று ஸ்ருஷ்டிகத்வமுஞ்சொல்லுகையாலே ஸங்கோசமாகக்கூடும். ஸ்ருஷ்டிகத்வஞ்சொல்லுகிற வாக்யத்திலஸித்தமான ஸ்ருஷ்டித்வத்தையும் வ்யாப்தியையுங்காட்டுகிறார் (பெற்றவித்யாதியால்) வாக்யார்த்தம் ஸாதகமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ஆதலாலென்றது – ஸ்ருஷ்டித்தவனே ரக்ஷிக்கவுமாவதுகையாலும், ஸர்வேச்வரனே ஸ்ரஷ்டாவாகையாலுமென்றபடி, நாராயணஸ்ருஷ்டிகத்தை ஸாதகமாகக்கொண்டு ரக்ஷகத்வத்தை ஸாதித்ததாகையாலே இப்பாட்டில் வாக்யார்த்தவிரோதத்துக்கு பரிஹாரமன்றிக்கே ‘ஸ்ருஷ்டிவ்யவஸ்தாபகத்வம் ஸ்வயம்’ என்கிற கணக்காகாதோவென்று சங்கித்து பாட்டுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிரக்ஷணங்களித்யாதியால்) ஸ்ருஷ்டிகம் ரக்ஷகத்வஸாதகமாகையால் உபயோகாஸ்ரயத்வமாவஸ்யகமென்று பாட்டுக்குபாவமென்றுகருத்து. புராணாதிகளில் த்ரிமூர்த்த்யாதிகளுக்கு ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸாமஞ்சொல்லுகிறதும் “ப்ரஹ்மாரூத்ராதயஃ ஸர்வே” “ரூத்ரஃ ஸர்வாந்தகாத்மா” இத்யாதிகளில்படியே தத்வஸ்ரகாதாத்மதத்வமாகையால் விரோதமில்லையென்றுகருத்து. * * * ||அ||

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸாமாந்யப்ரஸக்திபரிஹாரார்த்தம் பாட்டுக்கு ஸங்

மூ—காக்குமியல்வினன்கண்ணபெருமான்* சேர்க்கைசெய்துத
ன்னுந்தியுள்ளே* வாய்த்ததிசைமுகனிந்திரன்வானவ* ரா
க்கினான்றெய்வவுலகுகளே* * * * ॥கூ॥
கள்வாவெம்மையுமேழுலகுநின்* னுள்ளேதோற்றியவிறை

ஆ—(காக்கும்) கேவலம்ஸ்ருஷ்டிமாத்ரமேயன்று ஸர்வர
க்ஷகத்வம் ப்ரஹ்மாதிஸம்பந்தமன்றிக்கே ஸர்வஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி
ஸம்ஹாரங்கள் மூன்றும் ஸர்வரக்ஷகத்வம், ஆதலால
வனைஸர்வேச்வரனென்கிறார். * ॥கூ॥
(கள்வா) இப்படி ஸர்வேச்வரத்வ ஸௌலப்ய

இ—ஸ்ராயமருளிச்செய்கிறார் (கேவலஸ்ருஷ்ட்யாதிவாக்யத்தாலே)
ஸ்ருஷ்டியாதிமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) இதிலேபாட்
டின்ஸூத்ரார்த்தமும்காணலாம். எங்ஙனேயென்னில்; (ப்ரஹ்
மாதியால்) த்ருதீயபாதமும்தெய்வவுலகுகளென்கிற ஸூத்ரமும்
உபலக்ஷணபரகேவலவ்யாவ்ருத்தம் (ஸ்ருஷ்டிஸூத்ரத்தாலே) ஆக்
கினானென்றது ஸ்ருஷ்டிதம். (ஸ்திதிஸூத்ரத்தாலே). காக்குமியல்வி
னன் என்றது ஸம்ரக்ஷிதம். (ஸம்ஹாரஸூத்ரத்தாலே) சேர்க்
கைசெய்து என்றதுஸம்ஹ்ருதம். * * * ॥கூ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஜகத்ஸ்ருஷ்டி
வாக்யத்தாலே) இதிலே ஸூத்ரார்த்தமும் ஸங்க்ரஹம் (தே
வர்களுக்குமித்யாதி) எம்மையுமென்கிறவதும் த்ருதீயபாதோ

ஸ—காக்குமியல்வினன் - ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனான, கண்ணபெரு
மான் - க்ருஷ்ணஸ்வாமி, சேர்க்கை – சேர்த்துக்கொள்ளுகை, தன்பக்
கலிலேஜகத்தை லயிப்பிக்கையென்றபடி, அத்தைசெய்து – ஸம
ஹாரம், தன்னுந்தியுள்ளே - ஸ்வநாபியிலே, உந்தி – நாபி, வாய்த்
ததிசைமுகன் - ஜநித்தசதுர்முகனை, இந்திரன் - இந்த்ரனை,
வானவர் - தேவர்களை, தெய்வவுலகுகள் - தேவலோகங்களை, ஆ
க்கினான் - ஸ்ருஷ்டித்தான். * * * ॥கூ॥
வெள்ளேறன் - ஏறு - வ்ருஷபம், ஏறையுடையவன் ஏறன்,
வெளுத்தவ்ருஷபமுடைய ருத்ரனும், நான்முகன் – சதுர்முக

மூ—வவென்று வெள்ளேறனான்முகனிந்திரன்வானவர்* புள்ளூர்
திகழல்பணிந்தேத்துவரே* * * * ॥௰॥
ஏத்தவேழுலகுங்கொண்டகோலக்* கூத்தனைக்குருகூர்ச்சட
கோபன்சொல்*

ஆ—த்ரிதசர்களுக்கும் எம்பெருமானே காரணபூதனுமாய்ஸர்வேச்வரனுமாயிருக்குமென்றுமிடத்தில் ப்ரமாணமென்னென்னில்; அவர்கள் தங்களுடையவாக்யமே ப்ரமாணமென்கிறார். ॥௰॥

(ஏத்தவேழுலகும்) ஸர்வலோகங்களுந்தன்னுடைய விஜயத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு நின்றேத்த ஏழுலகுங்கொண்டருளின விதுதுடக்கமாகவுள்ள திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே எம்பெருமா

இ—ஸுவதாத்ர்யவாதிவிசேஷமாக வ்யாவ்ருத்தம் (எம்பெருமான்ஸத்வத்தாலே) புள்ளூர்திஸத்வம்வ்யாவ்ருத்தம் (காரணஸத்வத்தாலே) நின்னுள்ளேதோற்றிய என்கிறது வ்யாவ்ருத்தம் (ஸர்வேச்வரத்வத்தாலே) இறைவ என்றது வ்யாவ்ருத்தம் (அவர்களுடைய வாக்யமென்கிறவித்தாலே) ஏத்துவரென்றது வ்யாவ்ருத்தம். * ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ஏத்தவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வத்ருஷ்டியால்) கோலக்கூத்தனை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யசேஷ்டிதஸத்வத்தாலே) இவ்விசேஷணங்களுக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவிக்ரஹத்ருஷ்டியால்) த்ருதீயவாக்யத்தை ஸங்க்ர

ஸ—வனூர், இந்திரன் - இந்த்ரனும், வானவர் - தேவர்களும், புள்ளூர்தி - ஊருகை - ஸஞ்சரிக்கை, புள்ளாலேஊருமவன் புள்ளூர்தி ஸர்வேசஸஞ்சாரியான ஸர்வேசனுடைய, கழல் - திருவடிகளை, பணிந்து - ப்ரணாமம்பண்ணி, கள்வா - வஞ்சகனே, உன்னுடைய ஸர்வேச்வரத்வத்தை மறைத்து எங்களைவஞ்சிக்கிறவனே? எம்மையும் - எங்களையும், ஏழுலகும் - ஸர்வலோகத்தையும், நின்னுள்ளே - ஸ்வஸங்கல்பத்திலே, தோற்றிய - ஸ்ருஷ்டித்தவனான, ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரமாக ஸ்ருஷ்டித்தவனான என்றபடி. இறைவ - ஸர்வேச்வரனே, என்று, ஏத்துவர் - இப்படி ஸ்துதிப்பார்கள். * ॥௰॥

ஏத்த - ஸர்வரும்ஸ்துதியாநிற்க, ஏழுலகுங்கொண்ட - ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷித்த, கோலக்கூத்தனை - கூத்து - ஸ்ரீ

மூ—வாய்த்தவாயிரத்துள்ளிவைபத்துட* னேத்தவல்லவர்க்கில்
லையோரூனமே* * * * * ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரகாஶிக்கிற இந்தத்திரு
வாய்மொழியை இந்த ஸங்கயோடேகூட ஏத்தவல்லார்க்கினியொ
ருநாளும் எம்பெருமானோடு விஶ்லேஷமில்லையென்கிறார். ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஷிக்கிறார்(இந்ததிருவாய்மொழியையென்று) பத்துடனேத்த
வல்லாவர்க்குஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தஸங்கயிதயாதியால்) இ
ல்லைபோரூனமென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (இனியிதயாதியால்) ||கக||

ப—ஶாவெஷிதகூத்தையுடையவன் கூத்தன், ரக்ஷணீயரோதே
ஷிதங்களையுடையவனை-குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் சொன்ன,வா
ய்த்த-ஜகத்துக்கு ஸஹ்ருதாலமாகஜனித்த, ஆயிரத்துள், இவை-
இப்பாட்டுகளை, பத்துடன் - பத்து - ஸங்க்யோ ப்ரதிபாதகஸங்க
யோடேகூட, ஏத்தவல்லாவக்கு-ஸ்தோத்ரமாகச் சொல்லவல்
லார்க்கு,ஓர்ஊனம் - ஒருகுறையுமில்லையே. * ||கக||

ஜகாநமௌவாஹ்யாநஷ்டாநமோலயிஸ்ரீமதுஷாஸ
ராமாநுஜஸ்வாமிதேஶிகாயநம:

ஸ்ரீ:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யதீபிகா.

(திண்ணன்வீடு.)

வசிஷ்ணௌஸ்வபாவதாரஸஹஷாரிதஸாரஸாரஜந
கேஸநாஸம் நாஸிவர்ஷ்யவிஸ்ரம்ததநரணஷ்ப
ஸங்கஷ்டதிக்ஷதாஷிம்ஸாதம்நிமிருபயதிருஜ
ஜநவநயிமரகநணயாவதீணமராஷாஷிஸாதஸ்ரீ
ஶாஷ்யஷணாதஶஷிதாதாஸஹஸாவெநநாயழ்உச

(வசிஷ்ணௌஸ்வபாவதாரம்) திண்ணன்வீடு த்யாதி - நங்
கண்ணன் கண்ணல்லதில்லையோர்கணணே - வசிணமான
வெளஸ்பதிதோடே ஸ்வணுப்பவர்கவதரித்தும், (ஸவஷாரித
ஸாரம்) மாபாவம்விடவரர்க்குப்பிச்சைபெய் - ஸாரனுடைய ஈா

த்ரு—தா—ரிதத்தைத்தீர்த்தும், (ஸாநுப்ரேமஸஹாஸம்) மேறன்னை மீதிடநிமிர்ந்துமண்கொண்ட - ஸாநுஜனைதான்த்ரிவிக்ரமனாய்வளர்ந்து ஸமஸ்திப்பரப்பையெல்லாம் திருவடிகளின்கீழே யிட்டுக்கொண்டும், (நாபீபத்மாஸநவிஸ்ரும்) தேவுமெப்பொருளும் படைக்கப்பூவில்நான்முகனைப்படைத்த - தேவாதிதேவர்களை உண்டாக்குகைக்காக திருநாபீகமலத்தில் திசைமுகனைப்படைத்தும், (தத நாதாநாரூபம்) தருங்கோலத்தாமரைக்கண்ணன் - அதற்குத் தகுதியாய் தாமரைப்பூபோலேயிருக்கிற திருக்கண்மலரையுடையவனும், (கல்ப க்ஷீராப்திஸாயீ) எம்மாழியம்பள்ளியாரே - க்ஷீரஸாகரத்திலே வயோதியைப்படுக்கையாகக்கொண்டும் (ஸாக்ஷம் ஸ்ருஷ்டிஸௌந்தர்யம்) பள்ளியாலிலை ஏழுலகுங்கொள்ளும்வள்ளல் - அப்போது ஸகலசராசரத்தாலே ஸகலலோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்துக்கொண்டு ஆலிலைமேலேகண்வளர்ந்தும், (ஜகதேகநாயகம்) மூவுலகுந்தம்முளிருத்திக்காக்கும் - த்ரைலோக்யரக்ஷணத்தை எப்போதுஞ்சிந்தித்தும், (ரக்ஷணாயாவதீர்ணம்) காக்குமியல்வினன் கண்ணபெருமான் - ததர்த்தம் க்ருஷ்ணனாய்வந்தவதரித்தும், (ருத்ராதிஸ்துத்யம்) வெள்ளேறன்நான்முகனிந்த்ராதி - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலே ஸ்துதிக்கப்படுமவையான சேஷ்டிதங்களையுடையனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை "ஸநாதனஸஜாதீயனைப் ஸ்வதனிக்கச்செய்தேயும் ஸர்வஸம்தோற்றவிருக்கு" மென்று "திண்ணன்வீடு" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார் தெளிவித்தருளினாரென்கிறார். * ||உ௰||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ—ஊனில்வாழுயிரே நல்லைபோ வுன்னைப்பெற்று வானுளார்பெ

ஆ—(ஊனில்வாழுயிரே) இப்படி ஸௌஜீவநாஸம்மாகவந்து தோற்றினவன் தம்மோடே கலந்தருளினபடியைச் சொல்லுகிறார். ஸ்ரீசுகஸம்ஸே ஷெஷிகஸௌமனுப் ஸ்ரீகவிஸ்ராயிஸிரவஸநவஸாவனுப், எனக்குஸாதிபாயிருந்த எம்பெருமான்தானும் யானு

❀ மூன்றாந்திருவாய்மொழி. ❀

இ— திண்ணன்வீட்டிலே கண்ணனேஸவர்க்கும் ஸர்வஸ்வமெ ன்று உபதேசித்தவநந்தரம் ஸவர்க்கும் இவனே ஸ்ரீமயணீய னென்றும் ஸௌஹ்ருனென்றுஞ்சொல்லுகை யுக்தமாயிருக்க அங்ஙனவிட்டு தமக்கொருவர்க்கு ஸௌஹ்ருனென்றும் உபகாரகனெ ன்றும் இத்திருவாய்மொழியில்சொல்லுகைசுஸம்ம தமன்றோவென் னசுவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது- வேவாரா என்கிறபாட்டிலுக்ஸ்ரீத்யாயென்றபடி. ஸௌஜீவநா ஸம்ம் என்கிறவிடத்தில் ஸமஸ்தமும்ஆழ்வாரைச்சொல்லுகிறது. இ த்தால் தம்முடைய உஜீவநாஸம்மாக வந்து தோற்றியருளினை கையாலே அவன்தமக்கு ஸௌஹ்ருனென் உபகாரகனுமென்னென் று விஸேஷித்துச் சொல்லுகை உசிதமென்றும், திண்ணன் வீடு உபேயப்ராஸம்கிகமாகையாலே அத்தோடே ஸம்மதியில்லை யேயாகிலும் சுவஸாஸம்மதியாலே அதின்கீழ்த்திருவாய்மொழி யோடே ஸம்மதமென்றும் சொல்லிற்றாயிற்று. கலந்தருளினபடி யாவது - ஸவர்ஸஸாதாரம்போலே ரஸ்ஸுப்க்கொண்டுக லக்கை. இத்தால் திவ்யஸ்ரஸாஷக்ஷமென்கிற ஸமஷ்டணம்இத் திருவாய்மொழிக்கு ஸ்ரகிவாஷமென்றதாயிற்று. * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

வானுளார்பெருமானென்கிறதற்குத் தாதயம்மருளிச்செய் கிறார் (ஸ்ரீதெத்யாதியால்) மதுசூதனனென்கிறதற்குத் தாதயம் மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகவிஸ்ராயீத்யாதியால்) என்னம்மா னென்கிறதைபுரைக்கிறார் (எனங்கித்யாதியால்) எல்லாமென்கிற

ப—ஊனில் - ஶரீரத்திலே; ஶரீரமேயான தேஹத்திலே என்ற படி. வாழுயிரே-ஸவிக்கிறஜீவனே, நல்லை - ஸாது,போஎன்ற து -ஸௌஎன்றபடி.உன்னைபெற்று-உன்னையடைந்து;வானுளார்பெ

மூ— ருமான் மதுசூதனனென்னம்மான்* தானும்யானுமெல்லாந்தன்
னுள்ளேகலந்தொழிந்தோம்* தேனும்பாலுநெய்யுங்கன்ன
லுமமுதுமொத்தே* ॥௧॥

ஆ—ம் எல்லாப்படியாலும் இந்தகலவியிலுள்ளஎல்லாரஸங்களு
ம்உண்டாம்படிகலந்தொழிந்தோம் திருநாட்டிலேசென்றால்ரஸி
க்கக்கடவ ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களை இந்த ப்ரக்ருதியிலே யி
ருந்துவைத்தே பெற்றவாறெங்ஙனேசொ? உன்னைப்பெற்றே இந்
தஸம்ருத்தியெல்லாம் விளைந்தது; நல்லைநல்லையென்று நெஞ்சைக்

இ— ஷையுரைக்கிறார் (எல்லாப்படியாலுமென்று) எல்லாப்படியாலு
மென்றது - ஸம்ஸ்லேஷங்களாலும் ஸம்ஸ்லேஷங்களி
லும் ஸகாலாவஸ்தையாலும் என்றபடி. தன்னுள்ளேயென்
கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவிக்ரஹபால்) தாமீயவாதத்திற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவிக்ரஹபால்) கலந்தொழி
கையாவது - உதவேஸம் கலக்கவேணடும் ஸம்ஸயமில்லாதபடி ஸ
ர்வப்ரகாரத்தாலும் ஸம்ஸ்லேஷிக்கையாலே மேல் ஸம்ஸ்லேஷப்ர
காராஸ்மரற்றுகிறதை. ஊனில்வாழென்கிறதை விவரிக்கிறார் (திரு
நாட்டிலேயிக்ரஹபால்) அங்கே (ப்ரக்ருதியிலேயென்றது) ஊனி
லென்கிறதற்குவ்யாக்யாநம். உயிரே யென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(நெஞ்சேயென்று) "ஜாவனஸ்ததாஷேத்ரஜ்ஞம் காரணம்வாயுரோ

ஸ— நமான் - ஸர்வேஸ்வரஜ்ஞிதஜ்ஞானர்க்கு ஸ்வாமியான மதுசூதன் -
ஜயஸ்தாபிஜகனை, என்னம்மான்தானும், ஸேஷியானதானும்,
யானும்- தாஸனானநானும், தன்னுள்ளே - இந்தஸம்ஸ்லேஷஸ
ஸத்திலே, தேனும்பாலும்நெய்யும்கன்னலும் - கன்னல்-இக்ஷு, இ
க்ஷுரஸமிக்ஷுஸாரம்ஸிதக்ஷீதம். அமுதும் - அம்ருதமும், இ
துக்ராமத்ஷிஸர்வரஸவஸ்துக்களுக்கும் உபலக்ஷணம். ஒத்து-
ஸம்ஷோஜமான ஸர்வரஸவஸ்துக்களுக்கும் ஸத்ருஸர்களாய்
தானும்நானும ஸர்வத்ர ஸம்ஸ்லேஷ ரஸத்திலே ஸம்ஷித
ஸ்பர்ஸாதி ஸர்வரஸவஸ்துக்கள்போலே ஸத்ருஸ்ஸ்வபாவ
ங்களைப்பெற்றுக்கொண்டு என்றபடி. எல்லாம் - ஸர்வப்ரகாரத்தா
லும், கலந்தொழிந்தோம் - ஸம்ஸ்லேஷித்துத்தீர்ந்தோம். ॥௧॥

மூ—ஒத்தார்மிக்காரையிலேயாயமாயாய* வொத்தாயெட்பொரு

ஆ—கொண்டாடுகிறார். * * * * ।௯।

(ஒத்தார்) இப்படி நெஞ்சைக்கொண்டாடி யெம்பெருமான் தமக்குச்செய்தருளின ஸஹாயத்தை அவன்றனக்குச் சொல்லிக் கொண்டநுஸந்திக்கிறார்; நிரவதிகஸௌலப்யத்தைக் குணப்ராப்தி தனுபிருந்துவைத்து ஆஸ்ரிதஜநங்க ளெல்லாரோடும் ஸஜா

இ—கூடியோடிஜாதங்களிப்படியேக்ஷணவின்வ்யாபாரந்தோற்று கைக்காக ஆத்மாவியான உயிர்ஸம்பந்தத்தாலே க்ஷணவின்ஸம்ப ரிக்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * ॥௯॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இத்திருவாய்மொழியில் த்ருஷ்டார்த்தங்களுஞ் சொல்லக் கோலியிருக்க உபகாரகவ்யாபாரங்களை அநுஸந்திக்கை க்ருதஜ்ஞவிரோதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி பித்ராதிபால்) ஸம்பந்தஸம்ஶ்லேஷ த்ருஷ்டிவிசேஷத்தாலே இஸம் ஶ்லேஷத்தில் வ்யாபாரமதாவான தம்முடைய க்ஷணவிஸக் கொண்டாடினவாறே தங்கள்ஸமாக தஸாதகவ்யாபாரதயா ஸம்பந்தப்ரகாரமான ஸம்பந்தஜ்ஞானக்கொண்டாடுகிறாரெ ன்றுகருத்து. அநுஸந்திக்கிறாரென்றது — கீழ்ப்பாட்டிலே தே னும்பாலுமித்யாதியாலே ஸம்ஶ்லேஷ தஸைஸம்பந்தஸம்பந்தத்தை அநுஸந்தித்தவர் இப்பாட்டில் "உயிராய்த்தாயாய்த்தந்தையாய்" இத்யாதியாலே ஸம்ஶ்லேஷ தஸைவியஜநஸம்பந்தத்தை அநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. இத்தால் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமும் ஸம் பிடுதியாய்த்து. ஒத்தார்மிக்காரையிலேயாய என்கிறதையுரைக் கிறார் (நிரவதிகத்யாதியால்) ஸௌலப்யகுணம் நிரவதிகஸௌலப்யதனெ ன்றுகருத்து. மாமாயவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதி யால்)ஸஜாதீயதயா க்ஷணவிஸம்பந்தவிஷயமாவதென்ற படி. எப்பொருட்குமொத்து என்றுகூடபித்து உரைக்கிறார் (ஆஸ்ரி

ஶ— ஒத்தார்- தாதுர், மிக்கார் - அதிகர், இலேயாய- அந்நியவரம், மாமாய - க்ஷமாஶ்ரயதே? எப்பொருட்கும் - எப்படிப்பட்ட ஸஜாதீயருக்கும்? ஒத்து - தாஜ்ஞையும், ஆய் - ஜநித்து, விஜாதாரத்தாலே தேவதேவஷ்ணாதி ஸஜாதீயதயவதரித்

மூ—ட்குழுபிராயென்னைப்பெற்ற* வத்தாயாய்த்தந்தையாயறி

ஆ— சீயனுய் வந்து பிறந்தருளி அவர்களுக்கு [illegible] ஸ்வ[illegible]மனுயிந்து என்க்கு அவ்வளவன்றிக்கே, பொருவன்தான்தன க்குச்செய்யும் நன்மையையும், [illegible] [illegible]னுக்குச் செய்யும் நன்மையையும், [illegible] [illegible]னுக்குச் செய்யும் நன்மையையு

இ—[illegible]ழியால்) ஆய் என்கிறதையுரைக்கிறூர் (பிறந்தருளியென்று) உயிராய் என்கிறவிடத்தில் [illegible] [illegible]த்தை அருளிச்செய்கிறூர் (எனக்கி[illegible]ழியால்) உயிராய் என்கிறதற்கு வ[illegible]மருளிச்செய்கிறூர் (ஒருவனி[illegible]ழியால்) [illegible]னுயிருப்பான் தான்தனக்குச்செய்துகொள்ளும் நன்மையுமென்றபடி. அதுதானெதென்னில்; "[illegible]னறிவித்தபடியே அறிந்து [illegible] நடத்தினபடியே நல்வழிநடக்கை [illegible]" மென்று [illegible]த்திலே அருளிச்செய்தாரிறே. இங்கு உயிராயென்றது [illegible]வாயென்றுசொன்னதாய், அதுதான்[illegible]மாய், ஒருவன்தான் தனக்குச் செய்யும்நன்மையையும் நீயேயெனக்குச்செய்தாய் என்கிற [illegible]த்திலே [illegible]கிறதென்றுகருத்து. என்னைப்பெற்றவத்தாயா யென்கிறதையுரைக்கிறூர் ([illegible]ழியால்) தந்தையாயென்கிறதையுரைக்கிறூர் ([illegible]ழியால்) அறியாதனவறிவித்த

ஸ—தென்றபடி. உயிராய் - [illegible]வாய், எனக்கிதி[illegible].என்னைப்பெற்ற - என்னைஉ[illegible]த்த, அத்தாயாய் - அந்த[illegible]யானை[illegible]வாய், '[illegible] [illegible] [illegible]தே' '[illegible] [illegible]' உ[illegible]ழிகளிற்படியே உபகாரகத்வாதிசயத்தாலே [illegible]யான [illegible]வாயென்றபடி. தந்தையாய் - "[illegible]" என்கிறபடியே [illegible]த்தாலும் [illegible]த்தாலும் [illegible]களுன [illegible]வாய், அறியாதன - [illegible]ங்களை, [illegible]ங்களை

மூ—யாதனவறிவித்த* அத்தா நீசெய்தனவடியேனறியேனே ॥௨॥

ஆ—ம், ஆசார்யன்ஶிஷ்யனுக்குச்செய்யும்நன்மையையும்செய்தருளினாய்; இன்னும்மேன்மேல்பிறந்து நீசெய்தருளின வற்றிற்கொருமுடிவுகாண்கிறிலேனென்கிறார். ॥௨॥

இ—என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆசார்யனித்யாதியால்) தாத்பர்யவசனத்தையுரைக்கிறார் (இன்னுமித்யாதியால்) தான் தனக்குச்செய்யும்நன்மையாவது - பித்ராதிகளும் ஆசார்யனும் அறிவித்தவர்த்தங்களை அநுஷ்டித்துக்கொண்டுபோருகை, மாதாசெய்யும்நன்மையாவது - உத்பாதநபாலநதாரணபோஷணங்கள், பிதாசெய்யுநன்மை - உத்பாதநரக்ஷணவர்த்தநங்கள், ஆசார்யன்செய்யும்நன்மையாவது - மோக்ஷாபாயோபதேசபூர்வக ஸமாஶ்ரயணபோஜநம். இனி ஸர்வஜ்ஞன் தான் ஸர்வரக்ஷகமாகச்செய்யும் நன்மையாவது - ஆசார்யாபிஷேகங்களிலே ஸத்ஜ்ஞாநமும் பக்திவைராக்யாதிகளும் மோக்ஷாதிகளும். ॥௨॥

✱ மூன்றும்பாட்டு. ✱

“ஞாநவ்ருத்திலேனக்கு ருசியையுண்டாக்கிப்பின்னையும் விரோயியான ப்ரக்ருதியிலே என்னைவைத்தாய்” என்றிப்படியருளிக்கிறபடியைச் சொல்லுகிறதிப்பாட்டென்று ஆளவந்தாரருளிச்செய்தாராக வெம்பெருமானார் கேட்டருளி, இந்தயோஜனை ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வாமியான பகவத்ப்ரகாரணத்துக்கு ஸங்கதமாகாதென்றிப்பாட்டுக்கு அவாருளிச்செய்த யோஜநாந்தரத்தை யநுஸந்தித்து ஸம்ப்ரதாய தாத்பர்யமருளிச்செய்

ய—யென்றபடி. அறிவித்த - அறியப்பண்ணிவைத்த, அத்தா - ஆப்தனே, “ஸஹிவித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம்ஜந்ம, ஶரீரமேவ மாதாபிதரௌ ஜநயத:” என்கிறபடியேஸர்வாதிகனான ஆசார்யனுமானவென்றபடி. நீசெய்தன - நீபண்ணின உபகாரபரம்பரைகளை, அடியேன், அறியேன் - ஸர்வஜ்ஞதாஸம்பந்தங்களல்லாமையாலே அறியமாட்டேனென்றபடி. ॥௨॥

மூ— அறியாக்காலத்துள்ளேயடிமைக்கணன்புசெய்வித்*தறியா
மாமாயத்தடியேனைவைத்தாயா* லறியாமைக்குறளாய்நில
மாவலிமூவடியென்* றறியாமைவஞ்சித்தாயெனதாவியுள்
கலந்தே * * * * * ||௧||

ஆ—(அறியா)தன்திறத்திலெம்பெருமான் செய்தருளின நன்மைகளைப்பேசுகிறார். * * * ||௧||

இ—ய்கிறார் (தன்திறத்தில் க்ருபையால்) அறியாமாமாயத்தடியேனை அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து வைத்தாயென்றநயிக் வேணு மென்றதாயிற்று. ப்ரகரணாநுகுணமாகையாலே க்ருதஜ்ஞதாபம் தோஷமாகாதென்றுகருத்து. கீழ்ப்பாட்டிலே உபகாராதிகளையெல்லாம் ஸாமாந்யேநசொல்லி யவைத்திலே ஸாரதமமான உபகாரங்களை ஸ்ரீ க்ருதிஶயத்தாலேவிஶேஷித்துப்பேசுகிறாரென்றபடி. * * ||௧||

ஶ— அறியாமை - ஒருவருமுன்னை ஸம்ஶ்ரயிக்கை வறியாதபடி, குறளாய் - வாமநனாய்; நிலம்மாவலி மூவடிஎன்று - ஸம்ருத்தமான பூமி மூன்றடியென்றுசொல்லி, இப்படி கபடவேஷமாய் அர்த்திஸ்வரூபமான ஸௌலப்யாதிகத்தைச்சொல்லியென்றபடி. அறியாமைவஞ்சித்தாய் - மஹாபலியறியாதபடி வஞ்சித்தவனே, வஞ்சித்தாயென்றது. - ஸம்போதி 'இவன்விஷ்ணு, வஞ்சிக்கவந்தவ'னென்றுசொல்லுகிற ஶுக்ராதிவாக்யம் செஞ்சிப்படாதபடி வஞ்சித்தவனே யென்றபடி. எனதாவியுள் - ஜீவப்ரதேஶத்துக்குள்ளே, கலந்து - ஸம்ஶ்லேஷித்து; அறியாமாமாயத்து - அறியவொட்டாத தேஹமாயத்தில், ஜ்ஞாநவிரோதியான தேஹாத்மப்ரக்ருதியிலென்றபடி. அடியேனை - மாமாயத்திலே யிருக்கிற வடியேனை, அறியாக்காலத்துள்ளே - அறியமாட்டாதகாலத்திலே, ஜ்ஞாநஸம்பந்தமில்லாத பால்யத்திலேயென்றபடி. அடிமைக்கண் - தாஸ்யத்திலே, அன்பு - ப்ரேமத்தை, செய்வித்து - பண்ணிவைத்து, அடியேனை ப்ரேமத்தைப்பண்ணிவைத்துயென்று விசேஷணம். வைத்தாய் - ஸ்தாபித்தாய், இவ்வுபகாராதிஶயம் உன்னாலும் பரிச்சேதிக்க முடியாதென்றுகருத்து. ஆல் - வாக்யபூரணம். ||௧||

மூ—எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கைம்மாறு* எனதா

ஆ—(எனதாவி) இப்படி எம்பெருமானோடு கலந்தகலவியாலுள்ள நிரவதிகப்ரீதியாலே யறிவழிந்து இவ்வாழ்வார் தன்னுடையதன்றென்று நிரூபிக்கமாட்டாராய் அவன்தம்மோடுகலந்த

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—ஸர்வேச்வரனுக்கு நித்யசேஷமென்று தெளிந்திருக்கிறவிவர் ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை ஸர்வேச்வரன் தம்மோடே ஸம்ச்லேஷித்ததுக்கு ப்ரத்யுபகாரமாகச் செய்யக்கூடுமோ? ஸ்வகீயவஸ்துவைக் கொடுத்தாலிறே ப்ரத்யுபகாரமென்னலாவது. இப்போது ஸ்வகீயமாக ஸமர்ப்பிக்கிறதென்னில்? மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற இவருக்கு ஸம்பவிக்கக்கூடுமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருந்தாலும்) இவருக்கு தோஷகரமாக ஸம்பவிக்கிறதில்லையாகிலும் "ஸம்ச்லேஷே ப்ரதிபோதஸ்ச ஸமாநோ ஜாதிமாத்ரயோ: | நவிவேகோஸ்தி நோ மாத்ரம் ஜாஸ்ய ஜாக்ரத:ஸவப்நயோ:" என்கிறகணக்கிலே இப்போது ஸம்ச்லேஷவிஷயத்திலே இவருக்கு ஜ்ஞாநவ்யாபாரம் நடவாமையாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வகீயத்வாபிமாந ப்ரதிபாஸயாகம் பண்ணமாட்டாமையாலே ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை ப்ரத்யுபகாரமாகச் செய்யக்கூடுமென்று கருத்து. ஆத்மஸமர்ப்பணதசையிலே ஜ்ஞாநவ்யாபாரம் நிரூபகாதியாலேநடக்குக்கூடும். ஸ்வகீயவஸ்துவை ராஜாவுக்கு உபஹாரமாகக்கொடுக்குமாப்போலே எனதென்கிற ஸம்பந்தத்தோடே ஆத்மஸமர்ப்பணம் பண்ணலாகாதென்று ஆளவந்தார் சிக்ஷித்தருளினவிடம் ஜாகராவஸ்தாவிஷயமாகையாலே விரோதமில்லையென்று கண்டுகொள்வது. எனதாவியுள்கலந்த வென்கிறதற்கு கருத்தைக்காட்டுகிறார் (அவ

ப—எனதாவி - தீயாத்மாவிலே, உள்கலந்த - 'தானுமியானு மெல்லாம்" மென்கிறபடியே ஏகமாககலந்த, பெருநல்லுதவி - பெரியதாய் நல்லதான உபகாரத்துக்கு, உதவி - உபகாரம்; நல்லுதவி - ஸப்ரயோஜநமாகச்செய்த உபகாரம். கைம்மாறு - ப்ரத்யுபகாரமாக; எனதாவி - தீயாத்மாவை, தந்தொழிந்தேன் - ஸமர்ப்பித்துவிட்டேன், இனி - இதற்குமேல்,

மூ—விதக்கொழிந்தே னினிமீள்வதென்பதுண்டே *யெனதாவி
யாவியு நீ பொழிலேழுமுண்டவெந்தா* யெனதாவியார் யா
னார் தந்த நீ கொண்டாக்கினையே * * ॥௪॥

ஆ—விப்பெருநல்லுதவிக்குக்கைமாறாகத்தம்முடையஆத்மாவையவனுக்கு மீளாவடிமையாகக்கொடுத்துப் பின்னையுந்தம்முடைய ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடி விவேகித்து, தருகிற நானார்? தாப்புகுகிற இவ்வாத்மாவார்? பண்டேயுனக்கு சேஷமாயிருக்கிற இவ்வாத்மாவைநீ கொண்டருளினாயத்தனையிறேயென்கிறார். ॥௪॥

இ—னித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யார்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (தம்முடையவித்யாதியால்) இப்படி அறிவழிந்துசெய்கிறாராகில் இவ்வாத்மா உனக்கநாதியாக சேஷமாகையால் இஸ்ஸமர்ப்பணம் ஸ்வதந்த்ரகாரமாகமாட்டாதென்று உத்தராயத்திலே சொல்லக்கூடுமோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) வஸ்து ஸம்ஶ்லேஷ ஸாவாதிஶயத்தாலே ஸ்வஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கமாட்டித்திலர் ஸ்வாத்மாவை ஸ்வதந்த்ரவகாரமாக ஸமர்ப்பித்தவநந்தரமிது ஸ்வதந்த்ரவகாரமாக மாட்டுமோ மாட்டாதோ வென்று நிரூபிக்கவேண்டி யதுக்காக ஸ்வஸ்வரூபத்தை விவேகிக்கிறாரென்றுகருத்து. யானாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தருகிறநானாரென்று) எனதாவியாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தரவித்யாதியால்) எனதாவியாவியுநீ யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பண்டேயித்யாதியால்) தந்தநீ கொண்டாக்கினையென்கிறதையுரைக்கிறார் (இவ்வாத்மாவையித்யாதியால்) ॥௪॥

ப—மீள்வதென்பதுண்டே - திரும்பிவாங்கிக்கொள்கையுண்டோ, இல்லையென்றபடி. இனி ஸம்ஸாரந்தான் திருப்பிக்கொடுத்தாலும் கொள்ளேனென்றபடி. பொழிலேழும் - லோகஸமூகத்தையும், உண்டவெந்தாய் - ப்ரளயத்திலேவயிற்றிலேவைத்த ஸ்வாமிந், எனதாவியாவியும்நீ - ஜ்ஞாதாவுக்காத்மாவும்நீ, யானார் - ஜ்ஞாதாவானநானார்; எனதாவியார் - ஜ்ஞேயமானவாத்மாவார், ஜ்ஞாத்ருத்வஸாதனமும் ஜ்ஞேயத்வஸாதனமும் நித்யஸித்தமென்றபடி. தந்தநீ - இவ்வாத்மாவைக்கொடுத்தநீ, அதாவது; இவ்வாத்மாவைநிர்ஹேதுகமாயாலே ஸத்தாக்கினநீயென்றபடி. கொண்டாக்கினையே - ஸ்வீகரித்தாயித்தனை. ॥௪॥

மூ—இனியார் ஞானங்களா லெடுக்கலெழாதவெந்தாய்* கனி
வார்வீட்டின்பமேயென்கடற்படாவமுதே* தனியேன் வா
ழ் முதலே பொழிலேழுமேனமொன்றாய்* நுனியார் கோட்டில்

ஆ—(இனியார்) அநாஸ்ரிதரைத்தனேயேனு முக்தரஷ்டரேயாகி
லு மவர்களுடையஜ்ஞாநங்களுக்கெட்டாவரனாய் அநந்யபக்திகளா
யிருப்பார்க்கு ஸுலபனாய் சாக்ஷாத்கரிக்கலாயிருக்கச்
செய்தே யெனக்கயத்நஸௌஹார்த்தனாய் ஸம்ஸாரத்திலேயழுந்தி
க்கிடக்கிற ஆத்மவஸ்துவை நிர்ஹேதுகமாகவெடுத்துஜ்ஜீவிப்பி
த்தாப்போலே உன்னுடைய க்ருபையாலே அநந்யகதியாயிரு

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

இ— ஆர்ஞானங்களாலென்கிறதையுரைக்கிறார் (அநாஸ்ரிதேத்
யால்) எடுக்கலெழாத வெந்தாயென்கிறதையுரைக்கிறார் (அமேயா
வரனாயென்று) கனிவார்வீட்டின்பமே யென்கிறதையுரைக்கிறார்
(அநந்யேத்யாதியால்) என்கடற்படாவமுதே யென்கிறதை விவ
ரிக்கிறார் (சாக்ஷாதித்யாதியால்) பொழிலேழுமித்யாதி வைத்
தாயென்னுமளவை விவரிக்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திலேயித்யாதியால்)
இது த்ருஷ்டாந்தாம்சமென்றுகருத்து. தனியேன்வாழ்முதலேயெ
ன்கிறவிடத்தில் அபேக்ஷிதாம்சமருளிச்செய்கிறார் (உன்னு
டையவித்யாதியால்) தனியேன்வாழ்முதலே யென்கிறதையுரைக்
கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) நுனபாதமினிசேர்ந்தேனே யென்

ப—இனிஶப்தத்துக்கு மேலேஅந்வயம். ஆர்ஞானங்களால் - அ
நாஸ்ரிதாநாமிதிஶேஷ:. எடுக்கல்- ப்ரவர்த்திக்கை, எடுக்கலெழாத
ப்ரவர்த்தநம் ஶக்யமல்லாத, எந்தாய் - ஸ்வாமிந், கனிவார்வீ
ட்டின்பமே - கனிகை - த்ரவமாகை, கனிவார்க்கு - பக்தி
யோகத்தாலே த்ரவீபூதஹ்ருதயருக்கு வீட்டிலே - மோக்ஷத்திலேயாங்
கிருக்கிற, இன்பமே - ஸௌக்யமானவனே, (என்னித்யாதி) அஸீ
மமாய்க்கடல்படாதவம்ருதமே, அநாதிபந்தங்களாலே ஸம்ஸா
ரத்திலுண்டாகாதவம்ருதமேயென்றபடி. ஏனமொன்றாய் - அத்விதீயவ
ராஹனாய், ஏனம் - வராஹம், பொழிலேழும் - ஸப்தத்வீ
ப ஸமுத்ரோபலக்ஷிதையான ப்ருதிவியை, நுனியார்கோட்டில்,

மூ—வைத்தாய் நுனபாதஞ்சேர்ந்தேனே * ॥ரு॥

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சைத்திண்மதியைத்* தீர்ந்தார்தம்மனத்துப்பிரியாதவருயிரைச்* சோர்ந்தேபுகல்கொடா

ஆ— ந்தவென்னுடைய உஜ்ஜீவநஹேதுபூதனானவனே? உன் திருவடிகளை யினியொருநாளும் பிரியாததொருபடி சேர்ந்தேனே யென்கிறார். * * * * ॥ரு॥

(சேர்ந்தார்) போனகாலமும் ஸம்ச்லேஷித்தோம் என்று தமக்குத்தோற்றும்படி எம்மருமாலே— தாம் ஸம்ச்லேஷிக்கையா

இ— றநுபித்துரைக்கிறார் (உன் திருவடியித்யாதியால்) நிஸ்ஸம்சயமாக ஸ்திரதாநமும் சேர்ந்தேனேயென்று ஹேதுதாயமும் மென்றுகருத்து. இவ்விஷயத்தை விவரிக்கிறார் (இனிநாளுமித்யாதியால்) * * * * * ॥ரு॥

✳ அரும்பாட்டு ✳

“பொய்ந்நினறஞானமும் பொல்லாவொழுக்கு” மென்றிருந்தவர் முதன்முன்னமே யடைந்தேனென்னக்கூடுமோ?வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (போனகாலத்தித்யாதியால்) வைஸத்யம் மிகுத்தால் வந்தமிருந்த காலித்யாதிமும பதாகருமிறே. ‘ஜாவீதஹோ

ஸ—கூர்மையபாலே வந்தவெண்ணெய்யானதொர்த்தேஷுயிலே, நுனி - கூர்மை, ஸஞ்க்ஷாறு. வைத்தாய்- ஸ்தாபித்தவனே, தனியேன்வாழ்முதலே - ரக்ஷகாந்தரமில்லாமையாலே ஏகாகியான, வென்னுடையவாழ்வுக்கு ஹேதுபூதனே, நுனபாதம் ஸ்வதாஹத்தை. உன்ஸௌலப்யகுணத்தை- நுன வென்று ஸகாரமயிகாரமாயிருக்கிறது. இனி- ஊதஃவோம், உத்தரகால மெல்லாமென்றபடி. சேர்ந்தேனே - ஸகாரமாவதாரணார்த்தம். * * ॥ரு॥

சேர்ந்தார்தீவினைகட்கு — ஆஸ்ரிதருடைய க்ரூரபாபங்களுக்கு, அருநஞ்சை - துஸ்ஸஹவிஷமயமானவனை, பாபநாசகனென்றபடி. திண்மதியை - த்ருடஜ்ஞாநப்ரதனை, தீர்ந்தார்தம் மனத்து - அநந்யப்ரயோஜநருடைய நெஞ்சில்நின்றும், பிரியாத - ஒருநாளும் விட்டுப்போகாதவனை, அவருயிரை- அவர்களுடைய ஆத்மாவை, சேர்ந்தேபுகல்கொடா-ஸம்ஸாரத்திலேவிழுந்தவஸ

மூ— ச்சுடரையரக்கியைமூக்* கீர்ந்தாயையடியேனடைந்தே
ன்முதன்முன்னமே* * * * ॥கூ॥

ஆ—லே ஸ்ரீதருடைய ஸவிஷயநிவ்ருத்தஜ்ஞாநவிரோதிகளானவங்
களுக்கு நஞ்சாய் அவர்களுக்கு ஸவிஷயநிவ்ருத்தஜ்ஞாநப்ரதனுப் இப்
படிதன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே ஸஜ்ஞாநராகையாலே ஸ
ம்ருத்தவஸிதராயிருந்தவர்களை ஸம்ஸாரத்திற்புகவிடாதே அவர்

இ—ஶேஷிஶேஷஸம்பந்த” என்றாரிறே. ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலென்
கிறதற்கு ஶேஷவாக்யாஹத்தில் க்ரியையோடே அந்வயம். கீழ்ப்பாட்
டிலே உத்தரகாலமெல்லாம் ஸம்ஶ்லேஷித்தோமென்றார். இப்பாட்
டிலே பூர்வகாலமெல்லாம் ஸம்ஶ்லேஷித்தோமென்கிறாரென்
றுகருத்து. சேர்ந்தார்தீவினைகட்கருநஞ்சை யென்கிறதையுரை
க்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) தீவினையென்றது பாபஸாமாந்ய
வாசியாகிலும் ஜ்ஞாநப்ரஸங்கஸந்நிதாநத்தாலும் பாட்டி
ல் ஸாதநாந்தரவாராமைக்காகவும் ஜ்ஞாநவிரோதிபாபம் விவ
க்ஷிதமென்றுகருத்து. திண்மதியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுக்கித்யாதியால்) மதிஶப்தஸாமாநா
திகரண்யம் நிஷ்ப்ரபஞ்சநிபந்தநமென்றுகருத்து. தீர்ந்தார் எ
ன்கிறதைவிவரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸம்ருத்தவஸிதர்-
ப்ராப்யப்ராபகங்கள் வ்யவஸாயிகள், சேர்ந்தேபுகல்கொடா
வென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) தம்மனத்து
ப்பிரியாத வென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்)
அரக்கியை மூக்கீர்ந்தாயை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) முதன்முன்னமேயென்கிறவிட

ப—மாயப்போகவொட்டாத, சுடரை - ஜோதிஸ்ஸை, அரக்கி
யை - ராக்ஷஸியை, - பூர்வகணவையென்றபடி; மூ
க்கீர்ந்தாயை - நாஸிகையைசேதித்தவனை, - ஸம்ஸ்லேஷித
ஸம்வ்யவஹாரங்கள் ஆனையைக்கொம்பை முறித்தானென்றுமா
ப்போலே ஆஸ்ரிதவ்யவஹாரங்களிலெங்குமுண்டு. அடியேன், மு
தன்முன்னமே - பூர்வத்துக்கும்பூர்வமே, அநாதிகால
த்திலேதானேயென்றபடி. அடைந்தேன் - ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெ

மூ—முன்னல்யாழ்பயில்நூனரம்பின்முதிர்சுவையே* பன்னலார்பயிலும்பரனேபவித்திரனே* கன்னலேயமுதேகார்முகிலே

ஆ—களோடு பிரியாதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனுமாய் ஶ்ரீதவிரோதிநிரஸநஸ்வபாவனுமாயிருந்த உன்னோடின்றோ! வடியேன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றது; இவ்வாகாரவுள்ளவன்றோ பெற்றேனென்றுவென்கிறார். * * * ||கூ||

(முன்னல்) ஸகலகரணங்களுக்கும் நிரவதிகபோக்யனென்று

இ—த்திலதிதேஶாதரத்தை மருளிச்செய்கிறார் (உன்னோடிகாதி யால்) முதன்முன்னமே யடைந்தேனென்றநுயித்துரைக்கிறார் (இவ்வாகாரவிகாதியால்) * * * * ||கூ||

✻ ஏழாம்பாட்டு.✻

ஶ்ரவணாதிகத்திற்கும் கன்னலேயமுதே கார்முகிலே யென்கிறதற்கும் நிஷ்கர்ஷாதரத்தை மருளிச்செய்கிறார் (ஸவேதாதியால்) ஶ்ரவணேந்திரியத்திலே வீணாயுநிபாக நிரூபிக்கையாலே ஶ்ரோத்ரேந்த்ரியபோக்யமும், கன்னலேயென்று ரஸநேந்த்ரியபோக்யமும், சுரூபம் ஸ்தகலஸாரஸியாகையாலே அமுதேயென்று ஸகலேந்த்ரியபோக்யமும், கார்முகிலேயென்று சக்ஷுரிந்த்ரியபோக்யமும், இவையெல்லாத்திலும் மறுக்க

ரா— ற்றேன். * * * * ||கூ||

முன் - ப்ராசீநமாய், நல் - ஸமீசீநமாய், இவ்விரண்டும், நாலுக்கு விஶேஷணம். யாழ்பயில்நூனரம்பில் - யாழ் வீணை பயிலுகை - அப்யஸிக்கை, நூல் - ஶாஸ்த்ரம், வீணாவிஷயமாக அப்யஸிக்கப்படுகிற ஶாஸ்த்ரத்திற்சொன்ன, நரம்பு - தந்த்ரீ, அதின், முதிர்சுவையே - ப்ரவ்ருத்தரஸமே, ப்ராசீநஸமீசீநவீணாஶாஸ்த்ரோக்தத்ந்த்ரீஜநித ப்ரவ்ருத்தரஸரூபவைலக்ஷண்யபோக்யனே?யென்றபடி, பன்னலார்- பலரானநல்லராலே, பஹுவிதரான ஜ்ஞாநிகளாலேயென்றபடி. பன்னலாரென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய நகாரரேபாதேஶம்.பயிலும்-அநுஸந்தாநநந்த்யரூப யாநஜந,பரனே-ஸர்வஸ்மாத்பரனே, பவித்திரனே - பவித்ரனே,கன்னலே அமுதே,ஸுத்ஸம்,கார் முகிலே-நீலமேகமே,

மூ— யென்கண்ணா* நின்னலாலிலேன்காணென்னைநீகுறிக்
கொள்ளே* * * * * ॥எ॥

ஆ— தனாய், உன்திருவடிகளுக்கு நல்லராயிருப்பாரெல்லாருக்கு முன்னைக்கொடுக்கும் ஸ்வாமிவனாய், அவர்களுடைய ஸ்வரூபநாஶகவி ரோதியான ஸர்வதோஷ நிரஸநஸ்வாமிவனாயிருந்த உன்னை, யென க்கு நிர்ஹேதுகமாகத்தந்தருளினாய், நீயல்லதெனக்கொரு யாபகமில்லை, இனி யென்னைக்கைவிடாதேகிடாயென்றுகொண் டு எம்பெருமானோடேதமக்கு ப்ராப்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக் கு ஹானிவருகிறதோ என்னுமதிஶங்கையாலே எம்பெருமானை யபேக்ஷிக்கிறார். * * ॥எ॥

இ— ரணஸௌஹார்த்தமும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. பன்னலார்பயி லும்பரனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உன்திருவடியித்யாதியால்) ப வித்திரனை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவர்களுடைய வித்யாதியா ல்) கார்முகிலேயென்கண்ணா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) வ்யபக்ஷநிரபேக்ஷணம் நிர்ஹே துகாத்யவஸாயத்தாலே யென்றுகருத்து. நின்னலாலி லேன்காணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீ யித்யாதியால்) இங்கு யாபகமாவது ஸௌஹார்த்தபாஸ்த்ரஸௌஹ தம், என்னைநீகுறிக்கொள்ளே யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நீயி த்யாதியால்) இப்பாட்டில் ரக்ஷகத்வப்ராப்யத்வம் ப்ராப்யத்வ காரணவிராஜமன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமா னோடித்யாதியால்) "அதிஸ்நேஹஃபாபஶங்கீ" என்றுகருத்து. இத்தால் ஸௌஹார்த்தமே ஸ்வீக்ருதமென்றதாய்த்து. ॥எ॥

* எட்டாம்பாட்டு; *

ப்ராப்தமான ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கு ஹானிவரப்புகுகிறதோவெ ன்றுகீழ்ப்பாட்டிலே அதிஶங்கைபண்ணினவர் ஸ்வரக்ஷாவிநயை

ப— ஏன் கண்ணா, என்னுடையக்ருஷ்ணா? நின்னலால்-ஸ்வாமிநா, இலேன்காண் - நான் ஸௌஹார்த்தஸாபேக்ஷிதன் கிடாய், நீயென்னைக் குறிக்கொள்ளே - ஸம்கல்பித்தருளவேணும், உன்னை விஶ்லேஷியா தபடி ஸம்கல்பித்தருளவேணுமென்றபடி. * * ॥எ॥

மூ—குறிக்கொள்ஞானங்களாலெனையூழிசெய்தவமும்* கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பேசிலநாளிலெய்தினன்யா* னுறிக்கொண்ட

அ—(குறிக்கொள்) தாமிப்படி எம்பெருமானைபவெக்ஷிக்க- அவனும்- நாம் விஶ்லேஷிக்க வஹமென்றருளிச்செய்ய. தாமும் நிவ்ருத்தாகிமாங்கராய்க்கொண்டு கதிஷாஷாமாய் கமேககாஸாயுமான கர்ம்மயோகஜ்ஞாநயோகஸாஸக்ருதபக்தியோகஸாய

இ— ப்பெற்றேனென்றிப்பாட்டிலே ஸந்தோஷிக்கக்கூடுமோ? வென்னவருளிச்செய்கிறார் (காமிதாதியால்) இவ்வஸங்ம மநுஷ்யாநுஷ்டேயமான யென்றுகருத்து. நிவ்ருத்தாகிமாங்கராய்க் கொண்டு சொல்லியநுஷ்டிக்கிறாரென்றபயம். குறிக்கொளென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (கதிஷாஷாமாயென்று) எனையூழிசெய்யென்கிறது தவமென்றுசொல்லப்பட்ட மோக்ஷத்துக்குவிஶேஷணமாயிருந்தாலும் ஸமத்துக்கு விரகாஸாய ஞ்சொல்லவே ஸாயநத்துக்கு விரகாஸாநுஷ்ட்டி சொன்னதாக வயவஸிக்குமென்று கருத்தாலே மோக்ஷஸாயநங்களான ஜ்ஞாநங்களுக்கு விரகாஸாநுஷ்ட்டியருளிச்செய்கிறார் (கமேககாதியால்) இங்கு ஸாயமானவென்றது கநுஷ்டேயமான வென்றபடி. இது பக்தியோகத்துக்கு விஶேஷணம். ஞானங்களாலேயென்கிறதற்கு கஷிதாயமருளிச்செய்கிறார் (கர்ம்மதாதியால்) ஞானங்களால் எனையூழியென்கிறதை ஸங்ஷிக்கிறார் (பக்திதாதியால்) தவமென்கிறஶப்தமுமுத்தாயமும்

ஶ—குறி - கவயாநம், குறிகொள் ஞானங்களால் - யதியஜாஷ்யயாநங்களாலே கொள்ளப்படுகிற பக்தியோகஸாஜ்ஞாநங்களாலே, ஸஷியாஷஸாவிஷாதிஹேஷாகஸேஷஸாநம். எனையூழி செய்தவமும். பஹுகாலஸாத்யமான தவமெல்லாம், மோக்ஷத்தையுமென்றபடி. இதுக்கு எய்தினனென்கிறதோடே அநயம், ஊழிஶப்தம் விரகாஸாஸியாயம். கருதைஷாஷுலக்ஷதேதநாஷம் கவிஶேஷாஷஷியோமம். பிறவிக்குயர் நடந்து-ஜநநாஷ் வத்தை நிரஸித்து, உறிக்கொண்ட - ஶிக்யஹஸ்தமான,ஶிக்யஸமான வென்றபடி. வெண்ணெய்பால் - இதுகளை, ஒளித்து

மூ— வெண்ணெய்பாலொளித்துண்ணுமம்மான்பின்* னெறிக்
கொண்டநெஞ்சனைப்பிறவித்துயர்கடிந்தே* * ॥அ॥
கடிவார்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன்விண்ணவர்பெருமான்*

ஆ— மான ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகபகவத்ப்ராப்தியை இ ஜந்மத்திலே ஸ்வல்பகாலத்திலே ஸ்வயத்நமன்றி நான் பெற்றேனென்று தா ம்பெற்ற ஸம்ருத்தியைச்சொல்லியநுஸந்திக்கிறார். ॥அ॥

இ— காத்ஸ்ந்யேந த்ராணகார்யமாகையாலே இரண்டுக்கும் ஸாதாரணமாக அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரோத்தாரணியால்) தவ மென்கிறஸ்வம் ஸகீயமாக தவொருவழியாய்க்கொண்டு அ க்ஷணமாத்ரமென்றுகருத்து. இப்பிறப்பே சிலநாளிலெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (இஜந்மத்வாதியால்) சிறிக்கொண்டென் கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வயத்நமன்று) ஸ்வயத்நமென்றபடி. ஸந்நிதாநகர்த்ருத்வக ஸம்ஷ்லேஷப்ராப்தயை எய்தினன்யானெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (நான்பெற்றேனென்று) ॥அ॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கடிவார்தண்ணந்துழாய் கண்ணனென்கிறதற்கு ஸங்கதி

உண்ணும் - வளப்பத்தாலே யமுதுசெய்யும் அம்மான்-ஸ்வாமியு டைய, பின்னெறி - பின் வழியை, கொண்ட - பற்றின, நெஞ் சனைப் - மநஸ்ஸையுடையனைப், ததநுஸரிப்பவனை பகவானை யென்றபடி. இத்தால் ஸாக்ஷாத்தமையிலநுஸந்தத்தைச்சொன்னதாயி ற்று. இப்பிறப்பே - இஜந்மத்திலே, சிலநாளில் - அத்யல்பகாலத் திலேயென்றபடி, சிறிக்கொண்டு - ஸ்வல்பமான உபாயத் தைக்கொண்டு, சிறி - உபாயம், யான் - ஒருபொருளாகவுமில்லா தநான், எய்தினன் - ப்ராபித்தேன், ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகபகவ ப்ராப்தியைப்பெற்றேனென்றபடி. தவமென்று ஸ்வாநுஷ்டிதமான கைங்கர்யத்தை விஶேஷிக்கையாலே உத்தர வாக்யத்துக்கு தாத்பர்யமிதுவென்றுகொள்வது. * ॥அ॥

கடிவார்தண்ணந்துழாய் - பரிமளப்ரசுரமான ஸௌரப்யமான துழா ய்மாலையனை, கடி - பரிமளம், வார்கை - விடுகை, கண்ணன் - க்ரு ஷ்ணனாயவதரித்தவனை; விண்ணவர்பெருமான் நித்யஸூரிநாயக னை

மூ—படிவானமிறந்தபரமன்பவித்திரன்சீர்* செடியார்நோய்க
ள்கெடப்படிந்துகுடைந்தாடி* யடியேன்வாய்மடுத்துப்பருகி

ஆ—(கடிவார்) நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிகனாய், அயர்வறுமமரர்க ளதிபதியாய், திருநாட்டிலுங்கூடத் தன்னோடொத்தாரையும் மிக்காரையுமுடையவனல்லாமையாலே பரமனாய், ஆஸ்ரிதரு டைய ஸம்ஶ்லேஷவிரோதி ஸமஸ்ததோஷங்களையும்போக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய கல்யாணகுணங்களா கிற அம்ருதவெள்ளத்திலே என்னுடைய விடாயெல்லாங்கெடும் படிபோய் புக்குபடிந்து குடைந்தாடி வாய்மடுத்துப் பருகிக்களி

இ—அநந்தரமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) விண்ணவர் பெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) வா னம்படியிறந்த பரமனென்றதையித்து விவரிக்கிறார் (திருநாட்டிலு மித்யாதியால்) மிக்காரையுமென்றதாயிருக்கும். பவித்திரனென் கிறதை விவரிக்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) சீரென்கிறதைவிவ ரிக்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) வாய்மடுத்துப் பருகிக்களித்தே னென்று பாநம்பண்ணுகிறதாகச் சொல்லுகையாலே கல்யாண குணாநாம் அம்ருதத்வ ஸ்வாதுஸ்வாஸ்வாத்யத்வமென்று க ருத்து. செடியார்நோய்கள் கெடவென்கிறதையுரைக்கிறார் (எ ன்னுடையவித்யாதியால்) விடாயெல்லாமென்றது வாயுந்திரை யுகளில் வந்தவிடாயெல்லாமென்றபடி. ஶிஷ்டம் — ஸ்பஷ்டம், கீழ்ப்

ப— வானம் - பரமவ்யோமத்திலே, ஸத்ருஶஸமாப்யதிக. படியிறந்த - ஸாத்ருஶ்யரஹிதனான, படி ஸாத்ருஶ்யம், பரமன் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனான, பவித்திரன் - பவித்ரனுடைய, சீர் க ல்யாணகுணங்களை, அடியேன், செடியார் தூறுகள்போலே அடர்ந்துள்ளங்களான, செடி - தூறு, நோய்கள் - வ்யாதிகள், ஸந்தாபங்கள். கெட - நசிக்கும்படி, படிந்து - வந்துகிட்டி, கு டைந்து - அவகாஹித்து, ஸர்வகுணங்களையும் அநுபவித் தென்றபடி. ஆடி - அவகாஹித்து, வாய்மடுத்து - வதநத்தைநி வேசிப்பித்து, ஆநந்தாவஹகாரணமான ஸந்நிவேசமாகிறவர் ணயணவத்தென்றபடி. பருகி - பாநம்பண்ணி, ஆநந்தவித்தே

மூ—க்களித்தேனே* * * ॥௯॥
களிப்புங்கவர்வுமற்றுப்பிறப்புப்பிணிமூப்பிறப்பற்* றொளிக்
கொண்டசோதியுமாயுடன்கூடுவதென்றுகொலோ* துளிக்

ஆ—த்தே னடியேனென்கிறார். * * * ॥௯॥
(களிப்பும்) இப்படியெம்பெருமானுடைய குணங்களாகிற
அம்ருதத்தை பூஜிக்கிற வாழ்வார் இந்தஅம்ருதத்தை நிரவதிகஸ்
ஸுகாநுபவகராய்க்கொண்டு ஸகலதோஷரஹிதரான நித்ய

இ—பாட்டிலே ஸவிஷயாநுபவத்தைப் பேசினார். இப்பாட்டிலே
ஸகலோபாயாநுபவத்தைச் சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௯॥

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

"பருகிக்களித்தேனே" னென்றுகூடுரான இவர் "உடன்கூடு
வதென்றுகொலோ" வென்று வேண்டுவானேனென்ன அருளி
ச்செய்கிறார் (இப்படியிதுாதிபால்) தாம் வைகராய் ஸம்ஸாரிகளாய்
அநுபவிக்கிறது தமக்குப்போராமையாலே ஸகலதோஷ
ரஹிதரான பலரோடேகூட நித்யவிபவமாக அநுபவிக்கவேணு
மென்று ஆசைப்படுகிறாரென்றதாயிற்று. களிப்புமிதுாதி சோதியு
மாயிதுஸம்ஸாரஹிக்கிறார் (நிரவதிகஸுாதிபால்) துளிக்கின்
றவிதுாதி அடியாரிதுதேத்திற்கு அவிஶாயமருளிச்செய்கிறார்

ப—ன்றபடி. களித்தேனே - ஆநந்திதனேனே. * ॥௯॥
களிப்பும் - ஸுகதவிஷயாநுபவஸம்பூமும், கவர்வும் -
அஸ்திரமுழும், ஸுகதவிஷயம் ஸியாதமையிலே தக
ஸுாஸ்திரமுமென்றபடி. அற்று - நிவ்ருத்தமாய், தரி
ஸ்தனென்றபடி. பிறப்பு - ஜநநம், பிணி - வ்யாதி, மூப்பு - ஜ
ரை, இறப்பு - மரணம், அற்று - வகதுஸ்தனாய், ஒளிக்
கொண்ட சோதியென்று பஹுவ்ரீஹி, ஸுகாஶவஜ்யோதி
ஸ்ஸ்ப விக்ரஹஸம்பந்நுமாயென்றபடி. ஒளியென்று மஹோஜ
ஞாநம்விவக்ஷிதம். ஸ்வஸ்வரூபஸ்திதபாஜ்ஞாநஸங்கொசமி
ல்லாத ஸாக்ஷாத்கஸம்ஸாரஸ விக்ரஹஸம்ஸாரியுமாயென்கை.
துளிக்கின்ற - வஷிக்கும் ஸுஸாவமான, வான் - ஆகாஶம்

மூ—கின்றவானிந்நிலஞ்சுடராழிசங்கேந்தி* யளிக்கின்றமாயப்
பிரானடியார்கள்குழாங்களையே* * * ||ம||
குழாங்கொள்பேரரக்கன்குலம்வீயமுனிந்தவனைக்* குழாங்

ஆ— ஸிம்ஹாஸனஸ்தர்களுடைய திவ்யவிஷத்திலேசென்று அவர்களோடேகூட நான்ஸேவிப்பதென்றோ வென்கிறார். ||ம||
(குழாங்கொள்) ஸகலாத்ருஜநபயாவஹமாக ராவணன்படிரும்படி கண்சிவந்தவனை யுள்ளபடிகண்டு சொன்ன வித்திருவாய்

இ—(ஸமஷ்டி த்ருஷ்டியால்) குழாங்களையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வ்யஷ்டி த்ருஷ்டியால்) உடன்கூடுவதென்றுகொலோ வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சென்றி த்ருஷ்டியால்) * ||வர்

✳ நிகமனம் ✳

பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகல தேத்ருஷ்டியால்) தெரிந்துரைத்தவென்கிறதையுரைக்கிறார் (உள்ளபடிதிருஷ்டியால்) த்ருதீயவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியையென்று) அடியீரென்கிறதி னபிப்ராயத்தைக்காட்டு

ஸ—தையும், இந்நிலம் - இந்தபூமியையும், சுடராழிசங்கேந்தி - ஜாஜ்வல்யமான ஸம்பந்தங்களை யபித்துக்கொண்டு, அளிக்கின்ற - ரக்ஷியாநிற்கிற, மாயப்பிரான் - ஆஸ்சர்யபூதனான உபகாரகனுடைய, அடியார்கள்குழாங்களை - நித்யஸூரிகளான ஸூரிகளுடையஸமூஹங்களை, அடியேனித்யஸாரஸ்ஸம். உடன்கூடுவது வஸாபவனைக்கொண்டுகூடுகை. என்றுகொலோ! -என்றைக்கோ, ஓகாரத்தாலே ஔத்ஸுக்யத்தோற்றுகிறது. * ||ம||

குழாங்கொள் - ஸமூஹத்தைக்கொண்டிருக்கிற, வாத்ருதூஷி ராக்ஷஸஸமூஹ நாயகனையென்றபடி. பேரரக்கன் - பெரியராக்ஷஸன், ஸாமர்த்யஜாதிகளாலே உத்க்ருஷ்டனான ராவணனுடைய வென்றபடி. குலம்வீய - வம்சம் நசிக்கும்படி, முனிந்தவனை - கோவித்தனை வக்ஷஸ்தித்திருமகனை, குழாங்கொள்தென்குருகூர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹ ஸம்யுக்தமான திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான, சடகோபன் - தெரிந்துரைத்த - உள்ளபடி யறிந்துசொன்ன, குழாங்கொளாயிரத்துள் - மஹாஸமூஹ

மூ—கொடென்குருகூர்ச்சடகோபன்தெரிந்துரைத்த* குழாங்
கொளாயிரத்துளிவைபத்துமுடன்பாடிக்* குழாங்களாய
டியீருடன்கூடிநின்றாடுமினோ* * * *॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— மொழியை ஸமவேதைகபோகராயிருப்பாரெல்லாருங்கூடி ஸாஜியுங்களென்கிறார். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—கிறார் (ஸமவதித்யாதியால்) குழாங்களாயென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (எல்லாருமென்று) உடன்கூடிநின்று உடன்பாடியாடுமினோ
என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (கூடிஸாஜியுங்களென்று) ॥கக॥

ப—ஷ்ருதஸம்ப்ரஸாதகஸம்ப்ரஸாதாநுகூலமான ஸஹவாஸத்திலே,
இவைபத்தும்-த்ரிவித்வகரணஸாக்ஷிவபரமானவிஷயகத்தை, அடியீர்?
இதுஸம்போதநம், ஸமவஸ்ரணவிந்யஸ்தரான ஸாதிகளென்ற
படி. குழாங்களாய் - ஸமூஹ ஸமூதராய்க்கொண்டு, உடன்
கூடி - ஸர்வகரணங்களடியாக கூறுபாறென்றதே ஸங்கதராய்
நின்று, இப்படி ஸம்ஸ்ருஷ்டராய், உடன்பாடி - ஸஹ
ஸஹாயத்தோடே கானம்பண்ணி, ஆடுமினோ - ஆடுங்கோள், ஆ
நந்தவியுங்கோளென்றபடி. * * * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீசைலதயா
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி: ·

(ஊனில்வாழுயிரே.)

ஸ்ரீ ப்ரஸ்தாவாநுஸந்திம் ப்ரியதமவசநை: ஸர்வ
ஸாரஸ்யஹேதும் ஸ்வாத்மப்ராஸாதஸ்த்ர த்யம்ஸஜத
ஸ்ருதாரஸம்ஸக்திதைகபோக்யம் । ஸர்வாக்ஷவ்ருத்தேர்
நாதம் ஸம்வதிஹஸ்வாமஹஸ்வஹம் ஸாஸ்வாத்யஸீமம்
ஸம்ஹ்ருஷ்டாவெஸ்யஸ்தம் நிரவிசதநவா ஸேஷ
திலோகஸீஸ: ॥உரு॥

(ஸ்ரீ ப்ரஸ்தாவாநுஸந்திம்) தேனும்பாலும்நெய்யும் கன்ன
லமுதுமொத்தே - ப்ரியதமங்களான ப்ரியக்ஷீராதிவசநங்க

ஸ்ரு—தா—ளுடைய ரஸத்தையுடைத்தான ஆநந்தத்தையுடையனுமாய் (ப்ரியோபவக்ஷ்ருதிஷு:) பெற்றவத்தாயாய்த்தந்தையாயறியாதனவறிவித்தவத்த - மாதாவும் பிதாவும் ஆசார்யனும் பண்ணுமுபகாரங்களையெல்லாம் தானேபண்ணி அத்தாலே ஆஸ்ரிதர்க்கு ப்ரியனுமாய் (ஜ்ஞாநஸ்யாரஸ்யஹேதோ:) அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கணன்பு செய்வித்து - அறிவுநடையாடாத காலத்திலே ஜ்ஞாநரஸத்தை உண்டாக்கினவனுமாய் (ஸ்வாதந்த்ர்யஸாஹசர்யம்) எனதாவியுள்கலந்த பெருநல்லுதவிக்கை மாறெனதாவிதந்தொழிந்தேன் - ஆத்மாவை ஸமர்ப்பிக்கும்படிக்கீடாக ஆத்மாவினுள்ளே கலந்திருந்த மஹோபகாரத்தை யுடையனுமாய் (ஸஜாதீயகாரகம்) என்கடற்படாவமுதே - ஆஸ்ரிதர்க்கம்ருதம் போலே போக்யனுமாய் (ஸகலவிஷயபோக்யம்) தீர்ந்தார்தம்மனத்துப்பிரியாத - ப்ராப்யப்ராபகங்களிரண்டும் தானேயென்றிருக்குமவர்கள் மநஸ்ஸைவிட்டுப்பிரிய மாட்டாதிருக்குமவனுய் (ஸர்வாக்ஷரீணநாமம்) யாழ்பயினூலித்யாதி வக்ஷ்யமாணாத்யாதிஸர்வேஷாம் யக்ஷ்ணநபோக்யமான போக்யத்தையையுடையனுமாய் (ஸகலவிஷயஸம்ஸ்ரிதம்) (குறிக்கொள்ஞானங்களாலித்யாதி) "ஜ்ஞாநாநாமஸமஹேஷு" இத்யாதிகளிற்படியே விரகாலஸாத்யஸ்வயம்ப்ரகாஸமயமான பக்திபோகத்தைத்தனக்கு அஹிம் கரிடத்திலே எழுதிஉண்டாக்குமவனைப் (ஆஸ்வாத்ய ஸ்ரீமாம்) பவித்திரன்சீர்ப்படிந்து குடைந்தாடி அடியேன் வாய்மடுத்துப்பருகி - அத்யந்தம் போக்யகேவலநந்தமாத்யங்களான கல்யாணகுணங்களை யுடையனுமாய் (ஸம்பேஷ்யஸாபேக்ஷ்யஸம்பந்தம்) மாயப்பிரானடியார்கள் குழாங்களையே - ஸம்யஸ்தகளான நித்யஸூரிகளோடே ஸஹிதனுமாயிருக்கிற எம்பெருமானை உபாயங்களான ஸம்ஸ்லேஷங்களினுடைய ரஸத்தையும் உடைத்தான போக்யதையை உடையவனாக ஊனில்வாழுயிரே என்கிறபதத்திலே ஆழ்வார் அநுபவித்தருளினரென்கிறார். ॥ ௨௫ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்மூன்றாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஆடியாடி) இப்படி நித்யஸூரிகளோடேகூட எம்பெருமானை அநுபவிக்க ஆசைப்பட்டவாழ்வார் அப்போதே அப்படி அநுபவிக்கப்பெறாமையாலேவந்த நிரதிசயாவஸாதத்தாலே ஒருக்ஷணகாலமும் ஸத்தாதாரணம்பண்ணவொண்ணாத தயநீய தசாபந்நராய், அந்ததசாநுகுணமாக வெம்பெருமானைக்குறித்துத்தாம்சொல்லுகிற வார்த்தைகளையும் செய்கிற சேஷ்டிதங்களையுங்கண்டு தம்மோடு ஸமாநசோகரான தம்முடைய ஸுஹ்ருத்துக்களும் எம்பெருமானைநோக்கி தம்முடையதசையை

இ— கீழ்த்திருவாய்மொழியில் 'உடன்கூடுவதென்றுகொலோ' வென்று தேசவிசேஷகோசரரான பலரோடேகூட வெம்பெருமானை அநுபவிக்கவாசைப்பட்டவிவர் அவ்வநுபவத்தில் ஸித்தியாமல் இத்திருவாய்மொழியில் ஒருபிராட்டியானவள் விரஹத்தாலே வ்யஸநப்படுகிறாளென்று பேசுகை அஸங்கதமன்றோ? தம்முடைய விரஹவ்யஸநத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக அந்யாபதேசமாய்ப்பேசுகிறாரென்னில் தானும்யானுமெல்லாந்தனுள்ளே கலந்தொழிந்தோம் என்றிருக்கிறவிவர்க்கிப்போது விரஹமுண்டோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படி விரஹமுண்டாயிற்றாகிலும் அஞ்சிறையவித்யாதிகளிற்போலே ஒருபிராட்டியுடைய வாக்யமாகப்பேசாதே பிராட்டிவிஷயமாய் அந்யர்பாசுரமாகப்பேசுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணகாலமித்யாதியால்) அஞ்சிறையவித்யாதிகளிற்போலே தாம்தரித்திருந்து தூதுவிடுதல் சிலவற்றோடே ப்ரலபித்தல் செய்யமாட்டாதபடி தாம் அத்யந்தாஶக்தரானபடியையும் அத்தால்தம்முடைய ஸம்பந்திகள் சோகார்த்தராய் ப்ரலபிக்கிறபடியையும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக பிராட்டியுடைய திருத்தாயார் பாசுரமாகப்பேசுகிறாரென்றுகருத்து. தாம்சொல்லுகிறவார்த்தைகளையென்றது - ஆர்த்திதசையில் அவஶமாகப்பேசுகிற வார்த்தைகளையென்றபடி. இப்பொருளையென்கிறதற்கு இப்பூர்வவாக்யத்தில் க்ருபையோடே

மூ—ஆடியாடியகங்கரைந்திசை* பாடிப்பாடிக்கண்ணீர்மல்கி யெங்கு*நாடிநாடிநரசிங்காவென்று*

ஆ— விண்ணப்பம்செய்து சொல்லுகிறபடியை அநுஸந்தித்து இப்பொருளை, எம்பெருமானை ஆசைப்பட்டு அத்யந்தம் அவஸந்நையாயிருந்தாளொருபிராட்டியுடைய திருத்தாயார் இவளுடைய தசையை விண்ணப்பம்செய்துகொண்டு "இவன்முடிவதற்குமுன்பே ஈண்டெனவந்துவிஷயீகரித்தருளவேணும்" மென்றுகொண்டு எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கிற வாக்யவ்யாஜத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். எம்பெருமானைப்பிரிந் தவ்யஸநத்திலே தன்னைக்கொண்டுதரிக்கமாட்டாமையாலே தன்னுடைய ஸ்வாஸ்த்யார்த்தமாக அவனுடைய குணசேஷ்டிதங்களைப் பாடியாடினவிடத்திலும் அதுதனக்கு ஸ்வாஸ்த்யகரமாகாதே அஸ்வாஸ்த்யகரமேயாக "இனியவனைக்கண்டாலல்லது தரிக்கமுடியா" தென்றுபார்த்து அவனையெங்குந்தேடி ஆஸ்ரிதருடைய ஆபத்ஸுக்களில் ஸஹ

இ— ஸுகமம். அகங்கரைந்து என்கிறதைவிவரிக்கிறார்(எம்பெருமானையித்யாதியால்)இசைபாடிப்பாடியாடியாடி என்றநுவதித்து விவரிக்கிறார்(தன்னுடையவித்யாதியால்) கண்ணீர்மல்கி யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அதுதனக்கித்யாதியால்) பாடிப்பாடிகண்ணீர்மல்கியென்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலேபாடுகையுமாடுகையுமே அஸ்வாஸ்த்ய ஹேதுவாய்த்தோன்றுகிறதென்றுகருத்து. நாடிநாடியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) நரசிங்காவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதருடையவித்யாதியால்)

ப—இவ்வாணுதல் - இந்தக்ஷீணதசையான பெண்பிள்ளை, வாள் - ஒளி, நுதல் - லலாடம், பஹுவ்ரீஹி:. வாணுதலென்கிறவிடத்தில் ளகார நகாரயோர்ணகார ணகாரதேஸ:. அகங்கரைந்து - மநஸ்ஸு த்ரவீபூதமாய், விரஹத்தாலேயென்றுகருத்து. இசை - கீதம், பாடிப்பாடி - ஹரிகுணங்களை வாநஸ் வாநம்பண்ணி; ஆடியாடி - நின்றவிடத்தில் நிற்கமாட்டாதே இதஸ்ததஸ்ஸஞ்சரித்து, கண்ணீர்மல்கி - அஸ்ருஜலபூர்ணையாய், நாடிநாடி - தேடித்தேடி, நரசிங்காஎன்று - நரஸிம்ஹா? என்று

மூ—வாடிவாடுமிவ்வாணுதலே* * * ॥௩॥

வாணுதலிம்மடவரலும்மைக்* காணுமாசையுள்நைகின்றாள்

விறல்* வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீருமைக்* காணநீர்

ஆ—வெவ்வதோன்றிக்கொண்டு நிற்கும்ஸ்வாவனனையனே யென்றழைத்து பின்னையும் கண்டாலும்தேறுதசொருட்டியறவாடிப்போய் அறவாடினாளிவ்வாணுதலென்றுதிருத்தாயார் ப்ரலாபிக்கிறாள். ॥௧॥

(வாணுதல்) உம்மைக்காணவேணுமென்னுமாசையாலே யிவள்வேவாநின்றாள்? உம்மைக்காணும்படி இவள்பக்கல் க்ருபை பண்ணுகிறிலீர்; ப்ரதிகூலர் திறத்திலன்றோ இப்படி நைர்க்ருண்யம்பண்ணுவது, உம்மை யாசைப்பட்டார் திறத்திலும்

இ—வாடிவாடுமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) * * * * ॥௪॥

✳இரண்டாம்பாட்டு.✳

உம்மைக்காணுமாசையுள் என்கிறதை த்ருதீயாஸமாஸத்ருஷமென்று நினைத்துஉரைக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) ப்ரதமவாக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (இவளென்று) நைகின்றாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (வேவாநின்றாளென்று) த்விதீயவாக்யத்தையுரைக்கிறார் (உம்மையித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்திற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகூலரித்யாதியால்) நீர் என்கிறவாக்யத்துக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையாசையித்யாதியால்) இப்படி

ஸ—ஹ்ராஸம்பண்ணி, வாடிவாடும்-ஹ்ராஸையாய் அதின்மேலேபின்னையும்ஹ்ராஸையாகாநிற்கும், ஈத்ருசஹ்ராஸையாகிறாளென்றபடி. ॥௧॥

வாணுதல் - காந்திஶாலியான, இம்மடவரல் - இந்த ஸாக்ஷாச்ஶ்ரீயானவள்; மடப்பம்வந்திருக்கிறவள் மடவரல், மடப்பம் - ஸௌகுமார்யம், உம்மைக்காணுமாசையுள் - ஸ்பஷ்டம், நைகின்றாள் - சிதிலையாகாநின்றாள், விறல்வாணன் - பராக்ரமசாலியான பாணாஸுரனுடைய, விறல் - பராக்ரமம், ஆயிரந்தோள் - ஸஹஸ்ரபாஹுக்களை, துணித்தீர் - ச்சேதித்தவரே, நீர் - சத்ருக்களுக்கு ஸுலபராக ப்ரவ்ருத்தரானநீர், உம்மைக்காண - இவளும்மைக்காணும்படி, இரக்கமிலீரே - க்ருபையில்லாதவராகி

மூ—ரக்கமிலீரே * * * ॥௨॥

இரக்கமனத்தோடெரியணை* யரக்குமெழுகுமொக்குமிவளி*
ரக்கமெழீரிதற்கென்செய்கே*னரக்கனிலங்கைசெற்றீர்க்கே॥

ஆ—இப்படி நைர்க்ருண்யம் பண்ணலாமோ?என்கிறார். ॥௨॥

(இரக்கமனத்தோடு) சபலமான மநஸ்ஸையுடையளாய், எரியணையரக்கு மெழுகும்போலே விரஹாக்நியாலே த்ரவீபூதமாயிருக்கிறவிவள்பக்கல் க்ருபையுங்கூடப்பண்ணுகிறிலீர்?இதற்கென்செய்கேன்.கெட்டேன்.ஒருகொடுமையேயிதுவென்கிறாள். ॥௩॥

இ—ஸாவம்கொள்ளாதபோது நீரென்றதுவ்யக்தம். ॥௨௫॥

மூன்றாம்பாட்டு.

இரக்கமனத்தோடெரி யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (சபலமநஸ்த்வாதியால்) அரக்குமெழுகுமொக்கு மென்கிறவிடத்தில் ஸாத்ருஶ்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரஹத்யாதியால்) இரக்கமெழீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருபையையித்யாதியால்) இவள்பக்கலென்றது ஸ்வாரஸ்யம். தாத்பர்யவாசத்துக்கு ஸாவமருளிச்செய்கிறார் (கெட்டேனித்யாதியால்) ஸம்ஸாரஸம்பந்தத்துக்கிலக்காவனம் க்ருபையில்லாதிருந்ததனைபோலுமென்றுகருத்து. ॥௩॥

ஸ—நீரே,காணும்படிக்ருபைபண்ணுகிறீரில்லையென்றபடி. ॥௨॥

இவள், இரக்கமனத்தோடு - த்ரவீபாவயுக்தமானமநஸ்ஸோடே, இங்கிரக்கமென்றது ஶோகத்தால்வந்த த்ரவீபாவம், அதாவது - சபலாத்மென்றபடி. எரியணை- அக்நியையணைந்திருக்கிற, அக்நிஸம்யுக்தமானவென்றபடி. அரக்கு - ஜதுவுக்கும், மெழுகும் - மதூச்சிஷ்டத்துக்கும், ஒக்கும் - ஸத்ருஶையாகாநின்றாள், இரக்கமெழீர் - க்ருபைபண்ணுகிறீரில்லை, எழுகை - உஜ்ஜ்ரும்பிக்கை, இங்கு லக்ஷணயாபண்ணுகையைக்காட்டுகிறது. இதற்கு -இதுநிமித்தமாக, இவளுடைய க்லேஶநிவ்ருத்யர்த்தமாகவென்றபடி. அரக்கனிலங்கை - ராக்ஷஸனுடையலங்கையை, செற்றீருக்கு - லங்கையைநஶிப்பித்த தேவரீருக்கு என்றபடி. என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன், உமக்கில்லாத விரக்கத்தையுண்டாக்கவோ?இவளைக்லேஶியாதபடி பண்ணவோ?வென்றபடி. ॥௩॥

மூ—இலங்கைசெற்றவனேயென்னும்பின்னும்* வலங்கொள்பு
ள்ளுயர்த்தாயென்னுமுள்ளம்* மலங்கவெவ்வுயிர்க்குங்கண்
ணீர்மிகக்* கலங்கிக்கைதொழுநின்றிவளே* ॥௪॥

ஆ—(இலங்கை) இப்படி நானவனுடைய கொடுமையைநினைத்து "இலங்கைசெற்றீ" ரென்றுசொல்லுமளவில், தானதைக்கேட்ட வனுடைய ப்ரணயித்வத்தையே நினைத்து, இலங்கைசெற்றவனேயென்னும், பின்னையும் பெரியதிருவடிமேலே யேறியருளி வந்து தோன்றாயென்னும், என்றாலப்போதேவரக்காணாமையாலே உள்ளம்மலங்க வெவ்வுயிர்க்கும், கண்ணீர்மிகக்கலங்கி இவள் நின்று கைதொழாநிற்குமென்கிறாள். * * ॥௪॥

*நாலாம்பாட்டு.

இ— ப்ரதமவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) (ப்ரணயிநீத்வாத்) ஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் ப்ரணயித்வத்தாலேயிறே லங்காநாஶமென்றுகருத்து. க்ரௌர்யபர்யவஸாநமாக நான்சொன்ன ஸூக்தத்தை ஸாபராதமாய்ச் சொன்னதாகக்கொண்டு தானுமத்தையே சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) புள்ளுயர்த்தா? யென்கிற ஸம்போதநம் ஸாபிப்ராயமென்றுகருத்து. என்றாலென்றது — வந்துதோன்றாயென்றாலென்றபடி. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * ॥௪॥

ப—இலங்கைசெற்றவனேயென்றும் - பிராட்டிக்காக லங்கையை ஸம்ஹரித்தவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், பின்னும் - அநந்தரம், வலங்கொள் - பலஶாலியான, புள் - பக்ஷியாலே, த்வஜனேயென்றபடி. உயர்த்தாயென்றும் - உயர்வஹிக்கப்பட்டவனேயென்றுசொல்லும், உள்ளம் - ஹ்ருதயம், மலங்க - சலங்கும்படி, வேர்ப்பறியும்படியென்றபடி. வெவ்வுயிர்க்கும் - வெவ்வியதாக - உஷ்ணமாக, உயிர்க்கும் - நிஶ்வஸிக்கும், கண்ணீர்மிக - பாஷ்பஜலவர்ஷிக்கும்படி, கலங்கி - வ்யாகுலசித்தையாய், இவள் நின்றுகைதொழும் - உத்திதையாய் நின்றுகொண்டு கைதொழாநிற்கும், அஞ்ஜலிபண்ணாநிற்குமென்றபடி. * ॥௪॥

மூ—இவளிராப்பகல்வாய்வெரீஇத்தன* குவளையொண்கண்ண
நீர்கொண்டாள்வண்டு* திவளுந்தண்ணந்துழாய்கொடீரென*
தவளவண்ணர்தகவுகளே* * * ॥ ரு ॥

ஆ— (இவள்) "இலங்கைசெற்றவனே" என்றும் "வலங்கொள்புள்ளுயர்த்தாய்" என்று மிப்படி யிராப்பகல் வாய்வெருவி தனகுவளையொண்கண்ணநீர்கொண்டாள், இப்படி தயநீயதசையை வாச்செய்தேயும், வண்டுதிவளுந்தண்ணந்துழாய் கொடுக்கிறிலீர், பரமகாருணிகரான உம்முடைய காருண்யமிருக்கும்படி யிதுவோ வென்கிறாள். * * * ॥ ரு ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ—தவளவண்ண ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமகாருணிகரானவென்று) பரமகாருணிகரென்றது "ஐயம்ஸா யத்க்ருதே ராமஸ்சதுர்பிஃ பரிதப்யதே । காருண்யேநாந்ருஸம்ஸ்யேந ஸோகேந மதநேந ச" என்கிறபடியே ஜநகராஜன் திருமகள்பக்கல் பரமகாருணிகரானவென்றபடி. ஸேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥

ஸ—இவள் - விஸ்லேஷஸஹையான விவள், இராப்பகல் - நக்தந்திவம், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, "அநித்ரஸ்ஸததம்ராமஸ் ஸுப்தோபிசநரோத்தமஃ । ஸீதேதிமதுராம்வாணீம் வ்யாஹரந்ப்ரதிபுத்யதே" என்கிறகணக்காய் வாஸநாவஸத்தாலே அவஸமாக ப்ரலபித்தென்றபடி தன - தன்னுடையதான, குவளை - குவலயம்போலே, ஒண் - ஸோபநமான, கண்ண - கண்களிலே, நீர் - நீரை, ஸோகாஸ்ருவையென்றபடி. கொண்டாள் - உடையவளானாள், தனவென்றது ஸாபிப்ராயம். தன்னுடையதானையிலே நித்யோத்ஸவங்களுக்கே யோக்யங்களான ஸோபநங்களிலே ஸோகாஸ்ருவைப்பரிக்கிறாளென்றுகருத்து. வண்டு திவளும் - ப்ரமரங்கள் ப்ரதக்ஷிதங்களாம்படியான, திவளுகை ப்ரஸக்திமாகை. தண்ணந்துழாய் - ஸீதஸாந்த்ர துளஸிகளை, கொடீர் - ப்ரஸாதித்தருளுகிறீரில்லை, தவளவண்ணர் - பவளவண்ணருடைய, ஸுத்தஸத்வமயரான வும்முடையவென்றபடி. தகவுகள் - க்ருபைகள், என - என்னென்பன, என்னென்று சொல்லப்படுவன, க்ருபையென்பதுக்காகேனுமென்றபடி. ॥ ரு ॥

மூ—தகவுடையவனேயென்னும்பின்னும்* மிகவிரும்பும்பிரானெ
ன்னுமென* தகவுயிர்க்கமுதேயென்னுமுள்ளம்*

ஆ—(தகவு) இப்படியிவளுடைய ஸம்பந்தத்தாலேயவனுடைய க்ரு
பையைநினைத்து உபகாரஸ்மரணை பண்ணியென்றுகூப்பிடும், இப்படி
க்ருபையையுடையவன் நம்மைக்கைவிடானென்றுபார்த்துப்பின்

ஆறும்பாட்டு.

இ—தகவுடையவனே யென்னுமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராய
மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இவளுடைய ஸ
ம்பந்தத்தாலேயென்றது - திருத்தாயாருடைய ஸம்பந்தத்தாலே யெ
ன்றபடி. திருத்தாயாருடைய ஸம்பந்தமாவது:— எனதவளவண்
ணர்தகவுகளென்று அவனுடைய க்ருபையை உபாலம்பிக்கிற
திருத்தாயாருடைய உக்தியால்வந்த ஸ்வாபாவஸம்பந்தம். ஆனாலுமெ
ன்னுடைய ஸம்பந்தத்தாலேயென்று சொல்லவேண்டியிருக்க இ
வளுடைய ஸம்பந்தத்தாலேயென்று சொல்லக்கூடுமோவென்னி
ல்; என்னுடைய ஸம்பந்தத்தாலே யவனுடைய க்ருபையைநி
னைத்து என்று திருத்தாயார் சொல்லுமர்த்தத்தை வ்யாவ்ருத்தா
ஸ்வாகூதத்தாலே அநுவதிக்கையாலே இவளுடைய ஸம்பந்தத்தா
லேயென்னக்குறையில்லை. யத்வா:— இவளுடையவென்றது - ஜநக
ராஜன் திருமகளுடையவென்றபடி. தவளவண்ணரென்கிறவிடத்
தில் ஜநகராஜன்திருமகள் வாச்யையாகையா லிவளென்று
பராமர்சிக்கக்குறையில்லை. தகவுடையவனேயென்னு மென்கி
றதை யுரைக்கிறார் (உபகாரஸ்ம்ருத்யாதியால்) பின்னும் மிகவிரும்பு
மென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி
த்யாதியால்) பின்னும் மிகவிரும்புமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பி
ன்னையுமித்யாதியால்) உள்ளமுகவுருகி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஈ—தகவுடையவனேயென்னும் - க்ருபையுடையவனேயென்று
சொல்லாநிற்கும், பின்னும் - திரும்பியும், மிக - ப்ருசம், விரு
ம்பும் - ஆசைப்படும், உள்ளம் - அந்தஃகரணம், உக - உருகும்
படி, உருகின்றும் - ஸ்வஸ்வரூபவைலக்ஷண்யவிஸ்ம்ருதமாய், உள்ளுணர்
ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, பிரானென்றும் - உபகாரகனேயென்று
சொல்லாநிற்கும். எனது - மதீயமான, அகவுயிர்க்கு - அந்தரா

மூ—முகவுருகிகின் றுள்ளுளே* * * * ॥கூ॥
உள்ளுளாவியுலர்ந்துலர்ந்தென்* வள்ளலேகண்ணனேயெ
ன்னும்பின்னும்* வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னுமென* கள்

ஆ— ளேயும் மிகவுமாசைப்படும், ஆசைப்பட்டவப்போ
தேபெருமையாலேவந்த வைலக்ஷண்யத்தாலே நெஞ்சுருகும்படி யுருகிநி
ன்று, கேட்கச்சொல்ல க்ஷமையல்லாமையாலே போய்த்தன்னுள்
ளுளே பிரானேயென்று மென்னுடைய ஸௌஹ்ருதமென்றுஞ் சொல்
லாநிற்குமென்கிறாள். * * * ॥கூ॥

(உள்ளுளாவி) எம்பெருமானைப்பிரிகையாலே வரிதப்தை
யாய் அந்த வரிதாபத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே, வி
டாய்ப்பட்டார் தண்ணீர்தண்ணீர் என்னுமாப்போலே என்வள்
ளலே? யென்கண்ணனே? யென்னும் பின்னும் வெள்ளநீர்க்கிடந்தா

இ—மருளிச்செய்கிறார்(ஆசைப்பட்டவிதத்யாதியால்)உள்ளுளேயென்
கிறதற்கு ஸாவமருளிச்செய்கிறார் (கேட்கவித்யாதியால்) தன்னுள்ளு
ளென்றது தன் ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி.எனதகவுயிர்க்கமுதேயெ
ன்னு மென்கிறதை வஷிஹ்ருஷிக்கிறார்(என்னுடையவித்யாதியால்)॥

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

வ்யவோக்த்தை விவரிக்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்)

ப— தாவுக்கு, எனக்கென்றபடி.ஸ்ரீவாஸுதேவரஸ்ஹருதிக்ஷ
ஸெஷிதெஷமம். ஔவஸரிகம். அமுதேயென்னும் - சுதே
மேயென்றுசொல்லாநிறக்கும். * * ॥கூ॥

உள்ளுள் - ஹ்ருதயப்ரதேசத்திலே நிற்கிற, ஆவி - ஆத்மா
னது, உலர்ந்துலர்ந்து - ஶோஷித்து ஶோஷித்து, இதுக்கு
என்னு மென்கிற க்ரியையோடே யந்வயம். என் வள்ளலே - எ
ன்னுடைய உதாரனே எனக்குன்னுதாவைத்தந்தவனேயெ
ன்றபடி. கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, இத்தால் ஸௌலப்யத்தைச்
சொன்னபடி. என்னும் - இப்படி சொல்லாநிற்கும், பின்னும்-
பின்னையும், வெள்ளநீர் - வர்ணஜமான ஸமுத்ரத்திலே,
கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்தவனே, என்னும்- இப்படிசொல்வாநிற்கும்.
எனகள்வி - என்னுடையவஞ்சரையான விவள் - தான்பட்டவ

மூ—விதான்பட்டவஞ்சனையே* * * * ॥எ॥

வஞ்சனேயென்னுங்கைதொழுந்தன* நெஞ்சம்வேவநெடி

துயிர்க்கும்விறற்* கஞ்சனைவஞ்சனைசெய்தீருமமைத்*

ஆ—யென்னும்,எம்பெருமானையுங்கூட வஶீகரித்த மழகுடைய

வளான விவள் அவனுடையகுணங்களிலே யீடுபட்டா

ளென்கிறாள். * * * * * ॥எ॥

(வஞ்சனே) உன்னுடையகுணங்களிலேயென்னை யகப்படு

த்தினவனே யென்றும, பின்னை தன் திருவாயாலொன்றுஞ் சொ

ல்லமாட்டாமையாலே தன்கைகளாலே தொழுதிருக்கும்; அப்

போதேயவனைக் காணாமையாலே தன்னெஞ்சம்வேவ நெடிதுயி

ர்க்கும், உம்மை "தன்னுடையவாவத்துக்குத்துணை" என்று

இ— எனகள்வியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமானையுமி

த்யாதியால்) தான்பட்ட வஞ்சனேயே யென்கிறதை விவரிக்கிறார்

(அவனுடையவித்யாதியால்) ஶேஷம் - ஸ்பஷ்டம். * ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

வஞ்சனே யென்னு மென்கிறதை விவரிக்கிறார் (உன்னுடைய

வித்யாதியால்) ஜோஷமாகநான்சொன்ன வஞ்சகத்வத்தையே தா

ன் குணமாகச்சொல்லுமென்றபடி. கைதொழுமென்கிறதற்குத்

தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) தனநெஞ்ச

ம்வேவநெடிதுயிர்க்கு மென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமரு

ளிச்செய்கிறார் (அப்போதேயித்யாதியால்) தாத்பர்யவாக்யத்தை வி

ஸ—ஞ்சனையே - தான்அவனாலேபட்டவஞ்சநைகுஶ்ரூஷம். ஏகாரம்

கஷ்டமாஎன்கிறஸ்வம்போலே குஶ்ரூஷைவாம். கதிவதாமரே

யான விவள் அவனைப்படுத்தும்பாட்டைத்தானவனாலேபடுவது

குஶ்ரூஷமென்றபடி. * * * * ॥எ॥

வஞ்சனேயென்னும் - வஞ்சகனேயென்றுசொல்லும்; கை

தொழும் - அஞ்ஜலிபண்ணாநிற்கும், தனநெஞ்சம்வேவ - தன்னு

டையஉதஸ்யாதமாம்படி, நெடிது - தீர்க்கமாக, உயிர்க்கும் - நி

ஶ்வஸிக்கும் - விறற்கஞ்சனை - வராக்ரமஶாலியான கம்ஸனை, வ

ஞ்சனைசெய்தீர் - வஞ்சனைபண்ணினவரே, உம்மைத்தஞ்சமே

மூ— தஞ்சமென்றிவள்பட்டனவே* * ॥அ॥
பட்டபோதெழுபோதறியாள்விரை* மட்டலர்தண்டுழாயெ
ன்னுஞ்சுடர்* வட்டவாய்நுதிநேமியீர்நும*

ஆ—விஶ்லேஷித்திருந்தவிவளும் உமக்குவ்யதிகரித்தன ஸம்ஸன்
பட்டதுபடுவதேயென்கிறாள், * * * * ॥அ॥

(பட்டபோது) ஶ்ரீதாக்ஷணாஸ்மோகத்திருவாழியை ஏ
ந்திக்கொண்டிருக்கிற நீர், உம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலுள்ள வ

இ—வரிக்கிறார் (உம்மையிதர்ஜியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உமக்கிதர்ஜியால்) இந்த ஸம்போயநம்
ஸாபிப்ராயம், ஶ்ரீதாநஶ்ரீதவிஷமமற வுமக்கிரண்டிடத்திலுங்
கார்யம் மொன்றேயோ வென்கிறது ஸாபிப்ராயமென்றுகருத்து.॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

சுடர்வட்டவாய்நுதி நேமியீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஶ்ரீதகர்ஜியால்) விரைமட்டலர் தண்டுழா
யென்னுமென்கிறவிடத்தி லுஷிப்ரதாயம் மருளிச்செய்கிறார்
(உம்மோடிதர்ஜியால்) தண்டுழாய்வேணுமென்றுசொல்ல வுப
க்ஷித்து இத்தனைசொல்ல க்ஷமையில்லாமையாலே தண்டுழாயெ
ன்றது ஈடுபாக்கியாகையாலிது ஈஷிநிவேஸலஸங்கமாகலாமென்
றுகருத்து. பட்டபோதெழுபோதறியா ளென்கிறதையுபலக்ஷண

ம—ன்று-உம்மைப்ராணமென்றுநம்பி,இவள்பட்டனவே- இவள்ப
ட்டபாடுகள் ஸம்வர்த்தங்களென்றுகருத்து. ஏகாரம் ப்ராக
ரித்ரகம். * * * ॥அ॥

சுடர்-ஜ்வலை,வட்டம்- வர்த்துலம், வாய் - யாரை, நுதி-
ஸ்ளக்ஷ்ணத்வம் இவைகளையுடைய. நேமி-சக்ரம் நேமியுடைய
வர்நேமியார்.நேமியீரென்று ஸம்போயநம்,ஜ்ஞாநப்ரகாஶகத்வ
யாராதிரிக்ஷணரூபத்வமுடையவரேயென்றபடி. பட்டபோது-
அஸ்தமித்தகாலமும், எழுபோது - உதயகாலமும், அறியாள்,ஈதது
வலக்ஷணம், ஒன்றுமறியாளென்றபடி. ஆனால்ஜீவிதவ்ஸ்த்துக்கு
விஷயமென்ன சொல்லுகிறாள் (விரையிதர்ஜி) விரை - பரி
மளம், மட்டு - மது, அலர் -விகஸிதம், லக்ஷணயாவஷணமென்
றபடி. தண் - ஶீதளம்,துழாய்-தாமஸி,பரிமளமதுவர்ஷணம்

மூ—திட்டமென்கொலிவ்வேழைக்கே* * * ॥௯॥
ஏழைபேதையிராப்பகற்றன* கேழிலொண்கண்ணநீர்கொ
ண்டாள்கிளர்* வாழ்வைவேவவிலங்கைசெற்றீரிவள்*

ஆ—ஹிநிலத்தாலேமற்றொன்றும நாஸம்பிக்கக்ஷமமெபன்றிக்
கேயிருக்கிறவிவள்திறத்திறசெய்யநினைத்தருளிற்றென்னென்கிறாள்.

(ஏழைபேதை) உம்மைஆசைப்படும் ஸஹஸாவையாய் உம்மு
டைய ஊஷஹஸ்த்வத்தை யறியமாட்டாத பாலஉஸாவமெனு
யாயிருந்தவிவள் உம்மையாசைப்பட்டு பெறுதவ்யஸநத்தாலே

இ—மாக்கியுரைக்கிறார்(மற்றொன்றுமி த்யாதியால்)இவ்வேழைக்கே
என்கிறவிடத்தில் ஆத்யாஸமநளிச்செய்கிறார் (இவள்திறத்திலெ
ன்று) ஸாஜாத்யஷஷீஸவுத்ருஸவமெமெயென்று கருத்து. நமதி
ட்டமென்கொலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (செய்யவி த்யாதியால்) இவ
ளைரக்ஷிக்கநினைத்தருளிற்றோ முடிக்கநினைத்தருளிற்றோவென்றபடி॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஏழையென்கிறையுரைக்கிறார் (உம்மையி த்யாதியால்) பே
தையென்கிறதை விவரிக்கிறார் (உம்முடையவி த்யாதியால்) இரா
ப்பகற்றனகேழி லொண்கண்ணநீர் கொண்டா ளென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உம்மையி த்யாதியால்) தாஙீயவா

ஸ்ரீ.ஸ்ரீ தஜதாஜவஸீஎன்றுசொல்லாநிற்கும்,இவ்வேழைக்கு-இந்த
வேழையிடத்திலே, ஏழை - வபலமெ, ஸவாவிபவவமெமெபானா
விவள்விஷயத்திலென்றபடி. நமது- ஸ்வஹீடமான - இட்டம் - ஐ
ஷ்டம், ஐமெவு,ஸஙகல்ுமென்றபடி. என்கொல்- ஏதாயிருக்கிறதோ.॥

ஏழை - வபலமெ, பேதை -பாலமெ, தன - ஸ்வகீயமான,
தனக்கே ஸாதாரணமானவென்றபடி, கேழில் - கேழில்லாத,
கேழ் - ஸத்ருஶம், தனவென்று - ஸாதாரணஞ்சொல்லுகை
யாலே ஸத்ருஶபராஹித்யம் விவக்ஷிதமாகையால் பின்னையுமகேழிலெ
ன்றது ஸம்ஷ்தஸத்ருஶ்யஸ்யாவிநிஷேதம், ஒண் - ஸுந்தர
ங்களான. கண்ண - நேத்ரங்களிலே, நீர் - பாஷ்பஜலங்களை,
இராப்பகல்- நக்தந்திவம், கொண்டாள் - வஹித்தாள், கிளர் - வ்ரு
த்தமான, வாழ்வை - வைஸ்வர்யத்தை, ராவணைஸ்வர்யம் வி
லக்ஷிதம், வேவ - தஹ்யமாநம்படி, இலங்கைசெற்றீர் - லங்கையை

மூ — மாழைநோக்கொன்றும்வாட்டேன்மினே* * ॥௰ —
வாட்டமில்புகழ்வாமனனையிசை* கூட்டிவண்சடகோபன்

ஆ — ஸத்ருஶவ்யவஸாயையான இவள் முடிவதற்கு முன்னே வ்யதி
வ்யயங்களையும் நீரேபோக்கிக்கொண்டு ஈண்டெனவந்து ரக்ஷி
த்தருளவேணுமென்று எம்பெருமானையபேக்ஷிக்கிறாள். ॥௰॥

(வாட்டமில்) ஆழ்வார் இப்படி ஸவ்யஸநரானவிடத்தில் அவ
ருடைய ஸவ்யஸநமெல்லாம் போம்படிவந்துதோன்றியருளுகை
யாலே வாட்டமில்லாத ஐச்வர்ய ஸௌந்தர்ய காருண்ய வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்யா
திகல்யாணகுணங்களை உடையவனாயிருந்த எம்பெருமானைத்

இ — ந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவளித்யாதி ஸஹாவா
க்யத்தாலே) (வ்யதிவ்யயங்களையும் நீரேபோக்கியென்கிறவித்
தாலே) த்ருதீயவாக்யமுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

வாட்டமில்புகழென்கிறவிடத்தில் ஆயிரமாக லக்ஷிக்கிற
வஸ்துத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரித்யாதியால்) இதற்கு ஸ
ஊபாஸமருளிச்செய்கிறார் (வாட்டமிலித்யாதியால்) இப்போது ஸ
ஹவான்தோற்றியருளவில்லையாகில் "எனதவளவண்ணர்தகவுகு

ப — ராரம்பண்ணினவரே, இவள்மாழைநோக்கு-இவளுடையமௌக்த்ய
கடாக்ஷத்தை, மாழை - மௌக்த்யம், நோக்கு - கடாக்ஷம். ஒன்றும் -
இதொன்றுமாத்ரத்தையாகிலும், வாட்டேன்மின் - நாசமாகப்ப
ண்ணொழியவேணும், இது ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரஷன், நோக்கொன்
றொழிய விவளுக்கு மற்றதெல்லாம் முடிந்தது, "தவளுபஸவி
தேக்ஷணா" என்கிறபடியே இவ்வவஸ்தையிலே நோக்கொன்று
மே ஸத்ருஶஸாக்ஷிதமாய் விளங்காநின்றது, இதுசெயிலும் வா
டாதபடி நிஸர்க்கஸோஹநமான இவளுடையகடாக்ஷத்தை யொ
ன்றுமாகிலும் சிதிழவாதபடி ஈண்டெனவந்து இவளையுமும்மையும்
ரக்ஷித்துக்கொள்ளுமென்றபடி. * * * ॥௰॥

வாட்டமில்புகழ் - ஹாநியில்லாத கல்யாணகுணங்களையுடை
யவனான, வாமனனை - உபேந்த்ரனை ஸ்ருஷ்டிஸ்ரேஷ்டம். இசைகூட்டி - ஸ்வரங்
களோடேகூட்டி, வண்சடகோபன்சொல் - உதாரரான ஆழ்வார்

மூ—சொல்லமை* பாட்டோராயிரத்திப்பத்தாலடி*
சூட்டலாகுமந்தாமமே* * * ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—சொன்ன வித்திருவாய்மொழி அவன்திருவடிகளிலே அழகியதொருதிருமாலையாகச்சூட்டலாமென்கிறாள். * ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ளே" என்று உபஸம்ஹரித்தவிவர் "வாட்டமில்புகழ்வாமனனை" யென்னக்கூடாதிறே யென்றுகருத்து. இத்தால் வ்யஸநஸௌலப்ய மென்கிற ஸமஸ்தார்த்தம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றுஸூசிதமாய்த்து. இசையிதாதி இப்பத்திதாஶ்ரயம் ஸம்ஹரிக்கிறார் (சொன்னவித்தாதியால்) இப்பத்தென்று ப்ரயோஜநமாய் ஆலென்று பாதவ்ரணமென்றுகருத்து. அடிசூட்டலாகுமந்தாமமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலே உக்தாதியால்) * * * * * ||௧௧||

ஸ—அருளிச்செய்த, அமை-லக்ஷணவர்ணங்களான, பாட்டோராயிரத்து-மத்யேகளுடைய விலக்ஷணமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து-இந்தஶதகமானது, ஆல்-பாதவ்ரணாஶங்கை, அந்தாமமே-ஸுந்தரதாமம்போலே, ஏகாரம்-ஐவதார்த்தம், அடிசூட்டலாகும்-திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பிக்கயோக்யம். ||௧௧||

ஜீயர்நமெம்பெருமானார்ஶரணம்நவரணமிஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் நவாமுநிஸஹாஶேபிகாயநம:

ஸ்ரீதேவாபரிஷத்பாத்யர்த்தாவலி:
(ஆடியாடி.)

ப்ரஹ்லாதஸ்யநஸிம்ஹ க்ஷபிதவிபக்ஷவத்வ ஹம்ஸக்ஷிவ்யக்கம் க்ஷேமப்ராப்திஹேதும் ஸுபஹர தாபஸீமாநிமேஹேதும் | தாமேஷாம் பயாநம் ஸர்வேஷாம்ஹிக்ருதாஸ்வாதநம் தீவ்ரஹேதும் ஸக்ஷேமக்ஷாரக்ஷிதாரம் வ்யஸநிரஸநம் வ்யக்தகீர்த்திம்ஜகாத || ௨௫ ||

(ப்ரஹ்லாதஸ்யநஸிம்ஹம்) நாடிநாடி நரசிங்காவென்று -

உரை — கா — ஸக்தரான ப்ரஹ்லாதர் நிமித்தமாக ந்ருஸிம்ஹனாய் ஆவிர்ப்பவித்தும், (க்ஷபித கவிபாஹுஸஹஸ்ரம்) விறல்வாணனாயிரந்தோள் துணித்தீர் - ஸமீராஸ்ராய்வானுக்கு விரோதியான பாணாஸுரனுடைய கரங்களைக்கழித்தும், (க்ஷபித லங்கம்) அரக்கனிலங்கைசெற்றீருக்கே - எதிரியான ராவணனுடைய லங்கையை அழித்தும், (க்ஷேமவ்ருத்த பக்ஷிகேதம்) வலங்கொள் புள்ளுயர்த்தாயென்னும் - விஷவிரோதியான வைநதேயனை த்வஜமாகப்படைத்தும், (ஸ்ரக்ஹார தாஜவஸீமாஸிநம்) வண்டுதிவளுந்தண்ணந்துழாய் - உபாஸ்யஹிபாகையாலே ஸ்ரக்ஹாராயிருக்கிற திருத்துழாய்மாலையை தரித்தும், (வையபஷோஷதாம்) எனதாக்குயிர்க்கமுதே - விரஹவ்யஸநத்தாலே ஆத்மவஸ்து வழியாதே ஸத்ருப்தமாயிருந்து தரிப்பித்தும், (க்ஷீரோததிசயாநம்) வெள்ளநீர்க்கிடந்தாயென்னும் - ரக்ஷணத்திலே ஸாவதானாய்த் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தும், (ஸம்ஹ்ருத க்ருதாஸ்ரவஸம்) விறற்கஞ்சனை வஞ்சனைசெய்தீர் - பிடுக்கனுன கம்ஸனை யழியச்செய்து தனித்துமான பயத்தைத்தீர்த்து ஆஸ்வாஸநம்பண்ணியும், (தீவ்ரஹேதிம்) சுடர்வட்டவாய்நுதிநேமியீர் - தேஜிஷ்டமான திருவாழியை திருக்கையிலே தரித்தும், (ஸகலரக்ஷாகரம்) மாழைநோக்கொன்றும் வாட்டேன்மினே - ஆஸ்ரிதருடைய துக்கத்தைப்போக்காதே ரக்ஷித்தும். இப்படி ஸர்வவிதவைபவனான வெம்பெருமானை ஆஸ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தையெல்லாம் நிரஸித்தருளுமவனாக "ஆடியாடி" யென்கிற தசகத்திலே ஆழ்வார் அநுஸந்தித்தருளினாரென்கிறார். * * ||உரு||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(அந்தாமத்தன்பு) இப்படி தோற்றியருளின வெம்பெருமான் தம்மோடுகலந்த கலவியையும் அக்கலவியால் தமக்குப்பிறந்த ஹர்ஷத்தையும் சொல்லுகிறார்.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— "களிப்புங்கவர்வு" மென்கிறபாட்டில்படியே ஸம்ஸாரஸம்பந்தமற்று நித்யஸூரிகளிருக்கிற தேசத்திலே சென்று எம்பெருமானை அநுபவிக்கவேணுமென்றபேக்ஷித்த ப்பெருமையாலே அவஸந்நராய் ஆடியாடியிலே வ்யஸநப்பட்ட ஆழ்வார் இப்போதும் அந்த அபிமதம் ஸித்தியாதிருக்கச்செய்தே எம்பெருமான் வந்துதோற்றினவாநந்தத்திலே அந்த அவஸாதம்தீர்ந்து ஹ்ருஷ்டராய் இத்திருவாய்மொழியிலே எம்பெருமானை யணைத்துக்கொண்டு அநுபவிக்கை அநுபவமன்றோ?வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீத்யா என்றபடி. தமக்குப்பிறந்த ஹர்ஷத்தையென்றது - நித்யஸூரிஸம்ஸ்லேஷஸாம்யத்தை யென்றபடி. இஹ்ஹர்ஷம் தம்மோடெம்பெருமான் கலந்தகலவியால் தமக்குப்பிறக்கும்படியெங்ஙனேயென்னில்; தம்மோடெம்பெருமான் கலக்கும்போது திவ்யமஹிஷீபூஷணாயுத பரிஜந பரிச்சதாதிவரான நித்யஸூரிகளோடே கூடவந்து கலக்கையாலே பிறக்கக்கூடுமென்றுகருத்து. ஆகிலும் கீழ்ச்சொன்ன அநுபவத்துக்கெல்லாம்பரிஹாரமெதாயிற்றென்னில்; ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிவ்ருத்திபூர்வகநித்யஸூரிஸம்ஸ்லேஷம் கிடையாமையாலேவந்த அவஸாதத்தாலேஅதிஸ்வமபமான வேதநாநுபவத்தையும் இழந்து ஆடியாடியிலே இந்த ஸம்ஸ்லேஷாலாபமாகவும் வ்யஸநப்பட்டாராகையாலே எம்பெருமான் வந்து தோற்றி தம்மோடுகலந்தவாறே தாம்ஹ்ருஷ்டராய் அந்தகலவியைப்பேசுகையும் இப்போது ஸம்ஸாரஸம்பந்தநிவ்ருத்தியாயிற்றில்லையே யாகிலும் தமக்கு ப்ராப்யாபிமதமான நித்யஸூரிஸம்ஸ்லேஷாநுபவ ஹர்ஷமானது பிறக்கையாலே அந்த ஹர்ஷத்தைப்பேசுகையும் உப

ஆ— நித்யநிஷேவாஷ நிரதிஶய கல்யாணவிஷயாவஹத்தில்

இ—வனுமென்றுகருத்து, ஸத்ருஶியையென்கிறதற்குநித்யஸூரி ஸம்ஶ்லேஷமே விவக்ஷிதமாகில் இதைஸத்ருஶியென்று ஸாமாந்ய ஶப்தத்தாலே சொல்லுவானேனென்னில்; ஆளவந்தாரும் எம்பெருமானாரும் அருளிச்செய்த அர்த்தத்வயத்தை ஸங்க்ரஹிக்கைக்காக இஶப்தம்ப்ரயோகித்தபடி. அவ்வர்த்தத்வயமேது? அதை யிவர் ஸங்க்ரஹிக்கிறபடிதானெங்ஙனேயென்னில்; "அடியார்கள் குழாங்களையுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" என்றாழ்வார் அபேக்ஷித்தபடியே ஸர்வேஶ்வரன் பரிஜநாதிருவரான ஸூரிகளோடேவந்து தம்மோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தபடி சொல்லுகிறது இத்திருவாய்மொழியிலென்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்வது. அங்ஙனன்றிக்கே ஆழ்வாரோடுகலந்தபின் எம்பெருமானுடைய திவ்யாயுதஸேவகாதிகளெல்லாம் க்ருதார்த்தங்களாய்த்தனவென்றிப்படி ஸ்வாதந்த்ர்யகதிகஞ்சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழியிலென்று எம்பெருமானார் அருளிச்செய்வது. திவ்யாயுதஸேவகாதிகளைச் சொல்லுகிறவிடம் நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமாகையாலே இவ்விடங்களிலே நித்யஸூரிஸம்ஶ்லேஷ ஜாதஸந்தோஷமும் திவ்யாவயவஶோபா வர்ணநஸமுதாயங்களிலே ஸ்வாந்தர்ய கதிகமுமென்றிப்படி இவ்விரண்டர்த்தங்களுங்கூட இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாத்யங்களாமென்று இவர் ஸங்க்ரஹிக்கும்படி. ஸ்வாமியுடைய ஸத்ருஶியே தாஸனுடைய ஸத்ருஶியாகையாலும் இவரோடுகலவியால் அவனுக்குப்பிறந்த ஔஜ்ஜ்வல்யம் இவருக்கு க்ருதஜ்ஞதாஹேதுவாகையாலும் அத்தையும் இவருக்குப்பிறந்த ஸத்ருஶியாகச்சொல்லக் குறையில்லையிறே. இங்கு ஸ்வாதந்த்ர்யகதிகமாவது "யதா கதஞ்சலாபம் யதாஜநுவிதாத்ருஶம் | ததாஸங்கோஸாஹ்யஹம் ஹ்ருஷ்யம்ஜேவ்யஸ்யதி" என்கிறபடியே தாஸஸ்ரீதரோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றால் நிரதிஶயமாக ஆநந்திக்கும்ஸ்வபாவம். * * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

அந்தாமத்தென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (நித்யத்ராதியால்) அன்பு

மூ— அந்தாமத்தன்புசெய்தென்னாவிசேரம்மானுக்* கந்தாமவாழ்
முடிசங்காழிநூலாரமுள* செந்தாமரைத்தடங்கண்செங்க
னிவாய்செங்கமலம்* செந்தாமரையடிகள்செம்பொன்திரு

ஆ— பண்ணும் ப்ரேமத்தை என்பக்கலிலே பண்ணிக்கொண்டு ஸர்வதிவ்ய ஸம்ச்லேஷணாய ஸம்ச்லிஷ்டமாய் நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணவிசிஷ்டமாய் ஸாக்ஷாத்ஸந்நிதத்வமா

இ— செய்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரேமத்தையித்யாதியால்) செய்தென்னாவிசேரென்கிற ஸமிவ்யாஹாரத்தாலேயென்பக்கலிலேசெய்தென்று ஸூசிக்குமென்றுகருத்து. த்விதீயபாதார்த்தத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) செந்தாமரைக்ஷேத்யாதி அடிகளித்யந்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) தம்மோடே ஸம்ச்லேஷித்தவனுடைய ஸௌந்தர்யம் நிரதிசயமாயிற்றென்கிறாரென்றுகருத்து. செம்பொன் திருவுடம்பென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷேத்யாதியால்) "கேசவங்கநகவர்ணம்" இதி ந்யாயேந விக்ரஹவிசேஷத்திலே ஜாம்பூநதப்ரபையுமு

ப— அம் - ஸுந்தரமான, தாமத்து - ஸ்தாநத்திலே, பரமபதத்திலே யென்றபடி. அன்பு - ப்ரேமத்தை, செய்து - என்பக்கலிலேபண்ணி, என்னாவி - ஆத்மாவை, சேர் - சேர்ந்தவனை, என்னோடே ஸம்ச்லேஷித்தவனனென்றபடி. அம்மானுக்கு - ஸ்வாமிக்கு, அந்தாம - ஸுந்தரதாமமாயியான, வாழ்முடி - வாழென்றது வாளென்றதாய் ஒளியைச்சொல்லுகிறது, உஜ்ஜ்வலமானகிரீடமென்றபடி. சங்கு - சங்கம், ஆழி - சக்ரம், நூல் - திருயஜ்ஞோபவீதம், ஆரம் - ஹாரம், இவ்விடம் பரிஜநங்களுக்கும் உபலக்ஷணம், உள - இவையித்தனையும் உண்டாயிருக்கின்றன, கண் - லோசநங்கள், செந்தாமரைத்தடம் - சிவந்ததாமரை தடாகம், தத்ஸாஜாத்யவிசாலசீதள ஸௌகுமார்யங்களாய்த்தன வென்றபடி. செங்கனிவாய் - சிவந்தபக்வபிம்பஸத்ருசமான அதரம், வாய் - வதநம், லக்ஷணயா அதரத்தைச்சொல்லுகிறது. செங்கமலம் - கராரவிந்தம், தத்ஸமநோஹரமாய்த்து, அடிகள் - சரணங்கள், செந்தாமரை - தத்ஸத்ருசங்களாய்த்தன, திருவுடம்பு திவ்யமங்களவிக்ரஹம், செம்பொன் - சிவந்தஸுவர்ணம், ஸஅ

மூ—வுடம்பே* * * * ॥௧॥

திருவுடம்புவான்சுடர்செந்தாமரைக்கண்கைகமலம்* திரு

ஆ—னதிவ்ய விக்ரஹத்தோடே வந்து என்னோடேகலந்தருளினனெ ன்கிறார். * * * * * ॥௧॥

(திருவுடம்பு) என்னோடுகலந்தருளுகிறான் ஸர்வேஶ்வரியா ன பெரியபிராட்டியாரோடும் ஆஶ்ரிதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோ

இ—ண்டென்றுகருத்து. என்னுவிசேரம்மானுக்கென்கிறவிது ஈஶ்வ ரஸ்வரூபமாயிருந்தாலும் திவ்யபூஷணாயுதாதி யோக மும் திவ்யாவயவஸௌந்தர்யமும் பாட்டுக்கு விஷயமாகிறுப்போலே ஆழ்வார்திறத்தில் அவன்பண்ணுகிற ஸம்ஶ்லேஷமும் விஷயமென் றுதோற்றுகைக்காக என்னுவிசேரம்மானுக்கென்கிறவிதை விஶேஷ மாகவுரைக்கிறார் (என்னோடி த்யாதியால்) என்னுவி சேரம்மானுக்கு ஆபரணாயுதாதிகளுளவென்று ப்ரதிபாதிக்கிற வாக்யத்திற்கு பூஷணாதிவிஶிஷ்டனைப் என்னோடே கலந்தானென்று தாத் பர்யமாகவுமென்றுகருத்து. இப்படி மேல்பாட்டுகளிலும் கண்டு கொள்வது. * * * * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடி த்யாதி வாக்யத்தால்) கலந்தருளுகிறானென்றது - கலந்தருள ப்ரவ்ருத்தனாகிறவனென்றபடி. இவ்வாக்யத்திலே ஶப்தாஸங்க ளும் ஸந்நிதங்கள். எங்ஙனேயென்னில்; (பெரியபிராட்டி) (ப்ர ஹ்மருத்ரர்கள்) என்கிறஶப்தங்களாலே, திரு - அயன் - அரன், என்கி

ற—வர்ணமானதிருவுடம்புஈத்ருஶமாய்த்தென்றபடி. இந்தஔ ஜ்ஜ்வல்யம் செம்மென்கிற விஶேஷணத்திலே விவக்ஷிதம். பங்கஜம் ஸாவர்ணமாயிருக்குமாப்போலே திருமேனியும் ப்ரா க்ருத ஸாவர்ண்யத்ருஷ்டாந்தகமாயிருக்கக்கூடும். * ௧॥

ஒருவிடம் - ஒருவுதல் - நீங்குதல், நீங்கினப்ரதேஶம், ஒன் றின்றி - ஒன்றுமில்லாமல், தன்திருமேனியிலே என்னோடேகல வாமல் நீங்கினப்ரதேஶம் ஒன்றுமில்லாமல், ஸர்வப்ரதேஶ த்தாலுமென்றபடி. என்னுள் - என்னிடத்திலே, கலந்தானுக்கு ஸம்ஶ்லேஷித்தவனை, எந்தைபெருமாற்கு - எந்தை-பிதா, என்

மூ—விடமேமார்வமயனிடமேகொப்பூ* ழொருவிடமுமெந்தை
பெருமாற்கரனேயோ* வொருவிடமொன்றின்றியென்னுள்
கலந்தானுக்கே* * * * ॥௨॥

ஆ—டும்கலந்தருளினப்போலன்றியே தன்னுடைய நிரதிஶயதே ஜோரூபமான திருவுடம்பில் ஏகதேஶமொழியாமே ஸகலதேஶத்தாலும் கலந்தருளினன்; ஒருவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷமேஇதுவென்கிறார். * * * * * ॥௨॥

இ-றஶப்தங்கள் வ்யாவ்ருத்தங்கள். (கலந்தருளினனென்கிறவித்தாலே) திருவிடம் மார்வம் அயனிடம்-கொப்பூழ், அரனொருவிடம், என்கிறதின் ஸம்ஶ்லேஷ ஸூசிதம். (கலந்தருளினப்போலே யன்றியே என்கிறவித்தாலே) திருவிடம் மார்வமே, அவனிடம்கொப்பூழே, அரனொருவிடமேயென்று ஏகாரங்களுக்கு விஶேஷ்யயோக வ்யவச்சேதமென்று ஸூசிதமாயிற்று. (நிரதிஶயதேஜ்யாதியாலே) திருவுடம்பு வான்சுடரென்றது வ்யாவ்ருத்தமாயிற்று. செந்தாமரைக்கண்கைகமலம் என்கிறதின ஸம்ஶ்லேஷமும் இங்கே ஸம்ஶ்லேஷிதம். (ஒருதேஶமித்யாதியாலே) ஸர்வீயவாதமும் வ்யாவ்ருத்தம். (ஒருவனுடைய ஸம்ஶ்லேஷமென்கிறது ஓவென்றதற்கு ஸம்ஶ்லேஷாயம், ஸர்வாவயவத்தாலும் கலந்தானென்று இங்கேசொல்லுகையாலே கீழ்ப்பாட்டைக்கொண்டு வாநந்ரக்திபில்லையென்றுகருத்து. ॥௨॥

ஶ—னுடைய ஸ்வாமிக்கு, ஸர்வஸ்வாமிநாயனுக்கு என்றபடி. திருவிடம் - லக்ஷ்மீஸ்தாநம், மார்வமே - வக்ஷஸ்ஸ்தலமே, அயனிடம் - ப்ரஹ்மஸ்தாநம், கொப்பூழே - நாபிஸ்தலமே, அரனும்-ருத்ரனும். ஒருவிடம் - நீங்கின ஏகதேஶமே, ஐதரேய ஶ்ருதியென்றபடி "[illegible]" என்கையாலே அந்தவாஸும் தக்ஷிணவாஸுமென்று விவக்ஷிதம். ஓவென்று விஶ்லேஷ த்யோதகம். ஸர்வாங்கத்தாலும் தன்னோடுகலக்கையாலே விஸ்மயம். திருவுடம்பு - திவ்யமங்கள விக்ரஹம்' வான்சுடர் - நிரதிஶயதீப்தியுக்தமாயிற்று. வான்ஶப்தம் இங்கு விஶேஷவாசி. கண்செந்தாமரை - ஸ்வச்சம், ஸூக்ஷ்மாதிஶயாத் ஸௌகுமார்யாதி. கை - ஸ்ரீஹஸ்தங்கள், கமலம் - தத்ஸத்ருஶங்களாய்த்தனவென்றபடி. * * * ॥௩॥

மூ—என்னுள்கலந்தவன்செங்கனிவாய்செங்கமல* மின்னுஞ்சுடர்மலைக்குக்கண்பாதங்கைகமல* மன்னுமுழுவேழுலகும் வயிற்றினுள*தன்னுள்கலவாததெப்பொருளுந்தானில்லையே॥
எப்பொருளுந்தானாய்மரகதக்குன்றமொக்கு* மப்பொழு

ஆ—(என்னுள்) நிரதிசயகல்யாணமான திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையுடையனாய், ஸ்வஸங்கல்பாதீநஸமஸ்தவஸ்துஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகனாயிருந்தவனென்னுள்ளே கலந்தருளினானென்கிறார். ௩॥
(எப்பொருளும்) ஸர்வாத்மபூதனாய், அளவிறந்த

* மூன்றாம்பாட்டு. *

இ— செங்கனிவாயித்யாதி கமலமித்யந்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்கு நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸங்கல்பேத்யாதியால்) என்னுள்கலந்தவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

எப்பொருளுந்தானாயென்றதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) மரதகமித்யாதி கமலமித்யந்தம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (அளவிறந்த

ப— என்னுள்கலந்தவன் - என்னோடு ஸம்ச்லிஷ்டனான, மின்னுஞ்சுடர்மலைக்கு - ஜாஜ்வல்யமாந ப்ரகாசராசியான ஸர்வேச்வரனுக்கு. என்பெருமானுக்கென்றபடி. தம்மோடு ஸம்ச்லேஷித்து கநககிரிபோலே ஸுப்ரஸந்நனானென்று கருத்து. செங்கனிவாய் - சிவந்த கனிந்த அதரம், கனிகை - பக்வமாகை, அதிஸ்நிக்தமான அதரமென்றபடி. செங்கமலம் - தத்ஸத்ருசமாயிற்று. கண்பாதங்கை - நயநபாதஹஸ்தங்கள், கமலம் - தத்ஸத்ருசங்களாயித்தன, மன்னு - ப்ரவாஹநித்யதயா ஸ்திரமான, முழுவேழுலகும் - க்ருத்ஸ்நமானஸமஸ்தலோகங்களும் வயிற்றினுள - குக்ஷிக்குள்ளேயிராநின்றன, ஸ்வஸங்கல்பாச்ரிதங்களென்று கருத்து. தன்னுள் - ஸ்வஸங்கல்பத்தில், கலவாதது - ஸம்பந்தியாதது ஸ்வஸங்கல்பாதீநமாகாததென்றபடி. எப்பொருளுந்தான் - எப்படிப்பட்ட வஸ்துவும், தானென்று ஸாமாந்ய ப்ரயோகம், ஒருவஸ்துவுமென்றபடி. இல்லையே- இல்லையே. ௩॥
தான் - ஸ்வயம், எப்பொருளுமாய் - ஸர்வவஸ்துசரீரகனாய், மரதகக்குன்றம் - மரதககிரிக்கு, ஒக்கும் - ஸத்ருசமா

மூ—ழுதைத்தாமரைப்பூக்கண்பாதங்கைகமல* மெப்பொழுதுநா டிங்களாண்டூழியூழிதொறு* மப்பொழுதைக்கப்பொழுதெ ன்னாராவமுதமே* * * * ॥௪॥

ஆ— வழகையுடையனாயிருந்தவிவன், அழகாலே ஸர்வகாலமும் ப்ரதிக்ஷணமெனக்கபூர்வவத்போக்யமாயிரா நின்றான்; ஒருவனுடையவழகிருக்கும்படி பேயிதுவென்கிறார். * * ॥௪॥

இ—வித்யாதியால்) சுஹிவத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகாலேயென்று) த்ருதீயபாதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வகாலமுமென்று) அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரதிக்ஷணமென்று) என்னாராவமுதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) தம்மோடுஸம்ச்லேஷித்தவீதியாலே இப்படி ஸதாபோக்யனும்படி உஜ்ஜ்வலனானென்று திருவுள்ளமென்றுகருத்து. அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமேயென்கையாலே இத்திருவாய்மொழியில் ஸாகாங்க்ஷைக்கெல்லாம் பரிஹாரம் ஆழ்வார்தாமே யருளிச்செய்தாரென்று ஸூசிதம். நூதநமான வொன்றைச்சொன்னால் ஸாகாங்க்ஷையில்லாமையாலு மிவருக்கும்ப்ரதிக்ஷணம் நூதநமாய்த்தோற்றுகையாலும் சொன்னத்தைச்சொல்லக்கூடுமென்றதாயிற்று. ॥௪॥

ப—காலிற்கும், எம்பெருமானிதிசேஷ:. கண்பாதம் - நயநமும் பாதமும், அப்பொழுதைத்தாமரைப்பூ - தாத்க்ஷணிக தாமரஸஸாத்ருச்யம், தத்க்ஷண விகஸித தாமரஸ ஸாத்ருச்யமென்றபடி. கைகமலம் - ஸவ்யஷ்டம், எப்பொழுதும் - ஸர்வக்ஷணமும், நாள் - ஸர்வதிவஸமும், திங்கள் - ஸர்வமாஸமும், ஆண்டு - ஸர்வஸம்வத்ஸரமும், ஊழியூழிதொறும் - கல்பம்கல்பந்தோறும், ஸர்வகல்பமுமென்றபடி. அப்பொழுதைக்கப்பொழுது - ததாததா, என் ஆராவமுதமே - எனக்கு த்ருப்திவராதபடியான அம்ருதம், ஸர்வகாலோஸ்யபர்யாப்தகம், ஸ்வல்பகாலமநுபவித்தால்தான் த்ருப்தி வாராதிருக்கலாம் எத்தனைகால மநுபவித்தாலும் பின்னையும் நவீநனாயேயிரா நின்றானென்றுதாத்பர்யம். இதுதோற்றுவதற்காகவே உத்தரோத்தராதிகங்களான காலவிசேஷங்களைத்தனித்தனி பேதேநநிர்தேசித்தது. * * * * ॥௪॥

மூ—ஆராவமுதமாயல்லாவியுள்கலந்த* காரார்கருமுகில்போலெ ன்னம்மான்கண்ணனுக்கு* நேராவாய்செம்பவளங்கண்பா தங்கைகமலம்* பேராரநீண்முடிநாண்பின்னுமிழைபலவே* ॥

ஆ—(ஆராவமுதமாய்) நிரவத்யமான ஸ்வரூபத்தையுடைய னாய், ஸவிக்ருதிதிவ்யமங்களவிக்ரஹோபேதனாய், ஸகலலோகமும் ஸம்ஹவித்தானு மாராதமஹோத்ஸவமாயிருந்தவன், ஸத்யஸங்கல் பனுமாயிருந்த வென்னுள்ளே கலந்தருளினானென்கிறார். ॥ரு॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ—கண்பாதம்கைகமலநேரா -செம்பவளம்வாய் நேராவென்றநு யித்துரைக்கிறார் (நிரவத்யேத்யாதியால்) காரார்கருமுகில்போ லென்கிறதினர்த்தம்மிங்கே ஸங்க்ஷேபம், தாத்பர்யார்த்தத்தை யுரை க்கிறார் (ஸவிக்ருதேத்யாதியால்) ஆராவமுதமே யென்கிறதை யு ரைக்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) அல் என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸத்யஸங்கல்பனுமாயிருந்தவென்று) ஆவியுள்கலந்த வென்கி றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(என்னுள்ளேயித்யாதியால்)ரு॥

ப— ஆராவமுதமாய் - ஸத்ருப்திகரமான வஸ்துவமாய், அல்லாவி யுள் - அல்லாதவாத்மாவிலே, ஜ்ஞானவைஸத்யமாகையாலேயொ ருவஸ்துவுமல்லாத வென்னாத்மாவிலேயென்றபடி. கலந்த - ஸம் ஸ்லேஷித்தான, காரார் - காரிலே, வர்ஷாகாலத்திலே. ஆர்ந்த - பூர்ணமான, கருமுகில்போல் - காளமேகஸந்நிபனான, என் னம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான, கண்ணனுக்கு - க்ருஷ்ணனுக்கு, செ ம்பவளம் - சிவந்த ப்ரவாளம், லோகத்திலே ஜாதிவித்ருமஸ்ப டிகமென்றுதோற்றும்படி ஸதிரக்தமான வித்ருமமென்றபடி. வா ய் - வதனத்துக்கு- அதரத்துக்கு, நேரா - நேராகாது, ஸத்ரு ஸமாகாது. கமலம் - கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்ன வப்பொழுதைத்தா மரைப்பூவானது, கண்பாதங்கை - நயந வதந ஹஸ்தங்களுக்கு நேரா - ஒவ்வாது - பேராரம் - பெரியஹாரம், திருக்கழுத்துக்கி ருமடியிட்டுச் சாத்தவேண்டும்படியான ஹாரம். நீண்முடி - உ த்துங்கமான திருவபிஷேகம், நாண் - ஆபரணவிசேஷம், பி ன்னும் - உதராபிகங்களாயும், இழை - ஆபரணங்கள், பல வே - பஹுக்கள். * * * * ॥ரு॥

மூ—பலபலவேயாபரணம்பேரும்பலபலவே* பலபலவேசோதி வடிவுபண்பெண்ணிற்* பலபலகண்டுண்டுகேட்டுற்று மோந்தின்பம்* பலபலவேஞானமும்பாம்பணைமேலார்க்கே யோ* * * * * * * ॥௯॥

ஆ—(பலபலவே) ஸர்வவித திவ்யபூஷணங்களையும், ஸர்வவிதகல்யாணகுணங்களையும், ஸர்வவித திவ்யதேஜோமய கல்யா

* ஆறும்பாட்டு. *

இ— பலபலவே ஆபரணமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வவிதேத்யாதியால்) கிரீடமகுடஹாராதிபேதத்தாலும், அநேகஜாதிகளாலும் வஜ்ரகிரீடாத்யவாந்தரபேதத்தாலும் ஸர்வவிதமென்றபடி. பலபலவென்கிறவீப்ஸையால் ஸர்வவிதத்வம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. திவ்யஸம்ஸ்தானஸ்வரூபகம். பேரும்பலபலவே என்கிறதற்கு வ்யாக்யாநமருளிச்செய்கிறார் (இரண்டாம் ஸர்வவிதேத்யாதியால்) திருநாமமநந்தமென்றால் தத்வாச்யகுணங்களு மநந்தமென்றதாமென்றுகருத்து. பலபலவே சோதிவடிவென்கிறதையுரைக்கிறார் (மூன்றாம் ஸர்வவிதேத்யாதியால்) வ்யூ-

ப—பாம்பணைமேலார்க்கு - நாகபர்யங்கத்தின்மேலே யிருக்குமவர்க்கு, பண்பு - ஆகாரங்களை, எண்ணில் - விசாரித்தால், ஆபரணம் - பூஷணங்கள், ஜாதாவேகவசநம். பலபலவே - வஹூக்களே, ஏகாரமவதாரணார்த்தமாய் வ்யாவர்த்தகம். பேரும் - திருநாமங்களும், பலபலவே - அநந்தங்கள், சோதிவடிவு - ஜ்யோதிர்மயவிக்ரஹங்கள், பலபலவே - கண்டித்யாதி, இன்பமென்கிறஸுகம் கண்டித்யாதியான ஸுகவசநத்தோடே அந்வேதவ்யம், இன்பம் - போக்யம், கண்டின்பம் - சக்ஷுர்க்ராஹ்யமாம்வஸ்து, ரூபமென்றதாயிற்று. உண்டின்பம் - ஜிஹ்வாக்ராஹ்யமாம்வஸ்து, ரஸமென்றதாயிற்று. கேட்டின்பம் - ச்ரோத்ரக்ராஹ்யமாம்வஸ்து, சப்தமென்றதாயிற்று. உற்றின்பம் - த்வக்க்ராஹ்யமாம்வஸ்து, ஸ்பர்சமென்றதாயிற்று. மோந்தின்பம் - க்ராணக்ராஹ்யமாம்வஸ்து, கந்தமென்றதாயிற்று. இவையெல்லாம்பலபல, ஞானமும்பலபலவே - ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஓவென்று விஸ்மயத்யோதகம். * * * * ॥௯॥

ஆ—னதிவ்யாபரணங்களையும், ஸம்வேத்யதிவ்யபோக்யங்களையும் ஸம்வேத்யதிவ்யஜ்ஞாநங்களையு முடையவனாய், நாமவைசம்க்ஸா யியாய், இப்படிவாசிவாஸ்ணேனாயிருந்து வைத்தென்னோடே கல ந்தருளினானென்கிறார். * * * ||௬||

இ—ஸாதிபேதத்தாலும், ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் நிஷ்கர்ஷித்தபடி யே வராஹாதிகளிலேயொன்றில் திவ்யஜ வதாவதாரஜாதி பேதத்தாலும், க்ருஷ்ணாவாண்ய ஸம்வ்யாநீத்யாதி களிற்படி யே ஸம்வேத்யங்களென்றபடி. தேஜோரூபகம் - ஹாஸ்யரகம், க்ஷ்யாணகம் - கௌஸ்துபமௌலியோதராதிகம், ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யலாவண்யாதிகமும், திவ்யகம் - ஸாஸக்க த்ரவ்யகம், இந்த க்ஷ்யாணகாதிகள் பாட்டிலே பதிவ்ரதங்களென்று கரு த்து. த்ருதீயபாதார்த்தத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (நாலாம் ஸம் வேத்யாதியால்) திவ்யகம்-ஸத்ராகத்ரகம், போக்யங்களெ ன்கிறத்தாலே ஸைஸம்ஸாரவாஸநங்கள் விவக்ஷிதங்கள் பலபலவேஞானமு மென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஐந்தாம் ஸம்வே யெத்யாதியால்) ஜ்ஞாநத்துக்குதிவ்யகம் - ஐந்த்ரியாத்யயீநகா ஸாவமும், ஸவஸாக்ஷாத்காரகமும், ஸத்யஸங்கல்பகமும், நி ரதிசயாநந்தாவஹமும். ஜ்ஞாநத்துக்கு ஸம்வேத்யகம்- "ஸதைகரூபரூபாய நிராகாராய" என்கை யாலே விஷயாஸம்வேத்யகத்ரகம், பாம்பணைமேலார்க்கென்கி றதையுரைக்கிறார் (நாமேத்யாதியால்) நாமவைசம்க்ஸாயிகம்- ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதி க்ஷ்யாணதானசாலி போகபோ வகாரணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்றுகருத்து. பாட்டுக் கெல்லாமாக ஸம்திதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி யால்) ஸர்வகாரணாநுரூபமாய்ப் பாட்டிலஹிவ்ருதார்த்தம ருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) என்னோடுஸம்ஸ்லேஷித் ததில் தனக்குண்டான ப்ரீத்யதிசயத்தாலே தன்னுடைய வைபி வணத்வத்தை எனக்கநுபாவ்யமாக்கிக்கொண் டென்னோ டேகலந்தானென்கிறாரென்றபடி. * * * ||௬||

மூ—பாம்பணைமேற்பாற்கடலுட்பள்ளியமர்ந்ததுவுங்* காம்ப
ணைதோட் பின்னைக்காயேறுடனேழ்செற்றதுவுந்* தேம்ப
ணைய சோலைமராமரமேழெய்ததுவும்* பூம்பிணையதண்டுழா
ய்ப் பொன்முடியம்போரேறே* * ௭॥
பொன்முடியம்போரேற்றையெம்மானைநாற்றடந்தோ* டென்

ஆ—(பாம்பணை) தன்னுடைய ஸ்வ-வ்யாப்தி ந்களையு மெனக்கே
மொக்ஷமாகச்செய்தருளினனென்கிறார். * * ௭॥
(பொன்முடி) வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய நிரதிஸயகல்யாணவு

✳ஏழாம்பாட்டு.✳

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவி
த்ரஹியால்) ஸ்வவ்யாப்திகளைத்தாலே வாத்ஸல்யத்தின் ஸ
ஸௌசீல்யம்ஸம்ப்ரஸித்தம். * * * ௭॥

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

தன்முடிவொன்றில்லாத வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ— பூம் - ஸுந்தரமான, பிணைய - பிணைக்கப்பட்ட, ஸ்ரகிதமா
ணவென்றபடி. தண்டுழாய் - ஸ்ரீதுளஸீமாலிகை யுடைத்தான,
பொன்முடி - ஸுவர்ணகிரீடமுடையவனுண, ஸுந்தரஸ்ரகித
ஸ்ரீதுளஸீமாலாலங்க்ருத ஹேமகிரீடனனவென்றபடி. அம் -
உபலாலனீயனுன, போரேறு - ஸமரவ்ருஷபன், ஸமரத்திலே வ்ரு
ஷபம்போலே வீரஸ்ரீயோடே யிருக்குமவனென்றபடி. பா
ற்கடலுள் - க்ஷீரஸமுத்ரத்திலே, பாம்பணைமேல் - நாகபர்யங்க
ஸ்ரீ,பள்ளி-ஸயநஸ்தியெயிலே,அமர்ந்ததுவும் - ஸங்காத்ரனை
துவும்,காம்பணைதோள்-வம்ஸஸத்ருஸ பாஜயுகியான,காம்பு-
மூங்கில், இணை- ஸத்ருஸம், பின்னைக்காய்-நீளாதேவிக்காக, ஏழ் -
ஸப்தஸங்க்யங்களான, ஏறு - வ்ருஷபங்களை, உடன் - யுகபத்,
செற்றதுவும் - ஸம்ஹரித்ததுவும், தேம்பணைய- மதுபூர்ணஸா
காஸாலியாய், பணை - ஸாகை, சோலை - வநஸத்ருஸமான
சோலை - வநம், ஏழுமராமரம் - ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களை, எய்தது
வும் - பேதநம்பண்ணினதுவும், எனக்காகவென் றத்யாஹார்த்
யோஜநீயம். * * * * ௭॥

பொன்முடி - ஹேமகிரீடனை, அம் - ஸுந்தரமான, போ

மூ—முடிவொன்றில்லாததண்டுழாய்மாலையனை* யென்முடிவுகா
ணாதேயென்னுள்கலந்தானைச்* சொன்முடிவுகாணேனான்
சொல்லுவதென்சொல்லீரே* * * * ॥௮॥

ஆ—ஸர்வஸ்வாமித்வாதிகளையுடையனாயிருந்துவைத்து என்
னுடையஸர்வஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளினுடைய நிஹீநதை
யைப்பாராதே என்னுள்கலந்த இஸ்ஸௌசீல்யத்துக்கு ஒருமுடிவுகா
ண்கிறிலேன்; ஆனபின்பேதைசொல்லுவதுசொல்லீரென்கிறார்॥௮॥

இ—செய்கிறார் (ஸாமித்வாதியால்) (ஸாமாந்யத்தாலே) அம்பொ
ரேற்றை யென்கிறதினர்த்தம் ஸங்க்ருஹீதம். (விசேஷத்
தாலே) பொன்முடி - நாற்றடந்தோள் - தண்டுழாய்மாலையானை,
என்கிறவிடங்களினுடைய அர்த்தம் ஸங்க்ருஹீதம். என்முடிவு எ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதி
யால்) காணாதேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பாராதேயென்று)
என்னுள்கலந்தானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(என்னுள்ளேயித்யாதியால்) சொன்முடிவுகாணேனென்கிறதற்கு
த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருமுடிவித்யாதியால்) ஸௌசீல்ய
த்தைப்ரகாசிக்கவே ததேகவ்யஞ்ஜிதமான ஸ்வஸ்வரூபஸ்வபாவாதிக
ளுக்கு வைலக்ஷண்யப்ரதர்சனம் பண்ணித்தாமென்று

ப—ரேற்றை- ஸர்வாதிகனானவனை,எப்பெருமானை - சுவஸ்வஸ்வாமி
யான, நாற்றடந்தோள் - நாலுகிளையாய்த்தடங்களான தோள்களை
யுடையனை, உதாரஸ்வபாவனான ஸர்வஜ்ஞனையென்றபடி. தன்முடி
வு - ஸ்வஸ்வரூபம், ஒன்றில்லாத - ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிகளிலொன்
றுக்கு மெல்லையில்லாதவனையென்றபடி. தண்டுழாய்மாலையானை -
ஸ்பஷ்டம், என்முடிவு - என்னுடையவெல்லையை, என்னுடைய ஸத்ய
ஜ்ஞாநிகர்ஷத்தையென்றபடி. ஸத்யஜ்ஞாநிகர்ஷம் நிகர்ஷங்களுக்
கெல்லா மெல்லையாயிருக்குமிறே. காணாதே - "அவிஜ்ஞாதா" வெ
ன்கிறபடியே குணொவியாதே, என்னுள்கலந்தானை - என்னெஞ்
சுக்குள்ளேபுகுந்தவனை, சொன்முடிவு - வணிக்கையிலவெல்லையை,
நான்காணேன் - ஸ்பஷ்டம், என்சொல்லுவது - என்னத்தைச்சொ
ல்லுவது,சொல்லீர்-நீரேனும்சொல்லவல்லாருண்டாகில் சொல்லும்
ப்ரகாரத்தை எனக்குச்சொல்லுங்கோள். ॥௮॥

மூ—சொல்லீரென்னம்மானையென்னாவியாவியை* யெல்லையில்
சீரென்கருமாணிக்கச்சுடரை* நல்லவமுதம்பெறற்கரியவீடு
மாய்* யல்லிமலர்விரையொத்தாணல்லன்பெண்ணல்லனே*க॥

ஆ—(சொல்லீர) இப்படி யவனுடைய குணங்களைச்சொல்லுகிலை மன்றியே யிருக்கச்செய்தேயும், தம்முடைய ஆர்த்தியாலே அவன் குணங்களைக் காலக்ஷேபமெல்லாஞ்சொன்னாலு மவைற்றுக் கொருமுடிவுகாண்கிறிலேன்; பின்னையு மவனுடைய குணங்களைச் சொல்லி வாழ்மோஹநுப் ஸ்ருஷ்டாவதாரலகாதிஸ்வருபதாய

இ—கருத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரத்தை ப்ரகாஶிக்கிறாரென்று கருத்து ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * ॥அ॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

சொல்லவஶக்யமென்றவர் பின்னையுஞ்சொல்லுவானேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இபபடியித்யாதியால்) ஆர்த்தியாலேயென்றது - த்ருஷ்ணையாலேயென்றபடி. பின்னையு மித்யாதிவாக்யவைவக்ஷ்யமாயும் - அவன் குணங்களை யித்யாதிவாக்யமநந்தமாயுமிருக்கவேணும். ஸெவகாஸக்தத்தாலே ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது. சொல்லியென்கிறதற்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் குறித்தருளிச்செய்கிறாரென்கிற தோடனயம். எல்லையில் சீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன் குணங்களையித்யாதியால்) நல்ல இத்யாதிவிரையொத்து இத்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்யசேஷத்யாதியால்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனென்கிறதை

ஶ—எல்லையில் - ஸீமாரஹிதங்களான, சீர் - குணங்களையுடையவனை, நல்லவமுதம் - நித்யபோக்யமானவஸ்துமாய், பெறற்கரிய - பெறுகைக்கருமையான, துர்லபமானவென்றபடி. வீடுமாய் - மோக்ஷமுமாய், அல்லிமலர் - விகஸ்வரபுஷ்பத்தினுடைய, விரையொத்து - பரிமளத்துக்கு ஸத்ருஶனாய், ஸ்வாதுவென்றபடி. ஆணல்லன் - புருஷஜாதீயனல்லனானவன், பெண்ணல்லன் - ஸ்த்ரீயுமல்லாதவனை, என்கருமாணிக்கச்சுடரை - நீலரத்னத்தின் நீலமாணிக்கஜ்யோதிஸ்ஸமஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, என்னாவியாவியை - ஆத்மாவுக்கு தாரகனை, என்னம்மானை - ஸ்வாமியை, சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள். * ॥க॥

மூ—ஆணல்லன்பெணணல்லனல்லா வலியுமல்லன்* காணலுமா
கா னுளனல்லனில்லையல்லன்* பேணுங்காற்பேணுமுருவாகு

ஆ— விஸஜாதீயனுமிருந்துவைத்துதன்னழகாலேஎனக்குயா
ரகனுப் என்னுள்ளேபுகுந்து கலந்தருளினவெம்பெருமானுடைய
யிந்த ஸௌசீல்யாதிகுணங்களை நீங்களுஞ்சொல்லிகோளென்று
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்தருளிச்செய்கிறார். * * ॥௯॥

(ஆணல்லன்) ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகாதி ஸர்வஸஜாதீய விஸ

இ— நபும்ஸகாதிகளுக்கு முன்பு விலக்ஷணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீத்யாதியால்) பும்ஸ்த்வ ஸ்த்ரீத்வ விலக்ஷணனென்று ப்போலே பாரமேஷ்ட்யாதி ஸ்த்ரீத்வாதி விலக்ஷணனென்றாகருத்து. ஸர்வவிலக்ஷணஸ்வரூபனென்றபடி. என்க ணுமாணிக்கச்சுடரை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னித்யாதியால்) இது ஸௌந்தர்யவிஶேஷணமென்றாகருத்து. என்னுவியாவிதனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) என்னம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுள்ளேயித்யாதியால்) சொல்லீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீங்களுமித்யாதியால்) நானொருவன்சொல்லியலையாது; நீங்களுங்கூடிச்சொல்லுங்கோளென்கிறாரென்றபடி. * * * * * ॥௯॥

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

அர்த்தவாதத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீத்யாதியால்) ஸ்ரீநபும்ஸகத்வ ஹரணம் பாரமேஷ்ட்ய ஸௌஜாத்யத்திற்கு உபலக்ஷணமென்றாகருத்து. இது ஸௌந்தர்யமென்று காட்டுகிறார்

ஸ— ஆணல்லன் பெண்ணல்லன் - ஸ்பஷ்டம், அல்லாவலியுமல்லன் - கர்மவிஶேஷங்களைக் குறிப்பல்லாத நபும்ஸகமுமல்லன், அலியாவது வ்யதிரிக்தம். அதாவது கீழ்ச்சொன்ன ஸ்த்ரீபும் வ்யதிரிக்தமான நபும்ஸகமென்றபடி. காணலுமாகான் - ஜ்ஞாநஸம்பந்தனல்லன், உளனல்லன் - வித்யமானனல்லன், ஸநாதீ தாநாதிவிஶேஷ:. இல்லையல்லன் - வித்யமானனென்றபடி. ஸுஸ்ரீதாநாதிவிஶேஷ:. பேணுங்கால் - ஆஶ்ரயிக்கிற காலத்திலே, பேணுமுருவாகும் - ஆஶ்ரயிக்கிறவருடைய ருசிக்குத்தகுந்தபடியுடையவ

ரூ—மல்லனுமாம்* கேசனைப் பெரிதுடைத்தெம்பெம்மானைக்
கூறுதலே* * * * * * ॥௰॥
கூறுதலொன்றாராக்குடக்கூத்தவம்மானைக்* கூறுதலேமேவி

ஆ—ஜாதீயன் - ஆதலால் ஸ்தாவரஜங்கமங்களுக்கு ஸமா
னனாயிருந்துவைத்து ஸ்ரீவத்ஸாங்கனாய் ஸ்ரீதருடைய
விலக்ஷணமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையனாய்
அநாஶ்ரிதர்க்கு துர்லபனாயிருந்த எம்பெருமானென்னோடே
கலந்தவிஷ்ணம்சொல்ல நிலமன்றாகிலும் சொல்லாதொழிய முடி
கிறதில்லையென்கிறார். * * * ॥௰॥

(கூறுதல்) காமதவமெல்லாஞ்சொன்னு மாராத

இ—(ஆதலமென்று)காணனுமாகானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார்(ஸத்த்ராதியால்) ஸாக்ஷாத்க்ருதாஜ்ஞாநங்களுக்
கென்றபடி. இல்லையல்லனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறா
ர்(ஸ்ரீமத்த்ராதியால்)பேணுங்காற்பேணு முருவாகுமென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதருடையவித்த்ராதியால்)
இது வெஷ்டிதத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்து. உளனல்
லன் - அல்லனுமாம், என்கிற இரண்டுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (அநாஶ்ரிதர்க்கித்த்ராதியால்) காரியவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்த்ராதியால்) இங்கே குணஸௌ
ஸ்வாதிகஸ்வபாவம். கீழ்ச்சொன்ன ஸௌலப்யமானாலும்
ஸ்வாதிகஸ்வாதந்த்ர்யம் ப்ரகாஶநம் மெகமத்ய நாமிவேந்தம். ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

கூறுதலொன்றாரா வென்கிறதையுரைக்கிறார் (காமெத்ரா

ஸ—ஞன,ஸ்ரீதர்தன்னை ஆஶ்ரயிக்கும்காலத்திலே ஸ்ரீதர்கவெ
க்ஷிக்கிற ஸ்வபாவத்தை யுடையவனானவ னென்றபடி. அல்லனுமாம்-
ஸவபாவியாஸ்வபமல்லாதவனுமாம், அநாஶ்ரிதாநர்த்திப்ரஸங்க:
எம்பெருமானை - ஸஹஸ்ரநாமாதியை, கூறுதல் - வணிக்கை, பெரி
துகேசனையுடைத்து - ஊஹாவகித்தத்தை யுடைத்தானது, ஸக்ய
மன்றென்றபடி. * * * * ॥௰॥

ஒன்று - ஒருகுணத்தினுடைய, கூறுதல் - வணிக்கை,
ஆரா - த்ருப்திவாராதபடி அதிஹாஸ்யனை. குடக்கூத்தவம்மா

மூ—குருகூர்ச்சடகோபன்* கூறினவந்தாதியோராயிரத்து
ளிப்பத்தும்*கூறுதல்வல்லாருளரேற்கூடுவர்வைகுந்தமே॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ஜ்ஞாநவைஶிஷ்ட்யங்களையுடையவனானவெம்பெருமானைச்சொன்
னவித்திருவாய்மொழியைச்சொல்லவல்லார்திருநாட்டிலேபோயெம்
பெருமானை யநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார். * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஷியால்) குடக்கூத்தவம்மானையென்கிறதைவிவரிக்கிறார்(ஜ்ஞா
ணைத்ர்யாதியால்) ஸர்வஜ்ஞத்வம் ஸர்வஶக்தித்வமொழிய வைகுண்
ட்டநாவஸ்த்தியே ஸர்வமாமோ?வென்ன பாட்டுக்கவிஶ்ராய மருளிச்
செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥கஉ॥

பா— னை - ஜ்ஞாநஶக்திநமுடையஸ்வாமியை,கூறுதலே - வணிக்
கையே. மேவி - ஆஶ்ரயித்து, குருகூர்ச்சடகோபன்கூறின- ஆ
ழ்வாரருளிச்செய்த, அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓராயிர
த்துள் - ஸஹஸ்ரஸங்க்யமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தத
ஶகத்தினுடைய, கூறுதல்வல்லார் - அநுஸந்தாநஶக்தரானவர்
கள், உளரேல்- ஸந்திதரேல், வைகுந்தம் - வைகுண்டத்தை, கூ
டுவர் - அடைவர்கள். * * * ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதிஶ்ரீவேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அந்தாமத்தன்புசெய்து.)

ஸ்வஸ்ரப்ராவ்யாவிர்பாவஸம்ஸ்தவிதயிதம் விஷ்ணு
தாம்ஸ்ருதிலம் வ்யக்தாத்மஸ்ரேஷ்டத்வமாஹ்யம் நவவ
நஸாராஸம்ப்ரேகஸாம்யஷாத்ருஶ்யம்। வ்யவ்யக்தஶ்ரீ
திஸ்ரீஸம்ஸாரஹிதஸராஸம்ஸ்த்ராணா ஜாதஹ்ருத்யம்
விஶ்வவ்யாவ்ருத்திவித்ரம் வ்யஜயாவதிமணவ்யாதநீத்யா
ஸஹாத்॥ ॥உஎ॥

(ஸ்வஸ்ரப்ராவ்யாவிர்பாவம்) அந்தாமத்தன்புசெய்தென்றவி
சேரம்மானுக்கித்யாதி - ஆஶ்ரிதரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலே

த்ரு — கா — நிரதிசயதீப்தியுக்தனுமாய், (ஸாவயவ ப்ரகாசயிதம்) திருவிடமேமார்வம் - பெரியபிராட்டியாருக்குவாஸஸ்தானமான திருமார்வையுடையனுமாய், (விஷ்ணோர்வக்ஷஸ்தலஸ்திதாம்) மின்னுஞ்சுடர்மலைக்கு - தேஜிஷ்டமாய் மலைபோலேவளர்ந்த திருமேனியையுடையனுமாய், (ஸ்ரீ த்ருஷ்டாதிஹோஹ்யம்) அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாராவமுதமே - ஸ்ரீ த்ருசியபத்தாலே ப்ரதிக்ஷணமபூர்வவத்விஸ்மயனுமாய், (நவநவாபூர்வம்) காரார்கருமுகில்போலென்னம்மான் - வர்ஷுகவலாஹகம்போலே ஔதார்யஸத்தை வஹிக்கும்ஸ்வபாவனாய், (மேகஸ்யேவோதாரத்வம்) பலபலவேயாபரணம் பேரும்பலபலவே - பஹுவித பூஷணநாமதேயாதிகளாலே ஸம்ருத்தனுமாய், (ஸ்வப்யாத ஸ்ரீ திமம்) பாம்பணைமேலித்ராதி - ப்ரவிஷ்டமாய் ஸ்ரீ திருவமான ஸ்பர்சணாதிக ஸகலஸாமக்ரிஜநாதிமுலை ஞானாங்கனையுடையனுமாய், (ஜாநவிஷய ஸ்வம்) என்னுள்கலந்தானைச் சொன்முடிவுகாணேன் - ஸ்ரீதவிஷயத்தில் அநிர்வசநீயமான வைபவத்தையுடையனுமாய், (ஸஹஸ்ராணாமேகதேசம்) எல்லையில்சீரென் கருமாணிக்கச்சுடரை - அஸங்க்யேயகல்யாணகுணங்களை யுடைத்தாகையாலேங்கிரில்லாத நீலரத்நம்போலே ஸுப்ரனுமாய், (விஸ்வவ்யாவ்ருத்திவித்ரம்) ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்லாவலியுமல்லன் - லோகத்திற்காணப்படுகிற ஸ்த்ரீபும்ஸாதிவிலக்ஷணாத்யாஸ்யப்ரவேசனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை அந்தாமத்தன்புசெய்து என்கிறதசகத்திலே ஆழ்வார் தம்மோடே வந்து கலந்துகலக்கையாலே புதுக்கணித்த திவ்யாபரண திவ்யாவயவங்களையுடையவனானன் என்று அதிஸ்ரீயோடே கோபாலகுலத்திலேவந்து பிறந்து தங்களோடேவந்து கலக்கையாலே மிகவும்நிறம்பெற்ற ஹாவபாவாதிகளையுடைய க்ருஷ்ணனை ஸ்ரீகோபிமார் அதிஸ்ரீயோடே அநுபவித்தாப்போலே அநுபவித்தருளினாரென்கிறார். * * * ௧௨௭

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

மூ— வைகுந்தா? மணிவண்ணனே?

அ—(வைகுந்தா) ஆழ்வார்தம்மோடு கலந்தகலவியால் எம்பெருமானுக்குவந்த ப்ரீதியைப்பேசுகிறார். ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனை,

✽ ஆறாந்திருவாய்மொழி. ✽

இ— எம்பெருமான்தம்மோடு கலந்தகலவியையும் நமக்கவன்விடப்போகாதபடி அவன் ஸௌஹார்த்தபடியையும் இத்திருவாய்மொழியிலும் பேசுகைபாலே ஸங்கதிஸௌஷ்டியில்லாமையால் இதுதனியே ஒருதிருவாய்மொழியாகக்கூடுமோ? ஸாங்காக்ஷிப்யமாகாதோ? வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வாரிஸூரி) இங்கு ப்ரீதியான து-ஆழ்வார் நம்மைவிடில் செய்வதென்னென்றிப்படி சங்கிக்கும்படியான ஸத்வாஸக்தி, இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸர்வேச்வரத்வஸுலக்ஷம் என்கிற ஸமாதானம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. ஸர்வேச்வரத்வலக்ஷணமாவது- ஸ்வாநஸந்தாநஸம்யாநாதிகளாலே ஆச்ரிதர்க்குத்தன்பக்கல் ஸௌசீல்யம் வருகிறதோவென்றுதான் வ்யாகுலனுகை, இத்தால்இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸாமக்யும் ஸங்கதியும் சொல்லிற்று. எங்ஙனேயென்னில்; கீழ் ஸர்வேச்வரன் ஸர்வாதிகனுபிராநிற்கச்செய்தே "அல்லாவியுள்கலந்த" வென்றும் "என்முடிவுகாணாதே" என்றும் இவர்தம்முடைய நிகர்ஷத்தை ப்ரகாசித்தவாறே வளவேழுலகிற்படியே இவர் விச்லேஷிக்கப்புகுகிறாரென்று பார்த்து அவன் ஸர்வேச்வரத்வஸுஞ்ஞக இவரும் அந்த ஸௌசீல்யத்தை ஸந்தோஷித்துப்பேசுகிறாரென்று ஸங்கதிசகம். பேசுகிறாரென்றது வ்யஞ்ஜிப்பிக்கிறாரென்றபடி. * * * *

✽ முதற்பாட்டு. ✽

வைகுந்தாவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்ரீஸூக்தியால்) "வைகுண்டேது பரேலோகே" என்கிற ஸர்வஜ்ஞத்தாலே "வைகுண்டஸ்ய வைகுண்டா:" என்று சொல்லப்பட்ட க்ருபாளுமான வைகுண்டஸம்பத்திற்கு

ஸ— வைகுந்தா? - வைகுண்ட, மணிவண்ணனே? - மணிஸவர்ணனே, வண்ணம் - ஸவர்ணம். மணிபோலே முந்தாணியிலேமுடி

மூ—லென்பொல்லாத்திருக்குறளாவென்னுண்மன்னி* வைகல்
வைகல்தோறுமமுதாயவானேறே* செய்குந்தாவருந்தீமையுன்
னடியார்க்குத்தீர்த்தசுரர்க்குத்தீமைகள்* * ||க||

ஆ—ஸ்ரீவாமனனாய், நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையுடையனாய்,
என்னுள்ளே புகுந்திருந்து எனக்கு ஸர்வதேசஸர்வகாலஸர்வா
வஸ்தைகளிலும், அயர்வறுமமரர்கள் அதிபதியாய், ஸ்ரீதருடைய ஸகல
ஸம்ஸாரதுக்கங்களையும் போக்கி ... ஸமஸ்தபாவங்களையும் போக்கி

இ—ஸ்ரீயப்பதி இவ்விடத்தில் வைகுந்தஸப்தமென்றுகருத்துமன்னிவண்
ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவே
த்யாதியால்) என்பொல்லாத்திருக்குறளா வென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிக த்யாதியால்) என்னுள்மன்னி
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னி த்யாதியால்) வைகல்வைகல்
தோறுமமுதாய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எ
னக்கி த்யாதியால்) வானேறே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார்(அயர்வறுமி த்யாதியால்) உன்னடியார்க்கென்கிறதையுரை
க்கிறார்(ஸ்ரீ தருடையவென்று)செய்குந்தாவருமென்கிறதற்குத்தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரதுக்க த்யாதியால்) தீமைதீர்த்து
என்றநயித்து உரைக்கிறார் (ஸமஸ்த த்யாதியால்) அசுரர்க்குத்தீ

ஸ—டிநதாளலாம்படி ஸௌலப்யமுடையவனேயென்றபடி. என்பொல்லா
த்திருக்குறளா - ஸ்ரீயனாய் பொல்லாத ஸ்ரீவாமனனே? பொல்லா
வென்று விபரீத லக்ஷணையாலே அழகைச்சொல்லுகிறது
தம்மை ஸந்த்யாஸமாக்கிற்று அழகாலேயென்றுகருத்து. என்
னுள்மன்னி - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ப்ரதிஷ்டிதனாய், வைகல்
வைகல்தோறும் - காலம்காலந்தோறும், அமுதாய - போக்யமா
ன, வானேறே - பரமவ்யோமத்திற்கு நிர்வாஹகனே, லக்ஷ
ணயா பரமவ்யோமவாஸிநிர்வாஹகனேயென்றபடி. உன்னடி
யார்க்கு - ஸ்வாஸ்ரிதர்க்கு, செய்கும் - செய்யப்பட்ட, அநா
திகாலஸஞ்சிதங்களான வென்றபடி. தாவரும் - தாவுகைக்கருமை
யான, ஸந்நிவேசநீயங்களானவென்றபடி. தீமை - பாப
ங்களை, தீர்த்து - ஸமூலங்களாக்கி, அசுரர்க்கு-ஆஸ்ரிதவிரோதிகளுக்கு

மூ— செய்குந்தாவுன்னைநான்பிடித்தேன்கொள்சிக்கெனவே*

ஆ— ஆச்ரிதர்க்கு தோஷங்களையும்விளைவிக்கும்ஸம்ஹாரகனாய், நிர்ஹேதுகனாயிருந்தவனை ஸாத்யஸாதநமாகப்பற்றினேனென்கிறார். (சிக்கென) இப்படி தம்முள்ளேபுகுந்தபின்பு எம்பெருமானுக்கு

இ— மைகள்செய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்க்கித்யாதியால்) குந்தாவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்ஹேதுகனென்று) உன்னைநான் பிடித்தேன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) ஆகையால்நான் விடுவனாகிறேனோவென்று அஞ்சவேண்டாமென்கிறாரென்றுகருத்து. * * * * ||௧||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வஸ்தீகரணமே ஸ்வாபாவமாயிருக்கையாலே யிப்பாட்டிங்கே ஸம்பந்தமன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது பிடித்தேன்கொள்ளென்று இவர் அருளிச்செய்தபடியே இவர்தம்மைவிடாரென்று நிஸ்சிதவாக்ய, யாவென்றபடி. இத்தால் இப்பாட்டு ஸ்வஸ்தீகரணமன்றிக்கே அதிசங்காநிவ்ருத்திவசனமென்கிற ஸம்ஸயஷ ஜந்ந்யமாகையாலே இப்பாட்டிங்கே ஸம்பந்தமென்றதாய்த்து. சிக்கென வித்யாதி விழுங்கியிருந்ததிற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்-

ஸ— தீமைகள்செய் - பாபங்களைச்செய்கிறவனை, 'அஹமஸ்மி அபராதானாம் ஆலய:' என்கிறபடியே ஆழ்வாருடைய பாபத்தை ஆஸாரவ்ருத்திகளான ஆஸ்திகர்பக்கலிலே ஸங்க்ரமிப்பிக்குமவனையென்றபடி. குந்தா - காரேவாஷ்டமே, தவநிரோதனையென்றபடி. உன்னை - ஸர்வஸ்வியனான உன்னை, நான் - அவிவேகியானநான், சிக்கென - த்ருடமாக, பிடித்தேன் - வாசாப்ரமாணமாக அநுபவித்தேன்' கொள் - ஹ்ருதி, ஸம்ஸயப்படாதே, இவ்வர்த்தத்தை திருவுள்ளத்திலே நிஸ்சயித்துக்கொள்ளென்றபடி. * * * * * ||௨||

மூ—சிக்கெனச்சிறிதோரிடம்புலப்படாத்தன்னுள்ளே யுலகுக*
ளொக்கவேவிழுங்கிப்புகுந்தான்புகுந்ததற்பின்* மிக்கஞான
வெள்ளச்சுடர்விளக்காய்த்துளக்கற்றமுதமாயெங்கும்* பக்
கநோக்கறியானென்பைந்தாமரைக்கண்ணனே* ॥௨॥

ஆ—ப்பிறந்தஸந்நிதியைப்பேசுகிறார் ஜந்மஸ்வப்ராக்ருதஸ்வபா வத்தையைப்போக்கிக்கொண்டு என்னுள்ளே புகுந்தான். புகுந்த தற்பின் அளவிறந்த ஜ்ஞாநாதிஸகலகல்யாணகுண விசிஷ்டனாய்,

இ—(ஜ்ஞாநாதிக்யத்தால்) மிக்கஞானவெள்ளச்சுடர்விளக்காயென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புகுந்ததற்பின்ஸ்த்யாதியால்) துளக்கற்று என்கிறதையுரைக்கிறார் (விஜ்ஞானமென்று) அமுத மாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுகோஷிதனு மென்று) தம்முள்ளே புகுந்தபின்பவன் ஸுகோஷிதனாய்நின்றநிலை தமக்கத்யந்தபோக்யமாகையாலே அமுதமாயென்கிறாரென்றுகரு த்து. என்பைந்தாமரைக்கண்ணனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ— என்பைந்தாமரை க்கண்ணன் - ஹேயனான ஸீதளதாமராக்ஷன் பச்சையானதாமரைஸீதளமான தாமரையென்றபடி. சிறி து - ஸத்ருசமான, ஓரிடமும் - ஒருவஸ்துவாகமும், புலப்படா - பஹிர்ப்ரகாசமாகாதபடி, தன்னுள்ளேஸ்வஸங்கல்பத்திலே, உல குகள்-லோகங்களை, ஒக்கவே, ஏககாலத்திலேதானே, விழுங்கி- ஸம்ஹரித்து, அடக்கியென்றபடி. நாம்ஆழ்வாரைஸம்ஸ்லேஷிக் கும்போது செருப்புவைத்துத்திருவடிதொழப்புக்காப்போலே யாகவொண்ணாதென்று பார்த்து ஸமஸ்தலோகவ்யாபா ரங்களை யெல்லாந்தீர்த்துக்கொண்டென்றபடி. சிக்கென - ஸா வதாநமாக,புகுந்தான்- என்னுள்ளேயிதிசேஷ:. புகுந்ததற்பின் – பு குந்தவநந்தரம், மிக்கஞானவெள்ள - அதிசயித ஜ்ஞாநப்ரவா ஹமாகிற, சுடர் - ப்ரபைக்கு, விளக்காய்- ப்ரதீபமாய், அ திசயிதஜ்ஞாநாச்ரயனுமாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய் என்றபடி.து ளக்கற்று- கம்பரஹிதனாய், துளக்கு கம்பம், அமுதமாய் -அ ம்ருதமாய், தான்ஸம்ஸ்லேஷமுதிதனை வாகாரத்தாலே எனக் கு போக்யனென்றபடி.எங்கும் - ஓரிடத்திலும், பக்கநோக்கு- பரிவாரத்தை ப்பார்க்க, அறியான் -ஸமர்த்தனாகிறிலன். ॥௨॥

மூ—தாமரைக்கண்ணனை விண்ணோர்பரவுந் தலைமகனைத்துழாய் விரைப்* பூமருவுகண்ணி யெம்பிரானைப்பொன்மலையை* நாமருவிநன்கேத்தியுள்ளிவணங்கிநாமகிழ்ந்தாட நாவலர்*

ஆ—விஜ்வரனுப்-ஆத்மாதிகளுப், ஸாக்ஷாத்ப்ரத்யக்ஷத்தாலேபுதுக்கிணித்த திருக்கண்களையுடையனுப், என்னையல்லதெங்கும் பக்கநோக்கறியானென்கிறார். * * * * ||உ||

(தாமரை) நிரதிஶயஸௌந்தர்ய லாவண்யாதிகல்யாணகுண விஶிஷ்டனுப்: நிரதிஶய ஸாம்யதிவ்ய போக்யாலங்க்ருதனுப், ஶேஷஶேஷாஶந வைநதேயாதி திவ்யஸூரிகளாலே ஸம்ஸ்துத்யமானனுயிருந்தவனை, நாம்மருவி நன்கேத்தி யுள்ளிவணங்கி இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லிஷ்டேத்யாதியால்) * ||உ||

* மூன்றும்பாட்டு. *

தாமரைக்கண்ணனையென்றது ஸ்வபாவஸௌலப்யத்துக்கெல்லாமுபலக்ஷணமென்று ஸூசிப்பிக்கிறார் (ஸௌந்தர்யஸௌஷ்ட்யாதியாலே) பொன்மலையையென்கிறது ஸஹாயஶோபாதிவர மென்கிறார் (லாவண்யேத்யாதியால்) ஆதிஶப்தம் நிரதிஶயபோக்யஸ்வாதிவஸம். துழாய் விரை பூ மருவுகண்ணி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) விண்ணோர்பரவுந்தலைமகனை யென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஶேஷேத்யாதியால்) ஆடும்படி யென்கிறதற்கு தன்னைத்தருகை யென்கிறதோடே அன்வயம். நாவலர்பாவென்கிற

ஶ— தாமரைக்கண்ணனை-புண்டரீகாக்ஷனை, விண்ணோர்பரவும்-பரம வ்யோமவாஸிகளாலே ஸ்துதியமானனை, தலைமகனை - ஶ்ரேஷ்டனை, துழாய்விரை - திருத்துழாய்வாஸனைத்தாலும், பூ - புஷ்பத்தாலும், மருவு - ஸம்பந்தம்பண்ணப்பட்ட, கண்ணி - மாலையையுடையனை, எம்பிரானை - ஸர்வஸ்வாமியான, பொன்மலையை - கநககிரியை, - ததுல்யனையென்றபடி. நாவென்றது - நாமென்றபடி. - நாமென்கிறது ஸம்ஹிதயிலே ஶப்தமகாரமாயிருக்கிறது. நாம் - வளவேழுலகில் நிகர்ஷாநுஸந்தானம்பண்ணின நாம், மருவி - கூசாதே ஸம்பந்தம்பண்ணி, நன்கு - ஸம்யக்காக, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரித்து, உள்ளி - சிந்தித்து, வணங்கி - ஆராதித்து, நாம்-இப்படிகரணத்ரயத்தாலும் அநுபவிக்கப்பெற்றநாம்

மூ—மருவிநிற்கத்தந்தபான்மையேய்வள்ளலே* ॥௫॥
வள்ளலேமதுசூதாவென்மரதகமலையேயுனைநினைந்* தெள்க

ஆ—நாமகிழ்ந்தாடும்படி நம்முடைய நாவிலேபலருகிற சொற்க ளுக்குத்தன்னை விஷயமாகத்தருகையே ஸ்வபாவமாயிருப்பதே; என்னவதாந்யனோவென்கிறார். * * ॥௫॥

(வள்ளலே) ஸ்ரீதர்க்காத்தாரம் பண்ணும்ஸ்வபாவனே, த ஸிரோயிதிரவஸநஸ்வபாவனே, என்னுடைய வாசேஸ்ஹோஹ்யமே, உன்னைநினைந்தால் நீராயுருகும் ஸுகஸ்ஸீயாக வென்னைப்பண்

இ—ணைதயுரைக்கிறார் (நம்முடையவிஸ்ருதியால்)மருவிநிற்க வென் கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயமாகவென்று) தந் தபான்மை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தருகை யிஸ்ருதியால்) வள்ளலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (என்னவிஸ்ருதியால்) வதாந்யசேத வாவாஸோஹாவேர யென்றபடி. * * * * ॥௫॥

நாலாம்பாட்டு.

வள்ளலேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதர்க்கிஸ்ருதியால்) மதுசூதனாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (தஜிஸ்ருதியால்) என்மரதகமலையே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவிஸ்ருதியால்) உனைநி னைந்தெள்கறந்தவெந்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (உன்னையிஸ்ருதியால்) நின்புகழ் என்கிறதை விவரிக்கிறார்

ப—மகிழ்ந்து ஸந்தோஷித்து, ஆட - நர்த்தனம்பண்ணும்படி, நாவ லர்-ஜிஹ்வாயிலேவிகஸியாநிற்கிற, பா - ஸூக்திகளை, மருவிநிற்க- தாம் வரிவயம்பண்ணிக்கொண்டுநிற்க, ஸூக்திகளுக்கு தான் விஷயமாய்க்கொண்டு நிற்கவென்றபடி. தந்தபான்மை - தன்னை த்தந்த ஸ்வபாவத்துக்கு, பான்மை - ஸ்வபாவம், ஏ - ஸத்ருஶமான, அநாஸ்ருவமானவென்றபடி, வள்ளல் - ஔதார்யமுடைய வன், எங்கும்பக்கநோக்கறியனென்றதுபாடம்.* * ॥௫॥

வள்ளலே - உதாரனே. மதுசூதனா - ஜயாலவைநாஸனா. என் மரதகமலையே - ஜீயஸேதகமிரிபே, உனைநினைந்து- உன்னைஸ்ரீ

மூ—றந்தவெந்தாயுன்னையெங்ஙனம்விடுகேன்* வெள்ளமேபுரை
நின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்* துள்ளநோ
ய்களெல்லாந்துரந்துயந்துபோந்திருந்தே* * ॥௪॥
உய்ந்துபோந்தென் னுலப்பிலாதவெந்தீவினைகளை நாசஞ்செ

ஆ—ணினவனே, உன்னுடைய வாவம்யமான கல்யாணகுணங்களாகிற அம்ருதவெள்ளத்தைக் குடைந்தாடிப்பாடிக் களித்துகந்துகந்துள்ள நோய்களெல்லாந்துரந்துயந்து போந்திருந்து உன்னை யெங்ஙனே விடும்படியென்கிறார். * * * ॥௪॥
(உய்ந்து) அநுபவஜநிதப்ரீதி களித்தாடுகி

இ- (உன்னுடையவிக்ரஹயால்)வெள்ளமேபுரையென்கிறதின அர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (அம்ருதவெள்ளத்தையென்று) ஸ்வாதுவாஹம் ॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

பைந்தலையென்கிறவிடத்தில் ஸஹித்ராதாரம்மருளிச்செய்கிறார் (ஸஹித்ராதியால்) ஆடரவணைமேவியென்கிறதைப்புரைக்கிறார்

ப—த்து, எள்கல- ஈடுபடுகையை, தந்தவெந்தாய்-ஸாதித்தருளின ஸ்வாமி, வெள்ளமேபுரை - ஜலப்ரவாஹத்துக்கு ஸத்ருசமான, வெள்ளமேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் வாக்யபூரணம். புரை- ஸத்ருசம், நின்புகழ் - உன்னுடைய குணங்களை, குடைந்து - க்ஷோபித்து, ஸகலகுணங்களையும் வ்யாப்தித்துவென்றபடி. ஆடி- அவகாஹித்து, ஸௌக்யமாக அநுபவித்தென்றபடி, பாடி- அநுபவஜந்யப்ரீதியாலே ஸங்கீர்த்தனம்பண்ணி, களித்து - ஸந்தோஷித்து, உகந்துகந்து - ஒருக்காலாஸோஷித்தமாத்ரமன்றிக்கே உத்தரோத்தரம் ஸந்தோஷித்து, - உள்ளநோய்களெல்லாம் - விஷயாந்தரவ்யாதிகளெல்லாத்தையும், ஸம்ஸாரதாபம் ஸம்யோகத்தாலும் விஸ்லேஷத்தாலும் வந்தவ்யஸநங்களெல்லாத்தையுமென்றபடி. துரந்து- துரத்திவிட்டு, உய்ந்து - உஜ்ஜீவித்து, போந்து - திருவடிகளைப் போயடைந்து, இருந்து - இப்படி ப்ரதிஷ்டிதஸ்வபாவனாயிருந்து வைத்து, உன்னை யெங்ஙனம் விடுகேன் - உன்னையெப்படிவிடுவேன், இப்படிஉபகாரகனான உன்னைஒருபடியாலும் விடேனென்றபடி. * * * * ॥௪॥

பாற்கடல் - க்ஷீரஸாகரத்தில், ஐந்து- பஞ்சஸங்க்யாகமான,

மூ—ப்துன* தந்தமிலடிமையடைந்தேன்விடுவேனோ* வைந்து
பைந்தலையா டரவணைமேவிப் பாற்கடல்யோகநித்திரைச்*
சிந்தைசெய்தவெந்தாயுன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்தே* ॥ரு॥

ஆ—நதிருவநந்தாழ்வான்மேலே யுன்னிடைய திவ்யாநுஸந்தான ங்களை யநுஸந்தித்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளுகிற உன்னை யநுஸந்தித்துய்ந்து போந்திருந்து என்னுடைய முடிவில்லாத பாப ஸமூஹங்களைப்போக்கி உன்னந்தமிலடிமையடைந்தேன் இனிவிடு

இ—(ஆடுகிறவித்யாதியால்)போகஸௌபத்துக்கு காரணமருளிச்செய்கிறார்(உன்னுடையவித்யாதியால்)யோகஸௌபம் ப்ரஸாதாநந்தாநுஸந்தானமாய் ஞானவானிகமென்றதாயிற்று. நித்திரைச்சிந்தைசெய்த உன்னையென்கிறதை ஸம்பந்திக்கிறார் (கண்ணித்யாதியால்) சிந்தைசெய்துசெய்தென்கிறதை ஸம்பந்திக்கிறார் (அநுஸந்தித்தென்று) உலப்பிலாதவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென்று) வெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்து என்கிறதற்கு ஸமீசாதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (பாபவித்யாதியால்) ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். * * ॥ரு॥

ஈ—பைந்தலை - குளிர்ந்தங்களான ஶிரஸ்ஸுக்களாலே, ஸஹஸ்ரம் ஶேஷஸ்வத்தாலே குளிர்ந்திருந்துள்ள பணங்களாலேயென்றபடி. ஆடரவு - ஆடாநிற்கிற ஸர்ப்பமாகிற, அணை - ஶயநத்திலே "ஶேஷாவஞ்சுநாவஸ் தாஷிஶேஷஸ்வஷியிமவாவரா" என்கிறபடியேஶேஷனுக்கு வஞ்சநாவியாயு மொருசேஷியுண்டிறே. மேவி - சூழ்ந்து, யோகநித்திரை - யோகநித்ராநுஸந்தானமான, சிந்தைசெய்த - விசேஷயைப்பண்ணின, எந்தாய் - ஸர்வஜ்ஞாதிருநு, உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - வாநஃ வாநஃஉன்னை விஞ்சித்து, உய்ந்து , 'ஸஜ்ஜநம்ஜநாகி கூ:" என்கிறபடியே உஜ்ஜீவித்து, போந்து - ஸம்ஸாரிகளிற் காட்டில் வ்யாவ்ருத்தனாய், என்னுலப்பிலாத - அநீயங்களாய் ஸமயிரவுதிக்களான, வெந்தீவினைகளை - க்ரூராநிஷ்டாயுகங்களை, நாசம்செய்து - நஶிப்பித்து, உனது - ஸ்வீயமான, ஸவிஷயகமான வென்றபடி. அந்தமில் - ஸதாதமான, அடிமை - கைங்கர்யத்தை, அடைந்தேன், விடுவேனோ - நித்ய

மூ—உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து னின்னெடுமாமொழியிசைபா
டியாடியென்* முன்னைத்தீவினைகண்முழுவேரரிந்தனன்யா*
னுன்னைச்சிந்தையினாலிகழ்ந்த விரணியனகன் மார்வங்கீண்ட

ஆ—வேறேவென்கிறார். * * ॥ ௫ ॥

(உன்னை) இப்படியுன்னை ஸவ-ப்ரகாரங்களாலும ஸேவித்
து என்னுடைய ஸகலஸமஸ்த விரோதிகங்களையும் போக்கினேன்
ஸ்ரீமந்நுன்னைக்கோலுவதற்கு முன்பவனுடைய உக்ஷஸ்தத்தைமுடி

* ஆறும்பாட்டு. *

இ— ப்ரயோஜனத்தை ஸம்ஹரிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்)
சிந்தைசெய்தென்றுஸங்கல்பம், பாடியென்றுவாக்கும், ஆடியென்
றுகாயமும், சொல்லிற்றாயிற்றென்று கருத்து. விதீயவாக்யத்தை
யுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) அவன்விரோதியைப்
போக்கச்செய்தேயும் ஸௌகர்யம் தம்மதாகையாலே அறிந்தனன்
யானென்கிறாரென்றுகருத்து. முன்னைக்கோளரியே யென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமந்நித்யாதியால்) "ஸம்ஸா
ர—மேகங்காருத்திலேகயிக்ருஷ்ணனபின்புவிடப்ரஸக்தியுண்டோ
வென்றபடி. * * * * ॥ ௫ ॥

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்து - ஸதா, உன் - ஸுவிஷ
யமான, நெடு - தீர்க்கமான, மொழி ஸூக்திகளை, மா - மஹ
த்தான, இசை - ராகத்தோடே, பாடி - கானம்பண்ணி, ஆடி -
ப்ரீத்யதிசயத்தாலே அந்தப்பாட்டுக்கீடான வாஸநயந்தோற்றும்
படியாடி, என் - ஸ்வீயங்களான, முன்னை - அநாதிகளான, தீவி
னைகள் - கர்மங்களை, முழு - ஸமஸ்தங்களையும், வேரி-
வேரோடே, வாஸனையோடேயென்றபடி. யான் - நான், அரி
ந்தனன் - சேதித்தேன், சிந்தையினால் - ஸங்கல்பத்தாலே, உன்னையிக
ழ்ந்த - உன்னையநாதரித்தவனான, உக்ஷஸ்தம்முன்றிக்கே ஸங்கல்பத்தா
லு மநாதரித்தவனான வென்றபடி. இரணியன் - ஹிரண்யனு
டைய, அகல்மார்வம் - விஸ்தீர்ணவக்ஷஸ்ஸை, கீண்ட - விதாரண
ம்பண்ணினவனான, எம் - என் - ஸ்வீயனான, நரஸிம்ஹமாயுதவி
த்தும் தமக்கன்றிருக்கிறார். ஸ்ரீமந்நிலே ஒருவனுக்குச்செ
ய்ததும்தமக்குச்செய்ததாகநினைத்திராதன்று ஸம்பந்தம்ஸம்பந்தமில்லை

மூ—வென் *முன்னைக்கோளரியே முடியாததென்னெனக்கே* சு॥

முடியாததென் னெனக்கேலினி முழுவேழுலகுமுண்டா னு

கந்துவந்* தடியேனுட்புகுந்தானகல்வா னுமல்லனினி* செடி

ஆ— த்துக்கொண்டிருக்கும் ஸ்வாமியானவனே எனக்குமுடியாத

தென்? இந்த ஸம்ருத்தியெல்லாமுன்னுடைய ப்ரஸாதத்தாலே விளைந்த

தென்கிறார். * * * சு॥

(முடியாததென்) ஸர்வேச்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு

என்பக்கல் ஸந்நிவேசம் என்னளவில் பக்ஷபாதமே என்னோடு

இ— ஸம்ச்லேஷ”என்கிற ஸ்ரீஸஹஸ்ரநாமத்துடையஸங்கல்பத்தை ஸ

ம்ருத்தியாக்கினது முன்னையென்கிற பதத்துக்கு விவக்ஷித

மாய் இதுவுமாஸ்ரித ஸம்ரக்ஷணங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷ

ணமாகிறதென்று கருத்து. முடியாததென்னெனக்கே யென்கிறத

ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) எனக்

குப் ப்ராப்யமாகாத பதார்த்தமுண்டோ வென்கிறாரெ

ன்றபடி. * * * * ॥சு॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

முழுவேழுலகுமுண்டா னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) உகந்துவந்துவந்து எனுள்புகுந்

தானென்கிறவிடத்தில் வ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார் (என்னி

த்யாதியால்) எழுபிறப்புமென்கிறவிடத்தில் ஸகாரணத்தாலே

ஸூக்ஷ்மமான ஸம்பந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்னளவித்யாதியால்)

உத்தராயணத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடி

ப— யாமத்தனை. முன்னை—முந்துமவனை, அதாவது:— ஆச்ரித

னொன்றைகோல்வதற்குமுன்னமே அத்தைச்செய்யுமவனென்ெ

ன்றபடி. கோளரியே - பலிஷ்டஸிம்ஹமே, எனக்கு - ஸகல

ஸாதிவிஷயனானவெனக்கு, முடியாததென்? ப்ராப்யமாகாதெ

து, ஸர்வமும் ப்ராப்யமாமென்றபடி. * * ॥சு॥

முழு - க்ருத்ஸ்நமான, ஏழுலகும் - ஸப்தலோகங்களையும்,

உண்டான் - ப்ரளயகாலத்திலே ரக்ஷித்தவன், உகந்துவந்து—

ப்ரீதனாய்வந்து, அடியேனுள்-தாஸனானவென்னுள்ளேபுகந்தான்-

ப்ரவேசித்தான், இனி - இதஃபரம், அகல்வானுமல்லன்- புகுந்த

மூ—யார்நோய்களெல்லாந்துரந்தெ மர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்*
வெடியாவெந்நரகத்தென்னுஞ்சேர்தன்மாறினரெ* ॥எ॥

ஆ—ஸம்பந்தித்தார் பக்கலிலுங்கூட வெள்ளம்கோர்த்தது, ஆத
லால் அவனென்னை அகலநினைக்கிலன் இனி முடியாததொன்றுண்
டோ?வென்கிறார். * * * * ॥எ॥
(மாறிமாறி) உன்னோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு விரோதியான

இ—த்ருஷியால், இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநமென்றுகாட்டுகி
றார் (ஆதலாலென்று) அகல்வானுமல்லனினி யென்கிறதையு
ரைக்கிறார் (அவனிதிருஷியால்) முடியாததென்னெனக்கே லினி
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (இனியித்ருஷியால்) * ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம

மு— ஸர்வஜ்ஞனான ஈஶ்வரனாதலால்லி ஸம்ஶ்லேஷிக்கவிருப்பமுடையவனல்லா
தவனுமாகின்றான். இனி - இப்படியானபின்பு, எனக்கேல் - எ
னக்கென்றால், முடியாததென் — ஸுகமுடியாததென் வந்ததென் மாமென்
றபடி. கீழ்மேலெழுபிறப்பும் - கீழேழுஜந்மங்களும் மேலேழுஜந்ம
ங்களுமான, எமர் - ஸம்பந்திகள், செடி - கர்மாதிஸம்பந்தம்போலே, ஆர்
ர் - வந்திணங்களான, நோய்களெல்லாம் - வ்யாதிகளெல்லாத்தை
யும், கவிந்து ஶரீரஸம்பந்தமுமாகளையென்றபடி. துரந்து - ஓட்டிவி
ட்டு, விடியா - வ்யுத்பத்தியில்லாத, உத்தாரமுமில்லாதவென்றபடி.
வெந்நரகத்து - க்ரூரமான நரகத்திலே, ஸம்ஸாரத்திலே யெ
ன்றபடி. பூர்வநரகம் ஸாதுக்களுக்கு நரகமென்றுதோற்
றும். ஸம்ஸாரம் ஸாதுக்களுக்கு நரகமென்று தோற்றாதே
ஸுகமென்றுதோற்றிக்கொண்டு தீவ்ரமாக ஹிம்ஸிக்கிறதாகை
யாலே அதிலும் க்ரூரமாகையாலே இதைவெடியாவெந்நரகமென்
றது. என்னும்சேர்தல் - ஸஹவாஸமாகசேருகையை, ஸம்ஸாரத்திலே
ஸஹவாஸமாகயிருந்திருக்கும் ஸ்வபாவத்தையென்றபடி. மாறினரே - கழி
த்தார்களே. * * * * ॥எ॥
பலபிறப்பும் - பஹுவிதஜந்மங்களிலே, மாறிமாறிப்பிறந்து-
ஒருக்கால்பிறந்த ஜந்மத்திலே மீண்டுமீண்டுஜநித்து, அடியையடை
ந்து - இப்படி ஸம்ஸரிக்கச்செய்தே பகவத்கடாக்ஷவிசேஷத்தாலே

௮—மாறிமாறிப்பலபிறப்பும்பிறந்தடியையடைந்துள்ளந்தேறி*
யீறிலின்பத்திருவெள்ளம்யான்மூழ்கினன்* பாறிப்பாறிய
சுரர்தம்பல்குழாங்கணீறெழப்பாய்ப்பறவையொன்* றேறி

ஆ—ஸம்ஸாரத்திலேவர்த்திக்கிறநான் நிர்ஹேதுகமாகவுன்திருவ
டிகளையே ப்ராப்யமாகப்பெற்று அதிலேஉள்ளம்தேறி முடிவில்
லாத வழகிய இன்பவெள்ளத்திலே முழுகினேன் ஆஸ்ரிதர்களுடை
யஅபேக்ஷிதங்களைச்செய்யும்ஸ்வபாவனாயிருந்தஇனிநீயென்னைக்கை
விடாதொழியவேணுமென்றபேக்ஷிக்கிறார். * * ௮

இ—ருளிச்செய்கிறார்(உன்னோடித்யாதியால்)அடியையடைந்தென்
கிறதை விவரிக்கிறார் (நிர்ஹேதுகேத்யாதியால்) இப்பத்து
ப்ராப்யபரமாகையாலே இங்கே ப்ராப்யம் விவக்ஷிதமெ
ன்றுகருத்து. ஈறிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென்
று) திருஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகிய
வென்று) இன்பவெள்ளமென்கிறது ஸமுத்ரஸத்ருஶமென்கிறார்
(இன்பவித்யாதியால்) பாறியித்யாதிவீற்றிருந்தாயித்யந்தத்திற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) பெரியதிருவ
டிதிருத்தோளிலே வீற்றிருக்கை பெரியதிருவடிக்கு ஸமாபந்ந
தாஸமாகையாலே அத்தை உதாஹரித்தவிது ஆஸ்ரிதாபேக்ஷித
ஸம்பாதனங்களுக்கெல்லாம் நிதர்சனமென்று கருத்து.
உன்னையென்னுள்நீக்கேல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (இனியித்யாதியால்) அவனுடைய ஸத்ஸங்கா நிவாரணா

ப—உன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பெற்று,உள்ளம்- அந்தக்க
ரணம், தேறி - ராவிகுலையாதபடி திருவடிகளில் வைலக்ஷண்ய
த்தை நன்றாகத்தெளிந்து, ஈறில் - நாஸரஹிதமான, இன்ப -
ஆநந்தத்தினுடைய, திருவெள்ளம் - ஸ்ரீமத்தான ப்ரவாஹத்தி
லே, யான்மூழ்கினன் - நான் மக்நனானேன், அசுரர்தம் - அஸுர
ர்களுடைய, தம்மென்று ஸ்வார்த்தே நிபாதயோகம். பல்குழாங்க
ள் - பஹுஸமூஹங்கள், பாறிப்பாறி - ஓடியோடி, நீறெழ -
பஸ்மியாய்க்கிளம்பும்படி, பாய் - ஸஹியாஸநம்பண்ணுகிற, பற
வையொன்று - பக்ஷியையொன்றை, அத்விதீயனான ஸுபர்ணனையென்

மூ—வீற்றிருந்தாயுன்னையென்னுள்நீக்கேலெந்தாய்* ॥௮॥
எந்தாய்தண்டிருவேங்கடத்துணின்றா யிலங்கைசெற்றாய் —
மராமரம்* பைந்தாளேழுருவவொருவாளி கோத்தவில்லா*

ஆ—(எந்தாய்) திருமலையிலே புகுந்துநின்றருளினபடியையும், உன்னுடைய திருவவதாரங்களையும், உன்னுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும், உன்னுடையவழகையும், ஸ்ரீவேங்கடநாயனாயிருந்தருளும்படியையும், மற்றுமுள்ளபடியையடங்க வெனக்குஸாக்ஷாத்

இ—பாவம் அவன் தம்மைவிடப்புகுகிறானென்று தாம்அதிசங்கை பண்ணி இப்படிஅபேக்ஷிக்கிறாரென்றுகருத்து. * ॥௮॥

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

தண்டிருவேங்கடத்துள்நின்றாயென்கிறதினர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (திருமலையித்யாதியால்) அங்காஸம்ஹாரணாதிகளைச்சொல்லுகிறவிடத்தில் ஸர்வாதிஷ்டமான ஸர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (திருவவதாரங்களையுமென்று) இலங்கையித்யாதி வில்லாஎன்பதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) கொந்தார்தண்ணந்துழாயினாயென்கிறதற்கு ஸமீசார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவழகையுமென்று) வானோறேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவேதத்யாதியால்) இது

ப—றபடி.ஏறி - ஆரோஹித்து, வீற்றிருந்தாய்- வீறுதோற்றஇருந்தவனே' வீறு - உத்கர்ஷம், எந்தாய் - ஸ்வாமீ, என்னுள் - என்பக்கல்நின்றும், உன்னைநீக்கேல் - உன்னைவிஶ்லேஷிப்பியாதொழியவேணும், குழாங்கள் நீறெழுவென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்தானே ரேப்காரோ ணகாரஸ்தாநே னகாரஸ்ச. * * ॥௮॥

தண்திருவேங்கடத்துள்நின்றாய் - ஶீதள வேங்கடாசலஸ்தனேயென்று ஸம்போதி, வேங்கடத்தாள்நின்றாய் என்கிறவிடத்தில்ளகாரஸ்தானே ரேப்காரோணகாரஸ்தானே னகாரஸ்ச. இலங்கைசெற்றாய் - லங்கையை ஸம்ஹரித்தவனே, லங்காஸம்பந்தம் ஐஹிகமாமுஷ்மிகம், மராமரம் - ஸாலவ்ருக்ஷங்களுடைய, பைந்தாள் - பருத்தவடிகளுடைய, அதிஸூக்ஷ்மங்களான ஸப்தஸங்க்யாகங்களுடையவென்றபடி. ஏழும் - ஸப்தகமும், உருவ - உருவும்படி, ஒருவாளி - ஏகபாணத்தை, கோத்த - ஸந்தித்த

மூ—கொந்தார்தண்ணந்துழாயினையமுதே யுன்னையென்னுள்ளே
குழைத்தவெம்* மைந்தாவானேறேயினியெங்குப்போகின்
றதே* * * * * ||௯||

ஆ—மாகக்காட்டியருளி யுன்னையென்னுளளே யொன்றாகக்குழைந்தருளினநீ இனியெங்கேபோவது;போவெனென்றால்தான் போக முடியுமோ?வென்கிறார் * * * ||௯||

(போகின்ற) ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஹிதஞ்செய்யும் நன்மையையும் ப்ரியஞ்செய்யும்நன்மையையும் தான்தனக்குச்செய்யும்நன்

இ—உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) அமுதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) எந்தா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காட்டியருளியென்று) இங்கே யெந்தாயென்கிறது ஸ்வாமித்வகார்ய ஸம்ரக்ஷணபரமென்று கருத்து. உன்னையித்யாதிவாக்யம். இனியெங்குப்போகின்றதே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (போவெனித்யாதியால்) ||௯||

பத்தாம்பாட்டு.

தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) தந்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விதேத்யாதியால்) ஸர்வாத்மாக்களுக்குமென்றது இங்கேயும்

ப—க்கினவனை, ஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷஸமமாயிருந்த ஸமயத்திலே வாணத்தைக் கோத்தாப்போலே ஸநாயாஸேந வெபநம்பண்ணினவனையென்றபடி. வில்லா-யாநுஷ்க்னை, வில்லுடையவன்-வில்லான், கொந்தார்-வத்துவம்ஸம்மான, தண்ணந்துழாயினாய்-ஸீதஸ்வாநுரதஸௌவிளையுடையவனே, வானேறே-பரமவ்யோமவாஸமவனே, அமுதே-நித்யபோக்யனே, எந்தாய்-இந்த்ரியவ்யவஸ்தாதிகளை எனக்கனுஷ்விபபிக்கும் ஸ்வாமியானவனே, உன்னை, என்னுள்ளே-ஹ்ருதயஸ்தலத்திலே, குழைத்த-விஸ்லேஷாஸஹமாம்படி மாஸநைவிஞைக்கின, என்மைந்தா-ஹ்ருதய யாவாவே, என்னோடுஸம்ஸ்லேஷத்தாலே நவீக்ருதயௌவநனே யென்றபடி. இனியெங்குப்போகின்றது- ஐகஸ்வாமெங்கேபோவது, ஓரிடத்திலும்போகக்கூடாதென்றபடி. * ||௰||

மூ—போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள் போகுகாலங்கடாய்த
ந்தை யுயி* ராகின்றாயுன்னைநானடைந்தேன் விடுவேனோ*
பாகின்றதொல்புகழ்மூவுலகுக்கும்நாதனே பரமா தண்வேங்
கட* மேகின்றாய்தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியனே* ॥௰॥

ஆ—மையையும் ஸர்வகாலமும் எனக்குச்செய்தருளும் ஸஹா(வ்)ஸ
னாய், நிரவதிகநித்யவிஜ கல்யாணகுணவிசிஷ்டனாய், ஸர்வலோக
சேஷ்வானாய், நிரஸ்தஸாம்யாதிகனாய், திருமலையிலே புகுந்தருளி

இ—கலயிகரும், உயிர்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(தானித்யாதியால்) ஆத்மஸ்வரூபத்தை ஸம்ரக்ஷிக்கிறார் (ஸர்வகா
லமுமென்று) ஆகின்றாயென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(எனக்கித்யாதியால்) பாகின்றதொல்புகழென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) மூவுலகுக்கும்நாதனே யென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பரமாவெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்),
தண்டுழாய்விரைநாறுகண்ணியன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஈ—பாகின்ற - வ்யாபியாநின்ற, ஸர்வலோகவ்யாபிகளான
வென்றபடி. தொல் - அநாதிகளான, புகழ் - கல்யாணகுணங்க
ளையுடையவனை, மூவுலகுக்கும் - த்ரிலோகத்திற்கும், த்ரிவிதசே
தநாசேதநங்களுக்குமென்றபடி. நாதனே - நாயகனே, பரமா -
நிஸ்ஸமாப்யதிகனே, தண் - சீதளமான, ஸம்ஸாரஸ்ரமஹரமான
வென்றபடி. வேங்கடம் - வேங்கடாசலத்தை, மேகின்றாய் - வ
சியம்பண்ணுமவனே, வேங்கடாசலத்திலே ஸாந்நித்ய வா
ஸம் பண்ணுகிறவனேயென்றபடி. தண்டுழாய் - உத்க்ருஷ்டமாஹ
ஹர்ஷத்தாலே ஸத்யசீதளமான துளஸியினுடைய, விரை
நாறு - பரிமளத்தாலே வாஸிதமான, கண்ணியனே - மாலைத்தை
யுடையவனே, கண்ணியுடையவன் கண்ணியன், போகின்றகாலங்க
ள் - ப்ரவ்ருத்தகாலங்களிலே, வர்த்தமானகாலங்களிலேயென்றபடி. போய
காலங்கள் - அதீதகாலங்களிலே, போகுகாலங்கள் - பவிஷ்யத்காலங்க
ளிலே, தாய் - மாதா, தந்தை - பிதா, உயிர் - ஆத்மா, ஆகின்றாய் -
இவரெல்லாருமாகாநிற்கிறவனே, உன்னை, வணவமியனை உன்னை,
நான் அடைந்தேன், விடுவேனோ - ஒருநாளும் விடேனென்றபடி. ॥௰॥

மூ—கண்ணித்தண்ணந்துழாய் முடிக்கமலத்தடம் பெருங்கண் ணனைப்புகழ்* நண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன் சொன்ன* வெண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள்ளிவையு

ஆ—எனக்குங்கூட ஸாத்மமாம்படியான ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்த உன்னைநான் அடைந்தேன்; இனிவிடுவேனோவென்றுகொண்டு தாமெம்பெருமானோடே கலந்தகலவிக்கருத்தம்மாலுமவனாலும் வேறு ஸராத்தாலும்லொழிவில்லையென்கிறார். * *௰ம

(கண்ணி) எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்ய ஸ்வாமித்வ ஸ்வா

இ—செய்கிறார் (ஸாரத்ஸ்தாதியால்) இத்திருவாய்மொழியின் ஸாரத்தை உபஸம்ஹரிக்கிறார் (தாமித்யாதியால்) அதாவது இனி ஸம்பந்தஸ்வரூபஜ்ஞனைக்கு ப்ராப்தியில்லையென்று தாத்பர்ய மென்றுகருத்து. * * * * ௰ம

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரபந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) விஸ்ருதிஸ்வபத்தாலே துழாய்முடிய னென்றது ஸர்வவிஸ்ருதிக்கும் உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. முடி-கிரீடம், (ஸ்வாமித்வத்தாலே) புகழ்ஸ்ஸூம்வ்யாவ்யாதிம். (ரூபத்தாலே) கமலத்தடம் பெருங்கண்ணனென்று திவ்யமங்கள விக்ரஹத்திற்கும் உபலக்ஷணமென்றதாயிற்று. இங்கே திவ்யாத்மஸ்வரூபமும் ஸங்க்ரஹமென்கிறகருத்தாலே ஸௌசீல்யஸ்வபம்.

ப—கண்ணி - ஶ்லாக்யமான, தண்ணந்துழாய் - ஶீதளஸார்த்ர தாமத்தையுடைய முடி - கிரீடத்திலேயுடையவனை, கமலத்தடம் பெருங்கண்ணனை - சுத்தவிமாம தீர்க்கலோசனனை, புகழ் - அவனுடைய கல்யாணகுணங்களை, நண்ணி - கிட்டி ஸம்ஸ்ருதிவித்தென்றபடி. மாறன் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் மாறனென்கிறகுலப்பெயரை உடையரான ஸ்ருதீகாரஸ்வகாதி வர்ணஸ்துதிகொண்டவன், சொன்ன - இதுபத்துக்குவிசேஷணம், எண்ணில் - விஷயில், சாதனாபாவத்தி லென்றபடி. சோர்வில்-குறையில்லாத, அநுஸந்தித்தவிஷயத்தில் குறையில்லாதே பேசப்பட்டதான வென்றபடி. அந்தாதி - அந்தாதியான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர்பத்து - அதிதீயமான இப்

மூ—மோர்பத்திசையோடும்*பண்ணிற்பாடவல்லாரவர்கேசவன் றமரே* * * * * * * ||கக||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— விசேஷங்களை உள்ளபடியே அநுஸந்தித்து அநுஸந்தித்தபடியே சொன்ன இத்திருவாய்மொழியை யிசையோடு பண்ணிலே பாட வல்லார்க்கு கேசவன் தமரென்னுமிவ்வாகாரம் அல்லதாகாராந்தர மில்லையென்கிறார். * * * * * ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—நண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உள்ளவித்யாதியால்) எண்ணில்சோர்வில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அநுஸந்தித்தபடியேயென்று) கேசவன்தமரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேசவனித்யாதியால்) நநு இத் திருவாய்மொழி ஸர்வேச்வரத்வஸூசகமென்று உபக்ரமத்திலே சொல்லி உபஸம்ஹாரத்திலே ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளைச் சொல்லிற்றென்கை விருத்தமன்றோவென்னில்; ஸர்வேச்வரத்வஸூசகம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதானமானாலும் அதுக்கு சேஷமாய் ஸ்வரூபரூபகுணாதிகள் வாச்யங்களாயிருக்கிறபடியை இப்பாட்டிலே சொல்லுகிறதாகையால் விரோதமில்லையென்றுகருத்து. * * * ||கக||

ப— பத்துப்பாட்டை-, இசையோடும்-ஸ்ருத்யாகாரத்தோடே, பண்ணில்-ஷட்ஜாதிஸ்வரத்திலே, பாடவல்லார்-பாடஸமர்த்தரானவர்கள், கேசவன்றமரே - கேசவனுக்கு தாஸரா யிருப்பரென்றபடி, கேசவனென்கிறவிடத்திலே னகாராத்பரஸ்ய தகாரஸ்ய றகார: சாந்தஸ:. இசை - ஸ்ருத்யாகாரம், பண் - ஸ்வரம். * ||கக||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநவேத்ய ஸ்ரீசைலேச ராமாநுஜஸத்தேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(வைகுந்தா.)

ஸ்வாஸ்வாத³வ்யாபகத்வாச்ச்²ரிதவிஷயதயோ: நைக
போகப்ரதாநாத் த்யாகாநர்ஹப்ரகாஶாத் ஸ்வீயப
ரிசரணஸ்வீகாரத்பாபஹாநாத் । ஆயாஸாயாஸ
வ்யபேக்ஷாத்விரஹபயக்ருதே ரவிஶ்லேஷாத்³யோ
கா³ந்நித்யானேகோபகாராத் ஸவிரஹவகிதம்ப்ரெ
க்ஷதாம்ஹோராக³மாக்ஷம் ॥ ௨௮ ॥

(ஸ்வாஸ்வாத³வ்யாபகத்வாத்) வைகல்தோறு மமுதாயவானே
றே - தன்னுடைய நிரதிஶயபோக்யதையை ஜ்ஞாபநம்பண்
ணுகையாலும், (ஶ்ரிதவிஷயதயோ:) எங்கும் பக்கநோக்கறியா
ன் - ஆஶ்ரிதஜநத்தைவிட்டு அந்யத்ரகண்வைக்க மாட்டாமையா
லும், (நைகபோகப்ரதாநாத்) நாம்மருவிநன்கேத்தி யித்யா
தி - ஆஶ்ரிதர்தன்னைக்கிட்டி ஸ்தோத்ரம்பண்ணி ஸேவிலேஷிக்த்
து நிரோயவணங்கி ஹ்ருஷ்டராய்க்கூத்தாடும்படி அநேகவியா
நாஸவத்தைக் கொடுக்கையாலும், (த்யாகாநர்ஹப்ரகாஶாத்)
உன்னையெங்ஙனம்விடுகேன் - தன்னைவிடுகைக்கு ஸம்பாவநை
யில்லாதபடி ப்ரகாஶிக்கையாலும், (ஸ்வீயபரிசரணஸ்வீகாரா
த்) உனதந்தமிலடிமையடைந்தேன் - ஆத்மதாஸ்யத்தை நிலைநி
றுத்துகையாலும், (பாபஹாநாத்) முன்னைத்தீவினைகள் முழு
வேரரிந்தனன்யான் - விரோதிகளான பாபங்களை ஸவாஸந
மாகப்போக்குகையாலும், (ஆயாஸாயாஸவ்யபேக்ஷ:) முடியா
ததென்னெனக்கேலினி- ஸம்பந்திஸம்பந்திகளும் உத்தீர்ணராம்
படி ஆயாஸமானகார்யத்தை ஸாதிக்கையாலும், (விரஹ
பயக்ருதே:) உன்னையென்னுள்நீக்கேலெந்தாய் - "விட்டுப்பிரிய
ப்போகிறான்" என்கிற அதிஶங்கையை விளைவிக்கையாலும், (அ
விஶ்லேஷாத்³யோகாத்) உன்னையென்னுள்ளேகுழைத்தவெம்மை
ந்தா- ஆத்மாவோடே ஏகதத்வமென்னலாம்படி கலந்திருக்கையா
லும், (நித்யானேகோபகாராத்)போகின்றகாலங்களித்யாதி-காலத்
த்ரயத்திலேயும் மாதாபிதாக்கள்பண்ணும் உபகாரங்களையும்,

தான்தனக்குப்பண்ணிக்கொள்ளும் உபகாரங்களையும்பண்ணுகை யாலும், எம்பெருமானை "வைகுந்தாமணிவண்ணனே" யென்கிற ச்லோகத்திலே ''க்ருத்ரிமர்நம்மைவிடிற்செய்வதென்''னென்கிறவதிசங் கையுடையவனாக ஆழ்வார் அநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ௨௮॥

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஆறாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

* இருபத்தினாலாயிரப்படி. *

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— தம்முடைய ஜ்ஞாதிபந்துக்களுங்கூட ஸம்பந்தம்பயத்தால் உதீர்ணரானார்களென்று முடியாததென்னெனக்கென்கிற பாட்டிலே சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலும் அத்தைச்சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலித்ரியால்) அதையே விஸ்தரிக்கிறதாகையாலே புநருக்தியில்லையென்றதாயிற்று. இத்தால்ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்வஜநஸாஹ்ருத்யமென்கிற ஸம்ரக்ஷணம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று, *

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

மூ — கேசவன்றமர்கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு* மாசதிரிதுபெ
ற்றுநம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா* வீசனென்கருமாணிக்க

அ — (கேசவன்றமர்) என்பக்கலுள்ள ஸம்பந்தத்தாலே என்னோடு ஸம்பந்தித்தாரெல்லாரையுங்கூட விஷயீகரித்தருளினனென்று ஹ்ருஷ்டமானபொருளை விவரிக்கிறது. ஸர்வேச்வரனாய், நிரதிசயஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணகணங்களைப், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாயெனக்கு ஸ்வாமியாயிருந்த நாராயணனாலே பெரு

முதற்பாட்டு.

இ — ஈசனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) என்கருமாணிக்கம் என்செங்கோலக்கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) ஆச்ரிதபூதத்தாலே லாவண்யாதிவிக்ரஹகுணங்கள் விவக்ஷிதங்கள். விண்ணோர்நாயகன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) எம்மான் என்கிறதையுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) நாராயணனாலே ஆனார்களென்று சேஷம். கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெருநேத்யாதியால்) பெருகுநாவி என்றது ஜாதாவித்யாதிப்ரமாணவாதல்; மாத்ருபித்ருத்யாதிப்ரமாணவாதல்; என்றபடி. பாட்டில்பிறப்பு சப்தம் ஜநநிஷ்ப்ராஸாயாரணமென்றுகருத்து. தமக்குக்கீழும்மேலும் ஸப்தஸப்தபரார்ஷகோத்ரத்திற்கு ஸம்பந்தஸம்பாதக

ஸ — ஈசன் - ஸர்வேச்வரனான, என்கருமாணிக்கம் - ஸ்வீயநீலரத்னமான, என்செங்கோலக்கண்ணன் - ஸ்வீயசோபிதஸாரஸநயனனான, விண்ணோர்நாயகன் - நித்யஸூரிநாயகனான, எம்பிரான் - எனக்கு உபகாரகனான, எம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான நாராயணனாலே - ஸ்ரீமந்நாராயணனாலே, இவ்விடத்தில் நாராயண சப்தத்தை பூர்வர்களெல்லாரும் வாத்ஸல்யபரமாக யோஜிப்பார்கள் கீழ்மேலேரேழெழுபிறப்பும் - கீழேழுஜந்மங்களும் மேலேழுஜந்மங்களுமான, எமர் - ஸ்வீயர், கேசவன்றமர் - ஸ்ரீஹரிபக்தஸஹிதயா ஸர்வேச்வராதீனனவனுக்கு தாஸ

மூ— மென்செங்கோலக்கண்ணனென்விண்ணோர்* நாயகனெ
ம்பிரானெம்மானாராயணனாலே* * ||க||

ஆ—கெநாவிஷகாரேண ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தயாஸ என்
னோடு ஸம்பந்தமுடையாரெல்லாரும் ஸமஸ்த கல்யாணர்கள்.
தஸம்பந்தியினாலே ஸமஸ்த கல்யாணகுணமான ஸ்ரீவை
ஷ்ணவஸ்ரீ நமக்கு விளையும்படியே இருக்கின்றார். * ||க||

(நாரணன்) ஈசனென்று ஸ்ரூஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை

இ— முண்டாயிற்றென்று பாட்டிலேசொல்லியிருக்க ஸம்பந்தமு
டையாரெல்லாருமென்று ஸாமாந்யமாக உரைப்பானேனென்னில்;
"ஸகாஷட்விகளஜேபஸ்ஸிந்துஷாகாகாஸ । கல்ஜாஸாய
தோதாதஸ்தஸ்தஸ்தஸ்த"என்று சிடாசுமிரூணாதத்திற்கி
த்தனைஷ்ஸஸமுண்டானால் ஸமஸ்தாருபணஷஸஸத்திற்கு வசி
ஷ்டமில்லையென்னுமிடம் கெஜாத்வஸிஸ மாகையாலேபாட்டில்
சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. கேசவன்றமரென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த த்ராஷியால்) மாசதி
ரிதுபெற்று என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தஷித்ரா
ஷியால்) சுஸ்ஜீபாநாம்ஸமஸ்தகல்யாணகுணாஸத்தாலே யென்
றபடி. ஊதூவுத்திலேயென்று வாசகம். கசுவுபத்திலே
யென்றபடி. நம்முடையவாழ்வு என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்த த்ராஷியால்) வாய்க்கின்றவா என்கிறதை
யுரைக்கிறார் (விளையுமென்று) * * ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டிலே ஸஜநஸாஹ்யஸம் சொல்லக்காணமையா
லிபபாட்டிங்கே ஸமதநோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஈசனி

ஸ—ராணர்கள். இருமாசநிர்- இந்த ஜீவாதாயத்தை, இப்ப
டி ஜீவாஸம் ஸிக்கும்படியான ஊதுவுத்தையென்றப
டி. பெற்று - அடைந்து, நம்முடையவாழ்வு - நம்முடையஸம்
பத்து, வாய்க்கின்ற - வாயாநின்றது. ஸமியா நின்ற தென்ற
படி. ஆ! என்றது ஹா என்றபடி. கஷோ! என்னுமாப்போலே
ஞூபஷித்ராதிகம். * * * * ||உ||

மூ—நாரணன் முழுவேழுலகுக்குநாதன் வேதமயன்* காரணன்
கிரிசைகருமமிவைமுதல்வனெந்தை*

ஆ—உபபாதிக்கிறது. ஸர்வாதாரத்வஸூசனும், ஸர்வஶேஷியுமாய், ஸர்வவேதவேத்யனுமாய், காரணத்திற்கும் க்ரியைக்கும் கார்யத்திற்கும், நிர்வாஹகனுமிருந்துவைத்து எனக்கு ஸௌலப்யமா

இ—த்யாதியால்) ஒருவன் ஸ்ரீவைஷ்ணவனானால் அவனுடைய ஸர்வ ஸ்வாதந்த்ர்யமெல்லாம் முடிந்ததாகக்கூடுமோ என்கிற ஸம்சயத்தை பரிஹரிக்கைக்காக கீழ்ப்பாட்டிலே ஸாமான்யமாக தாம் ப்ரஸ்தாவித்துவைத்த ஸம்ஸாரத்தை உபபாதிக்கிறதாகையாலே ஸஜாதீயஸம்ஸ்கரணவிஷயவிஷயமாகையாலே இப்பாட்டு இங்கே ஸங்கதமென்று கருத்து. அவன் ஸம்ஸாரத்தைகையால் ஒருவன் வைஷ்ணவனானவாறே யவனுடையஸகலமுமெல்லாம் உத்தீர்ணமாக்குவனென்று தாத்பர்யமென்று கருத்து. நாரணனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வ-த்யாதியால்) ஸர்வஸ்வத்திற்காதாரமும் விவக்ஷிதமாய் ஸர்வஸாக்ஷிகஸ்வாதந்த்ர்யமாயிருக்கிறதென்றுகருத்து. முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இரண்டாம் ஸர்வ-த்யாதியால்) வேதமயன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மூன்றாம்ஸர்வ-த்யாதியால்) கிரிசை ஸ்வரூபத்தைபுரைக்கிறார் (க்ரியைக்குமென்று) கருமமென்கிறதைபுரைக்கிறார் (கார்யத்திற்குமென்று) இவ்விடத்தில் கருமஸ்வரூபம் க்ரியதஜதிக்கர்ம என்று கர்மணிவ்யுத்பத்தியாலே நிஷ்பன்னமான கர்மஸ்வரூபத்திற்கு பர்யாயமென்றுகருத்து. காரணம்-உபகரணாதி, க்ரியை-வ்யாபாரநிர்வாண வ்யாபாரம், கார்ய-ஸம்ஜ்ஞ்யவ்யாதிப ஸ்த, இவைமுதல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார், (நிர்வாஹகேத்யாதியால்) எந்தை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்- (எனக்கித்யாதியால்) என்மாதவன் என்கிறவிடத்தில்

ப—நாரணன் - நாராயணனான, முழுவேழுலகுக்கும் - க்ருத்ஸ்னமான ஸப்தலோகத்திற்கும், நாதன் - நாயகனான, வேதமயன் - வேதப்ரதிபாத்யனான, காரணம் - க்ரியாஸாதநம், கிரிசை - க்ரியை, கருமம் - கர்மம், ஸ்வர்க்கஸாதநாதிகார்யமென்றபடி. இவைமுதல்வன் - இவையெல்லாவற்றிற்கும் நிர்வாஹகனான; இது

மூ—சீரணங்கமர்பிறர்பலருந்தொழுதேத்தநின்று* வாரணத்
தைமருப்பொசித்தபிரானென்மாதவனே* ॥௨॥

ஆ—சைக்காக பெரியபிராட்டியாரும் அயர்வறுமமரர்களுந் தொழுதேத்த அதினாலே ஸாவயிக்கவையனுப்நின்று வாரணத்தைமருப்பொசித்த பிரான் மாதவனாலே எமரேழெழுபிறப்புங் கேசவன்தமராயிற்றென்கிறார். * * * ॥௨॥

(மாதவன்) இப்படி எம்பெருமானென்றோடு ஸம்பந்தித்த,

இ—இருக்கிறஎன், ஸ்வைத்தர்க்கு ஸாவமருளிச்செய்கிறார் என்னவுமாம். சீரணங்கு என்கிறதைப்புரைக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) அமர்பிறர்பலரு மென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) நின்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வயித்யாதியால்) பாட்டுக்கு ஸவிஸ்தரமருளிச்செய்கிறார் (எமரித்யாதியால்) எந்தையென்கிறதற்கு ஸாவமருளிச்செய்கிறாரென்னவுமாம். கேசவன்தமராயிற்று என்று- கேசவன்தமர் என்கிறவிவ்வளவும் உண்டாயிற்றென்றபடி. பிறப்பு ஸப்தஸங்கமாகையால் எமருடையவெழெழுபிறப்பும் கேசவன்தமராயிற் றென்றந்வயித்ததாகவுமாம். ஸிஷ்டம் ஸ்பஷ்டம். * * * ॥௨॥

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

ஸ்வஜநஸம்பந்தஞ்சொல்லாமையாலே இப்பாட்டிங்கே ஸம்பந்தமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்)

ஸ—மாதவனுக்குவிஶேஷணம். சீரணங்கு-ஸ்ரீதேவி, அணங்கென்றுந்தெய்வப்பெண். ஸ்ரீயாகிற தெய்வப்பெண்ணென்றபடி. பிறர் - அந்யரான, ஸ்ரீஸூக்திகரான என்றபடி. பலர் - பஹுக்களான அமரரும் - தேவரும், நித்யஸூரிகளுமென்றபடி. தொழுது - அஞ்ஜலித்து, ஏத்த - ஸ்துதிக்க, ஸ்துதிபாநின்றவாறே யென்றபடி, நின்று - வஸிக்கவைதேனுப்நின்று, வாரணத்தை - கஜத்தை குவலயாபீடத்தையென்றபடி. மருப்பு - தந்தத்தை, ஒசித்த - முறித்தவனான, கஜத்தை தந்தத்தைமுறித்தானென்று. ஸவ்யவியஜி ஸக்கரமோசம்- ஸ்ரீபாகவதத்திலே யெங்குமுண்டு, பிரான் - உபகாரகனான, என்மாதவன் - ஸ்ரீயப்பதியான, எந்தை - ஸ்வஸ்வாமீ, ஸ்ரீயஜ்ஞோத்தாரகனென்றுகருத்து. ॥௨॥

ரு—மாதவனென்றதேகொண்டென்னையினியிப்பாற்பட்டது*
யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்றென்னுட் புகுந்திருந்து*

அ—ரையுங்கூட விஷயீகரிக்கும்படி என்னை வைஷ்ணவனுக்கு கைக்குமைகதவான என்பக்கலுள்ள சதிராகிறதென்னென்னில்; அதின்னதென்று சொல்லுகிறது. யஶோதாபிராட்டிவயிறு வாய்த்

இ—இப்படியென்றது "கேசவன்றமர்" என்கிறபாட்டில் ஆஶ்ரீத்வா என்றபடி. சதிரென்றுஸாமாந்யமாகச்சொன்னவர்த்தத்தை விஶேஷிக்கிறதாகையாலே, கேசவன்றமரென்கிறபாட்டிற்கு ஶேஷமாகக்கொண்டிப்பாட்டும் ஸ்வஜநஸமாஶ்ரயண பர்வமாயிருக்கையாலிங்கே ஸம்பந்தமென்றதாயிற்று. மாதவனென்றதே கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யஶோதையெத்ர திகொண்டென்னுமளவாலே) யஶோதாவென்கிறதற்குச் சொல்லவென்கிறதோடக்கியம். மாதவனென்றதேயென்கிற ஸம்பாரணத்தாலே ஸர்வஜ்ஞாநசக்த்யாதி ஸௌஶீல்யாதிகளில்லையென்று தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. பிராட்டிவசீகரமாயிருப்பாரெல்லாரும், மாதவனென்றிவள் ஸம்பந்தத்தாலேயிறே யவனைச்சொல்லுவது. 'ஜ

ப—மாதவனென்றதே - ஶ்ரீயபதியென்று யஶோதா நான்சொன்ன வுக்திமாத்ரத்தையே, கொண்டு - ஆலம்பித்து, இனி - இதஃபரம், இப்பாற்பட்டது - இவ்வுக்திக்கு மேற்பட்ட கார்யமெல்லாம், யாது - எவ்வகைப்பட்ட, அவங்களும் - அவத்யங்களையும், விஶேஷிதநிஷித்தாநுஸம்யாநாதி ஸர்வாவத்யங்களையுமென்றபடி. சேர்கொடேன் - சேரவொட்டேன், என்று - இப்படிஸங்கல்பித்து, இதுக்கென்னுள் புகுந்தென்கிறதோடே அந்வயம். செந்தாமரைக்கண் குன்றம் - உதிஷ்யஶ்ரீயாலே காருண்யரஸப்ரவாஹனுப் பர்வதம்போலே ஸம்ஸ்திதியான, தீது - அநாதிதோஷத்தையும், அவம் - ஆகந்துகமான ஸநஹதாநஸம்யாநதோஷத்தையும், கெடுக்கும் - நசிப்பிக்குமவனை, அமுதம் - போக்யனை, எம்மானென்கோவிந்தன் - ஸ்வஸ்வாமியான கோவிந்தன், என்னுள்புகுந்து - ஹ்ருதயத்தை ப்ரவேசித்து, இருந்து - ஸ்திதிப்ரதிஷ்டனாய், கோது - த்ருணாதி ஸம்ஸர்க்கதோஷ

மூ—தீதவங்கெடுக்குமமுதஞ்செந்தாமரைக்கட்குன்றம்* கோதவ
மில்லென்கன்னற்கட்டியெம்மானென்கோவிந்தனே* ||௯||

ஆ—தார் அச்சொன்மாத்திரத்தையேகொண்டுமெய்யேபிராட்டிவ
ஸ்மஹமாயிருப்பாரைப்பார்த்தருளும் பார்வையாலே என்னை
ப்பார்த்தருளி. இவரையாகாதேதான் நெடுங்காலமெல்லாமுமிழந்த
தென்றிழந்தகாலத்தை யநுஸந்தித்து சோகித்து, பின்னை
நெடும்போதுகூட ஸஹவாஸனைப், போனகாலத்தை இனிச்செய்
யலாவதில்லையிறே இனியிப்பாலுள்ளகாலமாகிலு மென்னைவிடே
னென்று நிரதிசயவாத்ஸல்யத்தை யுடையனாய், நிரதிசய
போக்யனைப், ஆஸ்ரிதஸுலபனைப், ஸர்வகாரணிகனா
யிருந்த எம்பெருமானென்னுள் புகுந்திருந்து, என்பக்கலுள்ளஸ்
ஸம்ஸ்லேஷவிரோதியான ஸர்வவிதபாபதோஷத்தையும்,

இ—ஆசாரயிதவ்ய வேதிஹவத்ஸம்பம்யஸ்ருஷ்ட்யாஹரிம்வந்தே"
என்றாரிறே ஸ்ரீபட்டர். செந்தாமரைக்கண்ணனென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீ
வத்ஸகாமர்மருளிச்செய்கிறார்(மெய்யேயி த்யாதியால்) இனியிப்பா
ற்பட்டதென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஸ்லேஷிக்கிற ஸம்ஸங்களையருளிச்
செய்கிறார் (இவரையி த்யாதியால்) இனிஇப்பாற்பட்டது என்கிற
தையுரைக்கிறார் (இனியிப்பாலி த்யாதியால்) என்னைபாதவங்களு
ஞ்சேர்கொடேனென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்
னையி த்யாதியால்) செந்தாமரைக்கட் குன்றமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயெ த்யாதியால்) அமுதமென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யத்வ
ஞ்யென்று) கோவிந்தனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஆஸ்ரிதெ த்யாதியால்) ஸர்வகாரணிகஸ ஸம்ஸ்லேஷ
மென்றுகருத்து. தீதவங்கெடுக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (என்பக்கலுள்ளவி த்யாதியால்) தீதென்றும், அவ
மென்றும், தோஷவாசிகளாகையாலே யொன்று ஸர்வவித
பாபதோஷவாம். மற்றது ஸஹஜபாபதோஷவாமெ
ன்றுகருத்து. ஸர்வவிதபாபமென்றது — அநாதியென்றபடி.

ஸ—மும், அவம் - பாகவதவிஷயக்ருததோஷமும், இல் - இல்லா
த, என்கன்னல்கட்டி — தீயமான இக்ஷுரஸவிகாரன், நிர்தோ
ஷதீயஸங்க்ரஹவம்பமானன் என்றபடி. * * ||௯||

மூ— கோவிந்தன் குடக்கூத்தன் கோவலனென்றென்றே குனித்து
த்*தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத் திருத்தியென்னைக்கொண்டெ

ஆ— ஸகலக்ருதமான தோஷத்தையும் போக்கி, எனக்குபகாரகனானவனென்கிறார். * * * ௩॥

(கோவிந்தன்) இப்படியென்னுள்ளே புகுந்திருந்து தன்னுடைய குணசேஷ்டிதங்களை பேத்திக்குனிக்கும்படியாகவும், தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தையும் ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற தன்னுடையவைலக்ஷண்யத்தையும் பாடியாடும்படியாகவு மென்னைத்தி

இ— அதாவது:— ஸர்வஜ்ஞாதிப்ரவஸம்ஸாரம். ஸகலக்ருதமாவது- ஸ்வநிக்ஷேபரக்ஷணஸமர்த்தமான ஈதமல் தாநஸம்யாநம், என்கண்ணற்கட்டியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கிதாதியால்) இம்மஹாலாபங்களையெல்லாம் பெறுகைக்கென்பக்கலுள்ள சதிராவது; மாதவனென்கிற உக்தோத்தரம் என்றதாயிறென்றுகருத்து. * * ௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டோடேயிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியை ஸூசிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதாதியால்) கோவிந்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (குணஸம்பூத்தாலே) குடக்கூத்தன் கோவலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேஷ்டிதஸம்பூத்தாலே) என்றென்றே குனித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தியிதாதியால்) தேவுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தன்னிதாதியால்) தன்னையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேதாதியால்) ஸ்வரூபத்தையுமென்றது -

ஸ— கோவிந்தன்-ஸௌலிநன். ஆஸ்ரிதஸுலபனென்றபடி. குடக்கூத்தன்-க்ஷீரகும்பத்தைத்தலையிலே வைத்துக்கொண்டு கூத்தாடுமவன், கோவலன்- கோபாலன், என்றென்றே-இப்படிச்சொல்லிச்சொல்லிக்கொண்டே, குனித்து -நர்த்தித்து, தேவும் - தேவத்தையும்; ஸௌலப்யத்தையுமென்றபடி. தன்னையும் - ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யனான தன்னையும், பாடி - ஸ்துதிமயத்தாலேஸாநம்பண்ணி, ஆட - அபிநயத்தேடேடிக்கும்படி, திருத்தி - இரும்பைபொன்னாக்கினாப்போலே நன்றாகப்பண்ணி, என்

மூ—ன் * பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தெமரேழேழ்பிறப்பும் * மே
வுந்தன்மையுமாக்கினான் வல்லனெம்பிரான் விட்டுவே * ॥௪॥
விட்டிலங்குசெஞ்சோதித்தாமரைபாதங்கைகள்கண்கள் * வி

ஆ—நந்தியிப்படியென்னை விஷயீகரித்து, பின்னையென்பக்கலுள்ள ஸம்பந்திகளையெல்லாம் போக்கியவ்வளவில் பர்யவஸியாதே என்னோடு ஸம்பந்தமுடையாரையுங்கூட என்னைப்போலேதன் திருவடிகளை ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவராக்கினான், வல்லன், வல்லனெம்பிரான், வல்லனெந்தாய், வல்லனென்னப்பன் வல்லனென்றென்று அவனைப்புகழுகிறார். * * ॥௪॥

(விட்டிலங்கு) இப்படியென்னை வைஷ்ணவனாக்குகைக்குத்தா

இ—ஸ்வரூபவைரூப்யாபாதகமான ஸாமர்த்யத்தையுமென்றபடி. என்னைக்கொண்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (இப்படியென்னையித்யாதியால்) என்பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) எமரேழேழ்பிறப்புமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவிலித்யாதியால்) மேவுந்தன்மையுமாக்கினானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டு மாசதிரை விவரித்தாப்போலே யிப்பாட்டு கேசவன்தமரென்கிற வசத்தினர்த்தத்தை யென்னைப்போலே குனித்துப்பாடியாடும்படி யாக்கினானென்றிப்படி விவரிக்கிறதாகையாலே பின்னேகஸம்கதமென்று கருத்து. ॥௪॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதி

ப—னைக்கொண்டு - இப்படியென்னை ஸ்வீகரித்து, என்பாவந்தன்னையும் - ஸகலபாபத்தையும், பாற - ஓடும்படி, கைத்து - துரத்தி, எமர் - ஸம்பந்திகளான, ஏழேழ்பிறப்பும் - கீழேழுஸந்ததியையும் மேலேழுஸந்ததியையும், மேவுந்தன்மையுமாக்கினான் - தன்னையே ஸம்ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவமுடையனாகப்பண்ணினான், எம்பிரான் - ஸர்வோபகாரகன், விட்டு - விஷ்ணுவானவன், வல்லன் - ஸமர்த்தன். * * * * ॥௪॥

விட்டு - விஷ்ணுவான, வ்யாபகஸீலனானவென்றபடி. இது

மூ—விட்டிலங்குகருஞ்சுடர்மலையேதிருவுடம்பு* விட்டிலங்குமதி யஞ்சீர்சங்குசக்கரம்பரிதி* விட்டிலங்குமுடியம்மான்மது சூதனன்றனக்கே* ।ரு॥

ஆ—ன்னழுகை யுபகாரணமாகக்கொண் டென்னுள்ளே புகுந் தருளினானென்கிருர். * * * * ।ரு।

(மதுசூதனே) அநாதிகாலந்தொடங்கி இன்றளவும்வர நான் பிறந்த பிறவிகள்தோறும் என்னைவசீகரிக்கைக்கேடான வடிவு

இ—யால்) இப்படியென்றது-ஸம்ஸாரிகளோடே கூடவென்றபடி. இப்பாட்டில் ப்ரயோஜனத்தில் விட்டுவென்று திருநாமமாய் தா ஸ்ரீயவாசகத்தோடே சுவயிக்கிறது. அந்யாதிருநாமம் முதலாகவ ருகிறபாட்டுக்களின் பேரொளிக்குலையும், விட்டு - என்கிறவிட த்தில் உகாரம் லுப்தமாயிருந்தாலு மிது விஷ்ணுஸப்தவாசியாய மென்றிப்படியுரையிலே நிவர்ஷிக்கப்பட்டது. * ।ரு।

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

ஊழியூழிதோறு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி ருர் (அநாதிகாலமிபால்) என்னைத்தோர்பிறப்பு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (நானிதுவரையில்) எதிர்குழல்புக் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என்னையிதுவரை யால்) அம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (என் னைவசீகரித்தென்று) வசீகரித்தென்கிறதற்கு தந்தருளுகைக்

ஶ—ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விஶேஷணம். விட்டு - நிரவத்யமாய் ப்ரகாஶித்து, இலங்கு, தேஜோரூபமான, நிரவத்யப்ரகா ஶகாந்தியான என்றபடி. முடி - திருவபிஷேகத்தையுடையவனு ன, அம்மான் - ஸ்வாமியான, மதுசூதனன்தனக்கு - ஸர்வேஶ்வ ரனுக்கு, பாதங்கண்கள்கைகள்- பாத நயநகரங்கள், இலங்கு செஞ்சோதித்தாமரை - தேஜோரூபமான ஜ்யோதிர்மயமா ன தாமரைகளாம், தத்ஸத்ருஶங்களென்றபடி. திருவுடம்பு - திவ்யவி க்ரஹம். விட்டிலங்கு - நிரவத்யமாக விளங்காநின்ற, கருஞ்சு டர் - நீலப்ரபாபாஸ்வரமான, மலையே - மேருஸத்ருஶமென்றபடி. சீர்சங்கு - ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யமானது, விட்டிலங்கு - நிரவத்யப்ர காஶமான, மதியம் - சந்த்ரன், சக்கரம் - சக்ரமானது, பரிதி- ஸூர்யன், தத்ஸத்ருஶமென்றபடி. * * ।ரு।

மூ — மதுசூதனையன்றி மற்றிலேனென்றெத்தாலுங் கருமமின்றித்*
துதிசூழ்ந்தபாடல்கள்பாடியாடநின்றூழியூழிதொறு*
மெதிர்சூழல்புக்கெனைத்தோர் பிறப்புமெனக்கே யருள்கள்
செய்ய*விதிசூழ்ந்ததாலெனக்கேலம்மான்றிரிவிக்கிரமனையே॥

ஆ — களைக்கொண்டுவந்து பிறந்தருளி என்னை ஸ்வீகரித்த மதுசூதனனல்லதெனக்கு மற்றொரு ரக்ஷகமில்லையென்றத்யவஸித்து ஸாத்யஸாதநங்களையெல்லாம் விட்டு ஸர்வகாலமும் நின்று துதிசூழ்ந்த

இ — காகவென்கிறதோடே அந்வயம். மற்றிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனககி த்ராஷிபால்) எத்தாலுங்கருமமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உஜி த்ராஷியால்) நின்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வத்ஸ...)

ஈ — ஊழியூழிதொறும் - கல்பகல்பந்தோறும், எனைத்து - அநேகங்களான, ஓர் - ஏகஶப்தத்தாலே அதிதீடங்களான, பிறப்பும் - ஜந்மங்களெல்லாத்திலும், எதிர்சூழல்புக்கு - ரக்ஷாவஸரணோபாயங்களிலே ரக்ஷ்யவஶித்து, எதிர்சூழலாவது - ரக்ஷிஜீவனைப் வந்தாவரித்துக்கொள்ளுகை. நான் ஜநிஷ்யஜந்மங்களிலே பிறந்தால் தானும் ஜநிஷ்யமாணனாய் ஸஹ தரித்துத் தப்பிப்போகவொட்டாதபடி என்னை வளைத்துக்கொண்டென்றபடி. இதுக்கருள்கள் செய்யவென்கிறதோடே அந்வயம். மதுசூதனையன்றி - ஸர்வரக்ஷகனையொழிய, மற்றிலேனென்று - மற்றொருரக்ஷகமுடையேனல்லேனென்றத்யவஸித்து, எத்தாலும் - ஸ்வவ்யதிரிக்தஸர்வத்தாலும், கருமமின்றி - கார்யமில்லாதவனாய், ஸ்வவ்யதிரிக்தத்ருஷ்டாத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வவ்யாபாரரஹிதனாயென்றபடி. நின்று - இப்படி ஸர்வகாலமும் ஸ்திதிஸ்திதனாய், துதி - ஸ்தோத்ரங்களாய், சூழ்ந்த - ஸர்வகுணவ்யாப்திகளான, பாடல்கள் - கேயங்களை, பாடியாட - நான்பாடியாடும்படி, எனக்கேயருள்கள்செய்ய - எனக்கேவிஶேஷாநுக்ரஹம் பண்ணும்படி, அம்மான்திரிவிக்கிரமனை - ஸ்வாமியான த்ரிவிக்ரமனை, எனக்கேல் - எனக்கேதகுதியாக, ஏலுதல் தகுதி, விதி - விதியானது, க்ருபாரூபமான பாக்யமானது, சூழ்ந்தது - சுற்றிக்கொண்டது. ஆலென்கிறஶப்தம் ஹர்ஷபரம். ॥கூ॥

மூ—திரிவிக்கிரமன் செந்தாமரைக்கணெம்மானென் செங்கனிவா*
யுருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிங்கு நிறத்தனனென்றென்று

ஆ—பாடல்கள் பாடியாடுகையாகிற விஷ்ணுஸேவையை எனக்கேதந்தருளுகைக்காக, த்ரிவிக்ரமனை எனக்காகவே க்ருபைபண்ணுகிற விதிசூழ்ந்ததென்கிறார். * * * ॥௯॥

(திரிவிக்கிரமன்) ஸுஸ்பஷ்டவ்யபதேசன், ஸர்வேச்வ

இ—ரியால்) எனக்கேயருள்செய்ய வென்கிறதையுரைக்கிறார் (எனக்கேயித்யாதியால்) எனக்கேல்விதிசூழ்ந்ததென் றயித்துரைக்கிறார் (எனக்காகவேயித்யாதியால்) இஷ்வாகுராஜவம்ஶாவயாதமெனக்கேயாம்படி இதுக்கு ஹேதுவையோவ்யதாரத்தையான வநாதிக்ருபைவெப்புமெனக்கேயாயிற்றென்கிறாரென்றபடி. ஸர்வேச்வரனுக்கு கர்மவஶ்யத்வமில்லாமையாலிங்கு விதிஶப்தம் க்ருபாபரமென்றுகருத்து. ஆனாலித்தை விதிஶப்தத்தாலே சொல்லுவானேனென்னில்; கர்மவஶ்யனுக்கு விதியைத்தப்பவொண்ணாதாப்போலே ஸர்வேச்வரன்தனக்கும் தன்க்ருபையைத்தப்பவொண்ணாதென்கைக்காக வித்தை விதிஶப்தத்தாலே சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. "யாஹர்ஷவிகாஸூ: க்ருபயாவய—வாநுபஸ" என்றாரிறே. இத்தாலே ஸநாதநஸூராயங்களிடக்க வ்யாஜத்தைக்கொண்டு இத்தனைசெய்யக்கூடுமோவென்ன? க்ருபாவரவஶனாகையாலே செய்தானென்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதியும்ஸித்திக்கிறது. * * ॥௯॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திரிவிக்கிரமனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஸ்பஷ்டேத்யாதியால்) ஸர்வேச்வரத்யாதிஷ்டம். உருவிற்பொலி

ப—திரிவிக்கிரமன்:- த்ரிவிக்ரமனை, செந்தாமரைக்கண் - ஸ்பஷ்டம், என் - தீயனை, செங்கனிவாயுருவில் - சாணக்யைஸம்ஹ்ருதயஸந்த்தினுடையரூபத்திலே, காந்தியிலேயென்றபடி. பொலிந்த - ப்ரவ்ருஷ்டமான, ஸயாகாந்தியாலே வாஸாமஸாமியான வென்றபடி. வெள்ளைப்பளிங்கு - பக்ஷஸ்படிகம், லோகத்திலேஸ்படிகம் விருத்தமென்னலாம்படி பகியமேமென்றபடி. இங்கு பளிங்கென்றது திருமுத்துக்களைச்சொன்னபடி. நிறத்தனன் - வர்ணத்தையு

மூ—ள்ளிப்* பரவிப்பணிந்துபல்லூழியூழிநின்பாதபங்கயமே*
மருவித்தொழுமனமேதந்தாய்வல்லைகாணென்வாமனனே ॥௭॥

ஆ— ஹ்ராஂஸ்வாஜ வாஸ வேஷவந், அழகியதிருப்பவளத்தை யு
டையவன், ஸௌஶீல்யவந், இவற்றாலேயென்னை யடிமையாக்கினவ
னென்றுள்ளிப்பரவிப்பணிந்து இப்படியே ஸகலகாலமும் உன்னு
டையபாதபங்கயமே மருவித்தொழும் மனமேதந்தாய் வல்லைகா
ணெம்பிரானே வல்லைகாண்; ஒருவர்க்கும்செய்யமுடியாததை யெல்
லாஞ்செய்யவல்லானொருவனல்லையோவென்கிறார் * ॥௭॥

இ—ந்தவெள்ளைப்பளிங்குநிறத்தனனென்கிறதை ஸம்ஹரிக்கிறார்
(ஸௌஶீல்யவனென்று) எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (இவற்றாலேயித்யாதியால்) பல்லூழியூழி யென்கிற
தையுரைக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) வல்லைகாணென்றுஸ்ரீவ
சனமுகையாலே ஸர்வஸமர்த்தனென்று காட்டுகிறார் (வ
ல்லையித்யாதியால்) என்வாமனனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமித்யாதியால்) உபேயமென்னுமிதை ஸ்
வீகரித்தவனுக்கு ஸகலமும்ஸாத்யமென்கிறாரென்றுகருத்து. ஸ்வ
ஸம்பந்திகளோடேகூட தாம் ஸமஸ்தகல்யாணமாம்படி தம்மு
டையபதிவ்ரத ஸௌந்தர்யத்தைக்காட்டினவித்தாலே யவனைக்கொண்டா
டுகிறாரென்று ஸம்ஹதயஷிப்ரெசெ. இப்படி மேல்ப்பாட்டுகளி
லும்ஸம்ஹதிகண்டுகொள்வது. * * * ॥௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

காமனைப்பயந்தாயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ—டையவன்,விஶேஷகாரி ஸாஹாய்யகாரிணனென்
றபடி. எம்மான் - இவ்வழகாலேயெனக்கு ஸ்வாமியானவன், என்
றென்றுள்ளி - இப்படிநேஸாநுஸந்தித்து, பரவி - ஸ்தோத்ரமாகப்
பேசி, பணிந்து - ஸேவித்து, பல்லூழியூழி - பஹுகல்பமும், கா
லக்ஷேபமெல்லாம், நின்பாதபங்கயமே - ஸ்வஸ்வாமிபாதஸரஸிஜத்தையே
மருவித்தொழும்மனமே - ப்ரியமாய்ப்பண்ணி யடிமைசெய்யும் ஸ்வ
பாவமான, மனமே - நெஞ்சையே, தந்தாய் - ப்ரஸாதித்தரு
ளினாய், என்வாமனனே? வல்லைகாண் - நீ ஸர்வஸமர்த்தனன்றோ ॥௭॥

௲— வாமனனென்மரதகவண்ணன்றாமரைக்கண்ணினன்*
காமனைப்பயந்தாயென்றென்றுன்கழல்பாடியேபணிந்து*
தூமனத்தனனாய்ப்பிறவித்துழதிநீங்கவென்னைத்*தீமனங்கெடு
த்தாயுனக்கென்செய்கேனென்சிரீதரனே* * ॥அ॥

ஆ—(வாமனன்) நிரதிஶயஸௌந்தர்ய ஜ்ஞாநஶக்தியாயிருந்த உன்னுடையவடிவையுமழகையு மநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டு பாடி, உன்திருவடிகளைப் பணிந்துகொண்டு ப்ரதிபந்தகங்களைப் போக்கும்படி என்னுடைய மநஸ்ஸை உன்திருவடிகளல்லது மற்றொன்றறியாதபடி பண்ணினாய்; ஸ்ரீதரனே உனக்குநானென்ன கைம்மாறுசெய்வதென்கிறார். * * * ॥அ॥

இ— (நிரதிஶயேத்யாதியால்) வாமநனென்மரதகவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைவடிவையுமென்று) தாமரைக்கண்ணினனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகையுமென்று) தூமனத்தனனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யேத்யாதியால்) பாடியித்யாதிவாக்யம். பிறவித்துழதிநீங்கவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரதிபந்தகேத்யாதியால்) என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) சிரீதரனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதரனென்று) ஶேஷவாக்யம். ॥அ॥

ஈ—வாமநன் - ரக்ஷணீயவாமநவிக்ரஹனே? என்மரதகவண்ணன் - என்னுடையமரகதவர்ணனே? தாமரைக்கண்ணினன் - தாமரைக்கண்ணனே-கண்ணையுடையவன் கண்ணினன், காமனை - மந்மதனை - பயந்தாய் - ஜநிப்பித்தவனே, என்றென்று - இப்படியநுஸந்தித்தநுஸந்தித்து, தூமனத்தனனாய் - ஶுத்தமநஸ்கனாய், மநஸ்ஸையுடையவன் - மனத்தவன், பாடியே - பாடிக்கொண்டே, உன்கழல் - ஸ்ரீபாதங்களை, பணிந்து - ப்ரணமித்து, பிறவித்துழதி - ஜந்மது:க்கம், ஜந்மப்ரயுக்தது:க்கமென்றபடி. நீங்க - நிவ்ருத்தமாம்படி, என்னை - விஷயாந்தரப்ரவணனாயிருந்த வென்னை தீமனங்கெடுத்தாய் - க்ரூரமநஸ்ஸை நஶிப்பித்தாய், திருத்தினாய், என்சிரீதரனே - ஶ்ரீயபதியானவனே, உனக்கென்செய்கேன் - உனக்கென்ன ப்ரத்யுபகாரஞ்செய்யக்கடவேன். * ॥அ॥

மூ—சிரீஇதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல்
வாய்* வெரீஇயலமர்ந்துகண்கணீர்மல்கிவெவ்வுயிர்த்துயிர்
த்து* மரீஇயதீவினைமாளவின்பம்வளரவைகல்வைக* வரீஇ
யுன்னையென்னுள்வைத்தனையென்னிருடீகேசனே* ॥௯॥

ஆ—(சிரீஇதரன்) ஸ்ரீயபதியானவனே செய்யதாமரைக்கண்ண
னென்றிராப்பகல் வாய்வெருவி யலமந்து கண்கணீர்மல்கி வெவ்
வுயிர்த்துயிர்த்து மருவியிருந்ததீவினைகள்மாள வின்பம்வளர எ
ப்போதுமுன்னையென்னுள்ளே இருத்திவைத்தருளினாய், இப்படி

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ—சிரீதரனென்றது ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஸ்ரீ
யபனித்யாதியால்) ஸ்ரீமான்களுக்கிறே கண்ணழகுண்டாயிருப்பது.
ஸ்ரீயில்லாதார் விருபாக்ஷராயிறேயிருப்பதென்றுகருத்து. ஸக
லீகாரகமாவதேவகமோஷா ராஜ்ஞாஸ்ரீயபாவதோநித்யம்
ஸந்த்யாஸசத்ருபாவ ஸ்ரீநிஷேவாஹ்யாவர்திம । வ்ருத்த்யாசைவ
ஹிவஸ்யஸ்வீகாய நம வேஷாவிதாநாஸதே' என்றாரிறே ஸ்ரீஹ
ரர். மரீஇயதீவினை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (மருவியித்யாதியா
ல்) வைகல்வைகலென்கிறதை ஸம்ரக்ஷிக்கிறார் (எப்போதுமெ
ன்று) வைகல்ஸ்வும் ஸர்வகாலவாசியானுலுமிங்கே ஸர்வகா
லவாசகமென்றுகருத்து. இரீஇவைத்தனை யென்றநுபித்து
ரைக்கிறார் (இருத்தியித்யாதியால்) என்னிருடீகேசனே யென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) "ஹ்ரு

ப—சிரீஇதரன் - ஸ்ரீயபன், ஸகலவ செய்யதாமரைக்கண்ணன்-
ஸ்வாபதாநேஸவ வேவநன், என்றென்று - இப்படியநுஸந்தி
த்து, இராப்பகல் - நக்தம்திவம், வாய்வெரீஇ - வாய்வெருவி, ஸவ
ஸமாக வ்யவதித்தென்றபடி. அலமந்து - விஹ்வலனாய். கண்கள்
நீர் - நயநஜலங்கள், மல்கி - ப்ரவஹித்து, வெவ்வுயிர்த்துயிர்
த்து- உஷ்ணமாக நிஸ்வஸித்து, மரீஇய - மருவிய, வஸிஷ்டமான
வென்றபடி. அநாதிஸித்தமான வென்கை, தீவினை - க்ரூரக
ர்மங்கள், மாள - ஸதாதமாம்படி, இன்பம்வளர - ஆநந்தம்வ
ளர்க்கும்படி, வைகல்வைகல் - ஸர்வகாலமும், என்னுள் - ஹ்ரு
தயத்திலே, உன்னை - நிரதிசயஸௌந்தர்யனானவுன்னை, இரீஇவை

மூ—இருடீகேசனெம்பிரானிலங்கையரக்கர்குல* முருடுதீர்த்த

ஆ—புன்னாகாலே என்னுடைய கரணங்களைப் தோற்பித்தவனே, உனக்கென்செய்கேனென்கிறார். * * ||௯||

(இருடீகேசன்) தன்னழகாலும் செயலாலுமென்னை யடிமை

இ—ஹ்ருஷீகாணீந்த்ரியாண்யாஹுஸ்தேஷாமீசோ யதோ பவாந் ஹ்ருஷீகேசஸ்ததோ விஷ்ணு: க்யாதோ தேவேஷு கேசவ:" என்று வ்யாக்யானமான ஹ்ருஷீகேசசப்தத்துக்கு பர்யாயமாகையாலே இருடீகேசனென்பதுக்கிப்படி தாத்பர்யமாகக்கூடுமென்று கருத்து. பாட்டிலிவ்வர்த்த தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (உனக்கொழியால்) * * * * ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பற்பநாபசப்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னழகாலுமென்று) இலங்கையிலாழி பிராணிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்செயலாலுமென்று) எம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிலாழியால்) இருடீகேசனெம்பிரானென்கிறதின் தாத்பர்யமுமதிலே ஸங்க்ருஹீதமென்னவுமாம். அமரர்பெம்மானென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஸ—த்தனை - இருத்திவைத்தாய், என்னிருடீகேசனே-ஸ்வீயஹ்ருஷீகேசனே. * * * * ||௯||

இருடீகேசன்- ஹ்ருஷீகேசன், எம்பிரான்- ஸ்வீயகரணங்களைத்தன்பக்கலிலே நியமிக்கையாலே எனக்குபகாரகன், இலங்கையரக்கர்குலம் - லங்கையில் ராக்ஷஸருடைய ஸமூஹத்தில், முருடு - வக்ரஸ்வபாவ காடிந்யம், ராவணனைச்சொன்னபடி. ராமனுக்குசயித்ருவமே ஸ்வபாவிகமாய் ... போலே ராவணனுக்குமுறட்டுத்தனமே ஸ்வாபாவிகமென்று கருத்து. தீர்த்தபிரான் - லங்கையில்ஸாரமான விபீஷணாதிகளைப் பாவித்து முரடரான ராவணாதிகளை நிரஸித்துபகரித்தவன், ராவணநிக்ரஹம்போலே ஸ்வீயதோஷங்களின் நிக்ரஹமும் கவடிதமென்றபிப்ராயம். "ததைவ ராவணம் ... வொரம்யொமதோராஜநீஷ்வரம் விஷயக்ராஜானெஹம் நயதி ... நாம" என்று ராமஸ்துதியிலே சொல்லிற்றிறே. எம்மான்-

மூ—பிரானெம்மானமரர்பெம்மானென்றென்று* தெருடியாகி
னெஞ்சேவணங்குதிண்ணமறியறிந்து* மருடியேலும்விடே
ல்கண்டாய்நம்பிபற்பநாபனையே* ॥௰॥

ஆ—கொண்டவன், அபர்வருமமர்களதிபதியென்றென்றவனை பேத்திநினைந்துவணங்கு? இத்தையழகியதாகக்கைக்கொள்ளக்கொண்டுமறந்தும் நம்பி பற்பநாபனை விடாதேகிடாய் நெஞ்சேயென்று

இ—(அயர்வறுமித்யாதியால்)என்றென்று என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றென்றித்யாதியால்) திண்ணமறியறிந்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்தையித்யாதியால்) அழகியதாகக்கைகொள்ளக்கொண்டென்றது - நன்றாகஸ்வீகரிக்கும்படியை யறிந்தென்றபடி. அழகியதாகக்கொண்டென்று வா ராஹாரம். அப்போது நன்றாகத்தெளிந்தென்றபடி. மருடியேலுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (மறந்துமென்று) இங்குமறப்பாவது - ஸௌஶீல்ய ஸ்வாரணாஷாவராதிவமான ஸாதநாந்தரஸம்பந்தம், அந்நஸாதநாந்தரஸம்பந்தத்தாலே விடுவோமென்று தோற்றினாலுமென்றபடி. நம்பியித்யாதிவாக்யம். பாட்டுக்கு ஸங்க்ரஹமாய மருளிச்செய்கிறார் (நம்முடையவித்யாதியால்) தலைக்கொள்ளுகிறார்

ஶ—ஜகத்ஸ்வாமீ, அமரர்பெம்மான் - நித்யஸூரிநாதஸ்வாமி, என்றென்று - இப்படி ஸ்லித்து ஸ்லித்து, நெஞ்சமே - ஹே மநஸ்ஸே? தெருடியாகில் - தெருளுதியாகில், தெருள் - ஸம்யக்ஜ்ஞாநம், ஸம்யக்ஜ்ஞாந ஸஹகாரமாகிறுயாகிலென்றபடி. வணங்கு - தத்விஷயத்திலே ப்ரவணமாயேயிரு. திண்ணமறி - த்ருடதரமாக அத்யவஸாயம்பண்ணு. நான்சொல்லுகிற வாக்யத்தைநன்றாகத்தெளிந்து கொள்ளென்றபடி. அறிந்து - இப்படிதெளிந்து, ஆகாரத்ரயாநுஸந்தாநம், அறிந்தென்கிறதற்கு விடேலென்கிறதோடு அந்வயம். மருடியேலும் - மருளுதியாகிலும், மறப்பாயாகிலுமென்றபடி. மருள் மறப்பு, அவன்ஸௌஶீல்யத்தைமறந்து ஸாதநாந்தரஸம்பந்தத்தாலே பவனைவிடுவோமென்று நினைப்பாயாகிலுமென்றபடி. நம்பி - பரிபூர்ணனை, கல்யாணகுணபரிபூர்ணனை வென்றபடி பற்பநாபனை - பத்மநாபனை, ஸௌலப்யமிங்கே விவக்ஷிதம். விடேல்கண்டாய் - விடாதேகிடாய். * * ॥௰॥

மூ—பற்பநாபனுயர்வறவுயரும்பெருந்திறலோன்* எற்பரனை
ன்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கேதன்னைத்தந்த* கற்பகமெ

ஆ—கொண்டு தம்முடையநெஞ்சைக்குறைகொள்ளுகிறார். ௰

(பற்பநாபன்) அவன்நம்மைக்கைவிடிற்செய்வதென்னென்னில், அளவிறந்த அழகையுடையனாய் நிரவதிகதேஜஃஸௌஹார்த்தகாருண்யங்களையுடையனாய், என்னை ஸேஷத்வவிஷயமேவ ராஜ்யவல்லக ஸாஸனமெவக ஸேஷனாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்த பரமோதாரனாய், என்னுடையஸௌஹார்த்தாய்,

இ—ரென்றது - உபாஸிக்கிறீரென்றபடி. யதா, க்ஷேத்ரஜ்ஞக் கிறரென்றபடி. மணிமாமைகுறைவிலமே என்கிறவிடத்தில் குறை ஸ்வம் ஸ்வேக்ஷாவகமாயிராநின்றதிறே. ௰

✳ பதினொன்றும்பாட்டு. ✳

எம்பெருமான்ஸர்வஸ்வாதாரனாயிருக்க எற்பரனென்கிற வ சனத்தாலே என்னிற்காட்டிலும் உதாரனென்று விசேஷித்துச்சொ ல்லுகிறதென்னென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக ஸ்வதஸிப்பிக்கிறார் (அவனி த்யாதியால்) பற்பநாபனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவிறந்தவித்யாதியால்) உயர்வற வுயரும் பெருந்திறலோன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிக த்யாதியால்) திறலென்றது - ஸர்வஶக்தித்வலக்ஷணமென்று கருத்து. ஆக்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேஷத்வேத்யாதியால்) கற்பகமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (பரமோதாரேத்யாதியால்) என்னமுதமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப—பற்பநாபன் - உந்நாபனான, இது தாமோதரனுக்கு விசே ஷணம். உயர்வற - ஸாபேக்ஷயா உத்ர்ஷமறும்படி, உயரும்-உத்க்ருஷ்டமாகாநின்ற, பெருந்திறலோன் — மஹாதேஜஸ்ஸையுடை யவனான, திறல் - தேஜஸ்ஸு, இதுவும் தாமோதரனுக்கு வி ஶேஷணம். என்னை - ஸ்வஸக்தனானவென்னை, ஆக்கி - ஸத்தா கப்பண்ணி, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து, "யமேவைஷ வ்ருணுதே" என்கிறபடியே என்பக்கலஸாதாரணவிஶேஷத்தை ப்பண்ணியென்ற படி. எனக்கேதன்னைத்தந்த கற்பகம் — எனக்கே ஸர்வஸ்வதான

மூ—ன்ன முதங்கார்முகில்போலும்வேங்கடநல்* வெற்பன்விசும்
போர்பிரானெந்தைதாமோதரனே* ||கக||
தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை ஞாலமுண்டவனை* யாமோ

ஆ—நிரதிஶயபோக்யமான திருமலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலே அஸத்ருஶமான இந்த ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடையனாய், திருநாட்டில் நித்யஸூரிகளுக்கு நாயகனாய், எனக்குஸ்வாமியாய், ஸ்ரீதவாராயீநனான வெம்பெருமானென்னையல்லது அறியான். ஆதலாலவனென்னைவிடானென்கிறார். * ||கக||

இ—மருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) கார்முகில்போலுமென்கிறதை வேங்கடத்திற்கு விஶேஷணமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயவித்யாதியால்) வேங்கடநல்வெற்பன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலையித்யாதியால்) இவனுக்குஇந்த ஔஜ்ஜ்வல்யமில்லை ஸ்தாநவாஸி(ஸி)பாலே வந்ததென்று வேங்கடத்தைக் கொண்டாடுகிறாரென்று கருத்து. விசும்போர்பிரானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (திருநாட்டிவித்யாதியால்) தாமோதரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதித்யாதியால்) "தத்ஸ்தாநாத்மோதரம் ஸபயாஜாஜவாயநாஸ" என்றுநிருக்தமான வித்திநாமத்தால் உதரபந்தனம் வர்ஜிதமாகையாலே ஸ்ரீதவாராயீநத்வம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. எற்பரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) இதுக்கு பலிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) * * * * ||கக||

ஸ—மாக ஸ்தாநத்தைக்கொடுத்த கல்பவ்ருக்ஷமான, என்னமுதம் - ஸேவ்யமான, கார்முகில்போலும் வேங்கடநல்வெற்பன் - நீலமேகநிபவெங்கடாத்ரிஶேகரனான, விசும்போர்பிரான் - பரமவ்யோமவாஸிகளுக்கு உபகாரகனான, விசும்பிலேவஸிக்குமவர் விசும்போர். - எந்தை - ஸ்வாமியான, தாமோதரன் - தாமோதரன், எற்பரன் - ஸ்வதந்த்ரன், "நாராயணபரோவேத:" என்கிறபடியே ஸ்வதந்த்ரனென்றது - ஸர்வாதிஶாயியாய் என்றபடி. ||கக||

தாமோதரனை - தாமோதரனை; தனிமுதல்வனை - அத்விதீய காரணபூதனை, ஞாலமுண்டவனை - ஸம்ஹ்ருதஜகத்த்ரயத்தி

மூ — தரமறியவொருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள் * தாமோதர
னுருவாகியசிவர்க்குந்திசைமுகற்கு * மாமோதரமறியவெம்
மானையென்னாழிவண்ணனையே * ॥கஉ॥

ஆ — (தாமோதரனை) ஸ்ரீவத்ஸாங்கனாய் ஸர்வஜகதேககா
ரணனாய், ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனுமாயிருந்த வெம்பெருமானை, ஒருவர்
க்குந்தரமறியலாமோ வென்றுதொழுகிற ப்ரஹ்மருத்ராதிஶே
ஷிதைக ஸ்வபாவரான சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் எம்மானை
யென்னாழிவண்ணனைத் தரமறியலாமோவென்றுகொண்டு அவனு
டைய ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யத்தைச்சொல்லி, ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனானவன்
இவர்க்கெற்பானாயிருக்கிறவனென்கிறார். * ॥கஉ॥

பன்னிரண்டாம்பாட்டு.

இ — தாமோதரனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஶ்ருதிரித்யாதியால்) தனிமுதல்வனை யென்கிறதைவிவரிக்கிறார்
(ஸர்வேத்யாதியால்) ஞாலமுண்டவனை யென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனென்று) தொழுகிற
வென்கிறது சிவர்க்கும் திசைமுகர்க்கும் விஶேஷணம். தாமோ
தரனுருவாகியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶரீ
ரேத்யாதியால்) திசைமுகர்க்குமென்கிறதற்கு அறியலாமோவென்கி
றதோடே அந்வயம். இப்பாட்டுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில் ப்ரமேயவாக்யத்தோ
டே அந்வயமென்றுகாட்டுகிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) ॥கஉ॥

ஶ — வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்தவனுடைய ஆஶ்ரிதரை, ஒருவர்க்குத் தரமறி
யவாமோ - நிலையறியப்போமோ, தரம் - நிலை, ஸ்திதியென்
றபடி. என்றே - இப்படியநுஸந்தித்துக்கொண்டே, தொழும
வர்கள் - ஸேவிக்கும்ஸ்வபாவரான, இதுசிவர்க்கும்திசைமுகர்க்கு
ம் விஶேஷணம். தாமோதரனுருவாகிய - தாமோதரனுடைய
ரூபங்களான, ஶரீரபூதரானவென்றபடி. சிவர்க்கும் -
ருத்ரர்களுக்கும், ஸ்ருஷ்டஸம்ஹாரகர்த்தாக்களுக்கும் வி
பவாவதாரம். திசைமுகர்க்கும் - சதுர்முகர்களுக்கும், வி
பவாவதாரங்களுக்கும். இதுக்கு அறியலாமோ என்கிறதோடே
அந்வயம். எம்மானை - ஸ்வஸ்வாமியான, என்னாழிவண்ணனை - ஶ்ரிய
ஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனை, தரமறியவாமோ - நிலையறியப்போமோ. ॥கஉ॥

மூ—வண்ணமாமணிச்சோதியையமரர்தலைமகனைக்*கண்ணனை
நெடுமாலைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்* பண்ணியதமிழ்
மாலையாயிரத்துள்ளிவைபன்னிரண்டும்* பண்ணிற்பன்னி
ருநாமப்பாட்டண்ணல்தாளணைவிக்குமே* * ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(வண்ணமாமணி) இத்திருவாய்மொழி வல்லாரெம்பெருமா
னைப்பெறுவாரென்கிறார். * * * ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ— பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொ
ழியி த்ராஷியால்) * * * * ||௧௧||

ஸ—வண்ணமாமணிச்சோதியை-வர்ணப்ரதானமான நீலமணியினு
டைய ஜ்யோதிஸ்ஸத்ருஶஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனை, அமரர் தலைம
கனை - நித்யஸூரிகளுக்கு அத்யக்ஷனை, தத்ஸ்வாமியானவனென்
றபடி. நெடுமாலை - தீவ்ரவ்யாமோஹமானவனை, ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லே
ஷ வ்யஸநமாம்படி தீவ்ரஸ்நேஹியானவனென்றபடி. கண்ணனை -
க்ருஷ்ணனைக்குறித்து, தென்குருகூர்ச்சடகோபன்பண்ணிய - ஸர்
வலோகோபகாரநிர்வாஹகஸம்ப்ரதாயநிர்மிதமான, தமிழ்மாலை-
த்ராவிடஸூக்திரூபமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே,
பண்ணில் - காநவிஶேஷத்திலே, பாடப்பட்ட இவை (பன்னிரு
நாமப்பாட்டு) கேஶவாதித்வாதஶநாமகடிதங்களானபாட்டுக்கள்
பன்னிரண்டும், அண்ணல்தாள் - ஸ்வாமியினுடைய திருவடிகளை,
அணைவிக்கும் - ஸம்ஶ்லேஷிப்பிக்கும், ப்ராபிக்குமென்றபடி. ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநகேஶயதிஸ்ரீஶேஷாய
ராமாநுஜதேஶிகாய நம:

ஸ்ருதிசோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(கேசவன்றமர்.)

ஸர்வாதிஸ்வாந்தாயதிரஸஜநநீ ஸௌஸ்ரீதா
ஸ்ரீ விஷ்வக்வ்யாக்தீர்வ்ருத்திதநிரஸ்தாஸ்ஸம்ஶ்லே
ஷித்வாயீ । விஸ்வாத்வைத்யாதோம்ஸ்விஷயஸம்ஸ்
லிஷ்டஸஹ்ருத் ஸ்வாத்மஸாத்மாம்யதோதா
ஸ்வாநஹிததயாநுஷ்ஸாத்யாஹிதேஷு ||௨௧||

அ—தா—(ஸர்வர்ஷி:) கேசவன்தமரித்யாதி - "ககாரோ ப்ரஹ்மணோ நாம" இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வகாரணமாய், (ஸர்வநாயக:) நாரணன் முழுவேழுலகுக்கும் நாதன் - ஸர்வஸ்வாமியுமாய், (த்ரிபுவநஜநநீ உத்ஸவ:) மாதவனென்றதேகொண்டு - பெரியபிராட்டியாருக்கு உத்ஸவனாய், (ஸ்வாச்ரிதாயதி:) எமரேழேழுபிறப்பும் மேவுந்தன்மையுமாக்கினன் - ஸஹவாஸமாக ஆச்ரிதருண்டாகவேண்டுமென்று ஆசம்சிக்குமவனாய், (விஷ்வக்ஸேநாதிதீவ்யத:) விட்டிலங்குகருஞ்சுடரித்யாதி - நிரவதிகதேஜோரூபவனுமாய், (விகதநிரஸந:) மதுசூதனையன்றிமற்றிலேன் - விரோதிநிரஸநனுமாய், (ஸ்வாம்ஹ்ரிஸக்திதாயீ) நின்பாதபங்கயமே மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய் - தன்திருவடிகளிலே அநந்யப்ரயோஜநநெயானஸக்தியை ஆச்ரிதர்க்குக்கொடுக்குமவனாய், (விஸ்வவ்யாப்தாகாரம்:) வாமனனென்மரதகவண்ணன் - ஆகாசவ்யாப்தியாலே அவஹூதமான ஜொகத்தைமீட்கைக்காக வாமநரூபவத்தையுடையனுமாய், (ஸவிஸவரவக்ஷ:) சிரீதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்றென்றிராப்பகல் - தன்னுடைய ஸ்ரீயஃபதித்வவாத்ஸல்யாதிகளாகிற வைலக்ஷண்யத்தை ஸர்வகாலமும்சொல்லியலற்றுப்பி பண்ணுமவனாய், (ஸ்வாஜ்ஞநிவர்த்தநஸமோஹ:) இருடீகேசனெம்பிரானித்யாதி - ஹ்ருஷீகேசனுகையாலே ஸநேஹத்தன்திருவடிகளில்நின்றும் பேராதபடி நிவர்த்திக்கவல்லவனுமாய், (ஸ்வாதேசஹா:) எற்பாலெனன்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கே தன்னைத்தந்தகற்பம் - ஸ்வாதீநமாகவேதநரை அபிமுகர்களாக்கித்தன்னை அநுபவிக்கக்கொடுக்குமவனாய், (ஸம்யோஜக:) தாமோதரனைத்தனிமுதல்வனை - "தாமோதரஸம்யோஜகம்" என்கிறபடியே ஸம்யோஜகர்க்கு மோக்ஷஹேதுவான உதாரத்வத்தை யுடையனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமான் ஆச்ரிதருடைய ஸம்பந்திஸம்பந்திகளுக்கும் ரக்ஷகனென்று "கேசவன்றமர்" என்கிற த்வாதசநாமமய்யியிலே ஆழ்வார்அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். * * * ௩௨௩

ஸ்ரீமதேநிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஏழாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

மூ—அணைவதரவணைமேற்பூம்பாவையாகம்*புணர்வதிருவரவர்

ஆ—(அணைவது) தாமோதரனே என்கிறபாட்டில் ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தைத் தம்முடைய ப்ரீத்யதிசயத்தாலே ஸஹேதுகமாக உபபாதித்து இப்படி ஸௌலப்யனான எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிபுங்கோளென்று பரரைநோக்கியருளிச்செ

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—"தாமோதரனே" என்கிறபாட்டிலே ஸௌலப்யஞ்சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலும் அதைச்சொல்லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தாமோதரனையித்யாதியால்) ப்ரஸ்துதமான ஸௌலப்யத்தை உபபாதிக்கிறதாகையாலும் அவனை ஆஶ்ரயிபுங்கோளென்று உபதேசிக்கையாலே யித்திருவாய்மொழிக்குத் தாத்பர்யமாகையாலும் புநருக்திதோஷமில்லையென்றதாய்த்து. ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றது - மோக்ஷார்த்தமாஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்று மோக்ஷாபேக்ஷையிறே மேல்சொல்லப்புகுகிறது. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு முக்திப்ரதத்வமென்கிறஸகுணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாய்த்து. பஜ-ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றது - ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்றபடி. ப்ராப்யமிறே இவ்விரண்டாம்பத்திலே ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிறது. இப்பத்திலே "முக்திப்ரத" மென்று த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யத்திலே இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸகுணஞ்சொன்னது மோக்ஷப்ரதத்வம்சொன்னபடியன்று. மற்றதென்னில்; முக்திதசையிலே ப்ராப்யனாயிருக்கையைச்சொன்னபடி. இவ்வர்த்தம் முக்திஹேதும் என்றதே முக்திஸாம்ராஜ்யஹேதும் என்றும் முக்திஸௌக்யம்ப்ரதத்தே' என்றும் தாத்பர்யரத்நாவளியிலே சொல்லுகையாலே வ்யக்தமா

ப—அரவணைமேல் - நாகஶயநத்தின்மேலே, அணைவது - கண்வளர்ந்தருளுவது, ஸாபேக்ஷப்ரயோகம். பூம்பாவை - ஸாகரஜாயான ஸ்ரீயினுடைய, பெரியபிராட்டியாருடையவென்றபடி. பூம் - ஸௌகுமார்யம், பாவை - ஸ்த்ரீ, ஆகம் - திருமேனியை, புணர்வது-

மூ — முதலுந்தானே * யிணைவனாயெப்பொருட்கும் வீடுமுதலாய் *
புணைவன்பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கே * ||௧||

ஆ—ய்கிறார், ஸாமாந்யகாரணமாகையாலும், ஶ்ரிய:பதியாகையாலும், ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு நிர்வாஹகனாகையாலும், ஸர்வ ஸஜாதீய வ்யாவர்த்தனைக்கொண்டு ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனாகையாலும், முமுக்ஷுக்களுக்கு ப்ரதிபந்தக நிவர்த்தகனைக் கொண்டு மோக்ஷப்ரதனாகையாலும், நாராயணனே ஸர்வேஶ்வ

இ—கிறது. இங்கு ரக்ஷகத்வமாவது மோக்ஷப்ரதத்வமாகையால் ப்ராப்யத்வம் ஸித்தமாகிறது, பரரை நோக்கியென்றருளிச்செய்தாலே ஸங்கதியும் ஸித்திமத்தே. எங்ஙனேயென்னில்; தம்முடைய ஸம்பந்திகளும் தான்பெற்றபேற்றைப்பெற்றார்களென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அநுஸந்தித்தவாறே இஸ்ஸம்ருத்தியை நாட்டார் எல்லாரும் பெறவேணுமென்றபிலாஷம்பிறந்து ததர்த்தமாக அவர்களைக்குறித்து உபதேஶிக்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதி ஸித்திமத்தே. *

முதற்பாட்டு.

அணைவதரவணைமேலென்கிறது ஹேதுஸாம்யமென்றுகாட்டுகிறார் (நாமெதத்யாதியால்) இருவரவர்முதலுந்தானே யென்கிறதையும் ஹேதுஸாம்யமாக்கியுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) எப்பொருட்கு மிணைவனாமென்றநுயித்து ஹேதுஸாம்யமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஸர்வாதாரத்வம் தேவதாந்தரத்யாதிவாரம். பிறவிக்கடல்நீந்துவார்க்கு என்கிறதையுரைக்கிறார் (முமுக்ஷுக்களுக்குமென்று) புணைவனும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதீத்யாதியால்) வீடு

ஶ—ஸம்ஶ்லேஷிப்பது. அவரிருவர் - ப்ரஸித்தரான இருவர்க்கு ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கென்றபடி. முதலும் - காரணமும், தானே எப்பொருட்கும் - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும், தேவதாந்தரத்யாதிபதார்த்தங்களுக்குமென்றபடி. இணைவனும் - ஸத்ருஶனும், ஸத்ருஶனாய் அவதரிக்குமென்றபடி வீடுமுதலாம் - மோக்ஷஹேதுவுமாம், பிறவிக்கடல் - ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தை, நீந்துவார்க்கு - திதீர்ஷுக்களுக்கு, புணைவன் - தெப்பமாவன், புணை - தெப்பம். "விஷ்ணுபோத" மென்னக்கடவதிறே. * ||௧||

மூ—நீந்துந்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வெவையு* நீந்துந்துய
ரில்லாவீடுமுதலாம்* பூந்தண்புனற்பொய்கையானையிடர்க
டிந்த* பூந்தண்டுழாயென்றனிநாயகன்புணர்ப்பே* ॥௨॥

ஆ—ரனென்கிறார். * * * ॥௧॥

(நீந்தும்) வீடுமுதலாமென்கிறவர்த்தத்தை விவரிக்கிறது. ஜ
ந்மஜராமரணாத்யவஸ்தித ஸர்வது:க்கவர்ஜிதமான மோக்ஷத்

இ— முதலாயென்கிறதையும் ஸாதநஸாத்யமாக்கியுரைக்கிறார்
(மோக்ஷத்வாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நாராயணேத்யாதியால்) * * * ॥௧॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

வீடுமுதலாமென்றிப்பாட்டிலும் சொல்லுகை புநருக்திய
ன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (வீடித்யாதியால்) பிறவியென்
கிறதையுரைக்கிறார் (ஜந்மஶப்தத்தாலே) உட்படமற்றெவ்வெவை
யும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜரேத்யாதியால்)
நீந்துந்துயரில்லா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ
ர்வேத்யாதியால்) வீடுமுதலா மென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(மோக்ஷேத்யாதியால்) தனிநாயகன்புணர்ப்பு என்கிறதையுரைக்
கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்திற்கு அவதாரி

ப—பூந்தண்புனற்பொய்கை - வாஸித்து ஶீதளமான புனல்
களை ஜலங்களையுடைத்தான பொய்கையில் ஸரஸ்ஸில், யானை-,
கஜத்தினுடைய, இடர் - து:க்கங்களை, கடிந்த- நிரஸித்தவனு
ன, பூம் - ஸுந்தரமான, தண்டுழாய் - ஶீதள துளஸீகனான
என்தனிநாயகன் - ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்வாமியுடைய, ஆனையிடரைப்
போக்கினதைத்தம்முடைய இடரைப்போக்கினதாக நினைக்கிறா
ர். புணர்ப்பே - ஸம்பந்தமே, இதற்குவீடுமுதலாமென்கிறதோ
டே அந்வயம். நீந்தும் - நீந்தப்படாநின்ற, இவ்வர்த்தாநு ஸ
ந்தாநத்தாலே நீந்திமுடியாதென்று தோற்றுகிறது. து:க்கஸா
ரமானவென்றபடி. துயர் - து:க்கங்களையுடைத்தான, பிறவியுட்
பட - ஜந்மமுதலாக, மற்றெவ்வெவையும் - இன்னும் நாநாவி
தங்களான, நீந்துந்துயரில்லா - து:க்கஸாரங்களான து:க்கங்களி
ல்லாத, வீடு - மோக்ஷத்திற்கு, முதலாம் - ஸாதநமாம். ॥௨॥

௱ புணர்க்குமயனுமழிக்குமரனும்*புணர்த்ததன்னுந்தியோடா
கத்துமன்னிப்* புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்விற்றன்சேர்*
புணர்ப்பன்பெருமபுணர்ப்பெங்கும்புலனே* ௱ரு॥

ஆ—திற்குக்காரணம் எம்பெருமானேடுள்ளஸம்பந்தம்; அதெங்
கேகண்டோமென்னில்; ஸ்ரீமஜ்ஜநார்தநாழ்வான்பக்கலிலே கண்டோ
மென்கிறார். * * * * * ௱உ॥

(புணர்க்கும்) ஜகஸ்ஸ்ருஷ்டாவான ப்ரஹ்மாவுக்கும் தன்னுந்தி
யை யாச்ரயமாகக்கொடுத்துவைக்கும்; ஜகத்ஸம்ஹர்த்தாவான

இ—யமருளிச்செய்கிறார் (அதெங்கேயித்யாதியால்) ௱உ॥

மூன்றாம்பாட்டு.

புணர்க்குமயன் தன்னுந்தியோடு என்கிற பதங்களுக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்) அழிக்குமரன் ஆக
த்துமன்னி என்கிறபதங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஜகத்ஸம்ஹர்த்தேத்யாதியால்) இத்தாலிருவர் முதலுந்தானென்கிற

ப—புணர்த்த - ஸ்ருஷ்டித்த, ப்ரஹ்மாவெவ்ஸ்ருஷ்டித்தவென்றபடி
தன்னுந்தியோடு - ஸ்வநாபியோடேகூட, ஆகத்து - ஸ்வதேஹத்தி
லே, ஆகம் - தேஹம், மன்னி - ப்ரதிஷ்டிதராய், திருநாபியி
லும் திருமேனியிலும் ப்ரதிஷ்டிதராயென்றபடி. இதுயதாஸங்க்ய
மாக அயனுக்கும் அரனுக்கும் விசேஷணம். புணர்க்குமய
னும் - ஸ்ருஷ்டிக்கும்ஸ்வபாவனான அயனானவன், ஸ்ருஷ்டிகனுவ
னென்றபடி. அழிக்கும் - ஸம்ஹரிக்கும்ஸ்வபாவனான, அரனும்.
ஹரனானவன், ஸம்ஹாரகனுவனென்றபடி, தன்னுந்தியிலேமன்னி
புணர்க்குமவனானவயனும், தன்னாகத்து மன்னிடழிக்குமவனான
வரனுமென்று சொல்லிற்றாயிற்று. தன்மார்வில் - வக்ஷஸ்ஸில், பு
ணர்த்ததிருவாகி - ஸம்ச்லிஷ்டலக்ஷ்மீகனுய், புணர்ப்ஸம்பந்தத்தை ஸ்ரு
ஷ்டிக்கும்ஸம்ச்லேஷத்துக்கும் வ்யபாரஸாமாந்யத்துக்கும் வாசு
கமாகச்சொல்லுவர்கள். தான் - ஸ்வயம், சேர்புணர்ப்பன் - ஸம
ந்தவ்யாபாரவான், நாமரூபப்ரபஞ்சத்திலேஉதிப்ரஷ்டி. சேர்க்கை
ஸம்பந்திக்கை, புணர்ப்புடையவன் புணர்ப்பன். பெரும்புண
ர்ப்பு - உதாரவ்யாபாரங்கள், ஸர்வவிஷயங்களான ஸர்வஸாக்ஷி
த்வங்களானவ்யாபாரங்களென்றபடி. எங்கும் - ஸர்வத்ர புலனே -

மூ— புலனைந்துமேயும்பொறியைந்துநீங்கி* நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்* அலமந்துவீயவசுரரைச்செற்றான்* பலமுந்து

ஆ— ருத்ரனுக்கும் தன்றிருவுடம்பையாரூடமாகக்கொடுத்துவைக்கும்; ஸர்வலோகேஶ்வரியானபிராட்டிக்கும் தன்திருமார்வைக்கொடுத்துவைக்கும்; திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளும்; இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ விஷயமான திவ்யசேஷ்டிதங்களெங்கும்ப்ரத்யக்ஷிக்கலாமென்கிறார். ॥௩॥

(புலன்) ப்ரக்ருதிவஶ்யவிநிவ்ருத்தராய்க்கொண்டு நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் இப்படி ஸர்வேஶ்வரனிருந்தவெம்

இ— வக்ஷத்தைவிவரிக்கிறதிப்பாட்டென்றுஸம்க்ஷேபவிஷிதே, புணர்த்ததிருவாகித்தன்மார்பிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) தான்சேர்புணர்ப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்) பெரும்புணர்ப்பென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) எங்கும் புலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்குமித்யாதியால்) * * ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

ப்ரயோஜனத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) ஸம்ஸாரிஜநாநாம் ப்ரக்ருதிவிஷயத்தை ஸந்தர்ஶிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டிலுக்தரீத்யாவென்றபடி. கீழ்மூன்றுபாட்டுகளாலே ஸர்வே—

ஶ— ப்ரத்யக்ஷங்கள், ஸாக்ஷாத்ப்ரவிஷங்களென்றபடி. * ॥௩॥

புலனைந்து - விஷயபஞ்சகத்தை, மேயும் - ஆஸ்வாதிக்கும் ஸ்வபாவமான, விஷயப்ரவணஸ்வபாவமானவென்றபடி. பொறியைந்து - இந்த்ரியபஞ்சகம், நீங்கி - நிவ்ருத்தமாய், இந்த்ரியவஶ்யத்வம் நிவ்ருத்தமாயென்றபடி. நலமந்தமில்லது - ஆநந்தத்துக்கந்தமில்லாத, நிரவதிகாநந்தாவிஹாரவஸ்துமானவென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, நாடு - தேஶத்தை, ஸ்ரீவைகுண்டலோகத்தையென்றபடி. புகுவீர்? - ப்ரவேஶிக்க இச்சையுடையீர்காள், அலமந்து - வ்யாகுலப்பட்டு, வீய - நஶிக்கும்படி, அசுரரை - அஸுரரை, செற்றான் - ஸம்ஹரித்தவனுடைய, முந்துபல - முன்னே

மூ— சீரிற்படியின்னே வாதே* ॥ ௪ ॥

ஒவாத்துயர்ப்பிறவியுட்ப்படமற்றெவ்வெவையு* மூவாத்

தனிமுதலாய்மூவுலகுங்காவலோன்* மாவாகியாமையாய்மீ

ஆ—பெருமானுடையபிரதிஸப்ய ஸௌஹார்த்தமான கல்யாணகுணங்

களிலேஒவாதேபடியுங்கோளென்கிறார். * * ॥ ௪ ॥

(ஒவா)இணைவனுமென்கிறவர்த்தை விவரிக்கிறது. ஸம்ஸார

ஸகல்யவர்க்கங்களுக்கையாலும், ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்

இ—ஶ்லோகத்தை யுபபாதித்து இப்படி ஸர்வேஶ்வரனுக்கையா

லே யவனுடைய குணங்களை ஸ்ரவ்யங்களாகப்பற்றுங்கோளெ

ன்றுவபதேஶிக்கிறாரென்று ஸம்கதிகஹிஸ்ரேதை. பலவெ

ன்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதி

யால்) சீரிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாணேத்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு. ✱

இணைவனுமெப்பொருட்கு மென்று கீழே யவதாரங்களைச்

சொல்லியிருக்க இப்பாட்டிலு மவற்றைச் சொல்லுவானேனென்ன

கவதாரிப்பிக்கிறார் (இணைவனித்யாதியால்) ஒவாயித்யாதிமுதலா

யித்ருஹத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) இது-

ஹேதுஸஹமென்றுகருத்து. தேவாதியென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஶ—ஸர்வமான, உபாயபூஸ்யயிலேதானே ஸௌஹார்த்தமான

வென்றபடி. சீரில்-கல்யாணகுணங்களிலே, ஒவாதே- விச்சேதமின்

றியே, ஸௌஹார்த்தையாலே விடமாட்டாமலென்றபடி. படியின்-

படிந்துவதியுங்கோள், ததேகத்யவணராயிருங்கோளென்றபடி. ॥

ஒவாத்துயர் - விராமஶூந்யதுகோபகமான, பிறவியுட்

பட - ஜந்ம்முதலாக, மற்றெவ்வெவையும் - இன்னுமுள்ள நாநா

வியாதிபங்களுக்கும், வ்யாஜராமரணாதிகளுக்கு மென்றபடி.

மூவாத்தனிமுதலாய் - உபாதயாகாதே ஸதிதீயகாரணமாய்,

தான்கொடுத்த கரணகளேபரங்களைக்கொண்டு சேதநர்

விஷயஸ்வதந்த்ரராகாநிற்கச்செய்தேயும் கைவிடாதே யிவர்பக்க

லாசையாலே யுத்தரோத்தரம் ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப்பண்ணுமவனு

யென்றபடி. மூவுலகுங்காவலோன் - த்ரிலோகத்துக்கும் ரக்ஷ

கனாய், தேவாதி - தேவர்களுக்காதியான, காரணமானவெ

மூ— ஞாகிமானிடமாய்* தேவாதிதேவபெருமானென் தீர்த்தனே ॥
தீர்த்தனுலகளந்தசேவடிமேற்பூந்தாமம்* சேர்த்தியவையே
சிவன்முடிமேற்றான்கண்டு* பார்த்தன்றெளிந்தொழிந்த

ஆ— க்குக்காரணமிருக்கிறப் அபர்வமுமமரர்களுக்கு ஸ்வாமியா
கையாலும், ஸம்ஶ்லேஷவிஶ்லேஷவ்யதிரீக ஞகையாலும், ஸௌலப்
தாஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களைப் பண்ணிக்கொண்டு ஸஜாதீயரூ
கனாகையாலும், அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்கிறார். ॥௫॥
(தீர்த்தன்) யாவனொருவனுடைய வ்யாபாரத்தைஶ்ரவணா

இ—(ஸௌஹார்த்தாதியால்) தேவபெருமானென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(அபர்வமமிர்த்யாதியால்) தீர்த்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷேத்யாதியால்) இவையெல்லாம் ஸௌதா
ம்ஸ்லமென்றுகருத்து. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) ஸஜாதீயஸ்த்யகாரத்தைச் சொ
ன்னது தேவாதித்யகாரத்துக்கும் உபலக்ஷணமென்று கருத்து.
மூவுலகுங்காவலோன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (அவனேயித்யாதியால்) * * * * ॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

தீர்த்தனென்கிறதற்கு உலகளந்தசேவடியென்று த்ரிவிக்ரம
வ்ருத்தாந்த ஸௌஶீல்யாதிஸாரமாகத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (பாவனீத்யாதியால்) சேவடிமேலித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய

ப—ன்றபடி. தேவபெருமான் - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியான,
என்தீர்த்தன் - ஶ்ரீயஃபதியான தீர்த்தன், மாவாகி - ஸ்வாமியாய், ஸ்ப
ஶ்ரீவராஹமென்றபடி. ஆமையாய் - கூர்மமாய், மீனாகி - மத்ஸ்ய
மாய், மானிடமாம் - ஸஜாதீயனாவன், ராமக்ருஷ்ணாதிவஶ
வனென்றபடி. * * * * ॥௫॥
தீர்த்தன் - தீர்த்தனுடைய, பாவநஸ்வபாவனான ஸ்வாமியி
னுடைய, இருக்குச்சேவடியோடே ஸ்வபம். உலகளந்த - லோக
ங்களையளந்தருளின, சேவடிமேல் - சிவந்த அழகிய திருவடியின்
மேலே, பூந்தாமம் - புஷ்பதாமத்தை, சேர்த்தி - ஸமர்ப்பித்து
அவையே - அந்தபுஷ்பங்களையே, சிவன்முடிமேல்-ஶிவனுடைய

௩— பைந்துழாயான்பெருமை* பேர்த்தொருவராற் பேசக்
கிடந்ததே* ‖ கூ ‖
கிடந்திருந்துநின்றளந்துகேழலாய்க்கீழ்ப்புக்* கிடந்திடுந்
தன்னுள்கரக்குமுமிழும்*

ஆ— ரக்ஷிக்கையாலே ருத்ரன் வசிஸாதனன், யாவனொ
ருவன் திருவடிகளிலேசாத்தின பூந்தாமம் ருத்ரன்தலையிலே
காணப்பட்டது. அங்ஙனேயிருந்த பைந்துழாயான் பெருமை
ஸர்வஜ்ஞவிஷயமன்றே; சொல்லவேணுமோ? வென்கிறார். ‖ கூ ‖

இ— மருளிச்செய்கிறார் (யாவனொருவன் திருவடியித்யாதியால்)
பேசக்கிடந்ததே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வஜ்ஞவிஷயமன்றோவித்யாதியால்) * ‖ கூ ‖

ஶ— ஶிரஸ்ஸின்மேலே, தான்கண்டு- ஆழ்வார்சொல்லக்கேட்கையன்
றிக்கே ஸ்வயமேவஸாக்ஷாத்கரித்து, பார்த்தன் - அர்ஜுனன்,தெ
ளிந்தொழிந்த - நிஷ்கர்ஷித்துத்தீர்ந்த, அர்ஜுனனாலே நன்றாகநி
ரூபிக்கப்பட்ட தானவென்றபடி. பைந்துழாயான்பெருமை - ப
ச்சைத்துழாயையுடைய ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்வரூபமானது, பேர்
த்தொருவரால் - பின்னையுமொரு ஜனங்களாலே, அர்ஜுனனை
த்தவிரப்பின்னையும் சிலராலேயென்றபடி. பேசக்கிடந்ததே - ப்ர
திபாதிக்கவேண்டியிருந்ததோ. * * * ‖ கூ ‖

கிடந்து - ஸ்ரீரங்கம் புளிங்குடி முதலான திவ்யதேசங்களிலே
சயித்து, இருந்து - வரகுணமங்கைமுதலான திவ்யதேசங்களி
லே வீற்றிருந்து, நின்று - வைகுந்தம் வேங்கடாசலமும்முத
லான திவ்யதேசங்களிலே நின்று, "புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுண
மங்கை யிருந்துவைகுந்தத்துள்நின்று" என்றுதாமேயருளிச்செ
ய்தாரிறே. அளந்து - த்ரிவிக்ரமனாய்த் திருவடியாலே அளந்து
கேழலாய் - வராஹமாய், கீழ்ப்புக்கு க்ஷிதிக்குக்கீழே ப்ரவே
சித்து, இடந்திடும் - அண்டபித்தியிலே யொட்டிக்கிடந்த க்ஷிதி
யைக்கீண்டெடுக்கும், தன்னுள்கரக்கும் - ப்ரளயத்திலே வடத
ளசாயியாய்க்கொண்டுதன்னுதரத்துக்குள்ளேமறைத்துவைக்கும்,
உமிழும் - ஸ்ருஷ்டிவேளையிலே உத்காரணம்பண்ணும், பாரென்னும்

மூ—தடம்பெருந்தோளாரத்தழுவும்பாரென்னு* மடந்தையை
மால்செய்கின்றமாலார்காண்பரே* ||எ||
காண்பாராரெம்மீசன்கண்ணனையென்காணுமா* றூண்பேசி
லெல்லாவுலகுமோர்துற்றாற்றாச்* சேண்பால்வீடோவுயிரோ
மற்றெப்பொருட்கு* மேண்பாலுஞ்

ஆ—(கிடந்து) எம்பெருமான்றனக்கிந்தஜகத்தானது ஐஶ்வர்ய வேஷாவிஷயமாயிருக்கையாலே அவனுக்கேஶேஷமென்கிறார். ||

* ஏழாம்பாட்டு. *

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானி த்ராஷியால்) ஸம்ருத்தியைச்சொன்னது ஜகத்துக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்றுகருத்து. * * * ||எ||

ப—மடந்தையை - ஸம்ருத்தியென்றும் சொல்லப்படுகிறபிராட்டியை, பார்-ஸம்ருத்தி. தடம்பெருந்தோள்-விஶாலமான புஜங்கள், ஆர - த்ருப்தங்களாம்படி - தழுவும் - ஆஶ்லேஷிக்கும், மால்செய்கின்ற - ஸர்வேஶ்வரனாலே செய்யப்படுகிற, மால் - வ்யாமோஹத்தை, ஸம்ருத்திவிஷயவ்யாமோஹகார்யங்களையென்றபடி. ஆர்காண்பார் - ஆர் பரிச்சேதிப்பார், ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்றபடி. * * * * ||எ||

எம்மீசன் - ஸ்வாமியாய் ஸர்வேஶ்வரனை, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, காண்பார் - அறியவல்லார், ஆர் - ஒருவருமில்லையென்றபடி. பரிச்சேதிக்க வல்லாரில்லையென்கை. காணுமாறென்?- காணும்ப்ரகாரமேது. பரிச்சேதிக்கும் ப்ரகாரமுமில்லையென்றபடி. இத்தையுபபாதிக்கிறது மேல். ஊண்பேசில்- ப்ரளயகாலத்தில் அவனுடைய பக்ஷணத்தைச்சொல்லிப்பார்க்கில், எல்லாவுலகும் - ஸர்வலோகங்களும், ஓர்துற்று - ஏககபளத்துக்கு, ஆற்றா - பர்யாப்தமாகாது. 'ப்ரஹ்மஸ்தம்பாதயஸ்ஸர்வே யஜ்ஜவ்வ பதார்த்தாணவஸ், ஶ்ரீகோபாயஸ்யமாயாந்தம் ஹரஹ்ஸாரணம் ஹரிம்'' என்றதிறே. சேண் - ஔந்நத்யம். பால்-ஸ்வபாவம், சேண்பால்வீடோ - ஔந்நத்யஸ்வபாவமான பரமபதமென்ன, உயிரோ-ப்ரத்யகாத்மவஸ்துவென்ன, ஓவென்றது - ஆஶ்சர்யம், மற்றெப்பொருட்கும்- இன்னுமுண்டான ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும்,

ரூ—சோரான்பரந்துளனுமெங்குமே* ॥அ॥
எங்குமுளன்கண்ணனென்றமகனைக்காய்ந்* திங்கில்லையாலெ
ன்றிரணியன்றூண்புடைப்ப* வங்கப்பொழுதேயவன்வீயத்

ஆ—(காண்பார்) ஸர்வஜ்ஞஸநிமாண நியதஸ்ஸர்வஜ்ஞனை எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ மொருவர்க்கறிகைக்கு ஸுலபமோ வென்கிறார். * * * * * ॥அ॥

(எங்கும்) ஆஶ்ரிதார்த்தமாகத்தன்னுடைய ஸர்வாத்மகத்வத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக்கியருளின வெம்பெருமானுடைய ஸர்வே-

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ— த்விதீயபாதத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞஸநிமாணஸமர்த்தாலே) எம்மீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நியதநேத்ராதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வஸமர்த்தாலே) காண்பாராரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கித்யாதியால்) பரிச்சேதிக்கைக்கு விஷயமோவென்றபடி. * * ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு.

பாதத்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதார்த்தமித்யாதியால்) ஸ்ரீப்ரஹ்லாதார்த்தமாக வென்றபடி, என்சிங்கப்பிரான் பெருமையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால்) ஆராயுஞ்சீர்மைத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார்

ப— எண்பாலும் -எட்டுபார்ஶ்வங்களையும், எண்ணென்றது - ஸர்வஸம்க்யாவாசகம். சோரான் - விடான், எங்கும் - ஸர்வத்ர, பரந்து -வ்யாபித்து; உளனும் - வித்யமானனுமிருக்கும், ஆகையால் பரிச்சேதிக்க முடியாதென்றுகருத்து. * * ॥அ॥

கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், எங்கும் - ஸர்வத்ர, உளன் - வித்யமானன், என்றமகனை - இப்படிசொன்ன புத்ரனை, காய்ந்து - கோபித்து, இங்கில்லையால் - இங்கேயில்லையே, என்று - இப்படி சொல்லி, இரணியன் - ஹிரண்யன், தூண்புடைப்ப - ஸ்தூணையைப்ரஹரிக்க, அங்கு - அந்தஸ்தூணையிலே, அப்பொழுதே - அந்தக்ஷணத்திலே, அவன்வீய - அந்தஹிரண்யன் நசிக்கும்படி, தோன்றிய - ப்ராதுர்ப்பவித்த, என்சிங்கப்பிரான்-

மூ—தோன்றியவென்* சிங்கப்பிரான்பெருமை யாராயுஞ்சீர்
மைத்தே* ॥௯॥
சீர்மைகொள்வீடுசுவர்க்கநரகீறு* ஈர்மைகொடேவர்நடு
வாமற்றெப்பொருட்கும்* வேர்முதலாய்வித்தாய்ப்பரந்து

ஆ—ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸே யொருவர்க்காராயநிலமோ? ஆனபின்பிங்
ஙனேயிருந்தவிவனை ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறார். * ॥௯॥
(சீர்மை) ஸமஸ்தவஸ்து ஸ்வரூபஸ்வபாவாதிஷ்டானத்

இ—(ஒருவர்க்கித்யாதியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார்(ஆனபின்பித்யாதியால்)பரந்துளனாமெங்குமென்று கீழ்ப்பாட்டி
லேசொன்ன அர்த்தத்தை விவரித்தாரிப்பாட்டிலே யென்றிப்படி
ஸங்கதிஸித்தமென்கை. * * * * ॥௯॥

* பத்தாம்பாட்டு. *

வ்யாப்திவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வேத்யாதியால்) சீர்மைகொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு

மூ—ஸர்வேச்வரனாய் ஸிம்ஹாக்ருதியாய் உபகாரகனானவனுடைய,
பெருமை-வைபவம், ஆராயுஞ்சீர்மைத்தே- விசாரிக்கும் ஸ்வபாவத்
தையுடைத்தோ, ஒருவராலும் விசாரித்தறிய சக்யமன்றென்றப
டி. சீர்மையுடைத்தானது சீர்மைத்து. * * ॥௯॥

சீர்மைகொள்வீடு - ச்லாக்யதையைக்கொண்டிருக்கிற மோ
க்ஷம், ஸர்வாபேக்ஷயா ச்லாக்யமான மோக்ஷமென்றபடி. சுவ
ர்க்கு - ஸ்வர்க்கம், நரகு - நரகம், ஈறு - ஈறுக, ஈறு - அவதி:, ஈர்
மைகொள்தேவர் - ஈர்மையைக்கொண்டிருக்கிற தேவர்கள், ஈர்
மை - ஔஜ்ஜ்வல்யம், ஸாவிஹோத்ருத்வமும் ஊர்த்வலோகத்வ
முமாகிற ஔஜ்ஜ்வல்யயுக்தரான தேவாத்யக்ஷர்களென்றபடி.
நடுவா - மத்யமாக, மற்றெப்பொருட்கும்- உக்தவ்யதிரிக்த ஸகல
வஸ்துக்களுக்கும், அவை தநங்கள்முதலாக, லோகத்ரயாதி
தேவதைகளான வெதநர்நடுவாக, மோக்ஷஸம்ஸாரங்க ளவதி
யாக விப்படி யெல்லாவஸ்துக்களுக்குமென்றபடி, வேர்முதலா
ய் - வேருக்குள்ளே ஆதாரமாய், ஆதாரமானவேர்போலே
ஆதாரமாயென்றபடி. வித்தாய் - பீஜமாய், பரந்து - வ்யாபித்

மூ—தனிநின்ற கார்முகில்போல்வண்ணனென் கண்ணனைநான் கண்டேனே* ।ம।
கண்டலங்கள்செய்யக்

ஆ—களுக்கும் நரகாத்ய ஸாமான்யங்களுக்கும் இவற்று க்கு ஹேதுக்களான தேவாதி ஸ்தாவராந்தமான ஸகல ஜக த்துக்கும் பாலகனாய், காரணபூதனாய், நியந்தாவாய், ஸ்வதர ஸமஸ்த விஜாதீய வ்யாவ்ருத்தமான விபூதியையுடையனாய் நின்ற வெம்பெருமானை நான்காணப்பெற்றேனென்றுகொண்டு ஸ்வலாபத்தைப்பேசிமுடிக்கிறார். * * ।ம।

இ—ளிச்செய்கிறார் (இவற்றுக்கித்யாதியால்) தேவர்நடுவாமற்றெப் பொருட்குமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) வேர்முத லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாலகனாயெ ன்று) வித்தாயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (காரணேத்யாதியால்) பரந்து என்கிறதுக்கு நியந்த்ருத்வமென்ற கருத்தாலே அரு ளிச்செய்கிறார் (நியந்தாவாயென்று) தனிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதரேத்யாதியால்) விஜாதீய ஸவிஜாதீயவ்யாவ்ருத்தம், கார்முகில்போல்வண்ணனென்று வி க்ரஹத்தைச் சொன்னது விபூதிக்கெல்லா முபலக்ஷணமெ ன்றுகாட்டுகிறார் (ஸ்வாவிபூதீத்யாதியால்) ஸம்பந்தி ஸம்பந்த மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபேத்யாதியால்) தான்பெற்றநன் மையை நாட்டாரெல்லாரும் பெறவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி அதுக்காக அவர்களுக்கு உபதேசித்தவிடத்திலு மவர்கள்முன் புற்றநிலைகுலையாதே நின்றவாறே நானுமவர்களைப்போலே யாகா தே யவனைக்காணப்பெற்றேனே யென்று தம்மைக்கொண்டு த்ரு ப்தராகிறாரென்றபடி * * * * ।ம।

ஶ—த்து, தனிநின்ற - விஜாதீயனாய்நின்ற, கார்முகில்போல்வ ண்ணன் - வர்ஷாகாலத்தில் மேகம்போல் வர்ணமுடையவனை, என்கண்ணனை - ஸுலபனை, நான்கண்டேன் - நான்ஸாக்ஷாத் கரிக்கப்பெற்றேனே. * * * * ।ம।

கண்டலங்கள் - கண்களுடைய ஜலங்கள், ஆநந்தாஸ்ரு வென்றபடி. செய்ய - சிவக்க, ஆழ்வாரோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததனால்

மூ—கருமேனியம்மானை* வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநா
டன்* பண்டலையிற்சொன்னதமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்*
விண்டலையில்வீற்றிருந்தாள்வரெம்மாவீடே* ॥கக॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(கண்டலங்கள்) இத்திருவாய்மொழியை வல்லாரிட்ட வழு
க்காந்திருநாடென்கிறார். * * * ॥கக॥
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொ
ழியித்யாதியால்) * * * ॥கக॥

ஸா—தாமரை நயநவிஸாலமெல்லாம் ஸர்வணமானவாறே யென்
றபடி. கருமேனி - நயநங்கள் ஸர்வணங்களென்றவாறே ஸாமா
ம்பெற்று மிகவும் நீலமானதிருமேனியை யுடையவரான, கண்டல
ங்கள்சிவக்கும்படியதுக்கு ஸாஹாமமான திருமேனியையுடையரு
ணவென்னவுமாம். அம்மானை - ஸ்வாமியைக்குறித்து, வண்டலம்புஞ்
சோலை - வண்டுகள் ஸம்பூர்ணத்திலே அலையாநிற்கும் படியா
னவநங்களையுடைய, அலம்புகை - அலைகை, சோலை - வநம், வ
ழுதிவளநாடன் - திருவழுதி வளநாட்டை யுடையரான ஆழ்வார்.
பண்டலையிற்சொன்ன - பண்ணினுடைய தலையிலே சொன்ன, ப
ண்ணின்மேலே சொன்னவென்றபடி. பண் - ஸ்வரம், ஸ்வரப்ரதா
மாகச்சொன்னவென்றதாயிற்று. தமிழாயிரத்துள் - த்ராவிடவேத
ஸத்திலே, இப்பத்தும்வல்லார் - இதனர்த்தத்தை அப்யஸித்தவர்க
ள், விண்டலையில் - விண்ணினுடையதலையிலே, பரமவ்யோமத்தி
ன்மேலேயென்றபடி. வீற்றிருந்து - உத்கர்ஷராயிருந்து, வீறு -
உத்கர்ஷம், எம்மாவீடு - அஸாதீயமான மஹாமோக்ஷத்தை, எ
னக்குமென்ன ஸாவ்யர்களுக்கு மீஸ்வரன்கொடுக்க நினைத்தருளி
ன பரமபதத்தையென்றபடி. ஆள்வர் - அநுபவிப்பர், "ஸஸ்வ
ராட்பவதி" என்கிறபடியே அநேகவஸ்யராய்ஸாஜிப்பரென்றபடி. ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமோக்ஷயிஸ்ரீமதே
ராமாநுஜமஹாதேஸிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(அணைவதரவணைமேல்.)

ஶ்ரீவ்யாகாமோபகூடோ ஜநிவிஹரணாச்சிஷ்டஸ்ரு
ஷ்ட்யாதிஸக்தே நிஸ்ஸீமாநந்ததேஶாந்யதமஜநிமஹா
ரக்ஷணார்த்தாவதார: । ஸர்வவ்யாப்தாநுபாவா
த்விவிதவிஹரணாத்யுத்தமேஷ்வித்யுஶக்தஸ் ஸக்தே
ஶ்ரீமத்ஸ்வாராதவிஷமஸகூடே த்ருஷ்டிஸௌக
வ்யோமாங்கே । ॥௨0॥

(ஶ்ரீவ்யாகாமோபகூட:) அணைவதரவணைமேற் பூம்பாவையாகம்புணர்வது - திருவனந்தாழ்வான்மேலே பெரியபிராட்டியாரோடே எழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ஜநிவிஹரணாத்) நீந்துந்துயர்ப்பிறவியித்யாதி கடக்கவரிதான ஸம்ஸாரத்தையுண்டாக்கும் ஜந்மந்துடக்கமாக மற்றுமுண்டான ஸகலக்ஷயவிநாஶங்களையும் கடத்துகையாலும், (விஶ்வஸ்ருஷ்ட்யாதிஸக்தே:) புணர்க்குமயனு மழிக்குமரனும் - ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு அந்தராத்மாவாய்நின்று ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (நிஸ்ஸீமாநந்ததேஶாந்யபத:) நலமந்தமில்லதோர்நாடு - நிரவதிகாநந்தத்தையுடைத்தான பரமபதத்திலே எழுந்தருளியிருக்கையாலும், (ரக்ஷணார்த்தாவதாராத்) மாவாகியாமையாய் மீனாகிமானிடமாம் - லோகரக்ஷணார்த்தமாக ஹயக்ரீவகூர்ம்மமத்ஸ்ய ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண அவதரிக்கையாலும், (ஸர்வவ்யாப்தாநுபாவாத்) தீர்த்தனுலகளந்தவித்யாதி - அர்ஜுநன் தன்திருவடிகளிலே யிட்ட திருமாலையை ஶிவனுடைய ஶிரஸ்ஸிலேகண்டு இவனேஸர்வாதிகன் என்று தெளிந்தறுதியிடும்படியான ப்ரபாவத்தையுடைத்தாகையாலும், (த்விவிதவிஹரணாத்) கிடந்திருந்துநின்றளந்து கேழலாய் கீழ்புக்கிடந்திடும் - திருப்பாற்கடலிலே கிடந்தும் பரமபதத்திலிருந்தும் திருமலையிலேநின்றும் அயவா "ஶ்ரீதிஶிஶய்யோபஹாதூயே:" என்றும் "உபஜாநோதாஸீநம்" என்றும் "ஸர்வத்ஸ்யவதிஷ்டதே" மென்றும் சொல்லுகிறபடியே கடற்கரையிலே சார்ந்தும் வணர்ஸாரவெயிலேயிருந்தும்

ஸ்ரீ—கா—வாஸியாநகரம் நின்றும்:—ஸமவாய, மணற்குன்றி லே ஸ்ரீமெவிமார் மடியிலேசாய்ந்தும், வஸுதேவ்ருத்திலே ஸோக க்ஷாத்ரார்களோடேயிருந்தும், ஸோகஸஞ்சாரணம்பண்ணி நின்றும், த்ரிவிக்ரமனாய் ஸ்ருஷ்டியை அளந்தும், வராஹமாய் பாலித்தும், இப்படி ஸ்வஸ்வபாவிஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (வ்யாப்தெளவித்ருவகவாக) ஏண்பாலுஞ்சோரான்பரந்துளனுமென்றுமே ஒருதுறைவின்றிக்கே எட்டுதிக்கிலும் வ்யாபித்து நிற்கையாலும், (ஸ்வெச்சதூர்ஜ்ஜ்ருஶ்யாவாக) இரணியன் தூண்புடைப்ப அங்கப்பொழுதே யவன்வீயத்தோன்றிய-சுஶ்ரீசர் நினைத்தவிடத்தே அப்பொழுதே ஆவிர்ப்பவித்துக் காணப்படுமவனாகையாலும், (ஸ்வீமைவக்ருதித:) சீர்மைகொள்வீடு சுவர்க்கமிதர்யாதி - மோக்ஷஸ்வர்காதி ஸகலபுருஷார்த்தங்களுக்கும் காரணமாகையாலும் எம்பெருமானொருவனுமே மோக்ஷப்ரதனென்று அணைவதரவணைமேல் என்கிறதஶகத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினரென்கிறார். * * * ॥௯௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாம்பத்தில் எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

கூ-ம். திருவாய்மொழி.

ஆ—(எம்மாவீடு) "நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்" என்றவரா
ப்ரஸங்கத்தாலே ஸ்வாபிமதமான புருஷார்த்தத்தை நி

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ—அந்தாமத்தன்பு துடங்கி ஸம்ஶ்லேஷம் நடவாநிற்க இத்திருவா
ய்மொழியிலே நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து என்றும்-ஞா
னக்கைதாவென்றும்- ஏத்தவருள்செய்யென்றும்- வாராயென்றுமி
ப்படி ஸம்ஶ்லேஷத்தை ப்ரார்த்திப்பானேன்? இது ஶரீராநுப
ஸாத்ம்யமாகையாலே தேஹஸம்பந்தஸாவி ஶரீரவியோகாந
ந்தரத்தை ப்ரார்த்திக்கிறாரென்னில்; தம்முடைய அநுபவம்பிக
ளுக்கும்கூட மோக்ஷவிஷயமாய்த்தென்று கீழே பேசுகையாலே
தமக்கிப்போது மோக்ஷம் ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ? இத்தையே ஸ
ம்ஸாரஸம்பந்தஶாதிவேஷத்தாலே நிக்ஷேபித்து ப்ரார்த்திக்
கிறாரென்னில்; இத்தனைபோது அநுபவித்தவிவர் முன்பே நி
க்ஷேபியாதே இப்போது நிக்ஷேபிக்கிறதென்னென்ன அவதரி
ப்பிக்கிறார் (நலமந்தவிதற்கிபால்) ப்ராப்யப்ரஸங்கத்தாலேயெ
ன்றது - ஸாத்யப்ராப்யப்ரஸங்கத்தாலே யென்றபடி. இத்தனை
போது விஷயப்ராப்யமான ஸப்ரகாரபரஹ்மத்தினுடைய நிர
திஶயபோக்யஸ்வநிரூபணத்திலே தாத்பர்யமாய்ப்போருகை
யாலே இவ்வநுபவத்தை நிக்ஷேபிக்கைக்கு அவஸரமாய்த்தி
ல்லை. நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீ ரென்கிறவிடத்திலே ஆநந்த
ப்ரவாஹவிஶேஷப்ராப்தியே ஸாத்யப்ராப்யமென்றும், ஸமபி
வ்யாஹாரந்யாயத்தாலே அதுவும்ஸாத்யமென்றும் தோற்ற அநு
ப்ரஸங்கத்தாலே ஸ்வாபிமதபுருஷார்த்தத்தை நிக்ஷேபிக்கி
றாரென்றபடி. இங்கு ஸ்வாபிமதபுருஷார்த்தமாவது பகவத
நுபவமும் கைங்கர்யமும், அதை நிக்ஷேபிக்கையாவது நிவ்ரு
த்திவ்யாபாரத்ராவ்யாக்ருதமிஸ்ரயா ப்ராப்யாந்தரநைரபேக்ஷ்யமாகவும் ஸம்ப
ந்தகாரணமாகவும் நிஶ்சயம்பண்ணுகை. ஶாஸ்த்ரத்தில்
உத்தரவம்ஶத்தில் நஶ்வராலே அநுபவகைங்கர்யங்களுக்குஸ்வா
தந்த்ர்யநிஷேதத்தாலே பகவத்ஶேஷத்வம் நிக்ஷேபிக்கப்ப

மூ—எம்மாவீட்டுத் திறமுஞ் செப்பம்நின் * செம்மா பாதபற்புத்தலை

ஆ—ஸ்வீகரித்து அதை ப்ரார்த்திக்கிறார். எத்தனையேனு முக்யபுரு-ஷார்த்தமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுமெனக்கபேக்ஷையில்லை. மற்றெதிலே அபேக்ஷையுள்ளதென்னில்? உன்னுடைய

இ—ட்—திறே; இத்தாலே வாயுந்திரையுகள் துடங்கி இவ்வளவாலே உத்தரசதகத்தில் ஸவிசேஷ நாராயண ஸ்வரூபமும் சொல்லிற்று. இத்திருவாய்மொழியில் வதாயீகரஸங்களின் ஸங்கங்கள் சொல்லப்படுகிறனவென்றிப்படியுமொரு ஸங்கதியும் ஸம்ஹிதமாயிற்று. இத்தால் ஸ்வகைங்கர்யோத்தேச்யமென்கிற ஸமாப்தனம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்றதாய்த்து. * * * * * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

எம்மா என்கிறதையுரைக்கிறார் (எத்தனையித்யாதியால்) வீடு ஸ்வரூபத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலுமென்று) திறமும்செப்பம என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) பரமானவைகுண்டத்தில் அபேக்ஷையில்லையாகில் தத்ஸ்தானமான ஸ்வதர்ஸநப்ராபணத்தை த்விதீயபாதத்திலே ப்ரார்த்திக்கை அஸங்கதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (மற்றெதிலித்யாதியால்) பாதப்ராபணத்தை ஸ்வயமாக ப்ரார்த்திக்கிறாரல்லர்; புருஷார்த்தமாக ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றதாய்த்து. நின்செம்மாபாதபற்பு என்கிறதையுரைக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) தலைசேர்த்து என்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்தலையித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—எம்மா - எத்தனையேனும் மஹத்தான, அதிமஹத்தானவென்றபடி. வீடு - வைகுண்டத்தினுடைய, திறமும் - ப்ரகாரங்களையும், செப்பம் - சொல்லோம், அவைநமக்கு உத்தேச்யங்களல்லவென்றபடி. நின் - உன்னுடைய, செம்மா - சிவந்து நீலமான, மாஸ்வம் செளந்தர்யவாதி. கீழே ரக்தவர்ணமாய் மேலே நீலமானவென்றபடி. பாதபற்பு - பாதபத்மத்தை, தலை - ஸ்ரீயும், தலைசேர்த்து - என்ஸிரஸ்ஸிலே சேரப்பண்ணு, கைம்மா-

மூ—சேர்த்தொல்லைக்*கைம்மா துன்பங்கடிந்தபிரானே*யம்மா
வடியேன்வேண்டுவதீதே* ௧॥
ஈதேயானுன்னைக்கொள்வதெஞ்ஞான்றும்* மைந்தோய்
சோதிமணிவண்ணவெந்தா* யெய்தாநின்கழல்யானெய்தஞா

ஆ— அழகியதிருவடிமலர்களை யென்தலையிலே வைத்தருளவேண்டும், அதுசெய்தருளுமிடத்து ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குச்செய்தருளினப்போலே வந்துசெய்தருளப்பற்றாது;செய்துகொண்டேநிற்கவேணும், ஈதேஅடியேன்வேண்டுவதென்கிறார். * ॥௧॥
(ஈதே)எற்றைக்குமிதுவேநான் உன்பக்கல்கொள்ளும்ப்ராப்யம்,

இ— (அதுசெய்தருளுமித்யாதியால்) பற்றாது - ஸஹியாது; ஒல்லையென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்துகொண்டேயித்யாதியால்) ஈதேயித்யாதிஸுஷ்டம். * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

எஞ்ஞான்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எற்றைக்குமென்று) எற்றைக்குமென்றது - ஸர்வகாலத்திலுமென்றபடி, இத்தாலிப்பொழுது வேறொன்றும் வேண்டாவாகிலும் காலாந்தரத்தில் ஸாதநாந்தரவேண்டாவோ வென்ன என்று மீதேயென்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதிஸூசிதை. யானுன்னைக்கொள்வது என்கிறதையுரைக்கிறார் (நானித்யாதியால்) இப்படிவேறொன்றும் வேண்

ஸ— ஹஸ்தியினுடைய, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுடையவென்றபடி துன்பம்-து:கத்தை, கடிந்தபிரானே-நிரஸித்த உபகாரகனே, அம்மா - அப்பனே, ஜகத்காரணபூதனான ஸ்வாமிந் என்றபடி. ஈதே- இதுவொன்றுமே, அடியேன், வேண்டுவது - ப்ரார்த்திப்பது, மற்றொன்றும்வேண்டாமென்றபடி. * * * ॥௧॥

என் - ஜீவனே, மைந்தோய்சோதிமணிவண்ணா? - நெய்த்தவமான ஜ்யோதிர்மணியினுடையவர்ணமுடையவனே, மை - நெய்ப்பு, தோய்கை - ஸம்பந்தம், எந்தாய் - ஸ்வாமிந்? எஞ்ஞான்றும் - யாவதாத்மபாவியும், ஈதே - இதுவே, ஜீவப்ரவ்ருத்திவ்யாப்தமேயென்றபடி. யானுன்னைக்கொள்வது- நானுன்னை ப்ரார்த்திக்கும் ப்ரயோஜனம். எய்தாநின்கழல் - எய்தப்போகாத உன் திருவடிகளை, ஸக்தியோகம் விநாஸூரமான

மூ— லக்* கைதாகாலக்கழிவுசெய்யேலே* ௨

செய்யேற்றீவினையென்றருள்செய்யுமென்* கையார்சக்கரக் கண்ணபிரானே* ஐயார்கண்டமடைக்கிலுநின்கழ* லெய்

அ— ஶக்தியொமத்தாலல்லது ஸிஜிக்குமோ?வென்னில் அந்த ஶக்தியொமந்தன்னையும்நீயே யீண்டெனத்தந்தருளவேணுமென்கிறார். ௱

(செய்யேல்) உன்கையும்திருவாழியுமாயிருக்கிற வழகைக்காட்டி வூகிரிக்ஷவிஷயத்தில் ஷாவண்யத்தைத்தவிர்த்து உன்திருவடிகளிலென்னை ஷவணனாக்கினவனே? உக்ஷாஹிஷெலொழி

இ—டாவென்றவர் ஞானக்கைதாவென்பானேனென்ன ஸவதரிப்பிக்கிறார் (ஶக்தித்ராதியால்) சாரீயவாதத்தை யுரைக்கிறார் (அந்த ஶக்தித்ராதியால) * * * ௨

✱ மூன்றாம்பாட்டு ✱

கையார்சக்கரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்கையுமித்ராதியால்) செய்யேல் தீவினையென்றருள்செய்யுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வூகிரிக்ஷத்ராதியால்) என்கண்ணபிரானே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிபித்ராதியால்) ஐயார்கண்டமடைக்கிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உக்ஷாஹித்ராதி

ரா— ஸுதாநங்களையென்றபடி. மானைய்த - நானடையும்படி, ஞானக்கை - ஜ்ஞாநமாகிற ஹஸ்தத்தை, ஶக்தியொமமாகிற ஸவலம்பநத்தையென்றபடி. தா - நீ ஸாதித்தருளவேணும், காலக்கழிவு - காலயாபநம், செய்யேல் - பண்ணாதே, விளம்பியாதேயென்றபடி. * * * * ௨

தீவினை - க்ரூரகர்மத்தை, விஷயாந்தரஷாவண்யத்தையென்றபடி. செய்யேலென்று - பண்ணாதேயென்று, அருள்செய்யும் - க்ருபைபண்ணுமவனான, என் - மதீயனான, இதுபிரானுக்கு விஶேஷணம். கையார் - ஹஸ்தத்திலே ஸ்தமான, ஸகிதீபஹஸ்வாலெலக நிரதமானவென்றபடி, சக்கரக்கண்ணபிரானே - வக்ரத்தைபுடையனுப் க்ருஷ்ணரூபேண உபகாரகனானவனே, ஐயார் - ஶ்லேஷ்மபூர்ணமான, ஐயென்றுஶ்லேஷ்மம். கண்டம் - கண்டமானது, அடைக்கிலும் - நிரோதமானாலும்,

மூ—யாதேத்தவருள்செய்யெனக்கே* ।௩॥

எனக்கேயாட்செய்யெக்காலத்துமென்றென்* மனக்கேவந்தி

ஆ—இதுங்கூட உன்திருவடிகளை நானிளையாதேயேத்தும்படி பிரஸாதமே பண்ணியருளவேணுமென்கிறார். * * ।௩॥

(எனக்கே) தம்மை யடிமை செய்வித்துக்கொள்ளும்படியை யெம்பெருமானைக்கற்பிக்கிறார். ஸர்வகாலமு மெனக்கே யடிமை

இ—யால்) எய்யாதென்கிறதையுரைக்கிறார் (இளையாதேயென்று) மோக்ஷஸம்ஸ்பர்ஶம், காயிககைங்கர்யஹேதுஸ்ஸம்பந்தமாகையாலே முதற்பாட்டிலே காயிககைங்கர்யத்தையும், இரண்டாம்பாட்டிலே வாசிககைங்கர்யத்தையும், மூன்றாம்பாட்டிலே த்யாநரூபமானமாநஸிககைங்கர்யத்தையும், ப்ரார்த்திக்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதிஸித்தேதே. * * * ।௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (தம்மையிதராதியால்) அடிமை செய்வித்துக்கொள்ளும்படியாவது-ஆழ்வாருடைய ப்ரயோஜநம் ப்ரயோஜநமாகவாதல், உபயோ: ப்ரயோஜநமாகவன்றிக்கே - வெம்பெருமான் தன் ப்ரயோஜநமே ப்ரயோஜநமாகச்செய்வித்துக்கொள்ளுகை. கீழ்மூன்று பாட்டுக்களாலே த்ரிவிதகைங்கர்யமேஸ்வரூபாநுரூபபுருஷார்த்தம் ப்ரயோஜநமென்று நிஷ்கர்ஷித்து இங்கே யந்த்ரிவிதகைங்கர்யங்களுக்கும் ஸாத்யபூதமான நிவ்ருத்திரூபமாக ஸமவேதகாரணத்வம் நிஷ்கர்ஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. கற்பிக்கிறாரென்றது ஸாமாந்யராஸத்தில் தமக்குள்ள ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனையுங்கூட பாலரைக்கற்பிக்குமாப்போலே கற்பிக்கிறாரென்றபடி. ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதி

ஸ—நின்கழல்- த்வாரணங்களை, எய்யாது-ஸ்ரமங்களாதே, எத்த. நான்ஸாதிக்கும்படி, எனக்கே - தத்ப்ராமாணஸாக்ஷ்யமில்லாத் தவெனக்கே, ஸ்வயாரணத்தாலே யெனக்கேஸாயாரணமாக வென்றுதோற்றுகிறது. அருள்செய் - க்ருபைபண்ணு. ௩

ஏககாலத்தும்-ஸர்வகாலத்திலும், எனக்கேயாட்செய்யென்று - தேவதாந்தரங்களைவிட்டு எனக்கே கைங்கர்யம்பண்ணென்

மூ—டைவீடின்றிமன்னித்* தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீ
தே* யெனக்கேகண்ணனையான்கொள்சிறப்பே* ॥௪॥

ஆ—செய்யென்று திருவாயாலேயருளிச்செய்தருளி யொருக்ஷண
மாத்ரமொழியாமே யென்னெஞ்சிலே புகுந்திருந்தருளிதாய்சாத்தி
யருளுஞ்சாந்து, உதநம், திருமாலை, திருப்பரிவட்டங்களபோ
லே யென்னைத்தனக்கே சேஷமாகக்கொள்ளுமிதுவே யெனக்கே
கண்ணனை யான்கொள்சிறப்பென்கிறார். * * ॥௪॥
(சிறப்பில்) சேஷமேபாத்யமாகலாம். சேஷாதிரிக்தமாய்

இ—யால்) இடைவீடின்றியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருக்ஷணமி
த்யாதியால்) என்மனக்கேவந்துமன்னியென்கிறதையுரைக்கிறார் (எ
ன்னெஞ்சித்யாதியால்) தனக்கேயாகவென்கிற வ்யவாரணத்தில்
அபிப்ரேதங்களான த்ருஷ்டாந்தங்களைக்காட்டுகிறார் (தாம்சாத்தி
யித்யாதியால்) சாந்து - கஸ்தூரிகாஹரிசந்த்ரமிஶ்ரம். உதநா
திகள் - சேதநத்ரவ்யங்களாகையாலே யவற்றை கேவலம்
ஸாதநமாக ஸ்வீகரிக்குமாப்போலே, சேதநமுண்டான வெ
ன்னையும் கேவலஸாதநமாகவே ஸ்வீகரிக்க வேணுமென்கிறாரெ
ன்றபடி. பாராமாத்ருஷ்யீகாரணாதநம் பஹுத்ருஷ்டாந்தோ
பாதாநம். * * * * ॥௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு.

இறப்பில்சிறப்பில் வீடுசுவர்க்கநரக மெப்துகவென்றநுபித்த
துக்கு ஸமாதாநமருளிச்செய்கிறார் (சேஷமித்யாதியால்) எ

ரு— றிப்படி திருவாயாலே யருளிச்செய்து, இடைவீடின்றி - வி
ஶ்லேஷமின்றிக்கே, என்மனக்கே - என்னுடையமநஸ்ஸிலே,
வந்து - ஆவிர்பவித்து, மன்னி - ஸ்திரனாய், எனை - என்னை, த
னக்கேயாக - பிறர்க்குமன்றியே எனக்குமன்றியே யெனக்கு
ந்தனக்குங்கூடவுமன்றியே தனக்கே சேஷமாக. கொள்ளுமீதே-
ஸ்வீகரிக்கையாகிற விவ்வஸ்தையே, எனக்கேகண்ணனை - எனக்க
நாராயணன் க்ருஷ்ணனை, ஸகாரமநாராயணத்வமாம்,
யான்கொள்சிறப்பு - நான்பெறக்கடவபுருஷார்த்தம். ॥௫॥

மூ—சிறப்பில்வீடுசுவர்க்கநரக* மிறப்பிலெய்துகவெய்தற்கயா
னும்* பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமானை* மறப்பொன்றின்றி
யென்றுமகிழ்வனே* ।௫॥

ஆ—நிரதிசயாநந்தமான மோக்ஷமே ப்ராப்யமாகலாம், அதிலோராதரமில்லை. கர்மநிபந்தநமான ஜந்மங்களைப் பண்ணி வைத்து ஸ்ரீவஸுதேவாத்மஜனாக தேவகீநந்தநாதிரூபேண வந்துபிறந்தருளும் ஸௌலப்யவானாயிருந்த வெம்பெருமானுடைய

இ—எய்தற்கவென்கிறதற்கு ஸவிசேஷமருளிச்செய்கிறார் (தேஹாத்மிகேத்யாதியால்) என்றும் மகிழ்வனென்கையாலே நித்யாநந்தகத்வமும், யானுமென்கையாலே ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸூசிதமென்றுகருத்து. ஸர்வஜ்ஞரான ஆழ்வார் ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்யத்தில் நியமாதரமில்லையென்று பேசக்கூடுமோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிவித்யாதியால்) ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யமுண்டாயிருந்தாலும் அதிலாதரமில்லையென் கையிலே தாத்பர்யமாகையாலிப்படி சொல்லக்குறையில்லையென்றுகருத்து. பிறப்பிலென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதியால்) பல்பிறவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதேத்யாதியால்) மறப்பொன்றின்றி

ப—இறப்பில் - மரணத்தில், சிறப்பில்வீடு - ஆப்யாஜநவத்தான மோக்ஷத்தை, இல்லென்று - ஸதாவிஷ்ணுநீயம், சுவர்க்கம் - ஸ்வர்க்கத்தை, நரகம் - நரகத்தை, எய்துக - அடையட்டும், எய்தற்க - அடையாதேநசிக்கட்டும், ஸ்வதாஹேஷாதிரிக்தமாக ட்டும், ஹேயமேதாகட்டும், என்றுதாத்பர்யம். யானும் - ஸ்வாதந்த்ர்யநிரபேக்ஷத்தில் நிர்பந்தமின்றிக்கே நானொருவனு மாக வமையுமென்றிருக்கிறநானும், இதுக்குமகிழ்வனேயென் கிறதோடே ஸ்வயம், பிறப்பில் - கர்மக்ருதஜந்மமில்லாதவனை, பல்பிறவி - ஸ்வேச்சாவதாரங்களைபண்ணுமவனான, பெருமானை - ஸ்வாமியை, மறப்பொன்றின்றி - விஸ்ம்ருதியொன்றுமில்லாதே, மரணாவஸ்தாதிகளிலொன்றும் மறவாதேயென்றபடி. என்றும் - ஸர்வதா, மகிழ்வனே - ஸாநந்தமாக அநுபவிக்கக்கடவேன். ।௫॥

மூ — மகிழ்கொடெய்வமுலோகமலோகம் * மகிழ்கொள் சோதிமலர்ந்தவம்மானே * மகிழ்கொள் சிந்தைசொற்செய்கைகொண்

ஆ — ஸகலதிவ்யாவதாரங்களையும் ஸகலதிவ்யசேஷ்டிதங்களையும் ஸகலகல்யாணகுணங்களையும் மறவாதே யென்னும்படி அநுபவிக்கப்பெறவேணுமென்கிறார். * * * ||௫||

(மகிழ்கொள்) பரிபூர்ணத்தாலே இஜ்ஜகத்தையெல்லாம் படைத்த நலினவனே, என்னுடைய ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வகாலமும் க்ஷணமாத்ரமும் ஸஹாயனைக்கொண்டு

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) என்றும் மகிழ்வனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்றுமித்யாதியால்) நலமந்தமில்லதோர் நாடுபுகுவீர் என்கிற திவ்யஜ்ஞாநவிஷ்ணுபுரிஷுவிசேஷ்யன்றாகிலும் புலனைந்துமேவும் பொறியைந்துநீக்கி என்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமான ஆத்மஸாக்ஷாத்காரவிஷயமாய முக்திஸுகமன்றோ; ஈதேயான்கொள் சிறப்பென்னக்கூடுமோவென்னவிதுவும் உத்தமஸுகமன்றென்கிறானென்றுகருத்து. * ||௫||

* ஆறாம்பாட்டு. *

வருவதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாமீப்யாதியால்) வருவதாய காரணமாவதுமென்றதாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) மகிழ்வுற்று என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸுசி

ப — மகிழ்கொள் - ஆநந்தயுக்தமான, தெய்வம் - தேவதமாயும் தேவர்களாயுமென்றபடி. தெய்வமென்று ஜாதிகவசநம். உ [illegible] லோகம் - லோகமாயும், லோக்ய இதிலோக:, ப்ரத்யக்ஷாதிஸித்தமான அசேதநவஸ்துவாயுமென்றபடி. அலோகம் - தத்விலக்ஷணமான சேதநவஸ்துவாயும், மகிழ்கொள்சோதி - தேஜஸ்ஸைப் போலே [illegible] உத்ருஷ்டத்தையுடைய ஸூர்யாதிஜ்யோதிஸ்ஸு [illegible], மலர்ந்தவம்மானே - விகஸித்தவனான ஸ்வாமியே [illegible]" என்கிறபடியே இவைகளையுமாய் விஸ்த்ருதனான, [illegible] என்றபடி. மகிழ்கொள் - ஸதாநந்தயுக்தமான, சிந்தை - சிந்தையையும், சொல் - ஸூக்தியையும், செய்கை-

மூ—டென்று* மகிழ்வுற்றுன்னை வணங்கவாராயே* ॥௬॥
வாராயுன்றிருப்பாதமலர்க்கீழ்* பேராதேயான் வந்தடையும்
படி* தாராதாயுன்னையென்னுள்வைப்பிலென்று* மாரா
தாயெனக்கென்றுமெக்காலே* ॥எ॥

ஆ—உன்னை பரிஷ்வங்கிக்கும்படி வந்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௬॥
(வாராய்) உன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹத்தை யெனக்குக் காட்டிவைத்துன்னை பூஜிக்கத்தாராதிருக்கிற நீ, ஸர்வகாலமும் முன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதேயான் வந்தடையும்படி பிரானேவாராயென்கிறார். * * * * ॥௬॥

இ—த்ருஷ்டியால்) உன்னைவணங்கவாராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்ருஷ்டியால்) ஸாக்ஷாத்கார விசேஷம் இந்துபாட்டுக்களாலே ப்ரார்த்திதமானவாறே இத்தையிப்போதே ஸாக்ஷாத்ஸம்ச்லேஷரூபமாகப் பெறவேணுமென்று த்வரையாலே வாராயென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்க்ரஹவ்யாக்யானம். * * * ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

உன்னையித்ருஷ்டியெனக்கித்ருஷ்டத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்ருஷ்டியால்) தாராதாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்ருஷ்டியால்) பூஜிக்கவென்றது பாஹ்யஸம்ச்லேஷம். என்றுமெக்காலே என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வத்ருஷ்டியால்) ச்லேஷம். வாராயென்றுகீழ்

ஸ—காயிகக்ரியையையும்கொண்டு, என்றும் - ஸர்வதா, மகிழ்வுற்று - ஸாநந்தயுக்தனாய், உன்னைவணங்க - உன்னை பரிஷ்வங்கிக்கும்படி, வாராய் - எழுந்தருளவேணும். * * ॥௬॥
உன்னை - ஸௌந்தர்யமான வுன்னை, என்னுள் - ஹ்ருதயத்திலே, வைப்பில் - வைக்குமிடத்தில், ப்ரகாசமாகப்ரகாசியாமென்றபடி. என்றும் - ஸர்வதா, எனக்காராதாய் - எனக்குத்ருப்தியில்லாதபடியாயிருந்து வைத்து, தாராதாய் - உன்னைத்தாராதவனே? என்றும் - ஸர்வதிநங்களிலும், எக்காலே - ஸர்வக்ஷணங்களிலும், உன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் - ஸ்பஷ்டம். பேராதே - அபிபாதே, யான் - நான், வந்தடையும்படிவாராய் - ஸ்பஷ்டம். * ॥எ॥

மூ—எக்காலத்தெந்தையாயென்னுள் மன்னின் மற்* றெக்கால
த்திலும் யாதொன்றும் வேண்டேன்* மிக்கார்வேதவிமலர்
விழுங்குமென்* னக்காரக்கனியேயுன்னையானே* ॥அ॥

ஆ—(எக்காலத்து) எக்காலமுமென்னை யெல்லாவடிமையுஞ்செ
ய்வித்துக்கொண்டென்னுள்ளேமன்னிலுன்னை பின்னையொருகா
லமு மொன்றுமபேக்ஷிக்கிறிலேனென்றுகொண் டெம்பெருமா
னையபேக்ஷித்து பின்னையுமெம்பெருமானுக்கடிமை செய்கையி
லுள்ள ஸ்ப்ருஹையாலே, எம்பெருமானை யுள்ளபடி கண்டநு
பவிக்கிறஸாத்விகர்களாரோ?வென்கிறார். * * ॥அ॥

இ—ச்சொன்னதைஸர்வகாலமும் ஸம்ப்ரேக்ஷிக்கும்படிவரவேணு
மென்றுவிசேஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதியபிப்ராயமெத. ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

எக்காலத்தெந்தையாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (எக்காலமுமித்யாதியால்) என்னுள்ளே யித்யாதிஸ்பஷ்டம்.
உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமெ
ம்பெருமானுக்கித்யாதியால்) (உள்ளபடியித்யாதியாலே) விழுங்கு
சப்தம்வ்யாவ்ருத்தம், (ஸாத்விகசப்தத்தாலே) மிக்கார்சப்தம்வ்யா
வ்ருத்தம். ஆரோவென்றது எத்தனைஸாத்வான்களோ வென்றபடி.

ஶ— மிக்கார் - அதிசயிதரான, வேதவிமலர் - வேதவித்துக்க
ளான நிர்மலராலே; விழுங்கும் - அபேக்ஷிக்கப்படுகிற, உள்
ளபடி யநுபவிக்கப்படுகிறவென்றபடி. என்னக்காரக்கனியே -
நிரதிசயபோக்யமே. அக்காரம் ஶாகம். அக்காரக்கனியென்றது
அம்ருதமென்னுமாப்போலே ஷஷ்டீஸமாஸம். ஶாகமொருவ்ரு
க்ஷமாய் அதில் பழுத்தபழம்போலே போக்யதமனே யெ
ன்றபடி. ஸங்கதிசொல்லுகிறது. எக்காலத்து - ஸர்வகாலத்திலும்,
எந்தையாய் - ஸ்வாமியாய், ஸர்வகைங்கர்ய ப்ரதிஸம்பந்தியாயெ
ன்றபடி. என்னுள் - ஹ்ருதயத்திலே, மன்னில் - ஸ்திரமாயிரு
க்கில், நான் - இந்தஸம்ருத்தியைப்பெற்றநான், உன்னை - ஸ்வயம்
ப்ரயோஜனமான வுன்னை, எக்காலத்திலும் - ஒருகாலத்திலும், மற்று
யாதொன்றும் - கைங்கர்யவ்ருத்திவிருத்தமாயதொன்றையும், வேண்டே
ன் - அபேக்ஷியேன். * * * ॥அ॥

மூ—யானேயென்னையறியகிலாதே*யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்* யானேநீயென்னுடைமையுநீயே* வானேயேத்துமெம்வானவரேறே* ॥௯॥

ஆ—(யானே) நானுமென்னுடைமையு முனக்கேயடிமையாயிருக்கச்செய்தே இதுக்குமுன்போனகாலமெல்லாம் உனக்கடிமையென்னுமிடத்தையறியாதே நானென்று மென்னுடையதென்றுமுண்டான ஸ்வாதந்த்ர்யாபிமாநத்தாலே நஷ்டனானென்றுதம்முடைய இழவையநுஸந்தித்து ...

இ—... இப்படிசொல்லுகிறேனென்றிப்படி ஸங்கதியிலிவெ.   ॥௮॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) அடிமையென்றது ஶேஷமென்றபடி. ... தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. இருந்தேனென்கிற ... (இதுக்கித்யாதியால்) காலமெல்லாமென்கிறதற்கு நஷ்டனானென்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானித்யாதியால்) நஷ்டனானென்றது ... சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபதேஶ இத்யாதியால்)

ஶ—வானேயேத்தும்-... வானவரேறே - ... என்றபடி, யான் நீயே - நானுனக்கு ... யும்நீயே - ... யானே - இப்படி ... நானே, ... இவ்வர்த்தம் ... என்று தோற்றுகிறது. என்னை - ... வென்னை, அறியகிலாதே - அறியமாட்டாதே. யானேஎன்றனதே - நானேஎன்னுடையதே, என்றிரு

மூ—ஏறேழும்வென்றேர்கொளிலங்கையை* நீறேசெய்தநெ
டுஞ்சுடர்ச்சோதி* தேறேனென்னையுன்பொன்னடிச்சேர்த்

ஆ— ஸகல ஸத்வ் ரக்ஷகராய் பொருக்ஷணார்த்தமும்மெம்பெருமா
னையிழவாதே திருநாட்டிலேயிருந்த வெம்பெருமானை ஸதாநுஸந்தி
க்கிறவர்களாமிராவென்கிறார். * * ||௯||

(ஏறேழ்) இந்தவுபாயத்தைப்பெறுகைக்கு ப்ரதிபந்த
கங்களானவையென்னில்; அவற்றையெல்லாம் நப்பின்னைப்பிராட்
டிக்கும் ஸம்ச்லேஷவிரோதியில் பிராட்டிக்கும் உன்னோடு ஸம
ச்லேஷிக்கைக்கு ப்ரதிபந்தகங்களை நீயேபோக்கினாப்போலே
போக்கியருளி உன்திருவடிகளிலே என்னை சுண்டெனச்சேர்த்

இ— ஸநாதிகாலமிழந்தேனென்று சோகிக்கிறவித்தால் ஸம
ஷ்டிஜம்பமும் ஸஹியாதென்கிறாரென்றிப்படி ஸம்கதிஸதி
யிதை. * * * * * * ||௯||

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இப்பாட்டுக்கு முதற்பாட்டிற்காட்டில் ஸாபேக்ஷமில்லை
பேயென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இந்தவுபாயத்தையிதாஷியால்)
ஸந்நிஹிதவ்ருத்திப்ராபகத்தை யிப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்ற
தாயிற்று. ஸமுதாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(அவற்றையிதாஷியால்) அவற்றையெல்லா மென்கிறதற்குப்போ
க்கியருளியென்கிறதோடே ஸமயம். ஸமுதாயம் ஸாபிப்ரா
யவிசேஷணமென்றதாயிற்று. உன்பொன்னடி யென்னை யொல்லைசே
ர்த்து என்றநுபித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடி
யிதாஷியால்) த்ருதீயபாதத்தில் ஸங்கல்பதாத்பர்ய மருளிச்

ஸ—ந்தேன், இத்தனைகாலமிப்படிபோனபின்பு ஜகத்வ்யாபகவிலம்பி
யாதே க்ருபைபண்ண வேணுமென்றுகருத்து. ||௯||

ஏறு - வ்ருஷபங்களை, ஏழும் - ஏழையும், வென்றும் - ஜயித்து, ஏர்கொளிலங்கையை - ஸம்ருத்தியைக்கொண்ட ஸௌந்தர்யமான லங்கையை, ஏர் - ஸம்ருத்தி. நீறே செய்த - பஸ்மமாக்கினவனை, நெடுஞ்சுடர் - ஸர்வாதிகதேஜஸ்ஸுக்களை. சோதி - அதனாலே உஜ்ஜ்வலமான விக்ரஹமுடையவனே? உன்பொன்னடி - ஸ்பர்சநீயமான சரணங்களிலே, என்னை -

மூ—தொல்லை*வேறே போகவெஞ்ஞான்றும் விடலே* ||௰||

விடலில்சக்கரந்தண்ணலைமேவல்* விடலில்வண்குருகூர்ச்
சடகோபன்சொல்* கெடலிலாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்*

ஆ— தருவிஉன்திருவடிகளில்நிவ்ருத்தியோடேபோலேபின்னையொருகாலமும் உன்னைப்பிரியாதொருபடி பண்ணியருளவேணும். இப்படியிகூணமேசெய்தருளாவிடில் ஒன்றுந்தரியேனென்கிறார். ||

(விடலில்) இப்படியாழ்வாரபேக்ஷிக்க அபேக்ஷித்தபடியே திருமலையிலேபுகுந்தருளி ஆழ்வாரோடே திருவாழியாழ்வாரோடு ஸம்ஶ்லேஷித்தாப்போலே ஒருக்காலும்பிரியாதபடி ஸம்ஶ்லேஷித்த வெம்பெருமானைச்சொன்ன இத்திருவாய்மொழி வல்லார்

இ—ய்கிறார் (உன்திருவடியிதூஷியால்) தாமீயவாக்யத்தையுரைக்கிறார் (பின்னையுயிதூஷியால்) தேறேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிசூஷியால்) தேறேனென்கிற வாக்யத்தைவிட்டு தேறேனென்று ஏகாராந்தவாக்யத்தை யாஶ்ரயித்தாராயிற்று. * * * * ||௰||

✳நிகமனம்.✳

விடலில் சக்கரத்தண்ணலையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இபபடியிதூஷியால்) இப்படியென்றது மகிழ்கொளிதூஷியான அஞ்சுபாட்டுக்களில்படியேயென்றபடி. திருமலை

ஶ— சூதனனைவென்னை, ஒல்லை - ஶீவ்ரம், சேர்ந்து - சேரப்பண்ணி, எஞ்ஞான்றும் - ஒருகாலத்திலும், வேறேபோகவிடல் - விஶ்லேஷித்துப்போகவிடாதேயிருக்கவேணும், தேறேன் - தரியேன், ஶீவ்ரம்செய்யாவிடில் வாழ்விக்கமாட்டேனென்றபடி. ||௰||

விடலில்-விடலில்லாதவனை, விடல்-த்யாகம், என்னைவிடாதவனென்றபடி. சக்கரத்தண்ணலை — வக்ரமுடையவன்சக்கரத்தன், ஸஹஸ்ரஶாடாம் அஸ்ஸ்வமேதவ், வஜ்ராயுதமாதிஷு, உஜ்ஜ்வலிஶேஷ், இதுக்குசடகோபன் சொல்லென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மேவல் - ஸம்ஶ்லேஷித்ததை, விடலில் - விடாதவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்- உதாரரானஆழ்வாரருளிச்செய்த, கெடலில் - நாஶரஹிதமான, வேதார்த்தஸங்க்ரஹபூர்வகமாயிருக்குமாயென்றபடி ஆயிரத்துள்ளிவைபத்தும் - இதுக்கும்

௲ — கெடலில்வீடுசெய்யுங்கிளர்வார்க்கே* ‖கக‖

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ — ஆழ்வார்பெற்றபேறுபெறுவரென்கிறார். * * ‖கக‖

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — யென்றது அழகர் திருமலையை, மேல் திருமலையை அநுபவிக்கத் தொடங்குகையாலே விடவிலென்கிறவிடத்திலே திருமலையிலேவஸ ந்யாஸம் விவக்ஷிதமென்றாருந்து. சக்கரத்தென்கிற விசேஷணத்தாலே ப்ரதாநமென்றதாயிற்று. கெடலில்வீடுசெய்யு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்பெற்ற விசாரியால்) * * * * ‖கக‖

ஶ — செய்யுமென்கிறதோடே அந்வயம் கிளர்வார்க்கு - உத்யோகித்தவர்களுக்கு, கிளர்த்தி - உத்யோகம். ப்ரகாசநர்க்கென்றபடி. கெடலில் வீடு - ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமான மோக்ஷத்தை, செய்யும் - ஸாதித்துத்தரும். * * ‖கக‖

ஆநந்தஸோராஷ்டாந்தமநலவதி ஸ்ரீமதெஸஹாஜ ராமாநுஜமுநிமேஷஸிகாயநம:

ஸ்ரீ:.

ஸ்ருதிப்ரகாஶிகாசார்யப்ரணீதா வ்யாக்யா:.

(எம்மாவீட்டுத்திறமும்.)

ஸ்ரீஜபஸ்வாஸ்ரிபோகம் ஸாநுகூலிகாவதம் வைஸ்த்ருவஸ
ஶக்ஷ்யதேஹத்வம் ஸ்வாஸ்ரீகாலாவகாமலஸூதிரவஸ
ஸாதிதாந்யாக்ஷாஸ்ரீதிவஸும் । ஹராவுளகாமர்க்ஷஸக்ஷ
ஹூதஸதாவஸ யாநஸோதாவண்ணஹம் மெதஸோ
வ்யாக்யாயதாவ்யதவரிவாணம்வக்ஷணீம்ஜநாது ‖

(ஸ்ரீஜபஸ்வாஸ்ரிபோகம்) நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து - ஸ்ரீகாஸ்யமான திருவடிகள் ஸம்பந்தத்தையுடையனுமாய், (ஸாநுகூலிகாவதம்) நின்கழல்பாணெய்த ஞானக்கைத்தா - தன்திருவடிகளை ஸாவிக்கும்படிச்சிடான ஞானமாகிற கையைகொடுக்குமவனைப், (வைஸ்த்ருவஸ ஶக்ஷ்யதேஹத்வம்) நின்கழலெய்யாதேத்தகூருள்செய் - தன்திருவடிகளையே ஸவகாம

ஸூ—கா—முமேத்துகைக்கு ஸாத⁴ஸ்யத்தையுண்டாக்குமவனாய், (ஸூபாயீகாரோபகாரம்) தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே ஸ்வாஸ்வாமோகவே உவகலிக்குமவனாய், (ஸூக்ருதஸஹித்ராப்யாதநம்) மறப்பொன்றின்றியென்றும் - ஸ்விஷயஸ்ம்ருதியாலே ஸுப்ரவிஷபாதாநத்தை ஸஜிப்பிக்குமவனாய், (ப்ரீதிவர்த்யம்) என்றுமகிழ்வுற்றுன்னைவணங்க - ஸ்விஷயத்திலே ப்ரீதியுடையபேர்களுக்கு உபாதாநமாய், (ப்ராப்யஸ்வரூபாத்யவபோதம்) வாராயுன்திருப்பாதமலர்க்கீழ் பேராதே யான்வந்தடையும்படி - ஸம்ஸாரவிபிலே காலக்ஷேபக்ஷணமறாதபடி பண்ணுமவனாய், (கஸ்ய்ப்ருதிரஸம்ப்ரதம்) தேவிமலர் விழுங்குமெய்மாக்காநக்கனிபே - கஜேந்த்ரஸம்போலே கதஹஸமாஹ்யாக ப்ரகாசிக்குமவனாய், (க்ருதாவஸ்தாஸாம்) பாபோதெபன்றுடைமையுந்தே வானேயேத்தும் - நானுமெல்லாமுடைமையும் உன்னதென்று ஸவிகளானுமெத்தபடியாலே ஆத்மாத்மீயவஸ்துவையோதுமாய், (விவேகவ்யாஜாபநம்) என்னைப்புன்பொன்னடிச் சேர்த்தொல்லைவேபோக வெஞ்ஞான்றும்விடலே - ஆஸ்ரீதரைத்தன் திருவடிகளில்நின்றும் விஶ்லேவராய்ப்போகாதபடி பண்ணுமவனாயிருக்கிற வெம்பெருமானை "எம்மாவீடு" என்கிறதஶகத்தலேதெகங்கபொஹேரூ ஸஹிதனாக ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். * * * * * ௯௧

ஸ்ரீஶடகோபாஸ்ரீஹாதேவிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

இரண்டாம்பத்தில்ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

❀❀❀ ✳ ❀❀❀

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

மூ—கிளரொளியிளமை கெடுவதன்முன்னம்* வளரொளி

ஆ—(கிளரொளி) இப்படி தம்மோடு கலந்தருளின எம்பெருமான் நின்றருளின திருமலையை அநுஸந்திக்கிறார். யாதொன்றிலே

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—வாராய்வாராயென்றலற்றின ஆழ்வார் அவன்வந்து நின்றால் தாம் அபேக்ஷித்த கைங்கர்யம் பண்ணவேணுமாயிருக்க அவனைவிட்டு அநந்தரம் அவன் நம்பண்ண ப்ராப்திக்கைக்கு ஸம்மதமன்றோ?வென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது விடவில் என்கிறவிடத்தில் உக்தரீத்யா வென்றபடி. நின்றருளினவென்றது ஸ்தாநவிசேஷணம். எம்பெருமான் நின்றவிடமாகையாலே திருமலையானது தமக்கு விரகாநுஸந்தித ஹேதுகைங்கர்ய ஸாதநமாகையாலும் அவனுடைய ஸம்ஹாரணங்கள்போலே திருமலையும் ததீயத்வவேஷண தமக்கு நிரதிசயப்ரியமாய்க்கொண்டு ப்ராப்யாந்தர்கதமாகையாலும் எம்மாவீட்டில் அபேக்ஷித்த கைங்கர்யங்களில் உகந்தருளினநிலத்திற்செய்யும் கிஞ்சித்காரமாகிற கைங்கர்யமானது "நின்கோயில்சீய்த்து" என்றும் "கடைத்தலைசீக்கப்பெற்று" லென்றும் தாமேபேசுகிறபடியே தமக்குப்ரியமாகையாலும் திருமலையைப்பாடி அநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலே யெம்பெருமானுடைய ஸௌஹார்த்தத்துக்கு உபயோகமாக "ஸாமஸ்ய விஷயம்" மென்கிற கல்யாணகுணமித்திருவாய்மொழியிலே வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்றதாய்த்து. * * *

✳ முதற்பாட்டு ✳

மாயோன்மருவியவென்கிறது ஸ்தாநஸங்கேதமென்றுகாட்டுகிறார் (யாதொன்றித்யாதியால்) வளரிளம்பொழில்சூழென்றது

ஸ—வளரொளிமாயோன் - வர்த்திஷ்ணுஜ்யோதிஸ்ஸான ஆஸ்சர்ய சேஷ்டிதனுடைய, மருவிய - வரிவுயம்பண்ணப்பட்ட. நித்யவாஸப்பண்ணப்பட்ட என்றபடி. கோயில் - திவ்யஸ்தாநமான, இதுதிருமா

மூ—மாயோன்மருவியகோயில்*வளரிளம்பொழில்சூழ்மாலிருஞ்
  சோலைத்* தளர்விலராகிச்சார்வதுசதிரே* ‖௧‖

ஆ— நின்றநருகையாலே அங்குற்றைச் சோலைபோலேஎம்பெரு
மானுடைய திருவுடம்பு ஸந்நிஹிதமாய் ஸ்நிக்த ஸுகுமாரமான ஔஜ்
ஜ்வல்யாதிகல்யாண குணங்களையுடைத்தாயிற்று, அங்ஙனே
யிருந்த திருமாலிருஞ்சோலைமலையை உங்களுக்கு காணவொட்டவும்
ள்ளபோதே உங்களுடைய க்லேசமெல்லாம்தீரும்படி சென்றுஆச்ர
யியுங்கோள்; இது பரமப்ராப்யமென்கிறார். ‖௧‖

இ— ப்ராப்ய ஸ்தாநமென்கிறார் (அங்குற்றையித்யாதியால்) சோலை
க்கும் திருவுடம்புக்கும் ஸந்நிஹிதமாய் ஸாத்ருஶ்யமேஹேதுவெ
ன்றுகருத்து. வளரொளி ஶப்தத்தை விவரிக்கிறார் (ஸ்நிக்த
ஸுகுமாரேத்யாதியால்) பாத்ரம் ஸுஷ்டுமாக விளைந்த நிலத்தை ஸேவிக்கிற
கொண்டாடுமாப்போலே திருமலையைக்கொண்டாடுகிறு ரென்றதா
ய்த்து. ப்ராப்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்
களுக்கித்யாதியால்) தளர்விலராகி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (உ
ங்களுடையவித்யாதியால்) சார்வதுசதிரே என்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயியுங்கோளித்யாதியால்) ‖௧‖

ஶ—இருஞ்சோலைக்குவிசேஷணம். வளர் - வர்த்தமானமான, இளம்
பொழில் - தருணவநங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, மாலி
ருஞ்சோலை - அழகர்திருமலையை, இதற்குசார்வதுஎன்கிறதோ
டே ஸம்பந்தம். கிளரொளி - ஜ்ஞாநாத்யோஜ்ஜ்வல்யமா
ன, இளமை - தாருண்யமானது, உங்களுடைய யௌவநமான
தென்றபடி. கெடுவதன் - நஶிப்பதற்கு, முன்னம் - முன்னே,
தளர்விலராகி - தளர்வு - க்லேசம், ஆகியென்றது ஆகவென்றபடி.
நீங்கள் க்லேசரஹிதராகைக்காக வென்றபடி. சார்வது - ஆ
ச்ரயிப்பது, சதிர் - ஶாஸ்த்ரார்த்தம், பரமபுருஷார்த்த
மென்றபடி. மால்என்றும் இருஎன்றும் மஹத்வவாசியாய்
இங்கே ஒன்று ஔந்நத்யபரமாய் ஒன்றுவிஸ்தாரபரமாகி
றது, ஆக மாலிருஞ்சோலை யென்றது உந்நதவிஸ்தீர்ணமான
தென்றபடி. இதுதிருமலைக்குத்திருநாமம். * ‖௧‖

மூ—சதிரிளமடவார்தாழ்ச்சியைமதியாது*அதிர்குரல்சங்கத்தழகர்
தங்கோயில்* மதிதவழ்குடுமிமாலிருஞ்சோலைப்* பதியது

ஆ—(சதிரிளமடவார்) ப்ராக்ருதவிஷயங்களில் ப்ராவண்யத்தை விட்டு, ப்ரதிகோஷமஹத்த்வவைலக்ஷண்யமான த்வநியை யுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை யேந்துகையாலே நிரவதிகமான அழகையுடையனாய், அத்தாலே அழகரென்னுந் திருநாமத்தையுடையனான வெம்பெருமானுக்குக் கோயிலாய், ஸர்வோத்கர்ஷத்தாலே யதார்த்தமான ஸிகரங்களையுடைத்தான திருமாலிருஞ்சோலைப்பதியை யேத்தியெழுங்கோள்;

* இரண்டாம்பாட்டு. *

இ—ப்ரதமபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேத்யாதியால்) மடவாரென்றது விஷயங்களுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. அதிர்குரல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரதிகோஷேத்யாதியால்) சங்கத்தென்கிற விசேஷணம் ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யேத்யாதியால்) அழகரென்றது - ஸாமாந்யநாமமாக விவக்ஷிதமென்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) மதிதவழ்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) குடுமிசப்தத்தை யுரைக்கிறார் (ஸிகரசப்தத்தாலே) ஏத்திப்பழுவதுபயன் என்கிறவிடத்தில் ஸவிசேஷமான விதியைக்காட்டுகிறார் (எழுங்கோளென்று) அதுக்கு ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—சதிர் - மநோஹரங்களான, இளமடவார்தாழ்ச்சியை - தருணிகளான ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில் ப்ராவண்யத்தை, மதியாது - மதியாதே, ப்ரயோஜநமாக நினையாதேயென்றபடி. அதிர்குரல் - அதிரப்பண்ணுகிற குரலையுடைத்தான, ப்ரதிகோஷாநாம் ஸ்வஜநகயுதிர:வியானவென்றபடி. சங்கத்தழகர்தங்கோயில - சங்கத்தையுடையவரான அழகருக்கு திவ்யஸ்தாநமான, இதுபதத்துக்கு விசேஷணம். மதிதவழ்குடுமி - சந்த்ரன் ஸஞ்சாரம் பண்ணும்படி உந்நதமான ஸிகரத்தை யுடைத்தான, மதி - சந்த்ரன், மாலிருஞ்சோலைப்பதியது - திருமாலிருஞ்சோலை யென்கிற திருப்பதியாகிற அந்த ப்ரஸித்தஸ்தலத்தை, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரித்து,

மூ—வேத்தியெழுவதுபயனே* ।உ॥
பயனல்லசெய்துபயனில்லைநெஞ்சே* புயன்மழைவண்ணர்
புரிந்துறைகோயில்* மயன்மிகுபொழில்சூழ்மாலிருஞ்சோலை*

ஆ—அதுவேபரப்ரயோஜநமென்கிறார். * * ।உ॥
(பயனல்ல) ப்ரயோஜநசூந்யமாயிருந்த செயல்களைச்செய்தொருப்ரயோஜநமில்லை நெஞ்சே? ஆதலாலவற்றைத்தவிர்ந்து ஆஸ்ரிதர்க்காகநம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிற கோயிலாய்த் தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ப்ரவிஷ்டரை யுந்மிப்பியாநின்ற பொழில்களையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலையினுடைய ஆயன்

இ—(அதுவேயித்யாதியால்) யௌவநத்திலே விஷயங்களை ஸாஜித்துவாயக்கம்வந்தபின்பு நிவர்த்திக்கை யுவிசமாகையால் இளமைகெடுவதன்முன்னம் மாலிருஞ்சோலையைச்சார்வது பாங்குமோ? வென்ன விஷயங்கள்ப்ரயோஜநமன்று, இதுவேப்ரயோஜநமென்கிறாரென்றிப்படி ஸங்கதிகளிலேதெச. ।உ॥

மூன்றும்பாட்டு.

ப்ரமேயத்தை யுரைக்கிறார் (ப்ரயோஜநேத்யாதியால்) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) தவிர்ந்தென்கிறதற்கு அடைவிதென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். புயன்மழைவண்ணர்புரிந்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்) மயன்மிகுவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) பொழிலித்யாதி

ப—எழுவதுமே-அந்தவஸ்தாநாந்தரபாவத்தாலே உதித்தெழுகைமே, பயன் - ப்ரயோஜநம். * * * ।உ॥
நெஞ்சே?பயனல்ல - ப்ரயோஜநமாகாதவையை, ஸந்த்யூஹமோக்ஷாதிக்ஷுத்ரங்களை யென்றபடி. செய்துபயனில்லை-வ்யர்த்தம், புயன்மழைவண்ணர் - காளமேகவர்ணர், மழை - மேகம். புரிந்து - ஸ்நேகவராய், ஆஸ்ரிதர்க்காகத்தராய் என்றபடி. உறைகோயில்- வஸிக்கிற திவ்யஸ்தாநமான, இது மாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம், மயல்மிகு - வ்யாமோஹாதிகமான, ப்ரவிஷ்டருக்கு உந்மாதகமான வென்றபடி. பொழில் - ஆராமங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, மாலிருஞ்சோலை -

மூ— யயன்மலையடைவததுகருமமே* ॥௩॥
கருமவன்பாசங்கழித்துழன்றுய்யவே* பெருமலையெடுத்
தான்பீடுறைகோயில்*

ஆ— மலையடைவது அதுவேநமக்குஸாதநமென்கிறார். ॥௩॥
(கருமம்) நிரஸ்தஸமஸ்தஸம்ஸாரக்கொண்டு தன்திருவ
டிகளிலே நாமடிமைசெய்துஜீவிக்கைக்காகவே ஸாதநாநுஷ்டாநக

இ—ஸ்வ. திருமலையில்வஸ்த்ஸமயத்தாலேஅயன்மலையையுத்தே
ஸ்யமாகப்பேசுகிறாரென்றுகருத்து. அதுகரும மென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேஸாத்யாதிபால்) பௌவநத்
துக்கு விஷயாந்தரம் ப்ரயோஜநமன்றாகிலும் காயவாங்மநஃ
ஸ்ஸாதஸ்ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்திகர்மஸாதநமன்றோபரமம். பதி
யேத்தியெழுகிற ஸம்வம் ஸ்வதேஹோத்பந்நநந்தம மன்
றோ?வென்ன; அந்த ப்ரவ்ருத்திரூபம் ஸாதநமன்று இதுவே
ஸாதநமென்கிறாரென்று ஸம்பந்தமிதிபரிசெக. ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

கருமவன்பாசங் கழித்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரஸ்
தாதியால்) உழன்றுய்யவே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (தன்திருவடியித்யாதியால்) இத்தால் ஸாதநமென்
றுகீழ்ப்பாட்டில் சொன்னதை யுபபாதிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று
ஸம்பந்தஸங்கதிமெயாய்த்து. பெருமலையெடுத்தானென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காருண்யஸ்வபாத்தாலே)

ப— திருமாலிருஞ்சோலையினுடைய, அயன்மலை- அசல்மலையை-
ஸந்நிஹிதகிரியையென்றபடி. அடைவது - ஆச்ரயிப்பது,
ஸாவேப்ரயோஜநம். அடையுங்கோளென்றபடி. அதுவே - அந்த
ஆச்ரயணமே, கருமம் - கர்மம், ஸத்கர்மமென்றபடி. ॥௩॥
கருமவன்பாசம் - கர்மமாகிற த்ருடமான பாசத்தை,
கழித்து-நிரஸித்து, உழன்று- க்லேசப்பண்ணி, உய்யவே-
வேதநரெல்லாரும் உஜ்ஜீவிக்கைக்காகவே, இதுக்குஉறைகோயி
லென்கிறதோடந்வயம். பெருமலையெடுத்தான் - கோவர்த்தநோத்
தாரிகிரியை யுத்தரித்தவனுடைய; பீடுறைகோயில் - பீடோடே

மூ—வருமழைதவழுமாலிருஞ்சோலைத்* திருமலையதுவேயடை
வதுதிறமே* ||ச||
திறமுடைவலத்தாற்றீவினைபெருக்கா* தறமுடையாழிப்

ஆ—ஞனதான் வந்துறைகின்றஸர்வஸுலபமான திரு
மலையையடைகையே அடிமைசெய்கைக்குவாயமென்கிறார். ||ச||
(திறமுடை) விரகாலும்வலித்தாலும் தீவினைபெருக்காதே
ஸ்ரீதாக்ஷிணக்ஷவாவான திருவாழியை திவ்யாயுதமாக்

இ— உறைகின்றவென்கிறது திருமலைக்கு விசேஷணம், த்ருதீய
பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஸ்வராதியால்)
திறமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெ
ய்கைக்கித்யாதியால்) * * * ||ச||

ஐந்தாம்பாட்டு.

திறமுடைவலத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (விரகாலும்வலித்தாலுமென்று) பெருக்காதென்கிறதற்குப்
போவதென்கிறதோடே அன்வயம். அறமுயலென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால) ஆழிப்படையவ
ன்கோயிலென்கிறதைபுரைக்கிறார் (திருவாழியித்யாதியால்) நின்
றருளுகிறவென்றது - மாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறுவி

வி—புறையப்பட்டசோயிலான, பிடுஷோக்ஷம், ஸம்ஸாரக்ஷமென்றப
டி. தன்னுடையாஸம்ஸாரக்ஷம் தோற்றும்படியிருக்கப்பட்ட திவ்யஸ்தா
நமானவென்றபடி. வருமழைதவழும் - வாராநின்ற மேகங்கள்
தவழும்படி, மால - உன்னதமான, இரும் - விஸ்த்ருதமான, சோலை
தாராவ்ருதத்தையுடைத்தான. திருமலையதுவே - அந்ததிருமலை
யையே, அடைவது - ஆஸ்ரயிக்கையானது, திறம் - திறம், செ
ய்யும் ப்ரகாரம், உபாயமென்றபடி. * * ||ச||

திறமுடை - உபாயமுடைத்தான, உபாயஸஹிதமானவெ
ன்றபடி. வலத்தால் - பலத்தாலே, உபாயங்களாலும் ஸாஹஸத்தாலுமென்றபடி. தீவினை - க்ரூரகர்மங்க
ளை, பெருக்காது - வ்ருத்திப்பியாதே, அறமுயல் - அறத்திலேமுய
லாநின்ற, அறம் - தர்மம், ஸ்ரீசாக்ஷணாதிபாலநத்திலேஸஜ்ஜ

மூ— பண்டைய வண்கோயில்* மறுவில் வண்சுனை சூழ் மாலிருஞ்
சோலைப்* புறமலைசாரப்போவது கிறியே* ॥௫॥
கிறியென நினைமின் கீழ்மைசெய்யாதே* யுறியமர் வெண்ணெ

ஆ—வுண்டவன் நின்றருளுகிற திவ்யதேசமாய் ஸத்ருசமாக ஸரோருஹமா
யிருந்த சுனைகளையுடைத்தான மாலிருஞ்சோலைமலையினுடைய பு
றமலைசாரப்போவது பரமப்ராப்யமென்கிறார். * ॥௫॥
(கிறியென) இத்தையே பரமப்ராப்யமென்று நினையுங்கோ
ள்; வேறொன்றை ப்ராப்யமென்று நினையாதே,

இ—லென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிர்த்தோஷமாயென்று) வண்மையத்தை
யுரைக்கிறார் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டத்தாலே) ஸேஷாவஸ்தை. அ
யன்மலைத்தனுடைய வேண்டாத ஸம்ப்ராப்யஸாதநமே (பரமப்ரா
ப்யமென்கிறார்) என்றிப்படி யிப்பாட்டுக்கு பதமல்லசெய்து என்
கிறபாட்டோடே ஸங்கதியென்றதாயிற்று. ॥௫॥

* ஆறாம்பாட்டு. *

கிறியென நினைமினென்கிறதையுரைக்கிறார் (இத்தையித்யாதி
யால்) இத்தையென்றது ஸகலஸ்தானத்தையென்றபடி. கீழ்மைசெ
ய்யாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்
றையித்யாதியால்) நினையாதேயென்கிறதற்கு நினைக்குமதுவே

ஸ—உஜ்ஜீவியாநின்றவென்றபடி. ஆழி - சக்ரத்தை, படைய
வன் - படையாக வாயுதமாகவுடையவனுக்கு, கோயில் - ஸ்ரீ
வாஸஸ்தாநமான, இதுமாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறு
வில் - கலங்கலற்றிருக்கிறதுங்களான, வண் - ஔதார்யங்களான, சுனை-
ஸரஸ்ஸுக்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, மாலிருஞ்சோலை-
திருமலைக்கு, புறமலை - பஹிர்ப்ரதேசத்தை, தத்ஸம்பந்தியான
ஸ்தலத்தையென்றபடி. சார - ஆஸ்ரயிக்கைக்காக, போவதுவே- ப்ர
தானமானதுவே, கிறி - பரமப்ராப்யமென்றபடி. ॥௫॥

கிறியென - பரமப்ராப்யமென்று, நினைமின் - பாவியுங்
கோள், ஸர்வஸ்தானத்தை விசேஷி. கீழ்மைசெய்யாதே-
மெய்யத்தைப்பண்ணாதே, விஷயாந்தரப்ராவண்யமாகிற நீச
க்ருத்யத்தைப் பண்ணாதேயென்றபடி. இதுக்கு நினைவதென்கிறத்
தோடே ஸம்பந்தம் உறியமர்வெண்ணெய் - ஸிக்யஸ்தித நவநீத

மூ—உண்டவன்கோயில்* மறியொடுபிணைசேர் மாலிருஞ்சோலை
நெறிபடவதுவே நினைவதுநலமே* ||௬||
நலமெனநினைமின் நரகழுந்தாதே*

ஆ—உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் அச்சுவடழியாமே புகுந்து நின்றருளுகிற ஸம்ஸ்லேஷமான திருமலையை ஸ்வப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு நினைக்குமதுவே ப்ராப்யமென்கிறார். ||௬||
(நலம்) இதுவே ப்ராப்யமென்று நினையுங்கோள், வேறொன்றை

இ—என்கிறதோடே அந்வயம். த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உறியித்யாதியால்) சுவடு-ஸம்பவம், ஸஜாதீயவிகாஸமோ; மறியொடுபிணைசேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷித்யாதியால்) நெறிபடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வப்ரயோஜநேத்யாதியால்) நினைவதுநலமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைக்குமித்யாதியால்) புறமலைசாரப்போவதுதானும்வேண்டா திருமலையைநினைக்கையே ப்ராப்யமென்கிறாரென்றபடி. * ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

நலமெனநினைமினென்கிறதையுரைக்கிறார் (இதுவேயித்யாதியால்) நரகழுந்தாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையித்யாதியால்) நினையாதேயென்கிறதற்கு மருவும்

ப—தத்தை, உண்டவன்கோயில்-ஸ்ரீஜித்தக்ருஷ்ணனுடைய கோயிலான, இதுமலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மறியொடு- குட்டிகளோடேகூட, மறி - குட்டி, பிணை - ஹரிணஸ்த்ரீகளாலே, பிணை-மான்பேடு, சேர் - ஆஶ்ரயிக்கப்பட்ட, மாலிருஞ்சோலை-வநகிரியை, நெறிபட - வழிபடும்படி. ஸ்வப்ரயோஜநமாகவென்றபடி. நினைவது, த்யாநிப்பது, ஸாவெப்ரயமர். அதுவே - அந்த த்யாநமே, நலம் - பரமோபாஷாயமென்றபடி. * ||௬||

நலமென-இதுவே ப்ராப்யமென்று, நினைமின்-நினையுங்கோள், வக்ஷ்யமாணத்தை உபதேஶிக்கிறார். நரகழுந்தாதே - நரகத்தில் மூழ்காதே. "நிரயோபஸ்யாவிநா" என்கிற ஶ்லோகத்திலே விசேஷமாக நரகத்தில் மூழ்காதேயென்றபடி. இதற்குமருவுதல் என்கிற

மூ— நிலமுனமிடந்தானீடுறைகோயில்* மலமறுமதிசேர்மாலி
ருஞ்சோலை* வலமுறையெய்தி மருவுதல்வலமே* ॥எ॥

ஆ— ஸ்ராவ்யமாக நினையாதே, நிலமுனமிடந்தான் என்றைக்கும் தனக்குக்கோயிலாகக்கொண்ட ஸம்ஸாரநிவர்த்தகஜ்ஞான ஜநகமான திருமலையை ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாய்க்கொண்டு வலஞ்செய்து மருவுங்கோள்; இதுவே ஸாரஸ்ராவ்யமென்கிறார். ॥எ॥

இ— கோளென்கிறதோடே அந்வயம். நீடுறைகோயிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்றைக்கு மித்யாதியால்) கொண்டவென்கிறது திருமலைக்குவிசேஷணம். மலமறுமதிசேரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) ஸம்ஸாரநிவர்த்தகஜ்ஞானமென்றபடி, முறையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வயம்ப்ரயோஜநேத்யாதியால்) வலமெய்தியென் றந்வயித்து உரைக்கிறார் (வலஞ்செய்தென்று) மருவுதல் வலமென்கிறவிடத்தில் அபிப்ரேதமான விதியைக்காட்டுகிறார் (மருவுங்கோளென்று) அதுக்கே ஸ்வாரஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுவேயித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருமலைவிஷயமான மாநஸ வ்யாபாரத்தைச்சொல்லி இங்கே காயிகவ்யாபாரத்தைச்சொல்லுகிறார் என்றிதற்குஸங்கதி. ஏத்தியெழுவதென்று முன்பே வாசிக வ்யாபாரத்தைச்சொல்லிற்றிறே; * * * ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வலங்கழியாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— தோடே அந்வயம். நிலம்-ப்ருதிவியை, முனம்-ப்ரளயகாலத்திலே, இடந்தான்-வராஹமாயுத்தரித்தவன், நீடுறைகோயில்-நித்யவாஸம்பண்ணுகிறகோயிலான, இதுமாலிருஞ்சோலைக்கு விசேஷணம். மலமறு-ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமான, மதி-ஜ்ஞானத்தை, சேர்-சேர்விக்கிற, நிவர்த்தகஜ்ஞானஜநகமானவென்றபடி, மாலிருஞ்சோலை-வநகிரியை, முறையென்றது க்ரியாவிசேஷணம், முறையாகவென்றபடி. ஸ்வரூபப்ராப்தமாகவென்கை. ஸ்வயம்ப்ரயோஜநமாகவென்று பாவம். வலமெய்தி-ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, மருவுதல்-ஆஸ்ரயம்பண்ணுகை, நித்யவாஸிக்கை யென்றபடி. வலம்-ஸாரம், ஸ்ராவ்யமென்றபடி. ॥அ॥

மூ—வலஞ்செய்துவைகல்வலங்கழியாதே* வலஞ்செய்யுமாயமாயவன்கோயில்* வலஞ்செய்யும்வானோர்மாலிருஞ்சோலை* வலஞ்செய்துநாளுமருவுதல்வழக்கே* ॥அ॥

ஆ—(வலஞ்செய்து) ஹேயவிஷயங்களிலே விதியொழித்தருமந்தபலத்தைப்போகடாதே, ஸௌலப்யஸம்பந்தனைப் ஸுக்ஷ்மவாஸனையிருந்தயெம்பெருமானும் அயர்வறுமமரர்களும் வலஞ்செய்துகொண்டநுபவிக்கிற திருமாலிருஞ்சோலைமலையை வலஞ்செய்துநாளும் மருவுகை வழக்காவதென்கிறார். ॥அ॥

இ—(ஹேயெத்யாதிபால்) அருமந்தவென்றது ப்ரயாஸத்தாலே ஸம்பாதிக்கப்பட்டவென்றபடி. இத்தாலேவலஞ்செய்து என்கிற திநஸங்க்யமும் ஸம்க்ருஹீதமாய்த்து. மாயவனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸௌலப்யஸம்பந்தனென்று) ஆயஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுஸ்திரெத்யாதியால்) வானோரென்கிற தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதிபால்) த்விதீயத்ருதீயபாதங்களில் வலஞ்செய்யுமென்கிற ஸ்வபாவத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வலமித்யாதியால்) மாலிருஞ்சோலை வலமித்யாதிவிஷயம், கீழ்ப்பாட்டிலே வலஞ்செய்துமருவுதலை ப்ராப்யமாகச்சொன்னார். இங்கே அத்தையேவழக்காகச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதி. வழக்கு - ந்யாய்யம், ஸ்வரூபாநுரூபமென்றபடி. ॥அ॥

ஸ—வலஞ்செய்து - பலத்தைப்பண்ணி, காயபலத்தைஸாபலித்தென்றபடி. வைகல் - ஸர்வதா, வலங்கழியாதே - அந்த பலத்தை நசிப்பியாதே, நிரர்த்தமாக அந்த பலத்தைஉதாவிஷயமாக்கிக்கெடாதேயென்றபடி. இதுக்குமருவுதலென்ற தோடேயந்வயம், வலஞ்செய்யும் - ஸௌசீல்யமாக திருமலையை ப்ரதக்ஷிணமாக ஸஞ்சரிக்குமவனை, ஆய மாயவன் - ஜோவனுகிற ஸாமர்த்யஸம்பத்தனுக்கு, கோயில் - வாஸஸ்தாநமான. இது திருமாலிருஞ்சோலைக்குவிசேஷணம். வலஞ்செய்யும்வானோர் - எம்பெருமானோடேகூட ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணுமவரான ஸூரிகளுடைய, மாலிருஞ்சோலை - ஸூரிகளுக்குஸௌக்ருமான திருமலையை என்றபடி. வலஞ்செய்து - ப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, நாளும் - ப்ரத்யஹம், மருவுதல் - ஸேவைபண்ணுகை, வழக்கு - ந்யாய்யம். ॥

மூ—வழக்கெனநினைமின்வல்வினைமூழ்கா* தழக்கொடியட்டான
மர்பெருங்கோயில்* மழக்களிற்றினஞ்சேர்மாலிருஞ்சோலை*
தொழக்கருதுவதே துணிவதுசூதே* ௯

ஆ—(வழக்கென) வேறொன்றை பக்ஷமென்றுபாராதே இது வேபக்ஷமென்றுபார்த்து ஆஸ்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனாயிருந்தவனுடைய ஆஸ்ரிதமானவ்யூஹஸ்தானமாய் ஸர்வோத்தமோஹ்ருமாயிருந்ததிருமலையை தொழுவோமென்றுண்டான ஸங்கல்பமே

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ—வல்வினைமூழ்காதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்றையித்யாதியால்) வழக்கென நினைமினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(இதுவேயித்யாதியால்) இதுவேயென்றது லக்ஷ்யீகரணமென்றபடி. அழக்கொடியட்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) பெரும்ஸம்பந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதஸம்பந்தத்தாலே) அமர்ஸம்பந்தத்துக்குச் சொன்னதாகவுமாம். மழக்களிற்றினஞ்சேர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) களிற்றினத்தைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. கருதுவதேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸங்கல்பஸம்பந்தத்தாலே) துணி

ப—வல்வினை - த்ருடமான பாபத்திலே, மூழ்காது - மஜ்ஜநம் பண்ணாதே, விஷயாந்தரத்தைபக்ஷமென்று நினையாதேயென்றபடி. வழக்கென - ந்யாய்யமென்று, நினைமின் - நினையுங்கோள், லக்ஷ்யீகரணத்தையென்றுசேஷம். அழக்கொடி - பிசாசஸ்த்ரீயை, அழஸப்தம் - பிசாசவாசகம், கொடிஸப்தம் - ஸ்த்ரீவாசகம், பூதனையென்றபடி. அட்டான் - நசிப்பித்தவன், அமர் - ப்ரீதிஷ்டனாக வஸிக்கிற, பெருங்கோயில் - மஹாஸ்தானமான, மழ - பால்யங்களான, களிறு - கஜங்களுடைய, இனம்சேர் மாலிருஞ்சோலை - யூதஸமூஹபரிவேஷ்டிதமான வநகிரியை, தொழ - ப்ரணாமம்பண்ண, கருதுவதே - ஸங்கல்பிக்குமதிலே, துணிவதே - விஸ்வஸிப்பதே, விஸ்வாஸபூர்வகம் உத்யோகிப்பதேயென்றபடி. சூது - உபாயம். * * * ௯

மூ—சூதென்றுகளவுஞ்சூதுஞ்செய்யாதே* வேதமுன்விரித்தா
ன்விரும்பியகோயில்* மாதுறுமயில்சேர்மாலிருஞ்சோலைப்

ஆ—ஶேஷ்ரஶாஸ்த்ரத்தைப் பண்ணுகை அவனுக்கடிமை செய்
கைக்குநல்ல உபாயமென்கிறார். * * ௺ ௲

(சூதென்று)பாராஷாயரபிவமானசெயலைச்செய்கிறே
மென்றுகொண்டு வளயக்ரூதிரங்களைச்செய்யாதேஸவவெதங்
களுக்குந்தானேவநிவாஷ்யன்என்றுமிடத்தை ஸ்ரீகீதையாலே
அருளிச்செய்தருளின அந்த ஆஸாமாணத்தையுடைய எம்பெரு
மான்றனக்குங்கூட ஸ்புஹணீயமான திருமலையிலே

இ—வதுஎன்கிறதை யுரைக்கிறார் (உஷேஶ்ரஶஸ்வூத்தாலே) சூது
என்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுக்கிதாஷி
யால்) கருமவன்பாசமென்கிறபாட்டிலே அடிமைசெய்கைக்கு உ
பாயமாகச்சொன்ன வநமிபராஶ்ரயணந்தானும்வேணடாஅத்தை
த்தொழுவோமென்கிற ஸங்கஷ்ரஷேஶ்ரஶாஸ்த்ரம் போருமென்று
ஸிஷ்ராவலொகநந்யாயத்தாலேசொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. ௺ ௲

பத்தாம்பாட்டு.

சூதென்று என்கிறதற்குத் தாதபர்யமருளிச்செய்கிறார்
(பாராஷாஸெரதாஷிபால்) களவும்சூதுமென்கிறதை யுரைக்
கிறார் (வளயெசதாஷியால்) க்ரூதிரங் கபடவ்யவாரம், ஸ
ஶ்ரூதொஷாரணோபாயமென்றபடி. செய்யாதேயென்கிறதற்கு
போய்புகுவது என்கிறதோடே ஸ்வயம். வேதமுன்விரித்தானென்
கிறதையுரைக்கிறார் (ஸவெசதாஷியால்) விரும்பிய என்கிறதை
யுரைக்கிறார் (ஸ்புஹணீயமானவென்று) புகுவதுபொருள் என்கிற

ஶ— சூதென்று - பாராஷாஸரபிவவ்ருத்தி யென்று,
களவும் - வௌர்யத்தையும், சூதும் - வஞ்சநத்தையும், செய்
யாதே, இதுக்கு மலையே புகுவதென்கிறதோடே ஸ்வயம் முன் -
பூர்வகாலத்திலே, வேதம் - வேதத்தை, விரித்தான் - ஸ்ரீகீ
தையாலே விஸ்தரித்தவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாலே,விரும்பிய- ஸத்ருஷம்
ஆதரிக்கப்பட்ட கோயிலான, மாதுறுமயில்சேர் - ஸ்த்ரீயாஸக்த
பூர்வஸஹிதமான, மாது - ஸ்த்ரீ, உறுகை-ஸம்பந்திக்கை, மால்-
உந்நதமான,இரும்-விஸ்த்ருதமான,சோலை-தாரவ்ருக்ஷத்திலுடைய,

மூ — போதவிழ்மலையேபுகுவதுபொருளே* ।௰॥
பொருளென்றிவ்வுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்* மருளில்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்* தெருள்கொள்ளச்சொன்ன
வோராயிரத்துளிப்பத்*

ஆ — போய்ப்புகுவதுவே பரமப்ராப்யமெங்கிறார். ।௰॥

(பொருளென்று) ஸம்ஸாரிகளான சேதநர்களினுடைய ஸத்தையே நமக்கு ப்ரயோஜநமென்றுபார்த்து தத்ஸத்ருசமான ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணி யருளினவன் குணங்களில் ஓரஜ்ஞாநமுமின்றியேயிருந்தவண்குருகூர்ச்சடகோபன் எல்லாருக்குமெம்பெருமானை ப்ரத்யக்ஷித்தாற்போலே யறியலாம்படிசொன்ன விப்

இ — தைவிவரிக்கிறார் (போயித்யாதியால்) திருமலையை ப்ராப்யமென்று உபதேசித்த ப்ராப்யத்தை நிகமிக்கிறாரென்றுகருத்து. ।௰॥

✳ நிகமனம். ✳

பொருளென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரீத்யாதியால்) இவ்வுலகம் படைத்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸ்ருஷ்டீத்யாதியால்) புகழ்மேல் மருளிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (குணங்களித்யாதியால்) தெருள்கொள்ளச்சொன்னவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருக்குமித்யாதியால்) அவன்தாளென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ப — போது - புஷ்பங்கள் - அவிழ் - விகஸிக்கிற, மலையே - திருமலையையே, புகுவது ப்ராபிப்பது, பொருள் - ப்ராப்யம், பரமப்ராப்யமென்றபடி. * * * ।௰॥

பொருளென்று - பரமப்ராப்யமென்று, இவ்வுலகம் - இந்தலோகங்களை, படைத்தவன் - ஸ்ருஷ்டித்தவனுடைய, புகழ்மேல் - கல்யாணகுணங்களிலே, மருளில் - மோஹமில்லாதவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - விலக்ஷணமான ஸ்ரீநகரீநிர்வாஹகரான ஆழ்வார், தெருள்கொள்ளச்சொன்ன - ஸஜ்ஜ்ஞாநமானது சேதநரைவசீகரிக்கும்படிசொன்ன, சேதநருக்கு ஸஜ்ஜ்ஞாநம் ஸ்வரஸமாக ஜநிக்கும்படி சொன்னவென்றபடி. ஓராயிரத்து - அத்விதீயமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து - இத்திருவாய்மொழியானது, முடித்து - ஸம்ஸாரமேல்

மூ— தருளுடையவன்றாளணைவிக்குமுடித்தே*   ॥கக॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— பத்து அழகர் திருவடிகளிலேசேர்வித்துமுடிக்குமென்கிறார். ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— (அழகரித்யாதியால்) அணைவிக்கும்முடித்தேயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சேர்வித்துமுடிக்குமென்று) முடிக்குமென்றதுகாலவ்யவதாநமில்லாதபடி பண்ணுமென்றபடி.   ॥கக॥

ப— லாத்தைபுதலைக்கட்டி, அருளுடையவன்றாள் - க்ருபாவானானவனுடையதிருவடிகளை, அணைவிக்கும் - ப்ராபிக்கும். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்₃யாநுஷ்டா₂நஶோபி₄ஶ்ரீவேதவ்யாஸ
ராமாநுஜமஹாதே₃ஶிகாயநம:

ஶ்ரீத்₃ரமிடோ₃பநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ.

(கிளரொளியிளமை.)

தீ₃வ்யாஶ்ரயஸ்வபா₄வம் ஶங்க₂வதி₃தஜலஜம் ஷட்₃கோணஹேதி
வர்ணம் பௌமவ்யூட்₄த்₄ருதாஹிஹார்யாஶ்ரிதம் ஶக்தவித்₃வேஷிசக்ரம்
க்ரம் ஸ்வாவீதக₃வ்யம் । ஸம்ஸம்ஹாரஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂திம் க்ருதஜ்ஞ
ஷநாகா₃ணம் சேதநாசேதநாநாம் சேதஸோர்வார்யம்
ஸ்ரீமந்நாம் ஶாஸ்வதஶ்ரீவல்லாஸ நாதிநிர்வேஶ॥

(தீ₃வ்யாஶ்ரயஸ்வபா₄வம்) வளரொளிமாயோன் - நிரவதிகதேஜஸ்ஸையுடையனுமாய், ஆஶ்ரயணீயனுமாய், (ஶங்க₂வதி ஜலஜம்) அதிருஞ்சங்கத்தழகர் - முழங்காநிற்கிறதிருச்சங்கையுடையனுமாய், (ஷட்₃கோணஹேதிவர்ணம்) புயன்மழைவண்ணர் - நீலமேகஶ்யாமளனுமாய், (பௌமவ்யூட்₄த்₄ருதாஹிஹார்யாஶ்ரிதம்) பெருமலையெடுத்தான் - கோவர்த்தநமென்னுங் கொற்றக்குடையாலே கோகோபஜாதிகளை ரக்ஷித்தவனுமாய், (ஶக்தவித்₃வேஷிசக்ரம்) அறமுயலாழிப்படையவன் - ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநத்திலே க்ருத்யம் முயலாநிற்கிற திருவாழியையுடையனுமாய், (ஸ்வாவீதக₃வ்யம்) உறியமர்வெண்ணெயுண்டவன் - உறியிலேயமர்ந்திருக்கிற வெண்ணெயை யுண்டவனுமாய், (ஸம்ஹாரஸ்ருஷ்டிஸ்தி₂திம்) நிலமுனமிடந்தான் - வராஹரூபத்தைக்கொண்டு ஸ்ருஷ்டியை

ஜ்ஜ்வலித்தவனுமாய், (ப்ரணதபாரதந்த்ர்யம்) வலஞ்செய்யுமாயமாயவன் - ஆஶ்ரிதருக்கு ப்ரதிபக்ஷ ப்ரஸங்கங்களிலே ஶக்தியைக்கொடுத்து அவர்களுக்கு பரதந்த்ரனுமாய், (பரித்ராணேஸந்நத்தநாதம்) அழந்தொடியட்டான் - பரித்ராணத்தில் நியமமுடித்தவனுமாய், (பரிஶீலிதஸாஸ்த்ரார்த்தநம்) வேதமுன்விரித்தான் - வேதங்களுக்கெல்லாம் முந்தின ப்ரவர்த்தகனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை கிளரொளியிளமையென்கிற தஶகத்திலே ஸகீவஸீவ ஸதீர்த்யாய் ப்ரஸித்தமான திருமாலிருஞ்சோலைமலையிலே கண்டு ஆழ்வார் அநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ॥௯௨॥

ஜகத்ப்ரபத்தத்யஸக்ஷ்யவிரஹதயா தாபஹேதோ
ஸ்ஸேவாஸ்வாஸ்ஸ ஸமர்த்ஸ்வாதஸ்வாந்த்ரோவ்யஸநஹரத
யாஸ்வாத்வஸஸ்ஸ்ரீகீதாஸ்ஸ । வைதவ்யத்ராஸயோ
ராஜ்ஞீஜஸாஹ்ருதவநாந்தஸ்தாஸ்ஸாரஸ்யதாநாத்கம்க
பர்யந்தஶ்யஸாவாஞ்சாஹதிஸ்யதயாஸாதிஶோஷ்யம்த்வி
தீயே ॥ ॥௯௯॥

இப்படி த்விதீயஶதகத்தில்பத்துதஶகங்களாலும் ப்ரதிபா தீசங்களான கல்யாணங்களை ஸங்க்ரஹித்துக் காட்டியருளுகிறார் கண்டாதாதும் தாஸஹமாம்படியான தன்விரஹத்தை யுடைத்தாகையாலும், தாதஷ்யஜாதீயனை அநுபவிக்கச்செய்தேபார முபிருக்கையாலும், ஸர்வோபாதாநங்களினுடைய ரஸத்தையுடைத்தான ஸௌந்தர்யத்தை யுடையவனாகையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய வ்யஸநத்தை ஹரிக்குமவனாகையாலும், ஆஶ்ரிதரோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து அத்தால் உத்ஸவீதனாகையாலும், ஆஶ்ரிதர்நம்மை விடிற்செய்வதென்னென்று மிகவும் பீதனாகையாலும், ஆஶ்ரிதருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளையும் ரக்ஷிக்கும்ஸ்வபாவனாகையாலும், மோக்ஷப்ரதனாகையாலும், ஐஶ்வர்யாதி ஷட்குணனாகையாலும், உஜ்ஜ்வலமான தெற்குத்திருமலையிலே நின்றருளுகையாலுமெம்பெருமான் உத்ஸவஸாம்யனென்று த்விதீய ஶதகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௯௯॥

ஸ்ரீவேதாந்ததேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

இரண்டாம்பத்திற்பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

த்³விதீயே க்ஷிப்ரக்ஷணவிரஹதா³தா³த்தம் ஸக³லஜநஸ்வா
ஸ்வாத³ம் வ்யஸநஶமநம் ஸர்வஸ்வஸ்திகம் । ஸவிரஹவிகிதம் ப்⁴ருத்ய
ஸம்ஶ்லேஷநஸ்ஸஹ ஸமுக்திப்ரஸத³ம் ஸ்வமே கோமலயேந்ரக்ஷேத்ரம்
ஸாஹஸ ஸவியுஸ்ஸந்நிதிம் விஶத்॥　　॥ரு॥

வ்யா— இஶ்லோகத்தில் ஸௌஹ்ருத்யஸ்வபாவங்களாக இரண்டாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்து குணங்களையும் ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்தார் (த்விதீய இதி) முதல்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னைப்பிரிந்தார்க்கு நிஶ்ராவிஶ்லேஷாதிகளைப் பண்ணுமவனாகையாலே அவனுடைய க்ஷணமாத்ரவிரஹமும் அஸஹ்யமென்றுகொண்டு க்ஷிப்ரக்ஷணவிரஹமென்று அருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் நேத்ருஷ்யஸஜாதீயனை அவதரித்திருக்கச்செய்தேயும் ஸர்வோத்க்ருஷ்டனாயிருக்கு மென்றுகொண்டு அதிதோதாத்தமென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸர்வரஸஸமாஹாரம்போலே ரஸ்யனாய்க்கொண்டு தம்மோடு கலக்கையாலே அவன்தான் ஸகலஸ்தாவரஜங்கமங்களினுடைய ரஸத்தையுடைத்தான ஸௌஹ்ருத்யத்தையுடையவனென்றுகொண்டு ஸர்வரஸாஸ்வாத்யனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் ஆஶ்ரிதருடைய ஆபத்திலேவந்து முகங்காட்டி வ்யஸநங்களைப்போக்குமவனென்றுகொண்டு வ்யஸநஶமநமென்றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் “யதா தாத ஶரீராய யதாஜனுவிதாஸ்ஸதம் । யதா ஸர்வங்காஸஸ்ரஶ்யஹ்ருதய ஸம்ஶ்லிஷ்டக்” என்கிறபடியேதானுமிவரோடுஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறில் நிரதிஶயமாக ஆநந்திக்குமவனென்றுகொண்டு ஸர்வாங்கஸம்ஶ்லேஷிகனென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் வளவேழுலகிற்போலே ஸாநுகம்பாதாநு ஸந்தாநாதிகளாலே ஆஶ்ரிதருக்குத்தன்பக்கல் வைமுக்யம் வருகிறதோவென்று தான் வ்யாகுலனாயிருக்குமவனாகையாலே ஸவிரஹவிகிதனென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் பெருமாளுக்கு ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்பக்கல் ஓரம் “க்ருபணம் ஸ்வஸ்வஸாரோ ஶரணம் ப்ராப்தம் ஶத்ருமபி யதா தவ” என்று ராவணனளவுங் கூடச்சென்றாப்போலே எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதர்பக்கலுள்ள அதிநி

மூ—உபாயத்வேநாஹம் ப்ரபதநஸமயே ஸ்வீக்ருத: ஸ்திதம் ததஸ்து
ப்ராப்யத்வே தளபயிகாத்மஹார்தவசக: । அயம் தஸ்வாஸா
யார்ணதநாபிஶிஷ்டவ்யமணபரோ த்ருதீயேவிஶ்லேஷஸம்ஸா
ஸவாஸமரா ஸ்ரீவம்கயோ: க்ஷ ॥ ௭ ॥

வேஶத்தால் தத்வம் பாயி ஸாபாயிகளையும் விஷயீகரித்தருளு
கையாலே ஸுஜநஸ்மிதனென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்தி
ருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஶீக்ரப்ரவ்ருத்தியில் ஸாவதானை
யிருக்குமென்றுகொண்டு ஶீக்ரஸாரஸ்யஸமாதாநமென்று அருளி
ச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் உன் மேகங்களும்
எனக்கு உத்தேஶ்யமென்றுகொண்டு பராவரநலிகாநந்தஸ்யஸ்யயி
வஷ்டரஸதாஸ்தித । ஸுபஞ்ஜராஸ்திராமோஷாமஷ க்ரியதாத்திஸம்
வஷ” இத்யாதிகளிற்போலே ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம்பண்ணுகையா
லே மேகங்களைட்டோமோக்ஷமென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திரு
வாய்மொழியில் எம்பெருமான் தம்மோடு ஸூக்திர்த்தவகை
யெல்லாம் பரிமாறிப நாஸவிக்கும்படி ஸமீபமான தெற்குத்
திருமலையிலே நின்றருளுகையாலே ஸாஸவிப திரிமியனென்
றருளிச்செய்தார். இப்படி க்ருஸஸ்யங்கள் விரஹகாதிகளாலே
கத்ருஹோஸ்ஷனை எம்பெருமானை ஆழ்வார் ஸநாஸவித்துத் தலை
க்கட்டுகையாலே ஹோமஸ்துகேஶத்ராவ்யமென்று இரண்டா
ம்பத்தில் அருளிச்செய்தாராய்த்தென்கிறார் ॥ ௬ ॥

இஶ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே மேல்பத்துக்கு ஸம
ஙதிய நளிச்செய்கிறார். (உபாயத்வேநாஹமித்யாதி) இப்படிமு
தற்பத்தில் எம்பெருமானொருவனுமே ஸேவ்யனா பாயனென்
றும், இரண்டாம்பத்தில் மஹாநாபாயனென்றும், அரு
ளிச்செய்தார். இவ்வாபாயப்ராப்யங்களிரண்டும் ஸம்ஸார
ஸாமாநா ஹ்ருதயஙவிரஹவிஶிஷ்டனுக்கே யென்றுகொ
ண்டு எம்பெருமான் ஸாஹாம்ருதயத்வரவ விஶிஷ்டனென்று மூ
ன்றாம்பத்தில் அருளிச்செய்கிறானென்கிறார். ॥ ௭ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:
ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்;
இரண்டாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார்தேசிகன்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்து.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூ—முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ* அடிச்சோதிநீநின்றதாமரையாயலர்ந்ததுவோ*

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(முடிச்சோதி) திருமலையை அநுபவித்துச்சொல்லாநிற்கச்

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய ஸ்ரீதேவராஜ
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீரங்கநாயகாராமாநுஜவக்ஷ:ஸ்த்தலே ஸாம்ராஜ்யம்
ஜநகஜா கல்பவல்லீ ஸ்ரீரங்கநாயகீதேவீ
நாயகோ கல்யாணகர விஜயரங்க தேவதா ஜே:

மூன்றாம்பத்து.

இ—எம்மாவீட்டில்தாம் அபேக்ஷித்தபடியே ஸர்வேச்வரனும் தம் மோக்ஷம் ப்ரஸாதித்தவனான எம்பெருமானைத்தாம் கண்டிருக்கச்செய்தேயும் திருமலையிலாநுகூல்யமேவிஞ்சி அத்தையேப்ராதாந்யமாகப்பேசிக்கொண்டு அநுபவியாநின்றவிவர் இப்போது முடிச்சோதி இத்யாதியாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளை அநுபவிக்கப்புகும்படி எங்ஙனேயென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (திருமலை

ஶ—திருமாலே - ஸ்ரீய:பதியே? ஸம்போதநம். உனதுமுகச்சோதி - த்வதீயமுகஜ்யோதிஸ்ஸானது, முடிச்சோதியாய் மலர்ந்ததுவோ - கிரீடஜ்யோதிஸ்ஸாய் ஊர்த்வபாகத்தில் விகஸிதமாயிற்றோ, முடிச்சோதிதான்உனதுமுகச்சோதியாய்மலர்ந்ததுவோ? என்றிப்படிமாறியும் அந்வயிப்பது. அடிச்சோதி - ஸ்ரீபாதகமலஜ்யோதிஸ்ஸானது, நீநின்றதாமரையாய் - ஆஸநபத்மமாய், அலர்ந்ததுவோ - அத:ப்ரதேசத்தில்-வ்யாப்தமாயிற்றோ? நீநின்றதாமரைதான் அடிச்சோதியாய் அலர்ந்ததுவோ? என்றும்

மூ— படிச்சோதியாடையொடும்பல்கலனாய்நின்பைம்பொற்*
கடிச்சோதிகலந்ததுவோ திருமாலே கட்டுரையே* ௧

ஆ—செய்தே திருமலையிலே அழகரைக்கண்டு ஸாத்ருஶ்யத்தாலே, அழகருடைய திருவணிகலன்களுக்கும் திவ்யாவயவங்களுக்கு

இ—யி ஸாத்ருஶ்யத்தால்) வடமாமலைபுச்சி என்னுமாப்போலே திருமலைக்கு அவயவமாயிருப்பதொரு ஶ்ருங்காந்தரம்போலே அங்கே அழகர் நிற்கையாலே திருமலைக்கு ஶ்ருங்காரமானாரென்றிவ்வாகாரத்தாலே ஸாதிஶயிமெதயாய் அவருடைய ஸ்வரூபரூபாதிகளை அநுஸந்திக்கிறாரென்றபடி. இப்படி இம்மூன்றாம்பத்தினுபக்ரமத்திலே திவ்யமங்கலவிக்ரஹத்தை வர்ணிக்கிறாரென்கையாலே இப்பத்துக்கெல்லாம் திவ்யமங்கலவிக்ரஹயோகத்திலே தாத்பர்யமென்று ஸித்தமாகிறது. இத்தால் முதல்பத்திலே ஸௌலப்யத்தையும், இரண்டாம்பத்தில் ஸௌஹார்த்தத்தையுஞ்சொல்லி, இவ்விரண்டுக்கு முபயோகமான திவ்யமங்கலவிக்ரஹயோகத்தை இப்பத்திலே சொல்லுகிறாரென்றிப்படி இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும் ஸூசிதை. இவ்வர்த்தத்தை “உபாயத்வேநோக்தஸௌலப்யஸௌஹார்த்தஸௌலப்யமிதம் ததஸ்யாதாலப்யஸௌஹார்த்தஸ்வஸ்த: । அபக்லேஶஸ்யாயாரணதநாவிஶிஷ்டஸ்வாமிநம் த்ருதீயேவிஶ்வஸம்ஸாரஸாகரதரணைகபரம் பயதி” என்றாசார்யர் அருளிச்செய்தார். (திருமலையி ஸாத்ருஶ்யமான) இவ்வவதாரிகாக்ரமத்திலே (திருவணிகலன்களுக்குமி ஸாத்ருஶ்யமான வாக்யஸ்வரஸத்தாலே) முதற்

ப— ஶங்கிப்பது. நின்பைம்பொற்கடிச்சோதி - உன்னுடைய விஶாலஸ்ப்ருஹணீயமான கடிஜ்யோதிஸ்ஸானது, பைம்மென்றது விஶாலமாய்; படிச்சோதியாடையொடும் - ஸ்வாபாவிகஜ்யோதிர்யுக்தபீதாம்பரத்தோடேகூட, படி-ஸ்வபாவம், பல்கலனாய் - பலவித பூஷணங்களாய், கலந்ததுவோ - திருமேனியிலே ஸம்ஶ்லிஷ்டமாமாயிற்றோ, படிச்சோதியாடையொடும் பல்கலன்றான் நின்பைம்பொற் கடிச்சோதியாய் கலந்ததுவோ என்றும் ஶங்கிப்பது, கட்டுரையே - நீ நிரூபித்தருளிச்செய்யவேணும், ஸர்வஜ்ஞனான உன்னாலும் நிரூபிக்கப் போகாதென்று கருத்து, கட்டு- நிரூபணம், நிரூபித்துச்சொல்லு மவனாகையால

மூ—கட்டுரைக்கிற்றுமரைநின்கண்பாதங்கையொவ்வா* சுட்டு
ரைத்தநன்பொன்னுந்திருமேனியொளியொவ்வா* தொட்
டுரைத்திவ்வுலகுன்னைப்புகழ்வெல்லாம்பெரும்பாலும்*

ஆ—முண்டான சேர்த்தி பழகாலுள்ள அழகை வர்ணிதராய்க்
கொண்டு பேசுகிறார். * * * * ||க||

(கட்டுரைக்கில்) மெய்சொல்லில் தாமரை கண்பாதங்கைக
ளுக்கு நிதர்சநமாகமாட்டாது; சுட்டுரைத்தநன்பொன்னுந்திருமே
னிக்கு நிதர்சநமாகமாட்டாது, இப்படியிருக்கச்செய்தே இவ
ற்றை த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லி இந்தலோக முன்னைப்புகழாநிற்
கும், அந்த த்ருஷ்டாந்தமாகச்சொல்லுகிறவவை யெல்லாம்த்ருஷ்டாந்த

இ—பாட்டுக்குக் காருண்யமும் சௌசீல்யமுமுயிற்று. திருவ
ணிகலன்கள் - திவ்யாபரணங்கள். * * ||க||

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

கட்டுரைக்கில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (மெய்சொல்லிலெ
ன்று) ஒவ்வா என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிதர்சநமாகாதாகியால்)
த்ருஷ்டாந்தத்தில் சாம்யதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
யிருக்கையால்) த்ருஷ்டாந்தத்தையுரைக்கிறார் (அந்தத்ருஷ்டாந்த
மிருக்கையால்) பட்டுரையாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (த்ருஷ்டாந்தமாகமாட்டாமையிருக்கையால்) புற்கென்

ப—லேயிறே குறத்தியை கட்டுவிச்சியென்கிறது. * ||க||

கட்டுரைக்கில் - நிரூபித்துச்சொல்லில், தாமரை - வ
ர்ணமானது, நின்கண்பாதங்கை - கண்ணுக்கும் பாதங்களுக்கு-
ஒவ்வா - ஸத்ருசமாகாது, சுட்டுரைத்த - வஹ்நியிலே தப்தமா
க்கி ஸம்ஸ்காரவிசேஷத்திலே வர்ணிக்கப்பட்ட, நன்பொன்னும்,
ஜாதிஸுவர்ணமும், திருமேனியொளி - விக்ரஹகாந்திக்கு, ஒ
வ்வாது - ஸத்ருசமாகாது, இவ்வுலகு - இந்தலோகமானது, தொ
ட்டுரைத்து - த்ருஷ்டாந்தம் சொல்லி, வஸ்துக்களை த்ருஷ்டாந்தமாக
ச்சொல்லியென்றபடி. உன்னைப் புகழ்வெல்லாம் - உன்னைஸ்தோ
த்ரப்பதெல்லாம், பெரும்பாலும் - மிகவும், பட்டுரையாய் - சாம்ய
புத்தியை வாராதொழியாதே நெஞ்சிலே பட்டதொன்றைச்

௬—பட்டுரையாய்ப்புற்கென்றேகாட்டுமாற்பரஞ்சோதி ||௨||

பரஞ்சோதிநீபரமாய்நின்னிகழ்ந்தபின்மற்றோர்* பரஞ்சோதி
யின்மையிற்படியோவிநிகழ்கின்ற* பரஞ்சோதிநின்னுள்
ளேபடருலகம்படைத்தவெம்* பரஞ்சோதிகோவிந்தா?

௭—மாசுமாட்டாமையன்றியேஉனக்குநிகர்ஷத்தைக்ஷவஹிக்கு
மென்றுகொண்டு த்ரவ்யவைசரூபானஅழகைப்பேசுகிறார். ||௨||

(பரஞ்சோதி) நீ யிப்படி யழகிலெல்லாரிலும் மேற்பட்டு
வர்த்தியாநின்றபின்பு மற்றுன்னைப்போலே அழகியாரில்லாமையா
லே படியே,வி வர்த்திக்கையாலே ஸர்வஜ்ஞாதிஸ்வரூபஹியோய

௮—றேகாட்டுமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கி
த்யாதியால்) * * * * ||௨||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

பரஞ்சோதியென்கிறது ஸௌந்தர்யமென்றுகாட்டுகிறார்
(அழகிலென்று) பரமாயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (எல்லாரிலு
மித்யாதியால்) மற்றோர்பரஞ்சோதியின்மையிலென்கிறதை விவ
ரிக்கிறார் (மற்றித்யாதியால) நிகழ்கின்றவென்றது ஸௌந்தர்ய
மென்கிறார் (வர்த்திக்கையாலேயென்று) நின்னுள்ளேபடருலகம்
படைத்த வெம்பரஞ்சோதியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

௯—சொன்னஉக்திரூபமாய்,புற்கென்றேகாட்டும், ஞுஷ்டாஸௌந்த
ர்யாதிகத்தை நிக்ருஷ்டமாகவேதெர்ஷ்டிப்பிக்குமென்றபடி. ஆல்-
வாக்யவிவரணம். பரஞ்சோதி? ஸர்வேசீ, நீஸர்வஜ்ஞர்திஸூாகை
யால் இந்தவ்யாக்ய தஷ்டாஹதமெல்லாம் உனக்கு ஸவஷ்யமா
மென்றுகருத்து. * * * * ||௨||

பரஞ்சோதி? - உத்க்ருஷ்டவாவண்யமுடையவனே, நீபரமாய் -
நீயே உத்க்ருஷ்டனாய்,நின்னிகழ்ந்தபின் - உன்னைத்தவிர்ந்தபின்பு,
மற்றோர்பரஞ்சோதி-வேறேயொருஉத்க்ருஷ்டவாவண்யமுடையவன்
இன்மையில் - இல்லாமையாலே, த்விதீயாஸைவிவஹீ, படி
போவி - உவமானமில்லாமல், நிகழ்கின்ற - வர்த்தியாநிற்கின்ற,
பரஞ்சோதி - ஸர்வஜ்ஞாதிஸ்வரூபவானவனே, நின்னுள்ளே - தஸ
ஸங்கல்பத்தாலே, படருலகம்படைத்த - விஸ்த்ருதங்களாகங்களை
ஸ்ருஷ்டித்தவனான - எம்பரஞ்சோதி - ஸ்தீபனாப் உத்க்ருஷ்டவிம

ஸூ—பண்புரைக்கமாட்டேனே* ||௩||

மாட்டாதேயாகிலுமிம்மலர்தலையுலகின்* மாட்டாயம்
லர்புரையுந்திருவுருவமனம்வைக்க* மாட்டாதபலசமயமதி

ஆ—ஸ்வப்ந-ஜந்மகாரணமு வ்யாகதிரவயிகவிகஜம்ஸ்வ்யு டையனுப் நிரவயிகவைளஸ்ரீஜ்ய விஶிஷ்டனுயிருந்த உன்னுடைய விக்ரஹங்களை எனக்குச்சொல்ல நிலமல்லவென்கிறுர். ||௩||

(மாட்டாதே) இப்படி ஸௌஹார்த்தனுயிருந்தவெம்பெருமா

இ—ய்கிறுர் (காரணத்வாதிகளால்) ஷிதாவானவன்வாத்ஸல்யாதியாலே ஊவிகாஸவானுனுப்போலே ஜமஸ்ஸ்ருஷ்டியால் விஶிஷ்டஸௌஜந்யமுடையவனென்றபடி. கோவிந்தா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (நிரவயிகவைளஸ்ரீஜ்யத்வாதியால்) பண்புரைக்கமாட்டேனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (உன்னுடையவிகூர்த்யாதியால்) லோகத்தார்புகழ்வெல்லாம் வஸ்த்ரவஹமானுல் நீர்நன்றுகவணிக்கலாகாதோவென்ன, எனக்குச்சொல்லநிலமல்லவென்கிறுரென்றுஸாரம். ||௩||

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (இப்படியித்யாதி

ஸ—ஸௌஜந்யவானுனவனே, ஜமஸ்ஸ்ருஷ்டியால்வந்த ஸௌஜந்யாதிஶயமுடையவனென்றபடி. கோவிந்தா, பண்பு - ஆகாரங்களை, உன்னுடைய குணங்களையென்றபடி. உரைக்கமாட்டேன் - சொல்லஸக்தனல்லேன். * * * ||௩||

இம்மலர்தலைமாஞாலம் - மலரை - நாபிகமலத்தை, தலையாக - தனக்காதிகாரணமாக வுடைத்தான விஸ்தாரமான ஸ்ருஷ்டியான ஸமஸ்தலோகஸமூஹமான தென்றபடி. நின்மாட்டு - உன்னிடத்து; ஆய - விலக்ஷணமான, ஸ்வஸ்வரூபவாஸ்ரிதமான வென்றபடி. மலர்புரையும் - புஷ்பஸத்ருஶமான, திருவுருவம் திவ்யவிக்ரஹத்தையும், மனம்வைக்க - மனஸிலேவைக்கைக்கு, மாட்டாதேயாகிலும் - ஈஶாதியாக ஸக்தமன்றிக்கே யிருக்கச்செய்தேயும். இதுக்குமதிகொடுத்தாயென்கிறதோடே அந்வயம். மாட்டாதபலசமயமதி - விருத்தமான ஸமயாநத்துக்கு யோக்யமல்லாத வைதிகவியவஸாயங்களை, ஸாவஸ்யகஷ்டிஷஜ்ஞாநங்களை

மூ — கொடுத்தாய்மலர்த்துழாய்* மாட்டேநீமனம்வைத்தாய்
மாஞாலம்வருந்தாதே* ॥௪॥
வருந்தாதவருந்தவத்தமலர்கதிரின்சுடருடம்பாய்* வருந்

ஆ — ணைபிந்த ஸ்வாதந்த்ர்யமிழந்துபோகிறபடி காணென்றுகொண்டின்னு
தாகிறார். * * * * ॥௪॥

(வருந்தாத) இப்படியென்ன தவஸ்ஸுபண்ணப்பெற்றதோ? என்னும்படி கல்யாணமாய் ஸ்வாபாவிகமாய் நிரதிசயதேஜோரூபமாயிருந்த திருவுடம்பையுடையனாய்,

இ — யால்) விரஹஸந்தாபத்தாலே தர்ஹாமைரஸைகளைக் குறித்தின்னுதாகிறாரென்று ஸங்கதி. * ॥௪॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அருந்தவத்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படி கல்யாணமாயென்றநயம். அருந்தவத்தவென்றது உக்ருஷ்டஸ்வமென்றுகருத்து வருந்தாத வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகமாயென்று) மலர்கதிரின் சுடரென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) வருந்தாதஞானமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஶ — யென்றபடி. கொடுத்தாய் - பண்டே ஜோஷித்துக்கிடக்கிறஜநத்தைப்பின்னையும் ஜோஷிப்பித்தாயென்றபடி. நீ - ரக்ஷிக்கவற்றவனான நீ, மலர்த்துழாய்மாட்டே - விகஸிததளஸ்வபிடத்திலே, இது உபலக்ஷணம். ஸம்ஸ்லேஷரஸங்களிலேயென்றபடி. மனம் வைத்தாய் - ஸாபேக்ஷனாயென்றபடி மாஞாலம் - ஜோஷாஸ்பதமாகியானது, ஜகத்தானதென்றபடி. வருந்தாதே - க்லேசியாதே, நீ ஸாபேக்ஷனாய்வேறு ரக்ஷகரில்லாமையாலே ஜகத்துஜ்ஜாநஸமுத்ரமாய் க்லேசித்தேவிடுமென்றபடி. * ॥௪॥

வருந்தாத - ஆயாஸப்படாத, யத்நஸாத்யமல்லாதவென்றபடி. ஸ்வாபாவிகமானவென்கை, இதுஉடம்புக்குவிசேஷணம், அருந்தவத்த - கடினதவஸ்ஸம்பந்தியான, தவத்தவென்றது - தவஸம்பந்தியென்றபடி. கடினதவ:பலமானவென்றபடி. கடினதபோபிராஜிதமோவென்னும்படியானதென்கை, மலர்கதிரின் - விகஸ்வரகிரணசாலியான, உடம்பாய் - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடைய

ரு—தாதஞானமாய்வரம்பின்றிமுழுதியன்றாய்* வருங்காலநிகழ்
காலங்கழிகாலமாயுலகை* யொருங்காகவளிப்பாய்சீரெங்
குலக்கவோதுவனே* ॥ரு॥

ஆ—ஸ்வாபாவிகஸங்கோசரஹிதஜ்ஞாநவிஶிஷ்டனாய், ஸர்வகா லமுமொருபடியே ஸர்வத்ர ஸம்ரக்ஷணைகஸ்வபாவனாயிருந்த வுன்னுடைய குணங்களை நானெங்கே முடியச்சொல்லுவதென் கிறார். * * * * ॥ரு॥

(ஓதுவார்) ஸர்வலோகங்களிலுமுள்ள கவிஶ்ரேஷ்டர்களெல்

இ—செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதியால்) வருமித்யாதி கழிகால மாயித்யந்தம்ஸம்ரக்ஷிக்கிறார் (ஸர்வகாலமுமென்று) ஒருங்காக என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருபடியேயென்று) காலநிரபேக்ஷ மெவேஷத்ர மன்றிக்கேயென்றபடி. உலகையளிப்பா யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) முழுதியன்றாயென்கிறதின் ஸர்வமு மிதிலேஸங்க்ரஹீதம். சீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (குண ங்களையென்று) எங்குலக்கவோதுவ னென்கிறதையுரைக்கிறார் (எங்கேயித்யாதியால்) ஜ்ஞாநப்ரேமாதிகளுக்குடையர்! மயர்வறமதிநல மருளப்பெற்ற நீர்பண்புரைக்கமாட்டேனென்னக்கூடுமோவென்ன் நானும்முடியச்சொல்லமாட்டேனென்கிறேரென்றுஸம்பந்தம். ॥ரு॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

எவ்வுலகத் தென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஓதுவாரோத்தெல்லாம் என்கிறதையுரைக்கிறார் (கவிஶ்ரேஷ்டர்க்க

ப—டையவனாப், வருந்தாதஞானமாய் - ஸ்வாபாவிகஜ்ஞாநவா னாய், வரம்பின்றி-வழிச்சேதமில்லாமல், முழுது-க்ருத்ஸ்நத்திலும். இயன்றாய் - வ்யாப்திக்கிறவனே, வருங்காலம் - அநாகதகாலமும், நிசழ்காலம் - வர்த்தமாநகாலமும், கழிகாலம் - அதீதகாலமும், ஆப் ஸர்வகாலமுஸரீரகனாயென்றபடி. ஒருங்காக - ஏககாலமாக, உலகை - உலகத்தை, அளிப்பாய் - ரக்ஷிக்கிறவனே, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, எங்குலக்கவோதுவன் - எங்கேமுடியச்சொ ல்லுவேன், முடியச்சொல்ல ஶக்தனல்லேனென்றபடி. உலக்கவெ ன்றது - முடியவென்றபடி. * * * ॥ரு॥

மூ—ஓதுவாரோத்தெல்லாமெவ்வுலகத்தெவ்வெவையுஞ்* சாது
வாய்நின்புகழின்தகையல்லாற்பிறிதில்லை* போதுவாழ்புன
ந்துழாய்முடியினாய்ப்பூவின்மேல்* மாதுவாழ்மார்பினாயெ
ன்சொல்லியான்வாழ்த்துவனே* ॥௬॥

ஆ—ஸர்வராலும்ஓதப்படுகிறஸர்வவேதங்களாலும்அளவிடமுடியாத
கல்யாணகுணங்களையுடையனாய் நிரதிசய ஸௌந்தர்யாதி கல்யா
ணகுணநிதியாய் ஸ்ரீய:பதியாயிருந்த வுன்னை நான் ஒருவன்
எத்தைச்சொல்லிப்புகழ்வதென்கிறார். ॥௬॥

இ—(ஸர்வ வித்யாதியால்) எவ்வெவையுமென்கிறதும் இதிலேகளுஞ்
மஹத்வம். அதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அளவிட
வித்யாதியால்) போதுவாழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நிரதிசய த்யாதியால்) பூவின்மேலித்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார்
(ஸ்ரீய:பதியாயென்று) யானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (நானொருவனென்று) வேதங்கள்நம்மைப்பேசாநிற்க

வ—எவ்வுலகத்து - ஸர்வலோகத்திலுமுள்ள, ஓதுவார் - அதிகா
ரிகளுடைய, ஓத்தெல்லாம் - ஸ்வாத்யாயமெல்லாம், ஸ்ம்ருதிஜாஸா
ஸ்திகளெல்லாமென்றபடி. எவ்வெவையும் - அநேகவேதத்தில்
ஸர்வாவாக்யங்களுமென்றபடி. சாதுவாய் - ஸாதுவாய், ப்ரயோ
கங்களாயென்றபடி, நின்புகழின்தகையல்லால் -
குணங்களுடைய அபரிச்சேத்ய ப்ரகாரமல்லது, தகை -
ப்ரகாரம், பிறிதில்லை - அந்யதில்லை, ஸாதுவான ப்ரயோ
கங்களாமத்தனைபோக்கி அஸாதுப்ரயோகங்களாகமாட்டாவெ
ன்றபடி. போதுவாழ் - போதோடேவாழாநின்ற, போது - புஷ்
பம், புஷ்பயுக்தமாய்வர்த்தமானமென்றபடி. புனந்துழா
ய் - ஸ்வக்ஷேத்ரத்தில் தாஸவியையுடைத்தான, புனம் - ஸ்வக்ஷே
த்ரம், ஸ்வக்ஷேத்ரத்தில்போலே நித்யஹ்ருஷ்டமான தாஸவி
யையுடைத்தான என்றபடி, முடியனாய் - கிரீடத்தையுடையவ
னே, பூவின்மேல் மாதுவாழ்மார்பினாய் - புஷ்பவாஸிநியா
னமாதுக்கு ஹ்ருஷ்டமான வக்ஷஸ்ஸையுடையவனே, மாது -
ஸ்ரீ, பிராட்டியென்றபடி. யான் - அஜ்ஞனானநான், என்சொல்லி
வாழ்த்துவனே - என்னத்தைச்சொல்லி ஸ்துதிக்கக்கடவேன், அ

மூ—வாழ்த்துவார்பலராக நின்னுள்ளேநான்முகனை* மூழ்த்தநீ
ருலகெல்லாம்படையென்றுமுதற்படைத்தாய்* கேழ்த்தசீ

ஆ—(வாழ்த்துவார்) நீரொருவராகையாலே வாழ்த்தமுடியாதெ ன்கிறீராகில்; பலரோடேநின்று வாழ்த்தினாலோவென்னில்; வா ழ்த்துவார்பலராகவாகிறார், நீபடைத்தப்ரஹ்மாவாலே ஸ்ருஷ்டரான

இ—உமக்கு நம்மைப்பேசத்தட்டென்னே? அநேகங்களாகை யாலே ஜ்ஞானங்களில் ஏகதேசமாகிலும் பேசித்தன, நாமொரு வனாகையாலே ஏகதேசமும் என்னால்சொல்லமுடியாதென்கிறு ரென்றுஸங்கதி. * * * ||௬||

* ஏழாம்பாட்டு. *

வேதங்கள் ஸ்தோத்ரஸமர்த்தங்களல்லவென்றபோதே தேவர் கள் ஸமர்த்தரல்லரென்னுமிடம் கைமுத்யஸித்தமாகையாலே தே வர்களோடேநின்று ஸ்தோத்ரித்தாலோவென்று ஸம்சங்காவகாசம் கூடாமையால் சூழ்த்தமரர்துதித்தாலுன்தொல் புகழ்மாசூணாதோ வென்றிப்பாட்டிலே யுத்தரஞ்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவெ ன்னில்? அவதாரிப்பிக்கிறார் (நீரித்யாதியால்) தேவர்களோடேநின்று ஸ்தோத்ரித்தாலோவென்று ஸம்சங்கைகூடாதாகிலும் பலரோடேநி ன்று ஸ்தோத்ரித்தாலோவென்று ஸாமாந்யசங்கைபிறந்தவாறே இந்தஸாமாந்யத்திலே எம்பெருமானை ஸ்தோத்ரிப்பார்பல ராவார் தேவர்களேயாகவேண்டுகையாலிப்பாட்டில் சொல்லுகிற வுத்தரம் ஸங்கதமென்றதாய்த்து, வாழ்த்துவார் பலராகவென்கி றதையுரைக்கிறார் (வாழ்த்துவாரித்யாதியால்) பலராகவாகிறாரெ ன்றது பஹுவசநார்த்தம் என்றபடி. நின்னித்யாதி அமரரித்யந்த த்துக்கு அபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நீயித்யாதியால்) அஶேஷஸ்ரு

ஷ்டி—ஏகதேசமும்சொல்ல ஸமர்த்தனல்லேனென்றபடி. ||௬||

வாழ்த்துவார் - ஸ்தோதாக்கள், பலராக - பஹுக்களாகிடு, ஆனாலும் வ்யர்த்தமென்றுகருத்து. மூழ்த்தநீர் - ப்ரளய ஜலத்திலே, ஏகார்ணவத்திலேயென்றபடி. உலகெல்லாம்படை யென்று - லோகங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டியென்று, முதல் - ஸ்ரு ஷ்ட்யாதிஸமயே, நான்முகனை - சதுர்முகனை, - நின்னு ள்ளே - ஸங்கல்பத்தாலே த்ருதீயாம்ஶஸ்ருஷ்டி. படைத்தாய்

மூ—ரான்முதலாக்கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து*சூழ்த்தமரர்துதி
த்தா னுன்றொல்புகழ்மாசூணாதே* ௭

ஆ—ருஷ ராதிதெய்வதைகளிறேயேத்துவார்; அவர்கள்தானுன்னு
டைய குணங்களை முடியவேத்தவல்லவரோ, ஏத்துகைக்குத்தா
னவரோ? அல்லரிறே? யென்கிறார். * * ௭

(மாசூணா)அந்ததெய்வதைகளோடேகூடஸ்வரூபவிசேஷமாய்

இ—ஈச்வரன ஸர்வேச்வரனாலேஸ்ருஷ்டராகையாலேஸம்ஹாரவிஷயராக
ரன்றோ வவர்களென்றவிஷயம்மென்றுகருத்து. துதித்தாலிது
வத்துக்குத் காதபரமருளிச்செய்கிறார் (அவர்கள்தானிதுா
திபால்) * * * * ௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

வதாவதான் ஸூக்ஷிக்கமாட்டாரென்னுமிடம் கீழ்ப்பா
ட்டிலே விஷமாகலாயிருக்க விதுக்குத்தனித்தொரு பாட்டுநே
ருவானேனென்ன? வவதாரிப்பிக்கிறார் (அந்ததெய்வதைகளிதுா
தியால்) ஸவரூபவிசேஷமிதெரிஷஜ்ஞானங்களாலே யபிக
ஸம்பத்தையுண்டாகையாலே யிதுக்குப்பாட்டு நேர்ந்ததென்று கரு
த்து. இவனைஷிதெரிஷஜ்ஞானனென்றது ருஷ்டனுக்குள்ளவத்
தனை தஜ்ஞேயராவரூபமிவனுக்கில்லாமையாலே, யதா உஸ்ய
ஸரவதெநயுடைய விந்த வதாவதானைப்போலன்றிக்கே கெ
வலம்ஸர்வதெநயேயாய்நிர்ப்பாரொரு வதாவதானையாக
வெருத்து, அவனைத்தினும் தேவர்க்கு ஈவராமரமென்கிறு
ரென்றுகருத்தாலே ஷிதெரிஷஜ்ஞானனையென்கிறார் (ஸவரூபவி
வசிஷத்தாலே) அமரர்கோன்ஸ்வம்ஸவரவரதம்.

ஸ—ஸர்வசித்தவனே? கேழ்த்தசீர் - ஸர்வஜ்ஞகுணஞன, அரன்
முதலா - ஸாவதர்வமாக, அமரர் - தேவர்கள், கிளர்தெய்வ
மாய் - ஜ்ஞானசக்திஸம்பாதிக்கொண்டு, இதுகி யாவிசேஷ
ணம். இங்குதெய்வஸ்வம் தெவஸம்பவம்பிஸம்பவம். கிளர்ந்து
உத்ஸாகராய், சூழ்த்து - வ்யாவித்து, ஒருவர்சொன்னதை யொ
ருவர்சொல்லாதே ஸ்தோக்கமொருகுணமாக ஸவகுணங்க
ளையும் வ்யாவித்தென்றபடி. துதித்தால்- ஸூக்ஷித்தால், உன்தொ
ல்புகழ் - ஸ்வீயமாயநாதியானகல்யாணகுணங்கள்; மாசூணாதே-

மூ—மாசூணாச்சுடருடம்பாய்மலராதுகுவியாது* மாசூணாஞா
னமாய்முழுதுமாய் முழுதியன்ருய்* மாசூணாவான்கோலத்
தமரர்கோன்வழிப்பட்டால்* மாசூணாவுன்பாதமலர்ச்சோ

ஆ—நிர்தோஷஜ்ஞாநனை வதாரம்பவன் நின்றேத்திஞ
லோவென்னில்; ஹேயப்ரத்யநீகமாய் தேஜோரூபமாய் வ்ருத்
க்ஷயாதிவிகாரரஹிதமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையையாய்,
ஹேயப்ரத்யநீக ஸர்வஜ்ஞத்வாதி கல்யாணகுணங்க
ளையுடையையாயிருந்த வுன்திருவடிமலர்களை யுந்த வதாரம்ப

இ—(நிர்தோஷஜ்ஞாநஸம்பத்தாலே)மாசூணாவான்கோலத்தென்
றதுவ்யாக்யாதம். இப்பதங்களினுடைய வர்த்தங்கள் ஸம்ஸாரபீஜ
ங்களானவையாலே இவற்றைஸம்ஸாரவாக்யத்திலே ஸங்க்ரஹித்தார்,
மாசூணாவென்கிறதையுரைக்கிறுர்(ஹேய ப்ரத்யநீகால்)குதிஸம்பூத்
தாலேமுழுதுமாய் முழுதியன்ருய் என்கிறவிடத்தில் ஹமிக்கிற
நியஜ்ஞகவகாரணவ்யாதிரஹணம். தாதீயவாதத்துக்குத்தா

ஸ—ரீஷ்நத்தையடையாதோ. * * * ॥எ॥

மலராதுகுவியாது - வர்த்தியாமல் ஸங்கோசியாமல், ஏகாகா
காரமேவமாயென்றபடி. மாசூணா - ரீஷ்நத்தைபுண்ணுததான,
ஹேயப்ரத்யநீகமானவென்றபடி. சுடருடம்பாய் - தேஜோரூப
விக்ரஹமுடையவனுப், மாசூணாஞானமாய் - ரீஷ்நரஹிதஜ்ஞா
நஸம்பத்தியாய், முழுதுமாய் - க்ருத்ஸ்நமுமாய், க்ருத்ஸ்நஶரீரக
ஞயென்றபடி. முழுது. க்ருத்ஸ்நத்தை, இயன்ருய் - நிவர்த்தி
த்தவனே, இயலுகையிங்கே நிவர்த்திக்கை. க்ருத்ஸ்நத்துக்கு
முதத்திஸ்திதிகளைப்பண்ணினவனேயென்றபடி. மாசூணா-ரீஷ்
நநஸத்தான,ரீஷ்நரஹிதமானவென்றபடி.வான்கோலத்து-
பெரியஸம்ஹநமுடையவனுன, வான்ஸ்வம் வ்யூஹஆவக
முமாம். ஷோடசரஹிதவிவஜ்ஞாநாதிகுண ஸம்ஹநஸா
ஷியாயென்றபடி. அமரர்கோன் - தேவாயிவதி, வதாரம்வ
னென்றபடி. வழிப்பட்டால் - ஸாத்திரவிவசவியேவயிலே
ஆரவ்தனுல், மாசூண - ஹேயப்ரத்யநீகமான, உன்பாத
மலர் - ஸ்வீயவாதவசத்தினுடைய, சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸானது,

மூ—திமழுங்காதே* ॥அ॥

மழுங்காதவைநுதிபச்சக்கரநல்வலத்தையாய்த்* தொழுங்
காதற்களிறளிப்பான்புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே* மழுங்
காதஞானமேபடையா,கமலருலகிற்* றொழும்பாயார்க்களித்

ஆ—வன்தானேத்தவல்லவனோ?யொறுவோ? இப்படியாயிருக்கிற
வுன்னைநானெத்தைச்சொல்லி வாழ்த்துவதென்கிறார். ॥அ॥

(மழுங்காத) பின்னையுமவனுடைய குணங்களை யேத்தியல்
லது தரிக்கமாட்டாமையாலே யவனுடைய குணங்களைச்சொ
ல்லியேத்துகிறார். உன்னுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யமாகிற ஸௌசீ

இ—ல்யத்தையருளிச்செய்கிறார்(உன் திருவடியித்யாதியால்) ஸௌலப்
யத்தையருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இப்படியொருவருமவனை ஸ்துதிக்கவல்லரல்லரென்றவிவர்
பின்னையும் தாமவனை ஸ்துதிப்பானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார்
(பின்னையுமித்யாதியால்) உத்தாரத்துக்கு ஹேதுவையருளி
ச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதி ரக்ஷித்தருளாதே யென்னும

ஶ—ஸௌந்தர்யமானதென்றபடி. மழுங்காதே-க்ஷீணமாகாதே,
தாத்ருஶனான வதாரத்தைவன் பண்ணும் ஸ்துதியுமனக்கவ
த்யாவஹமாமென்றபடி. * * ॥அ॥

மழுங்காத - கூர்மையான, ஞானமே- ஸங்கல்பரூபஜ்ஞான
ரூபம், படையாக- உபாயமாக ரக்ஷணஸாதனமாகவென்றபடி.
க்ரியாவிஶேஷணம், தொழும்பாயார்க்கு - அடிமையானார்க்கு,
ஆஸ்ரிதர்க்கென்றபடி, தொழும்பு - அடிமை, ஆயார் - ஆனார். அ
ளித்தால் - உபகரித்தால் - உன்சுடர்ச்சோதி - உன்னுடைய
வுஜ்ஜ்வலமான லாவண்யஸ்ரீயானது, மலருலகில் - நாபிகமலஜ
ந்மலோகத்திலே, மறையாதே - ப்ரகாஶியாதொழியாதோ. ப்ர
காஶியாதேபோய்விடுமென்றபடி. அப்படிபோகாதபடியென்ற
ஸ்வாரஸ்யம். மழுங்காத - க்ஷீணமாகாத, வைநுதிய - தீ
க்ஷ்ணாக்ரமானவென்றபடி. வை - தைக்ஷ்ண்யம். நுதி - அக்
ரம். சக்கர-சக்ரத்தாலே, நல்- ஶோபிதமான, வலத்தையாய்-
தக்ஷிணபார்ஶ்வத்தை - யுடையையாய்க்கொண்டு, வலமுடையவன்-

மூ—தாலுஞ்சுடர்ச்சோதிமறையாதே* ||௬||

ஆ—ணத்தை யொருவருமறியாததொருபடி ஸங்கல்ப ஜ்ஞாநத்தாலே ஆச்ரிதனான ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தருளாதே அந்த ஆச்ரிதவாத்ஸல்யம் ஸர்வலோகவிதமாம்படி திருவாழியையேந்திக்கொண்டு பெரியதிருவடிமேலேவந்து தோன்றியருளி என்னையுண்டாக்கியருளினாயென்கிறார். * * ||௬||

இ—ளவாலே) அதில் (வாத்ஸல்யஸ்வபாவத்தாலே) சுடர்ச்சோதியென்றது வ்யாவ்ருத்தம். ஒருவருமென்றது மலருலகிலென்கிறதினர்த்தம், (அறியாதவென்கிறவித்தாலே) மறையாதே யென்கிறதினர்த்தம் ஸூசிதம். அறியாததொருபடியென்றது அறியாதேபோம்படியென்றபடி. ஸங்கல்ப ஜ்ஞாநத்தாலேயென்றது மழுங்காதஞானமே படையாகவென்கிறதுக்கு ஃபலிதார்த்தம். ஸங்கல்ப ஜ்ஞாநத்தாலே ரக்ஷித்தருளாதேயென்றநயம். கஜேந்த்ராழ்வானையென்றது தொழும்பாயார்க்கென்கிறதினர்த்தம் லக்ஷ்யஸோதாஹரணம். தொழுங்காதற்களிறென்கிறதினர்த்தம் இதிலே ஸங்க்ரஹீதம், ரக்ஷித்தருளாதே யென்கிறவித்தாலே அளித்தாலென்கிறதினர்த்தம் ஸூசிதம். இவ்வாத்ஸல்யஸூசிவ்யாஹாரத்தாலே ஸ்வயமாய் வந்தவாத்ஸல்யத்திலே ப்ரகடிதமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (அந்தவாத்ஸல்யேதக்யாதியால்) வாத்ஸல்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (திருவிசேஷியால்) புள்ளூர்ந்து என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பெரியவிசேஷியால்) தோன்றினையென்கிறவிடத்தில ஹ்ருதயாநுஸந்தானமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிருதியால்) இப்படிநீவந்து தோன்றாவிடில் உன்னுடைய ஆச்ரிதவாத்ஸல்யத்தையறியமாட்டாதேயிழக்கையாலே நான் முடிந்துபோவன். "தாக்ஷ்ய—

ஶ — வலத்தன். சுஹ்ருதவனைச்சொல்லும்போது வலத்தையாயென்னக்கடவது. தொழுங்காதல் - தொழுகையிலே - ஸக்தி பெரும்பண்ணுகையிலே, காதலை - சுஹ்ருந்நிவேசத்தையுடைத்தான, களிறு - கஜத்தை, ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை, அளிப்பான் - ரக்ஷிக்கக்கடவனாய், புள்ளூர்ந்து - பக்ஷியாலேநடந்து, கஜாவஞாலே ஓடிவந்தென்றபடி. தோன்றினையே - ஆவிர்ப்பவித்தையேதுகாரம்ஸூசிதவ்யாதகம். * * ||௬||

மூ—மறையாய நால்வேதத்துணின்றமலர்ச்சுடரே* முறையா லிவ்வுலகெல்லாம்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்தாய்* பிறை யேறுசடையானு நான்முகனுமிந்திரனு* மிறையாதலறிந்

ஆ—(மறை) பக்திஹீநர்க்குன்னை யறியவொண்ணாதபடி மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வவேதங்களினாலும் ப்ரதிபாத்யனும், ப்ரக்ருதியாலே ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி ஸம்ஹாரமோக்ஷகாரணனுமாயிருந்த உன்னுடைய ஸர்வேச்வரத்வத்தை யறிந்துன்னையேத்துகைக்கு விஷயமாக உன்னைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற இருப்புனக்கோரேற்றமோ? அன்றிறே; இப்படியிருக்கிறவுன்னை

இ— “ராமஹ்யாவஸ்யாவதாரணைர்நாஸ்யஹ்ருஷ்டே” த்யாதிகளிற்படியே அரைகுலையத்தலைகுலையவந்து தோன்றி யுன்வாத்ஸல்யத்தைநீயே ஸர்வலோகவிதிதமாக்கி என்ஸத்தையை யுண்டாக்கினாயென்கிறாரென்றபடி. * * ௯௯

✻ பத்தாம்பாட்டு. ✻

மறையாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்த்யாதியால்) முறையாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ராப்திபாலென்று) ஸ்வாபாவிகமான ஔசித்த்யத்தாலென்றபடி. இறையாதல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வத்தையென்று) ஏத்தவீற்றிருத்தலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) இதுவியப்பேயென்கிறதை விவரிக்கிறார்

ப—மறையாய் - ரஹஸ்யங்களான, பக்திஹீநர்க்குத் திரோஹித:, நால்வேதத்துள்நின்ற - உபநிஷத்ப்ரதிபாத்யமான, மலர்ச்சுடரே - விகஸ்வரஜ்யோதிஸ்ஸே? ஸ்வயம்ப்ரகாசஸ்வரூபவிக்ரஹனேயென்றபடி. முறையால் - ஸ்வாபாவிகஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே, இவ்வுலகெல்லாம், படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து - வராஹனாய் உத்தரித்து, உண்டு - நைமித்திகப்ரளயத்திலே ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - ஜகதுத்காரம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்தாய் - த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்தவனே, பிறையேறுசடையானும் - சந்த்ரகலாபூஷிதஜடாதரனான ருத்ரனும், நான்முகனும் இந்திரனும் ஸஹ. இறையாதல் - ஸர்வேச்வரனாகையை, உன்னுடைய

மூ—தேத்தவீற்றிருந்தவிதுவியப்பே* ௰௰
விபப்பாயவிபப்பில்லாமெய்ஞ்ஞானவேதியனை* சயப்புகழார்

ஆ—நாமென்த்தைச்சொல்லி யேத்துவதென்கிறார். ௰௰
(விபப்பாய) மோகத்தில் விஷயநீயமானவற்றை விஷயமா கவுடையனன்றியே யதாஜ்ஞாநமான ஸகலதோஷங்களாலும் ரஹிதனாயிருந்த அவனை ஸமவத்துக்கொண்டு ரஹிதமாகிற

இ—றார் (உனக்கித்யாதியால்) பாட்டுக்கவிஷய மருளிச்செய் கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸேஷஸேஷம். இதுவுமொரு வைஷ த்ரோதிவமாகையால் இங்கே ஸமதமென்றுகருத்து. ௰௫

✳ நிகமனம். ✳

விபப்பாயவிபப்பில்லா என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (மோகத் திலித்யாதியால்) மெய்ஞ்ஞானவேதியனை யென்கிறதைவிவரிக்கி றார் (யமெத்யாதியால்) சயப்புகழாரென்கிறதற்குத் தாத்யர்ம ருளிச்செய்கிறார் (ஸமவித்யாதியால்) உத்கர்ஷாவதியான ஐஸ் வர்யமிங்கே ஸமவத்தொங்கபாவமென்று கருத்து. துயக்கின்றி

ம— ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி. அறிந்து, ஏத்த - ஸ்தோத்திக் கும்படி, வீற்றிருந்தவிது - உத்க்ருஷ்டனாயிருக்கு மிந்தவிறப்பு வியப்பே - விஸ்மயமோ. * * * ௰௰

வியப்பாய - ஆஸ்சர்யமானவைகளால், கூருத்ருஷ்டங்க ளாலும் ஆஸ்சர்யமாயிருக்குமவைகளான தோஷவிஷயங்க ளாலென்றபடி. விபப்பில்லா - ஆஸ்சர்யமில்லாதவனை, அவை த்தை ஸ்வாபாவிகமாக உடையவனானவனென்றபடி. மெய்ஞ்ஞான வேதியனை - யதார்த்தஜ்ஞாநஜநகவேதவேத்யனை, இதற்குதொ ழுதென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். சயப்புகழார் - ஜயரூபமான ஸ்வாமியான, சயம்- ஜயம், உத்கர்ஷமென்றபடி. புகழ்-ரூபமாய, ஸமவஸ் தொங்கபாவமொத்கர்ஷரூபத்தை யுடையரானவென்ற படி. பலர் - பக்தர்கள், வாழும்- ஆழ்வாரை ஸந்தோஷி த்துக்கொண்டு ஸேவிக்கும்படி, தடம்-விஸாலமான, குருகூர் ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவாழ்வார், துயக்கி ன்றி - ஸம்ஸாரிகளிலனபிமத, ஸம்ஸ்லேஷாத்மகதத்தென்றபடி.

ஊ— பலர்வாழுந்தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்* றுயக்கின்றித
தொழுதுரைத்தவாயிரத்துளிப்பத்து* முயக்கொண்டுபிறப்
பறுக்குமொலிமுந்நீர்ஞாலத்தே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—கல்யாணமான புகழையுடையார். பலர்வாழும் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன் ஒரு அஜ்ஞாநமுமில்லாதபடி ஸாக்ஷாத்கரித்துத்தொழுதுரைத்த இத்திருவாய்மொழி ஸமஸ்தஸாக்ஷாத்காரவிரோதி ஸம்ஸாரத்தைப் போக்குமென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஏதஜ்ஞாநேத்யாதியால்) இதற்கு ஹிதாசயமருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்கரித்தென்று) திருநகரிக்குத்திருமலை விப்ரக்ருஷ்டமாகையால் இங்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தென்றது யோகஜந்யஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னபடி. பிறப்பறுக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்)॥

ப— தொழுது - ப்ரீதியால் ப்ரணாமம் பண்ணி, உரைத்த, ஆயிரத்துளிப்பத்தும், ஒலி முந்நீர் ஞாலத்தே - த்வநிபூர்ணஸமுத்ர பரீதமான ப்ருதிவியிலே, ஒலி - த்வநி, முந்நீர் - ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், வர்ஷஜலமென்கிற த்ரிவிதஜலபூர்ணமான ஸமுத்ரம், உயக்கொண்டு - உஜ்ஜீவிப்பித்து, ஜ்ஞாநஸம்பத்யாதிகளையுண்டாக்கியென்றபடி. பிறப்பு - ஜந்மத்தை, அறுக்கும் - சேதிக்கும். * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸம்பந்நஸ்ரீஶைலநாத
ராமாநுஜஸமாஶ்ரிதாய நம:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(முடிச்சோதி.)

ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யநுகூலஸ்வதநுஸர்வாதிஶாயிநிஸ்ஸீம
ஶக்திம் ஸ்வாதந்த்ர்யாதிதாம் ஸர்வஸஜ்ஜநஹிதம்
ரம்யகாந்தி ஸம்ஸ்மரிஷ்யந் । ஸ்வோத்கர்ஷாந்தகி லாநுகூல
ஸம்பத்ஸமஸ்தஜ்ஞாநவைஷ்ணவம் ஸ்வதந்த்ரத்வ
மேகத்வமஸ்ய ஸர்வாநந்தம் ஸித்தமஸாதாரணவிபும்॥
(ஸர்வஸ்ருஷ்ட்யநுகூலஸ்வதநு:) முடிச்சோதியித்யாதி - தன்னு

டைய அவயவஶோபைகளைத்தானே யாபரணங்களாக வுடை யனுமாய், (அநவத்யவர்ணம்) சுட்டுரைத்தநன்பொன்னும் திருமேனியொளியொவ்வாது - நிரவத்யமான திருமேனியொளி யையுடையனுமாய், (நிஸ்ஸீமதீப்தி) பரஞ்சோதிநீபரமாய் - ஸர்வோத்தமமான ஸர்வஜ்யோதிஸ்ஸுமாய், (ஸர்வகந்தஸர்வரஸம்) மாட்டாயமலர்புரையுந்திருவுருவ மனம்வைக்க - நீபோலே ஸ்ராவ்யமாய் நிரதிஶயஸௌகுமார்யமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனுமாய், அபவா - மலர்த்துழாய்மாட்டே நீமனம்வைத்தாய் - தன்திருவுள்ளத்தையும் கால்தாழப்பண்ணவல்ல திருத்துழாய் துடக்கமான ஸௌகந்த்யஜாதத்தை யுடைய திருமேனியையுடையனுமாய், (ஸர்வமஜநபவநம்) வந்தாதவருந்தவந்த மலர்கதிரின்சுடருடம்பாய் - ஸர்வரலஜிக்கப்படுமதாய் விகஸ்வரகிரணதேஜோரூபமாய் ஸர்வாபாஸ்யமான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையனுமாய், (ஸ்ரீதாம் ஸுவிஷ்ணு) பூவின்மேல்மாதுவாழ்மார்பிநாய் - பெரியபிராட்டியாராலே வஶீகருதமான திருமார்பை யுடையனுமாய், (ஜெதாக்ருதஞ்சீதிக) சூழ்த்தமரர் துதித்தாலுந்தொல்புகழ்மாசூனதே - ஸர்வஜ்ஞருடைய ஜெதாக்கங்களையும் அதிக்ரமித்திருக்கிற கல்யாணகுணங்களை யுடையவனுமாய், (ஶுசிநிரவத்ய) மாசூணாச்சுடருடம்பாய் - ஹேயப்ரத்யநீகமாய் உஜ்ஜ்வலமான திருமேனியை யுடையனுமாய் (ஜகத்வ்யாபகம்) புள்ளூர்ந்துதோன்றினையே - பெரியதிருவடியை ஐஷ்மானவாஹநமாக உடையவனுமாய், (வீதஸ்ப்ருஹ நித்ய ஸ்வாமித்வம்) பிறைபேறு சடையானும் பிரஹ்மாதி - தன்னுலேஸ்ருஷ்டருமாய் ஐஶ்வர்யகருமான நித்யஸித்தஸர்வஸ்வதந்த்ராகள் தன்னை ஸ்வாமியென்று அறிந்தேற்ற வீறறிருக்குமிருப்பு விஷயமீயமாகாதபடியாயிருக்கிற வெம்பெருமானை அத்யாஶ்சர்யபூதனாக "முடிச்சோதி"யென்கிறஶ்லோகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார்.

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்,

மூன்றாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று

உ-ம். திருவாய்மொழி.

மூ— முந்நீர்ஞாலம்படைத்தவெம்முகில்வண்ணனே* யந்நா

ஆ—(முந்நீர்ஞாலம்) இப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்தவனை யெம்பெருமா
னோடு தம்முடைய ஸ்ரீஸம்பந்தத்தாலே யதாமநோரதம்
ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறுமே நிர்ப்பந்தவ்யஸந ஸமாநாங் நிர்வேத

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படிதாம் அநுபவித்தவழகரை இன்னும் அநுபவிக்க
லாயிருக்க இவ்விதித்திருவாய்மொழியிலே கூடப்போய்க்கூப்பிடுவா
னென்னை அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதுராதியால்) ஸ்ரீ
ஸம்பந்தத்தாலேயென்கிறதுக்கு பெறுமேயென்கிறதோடே
அந்வயம். பெறுமேயென்றது பெறுமையாலேயென்றபடி. ஸ்ரீஸ
ம்பந்தமானது யதாமநோரதஸம்ஶ்லேஷ ஹேதுவாகமா
கையாலேயென்றபடி. யதாமநோரதம் ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாவது-
ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்
கர்யம்பண்ணுகை. இப்படி பெறுகை தம்மநோரதத்தை ஒழி
யில்காலத்திலே வெளியிடப்புகுகிறார் (நிர்ப்பந்தவ்யாதி)
பெரியவிடாய்ப்பட்டவன் ஸாம்ஸ்ப்ருஷ்டமான தண்ணீர் ஸந்நிஹி
தமாயிருக்கச்செய்தே அஸம்ஶ்லேஷமானால் துடிக்குமாப்போ
லே தமக்கு ஸஹ்யரான அழகர் ஸந்நிஹிதராயிருக்கச்செய்தே
யதாமநோரதம் ஸம்ஶ்லேஷம் கூடியாமையாலே வ்யஸநம் நிர்ப்ப
ந்தமாய்த்தென்றுகருத்து. அந்நிர்வேதராயென்றதற்கு யோக
ஸாக்ஷாத்காரத்தையும் இழந்தவராயென்று தாத்பர்யம். திவ்
யமங்கள விக்ரஹயோகவரமான இப்பத்திலே இத்திருவாய்மொ
ழி ஸமாப்தமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; அநுபவிஷயஸமாப்தி
ஸாமாந்யமென்கிறஸமர்த்தனம் இத்திருவாய்மொழிக்குவ்யாஹ்ரு
தமாகையாலே ஸாமாந்யமென்றுவாயர் அருளிச்செய்வர்.

மூ—முந்நீர்ஞாலம் - த்ரிவிதஜலஸம்பந்நமான ஸம்ருத்தி
யை, ஜகத்தையென்றபடி. படைத்த - ஸ்ருஷ்டித்தவனை, எம்மு
கில்வண்ணனே - ஸ்வஸ்வாமியான ஶேஷஸ்வாமியே, வண்ணம் - ஸ்வபா
வம், ஶேஷத்வபாரதந்த்ர்யஸ்வபாவனேயென்றபடி, அந்நாள் - அந்தநா

மூ—ணீதந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்* வெந்நாணோய்வீய
வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து* எந்நாள்யானுன்னையினிவந்து

ஆ—ராய்க்கொண்டு கூப்பிடுகிறார். ஸம்ஸாரிகளெல்லார்ப க்கலிலுஞ்சென்று வெள்ளங்கொள்ளும்படி கரைபுரண்டுபெருகுகிற உன்னுடைய நிரவதிககாருண்யவெள்ளத்தாலே உன்திருவடிக ளைச்சேருகைக்குஸாதனமாக கரணகளேபராத்யுபகரணங்க ளை ஸம்ஸாரிகளுக்கும் கொடுத்தருளினவனே? அன்றுநீயெ னக்குத்தந்தருளின அந்த உபகரணங்களைக்கொண்டுன் திருவ டிகளைச்சேராதே பின்னையும் ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்திலே போய்விழுந்தேன், இப்படி உன்னைப்பிரிந்திருக்கிற காலமாகிற

* முதற்பாட்டு. *

இ—அநாதியோவிதவிசேஷமாய் ஸ்வாபாவிகநிரபேக்ஷமான பர மதயாளுத்வம் முகில்வண்ணனென்கிற தேஹோபமைக்கு விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸம்ஸாரித்வாரியால்) காருண்யவெ ள்ளத்தாலேயென்கிறதற்கு கொடுத்தருளினவனேயென்கிறதோ டேஅந்வயம். மூந்நீர்ஞாலம்படைத்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடியித்வாரியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுநீயித்வாரியால்) வெந்நாள் நோய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியி

ப—ளிலே, ஆத்மாக்களெல்லாம் அசித்விசேஷிதங்களாய் சோத்ய ங்களாய் கிடந்தகாலத்திலேயென்றபடி. நீதந்த - ப்ரயோஜநமா வான நீகொடுத்தருளினதான, ஆக்கையின் - தேஹத்தினுடைய, வழி - மார்க்கத்திலே, உழல்வேன் - பரிப்ரமியாநின்றேன், இனி- நீதந்த ஸாதநத்தை விபரீதமாக்கிக்கொண்டபின்பு, யான் - அநர்ஹனானநான், வெம்-அத்யுஷ்ணமான, துஸ்ஸஹமானவென் றபடி, நாள்நோய்-காலாதிவ்யாதியானது, விரஹகாலமாகிறஎன் வ்யாதியானதென்றபடி. வீய - நசிக்கும்படி, வினைகளை - கர்மங்க ளை, வேரறப்பாய்ந்து - ஸமூலமுன்மூலமாம்படி வேரறம்பு ண்ணி, வாஸநையோடே நசிப்பித்துஎன்றபடி. எந்நாள்- எந்தக்காலத்திலே, உன்னை - ஸ்வதந்த்ரனை என்பக்கலிலும் ஸா

மூ—கூடுவனே* ‖௧‖

வன்மாவையமளந்தவெம்வாமனநின்* பன்மாமாயப்பல்பி
றவிபிற்படிகின்றயான்* தொன்மாவல்வினைத்துடர்களைமுத

ஆ—காரணஸ்ருஷ்டஸமான நோய்விடும்படி உன்னைப்பிரிந்திருக்
கைக்குஹேதுவான என்னுடைய வினைகளைவேரறப்பாய்ந்து
என்னுநானுன்னைவந்துகூடுவதென்கிறார். * ‖௨‖

(வன்மா) இப்படிநீதந்த உபகரணத்தைக்கொண்டு பின்னை
யும்நான் ஸம்ஸாரஸாகரத்திலே போய்விழுமளவில் என்னை
யெடுத்தருளுகைக்காக இங்கேபுகுந்தருளினாய், பின்னையும்உனக்
கெட்டாததொருபடி நானந்தஸம்ஸாரமாகிறகடலிலுள்ளே போய

இ—த்யாதியால்) வீய என்கிறதைப்புரைக்கிறார் (விடும்படியென்று)
இதற்கு பாய்ந்து என்கிறதோடே அந்வயம். வினைகளையென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்யாதியால்)
ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். * * * ‖௩‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

எம்வாமனாவென்று வாமநனைஸம்போதிக்கிற
தற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) த்ரிவிக்ரமாவ
தாரத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்)
இத்தால் ஜாதேக்ஷாவாயமாகக்கொடுத்த தேஹாதிகளை விஷயீ
கராக்கிக்கொண்டபோதுமன்றியேஶேஷபூதமான வாமநாவதாரத்

ஸ— நமக்கீஶ்வரனானவுன்னை, வந்துகூடுவன்- வந்துகிட்டக்கட
வேன், எந்நாளென்றது ஸூஸம் "வசநேவதுபெஶவ
ஷே"என்னுமாப்போலே காரணவிளறியிலும் கரிக்கலாமிறே
யென்றுகருத்து. * * * * ‖௪‖

வன்மாவையம் - கடினமானபூமியை, அளந்த-
அளந்தவனான, எம்வாமன - அஸ்மதீயனான ஸ்ரீவாமநனே, நின்-
த்வதீயமான, பன்மாமாய - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தாலே பலவ
கையாய் ஸ்தூலஸூக்ஷ்மதயாநாநாவ்யக்த்யாத்மகப்ரக்ருதியில்,
பல்பிறவியில - தேவமநுஷ்யாதிஜந்மங்களிலே, படிகின்றயான்- ஸம்ஸா
ரிணியானநான், தொல்- அநாதியான, மாவல்வினைத்துடர்களை- ப்ரபலமா
னபாபஸந்தானத்தை, முதலரிந்து- ஸமூலத்திலேயொழித்து,

மூ—லரிந்து* நின்மாதாள்சேர்ந்துநிற்பதென்ஞான்றுகொலோ॥
கொல்லாமாக்கோற்கொலைசெய்துபாரதப்போ* ரெல்லா

ஆ—ழுந்தாநின்றேன். இப்படிப்பிக்கடலிலே அழுந்துகைக்கு ஹே
து-வாய் அநாதிஸித்தமாய் மஹாப்ரவாஹமாயிருக்கிறவென்னுடைய ஸா
ஸம்ஸாரவேதனைகளை முதலரிந்து உன்னுடைய நிரதிஶயபோக்ய
மான திருவடிகளை நான்சேர்ந்து அன்னையொருகாலும் பிரியாதே
நிற்பதென்றோ?வென்கிறார். * * ॥உ॥

(கொல்லா) இப்படி ஸ்ரீவாமநனாய்வந்து புகுந்தருளினவ
துவுமெனக்கு கார்யகரமன்றியே யொழிந்தவாறே, பின்னையு
மென்பக்கலுள்ள வத்ஸலத்தாலே ஸ்ரீவஸுதேவர் திருமக
னாய்வந்துபிறந்தருளி ஸர்வேஶ்வரீகரணமாய் நிரதிஶயாஶ்சர்ய
மான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணி யருளாநின்றுகொண்டு

இ—தையும் அதிக்ராந்தித்தேனென்று ஶோகிக்கிறாரென்று ஸங்
தியும் ஸாத்விகே, தொல்மாவல்வினை யென்கிறவிடத்தில் அவி
த்யாதாஶ்சர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பிக்ருதியால்)தொல்ஸ்ரவூ
த்தைபுரைக்கிறார் (அநாதிஸித்தமென்று) மா வல் என்கிறதையுரை
க்கிறார் (மஹாப்ரவாஹமென்று) வினைத்துடரென்கிறதை யுரைக்கிறார்
ஸாவேதநாதியால்) மாதாளென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிஶயபோ
க்யாதியால்) ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

எந்தாயென்கிறதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்பி
த்யாதியால்) வஸுதேவாயத்தர்க்குத் தாஸ்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வேத்யாதியால்) பொல்லாஸ்ரூத்திலவித்யாசமான ஸர்வ

ஸ— நின் - உன்னுடைய, மா - மஹத்துக்களான, நிரதிஶ
யபோக்யங்களானவென்றபடி. தாள் - சரணங்களை, சேர்ந்து—
அடைந்து, நிற்பது - ப்ரதிஷ்டிதனாவது, எஞ்ஞான்றுகொலோ?
என்றைக்கோ. * * * * ॥உ॥

கொல்லா - ஹநநம்பண்ணாத, ஆயுதமல்லாதவென்றபடி
மாக்கோல் - அஶ்வதாடநயஷ்டியாலே, மா-அஶ்வம்- கொலைசெய்து-
ஸம்ஹாரத்தைப்பண்ணி, பாரதப்போர் - பாரதயுத்தத்திலே,
எல்லாச்சேனையும் - ஸகலஸேனையையும், இருநிலத்து- மஹா

மூ—ச்சேனைப்புலி நிலத்தவித்தவெந்தாய்* பொல்லாவாக்கை
யின்புணர்வினையறுக்கலறா* சொல்லாயானுன்னைச்சார்வ
தோர்சூழ்ச்சியே* ||௩||
சூழ்ச்சிஞானச்சுட

ஆ—ஸர்வ ஸ்வஹநைப் நின்றருளினவன்று முன் திருவடிகளைச்சேரப்பெற்றிலேன், இப்படி யநாதிகாலமாயுன்னாலல்லதறுக்க முடியாதிருக்கிறவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தை நீயேயறுத்து நானுன்னைச்சேருவதொருவிரகு பார்த்தருளாயென்கிறார். ||௩||

இ—த்தையுரைக்கிறார் (உன்திருவடியி த்யாதியால்) இத்தால் க்ருஷ்ணாவதாரத்தையும் அதிக்ரமித்தேனென்று சோகிக்கிறாரென்று ஸம்ருதியும்ஸூசிதமித. பொல்லாஸ்வபாவத்தையுரைக்கிறார் (இப்படியி த்யாதியால்) அறுக்கலறாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்றுவி த்யாதியால்) ஆக்கையின் புணர்வினையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரக்ருதீத்யாதியால்) இந்த ப்ரக்ருதீயவாஸத்துக்கே தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயேயறுத்தென்று) சூழ்ச்சிஸ்வபாவத்தையுரைக்கிறார் (விரகுஸ்வபாவத்தாலே) சொல்லாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பார்த்தருளாயென்று) ||

ஸ—ஸம்ருதியிலே, யதுகுலாக்ஷத்ராதிஸயிதமான ஸாராப்யோக்ஷத்திலேனென்றபடி. அவித்த நிவர்த்தனம்பண்ணின, ஸாரதியாய்நின்று கஸாயஷீவஸநகோத்ரத்தாலே ஸாரதமெய்வெநமெயெல்லாம் நஸிப்பித்தவனேயென்றபடி. எந்தாய் - ஸ்வாமிந், பொல்லா - துஷ்டமான, ஆக்கையின்புணர்வினை - தேஹத்தினுடைய ஸ்ம்பந்தமானது, தேஹஸம்பந்தமானதென்றபடி. புணர்வினையென்றது கவ பவதமாய் ஸம்பந்தவாசி. அறுக்கல் - சேதிக்கையிலே, சேதிக்க உத்யோகித்தாலுமென்றபடி. அறா - சேதிக்கப்படாது, ஸ்வதாதிஸிரெஸ்றுகருத்து யான் - இப்படி ப்ரக்ருதிவஸ்யனான நான் உன்னைச்சார்வது - உன்னையடையும்படியான, ஓர்சூழ்ச்சி - அத்விதீயமான உபாயத்தை, சொல்லாய் - நீ சொல்லவேணும். * * * * ||௩||

சூழ்சுரிஞானசுடர் - சூழ்ச்சியையுடைத்தான ஜ்ஞாநமா
இருசுடரை - தேஜஸ்ஸையுடையனை, சூழ்ச்சி - ஸ்வஸ்தி

மூ—ரொளியாகியென்று* மேழ்ச்சிக்கேடின்றியெங்கணுநிறைந்
தவெந்தாய்* தாழ்ச்சிமற்றெங்குந்தவிர்ந்துநின்றாளிணைக்கீழ்*

ஆ—(சூழ்ச்சி) ஸர்வாத்மாக்களையு முன்கருத்தில் வர்த்திப்பிக்கவ
ற்றாய் நித்யஸித்தமாய் ஸர்வஸமமாயிருந்த உன்னுடைய திவ்ய
ஜ்ஞாநமுமெனக்கு கார்யகரமன்றியே யொழிந்தது, இப்படியுன்
னுடைய ஜகத்ஸ்ருஷ்டி திவ்யாவதார வேஷ்டித திவ்யஜ்ஞாநாதிக
ளெனக்கு கார்யகரமாகாமே ப்ரதிபந்தயிக்கிற ஸம்ஸார
க்ஷுத்ரவிஷய ப்ராவண்யத்தைப்பும் தவிர்ந்து நின்றாளிணைக்கீழ் வா

* நாலாம்பாட்டு *

இ— சூழ்ச்சியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வேத்யாதியால்) ஸர்வரையுமுன்னஹி ப்ராயாநுஸரணமாக
வுனக்கு நிர்வ்யங்காராக்க ஸங்கல்பமானவென்றபடி. என்றுமே
ழச்சிக்கேடின்றி யென்கிறது ஞானச்சுடரென்று சொல்லப்பட்ட
ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டவேஷண நித்யத்வஞ்செல்லுகிறதென்று நினைத்
திதை ஜ்ஞாநவிஶேஷணமாக வுரைக்கிறார் (நிஶ்யத்யாதியால்)
எங்கணுந்நிறைந்தவென்கிறதுவும் ஜ்ஞாநவிஶிஷ்டவேஷண ஸர்
வ்வவ்யாப்திபரமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யா
தியால்) இப்பாஸுரத்துக்கு ஸாரமருளிச்செய்கிறார் (எ
னக்கித்யாதியால்) இத்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே க்ருஷ்ணாவதாரமெ
னக்கு கார்யகரமாய்த்தில்லையென்றவரி ப்பாட்டிலே உன்னுடை
யஸர்வவ்யாப்தி ஜ்ஞாநமுமெனக்கு கார்யகரமாய்த்தில்லையென்று
ஶோகிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதமெ. தாழ்ச்சிமற்றெ
ங்குமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்
படியித்யாதியால்) அதற்கு ஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்
வேத்யாதியால்) சேரும்படியென்கிறதற்கு செய்தருளவேணுமெ

ப— த்வஶீகரணஸாமர்த்யம், ஒளியாகி - ஸ்வயம்ப்ரகாஶனாய்,
என்றும் - ஸதா, ஏழ்ச்சி - வ்ருத்தி, கேடு - நாஶம், இன்றி - இல்லா
மல், எங்கணும் - ஸர்வப்ரதேஶத்திலும். கண்ணென்று - ப்ர
தேஶம், நிறைந்த - பூர்ணனான, எந்தாய் - ஸ்வாமிந், மற்
றெங்கும் - க்ஷுத்ரவிஷயஸர்வத்திலும், தாழ்ச்சி - ப்ராவண்யத்
தை, தவிர்ந்து - த்யஜித்து, நின்றாளிணைக்கீழ் - ஸ்வதாத்பர்ய

மூ—வாழ்ச்சியான் சேரும்வகையருளாய்வந்தே* ॥௪௪॥
வந்தாய்போலேவந்துமென்மனத்தினை நீ* சிந்தாமற்செய்
யாய் இதுவேயிதுவாகிற்* கொந்தார்காயாவின்கொழுமலர்த்

ஆ—ழ்ச்சியான்சேரும்படிவஸுதேவக்ருஹத்திலே திருமகளும்ஸ்ரீவஸுதேவர்திருமகனும் வந்துபிறந்தருளினாற்போலே இன்னமும்வந்து பிறந்தருளியே செய்தருளவேணுமென்கிறார். ॥௪॥

(வந்தாய்) அப்படிவருகை திருவுள்ளமன்றாகில் ஸ்ரீமழிசை ஆழ்வானுக்கு வந்தாப்போலேயாகிலும் வந்தென்மனத்தினை நீ சிந்தாமற்செய்கிறிலே நீசெய்யாதொழிந்தால் நானென்னுடைய

இ—ன்கிறதோடநயம்.வந்தேயென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஸுதேவக்ருஹாதியால்) ௪॥

ஐந்தாப்பாட்டு.

வந்துமென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாரஸ்யத்துக்கு ஸாவமருளிச்செய்கிறார் (அப்படியிக்ருஹாதியால்) அப்படியென்றது ராஜாதிகளைப்போலே விபவஸ்தியிபாயென்றபடி. இத்தாலிப்பாட்டுக்கு ஸம்ருதியும்ஸங்கதியும்சொல்லிற்று. வந்தாய்போலேவந்து மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமழிசைப்பிரான்க்ருஹாதியால்) காயத்ரிஷ்டிராத்ரவயிராகவந்தாகிலுமென்றபடி. இதுவேயிதுவாகிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (செய்யாதொழிந்தாலென்று) தாத்பர்ய

ஸ—த்திலே,வாழ்ச்சி - ஸௌமத்தை, யான் - ஸ்வஸ்வரூபக்ஷணைய தங்களெல்லாத்தையும தப்பினநான், சேரும்வகை - அடையும்படி, வந்து - நடுதாமரகவொரு ஸங்கல்பம்பண்ணிவந்து, அருளாய் - க்ருபைபண்ணவேணும், * * * ॥௪॥

கொந்தார் - ஸமூஹவர்ணமான, கொந்து - ஸமூஹம், காயாவின் - காஞ்சியினுடைய, கொழுமலர் - கொழுத்தபுஷ்பத்தினுடைய - ஸ்ரீமான வாஸனைத்தினுடைய வென்றபடி. திருநிறத்த - ஸ்வாபமான காந்தியையுடையவனே,எந்தாய் - என்ஸ்வாமிநீ, வந்தாய்போலேவந்தும் - மழிசைப்பிரானாதிகளுக்கு வந்தாப்போலே வந்தாகிலும், என்மனத்தினை - என்மனஸ்ஸை, நீ - ஸர்வஜ்ஞனான நீ; சிந்தாமல் - ஸிதிலமாகாதபடி, செய்யாய் - பண்ணுகிறிலே, இதுவேயிதுவாகில் - செய்யாதிருக்கையே ஸ்திரமாகிலென்றபடி.

மூ—திருமிறத்த*வெந்தாயானுன்னையெங்குவந்தணுகிற்பனே*॥
கிற்பன்கில்லேனென்றிலன்முனநாள்*

ஆ—நாதா உன்னைவந்துசேருகையென்றொருபொருளில்லை. இனி யுன்னுடைய வழக்கைக்காணப்பெறாதே யிழந்துபோமித்தனையாக நாதோனென்கிறார். * * * * ௫॥

(கிற்பன்) இதுக்குமுன்புள்ள காலமெல்லாம் உன் திருவடிகளைச்சேருகைக்கீடாயிருப்பதொரு ஆநுகூல்யத்தைச் செய்வோமென்றுசெய்தல், அதுக்குவிரோதியான ப்ராதிகூல்யத்தைத் தவிருவோமென்று தவிருதல்செய்திலேன். எடுத்தபடி செய்துதிரிந்தே

இ—வாக்யத்திலக்ஷரார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய நாதாவென்று) எங்குவந்தணுகிற்ப னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (வந்துசேருகையித்யாதியால்) எங்கென்றது ஆக்ஷேபார்த்தக மென்றுகருத்து. த்ருதீயவாக்யத்திலே ஸௌஹார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (இனியித்யாதியால்) * * * * ௫॥

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

முனநாளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இதுக்கித்யாதியால்) அகாரார்த்தத்தை வ்யாஹரித்து, கிற்பனென்றும் கில்லேனென்றும் இலனென்றநயமாக்கி அதில்கிற்பனென்றும் மென்கிற கோடிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவித்யாதியால்) கில்லே னென்றுமென்கிறகோடிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) இலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (செய்திலேனென்று) இங்குமமிதார்த்தமருளிச்செய்

ப—யான்- ஸர்வஸௌலப்யாகனான நான், உன்னை- ஸாநூர ஞனவுன்னை, எங்குவந்தணுகிற்பன் - எங்கேவந்தடையுவல்லேன், அடையமாட்டேனென்றபடி. * * * ௫॥

முனநாளால் - அநாதிகாலமெல்லாம், கிற்பன் - சக்தனாவேன், விஹிதகரணசக்திவிசேஷ:. கில்லேன் - சக்தனல்லேன், நிஷித்தகரணசக்திவிசேஷ:. என்றிலன் - இப்படியநுஸந்தித்திருந்தேனில்லை, விஹிதத்தைச்செய்யக்கடவேன் - நிஷித்தத்தைச்செய்யக்கடவேனல்லேனென்றிருந்தேனில்லையென்றபடி.

மூ—அற்பசாரங்களவை சுவைத்தகன்றொழிந்தேன்* பற்பல்லா யிரமுயிர்செய்தபரமா நின்* னற்பொற்சோதித்தாணணுகுவ தென்ஞான்றே* ॥ கு ॥

ஆ—ன், இப்படிசெய்து திரிந்த க்ஷுத்ரமானவிஷயாஸ்வாதத்தையுபே க்ஷித்து உன் திருவடிகளைச்சேருகைக் கவகாசமின்றிக்கே யகன்று போனேனென்று நசையற்றுப்போய்த் அவளப்புக்கவாறே பின் னையும் அவனுடைய ஸ்வாபாவிகஸ்ரணாகதரக்ஷண நிரதிசய ஸாமர்த்யத்தை அநுஸந்தித்துப்போயுஜ்ஜீவித்து, இந்த ஸவ ப்ரஸித்தமான ஆத்மாக்களெல்லாரையும் ஸ்ருஷ்டித்தருளின உனக் கென்னையொருவனையும் உன்திருவடிகளுக்கீடாம்படிபண்ணி யரு ளுகை ஒருபொருளோ? ஆனபின்பு உன்திருவடிகளையென்றுநா ன்சேர்வதென்கிறார். * * ॥ கு ॥

இ—கிறார் (எடுத்தபடியி த்யாதிபால்) அற்பசாரங்களவைசுவைத்தெ ன்கிறதைபுரைக்கிறார் (க்ஷுத்ரேத்யாதிபால்) அகன்றொழிந்தே னென்கிறதைவிவரிக்கிறார் (உன் திருவித்யாதியால்) ஸ்ரீமஹாராஜ ருவாலுக்கு வந்தாப்போலேயாகிலும் அவன் லரக்காணுமையா லே ஸ்ராவிதங்களான உக்ருத்யகரணாதிகளை நினைத்துவிஷண்ண ராகிறாரென்று ஸாமதியும்வாதிவிலெக. இப்படி நசையற்றுப் போனாராகில் கணுகுவதென்ஞான்றேயென்று பின்னையுமாசைப் படக்கூடுமோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமித்யாதிபால்) ஸ்வாபாவிகஸ்ரணமாவது தேஹாதிவிஸிஷ்டதாவாதநம், அநு ஸந்தித்துப்போயென்றது ஸத்யஸந்தஸ்யேத்தென்றபடி. த்ரு தீயவாதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தஸவப்ரஸி த்யாதிபால்) சதுர்த்தவாதத்தைபுரைக்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதியால்)

ஸ—அற்பசாரங்கள்-ஸ்வல்பரஸங்களான, அவை-க்ஷுத்ரவிஷயங்களை, சுவைத்து-ஆஸ்வாதித்து, அகன்றொழிந்தேன்-உன்னைவிட்டுவிஷ த்துப்போனேன், பற்பல்லாயிரம்-பஹுபஹுஸஹஸ்ரங்க ளான, உயிர்-ஆத்மாக்களை, செய்த-ஸ்ருஷ்டித்த, பரமா, நின்-உன்னுடைய, நற்பொற்சோதி-நல்லதாய்-ஸ்வரூபமாய்ஜ்யோதி ஸ்ஸான, ஸ்வாஸமாய்-ஸ்ப்ருஹணீயமாய் தேஜிஷ்டமானவெ ன்றபடி, தாள்-ஸ்ரீபாதங்களை, நணுகுவது-என்ஞான்று, ஸ்வஷ்டம்.

மூ—எஞ்ஞான்றுநாமிருந்திருந்திரங்கிநெஞ்சே* மெய்ஞ்ஞானமின்றிவினையியல்பிறப்பழுந்தி* எஞ்ஞான்றுமெங்குமொழிவறநிறைந்துநின்ற* மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனைமேவுதுமே* ௪௭௭

ஆ—(எஞ்ஞான்றும்) ஸமஸ்தவஸ்துவ்யாபகமான ஸகலதேஶ வஸ்துவ ஶூந்ய விலக்ஷணவிஷய யதார்த்தஜ்ஞாநவாநாய், ஸர்வஸ்மாத்பரனாய் ஸம்ஸாரத்திலே ஸர்வஜ்ஞனுமாயிருப்பது, ஸர்வஜ்ஞனாகையாலே நம்முடைய இந்த ஸம்ஸாரதஶையை அறிவது, எஞ்ஞான்று நாமிருந்திருந்தவனைக் காணவேணுமென்றென்று ஆஶைப்படுகை; அவனைக்காண்கைக்கு நமக்கெங்கேயுவக

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ— மெய்ஞ்ஞானமின்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஷ்ட்யாதியால்) வினையியல் பிறப்பழுந்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரவ்ருத்த்யாதியால்) நாமிதிஶேஷ:. உத்தரார்த்தத்தில் எஞ்ஞான்றுமித்யாதிகண்ணனையித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) அவனிதிஶேஷ:. இருப்பது அறிவதுஎன்று ஸாபேக்ஷம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே ப்ராவீண்யங்களான ஸர்வஜ்ஞத்வாதிகளை நினைத்துவிஷண்ணராஞர். இப்பாட்டிலே ஸர்வஜ்ஞமான ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியை நினைத்து விஷண்ணராகிறாரென்று ஸாமர்த்யம்ஸித்தமாக. இரங்கியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையித்யாதியால்) மேவுதுமேயென்கிறதற்குத்

ஶ— நெஞ்சே, மெய்ஞ்ஞானமின்றி - யதார்த்தஜ்ஞாநமில்லாமல், வினையியல்பிறப்பு - கர்மக்ருதமான ஜந்மத்திலே, அழுந்தி - மக்நராயிருக்கிற, நாமென்றஜ்ஞாத்ருஸ்தீ, யோஜநா. எஞ்ஞான்றும் - ஸர்வகாலமும். இருந்திருந்திரங்கி - நிரந்தரமாகவிருந்து ஶோகித்து, ஜநரோயேக்ஷ்யாஶ்ரயத்கி:. எஞ்ஞான்றுமெங்கும் - ஸர்வதேஶத்ர, ஒழிவற - விச்சேதமில்லாமல், நிறைந்துநின்ற - வ்யாபித்திருந்த. மெய்ஞ்ஞானச்சோதிக்கண்ணனை - யதார்த்தஜ்ஞாநஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபியான க்ருஷ்ணனை, மேவுதுமே - அடைவோமோ - அடையமாட்டோமென்றபடி. ௪௭௮

மூ — மேவு துன்பவினைகளை விடுத்துமிலே* ஓவுதலின்றியுன் கழல்வணங்கிற்றிலேன்* பாவுதொல்சீர்க்கண்ணாவென்பரஞ் சுடரே* ||எ||

ஆ — ரணமென்கிறார். * * *

(மேவு) கர்மயோகமாதல், ஜ்ஞாநயோகமாதல், பக்தியோகமாதலொன்றுஞ்செய்திறிலேன், செய்யாதிருந்துவைத்து, ஸர்வஜ்ஞத்வகாருண்யாத்யஸம்வேத்ய திவ்யாத்மகுணங்களாலும் திவ்யவிக்ரஹ ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாத்யஸம்வேத்ய திவ்யாபரணங்களாலும் பரிபூர்ணனாயிருந்த

இ — தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனைக்காண்கைக்கித்யாதியால்) ஏகாரம் ஸம்பாவ்யபர்யாயமாய்க்ஷேபார்த்தமாகிறதென்று கருத்து.

* எட்டாம்பாட்டு. *

இவ்வபிப்ராயத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (கர்மேத்யாதியால்) கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்கள் ஸுஸாத்யவாநத்திலும், பக்தியோகம் அதீபவாநத்திலு மஹிஷ்டமென்றுகருத்து. பாவுதொல்சீர்கண்ணாவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வஶேஷித்யாதியால்) பரஞ்சுடரே என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) காண்பானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ஸ — மேவு - ஸம்ஸ்லிஷ்டமான, ஆத்மாவோடே யநாதிஸம்பந்தங்களானவென்றபடி. துன்பவினைகளை - துன்பம் துக்கம், துக்க ஸாதநகர்மங்களை; விடுத்துமிலேன் - நானென்பக்கல்நின்றும் போக்கிக்கொண்டதுமில்லை, ஆத்மாவைப்போக்கவல்லராய ஸாதநங்களான கர்மயோகஜ்ஞாநயோகங்களைப்பண்ணினேனுமல்லேனென்றபடி. ஓவுதலின்றி - விராமமில்லாமல், உன்கழல் - சரணாரவிந்தங்களை, வணங்கிற்றிலேன் - ப்ரகாராமாகவுபாஸநீயம், வணங்கிற்றுமிலேன் - நான்வணங்கினதுமில்லை, பக்தியோகம் பண்ணினேனுமல்லேனென்றபடி. பாவு - ப்ரஸித்தமான, நித்யாஸ்ருத்யாகமாகாநின்றவென்றபடி. தொல் - அநாதியான, ஸ்வாபாவிகமானவென்றபடி. சீர்கண்ணா - கல்யாணகுணங்களையுடையனான க்ருஷ்ணா? என்பரஞ்சுடரே - என்னுடையவாத

மூ—கூவுகின்றேன்காண்பானெங்கெய்தக்கூவுவனே*॥ ॥அ॥
கூவிக்கூவிக்கொடுவினைத்தூற்றுணின்று* பாவியேன்பல
காலம்வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்* மேவியன்றாநிரைகாத்

ஆ—வுன்னைக்காணவேணுமென்றென்று கூப்பிடாநின்றேன்; இப்படிகூப்பிட்டுன்னைக்காண்கைக்கெங்கே? காயக்லேசமாகிறதென்கிறார். * * * * * ॥அ॥

(கூவிக்கூவி) ஸம்ஸாரத்தில் ஸ்ரேயமாய், நிரதிசயதுஃக்வஹமாயிருந்த கொடுவினைத்தூற்றுள்ளேநின்று பாவியேன்பலகாலுங்கூவிக்கூவி, எம்பெருமான் திருவடிகளிற்சென்றுசேர வழியறியாதே திகைத்தலமருகின்றேன், திருவாய்ப்பாடியிலே ஸர்வ—

இ—செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) எங்கெய்தக்கூவுவனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) கீழ்ச்சொன்னவஸ்யத்தைநினைத்து விஷண்ணரானார்; இங்கேதனிவதக்லேசவ்யாஜங்களில்லையென்றுவிஷண்ணராகிறாரென்று ஸங்கதி. ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வினைத்தூற்றுளென்று வினையைத் தூறாகச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரித்யாதியால்) வழிதிகைத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்) மேவியாநிரைகாத்தவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்ப்பாடியிலித்யாதியால்) உலகமெல்லாம் தாவி

ஸ—தேஜஸ்ஸை? நிரதிசயஸ்வாதுவானேயென்றபடி. காண்பான்—திதிக்ஷவாய், கூவுகின்றேன்-கூப்பிடாநின்றேன், எய்த-உன்னையடையும்படி, எங்கேகூவுவன்-எங்கேகூப்பிடக்கடவேன் கூப்பிட்டு அடையப்போமோவென்றபடி. * ॥அ॥

கொடுவினைத்தூற்றுள்-க்ரூரகர்மமாகிற குல்மத்தினுள்ளே க்ரூரகர்மஜந்ய ஸம்ஸாரரூபகுல்மத்துக்குள்ளேயென்றபடி, நின்று-நிஷ்க்ரமணஸம்பாவமில்லாமையாலே ஸ்தாயியாய்நின்று-பாவியேன்பலகாலம்-கூவிக்கூவி-ஸ்பஷ்டம், வழிதிகைத்து உபாயத்திலே ஸந்தேஹித்து, நிஷ்க்ரமணோபாயமறியாதேயென்றபடி. அலமருகின்றேன்-வ்யாகுலனாகாநின்றேன், மேவி-பொருந்தி, ஆதரவிரதனாயென்றபடி. அன்று-க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே,

மூ — தவனுலகமெல்லாந் * தாவியவம்மானையெங்கினித்தலைப்பெய்வனே * ॥ ௯ ॥

ஆ — ஸாமூஹஞ்ப்க்கொண்டுவக்ஷித்தருளினவன் திருவடிகளைச் சேரமாட்டிற்றிலேன். அன்றொரு தேசவிசேஷத்திலே வஸிக்கையாலே சேரப்பெறுதொழியவும் ஸம்ஸவிக்குமன்றோவென்னில், ஸகலதேசவர்த்திகளான ஸகலாத்மாக்களும் தன்திருவடிகளினுள்ளே யகப்படும்படி யுலகமெல்லாம் தாவியருளினவன்றும் உன்திருவடிகளைச்சேரப்பெற்றிலேன்; அன்று சேரப்பெறுத நானின்று சேரவிருக்கிறேன், சேராதொழியி லிவ்வாத்மாமுடிகை நிஸ்சிதம். இனியவனுடைய ஸம்ஸாரமும் விஷமமாகாதே புகுகிறது. இனிபாத்ரவயிகமாக வவன்திருவடிகளைச்சேருகையென்றொருபொருளில்லையென்று நசையற்றுக்கூப்பிடுகிறார். ॥ ௯ ॥

இ — யமென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றொருதேசதஸாதியால்) அதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதேசதஸாதியால்) அன்றென்கிறவதத்துக்கு ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (அன்றுசேரவிதஸாதியால்) அம்மானையென்றது ஸ்வாமித்வகைவல்யஸாக்ஷாத்காரமான வ்யாபாரவோக்தியென்று திணைத்திலவிவக்ஷிதமான ஸ்வாமித்வமெகவ்யாபாரத்தை வெளியிடுகிறார் (சேராதொழியிலிதஸாதியால்) எங்கினித்தலைப்பெய்வனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மதஸாதியால்) கீழிற்காட்டிவிப்பாட்டுக்கு விசேஷமருளிச்செய்கிறார் (நசையிதஸாதியால்) முந்நீர்ஞாலமென்கிறபாட்டிலே நசையறுக்கிறதென்று முன்புள்ளமுதலிகள் சொல்லுவார்கள். இங்ஙனேயாகில் ஆழ்வார் நசையற்றவநந்தரமேமுடியும் ஸ்வபாவராகையால் மேல் பாடக்கூடாதொழியும். ஆகையா லிவ்வொன்பதாம்பாட்டிலே நசையறுகிறதென்றெம்பெருமானா ரருளிச்செய்கிறாரென்பர்,

ஙு — ஆகிரை - கோவர்த்தனத்தையெடுத்து காத்தவன் - ரக்ஷித்தவனென்வென்றபடி உலகமெல்லாம்தாவிய - ஸகலலோகத்தையும் விக்ரமித்தவனான அம்மானை - ஸ்வாமியை, இனி - அவ்வவதாரங்களெல்லா மதீதமாகங்களானபின்பு - எங்கேதலைப்பெய்வன் - எங்கேயடையப்புகுகிறேன். அடையமாட்டேனென்றபடி. ॥ ௯ ॥

மூ—தலைப்பெய்காலநமன்றமர்பாசம்விட்டா* லலைப்பூணுண்ணு மவ்வல்லலெல்லாமகலக்* கலைப்பல்ஞானதெந்தன் கண்ணனைக் கண்டுகொண்டு*

ஆ—(தலைப்பெய்காலம்) உக்கு ராதிவ்யஸந்நிதிகளைப்போலே சுதிரமாயதிவ்யஸ்தலமாயிருந்த வென்னுடைய அந்தரங்க விரோதிகளாலும், அவனுடைய ஸங்கேதத்துக்கு வெகுவும் வருகிறதென்றுள்ள க்ஷேமமும் நிரோஷமாக

இ—கள். கீழ்ச்சொன்னத்தையெல்லாம் ஸங்க்ஷிப்தமாயித் தனிராமராகிறார் என்று ஸங்கதியும்ஸந்தியிலே ௧௬

* பத்தாம்பாட்டு. *

தலைப்பெய் உத்தாதி அல்லலி த்யாத்தாலே ஸகலவிரோதிகளையே உக்கு ராதிவ்யஸந்நிதியாக நிர்ப்பத்தமான்மேல் பண்ணிப்பேசுகிறாரென்று நினைத் திருக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உக்கு ராதி த்யாதியால்) ஆழ்வாரிப்போது ஸகலவிரோதிகளாலே க்லேசிக்கிறாரல்லது உக்கு ராதிவ்யஸந்நிதியாக க்லேசிக்கிறாரல்லாமையாலே உக்கு ராதிவ்யஸந்நிதியை இங்கேசொல்லுகை ஸங்கதமல்லாமையாலே தலைப்பெய் உத்யாதிவாக்யத்துக்கிப்படியே தாத்பர்யமாகை யுசிதமென்றுகருத்து. எல்லாமகலவென்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிரோஷமித்யாதியால்) நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சமென்கிறதினம்சத்தைக்காட்டுகிறார்

ப—நமன்றமர் - நமனுடைய, தமர்- பந்துக்களென்றபடி. ணகாரமகாரவஸ்துதகாரவஸ்தாநம். தலைப்பெய்காலம் — தலைப்படுங்காலத்திலே, சுதிகாலத்திலேயென்றபடி. பாசம்விட்டால் - பாசத்தை வீசினால், அலைப்பூண்- வெய்யாதனதரவத்தை, உண்ணும் அடையும்படியான, அவ்வல்லலெல்லாம்-அந்தக்லேசங்களெல்லாம் அகல-விரோதித்துப்போம்படி,என்னைவிட்டுப்போம்படி ,என்கை, இதுக்குகண்டுகொண்டென்கிறதோடே அந்வயம். கலை - வித்யைகளினுடைய; பல்ஞானத்து - பஹுவிதஜ்ஞாநஸம்பந்தியான, விசாரஜந்யபஹுவிதஜ்ஞாநவிஷயனானஎன்றபடி. என்கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு - ஸ்வயம் வடக்குத்திருமலையிலே ஆதி

மூ—நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சம்பெற்றதுநீடுயிரே* ௫॥

ஆ—வெல்லாம்போய், நெஞ்சம்நிலைநின்று என்னுடையவாத்மாவும் க்ருதார்த்தமாம்படி ஸாபேக்ஷகஸஹிமஹ்ருனை வெம்பெருமானைத்திருமலையிலே கண்ணாலேகாணப்பெற்றேனென்கிறார். * ॥௫॥

இ— (என்னெஞ்சமித்யாதியால்) உயிர்நீடுபெற்றதென்றதையுபாக்கியதினஸ்த்தைக்காட்டுகிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) கலைப்பல்ஞானதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாபேக்ஷத்யாதியால்) கண்ணனைக்கண்டுகொண்டு நிலைப்பெற்றென்னெஞ்சமித்யாதியாலே ஸ்வஸ்த்ரநமெஸ்ஸ்யர்த்ராவ்யாதிகளிங்கே ஸமைதஃ ஸ்யாநமாய்த்தோற்றித்தேயாகிலும்ஆழ்வாருக்குக்கண்ணனைக்காண்கையேஸாக்ஷாத்ஸாக்ஷாத்மாகையாலிதுக்கே ஸ்த்ஃ ஸ்யாநம் விவக்ஷிதமென்றுநினைத்திப்பாட்டுக்கெல்லா மிதுவே தாத்பர்யவிஷயமென்றுகாட்டுகிறார் (திருமலையித்யாதியால்) மேல்திருவாய்மொழியிலே திருவேங்கடமுடையானைப் பேசத்துடங்குகையாலே திருமலையிலேகாணப்பெற்றேனென்கையே இங்கே விவக்ஷிதமென்று கருத்து. இவருடைய வக்ஷஸ்ஸோமஸம்ஸ்த்மாகையால் கண்ணாலேகாணப்பெற்றேனென்னக்குறையில்லை. நம்ஜீவநத்திலும் யொமஜநஸ்த்ருக்ஷ்மீக்ஷமென்றும் அதுவே ஸாக்ஷாத்ஸாஜநமாம் என்றும் ந்யாயஸித்தியிலே ஆவார்யரருளிச்செய்தாரே; "ஸாக்ஷாத்ஸ்த்ருக்ஷம்ஆயா-யொமிஸ்த்ருக்ஷயொமிஸ்த்ருக்ஷம்வேதி, ஸத்யொமிஸ்த்ருக்ஷம் ஸ்க்ஷாஷ்ஷ விஶேஷஜம், தஸ் யாஷ்ஷாஸ்ஸ்யாம் ஶ்ஸாஸ்த்ரஜநம், வியாஷ்ஷாஸ்ஸ்யாஷ ஸாக்ஷாத்ஸ்யஜநவே" த்யாதியால் கீழ்ப்பாட்டிலேநிராஸராய் முடியப்புக்கவாழ்வார் எம்பெருமான்தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தீரத் திருமலையிலேநின்றருளினபடியைக்காட்டியருளக்கண்டு புஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதி. ॥௫॥

பத— ஶேஷ௦.என்னெஞ்சம்-என்னுடையநெஞ்சம், நிலைப்பெற்று-ஸ்தைர்யத்தையடைந்து, உயிர் - ஆத்மாவானது, நீடு - ஸ்தைர்யத்தை, நித்யத்தையென்றபடி. பெற்றது - அடைந்தது॥௫॥

௱- உயிர்களெல்லாவுலகுமுடையவனைக்*குயில்கொள்சோலைத்
தென்குருகூர்ச்சடகோபன்* செயிரில்சொல்லிசைமாலையா
யிரத்துளிப்பத்து* முயிரின்மேலாக்கையூனிடையொழிவி
க்குமே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—(உயிர்கள்) இப்படியாழ்வாருளராகையாலே எம்பெருமானு
டைய ஸர்வேச்வரத்வமும் ஸவிகலமாய், திருநகரியுமடங்க ஸஸ்ரீக
மாயிற்றென்கிறது- உயிர்களெல்லா வுலகுமுடையவனைக் குயில்
கொள் சோலைத்தென்குருகூர் என்கிறவிடம். இனிமேலித்திருவா
ய்மொழி ஸம்ஸாரஸம்பந்தவிச்சேதகமான ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை
ப்போக்குமென்கிறது. ௧ * * * ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— ஆழ்வாரிதஸ்ரீ ப்ரயோஜனவிவக்ஷிதம். திருநகரிஸதாஸ்ரீ
த்திதீயவாதவிவக்ஷிதம். * * * ||௧௧||

ப— உயிர்களெல்லாவுலகுமுடையவனை - ஸர்வாத்மாக்களையும்
ஸர்வலோகங்களை முடையவனை, உபயவிபூதிவிசிஷ்டர். குயில்
கொள் - கோகிலவ்யாப்தமான, சோலை - உத்யானவனங்களையுடை
த்தான, தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹ
கரான வாழ்வாருடைய வாக்ரூபமான, இதுமாலைக்கு வி
சேஷணம். செயிரில்சொல்லிசை - செயிர் - தோஷம், தோஷ
ரஹிதங்களான சப்தங்களையும் கானத்தையுமுடைத்தான, மா
லையாயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரஸங்க்யத்திலே, இப்பத்தும்- இத்திருவா
ய்மொழி, உயிரின்மேல் - ஆத்மாவின்மேலேயிருக்கிற, ஊனிடை -
ஸம்ஸர்க்கமான, ஸம்ஸாரஸம்பந்தமானவென்றபடி. ஆக்கை - தே
ஹத்தை, ஒழிவிக்கும் - போக்கிவைக்கும். * ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதியேஸ்ரீமதேஸ்ரீ
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(முந்நீர்ஞாலம்)

ஸ்ருஷ்டாக்ராந்தலோகாந் ஹ்ருதபரணிபரோ
ஸந்நம்ரபோக்யாங்க்ரி: விசத்பாப்ஜஸ்ரீநிபாங்க:
நிரவதிகஸ்ப்ருஹார்ஹ: அப்ருதக்ஸ்திதி: நித்யவ்யாப்த்யா
ஸர்வலோகநிர்வாஹ நிகிலபுவநபதி: ...
... ஸௌலப்யோபாஸ்யதாம் ...
... ॥ ௩௯ ॥

(ஸ்ருஷ்டாக்ராந்தலோகாந்) முந்நீர்ஞாலம்படைத்த - வன்மாவையமளந்த - லோகங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்தவனுமா யளந்தவனுமாய், (ஹ்ருதபரணிபர:) பாரதப்போரெல்லாச்சே னையுமிருநிலத்தவித்தவெந்தாய் - பாரதயுத்தத்திலே எல்லாச்சே னையையும் நசிப்பித்து பூமியினுடைய பாரத்தை ஹரித்தவ னுமாய், (ஸந்நம்ரபோக்யாங்க்ரி:) தாழ்ச்சிமற்றெங்கும் தவி ர்ந்துநின்தாளிணைக்கீழ்வாழ்ச்சியான் சேரும்வகை யருளாய்வந் தே - ஸந்நம்ரரானபேர்களுக்கு போக்யமான திருவடிகளையுடை யவனுமாய், (விசத்பாப்ஜஸ்ரீநிப:) கொந்தார்காயாவின் கொ ழுமலர்திருநிறத்தவெந்தாய் - தழைத்திருந்துள்ள காயாவினுடைய கொழுவியமலர்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தை ஹ்ருதயத்திலேதோ ற்றும்படி ப்ரகாசிப்பிக்குமவனாய், (நிரவதிகஸ்ப்ருஹார்ஹ:) நின்நற்பொற்சோதித்தாணணுகுவதென்ஞான்றே - ஸ்ப்ருஹ ணீயமான தன்திருவடிகளைப்பெறுவது கதா?கதா?என்றும் நிரவ திகஸ்ப்ருஹத்தை யுண்டாக்குவனாய், (அப்ருதக்ஸ்திதி:) எஞ்ஞா ன்றுமெங்குமொழிவற நிறைந்துநின்ற மெய்ஞானச்சோதிக்கண் ணனே - எல்லாகாலத்திலு மெல்லாவஸ்துக்களிலும் குறைவற வ்யாபித்துநின்று நிர்வஹிக்குமவனாய், (நித்யவாஸ்யஸ்வ பாவ:) ஒவுதலின்றியுன்கழல் வணங்கிற்றிலேன் - ஸர்வகால மும்ஸேவ்யமான திருவடிகளையுடையனுமாய் (நிகிலபுவநபதீ ரோவநஸ்வாமிவ்யக்தி:) உலகமெல்லாந்தாவியம்மானே - ஸம ஸ்தப்ரபஞ்சங்க திருவடிகளாலே அளந்து ரக்ஷித்தருளுமவனாய்,

(ஶேஷத்வாநுகுண வ்ருத்தீக்ருதாய ப்ராவண்யம்) தலைப்பெய்காலம்நம ன்றமரித்யாதி - ஸ்வாதந்த்ர்யவிஷயஜ்ஞாநத்தாலே யமவ்யாபாரவஸ்து த்தைப்போக்குமவனுபிருக்கிறவெம்பெருமான் "முந்நீர்ஞாலம்" என்கிற ப்ரபந்தத்தில் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி வ்யாபாரங்களைப்பண்ணினவனாக ஆழ்வாராலே அறுதியிடப்பட்டானென்கிறார். ||௩-௧||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்இரண்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

௩-ம். திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஒழிவில்காலமெல்லாம்) இப்படி நிரவதிகஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான திருவேங்கடமுடையானைக் கண்டு ப்ரீதஸஞ்ஜீவநராய் அவனுடைய குணங்களாலே தாஸ்யரஸ

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

இ—ஸ்ருஷ்டிஸம்பந்தம்விடாயியென்று அலற்றினவிவர் ஒழிவில்காலமித்யாதியாலே பின்னையும் இந்த ஸ்ருஷ்டியிலேயிருந்து திருவேங்கடமுடையானுக்கு அடிமைசெய்யப் பாரிப்பானேனென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது நமன்றமர் என்கிறபாட்டில் அநுஸந்தித்தாயென்றபடி. இப்படி கண்டுஎன்றநயம். திருவேங்கடமுடையானுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ஈடுபடுகையாலே "ஏரார்முயல்விட்டுக்காக்கைப் பின்போவதே"யென்கிறகணக்காய் இங்கேயிருந்தே அடிமைசெய்யப்பாரிக்கிறாரென்றபடி. ஆனால் அடிமைசெய்யுமத்தனைதொழிய அடிமைசெய்யவேண்டுமென்று இப்படியொருகால்சொல்லவேணுமோ?என்ன அருளிச்செய்கிறார் (அதுக்குத்துணையாகவித்யாதியால்) செய்யவேண்டுமென்கிற பஹுவசநம் ஸாதாரணமாகையாலே திருவுள்ளத்தையும் ஸஹவாஸிகளானவரையும் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. முதற்பாட்டினர்த்தமும் இவ்வாக்யத்திலே ஸங்க்ருஹீதம்.

மூ—ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி* வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம்* தெழிகுரலருவித்திருவேங்கடத்* தெழில்கொள்சோதியெந்தைதந்தைதந்தைக்கே ॥௧॥

ஆ— வாமகராயிருந்த ஆழ்வார் திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கவேணுமென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே கோலி அதுக்குத் துணையாக தம்முடைய திருவுள்ளத்தையும் தம்முடைய திருவுள்ளம்போலே ஸமாநசீலராயிருப்பாரையுங்குறித்து திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கவாருங்கோள்? அவனை ஸேவிக்கையாவது- அவன் திருவடிகளிலே ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வ ஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணுகையென்கிறார்.॥

இ—இதில் உத்தரார்த்தத்தை ஸம்பந்திக்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானையென்று) செய்யவேண்டும் நாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸேவிக்கவாருங்கோளென்று) வாக்யார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையிக்ராஷியால்) ஆதில் உடனாய் என்கிறதில் ஸஹிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதேசஶப்தத்தாலே) ஒழிவில்காலமெல்லாமென்கிறதை ஸம்பந்திக்கிறார் (ஸர்வகாலஶப்தத்தாலே) மன்னியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாவஸ்தோசித ஶப்தத்தாலே)॥

ஸ— தெழிகுரலருவி - முழங்குகிற த்வநியையுடைத்தான நிர்ஜரங்களையுடைத்தான, தெழுகை - முழங்குகை, திருவேங்கடத்து- ஸ்ரீவேங்கடாசலத்திலே, இதுக்கு தந்தைக்கு என்கிறதோடே அந்வயம். எழில்கொள்சோதி - ஸௌந்தர்யலாவண்யயுக்ததிவ்யவிக்ரஹத்தையுடையனான, எழில் - ஸௌந்தர்யம். எந்தைதந்தைதந்தைக்கு - ஸ்வஸ்வாமியுடைய ஸ்வாமிக்கு ஸ்வாமியானவனுக்கு வம்ஶஸ்வாமியானவனுக்கென்றபடி. இதற்கு அடிமைசெய்யவேண்டுமென்கிறதோடே அந்வயம். நாம் - நியதஷாவஸரானநாம், ஒழிவில்காலமெல்லாம் - விச்சேதமில்லாத ஸர்வகாலத்திலும், உடனாய் - ஸஹிதராய், ஸர்வதேசத்திலும ஸந்நிஹிதராயென்றபடி. மன்னி - யுக்தராய், ஸர்வாவஸ்தையிலும் விடாதவர்களாயென்றபடி. வழுவிலா - வ்யாவ்ருத்தியில்லாத, ஸகலஶேஷமும் பிறர்க்கு விஸர்ஜித்துக்கொடாதபடியானவென்கை. அடிமை -

மூ—எந்தைதந்தைதந்தைதந்தைதந்தைக்கு* முந்தைவானவர்
வானவர்கோனொடும்* சிந்துபூமகிழுந்திருவேங்கடத்* தந்
தமிழ்புகழ்சாரெழிலண்ணலே* ॥௨॥

ஆ—(எந்தைதந்தை) திருநாட்டிற்சென்று எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்வதன்றோ வெல்லார்க்கும் ஸ்வரூபப்ராப்யமென்னில்; திருநாட்டிலுள்ள நித்யஸூரிகளும் திருவேங்கடமுடையான் குணங்களிலே அகப்பட்டு அவன் திருவடிகளிலேயன்றோ? வந்தடிமைசெய்கிறது, ஆதலால் தன்னுடைய நிரவதிகஸௌசீல்யாண்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— அடிமைசெய்ய வாருங்கோளென்றொருவரை யழைக்கக்காணாமையாலே இப்பாட்டிங்கே ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (திருநாட்டில் இத்யாதியால்) வானவர்வானவர்கோனொடுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருநாட்டிலுள்ள இத்யாதியால்) நித்யஸூரிமென்றது ஸர்வஸூரிவ்யாஸம் சொன்னபடி. சிந்துபூவென்கிறவிடத்தில் ஸர்வாபேக்ஷிக்கிற ஸர்வத்தை அருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடம் இத்யாதியால்) சிந்துபூவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவன்திருவடிகளிலே இத்யாதியால்) இது ஹேதுகர்ப்பமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) அந் தமிழ்புகழென்கிறது ஹேதுகர்ப்பமென்கிறார் (தன்னுடைய இத்யாதியால்) எந்தை இத்யாதிவாக்யத்திலே ஸித்திக்கிற ஸர்வத்தை

ஸ—கௌங்கர்யங்களை, செய்யவேண்டும் - பண்ணவேண்டும். ॥க॥

வானவர்கோனொடும் - நித்யஸூரிநாயகனான ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானோடேகூட, வானவர்சிந்து பூ - நித்யஸூரிகள் விநியோகம்பண்ணுகிற புஷ்பங்கள், மகிழும் திருவேங்கடத்து - ஸூந்நிதிகிற ஸ்ரீவேங்கடத்தில், நித்யஸூரிகள் தூவினவிடு பூக்கள் ஸம்பந்தத்தாலே விகஸிதங்களாம்படியான திருமலையிலென்றபடி. அந்தமிழ்புகழ் - ஸுந்தரமான ஸ்தோத்ரங்களையுடைய, சாரெழில் - தேஜஸ்ஸான, அண்ணலே - ஸ்வாமியே, எந்தை இத்யாதிஷஷ்டீ ஸர்வஸம்பந்த தாத்பர்யம். எனக்கு ஸ்வாமியினுடைய ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாமிக்கும் ஸ்வாமிக்கும், முந்தை - முற்பட்ட ஸ்வாமி

மூ—அண்ணன் மாயனணிகொள் செந்தாமரைக்* கண்ணன்செ
ங்கனிவாய்க்கருமாணிக்கந்* தெண்ணிறைச்சுனைநீர்த்திரு
வேங்கடத்* தெண்ணில்தொல்புகழ்வானவரீசனே* ॥௩॥

ஆ-மாணங்களாலே தன்னடியார்க்கென்னையாட்படுத்திய நுளின
திருவேங்கடமுடையானுக்கடிமை செய்யுமதுபோமக்குவாசஸ்ரா
வ்யம். அவனுக்கடிமை செய்யவேண்டுமோ மாருங்கோளென்கிறார். ॥

(அண்ணல்) ஸமஸ்தமான ஸ்வாமித்வஸம்பத்தி
யைத்தந்தருளியதென்னில்; நித்யநிரவத்ய நிரதிசயௌஜ்ஜ்வ
ல்யஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய கல்யாணகுணகண ஜேமாஸ்ரயியாயி
ருந்ததன்னை ஸர்வஸ்வாமியான நித்யஸூரிகளெல்லாரு

இ—அருளிச்செய்கிறார் (தன்னடியார்க்கித்யாதியால்) அவன் ஸ்வாமிக்
கும் ஸ்வாமியென்னவே நான் தாஸனுக்கும் தாஸனென்று ஸித்திக்கு
மிறே. எந்தையித்யாதி முந்தையித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமித்யாதியால்) ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ப்ராப்யாந்தர்க்குவஹாராகமும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்
சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞித்யாதியால்) மாய
னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிதித்யாதியா
ல்) கருமாணிக்கமித்யாதி வாபித்ருசத்துக்குந் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஔஜ்ஜ்வல்யஸௌந்தர்யரூபங்களாலே) எண்ணில்தொ
ல்புகழென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்வ்யகல்யாணேத்யாதியால்)

ஶ— வார்த் ஸௌஷீ என்றபடி. தஸாக தஸகெங்கயும்
வாஸஸ்தாவ்யமென்றபடுத்து. * * * ॥௨॥

மாயன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதன் - ஸௌந்தர்யாதிகளுடைய நி
ரதிசயத்வாதிகளாலே ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனென்றபடி. அணிகொள்
ஸர்வாபரணபூஷிதமானவென்றபடி. செந்தாமரைக்கண்ணன் செங்
கனிவாய்க்கருமாணிக்கம்- ஸஷ்டம். தெண்ணிறை - தெளிந்து நி
றைந்துள்ள, சுனைநீர் - ஸ்வச்சஜலஸம்ருத்தியான, திருவேங்
கடத்து - ஸ்ரீவேங்கடத்தில் எண்ணில் - ஸங்க்யாரஹிதங்களான
தொல்புகழ் - அநாதிஸித்தங்களையுடையனான, அண்ணல் - ஸ்வாமி
யானவன், வானவரீசன் - நித்யஸூரிநிர்வாஹகன், தென்னா

மூ—ஈசன்வானவர்க்கென்பனென்றாலது* தேசமோதிருவேங்
கடத்தானுக்கு* நீசனேன்னிறைவொன்றுமிலேனென்கட்*

ஆ—ருக்கும் ஸாஜிக்கக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறனென்றுவார்
த்தைநாயனல்லனோவவன்? ஆதலாலுங்களுக்குந்தன்னை ஸாஜிக்
கத்தந்தருளுமென்கிறார். * * ।௩।

(ஈசன்) ஸ்வரூபத்தினாலும் ஸ்வபாவத்தினாலும்மற்றும்ஸ
ங்கல்ப்பகாரத்தாலும், இனியில்லையென்னும்படி தண்ணியனாயிருந்தி
வென்பக்கலிலே ஸம்பந்தத்தைப்பண்ணி எனக்குத்தன்னை ஸௌஹார்த்த
கத்தந்தருளினஸௌலப்யத்தையுடையவனுக்கு அயர்வறுமமர்களு

இ— வானவரீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஈஸம்வெய்யரானவித்யாதியால்) இதுக்குவாக்யார்த்தமருளிச்
செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) * * * ।௪।

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

நீசனேன்னிறையொன்றுமிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபவெத்யாதியால்) இங்கு ஸ்வரூபமாவது- ஞானமுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகங்களான கவிஷ்யாகஹேதுக்கள்
கள், ஸ்வபாவத்தாலுமென்றது -ராகத்வேஷாதிகளாலுமென்றபடி.
மற்றும் ஸங்கல்ப்பகாரத்தாலுமென்றது - உபாகூஷாத்யாதிகா
ரஸ்வபாவத்தாலுமென்றபடி, எங்கட்பாசம்வைத்த என்கிறதைபு
ரைக்கிறார் (என்பக்கலித்யாதியால்) பரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கேயெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குஉத்யாதியால்)
ஸ்வயத்வாஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வ
றுமித்யாதியால்) தேசமோவென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ—ஸ்வார்த்தப்ரஷனென்றபடி. * * * ।௩।

வானவர்க்கீசனென்பன் - ஸூரிகளுக்கீசனென்றுசொல்
லாநின்றேன் - என்றால் - இப்படிஈசனென்றுசொன்னால், அது-
அந்தஸம்பந்தமானது,இதுக்குதேசமோவென்கிறதோடேஅந்வயம்.
நீசனேன் - நீசனான ஸநாதகமாணாஸ்பனனென்றபடி. நி
றைவொன்றுமிலேன் - ஒருகுணமொன்றுமில்லாதவனான, ஆத்
மகுணங்களொன்றுமில்லாதவனென்றபடி. என்கீண் - உபெஷ்யந்

மூ— பாசம்வைத்தபரஞ்சுடர்ச்சோதிக்கே* ।௪।
சோதியாகியெல்லாவுலகுந்தொழு* மாதிமூர்த்தியென்றால
ளவாகுமோ* வேதியர்முழுவேதத்தமுதத்தைத்* தீதில்சீர்த்
திருவேங்கடத்தானையே* ।௫।

ஆ—க்குந்தன்னைக்கொடுக்குமென்றுமிதனையேற்றமோவென்கிறார்.॥
(சோதியாகி) எனக்குங்கூடத்தன்னைத்தந்தருளினனென்னு
மிதுதானோவேற்றமோ? தன்படியைப்பார்த்தால்,

இ—(ஏற்றமோவென்று) ஸம்பந்த்ஸ்ரீ. * ।௪।

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

வானவரீசனென்று கீழ்ச்சொன்னத்தையே அதுக்குமேற்
பாட்டிலே ஈசன்வானவர்க்கென்றநுவதித்தாப்போலே என்கட்
பாசம்வைத்த வென்று கீழ்ப்பாட்டில் சொன்னத்தையே யிப்பா
ட்டிலநுவதிக்கை புஷ்டமாயிருக்க எல்லாவுலகுந்தொழுமா
திமூர்த்தியென்றால் என்று இப்படி வேறேயொன்றை யநுவதிக்
கை யநுபபந்நமன்றோ? வென்ன விப்பாட்டுக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்குமித்யாதியால்) நிருபாதி
கேயிலே தமக்கப்பாலில்லையென்றிருக்கிறவராகையாலே தாம்
தொழுதபோதே இனியெல்லாவுலகும் தொழுதத்தில்லையென்ற

ஸ—த்திலே, பாசம்வைத்த - ஸங்கத்தைப்பண்ணினவனை, பரஞ்
சுடர்ச்சோதிக்கு - நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யயுக்த தேஜோவிக்ரஹ
த்தையுடையவனை, திருவேங்கடத்தானுக்கு, தேசமோ - ஸ
திசயமோ. * * * * ।௪।

வேதியர் - வைதிகருடைய, முழுவேதத்து - ஸமஸ்தவே
தத்தில், அமுதத்தை - அம்ருதமாய், ஸர்வபராவிதமாயவா
ஸநாவிரோஷாதிகபாவேத்யனையென்றபடி. தீதில்சீர் - தோஷ
ஸம்ப்ரந்த்யரஹிதமாய், தீது - தோஷம், ஆஸ்ரிதர்பக்கல்
வாத்ஸல்யாதிகுண விஷயாதிக்கு விலக்ஷணர், திருவேங்க
டத்தானை, சோதியாகியெல்லாவுலகுந்தொழுமாதிமூர்த்தியென்
றால் - ஜ்யோதிஸ்வரூப விக்ரஹ ஸம்பந்தைக்கொண்டு ஸர்வலோக
த்தாலும் ஸேவிக்கப்படும் காரணபூதனென்றக்கால், அள
வாகுமோ - உத்கர்ஷமாகுமோ, அளவு - உத்கர்ஷம். ।௫।

மூ—வேங்கடங்கண்மெய்ம்மேல்வினைமுற்றவுந்* தாங்கடங்கட்கு
நல்லனவேசெய்வார்* வேங்கடத்துறைவார்க்குநமோவென*

ஆ—அவனுடைய ஔதார்யாதிகுணங்களைச் சொல்லுமிடத் தி லந்தவெதுங்களைசொல்லவேண்டாவோ? நமக்குமிலமோ? ஆக லாவிப்படி ஔதார்யோதாரனான திருவேங்கடமுடையான் தன்திரு வடிகளிலடிமைசெய்கையாகிற ஸம்பத்தையுங்களுக்குத்தந்தருளு மென்கிறார். * * * * ||ரு||

(வேங்கடங்கள்) இந்த ப்ராப்யத்தைப்பெறுகைக் குபாய மென்னென்னில், ஸர்வாதிகாரமாய் ஸுக்ருஜஸாகரமாயிருந்த

இ—கந்தாவேலதாம்தொழுகிறத்தையே யெல்லாவுலகமும் தொ ழுதாகச்சொல்லுகிறோரென்று கருத்து. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனுடையவித்யாதியால்) பாட்டு க்குவாரமாதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவித்யாதியால்) ஸம ஷ்டிஸ்வேஷ்டா. * * * ||ரு||

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

ஸௌஹ்ருதத்திலே ஈடுபட்டு ஸம்ப்ரயோஜநமாக வடிமை செய்யக்கோலி அதிஷயமாகப்பேசாநின்றவிவர் நம உக்தி ஸர்வ பாவவிநாசிநீ, என்றிப்படி இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லு கை யஸம்மதமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இந்தவித்யா தியால்) கடமையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) ஆமென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸக்ருதேவாதியா

ஶ—வேங்கடத்து - வெங்கடகிரியிலே - உறைவார்க்கு - வஸி க்கிற ஸ்ரீநிவாஸனுக்கு, நமோவெனல் - நமஸ்ஸென்கையாகிற, வெங் கடவாஸிநேநம:, என்கையாகிறவென்றபடி. ஆம் - ஆகத்தக்க தான, ஸாதநமான வென்றபடி. கடமை - ப்ராப்தமான, ஸ்வ ரூபப்ராப்தமானவென்றபடி. அது - அந்தவ்யாபாரத்தை, நம உக்தியாகிற ஸாதநவ்யாபாரத்தையென்றபடி. தமர் தாங்கட்கே - வஸித்தவர்களுக்கு, "ஹேதயிஷ்ட ஜநஉக்தி மெ" என்கிறபடியோ ஸம்ப்ரவேசியாலே இத்தைகடமையாகச்சொ ல்லுகிறார். கடங்கள் - ஜன்மஸம்பந்தப்ரயுக்தங்களானகர்மங்களெ ன்றபடி. மேல்வினை - உத்தராகங்கள், முற்றவும் - க்ருத்ஸ்நமும்,

மூ—லாங்கடமையது சுமந்தார்கட்கே* ॥௯॥

ஆ—வேங்கடத்துறைவார்க்கு நம: என்கிறவிச்சொல்லைச்சொல்ல வே யந்த கைங்கர்யப்ரதிபந்தகமான பாபங்களும் பவிஷ்யத்காலமான பாபங்களுமெல்லாம் நிச்ஶேஷமாக நஷ்டமாய்ப் போம்; பின்னைத் தந்தாமுகந்தபடியெல்லாம் செய்யப்பெறலாமென்கிறார். * * * * ॥௯॥

(சுமந்து) இவ்வருசிபெறுகைக்குத் திருவேங்கடமுடையானை இப்படிவருந்தவேணுமோ? ஸர்வேச்வரஸ்வரூபஸ்ரீத ஸமக்ஷ கைங்கர்யாபேக்ஷராயிருந்த நம்பக்கல் ப்ராணநிரபேக்ஷ ஸாபேக்ஷமாக நமக்கந்த ஸ்வரூபத்தைத்தவிருகையாகிற இப்ப ழுதொன்றும்வாராதபடி நிர்ஹேதுகமாகத் திருமலைதானே

இ—த்யால்)இருந்தவென்கிறதற்குசொல்லையென்கிறதோடேசுவயம். என்னவென்கிறதையுரைக்கிறார் (சொல்லையென்று) சுமந்தார் கட்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லவேயென்று) கடங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்த கைங்கர்ய இத்யாதியால்) மேல்வினையென்கிறதையுரைக்கிறார் (பவிஷ்யத்காலமான இத்யாதியால்) ப்ராரப்தகர்மவிவக்ஷிதம். வேமென்கிறதையுரைக்கிறார் (நஷ்டமாய்ப்போமென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ எழாம்பாட்டு. ✳

தடங்குன்றமே என்கிறவிடத்தில் ஸவயாரணத்தால் ஸ்வவைஷ்ம்யமானஸம்பத்தை ஸம்ஹிதோத்தரஸம்பந்தம் ஸ்வயமேருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸூஜீ இத்யாதியால்) நங்கட்கு என்கிறவிடத்தில ஸிவஸ்தாகம் மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வே இத்யாதியால்) இவ்வ பேக்ஷாஸாத்தத்தையே ப்ராணமாகக்கொண்டு என்றபடி, ஸாபேக்ஷமாக என்கிறதற்குத் தருமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், தருமென்கிறவிடத்தில் ஸஸிவஸ்தாகமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கந்த

பத—வேம் - நஷ்டமாம், மெய் - ஸத்யம், இவ்வஸம்பந்தம் ஸத்யமென்றபடி. தாங்கள் - இப்படி நிவ்ருத்த ப்ரதிபந்தகரானவர்கள், தங்கட்குநல்லனவே - ஸாபேக்ஷங்களான கைங்கர்யங்களையே, செய்வார் - செய்யப்பெறுவார், * * ॥௯॥

மூ— சுமந்துமாமலர்நீர்சுடர் தூபங்கொண்* டமர்ந்துவானவர்
வானவர்கோனொடு* நமன்றெழுந்திருவேங்கடநங்கட்குச்*
சமன்கொள்வீடுதருந்தடங்குன்றமே* ॥௭॥
குன்றமேந்திக்குளிர்மழைகாத்தவ* னன்றுஞாலமளந்தபி

அ— அபர்வறுமமரர்களுக்குக்கொடுத்தாப்போலேதிருவேங்கட முடையான் திருவடிகளிலேதான்செய்யும்சேஷவ்ருத்தியெல்லாம் நமக்குத்தருமென்கிறார். * * * * ॥௭॥

(குன்றமேந்தி) ஸ்வாமித்வஸமாச்ரயணசேஷித்வாதிகளெல்லாவற்

இ— றையும் (ஏதாவத்தையித்ருஷ்டியால்) ஸம்ஸாரிகளும் ஜ்ஞாநாதவ ரமென்றுகாட்டுகிறார் (அபர்வறுமித்யாதியால்) சமன்கொள்வீ டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமி த்யாதியால்) தாம்செய்யும் சேஷவ்ருத்தியாவது ஸ்ரவணவரண வஹநாதிகள். * * ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாமி

ஸ— மாமலர் - உத்தமபுஷ்பங்கள், ஸ்ரவ்யபுஷ்பங்களை யெ ன்றபடி. மாவென்றது நீராதிகளுக்கும் விசேஷணம், மாநீர்சுட ர்தூபம் - ஸ்ரவ்யங்களான ஜலதீபதூபங்களை, சுமந்துகொ ண்டு - ஸாதரமாகவஹித்துக்கொண்டு, அமர்ந்து - த்வரிதரா ய், ஸநத்வரயொஜநராயென்றபடி. வானவர்கோனொடும்- ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வானோடேகூட, வானவர் - ஸூரிகள், ந மன்று - ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுந்திருவேங்கடம் - கைங்கர்ய ப்ராஹஜநத்வரீதியாலே உஜ்ஜ்ரும்பிக்கும்படியான திருவேங்கடமா கிற, தடங்குன்றமே - ஸ்வக்ஷேத்ரவாஸமான ஸௌந்தர்யஸாரம்பண் ணும்படி ஸம்விதேணமான பர்வதம்தானே, நங்கட்கு- கைங்கர்யாபேக்ஷிகளான நமக்கு, சமன்கொள்வீடு - ஸாத்ருச்யமான மோக்ஷத்தை. தான்செய்யும்கைங்கர்யத்துக்கு ஸமமான கைங்கர்யத்தையென்றபடி. தரும். ॥௭॥

குன்றமேந்தி - கிரியைஉத்தரித்து, கோவர்த்தநத்தையெ டுத்தென்றபடி. குளிர்மழைகாத்தவன் - ஸீதவர்ஷத்தினின்றும் ரக்ஷித்தவனான, கோவர்த்தநிகிசேஷ:. அன்று - ஸம்ஸாரகாலு

௮ — நான்பரன்* சென்றுசேர் திருவேங்கடமாமலை* யொன்று
மேதொழநம்வினை யோயுமே* ॥௮॥

௮ — (ஈ) நும் ஸஸ்வாஸ்வபராஸ்ய ஸதிராதிஶயமொஹூஷத் தணவெம்
பெருமானுக்குங்கூட ப்ராப்யமான திருமலை தான்வேறொன்
றைத்தரவேணுமோ? தானே ப்ராப்யமன்றோ? ஆதலால்தி
ருமலைதன்னையே அநுபவிக்க நம்முடைய க்லேஶமெல்லாம்
போமென்கிறார். * * * * * ॥௮॥

(ஓயுமூப்பு) திருவேங்கடமுடையானன்றோ? ப்ராப்யம், திரு

இ— வெத்ருஷியால்) அதில் ஹாநிவசனத்தாலே பரன்ஸ்வா
ஸாக்ஷ்யமும்; ஹானவசனத்தாலே பிரான்ஸ்வாஹிப்ராயமும், வெ
ஷித வசனத்தாலே அவஸ்தீத விஷாஸங்களினுடைய வைஸக்ஷ்யமும்
ஸம்ஹ்ருஷீதம். சென்றுசேரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கு இத்யாதியால்) ஒன்றுமேயென்கிற
வ்யவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேறொன்
றையித்யாதியால்) இத்தாலே ஸம்ஹர்யமாயிற்று. ப்ராப்யத்துக்
கு ஹேதுவமருளிச்செய்கிறார் (தானேயித்யாதியால்) இது ஹேதுக்
ரமமென்றுகாட்டுகிறார் (ஆதலாலென்று) வாக்யார்த்தத்து
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருமலைதன்னையே யித்யா
தியால்) வினைஸ்வம் க்லேஶபரக்லேஶவரமென்று கருத்து. ॥௮॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

திருவேங்கடமுடையானைவிட்டுத் திருமலையையே பற்றுங்
கோளென்றவரிப்பாட்டிலே பின்னையும் திருவேங்கடமுடையானை
ப்பேசுவானேனென்ன விப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகை
க்காக வவதாரிப்பிக்கிறார் (திருவேங்கடமித்யாதியால்) உதா

ர—த்திலே, ஞாலமளந்தபிரான் - ஸஹிருஷ்டியையளந்த உபகாரகனை
ன, பரன் - ஸர்வேஶ்வரனாக்ருஷ்ணஸாவிவன், சென்றுசேர் - செவ்வ
காணத்தினின்றும் வந்துசேர்ந்திருக்கிற, திருவேங்கடமாமலை -
ஸ்ரீவேங்கடஸ்வாமியை, ப்ராப்யமானமிமியையென்றபடி.
ஒன்றுமே - இந்தமிமிலையையொன்றையுமே, தொழ - ப்ரணாமம்பண்
ணினால், ப்ராப்யமாக வநுபவித்தாலென்றபடி. நம்வினை -
ஜ்ஞானக்லேஶங்கள், ஓயுமே - உபரதங்களாமே. * ॥௮॥

மூ—ஒழுமூப்புப்பிறப்பிறப்புப்பிணி* வீயுமாறுசெய்வான்றிருவே
ங்கடத்* தாயனுண்மலராமடித்தாமரை* வாயுள்ளும்மனத்
துள்ளும்வைப்பார்கட்கே* ௧௦

வைத்தநாள்வரையெல்லைகுறுகிச்சென்* றெய்த்திளைப்பதன்

ஆ—மலையேஸ்தாவரமென்றுசொல்லுவானேனென்னில்; திருவேங்
கடமுடையானுடைய ஸ்தாவரமும் திருமலையோடுள்ள ஸம்பந்
தத்தாலே வந்தது ஆதலால் திருமலையேஸ்தாவரமென்கிறார். ௯

(வைத்த) ஆதலாவிண்டெனச்சென்று திருமலையை

இ—யஸ்த்துக்கும் ஒழுமிவ்ருத்திசெய்வானிவ்ருத்துக்கும்காரணத்வ
மருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானுடைய விக்ரஹியால்)
திருவேங்கடத்தாயனென்கிறது ஸாஹித்யவிசேஷணமெ
ன்கிறார் (திருமலையிக்ரஹியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஆதலாவிக்ரஹியால்) * * ௯

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் ஆதலாவிக்ரஹியால்)

ஸ— நாண்மலராமடி - நித்யபோக்யமாகிற்கிற ஸ்ரீபாதம்,
ஸந்த்யாவிகஸித பத்மஸௌகுமார்யமான ஸ்ரீபாதமென்ற
படி, அதாகிறதாமரையை, வாயுள்ளும்மனத்துள்ளும் வைப்பார்
கட்கு - வாயாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணி த்யானத்தாலே ஸதாத்யாநி
ப்பார்க்கென்றபடி. ஒழுமூப்பு - பௌஷானிகமானவார்த்தகம்,
பிறப்பு - ஜந்மம். இறப்பு - மரணம். பிணி - வ்யாதி - இவையெல்லாத்
தைபுமென்றபடி, வீயுமாறுசெய்வான் - நசிக்கும்படி பண்ணு
வான், திருவேங்கடத்தாயன் - ஸ்ரீவேங்கடத்தில் க்ருஷ்ணன். ௧௦

வைத்த. விஸ்த்ருதமான, ஸமஸ்தஸம்ஸாரவத்தாலே விஸ்த்ருத
மனஸ்ஸுணவென்றபடி. பாப்ப - பௌருஷனை, அனையான் - அ
னையாக, ஸ்வத்மாகவுடையவனான, ஸர்வேச்வரனுடைய, திரு
வேங்கடம் - ஸ்ரீவேங்கடத்திலுடைய, மொய்த்தசோலை - நிபி
டவநங்களையுடைய, மொய்ப்பூம் - ஸாந்த்ரபோஷமாயானமொ
ய்யென்றது நிபிடத்துக்கும் ஸாந்த்ரத்துக்கும் வாசகம், தடம் -
விஸ்த்ருதமான, தாழ்வரே - தாழ்வரையையே, தாழ்வரைக்குத்தா
ழ்வரென்று ரேகாரஸ்வரமொழமுமுண்டு. வைத்தநாள் - வைச்

மூ — முன்னமுடைமினோ*பைத்தபாம்பணையான் திருவேங்கட*
மொய்த்தசோலைமொய்பூந்தடந்தாழ்வரே* ॥௰॥
தாள்பரப்பிமண்டாவியவீசனை* நீள்பொழிற்குருகூர்ச்சட
கோபன்சொற்* கேழிலாயிரத்திப்பதும்வல்லவர்* வாழ்

ஆ — ககாலஹவியுங்கோளென்கிறார். * * ॥௰॥

(தாள்பரப்பி) ஸகலாத்மாக்களுக்கும் ஸாஜிச்கலாம்படி திருவடிகளைப்பரப்பி இந்தலோகத்தை யளந்தருளின திருவேங்கடமுடையானைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைவல்லார் லோகமெல்லாம்புகழும்படி எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட திருமலையாகிற

இ— ஆதலாலென்றது இப்படி ஸ்ராவ்யமாகையாலென்றபடி. இத்தாலேஸாமதியுமாயிற்று. * * * ॥௰॥

✳ நிகமனம் ✳

தாள்பரப்பி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவெஷ்த்யாதியால்) மண்டாவிய யென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தவிக்ராதியால்) ஞாலம்புகழவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (லோகதிக்ராதியால்) வாழ்வெய்தி என்கிறதற்கு ஸ்ரீகாரணாநாமா

ஸ— ப்பட்டகாலத்தினுடைய,, ஸம்ஸ்வாஸங்கஷ்பிதமான வாயாஸவினுடையவென்றபடி. வரை யெல்லை - வராவயியானது, வரையென்றும் எல்லையென்று மிரண்டு மவயிவாசகங்களாகையாலே இப்படிஉபழுங்கூடி வாராவயியைச்சொல்லுகிறது. குறுகி- வ.ஜீவித்து, எய்த்து - வாஸக்கத்தாலே வஹுமாமிபிறந்து, இளைப்பதன் முன்னம்- உத்ஸ்வஸமாவதற்கு முன்னமே, சென்றடைமினோ -போயடையுங்கோள். இப்பாட்டினர்த்தத்தை "ஈஸியிவகாரணாவஷிக்ஷ தஸ்ராவஸவ்ருத்தா" என்கிற ஸ்லோகத்திலே ஆசார்யர்நாவஸாயித்தருளினார். * * ॥௰॥

தாள்பரப்பி - திருவடிகளை விஸ்த்ருதமாக்கி, மண் - ஸ்ருஷ்டியை, தாவியவீசனை - ஸ்வவித்தஸ்வாமியை, விக்ரமணம்பண்ணின ஸ்வாமியையென்றபடி. நீள்பொழில் - தீர்க்கோத்யாநஸம்ருதியான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - திருநகரியிலே யிருக்கிறஆழ்வார் அருளிச்செய்த, கேழில் - ஸத்ருஸரஹிதமான, ஆயிரத்திப்பத்தும்வல்லவர்- ஞாலப்புகழ - லோகம் ஸ்லாகிக்கும்படி, வாழ்வு -

மூ—வர்வாழ்வெய்தி ஞாலம்புகழவே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—உஹாவைத் ஸதப்பெற்றுவாழ்வரென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— ணமாகத் தாதய—மருளிச்செய்கிறார் (எல்லாவற்றிலும் த்ராஹியால்) * * * ॥கக॥

ஸ—ஸாதைத்த, எய்தி - அடைந்து-வாழ்வர்-ஸாவிப்பார்கள். ॥

ஜகந்நமெராஹ்ந ஷாநமெலவிஷ்ரீமெஷாக

ராமாநுஜமுநிகைஸிகாய நம:

ஸ்ரீ:

ஒழிவில்காலமெல்லாம்.

(ஒழிவில்காலமெல்லாம்.)

ஸௌநாக்ஷணாத்ஜிவ்யம் ஶ்ரமணஸ்ய ஷலைம் ஸவாராஜதுஜிஷ்ம் தெஜிஷ்டம் நீவயோமாகம்பூர்ணதிதஸவநம் வாவநம் வீதநம் । வாராகஹ்விலா நமம் ஸஹிஷ்டு ஸமநவிஷயவ வெலவிதெலுகிவாஹம் ஹெதிஜ ஸிவாஜி ஶாஷமஸா ஸமவஸதிம் மஸிதாவதாஹிலவா॥ ॥ருக॥

(ஸௌநாக்ஷணாத்ஜிவ்யம்) திருவேங்கடத்தெழில்கொள்சோதி - திருமலையிலே நின்றருளுகையாலே நிரஸ்தஸமாப்யதிகனுமாய், (ஶ்ரமணஸ்ய ஷலைம்) சு,ரெழிலண்ணலே - காளமேகம்போலே கண்டார்க்கு ஶ்ரமஹாமன வடிவையுடையவனுமாய், (ஸவாராஜதுஜிஷ்ம்) அணிகொள்செந்தாமரைக்கண்ணன் செங்கனிவாய் கருமாணிக்கம் - ஸாவஜாஸ்யமான தன்னுடைய திருக்கண்மலர்களாலேதானே வயாதுஜிஷ்ணனுமாய், (தெஜிஷ்டம் நீவயோமாகம்) தேசுடைத் திறலோன் அமரரேனித்ராஹி - நீவமெயும் சுவாதீனமையுமுடையரோடே ஸம்பந்திக்கையாலே தெஜிஷ்டனுமாய், (பூர்ணதிதஸவநம்) எல்லாவுலகுந்தொழுமாதிமூர்த்தி — ஸகலலோகங்களாலும் தொழப்படுமவனும், (வாவநம் ஸஹிஷ்டம்) வேங்கடங்கனித்ராஹி - ஸ

௰ — காணங்கின பேர்களின் விரோதியைப்போக்கி வசீகரிக்குமவனும், (அக்ரூரஸ்ஸ்தானம்) திருவேங்கடம் நங்கட்கு சமன்கொள்வீடுதரும் - ஸாம்யாபத்தியென்கிற மோக்ஷத்தைத்தரவல்ல ஸாமர்த்யத்தையுடையனுமாய், (ஸம்ஸாரோத்தாரவிஷயம்) திருவேங்கடமாமலையொன்றுமேதொழ நம்வினையோயுமே - ஆச்ரிதப்ரதிபக்ஷங்களைப்போக்கவற்றான ஸாமர்த்யத்தையுடையனுமாய், (வம்யவிஜ்ஞாபகம்) ஒப்புமைப்புகழ்தந்த்ரி - ஜந்மஜராமரணாதிவ்யாதிகளைப்போக்கவற்றான திருவடிகளையுடையனுமாய், (ஸ்ரீவ்யூஹாதிபாநக்ஷேபாவஸரம்) எத்திசையப்பதன் முன்னமடைமினோ - மெள்ளப்போகிறோமென்றிறியிராதே ஸம்ப்ரமகரணராய் தண்டுகாலாவூன்றியூன்றித்தள்ளி நடவாமுன்னே செல்லவேண்டும்படியான திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானை யாழ்வார் "ஒழிவில்காலமெல்லாம்" என்கிற உபக்ரமத்திலே தாம் நினைத்தபடியேயுகப்போடேகண்டு அநுபவித்தருளினோரென்கிறார். * * * ॥௧௰॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி

ஆ—(புகழும்) இப்படி திருவேங்கடமுடையானை ஆஶ்ரயிக்கவாருங்கோளென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தையும், திருவுள்ளம்போலே ஸ்வஸமாநகைங்கர்யருசிகளாயிருப்பாரையும் அழைத்து அவனை ஆஶ்ரயிக்கையிலே ப்ரவ்ருத்தராய்ச் செல்லாநிற்க நடுவே திருமலையினுடைய மாஹாத்ம்யத்தைக்கண்டு திருமலையை அநுபவித்து பின்னையும் திருவேங்கடமுடையானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தையும், ஸர்வஸ்மாத்பரத்வத்தையும் ஸௌலப்யத்தையும், திவ்யாத்மஸ்வரூபாய ஒஷ்டி

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—திருமலையே யெம்பெருமானைக்காட்டிலும் ப்ராப்யமென்று கீழே நிஷ்கர்ஷித்து அநந்தரம் எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிக்கை ஸாமாந்யமன்றோ? என்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது ஒழிவில்காலமெல்லா மென்கிறபாட்டிலுக்தரீத்யா என்றபடி. இப்படியென்கிறதற்கு அழைத்தவென்கிறதோடே அந்வயம். அவனை ஆஶ்ரயிக்கவேணுமென்றே உபக்ரமித்தவராகையாலே த்வயத்திருமலையே ப்ராப்யமென்றது ப்ராஸங்கிகம்; நதீநிம்நாந்யாயத்தாலே தச்சேஷத்வாநுஸந்தாநமாத்ரமாகையால் உபக்ரமித்தபடியே அவனை ஆஶ்ரயிக்கை ஸாமாந்யமென்றுகருத்து. ஆனால் விஶேஷகைங்கர்யமன்றோ செய்யவேண்டுவது; ஸம்ஸாரிகளைப் பேசுவானேனென்ன அருளிச்செய்கிறார் (திருவேங்கடமுடையானுடைய வித்யாதியால்) அவன் ஸ்வத்வஸ்வபணமையாலே வாசிககைங்கர்யமே ப்ராப்யமாகையாலும், அவனுடைய ரூபங்களை அநுஸந்திக்கப்புக்கால் “காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்”மென்கிறபடியே காயிககைங்கர்யக்ஷமரல்லாமையாலும், கோவைவாயாளிற்படியே இவருடைய ஸ்துதிகீதாதிகளை அவனுக்கு ஸத்ருஶகாரணாதி ஸபேக்ஷாவஹங்களுமாகையாலும் அந்த வாசிககைங்கர்யத்தையே செய்கிறாரென்றுகருத்து. * * * *

மூ-புகழுநல்லொருவனென்கோ பொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ *
திகழுந்தண்பரவையென்கோ தீயென்கோ வாயுவென்கோ *
நிகழுமாகாசமென்கோ நீள்சுடரிரண்டுமென்கோ * இகழ்
விலிவ்வனைத்துமென்கோ கண்ணனைக்கூவுமாறே * ॥௧॥

ஆ—பரிஜநஸ்தாந விசிஷ்டத்தையும் சொல்லி ஸ்நேஹிக்கிறார். ஸர்வேச்வரனை ஸர்வஸ்மாத்பரனைப், ஸகலகல்யாணகுணவிசிஷ்டனைப், நிரவத்யனையிந்தவனென்று சொல்லுவேனோ? க்ஷேத்ரஜ்ஞகுண யாகுமான ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களுக்கு ஆதாரபூதனென என்று சொல்லுவேனோ? ஸ்ருஷ்டிதேஜோவிசிஷ்டரான ஸம்ஹ்ரு

* முதற்பாட்டு. *

இ—புகழும் ஸ்தவத்தை யுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்) நல் ஸ்தவத்தையுரைக்கிறார் (ஸௌசீல்யாதியால்) ஒருவன் ஸ்தவத்தையுரைக்கிறார் (நிரவத்யத்வாதியால்) என்கோவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றுசொல்லுவேனோவென்று) பொருவிலித்யாதி ஆகாசமென்கோ இத்யந்தம் ஸாமாநாதிகரிக்கிறார் (க்ஷேத்ரத்வாதியால்) நீள்சுடரித்யாதியை யுரைக்கிறார் (ஸ்ருஷ்டித்வாதியால்)

ப—கண்ணனைக்கூவுமாறு - க்ருஷ்ணனை அழைக்கும் ப்ரகாரம் சொல்லும் ப்ரகாரமென்றபடி. புகழும் - ஸ்லாகிக்கப்பட்டவனை, நல் - கல்யாணகுணாச்ரயனான, ஒருவனென்கோ - அத்விதீயனென்று சொல்லுவேனோ. பொருவில்சீர் - ஸத்ருசரஹித க்ஷேத்ராதிகுணாச்ரயமான, பொரு - ஸத்ருசம், பூமியென்கோ - ப்ருதிவியென்பேனோ, திகழும் - ப்ரகாசத்தையாலே தீவ்ரமான, தண்பரவையென்கோ - சீதளஸமுத்ரமென்பேனோ, தீயென்கோ வாயுவென்கோ - ஸ்பஷ்டம். நிகழும் - வர்த்திக்கும், ப்ருதிவ்யாதியான ஸகலபதார்த்தங்களும் வர்த்திக்கும் ஸ்தானமானதென்றபடி, ஆகாசமென்கோ. நீள்சுடரிரண்டும் - தீர்க்க தேஜஸ்ஸுக்களிரண்டும், கிரணஆராவ்யாப்தராய் ஸூர்யசந்த்ரர்களென்றபடி. என்கோ. என்றுசொல்லுவேனோ, இகழ்வில் - ஒழிவில்லாமல், ஒன்றும் விடாமலென்றபடி. இவ்வனைத்துமென்கோ - இந்தக்ருத்ஸ்நமுமென்பேனோ. * * ॥௧॥

மூ— கூவுமாறறியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்து மென்கோ*
மேவுசீர்மாரியென்கோ விளங்கு தாரகைகளென்கோ*
நாவியல்கலைகளென்கோ ஞானநல்லாவியென்கோ* பாவுசீ
ர்க்கண்ணனெம்மான்பங்கயக்கண்ணனையே* ‖ உ ‖

ஆ— ஸப்ரபஞ்சாதிகளுக்கு ஸதாராத்ம்யமென்றுசொல்லுவே
னோ? அன்றியே ஒன்றொழியாமே இந்தவஸ்துக்களுக்கு
மஸாராத்ம்யமென்று சொல்லுவேனோ? இவனை யெங்ஙனேசொ
ல்லுவேனென்கிறார். * * * ‖ க ‖

(கூவுமாறு) ஸ்ரீபராவஷ்டநக்ஷத்ர ப்ரகீர்த்தி ஸ
ஸவாராணாதிப்ரவஸாஸ தத்ஜநக்ஷாதிகளுக்காத்ம்ய

இ— இசழ்விலித்ராதியை யுரைக்கிறார் (அன்றியித்ராதியால்)
ததவஸ்துக்களை வாஸதாத்மயங்களாகச் சொல்லுகிறாரென்று
கருத்து. பாட்டில் ஸமிப்ராதாசமருளிச் செய்கிறார் (இவனையி
த்ராதியால்) வஸவஸ்ரீஸிரா த்ருநத வெஸங்களும்
யாமவஸிதங்களானவாறே ஸோவாசத்திலே யாமவா
வதவ்யதாதிஸேவார்தந ப்ரவ்ருத்தரைப்போலே ஸஹ்ரு
தராய் இத்தைச்சொல்லுவேனோ அத்தைச்சொல்லுவேனோ என்
றுபேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தாலே மேற்பாட்டுக்களுக்கு
ஸம்பந்தம்பமில்லையென்று ஸூசிதம். ‖ க ‖

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்ராதியால்)

ஸ— குன்றங்களனைத்து மென்கோ - கிரிகள் ஸ்ருஷ்டங்களு
மென்று சொல்லுவேனோ, மேவுசீர் - ஆச்ரயணீயமானமாரி
யான, மாரி - வர்ஷம், என்கோ. விளங்கு தாரகைகள் - தீப்யமான
மான நக்ஷத்ரங்கள், என்கோ - நாவியல் - ஜிஹ்வாபாவ
உபாயங்களான, இயல் - உக்தி, கலைகள் - வித்யைகள், ஸாக
ஸ்வதாநாம் நாவியலென்கிற விசேஷணம். என்
கோ. ஞானநல்லாவி - ஸாஸஜநக்ஷாநங்களுக்கு நல்ல ஆ
த்மா, என்கோ. பாவுசீர் - வ்யாப்தமானனை, வ்யாப்தமான
னென்றபடி. கண்ணன் - ஸமமனை என்றபடி, எம்மா
ன் - ஸ்வாமியாதிய, ன, பங்கயக்கண்ணனை - பங்கஜமொத்தநேத்

மூ — பங்கயக்கண்ணனென்கோ பவளச்செவ்வாயனென்கோ*
அங்கதிரடியனென்கோ அஞ்சனவண்ணனென்கோ* செங்க
திர்முடியனென்கோ திருமறுமார்பனென்கோ* சங்குசக்கர
த்தனென்கோ சாதிமாணிக்கத்தையே* ||க||
சாதிமாணிக்கமென்கோ சவிகொள்பொன்முத்தமென்கோ*

ஆ — தினென்றது. * * * * ||உ||

(பங்கயக்கண்ணன்) அசேஷதோஷப்ரத்யநீகமாய், கல்யாணைகதாநமாய், நிரதிசயபோகஜநகமாய், நிரதிசய தீப்தியுக்த திவ்யமங்களவிக்ரஹமான திவ்யரூபத்தையுடையவனென்று சொல்லுகிறது. ||க||

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ — சாதிமாணிக்கரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அசேஷ த்ருஷ்டியால்) சாதிமாணிக்கமென்றது - ரூபவகாசி ஸமயோக்யியென்றாகநத்து. செங்கதிர் த்ருஷ்டி சக்கரத்தனி த்ருஷ்டா ஸம்ரக்ஷிக்கிறார் (நிரதிசயதீப்தி த்ருஷ்டியால்) ஸுரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்ய த்ருஷ்டியால்) ||ங||

ஸ — கூவுமாறு - அழைக்கும் ப்ரகாரம், சொல்லும் ப்ரகாரத்தையென்றபடி, அறியமாட்டேன் - ப்ரகாரங்கள் அநேகங்களாகையாலே இன்னதென்று நிர்த்தாரணம் பண்ணமாட்டேனென்றபடி.

சாதிமாணிக்கத்தை - ஜாதிரத்நஸத்ருசனை, நிர்தோஷ கல்யாணரத்ந ஸத்ருசனை என்றபடி. பங்கயக்கண்ணனென்கோ பவளச்செவ்வாயனென்கோ, ஸ்பஷ்டம், அங்கதிரடியன் - ரஶ்மிகாந்திவாரணன், அம் - அழகு, ரஶ்மியென்றபடி. கதிர் - கிரணம். அஞ்சனவண்ணன் - ஸ்பஷ்டம், செங்கதிர்முடியன் - அருணரத்நகிரீடன்; திருமறுமார்பன் ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:, சங்கு சக்கரத்தன் - ஶங்கசக்ரவான். * ||க||

ஆதுமில்காலத்து - ஒன்றுமில்லாதகாலத்தில், ப்ராக்ருத ப்ரளயகாலத்திலென்றபடி. எந்தை - ஸ்வாமியான ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. அத்தன் - ப்ராக்ருதஸஹவாஸ... அமலனை - நிர்தோஷனை, சாதிமாணிக்கமென்கோ - ஜாதிமாணிக்யஸத்ருசனென்று சொல்லுவே

மூ— சாதிநல்வயிரமென்கோ தவிவில்சீர்விளக்கமென்கோ * ஆதியஞ்சோதியென்கோ வாதியம்புருடனென்கோ * வாதுமில்காலத்தெந்தையச்சுதனமலனையே * ௪௧

அச்சுதனமலனென்கோ வடியவர்வினைகெடுக்கும் * நச்சுமாமருந்தமென்கோ நலங்கடலமுதமென்கோ * அச்சுவைக்கட்

ஆ—(சாதிமாணிக்கம்) ஜாதிவித்யவ்ருத்தத்தை யுடையதைப் க்கொண்டு திருநாட்டிலே எழுந்தருளியிருக்குமென்கிறது. ௪௫

(அச்சுதன்) ஸமேஷேஷாஷ்ட்ருதநீகரு யாஸ்ரிதரோடு

நாலாம்பாட்டு.

இ— பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணியருளிச்செய்கிறார் (ஜாதவேதி யேத்யாதியால்) இவ்வர்த்தம் த்ருதீயபாதத்திலேகாணலாம். ௪௬

ஐந்தாம்பாட்டு.

அமலனென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸமேஷேத்யாதியால்) அச்சுதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரோடித்யாதியால்) நவ்யவதே ஆஸ்ரிதாயஸ்தா:, என்று வ்யுத்பத்தியென்றுகருத்து. அடியவரித்யாதி மருந்தமித்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரோடித்யாதியால்)

ஸ—ஞே, சவிகொள் - ஊவியாக்குமான பொன் - ஸ்வர்ணம், முத்தம் - ஜீவதாகம், என்கோ - ஸ்வர்ணஜீவதாகமுமாகனென்று சொல்லுவேனோ, சாதிநல்வயிரம் - ஸ்ராவ்யமான வாகரத்திலே ஜாதமாய் ஜ்ஞாஸ்ரீயான வஜ்ரம், தவிவில்சீர் - விச்சேதரஹிதகளாஸ்வாதியாக்குமான, தவிவு - விச்சேதம், விளக்கம் - ப்ரகாசம், ஆதியஞ்சோதி - ஆதித்யாதித்யவிக்ரஹன், ஆதியென்று - வாசைதிகமான உபமேயப்ரகாசத்தை, ஆதியம்புருடன் - ஆதிபுருஷன், ஸர்வகாரணத்வத்தைச்சொன்னபடி. * * * ௪௫

அச்சுதன் அமலன் - ஸ்வர்ணம், அடியவர்வினை - ஆஸ்ரிதருடைய கர்மங்களை, கெடுக்கும் - நசிப்பிக்கத்தக்கதான, நச்சுமாமருந்தம் - நச்சப்படும் ஒளஷதம், ப்ரஸ்த்யயாலுஷ்ணிய ஔஷதமென்றபடி. நலங்கடல் - க்ஷீராப்தியா நல்லதாய் ஸகலஸ்வாயத்தாலே ஸாரமானக்ஷீரத்தில், அமுதம் -

மூ—டியென்கோ வறுசுவையடிசிலென்கோ* நெய்ச்சுவைத்தே
றலென்கோ கனியென்கோ பாலென்கேனே* ௫
பாலென்கோ நான்குவேதப்பயனென்கோ, சமயநீதி* நூ
லென்கோ நுடங்குகேள்விஇசையென்கோ இவற்றுள்நல்ல*

ஆ— நித்யஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வபாவனு யாஶ்ரிதஜநஸம்ஶ்லேஷைகஸ்வ
பாவஸ்வபாவனாய் ஸர்வபோக்யனாயிருக்குமென்கிறது. ௫

(பாலென்கோ) பாலென்றுசொல்லுவேனோ? ஸர்வவேத
ங்களாலும், ஸர்வப்ரகாரப்ரதிபாதகமாய் ஸாரதமத்தாயிரு
ந்த ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களாலும், ஸர்வப்ரகாரப்ரதி
ப்ரதிபாத்யனென்று சொல்லுவேனோ? ஸாம்யப்ரதா

இ— நலங்கடலமுதாகிய ஸமுத்ரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டியால்) அமுதங்கட்டி அறுசுவை யடிசிலி
த்யாதியான இவையெல்லாம் ரஸவஸ்துக்களாய் போக்யமான
ங்களாகின்றன வென்றுகருத்து. யதா, ஸர்வபோக்யனென்ற
த - ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ என்றபடி. ௫

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

நான்குவேதமித்யாதி நூலின்ஸாரத்துக்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டியால்) ஸர்வப்ரகாரநிர்வா

ஶ— அச்சுவைக்கட்டி - அந்தரஸத்தையுடைத்தான, கட்டி - அந்தஸ
ரஸத்துக்கு ஸாரபூதமான கருப்புக்கட்டியென்றபடி. மாவயென்
கை, அறுசுவை - ஷட்ரஸஸம்பூர்ணமான, அடிசில் - விலக்ஷணமான
ஓதநம், நெய்ச்சுவை - க்ருதரஸம், தேறல் - மது, நெய்ச்சு
வையென்கோ தேறலென்கோயென்றபடியும், கனி - வக்ஷ்யம்,
பால் - க்ஷீரம், * * * * ௫

வானவராதியை - தேவாநாம்காரணபூதனை, நான்கு
வேதப்பயனென்கோ - வேதவேத்யமென்பேனோ, தஸ்ய ப்ரதி
பாத்யமென்பேனோ வென்றபடி. சமயநீதிநூல் - ஸமாக
ந்யாயஸூத்ரம், ஸமாசநிர்ணாயகங்களான ந்யாயங்களுக்கு
ப்ரதிபாதகங்களான ஸூத்ரங்களென்றபடி. நுடங்குகேள்வி-
ஶ்ரோத்ரஶ்ரவணத்தையுடைத்தான, நுடங்குகை - ஶோபிக்கை
இசை - கீதம், ஶ்ரவணமாத்ரத்தாலே ஶோபனமான கீதமென்றப

மூ—மேலென்கோ வினையின்மிக்கபயனென்கோ கண்ணனென்

கோ*மாலென்கோமாயனென்கோ வானவராதியையே* ॥௬॥

வானவராதியென்கோ வானவர்தெய்வமென்கோ* வானவர்

ஆ—நுடங்குகேள்வியிசையென்று சொல்லுவேனோ? இங்குச்சொல்லப்பட்ட போக்யபதார்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட போக்யமென்றுசொல்லுவேனோ? ஸகலபலப்ரதமுமென்றுசொல்லுவேனோ? ஸ்ரீக்ருஷ்ணனென்று சொல்லுவேனோ; ஸ்ரீவத்ஸலனென்றுசொல்லுவேனோ? ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனென்று சொல்லுவேனோ? வானவராதியைஎங்ஙனே சொல்லுவேனென்கிறார். ॥௬॥

(வானவர்) வானவருடைய ப்ராப்யமென்றுசொல்லுவேனோ? அவருடைய தைவமென்று சொல்லுவேனோ? அவர்களுடைய போகமென்றுசொல்லுவேனோ, அவர்களுடைய ஸர்வஸ்வமென்று

இ—பக்ஷமென்றது-சமயநீதியென்கிற ஷஷ்டீஸமாஸார்த்தம்: ஸேதுபந்தென்றது - ஸேதுபந்தாதிகமென்றபடி. இதுநீதிநூலென்கிற ஸமாஸத்துக்கர்த்தம். ஸ்ம்ருத்யாதியான நூல்களும் வேதப்பயன் ஸர்வஸம்ப்ரதாயத்தாலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஸர்வேஶ்வரனுடைய ப்ரதிபாதநத்தை யுக்கிறதென்றுகருத்து; இவற்றுணல்லமேலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இங்குச்சொல்லப்பட்டவற்றிலென்கிற யுரைக்கிறார்) வினையின்மிக்க ப்பயனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸகலபலப்ரதாதி யால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணாதியால்) மாலென்கிறதற்குத் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவத்ஸலனித்யாதியால்) * * ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

ஆதியென்கிறதற்குத் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராப்யமென்று) முற்றுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வஸ்வமென்று)

ப—டி, இவற்றுள்- கீழ்ச்சொன்ன போக்யங்களிற்காட்டில், நல்ல மேல் - உத்க்ருஷ்டதமம், வினையின்மிக்கபயன் - கர்மங்களுடைய வ்ருத்திபலம், கண்ணன் - மாயன் - ஸுலபம், மால் - வ்யாமோஹன், ஸ்ரீசேஷ்டிதவிசேஷ: * * * ॥௬॥

ஒளிமணிவண்ணனை - உஜ்ஜ்வலமணிவர்ணனை, வானவர் ஆதியென்கோ - நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாதிஹேதுவென்பேனோ,

மூ — போகமென்கோ வானவர்முற்றுமென்கோ* ஞானமில்செல்வமென்கோ ஞானநிஷ்டரவர்க்கமென்கோ* ஞானமில்யோக்கமென்கோ வொளிமணிவண்ணனையே* ௭

ஒளிமணிவண்ணனென்கோ வொருவனென்றேத்த நின்ற*
நளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக்கடவுளென்கோ*

அ — சொல்லுவேனோ ஸகலசமானவஸ்துக்கள் ஏகதேசமென்று சொல்லுவேனோ, ஸர்வஜ்ஞனென்று ஸாக்ஷாத்துக்காதலமென்று சொல்லுவேனோ ஸர்வஸ்ரஷ்டாவை லக்ஷணமாகத்துக் காதலமென்று சொல்லுவேனோ? இவனை எங்ஙனே சொன்னால் ஸர்வஜ்ஞமாகச்சொல்லிற்றாவதென்கிறார். * * * ௭

(ஒளிமணிவண்ணன்) ஸகலபோகலக்ஷணமென்கோ ஸகலஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸகலலோகஸகலஜநநைஸ்வர்ய ஸ்வரூபனாயிருந்தும் களியலர்த்துளவனெம்மான் கண்ணனையா யனை நிரவதிகஸௌந்தர்யஸம்பந்நனையென்று சொல்லுவே

இ — செல்வம் - சுவர்க்கம் - மோக்கம் என்கிற வைங்கள் ஸ்வதந்த்ரங்களென்றுக ட்டுகிறார் (ஸகலஸுகப்ரதனாக என்று) பாட்டுக்குத் ஸ்வரூபம்ருளிச்செய்கிறார் (இவனையிந்த ஸ்ரீபால்) * * * * * ௭

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அளியலெழுந்தென்கிறதற்கும் ஸ்வரூபம்ருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸ்ரீயால்) உலகமெல்லாம்படைத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவென்று) ஆவையேத்த நின்றவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸகலஸம்வத ஸ்ரீயால்) ஒளிமணியிந்த ஸ்ரீக்கு ஸ்வரூபம்ருளிச்செய்கிறார் (நிரவயிசஸ்ரீயால்) ஒருவ

மா — வானவர் - தெய்வம் - ஸ்வர்க்க, போகம் - ஐஸ்வர்ய, முற்றும் - ஸகல ஸ்வர்க்க ஸம்பத்தை ஸாக்ஷாத்கரென்றபடி. ஞானமில் - நித்ய ஸம்ஸாரிகளாக, ஸர்வஜ்ஞமானவென்றபடி. செல்வம் - ஸம்பத்து, சுவர்க்கம் - ஸ்வர்க்கம் போக்கும் மோக்ஷம். * ௭

அளி - ஸௌலப்யம், ஸர்வாகாரமான ரக்ஷணத்தை செய்தபடியலெழுந்து - உண்டாக்கித்து ரக்ஷணரஸிகனென்றபடி.

ஶ— அளிமகிழ்ந்துலகமெல்லாம்படைத்தவையேத்தநின்ற*களி
மலர்த்துளவனெம்மான்கண்ணனைமாயனையே* ॥௮॥
கண்ணனைமாயன்றன்னைக் கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட*
அண்ணலையச்சுதனையனந்தனையனந்தன்றன்மேல்* நண்ணிநன்

ஆ — ஹே? லோகமெல்லாம் ஸ்ருஷ்டித்தினையே ஸாக்ஷி தீயனென்று சொல்லிஏத்தும்படியாக ருசிக்கை ஸ்ருஷ்டித்தைக் கொடுத்து அவனுக் காத்ஸந்த்ருகுணனென்று சொல்லுவேனோ? ப்ரஹ்மாவாக ஸாத்ஸந்த்ருகனென்று சொல்லுவேனோ? என்னென்று சொல்லுவேனென்கிறார். * * * * ॥௮॥

(கண்ணனை) ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸ்வாமிகமாக கஜாதீயதயாவதீர்ணனாய், ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி ஸங்கங்களையுடையனாய், ஸ்ரீ ஸுப்ரஸன்னவிட்டாநவருஷநானாய், அநந்தகனாய் இ—னி த்ரிவிக்ரமாவதாரத்துக்கு த்வயமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்திரியால்) நான்முகனி த்ரிவிக்ரமை ஸம்ஹரிக்கிறார் (வதாரவவெத்ரியால) * * * ॥௮॥

✳ஓர்பதாப்பாட்டு.✳

கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேசத்ரியால்) மாயனென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வரூபபா வத்தாலே) கடலி த்ரி அண்ணலையி க்ருஷ்ணத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸோஹஸ்ரத்ரியால்) அச்சுதனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுபுரி தைரயத்ரியால்)

ஶ— உலகமெல்லாம்படைத்து - ஸ்ருஷ்டி, அவை - அந்த லோகங்கள், ஏத்தநின்ற - ஸ்தோத்திக்கும்படி நின்றவனை, களிமலர்த்துளவன் - ஔபாயாந்தகவிகஸித துளஸீகனை, களி - ஔபாரம், எம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான, கண்ணனை - ஸர்வஜ்ஞனை, மாயனை - ஒளிமணிவண்ணனென்கோ - ஸ்ருஷ்டி, ஒருவனென்றேத்தநின்ற - 'ஏகமேவாத்விதீயம்' என்று ஸ்தோத்திக்கும்படி நின்றவனை, நளிர்மதிச்சடையன் - ஶீதளசந்த்ரஜடாதரன், நான்முகக்கடவுள் - சதுர்முகப்ரஹ்மதேவன், கடவும் - தெய்வம். ॥௮॥

கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, மாயன்றன்னை - ஸ்வரூபஸ்ருஷ்டிகனை, கடல்கடைந்து - ஸ்ருஷ்டி, அமுதங்கொண்ட - அம்ருதம் ஸம்ஹரித்த

மூ— குறைகின்றானை ஞாலமுண்டுமிழ்ந்தமாலை* யெண்ணுமாற
றியமாட்டேன்யாவையும்யவருந்தானே* ॥௯॥
யாவையும்யவருந்தானாயவரவர்சமயந்தோறுந்* தோய்வி

ஆ— ஜ்ஞாநாநந்தவிசிஷ்டனாய் அநந்தகல்யாணகுணைகதாநனான
திருவனந்தாழ்வானை திவ்யபர்யங்கமாக வுடையனாய், ஸ
ர்வலோகசரீரகனாய், ஸர்வரக்ஷகனான எம்
பெருமானையெங்ஙனேசொல்லுவேனென்றறிகிலேனென்கிறார். ॥௯॥
(யாவையும்) இப்படி ஸர்வவஸ்துக்களோடு மாத்ருதயாஸம
பாயமுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஹேயப்ரத்யநீகதயா வைல

இ— அனந்தனையென்கிறதையுரைக்கிறார் (அநந்தேத்யாதியால்)
அனந்தன்தன்மேலித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இர
ண்டாமநந்தேத்யாதியால்) ஞாலமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களும் ப்ராதுந
விசேஷங்களென்றுகருத்து. யாவையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வாஜேத்யாதியால்) எண்ணுமாறித்யா
திக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேயித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

யாவையுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்ப
டியித்யாதியால்) புலனைந்துக்குஞ் சொல்லப்படானென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயேத்யாதியால்) உணர்வி

ப— வனை, அண்ணலை - ஸ்வாமியான, அச்சுதனை - அச்சுதனை, அநந்த
னை - அனந்தனை, அனந்தன்தன்மேல் - அநந்தனுடையமேலே,
நண்ணி - கிட்டி, நன்கு - நன்றாக, ஸாதரமாகவென்றபடி,
உறைகின்றானை, நித்யானனை, ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த - ஸ்ருஷ்டம்,
மாலை - ஆச்ரிதவ்யாமோஹனை, எண்ணுமாறு - நினைக்கும்ப்ரகாரம்,
வர்ணமோகநினைக்கும்ப்ரகாரமென்றபடி. அறியமாட்டேன் -
ஏனென்னில்? சொல்லுகிறார். யாவையும் - ஸர்வசேதநங்களும்,
யவரும் - ஸர்வசேதநரும், தானே - ஸ்வயமேவ, ॥௯॥
புலனைந்துக்கும் சொலப்படான் - இந்த்ரியங்களைந்துக்கும்
விஷயமாகசொல்லப்படாதவனை, உணர்வின் மூர்த்தி - ஜ்ஞாந
ஸ்வரூபன், "ஹரந்யாஸவசேஷ: ப்ரவதேத:" என்கிறதி

மூ—லன் புலனைந்துக்குஞ் சொலப்படானுணர்வின் மூர்த்தி* ஆவி சேருயிரினுள்ளாலாதுமோர்பற்றிலாத* பாவனையதனைக்

ஆ—ஸர்வவஸ்துவிஜாதீயனாய் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனாயிருக்கையாலே ஸ்வஶரீரபூதஸர்வவஸ்துகத ஸமஸ்ததோஷாஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கும். இதுகூடுமோவென்னில்; இந்தஶரீரத்திலே வர்த்திக்கிற இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு இந்த ஶரீரகததோஷங்களினால் அஸம்ஸ்ப்ருஷ்டனாயிருக்கையாகிற இஸ்வபாவங்கூடுமாகிலே

இ—ன் மூர்த்தியென்கிறது ஜ்ஞாநைகாகாரமென்கிறார் (ஜ்ஞாநைகத்வாதியால்) அவரவரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஶரீரேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸர்வஶரீரியாகில் தத்கததோஷாதிகளிவனுக்கு வாராதோவென்ன? அதில்லையென்கிறாரிப்பாட்டிலே யென்று ஸங்கதிஸூசிதை, ஆவி சேருயிரென்கிற த்ருஷ்டாந்தத்தைக்காட்டுகிறார் (இந்தஶரீரேத்யாதியால்) ஆதுமோர்பத்திலாத வென்னதைவிவரிக்கிறார் (இந்தஶரீரகதேத்யாதியால்) பாவனையதனைக்கூடி லென்கிறதற்கு ஸமுதாயார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்வபாவங்கூடுமாகிலென்று) அவனையுங்கூடலாமேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—டத்தில் ஸர்வஸ்வம்போலே மூர்த்திஶப்தமிங்கே ஸ்வரூபவாசகம். யாவையும்பவருந்தானாய் - ஸர்வசேதநாசேதநாத்மாவாயிருந்து வைத்து, அவரவர் சமயந்தோறும் - அந்தந்தசேதநருடைய ஸமயங்கள் தோறும், சேதநரைச்சொன்னது அசேதநங்களுக்கு முபலக்ஷணம், ஸமயமிங்கு வ்யவஸ்தை, சேதநாசேதநங்களுடைய பரிணாமாதி ஸ்வாபாவிகவ்யவஸ்தைகள் தோறு மென்றபடி. தோய்விலன் - ஸம்பந்தமில்லாதவன், பரிணாமாதிஸ்வாபாவிகஸம்பந்தம் தனக்கில்லாதவனென்றபடி. ஆவி - ஆத்மா லக்ஷணயாஶரீரவாசி, ஆவி சேர் - ஶரீரமகனை, உயிரினுள் - ஆத்மாவினிடத்திலே, ஆலென்றது வாக்யபூரணம், ஆதுமோர்பற்றிலாத - கிஞ்சிதேக ஸம்பந்தமில்லாத, பாவனை - பாவனையானது, நிஶ்சயமானதென்றபடி. ஆத்மாவுக்கு ஶரீரகத யத்கிஞ்சித்தோஷஸம்பந்தமு மில்லையென்கிற நிஶ்சயமானதென்றபடி. அதனை - அந்த ஆத்மஸ்வபாவத்தை, கூடில்—

ஸூ—௯டிலவனைபுங்கூடலாமே* ।ம॥

௯டிவண்டறையுந்தண்டார்க் கொண்டல்போல்வண்ணன்ற
ன்னை* மாடலர்பொழிற் குருகூர்வண்சடகோபன்சொன்
ன* பாடலோராயிரத்துளிவையுமொரு பத்தும்வல்லார்*
வீடில்போகமெய்தி விரும்புவரமரர்மொய்த்தே ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ம்பெருமானுக்குமிது௯டுமென்கிறார். ।ம॥

(௯டி) இத்திருவாய்மொழிவல்லார்ஸவஸ்ரமும் ஸஹவெதுகைய த்தைப்பெற்றபர்வறுமமரர்களுக்குபாஜ்யராவரென்கிறார்॥

இ—(எம்பெருமானுக்குமித்யாதியல்) இவ்வஸ்திராயத்துக்கு யோஜநாஜாங்களுண்டாயிருக்கவித்தயோஜனையெம்பெருமானரு ளிச்செய்ததென்பர்கள். * * * ।ம।

✳ நிகமனம் ✳

வீடிலென்கிறதற்கு ஸஹிதாஸமருளிச்செய்கிறார் (ஸவஸ்ராஜமுமென்று) போகமெய்தி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸஹவதி த்யாதியால்) அமரர்மொய்தது விரும்புவர் என்றநுபமாக்கிற்தாதயமருளிச்செய்கிறார் (அபர்வறுமித்யாதியால்) ॥௧௧॥

ஸ—கிட்டுமாகில், விஷயீகரிக்கிலென்றபடி. அவனையுங்கூடலாமே-விஜ்ஞ்துவிஷாஷஸமஹமொன்று மில்லையென்கிற நிணயமான து ஸாஜாத்தைவையுங்கிட்டலாமே-ஸாஜாதாநிஷேஷிணைன் று நிணயிக்கலாமென்றபடி. * * * ।ம॥

௯டி-ஸஃவீஹவித்து, வண்டறையும்-ஹ்ருஹங்கள் ஸூவி க்கிற, அறைகை-ஸூவிக்கை, தண்தார்-ஸீதஉஜாஸாஸாஷியா ன, கொண்டல்போல் வண்ணன்தன்னை-ஜேவதாஸ்ருவணனை, கொண்டல்-ஜேவம், மாடலர்பொழில்-ஸஹிஸாங்களிலே விகஸாங்களான உஷ்யாநங்களையுடைத்தான, குருகூர்வண்சட கோபன் சொன்ன,பாடலாயிரத்து-மாஸாஸஹஸ்ரத்தில், இவை யுமொருபத்தும்-விலக்ஷணங்களானவிந்த பாட்டுகள் பத்தையும், வல்லார், வீடில்-விஜ்ஞாஸஹிதமான. போகமெய்தி-ஸௌஹத் தைப்பெற்று, அமரர்மொய்த்து விரும்புவர்-அமரராலேசூழ்ந்து கொண்டாஸாஷிக்கப்படுவர். * * * ௧௧॥

ஸ்ரீ:

ஸூக்திஶோபாவநிஷ்டாத்பர்யதீபிகா:

(புள்ளூர்நல்லொருவன்)

ஸந்நிதேஷுஸுகாயஸந்நிதேஷு: ஸ்நேஹமஹிஜவா-
ஷாதீந்த்ரதீ: வதாஸ்தோ: வஸ்யாவஸாலேஷாவவ
லேஹ ஸ்நேஹநிவாஸமஹாஸேஷஸஷ்டு ஸ்துவ
லேஹு:। நாநாகாரலோகோதயஸ்யஜந்மஹயதவதி
யிஷ்டநாமவகநனலவேஜந்ஷ்டஷேஷ்யண்யேஷாபக்ஷ்
ஷ்டநிவேதநாதயாவஸ்வாத் தாஷாவதாஷ:॥ ௨௭॥

(ஸந்நிதை:) பொருவிலசீர்ப் பூமிபிருத்ராதி - வஸுமத்யாதி
வஸுமந்நிதங்களோடும், (ஸகாயஸந்நிதை:) குன்றங்கள்
அனைத்துமிருத்ராதி - வஸுமத்யாதிகாயங்களான லவகதேவந
கூடத்ரவித்ராதிஸத்வங்களோடும், வித்ராவஸந்நிதேயான உக்தி வா
யுவினாலே கவிவர்ணித்யாகையாலே விதைத்யகளை வாயாகாயம்
மென்றது. ஞானநல்லாவி யென்கிறவிடத்தில்; ஆவியென்று லக்ஷ
ணையாலே ஶரீரத்தைச்சொல்லி, அத்தாலே ஜ்ஞானத்துக்கு
ஶரீரமென்று ஜ்ஞானவாஸமான ஸத்வத்தைச்சொன்னபடி.
(ஸ்நேஹநிஜவாஷா) பங்கயக்கண்ணனென்கோவித்ராதி- நிரதி
ஶயவஸதூப விஶிஷ்டதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்தோடும், (தீந்த்ரதீ:
வதாஸ்தோ:) சுடர்மாணிக்கமித்ராதி- நிர்மலங்களான மாணிக்
கங்க ளாகராவ ஜ்ராதிவஸ்தாயங்களோடும், (வஸ்யாவஸாலேஷா
வவலேஹ) நச்சுமாமருந்தமித்ராதி - ஹிதங்களாயும் போக்ய
ங்களாயுமிருக்கிற ஔஷதயோக்ய ஸாவஷத்யஸ்யதாஜவஸ்து
க்கயோஷதீவங்களோடும், (ஸ்நேஹநிவாஸமஹாஸேஷஸ
ஷ்டுஸ்துவலேஹு:) நான்குவேதப்பயனித்ராதி - ஸ்நேஹஸ்வதீ
த்ஸாரவாயான லௌகிகமாநாதிஸத்வங்களோடும், (நாநா
காரலோகோதயஸ்ய) ஸாயிலசெல்வமித்ராதி - வஸுமதிய
ங்களான லௌகீயஸாஸ்வத கூட லோகோஷாயங்களோடும்
(ஜந்மஹயதவதி) ஒருவனென்றேத்தநின்றமித்ராதி - லோகத்
தில் ஆயாஸான வஸவதாரதேவாயங்களோடும். (வேதநா
(ஷாதநாநிவேஜநாஷ்டம்). யானையுமபருந்தானே - வேஷ

௧௧— தா— நாமேவ தந ஸர்வைச்வர்யங்களோடுகூடினவனாய், (ஸோ மமோக்ஷப்ரதம்) அவரவர்சமயந்தோறும் தோய்விலனிச்ரீ தி-சஹ தமோக்ஷமோக்ஷமஸம்ஸ்ரஷ்டனாயிருக்கிறவெம்பெருமானை "புகழுநல்லொருவ" னென்கிற தமகத்திலே ஸர்வேச்வரனைச ஆழ்வார் (ஸாத்ருப்பண்ணியருளினாரென்கிறார். ||௨௭||

ஸ்ரீமதேநிமஹாஸமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(மொய்மாம்பூம்பொழில்) ஸர்வஸம்ரக்ஷணை ; வெம்பெரு

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்தாலே ஸம்ப்ருத்தரானவிவர் இத்தைவிட்டு, "தம்மால்கருமமென் முழுதுணர்நீர்மையினரே" இத்யாதிகளாலே சிலரைநிந்திக்கையும் சிலரைஸ்துதிக்கையும் கூஸம்கதமன்றோ வென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (ஸர்வஸம்ரக்ஷணவிஷயால்). ஸர்வஸம்ரக்ஷணையென்றது - கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸர்வஸ்வாமியாய் திவ்யாபரணைபூஷணாதிஸாலியாய் ஸர்வரக்ஷகனாகவெனன்றபடி. ஸர்வக்ருத்தமதராய்க்கொண்டென்கிறதற்கு சொல்லுகிறாரென்கிறதோடே சுவயம், ஸ்ரீத்ருதிஸயத்தாலே ஸர்வக்ருதமதராயென்றது - ஸமவதாநஸாவஸமில்லாதாரை தாம் தம்வாயாலேநிந்திக்கும்படி கதிஸஷ்டத்தாலே பரவஸராயென்றபடி. ஸாத்விகாகண்ணிகளாயிருக்கிற ஆழ்வாருக்கு இப்படி கதிஸஷ்டமும் சிலரைநிந்திக்கையும் கூடினபடியென்னென்னில்; விஷயாஸ்வாதத்தாலே பிறந்த கதிஸஷ்டமும் தோஷாதிகளாலே சிலரைநிந்திக்கையும ஸாஸ்த்ரநிஷித்தமாகையால் ஸமதநாஸாநாஸ வக்ருதங்களான கதிஸஷ்டாதிகளிவர்க்கு வரக்கூடுமென்றுகருத்து. "ஸர்வஸம்ஸயநிவ்ருத்தேகா நாராயணஸர்வஸ்யதேவிக" என்றுசொல்லப்படுகிற நாராயணாதிகளும் ஸமஸ்தஸங்கியியிலே வந்தவாறே ஆடிவ்துப்பாடுவதிர்க்க நிற்பார்களிறே. விரக்தாஹ்ருதண்டு

மூ—மொய்ம்பாம்பூம்பொழிற் பொய்கைமுதலைச்சிறைபட்டுநி
ன்ற* கைம்மாவுக்க நள்செய்தகார்முகில்போல்வண்ணன்
கண்ணா* னெம்மானைச்சொல்லிப்பாடியெழுந்தும்பறந்தும்

அ—மாலுடைய ஸ்ரீசௌஸீல்யாதிகல்யாணகுணங்களை அநுஸ
ந்தித்தவநந்தரம் ஜநிதமான ப்ரீதிசயத்தாலே ப்ரக்ருதிஸ்த
ராய்க்கொண்டு, அக்குணங்களைச்சொல்லிப்பிதற்றி, ஊர்பலபுக்கும்
புகாதுமுலோசர் சிரிக்கநின்றாடியார்வம்பெருகிக் குனிக்குமவர்
களுடைய ஸௌஹார்த்தத்தையும் இப்படி செய்யாதாருடைய அவ
ஸ்தத்தையும் சொல்லுகிறார். முதலைச்சிறையிலே யகப்பட்டு
த்தன்னாலொரு செயலின்றிக்கேநின்ற கைம்மாவுக்குத் தன்னள்

இ—னுயிருக்கிறதிருவடியும் பிராட்டியைக்கண்டு வந்த ஹர்ஷத்
தாலே முதலிகளைப்பார்த்துநீங்கள் மதுவனத்தையழித்து ராஜியுங்
கோள் "ஹஸந்தி வல்கந்தி பிபந்தி க்ஷ்வேலயந்தி" என்றாரிறே
ஸ்ரீராமாயணத்திலும் "ப்ரக்ருதவிசேஷ ஹஸ்தா ராமா ..
ஸ" என்று ஸுக்ரீவனை நிஷித்தானிறே? குணங்களைப்பிதற்றி
யித்யாதிவசநங்களாலே ஸ்ரீகொண்டாடுகவிரஹமென்கிற ஸ
மஸ்தாணமித்திருவாய்மொழிக்கு வ்யங்க்யமென்று ஸூசிதம்.
குணங்களையென்கிறது ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளான விக்ரஹ
குணங்களை, திவ்யாத்மகுணங்களையுங்கூடச்சொன்னதாகவுமாம்.*

✳ முதற்பாட்டு. ✳

நின்றவென்கிறதற்கு வ்யாக்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னு

ப—மொய் - நிவிடமவத்துக்களான, மா - வ்ருக்ஷங்களான,
பூம் - புஷ்பங்களான, பொழில் - உத்யானங்களையுடைத்தான,பொ
ய்கை - ஸரஸ்ஸிலே, முதலை - க்ராஹத்தாலே, சிறைபட்டு - நி
ரோதத்தையடைந்து, நின்ற - நிஶ்சேஷ்டனான, கைம்மாவுக்கு-
கஜத்துக்கு, அருள்செய்த - க்ருபையைபண்ணினவனான, க்ரா
ஹத்தை நிரஸித்து தத்விஷயகைங்கர்யங்களைக்கொண்டருளி
னவனானவென்றபடி. கார்முகில்போல் வண்ணனாய கண்ணனை
எம்மானை, சொல்லிப்பாடி - ப்ரீதிசயத்தாலேமாநப்பண்ணி,
எழுந்தும் - ஸம்ஷோபத்தாலே உச்ச்வஸித்தும்.ப
றந்தும் - ...

மூ — துள்ளாதார்* தம்மாற்கருமமென் சொல்லீர் தண்கடல்வட்
டத்துள்ளீரே* ॥௬॥

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரைத் தமக்கிரையாத் தடிந்துண்ணுந்

ஆ — விலேயருள்செய்த நிரவயிகா ஸ்ரீதைவாஸத்வத்தையுடையனுண வெம்பெருமானைச் சொல்லிப்பாடி எழுந்தும் பறந்தும் துள்ளாதார் தம்மால் என்ன ப்ரயோஜநமுண்டென்று அவர்களை நிந்திக்கிறார் ॥௧॥

(தண்கடல்) வாத்ஸல்யாதிசயத்தையாலே வாத்ஸல்ய நிரவதிகஸௌஹார்தனாயிருந்தவனைப் பண்கடலைக்கொள்ளப்பாடி

இ—வித்யாதியால்) தன்னளவிலேயென்றது- ஸாமான்யேந கவென்றபடி. இது அருள்செய்தவென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதார்த்தம். அருள்செய்தவித்யத்தால் ஸூசிதத்தை யருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) கருமமென்கிறத்தை யுரைக்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) கருமமாவது "க்ரியதஇதி கர்ம"வென்று வ்யுத்பத்தியாய் ப்ரயோஜநவாசமென்று கருத்து॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

வைஷயிகத்தி லகவலிக்கிற ஸகத்தைதருளிச் செய்கிறார் (வரோத்யாதியால்) வைஷயிகத்துக்குத் தாதா யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்ய நிரவதிகேத்யாதியால்) தாரீய

மூ — கிளம்பியும், துள்ளாதார் தம்மால் - ஸஸம்ஸாரிகள் நம்பண்ணுததங்களாலே, கருமமென் - ப்ரயோஜநமென்ன? தங்களுக்கிதிலே ஷேஷி. பிறருக்கு ப்ரயோஜநமில்லாதவளவேயன்றி தங்களுக்கும் தங்களாலே ப்ரயோஜநமில்லையென்று கருத்து. தண்கடல்வட்டத்துள்ளீர் - ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸம்பந்தவர்கள், ஸம்ஸாரிகள் ஸம்பந்தமில்லாதவர்களென்றபடி. சொல்லீர் - சொல்லுங்கோள், ஒருவராலுஞ்சொல்லக்கூடாதென்று கருத்து. ப்ராஜ்ஞர் ஸஹ்ருதய விஹாரம ஸம்பந்தமுடையரல்லார்க்கு மிவ்வர்த்தம் ப்ரகாசிப்பதன்றிருக்கிறார். * * * * ॥௧॥

தண்கடல்வட்டத்துள்ளாரை - ஸ்ரீ வைஷ்ணவரல்லாத ஸம்பந்தமுடையரை, ஸம்பந்தமுடையரான திருமொழிய மத்தோரவ ஸரமில்லாதாரையென்றபடி. தடிந்து - ஹிம்ஸித்து, தமக்கிரையாய் - தங்களுக்கு ஆஹாரமாக, உண்ணும் - பக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவரான

மூ— திண்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்குந்திருமாலைப்*
பண்கடலைக்கொள்ளப்பாடிப்பறந்துங்குனித்துழலாதார்* ம
ண்கொளுலகிற்பிறப்பார்வல்வினைமோதமலைந்தே* ॥௨॥
மலையையெடுத்துக் கன்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னைத்*

ஆ— ப்பறந்துங்குனித்துழலாதார் நிந்த்யர்களென்கிறார்.
(மலையை) உபகாராநுஸந்தாநஹீநவ்யாதிரேகத்தை யருளுகிறார்

இ— வாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிஷ்க்ருஷ்டார்த்தியால்) ஸ்ரீமஹாபாகவதத்தைக்கேட்டு விக்ருதராகாதாரை நிந்தித்தார் கீழ். தச்ச்ராவ்யமான ஸவிஷய ப்ரகாசப்ரகாரத்தைக்கேட்டும் விக்ருதராகாதாரை நிந்திக்கிறார் இப்பாட்டிலென்றும் கீழே நிஷ்டரென்கிறார். இங்கே ஜநகஸமாதிகளென்கிறதென்றும் இப்படி ஸங்கதியும் ஸுலக்ஷம். ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

மலையையித்யாதி பிராணியிதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (உபகாரேத்யாதியால்) ஸுஸ்பஷ்டம் ஷோடசவரம்.

பத— திண்கழற்கால்-த்ருடகடகவாதீராந, உத்ஸாஹமாய்வரஸிம்ஹஸாவிர்பூதமான வீரகடகத்தையுடையகால்களையுடையரான வென்றபடி. அசுரர்க்கு-ஸஹாரர்க்கு, தீங்கு-கஷ்டத்தை, நாசோபாயத்தையென்றபடி. இழைக்கும்-விதாரிக்கும் வ்யாபாரமுள்ள, திருமாலை - ஸ்ரீவத்ஸை, ஜகஷிவிரோதிநிரஸநத்தாலே ஸ்ரீக்கு விபரணவனை யென்று கருத்து. பண்கள் - ராகங்கள், தலைக்கொள்ளப்பாடி - உத்ஸவங்களாம்படி ராகப்பண்ணி, பறந்தும் - ஆகாசத்திலே கிளம்பியும், குனித்து - நடித்து, உழலாதார் - இதுவே காலக்ஷேபமாய்த்திரியாதவர்கள். வல்வினை - வலிஷ்டபாபங்களானவை, மலைந்து - ஸ்வரூபங்களாய், மோத - தங்களைத் தறையோடே பெத்தும்படி, ஸத்ருஸம்வாயிக்கும்படியென்கை, மண்கொளுலகில் - ப்ருதிவ்யாத்மகமான லோகத்தில், பிறப்பார்- ஜநிப்பார்கள். * * * * ॥௨॥

மலையையெடுத்து - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து, கன்மாரி- சிலாவர்ஷத்தை, உக்ரவர்ஷத்தையென்றபடி. கல்மாரி என்கிறவிடத்தில்-லகாரலோபம், காத்து-நிவாரித்து, பசுநிரைதன்னை-

மூ—தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச் சொல்லிச்சொல்லிநின்றெட்போ
தும்* தலையினோடாதனந்தட்டத்தடுகுட்டமாய்ப்பிறவாதா*
ரலைகொணரகத்தழுந்திக்கிடந்துழைக்கின்றவம்பரே* ||௫||
வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த*

ஆ— க்ஷமாகிரஹஸாமர்த்த்யத்தையுடையவனானவனை அநவரதமபிர்
து ஸங்கீர்த்தநம் பண்ணாதார் யாவர்சிலர் அவர்கள் ஸம்ஸாரவாரிதி நரக
யாதநையை யநுபவிக்கிறார் கிடீரென்கிறார். ||௫||

இ— வருஷ்ரோகதமோணாதவ்யாப்திகமான மோமோவரக்ஷணத்தை
க்கேட்டும் விக்ருதராகாதாரை ஹஷிக்கிறாரென்று ஸம்ஹதியும் ஷ
ஷியை. த்ருதீயபாதத்தை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸக்ருத்ஸ்ம
த்ருதியால்) தாரீயபாதத்தை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஸம்ஸவே
த்ருதியால்) அநுபவிக்கிறாரென்கிற வசநாநந்தர்யத்தா
லே ஸமவநாநத்தாலே விக்ருதராகாமையே நரகாநுபவ
மென்றதாகத்தோற்றுகிறது. ||௫||

ஶ—மோவஜ்ஜிகையை, தொலைவுதவிர்த்த- விநாஶத்தில் நின்றும்
ரக்ஷித்தவனை, தொலைவு-விநாஶம், பிரானை-உபகாரகனை
சொல்லிச்சொல்லி ஸ்ரீத்ருஶயத்தாலே ஆவர்த்தித்து, எப்
போதும் நின்று- ஸர்வகாலமும்படியே ஸ்ரவஸராய், தலை
யினோடு- ஶிரஸ்ஸோடே, ஆதனம்- ஆஸநம், ஸஹிதமென்றபடி.
தட்ட - தட்டும்படி, தடுகுட்டமாய் - விவிதவிக்ருதவேஷ்டிதமாய்
பிறவாதார்-ஆகாஶத்திலே கிளம்பியோடாதவர்கள், அலைகொள்-
தரங்கிதமான, ஸர்வதுஸ்தமானவென்றபடி. நரகத்து - நரகத்தி
லே, அழுந்திக்கிடந்து - மக்நராய்க்கிடந்து, உழைக்கின்ற-
க்லேஶியாநிற்கிற, வம்பரே -நூதனரே, நரகயாதனையில் நூத
நரென்றபடி. விராநுபவவி நரகமவர்களுக்கு க்ஷீண
மாகாதென்றுகருத்து. * * * ||௫||

வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா - பரிமளம் ப்ரகாஶிக்கிறமா
லையையுடையவள்பொருட்டாக, நீளைபொருட்டாகவென்ற
படி. வம்பு - பரிமளம், அவிழ் - விகஸ்வரி, ப்ரகாஶியென்ற
படி. கோதை - மாலை, மால் - மஹத்துக்களான, விடையேழும்
வ்ருஷபங்களேழையும், அடர்த்த - வீவித்தவனை, செம்பவளத்

மூ—செம்பவளத்திரள்வாயன்சிரீதரன்தொல்புகழ்பாடிக்* கும்பி
டுநட்டமிட்டாடிக்கோகுகட்டுண்டுழலாதார்* தம்பிறப்பா
ற்பயனென்னேசாதுசனங்களிடையே* ௪॥

ஆ —(வம்பவிழ்) ஸ்ரீயாஜ்ஞையாலே நப்பின்னைப்பிராட்டியோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக எருதேழடர்க்கப் பெற்றதினாலுள்ள ஸ்ரீ த்ருதிஸ்பத்தினாலே புதுக்கணித்தத்திருப்பவளத்தை யுடையவனுடைய இந்த ஸௌலப்யாதிகுணாநுஸம்யாஜநிசஸ்ரீத்ரு

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— சிரீதரனென்றது ஹேதுகர்பமென்கிறார் (ஸ்ரீயாஜ்ஞையாலேயென்று) ஸ்ரீயென்னுமவள் வக்ஷஸ்தலேயமிக்கும்படி யவள் பக்கல் த்ருஷ்ணாதிசயமுண்டாகையாலே யென்றபடி. "ஸ்ரீர்நாதிலக்ஷ்மீ: யாஸீலஸ்யவோஹாஷ்ய்ருஷிஹிரிவ" என்கிறபடியே ஸ்ரீக்ருஷ்ணவாஸாஸ்ய விஹூதியான நப்பின்னைப்பிராட்டிபக்கல் ஸுஸக்தியானது ஸ்ரீவிஷயவ்யாமோஹத்தாலே வந்ததென்கிறார் என்றுகருத்து. வம்பவிழ்கோதைபொருட்டா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நப்பின்னையிதாஷியால்) மால்விடையேழுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (எருதிதாஷியால்) இதிலஹிஸ்ருதாஸ்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுவிதாஷியால்) செம்பவளத்திரள்வாயனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (புதுக்கணித்தவிதாஷியால்) தொல்புகழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவிதாஷியால்) தாத்பர்யார்த்தத்தைஸங்க்ர

ப— திரள்வாயன்-ஸௌந்தர்யாதிகுணநிதியானவன் சிரீதரன்-ஸ்ரீயானுடைய, தொல் புகழ் - ஸ்வாபாவிககுணங்களை ,பாடி, கும்பிடுநட்டமிட்டு - ஸாஞ்ஜலிபந்தந் நர்த்தநத்தைப்பண்ணி, நட்டம் - நர்த்தநம், ஆடி - கூத்தாடி, கோகு - உத்யோதிகம், உகட்டு - உந்நஸந்தமாய், உண்டு - இந்தகோலாஹலத்தைஸேவித்து, உழலாதார்தம்பிறப்பால் - இதுவேயாசெய்யாய் திரியாதஜநங்களுடையஉத்பத்தியாலே, தம்மென்றது - ஸாபேக்ஷம், சாதுசனங்களிடையே - ஸாதுஜநஸந்நிதியிலே, பயனென்னே-ப்ரயோஜநமேது, ஸாதுஜநஸந்நிதேஷாஞ்ஸந்நிதியாலே ப்ரயோஜநமேதென்று தாத்பர்யம். * * ௪௯॥

௫—சாதுசனத்தைநலியுங்கஞ்சனைச்சாதிப்பதற்* காதியஞ்சோ
தியுருவையங்குவைத்திங்குபிறந்த* வேதமுதல்வனைப்பாடி

ஆ—திஶயத்தாலே ஸத்ருக்ருதிம்தராகாதார்ஸமஸ்தைகஸோம ரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்நடுவே யென்னஸம்யோஜநத்துக்காகப்பி றந்தார்களென்கிறார். * * * * * ॥௫॥

(சாது) ஸர்வவேதங்களாலும் ஸர்வேஶ்வரனென ஸ்ரீ வாத்ஸல்யனாயிருந்துவைத்து ஸ்ரீதஜநவிரோதி கம்ஸாதி ஸம்ஹாரார்த்தமாக ஸ்வஸாயுஜ்ய திவ்யரூபவிஶிஷ்ட னாய்க்கொண்டிந்தலோகத்திலே ஸஜாதீயனாய்வந்துபிறந்துஸ்ரீ

இ—யுக்கிறார் (ஸத்ருக்ருதித்யாதியால்) சாதுசனங்களிடையேயெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) தம்பிறப்பால் பயனென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) அவர்களுக்கஸிஜநமுண்டாகு ஹும் வ்யக்தமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியும்ஸித்தை.

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

வேதமுதல்வனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (ஸர்வேத்யாதியால்) சாதுசனத்தைநலியுமென்கிறதைபுரை க்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) கஞ்சனைச்சாதிப்பதென்கிறதை யு ரைக்கிறார் (கம்ஸேத்யாதியால்) ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்கு வைத்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸாயுஜ்ய ணேத்யாதியால்) இங்குப்பிறந்தவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இந்த லோகத்திலேயித்யாதியால்) திவ்யரூபத்தை அங்கேவைத்து

ரூ—சாதுசனத்தை - ஸாத்விகஜநமான தேவகீ வஸுதேவாதி களை, நலியும் - பீடிக்குமவனை, கஞ்சனை - கம்ஸனை, சாதி ப்பதற்கு - ஸாயிக்கிறதற்கு, ஜயிக்கைக்காகவென்றபடி. ஆதி- ஸவதாரரூபங்களுக்காதியான, அம் - ஸுந்தரமான, சோதி- ஸ்வப்ரகாஶமான, உருவை - ரூபத்தை, அங்குவைத்து - அ ங்குப்போலேவைத்துக்கொண்டு, ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்போலேய மித்துக்கொண்டென்றபடி. பரரூப தாத்ரூப்யவிஶிஷ்டனு யென்றதாயிற்று இங்குப்பிறந்த,வேதமுதல்வனை-வேதஸம்யாநனை, வேதாந்த ஸம்யாநஸ்திவாத்ஸல்யனையென்றபடி. பாடி- ஸாநம்

மூ—வீதிகடோறுந்துள்ளாதா* ரோதியுணர்ந்தவர்முன்னாவெ
ன்சவிப்பார்மனிசரே* ||௫||
மனிசரும்மற்றும்முற்றுமாய்மாயப்பிறவிபிறந்த* தனியன்பிற
ப்பிலிதன்னைத்தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானைக்* கனியைக்கரும்பி

ஆ—ஞானத்தை யுடையனாயிருந்தவனைப்பாடி வீதிகள்தோறும்
திரியாதாரெத்தனையேனுமறிவுடையரேயாகிலும் அவர்களாலொரு
ப்ரயோஜனமில்லையென்கிறார். * ||௫||

(மனிசரும்) ஸ்வதாஸஸேஸ்வஸ்ய விஸஜாதீயனாய்,

இ—விட்டு இங்கேபிறந்தானென்றஸம்பந்தமில்கொள்ளில் ஒரு ஸ்தா
நிஸயம் சொல்லிற்றாகாமையால் அங்குள்ளனது ஸ்வரூபாஸம்ப
மாய் திவ்யரூபத்தை யங்குப்போலேவைத்துக்கொண்டிங்கு பி
றந்தானென்று விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஓதியுணர்ந்தவர் முன்
னாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனு
மித்யாதியால்) யென்செவிப்பாரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (அவர்களாலிதி) * * * ||௫||

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

தனியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதரே

ப—பண்ணி, வீதிகள்தோறும்துள்ளாதார் - ஸ்வேஷ்டம், ஓதியு
ணர்ந்தவர்முன்னா - அத்யயனம்பண்ணி ஜ்ஞானிகளாயிருப்பார்மு
ன்னாக, என்சவிப்பார் - என்னஜவிப்பார்கள், மனிசரே - மநு
ஷ்யரோ, அவர்கள் ஜவமும் வ்யர்த்தம். அவர்கள் - மநுஷ்ய
ருமல்லரென்றுகருத்து. * * * ||௫||

மனிசரும் - மநுஷ்யரும், மற்றும் - அந்யரும், தேவருமெ
ன்றபடி. முற்றுமாய் - ஸ்தாவரமுமாய், ஸர்வஸஜாதீயர்க்குக்க
னுமாயென்றபடி. ராமக்ருஷ்ணாதிமநுஷ்யாவதாரனும் உபேந்த்ர
திதேவாவதாரனும் ஸர்வஸஜாதீயரூபவனுமாயென்றதாய்த்து
மாயப்பிறவிபிறந்த - ஆஸ்சர்யஜந்மங்களிலேபிறந்தவனை, தனியன்
அஸதீசனை, விஸஜாதீயனையென்றபடி. பிறப்பிலிதன்னை - ஜ
ந்மாஹிதனை, கர்மக்ருதஜந்மாஹிதனையென்றபடி. தடங்க
டல்சேர்ந்த - விஸாலமான ஸமுத்ரஸாயியான, பிரானை - உபகாரக
னை, கரும்பினின்சாற்றை கரும்பினுடவினியசாறதை, ஸாது

மூ—ன்றாற்றைக்கட்டியைத் தேனையமுதை* முனிவின்றி
யேத்திக்குனிப்பார் முழுதுணர் நீர்மையினோரே* ॥௯॥
நீர்மையினாற்றவர் வியவைவர்க்கருள்செய்து நின்று*

ஆ—ஸர்வாதிகஜ்ஞாநசக்திசராய், க்ஷீரார்ணவநிகேதநராய், ஸ்ரீ
வத்ஸசிஹ்நராணவனமாக ஸ்வஸங்கல்பத்தினாலே ஸர்வரக்ஷகத்வ தோஷ
ங்களொன்றும் மாயியாமே ஜநாதிஷ்டாதிஸர்வயோநிகளிலும் வந்
து அவதீர்ணராய், நிரதிசயபோக்யதையிருந்தவனை ஸந்
ஸ்ரியாக்களாய்க்கொண் டேத்திக் குனிப்பார் யாவர் சிலர்? அ
வர்கிடீர்? ஸர்வஜ்ஞராகிறாரென்கிறார். ॥௯॥

இ— த்யாதியால்) பிறப்பிலி தன்னையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (கர்மாதீநத்யாதியால்) ஆச்ரயணீயரான மாயம
லமிங்கே அவதாரஸம்ஸ்தாநமெல்லாம் ஸ்வேச்சையாலே யென்கிறார் (ஆ
ஸ்ரீதத்யாதியால்) தோஷங்களென்றது - ஜ்ஞாநஸங்கோசமு
ம் துக்காதிகளும் ஜராமரணாதிகளும் தேஹாவஸானமும் ஆ
யுஸ்ஸ்ரவமுமென்றபடி. மாயியாமேயென்றது - ஸம்ஷ்டித்துமில்லா
மலென்றபடி. அவதாரத்தில் ஸௌலப்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஜநாதிஷ்டத்யாதியால்) ஸ்தீயவாதத்துக்குந் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) முனிவின்றியென்
கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸந்ஸ்ரியாக்களாயென்று) அவதாரத்திலே
தோஷதர்சனாதி தோஷாவிஷ்கரணரஹிதராயென்றபடி. முழு
துணர் நீர்மையை வ்யாக்யானிக்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞரென்று) ॥௯॥

ப— வான ஸாரத்தையென்றபடி. கட்டியை - ஸாரத்தை, தேனை -
போக்யமானவை, அமுதை - சத்ரத்தை, முனிவு - தோஷம், அவஜ்ஞை
யையை உபலக்ஷிக்கிறது. இன்றி-இல்லாமல், ஏத்தி - ஸ்தோத்ரித்து
குனிப்பார் - நர்த்திப்பார், முழுதுணர்நீர்மையினோர் - ஸர்வஜ்ஞ
ஸ்வபாவர், ஸர்வஜ்ஞரென்றபடி. * * ॥௯॥

ஐவர்க்கு - பஞ்சபாண்டவர்களுக்கு, அருள்செய்து - க்ரு
பைபண்ணி, நீர்மையில் - தாக்ஷிண்யஸம்ருத்தரான, நீர்
மை - தாக்ஷிண்யம். நூற்றுவர் - ஸதஸங்க்யரான துர்யோதன
நாதிகள், வீய - நசிக்கும்படி, நின்று- 'பாண்டவாநாம் ...
...' என்னும்படி பாண்டவர்களுக்கு

மூ—பார்மல்கு சேனையவித்த பரஞ்சுடரை நினைந்தாடி* நீர்மல்கு கண்ணினராகி நெஞ்சங்குழைந்து நையாதே* ஊன்மல்கி மோடு பருப்பாருத்தமர்கட்கென்செய்வாரே* ॥எ॥

ஆ—(நீர்மையில்) பாண்டவர்கள் பக்கலுள்ள வாத்ஸல்யத்தாலே தன்விரோதிகளான துர்யோதநாதிகளையும் மற்றுமுள்ள ஸேநாஸமூஹத்தையுமடங்க நிரஸித்ததுவே தனக்கு நிரதிசய தேஜஸ்ஸாக விருந்தருளினவனை நினைத்து நீர்மல்குக்கண்ணினராகி நெஞ்சங்குழைந்து நையாதே கேவலம் சரீரபோஷகராயிருப்பார் இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் வஸிக்கிற தேசத்திலே என்செய்யவுளராகிறாரென்கிறார். * * * ॥எ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—ஐவர்க்கருள்செய்தென்கிறது ஸௌசீல்யமென்கிறார் (வைஷ்ணவர்களித்யாதியால) நீர்மையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்விரோதிகளென்று) நூற்றுவர்வீயவென்றென்ற பதமாக்கித் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துர்யோதநாதிகளையுமென்று) பார்மல்குசேனையவித்த வென்கிறதை யுரைக்கிறார் (மற்றுள்ளவித்யாதியால்) பரஞ்சுடரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயித்யாதியால்) ஊன்மல்கிமோடு பருப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேவலமித்யாதியால்) உத்தமர்கட்கென் செய்வாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (இந்தஸ்ரீவைஷ்ணவித்யாதியால்) ॥எ॥

ஶ—ஸர்வமுமாய் நின்று, பார்மல்கு - ஸ்ருஷ்டியிலே வஸியா நிற்கிற, சேனை - ஸேனையை, அவித்த - நசிப்பித்தவனை, பரஞ்சுடரை நினைந்தாடி - ஸ்துதி, நீர்மல்குகண்ணினராகி. ஆநந்தாஸ்ரு வர்ஷபூர்ணநேத்ரராய், நெஞ்சக்குழைந்து - ஹ்ருதயம் த்ரவீபூதமாய், நையாதே - ஸிதிலராகாதே, ஊன்மல்கி, மாம்ஸவ்ருத்தராய், விவேகமில்லாதாரென்றபடி. மோடு - பிசல், ஸ்தௌல்யமென்றபடி. பருப்பார் - புஷ்டிக்குமவர்கள், புஷ்டிசரீரவர்த்தகரென்றபடி. உத்தமர்கட்கு - ஸர்வோத்க்ருஷ்டர்க்கு, என்செய்வார் - என்ன உபகாரத்தைச்செய்யக்கடவர், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்குவேயன்றிக்கே எல்லார்க்கும் ஜநநம்பொய்ஜநமென்றிருக்கிறார். ॥எ॥

மூ—வார்புனலந்தண்ணருவிவடதிருவேங்கடத்தெந்தை* பேர்
பலசொல்லிப்பித்தற்றிப்பித்தரென்றேபிறர்கூற* ஊர்பலபுக்
குர்புகாதுமுலோகர்சிரிக்கநின்றுடி* யார்வம்பெருகிக்கு

ஆ— (வார்புனல்) நிரதிசயபோக்யமான திருமலையிலே நி
ன்றருளி யென்னை யடிமைகொண்ட திருவேங்கடமுடையானு
டைய திருநாமங்களைச்சொல்லிப்பிதற்றி, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களல்லா
தார் பித்தரென்றுசொல்லும்படி ஊடைஷ்ப்ர் ஸமீபஸ்தத்தோடு
ஸமஸ்தப்ரதேசத்தோடு வாசியன்றிக்கே ஜனங்கள்சிரிக்க அதுவே
உத்தேஸ்யமாம்படி ஸம்ஸாரவைஷம்யத்தை யுடையராய் ஹர்ஷ

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ—வார்புனலந்தண்ணருவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறர் (நிரதிசயபோக்யதயால்) எந்தையென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையிதயாதியால்) ஊர்பலபுக்கும் பு
காதுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊடைஷ்ப்ரதி
த்யாதியால்) வாசியின்றிக்கே யென்கிறதற்கு ஆடுமவர்களென்கி
றதோடே ஸங்க்யம். சிரிக்கநின்றுடியென்கிற வாக்யஸ்வாரஸ்யத்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுவேயித்யாதியால்) நின்
றுடியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸம்ஸாரவைஷம்யத்யாதியால்) ஆர்
வம்பெருகிக்குனிப்பாரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஹர்ஷவேகம

ப—வார்புனல் - ஸதா ஸஞ்சரணஜலமாய், அம் - ஸுந்தரமாய்,
தண் - சீதலமான, அருவி - நிர்ஜரத்தையுடைத்தாய், வட - உத்
தரதிக்குக்காரணமான, திருவேங்கடத்தெந்தை - ஸ்ரீ
வேங்கடாசலவாஸியினுடைய, பேர் - நாமங்களை, பல - பஹு
க்களை, சொல்லிப்பிதற்றி - ப்ரீதிபூர்வத்தாலே யசங்க்யமாகவுச்
சரித்து, இதுக்கு குனிப்பாரென்கிறதோடே ஸங்க்யம், பித்த
ரென்றே - உந்மத்தரென்றே, பிறர் - ஸம்வசஸ்ரீவைஷ்ணவரான
வர்கள், கூற - சொல்லும்படி, பலஊர் - பஹுஸ்தானங்களை, பு
க்கும் - ப்ரவேசித்தும், புகாதும் - ப்ரவேசியாதேயும், ஸ்தான
த்திலும் வனத்திலும் தாரதம்யமாகவென்றபடி, உலோகர்சிரிக்க-
லோகர் சிரிக்க, நின்றுடி - ஸ்திரமாய் சிலவேஷங்களைப்பண்ணி, ஆர்
வம்பெருகி - ஹர்ஷவேகம் வர்த்தித்து, குனிப்பார் - ஸம்ஸாரவை

மூ—னிப்பாரமரர்தொழப்படுவாரே* ॥அ॥
அமரர்தொழப்படுவானையனைத்துலகுக்கும்பிரானை* யமரமனத்தினுள்யோகுபுணர்ந்தவன்தன்னோடொன்றாக* வமரத்துணியவல்லார்களொழியவல்லாதவரெல்லா* மமரநினைந்

ஆ—வெஸம் மிருந்தாடுமவர்கள்அயர்வறுமமரர்களிலும்ஶ்ரேஷ்ரென்கிறார். * * * * ॥அ॥

(அமரர்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமானை கைவல்யார்த்திமாக ஆஶ்ரயிக்குமந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞரானவர்களொழிய வல்லாதாரெல்லாம் இப்படி எம்

இ—த்யாதியால்) அமரர்தொழப்படுவாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) * ॥அ॥

✷ ஒன்பதாயிரப்படி. ✷

அவன்றன்னோடொன்றாகவமர என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைவல்யார்த்திமாகவென்று) அமரமனத்தினுள்யோகுபுணர்ந்து என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஆஶ்ரயிக்குமென்று) துணியவல்லார்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷேத்ரஜ்ஞரென்று) ஹேயகுணங்களிற்க கைவல்யத்திலே துணிகை க்ஷேத்ரஜ்ஞக்ருத்யமென்று நினைக்கிறாரென்று கருத்து. அமரநினைந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்)

ரூ—நமிப்பார், அமரர்-ஸூரிகளாலே, தொழப்படுவாரே. ॥அ॥

அமரர்தொழப்படுவானை - ஸூரிஸேவ்யனை, அனைத்துலகுக்கும்பிரானை - ஸர்வலோகங்களுக்கும் ஶேஷியை, உக்தஶ்ரீவிஶேஷ:, அமர - ஸுஸ்திரமாக, மனத்தினுள் - ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, யோகுபுணர்ந்து - யோகத்தைப்பண்ணி, அவன்தன்னோடொன்றாக - பரமாத்மாவோடே ஸமமாகைக்காக, "ஸர்வஹேயப்ரத்யநீகஸ்வரூபம் யோகாப்யாஸஜந்யஸ்வரூபஸித்த:" என்கிறவிடத்திலே ஸ்வரூபம்போலே ஒன்றாகவென்றது ஸாம்யவாசம். தேவதாந்தஷ்யாதிஶரீரவஶ்யக்யவிரஹாத்பவாதாத்மஸாம்யமாகிற கைவல்யத்தைப்பெறுகைக்காக வென்றபடி. அமரத்துணியவல்லார்களொழிய - ஸுஸ்திரமாகவத்யவஸாயம்பண்ண ஶக்தரானவர்களைத்தவிர, அல்லாதவரெல்லாம்- வ்யதிரிக்தரெல்லாருக்கும், அமர - த்ருடமாய்

மூ—தெழுந்தாடியலற்றுவதேகருமமே* ॥௯॥
கருமமுங்கருமபலனுமாகியகாரணன்றன்னைத்* திருமணி
வண்ணனைச்செங்கண்மாலினைத்தேவபிரானை* யொருமைம

ஆ—பெருமானை ஸந்த்யோஷித்து ஸ்துதிக்கும்படியாக வ
னை ஆஸ்ரயிங்கோளென்கிறார். * * * ॥௯॥

(கருமமும்) ஸாத்யஸாதநங்களுக்கும் ஸாதநங்
ளுக்கும் நிர்வாஹகனாய், ஸர்வஜகத்காரணமாய், நிரதிசயஉஜ்
ஜ்வலநீலரத்னஸத்ருஶ திவ்யரூபவானாய், புண்டரீகாக்ஷனாய், ஸ
ர்வேஶ்வரனாய் ஸ்ரீதேவியும் நித்யஸூரிகளு மிருக்கு
மெம்பெருமானை ஏகாக்ர மனஸ்ஸராய்,

இ— எழுந்தாடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ
ந்தோஷாதிசயத்தாலே) அலற்றுவதே கருமமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரயிங்கோளென்று) கீழ்பண்ணி
ன ஸ்துதி நிர்வாஹகத்தை ப்ரபோதத்தாலே
சொல்லுகிறாரென்று ஸம்கதி ஸூசிதமாகிறது. ॥௯॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

கருமமும் கருமபலனுமாகிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸாத்யஸாதநாதிகளாலும் நி
யந்தாவாயிருக்கிற நிர்வாஹகனென்று கருத்து. தேவபிரானையென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனாகையால்)
ஒருமைமனத்தினுள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஏகாக்ரசித்தராகையால்) உள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடி என்கிறதற்குத்

ரூ—ஸந்தோஷமாக,நினைந்து - ஸ்மரித்து,எழுந்து - உஜ்ஜ்ரும்பித்து,
ஆடி - நடித்து, அலற்றுவதே - ஸர்வாத்மநா ஸ்துதிப்பதே,
கருமம் - கர்தவ்யம். * * * ॥௯॥

கருமமும்கருமபலனுமாகிய - ஸாத்யஸாதநரூபனான, கா
ரணன் தன்னை - காரணபூதனான, திருமணிவண்ணனை - ஸ்ரீ
மணிவர்ணனான, செங்கண் - புண்டரீகாக்ஷனான, மாலினை -
ஆஶ்ரிதவ்யாமோஹமுடையனான, தேவபிரானை - தேவாதிதேவனை,
ஒருமை - ஐக்யம், ஒருமைமனத்தினுள் - ஏகாக்ரமான
மனஸ்ஸில், ..., ...

மூ—னைநதினுளவைத்துள்ளங்குழைந்தெழுந்தாடிப்* பெருமை
யுநாணுந்தவிர்ந்துபிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்தே* ॥௰॥
தீர்ந்தவடியவர்தம்மைத்திருத்திப்பணிகொள்ளவல்ல* வார்

ஆ— நிரதிசயஸக்தியுக்தராய், நிரஸ்தாஹங்காராதிதோஷ
ராய், ஸமவஸ்த்திதஸ விஷயஸம்ஸாரவிரக்தராய்க்கொண்டேத்து
ங்கோளென்கிறார். * * * ॥௰॥

(தீர்ந்த) தன்திருவடிகளை ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்
றத்யவஸித்திருக்கு மாஸ்ரிதரை நிரஸ்தஸமஸ்தவிபக்ஷராக்கி யடி
மைசெய்வித்துக் கொள்ள வல்லவார்ந்த புகழையுடையனாய்,

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(நிரதிசயேத்யாதியால்)பெருமை
யும்நாணும்தவிர்ந்து என்கிறதைபுரைக்கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்)
ஸூசிதவும்லஜ்ஜாஸ்ரமம். பேதைமைதீர்ந்து என்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமவஸ்திதேத்யாதியால்) உக்தாநுவாதியான
பேதைமைஸப்தம் தத்காரியமான விஷயஸம்ஸாரத்தை லக்ஷிக்கி
றது. பிதற்றுமினென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஏத்துங்கோளென்று)
கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸ்வரூபணத்துக்குவயுக்தமாக அவனு
டைய ஸாத்ம்யகாரவயுக்தாகாரங்களையு மிவர்களுக்கு ஸாத்
ம்யாவயுக்தமாக ஸ்ஹங்காராதி த்யாகத்தையும் சொல்லு
கிறதென்று இப்படிஸம்கதியும் ஸூசிதமே. ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

தீர்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நின்றீ
ருவிதேத்யாதியால்) திருத்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (நிரஸ்தேத்யாதியால்) பணிகொள்ளவல்லவென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (அடிமையிதேத்யாதியால்) அமரர்பிரானை யென்கிறது

ம—ஸ்வாவஸாயியானசேதநிலென்றபடி, வைத்து - ஸ்தாபித்து,
உள்ளங்குழைந்து - ப்ரேமத்தாலே உநமாதவித்து, எழுந்தாடி-
ஸஷ்டம், பெருமையும்- கௌரவமும், ஸாக்ஷதவம்ஸையும்
என்றபடி. நாணும் - தத்காரியமான லஜ்ஜையையும், தவிர்ந்து-
த்யஜித்து, பேதைமைதீர்ந்து - அறிவுகேடு நிவ்ருத்தமாய்,பிதற்று
மின் - ஸஸ்மோகஸ்தோத்ரியுங்கோள். * * ॥௰॥
தீர்ந்த - ஸுப்ரஸ்வவஸிதரான, அடியவர்தம்மை - ஆஸ்ரிதரை,

மூ—ஆர்ந்தபுகழச்சுதனையமரர்பிரானையெம்மானை* வாய்ந்தவளவயல்சூழ்தண்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்* னேர்ந்தவோராயிரத்திப்பத்தருவினைநீறுசெய்யுமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—அயர்வறுமமரர்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்குமாப்போலே ஆஶ்ரிதரோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனாய், எனக்குஸ்வாமியாயிருந்த வெம்பெருமானைச்சொன்ன வித்திருவாய்மொழி ஸமஸ்த து:க்கவிரோதிகளைப்போக்குமென்கிறார். * * * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—த்ருஷ்டாந்தஸஹிதமென்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அச்சுதனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதரோடித்யாதியால்) நேர்ந்த என்கிறதையுரைக்கிறார் (சொன்னவென்று) அருவினை நீறுசெய்யுமே என்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) * * * * * * ॥௧௧॥

ப—திருத்தி - ஸ்வாதீநீகரித்து, பணிகொள்ளவல்ல - கைங்கர்யம்செய்வித்துக்கொள்ள ஸமர்த்தனான, ஆர்ந்தபுகழ் - பரிபூர்ணகுணனான, அச்சுதனை - அச்யுதனான, அமரர்பிரானைஎம்மானை இதற்குநேர்ந்தவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். வாய்ந்தவள - ஸம்ருத்திகளான, வயல் - கேதாரங்களாலே, சூழ் - பரிவ்ருதமான, தண் - ஶீதளமான, உத்யாநாதிகளென்றுகருத்து, வளங்குருகூர் - ஸௌந்தர்யமானதிருநகரியில், சடகோபன், நேர்ந்த - சொன்ன, ஓராயிரத்திப்பத்து, அருவினை - கடினபாபங்களை நீறுசெய்யும் - பஸ்மீகரிக்கும். * * * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய ஶ்ரீமதே வேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீதிருவாய்மொழி வ்யாக்யாநாவலி:.

(மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்.)

த்ராஸத்ரேஷ்டோத்ரக்ஷ ஸாரஸிவாஸதேந கோ
காலே த்ராணகாலே கோதாயோக்ஷாவதோதக்ஷ
ஸதுகிதயோத ஸிம்ஹாவதாரகோபேந க்ஷோணீ
ஸாரத்யேவோதே க்ஷிதிபரவஸதள நிஜஜநாராயண
தாயாம் விஸ்வாஸம்லேஸமுள்ளோர ஸ்ராஹ தநாவஸாஷ
தோதநாதகக்ஷம்ஜமாத ॥ ௯௬ ॥

(த்ராஸத்ரேஷ்டோத்ரக்ஷ) முதலைச்சிறைப்பட்டுநின்ற கைம்மாவுக்கருள்செய்த - த்ராஸத்தாலே த்ரஸிக்கப்பட்ட கஜேந்த்ரனை விடுவித்தருளினதிலும், (ஸாரஸிவாஸதேந) திண்கழற்காலசுரர்க்குத்தீங்கிழைக்கும் - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளான அஸுரர்களுடைய நிரஸநத்திலும், (கோகாலே த்ராணகாலே) மலையையெடுத்துக்கன்மாரிகாத்துப் பசுநிரைதன்னைத் தொலைவு தவிர்த்த - கோவர்த்தநத்தையெடுத்து கோகுலத்தை ரக்ஷித்தருளினதிலும், (கோதாயோக்ஷாவதோதக்ஷ) வம்பவிழ்கோதை பொருட்டா மால்விடையேழுமடர்த்த - நப்பின்னைப்பிராட்டிக்காகப்பண்ணின வ்ருஷபஜயத்திலும், (ஸதுகிதயோத) சாதுசனத்தைநலியும் கஞ்சனை - அஸுரப்ரக்ருதியான கம்ஸனை விநாசத்தோடே ஸ்ரீக்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தருளி ஸாதுக்களான தேவகீவஸுதேவர்களைபாயித்த கம்ஸனை ஸம்ஹரித்தருளினதிலும், (ஸிம்ஹாவதாரகோபேந) தடங்கடல்சேர்ந்தபிரானை - ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்திலே அவஹிதனாய்க்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளினதிலும், (க்ஷோணீஸாரத்யேவோதே) ஐவர்க்கருள்செய்து நின்று பார்மல்குசேனையவித்த - பாண்டவர்களுக்காக யுத்தத்திலேநின்று பூபாரத்தைப் போக்கியருளினதிலும், (க்ஷிதிபரவஸதள) வார்புனலந்தண்ணருவிவடதிருவேங்கடத்தெந்தை - அவதாரத்தில்பிற்பட்டாரும் இழவாதே அநுபவிக்கும்படியாக ஸுலபனாய் ப்ரஸித்தமான திருமலையிலே நின்றருளினதிலும், (நிஜஜநாராயணதாயாம்) அமரர்தொழப்படுவானை -

ஈ—தா—அயர்வறுமமரர்களாலே ஸேவ்யதேசராயிருக்கை
யிலும், (விஸ்வரூபம்செய்த) காரணன்தன்னை. லோகங்களையெல்லாம்
ஸ்ருஷ்டித்தருளினதிலும், ஒருப்பட்டநாவலயிப்பாரை எம்பெ
ருமான்தன்னுடைய திவ்யஸௌந்தர்யாதிகளாலே பிசசேற்
றி ஸக்தமான ஸமஸ்தவேதிதங்களையுடையராகப்பண்ணுமெ
ன்று "மொய்ம்மாம்பூம்பொழில்" என்கிற ப்ரபந்தத்திலே ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௧௦அ ॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(செய்யதாமரைக்கண்ணன்) பிதற்றுமின்பேதைமைதீர்ந்து
எனறுகொண்டு எம்பெருமானை ஆஸ்ரயிங்கோளென்று முன்பு
சொல்லப்பட்டவர்களைக்குறித்து எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்ய

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ—. இதிலே ஸர்வஸ்வாமித்வமான ஸர்வகாரணத்வத்தையும் ஸர்வா
ராதிகளையும் இத்திருவாய்மொழியில் பேசுவானேன்? "அலற்று
வகைகரும" மென்றும் "பிதற்றுமின்" என்றும் இங்கேசொல்லி
யிருக்க "பரவுமினோ மனம்வைம்மினோ" இத்யாதியாலே இங்கே
ஆஸ்ரயணீயனைஸந்தான் பண்ணுவானேனென்ன ஸமாதிப்பி
க்கிறார் (பிதற்றுமினித்யாதியால்) ஸௌலப்யகாஷ்டைபெற்றத்தி
லே இத்திருவாய்மொழிக்குத் தாத்பர்யம். ஆஸ்ரயணம் ஸகல
ஜேநாநந்தாவஹ்யம், ஸர்வகாரணத்வமும் பாரம்யமாகை
யாலே ஸௌலப்யத்துக்கு ஆஸ்ரயணீயதாஸித்த்யர்த்தம்
அநுவாத்யம், ஸர்வாதிசயமான ஸௌலப்யமும் ஆஸ்ரயண
ஸௌலப்யகாஷ்டையிலே ஆகாரஸாஜாதீய மநுவாத்யமெ
ன்றபடி. பத்துடையடியவரிலே ஸௌலப்யகாஷ்டை சொல்
லிற்றில்லையோவென்னில்; தசாவதாரமான ஸங்க்ரஹமா

ஆ—ஸ்வகாரத்வைஷையை யருளிச்செய்கிறார். ஸம்க்ஷேபஸஹஸ்ரே

இ—பரத்வஸௌலப்யம் காருண்யம் விவக்ஷிதமென்பார்கள். இதற்கு அதிசயிதத்வமேதென்னில்; விபவாவதாரங்களைப்போ லன்றிக்கே எல்லார்க்கும் அநுபவிக்கலாம்படி ஸதாஸந்நிஹிதயு ண்டாகையும் "அர்ச்யஸ்ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ் திதி:" என்னும்படி நிற்கையும், ஆனாலும் கிளரொளியிலும் ஒழிவில்காலத்திலும் இவ்வர்த்தம் ஸித்தமன்றோவென்னில்; அ தொரதிசயிதமான ஸௌலப்யம் விவக்ஷிதமென் பார்கள். அதொரதிசயிதத்வ மிதுக்கேதென்னில்; எம்பெ ருமானுக்கென்று அஸாதாரணமாய்வருத்த ஸந்நிகேதனங்க ளிலே நியதவேஷமாய் நிற்கையன்றிக்கே ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸ்வயத்நஸித்தநிவேசனங்களான க்ருஹக்ஷேத்ரங்கள்தோறும் நிற் கையும் ஆச்ரிதரேதேனும் ஒரு த்ரவ்யத்தைத் திருவுடம்பாகக் கோலினால் அத்தையேதனக்கு திவ்யவிக்ரஹமாகக்கொண்டருளு கையும் ப்ருஹஸ்பத்யாதிகள்போலே ஆயவிஹாராஹாரமாகை யும் இவன்தான் பசித்தபோது ஏதேனுமொன்றை நிவேதநம் ப ண்ணினால் அத்தை ஸ்வீகரிக்கையும் என்றிவைமுதலானவை; அவைத்தான் ஆச்ரிதாபிமதத்ரவ்யத்தையே தனக்கு திவ்யவிக்ரஹ மாகக்கொண்டருளுமென்கிற விதொன்றும் இத்திருவாய்மொழி யில் தஞ்சமாகிற என்கிறபாட்டில் ஸ்பஷ்டம், மற்றவையெல்லாம் அ ர்த்தஸித்தங்கள். முன்சொல்லப்பட்டவர்களைக்குறித்து என்கிற வித்தாலே ஸம்பந்தியும் ஸித்தமிகே. தாம் ஆச்ரயிக்கச்சொல்லச் செய்தேயும் அவர்களாச்ரயியாதிருந்தவாறே இவர்களெம்பெரு மானை ஆச்ரயியாதொழிகிறது அவனுடைய ஸௌலப்யகாஷ்டை யை அறியாமையாலே என்றுபார்த்து அவர்களைக்குறித்து அத்தை உபதேசிக்கிறாரென்றுகருத்து. * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி ச்செய்கிறார் (ஸங்க்ஷேபத்ருஷ்டியால்) முற்றுமாய் வெளிப்பட்டு

மூ — செய்யதாமரைக்கண்ணனாயுலகேழுமுண்டவவன்கண்டீர்*
வையம்வானம்மனிசர்தெய்வமற்றும்மற்றுமற்றுமுற்றுமாய்ச்*
செய்யசூழ்சுடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவை படைத்தான்

ஆ — கல்யாணகுணத்தாலே வையம்வானம் மனிசர்தெய்வம் மற்றும்மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்க்கொண்டு தோற்றுகிற இவற்றுக்கு ஸ்ரஷ்டாவாய்ப் பின்னையும் தேஜஸ்ஸூ ஸ்வரூபாவ்ய ஸத்யாநந்த விசிஷ்டனாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமாஸ்ரயணீயனாய் ஸ்வஜநஸம்ரக்ஷணார்த்தம் அவதரித்தவனாய், ஸௌலப்யவிசிஷ்டனாய் ஸ்வஜநரக்ஷகனுமாயிருந்த ஸர்வேஸ்வரனுக்கிருள் செய்யதாமரைக்கண்ணனு யுலகேழுமுண்டவவன் கண்டீரென்றுகொண்டு ஸ

இ — என்றநுபித்து உரைக்கிறார் (முற்றுமாய்க்கொண்டி த்யாதியால்) "ஜகதீஸ்வராவ்" என்கிறவிடத்தில் ஸ்ராவ் என்கிறதற்கு ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா என்றர்த்தமாகிறப்போலே வெளிப்பட்டென்கிறதற்கு வெளிப்பட்டிருக்கிற வென்றர்த்தமாகலாமென்று நினைத் தருளிச்செய்கிறார் (தோற்றுகிறவென்று); தோற்றுகிறயென்றது - தத்ஸ்ராத்ரணமாகிறவென்றபடி. இவைபடைத்தானென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவற்றுக்கித்யாதியால்). பின்னும்மொய்கொள் சோதியோடாகினன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) சோதிரூபம் தேஜோமயமாய் ஸ்வர்ணவர்ணவக்ஷண மாகிறதென்று கருத்து. ஒருமூவராகியமூர்த்தி யென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ஸ்வநாபிவேண என்

ப — செய்ய - தேஜோவான, ஸ்ரீயாஸஹாயமன்றிக்கே ஸாவகாசமுமியானவென்றபடி. சூழ் - வ்யாப்தமான, சுடர்ஞானமாய் - ஸஹஸ்ரகாமஸூர்யநிலாயாய், வையம் - ஸமஸ்தியும், ஸித்தஞாநக்கடுக்குநதெல்லாம் உபலக்ஷணம், வானம் - ஆகாசமும், உபரிதநலோகாநாமுபலக்ஷணம், மனிசர் - மநுஷ்யரும், தெய்வம் - தெய்வமும், ஜாதிசதுஷ்டயம். தேவர்களுமென்றபடி. மற்றும் - தீர்யக்ஸ்தாவரங்கள், நியந்த்ருக்களுமென்றபடி. மற்றும் - ஸமஸ்தவஸ்துக்களும், மற்றும் - தேவதாதிகளும், முற்றுமாய் - உக்தஸ்ருஷ்டமுமாய், வெளிப்பட்டிவை - இப்படிதோற்றுகிறஇவையைபடை

மூ—பின்னும்* மெய்கொள்சோதியோடாகினின்றே நமூவரா
கியமூர்த்தியே* ௧॥
மூவராகியமூர்த்தியை முதல்மூவர்க்கு முதல்வன்றன்னைச்*

ஆ—ஸௌலப்யணீய வ்யாக்ஷ னின்னுமென்கிறார். ॥௬॥

(மூவராகிய) இதன்மேலே ஸௌலப்யனான வெம்பெரு
மானுடைய எளிமையைச்சொல்லுகிறது. இப்படி த்ரிவிக்ர
மாவதாரவ்ருத்தனும், ஸகலலோகநிர்வாஹகரான, ப்ரஹ்ம
இ— கிறவிடத்தில் "தத்வஜ்ஞவிஷயங்கள்" உதாஹரணஸஹி
ப்ரசம். ஐசகாரணவஸ்துவை உபாஸித்துவாபவர்க்கக்ஷ
த்தை விடிக்கிறாரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸவேஶ்வர
னிதஹ்ரஹிபால்) * * * ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இத்திருவாய்மொழியிலே ஸௌலப்யகாஷ்டை சொல்லப்படு
டுகிறதென்றவதாரிகையிலே சொன்னீர்? இம்முதற்பாட்டிலே
ஸௌலப்யமாத்ரமும் சொல்லிற்றில்லையேயென்ன அருளிச்செய்கி
றார் (இதன்மேலிசஹ்ரிபால்) இவர்கள் ஆஶ்ரயிபாதொழிகிறது
பரத்வதாநிரூபணவத்தாலே யாகவுமாமென்றுபார்த்து அ
தற்காக ஸௌலப்யனீயனின்றனென்று முதற்பாட்டிலே சொல்
லி யிதன்மேலே க்ருஷ்ணஸௌலப்யகாஷ்டையை யுபதேஶிக்க
கைக்காக ஸௌலப்யத்தைச் சொல்லுகிறாரென்றுகருத்து. முதல்
மூவர்க்கு முதல்வன்தன்னையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸவேஶ்வர

ஶ— த்தான்-ஸ்ருஷ்டித்தவனை,பின்னும் - இந்தவைஷவத்தின்மே
லே, மொய்கொள் - விரவியபாக்ஷமான, சோதியோடாகினு
ன் - ஜாதிலோடேகூடியிருக்குமவனை, தேஜஸ்ஸஹ்ருதீரா
யாக்ஷனனென்றபடி. ஒருமூவராகிய - சதிகீயத்ரிவிக்ர
மாவனை, மூர்த்தி - ஸ்வாமியாவான், செய்யதாமரைக்கண்ண
னாய், காரணதாபேஸிநதாய், உலகேழும் உண்டவன் - ஸ
கலலோகங்களையும் ஸம்ஹரித்தவன் - கங்டென்றதிறேதஹணா
வயாநஜநநாஷம் * * * ॥௨॥

மூவராகிய மூர்த்தியை - த்ரிஸாவ்யாகவிக்ரஹங்களை யுடை
யவனை, முதல்மூவர்க்கு - ப்ரதானரான மூன்றுதேவதைகளுக்கு

மூ—சாபமுள்ளனநீக்குவானைத்தடங்கடற்கிடந்தான்றன்னைத்*
தேவதேவனைத் தென்னிலங்கை யெரியெழச்செற்றவில்லி
யைப்* பாவநாசனைப்பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுமினோ*॥

ஆ—ஸம்ஸாரிகளுக்குநிவர்த்தகனாய், அவர்களுடையதோஷா பஹாரஸமர்த்தகமௌசித்ய வீர்யாத்யதிசயகனாய், க்ஷீரார்ணவநிகேதனனா யிருந்துவைத்து ஸ்ரீதசரதாஸ்ரயணீய ஸ்வாமியாக உபாஸ்யாத்மஜனாய் வந்தவதீர்ணனாய், இப்படி ஸௌலப்யனாயிருக்கச்செய்தே ஸர்வஜ்ஞத்வவிசேஷாதிக ளால் ஸௌலப்யத்தில்காட்டில் தேவர்கள் யாதொருபடி விலக்ஷணரா யிருப்பார், அப்படியே தேவர்களில்காட்டிலும் விலக்ஷணனாய் ஸ்ரீதவிரோதி நிரஸநதாமனாய், உபாஸநாத்மத்தாலே ஸர்வஜநஸம ஸர்வாபக்ஷயகாரனுமிருக்கிற வெம்பெருமானைப்பரவுமினோவென்கிறார். * * * உ॥

இ—(தேசாதியால்) சாபமுள்ளனநீக்குவானை என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (அவர்களுடையவிசாதியால்) தென்னிலங்கையிசாதிவாக்யத்திலேயாயிக்மான ஸயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதசாதியால்) தேவதேவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி ஸௌலப்யாதியால்) தென்னிலங்கை யெரியெழச்செற்றவில்லியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீதவிரோதியாதியால்) பாவநாசனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாஸநாதியால்)

ஸ்ர—க்கும், ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குமென்றபடி. முதல்வன்றன்னை-காரணபூதனை, சாபமுள்ளன-பாவங்களுள்ளவையெல்லாத்தையும், பாபஹேதுக்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. நீக்குவானை-நிவர்த்திப்பிக்குமவனை, தடங்கடல்கிடந்தான்றன்னை - விசாலஸமுத்ரசாயினை. தென்னிலங்கை - தக்ஷிணதிக்கிலுள்ள லங்கையிலே, எரியெழ - அக்னி கிட்டவந்தெனக்கு ப்ரதீபமானது உஜ்ஜ்வலிக்கும்படி, செற்றவில்லியை- ஸத்ருநிரஸநத்திலே ப்ரவ்ருத்தனான, தேவதேவனை - தேவதேவனை, பாவநாசனை-பாபநாசகனை, பங்கயத்தடங்கண்ணனை- பங்கஜவிசாலநேத்ரனை, பரவுமினோ- ஸ்துதியுங்கோள். * * ௨॥

மூ— பரவிவானவ ரேத்தநின்றபரமனைப்பரஞ்சோதியைக்* குர
வைகோத்தகுழகனைமணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை* யர
வமேறியலைகடலமருந்துயில்கொண்டவண்ணலை* யிரவுந
ன்பகலும்விடாதென்றுமேத்துதன் மனம்வைம்மினோ* ௱௩௱

ஆ—(பரவி) அடர்வறுமமரர்களாலே ...யனாய், நிர...யாய், ...மாயியாயி
ருந்துவைத்து, ...னாய், ஸ்ரீ...
...னாய், ஸ்ரீ...னாய், ...
...யிருந்தவனை யிரவுநன்பகலும் விடாதென்று

இ— "..." என்கி
றபடி. * * * ௱௨௱

✻ மூன்றும்பாட்டு, ✻

பரவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...மென்று) ...ஞ்சிக்கிறார் (...
...யால்) ...மான ...த்தையருளிச்செ
ய்கிறார் (...யால்) குரவைகோத்தகுழகனை யெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ...யால்)
மணிவண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ
...னென்று) குடக்கூத்தனையென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (...யால்) இப்...

ப—பரவி - ...த்து, விடாமலென்றபடி. வானவர் - ஸூ
ரிகள், ஏத்தநின்றபரமனை, ...க்கும்படிநின்ற ...னை,
பரஞ்சோதியை - பரஞ்சோதியான, அலைகடல், ...
...த்திலே, அரவமேறி - ...' அமருந்துயில் - ...
...மானநித்ரையை, கொண்ட - ...த்தவனை, அண்ண
லை - ...யான, குரவை - ...வையிலே, கோத்தகுழகனை -
...னை, மணிவண்
ணனை - ...னை, முடிந்தாளலாம்படி ...னைவெ
ன்றபடி. குடக்கூத்தனை - ..., நல்லிரவுநன்பகலும், விடாதே -
...யாதே, என்றும் - ..., ஏத்துதல் - ...க்கையிலே,

மூ— வைம்மினும்மனத்தென்றியானுரைக்கின்றமாயவன்சீர்மை
யை* யெம்மனோர்களுரைப்பதென்னதுநிற்கநாடொறு
ம்வானவர்* தம்மையாளுமவனுநான்முகனுஞ்சடைமுடி

ஆ—மேத்துதன் மனம்வைம்மினோவென்கிறார். ॥௧॥

(வைம்மின்) இப்படி ஆஶ்ரயித்தாலவன் நம்மை விஷயீகரித்தருளுமோவென்னில்; ஸௌஶீல்யவானாய் ரக்ஷகனான

இ— ங்களாலேஸர்வாதாரத்திற்காட்டில்ஆயிக்யமானஸௌலப்யஞ்
சொல்லுகிறதென்று ஸங்க்ஷேபமபிப்ராயம். ॥௧॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

ஸ்ரீவல்லபரிகளைத்தும்படி நிற்பனென்றால் ஆகாரமா
வாதிகளைத்துவரென்று மிடஞ்சொல்லவேணுமோ? ஆதலாலிப்
பாட்டு வ்யாக்யானமென்றேவென்ன விதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லு
கைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ஸௌலப்ய
முண்டானாலும் ஸௌஶீல்யமுண்டோ? வென்றபடி. வைம்மினும்
மனத்தென்று யானுரைக்கின்றவென்கிற ஆசார்யாதித்தாலே யி
வெளாத்யம் வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்று கருத்து. ஆசௌ இவ்வநுகா
ரம் வ்யாக்யானமென்று மபிப்ராயம். வானவர்தம்மையாளுமெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஶீல்யேத்யாதி
யால்) வானவரையாளுகை ரக்ஷிக்கையாலே ஸௌஶீல்ய
மும், ஸமவஸ்திதியான வானவரைத்தாங்களாளப்பா
ர்க்கையாலே ரக்ஷகத்வமுமென்றுகருத்து. யதா, ஐஶ்வர்ய
னென்றுபேர்சொல்லாதே அவனுமென்கிறஸாமாந்யோக்தியாலே

ஈ—மனம்வைம்மினோ-மநஸ்ஸைவையுங்கோள். * ॥௪॥

நும்மனத்து - உங்களுடைய மநஸ்ஸிலே, வைம்மினென்று-
வையுங்கோளென்று, யானுரைக்கின்ற -நான்சொல்லுகிற, என்னா
லேசொல்லப்படுகிறவென்றபடி. மாயவன்சீர்மையை- ஆஶ்சர்யபூத
னுடைய ஸௌஶீல்யத்தை, எம்மனோர்கள் -ஸஜாதீயர், உ
ரைப்பதென் -சொல்லுகிறதேது, நான்சொன்னால் ஏகவாதிகள்
சொன்னாரென்பீர்களோ?யென்று கருத்து. அதுநிற்க-தத்திஷ்டது,
நாம்சொல்லுகைகிடக்கிடுவென்றபடி. வானவர்தம்மை - தேவதை
களை. ஆளுமவனும் - நியமிக்கிற அந்தஜநனும், நான்முகனும்

ரு— யண்ணலும்* செம்மையாலவன்பாதபங்கயஞ்சிந்தித்தேத்தித்திரிவரே ॥௪॥

திரிபுகாற்றேடகல்விசும்புதிணிந்தமண்கிடந்தகட* லெரியுந்தீயோடிருசுடர்தெய்வமற்றுமற்றுமுற்றுமாய்* கரிய

ஆ—ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும்கூடவொருதடையின்றியே ஸ்ருதியிக்கலாப்படி தன்திருவடிகளைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற வளவிறந்த நீர்மையுடையனாயிருந்தவன் ஸந்நிதியோஜநராய்க்கொண்டாஸ்ரயிக்குமவர்களைக் கைவிடுமோவென்கிறார். ॥௪॥

(திரியும்)ஸ்வஸங்கல்பாயத்தமான வாய்வாகாஸாதி ஸகலபதார்த்தங்களையும் ப்ரகாரபூத விஸாலஸ்வாதி ஸகலங்களையுமுடையனாய்

இ—ஸகிக்ஷாத்க்ருதம் விஸக்திதமென்று கருத்தாகவுமாம். இதுஸம்த்ருனுக்கு விஸேஷணமாயிருந்ததேயாகிலும், ப்ரஹ்மாருக்கும் ஸம்பந்தமென்றுகருத்தாலே க்ஷாத்ரானைவென்று வலஹாவவநந்ரயோகம் ஸுஸம்ப்ரூத்ரவாம். செம்மையாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவிதாதியால்) அவன்பாதபங்கயமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுருதிக்கலாம்படியித்யாதியால்) மாயவஃசீர்மை யென்கிறதினர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (அளவிறந்தவித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸந்நித்யாதியால்) * ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

ப்ரதிபாத்யத்தில் ஸாஸநாயிகாரணம் நியந்த்ருநியாம்யஸம்பந்தமென்று காட்டுகிறார் (ஸ்வஸங்கல்பாத்யாதியால்) ஸ்வஸங்கல்பாயத்தமானவென்றது - வாய்வாதிகளுக்கும் ப்ரகாரபூதாதி

ஸ—சடைமுடி அண்ணலும் ஸ்ஷ்டம், செம்மையால்-ருஜுத்வத்தாலே, தடையின்றிக்கேயென்றபடி. அவன்பாதபங்கயம் - தத்வாதிபம்ஸஜத்தை, நாடோறும் - தினந்தோறும், சிந்தித்தேத்தி - ஸ்ஷ்டம், திரிவரே — இதுதானேயாவித்தாய் நிற்பரே - ஆதலாலவன் ஸௌஸீல்யம் ப்ரஸித்தமன்றோ?வென்றபடி. * ॥௫॥

கரியமேனியன் - நீலமேகஸ்ரூபனான, செய்யதாமரைக்கண்ணனான, கண்ணன் — ஸாக்ஷாத்ஸ்ரூபனான, விண்ணோரிறை - ஸர்வேஸ்வரனான நாயகனான ஸரியும் — ஸாரூப்யமாகாநின்ற, பல் — பஹுவான, ஆக

மூ—மேனியன் செய்யதாமரைக்கண்ணன் கண்ணன் விண்ணோரி
றை* சுரியும்பல்கருங்குஞ்சியெங்கள் சுடர்முடியண்ணல்தோ
ற்றமே* ॥ ரு ॥

ஆ—ஸர்வேச்வரனாய், புண்டரீகாக்ஷனாய், நீலா
லகஸமாயமாநனாய், ஸேஷேஸேஷாஸந ஸைநேசப வ்ரு
ஷ்ணிப்ரம்ருதி நித்யஸூரிகளுக்கு ஸேஷியாநனாயிரு
ந்த வெம்பெருமானை நான் சரணம்பெற்றேனாகாதோவென்கிறார்॥

இ—கண்ணுக்கும் விசேஷணம். ஸகாரகம் - ஸம்ஸ்லேஷகம். திரியுங்
காற்று அகல்விசும்பு என்றிப்படி ஸர்வங்களுக்கும் ஸகாரகமா
யிருக்கையாலே விசிஷ்டமாக நிர்தேஷ்டமாகையாலே தத்விசேஷ
ணாநாவஸி தத்ஸ்வரூபநிரூபகம் விவக்ஷிதமென்றுகாட்டுகிறார்-
(ஸகாரகத்யாதியால்) ஸூக்ஷ்மம் காரியாயத்வமென்று
ஜ்ஞாநவாம். கருங்குஞ்சியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (நீலேத்யாதியால்)வாயாரா: - ஸாரா:, விண்ணோ
ரிறை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸேஷேத்யாதியால்) அண்ண
ல்தோற்ற மென்கிற பதத்தினர்த்தத்திலே பாட்டுக்குத் தா
த்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) நான்
சரணம்பெற்றேனென்று அவனுடைய ஸௌசீல்யத்தை ஸ்வீகரி

ப—லகா யெண்ணிக்கொள்ளும்படியான வென்றபடி. கருங்
குஞ்சி-நீலகுஞ்சிதகேசத்தையுடையனை, குஞ்சி-கேசபந்தம்,
சுடர்முடி - தேஜோமயகிரீடனை, எங்களண்ணல் தோற்றம்-
ஸௌசீல்யாதியுடைய ஆகாரமானது, ஸௌசீல்யாதியோக்யமான
ஸ்வீயஜ்ஞாநமானதென்றபடி. திரியுங்காற்றோடு - ஸஞ்சாரசீலமா
னவாயுவோடே, அகல்விசும்பு- விசாலமான ஆகாசமும், திணிந்தமண்-
கடினமாக ஸ்ருஷ்டியும், கிடந்தகடல்- ஏகதேசஸ்திரமான
ஸமுத்ரமும், "ஸ்வேவோதயஸ்மாதஸமிவர்த்ததி" இத்யாதியிற்படி
பே ஷயர்ஜெயதிக்கு திபாதேயிருந்த ஸமுத்ரமுமென்றபடி.
எரியுந்தீயோடு - ஜ்வலநசீலமான அக்னியோடே, இருசுடர்-இரண்டு
தேஜஸ்ஸுக்களும், உதித்த ஸூர்யசந்த்ரருமென்றபடி. தெய்வம் - தேவ
ஜாதியும், மற்றும் - ஸந்தஷ்டரும், மற்றும் - தியக்ஸ்தாவரமும்
முற்றுமாய் - உக்தமான க்ருத்ஸ்நமுமாயிருக்கிறது; தம்முடைய

மூ—தோற்றக்கேடவையில்லவனுடையா னவனொருமூர்த்தியா ய்ச்* சிற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப்புகநின்றசெங்க

ஆ—(தோற்றம்) ஜந்மமரணாதிஷ்டிரமேஷ ரஹாஸ்ய ஷ்டனாய், ஜ நமரணாதிதோஷயுக்த உரூ ஸமஸ்தங்களுக்கு நியந்தாவாய், ஜூஷு யுக்தநாஷிஹவேஷ ஸ விஷ்டதனாய், ஹிரண்ய விஷயதிரவயிக

இ—க்கிறுரென்று ஸம்மதியும்ஸ ஷிமெக. * ||ருக||

✻ அரும்பாட்டு. ✻

தோற்றக்கேடவை யில்லவ னென்கிறதை யுரைக்கிறுர் (ஜ ந்நாதிகளால்) ஆனல் உடையானென்றதுவ்யாஹத மன்றேவெ ன்ன வதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஜந்நாதிகளால்) விஹவிஷமீரஅராஜஜந்மாதிகளும் சொல்லுகிறதென்றுகருத்து. ஒ ருமூர்த்தியாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஜூ ஷயேத்யாதிகளால்) ஒருமூர்த்தியென்று யோகவிலக்ஷணமும் சொல்லுகையாலும் சிறறத்தோடென்கிற கோபரூபவஷிம த்தாலும் மூர்த்திரூபம் ந்ருஸிம்ஹவிக்ரஹமென்றுகருத்து. சிற்றத்தோடித்யாதி நின்றஉத்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறுர்(ஹிரண்ய த்யாதிகளால்)செங்கண்மாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்

ப—ஆநந்தாநுகூலமாதிபரீரகனுவெம்பெருமானைநி ரூபணமாக விஷயீகரியாநின்றதென்கிறவிவ்வஸ்ராஹிவ்யாயத்தா லே - எங்கள், அண்ணல்தோற்றம் திரியும்காற்றுமுதலானகூக ஸ்முமாயிருக்கிறதென்றுஉவகரித்தபடி. "ஜயராஷ்தவாரங்ஸம் ஸமாஸ:" "ஓயஹிமிமிதாஸயா:" என்கிற ஶ்லோகங்களைப் போலே இப்பாட்டென்றுகண்டுகொள்வது. * ||ருக||

தோற்றக்கேடவை- ஜநநாஸங்களாகிற அஶ்வதோஷங்களை, தோற்றம் - ஆவிஷ்காவம், ஜநமென்றபடி. கேடு - நாஸம், இல் லவன் - இல்லாதவன், உடையான் - தோற்றக்கேடுகளையுடையவன், அவன் - அப்படிப்பட்டவன், ஒருமூர்த்தியாய் - யோகவிலக்ஷண விக்ரஹனாய், ந்ருஸிம்ஹ ரூபனாயென்றபடி.சிற்றத்தோடு-கோ பத்தோடேயிருக்கச்செய்தே, அருள்பெற்றவன் - க்ருபாவிஷய மானவன் ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானென்றபடி. அடிக்கீழ்புக-தன் ஸ்ரீபா தஸமீபத்தைக்கிட்டும்படி, நின்ற - ஸாந்நித்யம்பண்ணிநின்ற, செங்கண் -

மூ— ண்மால்* நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலியுறலாகின்றவெம்
வானவ* ரேற்றையேயன்றிமற்றொருவரையானிலேனெ
ழுமைக்குமே* ||சு||

ஆ— சௌர்யத்தினாலே அசேஷஜநபயாவஹனாயிருக்கச்செய்தே ஆஸ்ரிதனான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வான் கூசாதே சென்று திருவடிகளின்கீழே புகலாம்படி ஸுலபனுமாய், ஸம்ஸ்லேஷஜநித நிரதிசயப்ரீதியாலே ஆதாரவானாயுமிருந்த வெம்பெருமான் அயர்வறுமமரர்களுடைய ஸகலகரணங்களுக்கும் போக்யனாப்போலே என்னுடைய ஸகலகரணங்களுக்கும் போக்யமானான்; இனி யாத்ருச்சிகமாக வேனல்லதெனக்கு மற்றொரு ப்ராப்யமில்லையென்கிறார். * * ||சு||

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸ்லேஷத்யாதியால்) வானவரேற்றையென்றது ஊர்ஜிதாஸ்ரயமென்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) ஸகலகரணங்களுக்கும் போக்யமென்றது நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலி யுறலாகின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம். என்னுடையவென்று கரணங்களை விசேஷித்தது எம்பெருமான் என்றதற்குத் தாத்பர்யம். எழுமைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாத்ருச்சிகமாகவென்று) மற்றொருவரையானிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) அநந்யப்ராப்யனான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு கோராபத்ஸமயத்திலும் ஸுலபனாயிருந்தபடியைக்கண்டு நானும் அநந்யப்ராப்யனானேன் ஆதலால், அவன் ஸாத்யஸாதநனுமவனேயனு

ப— ஸௌலப்யத்தாலே ஆராதனெந்தனான, மால் - வ்யாமோஹன் ஸுஹ்ருத்விஷயத்திலென்று கருத்து. நாற்றத்தோற்றவித்யாதிக்கு அர்த்தம்: நாற்றம் - கந்தம், தோற்றம் - ரூபம், சுவை - ரஸம், ஒலி - சப்தம், உறல் - ஸ்பர்சம், ஆகின்ற - இவையெல்லாமாய் நின்றவனான, ஸகலேந்த்ரியங்களுக்கும் போக்யனானவென்றபடி. எம்வானவரேற்றையேயன்றி - ஸ்வாதீனரான நித்யஸூரிநிர்வாஹகனையொழிய, எழுமைக்கும் - ஸகலஜந்மங்களிலும், யான் - நான், மற்றொருவரையிலேன் - அந்யரையுடையேனல்லேன், அந்யப்ராப்யமுடையேனல்லேன்றபடி. ||சு||

௭—எழுமைக்குமெனதாவிக்கின்னமுதத்தினையெனதாருயிர்*
கெழுமியகதிர்ச்சோதியை மணிவண்ணனைக் குடக்கூத்தனை*
விழுமியவமரர் முனிவர்விழுங்குங் கன்னற்கனியினைத்*

ஆ—(எழுமைக்கும்) எற்றைக்குமெனக்கு உபகாரகனுமாய் ஸகலஸ்ரேஷ்டமான ஸௌந்தர்யத்தையுடையனாய் ஸமாராதனத்தை யுடையனாய், விழுமியவமரர் முனிவர்விழுங்குங் கன்னற்கனியாயிருந்துவைத்தெனக்குஸுலபனுமாய் பக்தியோகாஸாதிஸ்வபாவமுடையனாயிருந்தவெம்பெருமானை அரியனென்றுகூசாதே தொழுங்கோள்

இ— மென்றிருக்கில் நீங்களுமநாயாஸேந கைங்கர்யமாகுங்கோளென்று காருணிகரமன்றருளிச்செய்கிறார். இந்தாலெல்லாமதியுமாயிற்று. ||௬||

✳ எழாம்பாட்டு. ✳

எழுமைக்கு மெனதாவிக்கின்னமுதத்தினை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எற்றைக்குமித்யாதியால்) எற்றைக்கும் - ஸர்வகாலத்திலும், எனதாருயிர் கெழுமியகதிர்ச்சோதியை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்ரேஷ்டேத்யாதியால்) மணிவண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) தூயமனத்தராயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அரியனித்யாதியால்) இத்தாலெழுச்சொன்ன ஸௌலப்யத்துக்கு ஸமமாக கூசாமையை விதிக்கிறாரென்று ஸமதியும்பரிவிமிர்க. இறையுநில்லா துயரங்களேயெ

ப—எழுமைக்கும் - ஸர்வதா. எனதாவிக்கும் - ஜீவாத்மாவுக்கு, இன்னமுதத்தினை - ஸாநுபவயோக்யமான, இதுகுடக்கூத்தனுக்கு விசேஷணம். எனது - ஜீவமான, ஜீவஸாதாரணமானவென்றபடி. ஆருயிர் - த்ருடமானவாத்மாவோடே, விஷயாந்தராஸக்தமானவாத்மாவோடேயென்றபடி. கெழுமிய - ஸம்ஸ்லிஷ்டனை கெழுமுகை - சேருகை, கதிர்ச்சோதியை - கிரணரூபஜ்யோதிஸ்ஸான, உஜ்ஜ்வலஸ்வரூபனென்றபடி. விழுமிய - மஹாநீயரான, அமரர் - நித்யஸூரிகள், முனிவர் - முமுக்ஷுக்கள், விழுங்கும் - அநுபவிக்கிறவென்றபடி. கன்னற்க னியினை - மாதுர்யமான, கனிரஸமான் கல் அது போலும். மணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை - ஸர்வம். தூயமனத்தராய்-

மூ—தொழுமின்றூயமனத்தராயிறையுநில்லா துயரங்களே* ॥எ॥
துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாயவையல்லனாய்* யுயர்நி
ன்றதோர்சோதியாயுலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை* யயர

ஆ—தொழ உங்களுடைய ஸமஸ்த து:க்கங்களும் போமென்கிறார். ॥
(துயரமேதரு) ஸ்வாதீந புண்ய பாப ஸாதநனாய், ஸு
கது:க்கஸ்வரூபனாய், நிரவதிக தேஜோவிசிஷ்டனாய், ஸகலலோக
ரக்ஷகனாய், ஸ்வாச்ரிதஜநங்களை யமகிங்கரர் வாயில்புகாதபடி யவர்
களை ரக்ஷித்தருளும் ஸ்வபாவனாய், அவர்களோடு ஆதரமாக ஸம்
ச்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்த தயரதற்கு மகன்றன்னையன்றிம

இ—ன்கிறதை விவரிக்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால்) ॥எ॥

எட்டாம்பாட்டு.

துன்பவின்பவினைகளாயென்கிற ஸுகது:க்கஹேதுத்வத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதீநேத்யாதியால்) அவையல்ல
னென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸுகது:கஸ்வரூபனென்று) அயர்வா
ங்கு நமன்றமர்க்கருநஞ்சினை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்வாச்ரிதேத்யாதியால்) அச்சுதன்றன்னை யென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடித்யாதியால்)

ஶு—ஶுத்தமநஸராய், ஸகலது:க்கஸம்ஹாரகஹேதுமநஸராயென்
றபடி. தொழுமின் - தொழுங்கோள், துயரங்கள் - து:க்கங்கள்,
இறையும் - லேசத்தும், நில்லா - நதிஷ்டந்தி. * ॥எ
துயரமேதரு - து:க்கைகதாநசீலங்களான, துன்பவின்ப
வினைகளாய் - து:க்கஸுகஹேதுகர்மங்களாய், புண்யபாப
ங்களாயென்றபடி. துன்பம்-து:க்கம், இன்பம்- ஸுகம், வினை-
கர்மம், புண்யமும் து:க்கஹேதுக்களாகையாலே து:க்கைக
ஹேதுக்களாயிறே. அவையல்லனாய் - அந்த புண்யபாபரஹிதனாய்,
உயர்நின்றது - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாயிருந்த, ஓர்சோதியாய் - விலக்ஷ
ணஜ்யோதிஸ்ஸாய், ஸூர்யஸஹஸ்ரஸம தேஜோவிசிஷ்டனாய்
என்றபடி. உலகேழுமுண்டுமிழ்ந்தான்றன்னை - லோகஸமஸ்தங்களை
யுமுண்டுமிழ்ந்தவனையென்றபடி. அயர-ஸோஹிக்கும்படி, வெதநர்
த்தநிக்கும்படி. வாங்கு-ப்ராணனைவாங்குமவனான, தர்ம்ப்ராண

மூ—வாங்குநமன்றமர்க்கருநஞ்சினையச்சுதன்றன்னைத்* தயரதற்
குமகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன்றஞ்சமாகவே* ॥அ॥

ஆ—ற்றிலேன்றஞ்சமாக நீங்களுமாச்ரயிங்கோளென்கிறார். ॥அ॥ (தஞ்சமாகிய) எம்பெருமான் திருவவதாரம்பண்ணி ஸாதுஜனங்களைப் ரக்ஷித்தருளுகிற காலத்தில் உதவப்பெற்றிலோம் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யெழுந்தருளியிருக்குமிருப்பு நமக்கு ஸௌலபமன்று, ஆனபின்பு அங்கனே யவனை யாச்ரயிக்கும்படியென்னில்;

இ—பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களும் த்யாஜ்யபால்) ஸௌலப்யத்தையும் கீழே ராமக்ருஷ்ண ந்ருஸிம்ஹாத்யவதாரங்களைச் சொல்லியவைத்தில்தான் தஞ்சமாகப்பற்றினது ராமாவதாரமென்று ஸூசிதத்தைச் சொல்லுகிறாரென்று திருவுள்ளம். இத்தாலே ஸம்மதியுமாய்த்து. இப்படியே பூர்வாசார்யர்களெல்லாரும் சில வேதிகங்களும் சொல்லிக்கொண்டு நிர்வஹித்தார்கள். * * * ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

ராமாவதாரமே ஆச்ரயணீயமென்று நிர்தாரணம்பண்ணி யநந்தரமே நெஞ்சினால்நினைப்பான் யவனவனாகுமென்று நெஞ்சாலே நினைத்த ரூபமெல்லா மாச்ரயணீயமென்கை விரோதமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானிச்சையால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாலல்லது ஸோபாச்ரயணம் ஸாகாரமன்றென்று ஸாமகாந்யாயம். ஆழ்வாரைப்போலே யெங்களுக்கு யோக்யதையுமில்லையேயென்று காட்டிக்கொள்ளுகை. ஸமாதித்த காலத்தில் உதவப்பெற்றிலோமென்று சோகிப்பார்க்குச் சொல்லுகிறாரென்றதாய்த்து. ஆனால் மந்த்ரயோஜனான விவர்களைக் குறித்து நினைத்ததெல்லா மாச்ரயணீயமென்னக்கூடுமோ? ப்ருசிவா

ப—ஸம்ஸாரிகளானவென்றபடி. நமன்றமர்க்கு - யமபடர்க்கும், நமன் - யமன், தமர் - ப்ருத்யர், அருநஞ்சினை - து:ஸஹமான விஷமான, யமபடநிரஸகனானவென்றபடி. அச்சுதன்றன்னை - அச்யுதனை, தயரதற்குமகன்றன்னையன்றி - தசரதனுக்கு புத்ரனானவனைத்தவிர, மற்று - அந்யத்தை, தஞ்சமாகவிலேன் - ரக்ஷகமாகவுடையேனல்லேன். * * * ॥அ॥

மூ—தஞ்சமாகியதந்தைதாயொடுதானுமாயவையல்லனாய்* யெஞ்ச
லிலமரர்குலமுதல்மூவர்தம்முள்ளுமாதியை* யஞ்சிநீருலக
த்துள்ளீர்களவனிவனென்றுகூழேன்மின்*

ஆ—ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களுக்கும் ப்ரபுவாய், காரணபூதனு
மாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஆஶ்ரிதர்க்குஸுலபனாவதரித்த
னாய் ரக்ஷகனும் பிதாவுமாய் மாதாவுமாய் தானுமாய் மற்றுமெல்
லாருமாயிருக்கிற வெம்பெருமானையுகந்தருளப்பண்ணியாஶ்ரயிப்பது

இ—"ஸாநமைவம்ஜ" என்கிறதில்லையோ? வென்ன பாட்டை ஸர்வா
வதாரஸாரமாக வுரைக்கக்கோலி மூவர்தம் முள்ளுமென்கி
றதையுரைக்கிறார் (ஸஹேதுகமாயால்) ஆதியென்கிறதை யுரை
க்கிறார் (காரணத்வாதியால்) எஞ்சலிலமரர்குலமுதலென்கிற
தையுரைக்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) அவையல்லனாயென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்)
"ஸர்வதாஸர்வபூதேஷு ஸம்ஸ்திதோஹம்" என்கிறவையுமாயென்
றபடி. த்ருதீயபாதத்திலபிப்ரேதமான ஸ்வரூபத்தை யருளிச்
செய்கிறார் (உகந்தருளாவித்யாதியால்) உகந்தருளப்பண்ணியென்

ஈ—தஞ்சமாகிய - ரக்ஷகராயிருக்கிற, தந்தைதாயொடு - பி
தாமாதாக்களோடே, தானுமாய் - ஈதாவிதாக்களுமாய்தானு
மாய் என்றபடி. ஹிதகாரியும் ப்ரியகாரியுமாய் ஒருவன்தான் த
னக்குச்செய்யும நன்மையைச்செய்யுமவனாய யென்றபடி. அவைய
ல்லனாய் - தத்விலக்ஷணனுமாய், எஞ்சலில் - ஸங்கோசர
ஹிதமான, ஜ்ஞாநாதிஸங்கோசரஹிதமானவென்றபடி. எஞ்ச
ல் - ஸங்கோசம், அமரர் - நித்யர்களுடைய, குலமுதல் - கார
ணநிர்வாஹகனை, குலம் - ஸமூஹம், மூவர்தம்முள்ளும் - மூ
வருள்ளுகிற, ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களாலே த்யாநிக்கப்படுகிறவெ
ன்றபடி. உள்ளுகை - த்யாநிக்கை, ஆதியை - காரணபூத
னை, குறித்து - உத்திஶ்ய. உலகத்துள்ளீர்கள் - லௌகிகரான
நீங்கள், அஞ்சி - பரத்வத்தைக்கண்டு பயப்பட்டு, அவன் - அ
ந்த ஸௌலப்யகாஷ்டாவிஶிஷ்டனானவன், இது ஸௌலப்யம். இ
வன் - ஸௌலப்யவிஶிஷ்ட பரத்வவிஶிஷ்டன், இது காகா
க்ஷம், ஸௌலப்யகாஷ்டாவிஶிஷ்டனானவனே யென்றபடி. என்று

மூ—நெஞ்சினால் நினைப்பான் யவன் அவனாகும் நீள்கடல்வண்ணனே *

ஆ— நாமவனுக்கொரு ரூபத்தை ஸங்கல்பித்தால் அது அவனுக்கு ரூபமாமோ? ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் யாதொரு ரூபத்தை யுடையனாய்க்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிறான்? அதுவன்றோ? அவனுக்கு ரூபமென்னில், அங்ஙனிருக்கத்துள்ளீர்களிப்படி ஸம்ஶயிக்கவேண்டா, யாதொன்றையவனுக்கு ரூபமாக நினைத்தீர்கோள் அத்தையேயவன் திவ்யரூபமாகக்கொண்டருளுமென்கிறார்.

இ— திருவுள்ளக்லேசப்பண்ணியென்றபடி. அவனிவனென்று கூழேன்மினென்றது ஸஸந்தேஹக்லேசய மன்றோ? வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (நாமித்யாதியால்) ஒரு ரூபத்தை யென்றது ஆக்ருதிவிசேஷத்தையென்றபடி. ரூபமோ வென்னுமளவாலே இவன் ஸம்ஶயமும் ஸூசிதம். எங்ஙனேயென்னில்; ஸம்ஶயஹேதுவிலே காணலாம். இவனென்றது காகாஸுரனென்றதாயிற்று. ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிடான வஸதிகாவாக்யஶேஷத்தாலே அவன் ஸம்ஶயமும் ஸூசிதம். அதுவும் மேலே காணலாம். கூழேன்மினென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸம்ஶயிக்கவேண்டாமென்று) நெஞ்சினால் நினைப்பான் யவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (யாதொன்றையித்யாதியால்) யாதொன்றையென்றது - ஸாலக்ராமாதி பிம்பங்களில் யாதொன்றையென்றபடி. 'க்ஷேத்ராத்ரௌ ஸ்ரீசைலே ஸாலக்ராமாதிஷு' இத்யாதிவசனமநுஸந்தேயம். அவனாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதியால்) திவ்யரூபமாகவென்றது - திவ்யரூபவத் ஸ்வஸ்வரூப ஸமரூபமாகவென்றபடி. 'பிம்பாக்ருத்யாத்மநா பிம்பே' ஸர்வாத்மா ஸாந்நித்யாஸ்து" இத்யாதிவசநம். ॥ ௯ ॥

ப— கூழேன்மின் - இப்படி ஸம்ஶயியாதே கொள்ளுங்கோள், கூழ்ப்பு - ஸம்ஶயம், நீள்கடல்வண்ணன் - விலக்ஷண ஸ்வபாவன், கம்பீர ஸ்வபாவனென்றபடி. யவன் - யாதொரு ரூபாக, நெஞ்சினால் நினைப்பான் - உங்களுடைய மனஸ்ஸாலே நினைக்கப்பட்டான், திருவுள்ளக்கருத்திலே ஆராதிக்கப்பட்டானென்றபடி. அவனாகும் - அந்த விசிஷ்டனாவன். ॥ ௯ ॥

மூ— கடல்வண்ணன் கண்ணன் விண்ணவர் கருமாணிக்கமெனதா
ருயிர்* படவரவினணைக்கிடந்த பரஞ்சுடர் பண்டு நூற்றுவ*
ரடவரும்படைமங்க வைவர்கட்காகி வெஞ்சமத்தன்று தேர்*
....

ஆ—(கடல்வண்ணன்) ஸர்வேச்வரனான க்ருஷ்ணனாய், அயர்வறும
மரர்களுக்கு ஸ்வாமியாய், நாகபர்யங்கசாயியாயிருந்துவைத்து
[illegible] எனக்கு ப்ராணனாய் து
ர்யோதநாதிகள் ஸபரிவாரமாக நசிக்கும்படி பாண்டவர்க
....

பத்தாம்பாட்டு.

இ—கடல்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஸ
ர்வேச்வரேத்யாதியால்) கருமாணிக்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார்(ஸ்வாமியாயென்று) படவரவினணைக்கிடந்த
என்கிறதை உரைக்கிறார் (நாகபர்யங்காதியால்) கண்ணன் என்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதபக்ஷேத்யாதியால்)
எனதாருயிரென்கிறதையுரைக்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) ப்ரா
ணனென்றது — ஜீவகனென்றபடி. நூற்றுவரென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (துர்யோதநாதியென்று) படைமங்கவென்கிற
தை யுரைக்கிறார் (ஸபரிவாரமித்யாதியால்) ஐவர்கட்காகியெ
ன்கிறதை யுரைக்கிறார் (பாண்டவர்களுக்காகவென்று) தேர்கட
....

பத— கடல்வண்ணன் - ஸர்வேச்வரனான, விண்ணவர்கரு
மாணிக்கம் - ஸூரிகளுக்கு நிரதிசயமான, ஸ்வாமியான என்
றபடி. படவரவு - பணாஸஹிதமான நாகம், ஸஹஸ்ரபணத்தா
லே விகஸிதமான நாகமென்றபடி. அரவினணை - நாக
சயனத்தின்மேலே, கிடந்த - சயித்தவனாய், பரஞ்சுடர் - ரஜதகிரி
யின்மேலே மரகதகிரிபோலே அதிசயித தேஜஸ்ஸானவனாய், எனதா
ருயிர் - மதீயப்ராணனான, பண்டு - பூர்வகாலத்திலே, நூற்
றுவர் - சதஸங்க்யர், துர்யோதநாதிகளென்றபடி. அடவரும் -
ஸம்ஹரிக்கவருகிற, அடுகை - ஸம்ஹரிக்கை, படை - ஸேனை,
நூற்றுவரும் தத்ஸேனையுமென்றபடி. மங்க - நசிக்
கும்படி, ஐவர்கட்காகி - பஞ்சபாண்டவர்க்கு சேஷபூதனாய்,
வெஞ்சமத்து - உக்ரமான ஸமரத்திலே, அன்று - அந்த ஸமய

மூ— கடவியபெருமான்கனைகழல் காண்பதென்றுகொல் கண்களே* ॥ம॥

கண்கள்காண்டற்கரியனுப் கருத்துக்குநன்றுமெளியனுப்*

ஆ— ளுக்காக ஸாஶ்ரயஸ்வீகரணம்பிருந்த வெம்பெருமா னுடைய திருவடிகளையன்றே? வெனனுடைய கரணங்கள்காண் பதென்கிறுர். * * * * * ।ம॥

(கண்கள்) அயர்வறுமமரர்களுக்கருள் செய்யுமாப்போலே

இ—வியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஸாமாந்ய ஐதிஹ்யியால்) கண்களென்றது உபலக்ஷணமென்கிறுர் (கரணங்களென்று) இனிமேல் முடியானிலே ஸகலகரணங்களுமுக்கணிக்கிறவென்று ஆழ்வார் தாமே விவரிக்கையாலே இது உபலக்ஷணமாகவேணுமென்று கருத்து. காண்பது - அநுபவிப்பது, வ்யக்தமான ஸம்ஸ்காரஷேஷமும் நிவ்ருத்தமாய்க்கையொழிந்தவாறே பரவி வானவரென்கிறபாட்டிலே ஸூஸுக்ஷமான க்ருஷ்ணத்தத்தை ஸரித்து அவன்திருவடிகளை அநுபவிக்க வாசைப்படுகிறுரென்று ஸம்பந்தியமிவெந்தெதெ. ரஜஸஜ நத்தத ஸவிஸாதமாகக் கீழேசொல்லி இங்கே க்ருஷ்ணை யாசைப்படுகைகூடுமோ? வென்னில்; உக்ஷாகாவாஸ்ய ஈஶ்வராஸ்யாதிகளிலே வெளிக்கையோக்யமல்லாமையாலே பெருமானுடைய ஸௌரீஸ்வரூபம் ஸர்வ்வ நவரியாஹத்தைப் பெறமட்டாதே கிடந்தாப்போலன்றிக்கே ஈஶ்வராஸ்யாதிகள் செய்யப்பெற்றவததலே க்ருஷ்ணையாசைப்படுகிறுரென்பார்கள். ।ம॥

✳ நிகமனம். ✳

வானவரீசனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர்(அயர்

ஶ— யிலேஷத்தை யநுபவிக்கப்பிறந்த ஸாம்யரஸிகளுடைய காலத்திலே, தேர்கடவியபெருமான் - ஸஜ்ஜநாயத்தை நடத்தின ஸாதியுடைய, கணைகழல் - யுநிக்கிறவணங்களை, வீரகட்டுகத்தாலே யுநிக்கிறவென்றபடி. கண்கள் - இந்த்ரியங்கள், என்றுகொல்காண்பது - ஸதா, ॥ம॥

கருத்துக்கு- இஙஸக்கு, நன்றும்- ஸமக்காக, எளியனுப் -

மூ— மண்கொள்ஞாலத்துயிர்க்கெல்லாமருள்செய்யும் வானவரீசனைப்* பண்கொள் சோலை வழுதிநாடன் குருகைக்கோன் சடகோபன்சொல்* பண்கொளாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தராகக் கூடியபயிலுமினே* ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸர்வேச்வரனான ஸர்வேச்வரன் ஸகலருக்குமருள்செய்யும்ஸ்வபாவனா யிருந்துவைத்து என்னுடையகருத்துக்கு நன்றுமெளியனாய் என் கண்கள் காண்டற்கரியனாயிருந்த வெம்பெருமான்விஷயமான வித் திருவாய்மொழி வல்லார் ஸ்ரீவைஷ்ணவராவர், இத்தைச்சொல்லுங் கோளென்கிறார். * * * * ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— (வாதிகேஸரிஜீயர்) மண்கொளிஜீயர்க்குத தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (வாதிகேஸரிஜீயர்) பத்தராகக்கூடுமென்கிற தையுரைக்கிறார் (வைஷ்ணவரென்று) பயிலுமினேயென்கி றதையுரைக்கிறார் (இந்தைபிஜீயர்) ||௧௧||

ஸ— வானவனாய்,கண்கள்காண்டற்கு - பெருங்காலகாண் கைக்கு, அரியனாய் - ஸகலமலாதவனாய், மண்கொள்ஞாலத்து - ஸ்தாவரமான லோகத்திலே, ஸ்ருஷ்டியிலென்றபடி. உயிர்க் கெல்லாம் - ஆத்மாக்களுக்கெல்லாம், அருள்செய்யும் - க்ருபை பண்ணும் ஸ்வபாவனை ஸர்வாத்மவைகருத்து. வானவரீசனை, நித்யஸூரிகள்க்கு சேஷி: பண்கொள்சோலை - மாதுர்ய கோஷ்டநலமான, ஸ்ரீமாநகரிலுள்ள. வழுதிநாடன் - வழுதிவளநாட்டையுடையரான, குருகைக்கோன் - காரிகாரியபதி, சடகோபன்சொல் - சடகோபனுடைய சொல்லான, பண்கொளாயிரத்து - மாதுர்யமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப் பத்தால் - இந்தபத்தாலே, பத்தராகக்கூடும் - ஸர்வராவையடிக் கும், பயிலுமினே - அப்யஸியுங்கோள். ||௧௨||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ருதீயாவநிஷ்கர்ஷாநுஸந்தாநம்.

(செய்யதாமரைக்கண்ணனாய்)

பத்மாக்ஷம் பாபஹந்த்ரு நிருபமஸுராதீஶவந்த்யாங்க்ரி

ஸ்ரீவத்ஸம் தத்தாத்ருக்ஷ ஜலதஶ்ரீ ஸாம்யஜி கசகோடீரம்

ஸாமாக்ருத்யாவதாரம் । ஶாஶ்வதாஸ்வாத்யஸாரம்

பரமபதநீம் ஸக்தசித்த்யுத்தமார்த்ரம் நீரோதாஸ்வாதிஷ்ட

வ்ருத்திம் ஸமித நாதேஷு ஜ்ஞேத்யாவர்ண நாதஜ: ॥ ௩௬ ॥

(பத்மாக்ஷம்) செய்யதாமரைக்கண்ணனாய் - அப்போதலர்ந்த செவ்வித்தாமரைப்பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண்களையுடையதுமாய், (பாபஹந்த்ரு) பாவநாசனை - பாபங்களையெல்லாம்போக்கவற்றாய், (நிருபமம்) மாசிலவண்ணனை - நிகரில்லாத நீலரத்நத்தினுடைய நிறத்தையுடையதுமாய், (சுராதீஶவந்த்யாங்க்ரி) வானவர்தம்மையாளுமிறை - தேவாதிபதிகளான ப்ரஹ்மாதிகளாலே விஜ்ஞாபிக்கப்படுகிற திருவடிகளையுடையதுமாய், (தத்தாத்ருக்ஷ ஜலதஶ்ரீஸாம்யஜி கசகோடீரம்) கரியபுல்கருங்குஞ்சியெங்கள் சுடர்முடியண்ணல் - அழகிய திருக்குழலின் ஶோபையோடேசேர்ந்த திருவபிஷேகத்தையுடையதுமாய், (ஸாமாக்ருத்யாவதாரம்) சிற்றந்தொடநாள்பெற்றவனடிக்கீழ்ப்புகநின்றசெங்கண்மால் - ஹிரண்யன்பக்கல்சீற்றமெல்லாநிற்கச்செய்தே ஸஹஜரான ப்ரஹ்லாதர்வந்து கிட்டலாம்படியான திருவடிகளையுடையதுமாய், (ஶாஶ்வதாஸ்வாத்யஸாரம்) விரும்பியமரர்முனிவர் விழுங்கும் கன்னற்கனியினை - வைகுந்தத்தமரராலும முனிவராலும் கன்னல்போலும் கனிபோலு மநுபவிக்கப்படுவதுமாய், (பரமபதநீம்) அபரவாங்கு நமன்றமர்க்கருநஞ்சினை - அறிவுகெடும்படி சுக்ருஷ்வாமெயைப்பண்ணும் யமபடர்கள் கிட்டவரும்படி அவர்களுக்குநஞ்சுமாய், (ஸக்தசித்த்யுத்தமார்த்ரம்) நெஞ்சினால்நினைப்பான் யவனவனாகும் - ஆஶ்ரிதர் நெஞ்சிலே பாவித்தபடியே ஸ்வரூபமாய், (நீரோதாஸ்வாதிஷ்டவ்ருத்திம்) கடல்வண்ணனின் த்ராதி - நித்யஸூரிகளுக்கு போக்யமாய்த்திருப்பாற்கடலிலே கணவளர்ந்தருளியும், தாமயோத்யாதிகள் நாடுபெரும தங்கள்

௧௧— தா.— ஸேனையோடே நலிக்கும்படி பாண்டவர்களுக்குத்தே ரை நடத்தியருளியும், இப்படி நிர்ஹேதுகமான ஔதார்ய வ்யாபாரத் தையுடையதுமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையவனான ஸர்வ தாரஸாரஹனை எம்பெருமானை "செய்யதாமரைக்கண்ணன்" என்கிற ஶப்தத்திலே ஆழ்வார் தெளியவருளிச்செய்தாரென்கிறார்.॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(பயிலுஞ்சுடரொளி) இப்படி எம்பெருமானுடைய நிரவதி கல்யாணரூப ஸௌலப்யஜநித நிரவதிகப்ரீ தியாலே ஸர்வசேஷித்வகாஷ்டாரூப பாகவதசேஷத்வைக ரஸராய் அந்த பாகவதசேஷத்வம் தமக்கு ப்ராப்யமென்கிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான பரத்வஸௌலப்யம் நிவ்ருத்தமானபின்பு ஒழிவில்காலமெல்லாமென்று ப்ரார்த்தித்தப டியே இன்னும் ஸர்வேஶ்வரகைங்கர்யம்பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க அத்தைவிட்டுச் சிலரைத்தமக்கு ஸ்வாமிகளாக சொல்லத்துடங்கு கை ஸங்கதமன்றோ? தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே என்றிருக்கிற இவர்க்கு அந்யஶேஷத்வம் விருத்தமன்றோவென் னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படிப்ப்ரவ்ருத்தியால்) இங்கே பாகவதஶே ஷத்வம் பாரமைகாந்திகம். ஸ்வரூபப்ராப்தமான ஸர்வஶேஷித்வாதிஶ யத்திலே ஈடுபட்டு இவனுடைய தாஸதாஸர்க்கும் தாஸனானே னென்றநுஸந்தித்தகை ஸாக்ஷாத். "ஸ்ரீஸ்ரீஶுக்ரஸக்ஷ்மீஶ்ரீ தி ரஸ்யபிகாஸிகேஷு, ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்" என்கிற ஸர்வஜ்ஞ ஸ்வாயத்தைப்பார்த்தால் இப்பாகவதசேஷத்வம் ஸர்வசேஷித்வ காஷ்டாரூபமாகையாலே தனக்கேயாகவென்றிவர் ப்ரார்த்தித்த தப்ராப்யத்தில் ஸாரமாகையாலே விரோதமுமில்லையென்று கருத்து. இத்தால் அதிஶயஸ்வரூப அநுபவமென்கிற ஸங்கதி

பா— பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியைப்பங்கயக்கண்ணனைப்* பயிலவினியநம்பாற்கடற்சேர்ந்த பரமனைப்* பயிலுந்திருவுடையார்யவரேலுமவர்கண்டீர்* பயிலும்பிறப்பிடைதோறெம்

அ— பிராட்டியுடைய ஜந்மஸித்தியாகையாலே திருப்பாற்கடலைத் தனக்கு வாஸஸ்தாநமாக உடையனாய் ஸர்வஜநஸுலபனையும் ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையும், நிரதிஶயதீப்தியுக்தனாய், திவ்யாத்மஸ்வரூபனாய் பங்கயக்கண்ணனையிருந்த வெம்பெருமானுடைய ஜ்ஞாநஸம்ஸ்லேஷதஶாதிஸ்வாநுபவத்தை யுடையார் ஆரேனுமாகிலும் அவர்கிடீர் நமக்குஸ்வாமிகள் என்கிறார். ௧

இ— இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்க்ரஹமென்றதாயிற்று. *

✳ முதற்பாட்டு ✳

ஸௌஹார்த்தத்திலே ஈடுபட்டுப்பேசுகிறானென்னுமிடம் தோற்றுகைக்காக ஸ்ரீய:பதி பாற்கடற்சேர்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியித்யாதியால்) பயிலவினியவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) பயிலுஞ்சுடர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) ஒளிமூர்த்தியென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) பயிலுந்திருவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநேத்யாதியால்) எம்மையித்யாதிக்கு நிஷ்கர்ஷமருளிச்செய்கிறார் (நமக்கித்யாதியால்) ௧

ஶ— பயிலும்சுடர்- ஸர்வதாதீப்திகனை, பயிலுகை-ஸங்கிக்கை, ஒளிமூர்த்தியை-தேஜோரூபதிவ்யவிக்ரஹனான, ஶாஸ்த்ரைகஸமதிகம்யனான என்றபடி. பங்கயக்கண்ணனை - பங்கயக்கண்ணனை, பயில - ஸம்ஶ்லேஷிக்க. ஸர்வதோபாவேந வஶீகரிக்கப்பண்ணப்பண்ணவென்றபடி, இனிய - போக்யனை. நம் - ஸ்வகீயனை, பாற்கடற்சேர்ந்த - க்ஷீரார்ணவஶாயிதனை, பரமனை, பயிலும்திருவுடையார்- ஸர்வதாவிஶிஷ்டமாகிற ஸ்ரீயையுடையார், யவரேலும் - ஆராகிலும், ஜந்மவ்ருத்தாதிகளால் நிக்ருஷ்டராகிலுமென்றபடி. அவர்கண்டீர், மத்ஸேவ்யஸ்வாமிகள் கண்டீரென்றது. பயிலும் பிறப்பிடைதோறு - உத்தரோத்தரம் ஸர்வஜநாவகாஶந்தோறும். ஜாதவதோஷகம் ஜநிக்குமாகில் மோக்ஷத்திற்காட்டில் ஜந்மாந்தரமேயே உத்தேஶ்யமென்றுகருத்து, எம்மையாளும்.

மூ—மையாளும்பரமரே* ||௧||

ஆறும்பரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னைத்* தோளு
மோர்நான்குடைத்தூமணிவண்ணனெம்மான்றன்னைத்*

அ—(ஆறும்) திருப்பாற்கடலில் நின்றும் ஸ்ரீதசரதாத்மஜ
னாக வஸுதேவாத்மஜனாய் ஸம்ப்ரதாயமாகி நிதானமாய்
பஸ்வாஸாயாஸணாகார விஸ்தீர்ணைக்கொண்டு வஸுதேவப்ரு
ஹஸ்தீணைனைப், ஸஹஸ்ரபைபவ ப்ரக்ருதீகளையிருந்த எம்பெ
ருமானைத் தாளுந்தடக்கைபுங்கூப்பிப் பணியுமவர்கண்டீர்

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

இ— கண்ணனையென்கிறவிடத்தில் ஸௌலப்யவிசிக்கிற ஸௌலப்த்
தை அருளிச்செய்கிருர் (திருப்பாற்கடலிதந்ரியால்) ஆறும்பர
மனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீதேதந்ரா
தியால்) தோளுமோர்நானகுடை என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிருர்
(வஸுதேவாத்மஜஸ்வரூபத்தாலே) ஆழிப்பிரான்தன்னையென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிசசெய்கிருர் (ஸம்வேதந்ராதியால்) ஆழியை
ச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்து. மணிவண்ணனையெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வேதந்ராதியால்)
கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (வஸுதே
வதந்ராதியால்) இதனால் க்ஷீராப்திஸயநாதிகமான ஸௌலப்ய
த்திலே ஈடுபட்டுப்பேசுகிருரென்றுஸம்கீயும்வாக்யவிசேஷ. தூய
ஸ்வபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்வஸ்வேதந்ராதியால்)
நாளும்பிறப்பிடைதோறென்கிறதை யுரைக்கிருர்

ஸ—பரமர் - எம்மையாளத்தக்கஸேவாக்ருஷ்டர். ||௧||

ஆறும்பரமனை.ரக்ஷிக்கத்தக்கபரஜனை - ஆழிப்பிரான்தன்னை -
சக்ரஸாயிபாயுபகாரகனை, உபவேதமொலிஸஹரஸ். ஓர்
நான்குதோளுமுடை- விலக்ஷணசதுர்புஜங்களையுமுடையவனை
ன, பரமவிஷ்ணுமான சக்ரதுமன்றிக்கே சதுர்புஜத்தை
யுமுடையனுய்க்கொண்டு பிறந்தவனை யென்றபடி. தூ - வரி
ஸாஜனை, ஹேயப்ரக்ருதீகளையென்றபடி, மணிவண்ணனை
எம்மான்தன்னை - ஸர்வஸ்வாமியான, கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை,

ரூ—தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பிப்பணியுமவர்கண்டீர்* நாளும்
பிறப்பிடைதோறெம்மையாளுடைநாதரே* ‖௨‖
நாதனைஞாலமும்வானமுமேத்துநறுந்துழாய்ப்* போதனை
பொன்னெடுஞ்சக்கரத்தெந்தைபிரான்றன்னைப்* பாதம்ப
ணியவல்லாரைப்

ஆ—நமக்கென்றைக்கும் ஸ்வாமிகளென்கிறார். ‖௨‖
(நாதனை) ஸர்வஸ்வாமியாய் ஜகத்ரக்ஷகனாய் ப்ரஹ்மாதிகளுடைய
உத்கர்ஷாபகர்ஷம்பாராதே அவர்களெல்லார்க்கும் மோக்ஷத்
தன்னைக்கொடுத்தருளும் ஸ்வபாவனைத் திருவாழியாழ்வானாலே
ஸநாதனாயிருந்த எம்பெருமானைப்பாதம்பணிய வல்லாரைப்

இ—(என்றைக்குமென்று) ஆளுடைநாதரென்கிறதையுரைக்கிறார்
(ஸ்வாமிகளென்று) * * * ‖௨‖

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

ஞாலமும்வானமுமேத்தும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஜகத்ஸர்வாதியால்) ஞாலமென்றும் மநுஷ்யர்க்கும்
வானமென்றும் ஆகாசவாசிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்றுகருத்து.
இத்தாலே தாரதம்யம்பாராத ஸௌலப்யாதிசயத்திலே ஈடுபட்டு
ப்பேசுகிறாரென்று ஸாமர்த்யஸித்திகை. பொன்னெடுஞ்
சக்கரத்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாழியாழ்வானால்) ‖௩‖

ரூ—தாளும்-கால்களையும், தடக்கையும்-பெருத்தகைகளையும், க்ருஷ்ண
ஸௌந்தர்யாதிசயமுடையவரான ஸ்ரீசங்கங்களான வாஹனக்களையுமென்ற
படி. கூப்பி பணியுமவர்கண்டீர் - ப்ரணாமம்பண்ணுகிறவர்களே,
பிறப்பிடைதோறு- ஸர்வம், நாளும்-தத்ராவதித்தோறும், எம்
மையாளுடை - எம்மை ஆஸ்ரயாஸ்ரயாக உடையரான. நாதர்-நாயகர். ‖
நாதனை, ஞாலமும் - ஸ்ருஷ்டியும்; வானமும் - ஆகாசமும்,
ஏத்தும் - ஸ்துதிக்கும்படி நின்றவனை, நறுந்துழாய்ப்போதனை -
பரிமளிக்கிற தாமரைவலையுடையவனான, போது-
வாஷம், போதுடையவன்போதன். பொன்னெடுஞ்சக்கரத்து-
ஸ்ரீவைஷ்ணவ[illegible]ஸ்வாமியானவென்றபடி. எந்தை - நமக்கு
ஸ்வாமியான, பிரான்தன்னை- உபகாரகனை, பாதம்பணியவல்லாரை-
ஸ்ரீபாதத்தைப் ப்ரணாமம்பண்ணுமவரானவர்களை, வல்லாரை

மூ— பணியுமவர்கண்டீர்* ஓதும்பிறப்பிடைதோறெம்மை
யாளுடையார்களே* ॥௩॥
உடையார்ந்தவாடையன் கண்டிகையனுடைநாணினன்*
புடையார்பொன்னூலினன் பொன்முடியன்மற்றும்பல்கலன்*

ஆ—பணியுமவர்கண்டீர்நமக்கென்றைக்கும்ஸ்வாமிகளென்கிறார் ௩॥

(உடையார்ந்த) நிரதிசயஸௌந்தர்யமாய், நிரதிசயஸௌகு
மார்யமாய், நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்யமாய், நித்யஸித்தமாய், ஸ்வஸம்வேத்
யமான திவ்யாபரணங்களாலே பூஷிதனாயிருந்த

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— வடிவழகைக்கண்டதில் ஸர்வேஸ்வரனுடைய மருளிச்செய்கிறார்
(நிரதிசயத்யாதியால்) ஆபரணங்களுடைய ஸ்வபாவ
மிப்படி பூர்ணவிஷமாகையா லிங்குமிப்படி யஸிதேவதமெ
ன்றுகருத்து நடையாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (நித்யத்யாதியால்) பல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வஸம்
வேத்யமென்று) பரிமாணத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (திவ்ய)
மா — என்கிறத்தால் ஐஹிகங்களைத்தவிர்ந்து ப்ரணாமம்பண்ணு
கையரிதுஎன்று தோன்றுகிறது. பணியுமவர்கண்டீர் - ப்ரணாமம்
பண்ணுமவர்காண்பீர், ஓதும்பிறப்பிடைதோறு - சாஸ்த்ரங்களிலே
நிஷேத்யதயா ஓதப்படுகிற ஜந்மங்களுடைய ஸகலாம்சந்தோறும்,
ஸாமாந்யசேஷத்வம்மிக்கில் நிஷேத்யஜந்மமும் உத்தேச்யமெ
ன்றுகருத்து. எம்மையாளுடையார்கள் - நம்மை தாஸராகவு
டையவர்கள். * * * * ॥௩॥

உடையார்ந்த - கடிதடத்துக்கு ஸாத்ருஸ்யமான, கடிக்கு
அநுரூபமானவென்றபடி. உடை - கடி, ஆடையன் - ஆடை
யையுடையவனான, ஆடை - வஸ்த்ரம், கண்டிகையன் - கண்டிகை
யையுடையவனான, கண்டிகை - கண்டயோக்யமான ஆபரணம்,
உடைநாணினன் - கடிஸூத்ரவானான, உடைநாண் - கடிஸூத்
ரம், புடையார் - பார்ஸ்வஸ்தமான, பக்கத்தியாலே பக்ஷ
பார்ஸ்வத்துக்கெல்லாம் அலங்காரமானவென்றபடி. பொன்
னூலினன் - ஸ்வர்ணமயயஜ்ஞோபவீதத்தையுடையவனான, பொன்மு
டியன் - ஸ்வர்ணகிரீடவானான, மற்றும்பல்கலன் - இன்னமுமநே

மூ- நடையா வுடைத்திருநா ரணன்றொண்டர்தொண்டர்கண்டீ*
ரிடையார்பிறப்பிடைதோறெம்மெம்பெருமக்களே* ॥சு॥
பெருமக்களுள்ளவர்தம்பெருமானையமரர்கட்* கருங்கியை
யன்றாமுதூட்டியவப்பனைப்* பெருமைபித்றவல்லாரை

ஆ—எம்பெருமானுடைய வழகுக்குத்தோற்றடிமையாயிருப்பார்க்
கடிமையாயிருப்பார் கிடீர் இண்டையார் பிறப்பிடைதோறெமக்
கெம்பெருமக்க ளென்கிறார். * * ॥சு॥

(பெருமக்கள்) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ப்ரா
ணப், சத்ருகவந்நாதிகளாலே யவர்களுக்கு ரக்ஷகனாயிருந்தவ
னுடைய விப்பெருமையைப்பிதற்றவல்லாரைப்பிதற்றுமவர்கண்டீர்

இ—த்வாரியால்) திருநாரணன் தொண்டரென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்வாரியால்) ॥சு॥

✱ ஐந்தாம்பாட்டு.✱

பெருமக்களுள்ளவர் தம்பெருமானைபென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(வ ஹ் த்வாரியால்) அமரர்கட்குஉ த்வாரிக்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (சஜீவெ த்வாரியால்) வருமையுமிம்மையுமென்கிறதை

ப்ர—கல்யாணங்களை, நடையா- ஸ்வபாவமாக, கடைநீக்கமன்
றிக்கேயென்றபடி. உடை-உடையவனான. திருநாரணன் தொண்டர்
தொண்டர் கண்டீர் - ஸ்ரீநாராயணனுடைய தாஸதாஸர் கிடீர்,
இடையார் - ஜீவாவகாரம்யங்களான், மிரஹுரங்களானவென்
றபடி. பிறப்பிடைதோறு - ஜந்மாவகாரங்கள்தோறும் - எமக்கு -
நமக்கு, எம்பெருமக்கள் - சுவஸ்வாமிகள், சுவாயாரண
வாமிகளென்றபடி. * * * ॥சு॥

பெருமக்கள் - மஹாந்கள், உள்ளவர் - விதாநர், மேண்
ணகளாகவுள்ள ஸவர்க்குமென்றபடி. தம்பெருமானை - சுவா
மிநாரணன், அமரர்கட்கு அருமையொழிய - சுவாமி
ஜபத்திலே ப்ரயாஸம் ஜநிபாசபடி, அன்று - உத்தரஸ்தவ
க்ஷேமயிலே, ஆரமுது - வீணையம்ருதத்தைத், ஊட்டிய
வப்பனை - போஜிப்பித்த ரக்ஷகனை, உதிபொமலைஹாவாதிஷ்
டீஸாநெதீயா. பெருமைபிதற்றவல்லாரை - மாஹாத்ம்யத்தைத்
ஸ்ரீதுதிசயத்தாலே சக்ஷமாக்ஷாதிக்க வல்லவர்களை,

௺—ப்பிதற்றுமவர்கண்டீர்* வருமையுமிம்மையுநம்மையளிக்
கும்பிராக்களே* ॥ ரு ॥

அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை யாழிப்பிரான்றன்னைத்* து
ளிக்குநறுங்கண்ணித் தூமணிவண்ண னெம்மான்றன்னை*
யொளிக்கொண்ட சோதியை யுள்ளத்துக் கொள்ளு மவர்

ஆ—ஸர்வரக்ஷாமுகமக்கு ரக்ஷகருள ஸ்வாமிகளென்கிறார். ॥ ரு ॥

(அளிக்கும்) ஸர்வநிர்வாஹகத்வமவதாரவைலக்ஷண்யம், ஸர்வஜகத்ரக்ஷகனாய், ஸம்ஸாரக்லேசநிவர்த்தகனாய், திவ்யசரீரவைலக்ஷண்யவிசிஷ்டனாய், ஸௌலப்யவைக்ருதனாய், நிரதிசய
தேஜோவிசிஷ்டனாயிருந்த வெம்பெருமானை யுள்ளத்துக்கொள்ளு

இ—ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஸர்வரக்ஷாமுகமென்று) ॥ ரு ॥

✳ ஆறுப்பாட்டு. ✳

கண்ணனையென்றது ஸர்வாதிகதேவாவதாரத்துக்கு
ஸௌலக்ஷண்யமென்கிறார் (ஸர்வஸத்ரவியால்) அளிக்கும்பரமனை
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸத்ரவியால்)
ரக்ஷகத்வசௌகுமார்யம் விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. ஆழிப்பிரான்
தன்னையென்றது முகலக்ஷணமென்கிறார் (ஸம்ஸாரவியால்)
துளிக்குநறுங்கண்ணியென்கிறதை விவரிக்கிறார்- (திவ்யத்ரவி
யால்) தூமணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (ஸௌலப்யத்ரவியால்) ஒளிக்கொண்டசோதி யென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (நிரதிசயத்ரவியால்) சலிப்பின்றியென்கிறதை

௺-பிதற்றுமவர்கண்டீர்-ஸ்வர்க்கம், வருமையும்-பரவிஷயத்திலும்,
இம்மையும் - வர்த்தமானதேஹத்திலும். ஐஹாமுஷ்மிகமென்றபடி.
நம்மையளிக்கும் பிராக்கள்- நம்மைரக்ஷிக்குமுபகாரகர். ॥ ரு ॥

கண்ணனை - க்ருஷ்ணனை, அளிக்கும்பரமனை - ரக்ஷிக்கும் ஸ
ர்வேச்வரனை, ஆழிப்பிரான்தன்னை - ஸ்வாமி, துளிக்கும்
தேனையுடையதான, நறுங்கண்ணி . ஸௌரபத்தை யுடையவ
னை, தூமணிவண்ணன் - உபமானரஹிதஸ்வபாவனை, ஒளிக்
கொண்டசோதியை - ஸ்வாஸாதாரணதிவ்யவிக்ரஹனை; எ
ம்மான்தன்னை; ஸர்வஸ்வாமியை, உள்ளத்து-ஹ்ருதயத்திலே, கொள்ளு

ரு—கண்டீர்* சலிப்பின்றியாண்டெம்மைச்சன்மசன்மாந்தரங்
காப்பரே* ||௬||
சன்மசன்மாந்தரங்காத்தடியார்களைக்கொண்டுபோய்த்* தன்
மைபெறுத்தித்தன்றாளிணைக்கீழ்க்கொள்ளு மப்பன(னை)த்*
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப் பிதற்றுமவர்கண்டீர்*

அ—மவர்கண்டீர் ஒருவஶநமில்லாதபடி யாண்டெம்மை ஜந்ம
நாஶநங்காப்பரென்கிறார். * * ||௬||

(சன்மசன்மாந்தரம்) ஜந்மங்கடோறுமிந்தலோகத்திலே தா
னும்வந்துபிறந்தருளி ஆஶ்ரிதரைரக்ஷித்து, பின்னையவர்களைக்கொ
ண்டுபோய் ஸ்வஸமாநதஜ்ஞாநராக்கித் தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொள்
ளுமப்பனுடைய விந்தஸ்வாபாவிகமான குணத்தைப்பிதற்றவல்லா

இ—யுரைக்கிறார்(ஒருவி சதுர்தியால்) * * ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

சன்மசன்மாந்தரங்காத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ரக்ஷித்து
ஜதாஹ) ஜந்மங்கள்தோறுமென்றது - ஆயிகாஸிஆயம்,
ரக்ஷித்து என்றது - யாஜ்ஞிக ஸங்க்ஷேதாஸ்வாதநாதிநெ
வெந ஸதாவாய ஆரவ்யாதிகளைப்பண்ணியென்றபடி. தன்மை
பெறுத்தி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வஸமாநமிதத்ராதியால்)
தொன்மையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேதத்ராதியால்)

ஸ—மவர்கண்டீர் - யாநிக்கும்ஜநங்கள், கிடீர் சலிப்பின்றி-ஆ
யொஜநாஶஸக்தியாலே நமக்குவஶநம்வாராதபடி, ஆண்டு -
ஆஶ்ரயிப்பித்து, சன்மசன்மந்தரம்- இந்தஜந்மத்திலும் ஜந்மாந்த
திலும், காப்பார், ரக்ஷிப்பார். ||௬

சன்மசன்மாந்தரம். ஜந்மங்கள் தோறும், காத்து - ரக்ஷித்து
அடியார்களை- தாஸரை, கொண்டுபோய் - "நயாமிபரமாங்கதிம்"
மென்கிறபடியே ஆதிவாஹிகஸஹிதனாய் தான் அர்சிராதிமா
ர்க்கத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே கொண்டுபோய், தன்மை - ஸ்வ
ஸ்வபாவத்தை, ஸ்வஸ்வரூபாதிகளையென்றபடி. பெறுத்தி - ஆவ
வித்து, தன்தாளிணைக்கீழ் - ஸ்வபாதகமலத்திலே, கொள்
ளுமப்பனை ஸ்வீகரிக்கும் ஸ்வாமியையுடைய, தொன்மை - ஸ்வாபா
விககுணங்களை, பிதற்றவல்லாரை - ஸக்ருதுச்சாரகஸ்ய ஸ்திக்குமவ
ர்களை, பிதற்றுமவர்கண்டீர் - ஸக்ருதுச்சாரகஸ்ய ஸ்திக்குமவர்கண்டீர்,

ரூ—நன்மைபெறுத்தெம்மைநாளுய்யக்கொள்கின்றநம்பரே* ॥௭॥
நம்பனைஞாலம்படைத்தவனைத்திருமார்பனை* யும்பருலகினி
ல்யார்க்குமுணர்வரியான்றன்னைக்* கும்பிநரகர்களேத்துவ

ஆ—ரைப்பிதற்றுமவர் க்ஷுத்ரர் ஸ்வஸௌஷ்டவத்தை தகுந்த திருவாய் வவ
ஸம்பத்தைநமக்குத்தந்து அத்தை நித்யஸித்தமாக்குவரென்கிறார். ॥
(நம்பனை) ஸர்வஸ்வாமியாய், ஜகத்ஸ்ரஷ்டாவாய், ஸ்ரியஃபதி
யாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய ஸ்வரூபனாயிருந்த
வனை பரமப்ரயோஜநராய்க் கொண்டேத்துவார் கும்பீநரக
யாதநாநுபவாநுகுண பாபங்களைப்பண்ணினரேயாகிலும்

இ—நன்மைபெறுத்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்வஸௌஷ்டவ்யா
தியால்) நாளித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையி
த்யாதியால்) * * * * * ॥௭॥

எட்டாம்பாட்டு.

நம்பனையென்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) திருமார்பனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸ்ரியஃபதியாயென்று) த்விதீயபாதத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால்) ஏத்துவரென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பரமேத்யாதியால்) கும்
பிநரகர்களேலு மென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(கும்பீத்யாதியால்) * * ॥௮॥

ரூ—நன்மைபெறுத்து-ஶ்ரேயஸ்ஸைஸாதித்து, நாள் – நித்யம்
எம்மை- நம்மை, உய்யக்கொள்கின்ற- உஜ்ஜீவிப்பியாநின்ற, நம்பர்-
விஶ்வஸநீயர், ॥௭॥

நம்பனை - விஶ்வஸநீயனை, ஞாலம்படைத்தவனை – ஜகத்தை
ஸ்ருஷ்டித்தவனை, திருமார்பனை – ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸனை, உம்பருலகி
னில் - உபரிலோகங்களில், ஸத்யலோகாதிகளிலென்றபடி. யா
ர்க்கும் - எத்தனையேனு முமுக்ஷ்வஷ்டாராளர்க்கும், உணர்வரியான்
தன்னை - ஜ்ஞாநகம்யனல்லாதவனானவனை, ஏத்துவர் – ஸ்துதி
ப்பார், கும்பிநரகர்களேலும் - கும்பீபாகநரகவான்களானாலும்,
தத்ஸஹபாவகவான்களானாலுமென்றபடி.

மூ— ரேனும்வர்கண்டீர்* எம்பல்பிறப்பிடைதோறெந்தொழு
குலந்தாங்களே*　　　　　　　　　　　　　　　　　　　॥அ॥
குலந்தாங்குசாதிகணாலிலுங்கீழிழிந்தெத்தனை* நலந்தானி
லாதசண்டாளசண்டாளர்களாகிலும்* வலந்தாங்குசக்கர
த்தண்ணல்மணிவண்ணற்காளென்றுள்* கலந்தாரடியார்

ஆ—அவர் கண்டீரெம்பல்பிறப்பிடைதோறெந்தொழுகுலந்தாங்க
ளென்கிறார்.　　*　　*　　*　　*　　*　　॥அ॥

(குலம்) வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற்கு அ
டிமைசெய்யுமிதுவே ப்ரயோஜநமாக வாஶ்ரயிப்பார், ஜாத்யாதி
ராதிகளாலெத்தனையேனுந் தண்ணியரேயாகிலும் அவரடியார்

✳ஒன்பதாம்பாட்டு.✳

இ— ஆளென்றுள்கலந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்
கிறார் (அடிமையித்யாதியால்) வ நவாய த்துக்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஜாதீத்யாதியால்) ஆஶ்ரயணத்தாலே நல
மென்றது வ்யாவ்ருத்தம். எம்மடிகளென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஶ—அவர்தாங்கள்கண்டீர்,எம்பல்பிறப்பிடைதோறும் நம்முடைய
ஸஹஸ்ர ஜந்மாவகாஶந்தோறும், எந்தொழுகுலம் - நமக்கு
ஸேவ்யமானகுலம்.　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　॥அ॥

வலந்தாங்கு -தக்ஷிணஹஸ்தத்திலேயரிக்கிற, தக்ஷிணகரத்தா
லே யரிக்கப்பட்டவென்றபடி. தக்ஷிணஹஸ்தத்துக்கெல்லாம் ஸௌ
ஸாவஹமென்கைக்காக வலமென்றுஸாதாரணஶப்தம். சக்கரத்து-
வக்ரத்தையுடையவனுன, அண்ணல் மணிவண்ணற்கு- ஸ்வஷ்டம்.
ஆளென்று- தாஸரென்றநுஸந்தித்து, உள்கலந்தார்- ஸத்வஸம
ஸ்ரிஷ்டரான ஸநத்ப்ரயோஜநகேவல ஸம்ஶ்ரிஷ்டரானவென்றபடி,
அடியார் - தாஸர், குலந்தாங்கு - குலங்களை யரிப்பதான,
ஸநாதநோபாதிஸோபவிஹாரத்தாலே ஸம்ஸவிக்கும் குலங்களு
க்காயாரமானவென்றபடி. ப்ரயாநமானவென்கை. யதார்த்த
இகாரணமானவென்றபடி. சாதிகள்நாலிலும் - ப்ராஹ்மணாதிஜா
திகள்நாலிற்காட்டிலும், கீழிழிந்து - நிக்ருஷ்டஜாதியிலேபிறந்கி,
அதிலேஜநித்தென்றபடி. எத்தனைநலமில்லாத - ஸத்வஸம்பூர்ண
ஸ்ரிஷ்டரானசண்டாளசண்டாளர்கள்தாறுகிலும்-ஸம்ஸாரிகளுக்கும்

மூ—தம்மடியாரெம்மடிகளே* ॥௧௰॥

அடியார்ந்தவையமுண்டாலிலையன்னவசஞ்செய்யும்* படியா
துமில்குழவிப்படியெந்தைபிரான்றனக்கு* கடியாரடியார்தம்
மடியாரடியார்தமக்கு*கடியாரடியார்தம்மடியாரடியோங்களே॥

ஆ—நமக்குஸ்வாமிகளென்கிறார். * * ॥௧௰॥

(அடியார்ந்த) இந்தலோகத்தை யமுதுசெய்து யுண்டருளியாலி
லையிலே கண்வளர்ந்தருளின அவனுடைய காரணபூதமான ஸ்வ
பாவங்களுக்குத் தோற்றடியையாயிருப்பா ரடியா ரடியார்தம்மடி
யாரடியார் தமக்கடிமைபா ரடியார் தம்படிமாரடியோங்களென்கிறார்।

இ—(நமக்கிதாதியால்) * * * ॥௧௰॥

பத்தாம்பாட்டு.

அடியார்ந்தவையமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (இந்தவிதாதியால்) அன்னவசஞ்செய்யுமென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்ணிதாதியால்) பிரானென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காரணபூதஸ்வபாவத்தாலே) படி
யாதுமிதாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபபூதஸ்வ
பாவத்தாலே) இது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஸ்ரீஸ்வபாவம். பி
ரான்தனக்கடியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோ
ற்றிதாதியால்) ஸாமாநாதிகரண்யத்திலே தாஸதாஸதாஸ)

மூ— ஸம்ஸாரிகளாயிருந்தாரேயாகிலும், தம்மடியார் - தாஸர், எம்மடிகளே - ஸ்வாமிகளே. ॥௧௰॥

அடியோங்கள் - தாஸதாஸாநுதாஸர்களாநாங்கள், அடியார்ந்த -
ஸ்ரீவாமநத்துக்களவான, திவிக்ரமஅவதாரத்திலே ஸ்ரீவாமந சரண
ஸம்பந்தமான என்றபடி. வையம் - ஜகத்தை, உண்டு - ப்ரளய
காலத்திலே ஸம்ஹரித்து, ஆலிலை - வடதளத்திலே, அன்னவசம் -
சயநோசிதமாகை, அதாவது சயநத்துக்கநுகூலமாய் வஸிக்
கை, ஜாமாத்ருமான ஜகத்து ஜீவிக்குமாகாதபடி வலக்கைக்கீழாகக்
கண்வளருகையென்றபடி. செய்யும் - அத்தைப்பண்ணுமவனை,
படியாதுமில் - ஸத்ருசமொன்றுமில்லாத, படி - ஸத்ருசம், குழ
விப்படி - சிசுவிக்ரஹனுடைய, படி - சரீரம், எந்தைபிரான்தன
க்கு - ஸ்வாமி, அடியாரடியார்தம் - தாஸதாஸருடைய, அடியா

மூ—அடியோங்கு நூற்றுவர் வீயவன்றைவர்க்கருள் செய்த* நெடியோனைத் தென்குருகூர்ச்சடகோபன் குற்றேவல்கள்* அடியார்ந்தவாயிரத்துள் இவைபத்தவன்றொண்டர்மேல்*

ஆ—(அடியோங்கு) பாண்டவர்பக்கலுள்ள நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தாலே, சக்திமாயிகளாய், ஸௌஹார்த்தயுக்தரான து ர்யோதனாதிகளை நிரஸித்தருளின வெம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய காருண்ய ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதி குணங்களை

த்தையநுஸந்தித்து நிமஜ்ஜிக்கிறாரென்றுகருத்து. ||௰||

✳ நிகமனம். ✳

தீ— ஐவர்க்கருள்செய்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவபக்ஷபாதியால்) வாத்ஸல்யத்தாலே நிரஸித்தருளின வென்றபடி. அடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சக்திமாயிகளாயென்று) ஓங்குஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (தேஜஸ்வியுக்தராகியால்) வீயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரஸித்தருளினவென்று) நெடியோனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாத்ஸல்யாதிகுணத்ராதியால்) அவன்றொண்டர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ப—ரடியார்தமக்கு-தாஸதாஸர்க்கு. அடியாரடியார்தம்-தாஸதாஸ ரானவர்களுடைய, அடியார் - தாஸபூதர். ||௰||

அடி - ஸ்ருஷ்டிக்குமவனை, விரோதிகளானவென்றபடி. ஓங்கு - உத்தரான, ஸ்ரேஷ்டரானவென்றபடி. நூற்றுவர் - து ர்யோதனாதிகள், வீய - நசிக்கும்படி, அன்று - பாண்டவர்கள் ராஜ்யஹீனரான காலத்திலே, ஐவர்க்கருள்செய்த - பஞ்சபாண்ட வருக்கு க்ருபைபண்ணினவனை, நெடியோனை - உத்தமனை, உ த்ருஷ்டனை. தென்குருகூர்ச்சடகோபனுடைய, குற்றேவல்கள் - கைங்கர்யரூபமான, அடியார்ந்த - பாதங்களாலே பூர்ணமான, "பாதபத்மாச்ரயா:" என்னுமாப் போலே பாதபத்மாச்ரிதமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, அவன்றொண்டர்மேல்முடிவு - தத்தாஸ விஷயத்திலே பர்யவஸிதமான, ஸம்வசேஷத்தை தீய

மூ—முடிவாரக்கற்கிற்கிற்சன்மஞ்செய்யாமைமுடியுமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸ்வஸம்ஶ்ரேய கஸ்ரூர்ணை ம்மணங்களுக்குத்தோற்றடிமையாயி ருக்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளாரேனுமாகிலுமவர்களுக்கடிமை ஸாஜ் ஜாத்யமென்று சொன்னவித்திருவாய்மொழியை யாரக்கற்க வல்லார்கில் அவர்களுடைய ஸாம்ஸாரிக ஸம்பந்தமெல்லாம் அதிகவிரோ யிகளெல்லாம்போமென்கிறார்: ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஞர்(தோற்றடிமையித்யாதியால்)மேல்முடிவென்கிறதற்குத்தா த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆரேனுமித்யாதியால்) சன்மமென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவித்யாதியால்) செய்யாமைமுடியுமென்கிறதைவ்யாக்யானிக்கிறார்(போமென்று)॥௧௧॥

ஸ—வைஷ்ணவப்ரவணர்யப்ராப்திவாதித்ததானவென்றபடி இவைபத்து - இப்பத்துப்பாட்டுகளையும், ஆர - பரிபூர்ணமாக கற்கிற்கில் - அப்யஸிக்கஸமர்த்தர்கில், சன்மம் - ஜந்மமானது, செ ய்யாமை - செய்யப்படாமல், கர்மங்களாலே யுத்பாதிதமாக முண் டாக்கப்படாமலென்றபடி. முடியும் - ஸமாப்தியாம். ॥௧௧॥

ஜீநாநவைராக்யநிஷ்டாநமேஸவிஸ்ரீமத்வைராக்ய ராமாநுஜமுநயேநம:

❦ ✱ ❦

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(பயிலுஞ்சுடரொளி.)

ஸ்ரீதாமோதாகாதிஹ்ருத்ரா வ்ருத்தபீநஸுபுஜா திவ்ய
தாமூர்யஸ்ஸுஜா ஸச்ஸூத்ரகலாவஸ்த்ரா த்ரிதசஸுலப
தாரக்ஷணாதாநவ்யவஸ்தா | ஸோமேச்வராத்யம்ஸிதாம
ஸ்ரீயஸ்ரயவக்ஷஸா ச்யாமயா நித்யவச்யா ஸதா
ஸேவ்யாஹ்வாஜிதாநாம் ஸ்வைஹ்ருதகஜநஸ்வாதிதாக்ர
ஸம்ஸ்த்ரு || ||௪௦||

(ஸ்ரீதாமோதாகாதிஹ்ருத்ரா) பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியை விலக்ஷணமாய்ச்செறிந்திருந்த தேஜஸ்ஸையுடையதுமாய், (வ்ருத்தபீநஸுபுஜா) தோளுமோர்நான்குடை - கல்கம்பங்கள்போலே சுற்றுடைத்தாயிருக்கிற நாலுதிருத்தோள்களையுடையதுமாய், (திவ்ய தாமூர்யஸ்ஸுஜா) நறுந்துழாய்ப்போதனைப் பொன்னெடுஞ்சக்கரத்தை - திவ்யமான திருத்துழாய் மாலையையும் தேஜஸ்ஸான திருவாழியையுமுடையதுமாய், (ஸச்ஸூத்ரகலாவஸ்த்ரா) உடையார்ந்தவாடையனிதாதி - திவ்யங்களான திருப்பரியட்டம், திருக்கண்டஸரம், திருவரைநூல்வடம், திருப்பீதாம்பரம், திருயஜ்ஞோபவீதம் முதலான மற்றுமுள்ள திருவாபரணங்களை யுடையதுமாய், (த்ரிதசஸுலபதா) அமரர்க்கருமை யொழிய அன்று முதுநாட்டியவப்பனை - தேவர்களுக்கு ஸௌலப்யமான சரீரத்தைக்கொடுக்குமதுவுமாய், (ரக்ஷணாதாநவ்யவஸ்தா) அளிக்கும்பரமனைக்கண்ணனை - ரக்ஷணத்தைத் தனக்கு ஸ்வபாவமாகவுடையதுமாய், (ஸோமேச்வராத்யம்ஸிதாங்க்ரி) சன்மசன்மாந்தரங்காத்ததிதாதி - ஸ்ரீஸ்ரைவ ஸம்ஸாரத்தில்நின்றும் உத்தராக்கி அவர்களாலே செவ்விப்பூப்போலே ஸிரஸ்ஸிலேசூடப்பட்ட திருவடிகளையுடையதுமாய், (ஸ்ரீயஸ்ரயவக்ஷஸா) திருமார்பனை - அலர்மேன்மங்கையிறையும் அகிலகில்லேனென்று உறையும் படியான திருமார்பையுடையதுமாய், (ச்யாமயா) அண்ணல்மணிவண்ணற்கு - நீலரத்நம்போலே ச்யாமமுமாய், (நித்யவச்யா) ஆதியையனாவசம்செய்யும்படியாதுமில்குழவி-ஊடுவேயகாரத்தி

க்ஷ — கா — மிடைவிடாதே நிர்மத்யமாயிருக்கிற எம்பெருமான் திருமேனிசோபைக்குத் தோற்றடிமைசெய்யும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய தாஸதாஸர்கள் தமக்கு ஸ்வாமிகளென்று 'பயிலுஞ்சுடரொளி' என்கிற ஸ்லோகத்திலே ஆழ்வார் அத்யவஸித்தருளினாரென்கிறார்.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

அ — (முடியானே) தேர்கடவியபெருமான் கனைகழல்காண்பதென்றுகொல்கண்கள் என்று பிறந்த வைலக்ஷண்யமானது மீளவுமுஜ்ஜ்வலையாய் அந்த வைலக்ஷண்யாநுகுணமாகக் காணப்பெறாத

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ — "தலைப்பெய்காலம்" என்கிறபாட்டில்ப்படியே திருவேங்கடமுடையான் தமக்கு ப்ரத்யக்ஷஸித்தனாயிருக்க இத்திருவாய்மொழியிலே கூப்பிடுவானேன்? என்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (தேர்கடவியவித்யாதியால்) திருவேங்கடமுடையான் ப்ரத்யக்ஷனாயிருந்தாலும் பார்த்தஸாரதிவேஷ தர்ஸநாபேக்ஷயா கூப்பிடக்கூடுமென்றுகருத்து. ஆனாலும் தேர்கடவிய வென்கிறவிடத்தில் பிறந்த பார்த்தஸாரதிவேஷ தர்ஸநாபேக்ஷையானது பயிலுஞ்சுடரொளியாலே ஸாந்தி சமாய்த்தில்லையோ? வென்ன அருளிச்செய்கிறார் (மீளவுமித்யாதியால) பயிலுஞ்சுடரொளியில் ஸௌலப்யாதிஸம்பந்நரான பாகவதரை அநுஸந்தித்தது ஸம்வதாஸ்வாதநஸமாபேக்ஷைக்கு ஹேதுவாகையாலே இவ்வபேக்ஷை இப்போது உஜ்ஜ்வலையாய்த்தென்று கருத்து, இப்படி பார்த்தஸாரதி தர்ஸநாபேக்ஷை இப்போதே உஜ்ஜ்வலையாய்த்தென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே அடியோங்குநூற்றுவர் வீயவென்று ஸூசிதமான ஸ்வாநுஸந்தாநத்தாலே அறியலாய்த்தென்றுகருத்து. ஆனாலும் ப்ரேமத்தாலே காணவிருக்கக்கூப்பிடுவானேன்? என்ன அருளிச்செய்கிறார்(அந்தஅவ

ஆ—வ்யஸநத்தாலே ஸத்ருஷ்ணராய்க்கொண்டு தம்முடைய ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் எம்பெருமானை அநுபவிக்கவேணுமென்று சொல்லிக்கொண்டு கூப்பிடுகிறார்.

இட—கேசத்ருஷ்ணையால் ப்ரமத்தாலன்றிக்கே ஸ்ரீஹூஷ்ஶிகளைப்போலே கேவலவைலக்ஷண்யத்தாலே வாஸஸ்வாரயியைக்காண்கை இவர்க்கு ஸ்வபாவிகமென்று கருத்து. ஸத்ருஷ்ணராய் என்றது- கண்கள்விடாய்த்தவோபாதியன்றியே ஸர்வகரணங்களும் விடாய்த்தவராயென்றபடி. ஸர்வப்ரகாரத்தாலுமென்றது - ப்ரத்யக்ஷாரூபவோத்ராநுபவம் வ்ராணேந ஸம்ஸ்பர்ஶநாநுபவம் என்கிற நியமமற்று ஒருகரணத்தைக்கொண்டு ஸர்வகரணப்ரகாரத்தாலு மென்றபடி. "ஸ்வக்ஷுஸ்ஸ்வக்ஷுநிவிவாஸஜிஹ்வாவிஹ்வாஶ்ரவணகைவல்யவ்ருத்தய:" என்கிறபடியே ஸமஸ்தவிஷயத்திலே தம்முடைய ஒருகரணங்கள்செய்யும் வ்ருத்திகளை இதரகரணங்கள்தாங்களும்செய்ய ஆசைப்படுகிறனவென்று அலத்துகிறாரென்றபடி. ஏழாம்பாட்டுதுடங்கி தான்படுகிற வ்யஸநத்தைச் சொல்லுகிறாரொழிய கரணங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தைச்சொல்லவில்லையேயென்றில்? உபிஷ்டனாய் பஹுப்ரஜனனவன் துர்பிக்ஷகாலத்திலே ப்ரஜைகளுடையபசிக்கும் தன்பசிக்கும் ஆற்றப்படாதே ப்ரஜைகளுடையபசிக்கு என்செய்வேன் என்பசிக்கு என்செய்வேன் என்றுகூப்பிடுமாப்போலே தம்முடைய கரணங்களும் கரணியானதாமும் எம்பெருமானை யாசைப்பட்டு விடாய்த்தோமென்று கூப்பிடுகிறாரென்றுகருத்து. தாமாசைப்படுகையைத்தவிர தம்முடைய கரணங்கள் ஆசைப்படுகை யாவதென்னென்றில்; கரணஉபாரகமாகவும் கரணஉபாரமன்றியேயும் ஆசைப்படுகிற தம்முடைய ஸ்திநிவேஶங்களைச் சொல்லுகிறபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸர்வேந்த்ரியாகர்ஷகவிஷயஹவகாம் ப்ரகிவாதமென்று ஸங்க்ரஹமாய்த்து. ஆர்த்தியாலே கூப்பிடுகிறதாகையாலே பாட்டுகளுக்கு ப்ரத்யேக ஸங்கதிநிர்பந்தமில்லையென்று ஸம்ப்ரதாயம். * * *

மூ— முடியானேமூவுலகுந்தொழுதேத்துஞ்சீ* ரடியானே யாழ்கடலைக்கடைந்தாய்புள்ளூர்* கொடியானேகொண்டல் வண்ணாவண்டத்தும்பரி* னெடியானே

ஆ—ஸர்வலோகாதிபத்ய ஸூசகமாய் நிரதிஶயதீப்தியுக்தமாய் ஸகிரணீபஷஸமாயிருந்த திருவபிஷேகத்தாலே அலங்க்ருதனாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மேலானவனாய்வைத்து ஸநாதன விஶேஷாவிஶேஷ லோகபாவனனுமாய், ஆஶ்ரித ஜநலக்ஷ்மீநிதிவாஹனனுமிருந்தவனே பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலேபெரியதிருவடி திருத்தோளின்மேலே ஏறியருளி இந்த லோகத்திலேவந்துதோன்றாய்

✳ முதற்பாட்டு. ✳

இ— முடியானே என்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதியால்) அண்டத்தும்பரில் நெடியானே என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரஹ்மத்வாதியால்) மூவுலகும்தொழுதேத்தும் சீரடியானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாதவாதித்வாதியால்) ஆழ்கடலைக்கடைந்தாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதேத்யாதியால்) கொண்டல்வண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொன்னித்யாதியால்) கநகாசலஶ்ருங்கவர்த்தி காளமேகம்போலே என்றபடி. புள்ளூர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்)

ப—முடியானே- முடியுடையவனே. முடி-கிரீடம், அண்டத்து- ப்ரஹ்மாண்டத்தில், உம்பரில் - ஸூரிகளில், ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலு மென்றபடி. உம்பர் - ஸூரிகள், நெடியானே - உத்க்ருஷ்டனானவனே, மூவுலகும் - த்ரிலோகமும், தொழுது - ப்ரணமித்து, ஏத்தும்- ஸ்துதிக்கும்படியான, சீர - ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களையுடைய, அடியானே-ஸ்ரீபாதத்தையுடையவனே, ஆழ்கடலை-அகாதமானஸமுத்ரத்தை, கடைந்தாய் - மதித்தவனே, கொண்டல்வண்ணா- மேகவர்ணனே, கொண்டல் - மேகம். புள்ளூர்கொடியானே- பக்ஷியைவாஹநமாகவும் த்வஜமாகவும்உடையவனே, ஊர்தலுக்கு வாஹநம்என்கிற வ்யுத்பத்தியாலே ஊர்ஶப்தம்

மூ— யென்றுகிடக்குமென்னெஞ்சமே* ॥௧॥
நெஞ்சமேநீணகராகவிருந்தவென்* றஞ்சனே தண்ணிலங்கைக்கிறையைச்செற்ற* நஞ்சனே ஞாலங்கொள்வான் குறளாகிய*வஞ்சனே யென்னுமெப்போதுமென்வாசகமே॥

ஆ— என்றெம்பெருமானைக்காணவாசைப்பட்டபோதே காணப் பெறாமையாலேகுறைப்பட்டுக்கிடக்குமென்னெஞ்சமென்கிறார். ॥௧॥
(நெஞ்சமே) ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷித விரோதிநிரஸந ஸமர்த்த னைப் ஆஸ்ரித ஸம்ஸ்லேஷித நிவர்த்தகனோவாயனையிருக்க நீநெஞ்சா ன்னைநினைக்கவருள்செய்தாப்போலே நானுமுன்னை நினைக்கவருள் செய்தருளவேணுமென்று எப்போது மலற்றுநிற்கு மென் வா சகமென்கிறார். ॥௨॥

இ— என்றுகிடக்குமென்கிறவிடத்தில் த்ரிவித காயத்வமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) * ॥௩॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

தண்ணிலங்கைக்கித்யாதிக்குத் காயத்வமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்) ஞாலமித்யாதிக்குக் காயத்வமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீஹதேத்யாதியால்) ஆர்ஜவாபாவத்திற்குத் காயத்வமருளிச்செய்கிறார் (நெஞ்சேத்யாதியால்) நெஞ்சமேயென்கிற வசவகாரம் வாஞ்சாநிவ்ருத்தியை ஆசைப்பட்டவையை ஸூசிப்பிக்கிறதென்றுகருத்து. என்னுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அலற்றுநிற்குமென்று) * * * * ॥௧॥

ஸ—வாஹநவாரம். என்று- இப்படி ஈநாஸயித்து கிடக்கும்-ஆர்த்தமாய்விழுந்திருக்கும். என்னெஞ்சம்-என்னுடையமநஸ்ஸானது.॥
என்வாசகம், மேனாவசும், மேநீபவாரிஶ்ரியமானதென்றபடி. எப்போதும்- ஸதா, தண்ணிலங்கைக்கு - தண்மை - கௌர்யம், நீரருக்குவாஸஸ்தாநமான லங்கைக்கு, இறையை - ராவணனை, செற்ற - ஸம்ஹரித்தவனை, நஞ்சனே - ஶத்ருக்களுக்குவிஷ ஸத்ருசனே, நஞ்சு - விஷம், ஞாலங்கொள்வான் - . ஸமஸ்தம் ஜிவ்ருக்ஷுவாய்க்கொண்டு, குறளாகியவஞ்சனே - வாமனனை வஞ்சகனே, நெஞ்சமேநீணகராவிருந்த - மநஸ்ஸொன்றுமேநீண்ட நகரமாகவுமாநின்ற, என்தஞ்சனே - ரக்ஷகனே, என்னும்.

மூ—வாசகமேயேத்தவருள்செய்யும்வானவர்தம்* நாயகனை
நாளிளந்திங்களைக்கோள்விடுத்து* வேயகம்பால்வெண்ணெய்
தொடுவுண்டவானுயர்* தாயுவனேயென்றுதடவுமென்
கைகளே* ॥௧॥

ஆ—(வாசகமே)வானவர்தம்நாயகனைவைத்துவாசகமேயேத்தவ
ருள்செய்தருளினவ்ரீபாலக்ஷ்மீநவபூர்ணசந்த்ரகிரணம் போ
லே திருமுத்தினொளிபுறப்படும்படி திருப்பவளத்தைத்திறந்துவெண்
ணெய்தொடுவுண்ட உன்னுடையவழகை நானுமேத்தும்படியருள்

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— வாசகமேயேத்தவருள்செய்யு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமே
ருளிச்செய்கிறார் (வாசகமேயித்யாதியால்) இதுக்கு நானுமித்யாதி
யோடே அந்வயம். நானுமித்யாதிவாக்யம் வ்யவஹிதமாயிருந்தாலும்
இப்படி அந்விதமாய்க்கொண்டு வாசகமேயேத்தவருள்செய்யு மெ
ன்கிறதுக்கே தாத்பர்யவர்ணனமாகிறது, வாசகமேயென்கிற ஏவ
காரம் ஹஸ்தங்கள் வாகிந்த்ரியவ்ருத்தியை ஆசைப்பட்டமை
ஸூசிப்பிக்கிறதென்றுகருத்து. நாளிளந்திங்களைக்கோள்விடுத்
தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அபிநவேத்யாதி
யால்) தொடுவுண்டவென்கிற விசேஷணத்துக்குத் தாத்பர்ய

௩—இப்படிசொல்லும், நீள்நகராமென்கிறவிடத்தில் ளகாரஸ்ய
டகாரே லகாரேகாதேசः. * * *॥௨॥

வேயகம்பால்- வேய் - வேணு, அகம் - க்ருஹம், பால்
ஸத்ருசமத்யம், வேணுஸத்ருசமத்யஹஸ்தத்திலே, நாள்-
அபிநவனை, நாள் - புதுமை, இளந்திங்களை - பாலசந்த்ரனை,
உபலக்ஷணமாக, நாளிள மென்றத்ரஸமாஸம் விவக்ஷிதம்,
ஜுகுப்ஸையை ஆகச்சொன்னபடி, கோள்விடுத்து. தேஜஸ்ஸை
ப்ரகாசிப்பித்து, திங்களைக்கோள்விடுத்தென்று அந்வயம், வெ
ண்ணெய் - வெண்ணெயை, தொடுவுண்ட - களவுத்தாலே ஸக்ஷி
த்தவனை, ஆனுயர்தானவனே - கோபச்ரேஷ்டனே, வாசகமே
ஏத்த - வாகிந்த்ரியமே ஏத்தும்படி, அருள்செய்யும் - க்ரு
பைபண்ணுமவனை, வானவர்தம்நாயகனே - நித்யஸூரி
நாயகனே, என்று- இப்படி அநுஸந்தித்து, என்கைகள்,

மூ—கைகளாலாரத்தொழுதுதொழுதுன்னை* வைகலுமாத்திரை
ப்போதுமோர்வீடின்றிப்*பைகொள்பாம்பேறியுறைபரனே
யுன்னை* மெய்கொள்ளக்காணவிரும்புமென்கண்களே* ॥ ௪ ॥

ஆ—செய்தருளவேணுமென்றுதவளுமென்கைகளென்கிறார். ॥ ௩ ॥
(கைகளாலார) பைகொள்பாம்பேறியுரைபரனே யுன்னையொ
ருக்ஷணகாலமுமொழியாமே எப்போதும் கைகளாலேயாரத்தொ
ழுதுமெய்கொள்ளக்காணவிரும்பாநிற்குமென்கண்களென்கிறார். ॥
(கண்களால்) கண்டுகொண்டவாமனனேறியருள ஸேவாநம்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையஅழகையென்று) தடவுமென்
கிற வித்தாலே ஹஸ்தங்கள் ஸ்பர்சநாபிலாஷத்தில்யுமாசை
ப்படுகிறனவென்றுகருத்து. * * * ॥ ௩ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

மாத்திரைப்போதுமோர்வீடின்றி யென்கிறதையுரைக்கிறார்
(ஒருக்ஷணகாலமிதநாழிடால்) வைகலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(எப்போதுமென்று) (கைகளாலித்யாதி) கண்களானவ்வ ஹஸ்
வ்ருத்திகளிரண்டையு மாசைப்படுகிறனவென்றபடி. ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

மகிழ்ந்தென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஹ்ருஷ்டித்யாதியால்) அதி
தீயத்ருதீயவாக்யங்களாலே ஸம்ருத்தமாய் ப்ரயோகத்திலே

ஸ— தடவும்-உன்னைத்தேடாநிற்கும். * ॥ ௫ ॥

பைகொள் - ஸ்தனமாயிபான, ஸ்பர்சலாவண்யதர்மஷட்
விசுவிதலக்ஷணமானவென்றபடி. பாம்பு - நாகத்தை, ஏறி - ஆ
ரோஹித்து, உறை - மயநானவான, பரனே? - ஸர்வேச்வரா, என்க
ண்கள், மாத்திரைப்போதும் - மாத்ரகாலமும், க்ஷணமுமென்ற
படி. ஓர்வீடு - ஒருவிச்சேதம், இன்றி - இல்லாமல், வைகலும்-
ஸதா, உன்னை-ஸாதிசயதொழுகாத்தனவுன்னை, கைகளால்-
ஹஸ்தங்களாலே, ஆர - பரிபூர்ணமாக, தொழுதுதொழுது - ஸ
ஷ்டம், கண்கள்கைகளால்தொழுகையாவது - அதின்வ்ருத்தியைத்
தான் பண்ணுகை, உன்னை - ஸௌந்தர்யனவுன்னை, மெய்கொள்ள-
ஸத்யமாக, ப்ரத்யக்ஷமாகவென்றபடி. காணவிரும்பும் - காண்
கைக்காசைப்படாநிற்கும். * * * ॥ ௫ ॥

ரூ—கண்களாற்காணவருங்கொலென்றாசையான்* மண்கொண்
டவாமனனேறமகிழ்ந்துசெற்* பண்கொண்டபுள்ளின்
சிறகொலிபாவித்துத்* திண்கொள்ளவோர்க்குங்கிடந்தென்
செவிகளே* ।௫॥

ஆ—பண்ணினவண்டுபோலே களித்துக்கொண்டுசெல்லும் பெரிய திருவடிமேலே யவனேறியருளிவரும்படியைக்காணவேணுமென்றும், வரும்போது பெரியதிருவடியினுடைய அத்திருச்சிறகின் ஒலி கேட்கவேணுமென்று மாசைப்படாநிற்கு மென்செவிக ளென்கிறார். * * * * ॥௫॥

(செவிகளானவா)உன்னுடைய கீர்த்திக்கவியென்னும் கனிகளை

இ—ஹர்ஷவேகமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (பெரிய விருஷியால்) ஹர்ஷவேகத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காண் விருஷியால்) புள்ளின்சிறகொலி பாவித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெரியவிருஷியால்)ஓர்க்குமென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்படாநிற்குமென்று) ஸ்ரோத்ரங்கள் தெசுவுதினவு த்திகளிரண்டையும் ஆசைப்படா நின்றனவென்றதாய்த்து. * * * ॥௫॥

* ஆரும்பாட்டு. *

நின்கீர்த்திக்கவிகளென்றும் கனியேயென்றும் வ்ருத்யஸமாக சுபித்துரைக்கிறார் (உன்னுடையவிருஷியால்) வணாநா

ப—என்செவிகள் - ஶ்ரோத்ரங்கள், கண்களாற்காணவருங்கொல் - கண்ணாலேகாணும்படி வருவானோ, என்றாசையால் - இதுக்குபாவித்தென்கிறதோடே ஸம்பந்தம், மண்கொண்டவாமனன் - ஸ்வத்தைப் பிறர் ஸ்வமாகாதபடி ரக்ஷகனான வாமனன், ஏற - ஆரோஹித்தவாறே, மகிழ்ந்துசெல் - ஹர்ஷித்தோடாநின்றவனை, புள்ளின் - ராஜனுடைய, பண்கொண்டசிறகொலி - ராகயுக்தமான பக்ஷகோஷத்தை ப்ரத்யக்ஷஸாமாநாதிகரணமான பக்ஷகோஷத்தையென்றபடி. பாவித்து - ஸ்மரித்து, ப்ரத்யக்ஷஸமமாக ஸ்மரித்தென்றபடி, கிடந்து - பரவசமாகக்கிடந்து, திண்கொள்ள - த்ருடமாக ஓர்க்கும் - நிரூபிக்கும், ராஜபக்ஷத்வநி கேட்கிறதோ? வென்று ஏகாக்ரமாய் நிற்குமென்றபடி. ॥௫॥

மூ—செவிகளாலாரக்கின்கீர்த்திக் கனியென்னுங்* கவிகளேகால
ப்பண்டேனுறைப்பத்துற்றுப்* புவியின்மேற்பொன்னெடுஞ்
சக்கரத்துன்னையே* யவிவின்றியாதரிக்குமெனதாவியே॥௬॥

ஆ—காலப்பண்ணுகிறதேனிலே கலந்தென்செவிகளாலாரத்துற்று, பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துன்னை யிந்தலோகத்திலே காணவேணு மென்றவிவின்றியாதரிக்குமெனதாவியென்கிறார். ॥௬॥

(ஆவியே) என்னுடையயாத்மாவே? என்னுடையஹ்ருதயமே?

இ—ஶ்ராவணாநுபவத்தாலே த்விதீயவாதி த்விதீயாக்ஷரமிகார ப்ரத்யவகாரமாகவேண்டுகையாலே கனிஸ்வாதவேக்ஷயா கவிஸ்வம் பிற்பட்டாலும் காலப்பண்டேனென்று மாநத்தை ப்ரதமமாகச் சொன்ன ரஸவைகாநுபவத்தாலே பாட்டுகளை வக்லமுமாக ரஸவிக்கை புவிதமாகையாலிந்த வ்ருத்தாந்தம் யாக்ஷமென் றுகருத்து. ஸ்ர- ஸ்ராவணமே சுநயமாவனுமிப்படி தாத்பர்ய மாகச் சொன்னதாகவுமாம். உறைப்பவென்கிறதற்கு வ்யவஸிதா ர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (கலந்தென்று) புவியின்மேலென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்திலேயித்யாதியால்) ஶ்ராவணனாது ப்ராப்ய்வ்ருத்தியைவாஞ்சிக்கிறதென்றபடி. ॥௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

ஆவியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய

ஶ—எனதாவி-த்வதீயஶ்ராவணானு, நின்கீர்த்தி உன்கீர்த்தியினுடை ய, ஸூக்திவிஷயங்களான வென்றபடி. கனியென்னும் - வக்ல மெமென்னலாம்படியான, ஸுஸ்வாதுக்களான வென்றபடி. கவிகளே- பாட்டுக்களை, கவி - பாட்டு, காலப்பண் - ஶ்ராவணா யாஞிகாலொலி தமாமாகிற, தேன்- ப்ரவாஹமானது, உறைப்ப-உறை க்கும்படி, கவிகளிலே மாவஶுஹ்மாம்படி செய்துகொண்டென்கை. செவிகளால் - கர்ணங்களாலே, ஆர - வரிண்டமாக, துற்று - வாஜித்து, பொன்னெடுஞ்சக்கரத்து - ஸ்வஹணீயவிவாஹச் ஹவானான' உன்னையே, புவியின்மேல் - ஹரித்ரியின்மேல், ஹரி லோகத்திலென்றபடி. அவிவின்றி - விச்சேதமில்லாமல், ஆதரிக் கும் - ஆசைப்படாநிற்கும். ॥௭॥

மூ—ஆவியே ஆரமுதே என்னையாளுடைத்* தூவியம்புள்ளுடை
யாய்சுடர்நேமியாய்* பாவியேனெஞ்சம்புலம்பப்பலகாலும்*
கூவியுங்காணப்பெறேனுனகோலமே* ||எ||

ஆ—உன்னை ஸம்ஶ்லேஷித்து நான் ஸஞ்ஜீவித்த தசையிலே நான் முடிவதற்கு முன்னே இக்ஷணத்திலே வந்தென்னை யடிமைகொள்ளுகைக்கு, பெரியதிருவடியை வாஹனமாகவுடையவனே? ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷ விரோதியான என்னுடைய வினைகடிகைக்காக வெப்போதுங்கைகழலாநேமியாய் பாவியேனெஞ்சம் புலம்பப் பலகாலும் கூவியுங்காணப்பெறுகிறிலேனுன்னழகையென்கிறார். எ||

இ—(ஆவித்யாதியால்) ஆரமுதேயென்கிறதற்குக் காரணமருளிச் செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) என்னையாளுடையென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைஸம்ஶ்லேஷித்தித்யாதியால்) புள்ளுடையாயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) சுடர்நேமியென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷ இத்யாதியால்) கூவியுமித்யாதி - கீழே இந்த்ரியங்களுடைய வாஸனையைச்சொன்னார், இங்கே தம்முடைய வாஸனையைச் சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. ஸ்வேதரங்களான இந்த்ரியங்களுக்காசையுண்டோ? வென்னில்; தம்முடைய ஸ்வாமியேவி யஜ்ஞாதநாஸை ஜேவஸாக்ஷமென்று கருத்து. இவ்வர்த்தம் திருவாய்மொழியினவதாரிகையில் "ஸர்வேந்த்ரியங்களாலு" மித்யாதிவாக்யத்தாலே ஸூசிதம். ||எ||

ஸ—ஆவியே - ப்ராணனே? ஆரமுதே - பரிபூர்ணாம்ருதமே - என்னையாளுடை - என்னைதாஸனாகவுடையனே, அம் தூவிப்புள்ளுடையாய் - ஸுந்தரபக்ஷபரிபூர்ணனையுடையவனே? தூவி-பக்ஷம், அமதூவியென்று வ்யுத்பத்திஸமாஸநயம், சுடர்நேமியாய் - தேஜிஷ்டசக்ரமுடையவனே? பாவியேனெஞ்சம் - பாபியானவென்னுடைய சித்தமானது, புலம்ப - ஆசைப்பட்டு, வ்யாகுலப்பட வென்றபடி. பலகாலும் - ஸர்வகாலத்திலும், கூவியும் - ஆக்ரந்தனம்பண்ணியும், உனகோலம் - ஸௌந்தர்யத்தை, காணப்பெறேன் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெறுகிறிலேன். * * ||௭||

மூ — கோலமே தாமரைக்கண்ணதோர் அஞ்சன* நீலமே நின்றெனது
தாவியை யீர்கின்ற* சீலமே சென்று செல்லாதன முன்னிலாம்*
காலமே யுன்னை யெந்நாள் கண்டு கொள்வனே* ॥ அ ॥

ஆ — (கோலமே) கோலமே? தாமரைக்கண்களை யுடையதொரு அஞ்சனநீலமே? இப்படி யிருந்து வைத்தென்னுடைய நிகர்ஷத்தைப் பாராதே என்னெஞ்சமே நீணகராகவிருந்த நிரவதிகவாத்ஸல்யத்தாலே யென்னை மயக்குகிறவனே? உன்னை யென்று நான் காண்பதென்று சொல்ல எம்பெருமானும் காணக்கடவ காலம் வந்தாலன்றோ? காணலாவதென்றருளிச்செய்ய - அக்காலந்தான் நீயிட்ட வழக்கன்றோ? ஆனபின்பு இக்காலந்தன்னையே அந்த காணக்கடவ

* எட்டாம்பாட்டு. *

இ — நின்றெனதாவியை யீர்கின்ற சீலமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருந்தாலும்) இதில் வாத்ஸல்யத்தாலே உத்கர்ஷம் சீலஸ்வபாவம். மேல் நின்றெனதாவியை யீர்கின்றவென்கிறதின் பாவம், எந்நாள் கண்டுகொள்வனே என்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றுநான் காண்பதென்று) திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக் காண ஆசைப்படுகிறவிடத்திலே காலமென்று காலபரிச்சேதம் நாஸ்தி நம் சங்கல்பாதீனமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (என்று சொல்லியிருந்தாலும்) காலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காலந்தானிருந்தாலும்) இதுக்குப் பாவார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பிருந்தாலும்) ॥ அ ॥

ப — கோலமே - ஸௌந்தர்யமே, ஸௌந்தர்யம் த்ரவ்யமென்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி. தாமரைக்கண்ணது - புண்டரீகநேத்ரமுடைத்தான, ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான, அஞ்சனநீலமே - அஞ்ஜநத்தினுடைய நீலரூபமே? நீலரூபமானது த்ரவ்யமாயிருக்கிறாய்த்தென்று உத்ப்ரேக்ஷித்தபடி, நின்று ஸ்திரமாய், எனதாவியை - ஆத்மாவை, ஈர்கின்ற - ஹிம்ஸியாநின்ற, சீலமே ஸௌசீல்யமே, "கந்தர்வா கல்மஷம்" வாத்ஸல்யோபேக்ஷாகாரா. சென்று - கதமாய், செல்லாதன - கதமல்லாததான, பவிஷ்யத்தான என்றபடி, முன்னிலாம் - முன்னேவர்த்தியாநின்ற, நிலாவுகை - வர்த்திக்கையதற்கோ நமானவென்றபடி,

மூ— கொள்வனுன்மாவலிமூவடிதாவென்ற* கள்வனே கஞ்சனை
வஞ்சித்துவாணனை* யுள்வன்மைதீர வோராயிரந்தோடு
ணித்த* புள்வல்லாயுன்னையெஞ்ஞான்றுபொருந்துவனே *॥
பொருந்தியமாமருதினிடைபோயவெம்* பெருந்தகாயுன்

ஆ— காலமாக்குவோம் என்றுலுன்னுலாக்கமுடியாதோவென்
கிறுர். ॥அ॥

(கொள்வனுன்) கோலினவைமுடிக்க விரகறிவானொருவனுப், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸமர்த்தனுப், விரோதிநிரஸநஸமர்த்தனுயிருந்தவுன்னை யெஞ்ஞான்று பொருந்துவனென்கிறுர் ॥௯॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— கள்வனே யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (கோலினவித்யாதியால்) கஞ்சனைவஞ்சித்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) வாணனையித்யாதி வல்லாயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறுர் (விரோதீத்யாதியால்) * * * * ॥௯॥

பூ— காலமே - காலஶரீரகனே, உன்னையித்யாதி ஸ்பஷ்டம்.* ॥அ॥

மாவலி - மஹாபலியே? ஸம்போதி. நான், மூவடி - த்ரிபதபரிமிதமான ப்ரதேசத்தை, கொள்வன் - ப்ரதிக்ரஹிப்பன், தா - நீ கொடு, என்றகள்வனே - இப்படிசொன்னவஞ்சகனே? கஞ்சனைவஞ்சித்து - கம்ஸனைவஞ்சித்து, வாணனை - பாணாஸுரனை, உள்வன்மை - மனஸ்ஸில் தார்ட்யம், ருத்ரனை ரக்ஷகனுக உடையோமென்கிற அஹங்காரமென்றபடி. தீர - நிவ்ருத்தமாம்படி, ஓராயிரந்தோள் - அத்விதீயஸஹஸ்ரபுஜங்களை, துணித்த - ச்சேதித்தவனை, புள்வல்லாய் - கருடவாஹனனுனவனே, அச்வவாஹந:, ரதவாஹந:, என்னுமாப்போலே கருடவாஹநனென்றபடி. உன்னை, எஞ்ஞான்று - எந்த காலத்திலே, பொருந்துவன் - ஸமீபமாகவடையக்கடவேன். * ॥௯॥

பொருந்திய - பரஸ்பரஸ்லிஷ்டமான, ஸுவிஸ்த்ருதமானவென்றபடி. மாமருதின் - மஹத்தான யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷங்களினுடைய, இடைபோய - மத்யே போனவனை, எம்பெருந்தகாய்? - அஸ்மதீயனான விசேஷஸ்வபாவனே, தகை - ஸ்வபாவம். கருணையைச்சொன்னபடி;

மூ—கழல்காணிய பேதுற்று* வருந்திநான் வாசகமாலைகொண்
டுன்னையே* யிருந்திருந்தெத்தனைகாலம் புலம்புவனே*௰।

ஆ—(பொருந்திய) பொருந்தியமாம நதினிடையகப்படாதேபோ
யென்னை ரக்ஷித்தருளின உபகாரவிஷேஷங்களினை? உன்திருவடிகளை
க்காணவாசைப்பட்டுப்பெருதொழிவதிப்படி முடியவும் பெருதேயி
ருந்து பெரியவருத்தத்தோடே புன்மாணங்களைச்சொல்லிக்கொ
ண்டு நானின்னுமெத்தனைகாலங்கிடந்து லற்றக்கடவேனென்கிறார்.॥
(புலம்புசீர்) எல்லாராலுமேத்தப்படும் மாணங்களையுடைய

பத்தாம்பாட்டு.

இ— போயவென்கிறதற்குச் சாதீபர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகப்
படாதேபோயென்று) பொருந்தகா யென்கிறதை விவரிக்கிறார்
(என்னைரக்ஷித்தித்ருசியால்) ஸம்ஸாரவிஷண்ணை மருந்தினருகே
க்ருஷ்ணன்போனானென்றவாறே வயிறெரியுமவராகையாலே அவன
திலகப்படாதே தப்பிப்போனதையே தமக்கு ரக்ஷணமாகச்சொல்லு
கிறாரென்றுகருத்து பேதுற்றென்கிறதற்குத் தாதீபர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டித்ருசியால்) இருந்திருந்தென்கிறதற்குத்
தாதீபர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்ருசியால்) வருந்தியெ
ன்கிறதைவிவரிக்கிறார் (பெரியவித்ருசியால்) வாசகமாலைகொண்
டென்கிறதற்குத் தாதீபர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்மாணங்களை
யித்ருசியால்) புலம்புவனே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அலற்றக்
கடவேனென்று) * * * * * ॥௰॥

நிகமனம்.

புலம்புசீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (எல்லாராலுமித்ருசியால்)

ப—உன்கழல்காணிய - ஸகலவஸ்துக்களைக்காணகைக்காக,
பேது - மோஹத்தை, மோஹஜநகமானவத்ருசிலேயென்
றபடி, உற்று - அடைந்து, இருந்திருந்து - விரகாலும் ஜீவித்து
க்கொண்டு, வருந்தி - க்லேசித்து, நான் - விஷயவைலக்ஷண்யமெல்லா
தநான், வாசகமாலைகொண்டு - ஸூக்திஸந்தர்பங்களாலே யென்ற
படி. உன்னையே - நிரதிசய ஸௌலப்யமுடையவுன்னையே, ஊர்ஜெ
த்திஷேஷ:. எத்தனைகாலம், புலம்புவன் - ஸம்பாவிப்பன். ॥௰॥

மூ— புலம்புசீர்பூமியளந்தபெருமானை* நலங்கொள்சீர்நன்குரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல்* வலங்கொண்டவாயிரத்துள்வி
வையுமோர்பத்* திலங்குவான்யாவருமேறுவர்சொன்னாலே*॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—புலம்புசீர் - புலம்பப்படும் குணங்களை யுடையனை, ஸ்தோத்ரவசனீயகுணனை யென்றபடி. பூமியளந்தபெருமானை-பூமியளந்தபெருமானை குணவிஶேஷயோகமாகிற ஸ்தோத்ரனை குணத்தை யுடையனுயிருந்த நன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன வித்திருவாய்மொழியைச் சொன்னுரெல்லாருந் திருநாட்டிலே புகப்பெறுவரென்கிருர். * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—நலங்கொள்சீர் என்கிறதையுரைக்கிருர் (குணவிஶேஷாத்யுக்தியால்) இலங்குவானேறுவரென்றதயித்துரைக்கிருர் (திருநாட்டிலேயித்யுக்தியால்) * * * ॥கக॥

ஶ—ஸ்பஷ்டம், உக்திஶேஷவிஶேஷ:. நலங்கொள்சீர்-ஸமஸ்தகுணங்களைக்கொள்ளுகையாகிற சீரையுடையவரான, கொள்ளுகை-ஸம்பாவிக்கிலாசைப்படுகை, நன்குருகூர் - ஶ்லாக்யமானகுருகையில், சடகோபன்சொல் - ஆழ்வாராலே சொல்லப்பட்ட, வலங்கொண்ட - ப்ரதக்ஷிணமான, ஸர்வஸ்ருஷ்டிவாசக ஸாமர்த்யப்ராப்தமானவென்றபடி. ஆயிரத்துள், இவையுமோர்பத்து - இப்பாட்டுகளாகிற தஶகத்தை, சொன்னால், யாவரும் - ஸர்வரும், ஜாதிகுணாதிவிஶேஷாநாதரேண வென்றபடி. இலங்குவான் - தேதீப்யமான பரமபதத்தை, ஏறுவர். ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதியீஶ்ரீசைலேஶ
ராமாநுஜமுநிவராஜஶிகாமணயேநம:

***

ஸ்ரீ:.

த்ருதீயோ வர்ஷ்டத்வாத்ரிம்ஶதாவளி:.

(முடியானே.)

வித்தாக்ருஷ்டிப்ரவீணை ஸஹவசநஸமரைஸ்ஸ்பர்ஶ-
வாஞ்சாஹாரைர் ராதராந்நேத்ரத்ருக்ஷ்யை: ஶ்ரு-
திஸுகஸுகதைராத்மநித்யாநுபாவை: । வி
ஶ்லேஷாக்ரோஶக்லுப்தை ஸ்வாநுபாவைகலாலஸை:ஆத்மஸாயு-
ஜ்யஸம்பை:காஸாரஸம்ஜ்ஞாநைஸ் ஸமஸௌஹ்ருத்யஸம்ப-
ஶ்ஶம்பந்நிர்த்ருஷ்யாம்புஜாக்ஷ: ॥ ॥௨௯॥

(வித்தாக்ருஷ்டிப்ரவீணை:) என்றுகிடக்கும் என்னெஞ்சமே - மநஸ்ஸினுடைய ஆகர்ஷணத்திலே ஸமர்த்தங்களுமாய், (ஸஹவசநஸமரை:) என்னும் எப்போதும் என்வாசகமே - வாக்குக்குச்சொல்லவேணுமென்கிற ஸவ்யஜநங்களுமாய், (ஸ்பர்ஶவாஞ்சாஹாரை:) என்றுதடவும் என்கைகளே - கைகளுக்குத்தழுவவேணுமென்கிற ஆஶ்ரயங்களுமாய், (ஆதராந்நேத்ரத்ருக்ஷ்யை:) மெய்கொள்ளக்காண்விரும்பும் என்கண்களே - கண்களுக்குக் காணவேணுமென்கிற உத்ஸாகங்களுமாய், (ஶ்ருதிஸுகஸுகதை:) திண்கொள்ளவோர்க்குங் கிடந்தென்செவிகளே - ஶ்ரோத்ரங்களுக்கு கேட்கவேணுமென்கிற ஹிதகரங்களுமாய், (ஆத்மநித்யாநுபாவை:) உன்னையேயவியின்றியாதரிக்குமெனதாவியே - ஆத்மாவுக்கு நித்யாநுபாவங்களுமாய், (விஶ்லேஷாக்ரோஶக்லுப்தை:) பாவியேனொன்றாம் புலப்பப்பலகாலுங்கூவியுங்காணப்பெறேன் - விஶ்லேஷஸமயத்திலே கூப்பிடப்பண்ணவற்றாய், (ஸ்வாநுபாவைகலாலஸை:) நின்றொசிதாவினையேனின்ற சிலமே நினைக்கநினைக்க ஆத்மாவை ஶிதிலமாகப்பண்ணுகின்றனவாய், (ஆத்மஸாயுஜ்யஸம்பை:) உன்னைப்பெருநான்று பொருந்துவனே - தன்னைப்பெறுவதெப்போதெப்போதென்று ஸாம்யத்தையுண்டாக்குமவையுமாய், (காஸாரஸம்ஜ்ஞாநைஸ்ஸமஸௌஹ்ருத்ய:) பொருந்தியமாமருதினிடைபோய - "ஸகீவநஜமம்வஷ்டு" என்கிறபடியே ஸகீவநஜமகையைப் பண்ணுமவையாய், ஸுவ்யா - உன்னை அபிருந்திருந்தெத்தனைகாலம் புலம்புவனே - வாஞ்சைப்போலே

௱—கா— ஸர்வஜ்ஞராய் அலற்றி பழிப்பண்ணும்வையாய், ஒன்றுக்கொன்று கூடியிருக்கிற கல்யாணகுணங்களாலே எம்பெருமான் ஸ்வரூபமும் காணவேணுமென்று ஆசைப்படும்படியான திவ்யவிக்ரஹத்தை யுடையவனென்று 'முடியானே'' என்கிற ஸூக்தத்தில் ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். [௪௧]

ஸ்ரீசடகோபாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

௯-ம்.-திருவாய்மொழி.

ஆ—(சொன்னால்) இப்படி தம்முடைய ஸர்வகரணங்களும் தனித்தனியே ஸர்வகரணங்களினுடைய வ்ருத்திகளை யெம்பெருமான் திறத்தில் ஆசைப்பட்டபடி பெறுமையாலே க்ருதார்த்தரான ஆழ்வார் இந்த லோகத்தில் தமக்கு துணைபாசைக்காக இந்த லோகத்தில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுளரோ? வென்று பார்த்தவிடத்தில் இந்தலோகமெல்லாம் ஸம்ஸாரிகவிஷயப்ரவணமாய்ஸம்ஸார ப்ராவண்யமாய் க்ஷுத்ரமநுஷ்யாதிகளைக்கவிபாடிக்கொண்டு திரிகிறபடி கண்டார். கண்டுதம்முடைய இழவெல்லாம் மறந்து எம்பெருமானுக்கு ஸர்வரான அநுமந்த இச்கரணங்களை ஸ்வஸ்தமாக்கித

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ—ஸர்வகரணங்களாலும் ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் எம்பெருமானை அநுபவிக்கவேணுமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸாபிப்ராயம் இன்னும் ஸமாப்தமையாலே தம்முடைய ஸர்வஸ்வம் நிரவதியின்றிக்கேயிருக்கச்செய்தே இத்திருவாய்மொழியிலே பரோபதேச ப்ரவ்ருத்தி ஸம்பவிக்கிறதென்? னென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) க்ஷுத்ரமநுஷ்யாதிகளைப்பாடிக்கொண்டு திரிகிறபடி கண்டாலும்தம்முடைய வ்யஸநத்தையமாயிருக்கச்செய்தே பரோபதேசப்ரவ்ருத்தி ஸம்பவிக்குமோவென்ன அருளிச்செய்கிறார்: (கண்டிருக்கையால்) இவர் பரஸம்ருத்திப்ரயோஜநராகை யாலே இருக்குமளவு நரகத்திற்காட்டில் பரநரகம் துஸ்ஸஹம்

மூ—சொன்னால்விரோதமிதாகிலுஞ்சொல்லுவன்கேண்மினோ*
என்னாவிலின்கவியானொருவர்க்குங்கொடுக்கிலேன்*தென்

ஆ—மநுஷ்யாதிகள்பக்கலிலே விநியோகிக்கிறபடியென்காணெ
ன்றின்னாதாராய் அவர்களைக்குறித்து கல்யாணமயப்ரபந்தநாரா
யமானகவிகளை க்ஷுத்ரமநுஷ்யாதிகள்பக்கலிலே விநியோகிக்க
லாகாதென்றுபார்த்து நிஷேத்யதயாவும் சொல்லுகையீடன்று;
ஆகிலும் எம்பெருமானுக்கீடான அழகியகவிகளை இழக்கமாட்டார்

இ—மாகையாலே ஸாதநத்தைமறந்தாரென்றுகருத்து. எம்பெ
ருமானுக்கஸாதாரண விக்ரஹாதிவாசகத்தாலே ஸ்தோத்ரகதவ
மென்கிற ஸமஸ்தலக்ஷணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாவ்ருத்தமென்று
ஸூசிதம். அவர்களைக்குறித்து என்கிறதற்குப்பேசுகிறாரென்று
நாதோபதேசநயம். * * * *

✳முதற்பாட்டு✳

சொன்னால்விரோதமிது என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (கல்யாணவ்ருத்தி ஈட்டன்று என்னுமளவாலே) மநு
ஷ்யாதி என்கிற சூழிலூம் நிற்றுமிட்டாதெய்வம் என்று வக்த்ரு
ஶரணமான தேவதாந்தரபரம். வாசாலனை த்விஜிக்கைக்காகவும்
லக்யாலே தொட்டுத் தள்ளுகை உசிதமல்லர்தாப்போலே நி
ஷேபாஸமாகவும் இதை வாசாஉத்தரிக்கை உசிதமன்றென்கி
றாரென்றுகருத்து. ஆனால் நிஷேத்யதயாவுஞ் சொல்லாதொழிய
லாமே என்ன? ஆகிலுஞ்சொல்லுவன் என்கிறாரென்று நினைத்து
இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆகிலும்த்யாஜ்யபால்) கவி
களையென்றது - உங்களுடைய கவிதைகளையென்றபடி. இழக்க
மாட்டாமையாலே யென்றது- இவையெல்லாமெம்பெருமானுக்கே

ப—சொன்னால்- மநுஷ்யர்ப்பட்டலாகாதென்று உத்தரித்தால்,
இது - இந்தஉத்தாரணமானது, விரோதம் - உசிதமன்று; கலி
ஹேயமாகையாலே நிஷேத்யதயாவும் இதைவாசாஉத்தரிக்கை
யுசிதமன்றென்றபடி. ஆகிலும், சொல்லுவன் - சொல்லுகிறே
ன், கேண்மினோ? - கேளுங்கோள், நான்சொன்னபொருள்அநு
ஷ்டிக்க மாட்டீகோளாகிலும் இதைக்கேழ்ப்பதாகிலும் செய்யவே
ணுமென்று அபேக்ஷிக்கிறபடி. தென்னாதெனவென்றதுப்ரஹ்ம

மூ— தென்னாதெனாவென் றுவண்டுமுரற்றிருவேங் கடத்*தென்னானை
யென்னப்பனெம்பெருமா னுளனாகவே* ||க||

ஆ— மையாமேல் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கோ? என்றுவைத்து,
இப்படி ஸர்வஸ்வபாஜநமான க்ஷேத்ரத்திலே நானெம்பெருமானை
யல்லது மற்றொருவரைக் கவிபாடுகைக்கீடல்லாத வாக்ஜாதியாகப்
பெற்றேனென்று கொண்டு ஸ்வபாவத்தைப் பேசுகிறார். ||க||
(உளனாகவே) நிரவதிகஸம்பத்தையுடையனாய் நித்யஸந்நிதேஷ

இ— ஆகவேணுமென்கிற ஸௌஹார்த்தாலே யென்றபடி. மேல் வாக்
ஸ்வரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி உத்ராதியா
ல்) எம்பெருமானை யல்லதென்றது உத்தராயத்தில் ஸம்ஸார
ஸங்கம்சொன்னபடி. ஸர்வஹிதஞ்சொல்ல ப்ரவ்ருத்தரானவர் ஸ்வபா
வத்தைச்சொல்லுகை ஸம்மதமன்றோ? வென்னில்; ஸர்வர்க்கு
ஸமவஸ்தேசம்பத்திலே ப்ரவ்ருத்திபிறக்கைக்காக ஸ்வபாவத்தைப்
பேசுகிறாரென்றுகருத்து. * * * ||க||

* இரண்டாம்பாட்டு *

குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குறுங்குடி என்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகேதயாதியால்) மெய்ம்மையே
யுளனாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்ய
த்ருஷ்டியால்) இதற்கு இப்படி தாத்பர்யமாகிறபடி ஸர்வாஸ்மத்திலே

மூ— ஸாமம், ஸ்வபாவ நவீதியாலே தென்னாதெனாவென்றுவண்டு
கள், முரலுகிற - ஸஜீக்கிற, திருவேங்கடத்து - ஸந்நிதியக்கம்,
வேங்கடத்திலேவதிக்கிறனென்றபடி. என்னானை - உதீயமஜமான, ஸ
ஜலஸந்நிதானமென்றபடி. என்னப்பன் - உபகாரகமானவி
த்யஸஹாயகனென்றபடி. ஸத்விஷபரிவோராத்வஸ்த
ஸகலவஸ்தா மாதேஸ்வரனென்னை. எம்பெருமான் - உபகா
ரமில்லையாகிலும் விடப்போகாதபடி நித்யஸேஷியான ஸர்வே
ஸ்வரன். உளனாக - வித்யமானனாக, உதீபகவிதாவிஷய தயாஸ்வரூ
யிருக்கவேணுமென்றபடி, என்னாவில் - ஸமஸ்தேகப்ரேஷஹத்தமா
யா என்னுடையதிருநாவிலே, இன்கவி - போக்யமான கவிதை
யை, யான் ஸமஸ்தஜந்துக்களான். ஒருவர்க்கும் - ஸமஸ்த த்ருதீயஸ
ரானொருவருக்கும், கொடுக்கிலேன் - ஆதாரஸந்நிதானலேன்.

மூ—உளனாகவேயெண்ணித் தன்னை யொன்றாகத்தன் செல்வத்
தை* வளனாமதிக்குமிம்மானிடத்தைக்கவிபாடியென்* கு
ளனார்கழனிசூழ்கண்ணங் குறுங்குடி மெய்ம்மையை* யுளனா
யவெந்தையையெந்தைபெம்மானையொழியவே* ॥ ௨ ॥

ஆ— நிஸ்ஸங்க்யாணமான ஜ்ஞாநாதிகளையுடையனாயிருந்தவெம்பெரு
மானை யொழியத்தன்னையு மொரு வஸ்துவாகப்பார்த்துத் தன்

இ—காணலாம், எம்பெருமானையொழிய வென்கிறதற்கு க்ஷுத்ரரை
க்கவிபாடி யென்னவென்கிறதோடே அந்வயம். ஒன்றாகவெண்ணி
என்றதைப் பித்துரைக்கிறார் (ஒருவஸ்துவித்யாதியால்) ஜ்ஞானவஸ்து

ம—குளன் - குளம், குளனார் - சீராகவருணைக்களான, கழனி
சூழ் - கழனிகளாலே சூழப்பட்ட, கண்ணங்குறுங்குடி - கண்ணு
டைத்தாய் நல்லதான குறுங்குடியிலே, கண்-ஸ்தலம், விஶாலமு
அமாய் ரம்யமான குறுங்குடியிலேயென்றபடி. மெய்ம்மையை உள
னாய- ஸத்யமாகவித்யமானனாய், ஸத்யகாமத்வாதியுக்தமெய்ம்மெய்
யென்று ஶ்ருதிகளாலே ஸத்யஸங்கல்பாதிகளாலே சொ
ல்லப்பட்ட குணங்களையெல்லாம் ஸத்யமாக உடையவனுக்கொ
ண்டு ப்ரத்யக்ஷனானவென்றபடி. எந்தையை - ஸ்வாமியான, த
அதுவகாரகனை, நான் கவிபாடும்படி தன்குணங்களை ப்ர
காஶிப்பித்து உபகாரகனையென்றபடி. எந்தைபெம்மானை - ஸ
ர்வேஶ்வரனை, ஸர்வநாயகனையென்றபடி. ஒழிய, இதுக்கு
மானிடத்தைக்கவிபாடி என் என்கிறதோடே அந்வயம். தன்னை
ஸர்வஜ்ஞனுமில்லாமையாலே ஸர்வஜ்ஞனுமானவகையைவிட்டு
னை தன்னை, உளனாகவே-ஸத்தாவானாகவே, ஒன்றாகவே- ஒருமா
ன வஸ்துவாகவே, எண்ணி - அபிமானித்து, ஏகாரத்தாலேதன
க்கு ஸம்பந்தமும் குணங்களும் அத்யந்தாஸம்பாவிதங்களென்று
தோற்றுகிறது. தன்செல்வத்தை - அல்பனானதனக்குஶேஷமாகை
யாலே அல்பமான தன்ஸம்பத்தை, வளனா - வளமாக, ஸம்ப
த்தாகவென்றபடி. மதிக்கும் - மதித்திருக்கும், க்ஷுத்ரனாயிரு
க்கிற, இம்மானிடத்தை - இந்த க்ஷுத்ரஜாதீயமானுஷ்யத்தை,
க்ஷுத்ரரையென்றபடி. ஹேயகவித்வத்தைநாயகமுடைய வெகநவந்தி
தேஹம். கவிபாடி - கவிதையாலே ஸ்துதித்து, என் - என்ன

மூ—ஒழிவொன்றில்லாதபல்லூழிதோறூழிநிலாவப்போம*வழி
யைத்தருநங்கள்வானவரீசனைநிற்கப்போய்க்* கழியமிகநல்ல

ஆ— ஸம்வத்ஸரத்தையு மொருஸம்வத்ஸரமதித்திருக்கிறவிம்ஶேஷ
ஷ்யுரைக்கவிபாடி யென்னப்ரயோஜநமுண்டென்று கொண்டு
வாடுவர்த்தக்ரூதத்தை அருளிச்செய்கிறார்.* * ॥௨॥

(ஒழிவொன்றில்லாத) இப்படி ஸர்வேஷ்க்ஷ்யாணமாணாத்கரு
ணவெம்பெருமானை உங்களுடைய கழியமிகநல்லவான் கவிகொ
ண்டுபாடப்பெறலாவது, பாடினால் பின்னை பெறும்பேறு சுந்த

இ—வாகப்பார்த்தென்றபடி. வளருமதிக்கும் என்கிறதையுரைக்
கிறார் (ஒருஸம்வத்ஸரதிபால்) ஶேஷ்வஷ்யரைப்பாடவேண்டா
எம்பெருமானைப்பாடுங்கோ? ளென்றுபாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்
றுக்ருத்து, ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (வாடுவெத்ரூதியால்) ॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

வழியைத்தருமென்கிறவிடத்தில் ஆஹிவ்ருதாமருளிச்
செய்கிறார் (இப்படி ஐத்ரூதி பெறும்பேறென்னு மளவாலே)
ஶேஷ்வஷ்யரைப்பாடினால் ப்ரயோஜநிவருமென்று இழியக்கருதி
யோர்மானிடம்பாடல் என்கிறவிடத்திலே சொல்லுகையாலே வழி
யைத்தருமென்கிறவிடத்திலும் எம்பெருமானைப் பாடினால் வழி
யைத்தருமென் றஹிவ்ருதமாகை யுக்தமென்றுகருத்து. ஒழி
வொன்றில்லாத என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுந்த

மூ—ப்ரயோஜநம். ஒருப்ரயோஜநமு மில்லையென்றபடி. ॥௨॥

புலவீரகாள் - வாக்ஸீஶாளிகாள்? ஸம்போதநம். ஒழிவொ
ன்றில்லாத-உபாதியொன்றுமில்லாத, ஒருஸ்வத்தாலும் உபாஜ
நியாராதபடி நிரதிஶயஸ்வாபாவமானவென்றபடி, இதுவ
ழிக்குவிஶேஷணம். பல்லூழியூழிதோறும் - பஹுவியகளந்
தோறும், நிலாவப்போம் - நிலைநிற்கும்படி நடக்கக்கடவதான-
வழியை-ஸாதநத்தை, கைங்கர்யத்தைஎன்றபடி. தரும்- கொ
டுக்கும் ஸ்வாமியான, நங்கள்வானவரீசனை - ஸுஸூரிகளான
நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனை, நிற்க-ஒழிய, போய்-ஸாதி
க்குவிஷயாந்தரம் தேடிக்கொண்டுபோய், கழிய- ஸர்வாதிகமாக
ஆழமாம்படி, ஸர்வாதிஶயிதமாம்படி என்கை. மிகநல்ல-ஸ்வரூப

மூ—வான்கவிகொண்டுபுலவீர்காள் ஒழியக்கருதி

ஆ—ஸ்ரீய:பதி:ஸர்வஜ்ஞனாய்நிரதிசயஸர்வஸ்வாமியாய்நிருபாதிகமான ஸம்பந்தத்தையுடையனான ஸர்வேச்வரனே ஸேவ்யனாகையாலே அவனையொழிய க்ஷுத்ரராய் நிஸ்ரீகரான மநுஷ்யரையாவது; கவிகளைக்கொண்டு

இ—(ஸ்ரீஸ்ரீதாதியால்) ஸர்வேச்வரத்வத்தையாதல் ஸர்வஸாம்யத்தையாதல் உடைத்தான விஷயத்திலே வாக்ஷேப்ய க்கொழிவு ஸம்பாவிதமாகையாலே இங்கொழிவொன்றில்லை என்னவாமே இவ்விஷயம் ஸர்வேச்வரனும் நிரதிசயமாய் வமென்று சொல்லிற்றுமென்றுகருத்து. பல்லூழிதோறூழிநிலாவப்போம் என்கிறதை ஸம்ரக்ஷிக்கிறார் (நித்யத்வாதியால்) அதிசயமதிதமாம் ஸாக்ஷாத்ஸம்பந்தமல்லாமையாலே வழிபடும் ஸேவ்யமென்கிறார் (ஸம்வதிதாதியால்) “ஈசாநம் ஜகதோஸ்ய வேதவிதஸ்ய தஸ்யாயம்” இத்யாதிகளிலே ஸ்வாமித்வத்தை ஈசானமென்றும் ஸ்வாமித்வத்தை ஈசமென்றும் சொல்லுகையாலே வழிபடும் ஸ்வாமித்வாகாரத்தாலே ஸேவ்யத்தைச் சொல்லக்கூடும். பாடப்பெறலாவது என்றதுவும் ஸேவ்யமாவது என்றதுவும் ஸேவ ஸேவகவிதா ஸ்ரீமதோ யோஜநீயம். ஸம்வதித்வாத் ஸம்பந்தவிதத்வாத் ஸ்ரீமத் ஸம்பந்தம் ஸ்ரீதம் ஸேவையோக்யதைக்கு வ்யாப்யமாகும். இதற்கமூலம் “ஸம்வதம் ஸத்வாதோம் ஸ்ரீமத்வாத்ஸேவ்யஸேவ்யஸேவகஸ்”என்கை. ஒழியக்கருதியோர் மானிடம்பாடல் என்கிறவிடத்தில் அபிப்ராயத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸம்பந்தீ ஸ்ரீதாதிவாக்யத்தாலே) கவிகளைக்கொண்டுபோவது மநுஷ்யரையாவது மென்றநுயம். ஆவதுஎன்றதுவும் விழுவதுஎன்றதுவும் பர்யவஸந்நகவிதாபி: ஸர்வேச மநுஷ்யாந் ஸ்ரீமத்ஸம்பந்த ஸர்வேசந்தஸ்ரீ ஸம்பத்ஸேவ்யத என்றபடி. நிற்க என்கிறதை யுரைக்கிறார்

ப—ஸ்ரீஸ்ரீமான், வான் - ஸ்ரேஷ்டத்துக்களான, கவிகொண்டு- கவிதைகளைக்கொண்டு, இதற்குமானிடம் பாடலென்கிறதோடே அநுயம். ஒழியக்கருதி-அபேக்ஷிக்கவினைத்து, மநுஷ்யரைப்பாடி-

ஞூ—யோர்மானிடம் பாடலென்னாவதே* ॥௩॥

என்னாவதெத்தனை நாளைக்குப் போதுப்புலவீர்காள்* மன்
னுமனிசரைப்பாடிப்படைக்கும்பெரும்பொருள்* மின்னார்

ஆ—பாடுவது; படினும் பின்னைப்போ யயோமக்யிலேவிழுவது ஆனபின் பவனையொழிய இம்க்ஷுத்ரரையெத்துக்காகப்பாடுகிறீர்கோ ளென்கிறார். * * * ॥௩॥

(என்னாவது) க்ஷுத்ரரைப்பாடினாலும்சில ப்ரயோஜநங்கள் ஸித்திக்கக்காணாநின்றோமிறேயென்னில்; ஸ்வல்பரான க்ஷுத்ரரை

இ—(ஒழியவென்று) மானிடம்பாடல் என்னாவதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இம்க்ஷுத்ரரையிச்சாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே ஞானாயிகளான திருவாய்மொழிகளால் ஆஸ்ரயிக்கப்படுகை ஸ்வரூப விருத்தம். ஞானஹீநரான க்ஷுத்ரரைப்பாடுகை ஸ்வரூப விருத்தமன்றென்றார், அது விருத்தமன்றாகிலும் எங்களுடைய வாராக்ஷாமம் ஸம்ருத்திஸித்திக்கைக்காக க்ஷுத்ரரைப்பாடுகிறோமென்ன இப்பாட்டுசொல்லுகிறார் என்று ஸங்கதி ॥௩॥

* நாலாம்பாட்டு. *

என்னாவதென்றுபின்னையுஞ் சொல்லுவானேனென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (க்ஷுத்ரரையிசாதியால்) மன்னு என்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வல்பரானவென்று) பாடப்பட்ட க்ஷுத்ரர் ஸ்திரராகாமையாலே பாடினகவியை கேட்பிக்கைக்கு முன்பே நசித்து

ப—ணல் ஸம்வே க்ஷுத்ரவஸ்யம்ஸாவி என்று கருத்து. ஓர்மானிடம்பாடல்-ஒரு க்ஷுத்ரஜாதியைப்பாடுகையாலே, என்னாவது - என்ன ப்ரயோஜநமுண்டாம், ஒன்றுமில்லை யென்றபடி. ॥௩॥

புலவீர்காள் - விசேஷஜ்ஞர்காள்? மன்னுமனிசரை - மன்னுதக்ஷுத்ரரை, ஸ்திரராகாதக்ஷுத்ரரையென்றபடி. பாடி, படைக்கும்பெரும்பொருள் - ஸம்பாதிக்கப்படும் ஐஹாவபாஷாணம். என்னாவது - என்னவிசேஷிப்பது, ஒன்றுமில்லையென்றபடி. பெரும்பொருள்என்று உபாலம்போக்தி. விசித்தாலென்றொரு வசம் அத்யாஹார்யம். எத்தனைநாளைக்குப்போதும்-எத்தனைநாள் போகத்திற்குப்போரும், ஒருநாளைக்குப்போதாதென்றபடி. மின்னார்-காந்திவிசிஷ்டமான, மின் - ஜோதனம், காந்திரித்யர்த்தம்.

மூ— மணிமுடி விண்ணவர் தாதையைப்பாடினற்* றன்னாகவே-
கொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையுங் கொள்ளுமே* ௪॥

ஆ— ப்பாடி என்ன? ப்ரயோஜநம் பெறுவது, பெற்றால்தான் எத்தனைநாளைக்குப்போதும் புலவீர்காள்? ஆனபின்பு மன்னர்மணிமுடி விண்ணவர்தாதையைப்பாடுங்கோள்? பாடினால்வேறொருப்ரயோஜநமும்வேணுமாகில் ஸ்வஶேஷத்வைகாந்திகளாக்கி ஸ்வவிஷய கைங்கர்யவிரோதியான ஸம்ஸாரத்தையும்போக்குமென்கிறார்॥

இ— ப்போவர்களாகையாலே அவர்களால் ப்ரயோஜநலாபம் ஸம்ஶயிதமென்றபடி. படைக்கும் பெரும்பொருள் என்றுவதென்றநயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்தில் விபிக்ஷிப்ரதமென்று காட்டுகிறார் (பாடுங்கோளென்று) மின்னூர்மணிமுடி விண்ணவர்தாதை என்கிற பதங்களுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (வேறொருவித்யாதியால்) வேறொருப்ரயோஜநமும் வேணுமாகிலென்கிறவிடத்தில் லகாரத்தாலே மாணாயிகவிஷயத்தைக் கவிபாடுகை லயப்ரயோஜநமென்றுதோற்றுகிறது. மோக்ஷத்தையும் இதுக்குப்ரயோஜநமாகச் சொலவேண்டாவென்றபடி. வேறொருப்ரயோஜநமும் வேணுமோவென்று வாராஜ்யம். அப்போதுவேணுமோ என்றவசநம் வேணுமாகிலென்றொருவசநம் ஸ்வபாரஸ்யம். யதா பாடினால் ஸ்வஶேஷத்வைகாந்திகளாக்கி ஸம்ஸாரத்தையும் போக்கும், வேறொரு ப்ரயோஜநமும்வேணுமோ வென்றநயிப்பது. இப்படி ஈகாரித்தபக்ஷத்தில வேறொரு ப்ரயோஜநமென்றது — மோக்ஷவ்யதிரிக்தப்ரயோஜநமென்றபடி. தன்னாகவேகொண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஶேஷத்யாதியால்) சன்மஞ்செய்யாமையும் கொள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயேத்யாதியால்) ॥௪॥

ப— மணிமுடி - ரத்னகிரீடாலங்க்ருதனான, விண்ணவர்தாதையை - நித்யஸூரிநிர்வாஹகனை, பாடினற் , தன்னாகவேகொண்டு-தனக்காக ஸ்வீகரித்து, தனக்கேஶேஷமாக்கிக்கொண்டென்றபடி. சன்மஞ்செய்யாமையும் - ஜந்மத்தையுண்டாக்காமையும், கொள்ளும்- ஸ்வீகரிக்கும், ஸம்ஸாரஜந்மத்தையுண்டாக்காதென்றபடி. ॥௪॥

மூ:—கொள்ளும்பயனல்லை குப்பைகிளர்த்தன்னசெல்வத்தை*
வள்ளல்புகழ்ந்து நும்வாய்மையிழக்கும்புலவீர்காள்* கொள்
ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந் தருங்கோதிலென்*

ஆ—(சொல்லும்) ப்ரயோஜநஶூந்யமாக ஹேயவிஷயங்களைக் கவிபாடி உங்களுடைய அழகிய கவிகளையிழவாதே தன்னுடைய நிரவதிக நிரதிஶய கல்யாணகுணங்களாலே உங்களுடைய கவிகளை க்ருதார்த்தமாக்கவல்லனாய், உங்களுக்கு வேண்டிற்றெல்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ—கொள்ளும்பயனில்லை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரயோஜநஶூந்யமாகவென்று) குப்பைகிளர்த்தன்ன செல்வத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹேயத்வாதியால்) வள்ளல்புகழ்ந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (கவிபடியென்று) நும்வாய்மை என்கிறதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால்) கொள்ளக்குறைவிலன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) உங்களுக்கிஷ்டஸர்வம் கோதில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி

ப—கொள்ளும்பயனில்லை - ஸ்வீகரிக்கப்படும் ப்ரயோஜநமில்லாதிருக்கிற, இது செல்வத்துக்குவிசேஷணம். குப்பைகிளர்த்தன்ன - குப்பையைக்கிளறினதற்கு ஸத்ருஶமான, அதாவது மறைந்துகிடந்த தோஷங்கள் ப்ரகடிதங்களாகையும் ஸம்பவித்தார்க்கு ஸாதாரணமும். கிளர்த்து - கிளறுகை, அன்ன - ஸத்ருஶம், செல்வத்தை - ஸம்பத்தையுடைத்தான க்ஷுத்ரஜனத்தை, செல்வத்தையிதம் பஹுவ்ரீஹி. வள்ளல்புகழ்ந்து - உதாரனாக ஸ்துதித்து, நும்வாய்மை - யாதார்த்ய ஸத்வத்தை, இழக்கும்புலவீர்காள் - இழக்கிற விசேஷஜ்ஞர்காள்! விசேஷஜ்ஞரென்று உபாலம்பம். கொள்ளக்குறைவிலன் - கவிகள் விஷயதயா ஸ்வீகரிக்கைக்குக்குறையில்லாதவனை, ஸத்ருஶ ஸம்போக்யங்களெல்லாம் ஸ்வகல்யாணகுணாநாம் ஸ்வீகாரணத்துக்குப் போராதபடி ஸமானவைபுல்யனென்றபடி. வேண்டிற்றெல்லாம் தரும் - அபேக்ஷிதஸர்வப்ரதனை, கோதில் - தோஷரஹிதனை,

மூ—வள்ளல்மணிவண்ணன்றன்னைக்கவிசொல்லவம்மினோ* ருு
வம்மின்புலவீர்நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்ம்மினோ*

ஆ—லாந்தரும்வாரஸோஷாராருப்,தநதாலும்ஒன்றுஞ்செய்யாதாரு
ய்இவர்களுக்கென்செய்தோ(வோ)மென்றிருக்கும் ஸஹாகருப் ஆ
ஸ்ரீதவஸ்ரீமஹருபிருந்த வெம்பெருமானைக்கவிசொல்ல வல்லிகோ
ளோவென்கிறார். * * * * ।ருு

(வம்மின்) ஜநாஷ்ரைக்கவிபாடியேயாகிலும் ஷேஷயா
மெத்ரயை நிவர்த்திக்கவேண்டாவோ? வென்னில்; அதற்குவா
யம்சொல்லுகிறேன் வாருங்கோள்? எங்ஙனேயென்னில்; க்ருஷ்யாதி
களைப்பண்ணிஜீவியுங்கோள்?

இ—ச்செய்கிறார் (தந்தாலும்தாதியால்) வள்ளல் என்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களுக்கித்யாதியால்) மணிவண்
ணன்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதி
யால்) ஜோக்ஷத்தைத்தருமென்று மேற்பாட்டில் சொன்னவாறே
ஷோநஷாம் ஸோக்ஷம்கொள்கிறோம். எங்களுக்கிப்போது
வேணபர்யாகீகள் வேணுமேயென்ன வேண்டிற்றெல்லாந்தருமிவ
னையே பாடுங்கோள்என்கிறாரென்று ஸம்ஐதியும்ஸூசிதமெ.ர

✻ ஆறும்பாட்டு.✻

எம்பெருமானைப்பாடுங்கோளென்று சொல்ல உவக்ஷித்த
வர் ஷரீரவர்யாஸப்பட்டு ஜீவியுங்கோளென்று ஸௌகிகம்சொல்
லுகை சுஸஂகமன்றேவென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார் (ஜநாஷ்
ஸ்ரயித்யாதியால்) வம்மின்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (அதுக்கித்யாதியால்) நும்மெய்வருத்திக்கைசெய்து என்கி
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷீத்யாதியால்) இப்படி
ஸஂஜெக்கு உத்தரஞ்சொல்லியாயிருக்க இந்தஸோகத்தில் செ
ல்வரில்லையென்ன வேண்டுவானேனென்ன சுவதரிப்பிக்கிறார்

ப—என்வள்ளல் ஜீயருப்ஜோஷாதாரனை,மணிவண்ணன் தன்னை
க்கவிசொல்ல - ஸூ௦, வம்மினோ- வாருங்கோள். ।ருு

வம்மின் புலவீர்- வாருங்கோள் வாசிஜ்ஞர்களே, நும்
மெய் - யாஷஷரீரங்களை, வருத்தி - வ்யாஸப்படுத்தி, கைசெ
ய்து - கைகளாலே க்ருஷ்யாதிகளைப்பண்ணி, உய்ம்மினோ - ஜீவியுங்

மூ—இம்மண்ணுலகிற்செல்வரிப்போதில்லைநோக்கினோம்* நும்மின்
கவிகொண்டுநுந்நுமிட்டாதெய்வமேத்தினற்* செமயின்

ஆ—க்ருஷ்யாதிகள் ஆயாஸஸாத்யமாகையாலே அவை உபேக்ஷ்யமல்லவோ? அவைதன்றிக்காட்டில் ஸ்ரீமான்களான மநுஷ்யரை ஜீவநார்த்தமாகக் கவிபாடுகையே நன்றன்றோ? என்னில்; உங்களபேக்ஷிதப்ரதரான ஸ்ரீமான்கள் இந்தலோகத்திலுளரோ? என்றுபார்த்தோம். பார்த்தவிடத்தில் ஒருவருமின்றியேயிருந்தது, ஸ்ரீமான்களான மநுஷ்யர்களில்லையாகில் க்ருஷ்யாதிகளை யேத்தினலோ? என்னில்; உங்களுடைய அழகியகவிகளைக்கொண்டு உங்கள் அபீஷ்டதெய்வங்களை நீங்கள் ஏத்தினலும் பின்னையு

இ—(க்ருஷ்யாதிகளாயாஸஸாத்யத்வாதியால்) செல்வரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) இம்மண்ணுலகில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தலோகத்திலென்று) நோக்கினோமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உளரோவித்யாதியால்) இல்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பார்த்தவிடத்திலித்யாதியால்) ஆகையால் க்ருஷ்யாதிகளையே பண்ணி ஜீவியுங்கோளென்று தாத்பர்யமென்றுகருத்து. மநுஷ்யரை ஏத்துகிறோமென்பாரைக்குறித்து நும்மித்யாதியாலே தேவதாந்தரங்களை ஏத்தவேண்டாவென்கை ஸம்மதமன்றோவென்ன ஸதலிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீமான்களானவித்யாதியால்) நும்மின்கவியென்கிறதையுரைக்கிறார் (உங்களுடையவித்யாதியால்) நுந்நுமிட்டாதெய்வமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உங்களித்யாதியால்) ஸத்யஸாக்ஷி ஸத்ரு சேருமென்னை ஸநாதனனன்றோவென்ன ஸஹி

ப—கேளீர்; இம்மண்ணுலகில் - இந்தவிஸ்தீர்ணமானலோகத்தில், இங்குவிஸ்தாரம் வ்யாஹ நித்யம். செல்வர் - ஸாதனர், இல்லை, இப்போதுநோக்கினோம் - வ்யவஹாரமற்றிருந்தநாம் உங்களுக்காக இப்போதெங்கும் பராமர்சித்தோம், நும்மின்கவிகொண்டு - பாஷ்டீபமாய் மதுரமான கவிதைகளைக்கொண்டு, நுந்நுமிட்டாதெய்வம் - உங்களுடைய இஷ்டதேவதைகளை, ஏத்தினல், செம்மின் - செவ்வையாக மின்னுகின்ற, ஸ்வர்ணமயமான ஸ்

மூ — சுடர்முடியென் திருமாலுக்குச்சேருமே* ||௬||
சேருங்கொடைபுகழெல்லையிலானையோராயிரம்* பேருமு

ஆ — முதெல்லாமந்தஜ்ஞாநாதிதேவதைகளுக்கஸாதாரணதனு ப்ரியஃபதியாயிருந்த வெம்பெருமான் திருவடிகளிலேசேரும். ஆனபின்பெம்பெருமான் தன்னையே யேத்துங்கோளென்கிறார். ||௬||

(சேரும்) ஸ்ரியஃபதியான தனக்குஸத்ருசமான நிரவதி கௌதார்யாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணங்களையுடையனாயிருந்த

இ — செருமெயான உபபத்தியைக்காட்டுகிறார் (அந்தஜ்ஞாநாதி த்யாதிபால்) என்திருமாலுக்குச் சேருமென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்ரியஃபதித்வாதிபால்) பெவ்யதேவதாஸக்தா ஐதத்யாத்யஹி வெருகம். இத்தால் என்சொல்லிற்றாயிற்றென்ன தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பித்யாதிபால்) ஆனபின்பென்றது தேவதாந்தரஸக்தியும் அவன்பக்கல் பர்யவஸித்து "ஸமஸ்த தேவதாநமஸ்காரஸ் கேஸவம் ப்ரதிகச்சதி" என்று அவனே ஸமாஸ்ரயணீயனுமாக வேண்டினபின்பென்றபடி. தன்னையென்கிறவதாரணத்தாலே தேவதாந்தர ஆராதகர்கள் வ்யவச்சேத்யம். இப்படியும்ஸமம் வருமாகில் தேவதாந்தரங்களை யேத்தினால் குற்றமென்னென்னில்; அந்யதேவதா ஸம்பந்தம்" என்கையும் ஸர்வேஸ்வராநபிமதமும் ஸ்வரூபஹாநியுமம் குற்றமென்றுகருத்து. ||௬||

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

சேருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரியஃபதித்வாதியால்) எல்லையில் என்கிறதினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) கொடைபுகழ் என்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஔதார்யமென்று) ஓராயிரம் பேருமுடைய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸங்க்யேயேத்யாதியால்) நாமங்கள் குணநிபந்தநமாகையாலே நாமாநந்த்யம்சொல்லவே குணாநந்த்யம் சொல்லிற்றாமென்றுகருத்து. பரில் என்கிறதையுரைக்

ப — றபடி. சுடர்முடி - தேஜஸ்ஸையுகிரீடமாயியான, என் திருமாலுக்கேசேரும் - அவனுக்கே ஸ்வாமியாய் பர்யவஸிக்குமென்றபடி. ||
சேரும் - ஸதாநமானவமான, கொடைபுகழ் - ஔதார்யகீர்த்திக்கு, எல்லையிலானை - அவதியில்லாதவனை, ஓராயிரம்பேருமுடைய

மூ—டையபிரானையல்லான்மற்றுயானிலேன்* மாரியனையகை
மால்வரையொக்குந்திண்டோளென்று* பாரிலோர்பற்றை
யைப்பச்சைப்பசும்பொய்கள்பேசவே ॥௭॥
வேயின்மலிபுரைதோளிபின்னைக்குமணாளனை* யாயபெரும்

ஆ— வெம்பெருமானையல்லால்மற்றிந்தலோகத்தில் த்ருணதுல்யரான க்ஷுத்ரர்களை மாரியனையகை மால்வரையொக்கும் திண்டோளென்று பச்சைப்பசும்பொய்கள் பேசேனென்றுகொண்டு ஸ்வஸத்தைப்பேசுகிறார். * * * * * ॥௭॥
(வேயின்) ஸர்வஸ்வாமித்வஸௌலப்யாதிகுணங்களைக்கொண்டு வேயி

இ—கிறார்(இந்தலோகத்திலென்று)பற்றையையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ருணேத்யாதியால்) ஸங்கதியைஸூசிப்பிக்கிறார் (ஸஜாதீயேத்யாதியால்) க்ஷுத்ரரைக்கவிபாடலாகாதென்று பிறர்க்குபதேசியாநின்றவர் தமக்கிப்படி ஒருவருபதேசிக்கவேண்டாதபடி ஸ்வதோஷ்யமான நிவ்ருத்தியைப்பார்த்து ஹ்ரீதராகிறாரென்றுகருத்து. ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

காயங்கழித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வேத்யாதியால்) கொண்டென்கிறதற்கு பாடிஉத்ருதேத்

மூ— ஸ்ரீதீயவஸ்துக்களையுடையவனை, பிரானையல்லால்- உபகாரகனையொழிய, மற்று -வேறேயும், பாரில்- ஸம்ஸாரியில்,ஓர்பற்றையை - க்ஷுத்ரவிஷயமான க்ஷாத்ரமாத்ரத்தை, தத்ஸாமான்யமாந க்ஷுத்ரனானவனென்றபடி, பற்றை - சிறுசெடி. உத்ப்ரேக்ஷிதே, இதற்குப்பொய்கள் பேசவென்கிறதோடே அந்வயம். கை- ஹஸ்தமானது, மாரியனை-மேகத்தோடும், ஜேவும்போலே உதாரமென்றபடி. மாரி - வர்ஷுகமேகம், திண்டோள் - த்ருடமான பாஜமானது, மால்வரையொக்கும் - மஹாகிரியோடு ஸாம்யமாம், மால்- மஹத், வரை-கிரி,என்று, பச்சைப்பசும்பொய்கள்-இப்படி அஸத்யாநுவாதங்களை, பேச - சொல்லுகைக்கு, யானிலேன், நான்ஸமர்த்தனல்லேன். * * * ॥௭॥
காயங்கழித்து - காயத்தைநிவர்த்திப்பித்து, ஸாக்ஷாதென்றபடி-இதற்குப்பாடிஎன்கிறதோடே அந்வயம்.வேயில்மலி - வம்ஸத்

மூ—புகழெல்லையிலாதனபாடிப்போய்* காயங்கழித்தவன்றாளி
ணைக்கீழ்ப்புகுங்காதலன்* மாயமனிசரையென்சொல்ல
வல்லேனென்வாய்கொண்டே* ॥அ॥

ஆ—ன்மலிபுரைதோளிபின்னைக்குமணாளனை கல்யாணநிஸ்ஸீமநிர
வதிகமானகுணங்களைப்பாடி அவன்தாளிணைக்கீழ்ப் புகுங்காதலையுடை
யவனான நான் அவனையொழிய இந்த ப்ராக்ருதிகஸ்ரான மநு
ஷ்யர்களைக்கவிபாடுவேனென்றால்தான் என்வாயெனக்குவிதேயமா
மோ?வென்கிறார். * * * * ॥அ॥

இ—தோடேசுகமம்.ஆயவென்கிறதை யுரைக்கிறார்(கல்யாணவென்
று) எல்லையிலாதன பெரும்புகழ்என்றுமாறி சுவயித்து எல்லையி
லாதனவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிஸ்ஸீமவென்று) பெரும்என்
கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிகவென்று) நிஸ்ஸீமத்வமேகைகமா
ணவஸ்து வரிச்சேதராஹித்யம். நிரவதிகத்வம் - ஸாவதிகமா
னாநாம் நிஸ்ஸீமத்வம், மணாளனை குணங்களைப்பாடியென்று வி
சேஷணம் த்ரிவிதவ்யாமோஹபராவ்யாஜ. மணாளனையென்றது -
ஷஷ்ட்யர்த்தேத்விதீயையென்னவுமாம். போயென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனையொழியவென்று) மாயமனிசரை
யென்கிறதை ஸம்ஸாரவஹைஸாவமாக உரைக்கிறார் (ப்ரா
க்ருதிகஸ்ரானியால்) என்சொல்ல வல்லேனென் வாய்கொண்டு
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கவியிருஷியால்)

ஸ—திற்காட்டில் சுவிகங்களான, வேய்-மூங்கில்,வ்ருத்தஸஹ்ரஸை
ஸாதிஸ்வபாஸகாவாஷயிகங்களானவென்றபடி. புரை-ஸஹஸ்ரப்,
வரஸ்வரஸஹஸ்ரஸங்களான வென்றபடி. தோளி - இப்படிப்பட்ட
தோள்களை யுடையவளான,பின்னைக்கு - நீளைக்கு, மணாளனை-
வல்லபனை, ஆய- ஆன, நல்லவையானவென்றபடி. எல்லையிலாதன -
அவிரவதிதங்களான, பெரும்புகழ் - கல்யாணகுணங்களை, பாடி-
வணித்து, அவன்தாளிணைக்கீழ்-சுஸ்வாஷஸம்ஸத்தத்தில்,புகுங்
காதலன் - ப்ரவெஸிக்கவேணுமென்று ஸ்வக்தியுடையனானநான்,
போய் - எம்பெருமானை விட்டுப்போய், மாயமனிசரை - ரேயாவ
ஸ்ரானமநுஷ்யரை, என்வாய்கொண்டு, என்சொல்லவல்லேன்,
ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டேனென்றபடி. * * ॥அ॥

மூ—வாய்கொண்டுமானிடம்பாடவந்தகவியேனல்லேன்* ஆய்கொ
ண்டசீர்வள்ளலாழிப்பிரானெனக்கேயுளன்* சாய்கொண்ட

ஆ—(வாய்கொண்டு) மநுஷ்யரைக்கவிபாடுகைக்கிடல்லாத ஸு
க்ருதியாய்ப்பிறக்கப்பெற்றேன். ஸகலகல்யாண குணாகரனாய் ஸர்வ ரக்ஷகனாயிருந்த எம்பெருமான் தன்னுடைய பரமௌதார்யத்தாலே என்னுடைய கவிகளுக்குத் தன்னைவிஷயமாகத்தந்தருளப்பெற்றேன், இன்னமுமிப்படி ஐஹலௌகிகத்திலே

இ—த்வதீயஸ்தவனமானது ஸம்பந்தஸ்வாலக்ஷணமாயிற்று அதன்பின்பு த்வத்
ஸேவாரஸஜ்ஞா:" என்கிறபடியே த்வதீயவாக்கு தவிஷயமாய்த் தன்னையொழிய எனக்கு விஷயமாமோவென்றபடி. இத்தாலே ஸம்ருத்தியும்ஸந்நிதிசொல்லுகை. ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வஸம்வாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநுஷ்யரைபித்யாதியால்) ஆய்க்கொண்டசீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸகலஸ்லாக்யாதியால்) வள்ளல் என்கிறது ஔதார்ய விசேஷணமென்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) எனக்கேயுளன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) இம்மையுஞ்சாதித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஹலௌகிகத்திலித்யாதியால்) நின்றுநின்று வானவர்நா

ப— வாய்கொண்டு - எம்பெருமானைப்பாடுகைக்கு யோக்யமான வாயைக்கொண்டு, மானிடப்பாடவந்த - மநுஷ்யஜாதியைப்பாடப் பிறந்த, கவியேனல்லேன், ஆய்கொண்ட - ஆயப்பட்ட, ஸ்லாக்யமான வென்றபடி. சீர் - ஜ்ஞாநாதிகுணங்களையுடையவனான, வள்ளல் - உதாரனான, ஆழிப்பிரான் - ஸுதர்சனனான உபகாரகன், எனக்கேஉளன் - என்கவிதைக்கே விஷயமாக இராநின்றான், சாய்கொண்ட - தீப்தியுக்தமான, அதிசயிதமானவென்றபடி. சாய் - தீப்தி, இம்மையும்- ஸம்ஸாரத்தையும், ஐச்வர்யாதி ஸம்ஸாரஸம்பந்தாநுபவத்தையுமென்றபடி. பக்ஷே- இம்மையும்- இந்தசரீரத்தையும், ஐதிஹ்யாநுபவத்தையும்என்றபடி. சாதித்து- ஸ்வாதீநத்தருளி, இதற்கு வீடுந்தரும் என்கிறதோடே

மூ—விம்மைபுஞ்சாதித்துவானவர்நாட்டையு* நீகண்டுகொள்
ளென்றுவீடுந்தருநின்றுநின்றே* ‖௯‖
நின்றுநின்றுபலநாளுய்க்குமிவ்வுடனீங்கிப்போய்* சென்று

ஆ—தன்னை யெனக்கநுபவிக்கத்தந்தருளி பின்னைஸர்வகாலமும் திருநாட்டையுங் கைக்கொள்ளென்று அத்திருநாட்டையு மெனக்குத்தந்தருளுமென்கிறார். ‖௯‖

(நின்று) என்றேனுமாக ஒருக்கால்நம்மை யறிந்தறிந்துநின்று

இ—ட்டையும் நீ கண்டுகொள் என்றுஊஹயித்துத்தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) வீடுந்தருமென்கிறதையுரைக்கிறார் (அத்திருநாட்டையுமித்யாதியால்) ‖௯‖

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

சென்றுசென்றாகிலுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (என்றேனு மித்யாதியால்) கண்டு என்கிறதை விவரிக்கிறார் (நம்மையித்யா தியால்) இவ்வாத்மாக்களின்விசேஷம். அறிந்துஎன்கிறதற்கு நீங்கி

ஸ—ஸ்வரூபம். வானவர்நாட்டையும்- நித்யஸூரிகளுடைய தேசத்தையும், குடியிருப்பாரோபாதியாயிற்று பரமபதத்தில் ஸ்ரீ வைகுண்டநாதனுக்கு ப்ராப்தி, தேசம் நித்யஸூரிகள் இட்டவழக்காயிருக்கும். நின்றுநின்று - உத்தரோத்தரமாயியாம், நீகண்டுகொள்ளென்று - உன்தேசத்தை நீபார்த்துக்கொள்ளென் றிப்படி ஸாதரமாகச்சொல்லி, "க்ருதக்ஷணஸஹோபா" என்று ஸ்ரீஹஸ்தாரத்தை வளர்த்துவைத்த பெருமாள்மீண்டெழுந்தருளின போது ஸ்ரீபரதாழ்வான் காட்டிக்கொடுத்தாப்போலே காட்டிக் கொடுக்குமென்றுகருத்து. வீடுந்தரும் - அந்த திருநாட்டையும் கொடுப்பன், எனக்கிவிசேஷம். * * ‖௰‖

சென்றுசென்றாகிலும் - பஹுகாலம் போய்ப்போயாகிலும் கண்டு - ஸ்வாத்மாவை அறிந்து, இதற்குநீங்கிப்போய் என்கிற தோடே அன்வயம். பலநாள்நின்று - பஹுகாலஸ்தாயியாய்நின்று, உய்க்கும் - ப்ரவேசிப்பிக்கும், இவ்வாத்மாவை ஸம்ஸாரத்திலே ப்ரவேசிப்பிக்கக்கடவதான, இவ்வுடல் - இதேஹத்தை, நீங்கிப் போய் - விட்டுப்போய், சன்மங்கழிப்பான் - ஸம்ஸாரத்தைக்கழி

மூ— சென்றாகிலுங்கண்டுசன்மங்கழிப்பானெண்ணி* யொன்
றியொன்றியுலகம்படைத்தான்கவியாயினேற்* கென்றுமெ
ன்றுமினிமற்றொருகவியேற்குமே* ௰॥
ஏற்கும்பெரும்புகழ்வானவரீசன்கண்ணன்றனக்* கேற்கும்

ஆ— நின்றுபலநாள் இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே இவ்வாத்மாக்களை ஹிம்ஸிப்பிக்கும் இவ்வுடலத்தை நீங்கிப்போய் இவ்வாத்மாக்களை ஸம்ஸாரத்தைக்கழிக்கவேணுமென்று பார்த்தருளி தத்வமாக ஸ்வஹிதனுய்க்கொண்டு ஜகத்ஸ்ருஷ்டிபண்ணியருளின ஸர்வேச்வரனுடைய கவியான வெனக்கு மற்றொருவரைக் கவிபாடுகை பொருமோ?வென்கிறார். ௰॥

(ஏற்கும்) ஸ்வாபிகமான கல்யாணகுணங்களையுடையனு ன வானவரீசன்கண்ணன் தனக்கேற்கும் பெரும்புகழான வண்குரு

இ—ப்போய் என்கிறதோடே ஸங்கம். உய்க்கும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்த்ராதியால்) சன்மங்கழிப்பானெண்ணி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வாத்மாக்களிருந்த்ராதியால்) நாம் உதிமேஷம். இவ்வாத்மாக்கள் நம்மை அறிந்து ஸதாசாரஸம்பந்தத்தைநீங்கிப்போக மேல் ஸம்ஸாராநுவ்ருத்தியையும் நாம் கழிக்கவேணுமென்று வாஸ்தவம். ஒன்றியொன்றி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வஹிதனுயென்று) உலகம்படைத்தானென்கிறவிடத்தில் ஸ்ருஷ்டியமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வராதியால்) ஏற்குமே என்கிறதையுரைக்கிறார் (பொருமோவென்று) பொருமோ? என்றது ஸதாசாரமோ? என்றபடி.॥

நிகமனம்.

ஏற்கும்பெரும்புகழ் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ஸ—டத்துக்கொள்ள உதிப்பானாக, எண்ணி - இவ்வாத்மாக்களை குறித்து, ஒன்றியொன்றி - ஸங்கல்பத்தை, உலகம்படைத்தான் கவியாயினேற்கு - லோகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனுடைய கவியானவெனக்கு, இனி - இதமேலும், என்றுமென்றும் - எக்காலத்திலும், மற்றொருகவி - அந்யவிஷயமான கவிதை, ஏற்குமே - உசிதமோ?॥௰॥

ஏற்கும்பெரும்புகழ - ஸ்வாபிகஸ்மாரணாஸ்ரயமான, வானவரீசன் கண்ணன் தனக்கேற்கும் - ஸ்ரீநாயகனை க்ருஷ்ண

மூ—பெரும்புகழ்வண் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* லேற்கும்
பெரும்புகழாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்* தேற்கும்பெரும்
புகழ்சொல்லவல்லார்க்கில்லைசன்மமே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லான தன்மைக்குஸத்ருசமான ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதிகுணங்களையுடையவனை ஆயிரத்துளேற்கும் பெரும்புகழையுடைய இப்பத்தைச் சொல்ல வல்லார்க்கில்லை சன்மமென்கிறார். * * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஞர்(ஸௌசீல்யாதியால்)(கண்ணன் தனக்கிஸ்தாதி) ஸர்வேச்வரனுடைய கவியாயிருக்கைக்கநுரூபமான நிரதிசய ஜ்ஞாநாதிகளையுடையவரென்றபடி. தன்மைக்கு - ஸ்வபாவத்துக்கு, த்ருதீயபாதத்தில் ஏற்கும்பெரும்புகழ் என்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருசமித்யாதியால்). ॥கஉ॥

ஸ—னுக்கநுரூபங்களான், அவன் கவியாயிருக்கைக்குசிதங்களானவென்றபடி. பெரும்புகழ் - மஹாகுணங்களையுடையனான், வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் - உதார: குருகாபுரீச: சடகோபவாக்கியாயிருக்கைக்கு, ஏற்கும்பெரும்புகழ் - உசிதமான ஸ்வபாவாதி மஹாகுணத்தையுடைத்தான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, ஏற்கும்பெரும்புகழ் - கந்நுரைக்கவிபாடலாகாதென்றும் எம்பெருமானைப்பாடவேணுமென்றும் ப்ரதிபாதிக்கையாலுசிதமான மஹாகுணத்தையுடைத்தான, இவையுமோர்பத்தும் - இப்பாட்டுக்களாகிற சுஷ்தீயதசகத்தை, சொல்லவல்லார்க்கு சன்மமில்லை, ஜநநாதிகளில்லை. * * ॥கஉ॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநம் ப்ரபந்நஸ்ரீமதேஷ்டதம்
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீ:

த்ராமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(சொன்னால்விரோதம்)

ஸ்ப்ருஹ்யஸ்தாநாதியோகாத் உசிதவிபவதஸ் ஸர்வபத்ராவகா
சாத் ஸத்ருக்ஸாயுஜ்யதாநாத் அநவதிதரணாத் ஸர்வ-
சேஷித்வஸித்தே: । ஸ்தவ்யாத்தாவ்யாஸஸங்க்யோ
வதரணரஸதோ ஸாக்ஷீகத்யாதிதாவ்யாஸதே த்ரு
ர்மோக்ஷோபாதாநதாஸ் ஸ்வஸ்திவிஷயதநோம் வ்யாஹாரஹநி
நிதாநம்: ॥ ॥௪௨॥

(ஸ்ப்ருஹ்யஸ்தாநாதியோகாத்) தென்னாதெனவென்று வண்டுமுரல் திருவேங்கடத்தென்னை யென்னப்பன் - ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமலையிலே ஸாந்நித்யங்கொண்டு நின்றருளுகையாலும், (உசிதவிபவத:) குளனார்கழனிசூழ் கண்ணன்குறுங்குடி - ஸுந்தரமான திருக்குறுங்குடியிலே ஸமக்ர கல்யாணஸம்பத்தை யுடைத்தாயிருக்கையாலும்; (ஸர்வபத்ராவகாசாத்) ஒழிவொன்றில்லாத பல்லூழிதோறூழி நிலாவப்போம்வழியைத்தரும் - நித்யமாக வர்த்திக்கும்படியாக ஸர்வாதிகாரமோக்ஷப்ரதனாகையாலும், (ஸத்ருக்ஸாயுஜ்யதாநாத்) தன்னாகவேகொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையுங்கொள்ளுமே - தன்னோடே பரமஸாம்யத்தைத்தருமவனாகையாலும், (அநவதிதரணாத்) கொள்ளக்குறைவிலன் வேண்டிற்றெல்லாந்தருங் கோதிலன்வள்ளல் - அர்த்திக்கைக்கு யோக்யமான ஐச்வர்யத்தையுடையனாய் அபேக்ஷிதங்களெல்லாவற்றையுங்கொடுத்தும் ஒன்றுங்கொடுத்ததாக எண்ணாத பரமோதாரனுமாகையாலும், (ஸர்வசேஷித்வஸித்தே:) செம்மின்சுடர்முடியென் திருமாலுக்கு - ஸர்வாதிபத்யஸூசகமான திருவபிஷேகத்தையும் ஸ்ரிய:பதித்வத்தையு முடையவனாகையாலும், (ஸ்தவ்யாத்தாவ்யாஸஸங்க்யோ) ஓராயிரம்பேருமுடையபிரானை - ஸ்தோத்ரம்பண்ணுகைக்கிடாக குணசேஷ்டிதாதி வாசகங்களாய் ஸங்க்யாதங்களான திருநாமங்களையுடையவனாகையாலும், (அவதரணரஸத:) வேயின்மலிபுரைதோளிபின்னைக்குமணாளனை - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தருளி அநேகவிஹாரங்களைப் பண்ணுகையாலும், (ஸாக்ஷீகத்யாதிதாவ்யாத்) சாய்கொண்டவிம்மையுஞ்

ஈ—தா—சாதித்துவானவர்நாட்டையும் நீகண்டுகொள்ளென்று வீடுந்தரும்-இங்கிருந்தநாள் ஸ்ரீராமாயணாத்யயனமான வே ஹிதம்ஸாமத்தையும் பின்பு வாவேதத்தையும் தருமவனுகையா லும், (தேவானாம் க்ருதாதிநாது) சென்றுசென்றாகிலுங்கண் டுசன்மங்கழிப்பானெண்ணி யொன்றியொன்றியுலகம் படைத்தா ன் - வெகதர் ஒருஜந்மமல்லா தொருஜந்மத்திலேயாகிலும் உஜ்ஜீ வாராகவேணுமென்றெண்ணி லோகங்களையெல்லாம் ஸ்ருஷ்டி த்தருளுகையாலும் எம்பெருமானொருவனுமே மோக்ஷப்ரதம்பண் ணுகைக்கு யோக்யனென்றும் க்ஷுத்ரதேவர்களெல்லாம் அயோ க்யர்களென்றும் "சொன்னால்விரோதம்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ||௬௪||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றும்பத்தில்ஒன்பதாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❧❧❧

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(சன்மம்பலபல) எம்பெருமானையொழிய மற்றொருவரைக் கவிபாடுகைக்கீடல்லாத ஆகூதியாகப்பெற்றபேற்றை அநு

❧ பத்தாந்திருவாய்மொழி. ❧

இ—அந்யரைக்கவிபாடாதே எம்பெருமானையேபாடப்பெற்று நா ன் பந்யனேனென்று கீழே அநுஸந்தித்தவர் எம்பெருமானைப் பாடி பந்யனென்று இத்திருவாய்மொழியிலுஞ்சொல்லுகை வ்யா நாக்யமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானையி த்யாதியால்) எம்பெருமானைப் பாடப்பெற்றேனென்று கீழ்ச்சொல் லியிருந்தாலும் அந்யரைப்பாடாத ஆகூதியாகப்பெற்றேனென் கைபே கீழ்ப்பாட்டுகளுக்கு அபிப்ராயமாகையாலே வ்யா நாக்யமில்லையென்றபடி. அந்யரைப்பாடாத ஆகூதியாகப்பெற் றேனென்று கீழே ஸூசிதமான இவர் இம்மாத்ரமேயோ நான்பெ

மூ—சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டு சங்கொடுசக்கரம்வில்* ஒண்மையுடையவுலக்கை யொள்வாடண்டு கொண்டுபுள் ளூர்ந்துலகில்* வன்மையுடையவரக்கரசுரரைமாளப்படை

ஆ—ஸழித்துச்சென்றவர் க்கீழ். இனிமேல்எம்பெருமானைக்கவிபா டப்பெற்றபேற்றை அநுஸந்தித்துச் செல்லுகிறவர். கி. ஸம் ஸ்த்யுதிவ்யாவதாரங்களைப்பண்ணி ஸஜ்ஜநஜநந விஷய தாமஸனாய், ஸம்ஸ்த ஸாமக்ரீஸஹ ஸஹாதிதிவ்யாயுதங் களைக்கொண்டு இந்தலோகத்திலே அதிபலவான் களான ஸா

இ—ற்றது, எம்பெருமானைக்கவிபாடவும்பெற்றேனென்றுஇத்திரு வாய்மொழியிலேவீதராகிறாரென்று ஸங்கதியுசொல்லிற்றாயிற் று. திவ்யமங்கள விக்ரஹ ஸௌந்தர்யமான இப்பத்திலே இத்திரு வாய்மொழி ஸங்கதமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; சுவவிராஜா க்ருதிகமென்கிற ஸமஹ்ருணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு வ்யாஹ்ரு தமென்றுவாயர் அருளிச்செய்கையாலே ஸங்கதம். *

✱ முதற்பாட்டு. ✱

பலபலசன்மம்செய்து என்று அநுபித்துரைக்கிறார் (அஸ்ய திவ்யவெத்ராதியால்) வெளிப்பட்டு என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸக லெத்ராதியால்) வஹாதியென்கிற ஆதிஶப்தத்தாலே மற்றுமுள்ள ஸம் ஸ்ருஷ்டிமெதெ. கொண்டுஎன்கிறதை விவரிக்கிறார் (யாவகனாய்க் கொண்டுஎன்று) உலகில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்தலோகத் திலென்று) வன்மையுடைய வென்கிறதையுரைக்கிறார் (அதிபல வெத்ராதியால்) படைமாளப்பொருதவென்றநுபித்துத்தாதயவ

ஸ—பலபலசன்மம்செய்து - அஸம்வ்யாவதாரங்களைப்பண் ணி, வெளிப்படு - ஸஜ்ஜநநயநவிஷயனாய், சங்கொடுசக்கரம், ஸாவலம்பிதவஸ்த்ரத்தையும், வில் - ஶார்ங்கத்தையும், ஒண்மையு டைய - ஸ்ரீவத்ஸதைபயுடைத்தான, உலக்கை - முஸலாயுதத் தையும், ஒள்வாள் - ஒள்ளியவாளையும், ஸ்ரீவத்ஸமான வஸ்த்ரத்தையும் என்றபடி. தண்டு - கதையையும், கொண்டு-தரித்துகொண்டு, புள்ளூர்ந்து - கருடனாலே ஸஞ்சரித்து, உலகில் - இந்தலோக த்திலே, வன்மையுடைய - பலஶாலிகளான, அரக்கர் அசுரரை ராக்ஷஸாஸுரர்களை, படைமாள - ஸேனை நசிக்கும்படி,

மூ—பொருத* நன்மையுடையவன்சீர்பரவப்பெற்றநானோர்
குறைவிலனே* ।கII

குறைவிற்றடங்கடற் கோளரவேறித்தன் கோலச்செந்தாமரை

ஆ— ராக்ஷஸர்களை ஸஸைந்யமாக நிரஸித்த ஸௌர்யகு
ணத்தையுடையனானவனுடைய அந்தகுணங்களை இப்படிவாழ்த்த
ப்பெற்றவெனக்கு இனியென்னகுறையுண்டென்கிறார். ।கII

(குறைவில்) இப்படி எம்பெருமானுடைய திவ்யாவதாரசே
ஷ்டிதங்களைத்திரளவநுஸந்தித்துப்பின்னை அவற்றைத்தனித்தனியே

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பெஸநூமித்யாதியால்) நன்மையென்
கிறதையுரைக்கிறார் (ஜ்ஞானகுணத்தையென்று) ஸர்வாதிநிரவ
நம் ஆஸ்ரிதரக்ஷமாகையாலும் இதை ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலேசெ
ய்யாதே தன்னுடைய ஔதார்யஸௌந்தர்யாதிகளை ஸர்வரும்கண்
டுவாழும்படி திவ்யாவதாரஸமஷ்டிகளைக்கொண்டு அநேகாவ
தாரங்களைப்பண்ணிச் செய்கையாலும் இந்த ஸர்வாதிநிரவ
நம் ஜ்ஞானகுணமென்றுகருத்து. சீர்பரவப்பெற்ற வென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (குணங்களையித்யாதியால்) நானோர்குறைவிலன்
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்)II

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

பரவப்பெற்றநானோர்குறைவிலன் என்று எம்பெருமானைப்
பாடப்பெற்ற தன்னுடைய பாக்யத்தைப்பேசியிருக்க பின்னை
யும் முன்பதின்காலிப்படியே பேசுவானேனென்ன ஸமாதிப்பிக்
கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இத்தால் மேற்பாட்டுகளுக்கு

ப—பொருந்தநன்மையுடையவன்- யாஜ்பண்ணினகுணத்தையு
டையவனுடைய, சீர் - கல்யாணகுணங்களை, பரவப்பெற்றநான்- ஸ
க்ருதமாகஸ்தோத்ரிக்கப்பெற்றநான், ஓர்குறைவிலன்- ஒருகுறையுமு
டையவனல்லேன். * * * * ।கII

குறைவில்- ந்யூநதையில்லாத, ஸமஸ்தபநத்தாலே ஸ்வாபு
காரமானவென்றபடி. தடங்கடல்- விஸாலஸ்வரூபமான ஸமுத்ரத்தி
லே, கோளரவு - தீஷ்யாக்ஷமான ஸர்ப்பத்தை. கோள் - தீப்தி.
ஏறி - ஆரோஹ்ய, தன் - தன்னுடைய, கோல, ஸுந்தரமான, செ
ந்தாமரைக்கண்- ரக்தகமலஸத்ருஸநேத்ரங்கள், உறைபவன்

மூ—க்கண்* ணுறைபவன்போலவோர்யோகுபுணர்ந்தவொளிம
ணிவண்ணன் கண்ணன்* கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்க
டாவியசுரரைக்காய்ந்தவம்மா*

ஆ—அநுபவிக்கிறார். தன்னுள்ளே எம்பெருமான் கண்வளர்ந்த
ருளுகையாலே குறைவற்ற க்ஷீராப்தியான தடங்கடலிலே ஸமா
[illegible] ஜகத்ரக்ஷணோபாய சிந்தாபரனாய்க்கொண்டிருந்த
திருவனந்தாழ்வான்மேலே ஏறியருளி தத்வஸ்பர்சித நித்
தியஸ்வாநுபவ நிரதனாயிருந்து க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தருளின
ஸர்வரக்ஷகனாய், கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி அசுரரைக்காய்ந்த
வம்மான் நிறைபுகழ்களை நிரவதிகமாக அநுபவிக்கிறார்கொண்டு

இ—[illegible] குறை
வில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுள்ளேயி
த்யாதிவாக்யத்தாலே) தேவனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார்(ஸமா த்யாதியால்) அரவேறியென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்) ஓர்போகுபுணர்ந்த என்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வஸ்பர்சித்யாதியால்)
யோகவாசியான யோகுக்களும் நிரதிசயாநந்தமென்று
கருத்து. ஒளிமணிவண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸர்வரக்ஷகத்யாதியால்) ஒருமுட்டிலென் னென்கிறதற்கு
த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவத்யத்யாதியால்) ॥ ௨ ॥

ப—போல்-நித்ரை பண்ணுகிறவன்போல், கண்கள்நித்ரைப
ண்ணுகையாவது கண்கள் - நிமீலிதமாம்படிதான் நித்ரைப
ண்ணுகை. ஓர்யோகு - யோகவிசேஷமான யோகத்தை,
புணர்ந்த - பண்ணினவனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனான, ஒளிம
ணிவண்ணன் - காந்திமானிந்த்ரநீலஸவர்ணனான, கறையணி -
[illegible], கறை - [illegible], அணி
ஆபரணம். மூக்குடை - நாஸிகையையுடையவனான, பெரிய
[illegible] நாஸிகனான
வென்றபடி. புள்ளை - பக்ஷியை, கடாவி - திருவடிகளாலே தாக்கி
நடத்தி, அசுரரை - அஸுரரை, காய்ந்த - ஹதவித்தவனான,

௩—னிறைபுகழேத்தியும்பாடியுமாடியும்யானொருமுட்டிலனே॥

முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன்மூவுலகுக்குரிய*கட்டியைத்தேனையமுதைநன்பாலைக்கனியைக்கரும்புதன்னை* மட்

ஆ—ஏத்தியும்பாடியுமாடியும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றேனென்கிறார்.॥

(முட்டில்) நித்யவிபூதிஸம்வ்யவஹாரனாய் நிரவதிகஸா-ம்யாதிகனாய் ஸர்வஜ்ஞனாயிருந்துவைத்து ஸாக்ஷாத்காரத்திலே ஸாக்ஷாத்ஸஜாதீயதயா வஸ்துஸ்வரூபகீர்த்தனாய்,

---

✳ மூன்றும்பாட்டு. ✳

இ—முட்டில்பல்போகத்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (நித்யத்வாதி யால்) ஒருஎன்கிறதை உரைக்கிறார் (நிரவேக்ஷத்வாதியால்) தனி நாயகன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்) மூவுல குக்குரியவென்கிறவிடத்தில் ஸர்வேச்வரஸ்வரூபமான ஸர்வத்தைத் அருளிச்செய்கிறார் (ஸாக்ஷாத்த்வாதியால்) ஸர்வதாரமில்லா தபோது நித்யஸாக்ஷாத்ஸ்வரூபனாயிருக்குமிறே. ஆதலால் மூவுலகுக்குரியவென்று ஸர்வஸாமான்யம் சொல்லவே ஸர்வேச்வரஸ்வரூபமென்னுங்கருத்து. வஸ்துஸ்வரூபம் என்றதுமேலும்மேலும்க்ருஷ்ணனைச்சொல்லுகையாலேயிப்பாட்டிலும்

௩—அம்மான் - ஸ்வாமியுடைய, நிறைபுகழ் - கல்யாணகுணங்களான குணங்களை, ஏத்தியும் - ஸ்தோத்ரித்தும், பாடியும் - கானம்பண்ணியும், ஆடியும் - ஹர்ஷத்தாலே நர்த்தித்தும், யான், ஒருமுட்டிலன் - ஒருஸங்கோசமில்லாதவனானேன், நித்யஸ்வயம்ஸகமாகஸாக்ஷாத்கரிக்களைப்பண்ணப்பெற்றேனென்றபடி. * * ॥௩॥

முட்டில் - ஸங்கோசமில்லாத, நித்யங்களான வென்றப டி. பல்போகத்து - பஹுபோகங்களையுடையவனான, ஒரு - அத்வி தீயனான, ஸஹாயிகஸம்ருத்தனானவென்றபடி. தனிநாயகன் - ஸர்வ ப்ரதானநாயகனான, மூவுலகுக்கு - க்ருதகாக்ருதகாதிபேதத்தாலே த்ரிவியங்களானலோகங்களுக்கு, உரிய - யோக்யமான, ஸாக்ஷா த்யோக்யமானவென்றபடி. கட்டியை - கரும்புக்கட்டியான, தரமோக்ஷனனவென்றபடி. தேனை-மதுவான. அமுதை - அம்ருதமான, நன்பாலை - நல்லபாலான, கனியை - பக்வமான, க ரும்புதன்னை - இக்ஷுவான, இப்படிங்களெல்லாத்தாலுமாக

மூ—டவிழ்தண்ணந்துழாய் முடியானைவணங்கியவன்திறத்துப்*
பட்டபின்னையிறையாகிலும்யானென்மனத்துப்பரிவிலனே*॥
பரிவின்றிவாணனைக்காத்து மென்றன்றுபடையோடும் வந்

ஆ—ஸர்வலோகத்திற்கும்பொதுவாய் ஸர்வேச்வரனான க்ருஷ்ணனை எம்பெருமானைவணங்கி அவன்திறத்துப்பட்டபின்னை என்சரீரத்தில் து:க்கமெல்லாம் போயிற்றென்கிறார். ॥௩॥

(பரிவின்றி) ஓரநிஷ்டமும்வாராதபடி வாணனைரக்ஷிக்கவென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொண்டு ஸஸைந்யனாய்வந்து

இ—க்ருஷ்ணாவதாரமே விவக்ஷிதமென்னும்கருத்தாலே மூவுலகுக்குரியவென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வலோகேத்யாதியால்) பொதுவாயென்றது ப்ராப்யத்வப்ராபகத்வ பொதுவாயென்றபடி. கட்டியையித்யாதி முடியானையித்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வணங்கீத்யாதியால்) ॥௩॥

✳நாலாம்பாட்டு.✳

பரிவின்றியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஓரநிஷ்டேத்யாதியால்) காத்துமென்று என்கிறதையுரைக்கிறார் (ரக்ஷிக்கவித்யாதியால்) படையோடும் மென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸஸைந்யனாயென்று)

மூ—ஸர்வவிஷயஸௌந்தர்யம்விவக்ஷிதம். மட்டு - தேன், அவிழ் - விகஸியாநின்றது, அவிழ்தண்ணந்துழாய்என்கிறதோடு மட்டுலஸத்திற்குதேஹஸம்பந்தம்விவக்ஷிதம். தேஹஸம்பந்தவிகஸச்சீதள ஸுகந்த தாஸியை, முடியிலே- கிரீடத்திலேயுடையவனானவனை, வணங்கி-ப்ரணமித்து, அவன் திறத்துப்பட்ட-பின்னை - அவன்விஷயத்தில் ஸம்பந்தித்தபின்பு, அவனைப்பாடப்பெற்றபின்பு என்கை. இறையாகிலும் - ஸ்வல்பத்தாகிலும், யான், என்மனத்து - என்னுடைய சரீரத்திலே, பரிவிலன் - து:க்கமில்லாதவனானேன். பரிவு - து:க்கம். * * * * ॥௩॥

அன்று - அநிருத்தாழ்வானுக்காக க்ருஷ்ணன்பாணாஸுரனகரத்துக்குப்போனகாலத்தில், பரிவின்றி - து:க்கங்கள்வாராதபடி, வாணனை - பாணாஸுரனை, காத்துமென்று - ரக்ஷிக்கக்கடவோமென்று, படையோடும் - ஸேனையோடே, வந்தெதிர்ந்த

மூ— செதிர்ந்த* திரிபுரஞ்செற்றவனும் மகனும் பின்னும் அங்கியும் போர் தொலையப்* பொருசிறைப்புள்ளைக் கடாவிய மாயனை ஆயனைப் பொற்சக்கரத்* தரியனை அச்சுதனைப் பற்றி

ஆ— ப்ரத்யக்ஷிதனான த்ரிபுரதஹந ஜநித நிரவதிக யஶஸ்ஸமுத்ரனான ருத்ரனும், அவனிலும் ஶௌர்யனாயிருந்த அவன் மகனும், பின்னையும் அதிவேகவானான அக்நியும், யுத்தத்திலே நிரஸ்தராம்படி ஸர்வாரிஷ்டவிநாஶகமான திருச்சிறகையுடையனான பெரிய திருவடியைக் கடாவிய ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, பாணனுடைய தோள்களைத் துணித்தருளுகைக்காக திருவாழியைச் சுழற்றியருளின போதைத் திருவாழியும் கையும் இருந்தவழகாலே

இ— எதிர்ந்த என்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ரத்யக்ஷிதனானவென்று) திரிபுரம்செற்றவனும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிபுரேத்யாதியால்) பின்னுமங்கியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) போர்தொலையவென்கிறதையுரைக்கிறார் (யுத்தத்திலேயித்யாதியால்) பொருசிறையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேத்யாதியால்) ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனையென்றது ஸௌஶீல்யவிஶிஷ்டனாயிருந்தவனையென்கிறதற்குவிஶேஷணம். ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனனவென்றபடி. பொற்சக்கரத்தரியனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாணனுடையவித்யாதி ஹரியாயென்னுமளவாலே) அரியனையென்றது "ஹரதீதி ஹரி:" என்று வ்யுத்பந்நமான ஹரிஶப்தத்திற்குப் பர்யாயமென்றுகருத்து. அச்சுதனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய-

ஶ— வந்தெதிர்த்தவனான, திரிபுரம்செற்றவனும் - த்ரிபுரத்தை நஶிப்பித்தவனும், மகனும் - தத்புத்ரனான ஸ்கந்தனும், பின்னுமங்கியும் - பின்னையுமக்நியும் - தமோதாஹகனான அக்நியும் என்றபடி, போர்தொலைய - போரிலே நிரஸ்தராம்படி, போர் - யுத்தம், பொருசிறை - யுத்தஸ்வபக்ஷகனான, புள்ளை - கருடனை, கடாவிய மாயனை - நடத்தினவாஶ்சர்யசேஷ்டிதனை, பொற்சக்கரத்து - ஸுவர்ணசக்ர தாரியான, அரியனை - ஹரியான, ஸர்வஸம்ஹர்த்தாவான என்றபடி. அரிஶப்தத்தின்மேலே ஸாமாந்யஅந்வயம். அச்சுதனை - அச்யுதனை, ஆயனை - கோபாலனை, பற்றி - பாட்டுக்கு

ரூ—யானிறையேனுமிடரிலனே* ॥ ௪ ॥

இடரின்றியேயொருநாளொருபோழ்தி லெல்லாவுலகுங்கழி யப்* படர்புகழ்பார்த்தனும்வைதிகனுமுடனேறத்திண்டேர் கடவிச்*

ஆ— ஸகலஜநநேத்ராபஹாரியாய் ஆஸ்ரிதஜநங்களோடு நித்யஸம்ஶ்லேஷஸ்வபாவனாய் நிரதிஶயஸௌசீல்ய விஶிஷ்டனாயிரு ந்தவனைப்பற்றி யானிறையேனுமிடரிலேன் என்கிறார். ॥ ௪ ॥

(இடரின்றியே) ஸ்வாரஸ்யாரவிந்த ஶேஷித்வைகாதிகமா கிற ஆஸ்ரிதமான தேஜஸ்ஸையுடையனான பார்த்தனும் வைதிக னுமுடனேற ஒருநாளொருபோதிலெல்லாவுலகுங்கழிய ஸநாயாஸேந திண்டேர்கடவி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதேத்யாதியால்) ஆயனையென்கிற தற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶயேத்யாதியால்) ॥ ௪ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

படர்புகழென்கிறதற்கு ஆகாஶநிரவகாஶமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாஸேத்யாதியால்) பார்த்தனுமெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (பார்த்தனுமென்று) இடரின்றியேயென் கிறதையுரைக்கிறார் (ஸநாயாஸேநவென்று) சுடரொளியாய்நின்ற

ஶ— விஷயமாக ஸம்பவித்து, யான், இறையேனும்-ஸம்ஷித்த கிலும்; இடரிலன்- [illegible]இல்லாதவனானேன். * ॥ ௫ ॥

படர்புகழ் - வ்யாப்தமாகாநின்ற கீர்த்தியுடையவனான, பார் த்தனும் - பார்த்தனும், வைதிகனும் - வைதிகப்ராஹ்மணனும், உடனேற- தன்னோடேகூடத்திருத்தேரையேறிநிற்க, ஒருநாள்-ஸ காஶமீசெய்யான ஸூர்யோதயத்தாலும் ஸம்ஹித்த நித்திலே. ஒ ருபோழ்தில் - ஸந்த்யாவேளை ஒருமுஹூர்த்தத்தில், ஆதாஸ்வஸ்ஸம் தலைக்கட்டி, ராத்ரிஸ்ஸம்பநத்திற்குமுன்னே யென்றபடி. எல் லாஉலகுங்கழிய-ஸப்தலோகங்களும் அதிக்ரமிக்கும்படி, லோக ஸம்ஸ்தவாரம் [illegible] ஸ்வாவரணங்களுங்கழியும்படி யென்கை. இடரின்றியே-ஆயாஸமில்லாமலே, திண்டேர்- திண்ணி திருத்தேரை, காயர்காரம் குலையாமே ஸேனைகாரணமான ஆ க்ருதிக்குமேலேசென்று மீண்டுவரும்படி ஸுஸ்யாநாயத்தா

மூ— சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச்சோதியில் வைதிகன் பிள்ளைகளை *உடலொடுங்கொண்டு கொடுத்தவனைப்பற்றியென் றுந் துயரிலனே * ।௫।
துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதி நின்றவண்ணம் நிற்கவே *

ஆ— நிரவதிகதேஜோவிசிஷ்டமான தன்னுடைய ஸ்ரீவை குண்டத்திலேயிருந்த வைதிகன் பிள்ளைகளையவ்வுடலொடுங்கொ ண்டு கொடுத்தவனைப்பற்றி யென்றுந் துயரிலேனென்கிறார். ।௫।
(துயரில) ஸகலஹேயப்ரத்யநீக நிரதிசயதேஜோவிசி ஷ்டஸாவஸாதாரண திவ்யவிக்ரஹத்தோடேகூட ஸகலஹேயாஸ்ப

இ—வென்கிறதை விவரிக்கிறார் (நிரவதிகேத்யாதியால்) தன்னு டைச்சோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) இருந்தவென்றது ஸ்வதந்த்ர்யேண ஸ்திதமாயிருக்கை. ।௫।

✳ அரும்பதம். ✳

துயரிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸகலஹேயேத்யாதியால்) சுட ரொளியென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) தன் னுடையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வேத்யாதியால்) சோதிநின்றவ ண்ணம்நிற்கவே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ வேத்யாதியால்) த்ரிதீயபாதத்தில் துயரில்மலியும் என்கிறதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலேத்யாதியால்) மனிசர்பிறவி

ற—யென்றபடி கடவிநடத்தி. சுடரொளியாய் "ஸத்யகாமஸ்ஸங்கல்ப" மென்கிறபடியே ஸ்வரூபதேஜோரூபமாய், நின்ற - ஸ்தாயி யான, தன்னுடைச்சோதியில் - தன்னுடைய ஜ்யோதிஸ்ஸிலே. ஸா வஸாதாரணமான ஸ்வயம்ப்ரகாசம் ப்ரகாசத்திலேயென்றபடி. வைதிக ன்பிள்ளைகளை, உடலொடும் - அந்தஸ்ஸரீரத்தோடே, கொண்டு கொடுத்தவனை - கொண்டுவந்து கொடுத்தவனை, பற்றி - கவிதை க்குவிஷயமாகப்பற்றி, என்றும் - ஸர்வகாலமும், துயரிலன் - உத்வேகரஹிதனானேன். * * * ।௫।
துயரில் - உத்வேகரஹிதமான, சுடரொளி - உஜ்ஜ்வலதே ஜோரூபமான, தன்னுடை - ஸ்வஸாதாரணமான, சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸானது, திவ்யவிக்ரஹமானது, நின்றவண்ணம்நிற்க - இ ருந்தபடியேயிருக்கவே, அவ்வாகாரயாதனாய்க்கொண்டேயெ

மூ — துயரின்மலியுமனிசர்பிறவியிற்றோன்றிக் கண்காணவந்து*
துயரங்கள்செய்துதன்றெய்வநிலையுலகிற்புகவுய்க்குமம்மான்*
துயரமில்சீர்க் கண்ணன் மாயன் புகழ்துற்ற யானோர்துன்
பமிலனே* ‖௭‖

ஆ — மநுஷ்யஸஜாதீயதயாவதீர்ணனாய், ஸகலமநுஜநயநவி
ஷயதாம்கதனாய், ஸமஸ்தஜநமநோநயந ஹாரிதிவ்யசேஷ்டி
தாதி ஸாவதாரனாய்க்கொண்டு தன்னுடைய ஸௌசீல்யமான
ஸ்வபாவத்தை இந்தலோகத்திலே ஆவிஷ்கரித்தருளும்ஸ்வபாவனாய்,
ஆஸ்ரயணீயனாய் ஹேயப்ரத்யநீக கல்யாணகுணவிசிஷ்ட
னான கண்ணன்புகழ்துற்றயானோர் துன்பமிலனென்கிறார். ‖௭‖

இ — யில்தோன்றியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மநு
ஷ்யேத்யாதியால்) துயரங்கள்செய்து யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
மருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) தன்தெய்வநிலையென்
கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) உலகில்புகவுய்க்
கும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்
திலேயித்யாதியால்) துயரமில்சீர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஹே
யேத்யாதியால்) ‖௭‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ — றபடி. துயரில் - து:கத்திலே, மலியும் - அதிகமான, து:கநி
பிடமானவென்றபடி. மனிசர்பிறவியில் - மநுஷ்யஜந்மத்திலே, தோ
ன்றி - ஆவிர்பவித்து, கண்காணவந்து - ஸ்பஷ்டம். துயரங்கள் -
து:கப்படுத்தும் வ்யாபாரங்களை, விரஹத்தில் ஆஸ்ரிதர்க்கு
து:காவஹங்களான சரித்ரங்களை யென்றபடி. செய்து,
தன்தெய்வநிலை - தன்னுடைய பரமஸாம்யஸ்வபாவமானது, உலகில் -
மநுஷ்யலோகத்திலே, புக - ப்ரவேசிக்கும்படி, ப்ரவிஷ்டமாம்
படி யென்கை. உய்க்குமம்மான் - நடத்தும்ஸ்வாமியான, மாயன் -
ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனான, துயரமில்சீர் - ஹேயப்ரத்யநீககல்யாணகு
ணகனான, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனுடைய, புகழ் - கல்யாணகுண
ங்களை, துற்றயான் - நிபிடமாக அநுபவிக்கப்பெற்றநான், ஓர்
துன்பமிலன் - ஒருது:கமுமில்லாதவனாயினேன். * ‖௭‖

மூ—துன்பமுமின்பமுமாகிய செய்வினையாயுலகங்களுமா* யின்
பமில்வெந்நரகாகி இனியநல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய்* மன்
பல்லுயிர்களுமாகிப்பலபலமாயமயக்குகளா* லின்புறுமிவ்

ஆ—(துன்பமும்) புண்யபாபரூபகர்மங்களுக்கும் ஸுக
து:கரூபியான லோகங்களுக்கும் கர்மஹேதுகமான
ஸ்வர்க்கநரகங்களுக்கும் ஸ்வர்க்கநரகாதி ஸுகது:கஸ்தாக்களான
ஆத்மாக்களுக்கும் ப்ரகாரியாய் நிர்வாஹகனாய் விஹ

இ—(புண்ய பாபாதியால்) வினையாயித்யாதி ஸாமானாதிகரண்யத்
தாலே ஶரீராத்மபாவம் ஸித்தமென்றுகாட்டுகைக்காக ஸாமானா
திகரண்ய(ஷஷ்டீ)நிர்தேஶம் வெந்நரகுசுவர்க்கங்கள் என்கிறவை
க்கள் ஸாபேக்ஷவகாரங்களென்று காட்டுகிறார் (கர்மஹேதுக
தியால்) ஸுகது:கரூபியித்யாதியாலே லோகங்களைத்தனியே
சொல்லுகையாலே வ்யாவ்யாநத்தில் ஸ்வர்க்கநரகரூபங்கள் ஸா
பேக்ஷவகாரங்கள். மன்பல்லுயிர்களுமென்கிறதை விவரிக்கிறார்
(ஸ்வர்க்கநரகாதிஸுகது:காதியால்) இஸ்ஸாமானாதிகரண்ய ஸித்
தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆத்மாக்களுமென்று) பலபல
வித்யாதி உடையானித்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(நிர்வாஹகனித்யாதியால்) ௭௦

ப—துன்பமு மின்பமு மாகிய - து:கமும் ஸுகமு முண்டா
யிருந்த, ஸுகது:காவிநாபூதமானவென்றபடி. செய்வினை
யாய்-சேதநராலே செய்யப்படும் கர்மமாய், உலகங்களுமாய்-லௌ
கிகம், இன்பமில் - ஸுகஶூன்யமான, வெந்நரகாகி - உக்ரநர
கமாய், இனிய - போக்யங்களான, நல் - நல்லதான, து:கஶூ
ந்யங்களானவென்றபடி. வான் - பெருமைத்துக்களான, சுவர்க்கங்க
ளுமாய் - ஸ்வர்க்கங்களுமாய், மன் - ஸ்திரரான, பல் - பஹுக்க
ளான, உயிர்களுமாகி - ஆத்மாக்களுமாய், இதற்கு இவ்விளையாட்டு
டையானை யென்கிறதோடே ஸ்வயம். பலபல - அத்யந்தபஹுக்
களான, மாயமயக்குகளால் - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களாலே, ப்ரக்ரு
திஸம்பந்தமாகையாலே சேதநர்க்குண்டாகிற மோஹங்களாலேயெ
ன்றபடி. இன்புறும் - ஸாவஹமான, இன்பு - ஸுகம், உறுதை

மூ — விளையாட்டுடையானைப்பெற்றேனுமல்லலிலனே * ||௭||
அல்லலிலின்பமளவிறந்தெங்குமழகமர்சூழொளிய * னல்லி
மலர்மகள்போகமயக்குகளாகியுநிற்குமம்மா * னெல்லையில்

ஆ — ஐயாஸ்ரீமனுயிருந்தவனைப்பெற்றேனுமல்லலிலேனென்கிறார் (அல்லலில்) ஸர்வோத்கர்ஷ நிரவதிகாநந்த விசிஷ்டனும், கல்யாண தம நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய விசிஷ்டனும், நிரதிசய ஸௌகுமார்ய ஸௌந்தர்யாதி கல்யாணகுண விசிஷ்டனாயிருந்து

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ — அல்லலில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வோத்கர்ஷமென்று) இன்பமளவிறந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரவதிகத்வாதி யால்) எங்குமழகமர் ஐகத்வியாபாரத்துக்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (கல்யாணைகத்வாதியால்) என்றவுமாம். அழகமர் என்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாண தமமென்று) எங்குஞ்சூழொளி என்றநுபித்துஉரைக்கிறார் (நிரதிசயத்வாதியால்) அல்லி மலர்மகளென்று உடுவாவிநீகும் சொல்லுகையாலே வாஞ் சிதங்களான குணங்களை அருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசய ஸௌகுமார்யத்வாதியால்) யதா — போகமயக்குகளென்கை யாலே ஸம்ஸ்லேஷத்துக்குப்படியான ஸௌந்தர்யாதிகளையுடை யவளென்று ஸம்ஸ்லேஷத்தைச்சொல்லுகிறாரென்

ஸ — ஸம்பேயிக்கை. இவ்விளையாட்டுடையானை - இந்தஜகத்வ்யாபார மாகிறலீலையையுடையவனை, பெற்று - கவிதாவிஷயமாக அ டைந்து, எதும் - ஸம்ஸ்லேஷத்தும், அல்லலிலன் - வ்யாகுலதை யில் லாதவனானேன். * * * * ||௭||

அல்லலில் - வ்யாகுலதையும், ஸர்வோத்கர்ஷமான வென்றபடி. இன்பம் - ஆநந்தமானது, அளவிறந்து - வரிச்சேதரஹிதமாய், இதற்கு மயக்குகள் ஆகியும் நிற்கும் என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அழகமர் - ஸௌந்தர்யவிசிஷ்டமான, கல்யாணதமமானவென்ற படி. ஒளிக்குவிசேஷணம். எங்குஞ்சூழொளியன் - ஸர்வத்ர வ்யாவியாநின்ற காந்தியுடையனைப்பெற்றுக்கொண்டு, அல்லிமலர்மக ள் - ஸரஜாதீயாயாபிராட்டியுடைய, போகமயக்குகள் - ஸௌ ந்தர்யாதிகளால்வந்த உத்தமகுண விசேஷங்கள், ஆகியும்நிற்கும் -

மூ.— ஞானத்தன் ஞானமஃதேகொண்டெல்லாக் கருமங்களுஞ்
செய்* யெல்லையின்மாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றியானோர்
துக்கமிலனே* ॥அ॥

ஆ—பெரியபிராட்டியாரோடுள்ள ஸம்பந்த ஸம்ஶ்லேஷஜநிதஸ்ரீ
தியாலே ஸர்வஜ்ஞனைப் தத்ஸம்ஶ்லேஷாநந்தந நிரதி
ஶயதிவ்யஜ்ஞாநனைப் அந்த ஜ்ஞாநத்தையேகொண்டு பெரியபிரா
ட்டியுடைய ஸ்ரீத்வஸம்பந்தமாக ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி லீலைகளைப்பண்
ணியருளுகிற ஆஶ்சர்யபூதனான வண்டுவரைப்பெருமானுடைய
திருவடிகளைப்பற்றி நான் நிரஸ்தஸமஸ்தது:கனானேனென்கிறார்.॥

இ—னவுமாம். போகமயக்குகளாகியும் நிற்குமென்கிறதைவிவரிக்கி
றார் (ஸம்பந்தேத்யாதியால்) ஸர்வஜ்ஞனைப் என்றது ஸர்
வேஶ்வரனுக்கு ஶோகாதிகளில்லாமையாலே ஔபசாரிகம்.
ஸந்திஷ்டப்ராஜ்ஞனையென்றபடி. எல்லையில்ஞானத்தன் என்கிற
விடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ஶ்லேஷ
த்யாதியால்) அதுக்குப்ரயோஜநமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிஶய
திவ்யேத்யாதியால்) எல்லாக்கருமங்களும்செய் யென்கிறவிடத்தில்
ஸம்ஶ்லேஷதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியுடைய வித்யாதி
யால்) அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குகளென்கிற விஶேஷணஸாந்நி
த்த்யா இப்படி ஸம்ஶ்லேஷமாகை உசிதமென்றுகருத்து. எல்லாக்
கருமங்களும்செய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்)॥அ॥

ப—உண்டாயிருக்குமவனை, ஸத்ஸத்ஸாதநம் வஸிஷ்டஶப்
தமாய் அதன்மேலே ஐஶ்வர்யஹாநமும் உண்டாயிருக்குமவ
னென்று பட்டாசார்யம். அம்மான்-ஸ்வாமியான, எல்லையில்- ஸர்வாதி
ஶயமான, ஞானத்தன் - ஜ்ஞாநமுடையவனை, அஃதேஞா
னமேகொண்டு - அந்த ஜ்ஞாநஸாத்த்யத்தையே ஸஹகாரியாகக்
கொண்டு, எல்லாக்கருமங்களுஞ்செய் - ஸகலகார்யங்களையும் பண்
ணுமவனை, கார்யமின்கேஜகதாதி. க்ரியாவாதியாய் ஸ்ரு
ஷ்ட்யாதிவ்யாபாரமாகவுமாம். எல்லையில்மாயனை - ஸர்வாஶ்சர்யபூ
தனான கண்ணனை, தாள்பற்றி - பாதத்தை ஸமாஶ்ரயித்து, ஸக
லது:கங்களும் நிவ்ருத்தமானபடியால். கண்ணனையென்று ஷஷ்ட்யர்த்தே த்வி
தீயாவா, யானோர்துக்கமிலன் - ஸ்பஷ்டம். ॥அ॥

மூ— துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்தி துழாயலங்கற்பெருமான்* மிக்கபல்மாயங்களால்விகிருதஞ்செய்துவேண்டுமுருவுகொண்டு* நக்கபிரானோடயன்முதலாகவெல்லாருமெவையுந்தன்னுள்* ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்றொன்றுந்தளர்விலனே* ॥௯॥

அ—(துக்கமில்) ஸர்வஶ்ரேஷ்டமான ஸர்வஜ்ஞனாய் நிரதிசயதேஜோரூபவிக்ரஹனாய் திருத்துழாயாலே அலங்க்ருதனாய் தன்னுடைய விசித்ரசக்திகளாலே ஸ்வாபிமதவிக்ரஹங்களைக்கொண்டு ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களைச்செய்து ருத்ரப்ரஹ்மாதிஸர்வபதார்த்தங்களையும் ஒருக்காலே திருவயிற்றிலேயொடுங்க விழுங்கவல்லானைப்பெற்றொன்றுந் தளர்விலேனென்கிறார். ॥௯॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ—துக்கமென்பது ஸர்வஹேயோபலக்ஷணமென்கிறார் (ஸர்வேஶத்வாதியால்) மாயங்கள் என்கிறதையுரைக்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) வேண்டுமுருவுகொண்டு என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வாபிமதத்வாதியால்) விகிருதஞ்செய்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆச்சர்யத்வாதியால்) தன்னுளொக்கவென்கிறதை மாறி அநுபவித்துரைக்கிறார் (ஒருக்காலேயித்யாதியால்) ॥௯॥

ப— துக்கமில்ஞான - ஸர்வஹேயப்ரத்யநீகஜ்ஞாநஸ்வரூபியான, சுடரொளிமூர்த்தி - உஜ்ஜ்வலதேஜோரூபவிக்ரஹனை, துழாயலங்கல்பெருமான் - [illegible]ஸ்வாமியான, மிக்க - அதிசயிதங்களான, பல்மாயங்களால் - ஆச்சர்யசக்திகளாலே, வேண்டுமுருவு - ஸ்வாபிமதரூபவிக்ரஹங்களை, கொண்டு - பரிக்ரஹித்து, விகிருதஞ்செய்து - விக்ருதங்களைப்பண்ணி, அதாவது லோகவிலக்ஷணசேஷ்டிதங்களைப்பண்ணியென்றபடி. யத்வா - விகிருதம் - விஹாரம், விஹாரங்களையென்றபடி. நக்கபிரானோடு - நக்நனாய் ஸம்ஹாரிக்கும் ருத்ரனோடே, அயன்முதலாக - அஜன்முதலாக, எல்லாரும் - ஸர்வசேதநரும், ஒக்க - ஏககாலத்திலே, தன்னுள் - ஸ்வஸங்கல்பத்தில், ஒடுங்க - அடங்கிக்கிடக்கும்படி, விழுங்கவல்லானை - நிர்மாணம்பண்ண சக்தனானவனை, பெற்று, ஒன்றும் - கிஞ்சிதபி, தளர்விலன் - வைகல்யஹாநியில்லாதவனானேன், வசிஷ்டனானேனென்றபடி. ॥௯॥

மூ—தளர்வின்றியேயென்றுமெங்கும்பரந்ததனிமுதல்ஞானமொ
ன்றாய் * அளவுடையைம்புலன்களறியாவகையாலருவாகிநிற்கு
ம் * வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப் பூதங்களைந்தையிருசுட
ரைக் * கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்

ஆ—(தளர்வின்றியே) ஸநாயாஸேந ஸர்வதா ஸர்வத்ர நிய
ந்த்ருதயாவ்யாப்தனும், ஜகத்காரணபூதனும், ஜ்ஞாநஸ்வரூபனு
மாய், ஸ்வேதரஸமஸ்தவிஸஜாதீயனாய், வ்யாவ்ருத்தரான ஶ்ரோத்ர
க்களுடைய பரிச்சேத்யமாகமான இந்த்ரியங்களுக்கு

✳ பத்தாய்பாட்டு. ✳

ஒ— தளர்வின்றியேயென்கிறதைபுரைக்கிறார் (ஸநாயாஸேந
வென்று) பரந்தவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (நியந்த்ருதயே த்யா
தியால்) தனிமுதலென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஜகதித்யாதியால்)
ஒன்றாயென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்வேதரேத்யாதியால்) ஐம்பு
லன்களென்றது ஸ்வதஸ்ஸ்வவிஸாலகேக்ஷமாகையாலே இந்த்ரு
ஸ்ஸித்த்தரான ஸம்ஸாரிகளைக் காட்டுகிறார் (வ்யாவ்ருத்
த்யாதியால்) அளவுடையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (பரிச்சேத்யாதியால்) ஐம்புலனித்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கி
றார் (இந்த்ரியங்களுக்கித்யாதியால்) வளரொளியீசனையென்கிறதற்கு

ப— தளர்வின்றியேயென்றுமெங்கும் - ஸ்வஸ்தம். பரந்த - வ்யாபி
த்தவனை, தனிமுதல் - அத்விதீயகாரணமான, ஞானம் - ஜ்ஞாந
ஸ்வரூபனை, ஒன்றாய் - விலக்ஷணனாய், அளவுடை - பரிச்சேதவ
த்துக்களான, விஷயங்கள் பரிச்சேதவஸ்துக்களானவென்றபடி. ப
ரிச்சின்னவிஷயக்ராஹிகளானவென்கை. ஐம்புலன்கள் - பஞ்சேந்
த்ரியங்கள், அறியாவகையால் - தன்னைக் க்ரஹிக்கமாட்டாதவை
யாம்படியான ப்ரகாரத்தாலே, அருவாகிநிற்கும் - ஸூக்ஷ்மமா
யிருக்குமவனை, வளரொளியீசனை - ஸர்வேந்த்ரஜ்ஞாநனாய்க்கொ
ண்டு நியந்தாவான, ஸர்வத்ர நியந்த்ருத்வேநாவதிஷ்டமாயிருக்கிற ஈஶ
ஸம்ஸர்க்ஷேத ப்ரகாஶஸம்கோசமில்லாதவனை என்றபடி. மூ
ர்த்தியை - திவ்யமங்களவிக்ரஹனான, பூதங்களைந்தை - ஸ்ருஷ்டிக
ளுக்காரணபூதனான, இருசுடரை - சந்த்ரஸூர்யஸ்வரூபனான, கிள
ரொளி - ஜ்ஞாநபூர்ண விக்ரஹகாந்திகனான, மாயனை-க்கண்ணனை

மூ—தாள்பற்றியானென்றுங்கேடிலனே* ॥௰॥

கேடில்விழுப்புகழ்க் கேசவனைக் குருகூர்ச்சடகோபன்சொ
ன்ன* பாடலோராயிரத்து ளிவையுமோர்பத்தும் பயிற்ற

ஆ—ஸம்ருத்தியாய், வ்யாவ்ருத்தமதஸோமெஷா ஸம்ஸ்ருஷ்டனா
ய், ஸாதாரண திவ்யாஸ்த்ரவிசிஷ்டனாய், ஸ்ரீவத்ஸாதிமாத்த
ஸம்ஸ்த்ரஸத்யபாதி ஜமஹஸ்ரீரனாய், தன்னுடைய நிரவதிகதே
ஜோவிசிஷ்டமானத்தோடே கூடவந்து ஸம்ஸ்லேஷமஹோத்ஸவ
த்தைப்பண்ணின வெம்பெருமானுடைய திருவடிகளைப்பற்றி இனி
யொருநாளுங்கேடிலேனென்கிறார். ॥௰॥

(கேடில்) நித்யஸித்தகல்யாணகுணவிசிஷ்டனான கேசவ
னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன பாடலோராயிரத்துளிவையு
மோர்பத்தும் பயிற்றவல்லார்கட்க வன்நாடுநகரமும் நன்குடன்
காண நல்லஸம்பத்துக்களை இந்தலோகத்திலே அநுபவிப்பித்து

இ—ப்ரகாரணாநுகுணமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(வ்யா
வ்ருத்தவிசித்ராதியால்) மூர்த்தியையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ
ஸ்ரீயாமேணத்ராதியால்) பூதங்களைந்தை இருசுடரையென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வஜ்ரிவீத்ராதியால்) இது
உபலக்ஷணமென்கிறகருத்தாலே ஸத்யபாதிஎன்கிற ஆதிசப்தம்.
கிளரொளிமாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(தன்னுடையவித்ராதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

கேடில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நித்யஸித்தவென்று) விழு
என்கிறதையுரைக்கிறார் (கல்யாணவென்று) நலனிடையூர்திபண்
ணிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நல்லவித்ராதியால்)

ப—தாள்பற்றி, யான், என்றும்- ஸர்வகாலத்திலும், கேடிலன்-
ஹானியில்லாதவனானேன். * * * ॥௰॥

கேடில் - நாசரஹிதங்களான, விழு - ஸ்ரேஷ்டங்களான,
விழுப்பம்- ஸ்ரேஷ்டதை. புகழ் - குணங்களையுடையவனான, கேச
வனை - கேசிஹந்தாவை, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன, பாட
ல் - மாலைகளுடைய, ஓராயிரத்துள் - அதிதீயஸஹஸ்ரத்தி
லே, இவையுமோர்பத்தும், பயிற்ற - அப்யஸிப்பிக்க, அப்யஸிக்க

ரூ—வல்லார்கட்கவ* னுநகரமுநன் குடன்காணநலனிடையூர்
திபண்ணி* வீடும்பெறுத்தித் தன்மூவுலகுக்குந் தருமொரு
நாயகமே* ‖கக‖

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—அவர்களை ப்ரஹ்மஸ்தம்ப பர்யந்தமான ஸகலர்க்கும் வைராக்கியவர்களுக்குத் தன்னுடைய ஐச்வர்யத்தையுந் தந்தருளுமென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ஸம்பத்துக்கள் - ஐச்வர்யாதிகள், வீடும்பெறுத்தியென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அவர்களையிச்சாதியால்) தன்மூவுலகுக்கும் ஐச்வர்யாதிகளைப் புரைக்கிறார் (தன்னுடைய பிரத்யாதியால்) தந்தருளுமென்றது நித்யஸாக்ஷாத்கார விஷயமாக்குமென்றபடி. யதா-ஸ்வ ஐச்வர்யத்தையென்றது ஐச்வர்யாபாருஜம் பரஸ்வாம்யத்தை யென்றபடி. ‖கஉ‖

ஈ—வென்னவுமாம். வல்லார்கட்கு, அவன் - அந்தப்புருஷன், நாடு-நாட்டாரும், விசேஷஜ்ஞரல்லாதாருமென்றபடி. நகரமும் - நாகரிகரும், விசேஷஜ்ஞருமென்றபடி. நன்குடன் - நன்மைபோடே, ஸஹானந்தத்தோடேயென்றபடி. காண - காணும்படி, நலனிடை - ஸுகத்திலே, ஸுகமாவது - ஸமஸ்தஜ்ஞாநஸௌக்யாதிகள். ஊர்திபண்ணி - நடக்கையைப்பண்ணிவைத்து, வீடும்பெறுத்தி - மோக்ஷத்தையும் ப்ராபிக்கப்பண்ணி, தன்மூவுலகுக்கும் - தன்னுடைய மூன்றுலோகங்களுக்கும், போக்யஉதிபோகம், நித்யவேதநாவேதநங்களுக்குமென்றபடி. ஒருநாயகம் - ஏகாதிபத்யத்தை, உபயவிபூதிநாதத்வத்தையுமென்றபடி. தரும். ‖கங‖

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

அநீத்ருக்ஷாநுபவாத் நாவிர்பூதஸமர்த்திஸாஹஸம்ஸாரமோக்ஷ காரணம் ப்ரபந்நவாத்ஸல்யோ ஹநதநாம் । சௌஶ்ருஷ்யாவலீ ஸௌகிதாஸ்யவஹதநாம் ஸதாத்ருஶ்யம்ஸ்த்யாக்ய திவேதிரா ஸாக்யதிதிஸ‖ * * * * கசு

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஸேவதியஸ்ரீவைஷ்ணவ
ராமாநுஜஸ்வாமிதேஶிகாய நம꞉

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(சன்மம்பலபலசெய்து.)

ஸாதுத்ராணார்ஹகார்யாத் ப்ரஜநிபவஶுபாத் தர்ஶிதாஶ்ரயஸுவ்ருத்தாத்
ப்ரியங்கராத் தேஜோத்வ்யாபாராத் போகமத்யாஶ்ரயக்ஷேமகாத்
ஸேவாநாம் ரஸ்யவிலாஸாத் । ஸ்வரூபப்ரவ்ருத்தே ப்ரநஷ்டாத்

(ஸாதுத்ராணார்ஹகார்யாத்) சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டு - ஸாதுபரித்ராணாதி மதநகாரண கார்யங்களைப்பண்ணி அநேகவிதாவதாரத்தை யுடையனாகையாலும், (பரிஜநவிஶேஷாத்) குறைவிற்றடங்கடற்கோளரவேறி - குறைபணிமுக்குடைப்புள்ளைக்கடாவி - மிகவும்மிடுக்கையுடைய திருவனந்தாழ்வானை திருப்படுக்கையாகவும் விஶேஷப்ரஸாதகருணை பெரியதிருவடியை வாஹநமாகவும் உடையவனாகையாலும் (போகநாமா ப்ரியங்கராத்) மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய் முடியானை - ஸௌகந்த்யமுடையாய் ப்ருத்வீஸாரமான திருத்துழாய்மாலையாலே ஸௌகந்த்யனாகையாலும், (தேஜோத்வ்யாபாரயோகாத்) வாணனைக்காத்தும் திவ்யதேஜோ விஶேஷணமாக வெளியோடே வந்தெதிர்த்த திவ்யஸம்ஹாரம் பண்ணின திறத்தனும் அவன்மகனுடைய ஷண்முகனும் கழியும்பாகத்திலே வாஜிதராயோடும்படி பெரியதிருவடியைநடத்த வல்லனாகையாலும், (ஸ்வபதிஸ்வபட நாத்) ஒருநாள்ஒருபோழ்திலி க்ருதி - ஒருநாளில் ஒருமுஹூர்த்த காலத்தில் ஒருவருக்குமுமின்றியே எல்லாலோகங்களும் கழியும்படியாக தன்னைநாதனாகவும் தாஸனாகவும்படைக்க புகழையுடைய ஸர்வஜ்ஞனும் வைதிகனுமுடனேயேறத்தேரைநடப்பித்து ஸர்வஸ்வதிகரோஜ்வலமான திருநாட்டிலேபுக்கு வைதிகபுத்ரர்களை அவ்வுடம்போடப்பருவத்தோடே கொண்டுவந்துகொடுத்த ஸ்வபதிஸ்வபடநாஸாமர்த்யத்தை யுடையவனாகையாலும், (ஸேவாரஸ்யவிலாஸாத்) நன்றேபவங்கிலேபசித் புகழுக்குமப்பமான் தன்னுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸ்வபாவத்தை லோகத்திலே ஆவிஷ்கரிக்கையாலும், (ஸ்வரூபப்ரவ்ருத்தே ப்ரநஷ்டாத்) மாயமயக்குகளா லின்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானை - ஸ்வரூபமான ஜகத்வ்யாபாரம்

ஸர்வஜ்ஞயாந்தாநாநந்தவ்ருத்தி வைலக்ஷண்யக்ருதாத் [illegible]

[illegible] ॥ ௪௧ ॥

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உஜ்ஜ்வலமான ஸ்ரீமையையுடையவனாகையாலும் (ஸர்வஜ்ஞயாந்தாநாக) அல்லிமலர்மகள் போகமயக்குகளாகியும் நிற்குமம்மான் - பெரியபிராட்டியாரோட்டை கலப்பாலுண்டான நிரதிசயானந்தத்தையுடையவனாகையாலும், (ஆநந்தவ்ருத்தி) என்றுமொருவிதொன்று - மிகச்சீர்மையான வ்யாபாரத்தையுடையவனாகையாலும், (வைலக்ஷண்யக்ருதாத்) கார்க்கிற்றிபெபிதநாதி - வைஷம்யத்தினும் குக்ஷிபாவ்யாவ்ருத்தியும் அவற்றுக்கெல்லாம் காரணமாய் ஸமஸ்த ஜகத்ஸ்ருஷ்டிப்ரதிஸம்பந்தமுமாயிருக்கையாலுமெம்பெருமான் ஸம்ஸாரங்களையும் போக்குமவனென்று "சன்மம்பலபல" வென்கிற பாசுரத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥ ௪௧ ॥

இப்படி ஸ்ரீயப்பதிக்கு பதநுபாசுரங்களாலும் ஆதிவாதிகங்களான ஸம்ஸாரங்களை ஆஸ்ரயிப்பித்தருளினார். நிரதிசய ஸௌந்தர்யத்தை யுடைத்தாகையாலும், தன் திருமேனியில் நின்றும் ஜகஸ்ருஷ்டிகளைப் பண்ணுகையாலும், தாம் நினைக்கப்படும் விஷயமும் திருவரையிலே நிற்கிறதாகையாலும், ஸர்வாபாஸநகையாலும், ஆதிகாரப்பிரசெய்ற வல்ல திருமேனி காணியையுடையவனாகையாலும், ஸர்வாவதாரம்பண்ணி எல்லார்க்கும் ஸமாஸ்ரயணீயனாகையாலும், தன்னுடைய ஜ்ஞாநவிஷயமாதிகளிலே ஈடுபட்டவர்களை ஸம்ஸாரக்ருஷ்டராகப்பண்ணுமவனாகையாலும், உபாஸ்யமுதலான ஸம்ஸாரிகளையும் ஆக்ஷிக்குமவனாகையாலும், தானொருவனுமே ஸேவ்யவிஷயனாகையாலும்,' ஸம்ஸாரங்களையும் நிவர்த்திப்பிக்குமவனாகையாலும், எம்பெருமான் நிருபாதிகஜகத்ரக்ஷண

தநாம்ஹ்ராஸநாயம் த்ருதீயே ॥ ॥௪௪॥

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்ஸார:

அந்த்ஸ்வாத்ம்யஸ்வபாவம் தநாவிஷ்க்ருதஸர்வாதிஸாமர்த்யஸ்வ
ஸௌசீல்யாகாரம் ப்ரபந்நவாத்ஸல்யம் ஸோஹந

ஸாரூப்யம் ஸாமீப்யஸாலோக்யம் ஸாயுஜ்யநாத்ய நத
ஸாதநதிவ்யாத்மவென்று த்ருதீயஶதகத்தில் ஆழ்வார்
அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௪௪॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேஶாய வேதாந்ததேஶிகாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

மூன்றாம்பத்தில்பத்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரவ்யாக்யாநம்.

இச்லோகத்தில் உபாயோபேயோபாயபூர்த ஸா ஸாரூப்யதிவ்யாங்கஸமவிக்ரஹ ஸர்வஸ்வஸ்வாதங்களாக மூன்றாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும ப்ரதிபாதிதங்களான பத்து குணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார (அந்தஸ்ஸௌந்தர்யத்திகி) முதல்திருவாய்மொழியில் "முடிச்சோதியாய் உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ அடிச்சோதிநீநின்ற தாமரையாய்" அலர்ந்ததுவோ படிச்சோதிஆடையொடும் பல்கலனாய்நின்பைம்பொற்கடிச்சோதி கலந்ததுவோ" "கட்டுரைக்கில்தாமரை நின்கண்பாதம்கையொவ்வா, சுட்டுரைத்த நன்பொன்னுந்திருமேனியொளியொவ்வா" தென்று அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்துக் கோருவமை சொல்லவொண்ணாமையைக்கொண்டு எம்பெருமான் அந்தர்யாமிஸௌந்தர்யவானென் றருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்திருமேனியில் நின்றும் ஜகத்ஸ்ருஷ்டிக்கோப் பண்ணுமவனாகையாலே தநாவிஷ்க்ருதஜகத்ஸ்ருஷ்டி ஸர்வாத்மாவானென் றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் அவதாரத்தில் பிற்பட்டாரும் இழக்கவேண்டாதபடி ஸ்ரீசர் நினைத்தவகையெல்லாம் கிட்டி அநுபவிக்கலாம்படி அர்ச்சாரூபனாய்த் திருமலையிலே நின்றருளுமவனாகையாலே ஸௌலப்யாகாரனென் றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் ஸமஸ்தஸ்வாமிகாதிரூபவைசிஷ்ட்ய

தநம் | ஸௌஹார்த்தாஜ்ஞா விஷயதி தாஸ்யாத மத
நம் ஸந்தாநஹ்ருஷ்யத்ஸ்ரோக்த்ருத்வேயவிதா ஏஷா க்ருதி
ரிஹ ॥ [௯]

விச்வவிஸ்ருதசீலனாகையாலே ஸர்வஶீலனென் றருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னுடைய மஹாணவைஷ்டிகாதிகளை ஸந்தர்சிப்பாரை தன்னுடைய திருமேனி காட்டியால் பிச்சேற்றி பாடுவதாடுவதாக ஸக்ருத்ஸமாக ஸர்வசேஷ்டிதங்களை யுடையராம்படி பண்ணுமவனென்றுகொண்டு ஜகஹநவிருஷ்ஸவானென்று அருளிச்செய்தார். ஆறாந்திருவாய்மொழியில் "தமருமகந்ததெவ்வுருகவ மவ்வுருவந்தானே, தமருகந்ததெப்பெர்மற்றப்பேர், தமருகந்ததெவ்வணஞ் சிந்தித்திமையாதிருப்பரே, லவ்வண்ணமாழியானும்" என்கிறபடியே எம்பெருமான் ஆச்ரிதர் ஏதேனுமொரு த்ரவ்யத்தைத்தனக்கு திருவுடம்பாகக்கோலினால் அதையே திருவுடம்பாகக்கொள்ளுகை முதலாக ஆச்ரிதநிட்டவழக்காம்படி ஸத்யஸங்கல்பனா யிருக்குமென்றுகொண்டு ஸர்வாவதாரவைபவத்தை யருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்திருமேனியோவொக்கு தோற்றடிமைசெய்யும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸர்வாதிசயராகப் பண்ணுமவனாகையாலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய தாஸர்களெனக்கு ஸ்வாமிகளென்றுகொண்டு ஸ்வதாஸ்யவஹவிருஷ்டனென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்கல்யாணகுணங்களாலே ஆநந்தமுதலான ஸர்வேந்த்ரியங்களையு மாகர்ஷிக்குமவனென்றுகொண்டு நித்யத்ருஷ்யஸ்ஸனென்றருளிச்செய்தார். ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானொருவனுமே ஸோத்ரும்பண்ணுகைக்கு யோக்யனென்றும் அல்லாதார் அயோக்யர்களென்று மருளிச்செய்கையாலே ஸ்தோத்ரவிருஷ்டவானென்று அருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமான் தன்னையாச்ரயித்தார்க்கு ஸர்வாபத்துக்களையும் போக்குமவனென்றுகொண்டு ஸுலபநவிருஷ்டனென்றருளிச்செய்தார். இப்படி விஸ்தாரஸர்வகாதிகளாலே ஸர்வாஸ்ரமவிருஷ்டனாக வெம்பெருமானை ஸந்தர்சித்துக்

ஸ்ரீஶ: காமேதாநந்த்ரோ மஹத நயிதி தீ: ஸௌமுக்யஸௌ
ஶ்ராவாஶ்ரேஷ்ட்ரேஷ்வம் ஸ்வஸாயுஜ்ய நிஷ்டாய போக்யை: |
உத்தம் நிர்வாணீ ஸ்ருஷ்டி ஜநமய ஸ்வக்ருதாத்நிவார: ஸமஸ்த
க்லேஶ ஸமித்ய்வாக்ருத்ய ஸமிக்ருஷ்டா வித்யாவேத் ||௯||

திருச்சுட்டுரையாலே உபாயஸ்வரூபே ஸங்களிரண்டும் ஸகல
ஸ்ரீஸநாதாக்ருபதிவ்யாத்ருவமிதி ஸ்ருக்கமேயென்று ஸதிவா
தித்தருளினாயிற்றென்கிறார். ||௮||

இவ்விஶ்லோகத்தில், கீழ்ப்பத்துகளோடே மேல்பத்துக்கு ஸங்கதி
யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீயஸ்தி) "யதேவேஷ" இத்யாதிப்படியே
ஸர்வஸமஸ்த த்ரிதகஸ்ரூணமாணமணருன ஸ்ரீயஃபதி ஸ்வ
ரூபத்வேஷ்டிய ஸ்வஸாயநமே தனென்கிற ஸமர்த்தத்தை ஸவர்ண
மானஇத்திருவாய்மொழியா லுபபாதிப்பதாகக்கோலி அதில்முத
ற்பத்தில் அவனுடைய உபாயத்வாவயாஸகமான வைலக்ஷண்யத்தை
யும், இரண்டாம்பத்தில் உபேயத்வாவயாஸகமான ஸௌந்தர்யத்
தையும், மூன்றும்பத்தில் இவ்வுபாயஸ்வரூபங்களிரண்டும்
திவ்யவிக்ரஹயோகத்துக்கே யுள்ளதென்றுகொண்டு அவனுடைய
ஸர்வாவயவிக்ரஹ ஸௌந்தர்யத்தையும் உபபாதித்தருளி, மேல்இர
ண்டாம்பத்திற்சொன்ன ஸௌந்தர்யம் வாஜிஸ்யமானதுகொண்டு
ஸமஸ்தாவயவமான நிரதிஶய ஸௌந்தர்யத்தைத்தத்
வைதவ்யப்ரவர்த்தம் ஸ்வீகரித்தருளுகிறாரென்கிறார். *

முதற்பத்திற்சொன்ன உபாயத்வத்தை ஸ்வீகரியாமே இ
ரண்டாம்பத்திற்சொன்ன ஸமத்வத்தை ஸ்வீகரிக்கும்படி எங்ங
னேயென்னில்; ஸ்வயம்ஸக்க ஸ்வரூபாஸ்ரயோபாயஸ்வாபேக்ஷ
யா இரண்டாம்பத்து ஸஞ்ஜிதமாய் தஸ்ஸ்வரூபவாக்யஸமமுமே
வாஜியமாகையால் முந்தஸமத்வத்தை ஸ்வீகரித்து ஐந்தா
ம்பத்துமுதலாக மேல் உபாயத்வத்தை ஸ்வீகரித்தருளுகையா
லே விரோதமம்யமில்லையென்று திருவுள்ளம். ||௯||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீசௌம்ய ஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:.
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

௩-ம் பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ஸகலகல்யாணகுணாகராய ஸ்ரீநிவாஸாய நம:.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்து.

முதல் திருவாய்மொழி.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(ஒருநாயகம்) இப்படி எம்பெருமானுடைய நிரதிசயபோக்
யமான ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதிசேஷ்டிதைஶ்வர்யாதிகளை

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநம் நமோவயம் ஸ்ரீவேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஶாந்திம் ஸம்ருத்ய கிஶோரத்ராஹ்ஸ்ய நீதிகளைவைராக்ய
ரவிவிநிஹதிம் கிம்வநயம்பேதா:ஸ்வாதுஸம்பதிரஸ்த
ஷ்ட்யஸதாஸமேயம்ஸ்ரீஜநாயம் கிராஜநமாரஶேஷஸ்ய

இ— சொன்னவிரோதத்தில் வைராக்யம்பண்ணி அவர்க
ளுடைய ஶ்ரீஸம்பந்தத்தைக்கண்டு உபதேசாநிவ்ருத்
ராய் நான் இவர்களைப்போலாகாதொழியப் பெற்றேனென்று ஸ்வ
லாபத்தைப்பேசிக்கொண்டு த்ருப்தராய் நின்றவிவர் பின்னையும்
இத்திருவாய்மொழியில் வைராக்யம்பண்ணுகை அஸங்கத
மன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) இப்
படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியி லுக்தரீத்யா என்றபடி.
அப்படி த்ருப்தராயிருந்தாரேயாகிலும் சன்மம்பலபலவில் அநா
திஜநிதவாஸநையாலே ஸம்ஸாரிகளோடராயிருப்பார் பலரோ
டேசொல்லியும் கேட்டும் அநுபவிக்க அபேக்ஷையுண்டாக்கு
கையாலே தலைசாய்மாக வீடுமின்முற்றத்திற்போலே வைராக்ய
ம்பண்ணுகை ஸங்கதமென்றுகருத்து. ஐஶ்வர்யமாவது
அவ்யாஹதமான நியமநஸாமர்த்யம். ஆதிபத்யம்ஸ்வாம்யம்.
ஸௌபாக்யநிஷ்ட்யாக குணஸ்வம் வநதத்துதிரிக்த குண
வாம், விஷ்ணு ஸகுணஸௌந்தர்யமாகவுமாம். அப்போது ஆதிஶ
ஸ்வம் திவ்யாத்மகுணங்களெல்லாத்துக்கும் ஸம்க்ராஹகம். உத்தீ
ர்ணம்என்கிறதற்கு என்கிறரென்கிறதோடே அந்வயம். இப்படி:

ஆ—ஸந்ந்யஸித்து பக்தராய் அந்தபக்தியாலே பிறரை உஜ்ஜீவ்ய,
ஐஶ்வர்யகைவல்யங்களை விட்டு ப்ரியபக்தியாய் நிரவதிகமஹா
ஹ்ருதயஜ்ஞனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய திருவடிமலர்களையே

இ—அவதாரபக்ஷத்திலே இவருக்கு ராகம்பிறந்தாலும் அவர்களுடைய ஸம்ஸாரிகத்வத்தைக் கண்டிருக்கச்செய்தே உபதேசிக்கக்கூடுமோ? எம்பெருமானை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்று வீடுமின்முற்றத்திலும் சொன்னால்விரோதத்திலும் சொல்லியிருக்கையாலே இத்திருவாய்மொழி புநருக்தியுமாகாதோவென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்வர்யாதியால்) வீடுமுன்முற்றத்தில் ஸந்ந்யாஸத்தைப்பண்ணுங்கோளென்றார். சொன்னால்விரோதத்திலே கவிகளாயிருப்பார் எம்பெருமானைக் கவிபாடுங்கோளென்றார் இத்திருவாய்மொழியில் அவனையே ப்ராப்யமாகப் பற்றுங்கோளென்கிறாராகையாலே புநருக்தியில்லையென்றும் இவர்கள் ஸம்ஸாரிகளாகைச்சடி ஐஶ்வர்யாதி ப்ரயோஜநாந்தரங்களில் ஆஸக்தியென்றுபார்த்து அல்பத்வாஸ்திரத்வ ஐஶ்வர்யாதிகளுடைய ஸக்ஷயாதிதோஷங்களை விஸ்தரேண காட்டிக்கொண்டு ப்ராப்யத்தை உபதேசிக்கவும் கூடுமென்று இவ்வாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யம். எம்பெருமான் நிரவதிகமஹா னென்கையாலே ஐஶ்வர்யாதிகள் ஸாவதிகங்களென்று வ்யதிரேகம். விட்டு என்கிறதற்கு பற்றுங்கோளென்கிறதோடே அந்வயம். அனைவதரவனை எம்பெருமானுடைய ப்ராப்யத்வோபதேஶபரம், இத்திருவாய்மொழி ஐஹிகாமுஷ்மிகங்களுடைய ஸாவதிகத்வாதி தோஷதோஷாவஹ ஶேஷவஹ ஸமவஸ்த ப்ராப்யத்வஸ்வீகாரபரம். ஆதலால் அத்தைக்கொண்டு புநருக்தியில்லையென்றுகருத்து. இத்தால் எம்பெருமானுடைய ப்ராப்யத்வஸ்வீகாரமொன்றே ப்ரதாநமான ஹிதோபதேஶ ப்ரகரணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதம். இப்பதிகத்தின் முதலிலே இப்படி உபக்ரமிக்கையாலே இப்பதிகம் முழுவதும் ப்ராப்யத்வஸ்வீகாரபரமென்று ஸூசிதம். இத்தால் ப்ரத்யஞ்சிதீய ஸதகங்களாலே யபாக்ரம் ப்ரதிபாதி க்கப்பான உபாயத்வப்ராப்யத்வங்களிரண்டுக்கும் உபயாகமாக

மூ — ஒருநாயகமாயோடவுலகுடனாண்டவர் * கருநாய்கவர்ந்த

ஆ — வாஸஸ்தாநமாக விண்டொனச்சென்று பற்றுங்கோளென்கிறார். ஸ்வஸ்தாநாவதிக்கு லகேஜுநாஜராய் ஸர்வேச்வரியான தேவி யெல்லாத் தக்ஷமதிதியாயிவ திகளாய்க்கொண்டு ராஜ்யம்

இ — விருத்யோகத்தை மூன்றாம்பத்தாலே முற்படப்பேசி ஈரா ஙாம் நாலாம்பத்தாலே அதீபஸ்தக ப்ரதிவாதிகமான ப்ரா ப்யகத்தை ஸ்வீகரிக்கிறரென்று இப்பத்துக்கு ஸங்கதியும் ஸங்கிதமெச. ஆனாலும் ப்ரயஜஸ்தக ப்ரதிவாதிகமான உபாயகத்தை ஸ்வீகரியாதே அதீபஸ்தக ப்ரதிவாதிகமா ன ப்ராப்யகத்தை ஸ்வீகரிக்கை ஸமாசமன்றோவென்னில் ப்ரயஜஸ்தக ப்ரதிவாதிகமான உபாயவைலக்ஷணய அதீபஸ்தக ப்ரதிவாதிகமான ப்ராப்யகமான ஸ்ஙிதவர்தங்கை வாஸிஷ்டமை யாலே அந்த ப்ராப்யகத்தை இங்கே ஸ்வீகரிக்கை ஸங்க தம். இவ்வர்த்தத்தை "ஸ்ரீரங்கேச தஜ்ஞஸ்ஸஹதநாவிஶிஷ்ட: ஸம்ஸாரஸம்ஸாரவர்க்க பஹுக்லேசவத்ஸ்வ நிஜஸ்ரயஸ்தக கை: । ஜநாநீ வாஸிஷ்டகத ஜகபாத்யநிவர: ஸ மஸ்தமவஸ்ய ஸ்வபகி கடிதத்ருஷ்டாவிதாவ:" என்றுவா யர் அருளிச்செய்தார்.　*　*　*　*

✳ முதற்பாட்டு ✳

உலகுடனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வலோகத்யாதியால்) ஓடவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வர்யாதியாய்) யதா உலகுடனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். ஒருநாயகமாய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதிதீபேதாதியால்) ஆண்டவர் என்

ஶ — உலகுடன் - லோகத்தோடே கூட, லோகம ஸம்ஸாக வென்றபடி லோக:-ஜந:. யதா-உலகு-ஸ்ருஷ்டியை, உடன்-கூட, ஸர்வத்தங்களில்தான்று மொழியாதேயென்றபடி. ஓட - செடுக, ஸர்வதேசவ்யாப்தமாகவென்றபடி. யதா விபகாசமென்றபடி. ஒரு நாயகமாய் - ஏககாயிவகந்மாக, நிஸ்தமாகவென்றபடி. ஆண்டவர் - ப்ரசாஸநம்பண்ணினவர்கள், இம்மையிலே - இந்தஶரீரத்திலேதானே, கருநாய் - கறுத்தநாய்களாலே, கவர்ந்த - கவ்வு

௩—காலர்சிதகியபானையர் * பெருநாடுகாணவிம் மையிலே
பிச்சைதாங்கொள்வர் *

ஆ—பண்ணினவர்களை உத்தரக்ஷணம் ஸ்வஹ்ருதஸகலராஜ்யராய் அகிஞ்சநராய் க்ஷாமகாத்ரராய் ஸஜநங்களும்காண

இ—கிறதையுரைக்கிறார் (ராஜ்யப்ரஷ்டராகையால்) இம்மையில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உத்தரக்ஷணமென்று) த்விதீய பாதத்தில ஸமாஸிக்கிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஹ்ருதேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகிஞ்சநராயென்று) பிச்சைதாங்கொள்வரென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (க்ஷாமகாத்ரராயென்று) பெருநாடுகாண வென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸஜநேத்யாதியால்) பிச்சைகொள்வரென்று சொல்லாதே பிச்சைதாங்கொள்வரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிக்ஷேத்யாதியால்) தங்களுடைய வாஸ்துவஸ்த்ராதிகளெல்லாம் நஷ்டராய்ப்போகையாலே தாங்களே பிக்ஷாடநம்திரிவர் என்கிறாரென்று கருத்து. [illegible]டையாதிகளைவிட்டெம்பெருமானைப்பற்றுங்கோளென்றுசொல்ல [illegible]டியிருக்க சிலர் ராஜ்யப்ரஷ்டராய்

பு—ப்பட்ட, காலர்-கால்களையுடையவராய்க்கொண்டு, தெருவிலே பிக்ஷைக்குப்புறப்பட லஜ்ஜித்து ராத்ரிகளிலே பிக்ஷாடநம் ஸஞ்சரிப்பார்களாகையாலே தமஸ்ஸில் காட்டில் வழியும் தெரியாதபடி கறுத்திருந்த நாய்கள் வீதியிலே கிடந்தால் அத்தை அறியாதே அவற்றின் மேலே கால்பட்டவாறே அவைகாலைக்கவ்வுமென்றுகருத்து. சிதகிய - பிளவுமான, பானையர் - பாத்ரத்தையுடையவராய்க்கொண்டு, நஷ்டஸ்வர்ணம் தங்களுக்குக்கிடையாமையாலே ம்ருண்மய ஸம்வலிதமாய்க்கிடந்த ஓட்டைப்பானையை பிக்ஷாடநமெடுத்துக்கொள்வரென்று கருத்து. பெருநாடு- விஸ்தீர்ணமான தேசம், தேசஸ்தஜநங்களெல்லாமென்றபடி. காண - காணும்படியாக, ராத்ரியிலே நாய்களால் கடியுண்டவாறே லஜ்ஜையைவிட்டு தெருவிலே எல்லாருங்காணவே பிக்ஷைக்குப்புறப்படுவாரென்றுகருத்து. பிச்சை - பிக்ஷையை, தாங்கொள்வர்-தாங்களே ஸம்பாதிப்பார்கள், வாஸ்துவஸ்த்ராதிகள்

மூ—திருநாரணன்தாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்ம்மினோ* ॥௧॥
உய்ம்மின்றிறை கொணர்ந் தென்றுலகாண்டவரிம்மையே*
தமரின்சுவைமடவாரைப்

ஆ—க்ஷமாராயஸிக்களாய்ப் பிக்ஷாயஸிக்களாய்த் திரிவர். இப்படி ஸ்வ
ரூபவிருத்தமாதலால் அத்தைவிட்டு ஸ்ரீபதியாயிருந்த நாரா
யணன்திருவடிகளை ப்ராப்யமாகப்பற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார்.
(உய்ம்மின்) இப்படி ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யராய்ப் பேமித்தனை

இ—பிக்ஷாயஸிக்களாய் திரியவரென்று சொல்லுகை நிரஸ்தமன்
றோவென்ன? இதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருந்த
தியால்) திருநாரணன் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீபதீத்வாதி
யால்) சிந்தித்துஎன்கிறதையுரைக்கிறார் (ப்ராப்யமித்யாதியால்) ॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

ஸ்வரூபவிருத்தமென்று கீழ்ச்சொன்ன ஸ்வத்தைவயே
சொல்லுகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யாந்தபண்ணேறோவென்ன? கீழ்
ப்பாட்டு ஸ்வரூபஸ்வாதந்த்ர்ய ஸ்வாமாவஸ்தாவம், இப்பாட்டு
ததோயிக்ஷோஷமான ஊசமேவ்ஷக்ஷவமென்று காட்டுகி
றார் (இப்படியித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வதவ்யாஹீநேதித்யாதியால்) (வ்யாஹிநத
ஸவைத்தாலே) தம்மின்சுவையென்றது ப்ராவப்ராசம். (ஸஉத்
ரு—நஷ்டராய்ப்போகையவென்றுகருத்து. திருநாரணன்தாள் -
ஸ்ரீமஹிசனான நாராயணனுடைய ஸ்ரீபாதங்களை, காலம்பெற-
ஸீக்ரமாக, சிந்தித்து- ப்ராப்யமாக அத்யவஸித்து. உய்ம்மினோ-
உஜ்ஜீவியுங்கோள். * * * * ॥௧॥

திறை - வஸ்த்தை, கொணர்ந்து - கொண்டுவந்து, உய்ம்மி
னென்று - ஜீவியுங்கோளென்றுசொல்லி, உங்களுடையஸர்வஸ்வத்
தையும் கொண்டுவந்து, எனக்குத்தந்து ஜீவியுங்கோள்; அந்
யா உங்களுக்குஜீவநமில்லையாதென்று ப்ரதிகூலிகளைக்குறித்து
ச்சொல்லியென்றபடி. உலகாண்டவர் -இவ்வாக்கிரமத்தாலே ஸ
த்ருக்களைவஸீகரித்து லோகங்களையாண்டராஜாக்கள், இம்மை
யே-இந்தஸரீரத்திலேதானே, தம்மின் - தங்களுக்கினியரான, மஹாஷ்
ட்ரனிவென்றபடி. சுவையுடவாரை- லோமஸஸத்தையுடையவாரை

மூ—பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு* வெம்மினொளிவெயிற்கானகம்
போய்க்குமைதின்பர்கள்* செம்மின்சுடர் முடித்திருமாலை
விரைந்தடிசேர்மினோ* ॥ உ ॥

ஆ—ஒன்றியே ஐஶ்வர்ய கைவல்ய ஹிம்ஸைக ஜைத்ராதிகளாய் அவ்வவ ஜேஶாக்ஷ ஷ்ருமாய் வாரவாராய் கதாகதி வாக்ய வைஶத்யாதி வைராக்யோ ஏருமாவர். ஆனபின்பு கிரீடகோடாதி திவ்யாபரண ஸாங்கதிகளுஞ் ஶ்ரீவைகுண்டநாதருந்தவன் திருவடிகளை என்னேன ஆஶ்ரயிங்கோளென்கிறார். ॥ உ ॥

(அவதாரி) இப்படி ஐஶ்வர்யமஸ்திரமன்றியே ஐஶ்வர்ய

இ—ஸூக்தாலே) படியாதையென்றது வ்யாக்யாநம். இது வா த்ருஷ்ய லக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஆதிஶப்தம். (ஐஶ்வர்ய ஸூக்தலே) பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு என்றது ஸங்க்ரஹீகம். த்ருதீயபாதத்தில் ஆகிலேசமான ஐஶ்வர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (அவ்வவஜேஶாத்யாதிபால்) கானகப்போய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (வநிநாத்யாதிபால்) குமைதின்பர்கள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கதாகதி ஸ்யாதியால்) ஆனபின்பென்றது ஐஶ்வர்யம் ஊர்வோர்க்கமானபின்பென்றபடி. செம்மின்முடியென்றது உபலக்ஷணமென்கிறார் (கிரீட ஸ்யாதியால்) விரைந்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னேனவென்று) ஆஶ்ரயிங்கோளென்றது வ்யாக்யாமாக ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. ॥ உ ॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

வாக்ய வைராக்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஐஶ்வர்யஶோகாதி

ஶ—ஸூக்திகளை, சுவை - ரஸம், ஸூக்தியென்றபடி. பிறர்கொள்ள - ஶத்ருக்கள் வஶீகரிக்கும்படி, தாம்விட்டு - ஸ்வாமிநாக்ஷ ஐஶ்வர்யம் தாங்களைவிட்டுக்கொடுத்து, வெம் - க்ரூரமான, மின்னொளி - சபிதாஜ்வாலா ஜ்வாலா ப்ரகாஶமான, வெயில் - ஆதபத்தை யுடைத்தான, கானகம் - காந்தாரத்திலே, போய், குமை - வீமேவையை, தின்பர்கள் - ஸாஜிப்பார்கள். ஶத்ருக்களாலே வீமேவையை அநுபவிப்பரென்றபடி. செம்மின்முடி - [illegible] கிரீடனை, மின் - [illegible], திருமாலை - ஶ்ரீயப்பதியை, விரைந்து - த்வரித்து, அடி - பாதங்களை, சேர்மினோ - ஆஶ்ரயியுங்கோள். ॥ உ ॥

மூ — அடிசேர் முடியினராகியரசர்கடாம்தொழ* இடிசேர்முரசங்கள்முற்றத்தியம்பவிருந்தவர்* பொடிசேர்துகளாய்ப்போவர்களாதலினொக்கென* கடிசேர்துழாய்முடிக்கண்ணன்கழல்கணினைமினோ* ॥௨॥

ஆ — க்ஷத்ரியர்களானவர்கள் தாங்களும் நச்வரர். ஆதலாலீண்டென நிரதிசயபோக்யபூதனாய் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே யிருந்த எம்பெருமானை நினையுங்கோளென்கிறார். ॥௨॥

இ — (நொக்கென்று) பொடிசேர்துகளாய்ப் போவர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஈத்ருசமித்யாதியால்) நொக்கெனவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஈண்டெனவென்று) கடிசேர்துழாய் முடியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமதேத்யாதியால்) ॥௨॥

ஈ — அடிசேர் - பாதங்களை யாச்ரயியாநின்ற, முடியினராகி - கிரீடத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஸிம்ஹாஸநாரூடராஜவதக்ஷ கிரீடராய்க்கொண்டென்றபடி - அரசர்கள் - ஸாமந்தராஜாக்கள், தாம்தொழ - தாங்களைப் ப்ரணமிக்க, - அவர்கள் - தாங்கள் தொழுதுபோவரத்தனைபோக்கி ஸிம்ஹாஸநஸ்தனானவன்றன்னை வைஷம்ய பக்ஷபாதத்தாலே இவர்தொழுகிறதைக்கண்ணாலும் பாரானென்று கருத்து. இடிசேர் - அசநிஸத்ருசத்வநிகளான, முரசங்கள் - [illegible]ங்கள், மத்தளங்களென்றபடி. முற்றத்து - அங்கணத்திலே, ஸபாங்கணத்திலென்றபடி. இயம்ப - த்வநிக்க, இயம்புகை - த்வநிக்கை, இருந்தவர் - ஸிம்ஹாஸநங்களிலேயிருந்த ராஜாக்கள், பொடிசேர் - ப்ருதிவியோடே சேர்ந்த, பொடி - ப்ருதிவி. துகளாய் - ப்ருதிவியாய், மற்றொரு ப்ருதிவியோடே சேர்ந்தல்லது தனித்துக் காணப்படாதபடி அத்யந்தஸூக்ஷ்மமான ப்ருதிவியாயென்றபடி. போவர்கள்; ஆதலால் - அதனால், நொக்கென - சீக்ரமாக, இதுக்கு நினைமினோவென்கிறதோடே அந்வயம். கடிசேர் - பரிமளம் சேராநின்ற, துழாய்முடிக்கண்ணன் - துழாயை முடியிலேயுடையவனான கண்ணனுடைய, கழல்கள் - திருவடிகளை, நினைமினோ - ப்ராவண்யமாக ஸ்மரியுங்கோள். * * ॥௨॥

மூ—நினைப்பான்புகிற் கடலெக்கலினுண்மணலிற்பல*ரெனைத்தோ
ருகங்களுமிவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர்*மனைப்பான்மருங்கறமாய்
தலல்லான்மற்றுங்கண்டிலம்* பனைத்தாண்மதகளிறட்டவன்

ஆ—(நினைப்பான்) வைவஸ்வதமனு முதலானவர்களெல்லாரும்
ஸாமாந்யமாக நசித்துப்போவதத்தனையல்லது மற்றும் ஸ்திர
ராயிருப்பாரொருவரையும் காண்கிலோம். ஆகலால் ஸ்ரீகவிரோ
ஸ்ரீநிவாஸனவஸ்ஸாவனுயிருந்தவன் திருவடிகளைப் பணியுங்கோளெ
ன்கிறார். * * * ॥௪॥

நாலாம்பாட்டு.

இ—இவ்வுலகாண்டு கழிந்தவரென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வைவஸ்
வதமனு க்ருதியால்) ப்ரயோஜநாந்தரத்தை ஸாஹ ஸிக்கிறார் (எல்லா
ருமென்று) மனைப்பால்மருங்கற வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸாமாந்யமாகவென்று) மாய்தலல்லரென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (நசித்தி க்ருதியால்) மற்றுக்கண்டில மென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றும் க்ருதியால்) இத்தாஸ்
கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னவஸ்திரஸத்தையே வ்யதிரேகமுகேந த்ருடீ
கரிக்கிறாரென்று ஸங்கதம். பனைத்தாள் மதகளிறட்டவனென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ கதக்ருதியால்) ॥௪॥

ப—நினைப்பான்புகில் - நினைக்க விசேஷயுடையவனுய்ப்புக்கால்;
அதீதராஜாக்களை விஷிக்கப்புக்காலென்றபடி. எனைத்தோருக
ங்களும் - அநேகயுகங்களெல்லாத்திலும், இவ்வுலகாண்டு -
இந்தலோகத்தையாண்டு, கழிந்தவர் - அதீதரானவர்கள், கடல்
ஸமுத்ரத்தில், எக்கலில் - தரங்கஸவ்யவதாநத்தில், நுண் -
ஸூக்ஷ்மங்களான, மணலில் - ஸிகதைகளிற்காட்டில், பலர் -
பஹுக்கள், கிஞ, மனைப்பால் - தங்களுடையக்ருஹதேசம்,
பால் - தேசம், மருங்கு - பார்ஸ்வம், ஸமீபப்ரதேசமு
மென்றபடி. அற - நஷ்டமாம்படி, மாய்தலல்லால் - நசிக்கைய
ல்லது, மற்று - அந்யத்தை, ஸ்திரஸத்தையென்றபடி. கண்டிலம்
கண்டோமில்லை, பனைத்தாள் - தாளவ்ருக்ஷ ஸத்ருசபாதனுமான,
மதகளிறு - மதகஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்ட
வன் - ஸம்ஹரித்தவனுடைய, அடுதல் - ஸம்ஹரித்தல்; பாதங்

மூ— பாதம்பணிமினோ* ॥ச॥
பணிமின் திருவருளென்னுமஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி* அணி
மென்குழலார் இன்பக்கலவியமுதுண்டார்* துணிமுன்புநாலப்
பல்லேழையர்தாமிழிப்பச்செல்வர்* மணிமின்னுமேனிநம்

அ—(பணிமின்) இந்த்ராதிகளைப்போலே ஐச்வர்யாதிவிஷயாஸங்கமும் அத்யந்தாஸ்திரமாய் தோஷதூஷிதமாதலால் அவற்றைவிட்டு நிரதிசயபோக்யரான அஸ்மத்ஸ்வாமியான ஸர்வேச்வரனைப் பணியுங்கள்.

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—வதாரிகை: கீழ்ப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தவர்ஜ்ஜநீயத்வாதிகளால்) மணிமின்னுமேனி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயபோக்யத்வாதிகளால்) நம்மாயவனென்கிறதற்

ப—தத்தை, பணிமினோ — ஸேவியுங்கோள். ॥ச॥

அம் - ஸுந்தரமான, சீத - சீதளமான, பைம் - விசாலமான - பூம்பள்ளி - புஷ்பசயநத்திலே, பள்ளி- சயநம், இதுக்கு அமுதுண்டாரென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். திருவருள் - ஸ்ரீவைகுண்டமெல்லையை, நான் கிங்கரவ்ருத்தி பண்ணுகைக்கீடாக விஷயமான திருவுள்ளத்தி லனுக்ரஹத்தையென்றபடி. பணிமின் - அருளிச்செய்யவேணும், என்னும் - இப்படிசொல்லுமவரான ஸம்ச்லேஷ ஸமயத்திலே ஸௌந்தர்யாதிசயத்தாலே இப்படிவிநயோக்தி சொல்லுமவரானவென்றபடி. அணி - அலங்காரயுக்தரான, மென்குழலார் - ம்ருதுகேசங்களையுடைய ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்பக்கலவி- மநோஹரமான ஸம்ச்லேஷமாகிற, அமுது- அம்ருதத்தை, உண்டார்- அநுபவித்தவர்கள். துணிமுன்புநால — துணியானதுமுன்புறத்திலே தொங்க. நாலுதல் - தொங்குதல், வைசம்யாதிசயத்தாலே துணிச்சிரையானது பின்புறத்துக்கெட்டாமையாலே - முன்புறத்திலே தொங்கவென்றபடி. பல் - பலராக்களான, ஏழையர்தாம்— அவமானங்களோடே, அந்யதாவர்கள் திறத்தில்அவமானங்களாயிருந்த ஸ்த்ரீகளேயென்றபடி. இழிப்ப - உபேக்ஷிக்க, அநாதரித்தவர்களாய்க்கொண்டு தங்களை பஹுமானிக்கச்செய்தேயுமென்றபடி. செல்வர் - அபிமானத்தாலே பின்னையுமங்கே போவர்கள். மணிமின்னுமேனி-இந்த்ரநீலமணிபோலே மின்னுநிற்கிற - திருமேனி

மூ—மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ* ॥௫॥

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்ததுமாமழைமொக்குளின்மாய்ந்துமாய்ந்*
தாழ்ந்தாரென்றல்லாலன்றுமுதலின்றறுதியாய்*வாழ்ந்தார்கள்

ஆ— ஸ்ரீ கௌஸ்துபனுபிருந்தவன் திருநாமங்களைச்சொல்லி வாழுங்கோளென்கிறார். ॥௫॥

(வாழ்ந்தார்கள்) ஐஶ்வர்யத்தைப்பெற்று வாழ்ந்தாரொருவருமில்லையோவென்னில்? வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்ததும் வர்ஷஜல புத்புதம்போலே ஸ்வல்பகாலம்வாழ்ந்து நசித்துப்போனவத்தனை. பண்டுவாழ்ந்தவர்கள் தாங்கள் வாழப்புக்க வன்று

இ—குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேத்யாதியால்)॥௫॥

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

நினைப்பான்புகிலென்கிறபாட்டிற்சொன்ன ஸம்ஸாரத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஐஶ்வர்யத்தையித்யாதியால்) ஐஶ்வர்யம்பெற்றஶரீரத்திலே ஸ்திரைஶ்வர்யம் விஷ்ணுமாகாதே தேதாங்களும் நசித்துப்போகாதே வாழ்ந்தாரொருவருமில்லையோவென்றபடி. இந்த ஶங்கைக்குத்தரம் சொல்லுகிறதாகையாலே வ்யர்த்தமில்லையென்று கருத்து. மொக்குளிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (புத்புதம்போலேயென்று) மொக்குளிலென்கிற வனுஜீவிஹதி உபாதானமெகையென்று கருத்து. ஶ்ருதியத்திலேயிப்படியுண்டு. மாய்ந்துமாய்ந்து ஆழ்ந்தாரென்றல்லால் என்கிறதை

ப—ணியையுடையவனை, நம்மாயவன். நம்முடைய-ஸ்வாமியானவனுடைய, பேர்சொல்லி - திருநாமங்களைச்சொல்லி - வாழ்மினோ ஆநந்தியுங்கோள். * * * ॥௫॥

வாழ்ந்தார்கள் - ஐஶ்வர்யமநுபவித்தவர்கள், வாழ்ந்தது அநுபவித்தது, அவர்களந்த ஐஶ்வர்யமநுபவித்ததெல்லாமென்றபடி. மாமழைமொக்குளில் - மஹாவர்ஷத்தில் புத்புதம்போலே, மொக்குள் - புத்புதம். மாய்ந்துமாய்ந்து - நசித்துநசித்து, ஆழ்ந்தார் - ஜீவித்தநாள்பண்ணின பாபங்களாலே அதோகதியையடைந்தார், என்றல்லால் - என்னுமதொழிய, அன்றுமுதல் - வாழத்துடங்கினவன்றுமுதல், இன்றறுதியாய் -

மூ—வாழ்ந்தே நிற்பரென்பதில்லை நிற்குறில்* ஆழ்ந்தார் கடற்
பள்ளியண்ணலடியவராமினே* ‖ க ‖
ஆமின்சுவையவையாறோடடிசிலுண்டார்ந்தபின்* ஆறமென்

ஆ—முதலின்றறுதியாகவாழ்ந்தே நிற்கக்கண்டிலோம். ஆனபின்பு
நித்யவிஸமான ஐச்வர்யத்தை வேண்டியிருக்கில் ஸ்ரீகௌஸ்
துபாணமாகவந்து திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற
ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளிலே யடிமைசெய்கையாகிற நித்ய
விஸஜிமைச்வர்யத்தைப்பற்றுங்கோளென்கிறார். ‖ க ‖
(ஆமின்சுவை) சுவையாதி விஷயஸங்களுமசேஷம
ஸ்திரம், அதிக்ஷுத்ரம், ஆதலால் அழியாப்புடியாதியஞ்சோதி
குணங்களைக் கோமின்களென்கிறா. ‖ எ ‖

இ—ஸம்ருத்யம்க்கிறா (அத்யந்த க்ருத்யபால்) நிற்குறிலென்கிற
தைவிவரிக்கிறார் (நித்ய க்ருத்யபால்) அடியவராமினே வென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடிமைசெய்கைக்ரு
த்யபால்) * * * * ‖ க ‖

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

வாக்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுவையா
நேதத்ருக்ஷுத்ரமென்றுமளவாலே) ‖ எ ‖

மூ— வசநிநபர்யதமாக, வாழ்ந்தார்கள் வாழ்ந்தேநிற்ப
ரென்பதில்லை - வாழ்ந்தவர்கள் வாழ்ந்துக்கொண்டேயிருப்ப
ரென்கிறதில்லை, நிற்குறில் - ஸ்திரமாயிருக்கவபேக்ஷிக்கில், ஆழ்
ந்து - சுமாயமாய், ஆர் - விஸ்தீர்ணமான, கடற்பள்ளி - ஸமுத்ரத்
தைஸயநமாகவுடையவரான, அண்ணல் - ஸ்வாமிக்கு, அடியவர்-
தாஸராகளாக, ஆமினோ - ஆகுங்கோள். ‖ க ‖
ஆம் - ஆனவையான, நல்லவையானவென்றபடி. இன் - போ
க்யங்களான, நல்லபோக்யங்களானவென்று பதார்த்தம். அவை-
த்ரவ்யங்களான, அறுசுவையோடு - ஷட்ரஸங்களோடே, அடி
சில் - விசேஷமானபோஜநத்தை, உண்டு - போஜித்து, ஆர்ந்த
பின் - த்ருப்தமானபின், ஆறுகை - த்ருப்தமாகை. இதுக்குஇரக்
கமென்கிறதோட்டே தநுபம். அ-ஸுவிஸர்ஜமான,ஸமுத்ரமான

மூ—மொழிமடவாரிரக்கப்பின்னுந்துற்றுவா* ரீமினெமக்கொ
ருதுற்றென்றிட்டுறுவராதலிற்* கோமின்றுழாய்முடியாதியஞ்
சோதிகுணங்களே ||௭||
குணங்கொணிறைபுகழ்மன்னர்கொடைக் கடன்பூண்டிருந்*

ஆ—(குணங்கொள்)ஞாநாதிஷாட்குண்யமெல்லாமவதாரமாய்க்கொண்டு

✳எட்டாம்பாட்டு:✳

இ—கொடைக்கடன்பூண்டிருந்து என்கிறதை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஞாநஸூத்ரத்தாலே) ஆதிஸூக்தியிலனைத்து குணங்கள் நிறைபுகழ் என்கிறவிடங்களிற்சொன்ன ஸௌஹார்த்யஸௌசீல்யவாரம்: உலகுட

ஸு—வென்றபடி. மென் - ம்ருதுவான, மொழி - உக்திகளையுடையவர்களான, மடவார் - ஸ்த்ரீகள், இரக்க - யாசிக்க, எனக்காக இன்னுமொருதிரளை ஸ்ருஜிக்கவேணுமென்று ஸ்த்ரீகள்யாசித்தவாறேயென்றபடி. பின்னுந்துற்றுவார் - அந்த ஸ்த்ரீகளுடைய ம்ருதுவான உக்தியை மறுக்கமாட்டாமையாலே பின்னையும் வ்யாஜப்பட்டு ஸ்ருஜிக்குமவர்கள் துற்றுகை - தனியத்தனியத்தின்னுகை. துற்றுவார் என்கிறதற்கு இட்டுறுவர் என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். எமக்கு - நமக்கு, ஒருதுற்று - ஒரு கவளத்தை, ஈமினென்று - நீங்கள் ஈயவேணுமென்று - நீங்கள் எனக்குக்கொடுக்கவேணுமென்று அந்த ஸ்த்ரீகளை யாசித்தென்றபடி. ஈகை - கொடுக்கை, இட்டுறுவர் - இணையாமையாலே, வாசல்தோறும் தட்டித்திரிவர். ஆதலில் - ஆகையால், துழாய்முடி - துளஸியைக்கிரீடத்திலேயுடையவனை, ஆதி - ஜகத்காரணபூதனை, அஞ்சோதி - அழகிய ஜ்யோதிஸ்ஸினுடைய, ஸௌந்தர்யஜ்யோதிர்விக்ரஹனுடையவனென்றபடி. குணங்களே - குணங்களை, கோமின் - சேருங்கோள், சேர்த்து அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி, கோர்த்தல் - சேர்த்தல். * * ||௭||

குணங்கொள் - குணங்கொண்டிருக்கும், குணஸாலிகளானவென்றபடி. - நிறைபுகழ - பூர்ணகீர்த்திகளான, புகழ - கீர்த்தி. மன்னர் - ராஜாக்கள், கொடை - கொடையிலே, தானத்திலேயென்றபடி. கொடை - தானம். கடன் - தீக்ஷைத்தை, பூண்டிருந்து - பூட்டிகொண்டிருந்து, அதாவது அர்த்திகளுக்குத் தீனப்பட்டாற்போலே தங்களுடைய பதங்களைக்கொடுக்கையே ஸ்வபாவமாயி

மூ— இணங்கியுலகுடனாக்கிலுமாங்கவனையில்லார் * மணங்கொண்ட போகத்துமன்னியுமீள்வர்கண் மீள்வில்லை * பணங்கொளரவ

ஆ— ராஜ்யாநுபவத்திலே ப்ரவ்ருத்தரானாலும் எம்பெருமானை ஆச்ரயியாத தொழியில் இந்த ராஜ்யம் ஸித்தியாது; அவனை ஆச்ரயித்துப்பெற்றாலும் (சில)ஐச்வர்யங்களை அநுபவித்து நிவ்ருத்தராவர்; ஆதலால் தன் திருவடிகளை ப்ராபித்தாரை ஒருநாளும் கைவிடாத எம்பெருமான் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகப் பற்றுங்கோள்;

இ— ஆக்கிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராஜ்ய ப்ராப்தியால்) அவனையில்லார் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானை அப்ராப்தியால்) அந்தராஜ்யம் ஸித்தியாதென்றது ஸ்வாரஸ்யதோயோஜித்தபடி. இப்படி ஸ்வாரஸ்யமாகாதபோது அவனையில்லார் போகத்துமன்னியும் மீள்வரென்றவாறே அவனை ஆச்ரயித்தார்க்கைச்வர்யஹ்ராஸமில்லையென்று ஸூசிக்கையால் "ஸேவேஸர்வைச்வர்யப்ரதம்" என்று ஸகலசாஸ்த்ரப்ரஸித்தமான ஐச்வர்யாக்ஷயத்வம் சொல்லுகிற வசநத்தோடு விரோதிக்கும் என்றுகருத்து. போகத்துமன்னியும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனை ஆச்ரயித்து ப்ராப்தியால்) மீள்வர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலகாலம் ப்ராப்தியால்) மீள்வில்லையென்கிறதற்கு ஹேதுக்காகமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளைப்ராப்தியால்) திருநாமப்படியின்றே என்கை

ஈ— ருசமிதென்றபடி. இணங்கி - ஸ்வஸ்தாக்ரும ஏகாக்ரராய், உலகு - லோகத்தை, ஜநத்தையென்றபடி. உடனாக்கிலும் - ஸஹாயமாக்கிலும், தங்களுடைய ஞாநாதிகுணங்களால் தங்களைவிட்டுப் பிரியமாட்டாதபடி பண்ணிக்கொண்டாலுமென்றபடி. ஆங்கு - அங்கே, அந்தராஜ்யாநுபவவிஷயத்திலென்றபடி. அவனையில்லார் - எம்பெருமானை உபாயமாகப் பற்றாதார், ராஜ்யத்தை அடையமாட்டாரென்று ஸ்வாரஸ்யம். மணங்கொண்ட - கல்யாணமயமான. மணம் - கல்யாணம். போகத்து - ஸோமத்திலே, மன்னியும் - ஸக்தராயினும், மன்னுகை - ஸக்தராகை. மீள்வர்கள் - நிவ்ருத்தராவர் நிவ்ருத்தஸ்வபாவரென்றபடி. பணங்கொள - ஸஹஸ்ரபணமான, அரவு - நாகத்தை அணையான் - சய்யநமாக

ஞா—ணையான் திருநாமம்படியிலே ॥ அ ॥

படிமன்னுபல்கலன்பற்றோடறுத்தைம்புலன்வென்று* செடி

ஆ—அவன் தன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாரைக் கைவிடானோ வென்னில்; திருவனந்தாழ்வானைக் கைவிடலன்றோ திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாரைக் கைவிடுவதென்கிறார். ॥ அ ॥

(படிமன்னு) இப்படி மோக்ஷைகமான மோக்ஷமும் ஸுலபமுமாய் ஸ்திரமுமாயிருந்ததாகில் ஸம்ஸாரவிமோசனத்தை ஆஶ்ரயமாகப்பற்றினாலோவென்னில்; ஸம்ஸாரவிமோசனமாத்ரமேயாலே மோக்ஷவிஷய ஸம்பந்திதாம ப்ரயோஜனமாக

இ—றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவடிகளையேயாஶ்ரயிப்பாரியால்) அரவணையானென்று மோக்ஷப்ராப்தியும் சொன்னதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனிஶ்ரயியால்) ॥ அ ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

மோக்ஷோபாயமாக ஸ்தோத்ரைக்கவிபாடுவோரைக் குறித்து இத்திருவாய்மொழி உபதேசமாகையாலே இதிலே மோக்ஷஸாதகர்களுக்கு ஐஶ்வர்யாதிதோஷம் சொல்லுகை உசிதமன்றோவென்னில்; ஸம்ஸாரிகளுக்கு ஐஶ்வர்யாதிகளைச்சொல்லுகை ஸம்மதமன்றோவென்ன ஸமர்த்திப்பிக்கிறார் (இப்படியிஶ்ரயியால்) ஸம்ஸாரி என்கிற சூதிஸ்வும் ப்ரஸ்தாவமாக வாம். இஸ்ரமேக ஸாதாவிஷயமாகையால் இதுக்கு உத்தரம் சொல்லுகை ஸம்மதமென்றுகருத்து. படிமன்னு பல்கலன் பற்

ஸ—உடையவனுடைய, திருநாமம் – திருநாமத்திலே, படிமன் – ஆஶ்ரிதராகுங்கோள். மீள்வில்லை – புநராவ்ருத்தியில்லை, ஐஶ்வர்யமான மோக்ஷமும் ஸித்திக்குமென்றபடி. * ॥ அ ॥

படி – ஸம்ஜ்ஞிப, ப்ருஷ்டிகதுங்களை யென்றபடி. படியென்று ஸம்ஜ்ஞிக்குப்பெயர். மன்னு – ஸ்திரங்களான, ஸம்ஸாரஸாமான்யங்களானவென்றபடி. பல்கலன் – பஹுவிதாலங்காரங்களையும், பற்றோடு – ஸமதத்தோடே, பற்று – ஸங்கம். ஸாஸநாபிகளோடேயென்றபடி. அறுத்து – ஸம்ஸாரமும் த்யாகம்பண்ணுகைக்காக த்யஜித்து என்றபடி. ஐம்புலன் – பஞ்சேந்த்ரிய

மூ—மன்னுநாயஞ்செற்றார்களுமாங்கவனையில்லார்* குடிமன்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியுமீள்வர்கண்மீள்வில்லை* கொடியன்

ஆ—விஷயங்களை ஜயித்து ஸமாச்ரயணவிதிவிரோதி சரீரத்தை வசீகரித்தவர்களுக்கும் எம்பெருமானை ஆச்ரயியாதொழியில் அந்தஸ்வர்க்காநுபவம் வஸியாது, தகாச்ரயணத்தாலே வஸித்தாலும் அஸ்திரம், ஆதலால் இப்படி அஸ்திரமாயிருக்கும் ஸ்வர்க்கத்தை அநித்யமாக நினைத்து சிந்திக்கக்கடவது. ... இந்த ஸ்வர்க்கத்தை விட்டு

இ—செற்றுத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்காநுபவ ... இத்யாதியால்) ஐம்புலன்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (இந்த்ரியங்களை ஜயித்தென்று) செடிமன்றுகாயஞ்செத்தார்களுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமாச்ரயண ... இத்யாதியால்) அவனையில்லாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானை இத்யாதியால்) அந்த ஸ்வர்க்கம் வஸியாதென்றது கீழ்ப்பாட்டில்போலே ... யோஜித்தபடி. எய்தியுமீள்வர்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தகாச்ரயணத்தாலே இத்யாதியால்) ஸ்திரமாகவுமாம் ... அருளிச்செய்கிறார் (ஆதலால் இத்யாதியால்) இந்த ஸ்வர்க்கத்தையென்றது ஸ்வர்க்காநுபவத்தையென்றபடி. மீள்வில்லையென்கிறதற்கு கொடிமன்னுபுள்ளுடையயென்கிறதோடே ஸம்பந்தத்தால் உசிதத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப—ங்களை வென்று - ஜயித்து, செடிமன்னு - ஸ்தாவரங்கமம்போலே ஸ்திரமாம்படியான, தபஸ்ஸிலே வசகாலிகையாலே தூறுமண்டினதானவென்றபடி. காயம் - தேஹத்தை, செற்றார்களும் - உபவாஸாதி தபஸ்ஸுக்களாலே சுஷ்கிப்பித்தவர்களும், ஆங்கு - அந்தஸ்வர்க்கவிஷயத்திலே. அவனையில்லார் - எம்பெருமானை உபாயமாகப்பற்றாதார், ஸ்வர்க்கத்தையடையமாட்டாரென்றபடி. குடிமன்னும் - குடிகள் ஸ்திரமாயிருக்கும்படியான, குடிகள் - வஸிக்கிறஜநங்கள். மன்னுகை - ஸ்திரமாயிருக்கை. பூமியைப்போலன்றியே சிரகாலம் வஸிக்கலாம்படியான வென்றபடி. இன் - போக்யமான, சுவர்க்கம் - ஸ்வர்க்கத்தை, எய்தியும் - அடைந்தாலும்,

மூ:— னுபுள்ளுடையண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினோ ॥௯॥
குறுகமிகவுணர்வத்தொடுநோக்கியெல்லாம்விட்ட* விறுக

ஆ— பெரியதிருவடியைக்கைவிடினும் ஸாஸ்ரீகரம்யாருநாளும் ஒருக்ஷணமேயிலும்கைவிடாத வெம்பெருமான் திருவடிகளையே பரமப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்கிறார். ॥௯॥

(குறுக) ஸ்வரூபாதிதோஷாவஸம்ஸ்ருஷ்டமான கைவல்யத்தை ப்ராப்யமாகப்பற்றினாலோவென்னில்; ப்ராக்ருதவிஷய வைராக்யபூர்வகமாக ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டனானவனுக்கும் எம்பெருமானை ஆஶ்ரயித்தாலல்லது ஆத்மாவலோகந விரோதிகழியும்

இ—(பெரியவ்ருத்தியால்) அண்ணல்வ்ருத்தியையுரைக்கிறார் (எம்பெருமான்வ்ருத்தியால்) ॥௯॥

பத்தாம்பாட்டு.

வைஶஸ்யத்திற்கு ஸ்வரூபம்சொல்லவந்த ப்ரகரணத்திலே கைவல்யத்தை நிஷேதிக்கை ஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸ்வரூபைக்யவ்ருத்தியால்) ஸ்வரூபாதிதோஷாவஸம்ஸ்ருஷ்டமென்றது "உக்திகைவல்யநிஷ்டா:" மென்று வயஸ்யமாய்ப்பேசிக்கையாலே கைவல்யம் உக்தியாகையாலிதற்கு ஸ்வரூபம்ஸித்தமென்று ஸங்காஸீர்வாயத்தாலே சொன்னபடி. எல்லாம்விட்ட என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதேதவ்ருத்தியால்) ஞா

ஸ—மீன்வர்கள் - ஷஷ்டம். கொடிமன்னு - த்வஜத்திலே ப்ரதிஷ்டிதனான, கொடி - த்வஜம். புள்ளுடை - கருடனையுடையவனான, அண்ணல் - ஸ்வாமியுடைய, கழல்கள் - ஸ்ரீபாதங்களை, குறுகுமினோ - கிட்டுங்கோள், ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி. மீள்வில்லை - புநராவ்ருத்தியில்லை. ஸ்திரமான உக்தமோக்ஷம்ஸித்திக்குமென்றபடி. ॥௯॥

உணர்வத்தொடு - ஜ்ஞாநத்தோடே, ஜ்ஞானைகநிரூபணீயனான ஆத்மாவோடேயென்றபடி. குறுக - ஸங்க்ஷேபமாம்படி, பாஹ்யவிஷயங்களில் தூரப்போயிருந்த மநஸ்ஸானது அவைத்தைவிட்டு ஆத்மாவின்பக்கலிலே ப்ரவணமாம்படியென்கை. மிக - ஸ்ரமம்; நோக்கி - அவலோகித்து, எல்லாம்விட்ட - ஆத்மவ்யதிரிக்தப்ரயோஜநங்களெல்லாவற்றையும் விட்டவனான, விரக்தனானவென்றபடி. இது ஞானிக்கு விஶேஷணம். இறுகல் ...

மூ—லிறப்பென்னுஞானிக்குமப்பயனில்லையேல்* சிறுகநினைவ
தோர்பாசமுண்டாம்பின்னும்வீடில்லை* மறுகலிலீசனைப்பற்

ஆ—போகாது. ஸம்ஸாரப்ரவணத்தாலே ஸ்தாவரயோநிகளிற் பிறப்பது. பிறந்தாலும் மத்ஸ்யாதியோநிகளிலே ஸம்ஸாரம்

இ—னிக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஜ்ஞாநே த்யாதியால்) அப்பயனில்லை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) சிறுகநினைவதோர் பாசமுண்டாமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷுத்ரேத்யாதியால்) ஜ்ஞாநயோகமே கைவல்யத்துக்கு ஸாதகமாயிருக்க எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிக்கவேணுமோ வென்ன? "ஐஶ்வர்யாக்ஷரகதிம் பரமம் ச் ஸ்ரீஞ்சாதலவண்டுஸாங்கம் | தாதிஸ்வரணிஸாத்யாக சூஸீதச்சேவாஸ:" என்று ஜ்ஞாநயோகத்துக்கு ஸமாஶ்ரயண த்தை ஸாதநமாக விதிக்கிறப்ரமாணத்தை நினைத்தருளிச்செய் கிறார் (ஸமாஶ்ரித்யாதியால்) பிறப்பது ஸமாஶ்ரயணத்தாலே என் றபடி. பின்னுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பி றந்தாலுமென்று) மறுகலில் என்கிறதையுரைக்கிறார் (கலிதே த்யாதியால்) ஈசனைப்பற்றி என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸமாஶ்ரித்யா தியால்) விடாவிடில் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ—ஸம்யோகத்தை, ஶரீரவிஶ்லேஷமாநந்தரமன்றிக்கே ஸ்தோத்ரோபவரமான ஐஶ்வர்யத்தையென்றபடி. இறப்பென்னும்- மோக்ஷமென்றிருக்குமவனை, இறப்பு - மோக்ஷம், ஞானிக்கும் - ஜ்ஞாநயோகநிஷ்டனுக்கும், அப்பயனில்லையேல் - அந்த ஸமாஶ்ர யணமில்லையாகில், உபாஸநந்தான் ஸாவமாயிருக்கையா லே பயனென்கிறது. சிறுக - க்ஷுத்ரமாக, நினைவது - நினைப்பிக்கும தான, க்ஷுத்ரவிஷயத்தில் க்ஷுத்ரப்ரமாணாநுமோதிய விஶுத்தாந ஸகம் வாவொட்டாததானவென்றபடி. ஓர்பாசம் - அதிதீயமான விஷயஸம்பந்தமானது, உண்டாம - விட்டுப்போகாதென்றபடி. பின் னும் - ஸ்தாவரயோநிகளிற்பிறந்தாலும், மறுகலில் - மறுகிறஸமயத் திலே, ப்ராணவியோகஸமயத்திலே யென்றபடி. ஈசனைப்பற்றி- ஸர்வேஶ்வரனை ஈவலம்பித்து, ஸ்மரித்துஎன்றபடி. ஸர்வேஶ்வரஸ்

மூ— றிவிடாவிடில்வீடஃதே* ॥௰॥
அஃதேயுய்யப்புகுமாறென்றுகண்ணன்கழல்கண்மேற்*

ஆ— பண்ணின ப்ரதிபந்தகத்தைப் போக்காதொழியில்பின்னை ஆ
த்மப்ராப்தி ஸம்பாவநைதானும் ஸித்தியாது. ஸர்வோத்தமமான மோ
க்ஷமாகிறதும் அந்த ஸம்ஸ்லேஷ நிவ்ருத்தியே. இப்படி கைவல்யாவஸ்
தையா ஸம்ஸ்லேஷ ஸ்வரூபணம் பண்ணவேண்டுகையாலும் ஸம்ஸ்
லேஷநிவ்ருத்தி தானே பரம மோக்ஷமாகையாலும் அந்த ஸம்ஸ்
லேஷநிவ்ருத்தியைக் காட்டில் ஸர்வோத்தமமான கைவல்யத்தை
விட்டு ஸம்ஸ்லேஷநிவ்ருத்தியையே பரமப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோ
ளென்கிறார். * * * * ॥௰॥

இ— (ப்ரதிபந்தகத்தைபி த்யாகியால்) ப்ரதிபந்தகத்தையென்ற
து ஸ்வஶரீரத்தையென்றபடி. இவ்விடத்தில் நஞ்சீயர் "ஜ்ஞா
நைகாகாரனை ஸ்வதேஹமாக அநுஸந்தித்து அவனோடு
ஸஜாதீயமென்று தாஸ்ய அநுஸந்தானையாகிற இந்த ஸக்திஸ்வரூ
பியில்லையாகில்" என்று தாத்பர்யம் அருளிச்செய்வர். வீடில்லை
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆத்மயாதாத்ம்ய த்யாகியால்) வீடஃதே
யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வோத்தம த்யாகி
யால்) இத்தால் ஆத்மாநுபவத்தில் கைவல்யமும் மரணமெ
ன்கிறாரென்றதாய்த்து. ஆதலாவிதற்கு ஸ்வரூபமில்லையென்று
கருத்து. பாட்டுக்கு பரமதாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
பி த்யாகிப்பால்) * * * * * ॥௰॥

ஸ— ஜ்ஞாநாநந்தாகாரனுக்கு ஆத்மவைலக்ஷண்யத்தெல்கை. விடாவிடில்-
தேஹத்தைவிடாதபோது, இப்படி ஸக்திஸ்வரூபியன்றே தேஹத்
தைவிட்டாலென்றபடி. வீடில்லை - ஆத்மாநுபவம் ஸித்தியாது, கி
ன்று - அஃதே - அதுவே, அந்த ஸம்ஸ்லேஷநிவ்ருத்தியே யென்ற
படி. வீடு - ஸர்வோத்தமான மோக்ஷம், கைவல்யமும் ஸர்வோத்தமான மோக்ஷ
மன்றென்றபடி. * * * * ॥௰॥

அஃதே - அதுவே, எம்பெருமானைப்பாடுகையே யென்றபடி.
உய்யப்புகுமாறு - உஜ்ஜீவிக்கலாம்படியான உபாயம், ஆறு - உ
பாயம், என்று - இப்படி அத்யவஸித்து, கண்ணன்கழல்கள்மேல்-
க்ருஷ்ணஸம்பந்தி விஷயமாக, இதற்கு செய்யென்கிறதோடே ஸமயம்

ஸூ— கொய்ப்பூம்பொழிற்குருகூர்ச் சடகோபன் குற்றேவல்கள்*
செய்கோலத்தாயிரஞ் சீர்த்தொடைப்பாடலிவைபத்தும்* அஃ
காமற்கற்பவராழ்துயர்போயுய்ப்பாலரே ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(அஃகாதே) ஆழ்வார் ஸர்வஜீவநாயகமாக வெம்பெருமானைப்பா
டின இத்திருவாய்மொழியைத் தப்பாமற் கற்பார் நிரஸ்தநிகிலது
:கராய்க்கொண்டு ஸமஸ்தகைங்கர்யஸாம்ராஜ்யத்தைப் பெறு
வரென்கிறார். * * * * ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

✳ நிகமனம். ✳

இ— அஃகாதேயுய்யப்புகுமாறென்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்த்ராதியால்) ஸர்வஜீவனம் ஸர்வாத்மஸக்தி
ஸாரஸ:. கண்ணன்கழல்கள் மேல்குற்றேவல்கள் செய்யென்கிற
வஸ்துஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானையே சூத்ராதியால்) அஃகாமலெ
ன்கிறதை யுரைக்கிறார் (தப்பாமலென்று) ஆழ்துயர்போய் என்
கிறதையுரைக்கிறார் (நிரஸ்தஸூத்ராதியால்) உய்ப்பாலரென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தஸூத்ராதியால்) ॥கக॥

ஸ—கொய்-கொய்யப்படுகிற, ஸதா பொறிக்கப்படுகிறவென்றபடி.
பூம் - வாஸனைகளையுடைத்தான, பொழில்குருகூர் - உத்யானத்
தையுடைய திருநகரியில், சடகோபன் - ஆழ்வாராலே, குற்றேவ
ல்கள்செய் - அந்தரங்ககைங்கர்யமாகச்செய்யப்பட்ட, கோலத்
தாயிரம்-அலங்காரரூபமாய் ஸஹஸ்ரஸங்க்யமான, சீர்த்தொடை-
கல்யாணகுணஸம்பந்நமான, சீர் - கல்யாணகுணம், தொடை-
ஸம்பந்நம். குணவத்திவாகமானவென்றபடி. பாடல்- பாட்டுக்
களிலே, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டையும், அஃகாமல் -
தப்பாமல், கற்பவர்- அப்யஸிப்பவர், ஆழ்துயர்போய் - அகாத
து:கம் போய், ஆழ் - அகாதம்: துயர் து:கம். உய்யப்பாலர்-
உஜ்ஜீவநஸ்வபாவராவர். ஆவர் இதி சேஷ:. உஜ்ஜீவிதாவரென்றபடி.
பால் - ஸ்வபாவம், பாலுடையவர் - பாலர். * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநவைபவயுக்தஸ்ரீஸ்ரீரங்க
ராமாநுஜமஹாதேஸிகாய நம:.

தாத்பர்யரத்நாவளி. (ஒருநாயகம்.)

ஸ்ரீஸோ நாராயணஸ்ஸ்வாஸ்ரிதநகமகுடோ வீரதஸௌரபக்ஷ-
ஸௌஸீ தப்தப்ரதாபாதிஸஹஜாங்க்ரிபதத்தநாங்க
ஸ்வாம்போராஸிதல்ப: விஸ்வாத்யைஸ்வர்யஸித்தி: உபீந்த்ரமணி-
ஸ்ரயநோ வேதரூபத்வஜஸ்சாத்வீந்த்ரசக்ராங்கப்ரயோக்ஷ-
போஷப்ரஹ்மாயகமிதஸ்ஸாஸ்ததிஸ்வேஸ்வராஸ்யஸீஸா ॥

(ஸ்ரீஸோ நாராயண:) திருநாரணன்றாள் - பெரியபிராட்டியோடு பிரிவில்லாதவனுமாய், (ஸ்வாத்யநகமகுட:) செம்பின் முடித்திருமாலை - ஸ்வாதிக்யத்திற்குச் சூசகமான திருவபிஷேகத்தையுடையவனுமாய், (வீரத:ஸௌரகந்தி:) கடிசேர் துழாய்முடிக்கண்ணன் - ஸர்வாதிகத்வஸூசகமான திருத்துழாய்மாலையாலே அலங்க்ருதமான திருமுடியையுடையனுமாய், (தப்தப்ரதா ரரதிஹந்தா) பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன் - ஒருத்தாலே யொருவராலுமண்டப்போகாத குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனுமாய், (அஹ்லாதநீயதநு:) மணிமின்னுமேனி நம்மாயவன் - மணியைப்போலே ஸ்புஹணீயமாய் ஆஸ்ரிதர்களுக்கு ஆவாஸமான திருமேனியையுடையவனுமாய், (அம்போராஸிதல்ப:) ஆழ்ந்தார் கடற்பள்ளியண்ணல் - ஏகார்ணவத்திலே ஸமுத்ரத்தை திருப்படுக்கையாய் உடையவனுமாய், (விஸ்வாத்யைஸ்வர்ய ஸித்தி:) ஆதியஞ்சோதிகுணங்கள் - ஸர்வகாரணமாய் நிரவதிக தேஜோரூபனுமாய். (உபீந்த்ரமணிஸ்ரயந:) பணங்கொளரவணையான் - தன்னுடைய திருமேனிஸ்பர்சத்தாலே விகஸிதங்களான பணங்களையுடைய திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுமவனுமாய், (வேதரூபத்வஜகேது:) கொடிமன்னுபுள்ளுடையண்ணல் - வேதாத்மாவான விஹகேஸ்வரனை த்வஜமாக உடையவனுமாய், (நிரஸ்ததோஷாஸ்ரயதோஷ:) மறுகலிலீசனை - ஹேயப்ரத்யநீகனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானொருவனுமே நித்யநிரவத்ய நிரவதிகைஸ்வர்யத்தை யுடையவன். தத்த்வஜ்ஞர்களெல்லாரும் ஸமாஸ்ரயணீயரென்று 'ஒருநாயகம்'' என்கிறதசகத்தில் ஆழ்வார் உபதேசித்தருளினாரென்கிறார். ॥

ஸ்ரீமதேவதேவஸேநாதிபதிகாயநம:.

நாலாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

உ-ம்-திருவாய்மொழி.

ஆ—(பாலனாய்) இப்படி பரத்வாத்யுபேதனான எம்பெருமானோடேகலந்து பரிமாறவேணுமென்று ஆசைப்பட்டுப்பெறுதலின்வைக்லவ்யத்தாலே தாமலற்றுகிறபடியை ஸங்க்ரஹதேஶ

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்வாபதேஶங்களாகையாலே வைஷ்ணவர்களுக்குங்களைவிட்டு ஸ்வதந்த்ரரான எம்பெருமானையே ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்று தாம் உபதேஶித்தபடி அவர்களிசைந்தார்களாகில் கீழேதாம் ஸங்கல்பித்தபடியே அவர்களோடேகூடி சொல்லியும்கேட்டும் எம்பெருமானை அநுபவித்தல்; இவர்கள் இசையவில்லையாகில் இன்னுஞ்சில ஸ்வபாவங்களை உபதேஶித்தல் செய்ய ப்ராப்தமாயிருக்க அதைத்தைவிட்டு இத்திருவாய்மொழியிலே ஒருபெண்பிள்ளை யலற்றுகின்றாளென்று பாடுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) இப்படியென்றது கீழ்த்திருவாய்மொழியிலுக்தப்ரகாரமென்றபடி. கீழே வைஷ்ணவர்களுக்கு பொதுவாகவுபதேஶித்த பரத்வாத்யுபேதனை பரத்வாவ்யூஹம் சொல்லிற்றிறே. பரத்வாவ்யூஹத்தனென்றது ஸாஹித்யாயவிஶேஷணம். எம்பெருமானை பரத்வாவ்யூஹனென்று கீழ்ப்பண்ணின உபதேஶம் ஸாஸநாதிகரான வைதிகர்பக்கல் நிரர்த்தகமாய்ப்போயித்தனைபோது அநுபவித்த பரத்வாவ்யூஹத்தாலே தமக்கே ஸம்ஶ்லேஷத்திலே ஆசைபிறந்து அந்தஸம்ஶ்லேஷம் கிடையாமையாலே ஜ்ஞாநஸாநுஹவமும் கலங்கி முடியானேயில்பிறந்தவிடாய் ரஸாஜ்ஞரங்களாலே ஸஹிஷ்ணுகமானது தலையெடுத்து அதுக்குமேலே தேஶகாலங்களாலே விப்ரக்ருஷ்டங்களான அவன்ப்ரகாரங்களையெல்லாம் காணவேணுமென்னும் ஸஹிநிவேஶம் மிக்கு நினைத்தபடிகிடையாமையாலே ஸவ்யக்ருத்யஶராய் தம்முடைய ஜ்ஞஶையக்கண்டு பந்துக்கள் ஶோகிக்கிறபடியை எம்பெருமானையாசைப்பட்டுப்பெறாதே நோவுபடுகிறாளொருபிராட்டியுடைய திருத்தாயார்பேச்சாலே அவனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்றபடி.

மூ—பாலனாயேழுலகுண்டுபரிவின்றி* யாலிலையன்னவசஞ்செய்
யுமண்ணலார்* தாளிணைமேலணிதண்ணந்துழாயென்றே*

ஆ—த்தாலே பேசுகிறார். எம்பெருமானொருபிள்ளையாய் பிள்ளைத்தனத்தாலே முன்புகாணப்படுகிறவிந்தவேழுலகங்களையுமுண்டு அத்தாலோர நிஷ்டம்பமின்றியே யாலிலையிலே கண்வளர்ந்தருளினபோது அவன்திருவடிகளிலே அணிந்த திருத்துழாயை யிக்காலத்திலே பெறவேணுமென்றாசைப்படாநின்றாள். இப்படி ஸஸம்ப்ரகிபான வெம்பெருமான்தன்னாலும் ஸம்வாதிக்க வொண்ணாத

இ—இத்திருவாய்மொழி ப்ராவ்ருத்த்ய ஸ்ரீசரணவமான இப்பத்திலே ஸங்கதமாம்படி யெங்ஙனேயென்னில்; ப்ராவ்ருத்திக்காவயஸுலபஜ பெஹரமோஹ்ய்க்காவ்ருமாணம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரகிவாஹ்யமாகையாலே இத்திருவாய்மொழி இப்பத்திலே ஸங்கதமென்றபிப்ராயம். * * *

முதற்பாட்டு.

பாலனாய் என்கிறதையுரைக்கிறார் (எம்பெருமானிக்ராதியால்) பிள்ளையாய் - பாலனாய், ஏழுலகுண்டு என்கிறவிடத்தில் சுஷி ஜெதாஸம்ருமருளிச்செய்கிறார் (பிள்ளைத்தனத்தாலேபி க்ராதியால்) பிள்ளைத்தனத்தாலே யென்றது அந்த பாலஹாவத்தாலே யென்றபடி. பிள்ளைத்தனத்தாலே யுண்டென்றதுயம். லோகத்திலே பாலர்தங்கள்முன்னேகண்ட வஸ்துவையெல்லாம் உண்டுவைப்பரிறே. பரிவின்றி என்கிறதையுரைக்கிறார் (அத்தாலிரு்ஷியால்)

மூ— வல்வினையேன்- ப்ரபல கர்மங்களையுடையவளானவென்னுடைய, வடவல்லி - ஸம்பந்யானவுபெதிபற்றினதைவிடமாட்டாதபடி சக்ராவஸ்தேயாய்ஜ்ஜெபோலே யிருக்கிறபெண்ணென்றபடி. இதுக்குமாலுமென்கிறகோட்ட அந்வயம, பாலனாய் - பாலனாய், எழுலகுண்டு- ஸம்ஹ. பரிவின்றி - நோவின்றிக்கே. பரிவு- ஊக்கம், இங்கே நோயைச்சொல்லுகிறது. ஆலிலை – வடபத்திலே, அன்னவசஞ்செய்யும் - சயனத்தைவசமாக்குகைனயபண்ணுகிற்கிறவனை, அதாவது நித்ரைபண்ணுகிறவனையென்றபடி. அண்ணலார் – ஸ்வாமியுடைய, தாளிணைமேல் - பாதயுகத்தின் மேலே, அணி - அணியப்பட்ட; ஸ்வாகாரமாகவலங்கரிக்கப்பட்ட

மூ — மாலுமால்வல்வினையேன்மடவல்லியே* ॥க॥
வல்லிசேர் நுண்ணிடையாய்ச்சியர் தம்மொடும்* கொல்லைமை

ஆ — வென்றை இவளானசப்படுகிறதென்னுடைய பாபமிறே யென்றிவளுடைய திருத்தாயாரலற்றுகிறாள். ॥க॥

(வல்லிசேர்) தன்னுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி கல்யாணகுணாவிஷ்காரத்தாலே திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளை வாயடித்து தன்திருவடிகளிலே வந்துவிழும்படி வசீகரித்து அவர்களோடே திருக்குரவை கோர்த்தருளின

இ — ஸம்ஶ்லேஷத்தையும் ஜன்மத்திலேயபிநித்தாலும் ப்ரஜாதி களின்றியேயென்றபடி. மாலும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இக்காலத்திலேயித்யாதியால்) வல்வினையேன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) ॥க॥

* இரண்டாம்பாட்டு. *

கொல்லைமைசெய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதி வசீகரித்தென்னுமளவாலே) (திருவாய்ப்பாடியில் பெண்பிள்ளைகளென்று) ஆய்ச்சியர்ஸமூஹம் வ்யா

ஸ — வென்றபடி. தண்ணந்துழாயென்றே. ஸ்ரீதுளஸீ ஸௌமநஸ்தாஸ வீவேணுமென்றே வ்யவஹாரணத்தால் அந்த ஸுவஸ்துஸமாயியுடைய திருத்துழாயொழிய இப்போதுள்ள திருத்துழாயை நினைப்பதும் செய்கிறாளில்லையென்றுதோற்றுகிறது. மாலும் - மோஹிக்கும். அது இப்போது ஸ்வபாவமென்றறியமாட்டாதே பாவைப்படுமென்கை. ஆல். வாக்யப்ரமாணம். * * ॥க॥

சூழ் - வ்யாப்தங்களான, வினையாட்டியேன் - கர்மங்களையுடையவளானவென்னுடைய, வினை - கர்மம், வினையுடையவள், வினையாட்டி, இவ்வுவத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையாட்டியேன் என்றாரவம். பாவை - பெண்பிள்ளையானவள், வல்லிசேர் - லதாஸத்ருஶங்களான, நுண்ணிடை - ஸூக்ஷ்மமத்யங்களான, நுண் - ஸூக்ஷ்மம், ஆய்ச்சியர் தம்மொடும் - கோபிகளோடே, தம்மென்று ஸாஹசர்யபோதம், கொல்லைமை - மர்யாதையழிந்த க்ருத்யங்களை, ப்ரத்யக்ஷத

மூ—செய்துகுரலைவபிணைந்தவர்* நல்லடிமேலணிநாறுதுழா
யென்றே*சொல்லுமாற்சூழ்வினையாட்டியேன்பாவையே*௨॥
பாவியல்வேதநன்மாலைபலகொண்டு* தேவர்கண்மாமுனிவ
ரிறைஞ்சநின்ற*

ஆ—வண்டுவரைப்பெருமானுடைய அவ்வழகியதிருவடிகளிலே யணிந்தநாறுதுழாயையாசைப்படுகிறாளென்கிறாள் ॥௨॥

(பாவியல்) ஸாயந்த்ருதவிரசிதமாய் அக்ஷரஹூபமாய் அநந்தவ்யமாயிருந்த வேதங்களாகிற மாலைகளைக்கொண்டு ப்ரஹ்மாதிதேவர்களும் ஸநகாதிமுனிகளும் இறைஞ்சும்படி தன்னைக் கொடுத்துக்கொண்டு பாற்கடற்சேர்ந்த பரமனுடைய

இ—வ்யாகம், ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ॥௨॥

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

பாவியல் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாயுத்யாதியால்) நன் ஸ்வத்தையுரைக்கிறார் (அக்ஷரஹூபமாயென்று) பலஎன்கிறதை யுரைக்கிறார் (அநந்தவ்யமித்யாதியால்) வேதமாலையென்றதைபித் துரைக்கிறார் (வேதேத்யாதியால்) இறைஞ்சநின்ற என்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இறைஞ்சும்படி யித்யாதியால்)

ஸ—ங்களையென்றபடி. செய்து, குரலை-ராஜகீயசெய்யை, பிணைந்தவர் - ரக்ஷித்தவருடைய, நல்லடிமேல் - ஸ்ரவ்யமான பதத்தின் மேலே, அணி- ஸமர்ப்பித்த, நாறுதுழாயென்றே - வாஸிக்கிற துளஸியென்றே, சொல்லும் - சொல்லாநிற்கிறாள். ॥௨॥

கோள்வினையாட்டியேன் - ப்ரஷமான கர்மத்தை யுடைய ளான வென்னுடைய, கோள்-பலம். கோள்வினையென்று -ஸாக வாதித்வவத்ஸலம், கோதை - மாலை, மோசாஸக்தமெயான பெண்பிள்ளையென்றபடி. இதுக்குகூவுமென்கிறதோடே அந்வயம். பாவியல் பாவாலேயியற்றப்பட்ட, அநந்த ஸ்வாதிஸூக்தங்களா லேசொல்லப்பட்டவென்றபடி. பா - ஸூக்தம். இயல் - சொல்வு, நன் - ஸ்ரவ்யங்களான, பல- பஹுக்களான. வேதமாலைகொண்டு- வேதங்களாகிற மாலைகளைக்கொண்டு, தேவர்கண்மாமுனிவர்- தேவர்களும் மஹர்ஷிகளும், இறைஞ்சநின்ற- ஆஸ்ரயிக்கும்படிநின்

மூ:—சேவடிமேலணிசெம்பொற்றுழாயென்றே* கூவுமாற்கோள்
வினையாட்டியேன்கோதையே* ॥௫॥
கோதிலவண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்*

ஆ—அழகியதிருவடிகளிலேயணிந்தசெம்பொற்றுழாயென்றிவள் கூப்பிடாநிற்குமென்கிறாள். ॥௬॥

(கோதில) ஒரொருகுணவிசேஷத்தை அநுபவித்தால் அந்தகுணமல்லது மற்றொன்றறியேன் என்று அந்த குணங்களுக்குத்தோற்றடிமையாயிருக்கும் திவ்யபாகவதர்களாலே உத்தராநுபூதகுணங்களிற்காட்டில் ஸ்வாநுபூதகுணத்திற்கு

இ—சேவடியென்கிறதையுரைக்கிறார் (அழகியவித்யாதியால்) ॥௭॥

* நாலாம்பாட்டு. *

புகழ்கொண்டுசமயிகளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரொருவித்யாதியால்) சமயிகளென்கிறவிடத்திலே தத்குணங்களிலே வைகாக்ர்யரூபமான ஸம்பதிஷ்டம் விவக்ஷிதமென்று புகழ்கொண்டுசமயிகளென்கிற ஸமபிவ்யாஹாரத்தாலே தோற்றுகிறதென்றுகருத்து. திவ்யபாகவதர்கள் - நித்யஸூரிகள், குணரஸிகரெல்லாருமாகவுமாம். பாகவதர்களாலே பிதற்றப்படுகிறவென்றநயம். பேதங்களென்கிறதையுரைக்கிறார் (உதரோதாதியால்) சொல்லியென்கிறவிடத்தில் ஸஹிவேஷ

ஸ்—றவனுடைய, சேவடிமேல் - சிவந்த திருவடிகள்மேலே, அணி- அலங்கரிக்கப்பட்ட, செம்பொன்-செம்பொன்போலே ஸ்லாகநீயமான, துழாயென்றே - தாஜஸியென்றே, பொன்துழாயென்கிறவிடத்தில் னகாரஸ்பர்த்தகாரோபரேஷணாஷேஸ:, கூவும்-ஆக்ரந்தநம்பண்ணுகிறாள். * * * ॥௮॥

ஊழ்வினையேன்—அநாதிகர்மமுடையவளானவென்னுடைய, ஊழ் - அநாதி. தடம் - விஸ்த்ருதமான, ஸம்ஸாரமானவென்றபடி. தோளி - ஸௌஜத்தையுடையவள். இதுக்கூஷ்தமென்கிறதோடே அந்வயம். கோதில - ஹேயாஸங்களான, வண்புகழ்கொண்டுசமயிகள்-கல்யாணகுணங்களைக்கொண்டு ஸமயிகளானவர்களாலே ஸௌசீல்யஸௌலப்யலாவண்யாதிகுணங்களை அநுஸந்தித்துதனித்தனியே விஸ்ரம்பிகளானவர்களாலேயென்றபடி. இதுக்குபிதற்றுமென்

ரு—பேதங்கள்சொல்லிப்பிதற்றும்பிரான்பரன்* பாதங்கண்மே
லணிபைம்பொற்றுழாயென்றே* யோதுமாலூழ்வினையேன்ற
டந்தோளியே* ॥ரு॥
தோளிசேர்பின்னைபொருட்டெருதேழ்தழீஇக்* கோளியார்

ஆ—வேதலக்ஷணத்தை விவஸாயக்கொண்டுவாராநாம் சொல்லிப்பிதற்றப்படுகிற எம்பெருமானுடைய பாதங்கள் மேலணிபைம்பொற்றுழாயிலுள்ள வாசையாலே வத்துழாயென்றேயிவள்பலகாலுமலற்றுமென்கிறாள். ॥ச॥

(தோளிசேர்) தன்திருத்தோளினழகாலே வண்டுவரைப்பெருமாளிலும் அதிகதமையாய் மற்றுமுள்ள தன்னுடைய திவ்யாவயவஸௌந்தர்யத்தினால் அவனோடு ஸத்ருசையாயிருந்தநப்பின்னை

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விவஸாயித்யாதியால்) ॥ச॥

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

தோளிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருத்தோளிலித்யாதியால்) சேர்என்று கூடுதலோடே ஸமாகார ஸாத்ருஶ்யமும் சொல்லச்செய்தே தோளிஎன்று தோளழகைத்தனித்துச்சொல்லுகையாலே இவ்வாகாரத்தாலே அவனைக்காட்டில் அதிகதரமும் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. சேர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) பின்னைபொருட்டுஎன்கிறதை விவரிக்கிறார் (நப்பின்னையித்யாதியால்) திருமணம்

ரு—கிறதோடே ஸம்பந்தம், பேதங்கள் - வேதங்களை, ஶப்தராஶியான ஸஹஸ்ரஶாகைக்குள்ளும் வேதங்களையென்றபடி. சொல்லி, பிதற்றும் - பிதற்றப்படுமவனை, பிரான் - உபகாரகனை, பரன் - ஸர்வேஶ்வரனுடைய, பாதங்கள்மேல் - திருவடிகள்மேலே, அணி - அலங்கரிக்கப்பட்டதான, பைம் - பசுத்ததான, திருமேனிபோட்டை ஸம்பந்தத்தாலேநிறம்பெற்றதானவென்றபடி. பொற்றுழாயென்றே - பொன்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமானதுழாயென்றே, ஓதும் - அத்யயநம்பண்ணுகின்றாள், நிரந்தரமாகச்சொல்லாநின்றாளென்றபடி. * * * * ॥ச॥

என்தன் - என்னுடைய, தன்என்று - ஸாபேக்ஷசப்தநிர்தேசம்; மாதர் - ஸௌந்தர்யமானபெண்பிள்ளை; தோளி - அதிஶ

மூ— கோவலனார்குடக்கூத்தனார்* தாளிணைமேலணிதண்ணந்
துழாயென்றே* நாளுநாணைகின்றதாலென்றன்மாதரே ॥ரு॥
மாதர்மாமண்மடந்தைபொருட்டேனமா* யாதியங்காலத்

ஆ—ப்பிராட்டியை திருமணம் புணருகைக்காகவெருதேழ்தழு
விக்கொண்டு ஸ்ரீநந்தகோபநந்தனனாக குடக்கூத்தா
டின வண்டுவரைப்பெருமானுடைய தாளிணைமேலணி தண்ணந்
துழாயென்றேநாளுநாள்நைகின்றதாலென்றன்மாதரென்கிறாள். ॥ரு॥

(மாதர்) நிரதிசயபோக்யரூபவதியாய் ஸௌந்தர்யாதிகல்யாணகுண
பரிபூர்ணையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்காகப் போய்க்குத்தினுடைய

இ— புணருகை - விவாஹம்பண்ணுகை. நீளாதேவி - ஸம்பந்தமாயநக்ஷா
ஆஸ்ரிதஸம்ரக்ஷணமும் க்ருஷ்ணனுக்கு தன்னிஷ்டமாயிருந்ததென்கைக
க்காக தழுவிக்கொண்டென்றது. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ரு॥

✻ ஆறும்பாட்டு. ✻

மாதர்மாவென்கிறதற்குக் கருத்தயருளிச்செய்கிறார் (நி
ரதிசயபோக்யாதியால்) மாதரென்றது ரூபவதியாம். ஸௌந்
தர்யமான மாஸ்வம் கல்யாணகுணங்களுமென்று கரு
த்து. மண்மடந்தை பொருட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீபூ
மிக்காகவாய்) ஆதியங்காலத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (போயி

ஸ— தொஹாஹமஜஸாமிநியான. சேர் - ஸத்ருஶையான, க்ருஷ்ண
னுக்கு ஸத்ருஶையானவென்றபடி. பின்னைபொருட்டு - நப்பின்னைப்பி
ராட்டிக்காக, எருது - ஸப்தவ்ருஷபங்களை, தழீஇக்கோளியார் - த
ழுவிக்கொள்ளும்ஸ்வபாவரான, ரக்ஷிக்கிற ஸ்வபாவரான வென்றபடி.
தேராளிஎன்று - தேரையாளும்ஸ்வபாவனை சொல்லுமாப்போலே
தழீஇக்கோளிஎன்று - தழுவிக்கொள்ளும் ஸ்வபாவனைச்சொல்லும்.
கோளியாரென்று பஹுமானார்த்த பஹுவசநம். குடக்கூத்தனார் -
கும்பநர்த்தநனான, கோவலனார் - க்ருஷ்ணனுடைய, தாளிணை மே
லணி தண்ணந்துழாயென்றே ஸர்வம். நாளுநாள் - தினம்தினம்
நைகின்றது - ஶிதிலையாகின்றாள். * ॥ரு॥

மாதர் - ஸௌந்தர்யையான, மா - லக்ஷ்மியான, குணாதிகை
யான வென்றபடி. மண்மடந்தைபொருட்டு - பூமிக்காக, மடந்
தை - ஸ்த்ரீ, மண்மடந்தை - பூமி. ஏனமாய் - வராஹமாய், ஆதி

மூ—தகவிடங்கீண்டவர்* பாதங்கண்மேலணிபைம்பொற்றுழா
யென்றே* யோதுமாலெய்தினளென்றன் மடந்தையே* ॥ கூ ॥
மடந்தையைவண்கமலத்திருமாதினைத்* தடங்கொடார்மார்

ஆ— ஸ்ரீஹஸ்தத்திலே ஸங்க்ரஹணீய திவ்யஸாமாந்யத்தைத் தன்னுடைய திவ்யஸம்ஶ்லேஷபாலே ஸௌபவஸ்யத்தில் ஸ்வாத ஸுமான ஸம்ஸ்லேஷத்தை இடந்திருந்தருளினவன் பாதங்கள்மேலணி பைம்பொற்றுழாயென்றே யோதுமாலெய்தினளென்றன்மடந்தையென்கிறாள். ॥ கூ ॥

(மடந்தையை) ஸர்வஸௌகுமார்யபாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதிகளையுடைய ... பெரியபிராட்டியை ஸர்வஸாம்யமாய் ஸகலஸௌபாக்ய ... மான

இ—த்யாதியால்) போமென்றது-போனவென்றபடி. ஏனமாயென்கிற தையுரைக்கிறார் (வராஹத்யாதியால்) ஸங்க்ரஹணீயங்களாதிகளை விஶேஷங்கள். கீண்டவனென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஶ்லேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) அகவிடமெ ன்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தையென்று) ॥ கூ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

திருமாதினையென்கிறவிடத்தில ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வத்யாதியால்) மடந்தையையென்கிறதற் குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யத்யாதியால்) திரு மாதினை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (பெரியவித்யாதியால்) தடங் கொளென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸகிவிஶாலமாயென்று) தார்மார் பினிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸகிவிஶேஷத்யாதியால்) மலர்க்கு

ப—வராஹகல்பாதியான, அம்-அழகான, ஸர்வதாரயோக்ய யாஸ்யமானவென்றபடி. காலத்து - காலத்திலே, அகவிடம்-வி ஶாலஸ்ருஷ்டியை, இடம்- ஸ்ருஷ்டி, கீண்டவர் - உத்தரித்தவருடைய, பாதங்கள் மேலணிபைம்பொற்றுழாயென்றே - ஸர்வம், ஓது மால் - ஓதும்படியான ஶோகத்தை, துழாயென்றே ஸதாசொல் லும்படியான - ஶோகத்தை, மால் - ஶோகம், எந்தன் மடந்தை- என்னுடைய பாலகியானவள், எய்தினள் - அடைந்தாள். ॥ கூ ॥

வாணுதலீர் - உஜ்ஜ்வலாதிகளான ஸ்த்ரீகாள்? பஹுவஸ்த்ரீ

மூ—பினில்வைத்தவர்தாளின்மேல்* வடங்கொள்பூந்தண்ணந்து
ழாய்மலர்க்கேயிவள்* மடங்குமால்வாணுதலீரென்மடக்
கொம்பே* ॥௭॥

ஆ— திருமார்பில்வைத்தவர் தாளின்மேல் வடங்கொள் பூந்த
ண்ணந்துழாய்மலரை யாசைப்பட்டுப்பெருமையாலே முடிந்தா
ளென்றலற்றுகிறாள். ॥௭॥

(கொம்பு) அவையெல்லாமாசைப்படலாம்

இ—மடங்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மலரை
யபிப்ராயியால்) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

நானிதற்கென்செய்கேனென்று கீழ்ப்பாட்டுகளிலே சொல்
லாதே இப்பாட்டிலே சொன்னதற்கு ஸ்வாபமருளிச்செய்கிறார்
(அவையபிப்ராயியால்) அவையெல்லாம்- கீழ்ச்சொன்ன பதார்த்தங்களாயி
ருக்கிற விதிகளுடைய துழாயெல்லாமென்றபடி. ஆசைப்
படலாமென்கிறதற்கு ஆசைப்படுவாருளரோ வென்கிறதோடே
ஸ்வாபம். க்ருஷ்ணனைப்போலே ஊரார்க்கெல்லாம் பொதுவன்றிக்கே
வக்ஷஸ்தலத்திருமகள் வத்ஸலனன்றோ வென்றுகருத்து.

ப—ஜநவலோபாயநம், வாள்-உஜ்ஜ்வலம், நுதல்-லலாடம்; வாள்நுதல்
என்கிறவிடத்தில் ஏகாரஸ்வரம் லோபமானதயோனைக்காரணமாக
ஷஸ:, என்மடக்கொம்பு - தீம்மையாய் பெருமையாய் கொம்பு
போலே க்ருசாங்கியான, இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், இதுக்கு
மடங்குமென்கிறதோடே ஸ்வாபம். மடந்தையை- யௌவநயான,
வண்கமலம் - பெரும்பெருந்தன்மையுடைத்திலே, திருமாதினை - ஸ்ரீயாகிறபெ
ண்பிள்ளையை, தடங்கொள்-விஸ்தாரயுக்தமான தடம் - விஸ்தா
ரம்; தார்மார்பினில் - உத்க்ருஷ்டவிஸாலமான, லக்ஷ்மியான
வக்ஷஸ்ஸிலே, வைத்தவர்தாளின்மேல் - வைத்துக்கொண்டிருக்கிற
வனுடைய திருவடிகளின்மேலேயிருக்கிற. இது துழாய்மலர்க்கு
விசேஷணம். வடங்கொள் - வடங்கொண்டிருக்கிற உபாதா
வமானவென்றபடி. வடம் - ஸரம். பூம் - ரம்யமான, தண்ணந்
துழாய்.தண்ணந்துழாயினுடைய. மலர்க்கே - வாஞ்சைக்காக
வே, மடங்கும் - சுருண்டுவிழாநிற்கும். * * ॥௭॥

ரூ-கொம்புபோற்சீதைபொருட்டிலங்கைநகரம்பெரியுய்த்தவர்
தாளிணைமேலணி* வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்மலர்க்கேயிவ*
ணம்புமாலினிநற்கென்செய்கேன்நங்கைமீர்* ॥ அ ॥
நங்கைமீர்நீருமோர்பெண்பெற்றுநல்கினீ* ரெங்ஙனேசொ

ஆ—திவ்யாத்மகுணங்களாலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களாலும் பொருவற்ற திவ்யமஹிஷியாய் ஸகலவிஷயஸ்ரீயான பெரிய பிராட்டியினுடைய முக்ய்ஷ்டதமையாயிருந்த ஸ்ரீஜநகராஜபுத்ரி திருமகளுக்காக இலங்கைநகரம்பெரியுய்த்த தயரதற்கு மகன்றிருவடிகளில் திருத்துழாயை யாசைப்படுவாருளரோ? இவள்திருத்துழாயை யாசைப்படாநின்றாள் நானிதற்கென்செய்கேன் நங்கைமீரென்று கூப்பிடுகிறாள். * * அ ।

இ—கொம்புபோலென்கிறவிடத்தில் ஸௌந்தர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாத்மகுணாதியால்) குணங்களாலுமுத்க்ருஷ்டதமையென்றபடி. பெரியபிராட்டியாரே ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளாகையால் தத்வேக்ஷயா இவளுக்குத்க்ருஷ்டையென்னக்கூடாதாகிலும் ஸா்வகுணத்திற்காட்டிலும் அவதாரத்திலே ஸௌசீல்யகாருண்யாதிகள் ப்ரகடங்களாகையாலுத்க்ருஷ்டையென்னலாம். சீதைபொருட்டென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீஜநகராஜபுத்ரியால்) நம்புமென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஆசைப்படாநின்றாளென்று) ॥ அ ।

ப—கொம்புபோல் - மஹிஸௌந்தர்யமுடையவளான, சீதைபொருட்டு - ஸீதைக்காக, இலங்கைநகர் - லங்காநகரியிலே, அம்பெரி - ஸ்வாக்நியை, உய்த்தவர் - ப்ரவேசிப்பித்தவருடைய, உய்த்தல் - ப்ரவேசிப்பித்தல், தாளிணைமேலணி, ஸ்பஷ்டம், வம்பு - ஸுகந்தமான, வம்புஸுகந்தவாஸனையோடுகூடியது, அவிழ - விகஸியாநின்ற, தண்ணந்துழாய் மலர்க்கே - ஸ்பஷ்டம், இவள், நம்பும் - ப்ரேமமாகஆசைப்படாநின்றாள், நங்கைமீர் - பூர்ணைகளான ஸ்த்ரீகாளென்று ஸம்போதநம், நங்கை - பூர்ணை, நான் இதற்கு - இவளுடைய ஆசைக்கு, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன். ॥ அ ।

நங்கைமீர் - வாரீர்பூர்ணைகளானஸ்த்ரீகாள், நீருமோர் பெண்பெற்று - நீங்களுமோரொருபெண்களைப்பெற்று, நல்கினீர் - வளர்த்திருக்கிறீர்களே, நல்குதை - வளர்க்கை, யான்பெற்றவேழையை-

மூ—ல்லுகேன் யான்பெற்றவேழையைச்* சங்கென்னுஞ்சக்கர மென்னுந்துழாயென்னு* மிங்ஙனேசொல்லுமிராப்பகலென் செய்கேன்* ॥௮॥

ஆ—(நங்கைமீர்) நங்கைமீர் உங்களுடைய பெண்பிள்ளைகளுமெம்பெருமானை யாசைப்பட்டுப்பெருமையாலேஸத்ருஸவேஷமெல்லாங்களானவர்கள் இப்பாடுபட்டாருமுளரோ? இவள்பட்டதென்தானென்னென்னில்; எம்பெருமான் திருவாழியும்திருச்சங்குமேந்தி யிருந்தருளுமிவ்வழக்கைக் காணவேணுமென்றும், ஸ்ரீவைகுண்டவாஸஸௌந்தர்ய திவ்யாவதாரவிஶிஷ்டனும் திவ்யக்ரீடாவிஶிஷ்டனும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுமிருந்தவனுடைய திருவடிகளில் திருத்துழாயை ததீயமேயிலே பெறவேணுமென்றும் சொல்லப்புக்கு முடியச்சொல்லமாட்டாதேசங்கென்னும், சக்கரமென்னும், துழாயென்னும், இங்ஙனே யிராப்பகல்கூப்பிடாநிற்கும். என் செய்கேனென்கிறாள். ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

இ— வடிவழகைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுடையவித்தாரி உளரோ என்னுமளவாலே) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானித்தாரியால்) ॥௮॥

ப— நான்பெற்றவுவளையை, எங்ஙனேசொல்லுகேன் - எப்படிசொல்லக்கடவேன் இவளுடையரீதிகள்வா வாசமேரவாங்களென்றபடி. ஸமஸ்தகுணங்கள்நிலமாகிலும்குணவிஷ்ருடையபேச்சுநிலமல்லவிறே. “ஸர்வாஶ்சர்யகுணாவிஶேஷாத்ருஷ்டவ்ய:” என்றுபார்க்குமதொழிய சொல்லிமுடியாதிறே. ஆனாலும்நானறிந்த மாத்ரம்சொல்லுகிறேன். சங்கென்னும் - ஶங்கமென்றுசொல்லாநிற்கும். மேற்சொல்லமாட்டாதே விஶ்ரமிக்குமென்றபடி. பின்பு விஶ்ரமித்தவாறே, சக்கரமென்னும் - சக்ரமென்றுசொல்லாநிற்கும். மீளவும் விஶ்ரமித்து, துழாய்என்னும் - துளஸீஎன்றுசொல்லாநிற்கும். இராப்பகல் - நக்தம்திவம், இங்ஙனேசொல்லும் - இப்படியே சொல்லாநிற்கும், என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன். * ॥௮॥

மூ— என்செய்கேனென்னுடைப்பேதையென்கோமள* மென் சொல்லுமென்வசமுமல்லணங்கைமீர்* மின்செய்பூண்மார்பி னன்கண்ணன்கழற்றுழாய்*பொன்செய்பூண்மென்

ஆ— (என்செய்கேன்) விவேகரஹிதையாய் விரஹவ்யஸநா ஸஹிஷ்ணுவாயிருந்த வென்னுடைய பெண்பிள்ளை யென்சொல் லும்மென்வசமுமல்லள், நங்கைமீர், நிரதிசயௌஜ்ஜ்வல்ய ஶோகஹா ராதி திவ்யாபரணாபரித வக்ஷஸ்ஸ்தலனுமிருந்த வண்டுவரை ப்பெருமாள் திருவடிகளில் திருத்துழாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷாபாவத் தாலுமான ஆபரணங்களாலே சுவர்ணாகரமான தன்னுடைய மென்முலைக்கென்று மெலியாநிற்கும் என்செய்கேனென் றலற்று கிறாள். * * * * ||ம||

✳பத்தாம்பாட்டு.✳

இ— பேதையென்கிறதையுரைக்கிறார் (விவேகேத்யாதியால்)கோ மளமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விரஹேத்யாதி யால்) மின்செய்யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நி ரதிசயேத்யாதியால்) பூண்மார்பினன் என்கிறதைவிவரிக்கிறார் (ஶோகேத்யாதியால்) கண்ணனித்யாதியையுரைக்கிறார் (வண்டுவ ரையித்யாதியால்) பொன்செய்பூணென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ஶ்லேஷாபாவேத்யாதியால்) தன்னுடைய

ப— நங்கைமீர் – வாரீர் – பரிபூர்ணைகாள்? என்னுடைப்பே தை - ஶீயமாமையான, பேதை - பாலை, நான்சொன்ன ஹிதம் கேழ்க்கதெரியாதவளானவென்றபடி. என்கோமளம - ஶீ யஸௌகுமார்ய, சொல்லக்கேட்டிலளென்றுவிடவொண்ணாதபடி வ்யஸநஸஹமல்லாத ஸௌகுமார்யத்தை யுடையவளென்றபடி. என்சொல்லுமல்லள் - நான்சொன்னவார்த்தை கேட்குமவளுமல் லள்; என்வசமுமல்லள்-நான் ஹிதம் சொல்லும்படி என்னயீனமு யுமல்லள்; மின்செய் - மின்னுகையைச்செய்யாநின்ற, உஜ்ஜ்வலமான வென்றபடி. பூண் - ஆபரணத்தையுடைத்தான, மார்பினன் – வ க்ஷஸ்ஸையுடையவனான, கண்ணன் – க்ருஷ்ணனுடைய, கழற்றுழாய் ஸ்ரீபாதத்தில் ஸம்பந்தியானது, பொன்செய் - பொன்னாலேசெ ய்யப்பட்ட, பூண்-ஆபரணத்தையுடைத்தான; மெல்- ம்ருதுவான,

மூ—மூலைக்கென் றுமெலியுமே* ॥ய॥
மெலியுநோய்தீர்க்குநங்கண்ணன்கழல்கண்மேன்* மலிபுகழ்
வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்* லொலிபுகழாயிரத்திப்

ஆ—(மெலியும்) இப்படி தன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்க வாசைப்பட்டுப் பெறாமையாலே க்ருஶஷேஸங்ஞனா னென்னுடைய ஸகலஸா ங்கமெல்லாம் போம்படி என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளின வண்டுவ ரைப்பெருமாள் திருவடிகளிலே தத்வஷமௌசகாதிகவ ஊஸா யஶஸ்ஸையுடையனான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல்லொலி புகழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லவர், அயர்வறுமமரர்களுடைய திவ்ய

இ—வித்யாதி - ஸஷ்டம், ॥ய॥

✱ நிகமனம். ✱

மெலியுநோய்தீர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (இப்படியித்யாதி ஸம்ஶ்லேஷித்தருளியென்னுமளவாலே) திருவடிகளிலேயென்கிறதற்கு சொல்லென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மலிபுகழென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வஷ மௌசத்யாதியால்) வானவர்க்கென்கிறதையுரைக்கிறார் (அயர்வறு மித்யாதியால்) நற்கோன்வயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ப—விரஹஸஹமல்லாததானவென்றபடி. மூலைக்கென்று - ஸந்தத்துக்காகவேணுமென்று; மெலியும் - க்ருஶையாகாநின்றாள், க்ருஷ்ணவாலுகதாஊவலியானது - ஸகீயஸ்தநங்களுக்கலங்காரமாகவே ணுமென்றாசைப்பட்டுக்கிடையாமையாலே க்ருஶையாகாநின்றா ளென்றபடி. என்செய்கேன் - என்னசெய்யக்கடவேன். ॥ய॥

மெலியுநோய் - க்ருஶமாம்படியானவ்யாதியை, ஶரீரங்க்ருஶ மாம்படி பண்ணும்விரஹவ்யாதியையென்றபடி. தீர்க்கும் - நிவ ர்த்திப்பிக்குமவனான, நங்கண்ணன்கழல்கள்மேல் - நம்முடைய க்ருஷ்ணன் சரணவிஷயமாக, மலிபுகழ் - ஸம்ருத்தகீர்த்தியுடையவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன் - விலக்ஷணகாராநிவர்த்தகஸம்ப கொவரராலே - சொல் - சொல்லப்பட்ட, ஒலிபுகழ் - வ்யாவ்ருத்திக்கு ப்பட்ட மானங்களையுடைத்தான், ஒலிக்கை - வ்யாவ்ருத்திக்கை, கொ ண்டாடப்பட்ட மானங்களையுடைத்தான் வென்றபடி. ஆயிரத்து

மூ-பத்தும்வல்லார்* மலிபுகழ்வானவர்க்காவர் நற்கோவையே*॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—பரிஷத்துக்கொரு ஹர்ஷணமாவரென்கிறார். ௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ப்கிறார்(ஒரு ஹர்ஷணமென்று) ப்ரியதரராய்க்கொண்ட நித்யஸூ ரிகளாவரென்றபடி. ॥௧௧॥

ப—ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும்வல்லார்- ஸ்வஷ்டம், மலிபுகழ்- ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குணஸம்பத்தியுடையவரான, வானவர்க்கு-நித்யஸூரிகளுக்கு, நற்கோவையாவர் - நல்லசேர்த்தியாவர்- ப்ரியராய்க்கொண்ட நாராயணராவரென்றபடி. கோவை - சேர்த்தி. ॥௧௧॥

ஜநநீவாத்ஸல்யாகாஷ்டநநேலம்யிஶ்ரீசைலேஶாய ராமாநுஜமுநிதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ராமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பாலனாய்.)

ஸௌசீல்யஸ்வாயம்பரத்வாஶ்ரிதரக்ஷணவிரதயா ஶௌ
ஷணாத்யாஶ்ரிதவ்யூஹாஸ் ஸாத்ஸஹஸ்வாஷ்டஸம்ஹாரத்
ஹிததாநஜவிகாஶோபாஸம்பதஸ்து । வக்த்ராயீஶஸ்ய
யோஜாஅடுகஜஸயநாதஸ்யஸந்திணீயாவதாமேந ஸ்வம்
வஸ்தோநேகமோஹாஞ்ஞிரவிஶஜீதம் க்ருஷ்ணதீர்த்தம்
ஶரீரி: ॥ ॥௩௩॥

(ஸௌசீல்யாஸ்) ஸ்வாயம்பரத்வாஶ்ரிதரக்ஷணவிரதயா, ஶௌ ஷணாஸ்; ஆஶ்ரிதவ்யூஹாஸ், ஸாஹஸாஸ், ஸாத்ஸஹஸ்வாஷ்டஸம்ஹாரஸ், ஸம்பத:, வக்த்ராயீஶஸ்யயோஜாஸ், ஹிததாநஜவிகாஶோபா, வடுகஜஸயநாதஸ்யஸந்திணீயாவதாமேந ஸ்வம்வஸ்தோநேகமோஹாஸ்யம், (ஆலிலையி த்ராதி-தண்ணந்துழாய்) (ஆய்ச்சியரி த்ராதி-நாறு துழாய்) (தேவர்களி த்ராதி - செம்பொற்றுழாய்) (பானி த்ராதி - பைம்பொற்றுழாய்) எருதேழதழீஇ த்ராதி - தண்ணந்துழாய்) ஏனமாயி த்ராதி - பைம்பொற்றுழாய்)(திருமாலினேயி த்ராதி- வடங்கொள்பூந்தண்ணந்துழாய்)(இலங்கைநகரி த்ராதி- வம்பவிழ்தண்ணந்துழாய்)

ஸ்ரீ — தா — (சங்கென்னும் சக்கரமென்னும் துழாயென்னும்) (கண்ணன் கழல் துழாய்) குளிர்த்தியாலும், பரிமளாதிஶயத்தாலும், காந்தியினாலுண்டான ஸ்ப்ருஹணீயதையாலும், அடர்த்தியாலும், அழகாலும், தொடர்ச்சியாலும், பத்ரங்களுடைய சேர்த்தியாலும், திருவாழி திருச்சங்குகளுடைய ஸாம்யத்தாலும். மிகவும் ஶ்லாக்யங்களான திருத்துழாய்மாலைகளாலேயும் அலங்க்ருதனாய் த்ரிவிக்ரமனான ஸர்வேஶ்வரனை ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாராதி வ்யாபாரங்களாலேயு முபலக்ஷிதனான வெம்பெருமானை "பாலனாயேழுலகு" என்கிற ப்ரகரணத்திலே ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களாலே ஆழ்வாரநுபவித்தருளினாரென்கிறார். ॥௧௧॥

ஸ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்தில் இரண்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

௩-ம்-திருவாய்மொழி.

ஆ—(கோவைவாயாள்) இப்படி ஸ்வஸ்வரூபரான தம்முடைய ஸ்வபாவமெல்லாம் போம்படி தம்மோடே கலந்தருளின வெம்பெரு

முன்றாந் திருவாய்மொழி.

இ — ஸௌஶீல்யாதி குணங்களான வன் ஸ்வபாவங்களையெல்லாமநுபவிக்கவேணுமென் றலற்றின வழுவார் மெலியுமோ வென்கிறபாட்டில்படியே யொரு ஸம்ஶ்லேஷ விஶேஷம் பெற்றாரேயாகிலும் தமக்கு ஸாக்ஷாத்காரஸித்தமான ஸௌஶீல்ய ஸ்வபாவத்தாலே ஸம்ஸாரநாஶம் கிடைக்கையரிதாகையாலே இன்னும ஸஸ்வரூபராகவேண்டியிருக்க வித்திருவாய்மொழியிலே தம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களை யவனுக்கு ஸ்வதந்த்ரனாக ஸமர்ப்பிக்கிறாருங்களுமென்றிப்படி ஸத்வோத்தரைப்போலே பேசுகை ஸம்பந்தமன்றோ வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) இப்படியென்றது ஸௌஶீல்யாதிகுணங்கள் தத்ஸ்வபாவாநுபவாதிநிவிஷ்டராயென்றபடி. ஸ்வபாவமெல்லாம் போம்படி கலந்தருளினவென்றதுக்கு

இ— பூர்வாசார்யர்களித்திருவாய்மொழிக்குச் சொன்ன
நிர்வாஹாந்தரமாக மூன்றத்தொரு தாத்பர்யங்கண்டுகொள்
வது. அந்த நிர்வாஹங்களாவையென்னில், அம்புலியம்மானை
ப்பிடித்துத்தரவேணுமென்றழுத ப்ரஜைக்குத் தேங்காயைக்
கொடுத்தழுகைமாற்றுவாரைப்போலே வேறொரு குணாவிஷ்கா
ரத்தைப்பண்ணி அநுபவிப்பித்தானென்றெம்பாரருளிச்செய்
வாராம். லோகத்திலேயொருவனை யொருவனொன்றபேக்ஷித்தா
லவனுமது செய்கிறேனென்று தலைக்குலுக்கினால் அபேக்ஷித்தவன்
ஸ்வாபீஷ்டம் ஸித்தப்ராயமென்று ஸந்துஷ்டனாப்போலேஎம்பெரு
மானும்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென்றங்கீகரிக்க வாழ்
வாரும் கீழ்விழவைமறந்து ஸந்துஷ்டரானாரென்று திருமலைநம்பி
யருளிச்செய்வாராம். இப்பக்ஷத்தில் தம்மோடு கலந்தருளினவெ
ன்றது-தம்மோடு ஸம்ஶ்லேஷாபிப்ராயனை வென்றபடி. அதாவது:-
உம்முடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்கிறோமென் றங்கீகாரமாத்ரனை
யென்கை. பட்டர் காலத்ரயத்திலுள்ளதையு மிப்போதே பெறவே
ணுமென்று விடாய்த்த இவருடைய வ்யவஸாயமெல்லாம் போம்படி
யவையெல்லாத்தையும் காலசக்ரத்தானாகையாலே வர்த்தமாநகா
லத்தில்போலே அநுபவிப்பித்தானென்றருளிச்செய்வாராம். இங்
கு காலத்தைச்சொன்னது தேசத்துக்கு முபலக்ஷணம். இப்ப
க்ஷத்திலே தம்மோடு கலந்தருளினவென்றது- தேசகாலவிப்ரக்ரு
ஷ்டதத்ப்ரகாரவிசிஷ்டனைக்கொண்டு தமக்கநுபவயோக்ய
னானவென்றபடி. இங்குப்ரணயித்வமாவது- ஆழ்வாரோடே கலந்த
ருளின இவருடைய வாத்ராதீயங்களையே ஸம்ருத்யாதிகளாக வ
ஹிதாநீக்கைக்கீடான வ்யூஹவிசேஷம். பட்டர் நிர்வாஹமான
போது இந்தப்ரணயித்வமாவது ஆழ்வாரபேக்ஷித்தபடியே கால
விப்ரக்ருஷ்டங்களான ராமக்ருஷ்ணாதிவ்ருத்தாந்தங்களை இவர்க்க
நுபவயோக்யங்களாக்கி இவருடைய வாத்ராதீயங்களையே
தனக்கு தத்த்வதாராவஸ்தாதி ஸம்ருத்தாநந்தாவஹங்களாக
வஹிதாநீக்கைக்கீடான வ்யூஹவிசேஷம். இத்தையே ஜீயஃஸ்ரீ
ஷ்டகமென்றும் அநந்யாநந்யஸக்தமென்று மாவாயரருளிச்
செய்தார். * * * * * *

ஆ—கோவைவாயாள் பொருட்டேற்றினெருத்தமிறுத்தாய் மதிளிலங்கைக்*கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய் குலநல்யானை மருப்பொசித்தாய்*

ஆ—மானுடையவஸ்துவையிவ்வளவு ஜநிதவீதியாலேயுந்த ஸ்வரூபத்தைப்பேசுகிறார். அதிவ்ருஷப ஸம்ஹாரஸ்ஸ க ஸவாத்ருஜநவிரோதஶாஸ்த்ர காவ்யாபாதீய கம்ஸா த்யாஶ்ரிதவிரோதி நிரஸநஜநிதமான வுன்னுடைய ஶௌர்ய

✳ முதற்பாட்டு. ✳

இ— ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதி ஶ்லேஷாதிநிரஸநனென்னுமளவாலே) அதில் கோவைவாயாள் பொருட்டென்கையாலே ஏற்றினெருத்தமென்றது-அவஶ்ய த்வ்ருஷபஸம்ஹாரமன்றென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வ்ரு ஷபஸம்ஹாரஸ்ஸகமென்று)மதிளிலங்கைக்கோவையென்று ராவணனை லங்கையாலே நிரூபித்ததற்குத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஸவாத்ருத்யாதியால்) (காவ்யபாதீயஶப்த த்தாலே) குலநல்யானையென்றது வ்யாவ்ருத்தம். இது உபலக்ஷ ணமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (கம்ஸாத்யாதி) த்ருதீ யபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(ஜநிதமானவித்யாதி)

ப—கோவைவாயாள்பொருட்டு - பிம்பாதரையான நீளைக் காக, கோவை - பிம்பமும், வாய்ஶப்தம் லக்ஷணயா அதர பரம். வாயுடையவள்-வாயாள். ஏற்றின்-எருதுகளுடைய, ஏறு-வ்ருஷ பம்- எருத்தம் - கழுத்தை, எருத்தமென்று கழுத்துக்குப்பேர், இறுத்தாய் - முறித்தவனே? மதிளிலங்கை- ப்ராகாரஶாலியான லங்கைக்கு, கோவை - ஸ்வாமியானராவணன், கோவென்றது ஸ்வா மிவாசகம். கோவையென், றதுவருபஜாதியெ-டிதீயா. வீய - நஶிக்கும்படி, சிலை-யந்ரமெய, குனித்தாய்- வளைக்கினவனே? குலநல்யானை - ஸகலஶாஸ்த்ரமாய் லக்ஷணங்களாலேநல்லதான, கஜத்தினுடைய, குவலயாபீடத்தினுடையவென்றபடி. மருப்பு- தந்தத்தை, ஒசித்தாய் - அநாயாஸேநமுறித்தவனே, ஒசித்தல்-

மூ—பூவைவீயாநீர்தூவிப்போதால்வணங்கேனேலும்நின்* பூவை
வீயாமேனிக்குப்பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே* ॥க॥

அ—ஸ்வாதநாஸ்வாதமானஸிஸிராதபவர்ஷங்களை க்ருஷிகாலங்க
ளிலேயுன்றிறத்தில் நான்செய்யாதிருக்கச்செய்தேயும், என்னுடைய
ஹ்ருதயமானது ஸ்ரீஸௌமாய் நிரதிஸயபோக்யமாய் ஸுஷிரா
வஸாநகாரமான வுன்னுடைய திருவுடம்புக்கு ஸத்ருஸமாய்
ஸ்வப்ரதாபமான திவ்யாங்கராகமாவதே இதென்ன
ஔதார்யமென்கிறார். ॥உ॥

இ—இருக்கச்செய்தேயுமென்னுமளவாலே) அதில், (ஸிஸிராதப
வாரஸப்தத்தாலே)பூவைவீயாநீரென்றது வ்யாக்யாதம்.(க்ருஷிகா
லஸப்தத்தாலே) போதாலென்றது வ்யாக்யாதம். ஹ்ருதயமானது எ
ன்கிறதற்கு திவ்யாங்கராகமாவதே யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். நா
லாம்வாக்யத்தில் பூவைவீயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸ்ரீஸௌமயித்யாதியால்) நின்மேனிக்கென்றநுவதித்து
ரைக்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) பூசுமென்கிறவர்த்
துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ருஸமித்யாதியால்) சா
ந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யேத்யாதியால்) இதுக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதென்னவித்யாதியால்) ॥க॥

ஸ—முறித்தல். போதால் - காலங்களிலே, அந்தந்தயாஜகாலங்க
காலங்களிலேயென்றபடி. பூவைவீயா- வர்ஷத்தைவிடாததான,
வீகை-நஸிக்கை. இங்கேவிடாமையைச்சொல்லுகிறது. வர்ஷஸ
ஹிதமானவென்றபடி. நீர்- ஜலத்தை, தூவி-ப்ரோக்ஷத்தாலே பக்ஷ
மாக ஸமர்ப்பித்து, பாதப்ரக்ஷாளநார்த்தமாக திருவடிகளிலே ஸம
ர்ப்பித்தென்றபடி.வணங்கேனேலும்-வணங்கினேனில்லையாகிலும்,
க்ருஷிகாலங்களிலே யுன்னை ஸேவித்திலேனாகிலுமென்றபடி.
என்னெஞ்சமே - என்னுடையஹ்ருதயந்தானே - பூவைவீயா - பூ
வைவீயாகாநிற்கிற, ஸகலவர்ஷமாகாநிற்கிறவென்றபடி- பூவை-
ஸகலி, வீ- வர்ஷம். ஸகலவர்ஷஸத்ருஸமாகாநிற்கிறவென்
கை. நின்மேனிக்கு - உன்னுடையதிருவுடம்புக்கு, பூசும்சாந்து-
பூசத்தக்கஅங்கராகம், என்பக்கல்ப்ரணயத்தாலேஎன்னெஞ்சத்தை
யே யுனக்கங்கராகமாக்கிக்கொண்டாயென்றபடி. ॥௩॥

மூ—பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே புனையுங்கண்ணியெனதுடைய*
வாசகஞ்செய்மாலையே வான்பட்டாடையுமஃதே* தேசமான

ஆ—(பூசுஞ்சாந்து) நிகிலஜகதவந நிகிரணோத்கிரணாவமத
ஸர்வேஶ்வரஸ்வபாவனாய், ஸர்வைககாரணனுக்கொண்டு ஸ்ரீ
வைகுண்டநிலயனாயிருந்த வெம்பெருமானுக்கு ஸவிஷயமாக
ஐக்யகமான ஸ்துதிகீதநாமஜபி ப்ரஹ்வத்ருதைகவ்ருத்தியே

இரண்டாம்பாட்டு.

இ—ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த வீசனென்றநுவதித்துத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (நிகிலேத்யாதியால்) ஏகமூர்த்திக்கென்கிறதை யு
ரைக்கிறார் (ஸர்வைகேத்யாதியால்) ஸர்வைககாரணத்வமும் ஸா
ரணத்வத்துக்கு ஹேதுவாகையாலிங்கே வைகுண்டநிலயத்வ
மும் ஸம்மதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டே
த்யாதியால்) என்னெஞ்சம், எனதுடையவாசகம், என்கைகூப்பு,
என்கிறவிடங்களில் ஷஷ்டீஸமாஸத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸவிஷயமித்யாதியால்) என்னெஞ்சமென்றது கீழ்ப்
பாட்டிலுக்தமாகையாலே இங்கு லக்ஷணயா மநோவ்யாபாரமா
மென்றுகாட்டுகிறார் (ஸ்துதிஶப்தத்தாலே) வாசகஞ்செய்மாலையே
யென்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (கீதநஶப்தத்தாலே) கைகூப்
புச்செய்கையென்கிறதை யுரைக்கிறார்(அஞ்ஜலிஶப்தத்தாலே)இதுஉ
பலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்(ப்ரஹ்வீத்யாதியால்)

ஶ—ஞாலமுண்டுமிழ்ந்த - லோகங்களை நிகிரணம்பண்ணி ஸ்ரு
ஷ்டித்தவனை, ஈசன் - ஸகலஸர்வேஶ்வரனை, நியந்தாவானவென்
றபடி. எந்தை- ஸ்வாமியான, ஏகமூர்த்திக்கு- ஸர்வைககாரணமே
யான ஏகமூர்த்தியையுடையவனுக்கு, என்னெஞ்சமே - என்னுடை
ய ஸ்துதியே, நெஞ்சமென்றது இங்கே லக்ஷணயா ஸ்துதிவாரம்.
பூசும்சாந்து- ஸ்வீம். எனதுடைய, என்னுடைய, வாசகஞ்செய்-
வாசகங்களாலே செய்யப்பட்ட, ஶப்தங்களாலே ரசிக்கப்ப
ட்டவென்றபடி. மாலையே- ஸ்தோத்ரரூபமான ப்ரபந்தமே,புனையு
ங்கண்ணி - சாத்தத்தக்க திருமாலை, அஃதே- அதுவே, அந்தவாசக
ஞ்செய்மாலையேயென்றபடி. வான் - ஶ்ரேஷ்டமான, வான்ப

மூ—வணிகலனுமென்கைகூப்புச்செய்கையே*யீசன் ஞாலமுண்
டுமிழ்ந்தவெந்தையேகமூர்த்திக்கே* ।௨॥
ஏகமூர்த்திமிருமூர்த்தி மூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி* யாகி

ஆ—திவ்யமங்கள விக்ரஹ திவ்யாபரண ப்ரதிபாதந பூர்வகமாக திவ்யபூஷணாதி ஸர்வோபகரணங்களுமாய்த்தன, ஒருவனுடைய வ்யாபாரமிருக்கும்படியேயென்கிறார். ॥௨॥
(ஏகமூர்த்தி) காரணாவஸ்தையிலுள்ள விசிஷ்டனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய்க்கொண்டு வ்யூஹ வ்யவஸ்திதனாய்

இ—பூசுஞ்சாந்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (திவ்யமங்கள த்ரவ்யமாகையால்) புனையுங்கண்ணியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யமால்யமென்று) வான்பட்டாடை யென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கௌஸ்துபமென்று) தேசமானவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரதிபாதகமாகையால்) அணிகலனுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (திவ்யபூஷணமென்று) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருவனுடைய விக்ரஹமாகையால்) ॥௨॥

*** மூன்றாம்பாட்டு. ***

ஏகமூர்த்தியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (காரணாவஸ்தையாகை யால்) இங்கே ஸமஷ்டியைமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்ட த்ரவ்யமாகையால்) இருமூர்த்தியென்கிறதினர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (வ்யூஹ விபவாவதாரங்களாலே) மூன்றுமூர்த்தியென்கிறதினர்த்

ப—மதிஜ்ஞானவ்யாத்தைச்சொல்லும் பட்டாடையும்-பட்டுத்திருப்பரி யட்டமும், ஆடை -வஸ்த்ரம், என்கைகூப்புச்செய்கையே-என்னுடைய அஞ்ஜலிபந்தமே, தேசமான - தேஜிஷ்டமான, அணிகலனும்- அணியப்பட்ட - பூஷணங்களும், அணிகை - அலங்காரமாகச் சாத்துகை, கலன்- பூஷணம், அவனேயிவையெல்லாத்தையுந் தனக்கிப்படி பண்ணிக்கொண்டானென்றபடி. ॥௨॥

ஏகமூர்த்தி - ஸமஷ்டிகாரணமான பரரூபத்தையுடையவனதான் இருமூர்த்தி-வ்யூஹ விபவாவதாரஶரீரவிசிஷ்டனும், மூன்றுமூர்த்தி- த்ரிவிதாலங்காரஶரீரகனும், பலமூர்த்தி-ஸர்வசேதநாசேதநாந்தர்யாமிவிசிஷ்டனும், ஆகி-

மூ—லைந்துபூதமாயிரண்டுசுடராயருவாகி* நாகமேறிநடுக்கட
லுட்டுயின்றநாராயணனேயுன்* ஆகமுற்றும்

அ—காரணம் ப்ரஹ்மாதிகாரண ஸங்கல்பாதி ஸம்ஹாராதி
பதார்த்தங்களுக்கும் அசேதநங்களுக்கும் சேதநஜாதங்களுக்கும்
ஸ்ரஷ்டாவாய், அவற்றினுடைய ஸ்திதியர்த்தமாக ஸஞ்சாரிகளாய்
வஸிக்கும், ஸ்ரஷ்டமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணார்த்தமாகத்
திருப்பாற்கடலிலே கண்வளர்ந்தருளி நாமஸஹஸ்ரஸ்வாமியாயி
ருந்த நாராயணனே யுன்திருமேனிக்கபேக்ஷிதமான் ஸர்வ—

இ—த்தைக்காட்டுகிறார் (ஸ்ருஷ்டியாதிகளால்) பலமூர்த்தியென்கிற
தின் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகிறார் (காரணபூதங்களால்) ஐந்துபூ
தமாய் என்கிறதின் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸஞ்சரித்ராதி
களால்) இரண்டுசுடராயென்கிறதின ஸ்வரூபத்தைக் காட்டுகிறார்
(ஸம்ஹாராதிகளால்) அருவாகி என்கிறதின் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகி
றார் (சேதநவர்க்காதிகளால்) ஆகிஆய் என்கிறவைகளுக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரஷ்டாவாயென்று) சேதநனுக்கு
ஸ்ரஷ்டாவாகையாவது க்ஷேத்ரஜ்ஞாந விகாஸாதிகளுக்காக்
கை. இதுமூர்த்தியாதிகளில் மூர்த்திசப்தத்தாலும் ஐந்துபூ
தமாயித்யாதி ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலும் ப்ரஹ்மாத்மகஜக
ஸாதிகளும் ஸித்தமென்றுகாட்டுகிறார் (அவற்றினுடையஸ்த்ர்யாதி
யால்) ஸ்ருஷ்டாதிகளும் ஸ்திதமென்னுமிடம் ஸ்வஸங்கல்ப
ஸித்தமென்றுகருத்து. நடுக்கடலுட்டுயின்ற வென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டமானவித்யாதியால்) உன்னாக
முற்றுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (உன்திருமேனிக்கித்யாதியால்)

ப—ஜநித்து, ஐந்துபூதமாய் - பஞ்சபூதங்களையும் ஜநித்து,
இரண்டுசுடராய்- சந்த்ரஸூர்யர்களையும்ஜநித்து, அருவாகி -
ஜீவசரீரகனுமாய், நாகமேறி - நாமஸஹஸ்ரமுடைய, நடுக்கடலுள் -
ஸமுத்ரமத்யத்திலே, துயின்ற - ஸாயிதனான, துயிலுகை - ஸயநிக்கை,
கடலுள்துயின்ற என்கிறவிடத்திலே ளகாரலோபம் தகாரத்வம்
உபயோர்ட்காரஸேஷம். நாராயணனே - ஸர்வஸ்வாமீ, உன்னாகமு
ற்றும் - உன்திருமேனியினுடைய ஸௌந்தர்யத்தையும், உன்திருமேனிக்
கு வேண்டிய ஸம்ஸ்காரநாதிகளெல்லாத்தையுமென்றபடி.

ரூ— மகத்தடக்கியா வியல்லன் மாய்த்ததே* ॥௯॥

மாய்த்தலெண்ணிவாய் முலைதந்தமாயப் பேயுயிர்* மாய்த்த வாயமாயனே வாமனனே மாதவா* பூத்தண்மாலைகொண்டுன்னை

ஆ— ஸ்ரோத்ரங்களும் நானுன் திறத்திற்பண்ணும் ஸ்துதிகளேயாகக்கொண்டிருக்கிற வுன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை யநுஸந்தித்து என்னுடைய க்லேஶமுந்தீர்ந்தேனென்கிறார். ॥௯॥

(மாய்த்தல்) ஸ்ரீ கவிரோயி நிரவத்யஸ்வஸ்வபாவனும், ஸ்ரீதலஸீமஹிதவக்ஷனும், ஸ்ரியம்பதியாயிருந்த வுன்னை ஸ்தோத்ரகாமு

இ- அகத்தடக்கியென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுன்திறத்திலித்யாதியால்) ஆவியல்லன்மாய்த்ததே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால்) ॥௯॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

மாய்த்தலித்யாதி மாயனேயித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ கவிரோயீத்யாதியால்) வாமநனேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ தலஸீமஹிதேத்யாதியால்) போதாலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்தோத்ரேத்யாதியால்)

ய—ஆகம் - தேஹம். அகத்து. உள்ளே, என்னுள்ளேயென்றபடி அகம் - உள். அடக்கி - என்னுள்ளேயிருப்பனவாகவநுஸந்தித்து என்றபடி. உனக்கு - ஸூக்திகளென்னுடைய ஸ்துதிகளேயாயிருக்கிறபடியையநுஸந்தித்து என்கை. ஆவி- ஶோத்ரவானது, அல்லல் - துக்கத்தை, மாய்த்தது - போக்கிற்று, நிர்துக்கமாயிற்றென்றபடி. * * * ௯॥

மாய்த்தலெண்ணி - ஸம்ஹாரத்தைக்கோலி, இன்னாருடைய வென்று சொல்லாமையாலே ஸர்வத்தினுடையவும் ஸம்ஹாரத்தைக்கிடரவள் கோலிவந்ததென்கிறார். ஸ்ரீயை நலிந்தால் ஸர்வம் தன்னடையே நலிக்குமிறே. ராக்ஷஸன் பெருமானை நலியவருகிறானென்று சொல்லுமவத்தை "ஸ்வாநுஹ்ஞானுஸம்ஶயஃ, என்றாரிறே ஶ்ரீராமானுஜர். வாய் - திருப்பவளத்திலே, முலைதந்த - ஸ்தனத்தைக்கொடுத்தவளான, மாயப்பேய் - மாயாவிநியானவசுதையுடைய, உயிர் - ப்ராணனை, மாய்த்த, நலிப்பித்தவனை, ஆய- னொவாமனை, மாயனே-ஆஶ்சர்யஶக்தியுக்தனே, வாமனனே மாதவா,

ரு— போதால்வணங்கேனேலும் நின்* பூந்தண்மாலை நெடுமுடி-
க்குப் புனைபுங்கண்ணியெனதுயிரே* ॥ ௫ ॥
கண்ணியெனதுயிர்காதல்கனகச்சோதி முடிமுதலா*

ஆ—க்களிலே பூந்தண்மாலை கொண்டு வணங்காதிருக்கச் செய்-
யும், உன்னுடைய பூந்தண்மாலை நெடுமுடிக்கு என்னுடைய ஆத்மா
புனைபுங்கண்ணியாயிற்றென்கிறார்.

(கண்ணி) ஆஸ்ரிதவிரோதிநிரஸநசீலனான திருவனந்தாழ்வானை-
யுடையனான கண்ணனுக்கு தன்திருவடிகளிலும் திருமார்பிலும்

இ—வாஸ்தநாவதாரத்தவஸராதிவ்யாவர ஜந்யபால வஸ்யந்ர
விலையென்றபடி. ஸேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ ௫ ॥

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

காலசக்கரத்தானுக்குள்ள சிறப்பைக் காட்டியருளிச்செய்கி-
றார் (ஆதிகாலத்தே ஈதுவிபால்) புனைபுங்கண்ணியெனதுயிரென்-
றது கீழ்ப்பாட்டிலுஞ் சொல்லியிருக்கையாலும் வாக்யார்த்த-
காமைக்காக விங்கே தாஸவிதஈவமென்கிறார் (தன்திருவடி

ரு— போதால் - வாஸ்தநாவதாரத்தவஸராதிவ்யாவர ஸர
நாயாவஸ்யங்களிலே, பூந்தண்மாலைகொண்டு - தண்பூமாலையெ-
ன்றுமாறியதாயிப்பது. ஸர்வஸ்வாமிவைக் கொண்டென்-
றபடி. உன்னைவணங்கேனேலும் - சேவிக்கப்பெற்றேனில்லையாகிலும்,
எனதுயிரே - ஆத்மாவே, உஜ்ஜீவநவஸ்துவென்றபடி. நின் -
உன்னுடைய, பூந்தண்மாலை - தண்பூமாலையென்றுமாறியதாயிப்பது
ஸர்வஸ்வாமியானவன்றபடி. நெடுமுடிக்கு - தீர்க்கமான திவ்யகிரீடத்துக்கு. புனைபுங்கண்ணி - சாத்தத்தக்க வாஷ-
ணமும், புனைதல் - சூட்டுதல். இங்கேசாத்துகையைச்சொல்லுகிறது,
கண்ணி - மாலை. * * * * ॥ ௫ ॥

கண்ணன் - க்ருஷ்ணன், எம்பிரான் - உபகாரகனான
எம்மான் - ஸ்வாமியான காலசக்கரத்தானுக்கு - ஸுதர்சன
னுக்கு ஆஸ்ரயமான ஹஸ்தத்தையுடையவனுக்கு, காலைக்கு
த்ருஷ்டி, எனதுயிர் - ஆத்மவஸ்துவானது, புனைபுங்கண்ணி - சா-
த்தத்தகுதியான தாஸவிஷயம். காதல் - என்னுடைய ஸ்நேஹ
மானது - கனகச்சோதி - கநகமயமாய் தேஜஸ்ஸுமான முடிமுதலா

மூ—வெண்ணில்பல்கலன்களுமேலுமாடையுமஃதே* நண்ணி
மூவுலகுநவிற்றுங்கீர்த்தியுமஃதே* கண்ணனெம்பிரானெம்
மான்காலசக்கரத்தானுக்கே* ||௫||
காலசக்கரத்தொடுவெண்சங்கங்கையேந்தினாய்* ஞாலமுற்று

ஆ—திருத்தோளிலும் சாத்தியருளக்கடவ திருத்துழாயென்னுடைய வார்த்தா; ஸம்வ்யாநாவிய திவ்யாபூஷணங்களும் வெளாவிதிவ்யவீ தாம்பரமும்ஸர்வலோகங்களுஞ்சொல்லியேத்துந்தன்னுடையகீர்த்தியுமுற்றுமெல்லாமென்காதலையென்கிறார். ||
(காலசக்கரத்தொடு) ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாயிருந்தவன்

இ—களிலுமித்யாதியால்) எண்ணில்பல்கலன்களு மென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸம்வ்யெத்யாதியால்) ஏலுமாடையுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (வெளாவிதெத்யாதியால்) மூவுலகு நவிற்றுங்கீர்த்தியுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வே—த்யாதியால்) ||௫||

* ஆறும்பாட்டு. *

இப்போதெம்பெருமான் தாமபேக்ஷித்தபடி தம்மோடே கலந்திருக்கச்செய்தேயுமிட்டு நானழைத்தாலொன்றும் வாராயாகிலுமென்றிப்படி விரஹமெய்யில்போலே பேசுவானேனென்ன இந்த ஸம்ஶ்லேஷகாரணாநுஸந்தானமாகப் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லக்கோலி பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுழித்யாதியால்)
இந்தப்பொருளை நக்கநுஸந்தானமாக்ஸூத்ரம்.

காலசக்கரத்தொடு - ஶத்ருக்களுக்கு ம்ருத்யுஸத்ருஶமான சக்ரத்தோடே, வெண்சங்கம் - ஶுக்லமான ஶங்கத்தை, கையேந்தினாய் - ஹஸ்தங்களிலேதரித்தவனே, ஞாலமுற்றும் - லோகங்

மூ—கிரீடம்முதலான, எண்ணில்-ஸங்க்யாதீதங்களான, பல்-பலவாகாரமுடைத்தாலே பஹுக்களான, கலன்களும்-ஆபரணங்களும், அஃதே-அந்தத்துழாமே, ஏலும்-ஒத்திராநின்ற, அநுரூபமாகாநின்ற என்றபடி, ஆடையும் - திருப்பரியட்டமும், மூவுலகும் - த்ரிலோகவாஸிகளும், நண்ணி - கிட்டி, நவிற்றும் -சொல்லும்படியான, நவிலுகை - சொல்லுகை, ஸ்துதிக்கும்படியானவென்றபடி, கீர்த்தியும் - கீர்த்தியும், அஃதே - அந்தத்துழாமே. ||௫||

மூ—முண்டுமிழ்ந்தநாராயணனேயென்றென்* றோலமிட்டுநானழைத்தாலொன்றும்வாராயாகிலும்* கோலமாமென்சென்னிக்குன்கமலமன்னகுரைகழலே* ॥௯॥

ஆ—னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாத தொருபடி என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினாயென்கிறார். ஸ்ரீதவிரோயி நிரவத்ய ஸ்வபாவமான ஶங்கசக்ராதிதிவ்யாயுதோபேதனாய்க்காரணத்வஸகல ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதி கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனுமிருந்த நீ இப்படி என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷியாதொழிந்தாலு முன்னுடைய ஸம்பந்தமேயெனக்கு ஸர்வஸ்வமாம்படி என்னைப்பண்ணியருளினாயெ ன்னவுமாம். * * ॥௯॥

இ—கனெல்லாவற்றையும், உண்டுமிழ்ந்த - ஸம்ஹரித்துஸ்ருஷ்டித்தவனான, நாராயணனே, என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி, ஓலமிட்டு - கூப்பிட்டு, ஓலமிடுகை - கூப்பிடுகை, நானழைத்தால் - நானாஹ்வாநம்பண்ணினால், ஒன்றும்வாராயாகிலும் - ஸம்ஶ்லேஷித்தும் வாராதிருக்க நினைப்பாயாகிலும், நானிப்படியழைத்தாலும் வாரா திருக்கும்படி இப்போது விஶ்லேஷிக்க நினைப்பாயாகிலும் என்றபடி. கமலமன்ன - பத்மஸத்ருஶமான, அன்னவென்றுஸாத்ருஶ்யம். உன் - உன்னுடைய, குரைகழல் - ஶப்தபூஷணயுக்தங்களான திருவடிகள், குரை - த்வநி, என்சென்னிக்கு - என்னுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு, சென்னி - ஶிரஸ்ஸு, கோலமாம் - ஶ்ருங்காரமாம், நீ விஶ்லேஷிக்கநினைத்தாலும் உன்திருவடிகள் என்ஶிரஸ்ஸைவிட்டுப் போகாதென்றபடி. ஸர்வஶக்தியான உன்னாலும்விஶ்லேஷிக்கப்போகாதே என்னோடுஸம்ஶ்லேஷித்தாயென்கை.

இந்தயோஜநையில் ஒன்றும்வாராயென்னுமிடம் க்லிஷ்டமாகையால் யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் அதில் ஆத்யவாக்யத்தையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீதெத்யாதியால்) நாராயணஶப்தார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (காரணத்வேத்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது கீழஞ்சுபாட்டுகளிலும் உக்தரீத்யாயென்றபடி. துரீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்)

பா—குரைகழல்கணீட்டி மண்கொண்ட கோலவாமனா! குரைகழல்

அ—(குரைகழல்) ஶரணாகதஜநபரித்ராணஸமர்த்தமாக வளர்த்தீ ணனாய், அத்ருஷ்டதிவ்யவிக்ரஹனாய், ஸௌந்தர்யயுக்தனான

இ— நானபேக்ஷித்தபடியெல்லாமிப்போது நீ யென்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்திராநின்றாயே, இப்படி நீயென்னோடே ஸம்ஶ்லேஷியா தொழிந்தாலுமெனக்கு வேறொன்றிலும் ராகமின்றிக்கே உன் பக்கலிலேயே ஸௌஹார்த்தமாநாஸக்தியாம்படி என்னையுன்பக்கல் நிரதிஶயப்ரணயியாக்கினை யென்கிறாரென்றபடி. இத்திருவாய் மொழியிலே யவனுடைய ப்ரணயித்வத்தைச்சொல்லாநிற்க நடுவே தம்முடைய ப்ரணயித்வத்தைச் சொல்லுவானே னென்னில்; என்னுடைய அபராதங்கள் உனக்கு போக்யமாகி ஸௌஹார்த்தங்க ளானாப்போலே உன்னுடைய அபராதங்களே எனக்கு ஸர்வ ஸௌஹார்த்தங்களுமாய்த்தென்றிப்படி பரஸ்பரஸௌஹார்த்தமுண்டா ம்படி யுன்னுடைய ப்ரணயித்வமென்னை நிரதிஶயப்ரணயியா க்கித்தென்கைக்காகச்சொல்லுகிறாரென்றாகருத்து. ||௬||

* ஏழாம்பாட்டு *

ப்ரணயித்வத்தில் அஸாதாரணமான வர்த்தத்தையருளிச் செய்கிறார் (ப்ரணயித்வாதிபால்) ப்ரணயித்வத்துக்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்ருஷ்டதேசாதியால்) த்விதீயபாதத்

இந்தயோஜநைக்கு ஸூசகமாய்.

மூ— நானழைத்தாலிசைவான்... ஒன்றும்வாராயாகிலும் ஸாக்ஷாத்தும் வாராதிருப்பாயாகிலும், இப்போது ஸம்ஶ்லேஷித்திருக் கிற நீ முன்புபோலே ஸம்ஶ்லேஷியாதே நின்று நான்கூப்பிட்டதைக் கச்செய்தேயும் வாராதிருப்பாயாகிலுமென்றபடி. கமலமன்ன உன்கு ரைகழல், என்சென்னிக்கு - என்னுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு, சென்னி- ஶிரஸ்ஸு, கோலமாம் - அலங்காரமாம், அதுவேயெனக்கு நிரதி ஶயஸௌஹார்த்தமென்று நானுவகுந்திருப்பேனென்றபடி. ||௭||

குரைகழல்கள்-த்வநிக்குமதிரடிகளை, குரை த்வநி, நீட்டி - ... வமாக ப்ரஸரிப்பித்து, மண்கொண்ட - ... பக்கல்நின்றும் ப்ருதிவியை க்ரஹித்தவ னே, கோலவாமனா - ஸுந்தரவாமநனே, கைகூப்புவார்கள்

மூ—கைகூப்புவார்கள்கூடநின்றமாயனே* விரைகொள்பூவுநீரும் கொண்டேத்தமாட்டேனேலுமுன்* னுரைகொள்சோதித் திருவுருவமென்னதாவிமேலதே* ॥ எ ॥

ஆ—வுன்திருவடிகளிலே ஸதிஸீதலமான அர்க்யபாத்யாதிகளைக்கொண்டு நான் சிலவ்ருத்திகளைப்பண்ணிற்றிலேனாகிலும் உனக்கு ஸௌஹார்த்தமாகையிருக்கையன்றிக்கே, நானொருவ்ருத்தி பண்ணாதிருக்கச்செய்தேயும் வாங்மநஸாபரிச்சேத்ய தேஜோமயதிவ்யவிக்ரஹம் உனக்கு என்னுடைய ஸத்வஸந்தேயே யாரகமும் ஸௌஹ்ருமுமாயிற்றென்கிறார். ॥ எ ॥

இ—துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அகைங்கர்யேத்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸதிஸீதலேத்யாதி இருக்கச்செய்தேயுமென்னுமளவாலே) உரைகொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாங்மநஸேத்யாதியால்) சோதித்திருவுருவமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (தேஜோமயேத்யாதியால்) என்னதாவிமேலதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கித்யாதியால்) ॥ எ ॥

ப—அஞ்ஜலிபண்ணுகிறஜநங்கள் குறைகழல்கூடநின்ற ஸந்நிக்ருஷ்டஸந்நியாகதமான வுன்திருவடிகளை யடையும்படி நின்றவனே, மாயனே - ஆஸ்சர்யஸஹிதனே, அஞ்ஜலிமாத்ரஸாத்யதையாலே ஆஸ்சர்யஸஹிதனென்றபடி. விரைகொள் - பரிமளயுக்தமான, விரை - பரிமளம், பூவும் - புஷ்பத்தையும், நீருங்கொண்டு - தீர்த்தத்தையுங்கொண்டு, ஏத்தமாட்டேனேலும் - ஸ்துதிக்கமாட்டேனேயாகிலும், ஆராதிக்கைக்குறுப்பாக வுனக்கென்பக்கலிலே ஸௌஹார்த்தமுண்டாம்படி ஸ்துதிக்கமாட்டேனாகிலுமென்றபடி. உரைகோள் - வாக்கைக்கொண்டதான, உரை - ஸப்தம் - வாக்வாசகம், கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, வாக்குக்கு - பரிச்சேத்யமல்லாததானவென்றபடி. சோதி - தேஜிஷ்டமான, உன்திருவுருவம் - உன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹம், என்னதாவிமேலது - மதீயாத்மாவின்மேலே யிராநின்றது, ஸர்வதா த்யாநவிஷயமாகாநின்றதென்றபடி. ஸர்வதைவேயே யுன்வடிவுக்கு தாரகாதிகளாகக் கூடல்பண்ணுகிறதென்கை. * * * * எ

மூ—என்னதாவிமேலையாயேர்கொளேழுலகமுந்* துன்னிமுற்
றுமாகிநின்றசோதிஞானமூர்த்தியா* யுன்னதென்னதாவியு

ஆ—(என்னதாவி) நிரபேக்ஷனாய ஸகலலோகங்களையும் விஷ்டிணுப்,
ஸர்வாத்மஸ்வரூபனாயிருந்துவைத்து உபேக்ஷகனாயிருந்தவனே
என்னுடைய ஆத்மா நீயிட்டவழக்காயுன்னுடைய திவ்யாத்ம
ஸ்வரூபமும் நானிட்டவழக்காம்படியாக என்னுடனே கலந்த
ருளினாயென்று தம்மோடே கலந்தருளினபடியைப்பேசி அநுபவிக்கிறார்.

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

இ—ஏர்கொளேழுலகமும் துன்னிமுற்றுமாகிநின்றவென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரபேக்ஷதயைகத்ருஷ்டியால்) என்ன
தாவிமேலையா யென்கிறவிடத்தில் ஸ்வஹ்ருதயபரமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸர்வத்ருஷ்டியால்) என்னதாவி மேலையாயென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபேக்ஷத்ருஷ்டியால்) உன்ன
தென்னதாவியுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்
னுடையவித்ருஷ்டியால்) என்னதுன்னதாவியு மென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்ருஷ்டியால்) தாத்பர்ய

வ—ஏர்கொள்- ஸௌந்தர்யயுக்தங்களான, ஏர்- ஸௌந்தர்யம்.
தம்மோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தபின்புஎம்பெருமானுடைய விக்ரஹ
மும் ஸௌந்தர்யயுக்தமாய்த்தென்கிறார். ஸ்ரீமதாஷ்டுனைவர்
றே ஸ்ரீரமும் உஜ்ஜ்வலமாமிறே, ஏழுலகமும் - ஸப்தலோகங்களையும்
துன்னி - துத்து, பூரித்து, வர்ணமாகவ்யாபித்து என்றபடி,
முற்றுமாகிநின்ற - க்ருத்ஸ்நஸ்வரூபகாரகனாய்நின்ற, சோதிஞானமூர்
த்தியாய் - ஸ்வப்ரகாசஜ்ஞானஸ்வரூபனாய், ஸாந்த்ராநந்தவபுஷ:
ப்ருவதேத:, என்கிறவிடத்தில் வசஸ்ஸுபோலே இங்கு ஸ்வ
ரூபஸ்வரூபம். விக்ரஹமாகவுமாம். ஞானத்தை
மூர்த்தியாகவுடையவன் - ஞானமூர்த்தியான், அவனுக்கு ஸம்போ
தி ஞானமூர்த்தியாயென்று, என்னதாவிமேலையாய் - என்னுடைய
ஆத்மாவின்மேலேயிருக்கிறவனே, இதுவும்ஸம்போதி. ஸ்வரூப
வாயீநனேஎன்றபடி, உபேக்ஷகனானவனேயென்கை, என்ன
தாவியும் - ஜீவாத்மாவும், ஸ்வரூபமுமென்றபடி. உன்னது-
ஆஸ்ரீயம், ஸ்விஷயமாய்த்தென்றபடி, உன்னதாவியும் - ஆஸ்ரீயம்

மூ— மென்னதுன்னதாவியு* மின்னவண்ணமேநின்றாயென்
றுரைக்கவல்லேனே* ॥அ॥

உரைக்கவல்லேனல்லேனுன்னுலப்பில் கீர்த்திவெள்ளத்தின்*

ஆ—ன்றும் போராமையாலே பின்னையும் இன்னபடி என்னோடே கலந்தருளினாயென்றொன்றும் சொல்லகிலமல்லவென்கிறார். ॥அ॥

(உரைக்க) நானுரைக்கவல்லேனல்லேன், வல்லபம்ஸத்தைச்சொன்னேனோவென்னில்; என்னோடேநீ கலந்தகலவியாகிற உன்னுடைய நிரவதிககீர்த்திவெள்ளத்தின் கரையினருகே தான்செல்லமுடியுமோ! இப்படி ஸமாதியான கீர்த்தியைச்சொல்லுவா

இ—வாக்யத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னபடியித்யாதி)

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

உன்னுலப்பில் கீர்த்திவெள்ளத்தின்கரைக்கணென்று செல்வனென்றது உரைக்கவல்லேனல்லேனென்கிறதைக்கொண்டு வாக்யாந்தரமாகாதோவென்ன வ்யவஸ்தாபிக்கிறார் (வல்லபம்ஸத்தையித்யாதியால்) ஏகதேசமும்சொல்ல ஸக்தனல்லேனென்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே வாக்யாந்தரமில்லையென்றதாயிற்று; உன்னுலப்பில் கீர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடேயித்யாதியால்) கரைக்கணென்று செல்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கரையினித்யாதியால்)இப்படி என்னால் ஏத்தஸக்யமன்றென்றுசொல்லி யானுமேத்தினேனென்று

ஸ—தாவும் - ஸம்ஸ்லாகிவழுமென்றபடி. என்னது - ஸ்வீயம், ஸ்வீயமாய்த்தென்றபடி. இன்னவண்ணமேநின்றாயென்று - இன்னப்ரகாரமாகவென்னோடேகலந்துநின்றாயென்று, உரைக்க-சொல்லுகைக்கு, வல்லேனே-வல்லேனோ, யசா. அல்லேனென்று வைதேஹம். உரைக்கவல்லேன் - சொல்லமாட்டேனென்றபடி, என்னால்சொல்லஸக்யமன்றென்கை. * ॥அ॥

உரைக்க- உன்னுடையகீர்த்தியைச்சொல்லுகைக்கு, வல்லேனல்லேன்- ஸக்தனல்லேன், உலப்பில்- நிரவதிகமான, உலப்புக்ஷயி, உன்கீர்த்தி வெள்ளத்தின் - உன்னுடைய கீர்த்திப்ரவாஹத்தினுடைய, கரைக்கண்- கரையிலே, கண்ணென்றுஸப்தமி ஸ்தானீயம், நான், என்றுசெல்வன் -என்றைக்குசெல்லக்கடவேன் =

மூ— கரைக்கணென்றுசெல்வனுன்காதன்மையலேறினேன்* பு
ரைப்பிலாதபரம்பரனேபொய்யிலாதபரஞ்சுடரே* யிரைத்து
நல்லமேன்மக்களேத்தயானுமேத்தினேன்* ॥ ௬ ॥

அ— னேனென்னில்;உன்னையுள்ளபடியேயெனக்குக்காட்டித்தந்து பின்னை யநந்யப்ரயோஜநனாய்க்கொண்டுஎன்னோடு கலந்தகல வியையே நிரவதிகதேஜஸாக வுடையவனே இந்தகலவியைவாங் ஷுகிபாக்ஷுரான அயர்வறுமமரர்கள் ஸ்ரீநிவேஸத்தாலே எங்ஙனே பித்தேறியுன்னையேத்தினார்கள். அப்படியே நானுமென்னுடைய

இ— மேலோடே; சொல்லுகை விராஸுமுன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்ராவியால்) புரைப்பிலாதபரம்பரனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையுள்ளபடி யித்ராதியால்) பொய்யிலாதபரஞ்சுடரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநனித்ராதியால்) நல்லமே ன்மக்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாங்ஷேத்ரா தியால்) இரைத்துவேத்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீநிவேஸத்ராதியால்) காதல்மையலேறினே னென்கிறத ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ராதியால்)

ஸ— ஒருநாளுங்கிட்டக்கூடாதென்றபடி. செல்வனென்கிறனகார த்துக்கு ஸம்பியிலே வொவம், ஆனால்சொல்லுவானேனென்றில்? காதல் - ப்ரேமத்தாலே, மையல் - வ்யாமோஹம், ஏறினேன்- ஏறினவனானேன், அதிவ்ருத்தனானேனென்றபடி, புரைப்பிலாத- தோஷமில்லாதவனான, புரைப்பு - தோஷம். என்பக்கல் தோஷம்பண் ணாதவனானவென்றபடி. தன்னையுள்ளபடியெனக்குக்காட்டித்தந்த வனானஎன்னை, பரம்பரனே, ஸர்வேஸ்வரனே, பொய்யிலாத- என்னோடுஸம்ஸ்லேஷத்தில்பொய்பில்லாதவனான.தனக்கென்பக்கல் ஸ்நேஹம் உத்தேஸ்யமாயிருக்க எனக்காக ஸம்ஸ்லேஷிக்கை யன்றி க்கே ஸ்வப்ரயோஜநமாகவென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷித்தவனான என்ற படி, பரஞ்சுடரே - பரஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸே, நல்ல மேன் மக்கள் - ஸதி ஸூரயானகானரவர்கள், வாங்ஷேக்ஷ்பாக்ஷுரானநித்யஸூரிக ளென்றபடி. இரைத்து - கோஷித்துக்கொண்டு, ஏத்த - ஸ்தோத்ரித் தவாறே, யானுமேத்தினேன் - நானும்ஸ்தோத்ரித்தேன், ॥ ௬ ॥

மூ—யானுமேத்தியேழுலகுமுற்றுமேத்திப்பின்னையுந்*தானுமே
த்திலுந்தன்னையேத்தவேத்தவெங்கெய்துந்*தேனும் பாலும்

ஆ—க்ஷிதிவெயாவிஸபத்தாலேபித்தேறியேத்தினேனென்கிறார்
(யானுமேத்தி) ஏத்தவல்லீரோ யேத்தினீராகிலோவென்னில்? நானும் ஸர்வேச்வரர்களான ஸர்வஜ்ஞர்களும் ஸர்வாதி
கஸர்வஜ்ஞாதிகுணவிசிஷ்டனான வெம்பெருமான் றானுங்
கூடநின்று ஸர்வகாலமுமேத்தினால்த்தானவனுடைய நிரவதிக
மான கீர்த்திஸமுத்ரத்தினருகே செல்லமுடியுமோ? இப்படி எம்
பெருமான்றன்னாலுங்கூட ஏத்தமுடியாத அவனுடைய கீர்த்தியை

இ—சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ॥ ௯௧

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஏத்தக்கூடாதென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க அத்
தையேயிப்பாட்டிலும் சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன
வதரிப்பிக்கிறார் (ஏத்தவல்லாரித்யாதியால்) இந்த ஸம்சேதக்
காகச்சொல்லுகையால் புநருக்தியில்லையென்றுகருத்து. ஏழு
லகுமுற்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வ
லோகேத்யாதியால்) தானுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸ்வாஹாவிகேத்யாதியால்) ஏத்தவேத்தவெங்கெய்து மெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாலமுமித்யா
தியால்) இப்படியொருவராலு மேத்தக்கூடாதென்றவர் யானு
மெம்பிரானை யேத்தினேனென்று உத்தராயத்திலே சொல்லு
கை விரோதமன்றோவென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யா
தியால்) தேனும்பாதி ஏத்தினேனித்யஸத்துக்குத் தாத்பர்ய

ப—தன்னை - ஸர்வஜ்ஞனான தன்னை, யானுமேத்தி - மயர்வற
மதிநலமருளப்பெற்றநானும் ஸ்தோத்ரித்து, ஏழுலகும்முற்றும்- ப்ர
ஜாபதி ருத்ராதிஸமஸ்த ப்ரஹ்மாண்டவர்த்திகளான ஸர்வசேதநர்களும்,
ஏத்தி-ஸ்தோத்ரித்து,பின்னையும்-இதின்மேலேயும், தானுமேத்திலும்-
ஸர்வஸர்வஜ்ஞனான தானும்ஸ்தோத்ரித்தாலும்,ஏத்த-ஏத்த-ஸ்தோத்ரிக்க
ஸ்தோத்ரிக்க, எங்கு - எந்தகுணவிஷயத்தில், எய்தும் - முடியப்
போம், ஒருகுணவிஷயத்திலும் முடியப்போகாதென்றபடி. ஒரு
குணமும் ஸ்தோத்ரித்துமுடியாதென்கை. தேனும் பாலும்-ஸ்பஷ்டம்.

மூ— கன்னலுமமுதுமாகித்தித்திப்ப* யானும்மெம்பிரானையே யேத்தினென்யானுய்வானே* ॥௰॥
உய்வுபாயமற்றின்மைதேறிக்கண்ணனொண் கழல்கண்மேற்*
செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன்*
பொய்யில்பாடலாயிரத்துள்ளிவையும் பத்தும்வல்லார்கள்*

ஆ— நீரேத்துவானேனென்னில், இனிதாயிருந்தவாறே யேத்தினேன்.இனிதாயிருந்தால் முடியாததொன்றுதொடங்குவாருளரோ வென்னில்; நானேத்தியல்லது ஜீவிக்கமாட்டாமையாலேயேத்தினேனென்கிறார். ॥௰॥
(உய்வுபாயம்) பொய்யில்பாடலென்றது- இப்படியெம்பெருமான்

இ—மருளிச்செய்கிறார்(இனிதாயி ரு(த)ஷியால்)இனிதாயிருந்தவாறே ஏத்தினேனென்றவர் யானுய்வானேத்தினேனென்று தாம் ஸூஷித்ததற்கு ஹேதுஞ்சொல்லுகை யநபேக்ஷிதமன்றேவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (இனிதென்றுவி ரு(த)ஷியால்) யானுய்வானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானேத்தியல் லதி ரு(த)ஷியால்) ॥௰॥

ப—கன்னலுமமுதுமாகி - போக்யமும்சுப்ரதமுமாய், தித்திப்ப-தித்தித்தவாறே, உபாஸகோபாஸ்யஸ்வரூபமாயிருந்தவாறேயென்றபடி. யானும் - போகனல்லாதநானும், எம்பிரானையேயேத்தினேன் - ஸூஷ்டம், யானுய்வான்ஏத்தினேன் - நானுஜீவிக்க ஜூஷ்டமுடையவனைப் ஸூஷித்தேன் ஸூஷியாதபோது ஜீவிக்கமாட்டாமையாலேநான் ஜீவிக்கைக்காக ஸூஷித்தேனென்றபடி. ॥௰॥
உய்வுபாயம் - ஜீவிக்கைக்குஉபாயம், உய்கை- உஜ்ஜீவிக்கை, ஜீவிக்கையென்றபடி. மற்று - ஸூஷிக்கையைத்தவிரவேறு, இன்மை - இல்லாமையை, தேறி- தெளிந்து, கண்ணன்கழல்கள்மேல் - க்ருஷ்ணனுடையதிருவடிகள் விஷயமான, இதுபத்துக்கு விசேஷணம், செய்யதாமரைப்பழன - சுவர்ணசரோருஹயுக்த கேதாரஸமவியான, பழனம்- கேதாரம், தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன் - தென்னாட்டில்திருநகரியையுடையரான ஸ்ரீசடகோபருடைய, பொய்யில் - சத்யரூபமான, பாடலாயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரஸூக்தியில், இவைபத்தும்வல்லார்கள் - ஸூஷிப், வையம்

மூ—வையமன்னிவீற்றிருந்துவிண்ணுமாள்வர்மண்ணூடே* ॥
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— நிரவதிகமான ஸம்ருத்தியையுடைத்தான இந்த ஐச்வர்யத்தோடேகூடவென்றோடு கலந்துபரிமாறினபடிமாற்றமிசைத்தவனையும் மெய்யென்கிறார். ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—　　✳ நிகமனம். ✳

ஸா—ஸம்ருத்தியிலே,மன்னி-ஸ்திரராய்,வீற்றிருந்து உத்க்ருஷ்டராயிருந்து, வைஷ்ணவ ஸ்ரீயோடேகூட நெடுங்காலம் பூமியிலேயிருந்து என்றபடி. மண்ணூடே - ஸம்ருத்தியோடே, ஸ்ரீமாவிஹஸ்தாயோடேகூட என்றபடி. விண்ணும் - நித்யவிபூதியையும், ஆள்வர்-அநுபவிப்பர், ஸர்வாநுகூலத்தோஷ:. * ॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநிலயஸ்ரீசைலநாத ராமாநுஜஸ்ரீகாந்ததேசிகாய நம:,

ஸ்ரீ:.

ஸ்ரீமதே ஸடகோப நிஷ்டாத்யந்த்ராவலி:.
(கோவைவாயாள்.)

லோகாநாம் நாமேதஸ்மிந் ஸர்வத்ர நக்ஷத்ர ஸஞ்சாரம் ஜந்மநாதேஸ் ஸ்ர்வகாரண: ஸ்ரீமாந் வாஸ்துதாமசிரோ ஸம்ருத்தசோபிதா: । ஸத்வ்ருத்தா ஸாத்விகோ ஸ்மாநா ஸதஞ்சயாதிநிதய ஸ்மாநா: ஸாநம் ஸர்வதோ ஸமைஸ்தேமீ ஸதாவதாரோ ஸ்ரீ ஸ்வாமீ ॥ ॥கஎ॥

(லோகநாம யாநாமேவ:) பின்பூவைவியாமேனிக்குப்பூ கஞ்சார்த்திதன்னெஞ்சமே - தன்ஸ்ரீ கிருடைய உடலோடு வாஸஸ் வஸ்துமாக வுடையனுமாய், (லோகநக்ஷத்ர ஸஞ்சார ஜந்மநாதேஸ் ஸ்ர்வகாரண:) புனையுங்கண்ணியி ஞாதி - ஸ்ர்வதேவ நங்களை திருமாலை திருப்பரிவட்டங்களாகவும், ஸாஜஸை ஆஹரணமாகவு முடையனுமாய், (ஸ்ரீமாநாஸ்தீ) உன்றுசுமுற்றும கத்தடக்கி யாவியல்லல்மாய்ந்ததே - ப்ராணனை ஸாயுஜ்யமாக வுடையனுமாய், (ஸம்ருத்தசோபிதா ஸதஞ்சயாதிநிதய) பூக் கண்ணாலைநெடிமுடிக்குப்புனையுங்கண்ணியெனதுயிரே - ஸ்தானை

ஆ — கா — ஶிரோரத்நமான திருமாலையாகவுடையனு
மாய், வேதநந்தன்கையாலே வேதரவிஶேஷண ஸம்சமான
வேதநந்த்நினுடைய ஸர்வாவயவவிஶேஷமான ஸௌந்தர்யத்தை,
காதல்கனகச்சோதி முடிமுதலா என்று ஸந்தரமாமெய்யில் சொ
ல்லுகிற கிரீடம்முதலான ஆபரணங்களாக வுடையவனென்று
சொல்லிற்றுமென்று ஸூசிதமாகிறது. (ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வ
௦ம்) கோலமாமென்சென்னிக்குன் கமலமன்னகுரைகழலே - ஶி
ரஸ்ஸுக்கு திருவடிகளுக்கு வீமோக வுடையனுமாய், (ஸ்வந
ஸதந காந்தாரஸம்வலிதம்) உரைகொள்சோதித்திருவுருவ
மென்னதாவிமேலதே - ஆத்மாவைத்தன்னுடைய திவ்யவிக்ரஹத்
துக்கு ஶ்ரூஹமாகவுடையனுமாய், (அநந்யார்ஹத்வயோமாக
ஏஷாம்) உன்னதென்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும், புரைப்பி
லாத, உத்யாகி, யானுமேத்திஉத்யாகி, ஆஸ்ரிதருடைய ஆத்மாத்மீ
யங்களும் தன்னுடைய ஆத்மாத்மீயங்களும் அந்யோந்யமிட்டவழக்
காம்படி நிற்குமவனாய், இப்படியிருக்கச்செய்தேயும் தன்னுடைய
ஸர்வேஶ்வரத்வத்தில் புரையிலலாதபடி நிரவதிக தேஜோரூப
ஆனுமாய், அதனவஸர்வேஶ்வரநாலும் தன்னாலும் பரோஷக
ஸ்தாநீயஸ்யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமான் ஆஸ்ரிதருப்தா
னும்பிரியாதே அநந்யார்ஹ ஸம்ஶ்லேஷனாயிருக்குமென்று "கோ
வைவாயாள்" என்கிறதஶகத்திலே ஆழ்வாரலே நிஷ்கர்ஷிக்க
ப்பட்டதென்கிறார். ௩௭

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

மூன்றாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(மண்ணையிருந்து) இப்படி ப்ரணயஸ்வபாவனான எம்பெருமானை விஶ்லேஷித்தாளொருபிராட்டி யந்த விஶ்லேஷவ்யஸநத்தாலே பிச்சேறிச்சொல்லுகிற பாசுரங்களை யவளுடைய திருத்தாயார் சொல்லியலற்றுகிறாள். எம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநத்தைக்கண்டு ஆற்றமாட்டாதேபண்டு எம்பெருமானிந்தலோகத்தையளந்த நளினபோதவன் திருவடிகளோடே ஸம்பந்தித்ததிம்மண்ணென்றுபார்த்திந்த மண்ணைக்கொண்டாஶ்லேஷித்து அந்தவ்ருத்தியாலே

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி ஸமஸ்தஸம்ஶ்லேஷஸாஹத்தாலே ஸ்ப்ருஷ்டராயிருந்தஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹவ்யஸநத்தைப்பேசுகை ஸஸம்மதமன்றோவென்ன வவதரிப்பிக்கிறார்(இப்படியித்யாதியால்) கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ப்ரணயிஸமாதாநஜநிதமான நிரவதிகப்ரீதியானது இவருடைய ஸ்வரூபஸ்வமழியுமென்னும்படி உபஶமமாய் அடங்காமையாலே இந்தப்ரீதிஸாத்மிக்கைக்காக இவருடைய ப்ரக்ருதியறிந்துள்ள எம்பெருமானிவரை விஶ்லேஷித்துநிற்க இப்படிப்ரணயியான இவனைக்காணமையாலே பிச்சேறின தம்முடையவ்யஸநங்களைக்கண்டு தம்முடையபந்துக்கள் ஶோகிக்கிறபடியை ஸ்த்ரீவேஷத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. சொல்லியலற்றுகிறாளென்றது தன்பெண்ணுடைய வ்யஸநங்களை வராதஸிக்கவந்த பந்துஸ்த்ரீகளைக்குறித்துச் சொல்லியலற்றுகிறாளென்றபடி. * *

✳ முதற்பாட்டு. ✳

மண்ணையிருந்துதுழாவி என்கிறவிடத்திலே இருந்து என்கிறவசத்தாலே உக்கேவையலே யிருப்புகொள்ளாதபடியான வ்யஸநாதிஶயந்தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால்) ஆற்றமாட்டாதேயென்றது பொறுக்கமாட்டாதேயென்றபடி. இருந்துஎன்றிப்போ திருப்புகொண்டதாகச்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பண்டிதவ்யாதியால்)

மூ—மண்ணையிருந்து துழாவி வாமனன் மண்ணிதுவென்னும்*
விண்ணைத்தொழுதவன்மேவு வைகுந்தமென்றுகைகாட்டும்*
கண்ணையுண்ணீர்மல்கநின்று கடல்வண்ணனென்னுமன்னே
யென்* பெண்ணைப்பெருமையல்செய்தார்க்கென்செய்கேன்
பெய்வளையீரே* ||௧||

ஆ—அடியேன்வாமனன் மண்ணிதுவென்னும் ஆகாஶத்தை நமஸ்காரத்தாலே திருநாடாகக்கருதித்தொழுது அடியேன் அவன்மேவு வைகுந்தமென்று கைகாட்டும். அவனைக்காணாதொழிந்தவாறேகண்ணையுள்நீர் மல்கநின்றுகடல்வண்ணனென்றழைக்கும். இப்படி எம்பெண்ணைப் பெருமையல்செய்தார்க் கென்செய்கேன்

வ்யா—பெய்வளையீர் - பெய்யப்பட்ட வளையையுடையீர்காள்? பெய்கை - வஹிக்கை, இங்கே ஸாபிப்ராயமாக இடுகையைச்சொல்லுகிறது, ஸாபிப்ராயமாக இடப்பட்ட வலயங்களையுடைய ஸ்த்ரீகாளென்றபடி. இருந்து - நின்றவிடத்திலே நில்லாதே ஶ்ரவணப்பட்டவிவள் வஸுதேவம் ஶ்ரீவாமநவாமந வ்யூஹஶ்ரேஷ்டியான ஸந்தஸ்ருஷ்டியைக்கண்டாஶ்வஸித்து ஓரிடத்திலேயிருந்து, மண்ணை - ஸ்ருஷ்டியை, துழாவி - தீபகஸ்ருஷ்டியாலே கையாலே பரிமார்ஜநம்பண்ணி, இதுவாமநன்மண்ணென்னும்- இதுவாமநனுடைய ஸ்ருஷ்டியென்று சொல்லாநிற்கிறாள் "தேவதேவதேவேஶ்வராக ஶுஶ்ரூஷுர் வாமநஃ। யோதஸ்ஸக்த்யாதவேஷ்யவாமநவேஷ்யவஸஜ்யதே" என்று வஸிஷ்டாஶ்ரமத்தை விஶ்வாமித்ரன் விரும்பினாப்போலே யிவளிந்த் ஸ்ருஷ்டியல்லாவற்றையும் தீபமென்று விரும்புகிறாளென்று கருத்து. விண்ணை - ஆகாஶத்தை, தொழுது - அஞ்ஜலிபண்ணி, அவன்மேவுவைகுந்தமென்று - அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவைகுண்டமென்று, கைகாட்டும்-வாவாசொல்ல க்ஷமையல்லாமையாலே ஹஸ்தமுத்ரையாலே காட்டாநிற்கும், உள்நீர் - நயநாந்தர்கத பாஷ்பமானது, கண்ணை மல்கநின்று - நயநங்களைவிஞ்சி ப்ரவஹிக்கும்படி நின்று, கடல்வண்ணனென்னும் - ஸமுத்ரவர்ணனென்று சொல்லாநின்றாள், அன்னே என்று விஷாதத்யோதக அவ்யயம், என்பெண்ணை பெருமையல் - செய்தாருக்கு - என்னுடைய பெண்பிள்ளையை அதிஶயிதமானபிச்சேறப்பண்ணினவர்க்கு,

மூ-பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப்பிரான்கிடக்குங்கடலென்னுஞ்*
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச்சிரீதரன்மூர்த்தியீதென்னு*

ஆ — பெய்வளையீரே என்றலற்றுகிருள். ॥க॥

(பெய்வளை) இக்கடலை அவன்கண்வளர்ந்தருளுகிற திருப்பாற்கடலாகக்கருதி தன்னுடைய பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பி பிரான்கிடக்கும் கடலென்னும். எம்பெருமானும் பிராட்டியும் சூழித்துணுமவனுடைய ஸ்ரீமெயும்போல விருக்கையாலே அந்தவாழித்துனைக்காட்டி. சிரீதரன்மூர்த்தி யீதென்னும். தன்கைக்கவனை

இ— அடியேன்வாமனன், அடியேனவன்மேவு என்கிறவிடங்களிலே அடியேனென்றது - தத்தநாஹவஸ்ரீதியாலே தாஸ்யாநுஸந்தானம்பண்ணினபடி. யதா - அடியேனுடைய வாமநன் அடியேனுடைய அவனென்றதயமாகவுமாம். ஸௌஷம்யஸிஷ்டம். ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

க்ஷீராணவமிவளுக்கு ஸந்நிஹிதமல்லாமையாலே இவள் பிரான்கிடக்குங் கடலென்னக்கூடுமோவென்ன? விதுக்கஸிவேதமான வைதாவருளிச்செய்கிருர் (இக்கடலையிகழ்ழியால்) கண்ணன்மூர்த்தி பிரான்மூர்த்தி என்றுப்போலே சொல்லாதே சிரீதரன்மூர்த்தியீதென்று சொன்னதற்கவிவேதமான நிவந்தனத்தைக்காட்டுகிருர் (எம்பெருமானுமிதழியால்) ‹‹ஸநந்நா

ஸ — என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன். ॥க॥

பெய்வளை-ஸந்நியிஷமாக இடப்பட்டவளைகளையுடைத்தான, கடல்வண்ணனென்ற நாஸாயிக்கையாலே-வந்நிதவளயங்களையுடைத்தான என்றபடி. விரஹவ்யஸநத்தாலே ஶைதிலயங்களான கைகள் கடல்வண்ணனென்றவாறே வந்நிதவளயங்களாய்த்தனவென்று கருத்து. கைகளை, கூப்பி-அஞ்ஜலிபண்ணி, பிரான்கிடக்கும் கடலென்னும் - ஸாரணாயிநாம்ஷெவாநா ஸுவகாரகனுக்காக அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற கடலென்றுசொல்லாநிற்கிருள், தன்காதுகேழ்க்க வெவாஷிக்கிற ஸமுத்ரத்தை ஐகிரேஷ. இப்படி ராத்ரியெல்லாம் போய் ஸூர்யனுதித்தவாறே, செய்யதுகாரணகாரதியான, ஓர்- அதிதீயனுன, ஞாயிற்றை - சூழித்துனை, ஞாயிறு - சூழித்துன், காட்டி, சிரிதரன் மூர்த்தியீதென்னும் - ஸ்ரீய்

மூ — மையுங்கண்ணீர்மல்க நின்றுநாரணனென்னுமன்னேயென்*
றெய்வவுருவிற்சிறுமான்செய்கின்றதொன்றறியேனே* ॥௨॥

ஆ — ட்டாதொழிந்தவரேறனையும், அந்தஸ்வபாவத்தைஸஹிக்கமாட்டாமையாலே கண்ணீர்மல்கநின்று நாரணனென்னும். ஸ்வபக்ஷமேதிலேதாயான இவள்செய்கிற செயலொன்றும் தெரிகிறதில்லையென்கிறாள். ॥௨॥

இ — ஸ்ரீஜநாவிதா ஸாஸாலணக்த ஸாயயா” இத்யாதிகளிங்கேஸஹிதங்கள். தெய்வவுருவிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபதேசத்யாதியால்) இவ்விரண்டுபாட்டுகளின் வ்யாவ்யாநத்தாலுமாக கலியவஸ்துக்களையும் தத்த்வஜ்ஞர்களையுங்கண்டு ப்ரீதிபராகிறாரென்று உபரிஷ்டமானையா லித்திருவாய்மொழிக்கு ஜ்ஞாநாவஸ்தித தாத்பர்யமென்கிற ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரதிவாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. ஸ்விரஹிணாம் ஸங்கதாநாம் ஜ்ஞாநாவஸ்தாஸஹிதா: ஸஸம்பத்யுந: தாத்பர்யாஸ்வதா: ஸ்வப்யஸ: தமயாகத:, தஸ்யாமாவ:- ஜ்ஞாநாவஸ்தாஸஹித தாத்பர்யம். ॥௨॥

ப — ரனுடையமூர்த்தியிதுவென்றுசொல்லாநிற்கிறாள். ஈது - இது, ஆஸ்ரிதர்களையும் தசரதர்களையும் இதைநாராயணர்களாக ஸ்தித்து ஸ்ரீபரனுடைய மூர்த்தியிதுவென்று சொல்லாநிற்கிறாளென்றபடி. னையும் - இப்படிபெரியபிராட்டியார் ஸந்நிதியாயிருக்கச்செய்தவனைப் பெறுதொழிவதேதென்று ப்ரீதிபரையாகாநின்றாள். கண்ணீர் - நயநஜலங்கள், மல்கநின்று - ப்ரவஹிக்கும்படி ஸ்தைர்யாய்நின்று, நாரணனென்னும் - நாராயணனென்றுசொல்லாநிற்கிறாள், ஸம்போதநாதிகளை ஸ்மரிக்கிறாளென்றுகருத்து. அன்னே - அம்மே? ஸம்போதத்தைக்குறித்து - ஸம்போதநம், என் - என்னுடையவளான, தெய்வவுருவில் - தைவாம்ஸத்தையுடையவளான, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸர்வதா ப்ரஹ்மவைலக்ஷண்யமான தேஹத்தையுடையவளானவென்றபடி. சிறுமான் - பால்யாவஸ்தையானது, தத்ஸம்பந்தியானவிவளென்றபடி. செய்கின்றது - செய்கின்ற வ்யாபாரத்தை, ஒன்றறியேன் - ஒன்றும் நானறிகிறிலேன், இது விஷாதோக்தி. * ॥௨॥

மூ— அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவியச்சுதனென்னும் மெய்வேவா*
ளெறியுங்கண்காற்றைத்தழுவி யென்னுடைக்கோவிந்தனென்

ஆ— (அறியும்) எல்லாராலும் ஸாமாந்யேந அறியப்படுகிற செந்தீயை யதினுடைய ஔஜ்ஜ்வல்யத்தாலே எம்பெருமானுக்கு ஸத்ருசமென்று ஸம்ஶ்லேஷித்து அந்த ஸம்ஶ்லேஷஜநிதஸக்தியாலே அச்சுதனென்னும். (மெய்வேவாள்) அதினுடைய ஸௌகுமார்ய ஸ்வபாவத்தாலே ப்ராப்யஸ்வபாவமாயிருக்கும். ஸகிஸ்ரீ தலைமாய்க்கொண்டு வருகிறதென்றாலே பசுமேய்க்கப்பெற்று வருகிற வண்டுவரைப்பெருமானென்று நிரூபித்து அக்காற்றைத்தழுவி,

✳ மூன்றாம்பாட்டு. ✳

இ— மெய்வேவாளென்று ஸாம்ப்ராயவசத்தைப் ரூபித்து அது க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யால்) ஸம்ஶ்லேஷ என்று விரஹகாலத்தைச்சொன்னபடி. ஸ்ரீவாஸுதேவாதிகளிற்காட்டிலும் ஸகிஸமயிகஸ்ரீமத்வமான விலனுக்கு நெருப்பு சுடவஸக்தியில்லாமைபோலே- மெய்வேவா ளென்கிறதுக்கு ஸஹிஷ்ணுஸ்வரூபமாயிருக்கிறாளென்று விவக்ஷிதமன்றென்னும் அச்சுதனுக்கு நிதித் தழுவினளாகையாலே விரஹவிரஹதாபமாயென்கை உகிதமென்றும் ஸஹிஷ்ணுயம். கேசவன் காகுத்தனென்றாப்போலே சொல்லாதே கோவிந்தனென்றுசொன்னதற்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கவி

ப— அறியும் - அறியப்படாநிற்கிற, ஸாமாந்யேந ஸர்வஜ்ஞரால் அறியப்படுமானதென்றபடி. செந்தீயை - ஔஜ்ஜ்வல்யத்தையுடைய அக்நியை, தழுவி - ஸ்வாமிகளுக்கு ஸத்ருசமென்று ஸம்ஶ்லேஷித்து, அச்சுதனென்னும்-ஸஹ்யாதனென்று சொல்லும், நான் ஸஹ்யாதவ்ருத்தியாகாதபடி ரக்ஷிக்கவந்தானென்று சொல்லாநிற்குமென்றபடி. மெய்வேவாள் - ஶரீரம் சகிக்கப் படாதவளாகாநின்றாள், மெய்-ஶரீரம், கூடவினைத்தழுவி னமென் றிருக்கைபாலே விரஹதவிரஹவஸதாபமுடையளாகநின்றாளென்றபடி. எறியும் - வீசாநிற்கிற, எறிகை - வீசுகை, தண்காற்றை - ஶீத வாதத்தை, தழுவி - ஆலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு, என்னுடைக்கோவிந்தனென்னும் - என்னுடைய கோவிந்தனென்றுசொ

மூ—னும்*வெறிகொள் துழாய்மலர்நாறும்வினையுடையாட்டியே
ன்பெற்ற* செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான்செய்கின்றதென்க
ண்ணுக்கொன்றே* ॥௩॥
ஒன்றியதிங்களைக்காட்டி யொளிமணிவண்ணனேயென்னு*

ஆ—அடியேன் இவளென்னுடைய கோவிந்தனென்றும். வெறி
கொள்துழாய்மலர்நாறும் இப்படி எம்பெருமானைப்பிரிந்து படுகை
க்கவிஷயமன்றியே யிருக்கச்செய்தே,இவளென்னுடைய பாவ
த்தாலேபிச்சேறிச்செய்கிறசெயல்களிவ்வளவோவென்கிறாள். ॥௩॥

இ—(த்ராழியால்)பசுமேய்க்கப்பெற்றுளென்றது பசுமேய்க்கையாகிற
ஸௌபாக்யத்தை யடைந்தென்றபடி. வினையுடையாட்டியே
னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியெம்பெ
ருமானையித்ராழியால்) ॥௩॥

✳நாலாப்பாட்டு.✳

ஒன்றிய வென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீ தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ—ல்லாநிற்கிறாள்,ஸர்வேச்வரீ ஸர்வேச்வரீ,பசுமேய்த்தசுலபன
என்னோடு ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக வநத்திலநின்றும் வராநிற்கிற
க்ருஷ்ணனென்று சொல்லாநிறகிறாளென்றபடி. வெறிகொள் - பரி
மளமாஹியான, துழாய்மலர்நாறும் - திவ்யஸௌரபம்மணவா
நிற்கிறாள். ஆதலாலிவளவனோடேகூடினவளாக வேணுமென்று
கருத்து. வினையுடையாட்டியேன்பெற்ற - உத்க்ருஷ்டங்களையுடையவ
ளானநான் ப்ரஸவித்த, இதுசிறுமானுக்கு விசேஷணம், செறி-
நிபிடங்களான, வளை - வலயங்களை யுடையதுகளான, முன்கை -
ப்ரகோஷ்டங்களையுடையவளான,முன்புஒருக்காலும்விரஹவ்யஸந
மறியாதவளாகையாலே விரஹவலயப்ரகோஷ்டையாயிரு
ந்தவளானளென்றபடி. சிறுமான் - பாலஹரிணீ, தத்ஸத்ருசியா
னவிவளென்றபடி. செய்கின்றது - செய்கிறவ்யாபாரம், என்கண
ணுக்கு - என்னுடைய கண்ணுகளுக்கு, ஒன்றே - ஒன்றோ? அ
நேகங்களென்றபடி. * * ॥௪॥

ஒன்றிய - எல்லாகலைகளாலுமொன்றின, பரிபூர்ணமான
வென்றபடி. திங்களை - சந்த்ரனை, காட்டி அதிகேயிருந்தாருக்குக்
காட்டி, ஒளிமணிவண்ணனேயென்னும் - காந்திஸாலியாயிருக்கிற

மூ—நின்றகுன்றத்தினை நோக்கி நெடுமாலே வாவென்று கூவு* நன்றுபெய்யுமழைகாணில் நாரணன் வந்தானென்றாலு* மென்றின

ஆ—(ஒன்றிய) ஈச்வரஸ்வரூபஜ்ஞான வைலக்ஷண்யத்தைக்காட்டி இவளுளிமுணர்வண்ணனையென்னும். நின்றகுன்றத்தினை நோக்கி இந்த லோகத்தையளந்தருளுகைக்காக மண்ணும்விண்ணும் நிறையமலர்ந்த வெம்பெருமானென்று நிரூபித்து நெடுமாலேவாவென்று கூப்பிட்டழைக்கும். இலங்கொலி நீர்பெரும்பௌவம் மண்டியுண்ட பெருவயிற்றகருமுகிலைக்காணில், நாராயணன்வந்தானென்று மயிலகணிள்று மாம்போலே யாடும்.

இ—(ஈச்வரஸ்வரூபஜ்ஞானமென்று)ஒன்றியவென்கிறதையுரைக்கிறார் (வைலக்ஷண்யத்தாலே) சத்ருசவிகடமானகுன்றத்தைத்தன்னோடு ஸாத்ருச்யமுடையதாக வெம்பெருமானுக ஹ்ருதிக்கைக்கு ஸாத்ருச்யமுண்டோ?வென்ன வருளிச்செய்கிறார்- (இந்தலோகத்தையித்யாதியால்) த்ரிவிக்ரமனாக ஹ்ருதித்தானென்றபடி. நன்றுபெய்யுமழை யென்கிறதற்கு திருநெடுந்தாண்டகத்தில் பாசுரத்தாலே காதுபமருளிச்செய்கிறார் (இலங்கொலிநீரித்யாதியால்) இதுக்கர்த்தம், இலங்கு - ப்ரகாசமான, ஒலிநீர் - கோஷிக்கிறஜலங்களையுடைத்தான, பெரும்பௌவம் - மஹாஸமுத்ரத்தை, மண்டியுண்ட - ஸம்ப்ரமமாய் பானம்பண்ணின, பெருவயிற்ற - மஹாஜலராசியான, கருமுகில் - நீலமேகத்தை,

ஈ—வர்ணனையென்று சொல்லாநிற்கும், நின்றகுன்றத்தினை - தன்முன்பேநின்ற பர்வதத்தை, நோக்கி - பார்த்து, நெடுமாலே - விலக்ஷணமான வ்யாமோஹ? மால் - வ்யாமோஹி, த்ரிவிக்ரமனென்றபடி. யதா - நெடுமாலே - தீர்க்கமான வ்யாமோஹத்தையுடையவனேயென்றபடி. வாவென்றுகூவும் - வாவென்றழையாநிற்கும், நன்றுபெய்யும் - நன்றாகவர்ஷிக்கத்தக்கதான மழை - மேகத்தை, மழையென்று மேகத்துக்குப்பெயர், காணில் - கண்டவாறே, நாரணன்வந்தானென்று, ஆலும் - மயூரம்போலே ஆடாநிற்கும், ஆலுகை - ஆடுகை, என்னுடைக்கோமளத்தை - என்னுடைய ஸௌகுமார்யமுடையவளை, என்று என்றைக்கு, இன் - இப்படி, மையல்களா

மூ—மையல்கள்செய்தானென்னுடைக்கோமளத்தையே* ||௪||
கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக் கோவிந்தன் மேய்த்தனவென்
னும்* போமிளநாகத்தின்பின்போயவன் கிடக்கையீதென்னு*

ஆ—என்றிப்படி பிச்சேறப்பண்ணினானென்னுடையகோமளத்தை யென்கிறாள். * * * * ||௪||

(கோமள) கோமளவான் கன்றுகளைப்புல்கி யிவைகோவிந்தன் மேய்த்தனவென்னும். போமிளநாகத்தின் பின்போய், அத்தைப்புல்கி யிவ்விளமையும் ஸௌகுமார்யமும் எம்பெருமானோடு கலந்த திருவனந்தாழ்வானுக்கல்லது கூடாது, ஆகலாலவன் கிடக்கையீதென்னும். அதுவினைபாட்டிபெண்பெற்ற கோமளவல்லியை

இ—என்று-என்றது என்றைக்கென்றபடி இவளென்வசமாகாதொழிந்ததென்றைக்கு, இவளை யவனிப்படி பிச்சேற்றினதென்றைக்கென்றபடி. இத்தனைக்கு காலமுண்டோவென்கை. ||௪||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

அரூபவாஸத்துக்குத் தகாதபடியை யருளிச்செய்கிறார் (கோமளவிக்ரஹியால்) க்ஷுத்ரமாய்த்திரிகிற பாம்பைத் திருவனந்தாழ்வானாக விவள்சொல்லுகைக்கு நிபந்தனமுண்டோ? வென்ன விங்கவ்விவேகாபாவத்தை யருளிச்செய்கிறார் (அத்தையிக்ரஹியால்) புல்கினாலல்லது ஸௌகுமார்யமறியக்கூடாமையாலே புல்கையுமிங்கே ஸஹிதவ்யத்துமென்றாக நத்து. ஆமளவொன்று மென்கிறதைப்புரைக்கிறார்-

ப—செய்தான்-பிச்சேறப்பண்ணினான், இவளவனையறியத்தொடங்கின திப்போதாயிருக்கவித்தனைக்குக்காலமுண்டோவென்கை. ||௪||

கோமள - மாணிக்கம்போலே ஈகிவிஶேஷணங்களான, கோமளமென்றுமாணிக்கத்துக்கு மிளமைக்கும்பெயர். வான் - வஜ்ரஹத்துக்களான, ஸௌஹார்தங்களானவென்றபடி. கன்றை- வத்ஸங்களை, புல்கி - ஆச்லேஷித்து, புல்குதல் - ஆச்லேஷித்தல், கோவிந்தன் மேய்த்தனவென்னும் - கோவிந்தனாலே மேய்க்கப்பட்டவையென்று சொல்லாநிற்கும், போம்-போகாநிற்கிற, யதேச்சாஸஞ்சாரியாநிற்கிறவென்றபடி. இளநாகத்தின் - யௌவநமுடைய, பின்போய் - பின்தொடர்ந்துபோய், இளநாகமானது, அவன்கிடக்கையென்னும் - அவனுடைய படுக்கையென்னாநிற்கும்,

மூ— ம்·மளவொன்று மறியே னருவினையாட்டியேன் பெற்ற*
கோமளவல்லியைமாயோன்மால்செய்துசெய்கின்றகூத்தே* ॥
கூத்தர்குடமெடுத்தாடிற்கோவிந்தனாமெனாவோடும்* வாய்த்த

ஆ—மாயோன்மால்செய்து செய்கின்றகூத்து, என்னைப்பிள்ளையுமொ
ன்றறிகிலேனென்கிறாள். ॥ரு॥

(கூத்தர்) கூத்தர்குடமெடுத்தாடில் கோவிந்தனல்லன்காணெ
ன்றாலும், ஆங்காணென்றாவோடும், அன்றியே யொழிந்தவாறே

இ— (என்னைப்பிள்ளையுமித்யாதியால்) ॥ரு॥

✳ அரும்பாட்டு. ✳

கோவிந்தனாமெனாவோடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (கோவிந்தனல்லன்காணித்யாதியால்) அந்த குடக்
கூத்தாடுகிறவன் கோவிந்தனல்லன்காணென்று நாங்கள் சொன்
னாலுமென்றபடி. ஆங்காணெனவென்றது- ஆங்காணென்றுநின்று
கொண்டென்றபடி. மையர்க்குமென்கிறதை யிங்கு மநுயித்துத்தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்)வாய்த்தவிளரும்.

ம— கிடக்கை- படுக்கை. அரு- அருமையான, அநுபவித்துமுடிக்க
ப்போகாதவையானவென்றபடி. வினையாட்டியேன் - கர்மங்களையு
டையவளானநான், பெற்ற- ப்ரஸவித்த, கோமளவல்லியை- பாலை
யான தையை, ஸுகுமாரமானவயானவிவளையென்றபடி. மாயோ
ன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனானவன், மால்செய்து - பிச்சேற்றி, செய்
கின்ற- பண்ணுகிற, கூத்து- ஆட்டங்கள், ஆமளவு - ஆகிற ப்ரகா
ரங்களை, வ்யவஹரிக்கப்புகிறபடிகளையென்றபடி. ஒன்றுமறியே
ன் - ஒன்றும்நானறியேன், எதாய் முடிகிறதோ?வென்றபடி. இவள்
பாம்பின்வாயிலேயகப்பட்டு- முடியுமாகில்? அவனுமவன் விபூ
தியுங்கூடமுடியுமித்ரே! என்றுகருத்து * * ரு॥

கூத்தர் - இடைக்கூத்தாடுகிறவர்கள், குடம் - வடிங்களை,
எடுத்து - உயரவெறிந்து, ஆடில் - நர்த்தநம்பண்ணினவாறே, இ
டைக்கூத்தாவது - இடையர்செருக்குப்போக்குவிட்டா டுவதொ
ரு கூத்தாயிற்று. கோவிந்தன் - ஜாஸுலபியையுடையக்ருஷ்ணன்,
ஆமெனா- ஆமென்று, இவன் க்ருஷ்ணனே அதில்ஸம்சயமில்லையெ
ன்று, ஒடும்- அவனைக்காணவோடாநிற்கும், மையார்க்கும் -

மூ— குழலோசைகேட்கின் மாயவனென்றுமையார்க்கு* மாய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள்காணி லவனுண்டவெண்ணெயீதென்னும்* பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தார்க்கென்பெண்கொடியேறிய

ஆ— அழகிய குழலோசைகேட்கி லிவளைப்பெறவொண்ணாதென்று கேளாதொருபடி காத்துச்செல்லாநிற்கச்செய்தே, எங்கேனுமோரிடத்திலே பின்னையும் ஶ்ரவ்யமானவாறே அடியேன்மாயவனென்றேநிம், அவனன்றியே யொழிந்தவாறே ஶோஷிக்கும்; பின்னையுமாய்ச்சியர் வெண்ணெய்கள் காணி லவனுண்டவெண்ணெயீதென்னும், மாய்த்தலெண்ணி வாய்முலைதந்த பேய்ச்சியை

இ— வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவித்யாதி ஶ்ரவ்யமானவாறே என்னுமளவாலே) (இவளைப்பெறவித்யாதி) அழகிய குழலோசைகளை யிவள் கேட்டுவிட்டாளாகி லிவளங்கே போய்விடுவாளாகையாலே நமக்கிவளைக் கிடையாதே போய்விடுமென்று பார்த்துக்குழலோசைக ளிவள்காதில் படாதபடி நாங்கள் காத்துக்கொண்டு திரியச்செய்தேயுமென்றபடி. ஓடுமென்கிற பதத்தை யிங்கே யநுஷங்கித்தருளிக்கிறார் (அடியேனித்யாதியால்) மையார்க்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவனன்றியேயித்யாதியால்) ஶேஷவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மாய்த்தலெண்ணியித்யாதியால்) மாய்த்தல் -

ப— க்ருஷ்ணனன்றிக்கேயொழிந்தவாறே ஶோஷிக்கும், மையார்க்கை - ஶோஷிக்கை, வாய்த்த - ஸந்நிஹிதமாக ஶ்ரவ்யமான, வாய்க்கை - ஸஹிக்கை, குழலோசை - வேணுஸ்வநத்தை, கேழ்க்கில் - கேட்டவாறே, மாயவனென்று - கோபிகளுடைய ப்ரணயரோஷம் மாறும்படி விநயோக்திகளை வேணுவிலே வாசிப்பிக்கும் ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனென்று, ஓடுமித்யநுஷங்க:, மையார்க்கும் - வ்யாஸம், ஆய்ச்சியர் - கோபிகளுடைய, வெண்ணெய்கள் காணில் - வெண்ணெயைக்கண்டால், ஈது - இது, அவனுண்டவெண்ணெயென்னும் - அவன் புஜிக்கிறவெண்ணெயோடு ஸஜாதீயமென்று சொல்லாநிற்கும், பேய்ச்சிமுலை - பூதனையினுடைய ஸ்தநத்தை, சுவைத்தார்க்கு - ஆஸ்வாதநம்பண்ணினவர்க்கு, என்பெண்கொடி - [illegible]போல் ஸௌகுமார்யையான என்னுடைய பெண், ஏறிய

மூ—பித்தே* ॥௬॥

ஏறியபித்தினோடெல்லாவுலகு கண்ணன்படைப்பென்னும்*
நீறுசெவ்வேயிடக்காணின்னெடுமாலடியாரென்றோடும்* நாறு

ஆ—மாய்த்தவிச்செயல்கிடீரிவளையிப்பாடுபடுத்துகிறதென்கிறாள். ॥

(ஏறிய) எத்தனையேனும் பித்தேறினாலும் "எல்லாவுலகுங்கண்ணன்படைப்பென்னு" மிதொன்றுமேதப்பாமல் சொல்லும். ஸர்வமேதேனுமாகிலும் ஸாம்யமாக இடக்காணில் நெடுமாலடியாரென்றோடும். ததீயவஸ்துஸாத்ருச்யத்தாலே ததீயமல்லாதவற்றையும் ததீயமாகக்கருதி பிதற்றுகிற இவள் அவனுக்கஸாதாரா

இ—நஶிப்பித்தல், எண்ணி-அபிஸந்திபண்ணி, க்ருஷ்ணனை நஶிப்பிக்கவேணுமென் றபிஸந்திபண்ணியென்றபடி. வாய்முலைதந்த-வாயிலேமுலையைத்தந்தவளான, பேய்ச்சி - பூதனையை, மாய்த்த-நஶிப்பித்த, இச்செயல் - இந்தசேஷ்டிதம். ॥௬॥

ஏழாம்பாட்டு.

ஏறியபித்தினோடு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனுமித்யாதியால்) நீறென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வமித்யாதியால்) செவ்வேயென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாம்யமாகவென்று) ததீயஸம்பந்த ப்ரஸங்கமில்லாதவற்றை ததீயமாகச்சொல்லுகிறாளென்கிற ப்ரகரணத்திலே தஹ

அ—பித்து-உந்மத்தமாகவடைந்தபிச்சுகள், இவையெல்லாம் க்ருஷ்ணனுக்காகவந்தஉந்மாதப்ரகாரங்களென்று பாவம். ॥௬॥

ஏறியபித்தினோடு- உத்கடமான உந்மாதத்தோடே, ஸர்வஜ்ஞமான உந்மாதம் இருக்கச்செய்தேயும்என்றபடி. எல்லாவுலகு-ஸகலலோகங்களும், கண்ணன்படைப்பென்னும் - க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்ருஷ்டியென்றுசொல்லாநிற்கும். நீறு - பஸ்மத்தை, பஸ்மத்தையாகிலும்என்றபடி. செவ்வே - ருஜுவாக, ஸாம்யமாகவென்றபடி. இடக்காணில்-ஸ்தானத்திலேயிருக்கக்கண்டாளாகில், ஆரேனும்சிலரையிட்டுரேஷ்டி, நெடுமால் - ஆச்ரிதர்பக்கல் தீவ்யவ்யாமோஹத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரனுடைய, அடியாரென்று - தாஸபூதரென்று, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. ஓடும் - அவர்களிருந்த இடத்திலே ஓடாநிற்கும். நாறுதுழாய்மலர்காணில்- ஸ்வாபாவி

மூ. — துழாய்மலர்காணி ஞாணன்கண்ணியீதென்னுந்* தேறியுந்
தேறாதுமாயோன்றிறத்தினளேயித்திருவே* ||௭||

திருவுடைமன்னரைக் காணிற்றிருமாலைக் கண்டேனேயெ

ஆ.— ஸ்ரீபரணஶோபாஷகமான திருத்துழாயைக்கண்டால்என்படும் படிசொல்லியென்னினி, தேறியும்தேறாதுமாயோன் திறமல்லது றியாளித்திருவென்கிறாள். ||௭||

(திருவுடை) ஸ்ரீமான்களான ராஜாக்களைக்காணில், ஸர்வவித்யையான ஸ்ரீமைத்திலானது ஸ்ரியஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனுக்கல்லதுகூடாது, ஆதலாலிவன் ஸ்ரியஃபதியேயென்று நிரூபித்து திருமாலைக்கண்டேனேயென்னும். அழகிய நீலமேகங்கள்,

இ.— ஸாமாந்யரணபேதகமான ஸ்வவிஶேஷமான காஷவியைநாறுதுழாயி த்யாதியாலே சொல்லுகைசுஸம்ஷகமன்றோ?வென்ன அதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்தீயவஸ்துத்யாதி என்படும் என்னுமவளாலே) * * * * ||௭||

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

ஸ்ரீமான்களானராஜாக்களை ஸ்ரியஃபதியான ஸர்வேஶ்வரனாகச்சொல்லுகைக்கு நிபந்தநமேதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வவித்யையானவித்யாதியால்) உருவுடையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அழகியவென்று) வண்ணங்களென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நீலமேகங்களித்யாதியால்) குவளைகள் — காஷபங்கள், காயாம

பூ — யான காஷவியினுடைய வர்ஷத்தைக்கண்டால்,ஈது, நாராணன்கண்ணியென்றும்- இது நாராயணனுடைய மாலையென்று சொல்லாநின்றாள், இத்திரு-இந்த ஸ்ரீயானவள், "விஷ்ணோஃஸ்ரீஃ" என்னுமாப்போலே அவனுக்கு ஸம்பத்தாயிருக்கிற இப்பிராட்டியென்றபடி. தேறியும்-தெளிந்தபோதும், தேறாதும்- கலங்கினபோதும் - மாயோன்திறத்தினளே - ஆஶ்சர்யசக்தியுக்தனான அவன்விஷயத்திலேயே யிராநின்றாள், ததேகநிஷ்டையாயிராநின்றாளென்றபடி. * * * ||௭||

திருவுடை - ஸ்ரீமான்களான, மன்னரை — ராஜாக்களை, காணில், திருமாலைக்கண்டேனேயென்னும் — திருவிளிடத்திலேயைஶ்வர்யத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனை ஸாக்ஷாத்கரித்தேனே

மூ—ன்று* முருவுடைவண்ணங்கள்காணி லுலகளந்தானென்று
துள்ளும்* கருவுடைத்தேவில்களெல்லாங்கடல்வண்ணன்
கோயிலேயென்னும்* வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாள்கண்

ஆ—குவளைகள், காயாமலர்கள், கடல், என்றும் இவைத்தைக்காணிலுலகளந்தானென்று துள்ளும். கருவுடைத்தேவில்களெல்லாம் கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும். அங்கேபோய்புக்கு அவனன்றியே ஒழிந்தவாறே ஏங்கிவிழும், பின்னையும் தவிராதே கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமென்கிறாள். ॥அ॥

இ—மலர்கள் - உபலக்ஷணங்கள், வெருவிலும்வீழ்விலுமென்கிற விடத்தில் ஹேதுகாஸம் அருளிச்செய்கிறார் (அங்கேபோயித்ராதி யால்) வெருவிலும்வீழ்விலுமோவா ளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பின்னையுந்தவிராதேயென்று) ॥அ॥

ஸ—வென்று சொல்லாநிற்கும். உருவுடை - ரூபவான்களான, ஸாரூப்யங்களானவென்றபடி. வண்ணங்கள் - வர்ணயோக்யவஸ்துக்களை, வர்ணவிஶிஷ்டமான வர்ணயோக்யவஸ்துக்களையென்றபடி. நீலமேகஸாமாந்யாதிகளையென்கை. காணில், உலகளந்தானென்று துள்ளும் - த்ரிவிக்ரமனென்று ஸம்ப்ரமியாநிற்கும், நெஞ்சும் ஸர்வலோகவ்யாபியுமாகிற இவ்வளவு ஸாத்ருஶ்யத்தைக்கொண்டு தேவாதிகளை - ஸ்பர்ஶவிஶேஷமாக எல்லார் தலையிலும் திருவடிகளைவைத்த த்ரிவிக்ரமனைக ஸ்மரிக்கிறாளென்றபடி. கருவுடை - ஸத்தையுடைத்தான, கரு - ஸத்தம். உள்ளே ஏதேனுமொரு ஸந்நிதியையுடைத்தானவென்றபடி. தேவில்களெல்லாம் - தேவாலயங்களெல்லாவற்றையும், தேவு - தைவதை, இல் - க்ருஹம். கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும் - கடலுக்கு ஸாத்ருஶ்யம்போலே ஸ்ரீயையான வர்ணத்தையுடையவனான க்ருஷ்ணனுடையகோயிலேயென்னாநிற்கும். வெருவிலும் - அஞ்சுகிறபோதும், வெருவுகை - அஞ்சுகை, அந்த தேவாலயங்களிலே புகுந்துபார்த்து அந்த ஸந்நிதிகள் க்ருஷ்ணனன்றிக்கே ஒழியக் கண்டுதானேங்குகிறபோதும் என்றபடி. வீழ்விலும் - அத்தால்மோஹித்து விழுகிறபோதும், ஓவாள் - ஓயாள், க்ருஷ்ணவிஷயநிர்ப்பந்தம் தவிராளென்றபடி. கண்ணன்கழல்கள் - க்ருஷ்ணனுடைய ஸ்ரீ

மூ—ணன்கழல்கள்விரும்புமே* ॥அ॥
விரும்பிப்பகவரைக்காணில்வியலிடமுண்டானே யென்னும்*
கரும்பெருமேகங்கள்காணிற் கண்ணனென்றேறப்பறக்கும்*

ஆ—(விரும்பி) ஸாபிநிவேசமாய் ஸம்யக்ஜ்ஞாநவிசிஷ்டராய் உத்தமரான ஸம்ஸாரிக விஷயங்களில் நிரபேக்ஷராயிருப்பாரைக்காணில் ஸர்வவியாபகனான ஸர்வேச்வரன் எம்பெருமானுக்கல்லது கூடாதாத லால் வியலிடமுண்டானேயென்று ஸாதரமாகச்சொல்லும், கரு ம்பெருமேகங்கள் காணில் அடியேன்கண்ணனென்று தன்னு டைய ஸ்ரீக்ருஷ்ணரூபமே சிறகாகக்கொண்டேறப்பறக்கும். தனக் கெட்டாதொழிந்தவாறே தளரும். பின்னையும் ஸ்வஸம்ஜ்ஞயாய் சக்திஸாத்ய மான பசுக்களைக்காணில் அடியேன் பிராணுளனென்று

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

இ— பகவரையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாபிநிவேசேத்யாதியால்) ஸம்யக்ஜ்ஞாநமான பகவர்சப்தம் ஸ்ருதி ஸித்திலே ஸந்ந்யாஸிஷு யோகரூடமாகையால் யோகத்தாலே ஜ்ஞாநவிசிஷ்டத்வத்தையும் ரூடியாலே ஸம்ஸாரிக விஷயவிரக்தத்வத்தையும் சொல்லுமென்றுகருத்து. விரும்பியென்கிற தையுரைக்கிறார் (ஸாதரமாகவென்று) பறக்குமென்பது பறப் பாரைப்போலே ஸம்ப்ரமியாநிற்குமென்றபடி. இங்கே ஸ்வவிஷயமான ஸம்ஸ்லேஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (தனக்கெட்டாதித்யாதியால்) பெரும்புல என்கிறவிடத்தில் பெரும்சப்தத்தையுரைக்கிறார் (சக்திஸாத்யமானவென்று) ॥கூ॥

ப— ணங்களை, விரும்பும் - ஆசைப்படாநிற்கிறாள். * * அ॥

பகவரை - ஸந்யாஸிகளையென்றபடி, கா ணில் - கண்டால், விரும்பி - ஆதரித்து, வியல் - விஸ்தீர்ண மான. வியல்சப்தம் விஸ்தீர்ணவாசி, இடம்-ப்ருதிவியை, இடமென்று ப்ருதிவிக்குப்பேர். உண்டானேயென்னும் - ப்ரளயத்திலே வ யிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தவனேயென்று சொல்லாநிற்கும், கரும் பெரு - கறுத்துப்பெரிதுகளான, மேகங்கள் - மேகங்களை, காணில், கண்ணனென்று - ஏறப்பறக்கும் - ஊர்த்வமாக ப்பறவாநிற்கும், பறக்குமாப்போலே ஸம்ப்ரமியாநிற்குமென்றபடி. பெரும் - ஸமக்ர

மூ—பெரும்புலவானிரைகாணிற்பிரானுளனென்றுபின்செல்லு*
மரும்பெறற்பெண்ணினைமாயோனலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே
அயர்க்குஞ்சுற்றும்பற்றிநோக்கி யகலவேநீளேக்குக்கொ

ஆ—அவற்றின்பின்னேசெல்லும். இப்படி என்னுடைய அரும்பெறற்பெண்ணினை மாயோன்றன்னையலற்றி யயர்க்கும்படி பண்ணுகின்றானென்கிறாள்; ॥கூ॥

(அயர்க்கும்) வ்யஸநாதிஶயத்தாலே யறிவழிந்துகிடக்கும், பின்னையும் நெடும்போதுகூட ஸ்வஸ்தையாய்த் தன்னருகே வந்தானாகக்கருதிச் சுற்றும்பற்றிநோக்கி அருகுகாணாதொழிந்தவாறே யகலவே நீளேக்குக்கொள்ளும். உத்ப்ரேக்ஷத்திலும காணா

பத்தாம்பாட்டு.

இ—அயர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸநேத்ராதியால்) வியர்க்குமென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஸ—மான, புல - உபஜீவ்யமான, புலஶப்தம் உபஜீவ்யவாசி, ஆனிரை - கோவர்க்கத்தை. காணில், பிரான் - இவைவயிறுநிறையும்படி மேய்த்து ரக்ஷிக்கும் உபகாரகனான க்ருஷ்ணன், உளனென்று - இந்தகோக்களுக்குள்ளே இருக்கிறானென்று, பின்செல்லும் - அவற்றின்பின்னேபோகாநிற்கும், அரும்பெறல் - அருமையான பெறவையுடையவளான, பெறல் - ஜநநம், உபவாஸவ்ரதங்களைப் பண்ணியென்னாலே ஜநிதையானவென்றபடி. பெண்ணினை - பெண்ணை, பெண்ஶப்தத்தின்மேலே ஸ்வார்த்தே இன் ப்ரத்யயம், மாயோன் - ‘ஸாரவஃகிம்கரிஷ்யம்’ என்றகோபிமார்படியே பெற்றவர்களைக் கைவிடப்பண்ணவல்ல ஆஶ்சர்யசேஷ்டன், அலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே - ப்ரலாபித்து மோஹிக்கும்படி பண்ணுகின்றானே, அயர்ப்பிக்கை - மோஹிப்பிக்கை. * * ॥கூ॥

அயர்க்கும் - ஸமஸ்தவ்யாபிகளையும் கர்த்தவ்யங்களையும் காணவொண்ணாதபடி மோஹியாநிற்கும், சுற்றும்பற்றிநோக்கி - மோஹந்தெளிந்தவாறே வளையவும் - சுற்றிப்பார்த்து. இவ்வளவிலவன்வாராதொழியானென்று சுற்றும்பார்க்கிறாளென்று கருத்து. அகலவே - விஸ்தாரமாக, ஏகாரம் வாக்யபூரணார்த்தம், உத்ப்ரேக்ஷாஸாபேக்ஷமென்றபடி. நீளேக்கு - நீண்டபார்

மூ—ள்ளும்* வியர்க்குமழைகண்டுளும்பவெவ்வுயிர்க்கொள்ளு
மெய்சோரும்* பெயர்த்துங்கண்ணாவென்றுபேசும்பெரு
மானேவாவென்றுகூவு* மயற்பெருங்காதலென்பேதைக்
கென்செய்கேன்வல்வினையேனே* ॥ய॥

ஆ—தொழிந்தவாறேநீராயுருகும்.மழைக்கண் துளும்பவெவ்வுயிர்க்
கொள்ளும். மெய்சோரும். பின்னையுங்கண்ணாவென்று பேசும்.
பெருமானே வாராயென்று கூப்பிட்டழைக்கும். இப்படிகாதன்
மையலேறின வென்பெண்பேதைக் கென்செய்கேன் பாவியென்ற

இ—(நீராயுருகுமென்று) பெயர்த்துமென்கிறதையுரைக்கிறார் (பி
ன்னையுமென்று) * * * * ॥ய॥

ஸ—வையை,தீவ-க்ஷாமமாய்ப்பார்க்குகையையென்றபடி.கொள்ளு
ம்-ஸ்வீகரிக்கும்,வளையவும்பார்த்து அவனையருகேகாணுதொழிந்த
வாறே உ-ஷ்ணத்திலே வருகிறுகை நினைந்து நெடும்போது உ-ஷ்
ணப்பாராநிற்குமென்றபடி. நீனைக்கென்கிறவிடத்தில் ஏகாரா:சு
வரெ நகாரெ உயொண-க்ஷார ஸகாரெஜெஸ: வியர்க்கும் - உ-ஷ்
ணமுங்காணுதொழிந்தவாறே ஆ-கி-பாலேவேர்க்கும், ஷ்ஷிமென்னயா
காநிற்குமென்றபடி.மழைக்கண்-மழைபோலேபெருகிற கண்ணீரா
னது, கண்ணென்று ஐகூணயா கண்ணீரைக்காட்டுகிறது. துளும்
ப - துளிக்க, பிந்து-விந்து-வாய் விழாநிற்கவென்றபடி. வெவ்வு-
உஷ்ணமான, உயிர் - உஜ்ஜாஸத்தை, கொள்ளும் - ஸ்வீகரிக்கும்,
உஷ்ணமாகமூச்சுவிடாநிற்குமென்றபடி. மெய்சோரும் - ஶரீரமய
ரிக்கமாட்டாதவளாகாநிற்கும், மெய் - ஶரீரம், சோருகை - ஆ
வஸனமாகை. பெயர்த்தும் - பின்னையும். கண்ணாவென்றுபேசும்-
பெண்களுக்கு ஸவ-ப்ரகாரஸாமஹஜா க்ருஷ்ணவென்று
சொல்லாநிற்கும், பெருமானேவாவென்றுகூவும் - இந்த ஸஹஹ்ரு
ஹாவநாப்ரகஷ-த்தாலே அவன்வந்து நிற்கிறதாகத்தோன்றுகை
யாலே நாயனேவாராயென்றழையாநிற்கும், வலவினையேன் - ஶ்ரீ
வைஷ்ணவத்தையுடையவளானநான், மயல் - ஜோஹத்தைப் ப
ண்ணக்கடவதான, பெரும் - பெரியதான, காதல் - ஸ்நேஹத்தையு
டையவளான, என்பேதைக்கு - என்னுடையபாலிகைக்கு, என்
செய்கேன் - என்னத்தைசெய்யக்கடவேன், ஜோஷியாதபடிபண்

மூ—வல்வினைதீர்க்குங் கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்*
சொல்வினையாற்சொன்னபாட லாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்*
நல்வினை யென்று கற்பார்க ணலனுடைவைகுந்தநண்ணித்*
தொல்வினை தீர

ஆ—லற்றுகிருள். ॥ம॥

(வல்வினைதீர்க்கும்) ஸ்ரீதஜந ஸம்ஸ்ரக்ஷணவாவஸிதராக ஸஹாவனு யாஸ்ரீதஸுலபனையிருந்த வெம்பெருமானைச் சொல் வினையாற்சொன்ன பாடலாயிரத்துள்ளிவைபத்தும் கூநந்யப்ரயொஜநராய்க்கொண்டு கற்பார்கள் நலனுடைவைகுந்தநண்ணி

✳ நிகமனம். ✳

இ—வல்வினைதீர்க்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீதெதந்யாஷியால்) கண்ணனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம ருளிச்செய்கிருர் (ஸ்ரீதஸுலபனையென்று) நல்வினையென்கிற தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிருர் (கூநந்யப்ரயொஜநராய்க் கொண்டென்று) ॥கக॥

ஈ—ணவோ? அவனைவரப்பண்ணவோ? நானிவைகளை ஸஹி க்கவோ?என்றபடி. * * * ॥ம॥

வண்- உதாரரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரி க்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வார், வல் - கதிப்ரபலங்களான, வி னை - கர்மங்களை. தீர்க்கும் - நிவர்த்திப்பிக்குமவனான, கண்ணனை, க்ருஷ்ணனை, சொல்வினையால் - சொல்லிவைக்கும்ஸஹாவமான கர்ம த்தாலே, சொல்லியல்லது தரிக்கவொட்டாத ஹக்தியைமத்தாலே யென்றபடி. வினை - கர்மம், இங்கே ஜ்ஞாநலகர்மரூபமான ஹ க்தியைச்சொல்லுகிறது. சொன்ன - அருளிச்செய்ததான, பாட லாயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இவைபத்தும் - இந்தபத் துப்பாட்டுக்களையும், நல்வினையென்று - நல்லவ்ருத்தியென்று,ஸ ரஹிவாநாமஸவ்ருத்தியென்று, கூநந்யப்ரயொஜநராயென்று வயக்கவஸிதார்த்தம். கற்பார்கள் - அப்யஸிக்குமவர்கள், நலனு டை - ஸ்வாநவதநாஸ்வாநந்தத்தை யுடைத்தான, நலன் - ஆ நந்தம், வைகுந்தம் - வைகுண்டத்தை, நண்ணி - கிட்டி, அடை ந்தென்றபடி. தொல்வினை - அநாதிபாவங்கள், தீர - நிவ்ருத்தி

மூ—வெல்லாருந்தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—எல்லாருந்தொழுதெழ வீற்றிருப்பாரென்கிறார். ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ப—ஈளான்வாறே, எல்லாரும் - நித்யஸூரிகளெல்லாரும், தொழுது - ப்ரவணராய் ஆஶ்ரயித்து, எழ - அந்த ஸந்தோஷத்தாலே எழும்படி, வீற்று - வீறுபெற்று, ஶேஷத்வகாஷ்டையைப்பெற்றென்றபடி. வீறு - உத்கர்ஷம், இருப்பாரே - பரமபதவ்ருத்தியன்றிக்கே வஸிப்பார்கள், ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநமோஸ்து ஶ்ரீமதேஸதா
ராமாநுஜக்ஷமாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மண்ணையிருந்து.)

ஸமுத்ராத்யை: ஸ்வாமராத்யை: ஜ்வலநஶஶிபாத்யை:
ஸ்வஸ்தாலிவத்ஸமுக்யை: ந்ருத்தஸ்தஸ்வமுகைஶ்ச
காளிவிருயபூமிஷீக்ஷ்ணரா தீயஷ்டாரஸ: । ஸௌஶ
ஸ்வைஸ்யதைவைஷ்ணவமாணம்மணவத்ஸ
தேவாவியோமே ஸ்வமே:ஸ்தமேயுஸ்ஸஞாந்
யயதிநயாஹ்ம தத்ப்ரவீதாலிஸமுநா: ॥௪௮॥

(ஸமுத்ராத்யை:) மண்ணையிருந்தித்யாதி- ப்ருதிவியாலும் ஆகாஶத்தாலும், (ஸாமராத்யை:) பிரான்கிடக்குமித்யாதி - ஸமுத்ரத்தாலும் ஸமுத்ரனாலும், (ஜ்வலநஶஶிபாத்யை:) அறியுஞ்செந்தீயைத் தழுவி ஐத்யாதி - ஒன்றியதிங்களையித்யாதி - சிவந்தஸூர்யனாலும், குளிர்ந்தகாற்றாலும், வாயுவாலும், வத்ஸத்தாலும், வஷ்டத்தாலும், (ஸ்வஸ்தாலிவத்ஸமுக்யை:) கோமளவான்கன்றையித்யாதி - ஸ்வாஸ்ரங்களான வத்ஸங்களாலும், வைத்தாலும், (ந்ருத்தஸ்தஸ்வமுகைஶ்ச) கூத்தர் குடமெடுத்தாடிலித்யாதி - குடக்கூத்தாடுகிற கோபாலர்களாலும்; குழலோசையாலும், இடைச்சிகள்கையில் நவநீதத்தாலும், (லோகாதிபி:) எல்லாவுலகுங்கண்ணன்படைப்பென்னும்மித்யாதி-லோகங்களாலும்,

ஸ்ரூ— ஸா-ஸாயுஜ்யவாதீ யாரானும், தாஜஸீஷத்தானும், (ஸ்ருயிவிஸஜ்ஜிதீ:) திருவுடைமன்னரைக்காணிலி த்யாதி- ஸ்ரீமான்களான ராஜாக்களாலும், ஸ்ருதிமைகளெழுதியிருக்கிற விசுத்தாலும், தெவலேசைபுளளேயுடைத்தாயிருக்கிற ஜயங்களாலும்; (ஆத்மீயஷாவெஷ:) விநம்பிப்பக்வரைக்காணிலி த்யாதி - விஷயவிரக்தராய் ஜ்ஞாநாயிகரான மஹத்துக்களாலும், நீலமேவங்களாலும், ஸௌவஸ-த்ஸனங்களாலும், (ஸஸம்மஹ்யஸ்வபஸ்ஸமெரவிவமாணம்மெண:) பெயர்த்துங் கண்ணாவென்றுபேசுமி த்யாதி - ஸ்வாதிக ஸஸஸஹ்யஸஸஸீஸ்ரு வாதஸ்யு காரணாத்யாதிகளாலும், இப்படி ஸ்வகீயங்களாயும் ஸ்வஸஷாஸங்களாயுமிருக்கிற வஸ்தாக்களாலே வண்டுவரைப்பெருமாள் விசேஷவஸ்பத்திலே, ஆஸ்ரிதரை உஜ்ஜீவிப்பியாநிற்பரென்று "மண்ணையிருந்துதுழாவி" என்கிற உபக்ரமத்திலே மாறனருளிச்செய்தருளினானென்கிறார். ஸ்ரூ அ

ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்தில்நாலாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(வீற்றிருந்து) ஸ்ரீவைகுண்டநிலயனாய் ஸமஸ்தஹேயப்ரதிஸ்ரீயாஸஸ்ராவிநனாய் ஸேஷஸேஷாஸநவைநதேயஸ்ரூஸ்த்ய)

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வ்யஸநப்பட்டவிவ ரித்திருவாய்மொழியிலே இனியென்ன குறையெழுமையுமென்றும், அரியதுண்டோ வெனக்கென்றும், என்னகுறை நமக்கென்றும், இப்படி ஹ்ருஷ்டராய்ப்பேசுகை ஸ்வஸங்கதமன்றே? எம்பெருமானைக்கவிபாடப்பெற்று நான் க்ருதார்த்தனானேனென்று சன்மப்பலபலவிலேசொன்ன ஸங்கத்தையே சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழி ஸம்நராங்க்யமாகாதோ?வென்ன ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால்) இவருக்குக்கோவைவாயாளிலே பிறந்தவிரஹவ்யஸநதியர்ந்து ஸாத்விக்கைக்காச்சிவரை விஶ்லேஷித்துநின்ற ஸவெர்ஸ்ரூ

ஆ—வஸித்த வஸிஜந வலிஷ்டனுமிருந்த வெம்பெருமானை அவனுடைய நிர்ஹேதுககாருண்யத்தாலே கண்களாலேகண்டு கைகளாரத்தொழுது வாயாலே திருவாய்மொழிபாடப்பெற்ற வெனக்கினியென்ன குறையுண்டென்கிறார். ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே தன்னுடைய ஸகலலோகாதிராஜ்யமெல்லாம் ......

இ—னிவருக்கு கந்தவ்ருத்தியெல்லாம் ஜீர்ணமாய்ப்போயினும் தன்னை ஸம்ருணமாக ஸ்ருஜிக்கைக்கு ஸமர்த்தராம்படி இவர் மண்ணையிருந்து துழாவியிலே விடாய்த்தவாறே ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே தான் ஸம்ருணனாயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டிக்கொடுக்கக்கண்டு ஹ்ருஷ்டராய்ப்பேசுகிறாரென்று கருத்து. சன்மம்பலபலவைப்போலன்றிக்கே இத்திருவாய்மொழியானது ஸ்ரீவைகுண்டநாயன் விஷயமாகையாலு மவனைக்கண்ணாலே காண்கையாலும் எம்பெருமானைக் கவிபாடுகையாலே க்ருதார்த்தனானே னென்றங்கு சொன்ன விவ்வளவன்றிக்கே உபேந்த்ராவதாரங்களெல்லாத்தாலு மவனை யநுபவித்து க்ருதார்த்தனானேனென்றிங்கு சொல்லுகிறதாகையாலும் புநருக்தி யில்லையென்றதாயிற்று. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஸ்ருதிப்ரஸித்தாவதாரிகை யென்கிற ஸம்பந்தம் ஊணம் ப்ரகிவாக்ய மென்றதாய்த்து. பரவிஷ்டாதி ஸ்வஸ்த ப்ரகாரநத்தை "ஸ்வாஸப்ரவாஸாத் ஸ்தவா நித்யாதிவஸ்ஷி ப்ரஹாவாஸவைவஸ்ய தே" என்று ஸ்தோத்ரஹாஷ்யத்திலே அருளிச்செய்தபடியே தைர்வமிகுணை பரவிஷ்ணுமுட்பட ஸ்ரீவைகுண்டத்தைக்கண்டால் ஆழ்வார் ஸ்ரீவைகுண்டநாயனைக் காணக்குறையில்லையிறே; அவனுடைய காருண்யத்தாலே கண்டென்று வாமொனுலும் கண்ணாலேகண்டேனென்றேபோருள். ஸாக்ஷாத்காரத்தைச்சொன்னதாகவுமாம். *

* முதற்பாட்டு.

வீற்றிருந்தென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டத்திலால்) இன்னஸ்தாநத்திலே என்றுவிசேஷியாதே வீற்றிருந்தென்று ஸாமாந்யமாகச்சொன்னாலும் பரமபதநாதனுக்கு அஸாதாரணமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலிருப்பே தோற்றுமென்றுகருத்து. ஏழுலகுந்தனிக்கோல் செல்லவென்கிறதற்குத்

மூ—வீற்றிருந்தேழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீவில்சீ* ராற்றன்
மிக்காளுமம்மானைவெம்மாபிளந்தான்றன்னைப்* போற்றியே

அ—தோன்றும்படி யிருந்தருளி ஸ்வஸாம்ராஜ்ய ஸம்ஸ்தாந ஸம்ருத்தாலே நிரவதிகஸம்பந்நனாய், நித்யநிரவத்ய நிரதிஶய கல்யாணகுணவிஶிஷ்டனாய், இப்படி வாழ்விணை- ஞயிருக்கச்செய்தே கடாக்ஷிக்கவல்லனாய், ஆஶ்ரிதபரித்ராணா

இ—காட்டியருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸாம்ராஜ்ய த்யோதியால்) வீவில்சீ ரென்கிறதையுரைக்கிறார் (நித்யநிரவத்ய த்யோதியால்) ஆற்றல் மிக்காளுமென்கிறதற்குக் காட்டியருளிச்செய்கிறார் (இப்படி வாழ்விணையற்ற த்யோதியால்) வெம்மாபிளந்தான்றன்னை யென்கிறவிடத்தில் கடாக்ஷவீக்ஷிக்கிற கடாக்ஷத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஆஶ்ரிதபரித்ராணை த்யோதியால்) அதுக்குக் காட்டிய-

ப—வீற்று - வேறுதோன்றி, ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸர்வநியந்த்ருத்வாதிகளாலே உத்கர்ஷந்தோற்றும்படியாய்க்கொண்டென்றபடி. வீறு-வ்யாவ்ருத்தி, இங்கே உத்கர்ஷஹேதுவான வ்யாவ்ருத்தி விவக்ஷிதை. இருந்து - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே திவ்யஸிம்ஹாஸநத்திலே இருந்து, ஏழுலகும் - த்ரிகுணாத்மகஸம்ஸர்க்க ப்ரக்ருதிஜ்ஞாநாவ்யவஹா-ர்யாவேதநங்களும் ஸஜாதீய நித்யமுக்தவிபவாதிரூமாகிற ஸகலலோகங்களிலும், லோக்யந்தே லோகா: என்று வ்யுத்பத்திகளுமான லோகஶப்தத்துக்கு வாச்யமாய்க்கொண்டிங்கே உலகு ஶப்தம் உபாதாநவிஶேஷணம், ஆக உபய விபூதியிலுமென்றதாயிற்று. தனிக்கோல்செல்ல - அத்விதீயமான செங்கோல் நடக்கும்படி, செங்கோலாவது - ஆஜ்ஞாநிர்தேஶம். வீவில் - நாஶரஹிதங்களான, ஸ்வரூபானுபந்திகளான என்றபடி. வீவு - நாஶம், சீர் - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகுணங்களை யுடையவனை, ஆற்றல் மிக்கு - க்ஷமையதிஶயமாய், ஆளும் - லோகங்களையாளும் ஸ்வபாவனை, ஸர்வஸ்வதந்த்ரனாயிருக்கச்செய்தேயும், “ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம்” என்கிறபடியே விஷயாதிகனாய்க்கொண்டு லோகங்களை ஆளும் ஸ்வபாவனை என்றபடி. ஆற்றல் - க்ஷமையும் ஸாமர்த்யமும். அம்மானை - ஸ்வாமியான, வெம்மா - உக்ரமான அஶ்வத்தை, வெம் - உக்ரம், மா - அஶ்வம், கேஶியையென்றபடி.

மூ— ன்றேகைகளாரத்தொழுதுசொன்மாலைக*ளேற்றநோற்றே
ற்கினியென்னகுறையெழுமையுமே* ॥௧॥
மையகண்ணாண்மலர்மேலுறைவாளுறைமார்பினன்* செய்ய

ஆ— ஸ்ரீமாதவனாய் ஸர்வேஸ்வரனாய் ஸௌலப்யகுணயுக்தனாய், ஸுகுமாரனாய்
நிரவதிகஸௌந்தர்யனாயிருந்தவெம்பெருமானைத்திருப்பல்லாண்டு
பாடிக்கொண்டு என்கைகளினுடைய விடாயெல்லாம் தீரும்
படிதொழுது திருவாய்மொழிபாடுகைக்கு ஸாமர்த்யம்பண்ணினேன்,
எனக்கினியொருநாளு மொருகுறையில்லையென்கிறார். ॥௧॥

இ—மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகவிராயர் ஸூக்தியால்) போற்றியெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருப்பல்லாண்டிஸூக்தியால்) சொல்மாலைகளேத்த நோற்றேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொழிஸூக்தியால்) ॥௧॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

லக்ஷ்மீவைஶிஷ்ட்யம் சொல்லுகிற ப்ரயோஜனமும் ப்ரகரணமு

மூ—பிளந்தான் தன்னை—"நிவாதயாஸுர:" என்னும்படி பிளந்தவனை க்ருஷ்ணனை, போற்றியென்றே-போற்றிபோற்றியென்றிப்படியேசொல்லி, போற்றியென்று ஸப்தத்திலே மங்களாசாஸநமும். கைகளாரத்தொழுது - ஸ்பஷ்டம். சொல்மாலைகள் - ஸூக்திகளாகிறமாலைகளை, சொன்மாலையென்கிறவிடத்திலே லகாரஸ்ய ணகாராதேஶ:. ஏற்ற- அவன் ஸ்ரவஸ்ஸிலே ஏற்றுகைக்கு "தாஸ்யம் ஸ்ரவணாஹ்வாயஶ்ச க்ருஹ்ணாதி," என்கிறபடியே அவன் ஸ்ரவணானுக்ரஹிக்கும்படி ஸமர்ப்பிக்கைக்கென்றபடி. நோற்றேற்கு-ஸாமர்த்யம்பண்ணினவெனக்கு, நோற்கை - ஸாமர்த்யம் பண்ணுகை. இனி-உத்தரம், எழுமையும்- ஸப்தஜந்மங்களிலும், உத்தரகாலமெல்லாமென்றபடி. என்னகுறை - ஒருகுறையுமில்லை என்றபடி. * * * ॥௨॥

மையகண்ணாள் - அஸிதேக்ஷணையான, மை - கறுப்பு, மையையுடையது மையது, மையகண்ணாளென்று ஸமாஸம், மலர்மேல் - பத்மத்தின் மேலே, உறைவாள் - வஸிக்கிறவள், பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாரென்றபடி, உறை-வஸிக்கிற, மார்பினன் - வக்ஷஸ்ஸையுடையவனை, செய்ய-ஶோணங்களான,

மூ — கோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்றன்னை*
மொய்யசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தி யுள்ளப்பெற்றேன்*
வெய்யநோய்கண்முழுதும் வியன்ஞாலத்துவீயவே* ॥௨॥

ஆ — (மையகண்ணாள்) இப்படி ஸர்வேச்வராதிராஜ்யத்தைச் செலுத்திக்கொண்டு ஸௌந்தர்யலாவண்யத்திலே விலக்ஷணீ ஸர்வோத்க்ருஷ்டையாயிருந்த பெரியபிராட்டியாரோடே கூட ஸமாஸீநனாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷஜநித நிரதிசயஶோபையாலே செய்யகோலத்தடங்கண்ணனாய், அநந்தவைநதேய விஷ்வக்ஸேந ப்ரமுகநித்யஸேவ்ய திவ்யஸூரிஜந ஸேவ்யனாயிருந்த வெம் பெருமானை, என்னுடைய வெய்யநோய்கள் முழுதுமிந்த ப்ரக்ருதியிலே யிருக்கச்செய்தே வீயும்படி, அழகிய சொல்லாலே

இ — வ்ருத்தத்தாலே வைகுண்டநாதஸ்ஸ்வாமிநீ ஶ்ரியா ஸஹாவஸீநஸ்ஸர்வாஸமென்றுகாட்டுகிறார் (இப்படிப்பேத்யாதியால்) அதில் மையகண்ணாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணேத்யாதியால்) விண்ணோர் பெருமானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (அநந்தேத்யாதியால்) மொய்யவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகியவென்று) ॥௨॥

ஸ — கோல - ரக்தங்களான, தடம் - விஶாலங்களான. கண்ணன் - நயநங்களை யுடையவனான, கண்ணை யுடையவன் கண்ணன், விண்ணோர்பெருமான்றன்னை - நித்யஸூரிநாயகனை, இதுக்கேத்தி என்கிறதோடே அந்வயம், வெய்ய - க்ரூரங்களான, நோய்கள் முழுதும் - க்லேசங்களெல்லாம், என்னுடைய அவித்யாதிகளெல்லா மென்றபடி. வியன் - விஸ்மயநீயமான, ஸர்வேஶ்வரன் தான் வந்தவதரித்தாலும "ராஜ்யாத்ப்ரம்ஶோ வநேவாஸஸ் ஸீதாநஷ்டா ஹதோ த்விஜ:" என்கிறபடியே அவனையுங்கூட க்லேசப்படுத்தும்படி, விஸ்மயநீயமான வென்றபடி. ஞாலத்து - ப்ரக்ருதியிலே வீய - நசிக்கும்படி, இப்படிப்பட்ட ப்ரக்ருதியிலேயிருக்கச்செய்தேதானே க்லேசங்களெல்லாம் நசிக்கும்படி யென்கை, மொய்ய - நிபிடங்களான, ஸுஶ்லிஷ்டஸந்தர்பங்களான வென்றபடி. சொல்லால் - ஸூக்திகளாலே, இசை மாலைகள் - தாமங்கள் போலே அதிபோக்யங்களான கானங்களைக்கொண்டு, இசை - கானம், ஏத்தி -

ஈ—வீவின்பமிகவெல்லைநிகழ்ந்தநம்மச்சுதன்* வீவில்சீரன்

ஆ—யிசைமாலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேனென்கிறார். ௧௨௩

(வீவின்பம்) ஸ்ரீகவாத்வஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸமஸ்த ஹேயப்ரத்யநீகனான ஸர்வேச்வரன், ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி குணவிசிஷ்டனாய், ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸ்ரீமந்நாராயணனாய், ஸ்ரீவைகுண்டநாதனாய் ஸர்வேச்வரனாய் ஸ்ரீநீளா நாயகனுமான தன்னைத்தான நுபவித்ததினாலே தனக்குவந்த நிரவதிகானந்தமும் தன்னைத்திருவாய்மொழிபாடுகையா

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ— அச்சுதனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ கவாத்வஸ்வபாவத்தாலே) வீவில்சீரனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்களாலே) மலர்க்கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரஸ்வபாவத்தாலே) இது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஸூசிதம், விண்ணோர்பெருமான்றன்னை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்வாமித்வாதியால்) ஸௌலப்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டநாதத்வாதி நிரவதிகானந்தமென்னுமளவாலே) வீவின்பமிகவென்று ஆனந்த ஸாகரத்தைச்சொல்லுகிறதானாலும் ஸ்ருதிகாரணவிருத்தாலே ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனானதன்னை த்தானநுபவிக்கையாலே தனக்குவந்த ஆனந்தமிங்கே விவக்ஷிதமென்றுகருத்து. இசைமாலைகளேத்திமேவ என்கிறதின்ஸாரத்தைக் காட்டுகிறார் (தன்னையிதாதியால்) மேவிவீவின்பவெல்லை நிகழ்ந்தனனென்று தாத்பர்யத்துக்கநுபமாக்கி வீவின்பமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ஸ—ஸேவித்து,உள்ளப்பெற்றேன்-ப்ராபிக்கப்பெற்றேன்.க்ருதார்த்தனானேனென்றபடி. உள்ளுகை - ப்ராபிக்கை. ௧௨॥

வீவில் - நாசரஹிதமான, இன்பம் - ஆனந்தமுடைய, மிகஎல்லை-மிக்கவெல்லையிலே, அதிசயித வஸ்துஸீமையிலேயென்றபடி. நிகழ்ந்த - வர்த்தியாநின்றவனான, ஆனந்தவல்லியில் சொன்னபடியே ஸர்வாதிசயிதானந்தவானான வென்றபடி. நம்மச்சுதன் - ஆச்ரிதனுபாஸ்ரீகவத்வனான, வீவில் சீரன்- நாசரஹிதகல்யாணகு

மூ—மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர்பெருமான்றன்னை* வீவில்கால
மிசைமாலைகளேத்திமேவப்பெற்றேன்* வீவின்பமிகவெல்லை
நிகழ்ந்தனன்மேவியே* ॥௩॥

மேவிநின்றுதொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான்* தூவியம்

ஆ— லெனக்குவந்த ஆநந்தமுமானால், இதிலேஸஹஸ்ரைகு
தேசத்துக்குப்போருமோவதென்கிறார். ॥௩॥

(மேவிநின்று) கீழ்ச்சொன்னவிண்ணோராகிறார்பெரியதிருவடி

இ—மருளிச்செய்கிறார் (எனக்குவந்தவிஷ்ராதியால்) தனக்குவந்தவி
ரவயிகாநந்தமு மெனக்குவந்த வாநந்தமுமானாலென்றது தன்
னுடைய ஆநந்தத்தையு மென்னுடைய ஆநந்தத்தையும் விராஜ
வித்தாலென்றபடி. மிகவெல்லைநிகழ்ந்தன னென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலேஸஹஸ்ராதியால்) ஸ்ரீக்ரு
திபரபத்தாலே அதிவாதம்பண்ணுகிறாரென்றுகருத்து. ॥௩॥

✻நாலாம்பாட்டு.✻

அதீதபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்

ப—ஸமாயிபான,மலர்க்கண்ணன்-வஹநேத்ரனை,விண்ணோர்
பெருமான்றன்னை - நித்யஸூரிநாயனை;வீவில்காலம்- முடிவில்
லாத காலமெல்லாம், இசைமாலைகள்- மாலைபோலே யிருக்கிற மா
நங்களாலே, ஏத்தி - ஸ்தோத்தித்து, மேவப்பெற்றேன், கிட்டப்பெற்
றேன், மேவி - இப்படிகிட்டி, வீவின்பம் - நாமாஹிதமான ஆ
நந்தத்தினுடைய, மிகவெல்லை - அதிமயிதமான வஸ்திலே,
நிகழ்ந்தனன் - வர்த்தியாநின்றேன், நிகழ்கை-வர்த்திக்கை, மநவா
நாதவ்ரிதமயிதமான ஆநந்தவஸ்திலே வர்த்தியாநின்றே
னென்றபடி. * * * ॥௪॥

தூவியம்புள்ளுடையான் - தூவி - பக்ஷம், அம் - ஸௌந்
ர்யம், தூவியம்புள்ளென்றது - ஷட்கோணவிலஸஹஸ், பக்ஷபா
தஸௌந்தர்யவக்ஷியையுடையவனை, ஆஸ்ரிதர் வ்யதீஹயிதம
வநாநயநாந ரணவக்ஷமாயியாய் ஸௌந்தர்யமான ஸர்வ
னை வாஹநமாகவுடையவனை வென்றபடி. அடலாழி - வரா
க் ஸோமிவகுவானை, அடல் - வராக்ரமம், அம்மான்றன்னை-
ஸாமியானவனை, மேவிநின்று - ஸம்ஸ்லேஷித்துநின்று, அநந்

மூ—புள்ளுடையாணடலாழியம்மான்றன்னை* நாவியலாலிசை
மாலைகளேத்தி நண்ணப்பெற்றேன்* ஆவியென்னாவியை
யானறியேன்செய்தவாற்றையே* ॥௪॥

ஆ— திருவாழி, திருச்சங்கு, திருவனந்தாழ்வான், ஸ்ரீவைந
தேயாழ்வான்முதலான திவ்யஸூரிகள். அந்தத்திவ்யஸூ
ரிகளாலே பரிசர்யமாண சரணாரவிந்த்யுகளனாய்
ஸ்தித பாதாம்புஜ நவவைஷ்டவ்யஸேவ்யமாநாக ஸஹாவனாய், தத்ஸம்
ஶ்லேஷஸஹாவனாயிருந்த வெம்பெருமானைத் திருவாய்மொழிபா
டிக்கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெற்றேன், க்ருதக்ருத்யனான
னென்னை யிப்படி விஷயீகரித்தருளுவதே? ஒருவனுடைய ஸௌ
ஶீல்யத்தையிருக்கும்படியே? யிதுவென்கிறார். ॥௪॥

இ—சொன்னவித்யாதியால்) அம்புள் ஆழி யென்றதுஉபலக்ஷண
மென்றுகருத்தாலே திருச்சங்கித்யாத்யுக்தி. அம்மானென்கிறதற்கு
த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தத்திவ்யாத்யாதியால்) ஸ்வயம்
வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸக்தாத்யாதியால்) த்ரு
தீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவாய்மொ
ழியித்யாதியால்) சதுர்த்தவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (க்ருதக்ருத்யாதியால்) ॥௪॥

ப—ஸ்வயோஜநராய்க்கலந்து என்றபடி. தொழுவார்-ஸேவிக்கிற
ஜநங்களுடைய, வினைபோக- கர்மங்கள் நசிக்கும்படி. மேவும்-
ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனை, பிரான் - உபகாரகனை, நாவிய
லால் - ஜிஹ்வாவ்யாபாரத்தாலே, நா- நாக்கு, இயல் - வ்யாபாரம்,
ஜிஹ்வையில் ப்ரயாஸமின்றிக்கே ஜிஹ்வாவ்யாபாரமாத்ரத்தாலே எ
ன்றபடி. இசைமாலைகள் - மாலைபோலே போக்யங்களான கா
நங்களாலே, இது ப்ராப்யத்ருதீயாகரவசநம், ஏத்தி- ஸ்தோத்ரம் பண்ணி,
நண்ணப்பெற்றேன் - கிட்டப்பெற்றேன், அநுபவிக்கப்பெற்றே
னென்றபடி. ஆவி - ஸ்வரூபஜ்ஞாதாவான பரமசேதனன்,
என்னாவியை - ஜ்ஞாதாவை, ஈஸ்வரனிவர்த்தை யென்றபடி. செ
ய்தவாற்றை - செய்தவுபகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம், தன்னை
ஸாக்ஷாத்தநுபவிக்கும்படி யென்னைப்பண்ணின ப்ரகாரத்தை
யென்றபடி. யானறியேன் - அளவிடமென்று நான் அறிகிலேன்

மூ—ஆற்றநல்லவகைகாட்டுமம்மானையமரர்த* மேற்றையெல்லா
ப்பொருளும்விரித்தானை யெம்மான்றன்னை* மாற்றமாலைபுனை
ந்தேத்திநாளுமகிழ்வெய்தினேன்* காற்றின்முன்னங்கடுகி

ஆ—(ஆற்றநல்ல) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், ஸர்வேச்வரேச்வரனாய், ஸர்வஜ்ஞனாய், ஸர்வஜ்ஞத்வத்தாலே ஸர்வார்த்தங்களுக்கும் ஸகலவேதார்த்த ப்ரகாசகனாயிருந்த தன்னை யெனக்கு ஸாக்ஷிக்க ஸாக்ஷிக்கக் காட்டித்தந்தருளினான். நானுமவனைக்கண்டு காற்றின்முன்னங்கடுகி வினைநோய்கள்கரியும்படி திருவாய்மொ

✳ ஐந்தாம்பாட்டு. ✳

இ—அமரர்தமேற்றை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்) எல்லாப்பொருளும் விரித்தானை யென்கிறவிடத்தில் ஸூசிதமான அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரேத்யாதியால்) எல்லாப்பொருளும் விரித்தானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) ஆற்றவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷிக்க ஸாக்ஷிக்கவென்று) நல்லவகைகாட்டுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காட்டித்தந்தருளினானென்று) மாற்றமாலைபுனைந்தேத்தி யென்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாய்மொழிபாடியென்று) ॥ரு॥

ப—த்தறியமாட்டேனென்றபடி. ॥ச॥

அமரர்தம் - அமரர்க்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி. தம்மென்றது ஸ்வாமித்வே, ஏற்றை - ஈஷபனை, ஏறு - ஈஷபம், ஸ்ரேஷ்டியான வென்றபடி. எல்லாப்பொருளும்- ஸகலார்த்தங்களையும், விரித்தானை - ஸ்ரீகீதையாலே விசதீகரித்து உபதேசித்தவனை; எம்மானை, அம்பவத்தாலே எனக்குபகாரகனை, ஆற்ற-பொறுக்க, ஆறுகை - பொறுக்கை, ஸஹ்யவஸ்து ஸந்தானமும் ஸாக்ஷிக்க ஸாக்ஷிக்கவென்றபடி. நல்லவகை- ஸ்வரூபங்களான ப்ரகாரங்களை கல்யாணகுணாதிகளையென்றபடி. காட்டுமம்மானை - எனக்குகாட்டாநிற்கிற ஸ்வாமியை, இதுக்கேத்தியென்கிறதோடே அந்வயம், வினை-பாபங்களும், நோய்கள்-வ்யாதிகளும், ராகத்வேஷாதிகளென்றபடி. காற்றின்முன்னம்- ஜீவஸமாதியானகாற்றிற்காட்டிலும் முற்பட; கடுகி- ஓடிப்போய்; கரிய - உறுங்கள்ளம்படி, மாற்

மூ—வினைநோய்கள்கரியவே* ௫॥

கரியமேனிமிசைவெளியநீறுசிறிதேயிடும்* பெரியகோலத்
தடங்கண்ணன்விண்ணோர்பெருமான்றன்னை* யுரியசொல்
லாலிசைமாலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேற்* கரியதுண்டோ

ஆ—ழிபாடி நாளும்மகிழ்வெய்தினேனென்கிறார். ॥௫॥

(கரியமேனி) நீலஸ்வச்சஸ்நிக்தஷ்வ்யாவிஷ்பொவிதமான திவ்யாமங்களத்தாலே ஸுபூஷிதனாய், ஸுவிஸாலமாய் ரமணீயமாயிருப்பதொரு தாமரைத்தடாகம்போலே யிருந்த திருக்கண்களையுடையனாய், அவ்வழகாலே விண்ணோர்பெருமானாயிருந்த வெம்பெருமானை, அவனுக்குஸத்ருஶமான சொற்களாலே இசைமாலை

✳ ஆறும்பாட்டு. ✳

இ— கரியமேனி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீலவர்ணாதியால்) வெளியநீறுசிறிதேயிடு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திவ்யாபரணாதியால்) தடமென்கிறதையுரைக்கிறார் (தடாகஸாம்யத்தாலே) உரியவென்கிறதையுரைக்கிறார் (அவனுக்குஸத்ருஶமானவென்று) ॥௬॥

ஸ— மாலை - ஸமூஹங்களை, மாற்றம் - ஸமூஹம், புனைந்து - ரசித்து. ஏத்தி - ஸ்துதித்து, நாளும் - ஸர்வகாலமும், மகிழ்வு - ஆநந்தத்தை, எய்தினேன்-அடைந்தேன். * ॥௫॥

கரிய - நீலமான, மேனிமிசை - திருமேனியின்மேலே, ஸ்வதவளவஸாத்ரமான திருமேனியினுடைய வழகுக்குமேலேயென்றபடி. வெளியநீறு- ஸ்வச்சமான வர்ணத்தை, சுவர்ணவர்ணத்தையென்றபடி. சிறுதேயிடும்-திருமேனிக்கு வாஸநமாய்படி ஸ்வல்பமாகச்சாற்றிக்கொண்டிருக்குமவனை, பெரிய விஸாலமான, கோல - ரமணீயமான, தடங்கண்ணன் - தடாக ஸத்ருஶமிருவநனை, தடம்- தடாகம், விண்ணோர்பெருமான்றன்னை - நித்யஸூரிநாயகனை, இதுக்கு ஏற்றி என்கிறதோடே அந்வயம். உரிய - உசிதங்களான, அவனுக்குசிதங்களானவென்றபடி. உசிதம் - உசிதம், உரியச்சொல்லாலென்று [illegible]. சொல்லால்-ஸூக்திகளால், இசைமாலைகள்- மாலைகள் [illegible] ளான மாலைகளாலே, ஏற்றி-ஸ்தோத்ரித்து, உள்ளப்பெற்றேற்கு [illegible]

ரூ—வெனக்கின்றுதொட்டுமினியென்றுமே* ‖௯‖
என்றுமொன்றாகியொத்தாரும்மிக்கார்களுந்தன்றனக்* கின்றி
நின்றானையெல்லாவுலகுமுடையான் றன்னைக்* குன்றமொ

ஊ—களேந்திபுள்ளப்பெற்ற வெனக்கின்றுதொட்டு மினியென்று
மரியதுண்டோ? வென்கிறார். ‖௯‖

(என்றுமொன்றாகி) ஸர்வகாலமும் ஏகப்ரகாரமாக நிர
ஸ்ஸமாப்யதிகரும் ஸர்வலோகஸ்வாமியும் கோவர்த்தநோத்தாரணிக
ளுமிருந்த வெம்பெருமானைத் திருவாய்மொழிபாடுகைக்கு அவ
னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாகிற உபகாரத்தை யுடை.

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இ—குன்றமொன்றால் மழைநாத்தவிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கோவர்த்தநோத்தாரணிகளுமென்று) விதியென்
றினமென்றது ஏற்றிநோற்றேற்கென்று முதற்பாட்டில் சொன்னத்
தைக்கொண்டு ஸௌபாக்யமன்றோ வென்ன அங்கு ஸஹகாரி
யைத் தானான ஸௌபாக்யத்தைச்சொன்னார். இங்கே ப்ரயாந ஹேது
வான ஸஹஜக்ருபையைச்சொல்லுகிறாரென்று நினைத்தரு
ளிச்செய்கிறார் (அவனுடையநிர்ஹேதுக க்ருபையால்) ‖எ‖

ஸ—ஸந்நிதிக்கப்பெற்றவனான, எனக்கு, உள்ளுகை - உபா
ஸநம்பண்ணுகை, இன்று தொட்டும் - இன்றுதொடங்கி, இனியெ
ன்றும் - இதுக்கு மேற்காலமெல்லாம், அரியதுண்டோ - ஸுல
பமுண்டோ - துஷ்கரமுண்டோ வென்றபடி. ‖௯‖

என்றும் - ஸர்வகாலமும், ஒன்றாகி - ஏகப்ரகாரமாய்,
தன்றனக்கு - தானானதனக்கு, ஸாம்யாதிசய ப்ரஸக்தி இல்லா
தனக்கென்றபடி. அதாவது-நிரதிசயானந்தாதி விசிஷ்டனா
தனக்கென்கை. ஒத்தாரும்-ஸமரும், மிக்கார்களும்-அதிகர்களும்,
இன்றிநின்றானை - இல்லாமல்நின்றவனை, லோகத்திலே உத்க்ரு
ஷ்டரான ராஜாதிகளுக்கு காலதேசாதிகளாலே ஸமாதிகருண்டாகிறாப்
போலன்றிக்கே ஸர்வகாலமும் ஏகப்ரகாரமாக ஸமாதிகரஹி
தனென்று பாவம். எல்லாவுலகுமுடையான்றன்னை - ஸமஸ்த
லோகங்களையுமுடையவனை, குன்றமொன்றால் - ஒருபர்வத

மூ—ன்றன் மழைகாத்தபிரானைச் சொன்மாலைகணன்றுசூட்டும்
விதியெய்தினமென்னகுறைநமக்கே* ॥எ॥
நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனை ஞாலத்தார்*
தமக்கும்வானத்தவர்க்கும்

ஆ—போம, ஞேம், இனிநமக்கென்னகுறையுண்டென்கிறார். ॥எ॥
(நமக்கும்) இன்றுதன் திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தநாமும் பெரியபிராட்டியாருமானால் பெரியபிராட்டியார்பக்கலிற் காட்டிலும் நம்பக்கல் வ்யாமோஹத்தை அநாஶ்ரிதரான ஜனங்களுக்கும் உந

எட்டாம்பாட்டு.

இ— ஶ்ரியப்பதித்வாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்றுதன் திருவடியிலாஶ்ரித வ்யாமோஹமென்னுமளவாலே) நமக்குமென்று முற்பட நிர்தேஶிக்கையாலே பூவின்மிசைநங்கையிற்காட்டில் நம்பக்கலவனுக்காதராதிஶயம் த்யோதிதமாகிறதென்று கருத்து. "அயிகிஞ்சிதஸௌபஷெண கிங்காயமுவேதயாஉஉ" ஐத்யாதிகளிங்கே அநுஸந்தேயங்கள். த்விதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநாஶ்ரிதாத்யாதிபால்)பெருமானென்றது.

மூ— ததாலே, ஜாயமாநத்தாலேஎன்றபடி. மழைகாத்தபிரானை - அதிவ்ருஷ்டியை நிவாரணம்பண்ணின உபகாரகனை, சொல்மாலைகள் - ஸூக்திகளாகிற மாலைகளை, நன்றுசூட்டும் - நன்றாய்ச்சூடப்பண்ணும்படியான, ஸ்ரவஸாவஹிக்குமாபபோலே அங்கீகரிக்கப்பண்ணும்படியான என்றபடி. விதி - பாக்யத்தை, ஸமஸ்தவ்யாபாரமாகிற பாக்யத்தையென்றபடி. எய்தினம்- அடைந்தோம், நமக்கென்னகுறை - ஸம்ருத்தம். ॥எ॥

நமக்கும் - இன்றாஶ்ரயித்தநமக்கும், பூவின்மிசை - பத்மத்தின்மேலேயிருக்கிற, பத்மவாஸிநியானவென்றபடி. நங்கைக்கும் - பரிபூர்ணைக்கும், ஆத்மகுணங்களாலும் ரூபகுணங்களாலும் பரிபூர்ணையான பிராட்டிக்குமென்றபடி. இன்பனை - போக்யமாகத்தன்னைக்கொடுத்தவனை, ஞாலத்தார் தமக்கும் - ஞாலத்திலேயிருக்குமவர்களுக்கும், ஞாலம் - பூமி, உந ஷ்யர்க்குமென்றபடி. வானத்தவர்க்கும்-வானத்திலேயிருக்குமவர்களுக்கும் - வானம்- ஸ்வர்க்கலோகம், தேவர்களுக்கு மென்றபடி.

மூ—பெருமானைத்தண்டாமரை* சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச்
சொன்மாலைகள்சொல்லுமா* றமைக்கவல்லேற்கினியாவர்
நிகராகல்வானத்தே* ।அ।

ஆ—ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமொருவாசியன்றியேயிருக்க அரியனாய் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனான ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்த வெம்பெருமான் என்னை "ஒன்றுசொல்லிக்காண்" என்று அருளி

இ— பெரியவனென்றதாய் ஸௌலப்யத்தைக் காட்டுகிறதென்றுசருத்து. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்கு மொருவாசியின்றிக்கே ஸ்வாமியென்கிறதிப்பாதமென்று உபோத்காதாயி காரத்திலே ஸ்வாபதேஶமெடுத்தருளினது யோஜநாஸௌகர்யமாகையாலே விரோதமில்லை. தண்டாமரை சுமக்கும்பாத வென்றது ஸகலருக்கும் திருவடிகளுக்குத் தோற்றுச்சுமக்கிறாப்போலே யிருக்கிறதென்று உத்ப்ரேக்ஷாலங்காரமென்று நினைத்திதாக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஷயஸ்ருஷ்டியால்) சொன்மாலைகள் சொல்லுமாறமைக்க வல்லேற்கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையொன்றுசொல்லி ஸ்ருஷ்டியால்)

இ— பெருமானை - பெரியவனை, ஸர்வாதிகனையென்றபடி. ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் நித்யஸூரிகளுக்குமொக்க நிரபாயிகஸ்வாமியானவென்னுமாம், தண்டாமரை - ஶீதளமான தாமரைப்புஷ்பத்தாலே, ஸகலருக்கும் தத்தாலே என்றபடி, சுமக்கும்பாத - வர்க்கப்படாநிற்கிற ஸ்ரீபாதத்தையுடையவரான, ஸௌலப்யஸௌந்தர்யாதிகளுக்குத்தோற்று தாமரை ஸ்ரீபாதத்தை சுமக்கிறாப்போலே யிருக்கிறதென்றிங்கே உத்ப்ரேக்ஷையென்றதே. பெருமானை - ஸர்வேஶ்வரனை, த்விதீயைக்குஷஷ்டீ. சொல்லுமாறு - சொல்லும்படி,நமக்கொருகவிசொல்லுமென்றெம்பெருமான் சொன்னால் அவனுக்குகப்பாகச்சொல்லலாம்படி என்கை. சொல்மாலைகள் - மாலைகள்போலேயிருக்கிற ஸூக்திகளை, அமைக்கவல்லேற்கு, ஸம்பூர்ணமாகச்செய்ய வல்லவெனக்கு, இனி - இதற்மேல், அகல்வானத்தே - விஸ்தீர்ணமான பரமபதத்திலே, யாவர்நிகர் - எவர் ஸத்ருஶர், ஒருவருமில்லையென்றபடி. ॥அ॥

மூ — வானத்தும்வானத்துள்ளும்பரும்மண்ணுள்ளுமண்ணின்
கீழ்த் * தானத்துமெண்டிசையுந்தவிராதுநின்றான்றன்னைக் *

ஆ — ச்செய்தருளிறச்சொல்லலாப்படி சொன்மாலைகளமைக்கவல்லேற்கினி திருநாட்டிலேதான்கிகருண்டோவென்கிறார். ॥அ॥

(வானத்தும்) ஸ்வர்க்காத்யுபரிதந லோகங்களுக்கும் பூம்யாத்யதஸ்தந லோகங்களுக்கும் ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் விலக்ஷணவாங்களுக்கு ஸாத்ருஶ்யசனும் பாவகத்வாயானும் ஆஸ்ரித

இ-ஆகவல்வானத்தேனென்கிறதையுரைக்கிறார்(திருநாட்டிலேயென்று) தெளிவிசும்பாகையாலே திருநாடுதானே சொல்லுவிக்குமாதலால் இருள்தருமாஞாலமாகையாலே விரோதியான விங்கிலத்திலேயிருந்தே கவிசொல்லவெனக்கு திருநாட்டிலுள்ளாரும் ஸத்ருஶரன்றென்கிறாரென்றுகருத்து. ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

வானத்துமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஸ்வர்க்காதிஷ்வூர்த்தாலே) உம்பருமென்கிறதையுரைக்கிறார் (உபரிதநேஷ்வாதியால்) மண்ணுள்ளுமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ருதிவ்யாதியால்) எண்டிசையுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலதிக்த்வாதியால்) தவிராதுநின்றான்றன்னையென்கிறதற்குந் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ர்வாத்மகனென்று) கூனற்சங்கத்தடக்கையவனையென்றது உகாரதிகளுக்கு ருபமை

பதவுரை — வானத்தும் - ஸ்வர்க்கத்திலும், வானத்துள் - ஆகாசமத்தியான, உம்பரும் - உபரிதநலோகங்களிலும், ஸ்வர்க்காத்யுபரிமான ஆகாசத்திலே வர்த்தியாநின்ற லோகங்களிலுமென்றபடி. மண்ணுள்ளும் - ப்ருதிவியிலும், மண்ணின்கீழ்த்தானத்தும் - ப்ருதிவிக்குக்கீழான ஸ்தாநங்களிலும், பாதாளாதிகளிலுமென்றபடி. எண்டிசையும் - எட்டுதிக்குகளிலும், ஐக்ஷணபாஸ்வதிய வஸ்துக்களிலுமென்றபடி. தேவாதிதேஹத்தாலும் ஸ்தாவராதிதேஹத்தாலுமாக ஸங்கீர்ணங்களான வஸ்துக்களிலுமென்கை. இதுவரையில்சொன்ன ஸ்தலங்கள். தவிராது - இவையொன்றையும்விடாமேநின்றான்றன்னை - நின்றவனை, வ்யாபித்திருந்தவனையென்றபடி. கூனற்சங்க - "ஸ்ராஜிஷ்ணு ஸ்ரீவத்ஸ"மென்றிவ்வையு

மூ— கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக்குடமாடியை* வானக்
கோனைக்கவிசொல்லவல்லேற்கினிமாறுண்டே* ।௰॥
உண்டுமுமிழ்ந்துங்கடந்துமிடந்துங்கிடந்துநின்றும்*

ஆ—பரித்ராணார்த்தமாக அநேகஸ்ருஷ்டி ப்ராதுர்ப்பாவங்களைப்பண்ணின
ஸுசீலனான நித்யஸூரிகளும் ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனுமாயி
ருந்த வெம்பெருமானைக்கவிசொல்லவல்லவென்னோடொக்குமோ?
ஸர்வேஸ்வரனான வெம்பெருமான்றானென்கிறார். ॥௰॥

இ—லக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸம்வேத்யாதியால்) குடமாடியை
யென்கிறவிடத்தில் ஸ்வீகாரத்தைச் சொல்லுகிறார் (ஸ்ருதிஸ
த்யாதியால்)குடமாடியையென்றது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லா
முபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸுசீலநாதரே
த்யாதியால்) வானக்கோனை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்ரீவை
குண்டேத்யாதியால்) இனி மாறுண்டேயென்றதுயாவர்கிரென்று
கீழ்ச்சொன்னத்தைக்கொண்டு வாக்யார்த்தமென்றேவென்ன இது
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) ॥௰॥

ஸ— பெருமைப்போலே ஸமஸ்தநாஸ்ரயத்தால் வந்தஸ்ரேஷ்ட
த்தாலே ஸுலபமான ஸம்பவத்தையுடைத்தான, தடக்கை
யவனை - பெரியதிருக்கையை யுடையவனை, தடம் - விஸாலம்,
குடமாடியை - குடக்கூத்தாடினவனை, வானக்கோனை - வான
த்துக்குக்கோனானவனை, கோன் - ஸ்வாமீ, ஸ்ரீவைகுண்டநாயகனை
யென்றபடி. கவிசொல்லவல்லேற்கு - கவிதைகளாலே ஸ்துதிக்
கவல்லவனானவெனக்கு, இனிமாறுண்டே - எதிருண்டோ? ஸ
த்ருஸருண்டோவென்றபடி. இன்றைக்குள் என்று விசேஷியா
மையாலே ஸர்வஸ்வரனும் ஸத்ருஸனன்றென்றபடி. ॥௰॥

உண்டும் ப்ரளயத்திலேதிருவயிற்றிலேவைத்து நோக்கியும்,
உலகத்தையிதிசேஷ:. உமிழ்ந்தும் - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கர
ணம்பண்ணியும், கடந்தும் - த்ரிவிக்ரமனாய் க்ரமணம்பண்ணியும்,
இடந்தும் - வராஹரூபனாயிடந்தும், கிடந்தும் - "வாஸுதேவம்
ஸஹஸ்ரமஹோமாஸ்தாவையாயாரிஸந்துநம்: । ஸஜயிம்ப்ராஜ்ஞாவ:
க்ஷீராப்திஸயிம்ஸ்ர்யோமாஹாதயே:"என்கிறபடியே கடற்கரையில்
கண்வளர்ந்தருளியும், நின்றும் - "வேங்கடஸ்யசிகரேஸ்தித

மூ— கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்து மணங்கூடியும்*
கண்டவாற்றாற்றனதேயுலகெனநின்றான்றன்னை*

ஆ—(உண்டும்) நிவிஜஜநநிம்ரணாதிரணசுருதிணாதாரண ப்ரயாணஸ்தாநாஸந ஸம்ஶ்லேஷாதி ஸ்வீயதிவ்யசேஷ்டிதங்களாலும் ஸாவஸாயாரண திவ்யஸௌந்தர்யத்தாலும் ஸ்வகீயதிவ்யாபரண த்தாலும் தனதேயுலகென நின்றான்றன்னை திருவாய்மொழி

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—கிடந்தும் என்கிறதின் ஸ்வாரஸ்யத்தைக்காட்டுகிறார் (ஸ்ரீஶைஷத்தாலே) திவிக்ரமாவதாரத்தைச் சொன்னபடி. இடந்து மென்கிறதின் ஸ்வாரஸ்யத்தைக்காட்டுகிறார் (உத்தாரணஶப்தத்தாலே) கிடந்தும் நின்றும் என்கிறதுகளின் ஸ்வாரஸ்யங்களைக்காட்டுகிறார் (ஶயநஸ்தாநஶப்தங்களாலே) இங்கு ஸ்தானமானது நின்றதிருக் கோலம். மணங்கூடியு மென்கிறதி னஸ்வாரஸ்யத்தைக் காட்டுகிறார் (ஸம்ஶ்லேஷஶப்தத்தாலே) இது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே சூதிஶப்தம். கண்டவாற்றால் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வகீயேத்யாதியால்) கொண்டகோலத்தொடு என்றது ஹேதுகர்ஹஸ்த மென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸாவஸாயாரணேத்யாதியால்)

ப—யநாபிஜீத" மென்கிறபடியே நின்றும், கொண்ட — ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட, கோலத்தொடு - ஸௌந்தர்யத்தோடே, யஜ்ஞ - ப்ரவணவயாநதோம மீண்டெழுந்தருளி திருவபிஷேகம் கண் டருளி க்ஷத்ரியஜாதியாகக்கொண்ட கோலத்தோடே என்றுமாம், வீற்றிருந்தும் - "ஸஹவஜாவேஷ்ஹரவாஸரஸந்ஹிராவ வஃ। ஸ்ரீமாஸ்நுஸவக்ஷாயராணீ ஸளரஜாநவடிவஸ்யஹி" என் கிறபடியே திருவயோத்யையில் ஸிம்ஹாஸநத்திலே யெழுந்தருளி யிருந்தும், மணம் — ஸம்ஶ்லேஷத்தை, கூடியும் - அடைந்தும், வ ராஹனுய் வராஹிவ்யஹிஜாநிமியான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியோடே ஸம்ஶ்லேஷித்துமென்றபடி. கண்டவாற்றால் - காணப்பட்ட இந்த ப்ரகாரங்களாலே, ஆறு - ப்ரகாரம், உலகு தனதே என நின்றான் தன்னை - லோகம்தனக்கே ஶேஷமென்றறியலாம்படி யிருக்கிற வனைக்குறித்து, லோகம்தனக்கே ஶேஷமென்னுமிடம் ஶாஸ் த்ரங்கொண்டறியவேண்டாதே கண்ணாலே ப்ரகாரங்களாலே

மூ—வண்டமிழ்நூற்கநோற்றேனடியார்க்கின்பமாரியே* ॥௰॥
மாரிமாறாததண்ணம்மலைவேங்கடத்தண்ணலை* வாரிமாறாத

ஆ—பாடுகைக்கொரு ஸுக்ருதத்தை பண்ணினேன். ஸமஸ்த கல்யாண குணாகர விஶிஷ்டனாய் ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வாதாரமாய் ஸர்வப்ராப்யஸாத்யமாய் ஸர்வாதாரமாயிருந்த இத்திருவாய்மொழியை எம்பெருமானுக்கு நல்லராயிருப்பார்கேட்டால் என்படுவரோ?என்கிறார். ॥௰॥

இ—வண்டமிழ்நூற்க என்கிறதையுரைக்கிறார் (திருவாயித்ருஷ்டியால்) நோற்றேன் என்கிறதையுரைக்கிறார்(ஒருஸுக்ருதவித்ருஷ்டியால்). வண்டமிழ என்கிறவிடத்தில் வண்மைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தத்ருஷ்டி ஸ்வாபமாயிருந்தவென்னுமளவாலே) அடியார்க்கின்பமாரியே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்ருஷ்டியால்) நான் அவனைப்பாடப்பெற்ற பாக்யமன்றிக்கே ஸமஸ்தரையும் ஆநந்திப்பிக்கப்பெற்றேனென்கிறாரென்றுகருத்து. ॥௰॥

ஸ—கொண்டறியலாம்படி யிருக்கிறவனைக்குறித்து என்றபடி. ஒருவன் ஒரு க்ஷேத்ரத்தை திருத்துவது எருவிடுவது க்ருஷிபண்ணுவது ஆகாநின்றால் இது அவனதேயென்றறியலாமிறே! வண் - விலக்ஷணமான, ஸமஸ்தஸ்வாபாவ ப்ராபவமஹாத்ம்யாதி ஶக்திவாத்ஸல்ய ஸௌந்தர்யகாதிகுணஸாலியான என்றபடி. தமிழ் - த்ராவிட ப்ரபந்தத்தை, நூற்க - நிர்மிக்கைக்கு. நோற்றேன் - நோன்பைப்பண்ணினேன், ஒருஸுக்ருதம் பண்ணினேனென்றபடி. அடியார்க்கு - ஸமஸ்தர்க்கு, இன்பமாரி - ஆநந்தமேகம், ஆநந்த வர்ஷியான தெய்வமென்றபடி. இன்பம் - ஆநந்தம், மாரி - மேகம், இப்ப்ரபந்தமென்றுமோஷம், நானுமநந்தித்ததோஷமன்றியே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்கும் நிரதிஶயாநந்தாவஹனானேனென்றபடி. ॥௰॥

மாரி-வர்ஷிக்கை, மாறாத-ஓயாத, ஸதாவர்ஷிபாத்மானமென்றபடி. தண் - ஶீதளமான, அம் - ஸுந்தரமான, மலைவேங்கடத்து - வேங்கடமலையிலேயென்று மாறியநயிப்பது, ஸ்ரீவேங்கடாத்ரியிலே வஸியாநிற்கிறவென்றபடி. அண்ணலை - ஸ்வாமியை நிருக்குச்சொல்லென்கிறதோடே ஸமயம். வாரிமாறாத ஸ்வாரஸ்ய

மூ—பைம்பொழில்சூழ்குருகூர்நகர்க்* காரிமாறன்சடகோபன்
சொல்லாயிரத்திப்பத்தால்* வேரிமாறுத

ஆ—(மாரிமாறுத) ஸமஸ்தஜகதாஹ்லாதகஸகலஜநஸமாஸ்ரயணீயமான தண்திருமலையை தனக்கு திவ்யாவாஸமாக உடையனை திருவேங்கடமுடையானுடைய ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதி கல்யாணகுணப்ரகாசகமான இத்திருவாய்மொழியை வல்லாருடைய ஸம்ஸாரதுக்கங்களையும் ஸமஸ்தாஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதி கல்யாண

✻ நிகமனம் ✻

இ—தண் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தாஹ்லாதியால்) (திருவேங்கடமுடையானுடையவிதாதி) நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்கு மின்பனேயென்று பிராட்டிகையைக்காட்டியும் ஸம்ஸாரிகளை ரக்ஷிக்குமென்று சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழி ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்திற்கெல்லைநிலமான திருவேங்கடமுடையானைச் சொல்லிற்றுமென்று கருத்து. இது ஸ்ரீவைகுண்டநாயன் விஷயமாயிருந்தாலும் வாத்ஸல்யாம்ஸத்திலே திருவேங்கடமுடையானைச் சொல்லிற்றென்னக்குறையில்லை. வாத்ஸல்யாதி என்கிற ஆதிஸப்தத்தாலே ஆஸ்ரிதபரதந்த்ரதாவாதக்ஷமம் விவக்ஷிதம். இத்திருவாய்மொழி பிராட்டிவிஷயமன்றிக்கே யிருக்க பூமேலிருப்பாள் வினைதீர்க்குமென்கை கூடுமோ? என்ன இங்கவிவக்ஷிதமான ஹேதுஸங்காட்டுகிறார் (ஸமஸ்தாஸ்ரிதாதியால்) இவள் ஸமஸ்தாஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிஸம்பந்தத்தை ஹேதுமாகையாலே அந்த வாத்ஸல்யாதிகுணப்ரகாசகமான இத்திருவாய்மொழியைக்கற்றாரை தனக்கே பரமாக்கிக்கொண்டு இவர்களுடைய ஸமஸ்தஸம்ஸாரவிரோதிஸம்ஸாரதுக்கங்களையுந்தீர்க்குமென்றபடி.

ஶ—நீர்ஸ்ராவகணாம்"என்கிறபடியே ஜலம் மாறிப்போகாததான, பைம் - பசுத்திருக்கிற, ஸ்யாமளமான என்றபடி. பொழில் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - வளிவ்ருதமான-குருகூர்நகர் - காஸாரகாநகரியிலே, காரிமாறன்-காரியுடைய குமாரராய்மாறனென்று கார்நாமதேயமுடையவரான, சடகோபன்சொல்-ஆழ்வார்அருளிச்செய்ததான, ஆயிரத்து-ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தால்-இதுதசகத்தாலே யென்றபடி. வேரிமாறுத - வாஸனை மாறிப்போகாத, நித்ய

மூ—பூமேலிருப்பாள்வினைதீர்க்குமே* ॥௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸர்வேஶ்வரனுக்கு மஹிஷியான பெரியபிராட்டியார் போக்குமென்கிறார். * * * ॥௧௧॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

வ—வஸிஷ்டமான என்றபடி. பூமேல - பத்மத்தின் மேலே, இருப்பாள் - வஸிக்கிறவள், பத்மவாஸிநியான பிராட்டியானவளென்றபடி. வினைதீர்க்கும் - ஸமஸ்த ஸம்ஸாரவிரோதி ஸகலதுக்கங்களையும் போக்குவளென்றபடி. இன்னார்க்கென்று விஶேஷியாமையாலே ஸர்வர்க்குமென்று ஸூசிதம். * ॥௧௧॥

ஜ்ஞாநவைராக்யபூஷாய நமஸ்ஸர்வஶ்ரீமதேவரத
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ரீவேதவ்யாஸநிஷ்டாத்யபதாவலி:.

(வீற்றிருந்து.)

ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் ஸரஸிஜநயநாவல்லபம் ஸாந்த்ர
போதம் ஸக்தாவஸம்ஸீஶம் தத்த்விதஸ்வபாவாஸ
ஹாநஶீலம் । கம்ஸாராதிம் ப்ரபந்நதஸ்தூயஷம் ஸ்ரீய
சுரஹிதம் தோஷஹீநம் கஷ்டரக்ஷணகர்த்தம் ஸா
த்ரீஹரஜாம்ஸம்விபாஶாவநாநந்தம் காந்தநிதாநம். ॥

(ஶ்ரீவத்ஸாங்கம்) அம்மானெம்மாபிரான்தான்தன்னை - ஆஶ்ரிதாஸக்தனாக க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தருளி விரோதிகளை நிரஸிக்குமவனாய், (ஸரஸிஜநயநாவல்லபம்) மையகண்ணாளிக்ருஷி - பெரியபிராட்டியாருக்கு வல்லபனுமாய், (ஸாந்த்ரபோதம்) வீவிலின்பமிகவெல்லைநிகழ்ந்த நம்மச்சுதன் - நிரவதிகாநந்தத்தை யுடையவனுமாய், (ஸக்தாவஸம்ஸீஶம்) மேவிநின்று தொழுவார் வினைபோகமேவும்பிரான் - ஸக்தருடையவாவங்களைப் போக்குமவனாய், (தத்த்விதஸ்வபாவஸஹாநஶீலம்) ஆற்றநல்ல வகைகாட்டும் அம்மானை - அவர்களை ஸதய மறிந்து ஸாதிக்க ஸாதிக்க ஸந்தோஷிப்பிக்குமவனாய், (கம்ஸா

௧௧ — தா-(பரமவ்யோமே)கரியமேனிமிசைவெளியநீறுசிறிதே யிடும் கருத்ததிருமேனியிலேகவசத்தைச்சாற்றியருளிஅத் தால்மிகவும் ஸௌந்தர்யனுமாய், (ஸகலிஸாஹிதே) ஒத்தாரு மிக்கார்களும் தன்தனக்கின்றிநின்றானை - நிஸ்ஸமாப்யதிகனுமாய் (சிதாகாஸே) நமக்கும் பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனை - இன்று ஸ்ரயித்தபேரையும் நித்யஸ்ரீமையான பெரியபிராட்டியாரோ டொக்க நினைத்தானந்திப்பிக்குமவனை, (ஸர்வவேத்யம்) வா னத்தும் வானத்துளும்பருமிசுழ்தி - ஸர்வாத்மஸர்வத்ர ஸர்வ ஸ்தலக்களிலும் வ்யாபித்துநிற்குமவனை, இங்குசொன்ன வ்யாபா ரம் மேலில்பாட்டில் "உண்டுமிழ்ந்துங்கடந்துமிடந்து" மென்று சொல்லுகிற நிர்மாணத்ரண கர்மணாஸ்ரணாதிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். ஸர்வஸம்பந்தனை வண்டுவ ரைப்பெருமாளிடத்திலே ஸ்துத்யாராதனாதிகளைப் பண்ணுமவர் களே ஸாத்வான்கள் தத்வதிவிகரெல்லாரும் ஸாத்யஹீநரெ ன்று "வீற்றிருந்து" என்கிற உபக்ரமத்திலே ஆழ்வார் வெளியிட்ட ருளினாரென்கிறார். ||௪௧||

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

நாலாம்பத்தில்ஐந்தாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(தீர்ப்பாரையாமினி) ஸம்ஶ்லேஷத்திலேயிருந்த வெம்பெருமானை விஶ்லேஷித்து- உத்கண்டையளாய்- ஶோகாகுலசேதனையாயிருந்த பிராட்டியுடைய திருத்தாயாரு முறவுமுறையாரும் இவளுடைய ஸ்வபாவத்தைக்கண்டு "இவளுக்கிந்த ஸ்வபாவம் எத்தாலேவந்த" தென்றும் "இதுக்குப்பரிஹாரமேன்" னென்றும் ஒருகட்டுவிச்சியைக்கேட்க, அவளும் "க்ஷுத்ரதேவதாக்ருதம்" என்றும் "இதற்குப்பரிஹாரம் ஸுவீரணம்" என்றும்சொல்ல-அவர்களுமதுகேட்டு இவள்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே ஏதேனுமொருதேவதையை ஆஶ்ரயித்தாகிலும் இவளைப்பெறில் அதுவே

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி எம்பெருமானை ஸம்பாவியாநின்ற இவர் இத்திருவாய்மொழியிலே இப்பிராட்டியினுடையநோயைத்தீர்ப்பாரை எங்கே? தேடக்கடவோமென்றும் இதுக்ஷுத்ரதேவதமன்றென்றும் ஒருகட்டுவிச்சிவார்த்தையைக்கேட்டு க்ஷுத்ரதேவதைகளையும் நீசஸாதநங்களையுங்கொண்டு வ்யாவரிக்கவேண்டாவென்றும் நீங்கள் அணங்காடுகை யோக்யமன்றென்றும் எம்பெருமானுடைய திருநாமத்தைச்சொல்லவே இவளுடைய வ்யஸநந் தீருமென்றும் மற்றுமிப்படிகளிலே சிலவற்றைப்பேசுகை ஸ்வபாவமன்றோவென்ன ஸ்வதரிப்பிக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷநிவ்ருத்தியால்) ஸம்ஶ்லேஷத்திலேயிருந்தவென்றது கீழ்ச்சொன்னபடியே ஸகலகல்யாணகுணவிஶிஷ்டனான ஸ்ரீரங்கநாயகனையிருந்துவைத்து 'வெம்மாபிளந்தான் தன்னை" என்கிறபடியே கண்ணனைப் ஸ்வதரித்திருந்தவென்றபடி. கீழ் அவனை ஸம்பாவித்த ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே இப்போதே அவனோடே கூடுகையாகிற ப்ராப்யமான பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷத்தை யாசைப்பட்டுப் பெருமையாலே ஸுதுர்லபராய் வ்யாமோஹித்துக்கிடக்க இவருடைய ஸம்பந்திக ளிவரையிழக்கிறோமென்னும் பயத்தாலேகலங்கி இவருடைய நோயின்னதென்றும் இதற்குப்பரிஹாரமின்னதென்றுமறியாதே ஶோகிக்க அவ்வளவிலே தேவதாந்தரஸம்பந்தமுடையார் சிலர்வந்து இதுக்ஷுத்ரதேவதாக்ருதமென்றும்இதுக்குப்பரிஹாரம்

மூ— தீர்ப்பாரையாமினியெங்ஙனநாடுதுமன்னைமீர்* ஓரோர்ப்பா
லிவ்வொண்ணுதலுற்றநன்னோயிது தேறினோம்*

ஆ— யெங்களுக்கு ஸத்ருஶாஹம்" என்றுபார்த்து அந்தக்ஷுத்ரதேவ
தாராதனத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய்ச்செல்லாநிற்க; இப்பிராட்டியினுடை
ய திருத்தோழியானவள் "நீங்கள்கருதுகிறவையிடல்ல? பரி
ஹாரமுமல்ல? நோயும் நீங்கள் கருதுகிறதல்ல? இன்னதுநோய்
இன்னதுபரிஹாரம்?" என்றுசொல்லி அவர்களை நிவர்த்திப்பி
க்கிறாளென்கிறது. "இவளுக்கிந்தநோய் எங்ஙனேவந்த" தென்று
நிரூபித்து அந்த நிரூபணத்தாலே இவளுற்ற நன்னோயை

இ— தத்வநிரூபணமென்றுஞ்சொல்ல இவர்களும் 'ஸகலாநாமபி
வாக்யாநாம் ஶ்ருதிவாக்யாநுஸாரத:" என்கிற கணக்கிலே வ
ழியல்லாவழியாலேயாகிலும் இவளைப்பெறுகையேநமக்கு ஸாத்
யமாஹமென்றுபார்த்து அந்த க்ஷுத்ரதேவதாராதனவ்யாபார
ங்களிலே ப்ரவர்த்திக்க அவ்வளவிலே ஆழ்வாருடைய ப்ரக்ருதி
யையறிந்தஸ்ரீபராங்குஶமுதலானார் அத்தைவிலக்கி ஸமஸ்தஶாஸ்த்ர
நீதமான ஸமஸ்த வாக்யவாக்யஸமூஹங்களாலே இது பரிஹ
ரணீயமென்று ப்ரதிபாதிக்கிறபடியை உபாலம்பமுகத்தாலே
பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ப்ர
மேயவிஶேஷமென்கிற ஸமஸ்தஶாஸ்த்ர ஸாரார்த்தமென்று ஸாதி
தம். இப்படி வேறேசிலர் நிரூபித்து பரிஹரிக்கவேண்டு
ம்படி தமக்குப்பிறந்த மோஹதஶையை உபாலம்பமுகத்தாலெ
ம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கிறாரென்று திருவுள்ளம்.

✻ முதற்பாட்டு. ✻

ஓர்ப்பால்என்கிறவிடத்தில் ஸங்க்ஷேபிக்கிற ஸங்க்ஷேபத்தை
அருளிச்செய்கிறார் (இவளுக்கிந்தநோயி ப்ரஶ்நியால்)தான்முன்பே

ப— அன்னைமீர் - மாத்ருஜநங்கள், இவ்வொண்ணுதல் - இந்த
ஶோபநமானமுடையானவள், ஒண் ஶோபநம்,நுதல்- லலாடம்,
உற்ற - ப்ரத்யக்ஷமாக அடைந்த, உறுகை - ப்ரத்யக்ஷமாகஸம்பவிக்கை.
இதுநன்னோய் - இந்த நல்லநோயை, இந்த ஶ்லாக்யமான ரோக
த்தையென்றபடி. இது ஸமஸ்தஶாஸ்த்ரமென்று தோன்றுகையாலே
நன்னோய்என்று தோழிதன்கருத்தாலேசொல்லுகிறாள். ஓர்ப்பால்-

மூ போர்ப்பாகுதான்செய்தன்றைவரைவெல்வித்தமாயப்போர்த்*
தேர்ப்பாகனார்க்கிவள்சிந்தைதுழாய்த்திசைக்கின்றதே* ||க||

ஆ—யறிந்தோம். இதெத்தாலே வந்ததென்னில்? துர்யோதநாதிகள் நடுங்கும்படி ஸேனையை அணிவகுத்து அன்றைவரைவெல்வித்தமாயப்போர் த்தேர்ப்பாகனைஆசைப்பட்டுப்பெருமையாலேவந்தது. இந்நோய்தீர்ப்பாரை நாமெங்ஙனேதேடுவோ மன்னே

இ—யறிந்ததாகச்சொல்லில் தோழியான நீ யிவளை க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்க விடலாமோவென்று தன்மேலே பழிசொல்லுவார்களென்று பார்த்து, தான் இப்போது நிரூபித்து சில ஔஷதத்தாலே அறிந்ததாகச்சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. ஓர்ப்பால் என்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரூபணத்தாலேயென்று) போர்ப்பாகுதான்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துர்யோதநாதிகள்) அணிவகுத்துயென்றது வ்யூஹித்து என்றபடி. இவள்சிந்தை துழாய்திசைக்கின்றதே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டிருக்கிறதால்) நோய்தீர்ப்பாராக சிலர்வந்துநிற்கச்செய்தே தீர்ப்பாரை எங்கேதேடுவோமீ?

ஸ—விசாரணத்தாலே; ஓர்ப்பு- விசாரணம், தேறினோம்- தெளிந்தோம்,தெளிந்தாயாகில்சொல்லாயென்னச்சொல்லுகிறாள்.அன்று- துர்யோதநாதிகள்உத்தரான அந்தகாலத்திலே,போர்ப்பாகு-யுத்தத்துக்குவேண்டின நிர்வாஹங்களை, போர் - யுத்தம், பாகு - நிர்வாஹகர் செய்யுங்க்ருத்யம். தான்செய்து - ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீற்றிருந்த தானேசெய்து, ஐவரை -பாண்டவர்களை, வெல்வித்த - ஜயிப்பித்தவனை, மாயப்போர்- ஆஸ்சர்யமான யுத்தத்திலே' தேர்ப்பாகனார்க்கு - ஸாரதிக்கு, ஸர்வநிர்வாஹகரியான க்ருஷ்ணனோடே ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்காகவென்றபடி. இவள் சிந்தை - இவளுடைய சித்தமானது, சிந்தை - சித்தம், துழாய் - துழாவி, வ்யாகுலித்து என்றபடி. திசைக்கின்றது - மோஹியாநின்றது, இனி - இப்படி நிஸ்சிதமானபின்பு, யாம் - நாம், தீர்ப்பாரை - இந்தநோய் சமிப்பிப்பாரை, எங்ஙனம் நாடுதும் - எங்கேதேடக்கடவோம்; க்ஷுத்ரதேவதைகளானஇவர்கள் தீர்க்கக்கடவரல்லரென்றுகருத்து. * * ||கூ||

மூ— திசைக்கின்றதேயிவணோயிதுமிக்கபெருந்தெய்வ* மிசை
ப்பின்றிநீரணங்காடுமிளந்தெய்வமன்றிது* திசைப்பின்றியே

அ—மீரென்றுகொண்டு. அவர்கள் வ்யிஹாரமாகச்செய்கிறசெய ॥ க ॥
ல்களை இவளுடையதோழி நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

(திசைக்கின்றதே) நீங்களிவளுடையநோயினையொன்று மறி
கிலீர், இந்நோய் மிக்க பெருந்தெய்வத்தாலே வந்தது, விஷய
ஸமாக நீங்கள் நின்றணங்காடுகிற க்ஷுத்ரதெய்வக்ருதமல்ல.
இதுக்கு வ்யிஹாரமென்னெனில்? சொல்லுவார்சொல்லிற்றை

இ—மென்கிறஇவளுக்குஇதுவ்யிஹாரமன்றென்று நிவர்த்திப்பிக்
கையிலேதாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (என்றுகொண்டித்யாதியால்)

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

திசைக்கின்றதேயிவள்நோய் என்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
ருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) இதுமிக்க பெருந்தெய்வ
மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்நோயித்யாதியால்)
க்ருஷ்ணவ்யஹ்ரத,, மென்னுமாப்போலே ஹேதுஹேதுமத்பா
வேரேக்யாவதாரமென்றுகருத்து. இசைப்பின்றியே யென்கி
றதையுரைக்கிறார் (விஷயஸமாகவென்று) திசைப்பின்றியேஎன்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுவாரித்யாதியால்)

ப— இவள் நோய் - இவளுடைய வ்யாதியை, திசைக்கின்றதே-
அறியமாட்டுகிறதில்லையே' திசைக்கை - ஹ்ரீக்கை, அறியமாட்டா
மையென்றபடி. தேவரீர்களிதிசேஷ்:, தாய்மார்களாகையாலே
வஹுமாநோக்தியாகசொன்னபடி. இவள்நோய் என்கிறவிடத்தில்
ளகாராக்ஷவரோகாரேஉஹயோணத்கார வசகாதேசஃ. இது-
இந்தநோயானது, மிக்கபெருந்தெய்வம் - ஸர்வாதிகயாய் சுவ
ரிஹிஸ்ரவஹாத்ம்யமான தெய்வத்தாலே வந்தது, இசைப்பின்றி -
சேர்த்தியின்றிக்கே, இசைப்பு - சேர்த்தி, இவளுக்கும் இவள்
நோய்க்கும் உங்கள் ஸாத்யவத்திற்கும் ஸம்பந்தமாகாதே
யென்றபடி. நீரணங்காடும் - நீர்அணங்காடுகிற, இளந்தெய்வமன்
றிது - க்ஷுத்ரதெய்வமன்றிது, நீங்கள்எந்த தெய்வத்திற்காக
அணங்காடுகிறீகோள், அந்ததெய்வத்தால் வந்ததன்றிந்தநோய்என்
றபடி. அணங்கு.தெய்வாவேசக்ருதந்ருத்யம்; திசைப்பின்றியே.

மூ—சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க நீ* ரிசைக்கிற்றிராகினன்
றேயில்பெறு மிதுகாண்மினே* ‖ உ ‖
இதுகாண்மினன்னைமீரிக் கட்டுவிச்சிசொற் கொண்டு நீ*
ரெதுவானுஞ்செய்தங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியுந்தூவேன்மின்*

ஆ—க்கேட்டுத்திகையாதே சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க நீரி
சைக்கிற்றிராகில் நன்றேயிவளைப்பெறலாம, இப்போதே யிப்
பொருளை ப்ரத்யக்ஷிக்கலாம் என்கிறாள். * ‖ உ ‖

(இதுகாண்மின்)இக்கட்டுவிச்சி சொற்கொண்டு நீரெதுவானு
மொன்றைச்செய்து, அங்கோர் கள்ளுமிறைச்சியுந் தூவேன்மின்.

இ—இல்பெறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செகிறார் (இவளை
ப்பெறலாமென்று) இதுகாண்மி னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமரு
ளிச்செய்கிறார் (இப்போதேயி த்ருஷியால்). ‖ உ ‖

ஸ— ஹ்ருதிக்கையின்றிக்கே, இதுக்ஷாத்ரதெய்வக்ருத்மென்று
சொல்லுவார்வார்த்தையைகேட்டுஹ்ரியாதேஎன்றபடி. சங்குசக்கர
மென்று - ஸம்வ்யங்களென்று, இவள்கேழ்க்க - ஜாஹித்து
க்கிடக்கிறஇவள்காதிலே கேட்கும்படி, நீர் - நீங்கள், இசைக்கி
ற்றிராகில் - சொல்லவல்லீகோளாகில், நன்றே - நன்றாகவே, இல்
பெறும் - இருப்புப்பெறும், இவ்விடத்திலே ஸஜேத்தயோடேயிரு
க்கையைப்பெறுமென்றபடி. இவளிதிஜேஷ:. இல் க்ருஹமாயிங்
கேயிருப்பக்காட்டுகிறது.இசை—மாநத்தோடேசொல்லுகை,கிற்
கை - ஸக்ஞனக, இதுகாண்மின் - இத்தைப்ரத்யக்ஷமாகக்கா
ணுங்கோள், இதிலேஸம்ஸயமில்லையென்றபடி. ‖ உ ‖

அன்னைமீர் - தாய்மார்காள்? இக்கட்டுவிச்சிசொல், இந்தநிஹீ
னையான கட்டுவிச்சியினுடைய வார்த்தையை, கொண்டு - க்ஷ
மீகரித்து, கட்டுவிச்சி - ஸாக்ஷாத்கஷீ, நீர் - வைகர்ஜ்ஜ்யவிக்
ராயிருக்கக்கடவநீங்கள்,எதுவானும்செய்து-க்ஷாத்ரதெவதாந
வதர்நாவமான ஏதேனுமொரு கஸம்ஹதத்தைச்செய்து; அ
ங்கு - அந்தஸமயத்திலே, அந்ததெவஸத்ருஹத்திலே என்றபடி.
இங்கென்னவேண்டியிருக்க அங்கென்றது தான் கண்ணாலே பார்
க்கமாட்டாமையாலே உபவத்தைத்திரியவைத்துக்கொண்டு சொ
ன்னபடி. ஓர்கள்ளும்- கதிஜேயமான உஷ்ணத்தையும்,இறைச்சியுங்

மூ— மதுவார்துழாய் முடிமாயப் பிரான்கழல் வாழ்த்தினு*
லதுவேயிவளுற்றநோய்க்குமருமருந்தாகுமே* ॥௩॥
மருந்தாகுமென் றங்கோர் மாயவலவைசொற்கொண்டு நீர்*

மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பி
ஆ—மற்றுச்செய்வதேதென்னில்? ரான்கழல் வாழ்த்துங்கோள்.வாழ்த்தினலதுவேஇவளுற்றநோய்க்கு
அருமருந்துமாம், ஸாத்யமுமதுவே, இதுநிஸ்சிதமென்கிறாள். ॥௩॥

மூன்றும்பாட்டு.

வகாரஸ்வாஸ்யத்தின்வ்யாஸத்தைமன்
இ—நோய்க்குமென்கிறவிடத்தில் றோ?வென்ன இத்தைஅருமருந்தென்கிறவசத்தோடே ஸமயித்துத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நோய்க்கிதர்ரூயால்) இதுஸாதனத்
ஸாத்யமாய்க்கொண்டு ஸாத்யஸாதனங்களிரண்டுமாக
மாகையால் ஸாத்யமென்ற தாயிற்று. இது காண்மினென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுநிஸ்சிதமென்று) ॥௩॥

இறைக்கா
ப—ஜலத்தையும், இறைச்சி- ஜலம், தூவேல்மின்- ஸமுத்ரஜலங்களை இறைத்து வெண்ணவறு
தேகொள்ளுங்கோள், மதுவார் - ஜ
லத்தை உபேக்ஷியாதேகொள்ளுங்கோளென்றபடி. யுடை
ப்ரவாஹியான, துழாய்முடி - தாஸவிலையைகிரீடத்திலே யுடை
யவனை, மாயப்பிரான் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை உபகாரகனுடை
ய, கழல்- திருவடிகளை, வாழ்த்தினல் - ஸம்ஸ்தவநம்பண்ணி
னல், அதுவே - அந்தஸம்ஸ்தவநமே, இவளுற்றநோய்க்கு -
இவளடைந்த வ்யாதிக்கு, நோய்க்குமென்கிறவிடத்திலே வகாரா
ஸ்யத்தைஅருமருந்தென்கிறதோடே ஸமயிப்பது. அருமருந்து
மாகும்- அரு - அருமையான, துர்லபமானவென்றபடி. ஸ்வா
ஸ்யமானவென்கை. மருந்துமாகும் - ஔஷதமுமாம், வகாரா
ஸநமக்கு ஸாத்யமுமாமென்றபடி. இதுகாண்மின்?- இதைபாருங்
கோள், இதில்ஸம்ஸயமில்லையென்றபடி. ॥௩॥

நீர் - நீங்கள், அங்கோர் - அங்கேயொருத்தியான, இது ஸ
ந்தேஹரோக்தி, இன்னதேஸத்தாளின்னளென்று சொல்லவொண்
ணுதவளான என்றபடி. மாய- வஞ்சிகையான,அலவ்வ-ஜல்பாகெ
யான, கட்டுவிச்சியினுடைய,அலவை-ஜல்பாகெ,சொல்கொண்டு-
வார்த்தையை ஸ்வீகரித்து,மருந்தாகுமென்று-இவள்சொன்னத

மூ—கருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறுங்களனிழைத்தென்பய*
ஞெருங்காகவேயுலகேழும்விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட* பெருந்
தேவன்பேர்சொல்லகிற்கிலிவளைப்பெறுதிரே* ॥ ௪ ॥
இவளைப்பெறும்பரி சிவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ* குவளைத்

ஆ—(மருந்தாகும்) மருந்தாகுமென்று வஞ்சிக்கையாய் தோ
ன்றிற்றுசொல்லக்கடவளா யிருப்பாளொரு கட்டுவிச்சிசொற்கொ
ண்டு நீர்கருஞ்சோறும் மற்றைச்செஞ்சோறும் களனிழைத்தெ
ன்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, ஒருங்காகவே புலகேழும் விழுங்கியு
மிழ்ந்திட்ட பெருந்தேவனுடைய திருநாமத்தைச்சொல்லில் இ
வளைப்பெறலாமென்கிறாள். * * ௪॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ—மருந்தாகுமென்கிறதற்குக் கருஞ்சோறு மிதர்யாதியோடே
கூயம். மாயஸ்வத்தையுரைக்கிறார் (வஞ்சிக்கையென்று) அலவை
யென்கிறதையுரைக்கிறார் (தோற்றிற்றுச்சொல்ல விதர்யாதியால்)
யாக்ஷாயாக்ஷம் நிரூபியாதே சொல்லுமவளான என்றபடி. ॥௪॥

வ—ஔஷயமாமென்றநுஸந்தித்து, கரும்சோறும் - நீலவர்ணமே
ற்றின அந்நத்தையும், மற்றை - தத்வ்யதிரிக்தமான, செஞ்சோறும் -
ரக்தவர்ணமேற்றின அந்நத்தையும், களன் - களத்திலே, க்ஷுத்ர
தெய்வங்கள் ஸந்நிதிபண்ணுகிற ஸ்தலங்களிலே என்றபடி. இழை
த்து - க்ஷுத்ரதெய்வங்களுக்கு ஸ்ரீணநமாம்படி அவைத்துக்கு
ச்சொல்லுகிற நியமங்களோடேஇட்டு, இழைக்கை - ஸந்நிதியிலே
யிடுகை. என்பயன்?- என்னப்ரயோஜநம், ஒருங்காகவே - ஒரு
க்காலே, உலகேழும் - லோகஸமூகத்தையும், விழுங்கி - ப்ரளய
காலத்திலே நிகரணம்பண்ணி, உமிழ்ந்திட்ட - ஸ்ருஷ்டிகாலத்
திலே உத்கிரணம்பண்ணினவனான, பெருந்தேவன் - ஸர்வாதிக
தெய்வனுடைய, பேர்சொல்ல - திருநாமத்தைச்சொல்லுகைக்கு, கி
ற்கில் - வல்லீர்களாகில், கிற்கை- ஶக்தனாகை, இவளைப்பெறுதிரோ
இவளையிழவாதே அடைவுதிரோள். * ॥௪॥

இவ்வணங்காடுதல் - இந்த அணங்காடுகை, அணங்கு -
தெய்வாவேஶக்ருதநர்த்தநம், இவளைப்பெறும்- பரி சன்று -
இவளைப்பெறும் ப்ரகாரமன்று, பரிசு - ப்ரகாரம், இவளைப்பெ

மூ—தடங்கண் ணுங்கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள்* கவளக்க
டாக்களிறட்டபிரான் றிருநாமத்தாற்*றவளப்பொடிக்கொண்டு

ஆ—(இவளை) க்ஷ ... ராய்நின்று நீங்களாடுகிறவி
திவளைப்பெறுகைக்கு உபாயமன்று, இவளோ? குவளைத்தடங்க
ண்ணும் கோவைச்செவ்வாயும் பயந்தனள், ஆனபின்பு ஈண்டென
கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான் திருநாமத்தைச்சொல்லி வரிஶுத்த
மான பொடியைக்கொண்டு நீங்களிடுங்கோள்? இடவே இவள்

✳ஐந்தாம்பாட்டு.✳

இ—இவ்வணங்காடுதலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (க்ஷெத்ரஜ்ஞ
ரியால்) பரிசன்றென்றதை யுரைக்கிறார் (உபாயமன்றென்று)
தவளஶுத்தையுரைக்கிறார் (வரிஶுத்தவென்று) ⑯॥

மூ—றுகைக்கு உபாயமன்றென்றபடி. அந்தோ-ஐயோ, குவளைத்
தடங்கண்ணும்- காவலுபவிஶாலமானவநங்களும், குவளை – கா
வலும், தடம் - விஶாலம், கோவைச்செவ்வாயும் - பிம்பஸமா
நமானமுமான அதரமும், பயந்தனள் - பசுந்தனள், பயப்பு - ஸ்ரீ
ஸ்வம்,வைவர்ண்யமென்றபடி. நேத்ரமும் அதரமும் ஸ்வாபவர்ண
ங்களைவிட்டு வைவர்ண்யத்தையடையும்படி. மிகவும் வாடினா
ளென்றபடி. கவளக்கடா - கவலங்களாலே உஜ்ஜ்வலமான,
கடாவென்று மதஜலம், மதகாரங்களான கவலங்களை பூஜித்து
உத்தமாய் மதஜலம்பெருகாநின்றவென்றபடி. களிறு – கஜத்தை,
குவலயாபீடத்தை என்றபடி. அட்ட – ஸம்ஹரித்தவனை, பி
ரான் - உபகாரகனுடைய, “ஸர்வவ்யமேஸ்ர்வகர்ஷணவ்ருத்வ”மெ
ன்னும்படி ஆயரொயில்பெண்பிள்ளைகளுக்கு ஈவம்கொடுத்த
க்ருஷ்ணனுடையவென்றபடி. திருநாமத்தால் - திருநாமத்தைச்சொல்
லியென்றபடி, இதுக்கிட்டிடுமினென்கிறதோடே அந்வயம். தவளப்
பொடி - பரிஶுத்தமானபூழியை, ஸாமவதவாஸரொனுவை
யென்றபடி. தவளம் - வெளுப்பும், இங்கே பரிஶுத்தியைச்சொ
ல்லுகிறது. கொண்டு – க்ருஹித்து, நீர் - வழியல்லாவழியாலேயா
கிலும் பரிஹரிக்கத்தேடுகிற நீங்கள், இட்டிடுமின் – இவள்மே
லேயிடுங்கோள். போடுங்கோளென்றபடி. இடுகை – போடுகை.
இட்டிடுமினென்கிறவிடத்திரண்டாமிடு ஶப்தம் உண்டிடு மின்

மூ—நீரிட்டிடுமின் தணியுமே* ||ரு||

தணியும்பொழுதில்லை நீரணங்காடுதிரன்னைமீர்* பிணியு
மொழிகின்றதில்லை பெருகுமிதுவல்லால்* மணியினணிநிற
மாயன்றமரடிநீறுகொண்*

ஆ—நோய்தணியுமென்கிறாள். ||ரு||

(தணியும்) தவளப்பொடியாகிறதென்னவென்கிறது. நீரணங்காடுகிறவித்தால் ஒருக்ஷணமாத்ரம் இவளுக்கு ஸாவகாஶமும் பிறக்கிறதில்லை. அதுவேயோ? பிணியுமொழிகிறதில்லை பெருகிறவித்தனையல்லது, ஆனபின்பு மணியினணிநிறமாயன் தமரடிநீறுகொண்டணிய முயலுமித்தனையல்லது. மற்றிவளுக்கொரு பரிஹார

* ஆறாம்பாட்டு *

இ—கீழ்ப்பாட்டில்சொன்ன ஸாமாநாதிகரண்யத்தையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு பௌநருக்த்யமன்றோ? வென்ன பரிஹரிக்கிறார் (தவளப்பொடியித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டுக்கு திருநாமத்தைச்சொல்லுகையிலேயும் இப்பாட்டிற்கு ஸாமாநாதிகரண்யத்தைச் சொல்லுகையிலேயும் தாத்பர்யமாகையாலே பௌநருக்த்யமில்லையென்றதாயிற்று. நீரணங்காடுதிரென்றது வைகல்யப்ராப்தமென்று காட்டுகிறார் (நீரித்யாதியால்) தணியும்பொழுதில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமாத்ரமித்யாதியால்) ||கு||

ப—வைத்திடுமினென்கிறவிடங்களிற்போலே ஸாத்யாம்ஶம், தணியும் - ஸாதகமாம், இவளுக்கு விஞ்சிவருகிற வைவர்ண்யமும் ஸாதகமாமென்றபடி. * * * * ||ரு||

அன்னைமீர் - தாய்மார்காள், நீரணங்காடுதிர் - நீங்கள் அணங்காடாநின்றீர்கோள், தணியும்பொழுதில்லை - ஸாந்த்யுண்டாகிற காலமில்லை. ஒருக்ஷணமாத்ரமும் உச்வாஸநிஶ்வாஸமான ஸாவகாஶமுண்டாகிறதில்லையென்றபடி. பிணியும் - வ்யாதியும், பெருகுமிதுவல்லால் - வர்த்தியாநிற்குமத்தனையொழிய, ஒழிகின்றதில்லை - உபஶமமாகிறதில்லை, மணியில் - நீலரத்நத்தைக்காட்டிலும், அணி - ஸுந்தரமான, நிற - வர்ணத்தையுடையவனான, மாயன் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனுடைய, தமர் - பாகவதருடைய, அடிநீறுகொண்டு -

மூ— டணிய முயலின்மற்றில்லைகண்டீரிவ்வணங்குக்கே* ௬॥
அணங்குக்கருமருந்தென்றங்கோராடுங்கள்ளும்பராய்ச்*சுண
ங்கையெறிந்துநுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர்* றுணங்கல்

ஆ—மூயில்லையென்கிறாள். ॥௬॥

(அணங்குக்கு)இவள்தளராநிற்க, இவளுக்கருமருந்தென்றங் கோராடுங்கள்ளும்பராய்ச்சில ஸமாதங்களைப்பண்ணினு லுந் ஞளுக்கென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. ஆனபின்பு இவளுடைய நோ

* ஏழாம்பாட்டு. *

இ— த்விதீயத்ருதீயவாக்யங்களுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சிலவுஸமாதங்களையித்யாதிபால்) ॥எ॥

வ— வாக்யவ்ருத்தியைக்கொண்டு, நீர்-நீங்கள், அணிய-இவளை ஸமா ஶ்வஸிக்க, முயலில் - முயலுகையில்லாமல், உத்யோகிக்கையைத்தவிர என்றபடி. முயல் - உத்யோகம், இல் - இல்லாமை, இவ்வணங்கு க்கு - இந்தத்தெய்வப்பெண்ணுக்கு, ஸ்வாநுரூபஸ்வபாவையான இ வளுக்கென்றபடி. அணங்கென்று தெய்வப்பெண்ணுக்குப்பெயர். மற்றில்லைகண்டீர் - வேறே பரிஹாரமில்லைகிடீர். அணிய உ த்யோகித்தால் வேறே பரிஹாரமில்லையென்றும் சொல்லுவார். அணிய உத்யோகிக்கையே பரிஹாரமென்றபடி. ॥௬॥

அணங்குக்கு - தெய்வப்பெண்ணுக்கு, ஸ்வாநுரூபஸ்வபாவை யான விவளுக்கென்றபடி. அருமருந்தென்று - அருமையான மருந்தெ ன்று, உத்க்ருஷ்டமான ஔஷதமென்று ப்ரமித்தென்றபடி. அங்கு - அந்த க்ஷுத்ரதேவதாவிஷயத்தில், ஓராடும் - ஒருபசுவையும் கள்ளும் - மத்யத்தையும், பராய் - பராவி, ப்ரார்த்தித்தென்றபடி. பசுவும் மத்யமும் நிவேதநம்பண்ணுகிறோமென்று ப்ரார்த்தித் தென்கை. சுணங்கையெறிந்து - க்ஷுத்ரதேவதாவேசத்தாலே ஶ ரீரம் ரோமாஞ்சமிட்டு, சுணங்கை - ரோமாஞ்சம், யதா - சுணங் கையெறிந்து - சுணங்கையிட்டு, சுணங்கையாவது - கையைத்தட் டியாடுவதொருகூத்து, எறிகை - இடுகை, சுணங்கைக்கூத்தாடி யென்றபடி. நுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர் - உங்களுடையதோ ள்கள் கம்பிக்க ஆடாநிற்கிற தாய்மார்காள்? உணங்கல் - உணங்கு கிறத்ரவ்யம், ஆதபத்திலே ஶோஷிப்பிக்கப்படுகிற வ்ரீஹ்யாதித்ரவ்ய

மூ— கெடக்கழுதையுதடாட்டங்கண்டென்பயன்* வணங்
கீர்கண்மாயப்பிரான்றமர்வேதம்வல்லாரையே* ௭॥
வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டுவிண்ணோர்பெருமான்றிருப்*

ஆ—யெல்லாந்திரும்படி வெகுவிதமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை
ச்சென்றாச்ரயியுங்கோளென்கிறாள். ௭॥

(வேதம்) ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை யாச்ரயித்தல் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க
ளைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு எம்பெருமானை யாச்ரயித்

✳எட்டாம்பாட்டு.✳

இ— வேதம்வல்லாரைவணங்கீர்களென்றுகீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லி
இப்பாட்டிலேயவர்களை புருஷகாரமாகக்கொண்டுவிண்ணோர்
பெருமான் திருப்பாதம் பணிந்தென்கையாலே விசேஷம்
மென்றுகாட்டுகிறாள் (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையாச்ரயித்தலென்று) வேத
ம்வல்லார்களைக்கொண்டென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப் புருஷகாரமாகக் கொண்டென்று)
ஏதம்பரைந்தென்கிறதை யுரைக்கிறாள் (சுவாதுக்களைச்சொல்லி
யென்று) அல்லல்செய்தென்கிறதையுரைக்கிறாள் (சுகதுக்கங்களைச்
செய்தென்று) கீழ்மையென்கிறதை யுரைக்கிறாள் (சாலத்தண்ணி

ம—மென்றபடி. கெட - நசித்துப்போகாநிற்க, கழுதையுதடா
ட்டம் - மஹத்துடைய சப்தவ்யாபாரத்தை,
கண்டு - பார்த்து, என்பயன்? என்ன ப்ரயோஜநம், ஜீவநஸா
மாநமான ஸ்ரீகள்ளேப்படும்படி கழுதையைத்தின்றவிட்டு
அதினுடைய உதடாட்டத்தைக்கண்டு விஸ்மயிக்கிறதாலென்ன
ப்ரயோஜநமென்றபடி. இவள்நோவுபடாநிற்க நீங்கள் சுணங்
கைக்கூத்தாடுகிறதாலென்ன ப்ரயோஜநமென்று தாத்பர்யம்.
இது சுத்ராஜாதிதமென்றபடி. வேதம்வல்லாரை - வேதவித்
துக்களான, மாயப்பிரான்றமர் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதனுபகாரகனு
ன க்ருஷ்ணனுடைய தாஸஜநங்களை, க்ருஷ்ணதாஸ்யரஸிகரை யெ
ன்றபடி. வணங்கீர்கள் - ஸேவியுங்கோள். ௭॥

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு - வேததாத்பர்யவித்துக்க
ளான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை புருஷகாரமாக வவலம்பித்து,
விண்ணோர்பெருமான் - நித்யஸூரிநாயனுடைய, திருப்

மூ— பாதம்பணிந்திவளோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய் * வே
தம்பறைந்தல்லல்செய்துகள்ளூடுகலாய்த்தூய் * கீதமுழவி
ட்டுநீரணங்காடுதல்கீழ்மையே *
கீழ்மையினாலங்கோர்கீழ்மகனிட்டமுழவின்கீழ் * ‖அ‖

ஆ— தல்செய்திவள்நோயிது தீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய்சுவாவு
ங்களைச்சொல்லி சுக்ரு [illegible]ங்களைச்செய்துகள்ளூடுகலாய்த் தூய்கீத
முழவிட்டு நீரணங்காடுமிது சாலத்தண்ணிதென்கிறாள். ‖அ‖
(கீழ்மையினால்) கீழ்மையினாலங்கோர் கீழ்மகனிட்ட முழவி
ன்கீழ் நாழ்மைபலசொல்லி நீரணங்காடுமிந்த [illegible]

இ— தென்று)சாலத்தண்ணிதுஎன்றது-மிகவும்நிக்ருஷ்டமென்றபடி.

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

பொய்காண்கிலேனென்கிறதற்குக் காரணமருளிச்செய்கி
றார் (இந்தவ்யாதியால் இத்தாலே [illegible]

ப— பாதம் - ஸ்ரீவாஜங்களை, பணிந்து - [illegible] இவள் - இவளு
டைய, இதுநோய் - இந்தவ்யாதியை, லௌகிகவ்யாதியான வ்யா
தியையென்றபடி. தீர்த்துக்கொள்ளாது - பரிப்பித்துக்கொள்ளா
தே, போய் - க்ஷுத்ரதெய்வவிஷயத்தில் போய்என்றபடி. க்ஷுத்
ரதெய்வத்தை யாஸ்ரயித்தென்கை. வேதம் - சுவாவத்தை, [illegible]
[illegible] க்ஷுத்ரதெய்வவிஷயமந்த்ரங்களை யென்றபடி.
பறைந்து - சொல்லி, பறைதல் - சொல்லுதல், அல்லல் - ஆகாத
வைகளை, க்ஷுத்ரதெய்வ[illegible]களை யென்றபடி. செய்து
ஊடு - நடுவே, [illegible]பாதத்திலே யென்றபடி. கள்ளூ-
[illegible]த்தை, கலாய் - கலந்து, [illegible]களோடே கலந்தென்றபடி
தூய் - தூவி, கீதமுழவு - கீதவாத்யகோஷத்தை, முழவு - வா
த்யகோஷம், இட்டு - பண்ணியென்றபடி. நீரணங்காடுதல் - நீங்
கள் தெய்வா[illegible]நம்பண்ணுகை, கீழ்மை - நிகஷ்டம்,
உங்களுக்கவத்யமென்றபடி. ‖அ‖
கீழ்மையினால் - நிக்ருஷ்டத்தாலே, ரஜஸ்தமோகுணத்தா
லேவந்த வுங்களுடைய விவேகஹாநியாலேயென்றபடி. இதுக்கு
நீரணங்காடும்பொய்என்கிறோடமயம். அங்கு - அந்த க்ஷுத்ர
தெய்வஸந்நிதியிலே,ஓர்கீழ்மகனிட்ட - ஒருநீசன்[illegible]

மூ—நாழ்மைபலசொல்லிநீரணங்காடும்பொய்காண்கிலே*னே
ழ்மைப்பிறப்புக்குஞ்சேமமிந்நோய்க்குமீதேமருந்* தூழ்மை
யிற்கண்ணபிரான்கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே*　||௰||

அ—ளாலொருப்ரயோஜநமும் காண்கிறிலேன். இனிமெய்யாகப் பார்க்கில் ஏற்றைக்கு மிவளுக்குக்ஷேமம், இந்நோய்க்கு மிதுவேம ருந்து. இத்தைநீங்கள் நிரூபித்துச்செய்யுங்கோள், அதெதெ ன்னில்; கண்ணபிரான்கழல்வாழ்த்துமினென்கிறாள்.　||௰||

இ— ராயத்திலஸிவேஷகமான வசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (இனியிதுவாழியால்) ஏழ்மைப்பிறப்புக்குஞ்சேம மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஏற்றைக்குமிதுவாழியால்) தாத்பரியவா க்யத்துக்கு உன்னித்துஎன்றும், வாழ்த்துமினென்றும், இவ்விரண் டு வசனத்திலும் தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகைக்காக வித்தவாக்யத்தாலே விவரிக்கிறார் (இத்தைநீங்களிதுவாழியால்) அதிலு ன்னித்தென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரூபித்தென்று)　||௰||

* பத்தாம்பாட்டு. *

மற்றொருதெய்வம் நினையாளென்றிவ்வளவே உசிதமாயிருக்க உன்னித்து தொழாளென்றித்தனை சொல்லுவானேனென்ன?

வ்யா—கீழ்மக்கள் - ஹீனஜநமனுஷ்யன், முழவின்கீழ் - வாத்யகோஷத்தின் கீழே, நாழ்மை - க்ஷுத்ரதெய்வங்களுக்கில்லாத உத்கர்ஷங்களை, நாழ்மையென்று ஸௌராவிகமான உத்கர்ஷத்துக்குப்பேர். பல - பஹுவிதமாக, சொல்லி, நீரணங்காடும்பொய் - நீரணங்காடுகையாகிற வ்யாபாரத்தை, காண்கிலேன் - பார்க்கமாட்டேன், ஏழ்மை - ஏழுப்ரகாரங்களான, மை - ப்ரகாரம். பிறப்புக்கும் - "ஸதுஸதுவஸது" என்று ஏழேழுவகையாய்வரக்கடவ ஸகல ஜந்துக்களுக்குமென்றபடி. ஸர்வகாலத்துக்குமென்கை, சேமம் - க்ஷேமமாம், இந்நோய்க்கும் - இந்தவ்யாதிக்கும், ஈதே - இதுவே, ஸக்ஷ்ரோணாஸனமே, மருந்து - ஔஷதம், உன்னித்து - நிரூபித்து, ஊழ்மையில் - முறைமையிலே, நிரூபாதிகஸம்பந்தமான ஔசித்யத்தைத்தப்பாமலென்றபடி. கண்ணபிரான்கழல் - க்ருஷ்ண னுபகாரகனானவனுடைய திருவடிகளை, வாழ்த்துமின் - மங்களாஶாஸநம்பண்ணுங்கோள்.||

மூ—உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாளவனையல்லால்* நும்
மிச்சைசொல்லி நுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர்* மன்னப்

அ—(உன்னித்து) இவளுக்கவனையல்லது மற்றொருதெய்வத்தைத் தொழுகை யஸம்பாவிதமானாப்போலே மற்றொருதெய்வத்தை ஸ்வப்நத்திலுங்கூட நினைக்கை யஸம்பாவிதம். இப்படி தேவதாந்தரஸம்பந்தகந்தமின்றியேயிருந்த இவளுடையநோய் தீருகைக்கு வேதபாஹ்யமான க்ஷுத்ரதெய்வத்தை ப்ரஶம்ஸமாய் விரோதியுமாயிருந்த வேதவஹிஷ்க்ருதராகந்த்ராலே தொழுது தேவப்

இ—உன்னித்துதொழாளென்கிற விஶிஷ்டநிஷேதத்துக்கு உன்னித்துஎன்கிற விஶேஷணாம்ஶ நிஷேதத்திலே தாத்பர்யமாய் தொழாளென்கிறவம்ஶம் த்ருஷ்டாந்தமாயிருக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (இவளுக்கித்யாதியால்) ஸ்ரீதீயபாதத்தாலே ஸஹேது கமான வசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (இவளுடையவித்யாதியால்) தான்சொல்லுகிற தெய்வத்துக்கு மறைவாணனையென்று வேதவேத்யத்வம் சொல்லுகையாலே இவர்கள்பற்றின க்ஷுத்ர தெய்வத்துக்கு வேதபாஹ்யத்வம் தோற்றுகிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (வேதபாஹ்யமானவென்று) நும்மிச்சைசொல்லியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஶம்ஸமித்யாதியால்) நுந்தோள்குலைக்கப்படு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேதவஹிஷ்க்ருதேத்யாதியால்) மன்னப்படு மறைவாணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஶ—அன்னைமீர் - ஶாத்ருஜநங்காள்? அவனையல்லால் - அந்தக்ருஷ்ணனையொழிய, மற்றொருதெய்வம் - வேறேயொருதெய்வத்தை, உன்னித்துத்தொழாள் - நினைத்து ப்ரணாமம் பண்ணாள், இவளிதி ஶேஷ:.நினைப்பதுஞ்செய்யாள், ப்ரணாமமும்பண்ணாள், ப்ரணாமமும் பண்ணாதாப்போலே நினைப்பதுஞ்செய்யாளென்று தாத்பர்யம். நும்மிச்சைசொல்லி - உங்களுக்கிஷ்டமானவைத்தைச்சொல்லி - வேதவிஹிதமன்றிக்கே யாத்ருச்சிகமான ஶாஸ்த்ரவிஹிதங்களான க்ஷுத்ர தெய்வஸ்தோத்ரவாக்யங்களைச்சொல்லியென்றபடி. நுந்தோள்குலைக்க- உங்கள்தோள்கள்கலிக்க, ப்படுமன்னைமீர்- க்லேஶப்படுகிற ஶாத்ருஜநங்காள்? மன்னப்படும் - ஸம்ப்ரவிக்கப்படாநிற்கிற,

ரு—படுமறைவாணனைவண்டுவராவதி* மன்னனையேத்துமி
னேத்தலுந்தொழுதாடுமே* ॥௰॥
தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக்காட்செய்து நோய்தீர்ந்த*

ஆ—படாதே ஸாம வேதமெல்லாம் ... வண்டுவராவதிமன்
னனையேத்துங்கோள். ஏத்தவே உஜ்ஜீவிக்குமென்கிறுள். ॥௰॥

(தொழுதாடி) 'வண்டுவராவதமன்னன்" என்கிறவிந்த ...
... திருநாமத்தைக்கேட்டுஜ் ஜீவித்து நோய்தீர்ந்து
தொழுதாடிப்பாடித் தூமணிவண்ணனுக்காட்செய்த வழுவாத

இ—(ஸாமவேதத்தாலியால்) மன்னுகை-... மாகையால் ... ன்றுகருத்து, வண்டுவராவதியென்று ... த்தைச்சொல்லு
கிறவிடத்திலே ... த்தையருளிச்செய்கிறுர்
(ஸூஜ்தெத்யாலியால்) தொழுதாடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய
ருளிச்செய்கிறுர் (உஜ்ஜீவிக்குமென்று) ॥௰॥

✻ நிகமனம். ✻

...வாதத்தி ... த்தையருளிச்
செய்கிறுர் (வண்டுவராவதியித்யாலியால்) இப்போதாழ்வார் ...
... ராகையாலே நோய்தீர்ந்தாலல்லது தொழுதாடிப்பா
டி யாட்செய்யக்கூடாமையால் ஆட்செய்து நோய்தீர்ந்தவென்கிற
விடத்தில் ...ங்களை மாறுடியங்யிக்கிறுர் (நோய்தீர்ந்து

ரு—... பண்ணப்படாநிற்கிறவென்றபடி. மன்னுகை-...
விக்கை. மறைவாணனை-வேத...னை, வேதங்களுக்கு ...
...வென்றபடி. மறை-வேதம். வாணன்-...
ன், வண்-விலக்ஷணயான, துராவதி - ...க்கு, மன்னனை-
ராஜாவை, ...னையென்றபடி. ஏத்துமின் - ஸ்தியுங்கோள்,
ஏத்தலும் - ஸ்துதித்தவாரே, தொழுது - ...ம்பண்ணி,
ஆடும்-...க்கும், நீங்களவனை ஸ்துதித்தவாறே ...
யாய்த் தானுந்தொழுது ...மையுமாமென்றபடி. ॥௰॥

ஆட்செய்து நோய்தீர்ந்தவென்கிறவிடத்தில் ...ங்களை
மாறியங்யிப்பது-நோய்தீர்ந்து ஆட்செய்தவென்று ...மாறிற்று,

மூ—வழுவாததொல்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்*வழு வாதவாயிரத்துள்ளிவைபத்துவெறிகளுந்* தொழுதாடிப்

ஆ— தொல்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்வழுவாதவாயிரத்துள் ஶப்தார்த்தஸஹித நிவ்ருத்திவாமான விவைபத்தும்

இ— தொழுதாடிப்பாடியித்யாதியால்) வெறிகளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶப்தார்த்தஸஹித்யாதியால்) ‖கக‖

மு—நோய்தீர்ந்து - வண்டுவராவதி மன்னனென்கிற திருநாமஶ்ரவணத்தாலே வ்யஸநந்தீர்ந்து, தொழுது - எம்பெருமானை ப்ரணாமம்பண்ணி, ஆடி - அத்தால்வந்தப்ரீதியாலே ஸஸம்ப்ரமம் ந்ருத்தம்பண்ணி, தூமணிவண்ணனுக்கு - நிர்மலமணிவர்ணனான க்ருஷ்ணனுக்கு, ஆட்செய்த - வாசிகைங்கர்யம் பண்ணினவரான, வழுவாத - நழுவாத, ஶப்தார்த்தஸம்ஸர்க்கவைஶிஷ்ட்யரஹிதமானவென்றபடி. தொல் - ஸ்வாபாவிகமான, புகழ் - ஸர்வஜ்ஞத்வஸௌஶீல்யாதிமையையுடையவரான, வண்குருகூர்ச்சடகோபன் சொல் - விலக்ஷணகாவ்யஸம்ஸ்காரவாக்கியான' வழுவாத - ஸர்வஸ்வரூபகுணாதிகளிலொன்றும் நழுவாதபடியான, ஸ்வரூபகுணாதி ப்ரத்யக்ஷவ்ருத்திவாசகமானவென்றபடி - ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, வெறிகளிவைபத்தும் என்றந்வயம். வெறிகள் - வெறிகளான, வெறியை ப்ரதிவாதிக்கிறவையானவென்றபடி. வெறிவிலக்கை ப்ரதிவாதிக்கிறவையானவென்கை. வெறிவிலக்காவது - விரஹஜ்வரத்தாலே நோய்படுகிறவளுக்காக தாய்மார் க்ஷுத்ரதெய்வத்தை ஶ்ராத்தஸாதிகளைக்கொண்டு பூஜிக்கப்புக, தோழியானவள் இதொரு விஷயத்தில் ஸாவலம்பமடியாகவந்தநோய் மற்றொன்றால் வந்ததன்றென்று அவர்கள்செய்கிறவித்தை விலக்குகை. இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், தொழுது - இவ்வர்த்தாநுஸந்தாநஜநிதப்ரீதியாலே ப்ரணாமம்பண்ணி, ஆடி - ந்ருத்தம்பண்ணி, பாடவல்லார் - ப்ரேமபாரவஶ்யத்தாலே காநம்பண்ண ஸமர்த்தரானவர்கள், துக்கசீலமிலர்கள் - து:க்கஸ்வபாவமில்லாதவர்கள், ஸர்வதுக்கஶூந்யர்கள்

ஆழ—பாடவல்லார்துக்கசீலமிலர்களே* ।கக।

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—தொழுதாடிப்பாடவல்லார் துக்கசீலமிலர்களென்கிறார். ।கக।

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ரா—ஸாவமில்லாதவராவரென்றபடி. * * ।கக।

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநமேவயிஸ்ரீசைலேசாய
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஶ்ருதிவோஸ்வநிஷ்டாத்யமஸ்ருதாவஹி:.

(திரிப்பாரையாமினி.)

உத்ஸாஸாரஸ்யமொமாக் ஸுஹாரணநவநாசீ ஸ்ரீதா
ஸஸ்யாஸ்யகளஸை: ஸ்தோத்ராம்வெ ஸ்ரீவாஹயஹு
ஸ்யாஸ்வஜநஸஜநத்வாஹயஹுஸேநஜொஹி: । தந்ஹு
ஸ்வாம்வி நாத்ரீகதி தாரஹஜநத்ரீமவ்ஹுவெம்வ
வஸ்த்ர செவம்ஸுரா விஸ்யைகவிஸுணயிஷ்ஹிஷஜம்
கெவ்ஸாஸ் ஸிஸஹுஷ: ॥ ॥௨௦॥

(உத்ஸாஸாரஸ்யமொமாக்) மாயப்போர்த்தேர்ப்பாகனார்க்கி வள்சிந்தைதுழாய் - ஸாரதயாஸத்திலே வாம்பவர்களுக்குத்தான் ஸீதிவஹுவக்ஷமாகப்பண்ணின ஸாரஸ்யவ்யாபாரத்தாலும் (ஸுஹாரணநவநாக்) சங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்க கீரிசைக்கிற்றிராகில் - தன்னுடைய திவ்யாயுதங்களான திருவாழிதிருச்சங்குகளுடைய ஸ்தோத்ரத்தாலும், (ஸ்ரீதாஸஸ்யாஸ்யகளஸை:ஸ்தோத்ராம்வெஸ்ரீ:) மதுவார்துழாய்முடி மாயப்பிரான் கழல்வாழ்த்தினல் - யோஸ்யஹியான திருத்துழாய்மாலையினலே உஜ்ஜ்வலமான திருவபிஷேகத்தையுடையனு யாஶ்ரயஹுத னான தன்திருவடிகளுடைய ஸ்தோத்ரத்தாலும், இவ்விடத்தில் ஸ்துதிஶப்தம் மேலிற்பாட்டில் “பெருநதேவன்பேர்சொல்லகிற்கில்” என்றுசொல்லுகிற திருநாமகீர்த்தநத்துக்கு முபலக்ஷண மென்றுகருத்து. ஸ்துதியாலும் திருநாமகீர்த்தநங்களாலுமென்றபடி. (வாஹயஹுஜ்ஞா) தவளப்பொடிகொண்டு கீரிட்டிடுமின்

ஆ— தா— தனியுமே - பாதரேணுவாலும், (ஸ்வஜநஜநகதாதய-திஷ்ட்ய நஶோஹி:) இவ்விடத்தில் "மாயன்றமரடிநீறுகொண்டணிய முயலில்" என்று ஸ்வஜநபாதரேணுவைச் சொல்லுகையாலே தத்ஜநமும் விவக்ஷிதமென்று தாத்பர்யம். வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான்றமர்வேதம்வல்லாரையே - தன்னடியார்களுடைய ஸ்ரீபாதரேணுவாலும், அவர்கள்திருவடிகளில் வணக்கத்தினாலும், (ததீயாராதநாத்) இது இரண்டுபாட்டினர்த்தத்துக்கு ஸங்க்ரஹம். வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டு விண்ணோர்பெருமான்றிருப்பாதம்பணிந்து - ஊழ்மையில்கண்ணபிரான் கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே - அவர்கள் புருஷகாரமாகத் தன்னுடைய திருவடிகளைத்தொழுகையினாலும், (தத்சரணஜநத்ரா பதிதேவதாத்) உன்னித்து மற்றொருதெய்வந்தொழாளித்ராதி - தேவதாந்தரதீயஸம்பந்தத்ராநபேக்ஷமாகத் தன்னையேத்துகையாலும், ஸம்ஸாரிகவிஷயங்களிலே வண்டுவராபதிமன்னன்றனே நிர்வேதத்தைக்கொண்டு ஸ்வவிஷயத்தில் ப்ரவணமிகளாவர்களுக்கு விரஹவ்யஸநத்திலுண்டான சோகாதிவ்யாதிகளையெல்லாம் நிவர்த்திப்பிக்குமென்று "தீர்ப்பாரையாமினி" என்கிறதஶகத்திலே ஶடாரி, விஷ்ணுபக்தனானவாழ்வார் வெளியிட்டருளினாரென்கிறார். ॥௪௦॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்ஆறாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ— (சீலமில்லா) வாசேஷவிசேஷஜநித நிரவதிகவ்யஸநத்தாலே சோகாகுலரான ஆழ்வார் சர்வஜ்ஞமான ததீயதிவ்ய நாமங்களினுடைய ச்ரவணத்தாலே உஜ்ஜீவிதராய் ஆந்த விசேஷவ்யஸநஸஹராய் "காணவாரா?" யென்றும்

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ—நோய்தீர்ந்ததாகக் கீழ்ப்பாட்டிலேசொல்லியிருக்க விந்தத் திருவாய்மொழியிலே சூத-ர்ரய்க்கூப்பிடுவானேனென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார் (வாசேஷ த்யாதியால்) நோய்தீர்ந்தென்று கீழ்ச்சொன்னது ததீயதிவ்யநாமச்ரவணகர்ய சோக நிவ்ருத்திமாத்ரமாய் விசேஷவ்யஸநமின்னம் தீர்ந்ததல்லாமையாலே கூப்பிடுகிறாரென்றபடி. தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக் காட்செய்தென்றதுவும் ஸம்ஸ்லேஷாநுபவத்தைச் சொன்னபடியன்று. சோகதசையிலே பாடக்கூடாமையாலே சோகந்தெளிந்தவநந்தர மிந்தச்சோகாவஸ்தையை எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்கைக்காக தீர்ப்பாரையாமினியென்கிற திருவாய்மொழி பாடுகையாகிற வாசிகசேங்கர்யம் பண்ணினபடியைச் சொன்னபடியென்று கருத்து. (திவ்யநாமேத்யாதி) சோகாகுலராயிருந்தாலும் "வேஷ்ணவீஜம்பு கிஸஞ்ஜஞர்" என்கிறபடியே வீஜமானது தனக்கு வொயமின்றியேயிருக்க வஷ்ஸஜ்ஞமாத்தாலே மோஹநவர்ணாமோமப்போலே இவரும் ஸஸீவத்தில் ஸம்பந்தமாத்ரமே மிமிரொவாமாக சோகந்தெளியும் ஸ்வபாவமாகையாலே இப்படி சோகந்தெளிந்தவநந்தரமிவருக்கு திவ்யநாமச்ரவணம் கூடுமென்று திருவுள்ளம். ஆனால் ச்ரவணத்தாலே உஜ்ஜீவிதரென்கிற வாக்யத்துக்குக் கருத்தேதென்னில்? கிஞ்சித்வொயத்தாலே ச்ரவணம்வந்து ச்ரவணத்தாலே நன்றாக வொஸார்ஜரென்று கருத்து. * * * * * *

✻ முதற்பாட்டு ✻

ஞாலமுண்டா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ—சீலமில்லாச்சிறியனேனுஞ்செய்வினையோபெரிதால்* ஞால
முண்டாய்ஞானமூர்த்திநாராயணாவென்றென்று* காலந்தோ
றும்யானிருந்துகைதலைபூசலிட்டால்* கோலமேனிகாணவா
ராய்கூவியுங்கொள்ளாயே* ॥க॥

ஆ—பெருமானைக்கூப்பிட்டழைக்கிறார். ஆர்த்தருடைய ஆர்த்தியை
ப்போக்காதாயல்லை, ஆர்த்தியை அறியாதாயல்லை, ஆர்த்தியைப்
போக்கமாட்டாதாயல்லை, என்றென்று காலந்தோறும் நானிருந்

இ—(ஆர்த்தருடையவிக்ருஷியால்) ஞானமூர்த்தியென்கிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தியை யறியாதாயல்லையென்று)
அறியாதாயல்லையென்றது- நீ அறியாதவனன்றென்றபடி. நாராய
ணவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆர்த்தியைப்
போக்கவிக்ருஷியால்) இம்முதற்பாட்டிலே இப்படிசொன்னதா
லித்திருவாய்மொழிக்கு விஶேஷணகவமென்கிற ஸம்வக்ஷணம்
வ்யதிவாஸ்யமென்று ஸூசிதம், கைதலையென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைத்தொழுதென்று) பூசலிட்டா

ஈ—ஞாலமுண்டாய் - ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்ருஷ்டியை வயிற்றி
லேவைத்து ரக்ஷித்தவனே, ஞானமூர்த்தி - ஜ்ஞானஸ்வரூபனே,
ஜ்ஞானத்தை ஸ்வரூபவ்யஞ்ஜககுணமாகவுமுடையவனேயென்ற
படி. நித்யஸம்ஜ்ஞனே என்கை. நாராயணா - ஸகலஶக்திஸ்வாஶ்ரய
ணவிஶிஷ்டனே, என்றென்று - இப்படிசொல்லிச்சொல்லி. காலந்
தோறும் - ஸர்வதா, யான் - உன்னைக்காண ஆசாபந்தமுடைய
னான நான், இருந்து - அந்தஆசாபந்தத்தாலே ஜீவித்திருந்து,
கைதலை - கைகள் தலையிலேயாக, கைகளைத் தலையிலேவைத்துக்
கொண்டென்றபடி. தொழுதென்கை. பூசலிட்டால் - உச்சஸ்வநி
யாகக்கூப்பிட்டால், பூசல் - உச்சஸ்வநி, கோலமேனி - தர்ஶநீய
மானஉன்னுடைய திருமேனியை, காண - நான்காணும்படி. வா
ராய்- வருகிறாயில்லை, கூவியுங்கொள்ளாய் - என்னையழைத்துக்
கொள்வதும்செய்கிறாயில்லை. ஆதலாலென்றொரு வஷமிங்கே
அத்யாஹார்யம். சிலமில்லா - ஸ்வரூபமில்லாதவனை, சிறியனே
னும் - அத்யஜ்ஞானஶக்திக்குளனாயிருந்தேனேயாகிலும், செய்வினை -
என்னால் செய்யப்பட்ட உத்க்ஷேபணம், பெரிது - அத்யஸ்தஸங்

பூ—கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளங் கோதிலதங் திடுமென்*

ஆ—துன்னைத் தொழுதிரதால் கோலயேனிகாணவருகிறிலே, உன்பாடேயென்னைக் கூவிபுங்கொள்ளுகிறிலே, இப்படி உன்க்ஷு வெக்குவிஷயமல்லாதபடி யென்னையகற்றினவிந்த ஸம்ஸாரவ த்துக்கெல்லாம் கீடாதிகளிலுமதிக்ஷுத்ரனான நானாஸ்ரயமானபடி யெங்ஙனேயோ? வென்கிறார். ௧

(கொள்ளமாளா) உதாவிஷயவெளராஹ்வாதிவர்கமாக் ஸகமெதா வெகூஷ்ணாவஹமான ஸ்வரூபாநாஸஜநிதநி ரவயிகாநநஹளவத்தையெனக்குத்தந்தருளினவென்னுடைய

இ—யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இரந்தாலென்று) கூவியுங்கொள்ளாயே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி றார் (உன்பாடேயித்யாதியால்) உன்பாடேயென்றது உன்ஸமீப த்திலே என்றபடி. ஸூ யஸம்ஸாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய் கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) அதில் அதிக்ஷுத்ரஸத்தாலே சிறியனென்றதுவ்யாவ்ருத்தம். ௧

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

கோதிலவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐக லத்யாதியால்) கொள்ளமாளாவென்கிறவிடத்திலே அபேக்ஷி விக்கிற அர்த்தத்தை அருளிச்செய்கிறார் (ஸகமெத்யாதியால்) கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரவதி கெத்யாதியால்)வையங்கொண்டவாமனாவென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய

ஸ—ஆலென்றது ஸம்ஸாரம், அத்யந்தஸ்ஹத்தாயிருந்ததிறே யென்றபடி. வர்ணாமாதல் ஸாவமாதலேதேனு மொருகார்யஞ் செய்கைக்குமுபயோக்ஷங்களாகாதபடி எனக்குஜ்ஞாநஸக்திகளுங் களாயிருக்கையாலே ஸ்வுசிதமெஸமுறில்லாதவனாயிருக்கிறநானி ப்படி அநுஜ்ஞாநஸக்திகளையிருக்கச்செய்தேயும் ஊஷைகங்களை யாளு வித்தனையாயிர மெப்படி செய்தேனோ!வென்று வடாயம். ஓவென்றது விஷாதாதிஸயபெதாதகம். * ௨

கோதில - விஷயாந்தரஸ்பர்ஸமாகிறகோதில்லாத, கொ ள்ளமாளா - அநுபவிக்கவநுபவிக்க அவயிவில்லாததான, இன் பவெள்ளம் - ஆநந்தஸந்தோஹத்தை, தந்திடும் - கொடுக்குமவனாய்,

மூ— வள்ளலேயோ வையங்கொண்ட வாமனாவோ வென்றென்று*
நள்ளிராவுநன்பகலுநானிருந்தோலமிட்டால்* கள்ளமாயா
வுன்னையென்கண்காணவந்தீயாயே* ॥உ॥

ஆ— வரமோதாரனே? உன்னுடைய ஆஶ்ரிதரக்ஷணஸ்வபாவத்தை ஸத்யாகரித்துக்கொண்டு ஆஶ்ரிதருடைய அபேக்ஷிதத்தைச் செய்தருளாநிற்கு மாஶ்ரிதவத்ஸலனேயோ? வென்றென்று ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே போக்கக்கடவ அழகியகாலமெல்லாம் நானிருந்தோலமிட்டால் என்கண்கட்குன்னைக் காட்டாதொழிகிறவனே? அண்டைவந்தென் கண்கட்குன்னைக் காட்டித்தந்தருளாயென்கிறார் * * * ॥உ॥

இ— மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யத்தனே யென்றுமளவாலே) ஆஶ்ரிதரக்ஷணஸ்வபாவத்தை ஸத்யமாகரித்துக்கொண்டுமென்றது தான் ஸ்வாபகத்தை வஹித்துக்கொண்டாகிலுமென்றபடி. நள்ளிராவுநன்பகலு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஐத்ரியால்) கள்ளமாயாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்கண்கட்கித்ரியால்) உன்னைவித்ரிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அண்டைவித்ரியால்) ॥உ॥

* மூன்றாம்பாட்டு. *

த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— என்வள்ளலே - என்னுடைய ஔதாரனே? ஓ வென்று - விஷாதத்யோதகம், வையங்கொண்டவாமனா - ஜகத்தை மஹாபலிபக்கல்நின்றும் அபஹரித்த வாமநனே, ஓ! - விஷாதே, என்றென்று - இப்படி சொல்லிச்சொல்லி, நள்ளிராவும் - அர்த்தராத்திரியும், நன்பகலும் - ஸம்ஶ்லேஷாநுகூலமாம்படி நல்லதானபகலிலும், நானிருந்து - நான்ஜீவித்திருந்து, ஓலமிட்டால் - கூப்பிட்டால், கள்ள - கண்ணுக்குத்தெரியாதவனே, மாயா - கண்ணுக்குத்தெரியாதே ஹ்ருதயத்திலேயிருக்கிற ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதனே? யென்றபடி. வந்து - ஸாக்ஷாத்தாகவந்து, உன்னை - நிரதிஶயபோக்யனானவுன்னை, என்கண்காண - என்னுடைய கண்கள்காணும்படி, ஈயாயே - தந்தருளவேணும், ஈகை - கொடுக்கை. ॥௩॥

மூ— கவிலாத தீவினைகளெத்தனை செய்தனன்கொல்* தாவிவைய
ம்கொண்டவெந்தாய் தாமோதராவென்றென்று* கூவிக்கூவி
நெஞ்சுருகி கண்பனிசோரநின்றால்* பாவிநீயென்றொன்று
சொல்லாய் பாவியேன்காணவந்தே*   ॥௫॥

அ—(கவில.த) உநாஷ்யாஷ்ரம்மவண வயல்கஷிவ்யாவதா ரங்களைப்பண்ணி யாஶ்ரிதபரித்ராணம்பண்ணுமவனே? யென் றென்றுகூவிக்கூவி நெஞ்சுருகி கண்பனிசோராநின்றால், உன்னை க்காண்கைக்கு ஸாஹாய்ம்பண்ணிற்றிலேனாகில்; நான் நிராஸநு யிருக்கும்படியாக வென்கண்ணெதிரேவந்து நீயென்னைக்காண் கைக்கு ஸாஹாய்ம்பண்ணிற்றில்லைகாணென்று சொல்லாய்? பிரானே

இ— (உநாஷ்யாதீவ்யாக்யியால்) பாவியேனென்றுதம்மை பாபயா னாகச்சொல்லுகிறதற்கு காருண்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைபி வ்யாக்யியால்) நாஸ்யவாதத்திலவிஷயமருளிச்செய்கிறார் (நான்நிராஸநுயிருக்கும்படியாகவென்று) இதுக்குச்சொல்லாயெ ன்கிறதோடேஅந்வயம். காணவந்தென்கிறதையுரைக்கிறார்(என்கண் ணெதிரேவந்தென்று) பாவிநீயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நீயென்னைவிவ்யாக்யியால்) இப்படி ஸம்ஶ்லேஷத்திலே

ப— தாவி - திருவடிகளாலே அளந்து. வையங்கொண்ட - லோகத்தை ஸ்வீகரித்தவனான, எந்தாய் - என்னுடைய ஸ்வாமி யான, தாமோதரா - தாமோதரனே. உரலோடேகட்டலாம்படி பா ஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனானவனேயென்றபடி. என்றென்று - இப்படி சொல்லிச்சொல்லி, கூவிக்கூவி நெஞ்சுருகி - ஸஶப்தம். கண்பனி- நேத்ரஜலங்கள், சோர - சொரியும்படி, நின்றால், நின்றேயோ டேநின்றால், பாவியேன்காணவந்து - பாபிஷ்டனான நான்காணும் படி வந்து, நீபாவியென்று - நீபாபிஷ்டன்காணென்று, ஒன்று சொல்லாய் - ஒருவார்த்தைசொல்லவேணும், "நீபாபிஷ்டனென் றாகிலுமொருவார்த்தை சொல்லவேணும்" என்னச்செய்தேயு மவனென்றுஞ்சொல்லக் காணாமையாலே சொல்லுகிறார் மேல். கவிலாத - நாஶரஹிதமான, கவு - நாஶம், தீவினைகள் - க்ரூரபாபங்களை, எத்தனை செய்தனன்கொல்? - எத்தனை பாபிரம் செய்தேனோ.   ॥௫॥

ரூ—காணவந்தென் கண்முகப்பே தாமரைக்கண்பிறழ* வாணி செம்பொன் மேனியெந்தாய் நின்றருளாயென்றென்று* நாணமில்லாச்சிறுதகையேனிங்கலற்றுவதென்* பேணிவா

ஆ—வென்று சொல்லிப்பின்னையு மெம்பெருமானென்றுஞ்சொல்லாமையாலே யிப்படியெம்பெருமானென்னை உபேக்ஷிக்கைக்கு ஓரொன்றே காரணதகமெல்லா மநோரதித்தாலும் மாளாதவாவங்களைத்தனையாயிரஞ் செய்தேனோவென்கிறார். ௩

(காணவந்து) ஸூரிகளுங்கூட வாசைப்பட்டுக் காணமாட்டாதிருக்கிற பிறிநிலையப்பனை ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய் காணவந்தென் கண்முகப்பே தாமரைக்கண் திகழ நின்றருளாயென்றென்று அதிக்ஷுத்ரனான நானிங்கேகிடந்தலற்றுகிறதென்?

இ—நொராஸ்யேமீக்ஷிக்கிறவிவர் தீவினைகளைத்தனைசெய்தனன்கொலென்று சோகிப்பானேனென்ன ஒருவார்த்தையுஞ்சொல்லாமையாலே சோகிக்கிறாரென்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியால்) ஸம்வாதத்துக்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) உபேக்ஷிக்கையென்கிறதற்கு செய்தேனோவென்கிறதோடே அந்வயம். அவிலாதவென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஓரொன்றேயித்யாதியால்) ௩

✻ நாலாம்பாட்டு. ✻

பேணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டென்று) அப்பனையென்கிறதற்கு அலற்றுகிறதென்னென்கிறதோடே அந்வயம். பிறழவென்கிறதையுரைக்கிறார் (திகழவென்று) சிறுதகையேனென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அதிக்ஷுத்ரனென்று) நாணமில்லாச்சிறுதகையேனென் றேகவாக்யமாயிரு

ம—வானோர் - ஸூர்யாதிதேவர்கள், பேணி - ஆசைப்பட்டு, ஆசைப்பட்டென்றபடி. காணமாட்டா - காண்கைக்கு ஸமர்த்தராகாதபடி. பிறிநிலை - ஜ்ஞானாத்யத்தையுடையனை, பிறி - ஜ்ஞானாத்யம், அப்பனை - ஸ்வாமியை, இதுக்கலற்றுவதென்னென்கிறதோடே அந்வயம், ஆணிசெம்பொன் மேனி - ஸ்ரேஷ்டமாய் சிவந்திருந்துள்ள ஸ்வர்ணம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமேனியையுடையவனை, ஆணி - ஸ்ரேஷ்டம், எந்தாய் - ஸ்வாமிந், காணவந்து - ஆஸ்ரிதர்

—ஞோர் காணமாட்டாப் பிரிடையப்பனையே* ॥ ௪

அப்பனையடலாழியானை யாழ்கடலைக்கடைந்த* துப்பனை

ஆ—என்ன [illegible] வென்கிறார். ॥ ௪॥

(அப்பனே) இப்படி ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட [illegible] யிருக்கச்செய்தே, உன்னையே அப்பனே, ஸ்ரீ [illegible] னை திருவாழியையுடையவனே, ஸ்ரீ [illegible]

இ—ந்தாலுமிதற்கு ப்ரதிநத்திலே [illegible] மாகைக்காக [illegible] த்தாலேயுரைக்கிறார் (என்னதிவ்யஜ்ஜோவென்று) ॥ ௪॥

※ ஐந்தாம்பாட்டு. ※

அலற்றிப்ரயோஜநமில்லையென்றவர் பின்னையுமலற்றுகை [illegible] மன்றோ? வென்ன ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட [illegible] னைக்காணவாசைப்படுகிற தம்முடைய [illegible] த்தை நிஷ்கை யிலே [illegible] யென்று காட்டுகைக்காக கீழ்ப்பாட்டிலர்த்தத் தையநுவதிக்கிறார் (இப்படியிவ்ருத்தியால்) அடலாழியானையே ன்கிறதற்கு [illegible] ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ [illegible] யால்) ஆழ்கடலைக்கடைந்ததுப்பனே யென்கிறதற்குத் [illegible] மருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ரீ [illegible] யால்) நோக்குவனென்கி

ற—[illegible] மே தொடங்கிநான்காணும்படி வந்து, என்கண்முகப்பே-எ ன்னுடையகண்முன்னே. தாமரைக்கண்- [illegible] உன் னுடைய [illegible] ங்கள், பிறழ - விளங்கும்படி, பிறழுதல் - விளங் குதல் - நின்றருளாய் - நின்றருளவேணும், என்றென்று - இப்படி ச்சொல்லிச்சொல்லி, நாணமில்லா - லஜ்ஜையில்லாதவனான, சிறுத கையேன்நான் - [illegible] னான, தகை - ஸ்வபாவம். இ ங்கு - [illegible] யான விந்த [illegible] த்திலே, அலற்று வதென்?- அலற்றுகிறதெதுக்காக, இதுக்கு ப்ரயோஜநமில்லை யென்றபடி. * * * * ॥ ௪॥

அப்பனே - ஸ்வாமீ, அடலாழியானே [illegible] யான [illegible] முடையவனே, அடல்-[illegible] ஆழ்கடலை - [illegible] த்தை, கடைந்த - ஸ்ரீ [illegible] மாக [illegible] நம்பண்ணினவனான, துப்பனே - [illegible] னே, உன்தோள்கள்

மூ—யுன்றோள்களைநான்கண்டிடக்கூடுங்கொலென்றெப்பொ
ழுதுங்கண்ணீர்கொண்டாவிதுவர்ந்துதுவர்ந்* திப்பொழு
தேவந்திடாயென்றேழையேனோக்குவனே* ॥ரு॥
நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண்பான் யானெனதாவியுள்ளே*
நாக்குநீள்வன்ஞானமில்லை நாடோறுமென்னுடைய*

ஆ— தப்ரபீஸனே, உன்தோள்கள்நான்கும்கண்டிடக்கூடுங்கொ
லென்றெப்பொழுதுங்கண்ணீர்கொண்டு ஆவிதுவர்ந்து துவர்ந்து,
இப்பொழுதே வந்திடாயென்றபேக்ஷித்துன்வரவு பார்த்திருப்பன் ॥ரு॥
என்னவலனேனென்கிறார்.

(நோக்கி) என்னுடைய வாக்கையுள்ளுமாவியுள்ளு மல்லபுற
த்தினுள்ளும் நீக்கமின்றி எங்கும்வ்யாபிச்சுப் நின்றுவைத்து

இ—றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவி த்வராதியால்)
ஏழையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவ ॥ரு॥
லனேனென்று)

✳ ஆறம்பாட்டு. ✳

நின்னைபரிக்கநிற்கின்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ—நான்கும் - உன்னுடைய மஹாஜங்கள் நாலுகளையும், 'ஹவி கக்ஷ
[illegible]”
என்கிறபடியே சத்ருக்களை நபண்ணின வழகியதோள்களை யென்ற
படி. கண்டிட - காணவென்றபடி. இடவென்று ஸாமான்யா
மோசம். கூடுங்கொலென்று - கூடுமோவென்று, எப்பொழுதும் -
ஸர்வகாலத்திலும், கண்ணீர்கொண்டு - நேத்ரஜலங்களை வஹி
த்து, பாஷ்யாக்களையென்றபடி. ஆவி - ப்ராணனானது, துவர்ந்
துதுவர்ந்து - ஶோஷித்துஶோஷித்து, இதற்குப்பாராநிற்பனெ
ன்கிறதோடேஸம்பம். இப்பொழுதே - இந்தக்ஷணத்திலேயே, வந்
திடாயென்று - வரவேணுமென்றபேக்ஷித்து, ஏழையேன் - வலை
லனான், நோக்குவன் - பாராநிற்பன், வாருகிறாயோவென்று ௫
பாராநிற்பனென்றபடி. * * *

நாடோறும்-நாள்தோறும், ஸர்வதாவென்றபடி. என்னுடைய
வாக்கையுள்ளும் - என்னுடையஶரீரத்திலும், ஆக்கை - ஶரீரம்.
ஆவியுள்ளும் - என்னுடைய வாத்மஸ்வரூபத்திலும், அல்ல.

மூ— வாக்கையுள்ளுமாவியுள்ளுமல்லபுறத்தினுள்ளும்* நீக்கமி
ன்றியெங்குநின்றாய் நின்னையறிந்தறிந்தே* ॥ ௬ ॥

ஆ—உன்னையெனக்குக் காட்டாதொழிகிறது உன்னைக்காட்ட
நினையாமையென்றுமிடமறிந்துவைத்து பின்னையும் நோக்கிநோக்கி
யுன்னைக்காண்பான் நானென்னுள்ளே யாசைப்படாநிற்பன் என்ன
வஜ்ஞனோவென்கிறார். ॥ ௬ ॥

(அறிந்தறிந்து) ஜந்மஜராமரணாதிஸாம்ஸாரிகது:க்கம் அநு
பவிக்கிறதென்றும் பயத்தாலே கூப்பிடுகிறீரோ? ஏன்தானிப்படி
யாதனராய்க்கிடந்து நீர் கூப்பிடுகிறதென்னில்; ஜ்ஞாநஸக்திவ

இ—(உன்னையெனக்கு ஸாக்ஷி யறிந்துவைத்துமென்னுமளவாலே)
நாக்குநீள்வனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசை
ப்படாநிற்பனென்று) ஞானமில்லையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (என்னவஜ்ஞனோவென்று) ॥ ௬ ॥

✳ ஏழாம்பாட்டு. ✳

இப்படியாதனராய்க் கூப்பிடாநிற்கிற விவரிப்பாட்டிலே ஸ்வ
பாவங்களைப்பேசுகை யஸம்பதமன்றோ? வென்ன வவதரிப்பிக்கி
றார் (ஜந்மாந்தராதியால்) நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயைநாறுந்துழாயின்
கண்ணியம்மானென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜ்ஞாநே
ந்த்ராதிவிவர்ணனைவென்னுமளவாலே) ஜ்ஞாநத்தைச்சொ
ன்னது உபலக்ஷணமென்றுகருத்தாலே ஸர்வஜ்ஞத்வமும்

ஸ—வக்த்ருத்விக்ஷமான,புறத்தினுள்ளும்-வஸ்துக்களிலும்,
என்னுடைய இந்த்ரியங்களிலுமென்றபடி, நீக்கமின்றி - விச்சேதமி
ல்லாமல், ஒன்றும்விடாதேஎன்றபடி. எங்கும்- ஸர்வதேசத்திலும்,
நின்றாய் - ஸந்நிஹிதயா நின்றவனே, நின்னையறிந்தறிந்து - உன்
ஸ்வபாவத்தை என்கண்ணுக்குக்காட்ட நினையாதவுன்னைநன்றாகவ
றிந்துவைத்து,நோக்கிநோக்கி-நீவருகிறவழிக்கைப்பார்த்துப்பார்த்து,
உன்னை- திவ்யஸ்வபாவஸாமியானவுன்னை. காண்பான்—காணவிச்சை
யுடையவனான, யான் - நான், எனதாவியுள்ளே - என்னுடையமன
துக்குள்ளே - ஆவிர்பூதமிங்கே உநமேலக்காட்டுகிறது. நாக்
குநீள்வன்-அத்யந்தமாசைப்படாநின்றேன், ஞானமில்லை - எனக்கு
விவேகமில்லையென்றபடி. * * * ॥ ௬ ॥

மூ—அறிந்தறிந்து தேறித்தேறி யானெனதாவியுள்ளே* நிறைந்த ஞானமூர்த்தியாயை நின்மலமாகவைத்துப்* பிறந்துஞ்செத்து நின்றிடறும் பேதைமை தீர்ந்தொழிந்தேன்* நறுந்துழாயின் கண்ணியம்மா நானுன்னைக் கண்டுகொண்டே* ॥௭॥

ஆ—ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களாலும் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யாதி கல்யாணகுணங்களாலும் பரிபூர்ணனான உன் திறத்திலுள்ள விஶதவிஶததர விஶததம ப்ரத்யக்ஷதாபன்ன நிரதிஶய பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தாலே என்னுடைய அந்த ஸாம்ஸாரி

இ—(ஸௌந்தர்யாதியாலே) நறுந்துழாயின் கண்ணியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யார்த்தமாயிற்று (பரிபூர்ணத்வத்தாலே) நிறைந்தவென்றது வ்யாக்யாதம். கண்டுகொண்டு அறிந்தறிந்து தேறித்தேறி யெனதாவியுள்ளே நின்மலமாகவைத்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விஶதத்வாதியால்) த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ர்

ப—நறுந்துழாயின் கண்ணி - பரிமளிக்கிற திருத்துழாயினுடைய மாலையையுடையவனே, நறுமென்று - பரிமளியாநிற்கும் அது; அம்மா - ஸ்வாமிந், நான் - உன் ஸௌஹார்த்தத்தையறிந்த நான், உன்னை - நிரதிஶய ஸௌஹார்த்தனானவுன்னை, கண்டுகொண்டு - அறிந்துகொண்டு, அறிந்தறிந்து - விஶதமாக அநுபவித்து, தேறித்தேறி - அதிவிஶததரமாக அநுபவித்து, யான் - இப்படி அத்யந்தவிஶதமாக ஸ்வஜ்ஞாநனான நான், நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை - பரிபூர்ண ஜ்ஞாநஸ்வரூபனானவுன்னை, மூர்த்தியுடையவன் மூர்த்தியான் - இஸ்ஸப்தம் எதிரே இருக்கமவனைச்சொல்லும்போது மூர்த்தியாயென்று ரூபமாயிருக்கும், அதில் மூர்த்தியாயையென்று த்விதீயாந்தம், எனதாவியுள்ளே - ஸ்வீயமநஸ்ஸுக்குள்ளே, நின்மலமாகவைத்து - நிஶ்சலமாகவைத்து, விஶதமாக அநுபவித்தேனென்றபடி. இதுக்குப்பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தேனென்கிறதோடே அந்வயம். பிறந்துஞ்செத்தும் - ஜநித்தும் மரித்தும், நின்றிடறும்பேதைமை - இதுவே யாத்ரையாய் நின்றிடறுகையாகிற அஜ்ஞாநமும், இடறுகை - க்லேஶப்படுகை. தீர்ந்தொழிந்தேன் - நிவ்ருத்தமாய்விட்டேன், ஜநநமரணாதிகளான அஜ்ஞாநகார்யங்களெல்லாமொழிந்து

மூ— கண்டுகொண்டென்கைகளார நின்றிருப்பாதங்கண்மே* லெண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டேத்தியுகந்துகந்து* தொண்டரோங்கள்பாடியாடச் சூழ்கடன்ஞாலத்துள்ளே* வண்டுழாயின்கண்ணிவேந்தே வந்திடகில்லாயே* ॥அ॥

ஆ— து:க்கமெல்லாம் நிரஸ்தமாயிற்றிறே. அதுக்கன்று நானிப்போதுபடுகிறதென்கிறார். ॥எ॥

(கண்டுகொண்டு) உம்முடைய ஸாம்ஸாரிகது:க்கமெல்லாம் போயிற்றாகில் மற்றெதுக்காக் கூப்பிடுகிறதென்னில்; உன்னையென்கண்களாலே கண்டுகொண்டு என்கைகளார நின்றிருப்பாதங்கண்மேலெண்டிசையுமுள்ள பூக்கொண்டேத்தி யுகந்துகந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூடநின்று பாடியாடவேணுமெ

இ—ழியால்) பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதுக்கன்றுநானித்யாதியால்) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

தொண்டரோங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களித்யாதியால்) இன்னதாகிறோரென்றது —

ப—நிவ்ருத்தங்களாய்த்தனவென்றபடி.* * ॥எ॥

வண்டுழாயின்கண்ணி - விலக்ஷண தௌலஸியினுடைய உர்த்தையுடையவனான வேந்தே - நாயகனே, வேந்தன் — நாயகன்; கண்டுகொண்டு - உன்னைக்கண்ணாலேகண்டுகொண்டு, என்கைகளார - என்னுடையகைகள் த்ருப்தங்களாம்படி, நின்திருப்பாதங்கண்மேல் - ஸ்வரூபம். எண்டிசையுமுள்ளபூ - எட்டு திக்குகளிலும் விஷ்ருதங்களான புஷ்பங்களை, கொண்டு - ஸம்பாதித்து, ஏத்தி - ஸ்தோத்ரவாசகமாக ஸ்துதித்துஎன்றபடி. உகந்துகந்து - அத்தாலே பரம்ப்ரஹ்ருஷ்டராய், தொண்டரோங்கள் - தாஸ்யருசிகர்களான நாங்கள், தொண்டர் - தாஸர். இஸ்வபாவத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொண்டரோங்களென்று ஸ்வபாவமாயிருக்கும். பாடியாட - ப்ரீதிபரீவாஹமாக காநம்பண்ணி நர்த்திக்கும்படி, கடல்சூழ் என்றுமாறி யமைப்பது. கடல்சூழ். ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான, ஞாலத்துள்ளே - ஸம்ருத்தியிலே, வந்திட - வந்துவிடுகைக்கு, கில்லாயே - ஶக்தனாகிறியில்லையே. ஸர்வஶக்தனான

மூ—இடகிலேனொன்றட்டகில்லே னைம்புலன் வெல்லகில்லேன்*
கடவனாகிக்காலந்தோறும் பூப்பறித்தேத்தகில்லேன்* மட

ஆ—ன்றாசைப்பட்டிரே கூப்பிடுகிறது, வண்டுழாயின் கண்ணிவேந்தோனிப்படிப்பட்டாநிற்கச்செய்தேவந்தருளுகிறிலை யென்றெம்பெருமானை யின்னாதாகிறார். ॥அ॥

(இடகிலேன்) எம்பெருமானைக்காண்கைக் குபாயபூதமான கர்மயோகஜ்ஞானயோகபக்தியோகங்களொன்று

இ—உபாஸிக்கிறேனென்றபடி. பாட்டெல்லாம் ஏகவாக்யமாயிருக்க ஆசைப்பட்டிரே கூப்பிடுகிறதென்றும் வாக்யபேதம்பண்ணித்துக்கண்களாலேகண்டுபாடியாடவேணுமென்கையிலும்எம்பெருமானையுபாஸிக்கையிலும் தாத்பர்யங்களை வ்யக்தங்களாக்குகைக்காக.॥

ஒன்பதாம்பாட்டு.

வ்யவஸாயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதி யிருக்கச்செய்தேயென்னுமளவாலே) காண்கைக்கென்றது - ப்ரீதிவர்த்தமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்கென்றபடி.

ம்—வுனக்குமென்பேர்சொன்னவாறே ஶக்திபோய்விட்டதோவென்றாகருத்து. * * * * ॥அ॥

ஒன்றுஎன்கிறஶப்தம ஸாகாங்க்ஷிதத்யாயேந ப்ரதிஷேதார்தவாக்யயோஜநீயம். ஒன்று - ஒருபிடியன்னத்தை, இடகிலேன் - இடமாட்டுகிறேனில்லை, க்ஷாமயிதர்க்கதிஶேஷ:, ஒன்று - ஒருமிடறுதண்ணீரை, அட்ட - வார்க்கைக்கு - அடுகை - வார்க்கை. கில்லேன் - ஶக்தனாகிறேனில்லை, த்ருஷிதர்க்கிதிஶேஷ:, இத்தால் ஶாஸ்த்ரசோதிதமான கர்மயோகத்திலே நான் ஸமர்த்தனல்லேனென்றதாயிற்று. ஐம்புலன் - பஞ்சேந்த்ரியங்களை, வெல்ல - ஜயிக்க, வெல்லுகை - ஜயிக்கை, கிலலேன். ஶக்தனல்லேன், ஜ்ஞானயோகஶக்தனலலேனென்றபடி. கடவனாகி. நியதனுக்கொண்டு, ஶேஷத்வஜ்ஞானனாக்கொண்டு, கைங்கர்யயோஜகனாயென்றபடி. பூப்பறித்து - புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்து, காலந்தோறும் - ஆராதநாநுரூப காலங்கள்தோறும், ஏத்த - ஆராதித்து ஸ்தோத்ரிக்க, கில்லேன் - ஶக்தனல்லேன், "ஜ்ஞாநாஹ்வ" த்யாக்தமான பக்தியோகத்திலே ஶக்தனல்லேனென்றபடி. மட - ஸௌந்தர்ய

மூ— என்னெஞ்சங்காதல்கூர வல்வினையேனயர்ப்பாய்த்* தடவு
கின்றேனெங்குக்காண்பன சக்கரத்தண்ணலையே* ॥௬॥

ஆ—மெனக்கின்றியே யிருக்கச்செய்தே ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்மரணங்களிலே
விழும்ஸ்வபாவமாய், விழுந்த லெம்பெருமான்றன்னை மெடுக்க
வொண்ணாத வன்மையை யுடைத்தாயிருந்த வென்னெஞ்சம் கா
தல்கூர அதினாலே அறிவழிந்து தடவாநின்றேன், எங்ஙனே கா
ணும்படியென்கிறார். ௬

இ— இங்கு கர்மயோகஜ்ஞானயோகபக்தியோகங்களாகிற உபா
யங்களும், ஸக்தியோகத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயகமும் விவக்ஷி
தம். ஸ்ரீ தாஹாஷ்யாதிஷு தயாநிரூபாக. அதில் கர்மயோக
ஸ்வபாவத்தாலே இடகிலேனொன்றட்டகில்லேனென்றது ஸஸூ
த்ரகர்மயோகராஹித்யபரமென்று ஸூசிதம். ஜ்ஞானயோகஸ்
வபாவத்தாலே ஐம்புலன் வெல்லகில்லேனென்றது ஜ்ஞானயோகரா
ஹித்யபரமென்று ஸூசிதம். ஸக்த்யாதியாலே த்விதீயபாதம்
ஸக்தியோகராஹித்யபரமென்று ஸூசிதம். மற்ற ஸ்வபாவத்துக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷாதியால்) வன்ஸ்வபாவத்து
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விழுந்தாதியால்) அ
யர்ப்பாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினாலே
இத்யாதியால்) * * * * ॥௬॥

ஸ—ஸம்ஶ்லேஷவிஷயத்திலே ஈஷத்துக்ஷமமானவென்றபடி. வன்-
ஸுதமான, ஸம்ஶ்லேஷத்தில் நின்றும்விடுக்கப்போகாததானவென்
றபடி. நெஞ்சம் - என்னுடைய மனஸானது, காதல்கூர - வைராக்யம்
விஞ்சிவர, என்னுடைய மனஸானது வைராக்யகமாகையாலென்
று பாவம், அயர்ப்பாய் - மோஹம்ஜநித்து, அயர்ப்பு, மோ
ஹம், ஆகை,ஜநிக்கை, ஜாதமோஹனென்றபடி. வல்வினையேன்-
வைராக்யாநுகுணமாக அநுபவிக்கவொட்டாத ப்ரதிபந்தகத்தை
யுடையவனானநான், சக்கரத்தண்ணலை - சக்ராயுதனை ஸ்வாமியை,
சக்கரத்தையுடையவன் சக்கரத்தன், அண்ணல் - ஸ்வாமி, சக்கரத்
தண்ணலென்று ஸமஸ்தபதம், தடவுகின்றேன் - தேடாநின்றேன்,
எங்குக்காண்பன் - எங்கே காணப்போகிறேன், காணமாட்டேனென்
றபடி. * * * * ॥௬॥

மூ— சக்கரத்தண்ணலேயென்று தாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்பப்*
பக்கநோக்கிநின்றலர்ந்தேன்பாவியேன் காண்கின்றிலேன்*
மிக்கஞானமூர்த்தியாய வேதவிளக்கினையென்* றக்கஞானக்
கண்களாலேகண்டுதழுவுவனே* ॥௰॥

ஆ—(சக்கரத்தண்ணல்) சக்கரத்தண்ணலேயென்றுதாழ்ந்து கண்ணீர்ததும்பப் பக்கம்நோக்கிநின்று சாலத்தளர்ந்தேன், பாவியேன்காணப்பெறுகிறிலேன், ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸகலவேதவேத்யனாயிருந்த வெம்பெருமானை எனக்குத்தக்க சில ஞானக்கண்களாலே கண்டுதழுவுவன், நானெங்ஙனேலபிக்கும்படியென்கிறார் ॥௰॥

*** பத்தாம்பாட்டு. ***

இ— ஞானமூர்த்தியாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனென்று) வேதவிளக்கினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவேதத்ருஷ்டியால்) சிலஞானங்களாலேயென்றது - ஜ்ஞாநஸஜ்ஞாநங்களாலேயென்றபடி. பாட்டுக்கு பாவமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனேலபிக்கும்படியென்று) கண்ணாலே காணப்பெறாவிட்டால் மறந்து பிழைக்கவொட்டாதபடி ஜ்ஞாநஸஜ்ஞாநத்துக்கு ப்ரகாசிக்கையாலேநான்லபிக்கும்படி எங்ஙனேயென்றுபாட்டுக்குத்தாத்பர்யம்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௰॥

வ்யா— சக்கரத்தண்ணலேயென்று - கையுந்திருவாழியுமான வழகைக்காட்டி யடிமைகொண்ட ஸ்வாமியேயென்றுசொல்லி, தாழ்ந்து - சோகத்தாலே தறைப்பட்டு, கண்ணீர்ததும்ப - நேத்ரஜலங்கள் வழிக்க, ததும்புகை - வழிக்கை, பக்கநோக்கிநின்று - பார்ச்வங்களைப்பார்த்துநின்று, அலர்ந்தேன் - க்லேசித்தேன், பாவியேன் - பாபிஷ்டனானநான், காண்கின்றிலேன் - கண்ணாலே காணுகிறேனில்லை, மிக்கஞானமூர்த்தியாய - அதிசயிதஜ்ஞாநஸ்வரூபனை, வேதவிளக்கினை - வேதமாகிற தீபத்தையுடையவனை, வேதப்ரகாச்யனானவனையென்றபடி. வேதைகப்ரதிபாத்யனை என்னை. என்தக்க - எனக்குத்தக்கவையான, ஞானக்கண்களாலே - ஜ்ஞாநஸஜ்ஞாநங்களாகிற த்ருஷ்டிகளாலே, கண்டுதழுவுவன் - ஸ்பஷ்டமாக அநுபவியாநிற்பனென்றபடி. * ॥௰॥

மூ.—தழுவிநின்றகாதறன்னைத்தாமரைக்கண்ணன்றன்னைக்*குழு
வுமாடத்தென்குருகூர்மாறன்சடகோபன்சொல்* வழுவிலாத
வொண்டமிழ்களாயிரத்துளிப்பத்துங்*, தழுவப்பாடியாடவல்
லார்வைகுந்தமேறுவரே*॥கக॥ ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.॥

ஆ—(தழுவிநின்ற) முடிவேனென்றாலும் முடியவொட்டாதிருந்
நகாதலாலேசொன்ன வித்திருவாய்மொழியை இப்ராவயாகூதரா
கப்பாடியாடவல்லார் வைகுந்தமேறுவரென்கிறார். ॥கக॥

✳ நிகமனம். ✳

இ— தழுவிநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(முடிவேனென்றாலும் கூறிபால்) உசர்வம்பொறுக்கமாட்டாதே
குளத்திலேவிழப்புகுவாரை பந்துக்கள் விழவொட்டாதே தழு
விக்கொண்டு நிற்குமாப்போலே காதலானது தம்மைத்தழுவிக்
கொண்டு நிற்கிறதென்கிறாரென்றுகருத்து. இன்னம்காணலாமோ
வென்கிறவாசையானது ஜீவித்தை நிறுத்துகிறதென்கிறாரென்
றபடி. தழுவவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்
ராவயாகூதராகவென்று) ॥கஉ॥

வ—தாமரைக்கண்ணன்தன்னை-பரிக்ஷணனை, இதுக்கு சொன்ன
வென்கிறதோடே அந்வயம், தழுவிநின்ற - நான்முடிவேனென்றாலும்
முடியப்போகாதபடி யென்னைத்தழுவிக்கொண்டிராநின்ற,காதல்த
ன்னால் - ப்ரேமத்தாலே, குழுவுமாட - நிவிடங்களான ஹர்ம்ய
ங்களை யுடைத்தான, குழுவு, நிவிடம், மாடம், ஹர்ம்யம், தென் -
ஸுந்தரமான, குருகூர் - திருநகரியில், மாறன்சடகோபன்சொல் -
மாறனென்கிறகுடிப்பேருடையவரானசடகோபன்சொன்ன,வழுவி
லாத - நழுவுதலில்லாத. ஸமஸ்தஸாக்ஷாத்காரஸ்ம்ருதிஸ்ம்ரு
திவாசகமானவென்றபடி. ஒண் - விலக்ஷணமான. தமிழ்களாயிர
த்துள்- த்ராவிடமாயானஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இப்பத்துப்பாட்டு
களையும், தழுவ - ஸாம்ஸ்லிஷ்டமாக,ஸாவதானத்தியோடே அநுஸந்தானது
ஸாம்ஸ்லிஷ்டமாகவென்றபடி. அநுஸந்தில் ஸாவயாகூதமாக வென்கை,
பாடி - கானம்பண்ணி, ஆடவல்லார் - ப்ரேமவாரவஶ்யத்தாலே
நர்த்தனம்பண்ண ஸமர்தரானவர்கள், வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்
டத்தை, ஏறுவர் - ஏறுவர்கள். * * ॥கக॥

ஸ்ரீ:

த்³ரமிடோ³பநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(சிலமில்லா.)

ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நிரவதிகஸுகா²நந்த³த³: க்ராந்த
லோக: ஸாத்⁴யைர்ஜ்ஞேயோ தைவதாநாம் விதாரணநாயி:
ஸர்வஸத்த்வ ப்ரதா³தா ஸர்வஸ்வம் । பூர்ணஜ்ஞானைகமூர்த்தி:
ப்ருது²துலஸீதா³மலிங்க³: சக்ராயுத⁴ம் ஶ்ருதீநாம்
விஶ்ராந்திஸ்தா²நமீஶம் விஶத³ப³ஹுமாநம் ப்ராஹ
விஜ்ஞஸ்வயோகி³: ॥ ௩௪ ॥

(ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா:) ஞாலமுண்டாய் ஞானமூர்த்தி - ப்ரளயாபத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த ருளியத்தாலே நிரதிஶயஸௌஶீல்யமுடையனாய், (நிரவதிகஸுக² ப்ரத³ம்) கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளமித்யாதி - நிரவதிகமான ஸாநந்த³ஸுகா²நந்த³த்தைக் கொடுக்குமவனாய், (க்ராந்த லோகம்) தாவிவையங்கொண்டவெந்தாய் - ஸகலலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளந்தவனுமாய், (ஸாத்⁴யைர்ஜ்ஞேயோ தைவதாநாம்) பேணிவானோர் காணமாட்டாப்பீடுடை - ப்³ரஹ்மாதி³களாலும் வருந்திக்காணப்படாதவனாய், (விதாரணநாயி:) அப்பனே யடலாழியானே - எல்லார்க்கும் - நிருபாதிகவிதாவுமாய், (ஸர்வஸத்த்வப்ரதா³தா ஸர்வஸ்வம்) ஆக்கையுள்ளு மாவியுள்ளுமித்யாதி - ஶரீரம்முதலான ஸகலவஸ்துக்களிலு முள்ளே நிற்குமவனாய், (பூர்ணஜ்ஞானைகமூர்த்தி:) நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயை - பரிபூர்ணஜ்ஞாநஸ்வரூபனுமாய், (ப்ருது²துலஸீதா³ம லிங்க³ம்) வண்டுழாயின் கண்ணிவேந்தே - ரமணீய துலஸீதா³ம ஶோபிதனுமாய், (சக்ராயுத⁴ம்) சக்கரத்தண்ணலேயே - திருக்கையிலே திருவாழியையுடையவனுமாய், (ஶ்ருதீநாம் விஶ்ராந்தி ஸ்தா²நம்) வேதவிளக்கினை - ஸர்வவேத³வேத்³யனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமானைக் கண்டநுபவிக்கப்பெறுமையாலே ஆழ்வார் சிலமில்லாச்சிறியனிலே களித்தவராய்க்கொண்டு தம்முடைய திருவுள்ளத்திலே ஸர்வேஶ்வரனை விஶதமாக ப்ரகாஶிக்கிற ஸ்வநந்த³க்ஷேமாத்³யனுபவங்களை யுடையராக வருளிச்செய்தாரென்கிறார். * * * ௩௪

து:-கா-து:ஶீலோ ஶாம்ஸவக்ஷா நிர்பயசாரிதோ
வீதலஜ்ஜோ விலோலஶ்ச ப்ரக்ஷாஹீநோ ஜந்யஸாத்ர
கர்த்ருவ்யபாஶ்ரூதோபதேஶயாந:। கர்ஜ்ஞாநாதிஸம்
பந்நோ நிர்வ்யவிஷிதாம் ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிம் விதிஹ்ய
ஶ்ருவ்யாபேவ்யவஸ்தோஷா நதிமாணரவிகவாதி
த்ருக்ஷாம்வசிக் ॥   ॥சஉ॥

இதுஶ்லோகத்திலே ஆழ்வார்வெறுப்பட்டபடியையின்ன
படியென்றொரு ஶ்லோகத்தாலேகாட்டியருளுகிறார்.

(து:ஶீல:) சீலமில்லாச்சிறியன் - நல்லசீலமில்லாதவனென்றும், (ஶாம்ஸவக்ஷா:) என்கண்காணவந்து - அதுக்குமேலேகாண்கைக்கு யோக்யமல்லாத ஶாம்ஸவக்ஷோஷ்யுடையனென்றும், (நிர்பயசாரித:) ஏவிலாத தீவினைகளைத்தனை செய்தனன் கொல்? - அதுக்குமேலே ப்ரதிபந்தகங்களான வநேகபாவங்களையுடையனென்றும், (வீதலஜ்ஜ:) நாணமில்லாச் சிறுதகையேன் - இப்படியிருக்கிறவஸ்துத்தை நினைக்கமாட்டாத லஜ்ஜாஶூந்யனென்றும், (விலோல:) ஏழையேனேனுக்குவனே - அம்மாத்திரமன்றிக்கே ஸூரிகளுக்குங் காணவொண்ணாதவெம்பெருமான் வடிவழகைக்காணவேணுமென்று சாபலத்தையுடையனென்றும், (ப்ரக்ஷாஹீந:) நாக்குநீள்வன் ஞானமில்லை - எங்கும் ஸந்நிஹிதனானவெம்பெருமான் முகங்காட்டாதொழிகிறது 'நினையாமை" என்றறியிராதே, திரியவும் காணவாசைப்படுகைக்கறிவுகேட்டையுடையனென்றும் (கர்த்ருவ்யஸாக்ஷாத் ஶ்ரூவ்யபாஶ) அறிந்தறிந்தித்ராதி - ஶ்ருதிவாக்யமனுவகரித்த ஶாஸ்த்ரஸாரம் பயன்பாவுமன்று என்றும், (ஶ்ரூதோபதேஶயாந:) கண்டுகொண்டேன் கைகளாரவித்ராதி - இஸ்ஸம்ஸாரத்திலேதானே யெம்பெருமானைக் கண்டெல்லாவடிமையும் செய்யவேணுமென்றும், (கர்ஜ்ஞாநாதிஸம்பந்ந:) இடகிலேனொன்றட்டகிலேனித்ராதி - அதுக்கிடான கர்ஜ்ஞாநஶக்திகளில்லையேன்றும், (நிர்வ்யவிஷிதாம்ஜ்ஞாநத்ருஷ்டிம் விதிஹ்ய) என்தக்க ஞானக்கண்களாலேகண்டு - மறந்துபிழைக்கவுமொண்ணாதபடி ஶாஸ்ஜ்ஞாநமாகிற சக்ஷுஸ்ஸு எனக்கெங்கேயுண்டாயிற்று என்றுமிப்படி "சீலமில்லாச்சிறியனிலே" ஆழ்வார், ஸ்வதோஷங்களை

ஆ—தா— வ்யாவ்ருத்தம் பண்ணிக்கொண்டு எம்பெருமானுடைய திருக்கல்யாண குணங்களிலே பராங்முகராய் தேஹாதிகளில் ஸாபேக்ஷராமாறென்கிறார். * * ॥௪௨॥

ஸ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாம்பத்தில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஏழும்) இப்படி எம்பெருமானை விஶ்லேஷித்து க்ருஶராய்க்கிடந்து, தாங் கூப்பிடாநிற்கச் செய்தேயு மவனெழுந்தருளாமையாலே தம்மையுபேக்ஷித்தானாக நிஶ்சயித்து, இனியவனுபேக்ஷிதமான வாத்மாத்மீயங்களாலொரு ப்ரயோஜநமில்லை, இவை முடிந்துபோகவமையும், என்றுகொண்டு ஸ்த்ரீவசனத்தாலேயருளிச்செய்கிறார். நிரவதிகஸௌஶீல்யாதிகளிரோஷி

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி எம்பெருமானைக்காணவேணுமென்றலற்றின வாழ்வாரித்திருவாய்மொழியிலே ஸௌந்தர்யகாந்தி லாவண்யாதிகளானும், ஸம்பதைவர்யாதிகளாலு மெனக்குவேண்டுவதில்லையென்று ஒருபிராட்டி சொல்லுகிறதாகப்பேசுகை ப்ரஸங்கமன்றோ? ஸர்வேஶ்வரனுபேக்ஷிதங்களான தம்முடைய வாத்மாத்மீயங்களால் தமக்கொருபேக்ஷயில்லையென்னுமிடத்தை ஸ்த்ரீவசனத்தாலே பேசுகிறாரென்னில், வீற்றிருந்தேழுலகில் ஶ்ரீபிவர்க்கு ஸாத்மிக்கைக்காகவும், மேல் நாயகத்வத்தோஷ பிறக்கைக்காகவுமாக விப்படியதிகவாஸியாலே எம்பெருமானிவரை விஶ்லேஷித்திருக்கிறானத்தனையொழிய விவரையுபேக்ஷிக்க வில்லையேயென்ன ஸவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியிதராதியால்) நிஶ்சயித்தென்றது - ஸ்வரூப ஸ்வரூபத்தைச்சொன்னபடி. * * * *

✳ முதற்பாட்டு ✳

வாக்த்ரயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரவதிகஸ்ராதி எம்பெருமானென்னுமவளாலே) அதில் ஸௌஶீல்ய

ஶ—ஏறேறுமிறையோனுந்திசைமுகனுந் திருமகளுங்* கூறாளுந்
தனியுடம்பன் குலங்குலமாயசுரர்களை* நீறாகும்படியாக
நிருமித்துப்படைதொட்ட* மாறாளன்கவராத மணிமாமை

ஆ—நிரவத்யநவாதேச்யாதிகல்யாணகுணோபேதனாயிருந்த
வெம்பெருமான்விரும்பாத வென்னுடைய மணிமாமையால்

இ—ஸூத்தாலே தனியுடம்பனித்யத்துக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லி
ற்றாயிற்று: "ஸ்ரீதவிரோதிநிரவத்யநவாதேச்ய" என்கிறவித்தா
லே, குலமித்யாதி மாறாளனித்யத்துக்குத் தாத்பர்யமாயிற்று.
இத்தேவதைக்கண்மென்றுக்ருத்யத்தாலே ஸூசிதம்: நிரவயிகத்வம்
ஸர்வஸ்வாதேச்யங்களிரண்டிலு மந்வயிக்கிறது, கல்யாணகுண
த்திலே அந்வயிக்கவுமாம். கவராதவென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வி
ரும்பாதவென்று) ஆதரியாதவென்றபடி. குறைவிலமென்கிறதற்குத்

ச—ஏறு - வ்ருஷபத்தை, ஏறும் - வாஹநமாக ஆளாநிற்கும்:
இறையோனும் - ஸம்ஹர்த்தாவும், ருத்ரனுமென்றபடி: திசைமுகனும்;
ஸ்ருஷ்டிவ்யாபாரவானும், "சதுர்முகஸ்ஸ:" என்றதிறே? திருமக
ளும் - ஸ்ரீதேவியும், கூறாளும் - கூறாக விபஜித்துக்கொண்டாளாநி
ற்கிற, ருத்ரன் தக்ஷிணபார்ச்வத்தையும், சதுர்முகன் நாபி
யையும், பிராட்டியானவள் வக்ஷஸ்ஸையும், வாஸஸ்தானமாகக் கொ
ண்டாளுகிறவென்றபடி. தனியுடம்பன் - அத்விதீயவிக்ரஹத்தையு
டையவனை, இதுக்கு மாறாளனென்கிறதோடே அந்வயம். அசுரர்க
ளை - அஸுரர்களை, குலங்குலமா - கூட்டங்கூட்டமாக, நீறாகும்
படியாக - பஸ்மமாம்படியாக, நிருமித்து - நிர்மிதித்து, ஸங்க
ல்பித்தென்றபடி. படை - ஆயுதத்தை, தொட்ட - ஸ்பர்சித்தவனை,
மாறாளன் - ப்ரதிபக்ஷத்தையுடையவன், மாறு - ப்ரதிபக்ஷம்;
ஆளனென்றுக்கு த்ருதீயப்ரத்யயம். அருளாளன் மணவாளனென்று
ப்ரயோகமுண்டிறே! - "த்விஷந்தம் நமஹோத்ஸுகம் . த்விஷதே
ப்ரபந்நோஜயேச் | யாண்வாந்த்விஷஸோராஜ்ஞ ஸ்வப்ராணா
ம்வாண்வா:" என்கிறபடியே ஸ்ரீதவிரோதியையே தன்க்கு
விரோதியாக நினைத்திருக்குமவனென்றபடி. கவராத - ஆதரியாத;
மணி - ச்லாக்யமான, மாமை - நிறத்தால், வைவர்ண்யத்தாலென்றபடி:

மூ—குறைவிலமே* ॥க॥

மணிமாமைகுறைவில்லா மலர்மாதருறைமார்ப* னணிமான
த்தடவரைத்தோளடலாழி த்தடக்கையன்* பணிமானம்

ஆ—எனக்கோரபேக்ஷையுமில்லை, இதுமுடிந்துபோகவமை
யுமென்கிறாள். ॥க॥

(மணிமாமை) நிரதிசயஸௌந்தர்யநிதியான திருத்தோ
ள்களையுடையனாய், ஸம்வதக்ராதிதிவ்யாயுதமண்டிதனாயிருந்த
வெம்பெருமான், பெரியபிராட்டியாரோடு கலந்தருளுமாப்போ
லே, என்னோடுபண்டுகலந்தருளினான். அப்படியெனக்குஸம்ஸ்லேஷ

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கோரித்யாதியால்) ॥க॥

✳ இரண்டாம்பாட்டு. ✳

அணிமானவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரதிசயஸௌந்தர்ய
நிதியானவென்று) ஆழியைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்றுகா
ட்டுகிறார் (ஸம்வதத்யாதியால்) ஸ்ரீயஃபதித்வம் த்ருஷ்டாந்த
மென்றுகாட்டுகிறார் (பெரியவித்யாதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னோடித்யாதியால்) மணி

ஸ—மாமையென்று - ஸௌந்தர்யவாசகம், குறைவிலம் - குறை
யையுடையோமல்லோம், ஸௌந்தர்யவிஷயமானகுறையையுடை
யோமல்லோமென்றபடி. அதாவது - ஸௌந்தர்யமிருந்து அத்தாலே
நமக்கு வருவதொரு ப்ரயோஜனமுண்டாய் அது போனதினாலே
யொருகுறை கிடைப்பதில்லையென்றபடி. * ॥க॥

அணிமான - ஸௌந்தர்யாதிசயமான, அணி - ஸௌந்தர்யம், மா
னமென்று - பெரியது, நிரவதிகஸௌந்தர்யயுக்தமானவென்றதா
யிற்று. தடவரை - விசாலகிரிதுல்யங்களான, வரை - கிரி,
தோள் - புஜங்களையுடையவனான, அடலாழித்தடக்கையன் - ப
ராக்ரமஶாலியானசக்ரத்தை விசாலமானகையிலேயுடையனான,
அதுக்கு மணிமாயனென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். மணிமாமைகுறைவி
ல்லா - ஸ்ராவ்யமான காந்திக்கு ஒருகாலத்திலும் குறைவில்லாதவ
ளான, மலர்மாதர் - பத்மவாஸிநியான பெரியபிராட்டியாராலே,
மாதர் - ஸ்த்ரீ, உறைமார்பன் - வஸிக்கப்படுகிற வக்ஷஸ்ஸையுடை
யவனான, பணி - கைங்கர்யத்திலே, மானம் - அளவு, ஸர்வஜ்ஞ

மூ— பிழையாமேயடியேனைப்பணிகொண்ட* மணிமாயன்கவ
ராதமடநெஞ்சாற்குறைவிலமே* ॥௨॥
மடநெஞ்சாற்குறைவில்லா மகடாய்செய்தொருபேய்ச்சி*

ஆ—யிருந்தவன் கவராத மடநெஞ்சாற்குறைவிலமென்கிறாள். ॥௨॥

(மடநெஞ்சால்) நாமவடபத்ரஶாயியாய், தத்வஸம்ஸ்ப்ரு
ஷ்டிகஸம்பவத்தாலே வளர்ந்த திருத்தோள்களையுடையனைப்,
ஸர்வாதிஷ்டானனைப். திருத்தாயாரான யஶோதைப்பிராட்டி
நெஞ்சும்வடிவும்போலே தன்னுடைய நெஞ்சையும் வடிவையு
மநுகூலமாகப் பண்ணிக்கொண்டுவந்த பேய்ச்சி

இ—மாயமென்றுகாட்டியிலேமேனிப்ரஸங்கஞ்சொன்னதுக்குஸங்
க்ருத்திலும் தாத்பர்யமுண்டென்கிறார் (அப்படியித்யாதியால்) ॥

✻ மூன்றாம்பாட்டு. ✻

'நாமவடபத்ரஶாயீ ஸ்வப்ந ஸ்ரீமத் தாமோதரோ ஹரி:'
என்கிறஶ்லோகத்தைநினைத்து படநாகத்தணைக் கிடந்தவென்கிறதை
முற்படவருளிக்கிறார் (நாமேத்யாதியால்) தடவரைத்தோளென்று
கீழ்ச்சொன்ன விஶாலஸத்தையே பெருவரைத்தோளென்
றிப்பாட்டிலுஞ்சொல்லுகை வாநராக்கியன்றோ?வென்ன விதுக்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்வஸம்வ்ருத்யாதியால்)
தாய்செய்தென்று சொல்லலாயிருக்க அப்படிசொல்லாதே மட
நெஞ்சாற்குறைவில்லாமகளென்று தாயாரைவிஶேஷிக்கையாலே
தாயாருடைய நெஞ்சுவடிவுகளிரண்டையு மநுகரித்துக்கொ
ண்டுவந்தாளென்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிறார் (திருத்
தாயாரித்யாதியால்) அநுகூலமாகவென்றது - அநுகூலமே

மமென்றபடி.பிழையாமே-தப்பாமல்.அடியேனை-தாஸ்யைகரஸ
னனவென்னை,பணிகொண்ட-அடிமைகொண்டவனை,மணிமாயன்
- நீலம்போலே நீலவர்ணக்ருஷ்ணன், மாயமென்று நீலவர்ணத்
துக்குப்பேர். கவராத - க்ரஹியாத, மடநெஞ்சால் - ஸத்யமான
மநஸால், குறைவிலம் - பூர்ணர்கள். * * ॥௨॥

படநாகத்து-ஃபணாஶாலியான நாகத்தினுடைய,ஸமஸ்தி
உவிஸ்த ஸம்ஸ்பர்ஶாநந்த விகஸிதஃபணனை ஶேஷனு
டையவென்றபடி. அணை - ஶயநத்திலே, திவ்யஶய்யைத்திலே;

மூ—விடநஞ்சமுலைசுவைத்தமிகுஞானச்சிறுகுழவி* படநாகத்
தணைக்கிடந்தபருவரைத்தோட்பரம்புருடன்* நெடுமாயன்
சுவராதநிறைவினாற்குறைவிலமே* ॥ரு॥

ஆ—முடியும்படி நஞ்சமுலைசுவைத்தமிகுஞானச்சிறுகுழவியாயிரு
ந்தநெடுமாயன்சுவராதநிறைவினாற் குறைவிலமென்கிறாள். ॥ரு॥

இ—ன்று தோற்றும்படியாக வென்றபடி. விடவென்கிறதையுரைக்கி
றார் (முடியும்படியென்று) ॥ரு॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

மடப்பின்னையென்று மடஸ்வபத்தாலே ஆத்மகுணங்களையும்

ஸ்ரீ— நாகத்தணையென்கிற வ்யதிகரணநிர்தேசம் "ராஹோஸ்ஸி
ர:" என்னுமாப்போலேஔபசாரிகம். ஶேஷனாகிறஶயநத்திலே
யென்றபடி. கிடந்த - ஶயிதனான, பருவரைத்தோள் - ப்ருஹச்சிகி
ஸத்ருஶஹஸ்தனான, வரை - கிரி. பரம்புருடன் - பரமபுருஷ
னான, இதுக்குநெடுமாயனென்கிறதோடே அந்வயம். மட - மவ்யமான,
முலையுண்கிறபிள்ளைபக்கலிலேவ்யாமோஹமானவென்றபடி. நெஞ்சால்-
மநஸ்ஸால், குறைவில்லா - குறைவில்லாதவளான, ஸதாஹவ்ருத்திமத்
யானவென்றபடி. மகள்தாய்செய்து - தாய்மகளென்று மாறியநயிப்
பது. மகள்-மநோவ்ருத்தி, தாயானமநோவ்ருத்தியாகச்செய்து என்
றபடி, தன்னையிதிஶேஷ:. தான்பேயாயிருக்கச்செய்தேயஶோதை
ப்பிராட்டிக்கு ஸத்ருஶமான மநோவ்ருத்தியத்தையெடுத்துக்கொ
ண்டு - வந்தவளானவென்றபடி. ஒரு - அத்விதீயமான தீயையா
ன, பேய்ச்சி - பூதநையானவள், விட - நஶிக்கும்படி, விடு
தல் - நஶித்தல். நஞ்சமுலை - அவளுடைய விஷயாக்தஸ்தநத்
தை - நஞ்சு - விஷம், நஞ்சையுடையது - நஞ்சது, நஞ்சமுலையெ
ன்று ஸமாஸவநம். சுவைத்து - ஆஸ்வாதநம் பண்ணினவனான, மி
குஞான - அதிஶயிதஜ்ஞானனான, இதுதாய்முலையன்று - பேய்
முலை, யென்று ஸவிஶேஷஜ்ஞனானவென்றபடி. சிறுகுழவி-அத்ய
ந்தஶிஶுவான, குழவி - ஶிஶு, நெடுமாயன் - நிரவதிகாஶ்சர்
யசேஷ்டிதனான க்ருஷ்ணன், சுவராத - ஆதரியாத, நிறைவினால் -ஸ்ரீ
ஸௌலப்யாதிகுணபரிபூர்த்தியாலே, நிறைவு - பரிபூர்த்தி, இங்கு ஸ்ரீஸௌ
லப்யாதிகுணபரிபூர்த்திவிவக்ஷிதை. குறைவிலம் - பூர்த்தியுக்தர். ॥ரு॥

ஸூ-நிறைவினாற்குறைவில்லாநெடும்பணைத்தோள் மடப்பின்னை*
பொறையினான் முலையணைவான் பொருவிடையேழடர்த்து

ஆ—(நிறைவினால்) ஆத்மகுணங்களாலும் ரூபகுணங்களாலும் பரிபூர்ணையாய் போகஸௌகுமார்யமுடையளாயிருந்த நப்பின்னைப்பிராட்டியோடே ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காக அந்த போகா-

இ - பணைத்தோளென்று ரூபகுணங்களையுமுபலக்ஷிக்கையாலே நிறைவினாற்குறைவில்லாவென்றது ஆத்மகுணபூர்த்தியாமென்கிறார் (ஆத்மகுணத்தாலும் பூர்த்தியால்) நப்பின்னையோடு ஸம்ச்லேஷார்த்தியான க்ருஷ்ணனுக்குக் குறையினாரித்வாரியாலே போகாநுரூப வேஷபூர்த்தியைச் சொல்லுகையாலே நப்பின்னைக்கு அப்ராப்தபோகஸௌகுமார்யம், இங்கே விவக்ஷிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (போகஸௌகுமார்யமுடையாயென்று) முலையணைவானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கின்றார் (ஸம்ச்லேஷிக்கைக்காகவென்று) இதுக்கு ஸாபேக்ஷனை ஸாமர்த்யத்தையுடையனைப், நிரஸித்து என்கிற மூன்றிடத்திலும் அந்வயம். த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அந்தபோகத்வாரியால்) அடர்த்துகந்த குறையினார்துவமென்கிற பதவிந்யாஸத்தைப்பார்த்தால், த்விதீய த்ருதீய பாதங்களுக்கு யதாக்ரமமாயன்றோ சொல்லவேண்டியிருக்க த்விதீயபாதத்துக்குமுன்னே த்ருதீயபாதத்துக்கு தாத்பர்யஞ்சொல்லுவா

ஸ — நிறைவினாற்குறைவில்லா - ஞானபூர்த்தியால் குறைவில்லாதவளான, நெடும் பணைத்தோள் - தீர்க்கமாய் மூங்கில்போலே பசுத்துநீண்டுருண்ட புஜங்களையுடையவளான, பணை- மூங்கில், மடப்பின்னை- ஸௌந்தர்யஸாரமெயான நீளாதேவியுடைய, முலை - ஸ்தநங்களை, அணைவான் - ஸம்ச்லேஷிக்க விருப்பமுடையனைக்கொண்டு, இதுக்கு அடர்த்தென்கிறதோடே அந்வயம். பொரு - யுத்தோந்முகமான, விடையேழ் - வ்ருஷபஸப்தகத்தை, விடை- வ்ருஷபம், பொறையினால் - காயக்லேசத்தாலே, ஸாமர்த்யத்தாலே யென்றபடி. பொறையென்று க்ஷமையும் காயக்லேசமும். அடர்த்து - நிரஸித்து, உகந்த - இனிநீளையையடைந்தோமென்று ஹ்ருஷ்டனை; இதுக்கு நெடுமாயனென்கிறதோடே அந்வயம்.

மூ—கந்த* கறையினர்துவருடுக்கைக்கடையாவின்கழிகோர்க்
கைச்* சறையினர்

ஆ—ஶோபிதமான வேஷத்தாலே ஸூசிதனாய், தத்ஸம்ஶ்லேஷோபாயமான வ்ருஷபஸங்க்நிரஸநத்துக்கநுகுண ஸாமர்த்யத்தையுடையனா யவற்றைநிரஸித்து ஆஹ்ருஷ்டனானவன்

இ—னேனென்னில்? "ஸ்ரீமத் தவ சந்த்ரவம்ஶவரராஜிதயஶம்ஸோதிம் ஶாஶ்வதவாணீநுவஶ்ய ஸ்ரீஸ்வாஹஜாம்ஹம்" என்கிறபடியே ஶுவர்ணவர்ணமான ஜநககுலத்திற்பிறந்த பிராட்டிக்குப் பெருமானுடைய ஸ்ரீமத்வேஷ ஶோபாவிதமானுப்போலே கோபகுலத்திற்பிறந்த நப்பின்னைக்கு அவனுடைய கோபவேஷஶோபாவிதமாய்த்தென்றிப்படியிதற்கு ஸஹ்ருதயங்கமாய் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக த்ருதீயபாதத்துக்கு முற்பட தாத்பர்யஞ்சொல்லுகிறார் (மூலையணைவான்பொருவிடையேழடர்த்தென்கையாலே) வ்ருஷபநிரஸநத்திற்கு தத்ஸம்ஶ்லேஷோபாயகம் வ்யஞ்ஜிதமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ஶ்லேஷ த்வாரியால்) பொறையினு வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநுகுணத்வாரியால்) விடையேழடர்த்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அவற்றையி த்வாரியால்) ॥ச॥

அ—கறையினர் - காட்டிலேபழம்பறித்திட்டகறைகளாலே வர்ணமான கறைரூபத்தின்மேலே ஸாமானாதிகரண்யம். துவர் - கஷாயவர்ணமான, சிவந்தசாயமேற்றினவென்றபடி. உடுக்கை - அரையில் உடுக்கப்படுகிறதோலையுடையவனை. உடுக்கைஎன்றது - அரையிலே - யுடுக்குமதுக்குப்பேர். இடையர் காட்டுக்குப்போம்போது, துவர்ச்சாயமேற்றின தோலையிறே!யுடுப்பது. கடையாவின்கழிகோற்கை, கோதோஹநாஸமான கடையாவையும் கழிகோலையும் கைபிலேயுடையவனை, கடையாவென்று - கோதோஹநஸாதநமான வேணுவாத்ரம், கழிகோல் - ஊஷ்டவஸ்த்ரக்கூலியமித்துக்கறக்கைக்கு வீசும்கோல், சறையினர் - அரையிலே கட்டின மணியுடையவனைக்ருஷ்ணன், பஶுநிகேட்டிப்பசுக்கள் வருகைக்கு இடையர் தங்களரையிலே கட்டுமணிக்குச் சறையென்று பேர். சறையுடையவர் சறையினர், வர்ணஜாயாஸ்வஹாவநம்

மூ — கவராததளிர்நிறத்தாற்குறையிலமே* ॥௪॥
தளிர்நிறத்தாற்குறை வில்லாத் தனிச்சிறையில் விளப்புற்ற*

ஆ — கவராததளிர்நிறத்தால்குறைவிலமென்கிறாள். ।௪।

(தளிர்நிறத்தால்) ஸ்வாபாவிகஸௌந்தர்யயௌவநையாய், ஸுவாஸிநியாயிருந்த பிராட்டி அசோகவநிகையிலே யெழுந்தருளியிருந்தமை திருவடிவிண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டருளி, அப்போதே ஸம்ச்லேஷவிரோதியானராவணனை ஸபுத்ரஜநபாந்தவம்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ — தளிர்நிறத்தாற்குறைவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாபாவிகேத்யாதியால்) கிளிமொழியாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸுவேத்யாதியால்) தனிச்சிறையில் விளப்புற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அசோகேத்யாதியால்) கிளர்பூத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷேத்யாதியால்) நகர்பூவம் ஸுஜஸக்ஷணயாவந்த்ராதிவாமென்கிறார் (ஸவாஸேத்யாதியால்) அரக்கன்நகரென்று நகரம் பூதம் ப்ரயாணமாய்த்தோற்றினாலும் அரக்கனுக்கே ஸம்பந்தமாயாநுமென்று கருத்தாலே ஸபுத்ரஜநபாந்தவ நாசமாகவென்றித்தை விசேஷணமாக

ஸ — கவராத - ஸூஷியாத, தளிர்நிறத்தால்-ஸ்வாபவஸௌந்தர்யமான காந்தியால், தளிர் - பூவம், குறைவிலம்-ஸம்பூர்ணை, முதற்பாட்டிலே ஸௌந்தர்யத்தைச்சொல்லிற்று. இங்கு ஸ்வபாவத்தைச்சொல்லுகிறதாகையாலே புநருக்தியில்லை. * * ॥௪॥

தளிர்நிறைத்தால்குறைவில்லா-ஸ்வாபவஸௌந்தர்யமான அவயவசோபையாலே ஸம்பூர்ணையான. தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற-தனியானசிறையிலேசொல்லப்பட்டவளான, விளம்புகை- சொல்லுகை, ஏகாகியாய் ராக்ஷஸீமத்யவர்த்திநியாமாகிற சிறையிலே யிராநின்றாளென்று, பெருமாள்திருமுன்பேசிறுத்திருவடியாலே விண்ணப்பஞ்செய்யப்பட்டவளானவென்றபடி. கிளிமொழியாள்காரணமா - கீர்வாணீநிமித்தமாக, மொழி - உக்தி, மொழியுடையவள் மொழியாள், "ஏயோஹோஹ்ராஹோவா" யென்னும்படியான- பிராட்டிநிமித்தமாக வென்றபடி. இதுக்கெரித்தவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம்.

மூ—கிளிமொழியாள்காரணமாக்கிளரரக்கனகரெரித்த*களிமலர்

ஆ—ப்ரஸந்நமாக்ஸாமர்த்யாலேசஷ்மாக்கி,பிராட்டியோடேகூட வெழுந்தருளியிருந்து லோகத்தைரக்ஷித்து பின்னைதிருமஞ்சனமாடியருளி நிரதிசய ஸௌந்தர்யதிவ்யாபரணத்தோடேஸுகாஸீநனாய்,

இ—நிக்ரஹித்தது.எரித்தவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸரொத்யாதியால்) இதில் ஸீதாபதியைமருளிச்செய்கிறார் (பிராட்டியோடேயித்யாதியால்) வாமேந ஸீதயாயுக்தம் வஸ்த்ரகையாலே கடன்ஞாலத்தளிமிக்கானென்கிறதை களிமலரித்யாதிக்குமுன்னே ஸங்க்ரஹித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லோகத்தையித்யாதியால்) இங்கு லோகத்தைரக்ஷிக்கையாவது "யாவத்ராவணமைவத்தம் யாவதீவவாஸயார் । தாவத்ரிஹஸ்வஸ்யஸ்யஸ்ஸ்ராதிகஸஹஸ்ரதய" "ஸாதஸ்யஸ்வர்க்ஷாகராமஸ் வாரவாரணஜயஃ । தமேதிவ்யதிஜ்ஞரா" என்கிறபடியே ராஜ்யாபிஷேகத்தை யங்கீகரிக்கை. அதற்குப்பின்பிறே!பெருமாள் திருமஞ்சனமாடிற்று.'விமோசயிதஜ்டாஸ்ஸ்நாதஸ்த்ரஸௌந்தர்யதேவநஃ" என்கிற ஸ்லோகாநுஸந்தாநத்தாலே களிமலர்த்துழாய லங்கலென்கிறவிடத்திலே ஸ்நாதத்வமும் விவக்ஷிதமென்று காட்டுகிறார் (திருமஞ்சனமித்யாதியால்) களிமலரித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிரதிசயேத்யாதியால்) ஸர்வேஸ்வரன் ராஜ்யாபிஷேகமநுபவிக்கிறவாறே ததநுகுணமாக திவ்யாபரணங்களும், திவ்யமால்யங்களும், திவ்யாங்கராகங்களும் வந்தவதரிக்கிறன. ஆகையாலே திவ்யத்தையே திருத்துழாயாக

ஸ—கிளா - உஸ்தனை,ய்ஷிவாராவணஸ்ய"மென்னச்செய்தேயும்ந நஜேயங்கயனுந"வென்றுகொண்டுபெருமாளுக்கு ஸீதாஸம்ஸ்லேஷ விரோதியானவென்றபடி. அரக்கன் - ராக்ஷஸனுடைய, ராவணனுடையவென்றபடி. நகர் - நகரத்தை. எரித்த - தஹித்தவ னை, கடன்ஞாலத்து - ஸமுத்ரபரிவ்ருதமான பூமியிலே, அளிமிககான் - உபகாரம் மிகுந்தவனை; அளி - உபகாரம், ஸர்வோபகாரகனை வென்றபடி. மீண்டெழுந்தருளிராஜ்யாபிஷேகமங்கீகரிக்கையாகிற மஹோபகாரத்தை ச்செய்தவனை யென்னக், களிமலர் - தேனைப்பெருக்காநின்ற மலர்; களி -

மூ—த்துழாயலங்கற்கமழ்முடியன்கடன்ஞால* த்தளிமிக்கான்
கவராதவறிவினாற்குறைவிலமே* ।௫।
அறிவினாற்குறைவில்லா வகன்ஞாலத்தவரறிய* நெறியெல்
லாமெடுத்துரைத்த நிறைஞானத்தொருமூர்த்தி* குறிய

ஆ—கனாய், திவ்யஸம்ஶ்லேஷண ஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்தவன் கவராத
வறிவினாற்குறைவிலமென்கிறாள். ।௫।

(அறிவினால்) ஸ்வவிஷயஜ்ஞானமெய்யுங்கூடவில்லாத ஸாத்த்வி
க்களெல்லாருமறியும்படி ஸர்வோபாயங்க ளெல்லாவற்றை
யும் தத்த்வவிசாராநுஸரணமாக வெடுத்துரைத்த நிறைஞான

இ—வருளிச்செய்கிறாரென்கிறகருத்தாலேஸௌலப்யம்.முடிஸௌலப்யம்
ஸர்வஸம்ஶ்லேஷணாலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ஶ்ரீவைஷ்ணவரி)।

* ஆறும்பாட்டு. *

அறிவினாற்குறைவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வவிஷயபக்தியால்) இங்குஸம்பந்தஸ்வபாவம். நெறிஸௌஹார்த்தத்தை யுரைக்கிறார் (ஸர்வோபாயங்களொன்று) ஒன்றாலே மோக்ஷம்ஸித்திக்கலாயிருக்க எல்லாமெடுத்துரைப்பா னேனென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தத்த்வஜிஜ்ஞா

ஶ—ஶ்யாமளமலர்த்துழாயென்றுஸாகஸாத்ருஶ்யத்தால்ஸ்ரீஸ: துழா
யலங்கல் - தாஜஸிகோமையாலே, அலங்கல் - மாலை. கமழ் -
ஸௌரபம், முடியன் - கிரீடத்தையுடையவனான ஸர்வேஶ்வ
த்திருமகன், கவராத - ஸ்பர்ஶியாத, அறிவினால் - ஸம்யக்ஜ்ஞான
த்தாலே, குறைவிலம் - ஸம்ருத்தர். * * ।௫।

அறிவினால்-ஸம்யக்ஜ்ஞானத்தாலே, குறைவில்லா- குறைப்பட்டி ராதவனான்,விஷயஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே தத்ஜ்ஞானத்திலபேக்ஷ யுங்கூடவில்லாதே ஸம்பூர்ணஜ்ஞானரான வென்றபடி. அகன் ஞாலத்தவர்- விஸ்தீர்ணமான ஸம்ஸ்ருதியிலுள்ளார், ஸர்வஜநங்க ளுமென்றபடி. அறிய - அறியும்படி. நெறியெல்லாம் - ஸகலமோ க்ஷோபாயங்களெல்லாவற்றையும், நெறி-மார்க்கம், உபாயமெ ன்றபடி. எடுத்துரைத்த - காருண்யத்தாலே தானே ஸ்வயமாவி ர்த்து விஸ்தரித்துச்சொன்னவனான, நிறைஞானத்து - ஸம்பூர்ண ஜ்ஞானனான, ஒருமூர்த்தி - அத்விதீயனான,குறிய-வாமனனான,மா

மூ— மாணுருவாகிக்கொடுங்கோளானிலங்கொண்ட* கிறியம்
மான்கவராதகிளரொளியாற்குறைவிலமே* ॥௬॥

ஆ—த்தொரு மூர்த்தியாய். இப்படி ஸோபாயாநுஷ்டாநத்தாலேவரும்விளம்பம்பொறுக்கமாட்டாமே ஸ்ரீகர்ணாஸ்ரீகர்ணவிபாகமன்றியே ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் "காண்மின்களுலகீர்" என்று தன்னைக்காட்டிக்கொடுத்தருளினவன் கவராத கிளரொளியால் குறைவிலமென்கிறாள். ॥௬॥

(கிளர்) ஹிரண்யவிஷயநிரவதிகரோஷத்தாலே கத்ருஷ

இ—ழியால்) பலகால்ச்சொன்ன வாஞ்ஞாவதாரத்தைச்சொல்லுகிற த்ருதீயவாக்யம் நிரர்த்தகமன்றோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியுபாயசத்ருஷியால்) பொறுக்கமாட்டாமேயென்றது - பொறுக்கமாட்டாமையாலென்றபடி. இச்சேதநனுபாயத்தை நிறைவேற்றித் தன்னைவந்துசேருமளவான விளம்பத்தைத்தான் பொறுக்கமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்குக் காட்டிக்கொடுத்தருளினவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். உபாயமன்றிக்கே ஸ்வப்ராப்தியைக்கொடுத்தால் ஸர்வமுக்திப்ரஸங்கம் வருகையாலும் உபாயமநுஷ்டிப்பித்து ஸ்வப்ராப்தியைக்கொடுக்குமளவும் விளம்பம் பொறுக்கமாட்டாமையாலுமிவர்கள்பக்கலுள்ள வேதேனுமொரு ஸாக்ஷ்யத்தை வ்யாஜமாகக்கொண்டு தானவதரித்துத் தன்னைக்காட்டியருளினனென்றுகருத்து. ॥௬॥

* ஏழாம்பாட்டு. *

கிளர்ஸூத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹிர

ப—ருவாகி- ப்ரணவகாரனவனாய், கொடுங்கோளால்- க்ரூரமான நிக்ரஹத்தாலே, கொடுமை - க்ரௌர்யம். கோள் - நிக்ரஹம். சிற்றடியைக்காட்டி யாசித்துப்பேரடியாலே யளந்துகொண்டு இப்படி க்ரூரமாக வஞ்சித்த நிக்ரஹத்தாலே யென்றபடி. நிலம்கொண்ட- மஹாபலிபக்கல்நின்றும் பூமியை யபஹரித்தவனான, கிறியம்மான்-உபாயஜ்ஞனான ஸ்வாமி. கிறி- உபாயம். ஸாகவாதி-ப்ரவர்த்தகர். கவராத- கலசியாத, கிளரொளியால்- ஸௌந்தர்யலாவண்யத்தாலே, குறைவிலம் - பூர்ணர்கள். ॥௭॥

மூ - கிளரொளியாற்குறைவில்லா அரியுருவாய்க்கிளர்ந்தெழுந்து*
கிளரொளியவிரணியனதகன்மார்பங்கிழித்துகந்த* வளரொ

ஆ — ஸ்வாபாவிகமாய், அதிஸ்வச்சமாய், பாண்டுரமாய், அதிப்ரகாச மாகவுமுள்ள தேஜஸ்ஸமூஹமாயிருந்த தேஜஸ்ஸையுடைய தொரு அரியுருவாய்க் கிளர்ந்தெழுந்து, சத்ருவானவனான ஹிரண்யனைத் தன்திருவுகிராலே பிளந்தருளி ப்ரஹ்ருஷ்டனாய், நிஷத்ஸ்ரவணனான கையாலே ப்ராஸாதோத்ஸேகரானாய், அதினாலே அதிசயிதவாத்ஸல்ய ஸத்வாதி பரிபூர்ண ஸகலஜனபரிஹ்ருஷ்டனாய்

இ — (ஸ்ருஷ்டி த்யாதியால்) ஒளியாற்குறைவில்லாவெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டுரத்யாதியால்) கிளரொளியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சத்ருவை த்யாதியால்) கிழித்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவித்யாதியால்) உகந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்ருஷ்டனித்யாதி ப்ராஸாதனாயித்யந்தம்) ந்ருஸிம்ஹன் பவணனாயிருக்க மணிநீலவளரொளியானென்பானேனென்ன? இது ப்ராஸாதோத்ஸேகபர்யந்தமான ஸ்வதேஜஸ்ஸாத்ருச்யமென்று காட்டுகைக்காக உகந்தவென்கிறதோடே யிதனையன்வயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அதினாலேபித்யாதியால்) இங்கு விசேஷணங்களையும் ப்ராஸங்களாகச்சொல்லவேண்டியிருக்க கனலாழியென்பானேனென்ன? விதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப — கிளர் - உஜ்ஜ்வலமான, ஒளியாற்குறைவில்லா - தேஜஸ்ஸினாலே குறையில்லாததான, நிரவதிக தேஜஸ்ஸமூஹமென்றபடி. அரியுருவாய் - ஸிம்ஹத்தையுடையவனாய், அரி-ஸிம்ஹம். ந்ருஸிம்ஹரூபனாயென்றபடி. கிளர்ந்து - உதீர்ணனாய், ப்ரகாசனாயென்றபடி. எழுந்து - ஸமாக்ருஷ்டம்ஹித்து, இதுக்கு கிழித்தென்கிறதோடே யன்வயம். கிளரொளிய - உதீர்ணதேஜஸ்ஸனான, இரணியனது - ஹிரண்யாஸுரனுடையதான, அகன்மார்பம் - விசாலமான வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தை, கிழித்து - நகத்தாலேபிளந்து, உகந்த - ஆஸ்ரிதவிரோதிநாசத்தாலே ஹ்ருஷ்டனான, மணிநீல - ப்ராஸாதஸங்கமமாகையாலே நீலமணிபோலே பதிஸீதளமான, வளர் - வர்த்தமானமான; ஒளியான் - காந்தியுடையவனான, இதுக்குவலம்புரியு

மூ—ரியகனலாழிவலம்புரியன்மணிநீல* வளரொளியான்கவ

ராதவரிவளையாற்குறைவிலமே* ||௭||

வரிவளையாற் குறைவில்லாப் பெருமுழக்காலடங்காரை*

ஆ—திருவுகிர்களாலே முந்தறவே ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸையும் விதாரி

தமாகையாலே தத்ஸம்பந்தமான ஸௌந்தர்யம் நிவிசேஷமாதலா

லதிவ்யவ்யூஹமாதாயுதிக ஸம்வத்ஸாதி திவ்யாயுதங்களையுமுடைய

தனையிருந்தவன் கவராதவரிவளையாற்குறைவிலமென்கிறாள். ||௭||

(வரிவளையால்) உபயோகநாதிகளுடைய ஸஞ்சயத்திலே

காஷாய்ப்புகும்படியாகவதிகம்பீரநாதமான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தை

இ— (திருவுகிர்களாலேபித்யாதியால்) ||௭||

✳ எட்டாம்பாட்டு. ✳

அடங்காரை யென்கிறதற்குத் காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

(உபயோகநேத்யாதியால்) எரியழலம்புகவென்கிறதற்குத் கா

த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (காஷேத்யாதியால்) குறைவில்லாப்பெ

ருமுழக்காலென்கிறதை யுரைக்கிறார் (அதிகம்பீரேத்யாதியால்)

ப—வென்கிறதோடேயந்வயம்,வளரொளிய - வர்த்தமாநதேஜஸ்ஸ

ங்களான, கனல்- அக்நிஸத்ருசங்களான, கனல்-அக்நி, ஹிரண்யன்

ஹதாரிதனைப்போகையாலே ஸௌந்தர்யம் நிவிசேஷமாகை

யாலே வஹாஜ்வலங்களான வென்றபடி. ஆழிவலம்புரியன்-

ஸுதர்சனபாஞ்சஜந்யங்களையுடையவன், ஆழி - ஸுதர்சனம்.

வலம்புரி - சங்கம், கவராத- அபஹரியாத, வரிவளையால் - ரேகா

லங்க்ருதவலயங்களாலே, வரி - ரேகை. குறைவிலம்வ-இ

வ-கள. * * * * ||௭||

அடங்காரை - அடங்காதவர்களை, உத்தரான உபயோக

நாதிகளை யென்றபடி. எரி - ஜ்வலியாநின்ற, அழலம் - அக்நியான

து, வியாப்தமான தென்றபடி. அழலம் - அக்நி. புக - ப்ரவேசிக்

கும்படி,இதுக்கு ஊதியென்கிறதோடே அந்வயம்.குறைவில்லா-ந்யூ

நதையில்லாத, ஸகலஸம்வத்ஸரோத்க்ருஷ்டமானவென்றபடி.

பெருமுழக்கால்- மஹாகோஷத்தையுடைத்தான, இதுவஞ்சந்த்ர

மானவரிவளையால் ஸங்கத்துக்குவிசேஷணமாகையாலேவஞ்சந்த்ர

ஜ்ஞமாயிருக்கிறது.வரிவளையால்-ரேகாலங்க்ருதமானசங்கத்தாலே,

மூ—பெரியமூலம்புகலூதியிருநிலமுன் றுயர்தவிர்த்த* தெரிவரிய
சிவன்பிரமனமரர்கோன்பணிந்தேத்தும்* விரிபுகழான்கவ
ராதமேகலையாற்குறைவிலமே* ॥அ॥
மேகலையாற்குறைவில்லாமெலிவுற்றவகலல்குற்* போகமகட்

ஆ—மடுத்தூதி, யிருநிலமுன்றுயர்தவிர்த்து ப்ரஹ்மாதிகளாலே ஸ்தோத்ரம்பண்ணப்பட்டு விஜயஸ்ரீசூடிக்கொண்டு நின்றவன்கவராத மேகலையாற்குறைவிலமென்கிறாள். ॥அ॥
(மேகலையால்) ஸ்வாஸ்ரிதவாத்ஸல்ய ஸஹஜகுணவானானுடைய

இ—வரிவளையாலூதியென்றநுபவித்துத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீத்ராவிடியால்) ॥அ॥

* ஒன்பதாம்பாட்டு. *

போகமகள்புகழ்தந்தையென்கிறவிடத்திலே உபாதாநிரூபகஸ்வரூபகதம் ஸுநிக்கையாலிவ்விடம் ஸ்ரீதவாஸீஹிதநிபந்தநத்துக்கெல்லாமுபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (ஸ்வாப்ரிமேதசூத்ரியால்)

ஸ—வளை - ஸங்கம், ஊதி - ஸ்வாநம்பண்ணி, இருநிலம் - க்ஷமாவ்ருத்தியினுடைய, இருஸமூபம் விபாதவாதி. முன்துயர் - முன்புண்டான உத்வேகத்தை, ஸ்வர்ணாதிகளாலுண்டான க்லேசத்தையென்றபடி. தவிர்த்த - போக்கினவனை, தெரிவு - அறிகைக்கு, அரிய- அசக்யமான, ஜீவரென்று நிரூபிக்கவசக்யராம்படி, ஸம்ஸாரஸம்ஸ்காரஸஹரானவென்றபடி. சிவன்பிரமன் - சிவனும் ப்ரஹ்மாவும் அமரர்கோன்- தேவர்களுக்கு ஸ்வாமியான தேவேந்த்ரனும், கோன் - ஸ்வாமீ, பணிந்தேத்தும் - ப்ரணாமம் பண்ணி ஸ்தோத்ரிக்கிற, விரிபுகழான் - விஸ்தீர்ணகீர்த்தியையுடையவனான க்ருஷ்ணன், விரிவு - விஸ்தாரம், கவராத- க்ருஹியாத, மேகலையால் - காஞ்சீதாமத்தால், குறைவிலம் - வருத்தமுடையோம். * * * ॥அ॥

மேகலையாற்குறைவில்லா- மேகலையாலேவருத்தமுடையோமான, காஞ்சீதாமத்தாலே பரிபூர்ணமானவையான வென்றபடி. மெலிவு- ஸ்ரீஸ்வாபாவ்யமான தௌர்பல்யத்தை, உற்ற- அடைந்தவளான, அகலல்குல்-விஸாலநிதம்பையான, அகல்-விஸாலம், அல்குல்-நிதம்பம். போகமகள் - ஸர்வபோகபாக்யையான

மூ—புகழ்தந்தைவிறல்வாணன்புயந்துணித்து* நாகமிசைத்து
யில்வான்போலுலகெல்லாநன்கொடுங்க* யோகணைவான்
கவராதவுடம்பினுற்குறைவிலமே* ॥௯॥

ஆ— தோள்களைத்துணித்துப் பின்னை நித்ரையனாய், ஸர்வலோ
கங்களுந்தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தினுள்ளேசெல்லும்படி செலுத்திக்
கொண்டு நாகபர்யங்கத்திலே ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநரூப யோகநி
த்ரைபண்ணுகிறவிவன்கவராதவுடம்பினுற்குறைவிலமென்கிறாள்॥

இ—புயமென்கிறதையுரைக்கிறார் (தோள்களையென்று) துயில்வான்
போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்ரையனு
யென்று) 'ஏகஸ்ஸ்ரீரங்கபோம யாவுரணக்ஷிஜநகாஷிஸீக்ஷ
ஸாதே" என்றும "ஸாரணாமகவ்ருணயஹம்ஹீதஃ" என்றும்
ஸர்வேஸ்வரனுடைய ஸ்வாப்ரிதஸம்ஹரணஸம்ஹத்வி
ஸேஷத்தை ஸயமாக வுவஸ்தாபிக்கிறார்களிறே. நன்கொடுங்க
என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடையவித்யா
ஷியால்) ஸாஹஸ்ரவர்ஷியான நன்குஸ்வமிங்கே ஸங்கல்ப
வஸாஹவிஸேஷவரமென்றுகருத்து. நாகமிசையோகணைவா
னென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்(நாமெதத்ராஷியால்)॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

அவதாரிகைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ஸ— பெண்பிள்ளையினுடைய, புகழ்தந்தை- கீர்த்திதாவான,
விறல்- வீரனான, வாணன்-பாணாஸுரனுடைய, புயம்-பாஜங்க
ளை. துணித்து - சேதித்து, - துயில்வான்போல் - நித்ராணன்
போல், துயிலுகை-நித்ரைபண்ணுகை, நித்ரையனாயென்றபடி.
நித்ரைபண்ணுவான் ஸயமில்லாதவனிறே. ஸாக்ஷஸங்கஜ்ஞ
பெண்மை. உலகெல்லாம் - ஸர்வலோகங்களும், நன்கு - நன்மை
யிலே, தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலேயென்றபடி. ஒடுங்க-லயமாக,
ஸ்வஸங்கல்பாயீநமாகப்பண்ணிக்கொண்டென்றபடி, நாகமிசை-நாக
பர்யங்கமேலேயென்றபடி. யோகு - யோகத்தை,
ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநயோகநித்ரையை, அணைவான் - ஆஸ்ரயிக்கும
வன், பண்ணுமவனென்று கருத்தென்றபடி. அணைகை - ஆஸ்ரயிக்
கை. கவராத - குஷியாத, உடம்பினுலிசாதிஸஷ்டம். ॥௯॥

மூ—உடம்பினாற்குறைவில்லாவுயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டங்*கிடந்
தனபோற்றுணிபலவா அசுரர்குழாந்துணித்துகந்த* தடம்
புனல்சடைமுடியன்றனியொருகூறமர்ந்துறையு* முடம்

ஆ—(உடம்பினால்) ஸாக்ஷாத்ஸநகஶ்ரீக்ருதகாமநீநதிஹ்ருதஸ்
ஸர்வநிர்வாஹகனாய், ஸ்ரீமத்தமமான உத்க்ருஷ்டோத்க்ருஷ்டம்பாரா
தே எல்லாரோடும் ஸம்ஶ்லேஷிக்கும் ஸ்வபாவனாயிருந்த
வெம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யஸௌலப்யாதி குணங்களாலும்,
அதிமானுஷசேஷ்டிதங்களாலுமென்றோடே

இ—(ஸாக்ஷாந்நேத்ராதியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமத்தமானவித்யாதியால்) முதற்பாட்டிற்சொன்ன அர்த்தத்தைச்சொல்லுகையாவிப்பாதத்ரயம் ஸாபிப்ராயமன்றேயென்ன விதுகீழ்க்கெல்லா முபஸம்ஹாரமாய்க் கீழ்ப்பாட்டினர்த்தங்களையெல்லா முபலக்ஷிக்கிறதென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) ஸௌந்தர்யமிரண்டாம்

ப—உடம்பினாற்குறைவில்லா - ஶரீரபோஷணைகநிரதராகையாலே ஸ்தூலகாயரான, அசுரர் - அஸுரர்களுடைய, குழாம் - ஸமூஹத்தை, இதற்குத்துணித்தென்கிறதோடே அந்வயம், உயிர்பிரிந்த - ப்ராணவியுக்தங்களான, மலைத்துண்டம் - கிரிஶகலங்கள், கிடந்தனபோல் - ஸப்ராணங்களாய் ஸஞ்சரிக்கும் பர்வதங்கள் ஸிம்ஹவஜ்ராபிஹதங்களாய்க்கொண்டு நிஷ்ப்ராணங்களாய்க்கிடந்தாப்போலே யென்றபடி. பலதுணியாகவென்றது மாறியந்வயிப்பது. பலதுணியாக - பஹுஶகலமாக, துணி - ஶகலம், துணித்து - பேதித்து, உகந்த - ஆஶ்ரிதவிரோதிநாஶத்தாலே ஹ்ருஷ்டாஶயனான, இது ஸர்வேஶ்வரனுக்கு விஶேஷணம். தடம் - விஸ்தாரமான, புனல் - ஜலத்தையுடைத்தான, ஸமலங்க்ருதமான வென்றபடி. சடை - ஜடையை, முடியன் - ஶிரஸ்ஸிலேயுடையவனான ருத்ரன், தனி - வேறாக, தனக்கே அஸாதாரணமாக அதிஷ்டித்துக்கொண்டென்றபடி. ஒருகூறு - ஒருபார்ஶ்வத்திலே. தக்ஷிணபார்ஶ்வத்திலேயென்றபடி. அமர்ந்து - ப்ரதிஷ்டிதனாய், உறையும் - வஸிக்கிற, ருத்ரனாலே வஸிக்கப்படுகிறவென்றபடி. உடம்புடையான் - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடை

மூ—புடையான்கவராதவுயிரினாற்குறைவிலமே* ॥௰॥
உயிரினாற்குறைவில்லா வுலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கித்* தயிர்
வெண்ணெயுண்டானைத் தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்*

அ— தான்கலந்தகலவியாலு மவஸ்யமாகாதவென்னுடைய் ஸாத்வுமவேண்டா, இதுமுடிந்துபோகவமையுமென்கிறாள். ॥௰॥

(உயிரினால்) தேவாதிஸ்தாவராந்த ஸகலஹேதுஜாதவஸ்து வ்ருந்த ஸமஸ்தலோகங்களை யிருந்துவைத்து ரக்ஷ்யா திர்வ்ருத்தவைலக்ஷண்யத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீ ஸம்ஹனனை வெ

இ—பாட்டிலும்,ஸாஹஸ்ர முதற்பாட்டிலும், திவ்யவேஷ்டிதங்கள் வ்ருத்தாவிர்பாவ ஸாதனாநி ரஸநாதிகளைச்சொல்லு கிறபாட்டுக்களிலும் சொல்லிற்றிறே. என்னோடேதான் கலந்தகல வியாலுமென்றது - பணிமானம்பிழையாமே யடியேனைப்பணிகொ ண்டவென்றதைச்சொன்னபடி. கவராதவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவஸ்யமாகாதவென்று) ஸாத்வ்யாதிகளைக்காட்டி ஸர்வேஸ்வரனாலே ஸம்ஸ்காரஹேண தனக் காகக்கொள்ளப்படாதவென்றபடி. குறைவிலமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வேண்டாவித்யாதியால்) ॥௰॥

✳ நிகமனம். ✳

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவேத்யாதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ரக்ஷ்யேத்யாதியால்) செயிரிலென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ப—பவனை ஸர்வேஸ்வரன், கவராத - ஆதரியாத, உயிரினால் - ஆத்மஸ்வபாவத்தாலே, குறைவிலம் - அபேக்ஷையுடையோமல்லோம்,அதுநமக்குவேண்டாவென்றபடி. ॥௰॥

உயிரினாற்குறைவில்லா - ஆத்மாக்களாலே பூர்ணங்களான, உலகேழ் - லோகஸமூகத்தை, தன்னுள் - ஸ்வஸங்கல்பத்திலே, ஒடுக்கி - அயீநமாக்கி, ஸ்வஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே ஸம்ரக்ஷகனென்றபடி. தயிர்வெண்ணெயுண்டானை - ஸௌலப்யத்தாலே தயிநவநீதங்களைத்திருடியுண்டானை - உக்திஸ்ரேஷ்டிஸேஷ:. தடங்குருகூர் - விஸாலமான திருநகரியிலே, சடகோபன்

மூ -- செயிரில்சொல்லிசைமாலையாயிரத்துளிப்பத்தால்* வயிரஞ்
சேர்பிறப்பறுத்து வைகுந்தநண்ணுவரே* ||கக||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ம்பெருமானைச்சொன்ன நிரவத்யமான்விதிருவாய்மொ
ழிவல்லார் நிரஸ்தஸமஸ்த துர்வாஸகராய் வைகுந்தம் நண்ணுவ
ரென்கிறார் ||கக||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ— (நிரவத்யமானவென்று) ||கக||

ப— ஆழ்வாருடைய,செயிரில்சொல்- நிரவத்யமான ஸூக்தியான,
செயிர் - நிரவத்யம், இப்பத்துக்குவிசேஷணம். இசைமாலையாயிர
த்துள் - ஸாமாஸ்யமான ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தால்-
இத்திருவாய்மொழியாலே, இதுக்கு நண்ணுவரென்கிறதோடே
ஸம்பம். வயிரம்சேர் - வயிரம்பற்றின, ஸம்ஸாரவிஷயமான
ஸௌக்ஷமானவென்றபடி, பிறப்பு - ஸம்ஸாரத்தை, அறுத்து -
ஒழித்து, வைகுந்தம் - வைகுண்டத்தை, நண்ணுவர் - அ
டைவார்கள், ஸதத்யுக்தாக்களென்றுசேஷ:. ||௧௲||

ஜகந்நிவோஹ்ராநுஷ்டானசீலயிஸ்ரீவேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

❋❋❋ * ❋❋❋

ஸ்ரீ꞉.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி꞉.

(ஏறாளுமிறையோனும்.)

ஸௌந்தர்யாத்யைஸ்ஸ்வகீயைஸ் ஸ்ம்ருதிவஶநிகமைர் வைசக்ஷண்ய-
தாயாநுகாரைஸ் ஸௌஹ்ருத்ஜ்ஞாநே ப்ரகாஶோத்ஸவபரம
நயோர்வ்ருஷ்ணி ஸ்வஸ்வரூபை꞉ । ஸ்வாதீநைஷ்ணாய-
ஶ்ருங்கவைக்ஷா கத்யை ஸ்வேநைஶ்வர்யை நீயதேஹே நி
த்யம்வைகாரிஸாதநாநாத்மநாயாநிகயயம் ஸம்ஶ்ரிதா
ஶ்ருங்கத்ரிதாரம் ॥ ॥௪௮॥

(ஸௌந்தர்யாத்யைஸ்ஸ்வகீயை) மாறாளன்கவராத மணிமாமைக்குறைவிலமே - ஸௌந்தர்யஸௌகுமார்யாதிகளிலும், (ஸ்ம்ருதிவஶநிகமை) மணிமாயன்கவராத மடநெஞ்சாற்குறைவிலமே - சேதஸ்ஸு முதலான கரணங்களிலும், (வைசக்ஷண்யதாயாநு) நெடுமாயன் கவராத நிறையினாற்குறைவிலமே - அடக்கத்திலும், (காஞ்சீ) சிறையினார்கவராத தளிர்நிறத்தாற்குறைவிலமே - தேஹகாந்தியிலும், (ஸௌஹ்ருத்ஜ்ஞாநே) துனிமிக்கான் கவராத அறிவினாற்குறைவிலமே - நல்லஜ்ஞானத்திலும், (ப்ரகாஶ) கிறியம்மான்கவராத கிளரொளியாற்குறைவிலமே - ஸ்வாத்மாபோகத்திலும், (வ்யாஸநயோ꞉) வளரொளியான்கவராத வரிவளையாற்குறைவிலமே - விரிபுகழான்கவராத மேகலையாற்குறைவிலமே - வளைகளிலும், ரசநையிலும் (வ்ருஷ்ணி) யோகணையான்கவராத வுடம்பினாற்குறைவிலமே - சரீரத்திலும், (ஸ்வஸ்வரூபை) உடம்புடையான்கவராத வுயிரினாற்குறைவிலமே - ஆத்மஸ்வரூபத்திலும், இவைகளிலே ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூடத் தன்திருமேனியிலிடங்கொடுத்த ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமானுக்கபேக்ஷையுண்டாயவன் விரும்பாநிலைத்தமையும் "நதேஹம் நப்ராணா" இத்யாதிவசனங்களாலே ப்ரஸித்தமென்று "ஏறாளுமிறையோனிலே" ஆழ்வாரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௪௮॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம꞉.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாம்பத்தில்எட்டாந்திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

௯-ம்- திருவாய்மொழி.

ஆ—(நஞ்ஜீயர்) இப்படி ஸர்வேச்வரஸ்ம்ருதிஜநிதமோ ஹாதிசயத்தாலே த்ருஷ்ணாதுரராயிருக்கச்செய்தே அதின்மேலே ஸம்ஸ் லேஷவிச்லேஷைக ஸாதாரணராய் வைத நாசேதநாத்மக ஸமஸ்தவஸ்துக்களுக்கு ஸம்பந்தஸ்தராக்கு ஜ்ஞாநாச்ரிதராய் ஸம்ஸாரிகளும் ப்ராக்ருதவிஷய ப்ரவணரா யைகஸாதநராயிருந்தமையும் வர்களோடுள்ள ஸம்ஸாரவ

ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி.

இ—இப்படி தம்மையுபேக்ஷித்தானாக வெம்பெருமானை நினைத்திருக்கிறவாழ்வார், தன்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணுமென்று இத்திருவாய்மொழியிலே யவனை யபேக்ஷிக்கக்கூடுமோ? இதுதான் கஷ்டமாக்கூடினாலும் தம்முடைய ஜீவஞ்ஜனிருக்க நாட்டாருடைய ஸங்கடங்களைச் சொல்லியலற்றிக்கொண்டுபே க்ஷிக்கை யுக்தமன்றோ? வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) (அதின்மேலேயித்யாதி) இந்த ஸம்ஸாரவிச்லேஷ வஸ்தையிலே தமக்குத்துணையாவாருளரோ வென்றிருந்த நாட்டாரைப்பார்த்தவிடத்திலிவர்களெல்லாரும் ப்ராக்ருத விஷயமாஸக்தைக ஸாதநராயிருக்கையாலே தமக்குத்துணைகிடையாதவளவன்றிக்கே இது விபரீதவஸ்வாஸமுமாய்வந்து விழுகையாலே யிவர்களுடைய ஸங்கடங்களைச்சொல்லியலற்றி யிஸ்ஸம்ஸாரத்தைத் தவிர்க்கவேணுமென்றபேக்ஷிக்கை ஸங்கதமென்றுகருத்து. “ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரமநந்தக்லேசபாஜநம் | [illegible]” என்கிறதை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஜாதிப்படியிலேயென்று) தமக்கிப்படி பொகட்டிட்டபின்பு உபேக்ஷியானென்று நினைத்து இவரவனை யபேக்ஷிக்கக்கூடுமென்றகருத்து. இவ்வர்த்தம் இத்திருவாய்மொழியின் மூன்றாம்பாட்டிலே காணலாம். ஆனாலும் கொடியவரவிர்களாவிவர் கொவ்வைப்போலே பணிகண்டாய்சாமாறேயென்று ப்ரார்த்திக்கைப்பபேக்ஷிப்பானேனென்னு

மூ—நண்ணாதார்முறுவலிப்ப நல்லுற்றார்கரைந்தேங்க*

ஆ— மாகிற ஸம்ஸாரத்திலே உஜ்ஜீவனமாய்வாழ்வார்; இந்த வைஷ்ணவ ஸ்வபாவத்தைக் காட்டிலும் முடிக்கையே நன்று, ஆன பின்படியேனை முடித்தருளவேணுமென்றெம்பெருமானை யபேக்ஷிக்கிறார். ஸ்வஹேதுகாநாதிவிஷய ஸம்ஸர்க்கத்தாலே தத்வஹாநாத்ருதிகளைப்பண்ண ஸக்திகரிருக்கவும், ஸநாகாங்க்ஷரின்றாகவும், பிறர்க்கு துக்கங்களையே விளைத்த ஸ்வபாவராய், எம்பெருமான் திறத்துப்படக்கடவதன்றியேயிருந்த

இ—வருளிச்செய்கிறார் (இந்தவைஷ்ணவத்வாதியால்) திருவடிகளிலேயென்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்று முற்படவபேக்ஷித்து அதுகூடாதாகில் என்னைமுடித்தருளவேணுமென்று ப்ராணத்யாகத்தையபேக்ஷிக்கிறாரென்றுகருத்து. இக்கருத்தை யிம்முதற்பாட்டின்வ்யாக்யானத்திலே யிவர்தாமேவெளியிடுகிறாரிறே? *

முதற்பாட்டு

ஸம்ஸாரத்திலே பாபிஷ்டமானவர்க்கத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஹத்வாதியால்) நண்ணாதார்முறுவலிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாதிகப்ரீதிஸத்வாதியால்) உகக்கும்படியாகவுமென்றபடி. நல்லுற்றார்கரைந்தேங்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாகாங்க்ஷரிதத்வாதியால்) க்லேஶப்படும்படியாகவுமென்றபடி. துயர்விளைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பிறர்க்கித்வாதி கடவதன்றியேயிருந்தவித்வேஷ) இவையென்னவுலகியற்கையென்கிறதையுரைக்கிறார்-

ப— நண்ணாதார் - சேராதவர்கள், நண்ணுகை சேருகை, ஶத்ருக்களென்றபடி. முறுவலிப்ப - ஹாஸம்பண்ண, முறுவல் ஹாஸம் முறுவலிக்கை - ஹாஸம்பண்ணுகை, ஸ்வலாபமாக நெருக்கசம்பத்வத்தாலன்று ஸம்ஸாரத்தாலே ஹாஸம்பண்ணும்படியாகவுமென்றபடி. நல் - நல்லதான, ஸ்நேஹிகளானவென்றபடி. உற்றார் - பந்துக்கள், கரைந்து - ஶிதிலராய், ஏங்க - ஸ்வலாபமில்லாதார்க்கு க்லேஶம் வருகையன்று க்லேஶத்தாலே பத்துமவராம்படியாகவுமென்றபடி. இதுக்கு துயர்விளைக்குமென்கிறதே. ... சங்கட்டி.

ஶூ— எண்ணாராத்துயர்விளைக்கு மிவையென்னவுலகியற்கை*
கண்ணாளா கடல்கடைந்தாய் உனகழற்கே வரும்பரிசு*

ஆ— இந்த ஸம்ஸாரமிருந்தபடியென்? இந்த்ரியங்களுக்குத் தோ
டனக்கிருப்பரிது; ஆனபின்பு, ஆஶ்ரித வாத்ஸல்ய நிஷ்டத்
தெநக ஸ்வபாவமாய், ஸமஸ்த காரணமாய் வஶிவர்த்தன
மாய், ஸுஶீதளமான வுன்னுடைய திருக்கண்களாலேயென்
னைக்குளிரப்பார்த்தருளி, இவர்களிடையினின்று முன்திருவடிக

(இந்த ஸம்ஸாரமக த்ரயத்தால) இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(இந்த்ரியங்களைத்தொடி த்ரயத்தால்) கண்ணாளா வென்கிறவிடத்தில்
ஆஶ்ரயணம் உதாவீஷ்ணீயமாய் ,,ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய"
என்கிறபடியே யிங்கு ப்ரஸாஸமாயிருக்கிறதென்று நினை
த்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீகந்த்ரத்தியால்) கண்ணாளாவென்றெம்
பெருமானைக் கண்களாலே நிரீக்ஷித்து ஸம்பேவாயநப்பண்
ணினதுக்கு ஸாவமருளிச்செய்கிறார் (கண்களாலேயிதாத்யால்)
உனகழற்கே வரும்பரிசு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (இவர்களிதாத்யால்) திருவடிகளிலே சேர்த்தருளவேணு

ஶ— என் - ஸம்ஸாரத்திலே, ஆரா - ஆராத, அடங்காதவென்ற
படி. ஸம்ஸாரமானவென்லக. துயர்-து:க்கங்களை, த்ரவ்யங்களை
த்யநாதிஸாதநங்களை தரும்க்ஷேத்ரங்களையென்றபடி. விளைக்கும் - பிற
ர்க்குண்டாக்காநிற்கிறவையான, இவையுலகியற்கை - இந்த்ரியங்க
ள் வ்யாபாரங்கள், இயற்கை வ்யாபாரம். என்ன? என்னவாயிருக்கி
றன, அநிஷ்டங்களாயிருக்கின்றன வென்றபடி. கண்ணாளா?- கண்
ணுடையவனே, அருளாளன் மணவாளனி த்யாதிகளிற்போலே இங்கு
ஆஶ்ரயணம் உதாவீஷ்ணீயமாய் வாத்ஸல்யாதிகளிற்போலப்
புபோலே ப்ரஸாஸமும். காருண்ய பூர்ணமாய் ஸுஶீதள
ஸ்வாதிஷ்டமான ப்ரஸ்ருங்களான கண்களையுடையவனேயெ
ன்றபடி, கடல்கடைந்தாய் - தேவதைகளுக்காக ஸமுத்ரத்தை
மதநம்பண்ணினவனே, ஆஶ்ரித ஸம்ரக்ஷணநிஷ்டனானவனேயென்றப
டி. உனகழற்கே - ஸ்வாமிகளிலே,,,மனக்கேவந்திடைவீடின்றி
மன்னி" என்கிறவிடத்திற்போலே உனகழற்கேயென்கிறது ஸப்த
ம்யர்த்தம். வரும்பரிசு - வரும்ப்ரகாரத்தை, பரிசு - ப்ரகாரம்.

று—தண்ணுவாதடியேனைப்பணிகண்டாய்சாமாறே* ॥௧॥

ஆ—ளிலே யென்னைவாங்கியருளுதல், அன்றியே யிண்டென்னவெ ன்னைமுடித்தருளுதல் செய்யவேணுமென்றபெக்ஷிக்கிறார். ॥௧॥

(சாமாறும்) உன்னைக்காணப்பெறுகிறிலோமென்றலற்றாதே,

இ—பென்றிவ்வளவே சொல்லவமையாதோ? ஊரணத்தையுங்கூட வபெக்ஷிக்கவேணுமோவென்ன? அது வக்ஷாஜாமாகச்சொல்லுகிறானென்கிறார் (அன்றியேயித்யாதியால்) என்னை யுன்திருவடிகளிலே சேர்க்கத்திருவுள்ளமில்லையாகி லெனக்கிந்த விபரீத ஸம்ஸாரத்தில் கழிக்கைக்காக விஸ்ரீரவிம்ஶ்லேஷத்ரமாகிலும் செய்யவேணுமென்கிறாரென்றபடி. தண்ணுவாதென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கண்டேனவென்று) ஶீக்ரமாகவென்றபடி. அடியேனை யித்யாதிக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால்) ௧॥

✱ இரண்டாம்பாட்டு. ✱

ஹ்ருபவோக்த்தி ஸஹிஷ்ணுதாபர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையித்யாதியால்) சாமாறுங்கெடுமாறுமென்கிறதை யுரைக்கிறார்

ஶ—நான்வந்துசேரும்ப்ரகாரத்தையாதலென்றபடி. இதுக்குஶரீ க்கும்ப்ரகாரத்தையாதலென்று மேல்சொல்லப்புகுகிறவாக்யத்தோ டேயவயம், பாட்டிலே விஶ்லேஷாக்ஷேபமில்லையாகிலும் சாமா றென்கிறவிடம்வ்யாஜமாகாமைக்காகவிங்கே இப்படிவிஶ்லேஷத்திலே தாத்பர்யம்சொல்லுகை யுசிதம். இப்படிகொள்ளாதபோதுஉன் திருவடிகளிலே யென்னைச்சேர்த்தருளவேணுமென்று சொல்லவே ஊரணமுமபேக்ஷிதமாயிருக்க, சாமாறென்கிறதைத்தனித்துச்சொ ல்லுகிறவிடம் நிரர்த்தகமாயிறே, தண்ணுவாது - விளம்பியா மல், சாமாறு - நான்மரிக்கும் ப்ரகாரத்தையாதல், ஆறு-ப்ரகா ரம் - அடியேனைப்பணிகண்டாய் - அடியேனைக்குறித்தருளிச்செ ய்யவேணுங்கிடாய்? பணிக்கை-சொல்லுகை, அடியேன் திறத்திலே ஸங்கல்பிக்கவேணுமென்றபடி. கண்டாயென்றது காயகீஷ்யாகஸ்ரக்த்ய க்ஷேத்ரகநாமமானவதாநியாகி, என்னை யுன்றிருவடிகளிலே சேர்த்தருளுதல், அதுக்குத்திருவுள்ளமில்லையாகில் இந்தஸம்ஸாரிகளோடுஸஹவாஸந்தீரும்படி ஶரீரவிஶ்லேஷத்தைய தல்செய்தருளவேணுமென்று பூர்வாபர்யம். ॥௨॥

மூ—சாமாறுங்கெடுமாறுந்தமர் நற்றூர் தலைத்தலைப்பெய்* ஏமாறிக்கிடந்தலற்றுமிவையென்னவுலகியற்கை* யாமாறொன்றறியேனரவணையாயம்மானே*

ஆ—ஸம்ஸாரிகோணவிநாஶங்கள் காரணமாகத்தமருற்றூர்தலைத் தலைப்பெய்தேங்கிக்கிடந்தலற்றுமிவை யென்னவுலகியற்கை;நானு மிங்கே இவர்களைப்போலேயாகில்செய்வதென்? ஸ்ரீதஶஸேஷ ஶேஷிகஶேஷமனே? பிரானே? "நம்மடியானிவன்" என்றடியேனை

இ—(ஸம்ஸாரதஶையால்) ஆமாறொன்றறியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நானுமித்யாதியால்) அரவணையா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீதேஶ்யாதியால்)

ஸ— சாமாறும் - மரிக்கும் ப்ரகாரமும், சிலகாலம்ஜீவிக்கவேணு மென்றிருக்கவேணுமென்றிருக்க ஜீவ்யாசாகிறப்ரகாரமு மென்ற படி.கெடுமாறும்- ஐஶ்வர்யாதிகள்கெட்டுப்போகிற ப்ரகாரமும், இதுக்கு உலகியற்கையென்கிறதோடே ஸங்கம். தமர்- ஸஜாதீயரும், ஜ்ஞாதிகளுமென்றபடி. உற்றூர் - ஸம்பந்திகளும், தலைத்தலைப்பெ ய்து-ஸம்ஸாரிஜநஸோகங்களாலேஒருவர்க்கொருவர்மேல் மேலே விழுந்து.தலைத்தலைப்பெய்கை- வந்துகிட்டுகை, இங்குமேலே விழுகையைச்சொல்லுகிறது. ஏமாறி-ஶோகித்து, கிடந்து- தறை யிலேவிழுந்துகிடந்து, அலற்றும்-ப்ரலாபிக்கையுமாகிற, இவையு லகியற்கை - இந்த லோகவ்யாபாரங்கள், இயற்கை - வ்யாபாரம். சாமாறுங்கெடுமாறுங்கிடந்தலற்றுகையுமாகிறவிந்த லோகவ்யாபா ரங்களென்று ஸங்க்ஷேபம்,என்ன?- என்னவாயிருக்கிறன, ஸாஶ்சர்ய ஸோபாதாநங்களாயிருக்கிறன வென்றபடி. நான்ஆமாறு- நானுஜ்ஜீவிக்கிற ப்ரகாரம்.ஒன்றறியேன் -ஒன்றுமறிகிறேனில்லை; நானுமிவர்களைப்போலே தவிர்வனாய்விடுவேனோ?அங்கனாகாதே தப்பிஇருப்பேனோ வென்றொன்று மறிகிலேனென்றபடி. அரவ ணையாய் - நாகஶயந? அரவு - நாகம், அணை - ஶயநம், அணை யுடையவன்-அணையான், இஸ்ஸூத்ரம் ஸம்போதியாலே அரவணை யாயென்றிருக்கும். அம்மானே - ஸ்வாமிந், அடியேனை - தாஸனான என்னை, குறிக்கொண்டு - லக்ஷீகரித்து, தீயனென்று விடுமே

மூ— கூமாறே விரைகண்டாய் அடியேனைக் குறிக்கொண்டே* ௨
கொண்டாட்டும் குலம்புனைவும் தமருற்றார் விழுத்திணையும்* வண்
டார்பூங்குழலாளும் மனையொழிய வுயிர்மாய்தல்* கண்டாற்றேன்

ஆ— புற்றிருவுள்ளத்திலே கொண்டுகொண்டென்னை திருவடி
களிலே வாங்கியருளவேணுமென்கிறார் ॥௨॥

(கொண்டாட்டு) ஊண்டு செய்யினும் 'ஸம்ஸாரஸாகஜந
ஜ்ஞாதிஸம்பந்தகளத்ரஸுதாதிகளை யிழந்தோம்" என்று

இ— அடியேனைக் குறிக்கொண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (நம்மடியானிதி த்ரஷியால) கூமாறே விரைகண்டாயென்கி
றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ராணடெனவித்ரஷியால)॥௨॥

✳ மூன்றும் பாட்டு ✳

வ்யாக்யாதத்திற் கவிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (ஊண
த்ரஷி இருக்கிறவெனனுமளவாலே) கண்டாற்றேன் னுலகியற்கை

ஸ—ஷ்டு தாஸிஜாநிக்கென்றபடி கூமாறே- அழைத்துக்கொள்ளும்
ப்ரகாரம், விரை - நீ விரையவேணும், நீ த்வரிக்கவேணுமென்ற
படி, விரைகை - த்வரிகை, கண்டாயென்றவ்யயம் காயக்ஷரவ
ஸ்ருதத்வதோத்ரகம். யத்ா-கண்டாயென்றது- பாராயென்ற
படி. 'வஸிஷ்ஸஸ்ரீராணி" எனனுமாப்போலேபாராயென்று
உபநீபமாமபடி தம தௌர்த்தைகாட்டுகிறார். ॥௨॥

கொண்டாட்டும் - கொண்டாட்டமும், எல்லாராலும் பண்
ணப்படுகிற ஸ்லாகையுமென்றபடி. குலம்புனைவும் - குலத்தைத்
தொடுத்துக்கொள்ளுகையும், புனைவு - தொடுக்கை, குலாபி
மான வாஸிஜாத்யமென்றபடி. தமர் - ஸம்பந்திகளும், ஜ்ஞாதிகளு
மென்றபடி உற்றார் - ஸம்பந்திகளும், ஸம்பந்திகளுமென்றபடி.
விழு ஸ்ராவ்யமான,விழுஸம்பத்து ஸ்ராவ்யவாசி. திணையும் - கியையும்,
வண்டார - ஸ்ரமரவ்யாப்தமான, பூங்குழலாளும்- வாஷஸாஸி
தமானஸ்த்ரீயும், மனை- க்ருஹமும், ஒழிய-ஒழிந்திருக்க,
ணாறேன தன்னைவிட்டுக் குறியழியாமலிருக்கச் செய்தே
யென்றபடி. உயிர்மாய்தல்- ப்ராணங்கள் நசிக்கையாகிற, உலகி
யற்கை- லோகயாத்ரையை; கண்டாற்றேன் - பொறுக்கமாட்டேன்;

மூ—னுலகிறைகை கடல்வண்ணாவடியேனைப்* பண்டேபோற்
கருதாதுன்னடிக்கே கூவிப்பணிகொள்ளே* ||க||
கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்தபெருஞ்செல்வ நெருப்பாகக்*

ஆ—விஷ்ணுராயன்றிநத்துப்படாதேயிருக்கிற விந்தமொகத்தாருடைய ப்ரக்ருதியைக்கண்டு நான்படுகிறவ்யஸநம் உன்னைப்பிரிந்து நான் பண்டுபட்ட வ்யஸநம்போலன்று; அதிதுஸ்ஸஹமாகிடாய்! ஸர்வேஶ்வரனாவனே இந்த வ்யஸநத்தினின்று மீண்டென்னுன்திருவடிகளிலே கூவிப்பணிகொண்டருளவேணுமென்கிறார். * * * * ||க||

(கொள்ளென்று) உன்னையாசைப்படாதே ஸம்ஸாரிகளாய

இ— யென்கிறதினர்த்தத்தைக்காட்டுகிறார் (இந்தமொகேத்ருத்வியால்) பண்டேபோற்கருதாதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னைப்பிரிந்தித்ருதியால) கடல்வண்ணாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வத்தியால) ||க||

ப—டேன், கடல்வண்ணா-ஸமுத்ரஸத்ருஶாகாரனே, வண்ணம்-ஆகாரம். ஸர்வேஶ்வரனே என்றபடி. பண்டேபோல்- முன்புபோலே, கருதாது- எண்ணாதே, இந்தவ்யஸநத்தை முன்புன்னைப்பிரிந்து நான்பட்ட வ்யஸநம்போலே ஸஹ்யமாக நினைத்திராதேயென்றபடி. அடியேனை, உன்னடிக்கே - சரணங்களிலே, அக்கரைக்கே இக்கரைக்கே யென்னுமாப்போலே உன்னடிக்கேயென்றுஸப்தமீ கூவி - ஸம்போதநபூர்வமாயழைத்து, பணி - கைங்கர்யத்தை, கொள்ளு - கொண்டருளவேணும், சோற்றையிட்டென்னைப் பணிகொள்ளென்னுமாப்போலே கூவிப்பணிகொள்ளென்கிறார். அவனுடைய ஸம்போதநியைக்கேட்கையிறே இவருக்குப்ராப்யம். “க்ஷாமஸம்போதநாநா” இத்யாதிகளிங்கே அநுஸந்தேயங்கள். ||க||

கொள்ளென்று - என்னைக்கொள்ளென்னைக்கொள்ளென்று, ஸஹஸஹமிகயாவென்றபடி. கிளர்ந்தெழுந்த- கிளம்பிவர்த்தித்தான, அதிப்ரவ்ருத்தமானவென்றபடி. பெருஞ்செல்வம் - ஐஶ்வர்யத்தானது, நெருப்பாக - நெருப்பாகச்செய்தேயும், தன்னுடைய விநாஶத்திலும் இருந்தாள் ஸத்ராஹிக்குஞ்செல்வத்தைக்கொண்டார்க்குமே

மூ—கொள்ளென்று தமமூடும் இவையென்ன உலகியற்கை* வள்ளலே மணிவண்ணா உனகழற்கே வரும்பரிசு* வள்ளல்செய்தடியேனை உனதருளால் வாங்காயே* ॥ ௪ ॥

ஆ—நச்வரமாயிருந்த வைஷயிகத்தை ஸ்வாஜ்ஞயாலே யாசைப்படுகிற விஷயங்களை கைக்கொண்டிருக்கிற ஸம்ஸாரத்தைத் தவிர்த்து ஸர்வேச்வரனே! ஸர்வகாரணத்தாலே ஆச்ரித ஸுலபனான உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலும் ஸர்வகாரணத்தாலும் அடியேனை யுனகழற்கே வருமபரிசு வாங்கியருள

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

இ— ஸம்ஸாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையிதராதி தவிர்ந்து தெனனுமளவாலே) அதில் கிளாநெழுந்தவென்றது - உபாஸ்யமாகிறபாய் ஸுகதுக்கவ்யாபகமென்றுகருத்தாலே யருளிச்செய்கிறார் (அதிஸுகதுக்கமாயென்று) நெருப்பாகவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜநமஸ்தராதியால) தமமூடுமென்கிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ராதியால) வள்ளலேயெனகிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வசக்த்யாதியால) மணிவண்ணாவெனகிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாரணத்தாலே ஆச்ரிதஸுலபனானவென்று) வள்ளல்செய்து எனகிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌசீல்யத்தாலுமென்று) ॥ ௪ ॥

ம—யானுமஸ்திரவஸ்துமாய்க் கொண்டதிகமாகாநிறகச்செய்தேயுமெனறபடி. கொள்ளென்று - பின்னையுமிந்தஸம்பத்தையே ஸ்வீகரியென்று, தமம - த்வேஷமானது, அஜ்ஞானகாரணமானதென்றபடி. மூடும - ஆவரியாநிறகிற, இவையுலகியற்கை- இந்த லோகயாத்ரைகள், என்ன?- என்னவாயிருக்கிறன, ஆச்சர்யங்களென்றபடி தமமென்கிற விடத்தில ஸம்ஸாரசக்ரபரிவர்த்தனமோக்ஷம், வள்ளலே - உதாரனே, மணிவண்ணா நீலஸ்வபாவனே, வண்ணம- ஸ்வபாவம், நீலம்போலே முந்தானையிலே முடிந்தாளலாமபடி ஸுலபனேயென்றபடி. வள்ளல்செய்து- ஔதார்யத்தைபண்ணி, உனதருளால - த்வதீயக்ருபையாலே, உனகழற்கே - த்வச்சரணங்களிலே, வரும்பரிசு - நான்வருமபடி, அடியேனை - அநந்யார்ஹ

மூ—வாங்குநீர்மலருலகில் நிற்பனவுந் திரிவனவும்* மாங்குயிர்களாய்ப்
பிறப்பிறப்புப்பிணிமூப்பால் தகர்ப்புண்ணும்* மீங்கிதன்மேல் வெந்
நரகமிவையென்னவுலகியற்கை* வாங்கெனை நீ மணிவண்ணா

ஆ—வேணுமென்கிறார். ॥ச॥

(வாங்கும்) க்ஷிதிஸ்ருஷ்டிஸ்வேரன்றியே ஜந்மஜராமரணாதி
வ்யாத்யாதிகளான விவர்த்தங்களை வர்த்திக்கிற இந்தலோக
த்தினின்றும் மடியேனை யறுக்கப்பண்ணாதே ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்கிறார்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ஷிதிஸ்ருஷ்டிவர்த்திக்கிறவென்னுமளவாலே) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகத்தினின்றும் நிவ்ருத்தியால்) ॥ரு॥

ஸ—ஸேஷஸாக்ஷத்துணவென்னை, வாங்கிய - இந்தலோகத்தின் நடுவினின்றுமெடுத்தருளவேணுமென்றபடி * ॥ச॥

வாங்குமநீர் - வாங்கும் ஸ்வபாவமான நீரிலே, ஸகலபதார்த்தங்களையும் ஸமுத்ரமாகையாலே ஸகலபதார்த்தங்களையெல்லாம் தன்பக்கலிலே யாகர்ஷிக்கும் ஸ்வபாவமான ஜலத்திலேயென்றபடி. இத்தால் லோகத்துக்கு நித்யஸம்ஸாரித்வம் சொல்லித்தாயத்து. மலர் - விகஸிதமான, வர்ணதமானமென்றபடி. உத்பந்நமானவென்கை. உலகில் - ஸம்ஸாரலோகத்தில், நிற்பனவுந்திரிவனவும் - ஸ்தாவரங்களும் ஜங்கமங்களுமான, உயிர்கள் - ஆத்மாக்கள், ஈங்கு - இவ்விடத்திலே. பிறப்பிறப்புப்பிணிமூப்பால் - ஜந்மமரணவ்யாதிஜராதிகளாலே. தகர்ப்பு - பீடையை, உண்ணும் - அநுபவியாநிற்பவைகள், இறப்பு - மரணம், பிணி - வ்யாதி, மூப்பு - ஜரை, தகர்ப்பு - பீடை இதன்மேல் - இந்தப்ரஸங்கத்துக்குமேல், வெந்நரகம் - க்ரூரமான நரகம் வருமித்திப்ரஸங்கம் - இவையுலகியற்கையென்னா?-இந்த லோகயாத்ரை கொள்ளவாயிருக்கிறது, மணிவண்ணா - ஸ்ரீகாந்தகு முடிந்தாளலாம்படி ஸாக்ஷுஹ்ருணவனே, அடியேனை, மறுக்கேல் - மறுப்பியாதேகொள். த்ருதீயவாக்யத்திலாங்கு ஸாவதத்தையிங்கே கூறியப்படு. ஆங்கு - அந்தலோகத்திலே, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேயென்றபடி நீ - ஸ்ரீதத்வேச்வரஸ்வஷாவான நீ, எனை - என்னை, இந்த ஸம்ஸாரிகளுடைய ஊர்வ்வு

மூ—வடியேனை மறுக்கேலே* ॥ரு॥
மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்ப* ரற
ப்பொருளையறிந்தோரார் இவையென்ன வுலகியற்கை*

ஆ—வாங்கியருளவேணுமென்கிறார். ॥ரு॥

(மறுக்கி) என்னுடைய ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷங்களைத்தையொ ன்றும்பாராதே உன்னுடைய நிரவதிகவாத்ஸல்யாதிஶயத் தாலே என்னை த்வதாஸ்யைகபோக்யனாக்கியருளினாய், இனியென்னாரமுதே? நிவர்த்தனாய் ஸம்ஸாரிகவ்ருத்தி

✳ ஆறுமபாட்டு ✳

இ— வினையேனையென்றதமமை வினையையிட்டு நிரூபித்தத்து க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்யாதியால) வெறித்துளவமுடியானே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால) உனக்கடிமையறக்கொண்டா யென்கிறதையுரைக்கிறார் (என்னையித்யாதியால) அநுபவாநுத் துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிவர்த்தனித்யாதியால)

ம—நக்கண்டு பொறுக்கமாட்டாத வென்னையென்றபடி, வாங்கு - வாங்கியருளவேணும், என்னை ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே கொண்டு போகவேணுமென்றபடி. * * ॥ரு॥

மறுக்கி- கலக்கி,ஹ்ருதயஹரங்களான வார்த்தைகளைச்சொல் லி மனஸ்ஸைக்கலக்கி யென்றபடி. வல - த்ருடமான, வலை - வாகுரை யிலே, படுத்தி - அகப்படுத்தி, ஸாமாஜநாதிவிஶேஷ:. அ நத மயநிவ்ருத்திக்குத்தன்னையே தஞ்சமாகப்பற்றும்படி தனவசமாக் கிக்கொண்டென்றபடி. குமைத்திட்டு - தங்களர்த்தங்களைத்தாங்க ளை கொடுத்துவிடும்படி வாயித்தென்றபடி. கொன்று - ஸம்ஹரி த்து, இவர்கள் ஜீவித்திருந்தார்களாகில் என்றேனுமொருநாள் ஆ த்மஜ்ஞானம் பிறந்தபோது அவர்களை மரிப்பித்தென்றபடி. உண பர் - உபஜீவிக்கிறவர்கள், இந்த லௌகிகர் விஶேஷ:, அறப்பொருளை - தர்மார்த்தத்தை, அறம் - த ர்மம், பொருள - யாதாத்ம்யம், "க்ருஷ்ணம் தர்மம் ஸநாதநம்" மெ ன்கிறபடியே ஸநாதநதர்மமான வுன்னுடைய யாதாத்ம்யத்து தையென்றபடி. அறிந்து- ஶாஸ்த்ரங்களாலே தெளிந்து; ஓரார் -

மூ—வெறித்துளவமுடியானே வினையேனையுனக்கடிமை* யறக்
கொண்டாயினியென்னாரமுதே கூயருளாயே* ॥௬॥
ஆயேயிவ்வுலகத்துநிற்பனவுந்திரிவனவு* நீயேமற்றொரு

ஆ—க்ராஸ்வதள்தூரவஸ்ருஸாரஸிதராயிருந்தவிவர்களநடுவில் நின்று மீண்டென்னை வாங்கியருளவேணுமென்கிறார் ॥௬॥
(ஆயே) ஸ்ருஷ்டிக்கையாலே ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கச்செய்தே, ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஜ்ஞானஸாதனமாய்,

இ— அறப்பொருளையறிந்தோராரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டியால) கூயருளாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவர்களநடுவிலெனின்றுமி த்ருஷ்டியால) ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இவ்வுலகத்து நிற்பனவுந்திரிவனவு நீயேயாயென்றநுஸந்தித்துத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிக்ருதியால) நோயேமூப்பிறப்பிறப்புப்பிணியே யென்றிவையொழிய மற்றொருபொருளுமின்றி நீநின்றவமையாலென்றநுஸந்தித்து மற்றொருபொருளுமின்றி யேயென்கிற விவக்ஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரஸ்வஜ்ஞாநத்ருஷ்டியால) நோயேமூப்பிறப்பி

ப—இது வேதமக்குள் ஜீவநமென்று நிரூபியா, இவை உலகியற்கை-இந்த லோகயாத்ரைகள், என்னை?- என்னவாயிருக்கிறன, அதிஶயங்களென்றபடி. வெறித்துளவ - ஸௌரப்யமாகாஶிதாவஶ்யமான, வெறி - ஸௌரபம் முடியானே - கிரீடத்தையுடையவனே, என்னாரமுதே - நிரதிஶயபோக்யமே, வினையேனை - பாபிஷ்டனனென்னை, அற - அறும்படி, அநந்யார்ஹனும்படியென்கை. உனக்கடிமை - தாஸ்யத்தை, கொண்டாய - ஸ்வீகரித்தாய, இனி - இப்படி ஸம்ஸாரத்தில் த்ருஷ்டானான பிறந்த பின்பு, கூயருளாய - என்னை அழைத்துக்கொள்ளவேணும். ॥௬॥
இவ்வுலகத்து - இந்த லோகத்தில, நிற்பனவும - ஸ்தாவரங்களும, திரிவனவும - ஜங்கமங்களும, இஸ்ஸங்களிங்கே பரஸ்பரவ்யத்யாஸங்கள, நீயே ஆயே- நீதானேயாயிருக்கச்செய்தேயே, இவையெல்லாம ஸர்வேஶ்வரஸ்வரூபங்களாயிருக்கச்செய்தேயே,

மூ — பொருளுமின்றி நீயென்றமையா * ஜனமேழ்பிறப்பிறப்புப் பிணியேயென்றிவையொழியக் * கூயேகொள்ளடியேனைக் கொடுவுலகங்காட்டேலே * ॥௭॥

ஆ — ஸர்வேச்வரா ஸ்ரீவிசிஷ்ட ஸர்வ்வஸ்வாமித்வமாயும ஜந்மஜராவ்யாதி மரணாதி ஸர்வ்வமுமாயிருந்த இந்த பொல்லாத லோகத்தை எனக்குக் காணமாட்டுகிறிலேன், இங்குநின்றும் மீண்டு அடியேனை வாங்கி யருளவேணுமென்கிறார். ॥௭॥

(காட்டி) உன்னுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி ஸமஸ்த வ்யாபாரங்களும் தமாய் ஸகலவித வ்யாப்தி வ்யாதி ஸகல ஸம்ஹாரமாய

இ — இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜந்ம த்யாதியால) மரணாதி ஸர்வ்வாபாயஸ்வபாவர். கொடுவுலகம் காட்டேலென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பொல்லாத வித்யாதியால) கூயேகொள்ளென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இங்குநின்றும் த்யாதியால) ॥௭॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

காட்டி நீகரந்துமிழுமென்றத்தால ஸ்ருஷ்டி தாத்பர்யத்தை யருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால) நிலவித்யாதி அமைத்த வித்யைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வயமேவ த்யாதியால) வாழ்ரவைத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ராக்ஷ்மித்யாதியால) இமைபோரவாழ்தனிமுட்டைக்கோட்டை

ம — யென்று வபர்வஸிதார்த்தம் நோய்-வ்யாதியும், மூப்பு-ஜரையும், பிறப்பு-ஜந்மமும, மூப்பு-பிரப்பு-எனகிறவிடத்தில ஸம்யோகாபர்த்தாலேபகாரம ஸாவ்வமாய் மூப்பிறப்பென்று வரமாயிருக்கிறது. இறப்பு - மரணமும பிணியே - வ்யாதியுமே, என்றிவையொழிய- என்கிறவிந்த ஸர்வ்வங்களையொழிய, மற்றொருபொருளுமின்றி- வேறேயோரர்த்தமுமின்றிக்கே, ஸர்வ்வேச்வரனை ஸர்வ்வேச்வர ஸர்வ்வாதிகளொன்றுமின்றிக்கேயென்றபடி. நின்றமை பால-நின்றபடியாலே, கொடு-வொரமான, உலகம்-லோகத்தை, நீ காட்டேல்- நீ எனக்குக் காட்டாதொழியவேணும, அடியேனை - ஸாவ்யாவஸிகனானவென்னை, கூயேகொள்ள கூவியேகொள்ளவேணும, ஸமஸ்தமாக அழைத்துக்கொள்ளவேணுமென்றபடி. ॥௭॥

மூ—காட்டிநீகரந்துமிழுநிலநீர்தீவிசும்புகால்* ஈட்டிநீவைத்தமைத்
தஇமையோர்வாழ்தனிமுட்டைக்* கோட்டையினைக்க
ழித்தென்னையுன்கொழுஞ்சோதியுயரத்துக்*

ஆ—ப்ராக்ருதவிஷயங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு ஸா
தநமாயிருந்த ஸம்பந்தத்தைக்கழித்து நிரவதிகதேஜோரூப
மாய் ஸகலஜ்ஞாநாதிகமாய் ப்ரக்ருதேஃபரமாஸ்தாநமான

இ—யினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரக்ரு
த்யாதியால) இத்தால கீழ்ப்பாட்டுகளாலும் வேதாந்தோக்தங்
கள் உபாஸநங்களென்று சொல்லி இப்பாட்டிலே ஶாஸ்த்ர
க்ரமங்களும் தமக்கு உபாஸநங்களென்கிறாரென்று ஸூசிதம்.
கொழுஞ்சோதி யுயரத்தென்கிறதை யுரைக்கிறா (நிரவதிகதே
ஜ்யாதியால) உயரத்தென்கிறவிடத்தில் ஸ்தாநத்தை யரு
ளிச்செய்கிறா (ஸர்வத்யாதியால) ஸகலஜ்ஞேயநிர்வா
ணீயமாயென்றபடி. உயரத்தென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ப்ரக்ரு
தேஃபரத்யாதியால) கூட்டரியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்

ப— காட்டி - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ப்ரகாஶிப்பித்து,
ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. கரந்து - ப்ரளயகாலத்திலே மறைத்து, க
ரக்கை - மறைக்கை, உபஸம்ஹரித்தென்றபடி உமிழும் - ஸா
நுஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே நீ ஸ்ருஷ்டிக்குமதான, இப்படியுனக்
கு ஸாந்தாநிக ஸ்ருஷ்ட்யாதிலீலாவிஷயமானவென்றபடி. நில
நீர்தீவிசும்புகால - ப்ருதிவ்யப்தேஜ ஆகாஶவாயுக்களை, ஈட்டி - தி
ரட்டி, பஞ்சீகரணஸம்ஹதிக்ருத்ய என்றபடி. வைத்து - கா
ர்யோபயோகிகளாக இவைத்தை ஸ்தாபித்து, நீ அமைத்
த - இவைத்தையேகொண்டு நீ ஸ்ருஷ்டித்ததான, இமையோர்வாழ் -
அநிமிஷர்க்கு வாழ்கிற ஸ்தலமான தனி - லோகவிலக்ஷணமான,
லோகத்தில்கோட்டைகளுக்குப்போலே இதுக்கொரு வாசலில்லா
மையாலே அதிஸங்கடமானவென்றபடி. முட்டைக்கோட்டையினை
அண்டமாகிறகோட்டையை, கோட்டைஸப்தத்தின்மேலே ஸாவ
தேஹத்தின ப்ராப்யம் கழித்து - கழிப்பித்து, உன் - ஸ்வீய
மான, கொழுஞ்சோதி - கொழுத்தஜ்யோதிஸ்ஸான, அதிஶயிததே
ஜோரூபமானவென்றபடி. உயரத்து - ஊர்த்வப்ரதேஶத்திலே

மூ—கூட்டரியதிருவடிக்களெஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே* ॥அ॥
கூட்டுதிநின்குரைகழல்களிமையோரும் தொழாவகைசெய்*
தாட்டுதிநீயரவணையாயடியேனுமதுவறிவன*

ஆ—ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே கொண்டுபோய ஸ்வதந்த்ரஸர்வேச்வரமான் உன்திருவடிகளிலே என்னையென்று கூட்டுவதென்கிறார். ॥அ॥
(கூட்டுதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட ஈச்வரனாயிருந்துவைத்து எத்தனையேனும் தண்ணியரேயாகிலு மாச்ரிதரை யுன்திருவடிகளோடே கூட்டுதியென்றுமிட மடியேனுங்கூட வறியும்படி

இ—செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரஇத்யாதியால) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

இமையோருந்தொழாவகை செய்தாட்டுதி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மேத்யாதியால) கூட்டுதிநின் குரைகழல்களென்கிறவாக்ய மிமையோரு மித்யாதிவாக்யத்துக்கு ஹேதுவாகொடிபயிருக்கையாலே இமையோருக்கு ஹேதுவாக விவாக்யத்திலே தாத்பர்ய விவக்ஷிதரென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனுமித்யாதியால) இவ்வர்த்தத்தை தாமசொன்னபோதே தாமறிந்தது ஸித்தமாயிருக்க வடியேனுமதுவறிவனென்று சொல்லவேணுமோவென்ன? இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுங்கூடவித்யாதியால) கூட்

ப—ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே என்றபடி. அதுக்கு எஞ்ஞான்றுகூட்டுதியென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கூட்டரிய – ஸ்வதந்த்ரஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலே கூட அஸாத்யமான, ஈச்வரஸமானவென்றபடி. திருவடிகள - திருவடிகளிலே, என்னை, எஞ்ஞான்று - எந்தகாலத்திலே, கூட்டுதி - கூட்டப்புகுகிறாய, 'ஸம்ஸாரிணாம்வத்ஸலஸ்ஸன்,' என்றுப போலேயொரு காலத்து அறிந்தாலும் பரிதரிக்கலாமென்று கருத்து. * * * * ॥அ॥

அரவணையாய - நாமஸ்யந? இமையோரும - ஸர்வேஷாமபி விஸரஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுமென்றபடி. தொழாவகைசெய்து, உன்னைக்கண்டு ஸேவியாதபடிபண்ணி, ஆட்டுதி - அலைப்புதி; அலையப்பண்ணுவாயென்றபடி. ஸ்வதந்த்ரத்தாலே காரணமினைத்தாலே ன்றுகருத்து. நின் - உன்னுடைய; குரைகழல்கள் : ஸௌந்தர்யாதி

மூ— வேட்கையெல்லாம் விடுத்தென்னை யுன் திருவடியே சுமந்
துழலக் *கூட்டரிய திருவடிக்கட் கூட்டினை நான் கண்டேனே* ॥

ஆ— லோகத்திலே ஸுலபமாயிருக்கும், அத்தை நீயென்பக்க
லிலேசெய்தருளக் கண்டேன். எங்ஙனேயென்னில்? ப்ராக்ருதவிஷ
யங்களோடுள்ள ஜநவாஸஜநித விரக்திகளெல்
லாம் போம்படி ப்ராக்ருதவிஷய வைராக்யமுமாக
வென்னையுன் திருவடியே சுமந்துழலக் கூட்டரிய திருவடிகளோ
டே கூட்டினாயென்கிறார். ॥ ௧௦ ॥

இ— டுதிகின்குரைகழலென்று நிக்ருஷ்டருக்கெல்லாம் ஸாதாரண
ந சொன்னதுக்கு விசேஷணஸ்வாரஸ்யமாயிருக்கிறது
உத்தாரயமெனனுமிடம் வ்ருக்ஷமாகைக்காக நான்கண்டேனேயெ
ன்கிறதற்கு உத்தாரயங்களெல்லாத்திலும் முற்படத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அத்தையித்யாதியால்) உத்தாரயத்தி
லஹிதாஸமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதவிஷயஸங்க
த்யாதியால்) போம்படியென்றது — ஸ்வரூபாநுபவம் நடக்கி
றதெய்யிலே தோற்றும்படியாக வென்றபடி. இதற்குக் கூட்டி
னையென்கிறதோடே அந்வயம். வேட்கையெல்லாம் விடுத்தென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதவிஷயவைரா
க்யாதியால்) ப்ராக்ருதவிஷயத்தைச்சொன்னது கேவ
லாத்துக்கு முமுக்ஷுத்வம் திருவடிகளோடே கூட்டினாயென்றது—

ப— யர்வைகுந்த்தான திருவடிகளை, குரையென்று ஓலிக்கும் ஆப
ரணமுமியும், கூட்டுதி - ஸம்பவிப்பிப்பாய. எத்தனை நிக்ருஷ்
டராலும் மாற்றிகராலுரையென்றுகருத்து- அடியேனும - நானுங்
கூட, அது அறிவன் - அந்தவஸ்த்தையறிவன், வேட்கையெல்
லாம - ப்ராக்ருதவிஷயாபிநிவேசத்தையெல்லாதனையும், வேட்
கை - அபிநிவேசம். விடுத்து - விடுவித்து, உன் திருவடியே-
உன்னுடைய திருவடிகளையே, சுமந்து - சிரஸாவஹித்து, உழல-
திரியும்படியாக, கூட்டரிய - கூடுகைக்கரியதுகளான, துர்லபங்
களானவென்றபடி திருவடிக்கள் - திருவடிகளிலே, என்னைக்கூ
ட்டினை - என்னைக்கூட்டினாய், திருவடிகளை யென்னை யநுபவிப்பி
த்தாயென்றபடி. நான்கண்டேனே - இது ப்ரத்யக்ஷமென்றேனென்றப

ஆ—(கண்டுகேட்டு) விஷயாலங்களிலும் வைக்ஷ்யாநுஸந்தா

இ—இப்போதைக்குக் காட்டிற்றென்றபடியன்று; மற்றைத்தனையி
ல ஸ்வரூபாநுஸந்தாநமெவ்வகை ஸ்வாமிஸ்வபாவத்தைக் காட்டிற்றென்றபடி இப்
படி யென்பதுவிலே காண்கையாலே ஸம்ஸாரிகளுக்கு இதமெல்லாம் ஸமஸ்த
நாஹாவஸ்தைகளுக்கும் ஸ்வபாவமென்னுமிடம் ஸாக்ஷாத்
ஸமென்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. நீ ஸர்வ
வியாபகனாகையாலே ப்ராப்தவிஷயமான ஸகலதத்துவப்
படுகிற விந்த ஸம்ஸாரியுமென்னைப்போலே ஸ்வரூபமொக்க
ஸ்வஸ்வபாவராக்கவேணுமெனகையிலே பாட்டுக்கு தாத்பர்ய
மெனலுகருத்து. இத்தால் கீழ் ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸம்ஸாரங்களை
எம்பெருமானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து தம்முடைய காரணத்
த்தாலே இப்பாட்டிலே யவர்களுக்காக வெம்பெருமானை ப்ரா
ர்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸாதிக்கிறது. யத்வா - ஸம்வத்ஸர
ஷத்தாலும் ஸம்ஸாரவாஸத்தாலும் வந்த விவருடைய
ஸர்வங்களெல்லாம் போம்படி ஸாக்ஷாத்தில தன்னிருப்பை
ப்ரகாசிப்பித்தருள வேத்தனேயனுக தண்ணியரேயாகிலுமா
ஶ்ரிதரை யுன்திருவடிகளோடே கூட்டும் ஸ்வபாவனை நீ யுன்திரு
வடிகளை எனக்கு ப்ரகாசிப்பிக்கக்கண்டேனென்று த்ருப்தராகி
றாரென்று பாட்டுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னதாகவுமாம். இப்ப
க்ஷத்தில திருவடிகளோடே கூட்டிற்றென்றது - திருவடிகளை
யநுஸந்திப்பாயென்றபடி. இப்போதைக்குணக் காட்டிற்று
யென்கை. இப்படியிங்கே யோஜநாபதமென்னுமிடம
மேல்திருவாய்மொழியின வதாரிகையிலே வக்ஷ்யஞ்சொல்லு
கையாலே யறியலாயத்து. ॥ ௯ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன வைராக்யஹேதுஸ்வபாவங்களையே
சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாக்யார்த்தமன்றோ? வென்
னவ்வ தரிப்பிக்கிறார் (விஷயேத்யாதியால) கீழ்ச்சொன்ன வை
ராக்யத்துக்கு ஹேதுசொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுவா
க்யார்த்தமன்றென்று ஸாதிக்கிறது. எனக்கு வைராக்யம்
ஸ்வரூபவைலக்ஷண்யங்களுடைய தோஷங்களைக்கண்டு வா

மூ—கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவி* கண்டவின்பந்தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்ப* மொண்டொடியா

ஆ—ஸர்வத்திலும் ஸௌராஜ்யம் பிறந்ததத்தாலே யென்னிலாதி க்ரு

இ—த்தன்று, உன்னுடைய ஐஶ்வர்யஸாம்ராஜ்யத்தைக்கண்டு வந்ததென்று ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இப்படி ஶ்ரீ க்ஷேமங்கராயாமெத்தகலை ஸம்ஶ்லிஷ்டப்பாட்டிலே உன்னுடைய வாழ்க்கைகண்டு உதாரவிஷயமேலாமும் பிறந்தன்னையே ப்ராப்யாஷ்ட்ரமாகப் பற்றினேனென்று ஸந்தோஷிக்கையாலே "ஸ்வாஹிம் ஸமஸ்து" மென்கிற ஸஹஸ்ரநாமம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸுக்திவாக்யமென்று. ஸங்க்ரஹித்தபடி ஸ்வாஹிம் ஸமஸ்து வாமாவது? - ஆஶ்ரிதர்களுக்கு ஸ்வஹிதமாயிருக்கை, ஒண்டொடியாள் திருமகளென்கிறவிடத்தில் ஸஹிதமாகமருளிச்செய்கிறார் (நிர்த்திஶேஷ த்ருஷ்டியால) திருமகளைச்சொன்னது மற்று வாராஹம்.

ஒண்டொடியாளென்கிறவிடத்தில் ஔஜ்ஜ்வல்யத்தைத் திருமகளுக்கு விஶேஷணமாக்கி யதுக்குக் காரணமருளிச்செய்கிறார் (நிர்த்திஶேஷ த்ருஷ்டியால) யதா - ஸ்ரீஸௌந்தர்யமான திருஸௌந்த

ஸ—டியாதல்? ஸம்ஶ்லிஷ்டக்கியாதல். * * ௧௦.

கண்டு - ரூபத்தைஹ்ரஹித்து, கேட்டு - ஶப்தத்தைஹ்ரஹித்து, உற்று - ஸ்பர்ஶித்து, உறுகை - ஸ்பர்ஶிக்கை. ஸ்பர்ஶத்தைக் க்ரஹித்ததென்றபடி மோந்து - கந்தத்தைக்ரஹித்து. உண்டு - ரஸத்தைக்ரஹித்து, உழலும் - ஶ்ராந்தப்படாநிற்கிற, ஐங்கருவிகளானவைத்தில த்ருஷ்டிவராமையாலேபின்னையும் விஷயங்களைத் தேடி யலையாநிற்கிறவையானவென்றபடி ஐங்கருவி- பஞ்சேந்த்ரியங்களால, கண்ட- இந்த்ரியம் கண்ட- அனுபவிக்கப்பட்ட, இன்பம்- ஸுகத்தையும், வைஷயிகஸுகத்தையுமென்றபடி. தெரிவு - அறிகைக்கு, இந்த்ரியங்களாலே க்ரஹித்தநுபவிக்கைக் கென்றபடி. அரிய- அஶக்யமான, அளவில்லா - அபரிச்சிதமான, வைஷயிகஸுகாதிகமானவென்றபடி சிற்றின்பம் - சிறிய ஸுகத்தையும், ஸஹஜாநுபவஸுகாபேக்ஷயா த்வஷ்டமான ஆத்மாநுபவத்தையுமென்றபடி. இதுகொழிந்தே னென்கிற

மூ— திருமகளும் நீயுமே நிலாநிற்பக்*

ஆ— நிர்தோஷ நிரவதிக கல்யாணகுணைகதாநராய் தம்மை வெளியிட்டிருந்த லக்ஷ்ம்யாதி திவ்ய மஹிஷீஜநங்களும் ஸஹாவஸ்தி

இ— முள்ளஸூரிகளுக்கும் பரிஜநங்களுக்கும் உபலக்ஷணமென் றுகாட்டுகிறார் (லக்ஷ்ம்யாதி திவ்ய மஹிஷீத்யாதியால்) திவ்ய மஹிஷி ஜநங்களும் எம்பெருமானுங்கூட வக்ஷோவாஸமாக இருந்த இருப்புபோலே ஸௌந்தர்ய லாவண்ய வாத்ஸல்யாதிகளாலே தம் மோடொத்தார் இலராயுள்ள நித்ய நிர்தோஷத்வத்தைக் காண கையும் ஸௌஹார்தங்களான ஸௌந்தர்யாதிகுணங்களில் ஒவ்வொன்றுக்கு மிகவும் பூர்த்தி ஸஹக்ஷமாகையாலே மஹிஷீபரிஜ நங்களுடைய நித்ய நிர்தோஷத்வமும் இவ்விடத்திலே ஸம் ப்ருஹீதமாகை யாவதிதமென்றுகருத்து. எம்பெருமானுக்கு திவ்ய மஹிஷிகளும் பரிஜநங்களும் பூர்ணஸந்நிதராயிருக்கையாலே பரோஜ்வலம்.

துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறாராகவுமாம். அல்லது திருமக ளென்கிறவிடத்தில் லக்ஷ்மீஸஹவாஸவ்யாபாரத்தை யருளிச்செய்கி றாரென்னவுமாம். உடனமர்காதன்மகளிர் “திருமகள் மண்மகள் ஆய்மடமகள், ஆயவரும்மமரர்களதிபதி” இத்யாதிகளின்படியே பர மபதத்திலே லக்ஷ்ம்யாதி மஹிஷிகளும் நித்யஸூரிகளும் உளராயி ருக்கத் திருமகளும் நீயுமே யென்று அவதாரணம் பண்ணக்கூடுமோ? என்னவில் அவதாரணம் “பாஹூச்ச ஸமஸ்த ஸரித: । ஸ்ரீநாத்ரீ லக்ஷ்மீஸ்தேவீ சாத்ய” என்கிற கணக்கிலே திவ்யதம்பதிகளுக்கு ஸ்ரீவாஸம் ஸேவிக்கில் நித்யஸூரிகள் ப்ரகாரிகளாக ப்ராதா ந்யத்தை விவக்ஷித்து அமைத்தவத்தாலே தயோ: ப்ரகாரபூத தேவீபரிஜநஸம்ருத்தியை யிருக்கு ஸம்பிக்கிறதென்று நினை த்தருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்ம்யாதி திவ்ய மஹிஷீத்யாதியால்) இங்கு ப்ரா த்யாநவாக்யத்திலே நீயுமே யென்றவதாரணம் ப்ரயோஜிதது.

ரு— தோட்டே கம்பம் ஒண் - ஒளியதான, கொடாஜ்ஞமான வென்ற படி. தொடியாள் - கழ ஸ்வதூலையங்களையுடையவளான, தொடி- மு ன்கைச்சரி ஒண்தொடியென்கிறவிடத்தில் ஏகத்வம் த்வித்வாத்யுப லக்ஷணம். திருமகளும் - ஸ்ரீதேவியும். நீயுமே நிலாநிற்ப - பிரத

ஆ— ஸநகநிரய்யுஸ்ஸாஹஸ்ஸாம்ஸாரிக ஸஹாவக்ஷஸ்வர்வமென்று கடோரமான ஶேஷஶேஷாஶநாத்யஸம்ஸ்ப்ருஷ்ய நித்யஸூரிஜநங்களும் நீயுமேயாயிருந்த விதத்த ஜ்ஞாநாநந்தமான கிருபையைக்கண்

. . . .

இ— இவர்களை வ்யவச்சேதிக்கக்கூடாமையாலே திருமகளும் நீயுமென்கிற வ்யவதாரணம் ஸம்ஸாரிகளைக் குறித்து வ்யவச்சேதகமாகையாலே திருமகளைச்சொன்னது மற்றுமுள்ள நித்யஸூரிஜநங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாகக் குறையில்லையென்றுகருத்து. இவ்வவதாரணம், ஶாஸ்த்ரவிதிகளுடைய ப்ரயோஜநப்ராதாந்யத்தை விவக்ஷிக்கிறதாக ஸாவாதிர் பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்தது நஞ்சீயர்முதலானோர் வெளியிட்ட யோஜநாந்தரமாகையாலே விரோதமில்லை. * * * * *

ஸாரோத்தரம்.

பாட்டிலவதாரணத்தைப் பற்றியபடியன்று, நித்யஸூரிஜநஸாம்யத்தை ஸூசிப்பிக்கிறது இவ்வவதாரணமென்றிதுக்கு வ்யாக்யாநம்பண்ணியாயிருக்கப் பின்னையுமதை யெடுக்கவேண்டாவிறே, ஆகையால் இவ்வவதாரணம் வ்யாக்யாதாவுக்கு ஸ்வரூபமொழித்தது. அதெதுக்காகவென்னில்? பாட்டிலே ஸம்ஸாரிவ்யவச்சேதம் ஜ்ஞாநவ்ருத்தமென்றுகாட்டுகைக்காக லக்ஷ்மீநித்யஸூரிஜநங்களுக்கு ஸஹாவதாநம்வாஸ்தவமும் ஸம்ஸாரிகளான நித்யஸூரிகளும் நீயுமாய் ஸம்ஸாரிகள்கலசாதே யிருந்த விதத்த ஜ்ஞாநமான கிருபைக்கண்டு என்றதயிறு. யதா - பாட்டிலவதாரணத்தைப்பெடுத்ததாய் ஸம்ஸாரிவ்யவச்சேதமாகிறதென்னதாகவுமாம் இப்படி பாட்டிலவதாரணம் ஸம்ஸாரிவ்யவச்சேதமாய் நித்யஸூரிஜந ஸாம்யத்தைப்பற்றியதாக்கொழிந்தபோது வ்யாக்யாநத்தில் நித்யஸூரிஜநங்களுடன் பாட்டிலே திருமகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலேயாகக்கடவது, இந்த யோஜனையில் ஶாஸ்த்ரவிதிப்ரயோஜநப்ராதாந்யம்விவக்ஷிதம் முன்புற்ற யோஜனையில் லக்ஷ்மீநித்யஸூரிஜநங்களுமென்று லக்ஷ்மியை உதாரநித்யஸூரிகளோடே சேரவெடுத்தது பதிவ்ரதாஶ்ரயதர்மாந்தரோதிதபக்ஷஸாத்ருஶ்யத்தாலே. * * * *

மூ—கண்டசதிரகணமொழிநதேனடைநதேனுன் றிருவடியே ॥

திருவடியைநாராணனைக்கேசவனை

ஆ—டநத ஐஸ்வர்யமும் கைவல்யமுமொழிததுக்கேசவனைநிக்காலமுமனுபவிக்கவேண்டுமெல்லாம் போமபடியுன் றிருவடிகளையடைநதேனெனகிருர். ॥௰॥

(திருவடியை) எமபெருமானைககணட ஸ்ரீ க்ருஷ்ணதகாலே

இ—நிலாதிற்பக்கணடசதிரகணடொழிநதேனெனகிறதறகுத்தாத்பர்யமருளிச்செயகிருர (இநதவி க்ருஷியால) கணடுகேட்டிக்ருஷி கணடவின்பமி க்ருஷதகதை ஸஙக்ரஹிக்கிருர (ஐஸ்வர்யஸவைத்தாலே) தெரிவரியவளவிலலாச சிறறின்பமெனகிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிருர (கைவல்யஸவைத்தாலே) அடைநதேனுன்திருவடியேயென் றவிடத்திலவி வெ்காஷமயூருா (கேசவனைமெத்ருஷியால) கேசவனைமென்றது ஐஸ்வர்யமெக்கேசவனென்றபடி. ॥

✳ நிகமனம ✳

திருவடியி க்ருஷியாலே, கனகநாராயணர்களைச்சொல்லுகை வ்யாக்யானத்தென்னெ? மூன்று நாராயணமாய மறறவை விசேஷணங்களாய் ஸாமாநாதிகரண்யமென்று நினைதருளிச செயகிருர(எமபெருமானையி க்ருஷியால) சோநதான முநினெனகிறு.

ஸ—டியும நீயுமேகிறகிறபடி,ஸம்ஸாரிகளோருவருமகலசாதே நீஙகளிருவருமே நிற்கும்படி யென்கை. யதா- பிராட்டியும்நீயும ஸ்ரீவைகுண்டமிலுநதி க்ருஷ்ணமி விஷயீ காரிகைகநலுயாளாய்வகிக்குமபடி யெனனவுமாம. நிலாவுகை - வகிக்கை, கணடசதிர- நீபார்த்துவைத்த வ்யவஸ்தையை, உன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேநீஙகளசேஷிகளாயும்இவர்கள சேஷபூதராயுமிருக்கிறவிருப்பாகிற வ்யவஸ்தையென்றபடி. கணடு - கைக்கொண்டதாலே ஸாக்ஷாத்கரித்து, ஒழிநதேன் - வரிக்கஜித்தேன், உன்திருவடியேயடைநதேன - உன் திருவடிகளையே ப்ராப்யமாகபபறறினேன. * * ॥௰॥

திருவடியை - ஸ்ரீமானாநஸ்வாமியான, அடியென்று ஸ்வாமிவாசகம. நாரணனை - வாத்ஸல்யவளப்ரீத்யாதிகுணாபூர்ணனை, கேசவனை - க்லேசநிவாரியான கேசியைநிரஸித்தவனை;

மூ—பாருசுடரைத்* திருவடிசேர்வதுகருதிச்செழுங்குருகூர்ச்
சடகோபன்*திருவடிமேலுரைத்ததமிழாயிரத்துளிப்பத்தும்*
திருவடியேயடைவிக்குந் திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே* ||கக||
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—யவனையேத்தின இத்திருவாய்மொழி வல்லாரையித்திருவாய்மொழிதானே எம்பெருமான்றிருவடிகளை யடைவிக்கும். திருவடிகளிலே நித்யஸூரிகளைப்போலே போய்ச்சேருங்கோளென்கிறார். ||கக||
திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—தற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நித்யரோடொத்ததாகியால) ||

ரு—பாருசுடரை- அத்தாலே உஜ்ஜ்வலனான க்ருஷ்ணனுடைய, ஷாட்குண்யமைச்வர்யம். திருவடி- சரணங்களை, சேர்வது- அடைகையை, தச்சரணப்ராப்தியையென்றபடி. கருதி - ஆசைப்பட்டு, செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன் - ச்லாக்யமான திருநகரியிலாழ்வார், திருவடிமேலுரைத்த - ஸமஸ்தசரணவிஷயமாக வருளிச்செய்த, இது உபலக்ஷணம். தத்ஸ்வரூபகுணாதிவிஷயமாக வருளிச்செய்ததென்றபடி. தமிழாயிரத்துள் - த்ராவிடமாயாஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தும் - இந்தப்பத்துபாட்டும், திருவடியேயடைவிக்கும் - ஸமஸ்தசரணங்களையே ப்ராபிக்கும், இத்திருவாய்மொழிவல்லாரை ஐகிமேஷ: - திருவடிசேர்ந்து - ஸ்ரீவைகுண்டநாயகன்றிருவடிகளைக்கிட்டி, ஒன்றுமினே - ஸம்ஸ்லேஷியுங்கோள், திருவடிகளிலே நித்யரைப்போலே ஸதாயுக்தராயிருக்கப் பாருங்கோளென்றபடி. திருவடிகளிலே யுங்களுக்கவிநாசமாம் ஸித்திக்கும்படி இத்திருவாய்மொழியை யப்யஸியுங்கோளென்று தாத்பர்யம். ||கக||

ஜ்ஞானவைராக்யாநுஷ்டானசேவதிஸ்ரீவேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஶ்ரீ:.

ஶ்ருதிவேதோபநிஷத்ஸ்வாரஸ்யபத்தாவலி:.

(நண்ணாதார்முறுவலிப்ப.)

காருண்யார்த்ராப்திஶாயீ ஶேஷபர்யங்கஶாயீ ஸ்வச்சாம்போதவர்ண:
வ்யாளஶாயீ ஸ்வர்ணாதிவேஷ்டந ரத்நாதிரத்நஶ்ரீ
வேஷ்டிதாதீவஹேம்ந்ய: ஸர்வஜ்ஞாநாநந்தஸார்வ
ஆஶ்ரிதப்ரேமமோக்ஷதஸ்வரூபம் தத்த்வம் ஸார்வந்த்ரேஷ்ட
ஸேவ்யோ நாநாவிதஸ்தோத்ர ஸ்வயம்பரதாத் ஸத்யம் த்ரய ॥

(காருண்யார்த்ராப்திஶாயீ) கண்ணார்கடல்கிடந்தாய் - சேதநர்களுக்கு ரக்ஷணநிமித்தமாக காருண்யத்தாலே கடலைக்கடைந்தவனாய், (ஶேஷபர்யங்கஶாயீ) அரவணையாயம்மானே - லோகரக்ஷணார்த்தமாக திருப்பாற்கடலிலே திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுமவனாய், (ஸ்வச்சாம்போதவர்ண:) கடல்வண்ணவடியேனை - கடல்போலே ஶ்ரமஹரமான திருநிறத்தையுடையனுமாய், (வ்யாளஶாயீஸ்வர்ணாதிவேஷ்டந) வளைமேனிமணிவண்ணா - தன்திருமேனியை யாஶ்ரிதருக்கு அநுபவிக்க வழங்கியதிலே ப்ரஸித்தமான வைபவத்தையுடையவனுமாய், (ரத்நாதிரத்நஶ்ரீ:) மணிவண்ணவடியேனை :- மணிபோலே ஸ்ப்ருஹணீயமான காந்தியையுடையனுமாய், (வேஷ்டிதாதீவஹேம்ந்ய:) வெறித்துளவமுடியானேயித்யாதி - பரிமளிதமான திருத்துழாயை திருமுடியிலேயுடையவனாயத்தாலேமிகவும் ஹ்ருத்யனுமாய், (ஸர்வஜ்ஞாநாநந்தஸார்வ:) ஆயேயிவ்வுலகத்து நிற்பனவுந்திரிவனவும் - ஸர்வஜ்ஞாநாநந்த ஸார்வனுமாய், (ஆஶ்ரிதப்ரேமமோக்ஷ:) கூடரியதிருவடிகள், ஸ்வயத்நத்தாலே பெறவேணும் என்றிருப்பார்க்கு துர்லபங்களான திருவடிகளையுடையனுமாய், (ஸ்வயம்ரக்ஷஸ்வதந்த்ர:) கூடுநின் குரைகழல்களிமையோருந் தொழாவகைசெய்தாட்டுதி - தானநினைத்தபோதைத்திருவடிகளிலே சேர்த்துக்கொள்ளுகைக்கும், தானுபேக்ஷித்தாரை யகலவிடுகைக்கும் ஶக்தனுமாய், (ஸாந்த்ரஶ்ரேஷ்ட ஸேவ்யோ) கண்டுகேட்டித்யாதி - ஆஶ்ரிதருக்குத்தானும் பிராட்டியுமாயெழுந்தருளியிருக்கும் நிலையைகாட்டி ஸர்வாதிஶயஸ்வாபாவத்தைகழிக்குமவனுமாயிருக்கிற வெம்பெருமா

னதனனுடையவஸ்த்திலே உத்கர்ஷத்தையுடையவர்களுக்கு மிக
வும் ஹேயமாகிறதென்று "நண்ணாதார்முறுவலிப்ப" என்கிற
ஶ்லோகத்திலே யாழ்வாருக்கு விவக்ஷிதமென்று நிச்சயிக்கிறார். ஸ்ரீ

தாபைஸ்ஸம்பந்திதாபைர்விபவவிரஹணைஸ்தா
வக்ஷேத்ரஹ்யஸம்ப்ரேஷ ஊர்த்வக்ருத்யாஜ்ஞாதிவ்ருத்தைக்
க்ஷுதிதாரித்ர்யதைந்யைஸ் ஸம்பந்தாநிரோதை: | ஸ்ரீஹா
ஸோபஸ்தகாஸ் ஸ்வைவர்ண்யத்ருஷ்டஸ்த்யாதி
ஸௌக்யம் விஸ்ருஷ்டம் நஸம்பந்நிஜவஷ்மநயந்
நாயத்வஸ்தநாய: ||ருரு||

இஶ்லோகத்திலே யாழ்வார் ஶோகவ்யாபாரத்தை
யநுஸந்தித்தபடியை ஒருஶ்லோகத்தாலே
காட்டியருளுகிறார்

(தாபை:) எண்ணாராத்துயரவிளைக்கும் - என்னிழுதி
யாதஶோகங்களாலும், (ஸம்பந்திஶோகை:) தமருற்றார் தலை
த்தலைப்பெய்தேமாறிசகிடந்தலறுமும் - ஸம்பந்திகளுடைய
ஶோகங்களாலும், (விபவவிரஹணை:) கொண்டாட்டுமித்யாதி-
தமமுடையவும் தம் விஷயங்களுடையவும் விநாஶங்களாலும்,
(தாவக்ஷேத்ரஹ்யஸம்ப்ரேஷை:) கொள்ளென்று கிளர்ந்தெழுந்தவி
த்யாதி - ஶோகமான ஸாஹ்யவஸ்துக்களின் ஸாஸக்திகளாலும்,
(ஊர்த்வக்ருத்யா) இதனமேலவெண்ணரகம் - நரகாதிக்லேஶத்தாலும்,
(ஜ்ஞாதிவ்ருத்தை:) மறுக்கிவலவலைப்படுத்திக் குமைத்திட்டுக்கொ
ண்ணுய - ஸௌஶ்ரவணாஸ்மமாக வர்ணை ஹிம்ஸிக்
கைமுதலான யாஜ்ஞாதிஸம்பந்தத்தாலும், (க்ஷுதிதாரித்ர்யதை:)
நோயேபழுப்பித்யாதி - ரோகதாரித்ர்யனை வாதாவை ஜந்
ஜராமரணாதிகளாலே தளருகையாலும், (ஸம்ஸாராநிரோதா
க) இமையோர்வாழ தனிமுட்டைக்கோட்டையித்யாதி - ஸம்ஸ
மாகிற காராக்ருஹநிரோதத்தாலும், (ஸ்ரீஹாஸோபஸ்தகா
க) இமையோருந் தொழாவகைசெய்து - வணக்கமில்லாமையா
லும், (ஸ்வைவர்ண்யத்ருஷ்டஸ்த்யா) கண்டுகேட்டித்யாதி -
கத்ருஷ்டமான வைஷயிகஸௌக்யத்தாலு மதிஸௌக்யமாயி
ருக்கிற ஶோகத்தை யாழ்வார்காணமாட்டாதே இந்த ஸம்ஸாரிக்கள்

நடுவிநின்று மீண்டென்னையுன திருவடிகளிலே சேர்த்துக் கொள்ளவேணுமென்று எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்தருளினாரென்கிறார் * * * * ॥௫௫॥

ஸாந்த்ராநந்திவ்ருத்தாக்ஷத்வாத் அதிசயநாதப்யுதவ்ருத்
ஸ்வஹஸ்தைக்ஷத்ரைஷாத்வாஸ்வாதாத் ஸ்வஜநபரமஜுஷாத்
நீபகவ்யோமாச்ச ஸ்தநாதி தாதீதஸ்ய ப்ரியகாரண
ப்ரியசௌர்ண்ய ஸ்ருஷ்டவடகாத் ஸ்வரூபைக்யாதிபி:
ஸுத்ஸாத்ம ஸ்தோத்ரம்ஜ்ஞாத ஆஜ்ஞாப்யோமேஷ நாத: ॥௫௬॥

இக்ஷ்ஸ்லோகத்தில ஆயெயிலவுலகதிதத்ரியாணமேல
நாலுமாமெகளுக்கயுக்தா மருளிச்செய்யக
கடவாராய் தக்ஷமாகவிக்ஷஸகாரத்தை
பின்னையுமொருஸ்லோகத்தாலே
ஸம்ஹரித்தருளுகிறார்.

(ஸாநாத்ரிவத்ராஷககாக்ஷ) கண்ணாரக்கடல்கடைந்தாய் - ஸமுத்ரமதநத்திலே ஸாப்ஸ்ரோதாளகைகளுடைய ஸீஸர் ததிவத்ராக்ஷகளாலும், (ஸர்வதிசயநாதித்யாதி) ஸகலாநம் (ப்ரியகரணசௌர்யம்) ஆயெயிவ்வுலகத்து - தாய்போலே எல்லார்க்கும ப்ரியங்களான வ்யாபாரங்களைப்பண்ணுகையாலும், (ஸுஸ்ருஷ்டவடகாக்ஷ) ஈட்டிநீவைத்தமைத்த இமையோர்வாழ்தனிமுட்டை - ப்ரஹ்மாதிஸ்ருஷ்டிவ்யாப்தஸ்ருஷ்டியிலேஸமர்த்தனாகையாலும், (ஸ்வரூபைக்யாதிபி:) ஸ்ரீஸ்வபூத்தாலே ஸ்ரீசபதாலுச்சொல்லப்படுகிறது திருவடிக்கடக்கூடினை நானகண்டேனே - ஒண்டொடியாள திருமகளும்நீயுமேநிலாநிறப - ஸூத்ரத்தாலே ஸ்வரூபைகத்தையாலும, பெரியபிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாதவனாகையாலும், எம்பெருமான் தன்னை யடைந்தவர்களுக்குத்தானே நிரதிசய வாத்ஸல்யாதிகுணவிசிஷ்டனாயிருக்குமென்று நிஷ்கர்ஷித்தருளினாரென்கிறார். ॥௫௬॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஒராலாம்பத்திலஒனபதாந திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஒன்றுந்தேவும்) ஸர்வேஶ்வர ஜகத்ஸம்ஹாரத்திறகாட்டில முடிகைக்கன்றனென்று எண்ணெண்ணிவைவனை முடித்தருளவேணும் என்றெம்பெருமானை ஸர்வேக்ஷிக்கச்செய்தேயும் அவன் செய்தருளாமையாலே இனி இவர்களோடுள்ள ஸஹவாஸம் த்யஜநீயம் ஆனபின்பு இவர்களை வைஷ்ணவர்களாக்கிக்கொண்டாகிலும் இவர்களோடே கூட வர்த்திப்போம் என்றுபார்த்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வ ஸர்வஸௌலப்யாதிகளை உபபாதித்து அவனை

பத்தாந்திருவாய்மொழி

இ— ஸர்வேஶ்வரன் ஜநங்களோடே ஸம்ஸாரமும் கூட தமக்கு ஈஸ்வரமென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே சொன்னவர் இத்திருவாய்மொழியில் அவர்களுக்கே ஸுப்ரஸித்தமான ஸமஸ்த பரத்வத்தை உபதேஶிக்கை ஸம்ஹிதமென்றேவென்ன ஸங்க்ரஹிபிக்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதிகளால) திருக்குருகூரதனுள் நின்ற விக்ரஹாதிகளை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸௌலப்யாதிகளை யென்று) சூழிஶஸம் ஸர்வரக்ஷகத்வம் இந்த ஸர்வேஶ்வரத்வம் பரவ்யூஹதக்குறுப்பாகையாலே இத்திருவாய்மொழி வ்யூஹவ்யக்திகாரணமான இப்பத்திலே ஸம்க்ஷிப்தமென்று கருத்து. உயர்வறவென்கிற முதல்திருவாய்மொழியிலே பரத்வம் சொன்னது ஸாமாந்யபரத்வமாகையாலும் இத்திருவாய்மொழி விஶேஷ பரத்வமாகையாலும் ஐஶ்வர்யாதிஸ்ரீயோ: காரணத்வ ஸர்வஶக்த்யாதிகள் பரத்வத்தில் ஸம்பந்திக்கே வ்யக்தமாகையாலும் உயர்வறவுயரிலே பரத்வத்தில் பரக்கச்சொன்னதாகையாலும் திண்ணன்வீட்டிலே ஸர்வாத்மபரத்வம் சொன்னதாகையாலும் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸர்வாதிபரத்வம் சொன்னதாகையாலும் பரநாராக்கியிலேயென்று திருவுள்ளம். கூடுதியென்கிறபாட்டிலே யெம்பெருமானைக்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷான பக்ஷத்திலே "ஸர்வாஸத்ருஶக்திக்ஷேஷ ஈஶ்வரோ நாதேஶ்வர தேவ: । நவிஶேஷாத்ரநாமாத்ரம் தத்ஸ்வரூபாக்ரஹாதவ:ஸ்திதம்" என்கிறகணக்கிலே இவருக்கு ஸர்வேஶ்வரஜநஸம்பந்தரானுபூதிவே

ஆ—யாஶ்ரயிப்பீர்களென்று அவர்களுக்கு அருளிச்செய்கிறார். எம்பெருமானைக்கண்டு ஸம்ச்லேஷித்த வக்ஷஸ்தலத்திலே அந்தஸம்ச்லேஷஜனித ஸ்ரீ க்ருதிப்பதத்தாலும் எம்பெருமானை யிருந்து விடுகிற சூத்ரகளப்பக்கலுள்ள, ஸ்ரீஸேயாலும் எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிப்பீர்களென்று அவர்களுக்கு இசைந்தருளிச்செய்கிறாரென்றுவது "உதவா சுமேருசெசகிள்ளுனாஸீ ஜக்ஷ்யாராஸீஞ்சவ்யிஸீ நாதேஶீஸ்ய தத்வஸ்தவ ஸந்நாராயணதஸ்யாதிக், ஸத்வ ஸளத்ஸ்யதுஜ்ஞ சூஸீக, வெஞ்வாஜக செகம்ஜவாஜ சூஸீக, சூத்ராவாஜமதேக வஸவாஜ சூஸீக, வஸகோஜக்தெ நாராயண சூஸீஞ்ஷு ஜெஹ்மெந பெஜ்ஜ்யாவஸ்யிஸீ நநக்ஷ த்ராணி, யசொவாஜஸாநிஹை தாநிஜாயதே । யெநஜாதாநி ஜீவந்தி । யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி । தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ । தத்ப்ரஹ்மேதி, ஸவர்ணி ஹமவா ஜஸநிஷுகிதா ந்யாகாஶாதேவ ஸமுத்பத்யந்தெ ஆகாஶம் ப்ரத்யஸ்தம்யந்தி ஆகாஶொஹ்யேவெப்யொஜ்யாயாந் ஆகாஶம் பராயணம், தஸ்ய தஸ்யாதாஸ்தி ந ஆகாஶஸம்ஸ்ஸிதம், வந தஸ்ய ஜாயதே ப்ராணொத்ந ஸ

இ— மாயத்தொறுந்தானையாலே அப்போதவர்களுக்கு வெளிப்பிக்க ப்ரஸக்தியெதென்ன அருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால)

✲ முதற்பாட்டு ✲

இப்பாட்டில் ... "உதவாசுரே" இத்யாதிகளானவாக்யங்களோடு ஸமாநார்த்தமாயிருக்கையாலே அந்தவாக்யங்களெல்லாமிங்கே ப்ரமாணதயாவிவக்ஷிதங்களென்று நினைத்து அந்தவாக்யங்களையெல்லாம் எடுத்தருளுகிறார் (உதவாசுரே இத்யாதியால) இவ்வாக்யங்களில வசசப்தங்கள் நாராயணவிஷயமுக்ஷ வெஹ வர்த்திதவாங்கள், அன்றுநான்முகனித்யாதிபாசுரத்திற்கு "யொவெஹ்மாணம்" இத்யாதிகளானவாக்யங்கள் ஸஜாதீயங்களாயிருக்க "யதொவாஇமாநி" த்யாதிவாக்யங்களையெடுத்தது ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹ்ருதிவாக்யங்களுமிங்கே ஸம்வாதங்களென்று காட்டுகைக்காக (ஆகாஶாதேவஸமுத்பத்யந்தே) என்கிறவிடத்தில ஆகாஶஶப்தம் "ஆகாஶதே ஆகாஶயதி" என்கிற

ஆ— [illegible]

இ— [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

மூ— ஒன்றுந்தேவுமுலகுமுயிருமற்றும்யாதுமில்லா* அன்று
நான்முகன்றன் னொடுதேவருலகோடுயிர்படைத் தான்*
குன்றம்போன்மணிமாடநீடுதிருக குருக கூரதனு*ணின்ற

ஆ— ஸ்ருஜஸாவஸஜஸ்யந்தி । ஸகஸ்ருஸாஜவஸாஜாதா ரஜஸா
வயஸஜாவ்யந்தி" இத்யாதி ஸகஸ்ருஷ்டிகிஷாவ வாராணேர்வ
வ்யுஷ்டிதங்களான ஸகலேசாவநிஷ்டிஆகஸ்ய ஜாதங்களாலே அ
தாஜர்வவஸவதிஸ்ருஷ்டி ஸகலஸஜ்ஜாத வரிவா
ஸ்ரீஸம்ப்ரயாமஸம் நிர்வாணத்ராண ஸம்ஹாரணாதிஸ்ரீ
யதயா வ்யுஹாதாத்ராதி ஸவர்தவிஷயதயா ஸவஜமக
பாராதயா ஸாம்ஹஸகலவெஷவெக்ஷ்யதயா வ்யுஹாராத்ராதிஸ
வதேவ ஸவஷிவஜ்யதயா ஸவதேவநிஷாயர்சயா
ஸவநியக்ஷ்யதயா ஸவவ்யாவிதயாவ ஸ்ரீவாக்ஷ்ஜாநலுய்,

இ— பாட்டில ஸங்க்ஷேபார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(வதாஜர்வவெ த்யாதி ஸ்ரீவாக்ஷ்ஜாநலு யென்றுமளவாலே)
அதில (நிர்வாண த்ரயம்) அதீயவாக்ஷ தாத்பர்யக்ரமம். (ஸம்
ஹாரஸ்வம் ப்ரயஜவாக்ஷாஸவஸம்ஹாரகம்) ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹா
ரகத்வஞ்சொன்னது ரக்ஷகத்வவிஷயாதிகளுக்கும் உப
லக்ஷணமென்றுகருத்தாலே த்ராணவிஷயாதிக்ரஹணம். திருக்
குருகூரதனுள்நின்ற என்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார

ப— தேவும் - தேவஜாதியும், ஸர்வதேவர்களுமென்றபடி. உல
கும் - லோகங்களும், உயிரும - ப்ராணிகளும, மற்றுயாதும —
இன்னுமுண்டான ஸர்வவஸ்துக்களும, ஒன்றுமில்லா - உக்தங்
களான இவையொன்றுமில்லாத, அன்று - அந்த ஸ்ருஷ்ட்யவ
ஹிதபூர்வகாலத்திலே, நான்முகனதன்னோடு - சதுர்மு
கனோடேகூட, தேவர் - தேவதைகளையும, உலகோடு - லோக
ஙகளோடு, உயிர் - ப்ராணிகளையும், படைததான் - ஸ்ருஷ்டித்த
வனை, இது ஆதிபபிரானுக்கு விசேஷணம் குன்றம்போல் -
கிரிகளபோலே, மணிமாடநீடு - ரத்னமயமான மாடஙகளுய
ர்ந்திருக்கிற, மாடம - க்ருஹம, திருக்குருகூரதனுள் - ஸ்ரீகா
ருகாநகரியிலே, நின்ற - ஸர்வஸௌலப்யமகாயக்கொண்டு நின்றவனை,

மூ—வாதிபிரானிற்க மற்றைத்தெய்வநாடுதிரே* ||க||

நாடீர்வணங்குந்தெய்வமு மும்மையு முன்படைத்தான்*

அ—ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்த நாராயணனையொழிய வேறொரு தெய்வத்தை ஸமாஶ்ரயணீயமாகத் தேடுகிறீர்களா? மற்றுமொரு தெய்வமுண்டோ? வென்றுகொண்டு தைவாந்தர ப்ரவணரானவர்களைக் குறித்தருளிச்செய்கிறார். * * ||க||

(நாடீர்) ஆகலாலிப்படி நீங்களாஶ்ரயிக்கிற தெய்வங்களுக்கும் உங்களுக்கும் காரணபூதனாய், ஸர்வஸ்ரஷ்டாவாய் ஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணர்: கொவெளித்[illegible]ணாறு, ஐஷாக்ஷயாஹி

இ—(ஸர்வஸ்மாத்பரனாயிருந்தவென்று) ஶ்ரீயபதித்வத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணனையித்யாதியால) தெய்வமுண்டோவென்றது - ஸ்வதந்த்ரமான தெய்வமுண்டோ? என்றபடி.

✻இரண்டாம்பாட்டு.✻

கீழ்ப்பாட்டில் ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை உபதேஶித்து அநந்தரம் தத்ஸமாஶ்ரயணத்தை உபதேஶிக்கிறாரென்று ஸங்கதிக்கடுக்கைக்காக அருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாலென்று) ஆதலாலென்றது - வேறொரு ஸ்வதந்த்ர தெய்வமில்லாமையாலென்றபடி. இதற்குத்திருநகரியை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறதோடே அந்வயம். இப்படியென்றது கீழ்ப்பாட்டில் உக்தரீத்யா என்றபடி. இதற்கு காரணபூதனை என்கிறதோடே அந்வயம் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸர்வகாரணத்வத்தைச் சொல்லுகையாலே இவர்களைக்குறித்து அவன்காரணமாயிருக்கையுஞ் சொல்லிற்றாமிறே. ப்ரயோஜநாந்தரத்தை யுரைக்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) வீடிலசீர் என்கிறவிடத்தில ஸஹிதங்களான [illegible]ணங்களை யெடுத்தருளுகிறார் (ஸர்வஸஹித்வாத்யாதியால) வீடில

ப— ஆதிபிரான் - காரணபூதனை உபகாரகனை, நிற்க - ஸந்நிதியிருக்க, மற்று - தத்வ்யதிரிக்தமான, தெய்வம் - எந்தெய்வங்களை, நாடுதிர்? - தேடாநிற்கிறீர்கள். ||க||

பல்லுலகீர் - [illegible]த்தாலே பலவகைப்பட்ட ஜனங்காள்? நீர்நாடிவணங்கும் - நீங்கள் தேடித்தேடி ஆஶ்ரயிக்கிற; தெய்வமும் - தெய்வத்தையும், உம்மையும் - உங்களையும், முன - ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, படைத்தான - ஸ்ருஷ்டித்தவனாய், வீடில - விச்சே

மூ — வீடில்சீர்புகழாதிப்பிரானவன்மேவியுறைகோயில்* மாட—
மாளிகைசூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனைப்* பாடியாடிப்
பரவிச்சென்மின்கள் பல்லுலகீர்பரந்தே* ||௨||
பரந்ததெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்தன்றுடனேவிழுங்கி *

ஆ — ஸகலவேத, யதாஸ்த்ரநிஜஸ்ரியஃ, ஸகாஶேவாஸ்யாஶ்ரயதி
கொடியவந்தித்ராஹஶேஷா:'' இத்யாதிப்ரஶாஸ்த்ரோக்த ஸாரா
ஸாரதி ஸாரணவாக்ய ஸ்ரீஸூக்திவாக்யார்த்தா நவயிகாகிஶயாஸம்
வெய்யகல்யாணகுணகணனை ஸர்வேஶ்வரனெழுந்தருளியிரு
க்கிற திருநகரியை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ||௨||

இ — சீர் என்கிறதைப்புணர்க்கிறார் (ஈநவயீகேத்யாதியால) ||௨||

ப — ரஸிகங்களான, நித்யர்களானவென்றபடி. சீர்புகழ் - கல்யா
ணகுணங்களையும் ரக்ஷகத்வகீர்த்தியையும் உடையவனென, சீர் -
கல்யாணகுணம், புகழ் - கீர்த்தி அவன் - ஸர்வேஶ்வரன், ஆதிப்பி
ரான் - ஸர்வோபகாரகன், மேவி - ஆதரித்து, உறைகோயில் -
வஸிக்கிறதிவ்யஸ்தாநமான, கட்டில்படுக்கையும் ஸாம்ராஜ்யமும் உண்
டாயிருக்க ஸ்ரீஜயினுடைய தொட்டிற்கால் கடையிலே கிடக்
கும் தாயைப்போலே ரக்ஷகாபேக்ஷரான ஸம்ஸாரிகளுக்குத்துறை
விடமாகையாலே பாரவஶ்யத்தோடில் அவன் ஆதரித்து வ
ஸிக்கிற திவ்யதேஶமான என்றபடி. மாடமாளிகை சூழ்ந்து - மா
டங்களாலும் மாளிகைகளாலும் சூழப்பட்டு, மாடம் - ஸௌதம்,
மாளிகை - ஹர்ம்யம், அழகாய - ரமணீயமான, திருக்குருகூ
ரதனை - ஸ்ரீநகரீநகரியை, பாடி - வாக்ஸாம்யத்தாலே ஸ்தோ
த்ரம்பண்ணி, ஆடி - நர்த்தனம்பண்ணி, பரவி - பஹுமாநமாக
ஸ்தோத்ரித்து, பரந்துசென்மின்கள் - வ்யாபித்துச்சேருங்கோள் உக
ப்பாலே திருநகரியெங்கும் ஸஞ்சரியுங்கோளென்றபடி. ||௨||

பல்லுலகீர் - ப்ரக்ருதிவஶத்தாலே நாநாவிதமாகவிருக்கிற
காள்? பரந்த - விஸ்தீர்ணமான, ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஹீநகிஶயி தா
ணவென்றபடி. தெய்வமும் - தேவஜாதியையும், ஸர்வதேவர்களை
யுமென்றபடி பல்லுலகும் - பலவிதலோகங்களையும், படைத்து -
ஸ்ருஷ்டித்து, அன்று - அந்த காலத்திலே, ப்ரளயகாலத்திலே
யென்றபடி. உடனேவிழுங்கி - ஸஹஸம்ஹாரம்பண்ணி

ஆ—(பரந்த) "ந்ருஸிம்ஹாய ஸஹஸ்ரஶீர்ஷ்ணே விஶ்வரூபாய ... வீரபத்ரரூபாய ... ஸம்ஹாராய ... நாராயணாய ... க்ஷீராப்திஶாயினே ... லக்ஷ்மீநிவாஸாய ... யோகநித்ராயை ... பஞ்சபூதாத்மகாய ... ஸர்வேஶ்வராய ... அநந்தாய ... வாஸுதேவாய ... ஶ்ரீமதே ... நாராயணாய நம:" "ஜக்தவிஶ்வமிதம்" "நிரவத்யம்" ... "ஸமஸ்தயோநிஜம் ... ப்ரஹ்மாண்ட ..." ... நிர்விகாராய ... ஸர்வஸாக்ஷிணே ... விஶ்வாத்மனே ... விஶ்வதைஜஸம் ... ஸர்வாந்தராத்மனே ... ஸர்வகாரணாய ... நாராயணாய விபவே ... ஸர்வாதாராய ... |

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ—உடனேயிருக்கி கரந்து என்கிறவிடத்தில ஸம்ப்ரதாயங்களான ப்ரமாணங்களைக் காட்டுகிறார் (ந்ருஸிம்ஹபூர்வதாபநீயால) ஒன்றாநிற்குமென்கிறவிடத்தில ப்ராக்ருதப்ரளயம் சொல்லுகிற முறையால இங்கே நைமித்திகப்ரளயம் விவக்ஷிதமென்று கருத்து. "ந்ருஸிம்ஹாய" இத்யாதிகளாய ஸாக்ஷாத் ப்ரதிபாதகம். பலபல அங்கங்கள கட்டிநென்கிறவிடத்தில ஸம்ப்ரதாயமான ப்ரமாணங்களைக் காட்டுகிறார் (உத்தரதாபநீயால) ப்ரதிஜ்ஞா கதா - ஸர்வாத்மநா, இடந்ததென்கிறவிடத்தில ஸம்ப்ரதாயமான ப்ரமாணத்தைக் காட்டுகிறார் (ஸநத்குமாரஸம்ஹிதையால) "நிஷ்ஜீவத்வகாரம்" என்றிருக்க 'விஷ்ணுஸ்ருஷ்டிகாரம் ப்ரஹ்மதைஜஸம்" என்றது நிர்குணவ்யதிரேகமாகும், பக்ஷஸ்வரூபம், "வேதயஜ்ஞமயம் ரூபம்" என்றது ஹிரண்யாதிகளுக்கு விஶேஷணம்,

மூ— கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்ததுகண்டுந்தெளியகில்லீர்* சிரங்
களாலமரர்வணங்குந்திருக்குருகூரதனுள்* பரன்றிறமன்றிப்
பல்லுலகீர்தெய்வமற்றில்லைபேசுமினே* ॥௫॥

ஆ— ப்ருதிவ்யுத்தாரணாத்யர்த்தம் ப்ரவிசேஷாவதாரம் ஸ்வஜனத்ராணாவதாரம் ஸமஸ்தஸ்ய ஸமுச்சதம் ॥ ப்ரஹ்மாதிசேகரஸ்தாதப்யர்த்ய ஊர்த்வேந்த்ரஜநஹாராத்மகம் இத்யாதிவாக்ய ஸர்வேச்வரஸ்வ ஸ்வப்ரகாசக ஜந்மாநி ப்ரணாதிரணக ப்ரணாதிநாரா யணாதிவ்யசேஷ்டிதங்களைக்கண்டு இவனே ஸர்வேச்வரனென்றறிய மாட்டுகிறிலீர்? அவனல்லது மற்றொருதெய்வமில்லை, உண்டாகில் அத்தை ஒருத்தரானத்தாலே ஸாயிப்புங்கோளென்கிறார். ॥௫॥

இ— பாட்டில் வாக்யார்த்தத்தையுரைக்கிறார் (நிவேதயாமி) பேசுமினே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உண்டாகில் ...) ॥௫॥

* நாலாம்பாட்டு *

கீழிரண்டுபாட்டுகளிலே ஸாமாந்யேந ஒன்றுந்தேவுமென்கிற பாட்டில் விசேஷேண ப்ரஹ்மாதீநாம் ஸம்ஸாரித்வ ப்ரகாராதிகளைச் சொல்லுகையாலே ஈச்வரத்வம் ஸித்தமாயிருக்க இப்பாட்டிலும் அவர்களுக்கு ஈச்வரத்வம் சொல்லுகை அநபேக்ஷிதமன்றோ? என்ன அவதாரிப

ப— கரந்து - ஸம்ஹ்ருதிகாலத்தில் ஜகத்தை வயிற்றிலே நிறைத்துவைத்து, கரக்கை - மறைக்கை. உமிழ்ந்து - உத்கிரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. கடந்து - த்ரிவிக்ரமனாய்க் க்ரமணம்பண்ணி, இடந்தது - வராஹரூபியாய் பூமியை உத்தரித்தபடியை, கண்டும் - சாஸ்த்ரங்களாலே விசதமாக அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், தெளியகில்லீர் - நாராயணனே ஸர்வேச்வரனென்றறியமாட்டுகிறீரில்லை, அமரர் - ப்ரஹ்மாதிதேவர்கள், சிரங்களால் - சிரஸ்ஸுகளாலே வணங்கும் - சேவிக்கும்படியான, திருக்குருகூரதனுள் - ஸ்ரீநகரீமத்தியிலிருக்கிற, பரன்திறமன்றி - பரனுக்கு ப்ரகாரமாயல்லது, திறம் - ப்ரகாரம், மற்று - வேறாயிருக்கிற, வஸ்துவாயிருக்கிறதென்றபடி. தெய்வமில்லை - தைவம். பேசுமினே - பேசுங்கோள், உண்டாகில் வந்துசொல்லுங்கோளென்றபடி. ॥௫॥

மூ—பேசநின்றசிவனுக்கும்பிரமன்றனக்கும்பிறர்க்கும்* நாயகன்
அவனேகபாலநன்மோக்கத்துக்கண்டுகொண்மின்* தேச

அ—(பேசநின்ற) ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுடைய ஸர்வேச்வரத்வம்
ஸந்தேஹாஸ்பதமோ வென்னில்? அந்த ஸந்தேஹம் "தத்ர நாரா
யணஃ ஸ்ரீமாந் மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசிதஃ । தத: விஷ்ணு ப்ரஸாதேந
ஸுஸ்ரோணம் [illegible] । [illegible] தஸ்ய
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]

இ—பிக்கிறார் (ப்ரஹ்மருத்ராதியால) கீழ்ப்பாட்டுகள் ஸர்வேச்வரத்வ
[illegible] என்றும் இப்பாட்டு ஸர்வேச்வரத்வ
[illegible] என்றும் ஸங்கதிதமாயிற்று. இங்கு ஸந்தேஹ
ங்களாவன, ப்ரஹ்மா ஸர்வேச்வரஃ ஜகத்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வாத், யதேவம்
ததேவம் யதா [illegible] - ருத்ரஃ ஸர்வேச்வரஃ, ஜகத்ஸம்
ஹாரகத்வாத், யதேவம் ததேவம் யதா [illegible] என்கிற வ்யா
ப்திகள். யதா - க்ஷித்யாதிகம் ஸகர்த்ருகம் கார்யத்வாத், கட
வத், என்று ஸாதிக்கப்படும் [illegible] ஸ்ருதியில்
"யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே" இத்யாதி விசேஷணங்களாலே
இவ்வீச்வரன் ப்ரஹ்மாவென்றுதல்; ஸம்ஹாரன் ஸம்ஹாரகன் என்கிற
விசேஷணத்தாலே ருத்ரன் என்றுதல் [illegible]. கபாலநன்
மோக்கத்துக்கண்டுகொண்மின் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (அந்த ஸந்தேஹ [illegible] மெனனுமளவாலே)

ப—பேசநின்ற - சொல்லும்படி நின்ற, சுருஜரான நீங்கள்
ஸர்வேச்வரனென்று சொல்லும்படி நின்றவர்களானவென்றபடி. சிவனுக்
கும் பிரமன் தனக்கும் - ருத்ரனுக்கும் ப்ரஹ்மாவுக்கும், பிறர்
க்கும் - மற்றுமுள்ள தேவதைகளுக்கும்; நாயகன் - நாயகனான, அ
வனே - உபநிஷத்ப்ரஸித்தனான நாராயணனே, கபாலநன்மோக்
கத்து - கபாலத்தினுடைய நல்ல மோக்ஷத்திலே, "கபாலம் த
தஸ்ய பாணேஃ । [illegible]" மென்று நன்றாக கபால
மோக்ஷத்தைச்சொல்லுகிற ப்ரகரணத்திலேயென்றபடி. கண்டு
கொண்மின் - பார்த்துக்கொள்ளுங்கோள். தேச - தேஜிஷ்டமானு

மூ— மாமதிள்சூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனுள்* ஈசன்பாலோர் அவம்பறைதலென்னாவதிலிங்கியர்க்கே* ॥௫॥

ஆ— [illegible] ஸர்வேஶ்வராத் [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । [illegible] । “[illegible]” இத்யாதிஶ்ருதிகளாலே உங்களால் [illegible] சொல்லப்படுகிற ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கும் நாயகன் அந்த நாராயணனேயென்கிறார். ॥௫॥

இ— [illegible] “[illegible]” [illegible] மென்று கருத்து. [illegible] சொன்னது [illegible] உபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தத்ஸம்ஸார இத்யாதி) [illegible] சரகட்டை, பேசநின்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உங்களாலித்யாதியால்) ॥௫॥

ப— மாமதிள் - ப்ராகாரத்தாலே, சூழ்ந்து - வேஷ்டிதமாய், அழகாய - ஸுந்தரமான, திருக்குருகூரதனுள் - ஸ்ரீநகரியிலிருக்கிற, ஈசன்பால் - ஸர்வேஶ்வரன் விஷயத்திலே, பால என்று ஸப்தமியாய் [illegible] லாத, அவம் - அவத்யத்தை, அநீஶ்வரத்வத்தை யென்றபடி. பறைதல் - சொல்லுகை, இலிங்கியர்க்கு - லைங்கிகர்க்கு, [illegible] - [illegible], [illegible] என்னாவது? என்ன ப்ரயோஜனத்தையுடையதாய்க்கடவது, நிஷ்பலமென்றபடி ॥

மூ-இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீருஞ்சமணருஞ்சாக்கியரும்*வலிந்து
வாதுசெய்வீர்களுமற்றுநுந்தெய்வமுமாகிநின்றான்* மலிந்து
செந்நெற்கவரிவீசுந் திருக்குருகூரதனுள்*பொலிந்துநின்ற

ஆ—(இலிங்கத்திட்ட) ஶைவபுராணநிஷ்டரான நீங்களும் மற்றும் ஸாங்க்யௌலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணக கபில பதஞ்ஜலிமதாநுஸாரிகளானவர்களும், மற்றுமுங்களுடைய தேவதைங்

✻ஐந்தாம்பாட்டு.✻

இ—சமணருஞ் சாக்கியரும் வலிந்துவாதுசெய்வீர்களு மென்கிற துறைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாங்க்யத்ரயியால) ஸாங்க்ய-பௌத்த, ஔலூக்ய-காணாத, க்ஷபணக-ஜைந, கபிலாந் ஸாஸ்த்ரயாதமாநும் ஶைவபுராணாதிஸாஸ்த்ரங்களாலேதானே ருத்ராதிகளுக்குப்பரத்வம் ஸாதிக்கிறோமென்பாரை நிரஸிக்கிறானென்று ஸம்பந்தம், பொலிந்துநின்றபிரான நுந்தெய்வமுமாகிநின்றானென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்

ஶ—செந்நெல - சிவந்தநெல்லானது, மலிந்து - ஸம்ருத்தமாய் கவரிவீசும - சாமரம்வீசாநிற்கிற, ஸமவாகவிசேஷங்களான செந்நெற்கள் பவநாகம்பித்ஶிரஸ்ஸுகளாயசைகிறபோது சாமரம் வீசுகிறாப்போலிருக்கிறதென்றுகருத்து. திருக்குருகூரதனுள் அவதங்களான செந்நெல்களுங்கூட வெம்பெருமானுக்கு சாமரம் வீசுகிறதென்றுபடி வைஷ்ணவஸ்ரீயையுடைத்தான க்ஷேத்ரமத்யத்திலே, பொலிந்து நின்ற - ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கிற, பிரான் - உபகாரகன், இதுக்குத்தாகிநின்றானென்கிறதோடேஸம்பந்தம். இலிங்கத்து - லிங்கவிஷயத்திலே, இட்ட - இடப்பட்ட, ஸங்கலிக்கப்பட்ட, லிங்கப்ரஜாமாஹாத்ம்யபரமாக ரசிக்கப்பட்டவென்றபடி. புராணத்தீரும - புராணத்தை ப்ரமாணமாகவுடையரான நீங்களும், சமணரும - ஜைநர்களும், சாக்கியரும - ஸாக்யரும, பௌத்தர்களுமென்றபடி. வலிந்து - ஸாக்ஷாத்கரங்களாலே உத்தராய், மற்றும வாதுசெய்வீர்களும் - வாதம்பண்ணுகிற மற்றுமுள்ள நீங்களும், வைநயாயிகாதிகளைச்சொன்னபடி. நுந்தெய்வமும் - உங்களுடைய தெய்வங்களும், ஆகிநின்றான்கண்டீர் - இவ்வபித்திக்கு மஹாத்மாவாய நின்றானென்றபடி.

மூ—பிரான்கண்டீரொன்றும்பொய்யில்லைபோற்றுமினே ||௫||
போற்றிமற்றோர்தெய்வம்பேணப்புறத்திட்டும்மையினனே*
தேற்றிவைத்ததெல்லீரும் வீடுபெற்றாலுலகில்லையென்றே*

ஆ—களுமெல்லாம் நாராயணாத்மகம். இவ்வர்த்தத்தில் ப்ரமாண
மென்னென்னில்? "ஸஹ்ரேந்த்ரவிஷ்ணுப்ரஹ்மா ஜநாநாம்ஸ்வாம்யாத்ர,
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் ஸர்வம் நாராயணாத்மகம், ஸர்வஜ்ஞாத்ர
ஜீவ ஏவாத்ருஹேஷ ஸஞ்ஜ்ஞாத:" இத்யாதிவாக்யங்கள், ஆதலா
லவனை யாஶ்ரயியுங்கோளென்கிறார். ||௫||

(போற்றி) இப்படி நாராயணனே ஸர்வநியந்தாவாகில், தன்னையே யாஶ்ரயிக்கும்படி எங்களைப்பண்ணாதே வேறொருதெய்வங்களை யாஶ்ரயிக்கும்படி பண்ணுவானேனென்னில்? பேணப்புறத்

இ—துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாராயணாத்மகமென்று) ஒன்றும்பொய்யில்லையென்றது ஸோக்தார்த்தே ப்ரமாணப்ரதர்ஶனமென்று காட்டுகிறார் (இவ்வர்த்தத்திலித்யாதியால) போற்றுமினேயெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால்) * * * * ||௫||

* ஆறும்பாட்டு. *

ஸம்வாதரூபயுக்தி யுக்திகளொன்றுஞ் சொல்லாதவிப்பாட்டு இத்திருவாய்மொழியிலே ஸங்கதமாமோவென்னவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால) உலகில்லையென்றேயெனகிறதற்குத்

ஶ—ஒன்றும்பொய்யில்லை - இவ்வர்த்தமெல்லாம் ப்ரமாணஸித்தமென்றபடி. போற்றுமின - அவனை ஸ்துதியுங்கோள, போற்றுகை-ஸ்துதிக்கை ஆஶ்ரயியுங்கோளென்றபடி * ||௫||

மற்றோர்தெய்வம் - வேறேயொருதெய்வத்தை, போற்றிப் பேண - ஸ்துதித்தாதரிக்கும்படி, புறத்திட்டு - எம்பெருமானுக்குப் புறம்பிலேவைத்து, ஸம்வர்த்திவராக்கியென்றபடி. உம்மை - ஸம்ஸாரிகளானவுங்களை, இன்னே - இப்படியே, தேற்றிவைத்து - விஶ்வஸிப்பித்துவைத்தது, எல்லீரும் - ஸம்ஸாரிகளான நீங்களெல்லாரும், வீடுபெற்றால் - மோக்ஷத்தையடைந்தால் உலகில்லையென்று - லோகயாத்ரையில்லாதேபோமென்று, "லோகாந்த்ரவம்வாவாஹூ:வே" மென்கிற ந்யாயமேபோமென்று

சூ—சேற்றிற்செந்நெற்கமலமோங்கு திருக்குருகூரதனுள்*ஆற்ற
வல்லவன்மாயங்கண்டதறிந்தறிந்தோடுமினோ* ॥௬॥

ஆ—திடமனை யினனே தேற்றிவைத்தெல்லீரும்வீடுபெறுமால் ஸகலஸம்ஸாரிஜந்துக்களை, தத்வஜ்ஞானமில்லாதவிப்ப ஸம்ஸாரத்துக்கு கடவதான அந்தலோகத்திலே யழியுமென்று இந்தலோகத்திலே ஸம்ஸாரிகளான வுங்களை யந்த ஸம்ஸாரத்திலே ஸதாமாக விப்படி தேவதாந்தரத்தை யாச்ரயித்து ஸம்ஸரிக்கும்படி ஸர்வேச்வரனை விரோதிப்பதானே பண்ணியருளினான் ஆதலால் இதை யறிந்தறிந்து ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தி பூர்வகமான வாரோஹணஸுகத்துக்கு ஸதாமாக ஸர்வேச்வரனைப் பற்றுங்கோளென்கிறார் ॥

இ—காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸம்ஸாரித்யாதியால்) ஸர்வேச்வரனாக வென்கிறதற்கு பண்ணியருளினானென்கிறதோடே ஸம்பந்தம் ஆற்றவல்லவன் மாயங்கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஸம்ஸாரிகளித்யாதி பண்ணியருளினானென்னுமளவாலே) அதில ஸம்ஸரிக்கும்படியென்னுமளவாலே போற்றியித்யாதி தேற்றிவைத்த திருத்தத்திற்கு ஸம்பந்தம் ஜ்ஞாபிதமாயிற்று ஸர்வேச்வரத்வத்தாலே ஆற்றவல்லவனென்றது வ்யாவ்ருத்தம அறிந்தோடுமினேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ஸாரேத்யாதியால்) ॥௬॥

ஶ—நினைத்தென்றபடி. ஸவ்யாபாரணம்ஸ்வவசத்தில ஸம்ஶயமில்லை யென்கைக்காக அது-உங்களை யிப்படிபண்ணினது, இதுக்கு மாயமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம் சேற்றில் – சேற்றுநிலத்தில், செந்நெல் – சிவந்தநெல்லுகளும், கமலம் – தாமரைகளும் ஓங்கு – வளரும்படியான, திருக்குருகூரதனுள் – ஸ்ரீகாரிக்ஷேத்ரவா ஸியிலிருக்கிற ஆற்றவல்லவன் மாயங்கண்டீர் – மிகவும் ஶக்தனானவனுடைய வாஶ்சர்யசேஷ்டிதம்கிடீர், ஆற்றவென்றது – மிகவு மென்றபடி வல்லவன் – ஶக்தனான அறிந்து – இப்படியுங்களை யவனே ஸ்ருஷ்டிக்கிறானென்னு மிடத்தைத்தெளிந்து. அறிந்து- ஜ்ஞாநபூர்வகமாய், ப்ரத்யக்ஷமேவ ஜ்ஞாநபூர்வகமாய் என்றபடி. ஓடுமினோ. ஓடுங்கோள், ஸர்வோபாகமஸம்ஸாரத்தைக்கடந்து ஸர்வேச்வரனை யுங்களோ

மூ— ஓடியோடிப் பல பிறப்பும் பிறந்து மற்றோர் தெய்வம்* பாடியா
டிப் பணிந்து பல்படிகால் வழியேறிக் கண்டீர்* கூடிவானவரே
த்த நின்ற திருக்குருகூரதனுள்*

ஆ—(ஓடியோடி) ஶைவ ஶாஸ்த்ரத்தை யாஶ்ரயித்தால் மோக்ஷாதி
ப்ரயோஜநங்கள ஸித்தியாதோ வென்னில்? இவ்வளவும் வரவில
வ நாதிகாரமெல்லாம் ஶைவ ஶாஸ்த்ரத்தை யாஶ்ரயித்தென்ன

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— வேதபாஹ்யங்களை யெடுத்து ஶைவ ஶாஸ்த்ரங்களை யாஶ்ரயி
யுங்கோளென்கிற விவக்ஷாவாதம் வ்யர்த்தமென்றோ வென்ன வவ
தரிப்பிக்கிறார் (ஶைவ ஶாஸ்த்ரத்தையித்யாதியால்) இந்த ஶங்கை
யை வயிஹரிக்கையிலே தாத்பர்யமாகையாலே ஸப்ரயோஜ
நமென்றதாயிற்று. ஓடியோடிப் பல பிறப்பும் பிறந்தானென்கிறத
ற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவ்வளவுமித்யாதியால்) மற்
றோர் தெய்வமித்யாதியை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஶைவதேத்யாதியால்)
கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னவித்யா
தியால்) வாக்யார்த்தத்துக்கு ஸங்கதமருளிச்செய்கிறார்

இ—என்றபடி. ஸம்ஸாராத்ப்ரணாமம், ஸர்வஜ்ஞனாக ப்ரவ்ருத்தி
யைப்பண்ணுங்கோளென்று வாக்யார்த்தம். ॥கூ॥

ஓடியோடி - "ஶதஶோऽத ஸஹஸ்ரஶ:" என்கிறபடி
யே நின்றவிடத்திலே நிலாமேயோடித் திரிந்து, பல பிறப்பும் - தே
வாதியோநிகளிலுண்டான, பிறந்து - ஜநித்து, மற்று - ஸர்வஜ்ஞத்வரஹி
தமான, ஓர் - வக்தவ்யம் பொருந்தாத, தெய்வம் - க்ஷுத்ரதே
வதையை, பாடி - ஸ்துதியாலே ஸம்மாநம்பண்ணி, ஆடி - நர்த்தநம்பண்
ணி, பணிந்து - ப்ரணாமம்பண்ணி, பல்படிகால் - பஹுப்ரகா
ரமாக, வழி - தத்தேவதாராதநவிஷயாநுஶாஸநங்களை, ஏறி - உ
த்தரோத்தரமாஶ்ரயித்து, கண்டீர் - தத்பலத்தைக் கண்டிகோள்,
ஸாரமாயிருப்பதொரு ஸுகமின்றிக்கே பொழிந்ததத்தை நீங்களே
கண்டுகொள்ளும்படி. ஆகையால் அந்தத்தை விடுங்கோளென்று கருத்து.
வானவர் - உங்களுக்கு தெய்வங்களான ப்ரஹ்மாதிகள், கூடி - ஸம்ஹ
தராய்க்கொண்டு, ஏத்த - ஸ்தோத்ரம்பண்ணும்படி, திருக்குருகூரதனுள்
நின்ற - திருநகரியிலே நின்றவனை, உங்களுடைய தெய்வங்களு

மூ—ளாப்புட்கொடியார் மூர்த்திக் கடிமைப்புகுவதுவே* ॥௭॥
புக்கடிமையினாற்றன்னைக் கண்ட மார்க்கண்டேயனவனை*

ஆ—ஸர்வேச்வரத்வமெப்படி? ஆனபின்பு அந்தத் தேவதாந்தரங்களைவிட்டு பெரிய திருவடியை த்வஜமாகவுடைய ப்ராணன் திருவடிகளையாச்ரயியுங்கோளென்கிறார் ॥௭॥
(புக்கடிமையினால்) ருத்ரனையாச்ரயித்தன்றோ? மார்க்கண்டேயன் ஸாம்யாபத்தி பெற்றதென்னில்? அவனும் ஸாம்யாபத்தி பெற்றது, நாராயணனுடைய ப்ரஸாதத்தாலே,

இ— (ஆனபின்பு இத்யாதியால்) காரியகாரணத்துக்குத்த காரணத்தை மருளிச்செய்கிறார் (பெரியதிருவடி இத்யாதியால்) ॥௭॥

* எட்டாம்பாட்டு *

க்ஷாமோ ரக்ஷகராகில் ருத்ரனுக்கும் ரக்ஷகனாயிருக்கச் சொல்லப்பட்ட நாராயணனுக்கு மார்க்கண்டேய ரக்ஷணம் ஸ்ரீகரமாகச் சொல்லப்படுகிற திருச்சந்தத்தைச் சொல்லுகையிங்கே ப்ரஸங்கமன்றோ? வென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (ருத்ரனையித்யாதியால்) ருத்ராதிகள் மோக்ஷங்கொடுக்கமாட்டாராகிலும் ஐச்வர்யாதிகளைக் கொடுக்கக்கண்டோமேயென்ன? அதுவும் நாராயணனாலேயென்கிறதாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. உயக்கொண்டதென்கிற தின் அர்த்தத்தைக் காட்டுகிறார் (ஸாம்யாபத்திபெற்றதென்று) (நாராயணனுடைய இத்யாதி)

ஸ—செய்கிறதைக் கண்டாகிலும் நீங்களவனை ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறது. ஆட்புட்கொடி-ஸர்வஸ்வாமித்வத்தாலே ஆளுகிற ஸர்வேச்வரனை த்வஜமாகவுடையவனை. புள்- பக்ஷி, இங்கே ஸர்வேச்வரனைச் சொல்லுகிறது. கொடி - த்வஜம், ஆதி - ஜகத்காரணபூதனை, மூர்த்திக்கு - ஸ்வாமிக்கு, அடிமைப்புகுவது - தாஸ்யத்தை ப்ராப்திப்பது, தாஸ்யத்தை ப்ராப்தியுங்கோளென்றபடி. புகுவதென்றது-ஸர்வேச்வரனையே ஸமாச்ரயணீயம். * ॥௭॥
அடிமையினால் - சேஷவ்ருத்தியாலே, புக்கு - உட்புகுந்து ஸ்வரூபனென்றபடி தன்னைக்கண்ட - ஸ்வரூபனான தன்னை ஸாக்ஷாத்கரித்தவனை, மார்க்கண்டேயன் - மார்க்கண்டேயனென்னும் பெயருடையவனை, அவனை - ப்ராணபூமியிலானவனை,

மூ— நக்கபிரானுமன் றுய்யக்கொண்டது நாராயணனருளே*
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித் திருக்குருகூரதனுள்* மிக்க
ஆதிப்பிரானிற்கமற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே* ॥௮॥

ஆ— இவ்விடத்தில ருத்ரன ஸாக்ஷாத்காரோக்தமே. ஆதலா லிப்படி ஸர்வேஶ்வரனை நாராயணனையொழிய மற்றொன்ன தெய்வத்தைக் கொண்டாடுகிறீரென்கிறார். ॥௮॥

(விளம்புட) க்ஷேத்ரதேவதைகளைவிட்டு

இ— ஶம்போ தவத்ஃ காரோத்ப்ரய விஹிதந்தாநு । ஶதஷோ தாவிதாதேவ யாஷூாகளுவிதஃ ஜேஷஃ॥ ஜயாநாஸிதேஷாஷவி தாவஸாஸ்ஸேதவரஸ்ருஷ்டிஃ। ஸ்வயம்பூவாநாஜோரஶேஷா ஶ்ரோ ப்ராஷ்ருஸ்ஸ்துதிஃ। ஸுஷாநாஸிதேஷாஷவிதா ஸஹிஸஸ்வாஶ ஸ்ருஷ்டிஃ॥ ஐக்யாதிஸ்ருஷ்டாரணநகளிங்கே சுஸிஸ்ருதிகள். ஆனால ருத்ரன ஶாகம்பேபலனரக்ஷிதரனென்கிற ஸ்ருவிஸியங்களே யென்ன? இங்கஸிஷ்ட தாஸ்யமருளிச்செய்கிறா (அவ்விடத்தி லித்யாதியால) விளம்புதிரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறா (கொண்டாடுகிறீரென்று) ॥௮॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

பாட்டிலஸிஷ்டதாஸ்யமருளிசசெய்கிறா (க்ஷேத்ரத்யாதியா ல்) விளம்புமாறு சமயமென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிசசெய்கிறார்

ப— நக்கபிரான - ருத்ரனை உபகாரகன, ஶிரம்வாரும்ப ஸ்வ ஹோஷிசகுபகாரகனை ருத்ரனென்றபடி. அன்று - அந்த தஶையிலே, உய்யக்கொண்டதும - உஜ்ஜீவிப்பித்தும, ப்ருஹ்மஹத்யை யத்தைபபோககி ரக்ஷித்ததுமென்றபடி நாராயணனருளே - நாராயணனுடையக்ருபையாலே, கொக்கலர - வக்ஷோநவ னை வைஷ்ஶாகிகளான, அலர - புஷ்பம், தடம - விஸ்தீர்ண களான, தாழைவேலி - கேதகீவ்ருக்ஷங்களை வேலியாகவுடைத்தா ன, திருக்குருகூரதனுள - திரு நகரியிலிருக்கிற, மிக்க - ஸர்வாதிகனை, ஆதிப்பிரானிற்க - காரணபூதனை உபகாரகனை நிற்கச்செய்தே, மற்று - தத்வ்யதிரிக்தமான, எத்தெய்வம - எந்த தெய்வத்தை, விளம்புதிர - சொல்லுகிறீகோள, விளம்புகை - சொல்லுகை - கொண்டாடுகிறீகோளென்றபடி. ॥௮॥

மூ— விளம்புமாறுசமயமுமவையாகியுமற்றுந்தன்பால்* அளந்து
காண்டற்கரியனாகியவாதிப்பிரானமரும்* வளங்கொண்டண்ப
ணைசூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனை* உளங்கொண்ஞானத்
துவைம்மினுமமையுய்யக்கொண்டுபோகுறிலே* ॥கூ॥

ஆ— வேதபாஹ்யகுத்ருஷ்டிஸ்ம்ருதிகளுக்கு அவிஷயனான ஸர்வேச்
வரஸர்வ ஸர்வேச்வர ஸர்வமஹாவிப்ருதிகளை ஸர்வேச்வர
ஷனெழுந்தருளியிருக்கிற திருநகரியை ஆச்ரயியுங்கோள் உஜ்ஜீவிக்
கவேண்டியிருந்திகோளாகில் என்கிறார். * ॥கூ॥

இ— (வேதபாஹ்யேத்யாதியால) அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய
வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வ
ரேத்யாதியால்) உளங்கொண்ஞானத்து வைம்மினென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயியுங்கோளென்று) உய்யக்கொ
ண்டுபோகுறிலென்கிறதையுரைக்கிறார் (உஜ்ஜீவிக்கவித்யாதியால) ॥கூ॥

ஸ— விளம்பும் - சொல்லப்படாநிற்கிற, ஸப்தமாத்ரஸாரமாயிருக்
கிறவென்றபடி. ஆறுசமயமும் - சார்வாகசாக்யௌலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபண
பதஞ்ஜல வாஸாவதாவ்ய வேதபாஹ்ய ஷண்மதங்களாலும்,
மற்றும அவையாகியும் - மற்றுமுள்ள தாத்ருசஸமயங்களாலும்,
சைவபாசுபதாதி ஸ்ருதிவிருத்தங்களாதி குத்ருஷ்டிமதங்களாலுமென்ற
படி. தன்பால - தன்விஷயத்திலே, அளந்துகாண்டற்கு - பரி
ச்சேதித்துக்காண்கைக்கு, அரியனாகிய - அசக்யனான, ஆதிப்பிரான
மரும - காரணபூதனான உபகாரகன் பொருந்திவஸிக்கும்
தேசமான, இது குருகூருக்கு விசேஷணம். வளங்கொள-ஸம்ப
த்துக்களான, தண் - சீதளங்களான, பணை - கழனிகளாலே,
பணையென்று கழனிக்குப்பெயர். சூழ்ந்து - பரிவ்ருதமாய், அழகா
ய - சௌந்தர்யமான, திருக்குருகூரதனை - ஸ்ரீநகரியை,
இதுக்கு வைம்மினென்கிறதோடே அந்வயம். உம்மை - உங்களை,
உய்யக்கொண்டுபோக - உஜ்ஜீவிப்பித்துக்கொண்டுநடக்க, உறில -
அபேக்ஷிக்கில், உறுகை - அபேக்ஷிக்கை. உளங்கொள - உள்ளத்
தாலேகொள்ளப்பட்ட, சிந்தமானமென்றபடி. ஞானத்து - ஜ்ஞா
நத்திலே, வைம்மின - வையுங்கள், திருநகரியை சிந்தித்து உஜ்ஜீவிக்
கைக்கென்று கருத்து. * ॥கூ॥

மூ— உறுவதாவதெத்தேவுமெவ்வுலகங்களுமற்றுந்தன்பால்*
மறுவின்மூர்த்தியோடொத்தித்தனையு நின்றவண்ணநிற்கவே*
செறுவிற்செந்நெற்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள்*
குறியமாணுருவாகியநீள்குடக்கூத்தனுக்காட்செய்வதே*॥ ம॥

அ— (உறுவதாவது) ஸர்வஸ்யாபாணவிஷ்ணும்போலே விஷயமான ஸர்வஜகத்தையுமுடையனாய ஸௌலப்யஸ்வாவனுமாய்க்கொண்டு செறுவிற செந்நெற்கரும்பொடோங்கு திருக்குருகூரதனுள் நின்றருளின குறிய மாணுருவாகிய நீள்குடக்கூத்தனுக்கு ஆட்செய்வதேயுறுவதாவதென்கிறார். * * ॥ம॥

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ— எத்தேவுமித்யாதி மூர்த்தியோடித்யந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்யாபணேத்யாதியால) இத்தனையுநின்றவண்ணம் நிற்கவேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யேத்யாதியால) ॥ம॥

ஸ— எத்தேவும் - ஸர்வதேவதைகளும், எவ்வுலகங்களும் - ஸர்வலோகங்களும், மற்றும் - மற்றுமுள்ள - ஸர்வவஸ்துக்களும், தன்பால் - தன்னிடத்திலே, தன் ஸங்கல்பத்திலே யென்றபடி, மறுவில் - நிரவத்யமான, மூர்த்தியோடு ஒத்து - திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தோடு ஸத்ருசமாய், தத்விஷயமா யென்றபடி இத்தனையும் - இவ்வஸ்துக்களெல்லாம், நின்றவண்ணம்நிற்கவே, இருந்தபடியே இருக்கும்படியாக, தனக்கிவை விஷயமான நிலைகுலையாமலே என்றபடி, ஸௌலப்யஸ்வாவனாய்க்கொண்டென்கை. செறுவில - நன்றாக விளையத்தக்க நிலங்களிலே, செறுவு - விளைநிலம், செந்நெல - சிவந்த நெல்லுகள், கரும்பொடு - இக்ஷுக்களோடே, ஓங்கு - வளரும்படியான, திருக்குருகூரதனுள் - திருநகரியிலிருக்கிற, குறியமாணுருவாகிய - வாமந ப்ரஹ்மசாரிவேஷனான, நீள்குடக்கூத்தனுக்கு - தீர்க்கமான குடக்கூத்தை யுடையவனுக்கு, குடக்கூத்து தீர்க்கமாகையாவது அது தர்சநீயர்க்கு போக்யமானமாத்ரமன்றிக்கே மேல - ஸர்வகாலத்திலும் கேழ்க்குமவர்களுக்கெல்லாம போக்யமாயிருக்கை, ஆட்செய்வதே - கைங்கர்யம்பண்ணுகையே, உறுவது - உசிதமானது, ஆவது

மூ—ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச் சேர்ந்தவன் வண்குருகூர்நகரான்*
நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன்மாறன்சடகோபன்*

ஆ— (ஆட்செய்து) ஸமஸ்தகைங்கர்யங்களில் ஸ்ரீஜநார்த்தநப
க்ஷபாதமாஸந ஸர்வஜ்ஞாத்ருஸர்வேஶ்வரத்வ நிரதிஶய
ஸௌந்தர்யாதிகுணஸம்பந்ந ஸ்ரீமந் ஸம்பந்த வக்ஷஸ்ஸ்தலரான ஆழ்வார்

✳ நிகமனம் ✳

இ—விரக்தரான ஆழ்வார் நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினனென்று
தமக்கு போக்யமான வஸ்துவை ஸ்வீகரிக்கை ஸம்பந்தமன்றோவென்
ன? கைங்கர்யஸாம்ராஜ்ய ஸ்வாதந்த்ர்யமாத்ரமே ஸ்வ
ஸ்வரூபத்தை ஸம்பந்திக்கையிலே தாத்பர்யமென்றுகாட்
டுகைக்காக ஆட்செய்தென்று சொல்லப்பட்ட கைங்கர்யத்தை
ஸர்வோத்தமமாக ஸாதிக்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால்) ஆழிப்
பிரானைச்சேர்ந்தவனென்றது ஸமஸ்தஸ்வாதந்த்ர்யவானாய் ஸர்
வஜ்ஞஸர்வஶக்தியானவனென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வஜ்ஞேத்யாதியால்) இங்கு ஸ்வத்வம் ஸ்வஸ்வாமித்வ
ஸர்வஸ்வஸர்வஜ்ஞநிரதிஶயஸுக்ஷேமஜ்ஞம். ஸர
ஸ்வஸர்வஜ்ஞநிரதிஶயஸௌந்தர்யஜ்ஞம். ஸர்வ
ஜ்ஞாத்ருஸர்வேஶ்வரத்வாவள ஸம்பந்த வக்ஷஸ்ஸ்தலத்வவி
ஶிஷ்டம் நாட்கமழ்மகிழ்மாலை மார்பினனென்கிறதையுரைக்கிறார்
(நிரதிஶயேத்யாதியால்) கைங்கர்யம் - ஸேவை, வேட்கையா

ய— ஸாகாரமானது, கைங்கர்யம் பண்ணுகையே உசிதமும்
ஸாகாரமுமென்றபடி.　*　*　*　॥ம॥

ஆட்செய்து - ஸர்வஶேஷத்வமான ஸாத்விககைங்க
ர்யத்தைப்பண்ணி, ஆழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன் - உபகாரனை
உபகாரகனைக் கிட்டினவரான. இதுக்கிட்டுகை ஸத்ருஶராகை;
அவனைப்போலே ஜ்ஞாநநிஷ்டராகையென்றபடி. நாட்கமழ் -
ஸதாவ்யாபிநமான, நாளென்று நித்யவாசகம், கமழென்று
வாஸமு மகிழ்மாலைமார்பினன் - வகுளமாலையை வக்ஷஸ்ஸிலே
யுடையவரான, வண்குருகூர்நகரான் - விலக்ஷணகுருகாநகரீ
நிவாஸகரான; மாறன்சடகோபன் - மாறனென்கிற குடிப்பே

மூ- வேட்கையாற்சொன்னபாடலாயிரத்துளிப்பத்தும்வல்லார்*
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவே* ௧௧॥

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—ஸர்வேச்வரவிஷயநிரதிசயஸங்கத்தாலே சொன்ன வாயிரத்துளிப்பத்தும் வல்லார்களுக்கு வல்லார்க்குகையது ஸர்வேச்வரரும், மற்று திருநாடுவேண்டியிருக்கில அதுவும் வாக்களுக்கையதென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—லென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வேச்வரரஞ்யால) மற்றதென்று வைகுந்தமாநகரை ஸாக்ஷாத்காரமாகச்சொல்லுகையாலே இத்திருவாய்மொழியறிகையே முக்திஸாதனமென்று வ்யஞ்ஜிதமாகிறதென்று கினைத்தருளிச்செய்கிறார் (இதுவி தாத்பர்யால) ௧௧॥

ஸ— ருடையவரான ஆழ்வார், வேட்கையால்சொன்ன - ஸமஹஸ்ரீ ஷடாஹிதமிவஸத்தாலே அருளிச்செய்ததான, வேட்கை-அஹிதிவேஸம், பாடலாயிரத்துள - ஸஹஸ்ரகதிலே, இப்பத்தும் வல்லார் - இப்பத்துபாட்டுகளையும் அப்யஸித்தவர்களுக்கு, மற்றது - ஸர்வதாஸர்வ ஸர்வத்திறகாட்டிலும் வேறுபட்டதான, மீட்சியின்றி - புநராவ்ருத்திரஹிதமான, வைகுந்தமாநகர் - வைகுண்டமஹாநகரமானது, கையதுவே - கரஸ்தமானதே, மற்றதென்கிற விசேஷணத்தாலே ஸாக்ஷாத்கார்யம் ஸ்யாமைமென்றுதோற்றுகிறது. * ௧௧॥

ஜ்ஞானவைராக்ய ஸ்வரூபமஹிதப்ரீத்யனுஷாதா ராமாநுஜத்ஸாதக ரஸிகாய நமஃ.

ஸ்ரீஃ.

த்ரிவேதாந்தஷாரத்ராந்தாஷிஃ.

(ஒன்றுந்தேவும்.)

கஸ்மாதேவிஸ்திதஸ்ஸ ஸ்வஸாமாந்யஸ்வ ஸக்ஷ்மா ஸாஜநாநாம் ரக்ஷாத்யாவா ஹகக்ஷ்யஸிஸ்யஸம்ஜ்ஞாக ஸவ ஸ்தேவாதஸ்ஸாவாக। தத்ஸ்ஸ்தாரா நாராயணம் ஸம் விஸ்தாரஸ்தேவேதஸ்யஜ்ஞா நாகஸம்பேபாவ நாதேஃவ்யஸாமஸ்ஸிஜ்ஞாஸ்வஸ்ஸ்வ ஸாஸரோக்ஷ்ய ॥

(கஸ்மாதேவிஸ்திதஸ்ஸ) ஒன்றுந்தேவுமித்யாதி - ஸ்கம்

ப்ரளயத்திலும் தானொருவனுமே யிருக்கையாலும், (ஸகலஸா ரமணஸம்ஹாராத்) நாடிநீர் வணங்குந்தெய்வமும் உம்மையும் முன்படைத்தான் - ப்ரஹ்மாதிகளான தேவதைகளையும் ஸ்ருஷ்டித்தவனாகையாலும், (ஜகத்காரணத்வாத்) பரந்ததெய்வமித்யாதி - ஸ்ருஷ்டியானந்தரத்துவந்தவாறே எல்லாரையுந்திருவயிற்றிலே வைத்துரக்ஷித்து பின்பு வெளிநாடுகாண உமிழ்ந்து வராஹரூபியான வராஹாவதாரங்களைப்பண்ணுகையாலும், (ஸர்வரக்ஷகத்வாத்) பேசநின்றசிவனுக்கும் பிரமன்றனக்கும் பிறர்க்கும்நாயகனவனே - [illegible] களைப்பண்ணி [illegible] களையாலும் (ஸர்வஸேவ்யத்வாத்) மற்றுந்தெய்வமுமாகிநின்றான் - ஸர்வதேவதைகளுக்கும் அந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலும், ([illegible]) எல்லீருமவீடுபெற்றால் உலகில்லையென்றே - ஸர்வோபாஸ்யனாய் [illegible] பண்ணுகையாலும், ([illegible]) ஆடுபுட்கொடியாதிமூர்த்திக்கு - விரோதிநிரஸநசீலனான பக்ஷிராஜனை த்வஜமாகவுடையனாகையாலும், ([illegible]) ஆதிப்பூத்தாலே [illegible] களை ஸம்ஹரித்தவனாகையாலும், [illegible] புக்கடிமையினால் - அளந்துகாண்டற்கரியனாகிய நீள்முடிக்கட்டத்தனுக்கு - ருத்ரனையாச்ரயித்த [illegible] ருத்ரன்தனைக்கு பிலேகாட்டிக்கொடுக்க அவனை ரக்ஷிக்கையாலும், [illegible] ளுகையாலும், [illegible] ஸ்வரூபஞ்செய்தக்களை பண்ணுகையாலும் [illegible] ஸ்ரீகாராகாரமாயிலே எழுந்தருளியிருக்கிறபொலிந்துநின்றபிரானே ஸர்வதேவதாஸார்வபௌமனென்று ஒன்றுந்தேவுமென்கிற இப்பதிகத்திலே ஆழ்வார் உபதேசித்தருளினாரென்கிறார் ||௫௭||

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] தேவதாஸார்வபௌமம் || ||௫௮||

ஶ்ரு— தா— இப்படி தாத்பர்யத்தில பத்துச்லோகங்களாலும் ஆர்திவாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸம்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

நித்யமான ஐச்வர்யத்தையுடையனுமாய், ஸஹஜங்களாய் வைலக்ஷண்யங்களான ஸௌஹார்த்தங்களை யுடையனுமாய், ஆச்ரிதரை விட்டுப்பிரியாதே அவர்ஜநீயஸங்கனுமாய், ஸம்ஸாரத்திலே க்லேசாவஹங்களான ஸர்வஸ்வதந்த்ரோபாயாந்தரங்களையுடையனுமாய், ஸ்வாச்ரிதரை க்ருதார்த்தராக்கவல்லனுமாய், தன்னிடத்தில் ஸ்நேஹத்தை யுடைத்தான போகத்துக்குத்தானே மோக்ஷனுமாய், ஸர்வகுணவிசிஷ்டனுமாய், ஸ்வாச்ரிதராலே பரிவரிக்கப்பட்ட ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யங்களை யுடையனுமாய், அபீஷ்டமான பரமபதப்ராப்தனுமாய், ஸர்வதேவதா ஸார்வபௌமனை யெம்பெருமானை ஸத்வஸௌஹார்த்தாதிகளை யும் அதிசயித்த ஸௌஹார்த்தத்தையுடையனாக தாத்பர்யரத்நத்திலே ஆழ்வார் அப்யஸித்தருளினாரென்கிறார். ॥௫௮॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவேங்கடேசாய ஸர்வதேசிகாய நம:

த்ராமிடோபநிஷத்ஸாரம்.

ஸ்திரைச்வர்யம் தாதேவஸஹஜஸௌஹார்த்தம் நிர
விஸ்ருஷ்டஸ்ரீ: க்லேசாவஹஸகலதாஸ்யம் நிஜஜநம் ।
க்ருதார்த்தீகுர்வந்தம் குணயிஷ்ணம் ஸ்வ ஸம்ப
ணம் ஸ்வஸ்யேமம் ஸௌசீல்யம் ஸ்வதைச்வர்யேஸ்வ
ஸ்மரதம் ॥ ॥௯॥

வ்யா - இச்லோகத்தால், உபக்ஷிப்தமான நாலாம பத்தில பத்து திருவாய்மொழிகளாலும் ஆர்திவாதிதங்களான பத்து குணங்களையும அடைவே ஸம்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (ஸ்திரைச்வர்யம்) முதல திருவாய்மொழியில, ஐச்வர்யாதிக்ய ஐச்வர்யங்கள் அஸ்திரம், ஆனபின்பு பரமைச்வர்யனான எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்கப்பாருங்கோள் என்றிங்ஙனே உபதேசிக்கையாலே ஸ்திரைச்வர்யனென்று அருளிச்செய்தார். இரண்டாந திருவாய்மொழியில, நிரதிசயஸௌந்தர்யமாய நிரதிசயஸௌகுமார்யமாய நிரதிசயஸௌகந்த்யமாய் நித்யஸித்தமான திருத்துழாய் திருவாழி திருச்சங்குமுதலிய திவ்யாயு

ஷண்வானுகையாலே ஸமஜ்ஞஸமாஹாத்ம்யனென்று அருளிச்
செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் ஸ்ரீத
ரோடு ஒருநீராகக்கலந்தருளி அவர்களுடைய க்ஷுத்ரதீயங்களையே
தனக்கு ஸ்வரூபநாதிகளாக ஸ்வீகரிக்கைக்கீடான ஸௌஶீல்யவி
ஶேஷத்தையுடையவனென்றுகொண்டு தாத்ருஶஸௌலப்யாதிகு
ணத்தை அருளிச்செய்கையாலே த்ருஶ்யனென்று அருளிச்
செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமானுடைய வி
ஶ்லேஷதஶையில் ததீயவஸ்துக்களும் தத்ஸம்பந்திவஸ்துக்களும்
ஶ்ரிதரை ஸ்திரராக்குமென்றுகொண்டு ஶ்லேஷஸமஸக்த
த்ரவ்யனென்று அருளிச்செய்தார். விஶேஷஶாயாசாரித்தஶ்லேஷா
ஸஹாஸஸித்தாஃ ஸ்வஸம்பந்திநஃ த்ரவ்யஸ்பர்ஶஸம்ஸாரமெஸ்த்ரி
வஹாவ்ருஷ்டிஃ ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் ஸ்ரீ
தர்க்கு தன்னைக்காட்டிக்கொடுத்துதன்னுடைய ஸ்தைர்யஸௌ
ஶாவநாதிகளில் அவர்களை ப்ரவர்த்திப்பிப்பானொருவனென்று
கொண்டு ஸ்வஜநக்ருதஸம்ஸ்காரியென்றருளிச்செய்தார். ஆறாந்
திருவாய்மொழியில், “வாராயினமுலையாளிவள வானோர்தலைமகனு
குசிராயினதெய்வநன்னோயிது” “சின்மொழிநோயோகழிபெருந்
தெய்வம்” இத்யாதிகளிற்படியே தன்னுடைய விஶ்லேஷத்திலே
ப்ரணயிகளுக்குண்டான மோஹாதிவ்யாயிக்ஷேயெல்லாம் எம்பெ
ருமான்தானே நிவாரணஞ்செய்வதுபக்கொண்டு தெய்வத்தண்ண
ந்துழாய்த்தாராயினும்” இத்யாதிகளிற்சொன்ன விஷயங்களா
லே நிவர்த்திப்பிப்பானொருவன் என்றுகொண்டு ஹத்ஸேஷ்
னென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான
ப்ரஜையாவஶ்யவஸ்வாதிவஹாஹாரணவானென் றருளிச்செய்தார்.
எட்டாந்திருவாய்மொழியில், “நம்தேவதேவனைக்காக்கும்” “நம்பிக்கு
ஜீவிதநாதஃ” “நஞ்ஜனநவப்ரணாநு” இத்யாதிகளிற்படியே
ஸ்ரீதர்க்கு ஹயவக்த்ரவெக்ஷிதாதாதீயங்களால் ஒரு ப்ர
யோஜநமில்லையென்றுகொண்டு ஸ்வஹயஸ்வாவெக்ஷ்யனென
றருளிச்செய்தார். வேஸ்வாரஶ்ரிதமஹர்ஷயா: ஸ்வஸ்யஹயத உ
வெக்ஷ்யாயவெஸ்ய ஸ்வஹாவ்ருஷ்டிஃ ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில்
எம்பெருமான் ஸ்ரீதர்க்கு நிரதிஶயவாராஷாஸம்ஸாரவ
னுபிரூபானென்றுகொண்டு ஸ்வாஹிதஸமாராப்யனென்றருளிச்

செய்தார் பத்தாந்திருவாய்மொழியில் ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பந்தாயிகளாதி
களாலே எம்பெருமான் ஸம்ஶ்லேஷ காலாவதிகளைச்சொன்னது அ
ருளிச்செய்தார் உத்தமம். ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்தூலாஸ்தூல தாரதம்ய
ததிந்த்யம் இப்படி ஸ்ரீரோஹ்யாதிகளாலே ஸந்தஸ்ரோத
ஸ்திவனு என்பெருமானை ஸந்நிதித்துக்கலக்கட்டுகையாலே
ஆழ்வார் எம்பெருமானுடைய ஸௌலப்யமான நிரதி
ஶயபோக்யத்தை ஸ்வீகரித்தருளினாரய்த்தென்கிறார் ।௰।

உபாயத்வம் த்ஸ்வத்ஸ்ய ஸ்வஸ்திக லக்ஷ்யத்வமோர
தேவ்யாபாயவத் த்ருபங்க்வாபஸ்து தமேவ। நிரீ
ஹவத் த்ரிதளநிரவயிகநிர்ஹேதுகதயாஸ்மிந்
தத்வத்ராணயநாயஸ்வரணம் ॥ ।௧௧॥

இஶ்லோகத்தில் கீழ்ப்பத்துக்களோடே மேல்பத்துக்களுக்கு
ஸங்கதியருளிச்செய்கிறார் (உபாயத்விதி) இப்படி இரண்டாம்
பத்தில் ஸ்வதிவாதிகமான உபாயத்வம் ப்ரஸித்தமானதுகொ
ண்டு நாலாம்பத்தால் அதை ஸ்வீகரித்தருளி மேல் ஐந்தாம்பத்
து முதல் ஆறுபத்துக்களாலே முற்றப்பத்தில் உபாதிகமான
லௌக்யாக்ஷேபாயத்தை ஸ்வீகரித்தருளுகிறார் அதில்
முந்தற ஆறாம்பத்தில் ப்ரபத்திஸாதாத்ம்யத்தை அருளிச்
செய்யாநின்றுகொண்டு ஏழாந்திருவாய்மொழியான நோற்றநோ
ன்பிலே ஸ்வயோஜநாஹர லௌகிகவ்யாவ்ருத்தமாக வானமா
மலைத்திருவடிகளில் ஸாங்கமான ஶரணாகதியைச்செய்தருளுகிறா
ரென்கிறார். நிரவயிகாயாதிஹேதுகாயாதயாயா வத்ஸலிக
லோகவஸ: உக்தம், ஸகலஜநஸ்வபாவ ப்ரபத்யா யகாவ்யாஸ்
ஸம்ஶ்லேஷ ஶ்ரீநாவ: ‘ஸந்தகவோஸலிதவே மேஜாவாம்
லேஶ:” என்றருளிச்செய்தாரிறே ।௧௧॥

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய மஹாதேஶிகாய நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:
ஆழ்வாரெம்பெருமானார்தேசிகன் திருவடிகளேசரணம்

நாலாம்பத்து முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீசைலபூர்ணதாசிஹாரவாஹவராஹஸ்வாமிநே நம:.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார்ஜீயர்தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம்பத்து

முதல்திருவாய்மொழி.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ—(கையாரச்சக்கரம்) இப்படி யெம்பெருமானை யாச்ரயியுங்கேள்

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநம்ஸேவேயஶ்ரீஶைலதேஶிகம்

ராமாநுஜஸமாஶ்ரிதாய நம:.

ஸ்வஜந்யஜ்ஞாநஸம்பந்நாவிஷ்ணு பதாப்யாதி

வைஷ்ணவஸம்பந்தாம் । தத்ஸாரஶாஸ்த்ரஶுகஶ்ச

ஸஹஸ்ர ஸ்ரீரங்கராஜபதிராஜஸ்வாமிபுத்ரம் ॥ *

ஐந்தாம்பத்து.

இ—கீழ்ப்பாட்டில் ஸம்ருத்தமான ஸம்ஸாரஸாகர த்திலே தமக்குத் துணையாவாருளரோவென்று பராமர்சித்த விடத்தில் நாட்டாரெல்லாரும் ஸம்ஸாரஜ்ஞாநஶூந்யரா ய ஸம்ஸாரிகளாய் க்லேசப்படுகிறபடிகளைக் கண்டு அத்தாலே ஸந்தாபமுற்றாய் நண்ணாதாமுறுவலிப்பவிலே வ்யஸநப்படும் தமக்கிவர்களோடு ஸஹவாஸம் ஸஹிக்கமானபின்பு இவர்களை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக்கியாகிலு மவர்களோடே ஸஹவஸிப்போ மென்று பார்த்துத் துடக்கமாக ஒன்றுந்தேவி லெம்பெருமானு டைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை யவர்களுக்குபதேசித்த வாழ்வா ரிவ்வுபதேசத்தாலே யிவர்கள் திருந்தினார்களாகில் விஶேஷ மேகிவர்களைத் துணையாகக்கொண்டிவர்களோடே ஸம்வ ஸிக்கவஸ்துவாதிகளைப்பண்ணி விஶ்லேஷிப்புதல இவர்கள் திருந்த வில்லையாகிலின்னும் சிலஸங்கங்களை யிவர்களுக்குபதேசிப்புதல செய்யவேணுமாயிருக்க விதிருவாய்மொழியிலே வாஸநங்க ளைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸஜ்ஜாதீகைகை யஸம்பந்தமென்றேவெ ன்ன? வலசிப்பிக்கிறார (இப்பயிர்த்யாதியால) இப்படியென்றதுக்

ஆு— ளென்று ஸர்வரைக்குறித்தருளிச்செய்தருளித் தனபக்க
லுள்ள ப்ராக்ருத ஸம்பந்தங்களொன்றும் பாராதே நிர்ஹேதுகமாக
வெம்பெருமான் ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞானத்தையும் ஸ்வசேஷத்வ

இ—ஒன்றுந்தேவி லுகேசீத்ர என்றபடி. இதுக்கருளிச்செய்தி
ருளினவென்கிறதோடன்வயம். இப்படி ஸர்வப்ரகாரோபகார
மாம்படி தமக்கெம்பெருமான் ஸ்விஷயஜ்ஞானாதிகளைப்பிறப்பித்த
வுபகாரங்களை யிப்போது தாம்பண்ணின விபவாவதார
ப்ரஸங்கத்தாலே ஸ்மரித்தவைகளைச்சொல்லி யநுஸந்திக்கையிங்
கே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. இப்படி விஷயாநுவ்ருத்தியன்றிக்
கே ஒன்றுந்தேவுக்குமுன யெம்பெருமானைக்கண்டு ஸந்தோஷி
த்து அந்த ஸந்தோஷாதிசயத்தாலே ஸர்வரைநோக்கி யொன்
றுந்தேவிலெம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபத்தை யுபதேசி
த்தாரென்னுமவஸ்த்தி விந்த ஸம்ச்லேஷோபகாரத்தைச்
சொல்லிக்கொண்டநுஸந்திக்க ப்ராப்தமாயிருக்கத்தாம் ஸம்ஸா
ரியாய்ப்போந்ததசையிலே தமக்கு ஜ்ஞானாதிகளையுண்டாக்கின
வந்த ப்ரயோஜனாகாரங்களையுங்கூட விங்கே சொல்லுகையுங்கூ
டவ ஸங்கதமன்றோவென்ன? அதுதாம் ஸர்வர்க்குமுபதேசிக்கவல்
லராம்படி தம்மைக்கடாக்ஷித்தவந்த ப்ரயோஜனகாரங்களையெல்
லாமிப்போது தாம்பண்ணின விபவாவதாரப்ரஸங்கத்தா
லே ஸ்மரித்தவற்றையுங்கூடச்சொல்லி யநுஸந்திக்கை ஸங்கத
மென்று ஸர்வஜ்ஞர்சொல்லிற்றாகிறது அருளிச்செய்தருளியெ
ன்கிறதற்கு அருளிச்செய்கிறாரென்கிறதோடே அந்வயம். இப்பத்து
க்குவ்யாக்யானம் இத்திருவாய்மொழியிலே யிப்படி ப்ரத்யக்ஷப்ர
காரவிசேஷங்களைச் சொல்லுகிறாரென்கையாலே யிப்பத்தும்
மூவதும் ப்ரயோஜனாந்தராஸக்தமாய்க்கொண்டு ஸர்வ
ஸ்வீகாரணமென்று ஸங்க்ரஹிதமாயிற்று. இங்கு ப்ரயோஜனாந்
து - ஸம்ஸாரதுக்கங்களாவன. த்ரிவித ஸ்வஸ்வ
ரூப ஜ்ஞானசக்கெங்கயம் ப்ராப்யஜ்ஞானாதிகள். இத்தால்
வித்யாதிக ப்ரதிபாதிதமான ப்ராப்யத்தை ஸாக்ஷா
த்தேன நாலாம்பத்தாலே முற்பட ஸ்வீகரித்த ப்ரயோஜனக
த்ரிவாதிதமான உபாயத்தை ஐந்தாம்பத்து முதலாக ஆழ்

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

மூ — கையார்சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமேயென்றென்று* பொய்யேகைமைசொல்லிப்புறமேபுறமேயாடி *

ஆ — ஸர்வஜ்ஞனான தன்னையும் தமக்குக்கொடுத்தருளித்தமமை ஸாதநாநுஷ்டானபர்யந்தமாக மோக்ஷத்திலிச்சையும் ஸம்ஸாரத்தில் நிர்வேதமுமின்றியே இருந்தவளவிலே ஸ்ரீய:பதியானவன் தாமே வந்து ஸம்ஸ்லேஷித்த படியை ஸ்ரீக்ருதம்பத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். ஸர்வாணி ... ஸம்ஸாரிகளைப் போலே ... விஷய ப்ரவணனாயிருந்தவைத்து ஸவிஶேஷத்திலாத்மா ... கேரலவான்போலே கையார்சக்கரத்தென் கருமாணிக்கமே யென்றென்று நான் சொல்ல வென்னுடைய விந்த ... ஸம்ஸாரமான ... பொன்னும்

இ — பத்துக்களாலும் ... கிக்க உவக்கு ... கிறொன்று கீழ்பத்தோடே மேல்பத்துகளுக்கு ஸங்கதியும் ஸாதிதெதபாய்த்து. இவ்வர்த்தத்தை "உபாயத்வம் ... " என்று வ்யாக்யானமருளிச்செய்தார். * * * *

முதற்பாட்டு

பொய்யேயென்கிறவிதத்தாலே ஸாதிதம் ... அருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞ ... யால்) புறமேபுறமேயாடி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ராக்ருதத்ருஷ்டியால்) ப்ரயோஜனாந்தர ... மருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஶேஷத்தில் த்ருஷ்டியால) மெய்யேபெற்றொழிந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடையவித்ருஷ்டிகல்

ப — புறமேபுறமேயாடி - பாஹ்யவிஷயங்களிலே ஸஞ்சரித்து, ஸத்வும் விஷயப்ரவணனாயிருந்து வைத்தென்றபடி. கையார்சக்கரத்து - திருக்கையிலே ... மான சக்கரத்தையுடையவனு ன, திருக்கைக்கு ... மான திருவாழியையுடையவனென் றபடி. என்கருமாணிக்கமே - ... மே; என்றென்று - என்றிப்படிபலகாலும், பொய்யேகைமை - ஸத்வம் பொய்களேயே, பொய்யென்றுமகைமையென்றும் ... கையாலிது நி ... யத்வம் பொய்களென்றதாகிறது. சொல்லி - ப்ராக்ருதி

மூ—மெய்யே பெற்றொழிந்தேன் விதிவாய்க்கின்று காப்பாரா*
ரய்யோ கண்ணபிரானை யறையோ இனிப் போனாலே* ॥௧॥

அ—பாராதே யென்னைமெய்யாக ஸாக்ஷாத்கரித்து ஸம்ஶ்லேஷிக்கின்றானென்றேனே கலந்தருளினான். எம்பெருமானுடைய நிரவதிக காருண்யவாத்ஸல்யம் கரையுடைந்து பெருகப்புக்கால் எம்பெருமான் தன்னாலும் தடுக்கமுடியாததாகாதோ? அவன் ஸர்வஶக்தியல்லனோ? அவனால் முடியாததுண்டோ? வென்னில்; வல்லனாகில் போவதிறே

இ—ந்தருளினானித்யாதி (ந) விதிவாய்க்கின்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானுடையவித்யாதியால) காப்பாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமான் தன்னாலுமித்யாதியால) இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு ஞயாதி ந்யவுணகிற ஸம்க்ஷணம் ஶ்ரீவாத்ஸல்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று. எம்பெருமானாலும் தடுக்கப்போகாதென்னுமிடத்தைக் காப்பாராரென்று சொல்லியிருக்க ஐயோ கண்ணபிரானித்யாதியாலேயத்தை விஶேஷித்துச் சொல்லவேண்டுவானேனென்ன வதரிப்பிக்கிறார் (அவன்ஸர்வஶக்தனித்யாதியால) தாத்பர்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வல்லனாகிலித்யாதியால) போவதிறேயென்றது - நடப்பதன்றோவென்றபடி. காருண்யம்நடக்க

ப—விஷயங்களை ஸத்யம் வியங்களாயெம்பெருமான்றிறத்தில மெய்யே வெஸம்முயன்றிருக்கிற வெனகருமாணிக்கமேயென்றவனை வியமாகச்சொல்லுகிற விவக்ஷையைப்பொய்யெனலாமிறே! மெய்யே - ஸத்யத்தையே, ஸத்யமாகவெம்பெருமானெனக்கு வியனாயிருக்கையையென்றபடி பெற்றொழிந்தேன் - அடைந்துவிட்டேன், விதி- விதியானது, ஸௌவக்ஷ்யமெனப்படுகிற பாக்யமானதென்றபடி. வாய்க்கின்று- வாய்க்குமிடத்தில, காப்பாரார்? நிவாரணம்பண்ணுவாரார், காக்கை - நிவாரணம்பண்ணுகை. ஸர்வஜ்ஞன் ஸர்வஶக்தனாகையாலே நிவாரணம்பண்ணமாட்டானோவென்னில் சொல்லுகிறார், ஐயோவென்று. இது ஊமவெஷிதத்தாலேயாமாகில்துசெயது பாரக்கலாகாதோவெனறபடி. கண்ணபிரான - க்ருஷ்ணனுபகாரகனானவன, இனி - க்ருபைவெஷமித்தபின்பு, போனால் - என்னைவிட்டுப்போனாகில, அறையோ - அதுகூ

மூ—போனாய்மாமருதினடுவேயென்பொல்லாமணியே* தேனே
யின்னமுதேயென்றென்றே சிலகூற்றுச்சொல்லத்* தானே
லெம்பெருமானவனென்னாகியொழிந்தான்*

॥௧॥

ஆ—என்கிறார்.

(போனாய்)தன் பிறந்ததிலே வ்ருத்தமாயாஸக்ஷணம்பிறந்தவை
த்து திரஸ்கரிக்கப்படுமயக்ஷோ சொல்லும் பாசுரங்களை நான்சொ
ல்ல ஸவிஸ்மயனாய் ஜ்ஞாநாத்ருஷ்டிக்ஷீணதையை வென்னுள்
ளே ஸவிசேஷமாகவந்து புகுந்தருளினானென்கிறார். ॥௨॥

இ—ஸாமான்யவபதேசஸிஹார்த்தம். ॥௩॥

* த்ராவிடபாடு *

சிலகூற்றென்கிற விடத்திலே ஸ்ருதிஸமமான ஸஹஸ்ரத்தைய
ருளிச்செய்கிறார் (தன்திறத்தில்விருத்தியால்) ஸ்ருஷ்டிப்ரஸக்தத்திற்கு
த்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திரஸ்கரித்தவியால்) என்னா
கியொழிந்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்
த்வத்தியால்) அதில் ஸவிசேஷமாக வென்கிறவிக்தாலே
தாத்பர்யாஸார்த்தம் ஸம்ஸ்ருஷ்டம். * * ॥௨॥

மா— னேனென்னுமென்றபடி. கண்ணபிரான் அறையோவென்றும
வொக்கி தோற்றாமுளனே ஜயித்தார் வொவ்வொருக்கும்ஸ்வபம்,
இங்கு அறையோவறையோவென்று திராஸக்த்யமிவ்ருத்தெ.
எம்பெருமானுடைய ஸ்ருஷ்டிவைத்தை அணைடைகொண்டவனுடைய
ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையறைகூவுகிறார். * * ॥௩॥

மாமருதினடுவே - யமளார்ஜுநவ்ருக்ஷங்களினுடைய மத்த்
திலே, போனாய் - போனவனே, என்பொல்லாமணியே - ஸ்ரீயமா
ன துளையாதமணியே, பொல்லல்ல - துளைத்தல், ஸந்தாவஸ்தமா
யிருந்தமணிபோலே உபர்த்திபனானவனென்றபடி. தேனே- ஸர்வ
ஸங்க்ராஹ்யமான ஸௌகுமார்யத்தையுடையவனே' இன்னமுதே-
ஸர்வாதிசயமான ஸத்ருக்தமே, ரஸநாகேவலாஸ்வாத்யமானவனே
யென்றபடி. என்றென்றே -இப்படிப்பலகாலம், சிலகூற்று - சில
வசனங்களை, ஸஹ்ருதயோக்திகளையென்றபடி சொல்ல நான்சொ
ன்னவாறே, எம்பெருமானவன் - ஸர்வேச்வரனானவன், தானே—
தானாக, என்னாகியொழிந்தான - நானாகிவிட்டான், என்னுள்ளே

மூ—வானேமானிலமே மற்றுமுற்றுமென்னுள்ளனவே* ॥உ॥
உள்ளனமற்றுளவாப்புறமேசிலமாயஞ்சொல்லி* வள்ளன்மணி
வண்ணனேயென்றென்றேயுன்னையுமவஞ்சிக்கும்* கள்ளமனா

ஆ—(உள்ளன) ஸங்கோசமொன்றாக்ய தவிஷய ப்ரவணமாயிருக்
கச்செய்தே ஸர்வஜ்ஞனை நீயுங்கூட மெய்யென்றிருக்கும்படி
வள்ளலமணிவண்ணனே யென்றென்று புறமேசில மாயஞ்சொ
லலி வஞ்சிக்க நானிப்போது உன்னுடைய வ்யவஸாயத்தாலே யநக

* மூன்றும்பாட்டு *

இ— உள்ளனமற்றுளவாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஸங்கோசமித்யாதியால) உன்னையுமெனகிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஜ்ஞனித்யாதியால) கண்டுகொண்
டுய்ந்தெனகிறவிடத்தில் லக்ஷிதமானவர்த்தத்தை யருளிச்செய்
கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால) உய்ந்தென்கிறதறகுத் தாத்பர்ய

ஶ— ஸகலபாபத்தினின்னலாமபடி யென்றேட்டகலந்துவிட்டா
னென்றபடி. நான்செய்ததுக்கைதவம அவனாலே வாஸ்தவமாக்கமே
செய்துவிட்டானென்று வாக்யார்த்தம். "ஸர்வமேதந்த்வ
த்வாரா" என்கிற ஸூத்ரத்தில் ஸாக்ஷாத்காரத்தைத்தந்து விட்டா
னென்றபடி. வானே - ஸ்வர்க்கமும், மாநிலமே - பூலோகமும்,
மற்றும - ஸுத்ராஸுமும முற்றும் - கைவல்யமும், நித்யவிபூதி
யு மென்றபடி. எனனுள்ளனவே - ஏதேவைத்தாளே "ஏதஜ்ஜே
யம்நித்யமேவாத்மஸம்ஸ்தம் நாதப்ரம் வேதிதவ்யம்ஹி கிஞ்சித்
போக்தா போக்யம் ப்ரேரிதாரஞ்சமத்வா" இத்யாதிவத். * ॥உ॥

உள்ளன - உள்ளத்திலே யிருக்குமவை, மற்றுளவாய் - ஸ்வதந்த்ர
ரிஷயங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களாயிருக்க, உள்ளது ப்ராக்ருத
விஷய ப்ரவணமா யிருக்கச்செய்தே யென்றபடி. புறமே - வெளி
யிலே, கண்ணெதிரில் யென்றபடி. இதுக்குச்சொல்லியென்கிறதோ
டே ஸம்பந்தம். வள்ளல - ஔதார்யனே மணிவண்ணனே - நீலமணி
ஸ்வரூபனே, என்றென்றே சிலமாயஞ்சொல்லி - விலக்ஷணவிக்ர
ஹயுக்தனே யென்றிப்படி பலகாலுஞ்சில ஸாத்விகங்களைச
சொல்லி, உன்னையும் - ஸர்வஜ்ஞனை யுன்னையும், வஞ்சிக்கும் -
வஞ்சியாநின்ற, கள்ளமனம - கபடி ஸ்வபாவமான மனத்தை,

மூ — தவிர்ந்தே யுன்னைக்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன்*
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாயினியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே?
என்கொள்வனுன்னைவிட்டென்னும்வாசகங்கள்சொல்லியும்*

ஆ — கள்ளந்தவிர்ந்து ஸ்வஸ்ருஷ்டிநிரபேக்ஷஸாத்யத்துக்கு உன்னைக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன், வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாயினி நானுன்னை ப்ராப்யமாகவுன்னையல்லதுமற்றொரு ப்ராப்யமும்வேண்டேனென்கிறார். ॥ ச ॥

(என்கொள்வன்) ஸகலப்ராப்யவ்ருத்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயும் க்ருஷ்ணாநுபவயாத்ராலே ஸ்ரிய:பதிஸ்வ ராஜ்யஸ்வீகாரணத்தையாலே அவைத்தைநிஷ்கிறுத்தி

இ — மருளிச்செய்கிறார் (க்ருதிவேதாதிகளால்) ॥ ரு ॥

* நாலாம்பாட்டு *

ப்ரதமபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலப்ராப்யவ்ருத்தியுண்டாயிருக்கச்செய்தேயுமென்று) இதற்கு ஸுஜ்ஞாநிறிலேன் என்கிறதோடே சந்வயம். த்விதீயத்ருதீயபாதங்களாலே ஸம்ருத்தமாய ஸர்வகர்த்தமுமான கைங்கர்யத்தை அருளிச்செய்கிறார் (க்ருஷ்ணைகத்ராதியால்) த்விதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்தையிற்ராதியால்) த்ருதீயபாத

ப — தவிர்ந்தே - நிவ்ருத்தமாயே, உய்ந்து - உஜ்ஜீவித்து, நிரபேக்ஷஸித்தியாகவென்றபடி, உன்னைக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன் - உன்னைக்கண்டுகொண்டுவிட்டேன், வெள்ளத்தணை - க்ஷீரார்ணவமத்தியிலே வெள்ளம் - ஸமுத்ரம், அணை - சயநம், கிடந்தாய் - சயித்தனே, உன்னைவிட்டு, என்கொள்வனே - எதனை ப்ராப்யமாகப்பற்றுவேன். உன்னைவிட்டொன்று மெனக்கு ராசிக்கிறதில்லை யென்றபடி. * * * * ॥ ரு ॥

என்கொள்வனென்ன - ஸர்வேச்வரனான, ஸநாதியான க்ஷேத்ர ஸம்ஸாரத்தால ஸர்வாவிஷ்டனான நானென்றபடி. வாத்ஸல்யம் ஸேஷம் ஒழியாத தேவதாலே தம்மை ஸம்பந்திக்கிறபடி. உன்னைவிட்டு - நிரதிசயபோக்யனான உன்னைவிட்டு, என்கொள்வனென்னும் வாசகங்கள் சொல்லியும் - எந்த ப்ரயோஜனத்தை ஸ்வீகரிப்பதென்கிற பாசுரங்களைச் சொல்லியும். ஸகலப்ராப்யவ்ருத்தியுண்டாயிருந்துமென்றபடி. இதற்கு நீக்கிலேன

மூ—வன்களவொன்மனத்தை வலித்துக் கண்ணநீர் கரந்து* நின்னைக் கண்ணுறாமல் வைத்தெனதாவியை நீக்ககில்லேன்* என்கண் மலினமறுத்தென்னைக் கூவியருளாய் கண்ணனே* ॥ ௪ ॥

கண்ணபிரானை விண்ணோர் கருமாணிக்கத்தை அமுதை* நண

ஆ—ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வரூபனாகையாலே நான் க்ஷமனாகிறிலேன், ஆனபின்பு நீயுன்னுடைய நிரவதிகக்ருபையாலே என்னையிப்போது வுபிதாவஶமவிஷயவிரோதி ஸகலகரணரூப ஸம்ஶ்லேஷயோக்யரூப ஸம்ஶ்லேஷரஸவர்ஷிப்படி பண்ணியருளி நீ இந்த வுதிவ்யக்ஷேத்ரமுபோக்தியுன திருவடிகளிலே யென்னை வாங்கியருளாயென்கிறார். ॥ ௪ ॥

(கண்ணபிரானை) ஸ்ரீவேங்கடேஸனையனுப் அபூர்வமுமரா

இ—தனுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ தாத்பர்யால) இதற்கு வாதகார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பென்று) தாத்பர்யவாக்யத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த வுதிவ்யக்ஷேத்ரமுபிக்தியால) கண்டுகொண்டிருந்தேன் என்ற ஸாமான்யார்த்தவாக்யஸம்ஶ்லேஷத்திலே கவலைப்பிறந்து இப்படி ஆர்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிக்ஷேத்ரம். ॥ ௪ ॥

ப—என்கிறதோடே கடிய மனத்தை வலித்து ஸங்ஹாரதஸம் யாதத்தாலே நீராயுருகுகிற மனஸ்ஸை வலிக்கப்பண்ணி காய க்ஷமமாக்கி என்றபடி. கண்ணநீர் - நயநஜலமானது, கரந்து- ஒளித்து, கரக்கை-ஒளிக்கை. நிவ்ருத்தமாய என்றபடி. நயநஜலத்தை நிவர்த்திப்பித்தென்று தாத்பர்யம். நின்கண் - ஸவிஷயே கண்ணென்று ஸப்தமீசதுர்த்த்யர்த்தம். நெருங்க - காடமாக, வைத்து - மனஸ்ஸை ஸ்தாபித்து, எனதாவியை- ஆத்மாவை, நீக்ககில்லேன் - ஸம்ஸாரத்திலின்றும் நிவர்த்திப்பிக்கமாட்டுகிறேனில்லை, கண்ணனே - க்ருஷ்ணனே, என்கண் - என்னிடத்தில், மலினம்- அழுக்கினதை, வுதிவ்யக்ஷேத்ரத்தை, அறுத்து - சேதித்து, என்னைக் கூவியருளாய் - என்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும். ॥ ௪ ॥

விண்ணோர் கருமாணிக்கத்தை - ஸ்ரீவைகுண்டவாஸிகளுக்கு நீலரத்நம்போலே போக்யனான, கண்ணபிரானை - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்து உபகரித்தவனை, அமுதை - ஸதாநுபவிதாவ்யமாய

மூ — நண்ணியு நண்ணகில்லே னடுவேயோ ருடம்பிலிட்டுத்* திண்ண
மழுந்தக்கட்டிப் பலசெய்வினை வன்கயிற்றால்* புண்ணைமறைய
வரிந்தென்னைப் போரவைத்தாய்புறமே* ௫

ஆ — ளதிபதியாயிருந்துவைத்து ஸம்ஸாரமாம்படி வந்து வ
ஸாமீப்யேவஸ்து ஸ்வரூபத்தோடுன்னைக் கண்டுவைத்தும் உன் திரு
வடிகளை ஆராதிக்கப்பெறுகிறிலேன், என்தானென்னில? நடு
வேயோருடம்பிலிட்டுப் பலசெய்வினைவன் கயிற்றால் திண்ண
மழுந்தக்கட்டிப் புண்ணைமறையவரிந்து என்னைப்போரவைத்தாய்
புறமே அதினாலேயென்கிறார். ௫

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ — விண்ணோர் கருமாணிக்கத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீவைகுண்டேத்யாதியால) அமுதையென்
கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரமாம்படி
யென்று) கண்ணபிரானையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (ஸாமீப்யேத்யாதியால) நண்ணியும்நண்ணகில்லேனெ
ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்டுவைத்துமித்யா
தியால) கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்னமலினமாவது இன்னதென்று வி
வரிக்கிறாரிப்பாட்டிலேயென்று கருத்தாலே ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (எ
ன்தானென்னிலென்று) ௫

ப — ஸுலபனானவனை, நண்ணியும் - கிட்டியிருக்கச்செய்தேயும், நண்
ணகில்லேன் - கிட்டமாட்டுகிறேனல்லேன், ஸாஹ்ய ஶ்லேஷம்
பெறுகிறேனில்லையென்றபடி. நடுவேயோருடம்பிலிட்டு - [illegible]
நதொரு ஶரீரத்திலேவைத்து, ஔபாயிகமான தேஹத்தில
ஆவேஶிப்பித்தென்றபடி. பல - பஹுக்களான, செய்வினை - அநு
ஷ்டிதகர்மங்களாகிற, வன்கயிற்றால - த்ருடபாஶங்களா
லே, திண்ணம் - த்ருடமாக, அழுந்த - தேஹாத்மாக்களை விவேகி
க்கப்போகாதபடி, கட்டி, புண்ணை - வ்ரணத்தை, தேஹாஶ்ர
யமான ஶோணிதாதிகளையென்றபடி, மறைய - க
ண்ணுக்குத்தெரியாதபடி, வரிந்து - த்வக்த்தாலே ஆவரித்து, என்
னை - ஸசேதனனவென்னை, புறமே - பாஹ்யவிஷயத்திலே, உன்னை
க்காணவொட்டாத ஸம்ஸாரத்திலேயென்றபடி. போரவைத்தாய் -

கூ—புறமறக்கட்டிக்கொண்டிருவல்வினையார்குமைக்கு* முறை
முறையாக்கைபுகலொழியக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன்* நிற
முடைநாற்றடந்தோள்செய்யவாய்செய்யதாமரைக்க* ணற
முயலாழியங்கைக்கருமேனியம்மான்றன்னையே* ॥கூ॥

ஆ—(புறமற) தம்முடைய இந்த தேஹஸம்பந்தம் வ்ருத்தியோடே போய்த்ததென்று சொல்லுகிறபடி தமக்கெம்பெருமான் தன்னை யுள்ள படியேகாட்டியருள அப்படியேகண்டு த்ருப்தராய் அந்தத்ருப்தி

* ஆறும்பாட்டு *

இ— இப்படி ஶோகித்தவிவர் இப்பாட்டிலே தேஹஸம்பந்தம் வாஸனையோடேபோய் அவனைக்கண்டொழிந்தேனென்று ஹ்ருஷ்டராகக்கூடுமோ? என்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (தம்முடைய வித்யாதியால்) தேஹஸம்பந்தம் வ்ருத்தியோடேயென்றது தேஹஸம்பந்தமாகிற வ்ருத்தியோடேயென்றபடி. இவர்க்கும் க்ருஷ்ணனும் ஸவதாரிகே. இதிலே (தேஹஸம்பந்தம் வ்ருத்தியோடே போய்த்ததென்கிறவித்தாலே) பூர்வார்த்தத்தின் ஸங்க்ரஹமும் (தன்னையுள்ளபடியென்கிறவித்தாலே) உத்தரார்த்தத்தின் ஸங்க்ரஹமும் ஸூசிதம். ॥கூ॥

ஶ—மிகவும் வைத்துவிட்டாய். ॥ரு॥

புறமற - பஹிர்முகமான ஸம்ஶயமில்லாதபடி, பிணைத்தபிணையிலே ஸந்தேஹம்தெரியாதபடியென்கை. மாஸரீரியாவஸ. கட்டிக்கொண்டு - பத்நீசகொண்டு, இருவல்வினையால் - புண்ய பாபரூபவைவிதகர்மங்களாலே, குமைக்கும் - பீடிக்கத்தக்க வையான் இதுதேஹங்களுக்கு விசேஷணம் முறைமுறை - க்ரமக்ரமமாய் வருகிற, ஆக்கை - தேஹங்களிலே, புகல - ப்ரவேசிக்கை, ஒழிய - இல்லாமல், இதற்கு கண்டுகொண்டொழிந்தேன் என்கிறதோடே ஸம்பந்தம், நிறமுடை - காந்தியுக்தங்களான, நால் - சதுஸ்ஸங்க்யங்களான, தடந்தோள் - விஶாலபுஜங்களை யுடையவனை, செய்யவாய - ஸ்மேரானனனை, செய்ய தாமரைக் கண - ஶ்ரீ. அறம. யத்திலேயென்றபடி. அறம் - தர்மம், முயல - ஸ்திரீவேஶியா கிறகிற, ஆழி - சக்ரத்தை, அங்கை - அழகியகையிலேயுடையவனை, கருமேனியம் மானதனனை - நீலவிக்ரஹனை. ஸாக்ஷியை, தன்னையென்று ஸர்வஜ்ஞத்வேனாரூபமொழுக,

மூ— அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்* எம்மாபா
வியர்க்கும்விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்கும்கண்டீர்* கைம்மாதுன்
பொழித்தாயென்றுகைத்தலைப்பூசலிட்டே* மெய்ம்மாலாயொ

ஆ— ஶயத்தாலேத்தமக்குண்டானபடியைப் பேசுகிறார். ௬॥

(அம்மான) ஸர்வேஶ்வரத்தாலும் க்ருதஜ்ஞனும், கைம்மாதுன்பொழித்தாயென்று பொய்யே தொழுதலுறுகையாகிற வ்யாஜீக்ருத்ய க்ருதஜ்ஞனுமாயிருந்தவென்னை ஸர்வேஶ்வரனாவி நிரவதிகஸௌஹார்த்தயுக்தனாயிருந்ததான தன்னுடைய நிரவதிககாருண்யத்தாலே ஸவிஷயநிரதிஶயாக்ருஷ்டி ஸக்திபாத்ரங்களுக்கு

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ— யானாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வேத்ராதியால) மெய்ம்மாலாயொழிந்தேனென்று மேலேமெய்யான்மைசொல்லுகையாலே முன்பு பொய்யேசெய்ததை ஸஹ்ருதிகமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார (பொய்யேயென்று) கைத்தலைபூசலிட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தொழுதிக்ருத்யால) எவ்விடத்தானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரனாவிக்ருத்யால) த்விதீயவாக்யத்தில உதிரஸ்வாஸ்யத்தை நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய விக்ருத்யால) மெய்ம்மாலாயொழிந்தேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸவிஷயக்ருத்யால) என்மேலானேயென்

ப— கண்டுகொண்டொழிந்தேன - கண்டுகொண்டுவிட்டேன், ॥௬॥

ஆழிப்பிரான் - ஸுதர்ஶனப்ரவர்த்தகன்; அம்மான் - ஸர்வஸ்வாமியான, அவன் - அந்த ஸர்வேஶ்வரனே; எவ்விடத்தான - எங்கேயிருக்கிறவன; எப்படிப்பட்ட மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனென்றபடி. யானார் - க்ருதஜ்ஞனைநானெவ்வளவாயிருப்பாரொருவன, "கோஹம் ஸ்ருஷ்டிவைபவீயாம் ஸ்வஸ்வரூபஶ்ரீநிகேதன:" இதிவத். எம்மா - ஸக்தியினுடைய, ஸ்ரீமந்த்ராழ்வானுடையவென்றபடி. கைம்மா - ஸக்தி துன்பு - துக்கத்தை, ஒழித்தாயென்று - நிவர்த்திப்பித்தவனேயென்று, கைத்தலை - கையானதுதலைமேலேயாக, ஶிரஸ்யஞ்ஜலிம்க்ருத்வா என்றபடி. பூசலிட்டே - கூப்பிட்டே, பூசல் - கூப்பிடுகை, க்ருத்ரிமானகூப்பாடு ஆதரவுதாலே

ஞூ— ஸ்ரீநாதனெம்பிரானுமென்மேலானே* ௭॥

மேலாத்தேவர்களு நிலத்தேவரு மேவித்தொழு* மாலார்வந்
தினநாளடியேன்மனத்தே மன்னினார்* சேலேய்கண்ணியரும்

அ—த்தானும் நிரதிஶயாபிநிவேஶயுக்தனாய்க்கொண்டு என்
னுள்ளேவந்துபுகுந்தருளினனென்கிறார் ௭॥

(மேலாத்தேவர்களும்) நித்யஸூரிகளாலும், ஸ
ம்ஸாரியிலே வர்த்திக்கிறவராய ப்ரஹ்மவித்துக்களாயிருந்துள்ளவ
ர்களாலும் ஸாதாரணமெல்லாமானவரான திவ்யஸூரிகளாலு ம
ஹிமாதிசயத்தை யுடையவரான இந்நாளடியேன்மனத்தே மன
னினான், இனி ஸர்வகாலமுமெனக்கு சேலேய்கண்ணியரும்பெரு

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தானுமித்யாதியால்) ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

நிலத்தேவருமென்று ஸாமவதர்களோடேயாகச்சொன்னத்து
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கஷ்டஹேதியிலேயித்யாதியால்)

ஶ—யென்றபடி மெய்யமாலாயொழிந்தேன- வாஜ்ஞாதிக்ரவரு
த்ஸாவிபாயுமிட்டேன, மால - வ்யாமோஹ எம்பிரானும - இப்படியு
பகாரகனுமானானும, என்மேலானே-என் பக்கலிலே யபிநிவிஷ்ட
னுமிராநின்றான் ஆகையால, எம்மாபாவியாக்கும - எப்படிப்பட்ட
த்ஸாவாவிகளுக்கும, விதி - விதிபானது, ஸர்வஜ்ஞமெய்யாகி
றவாஸ்யமானதென்றபடி. வாய்க்கின்று - ஸமீகுயபோது, வாய
க்கும கண்டீர - ஸமீத்தேவிடுமகிடிகோள. ௭॥

மேலாத்தேவர்களும - ஸர்வோத்க்ருஷ்டரான ஸூரி
களாலும், நிலத்தேவரும - ஸூமியிலதேவராலும, ஸர்வஜ்ஞரா
ன ப்ரஹ்மஜ்ஞானிகளாலே உஜ்ஜீவனாவரான ஸர்வேச்வரனுமென்றபடி.
மேவித்தொழும - ஆச்ரித்து ஸேவிக்கப்படுமவரான, மாலார் -
ஸர்வாதிகரானவர், மாலென்று பெரியவனுக்குப்பேர மாலாரெ
ன்று பஹுஜாபார்த்த பஹுவசனம். வந்து - பரமபதாதிகளிலேநி
ஷ்ணீபனாய் தான் நானிருந்தவிடத்திலேவந்து, இனநாள - இப
போது அடியேன்மனத்தே - தாஸனான வென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே,
மன்னினார - ப்ரதிஷ்டிதரானார், இனி - உதஃபரம், சேலேய
கண்ணியரும-ஸ்ரீநாஸ்த்ரீஸம்பந்தநாரிகளானவைகளும், செல்வ-ஸீநம

மூ — பெருஞ்செல்வ நன்மக்களு* மேலாத்தாய் தந்தையுமவரே
இனியாவாரே* ॥அ॥
ஆவாரார் துணையென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்து* நாவாய்போல்
பிறவிக்கடலுள்நின்று நான் துளங்கத்* தேவா! தேவர்கோலத்தொடு

ஆ— நற்செல்வமும் நன்மக்களும் மேலாத்தாய் தந்தையும் மற்றும்
மேலானவையனைத்துமாவானவனென்கிறார் ॥அ॥

(ஆவாரார்) ஆவாரார் துணையென்று அலைநீர்க்கடலுள் அழுந்தும்
நாவாய்போல் பிறவிக்கடலுள்ளே ரக்ஷகனில்லாமல் நின்று
நான் நடுங்க, எம்பெருமான் தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையி
னாலே ஆவாவென்று நெஞ்சு செய்து தன்னுடைய ஸௌலப்யாதிக
ளாலே ஸர்வஸுலபமான திருவேங்கடத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும்படி
வ

இ— யாதொருவன் ஒருவனுக்கு இரக்ஷகனாக இன்னானென்
று பாடியிருக்கிறபடியே வ்யாக்யானத்திலும் வாமோகை
புலிசம * * * ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம் பாட்டு. ✳

அடியேன் நின்றேனென்கிறவிடத்தில் வகாரார்த்தத்தாலே ஸ்ரீ

ஸ— ஏயனை-ஸஜ்ஜனமானை. பெருஞ்செல்வமும்- ஐச்வர்யத்தும்
நன்மக்களும் - ஸத்புத்ரர்களும், மேலாத்தாய்தந்தையும் - ஸ்ரீய
ஃபதி உபகாரங்களாலே மேம்பட்ட, மாதாபிதாக்களும்,
அவரே - அவர்தாமே, அவர் - இந்த ஸம்பந்தங்களாலே
பிறக்கும் ஸுகமெல்லாம் தம்முடைய ஸம்பந்தத்தாலே பிறக்
கும்படி இருக்கிறாரென்றபடி. * * ॥அ॥

துணை ஆவாராரென்று - ரக்ஷகராவாராரென்று சொல்லி, து
ணை - ஸஹாயம், இங்கே துணையென்றது - ரக்ஷகரைச்சொல்லு
கிறது, அலைநீர் - உல்லோலஜலமான, கடலுள் - ஸமுத்ரத்துக்குள்
ளே, அழுந்தும் - முழுகிப்போகாநிற்கிற, நாவாய்போல - ஓடமா
னதுபோல, ஸமுத்ரஜலங்களிலே என்றபடி, ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்ர
த்திலே ஸுகக்ஷணார், நாவாய் ஓடம், பிறவிக்கடலுள் - ஸம்ஸாரஸமுத
த்துக்குள்ளே, நின்று - அகப்பட்டுநின்று, நான் - கரையேறிக்கொ
ள்ளமாட்டாதநான், துளங்க - நடுங்காநிற்க, துளங்குகை, நடுங்
குகை, தேவா - அழகாலே ஒளிவிடுமவனே, தேவு, அழகு, அரி -

மூ — நந்தி நசச்சகரமுசங்கினொடு* மாவாமென நருள்மசெய்த டியேனொடுமானானே* ॥ ௬ ॥

ஆறாறுடையானென்றங்கேகொண்டுகந்துவந்து* தானே யின்னருள்செய்தென்னைமுற்றவுந்தானானான்* மீனாயாமையு

ஆ — திருச்சங்குஆடககமாகவுள்ள திவ்யாயுதங்களோடுகூட வந்து அவர்களோடுகலந்தருளுமாப்போலேஅடியேனோடுகலந்த ருளினானென்கிறார் ॥ ௬ ॥

(ஆறாறுடையானென்று) தானென்றோடே பண்ணின ஸம்ஶ்லேஷத்தை சுலாகியித்ததித்தனையுமே கொண்டுகந்துவ ந்து தானேயின்னருள்செய்து இதுக்கு முன்பெண்ணோடொன் றும ஸம்ஶ்லேஷியாதாயக்கொண்டென்னை வேறுபடக்காண வொண்ணாதகொருபடி ஸம்ஶ்லேஷித்து இதுக்குமுன்பு தான்பண

இ — விதமான ஸம்ஶ்லேஷத்தைஅருளிச்செய்கிறார் (அவர்களோடு க்ராதியால) * * * ॥ ௬ ॥

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

ஸம்ஶ்லேஷத்துக்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (தா னென்றோடு க்ராதியால) (தானேஇன்னருள்செய்தென்று) ஸ்நீ கஹ ஸணம்பண்ணி இதுக்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (இது க்கு முன்பென்றோடு க்ராதியால) என்னைமுற்றவுந்தானானான் னன கிறதற்குத் காரணமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்குமுன்புதானி

மூ — வடிவிணை, ஐஶ்வர்யமென்னவென்றபடி. கோலத்தொடும், வளர்ப்பத்தோடும், திருச்சக்கரமசங்கினொடும்-ஸ்ரீவக ஸவைங்க ளோடுகூட, ஆவாவென்று- ஹாஹாவென்று, அருளசெய்து-எ ன்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, அடியேனொடுமானான்- ஸ்ரீ வஞனவென்றொடுமகலந்தான, ஸைவங்களோடே கலந்தா பபோலே அடியேனொடுகலந்தானென்றபடி. * ॥ ௬ ॥

மீனாய் - மத்ஸ்யரூபியுமாய், ஆமையுமாய், கூர்மரூபியுமா ய், நரசிங்கமுமாய - நரஸிம்ஹரூபியுமாய், குறளாய - வாமந னாய, குறள - வாமநன, காளாய - காநநவ்யாபியான,வநவிஹாரி யானவென்றபடி. கான - காநநம, ஆருகை - வடிவைமாகை, இஷ்டேகாஸவிக்கையைச்சொல்லுகிறது ஏனமுமாய்-வராஹனுமாய்

மூ—மாய்நரசிங்கமுமாயக்குறளாய* கானமேனமுமாயக்கற்கி
யாமின்னங்காரவண்ணனே* ||ம||

காரவண்ணனகண்ணபிரான கமலததடக்கண்ணன்றன்னை*

ஆ— ஸ்ரியபதியான ஸர்வேஶ்வரன் அவதாரங்களைப்பண்ணக்கடவ ஸாக்ஷா
த்காட்டியருளினான்; ஆகலாலிதற்குமுன்பு தாம்பண்ணியருளின
விருத்தங்களெல்லாம் மென்பக்கலுள்ள ஸம்ஸ்காரத்தா
லே வேறுமெனக்க சப பண்ணவெண்ணினதற்கும் முடிவுண்டோ
வென்கிறார். ||ம||

(கார்வண்ணன்) நீல ஊவைநிஹறுப், ஊ ஷரீ கரூஊ உவா

இ—த்ராஷியால)உத்தரயத்திலவதாரங்களைச்சொல்லுகையா
லே முற்றவுமென்றது அவதாரங்களவேஷ்ரவமென்று கருத்து.
இதுக்கு வாக்யார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஆகலாவி த்ராஷியால)
இன்னமகற்கியாமெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வே
றுமெனக்க, கவித்ராஷியால) ||ய||

✳ நிகமனம் ✳

கண்ணபிரானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மூ— ஏனம - வராஹம்; இனம்-ஐதீஹமுமம், கற்கியாமகாரவ
ண்ணன - காக்கியாகக்கடவனான தேவகீஸுதன், இதுசகுதாரு
ணமென்கிறதோடே சுடம ஆளுடையான - ஆளுடையவனான,
என்னைஆளாக - கிம்கரனாகவுடையவனான, ஆனான் - என்னோ
டேஸம்ஶ்லேஷித்தானென்றபடி. என்றஃதேகொண்டு - இப்படிநான
க்ருதஜ்ஞனாய் ஸம்ஶ்லேஷித்தவித்தையே வ்யாஜமாகக்கொண்டு,
உகந்துவந்து- ப்ரீதியுடனேவந்து, தானே-ஸ்வயமேவ, நான ஸந்நிதியிலே
திருக்கச்செய்தேனென்றபடி. இன்னருளசெய்து - ஸௌஹார்த்தமே
யான க்ருபையைப்பண்ணி, இன - ஸௌஹார்த்தம், எனக்கேமிக
வும் ஸம்ஶ்லேஷித்தென்றபடி. என்னை புகழ்விப்பித்துத்தான் ஸகல
அவதாரவிஶிஷ்டனுமானான, அந்த அவதாரங்களையெல்லாம் எனக்
கு ஸாக்ஷாத்காரமாகக்காட்டினானென்றபடி. * * ||ம||

காரவண்ணன — நீலமேகவர்ணனான, கமலததடங்கண்
ணனை - கமலவிஶாலநேத்ரனான, தடம், விஶாலம், கண்ணபிரா
ன்தன்னை - க்ருஷ்ணனுபகாரகனானவனை, தன்னையென்று - ஸா

மூ—ஏர்வளவொண்கழனிக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன*சீர் வண்ணவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்து* மாரவ ண்ணத்தாலுரைப்பாரடிக்கீழ்ப்புகுவார்பொலிந்தே* ||௧௧||

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ—பரீக்ஷணரூப, ஶ்ரிதவாத்ஸல்யனனெம்பெருமானைச்சொன்னவித்திருவாய்மொழியையாவண்ணத்தாலுரைப்பார் ஸம்ஶ்லேஷவிகனெகளதிகளாயக்கொண்டு அவன் திருவடிகளின்கீழே புகப்பெறுவரென்கிறார் ௧௧

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்.

இ—(ஶ்ரிதவாத்ஸல்யனனென்று பொலிந்தெனகிறதற்குத்தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஶ்லிஷ்டத்ரியால) ||௧௧||

ஶு—ஏரித்யாதி, ஏர்வள - ஏருக்களுடைய ஸம்ருத்திகளையுடைய, ஏரென்று க்ருஷியிலே நியுக்தங்களானவெருதுகள் வளம்-ஸம்ருத்தி, ஒண்கழனி- விலக்ஷணக்ஷேத்ரங்களையுடைத்தான, ஒண்- விலக்ஷணம் குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - திருநகரியிலிருக்கிற சடகோபன் அருளிச்செய்த, சீர்வண்ணம் - ஶ்ராவ்யமான ப்ரகாரத்தையுடைத்தான, சீர் ஶ்ராவ்யம், வண்ணம்- ப்ரகாரம், ஒண்- ஒளியதான, தமிழ்களிவையாயிரத்துள்- த்ராவிடங்களான இந்த ஸஹஸ்ரமத்யேயகளிலே- இப்பத்தும் இஶ்லோகத்தையும். ஆர்வண்ணத்தால்- பாநம் பண்ணுகிற ப்ரகாரத்தாலே, ஆருகை - பாநம்பண்ணுகை, வண்ணம்- ப்ரகாரம், பாநம் பண்ணுமாப்போலே ஸக்தியுக்தமாயென்றபடி உரைப்பார் - சொல்லுமவர்கள். பொலிந்து - வர்த்தித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீஸம்ருத்தராய்க்கொண்டு என்றபடி. பொலிகை- வர்த்திக்கை ஸம்ருத்தராயென்றபடி. அடிக்கீழ்- ஸம்ஶ்லேஷத்திலே, புகுவார் - ப்ரவேஶிப்பார்கள் ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶேவதி ஸ்ரீஶைலேஶ ராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

ஶ்ருதிப்ரகாஶநிஷ்டாத்வயதாத்பர்யாவலி:.

(வையாசகரம்.)

ஸ்வஸ்யப்ரகாஶக ஸஜ்ஜநவாதயாரக்ஷணாய

க்ஷோத்ஸாஹாத் ஸத்ருக்ஷாத் ஸ்வாத்மதாநாச் சரமதநுதயா
ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராவநாத் । நாநாபோக்யாபோஹாத் விவ
க்ஷிஸவிதயா வ்யாஜமாத்ராபிலாஷாத் தாராண்யாஷ்டீந
வ்ருத்திம் கஶேஷவ்ருஷகலிவேதாரிமஸேநாங்க்ருதாயம்॥

(ஸக்ருத்ப்ரணயஸம்ரக்ஷணாத்) கையார்சக்கரத்து - திருக்கைக்குக் காரணமாகைக்குப்போருபடியான ஸந்நிவேசத்தையுடையனான திருவாழியை யபிசேகையாலும், (ஸுஜநவஶ்யதயா) அவனென்னுக்கொழிந்தான - ஆச்ரிதர்க்கு வழக்காய்நிற்கையாலும் (ரக்ஷணோத்ஸாஹவாத்) வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாய் - அவர்களுடைய ரக்ஷணத்திலே யுத்ஸாஹத்தைக்கொண்டு திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (ஸத்ருக்ஷாத்) கூறியருளாய கண்ணனே - அதுபோலென்னும்படி யவதரித்துநிற்கையாலும், (ஸ்வாத்மப்ரதாநாத்) கண்ணபிரானைவிண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதை - ஆச்ரிதர்க்கு ஸ்வாத்மாவை யநுபாவ்யமாகக் கொடுக்கையாலும், (சரமதநுதயா) கருமேனியம்மான்றன்னையே - நிரதிசயபோக்யமாதலுகையாலும், (ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ராவநாத்) கைம்மா துன்பொழித்தாய - ஜந்த்வாதிகளாலே குறைந்திருக்கிற ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷித்தருளுகையாலும், (நாநாபோக்யாபோஹாத்) சேலேய்கண்ணியரும்பெருஞ்செல்வமும் - 'ஸுதேவயோதா தாவிதாஸுதேவ' என்கிறபடியே ஆச்ரிதர்க்கு நாநாவிதபோக்யங்களான ஸ்த்ரீகளும் நிரவதிகமான ஸம்பத்தும் ப்ராப்யமான புத்ராதிகளும் நிரவதிகஸுகமான ஜ்ஞாதவிதாக்களுமாகையாலும், (விவக்ஷிஸவிதயா) ஆவாரார்துணையென்றிருக்கும் - ஆபத்திலே தோழன்போலே வந்துதவுமவனாகையாலும், (வ்யாஜமாத்ராபிலாஷாத்) ஆறெனக்குநின்பாதமே - ரக்ஷிக்கைக்கேதேனுமொரு வ்யாஜமாத்ரத்தை யபேக்ஷிக்குமவனாகையாலும் எம்பெருமானை க்ருபாவாத்ஸல்யனாக 'கையார்சக்கரம்' என்கிற தசகத்திலே யவனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாகையாலே க்ருதாபராதரான காரிமாறநிரூபித்தருளினாரென்கிறார். ।ருகூ।

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

உ - ம் திருவாய்மொழி.

மூ—பொலிகபொலிகபொலிகபோயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம்* நலியு நரகமுநைந்தந்மனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை* கலியுங்கெடும்

ஆ—(பொலிக) ஒன்றுந்தேவில் தமமுடைய உபதேசத்தால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான ஜநங்களைக்கண்டு ஸ்ரீபரிபூர்ணராய அந்த ஸம்ருத்தியாலே அவர்களை திருப்பல்லாண்டுபாடுகிறார். ஸம்ஸாரிகளுடைய ஸம்வாதங்களும் ... தேவதாந்தரங்களும் ... னாய், ... இனிமேலும் ... ஸ்ரீவைஷ்ணவஜநங்கள் ... எம்பெருமானுடை

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ—இந்தலோகத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஜநங்களில்லையென்று நண்ணுதாராமுறுவலிப்பதிலே அலற்றினஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியிலே ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ருத்தியை வர்ணிக்கக்கூடுமோ? என்ன சங்கிப்பிக்கிறார் (ஒன்றுந்தேவிலித்யாதியால) *

முதற்பாட்டு.

போயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரிகளித்யாதியால) நலியும்நரகமுநைந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரேத்யாதியால) நமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதாநுஷ்டித்யாதியால) கலியுங்கெடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலுமித்யாதியால) கடல்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி

ப— வல் - வலியதான, உயிர்ச்சாபம் - சேதநர்களுடையவாபமானது, போயிற்று - நசித்தது, பாவம்போலே ஸம்ஸாரிக ... பாவமென்கிறது. நலியும் - வருத்திக்கடவதான், நரகமும், நைந்த - நசித்தாயபோயிற்று. நமனுக்கு, இங்கு - இந்த லோகத்தில், யாதொன்றுமில்லை - ஒருகர்த்தவ்யமுமில்லை, கலியும்கெடும் - உத்தரோத்தரம் ...

மூ — கண்டுகொண்மின் கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேல்*
மலியப்புகுந்திசைபாடியாடியுழிதரக்கண்டோம்* ௧॥

ஆ — யசோதாஸ்தநந்தயனாய் அதிக ஶ்யாமள ஸ்வரூபனான ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஶேஷபூதரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்த ஜகத்தெல்லாம் நிறையும்படி வந்து புகுந்து எம்பெருமானுடைய ஸ்வரூபரூபகுணவிபவ விஶேஷங்களைப் பாடி ஆடி ஸஞ்சரிக்கக்காணப் பெற்றோம் இந்த ஸம்ருத்தி நித்யமாக வேணுமென்கிறார். ௧॥

இ — ஶ்ரீ (ஸாம்ஸ்ரீயத்யாதியால) பூதங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஔபாதிக்யால) பூதங்களென்றது. "ஸர்வஸ்தாயாம்" என்கிற ஸ்ம்ருதியாதிகளிற்பிறந்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு விஷயமாகையால இதுக்கு இப்படி அர்த்தமாகக்கூடுமென்று கருத்து. உழிதரக்கண்டோம் என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸஞ்சரிக்கப்பெற்றோமென்று) இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸமஸ்த விஷய நிர்வாஹகமென்கிற ஸம்க்ஷேபம் ஸூசிதமென்றதாயிற்று. பொலிகபொலிகபொலிக என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த ஸம்ருத்தியித்யாதியால) ௨॥

ஸ — மாயப்போம், ஸர்வேஶ்வரர்களெல்லாரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாவார் என்றபடி கண்டுகொண்மின் - இவ்வர்த்தம் நான்சொல்லவேண்டா. நீங்களே ப்ரத்யக்ஷித்துக்கொள்ளுங்கோளென்றபடி. கடல்வண்ணன் - ஸமுத்ரஸஹாவனுடைய வண்ணம் - ஸ்வபாவம் ஸாம்ஸீயத்தாயிருமானனைப்பனவனுடையனென்றபடி. பூதங்கள் - ஸம்ருத்தங்கள், ஸம்ப்ரதாயம் ப்ரஸ்ஜநந்ததாலே ஸர்வஸ்வதாசரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. மண்மேல் - ஸம்ருத்தியிலே, மேலென்று ஸப்தமீ த்வயம், மலியப்புகுந்து - ஸம்ருத்தமாகவந்து ப்ரவேசித்து, இசை - ஸமாச்சநாமங்களை, இசை - ஶப்தமாயே, பாடி - ஸாநமபண்ணி, ஆடி - ஹர்ஷத்தாலே நர்த்தித்து, உழிதரக்கண்டோம் - ஸஞ்சரிக்கக்கண்டோம், உழிதருகை - ஸஞ்சரிக்கை. பொலிக - வளர்ந்திடுக ஸர்வேஶ்வரப்ரியோகம், ஸம்ருத்தமாகவேணுமென்றபடி. த்ராவ்ருத்தியானது "ஶாந்தி ஶாந்தி ஶாந்தி:" என்கிறாற்போலே பரிஸமாப்தியிலே யாதராதிஶயத்தாலே. ௩॥

மூ—கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம் கண்ணுக்கினியன கண்டோம்* தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர் தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்* வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூதங்கள மண்மேல்* பண்டான்பாடிநின்றாடிப்பரந்து திரிகின்றனவே*॥ திரியுங்கலியுகம்நீங்கித்தேவர்களுந்தாமும்புகுந்து* பெரிய

அ—(கண்டோம்) கண்டோம் கண்டோம் கண்டோம், கண்ணுக்கினியன கண்டோம் தொண்டீரெல்லீரும் வாரீர் தொழுது தொழுதுநின்றார்த்தும். அதென்னெனனில்? வண்டார்தண்ணந்துழாயான மாதவன பூதங்கள மண்மேல பண்தான்பாடிநின்றாடிப்பரந்து திரிகின்றனவென்கிறார். * * ॥ உ ॥

இ— *இரண்டாம்பாட்டு*

ப—வண்டார - ஸ்ரமரயுக்தமான, தண்ணந்துழாயான - ஸீதளஸௌரப்யயுக்தமான துளஸீக்கு, மாதவன பூதங்கள - ஶ்ரியபதியினுடைய பூதங்கள, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. மண்மேல - பூமியிலே, தான - ஸ்வயமேவ, ஸ்வரூபமானதென்றிக்கேயென்றபடி. பண - ராகங்களை, பணதான் எனகிறவிடத்தில ணகாரம் ரகாரஸ்தானத்திலே ... நின்றுபாடி - உச்சமாகப்பாடி, ஆடி - ஸந்தோஷத்தால நர்த்தித்து, பரந்து - எங்கும்வியாபித்து, திரிகின்றனவே - ஸஞ்சரியாநின்றார்கள கண்ணுக்கினியன கண்டோம - சக்ஷுஸ்ஸுக்கு போக்யங்களைக்கண்டோம. இனியன - போக்யங்கள. கொடியுலகங்கண்டு முன்பட்டநோவெல்லாந்தீரக்கண்ணுக்கினியனஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டோமென்றபடி ... நம்பிக்கையாகக்காணப்பெற்றோமென்றதாகவுமாம தொண்டீர் - ஸம்ஸாரத்வஷயத்தில ஸங்கராயிருந்துள்ளவர்களே, எல்லீரும்வாரீர் - நீங்களெல்லாரும்வாருங்கோள, நின்று - ஸ்திரமாக, தொழுதுதொழுது - ஸேவித்துஸேவித்து, ஆர்த்தும் - ஆரவாரிப்போம, ஸந்தோஷகோலாஹலம பண்ணுவோமென்றபடி. * * * ॥ உ ॥

திரியுங்கலியுகம் - திரியும்படியான கலியுகம. யுகங்களெல்லாம்விபரீதங்களாம்படியான கலியுகமென்றபடி. நீங்கி - நிவ்ருத்தமாய், பெரிய - ஸகலமான; கலியுகமாதிவ்யாபாரங்க...

மூ— கிருதயுகம்பற்றிப்பேரின்பவெள்ளம்பெருக* கரியமுகில்வண்ணனெம்மான் கடல்வண்ணன் பூதங்கள்மண்மேல்* இரியப்புகுந்திசைபாடியெங்குமிடங்கொண்டனவே* ॥௨॥

ஆ— (திரியும்) வைஷ்ணவஸம்ருத்தியைப் பேசுகிறார்; ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களான ... மயர்நீங்கி கலிகாலமும் ... ஸ்ரீபாஞ்சராத்ர ... கொண்டு கைவல்யத்தை ... செலவும்படி பாடவும், அயர்வறும்அமரர்களும் புகுந்து பேரின்பவெள்ளம் பெருகும்படியாகவும், கரியமுகில்வண்ணனெம்மான் கடல்வண்ணன் பூதங்கள் மண்மேலிரியப்புகுந்திசைபாடியெங்குமிடங்கொண்டன, இவர்களைத் தொழுதுதொழுது நின்றார்த்தும் தொண்டரெல்லீரும் வாரீரென்கிறார் ॥

* ஆறாயிரப்படி *

இ— திரியுமென்கிறதற்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவத்ருஷ்டியாலே) பெரியவென்கிறதற்குக் காரியமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வகாலமும் த்ருஷ்டியாலே ... காரியமாக ... யோக்யமான ... யென்றபடி. ॥

ஈ— மானமென்றபடி. கிருதயுகம்பற்றி - க்ருதயுகம் வந்து ஆவிர்பவித்து, தேவர்களும் - நித்யஸூரிகளும், தாமும்புகுந்து - ஸ்வயமேவ வந்து ஆவிர்பவித்து, பேரின்பவெள்ளம் - மஹாநந்தப்ரவாஹமானது. இன்பம் - ஆநந்தம், பெருக - வர்த்திக்கும்படியாக, இதற்கு இடங்கொண்டனவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். கரியமுகில்வண்ணன் - நீலமேகவர்ணனான, எம்மான் - ஸ்வஸ்வாமியான, கடல்வண்ணன் - ஸமுத்ரவர்ணனானவனுடைய, ... நிதியானவனுடையவென்றபடி. பூதங்கள் - ஸத்த்வங்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. மண்மேல் - ப்ருதிவியிலே, மேலென்று ஸப்தமியர்த்தம். இரிய - கொண்டாட்டம் பிறக்கும்படி, இரிகை - கொண்டாட்டம்பிறக்கை; புகுந்து - ஆவிர்பவித்து, இசைபாடி - மாநங்களைப்பண்ணியென்றபடி. இசைபாடியென்று "ஓதுவார் ..." என்னுமாப்போலே ஔபசாரிகம். எங்கும் - ஸர்வத்ர, இடங்கொண்டன - தங்களுக்கு வாஸஸ்தானம் பற்றிக்கொண்டார்கள், தொழுதுதொழுது நின்றார்த்தும் தொண்டரெல்லீரும் வாரீரென்று ஸந்தோஷித்தபடி. * * *

௪- இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாமெடுத்துக்களைவன போலே*
தடங்கடற்பள்ளிப்பெருமான்றன்னுடைப்பூதங்களேயாய்க்*
கிடந்துமிருந்துமெழுந்துங்கீதம்பலபலபாடி* நடந்தும

ஆ—(இடங்கொள்) ஸர்வஜகத்தையு மாக்ரமித்துக்கொண்டிருக்கிற வேதபாஹ்ய ஸமயங்களையெல்லா மெடுத்துக்களைவன போலே ஜகத்தெல்லாம் தடங்கடற்பள்ளிப்பெருமான் றன்னுடைப்பூதங்களேயாய், பரமவைஷ்ணவ நிரதிசயஜ்ஞான ஹர்ஷ தவாநந்தத்தாலே ஸ்தோத்ரபரராய்க் கிடந்து மிருந்துமெழுந்துங் கீதம்பல பலபாடிநடந்தும் பறந்துங்குனித்து மிக்கவேலை உசிதமான வேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுகின்றார். இவர்களைத்தொழுதுதொழுது நின்றார்த்தும்தொண்டரெல்லீரும் வாரீரென்கிறார். ॥ ௪ ॥

✳ நாலாம்பாட்டு ✳

இ— இடங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வக்ருதியால்) ஸர்வஜகத்தை யப்ராஹ்ஸிக்கிறார் (ஜகத்தெல்லாமென்று) உத்தரார்த்தத்திலஹிதார்த்த மருளிச்செய்கிறார் (வாஸுதேவக்ருதியால்) நாடகஞ்செய்கின்றனவே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் இங்கேயிதாத்பர்யம்) ௪॥

ப—இடங்கொள் - ஸர்வப்ரதேசத்தையு மாக்ரமித்துக்கொண்டிருக்கிற, சமயத்தையெல்லாம் - வேதபாஹ்யஸமயங்களையெல்லாம், எடுத்து - உத்தாடநம்பண்ணி, களைவன போலே - களைந்துபோகிடுவாரைப்போலே. நிரஸித்து விடுவாரைப்போலேயென்றபடி. இதுக்கு நாடகஞ்செய்கின்றன வென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். தடங்கடற்பள்ளி - விஸ்தீர்ணமான ஸமுத்ரத்தை ஸயநமாகவுடையவன், பள்ளி - ஸயநம், பெருமான்றன்னுடை - ஸ்வாமியினுடைய, தன்னென்று - ஸ்வகீயப்ரேமம் - பூதங்களே - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. ஆய - எங்குமதாங்களேயாய், கிடந்துமிருந்து மெழுந்தும் - ஹர்ஷப்ரகர்ஷாவேசத்தாலே பலவிவஸ்தைகளிலே ஸயநித்தும் ஆஸிதையும் பண்ணியும் நின்றும், பலபலகீதம்பாடி நடந்தும் - பஹுவிதங்களான காநங்களைப்பாடிக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தும் பறந்தும் - தரையில் கால்தட்டாதபடி மேலேகிளம்பியும் குனித்தும் - நர்த்தநம்பண்ணியும், நாடகம் -

மூ—பரந்தாமநாளித் தராட்டர்கு செய்கின்றனவே* ॥௪॥
செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றேயொக்கின்றதிவ்வுலகத்து
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் மாயத்தினாலெங்குமன்னி* ஐய
மொன்றில்லையரக்கரசுரர் பிறந்தீருளீரேல்* உய்யும்வகை

ஆ—(செய்கின்றது) என்கண்ணுக்கொன்றே செய்கிறபடியைப் பேசுகின்றது என்னென்னில்? இந்தலோகத்திலுண்டான ஸ்ருஷ்டிமாம் படி வைகுந்தன்பூதங்களேயாய எங்குமாகிலும் பரனுகையாலே கலிவைஷ்ணவரான வர்களுக்குப்புமவைகளின்றிப் பேர சுத்திஷய

✳ நான்காம்பாட்டு ✳

இ— மாயத்தினாலென்றது - ஸ்வயோஜ்ஞந்த க்ருதீனையென்று கருத்தாலே பிதுக்கத்த காதபரருளிசெய்கிறார் (ஸ்ருஷ்டிமாம்படியென்று) அரக்கரசுரராகிறதற்கு காதபர்யருளிச்செய்கிறார் (கலிவைஷ்ணவரானவென்று) தொண்டீரென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுத்திஷயெத்ராதிபால) ஸம்ஸ்காரவ

ஈ—நாட்டகத்தை வளைக்கோலிக்காணைச்சு நீர்மவஷிசுதகளையென்றபடி. செய்கின்றன - செய்யாநிற்கிறார்கள், இப்பாட்டிற்கும் கீழோடே ஸம்பந்தம். * * * ॥௪॥

செய்கின்றது - இந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் செய்கிற வ்யாபாரமானது, என்கண்ணுக்கு ஒன்றே ஒக்கின்றது - ஒன்றுக்கு ஸத்ருசமாகின்றது - என்கண்ணுக்கு ஸத்ருஸ்டிபாண்டபம்போலே ப்ரகாசிக்கின்றதென்றபடி ஒன்றுபோலேயென்று சொன்னதேதென்னில்? இவ்வுலகத்து - கலிவைஷ்ணவமேவாரமாயிருக்கிற இந்த லோகத்திலே, மாயத்தினால் - ஸ்ருஷ்டிவ்ருத்திகளாலே, ஸ்வயோஜ்ஞந்தக்ருதீயை, ஸம்ஸ்காரணக்தராக்ஷராக்ஷஸ்ருத்திகளுடைநகககரமென்றபடி. வைகுந்தன்பூதங்களேயாய் - ஸர்வேசனுடைய ஸம்பந்தங்களேயாய, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே ஸர்வபரராயென்றபடி. எங்குமன்னி - ஸர்வப்ரதேசத்திலும் வ்யாப்தராய, இதுக்கு கொன்றுஎன்கிறதோடே ஸம்பந்தம் அரக்கரசுரர் - ராக்ஷஸராயும் அஸுரராயும், ராஜஸராயும் தாமஸராயுமென்றபடி. கலிவைஷ்ணவர்களானவர்களை, பிறந்தீருளீரேல் - பிறந்தவர்களுண்டாயிருக்கிறீர்களாகில், உய்யும்வகையில்லை - உங்களுக்கு உஜ்ஜீவிக்கும் ப்ரகாரம்

மூ—யில்லை, தொண்டீரூழிபெயர்த்திடுங்கொன்றே* ||ரு||
கொன்றுயிருண்ணும்விசாதிபகைபசிதீயனவெல்லாம்* நின்
றிவ்வுலகிற்கடிவான்நேமிப்பிரான்றமர்போந்தார்*

ஆ— ஸ்ரீவைஷ்ணவரான நீங்களெல்லாரு முபஸம்ஹ்ருதராய் ஸ்ருஷ்டிபெருமாயம்பிலே யிருந்தது, இது நிஸ்ஸம்ஶயமென்கிறார் ||ரு||
(கொன்று) ஸர்வாத்மாக்களுடைய ஸர்வாபாயபரிஹாரார்த்தமாக ஸம்வக்த்ரஸஹஸ்ராஸ்த்ராதி திவ்யாயுதோபேத வாஸுதேவாவதாரத்தில் ஸேநாஸேநேஶவிஷ்வக்ஸேநாதிகளான ஸ்ரீவைஷ்ண

இ—தேதராவிஷ்டபக்ஷவைஷ்ணவரானவென்றபடி கொன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபஸம்ஹ்ருதராயென்று) ஊழி பெயர்த்திடுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்யாதிபால) ||ரு||

✳ ஆறாம்பாட்டு. ✳

கொன்றிஶ்ராதி கடிவானிஷ்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்ராதியால) பரிஹாரார்த்தமாக வென்கிறதற்கு பரக்கென்கிறதோடே ஸம்பந்தம் நேமிப்பிரான்றமர்போந்தாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்வேத்ரா

ஸ—லலை, தொண்டீர் - வைஷ்ணவர்காள், தொண்டர் - வைஷ்ணவர், தொண்டீரென்று ஸம்போதநத்திலே ரூபம். கொன்று - உங்களை நிரஸித்து, ஊழி - யுகத்தை, பெயர்த்திடும் - விலக்கிவிடுவார்கள், கலியை க்ருதயுகமாக்குவரென்றபடி. ஐயமொன்றில்லை - இதில் ஸம்ஶயமொன்றுமில்லை, ஐயம் - ஸம்ஶயம். ||ரு||

நேமிப்பிரான்றமர்போந்தார் - சக்ராயுதனுடைய தமராய்ப்போந்தவர்கள், அவருக்கு தாஸராயிருக்கையே யாத்ரையாயிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. இதுக்கு பரந்தாரென்கிற தோடே ஸம்பந்தம். கொன்று - ஶரீரத்தை நஶிப்பித்து, உயிர் - ப்ராணனை, உண்ணும் - க்ரஸியாநிற்கிற, விசாதி - வ்யாதியையும், பகை - ஶாத்ரவத்தையும், ஶத்ருவாதிகளான ஆதிகளையுமென்றபடி. பசி - க்ஷுத்தையும், தீயனவெல்லாம் - அனலவாதிகளான க்ருத்ரஸத்வங்களையெல்லாத்தையும், தீயன - க்ரூரங்கள். இவ்வுலகில்நின்று - தாங்களிந்த லோகத்திலே ப்ரதிஷ்டி

மூ—நன்றிசைபாடியுந்துள்ளியாடியுஞாலம்பரந்தார்* சென்று
தொழுதுய்ம்மினீர்கண்டீர்சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியே ।௬॥
நிறுத்தி நும்முள்ளத்துக் கொள்ளுந் தெய்வங்களும்மையுய்

ஆ—ஜனங்களிந்த லோகத்திலே போந்து நன்றிசைபாடியும் துள்ளியாடியும் ஞாலம்பரந்தார்; நீங்களுமிந்த தேவதைகளை விட்டு ஸந்த்ர ப்ரயோஜநராய்க்கொண்டெம்பெருமானை யாச்ரயித்து ஜீவியுங்கோளென்கிறார். ।௬॥

(நிறுத்தி) மற்றுநாங்களாச்ரயிக்கிற ஸ்வஸ்ரூபாதிதேவ

இ—தியால) சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்த தேவதைகளையித்யாதியால) சென்றுதொழுதுய்ம்மினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானையித்யாதியால) ।௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

ஸ்ரீவைஷ்ணவர்ஸஹ்ருஜியை ஸணிக்கிறவிடத்திலே தேவதாவாராதநாயும் ஸாயிகையை யஸம்பதமன்றோவென்ன ஸவதரிபபிக்கிறார் (மற்றுநாங்களித்யாதியால) நிறுத்திநும்முள்ளத்துக்

ப—ராயிருந்து, கடிவான - நிரவதிகைக்கித்யுடையவர்களாய், கடிகை - நிரவதிக்கை கடிவானென்றுஸஹாஸமர்த்துக்கும் ரூடிவமாயிருக்கும், நன்றிசை - நல்லதான கானங்களை, பாடியும், துள்ளியாடியும் - ஸஷர்ஷத்தாலேகிளம்பி நர்த்தனம்பண்ணியும், ஞாலம்பரந்தார - ஸர்வதிக்கும் வ்யாபித்தார்கள், தொண்டர் - ஸவஜர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரங்களிலும் தேவதாந்தரங்களிலும் ஸவஜரான ஜநங்களென்றபடி. சிந்தையை - உங்களுடைய சித்தத்தை செந்நிறுத்தி - செவ்வையாகநிறுத்தி, தேவதாந்தர ப்ரயோஜநாந்தரங்களினின்றும் நிவ்ருத்தமாக்கியென்றபடி. சென்று - அவர்களோடேகூடப்போய், தொழுது - எம்பெருமானை ஸேவித்து, உய்ம்மின் - உஜ்ஜீவியுங்கோள். * * * ॥௬॥

நும்முள்ளத்து - உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலே, உள்ளம்-ஹ்ருதயம், நிறுத்திக்கொள்ளும் - உங்களாலே நிறுத்திக்கொள்ளப்படுகிற, ரக்ஷகத்வேநாத்யவஸிக்கப்படுகிறவென்றபடி. தெய்வங்கள் - தேவதைகள், உம்மை - உங்களை, உய்யக்கொள் - ரக்ஷிக்கிறது, மறு

மூ—பகைகொண்* மறுத்தும் அவனோடே கண்டீர் மார்க்கண்டேய
னும் கரியே* கருத்தமனமொன்றும் வேண்டா கண்ணனல்
லால் தெய்வமில்லை* இருப்பதெல்லாம்

அ—தைக்கொண்டு ஆகுக்ஷுராகப் பாட்டாமோவென்னில்? உங்க
ளாலே ஸமாச்ரிதரான தேவதைகள் உங்களையெம்பெருமான்
ரக்ஷித்துவிட்டதில் வ்யாபாரமாமத்தனை, இப்பொருளில்
மார்க்கண்டேயனும் ஸாக்ஷி, ஆகையால் நாராயணனே ஸர்வே
ச்வரன், இதிலொன்றும் ஸம்சயிக்கவேண்டா, ஆதலாலவனையா
ச்ரயியுங்கோள், ருத்ராதி தேவதைகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால்
ஸ்வரூபங்கள் ப்ரகிருதியாகின்றனவன்றோ யென்னில்? அப்படியன்று

இ—கொள்ளுநம் தெய்வங்களென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (உங்களாலேயித்யாதியால்) உம்மையுயக்கொண்மறுத்தும் அவ
னோடே கண்டீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(உங்களையித்யாதியால்) கரியென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸாக்ஷியெ
ன்று) கருத்தமனமொன்றும் வேண்டாவென்கிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதிலொன்றுமித்யாதியால்) எம்பெரு
மானை யாச்ரயியுங்கோளென்றிவ்வளவே சொல்லாயிருக்க வ
ந்தவாக்யத்திலே ததீய தேவதாஸம்ப்ரமங்களை யாச்ரயியுங்
கோளென்று இப்படி சொல்லுவானேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார்
(ருத்ராதீத்யாதியால்) இஷ்டமெக்குப ஸம்ஹாரமாக தா
ரீயவாக்யத்திலே யஷிவேர தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அப்ப
டியன்றித்யாதியால்) "ஹஷிதவர தத்வை ஸமாயாஜா தஜாயதே

ஸ— தரும ஒன்றேடே கண்டீர் - திருயுபவும் அவனோடே கூடியே கண்டீர்,
கண்டீரென்று இவ்வர்த்தம் ப்ரஸித்தமென்று ப்ரத்யக்ஷிப்பிக்கைக்கா
க, நீங்களவனை விட்டு மற்றவர்களை யாச்ரயிக்க இவர்கள் திருமபவும்
உங்களை யவனபக்கலிலே கொண்டுபோய்விட்டேகிடீகோள் ரக்ஷி
ப்பித்தென்றபடி மார்க்கண்டேயனும் கரியே - இவ்வர்த்தம் நான்
சொன்னதேயோ, இதுக்கு மார்க்கண்டேயனும் ஸாக்ஷியன
றோ. கரி-ஸாக்ஷி கருத்தமனமொன்றும் வேண்டா - ஸம்சயஜனி
தமான ஸந்தேஹம் வேண்டா, இதில ஸம்சயிக்கவேண்டாவெ
ன்றபடி. கண்ணனல்லால் தெய்வமில்லை - ஸர்வம் இருப்பதெல்லாம்

மூ:— மெய்ம்மூர்த்தியாயவர்கட்கே யிறுமினே* ||௭||

இறுக்குமிறையிறுத்துண்ண எவ்வுலகுக்குந் தன்மூர்த்தி*

ஆ— ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிறது, எங்ஙனேயென்னில்? ஸத்த்வ ஜிஹ்வோபஸ்த தேவதாந்தராதிகயா ஶ்ரீவிஷ்ணுக்களான பாகவதோத்த மரே ஸர்வேஶ்வராஶ்ரயரென்று, ஆனபின்பு நித்யநைமித்தி ககாம்யங்களை ஸர்வேஶ்வரர்களாலும் பரீக்ஷாதி ஸத்வஸ்தேவதாந்த ராதியான பாகவதோத்தமரைப் பாஶ்ரயிப்புக் கொள்ளென்கிறார் ||௭||

(இறுக்கும்) தேவதாந்தராதிகளையே ஸ்வர்க்கங்களாலே ஆராதித்து ஸ்வாபிமத ஸாத்யபலங்களை யவர்கள் பக்கலிலே பெறுவரன்றோ எல்லாரும் ஹேயென்கிறதென்னில்? ஸர்வ

இ— நிர்வாஹம் ஸர்வஸ்வயஜ்ஞாநா: ஸர்வதேவாநாம் ஸர்வஸ்த்ரா ஷிகளிங்கே பலிதங்கள் இறுப்பதெல்லாமென்கிறதற்குத் தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (நித்யநைமித்திக க்ரியையால) அவர் மூர்த்தியாயவர்க்கு ஊர்த்தங்களுக்கு தாதபர்மருளிச்செய்கிறார் (ஸத்ர உபாதிஸர்வதேவதாஸ்தேவதாந்தராதியான வித்யாதியால) ||௭||

❋ எட்டாம்பாட்டு ❋

தேவதாந்தரங்களைவிட்டு ஸர்வேஶ்வரனையே யாஶ்ரயியுங்கோளென்று சொல்லுகிறவிந்த ஶ்லோகத்திலே ஸர்வஸ்வஹாந்தரான விஷ்ணுவையே பக்தர்களுக்கு காராயராக்கினென்று சொல்லுகை யஹம்ஸமனன்றோவென் னவ கப்பிக்கிறார் (தேவதாந்தரியால) எவ்வுலகுக்குமென

ஶ— நித்யநைமித்திகாதிகளிலே நீங்கள் ஸமர்ப்பிக்கிற ஹவ்யகவ்யங்களைப் பெல்லாம், அவர்மூர்த்தியாயவர்கட்கே - அவர்களை ஶரீரமாகவுடையவரானவர்கட்கே மூர்த்தியாயுடையவர்-மூர்த்தியாயவர், பஞ்சஜாயம்ஸஹவநம் தத்தேவதாஶரீரகனாரா யணுக்கென்றபடி இறுமின - ஸமர்ப்பியுங்கோள். ||௭||

இறுக்கும் - இறுக்கத்தக்கவையான, ஸ்வாமிகார்ய நிர்வாஹமாக ஓதப்பட்ட ஹவ்யகவ்யங்களானவென்றபடி. இறை - தேயத்ரவ்யங்களை, ஹவிஸ்ஸுக்களை யென்றபடி. இறுத்து - தத்தேவதைகளுக்கு ஸமர்ப்பித்து, உண்ண - தத்பலங்களை போஜிக்கைக்காக, அத் தெய்வநாயகன்றானே - அந்தத்தேவநாயகன்றானே, தன்மூர்த்தி-

மூ— நிறுத்தினான் தெய்வங்களாகவத் தெய்வநாயகன் றானே* மறு
த்திருமார்பனவன்றன் பூதங்கள் கீதங்கள் பாடி* வெறுப்பின்றி

அ— ஷிகளையெல்லாரும் ஸ்வாதிகாராநுரூபமான கர்மங்களாலே
யாராயித்து ஸ்வாபிமதங்களைப் பெற்று ஜீவிக்கும்படி அந்த
ஸர்வேச்வரனான் ஸாக்ஷான்னாராயணன்றானே ஸ்வசரீரபூத
ரான ப்ரஹ்மாதிகளை ஸ்வஸ்வகர்மாநுகுணமாய்ப் ப்ராப்ய ஸமாராத்ய
காபிமத ப்ரதான ஸமர்த்தராம்படி பண்ணியருளினான்,
ஆதலால் அவனே ஸர்வேச்வரன், இப்படி ஸர்வேச்வரனுடையனாயும்
ஸமஸ்த கல்யாணரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலே இந்த லோகம்

இ— நிறுத்தினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருமென்று) இவ
ர்களுக்கு நிறுத்தினென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வா
திகாரேத்யாதியால) உணணவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்
செய்கிறார் (ஸ்வாபிமதங்களையித்யாதியால) அத்தெய்வநாயக
ன்றானே யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அந்த ஸர்வேச்வரனித்யாதி
யால) தன்றானென்கிறதை விவரிக்கிறார் (ஸ்வசரீரேத்யா
தியால) தெய்வங்களாகவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஸ்வஸ்வகர்மேத்யாதியால) நிறுத்தினானென்கிறதையுரைக்
கிறார் (பண்ணியருளினானென்று) இதுக்கு ஸங்கதியருளிச்
செய்கிறார் (ஆதலாலித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸமஸ்தேத்யாதியால) ஞாலத்துமிக்கா
ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இந்தலோகமித்யா
தியால) ஸர்வேச்வரன்றானே ஐச்வர்யாதிகளை ஸ்வசக்த்யதீனரா
யாராக்கினாராகில் நாங்களவர்களை விடக்கூடுமோ? ஆன

ஸ— தன்னுடைய ஸேவைகளை, ஸமாரோபிதரான ப்ரஹ்மாதிகளை
யென்றபடி. எவ்வுலகுக்கும் - ஸகலலோகங்களுக்கும். தெய்வங்க
ளாக - ஈச்வரராக, நிறுத்தினான் - ஸ்தாபித்தான், மறுத்திருமா
ர்பன் - மறுவைத் திருமார்பிலே யுடையவனான; அவன் தன் பூதங்
கள் - அவனுடைய பக்தர்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி. கீ
தங்கள்பாடி - ஸமஸ்தவிஷய கீதங்களைப்பாடி, வெறுப்பின்றி -
ஸாம்ஸாரிகதோஷத்தாலுண்டான ப்ரமம் இன்றிக்கே, ஸம்ஸாரத்தி
லும் ஸமஸ்த ஸம்ஸாரவாஸத்தாலே ஹ்ருஷ்டராயென்றபடி. ஞாலத்து

மூ—ஞாலந்தனக்காமேவித்தொழுதுயமினீர்* ॥அ॥

மேவித்தொழுதுயமினீர்களேயப்புனிதவிருக்கை* நாவிற்
கொண்டச்சுதனன்றனைஞானவிதிபிழையாமே* பூவிற்புகை

ஆ—வ ரு ஞை ம ஷையாலுமீ ஈகனும்பெம்பெருமானேயெந்ந
உபயோஜநாய்க்கொண்டானுயிர்த்துஜீவியுங்கோளென்கிறார் ॥உ॥

(மேவித்தொழுது) ஸமவஸ்ரு ருவாரு வைமாணவிஸரு
கிவ்ருதிவாக்கமாய பரிமாஜ்ஞனா ஸீஸ்குக்கர்ஙசொல்லிக்
கொண்டு ஸக்ஷாமம்பபாயே வாக்ஷயருவக்ஷுரநமெவைந

இ—ருளபுஷ்ரவாகனே விடச்சொலனுயவானேனென்னேவித்தக்குதாம
மேவியெனகிறுடைக்குதலே யஷிவம்ந்தமொனறு காட்டுகிறார் (க
கமெந்திருக்ரியால்) ஐ௦க்ராரிகளானாயப்ராவது உபயோஜநாக
ரவரோகத்க யென்றாக நகது தொழுதுயமமினெனகிறதறகுத்தா
துயமருளிச்செய்கிறார (ஸ்ருபதிதிருசியால்) ॥அ॥

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு. ✳

வேதநலுத்துக்குத தாதுபமருளிச்செய்கிறார (ஸமவஸ
லாருமைவத்ரியால்) புனிதவெனகிறதையுரைக்கிறார (வரி
மாஜ்ஞனா வென்று) நாவிலகொணடெனகிறதை புரைக்கிறார்
(சொலலிக்கொணடென்று) ஞானவிதிபிழையாமே யெனகிறதறகு
த்தாதுயமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷூரியால்) துதீயவாக்
அகருக் தாதுபமருளிச்செய்கிறார (வாக்ஷருரியால்) மே
விதொழுமுயரு மெனகிறதறகுத தாதுபமருளிசசெயகிறார்

மா—ஸ ரு த்யிலேயிககா - திரளானோாகள்கீா ஈகன மேவித்தொழு
து - அநுபவித்துவெலவிதது, ஈநந்ந உபய ஜ ய ககொணடெமபெ
ருமானே யாருபிதத்தெனறபடி உயமினே - உஜ்ஜீவியுஙகோள். ॥அ॥

வேத-லெகஙகளான, ஸமவஸ்வாருவைமாணாவ்ரிவைக்கஙக
ளானவெனறபடி. புனித - வரிமாஜ்ஞஙகளான, இருக்கை -
வாராவஷலைரிக்காஙிக்ருகனை, நாவிலகொணடு - ஜிஹ்வையில
கொணடு. உச்சரிக்குககொணடென்றபடி ஞானவிதி - லக்ஷூரு
வஜ்ஞானத்தைவிதிககிற மாத்ருபயமமெனய யெனறபடி பிழை
யாமே - தப்பாமல, பூவில புகைபும - வாக்ஷுஙகளையுடைத்தான
புகையும, இலலெனறு உதீர்பமுதும. வாக்ஷஙகளோடே

பூ— புமவிளக்குஞ் சாந்தமும் நீருமலிந்து* மேவித்தொழுமடியாரும் பகவரும் மிக்கதுலகே* ||கூ||

மிக்கவுலகுகள்தோறும் மேவிக்கண்ணன் திருமூர்த்தி* நக்கபிரானோடயனும் இந்திரனும் முதலாக* தொக்கவமரர் குழாங்கள் எங்கும் பரந்தன தொண்டீர்* ஒக்கத்தொழகிற்றிராகில்

ஈ— ஸர்வேச்வரனை ஸமாச்ரயிக்கையாலே ஸந்த்ருப்தராய் ... ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக் கண்டு எம்பெருமானுக்கடிமை செய்கிறவர் ஜநங்களும் ... வைஷ்ணவர்களே ... ஜநங்களெல்லாம் பிறந்து ... ஸந்துஷ்டராய் ... எம்பெருமானுக்கடிமைசெய்து ஜீவிக்கிறார்களென்கிறார் ||கூ||

(மிகக) ... ஸர்வஸ்ய ... ஸத்வ ...

இ— (ஸந்த்ருஷ்டியால) பகவரும் மிக்கது என்கிறதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷியால) மேவித்தொழுமடியார் என்கிறதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கிறார் (ஆபஷ்டியிச்ரேஷியால) ||கூ||

✻ பதார்த்தம் பாட்டு ✻

தொக்கவமரர் குழாங்களென்கிறதைப் புரைக்கிறார் (ஸர்வேச

பூ— புகையும் என்றபடி, விளக்கும் - தீபமும், சாந்தமும் - சாந்துப்படியும், நீரும் - திருமஞ்சனமும், மலிந்து - சமிருத்தமாய், இவையித்தனையும் ஸம்ருத்தமாக ஸம்பாதித்துக் கொண்டென்றபடி, அசங்கதனைத்தனை - சம்யக்ஞனை, மேவித்தொழுமடியாரும் - ஸந்த்ருஷ்டியோடு ஸமாச்ரயிக்கிற ஸம்ஸாரிகளும், பகவரும் - ஸம்வாஸிகளும், ஜ்ஞாநாதிகரும் என்றபடி. ஸம்ஸாரத்தின் ஸம்ஸ்க்ருதமென்கை மிக்கதுலகு - லோகமானது இவர்களாலே வ்யாப்தமாய்த்தென்றபடி நிரம்ப, நீங்க, மேவி நந்தொழுது - ஸந்தோஷித்து வேவித்து, ஸந்த்ருப்தமாய ஸமாச்ரயித்தென்றபடி உய்யலாம் - உஜ்ஜீவியுங்கோள். * * ||கூ||

நக்கபிரானோடு - நக்னனாய ஸர்வேச்வரனுக்கு உபகாரகனான சிவனோடுகூட, அயனும் - சதுர்முகனும், இந்திரனும் முதலாக - இந்திரனும் முதலாக, தொக்க - ஸம்ஹிதர்களான, அமரர் குழாங்கள் - சதுர்முகாதி தேவர்களோடும் தேவஸமூஹம் மக்கடினம் (தேவதா சுரர்) ஸமூஹங்கள் ஸர்வஸ்பர்சமும், கண்ணன் திருமூர்த்தி-

ரு—கலியுகமொன்றுமின்றியே* ||ய||

கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க் கருள்செய்யும்*
மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்தி மாயப்பிரான் கண்ணன்றன்னைச்*

ரு—தேவதாந்தரங்களுமவை ஸ்வாராதனமாயிருப்பனத்தாலேயுள்ள தோஷங்களுமில்லையே த்ருஷ்ணாதராகள். ஆனபின்பு நீங்களும் அவர்களைப்போல எம்பெருமானை ஆச்ரயிக்கவல்லிகோளாகில் இக்கலியுகமொன்றுமில்லையெனகிறார். ||ய||

(கலியுகம்) ஸ்ரீரகவைகுந்தால கலிபாஷத்தைப்போக ஆச்ரயமாக்கி பருவஸ்வாகளுமிருந்த வெம்பெருமானைச

இ—க்ருஷியால்) கண்ணன் றருமூர்த்திமேவியென்றகுபித்தனத்தாக தயருளிச்செய்கிறார் (மேமஜக்ருஷியால்) மிக்கவுலகுகள்தோறும் எங்குமபாந்தனவென்றதுபித்தத காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒவ்க்ருஷியால்) ஒக்கதொழுகிற்றிர்கிலெனகிறதற்கு காத்யமருளிச்செய்கிறார் (நீங்களுயிக்ருஷியால்) ||ய||

✻ நிகமனம் ✻

உபயஜவாதத்துக்குக்த காத்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஅதிக்ருஷியால்) உள்ளதனையமாசஆர்குர்மென்கிறதற்கு காத்யம்

ரு— க்ருபையுடையதிவ்ஜ மூர்த்தியை, மேவி - ஆச்ரித்து, ஆச்ரயித்தெனறபடி, மிக்கவுலகுகள்தோறும் - ஸமஸ்தலோகங்களிலும், எங்கும் - உட்தீ, பரந்தன - வ்யாபத்தாலே விஸ்த்ருதராகுனகள், தொண்டீர் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே! ஒக்கததொழு - அவர்களோடேகூட வெம்பெருமானை ஆச்ரயிக்க, கிற்றிராகில் - வல்லிகோளாகில், கிடைக - ஸம்ஸாரிகள், கலியுகமொன்றுமில்லையே - கலிபாதி தோஷமொன்றுமில்லையாய்ப் போமென்றபடி * * * ||ய||

தன்னடியார்க்கு - ஸ்வாச்ரிதஜனங்களுக்கு, கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே - கலிபாதிதோஷமொன்றுமில்லாதபடி, அருள்செய்யும் - க்ருபைபண்ணுமவனை, மலியுஞ்சுடர் - மிகுந்தபவர்த்த வர்ஷமியான, ஒளிமூர்த்தி - தேஜோமயவிக்ரஹத்தையுடையவனை, மாயப்பிரான் - ஆச்சர்யசேஷ்டிதமுடைய உபகாரகனை, கண்ணன்றன்னை - க்ருஷ்ணனை யுதிஷ்டிரனோடே, கலிவயல் - கழனி

௰ — கலிவயற்றென்னன்குருகூர்க்காரிமாறன்சடகோபன்சொ* லொலிபுகழாயிரத்திப்பத்துள்ளத்தைமாசறுக்குமே ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ — சொன்ன இத்திருவாய்மொழி வைஷ்ணவ விரோதியாயிருக்கும் விரோதிகளையும் போக்குமென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ — மருளிச்செய்கிறார் (வைஷ்ணவத்வாதியால) ||௧௧||

ஈ — ஜநார்த்தநாவாஸ ஸம்ருத்தமான கழனிகளையுடைத்தான, கலியென்று - ஆரவாரத்துக்குப்பேர், தென் - தக்ஷிண ஸ்யமான, அம் - ஸுந்தரமான, குருகூர் - திருநகரியிலிருக்கிற, காரிமாறன் சடகோபன் - காரியுடைய புத்ரராய், மாறனென்று கொண்டாடப்பட்ட ஸ்ரீமத் ஸ்தாநிகரான சடகோபருடையதான, ஒலிபுகழ் - ஒலிக்கப்படுகிற புகழையுடைத்தான, ஒலிக்கை - வெளிப்படுகை, ப்ரஸித்திகமானவென்றபடி ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்து - இதசகமானது, உள்ளத்தை - மநஸ்ஸை, மாசறுக்கும் - மாசறும்படி பண்ணும், மாசு - தோஷம், ஸகல தோஷ நிவர்த்தகமாக்குமென்றபடி. * * * ||௰௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநந்தஸேவ்யஸ்ரீவேங்கடேஸாய ராமாநுஜஸேஷிணே நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:.

(பொலிகபொலிக)

வாமேயோபிந்தாந் ஸாஸக ஸாலிகாம்ஸ்
தாந் த்ராத்ருத்வே ஸ்வாகாரணே ஸக்ருத்வே ஸ்வாஸ
ஸ்யாமிநா த்வாந் நாதாந் | ஸநாதநாந்
தாந் ஸகலநியந்தே ஸர்வகே தேஜஸாவே நித்யாஸ
வேங்கடேஸே ஸுஜநதயாநம் ஸ்ரீமத்ஸமுத்
ஸுரார்ச்ய: || ||௫௦||

(வாமேயோபிந்தாந்) கடல்வண்ணன்பூதங்கள் - க டல்போலே ஸ்யாமளமான திருமேனிகாந்தியிலும், (ஸாமஸக

ஜவிகாலங்க்ருதர்) வண்டார்தண்ணந்துழாயான் மாதவன்பூத ங்கள் - ஜயஸ்ரீயான திருத்துழாயமாலை அலங்காரத்திலும், (ரூபத்தாலே) கரிய முகில்வண்ணனெம்மானே - ஸர்வோத்க்ருஷ்டமா கும்போலே எல்லாரையும் வசீகரிக்கும் லாவண்யத்திலும், (லோக காருண்யம்) வகாரத்தால் அநுசரும் ஸௌசீல்யமானகீர்த்தி யாயிலும் ஸம்ப்ரஹ்லக்கப்படுகிறது. தடங்கடற்பள்ளிப்பெரு மான் - வைகுந்தனபூதங்களையாய் - திருப்பாற்கடலிலே கண்வளா நதருளுகிறதிலும், திருநாட்டிலே ஸூரிகளோடே எழுந்தரு ளியிருக்கிற இருப்பிலும், (ஸர்வேஸ்வரன்) நம்பிரானெம் பெருமான் - கையுந்திருவாழியுமான அழகிலும், (ஸர்வ) மற்றுமவனென்றே கண்டீர் - ஸர்வரக்ஷகத்திலும், (ஸ்வ காரஸ்வநாதர்) நிறுத்திறனென்தெய்வங்களாக வதைதெய்வநாய கனன்றே - ஸகலதேவதைகளையும் தத்ஸ்வபங்களிலே ஸ்தாபி க்கிறதிலும், ஆச்ரயத்தாலே ஸ்ரீயப்பதித்வஸம்ப்ரஹீதம் (ஸ்வா நாராயணாதர்) நாவிற்கொண்டச்சுதன்றன்னே - ஸ்ரீதரை "நத்யஜேயம்" என்றொருக்காலும் கைவிடாததிலும், ஸகஜநிய ஜநே ஸ்வக்ஷேமாவ) மேவிக்கண்ணனைநிருமாத்தி - நக்க பிரானுடையனு மிந்திரனுமுதலாக - ஸர்வரையும் நியமிக்கிற திலும், எல்லாருடைய கூர்மகளாலும் ஆராயிக்கப்படுமதிலும் ஈடுபட்டிருக்கிற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாலே எம்பெருமான் லோகத் தில் உபாஸகர்களையெல்லாம் பூசிப்பியாநிற்கிறனென்று 'பொ லிகபொலிக' என்கிற உபாகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தா ரென்கிறார். ॥ கூO ॥

ஸ்ரீஶடகோபராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஐந்தாம்பத்திலிரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ந - ம் திருவாய்மொழி.

அ—(மாசறுசோதி) இப்படி ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கவாசைப்பட்டுப் பெறாதே விரஹத்தாலே கலங்கினளாயிருந்த தானொரு பிராட்டி, தன்னுடைய வ்யஸநத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமையாலே மடலூர்ந்தாகிலும் அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்க

மூன்றாந் திருவாய்மொழி

இ—ஸ்ரீவைஷ்ணவஸந்நிதியைக் கொண்டாடின கீழ்த்திருவாய்மொழிக்கும் மடலூர உத்யோகிக்கையைச் சொல்லுகிற இத்திருவாய்மொழிக்கும் என்ன சேர்த்தியுண்டென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்ப்பாட்டில் உக்தரீத்யா என்றபடி. 'கலியுகமொன்றுமின்றிக்கே தன்னடியார்க்கருள் செய்யும்' என்று கீழ்ப்பாட்டிலே ஆஶ்ரிதவாத்ஸல்யஞ் சொல்லிற்றிறே. வாத்ஸல்யாதி என்கிறவிடத்தில் ஆதிஶப்தத்தாலே மணியுருக்கடொளியென்று சொல்லப்பட்ட ஸௌந்தர்யாதிகள் விவக்ஷிதங்கள். இப்படி எம்பெருமானுடைய வாத்ஸல்யஸௌந்தர்யாதிகளை அநுஸந்தித்தவாறே பழையபடியே பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபேக்ஷை பிறந்து அது கைவாராமையாலே கலங்கினராய், இந்த வ்யஸநம் பொறுக்கமாட்டாமையாலே நிஷ்ப்ரபக்ஷவ்யாவநாதிகளாலே அவனுக்குப் பழியை விளைத்தாகிலும் அவனைக் கைவம்காட்டிவைத்துக்கொண்டு அவனோடே ஸம்ஶ்லேஷிப்பேனென்றிப்படி ஒரு ஸாஹஸத்தை அபிஸந்திபண்ணி, தமக்கு அவ்வளவாகப் பிறந்த தஶாவிபாகத்தை மடலூர உத்யோகிக்கிற பிராட்டியினுடைய வாக்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரிவ்விடத்திலென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு வைசேஜநகமென்கிற ஸங்கதிவாக்யமென்றதாயிற்று இவ்வர்த்தம் "ஊராவாகவவை" என்கிறபாட்டிலே ஸ்பஷ்டம். சுஹிதவிஷயத்தைப் பிரிந்தாற்றமாட்டாதார் மடலூரக்கடவரென்றொண்டு தமிழர் சொல்லுவது; அதாவது - ஸர்வலக்ஷணஸம்பன்னையிருப்பாளொரு ராஜகுமாரனுக்கும் காம்யஸௌந்தர்யாதிகளையுடையவனா

ஆ— னுமென்று கொண்டாலயித்து மடலூருகையிலே வ்யவஸிதை யாயிருந்தவிடத்தில இவளுடைய தோழியானவள நீ ஆசைப்படு

இ— ஒருபாணா ராஜகந்யகைக்கு முகவாசஷ்டாநங்களில் வரு த்திலே யாதானுமொரு ஸமத்தாலே அந்யோந்யம் அநுராகமா கிஸம்ப்ரதத்து மேல ஸம்ஶ்லேஷிக்கிடையாமே அவ்வளவிலே விஶ்லேஷம்பிறந்து இருவரும் விரஹக்லேசராயிருக்க மேலும ஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு ஶக்யங்களையாயிற்று, அந்த ராஜகு மாரனுக்கு விரஹக்லேசம் தலையெடுத்து கண்டவர்களெல்லாம சுழிக்கும்படிதோற்ற இந்த வ்யஸநத்தைப்பொ றுக்கமாட்டாமையாலே இருவர்க்கும் யாதொருசமலந்த வ்ருத்திகளைச்செய்தாகிலும அவளைப்பெறவேணுமென்று பார்த்து அந்த ராஜகந்யகையை ஒருபடத்திலே எழுதிவைத்து கண்வா ங்காதே அதைப்பார்த்துக்கொண்டு ஊணும் உறக்கமும் ஸ்நாநாதிக ளுமின்றிக்கே மயிர்விரித்துக்கொண்டுதிரிகை இப்படித்திரிந்தால இதுக்கொருதிமைபக்கண்டு ஊர்த்தி டாதிகளிலே ஏறியபாலே அவ ளோடேகூட்டுதல் இல்லையாகில் இதுக்கு உபாயமாக இரண்டுதலை யிலுள்ள பாசங்களுமைக்கிட காரகரிருவரும அந்யோந்ய ஸஹாயராயக்கூட்டுதல, தோழிமார்கூட்டுதல், அந்த ராஜகந்யகையும இப்படி ஆசைப்பட்டு தான்தானேவந்துகூடுதல, தனக்குப்பழிவ ருகிறதென்கிற பயத்தாலே வந்துகூடுதல, இவையித்தனையும்இல லையாகில முடிந்துபிழைத்தல செய்கையாயிருக்குமொரு ஸாஹ ஸப்ரவ்ருத்திவிஶேஷமாயிருக்கும் இது. இந்த மடலூருகையை பா ரூஷர் செய்யுமத்தனை பெண்டிர் இத்தை ஶக்ராணுமுட்டிகள செய்யலாகாதென்று தமிழர் ஸம்ப்ரதாய கட்டளைகளேயாகிலும "பாதௌலக்ஷ்யௌ பாவா ஸ்த்ரீணாம் ஏகாகாரமேவ | தா ஸோஷவீ தாஸஹஸ்ரேராஜாத்மஜாத்மஜா:" எனகிற ந்யாயத்தா லும ஶ்ரீகோஸலேச்வரால வரமபிட முடியாதென்னுமிடம ஸுவ ககஷிகளையாலும், ஸர்வஜ்ஞரான ஆழ்வார வாக்யத்தோடு வி ரோதித்தால தமிழர் கட்டளைகட்டுப்பாடமாகையாலும இத திருவாய்மொழியிலே பிராட்டி மடலூர உத்யோகித்ததாகப்பாடு கை உபபந்நமென்று ஸஹ்ருதயர்செய்வர் என்பார்கள.

மூ— மாசறுசோதியென்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை* யாசறு
சீலனையாதிமூர்த்தியைநாடியே* பாசறவெய்தியறிவிழந்தெ

ஆ— கைக்கொண்டாளவளோடு ப்ராப்திக்கு ப்ராணமானகள அவனுக்குண்டோ? உண்டாகிலதனை அவனை உத்ஸவமட ஆருகையாகப்போ? இவ்வூரெல்லாம உன்னைப்பழிசொல்லாநின்றதே? என்ன? நிரதிசயதிவ்யஜ்யோதிர்விக்ரஹ ஸௌசீல்யாதிஸம்பத்ப கல்யாணகுண ஜகதேககாரணபூதனான ஸர்வேஸ்வரனை ஆசைப்பட்டுப்பெற்றே அறிவிழந்தெத்தனை காலமுண்டு தோழீ? ஆனபின்பென்

முதற்பாட்டு.

இ— மாசறுசோதியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (நிரதிசயஜ்யோதிஸ்ஸ்வரூபத்தாலே) நிரதிசயஸௌந்தர்யவிசிஷ்டன், என்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யஸ்வரூபத்தாலே) ஆசறுசீலனையென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸௌசீல்யஸ்வரூபத்தாலே) நாடியேபாசறவெய்தி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆசைப்பட்டுளேனா) அறிவிழந்தெனை நாளையம் என்கிற விடத்திலே ஹ்ருதயமருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பென்று) ॥ ௧ ॥

ப— தோழீ - ப்ராய ஸகியே? மாசறுசோதி - நிரவத்யஜ்யோதிர்விக்ரஹனை மாசற்றதேஜஸ்ஸ்வரூபம். என்செய்யவாய் - சிவந்தவாயையுடையனாயானை, மணிக்குன்றத்தை - நீலமணிக்குன்றத்தை. நீலமணிப்போலேனக்கு ஸௌலப்யனானவனென்றபடி. ஆசறுசீலனை - நிரவத்யமான ஸௌசீல்யத்தை யுடையவனான, ஆசு - தோஷம் என்பேருக வென்னோடு ஸம்ஸ்லேஷிக்கைக்கு பன்றிக்கே தனக்கேறகவேணுமென்றே ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் அவனுகைபாலே நிரவத்யஸௌசீல்யனானவனென்றபடி. ஆதி - முந்தினவனான, அதாவது ஜகத்துக்கெல்லாம் ஸர்வாதிஸயத்தாலே தான் முற்படவந்து என்னோடே கலந்தவனானவென்றபடி மூர்த்தியை - ஸ்வாமியை மூர்த்தியென்று ஸ்வாமிக்குப்பேர். நாடியே - தேடியே, ஸ்வயாரணத்தாலே நிரஞ்ஜனமத்தாறுகிறது, நிரஞ்ஜனமாகத் தேடியென்றபடி. பாசு - ஆஸக்தியை, அற - மிகவும், எய்தி - அடைந்து, அறிவிழந்து - க்ருத்யாக்ருத்யவிவேகத்தையிழந்து, எனைநாளையம - எத்தனைக்காலத்தை யுடையோமா

மூ—[illegible] கவ்வைத் தோழி என்செய்யுமோ?

என்செய்யுமூரவர்கவ்வைதோழீயினிநம்மை* என்செய்ய தாமரைக்கண்ணனென்னைநிறைகொண்டான்* முன்

ஆ—க்கொரு யாக்ஷயாக்ஷம் செய்யுமோ? என்னையே ஊரிலே தோற்றுவிக்கிறவர்களாகவும் அவற்றுக்கிணங்கிப் படியிலிருந்து இருக்கிறவென்னை யெய்த்தச்செய்தவனென்று தோழியைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள். (என்செய்யும்) எம்பெருமானானவனுடைய ஸர்வேச்வரனாய், ஸர்வலோகநாயகனாய், காருண்யஸ்வரூபமான அழகிய திருச்சங்கண்களைக்காட்டி யென்னைத்தோற்பித்துப்போனான்

* இரண்டாம்பாட்டு *

இ— செய்யதாமரைக்கண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வதைமித்ராஷியால்) "ராசீகஜலவத்ராக்ஷ ஸல-லஸ்கநெநாஷாஷ்" என்கிறவர்க்கும் இங்கேயபலின்ரசம். நிறைகொண்டானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தோற்பித்துப்போனானென்று) உத்தராயத்தில ஸஹிரஸுதா

ஸ—ஞெம,நமக்கு வெகுபோயனத்தைக்காரியமாயத்தென்றபடி. ஏசுறும - ஏசுகையிலே ஆறவரான, ஏசுகை - ஸ்வலாக்ஷமசொல்லுகை, என்னையேசுகையிலே துணிந்தவர்களான என்றபடி. ஊரவர் - ஊரிலிருக்கிறவர்களுடைய, லௌகிகர்களுடையவென்றபடி கவ்வை - ஸ்வலாக்ஷமாகாரமானது. என்செய்யும் — என்னத்தைச்செய்யும், எனக்கும் அறிவுண்டாயிருந்து ஸமவதிஷயமறிந்தாரும் ஸ்வவாக்யம் சொல்லிலன்றோ வ்யாகுலமாவது, எனக்கு அறிவின்றிக்கேயிருக்க ஸ்வவாக்யம்சொல்லுவாரும் லௌகிகராயிருக்க இது வ்யாகுலமாமோ? வ்யாகுலமல்லாமென்றபடி * * ||௩||

என்செய்யதாமரைக்கண்ணனை - ஸ்வீயனான காருண்யதாரஸவிஷ்ணுவானவன், என்னைநிறைகொண்டான - என்னுடைய ஸ்திதியை ஸ்வஹரித்தான், என்னைநிறைகொண்டானென்கிறவிக்கு உக்கவஸ்த்ரீஸ்வபாவாஸ்ரயஞ்சீலம். என்னுடைய ஸ்திதியை ஸ்வஹரித்தானென்றபடி நிறை-ஸ்திதி, அதாவது ஜகஸ்லேயோநிக்கிறதொருவருக்கும் தெரியாதபடியிருக்கை முன - முன்னேயுள்ள

மூ— செய்யமாமையிழந்து மேனிமெலிவெய்தி* என்செய்யவா
யுங்கருங்கண்ணும் பையப்பூர்ந்தவே* ||௨||

ஊர்ந்தசகடமுதைத்தபாதத்தன் பேய்முலை* சார்ந்து சுவைத்த

ஆ— அவனை ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே தத்ஸம்ச்லேஷ ஜநித ஸௌ
ந்தர்ய்யமுமிழந்து மேனிமெலிவெய்தி தத்ஸம்ச்லேஷத்தாலே புது
கணித்த என்செய்யவாயும் கருங்கணணும் பையப்பூர்ந்த; இனி
நம்மை என்செய்யும் ஊரவர் கவ்வை தோழி என்கிறாள் ||௨||

(ஊர்ந்தசகடம்) ஆகிலும் மடலூருகை நமக்குப் போராது

இ— யென்றருளிச்செய்கிறாள் (அவனையிழந்தீயால்) முன் செய்யமா
மையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறாள் (தத்ஸம்ச்லேஷ த்யா
கீயால்) எத்தனைநோவானாலும் பழி பரிஹரிக்கவேணுங்கா
ணென்றுசொன்ன தோழியைப்பார்த்து அப்படியானாலும் பழி ப
ரிஹரிக்குமெல்லை கடந்ததுகாணென்கிறாளென்று ஸங்கதி
ஸூசிதமாகிறது. ||௨||

* மூன்றும்பாட்டு *

ஊர்ந்தவித்யாதி சுவைத்தவித்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யமரு

ஸம்ச்லேஷகாலத்திலே உண்டாயிருந்த, வர்ணமாகிய ஸௌந்தர்ய ஸம்ச்லேஷ காலத்திலே உண்டாயிருந்த
வென்றபடி, செய்யமாமை - ஸ்ராவ்யமான காந்தியை, இழந்து - போ
க்கி, மேனி - ஸரீரமானது, மெலிவு - கார்ச்யத்தை, எய்தி —
அடைந்து, என்செய்யவாயும் - என்னுடைய அரோணயாதத்தை
யும், கருங்கண்ணும் - நீலமானவத்தையும், பைப்பு - வைவ
ர்ண்யமானது, ஊர்ந்த - வ்யாபித்தது, தோழி - வாராய்ஸகி
யே? இனி - இத்தனையானபின்பு, ஊரவர் கவ்வை - ஊராருடைய
அபவாதமானது, நம்மையென்செய்யும் - நம்மையெ
ன்றது தன்னோடு ஸம்பந்தமான ஸகியையுங்கூட்டிக்கொ
ண்டு சொன்னபடி. ||௨||

ஊர்ந்தசகடம் - அஸுராவேசத்தாலே ஊர்ந்துவந்த சகட
த்தை, உதைத்தபாதத்தன் - ஸ்தந்யார்த்தியாய்க்கிளர்ந்தழுகிற வ்யா
ஜத்தாலே பொருந்தவிழும்படி உதைத்த திருவடியையுடைய
வனை, பேய்முலை - பூதனையினுடைய ஸ்தநத்தை, சார்ந்து - ய
சோதைப்பிராட்டி முலையிலே அணைந்தாப்போலே அணைந்து.

மூ — செவ்வாயன் என்னை நிறைகொண்டான்* போந்தும்பெயர்ந்தும் அவனோடன்றியோர் சொல்லிலேன்* தீர்ந்தவென்தோழீ யென்செய்யுமூரவர்கவ்வையே* ॥௫॥

ஆ — என்தோழீ சொல்லு, தன்னுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலும் அழகாலும் என்னை நிறைகொண்டான்; அவனைப் போந்தும் பெயர்ந்தும் அவனன்றிப் பல்லது பற்றிப் பேசேனும் சொல்லிலேனாகையாலே, நானேதேனும் மொன்றைச் செய்தலைச் செய்கையிலே எனக்கு முற்பட்டவே துணிந்திருக்கக்கடவ நீ யென்னை ப்ரதிபாதிக்கலாமோ? நீ ப்ரதிபாதிக்கிறது ஊரவர் நம்மைப் பழிசொல்லுவாரென்றோ. அது தூஷணவாக்யமேயான நம்மைச் செய்வதென்கிறாள். ॥௫॥

இ — ஸிச்செய்கிறா (தன்னுடையவித்யாதியால) செவ்வாயன் என்னை நிறைகொண்டான் என்றதற்கு சாத்யமருளிச்செய்கிறா (அழகாலுமென்று) தீர்ந்த வென்கிறதற்கு சாத்யமருளிச்செய்கிறா (நானித்யாதியால) என்செய்யுமென்கிறதற்கு வெகுவிதத்தை வ்யாக்யானிக்கிறா (தூஷணாத்யாதியால) நாம் நம்மவசமாயிருக்கிலன்றோ? வசனமும் வகிக்கலாவதென்று கருத்து. ॥௫॥

ப — சுவைத்த - ஸ்வாதமுடைய பண்ணினை, செவ்வாயன் - சிவந்த திருப்பவளத்தையுடையவன், என்னை நிறைகொண்டான் - என்னை ஸ்வாதமுண்ணினை, என்னுடைய நிறையை அபஹரித்தானென்றபடி. போந்தும் பெயர்ந்தும் - போயும்வந்தும், போருகை - விட்டுப்போகை, பெயருகை - திரும்பிவருகை, அவனைப்பிரிந்தாலும் பிரியாதிருந்தாலுமென்றபடி. அவனோடன்றி - அவனோடு கூடின வார்த்தையொழிய, தத்விஷயமான வார்த்தையொழியவென்றபடி. ஓர்சொல்லிலேன் - வேறேயொருவார்த்தையை யுடையவளல்லேன்; வேறேயொருவார்த்தையைக்கேளேனென்றபடி. தீர்ந்த - நானினைத்த கார்யத்திலே எனக்குமுன்பே துணிந்திருக்குமவளான, என்தோழீ - சேடியே? ஊரவர் - ஊரிலிருப்பாருடைய, கவ்வை - கூவாடு கோலாஹலமானது, என்செய்யும் - தூஷணவாசிகாய் ஸ்வவசனாகிக்கேயிருக்கிற நடையிலிச்சேஷ்டை. ॥௫॥

மூ:— ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டன்னைசொன்னீர்ப்படுத்து* ஈரநெல்வித்தி முளைத்தநெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள்*

ஆ:—(ஊரவர்கவ்வை) இப்படி தன்னைப்பிரிந்த க்லேசஸஹஸ்ரமெல்லாம் படும்படி ய பிரகாசிப்பித்த தன்னுடைய ஸௌலப்யத்தாலே தன்னையுனக்குக்காட்டித்தாராதே பிருக்கிறவனை யாசைப்படுகிறதுதானென்னென்று தோழிசொல்ல லோகாபவாதஸஹஸ்ரமாக ஞானவாயிருக்கச்செய்தே யவற்றையே வர்த்தகமாகக்கொண்டு தன்திருவ

* நாலாம்பாட்டு *

இ— அவனுக்குப்பழியை விளைக்கைக்காக மடலூரவுமொழிகிறவிப்பிராட்டி யவன ஞானலல்லன்றிப்பாட்டிலே யவனுக்கு ஞானவகுஞ்சொல்லுகை யஸம்பந்தமன்றோவென்ன வத்தரிப்பிக்கிறாள் (இப்படியித்யாதியால்) வர்த்தமானத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்தவம்யகேத்யாதியால) அதீதவார்த்தைக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்திருவடிகளிலேயி

மூ— ஊரவர்கவ்வை - ஊராரபவாதமாகிற எரு, எருவை, இட்டு - ஊரார் அபவாதம் சொல்லச்சொல்ல கழுநிக்கு எருவிட்டாப்போலே என்னுடைய ஸ்நேஹத்துக்கு வர்த்தகமாயிற்றென்று கருத்து. அன்னைசொல்நீர் - தாயாருடைய உக்தியாகிறநீரை, படுத்து - பாய்ச்சியென்றபடி, படுத்துகை ஸம்பாதிக்கை. இதுஷேபாயசக்கையைச்சொல்லுகிறது நீயவனைப் பக்ஷிப்படி மேலவிழுகை யுக்தமன்றென்று தாயார்சொல்லுகிற வார்த்தைகளும் தனக்கு ஸ்நேஹவர்த்தகங்களாயினவென்று கருத்து. எருவாவது - அடியிலேயிருக்கவிட்டுவிடுமதிறே நீர் மாறாமல் பாய்ச்சவேணும், ஆதலாலொருக்கால் பழிசொல்லிப் போகிற ஊராரவார்த்தைக்கு எருவாகவும் அதுக்குள்ளேயிருந்து கொண்டு எப்போதுமொக்க ஹிதஞ்சொல்லுகிற தாயாரவார்த்தையை நீராகவும்நிரூபித்தது. ஈரநெல்வித்தி - ஈரமாகிறநெல்லுக்களைவிரைத்து, ஈரம் - ஸங்கம், ஸங்கமாவது காதலினுடைய ஸூக்ஷ்மாவஸ்தையாகையாலே இதனைவிரையாக நிரூபித்தது, முளைத்த - அங்குரிதமான, நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள் - என்னுடைய நெஞ்சமாகிற பெரியசெய்யிலே, செய்யென்று கழனிக்குப்பெயர்,

மூ—பேராகாதலேகடல்புரையவிளைவித்த*காரமர்மேனிநங்கண்

ணன்தோழீகடியனே* ||௪||

ஆ—டிகளிலேநிரவதிகமானவத்விலஷத்தை எனக்குவிளைவி

த்தகாரமர்மேனி நங்கண்ணனைத்தோழீ ஸுன்னையஞ்சாலுகி

றதுனகிறாள் ||௪||

(கடியன்) நீசொன்னபடியே பவான்ஸுவன், கிவுர்கன்,

இ—த்யாதிய வருகடியனென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

(ஸுவனைநாசொல்லுகிறதென்று) கானவனையேயென்றது –

நீயேயென்றபடி. தன்பக்கலிலே யெனக்குப்பட்ட வெ

த்தைக்கொடுத்தவனை ஸுவனென்றுசொல்லுகை யாங்கடன்று

என்றபடி. * * * * ||௪||

※ஸ்தாமபாடு※

கடியனென்கிறதையுரைக்கிறார் (நீயிதாதிபால) கொடிய

மூ—பேர் – பெரியதான நிரவதிகமானவென்றபடி ஆமா –ஆமாத

த, நிரூபமானவென்றபடி காதல – தன்பக்கலவிலஷத்தை,

காதல – கவிலஷமாய், கடல்புரைய – ஸமுத்ரஸத்ருசமாக, ஸ

ந்விலஷமாகவென்றபடி விளைவித்த – விளையப்பண்ணினவனை,

ஸாராசொல்லுகின வவஸ்தைக்கு தாயமார வர்த்திஷயிக்கி

தானே தன்விலஷத்தைக்கு யோக்யமானசு யமானவஸ்

மநதோ விலஷமாய் வரீணதிகனைய மவனக்ருபையாலே

பிறேயென்றுகருத்து காா – வஷர்காலமேகத்துக்கு, அமா –

ஸத்ருசமான, மேனி – திருமேனியையுடையவனை, அடியிலே

எனவுபிட்டு நீநமபாயசனையும் வேலவஷியாதில பயிர்தத

லைகதுளிரகிறதிறே, இங்க விலஷத்தை வஷர்காலமா

மகாமேனியான தனவடிவாலே வருஷிமாக்கினனென்னு கரு

த்து நங்கண்ணனை – நம்முடையகண்ணனை, கண்ணனென்றால பெ

ணகளுக்கு பெண்டிர்க்கென்று ஸர்வஸமானென்னு க

ருத்து. தோழீ – இது வானவனாவஸம்வாயமோ அவனபக்க

லிலே எனனைபொருத்தவிட்ட நீயே மீட்கப்பாாதாலும் மீளா

தபடியான வஸவனரமுடையபடி பண்ணினாயேயென்று கா

ருத்து கடியனே – ஸுவனேயென்றபடி கடியன் – ஸுவன். ||௪||

மூ — கடியன்கொடியனெடியமாலுலகங்கொண்ட* அடியனறிவருமேனிமாயத்தனாகிலும்* கொடியவென்னெஞ்சமவனென்றே கிடக்குமெல்லே*

ஆ — ஸ்வதந்த்ரன், க்ருதக்னன், ஸர்வஸ்மாத்பரன், ஸர்வஸ்வாபஹாரசேஷ்டிதன், மற்றும்பல தோஷங்களையுடையவன், ஆகிலும்கொடியவென்னெஞ்சமவனென்றே கிடக்கும், என்னே ஒருநெஞ்சு

இ — என்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ருதக்னனென்று) நெடியமாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வதந்த்ரனென்று) உலகங்கொண்ட அடியனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (க்ருதக்னனென்று) அறிவருமேனிமாயத்தனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வஸ்மாத்பரனாகையால்) தோழியரால் கடியனென்று தோஷஞ்சொன்னால் பின்னையுமநேக தோஷங்களைப் பிரட்டித்தான் சொல்லுகிற விதத்தை விவரித்தருளிச்செய்கிறார் (மற்றும்பல) எல்லேயென்கிறதற்கு அர்த்தம் (என்னேயென்று) ஆச்சர்யத்யோதகமான விபக்தத்துக்கு அர்த்தம் (ஒருநெஞ்சுடைய ஸ்த்ரீ) பொடியிலென்றது.

ப — கடியன் - க்ருதக்ஞராகத்தக்கவர்களைக் கொடாதவன், கொடியன் - க்ரூரன், க்ருதக்னனென்றபடி. நெடிய - ஸர்வோத்தமன், மால் - பெரியவன், ஸ்வதந்த்ரனென்றபடி. உலகங்கொண்ட - மஹாபலிபக்கலினின்றும் லோகத்தை யாசித்த, அடியன் - ஸ்ரீபாதத்தையுடையவன், க்ருதக்னனென்றபடி. சிற்றடியைக்காட்டிப் பேரடியாலே யளந்துகொண்டானிறே. அறிவு - அறிகைக்கு, அரு - அருமையான, மேனிமாயத்தன் - விக்ரஹத்தையுடையவன், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யமென்று விவேகிக்கவரிதாம்படி வழக்காலே பராக்ரமமுடையனென்றபடி. ஆகிலும் - இத்தனையுமானாலும், கொடிய - கடினமான. அவன்பக்கல் குற்றஞ்சொல்லிவிடவிடாதென்றபடி. என்னெஞ்சம் - என்னுடைய மனஸ்ஸு, அவனென்றே கிடக்கும் - தத்ஸாக்ஷேபமாயே யிருக்குமென்றபடி. எல்லே - என்னே. இதொரு ஆச்சர்யமென்றபடி. துடிகொள் - துடிக்கு ஸத்ருசமான, இடை - இடையையுடையவளான,

மூ— அடி கொளி நெடுமடத் தோழியன்னை யென்செயுமே* ॥௫॥

அன்னை யென் செய்யிலென் ஊரென் சொல்லிலென் தோழிமீர்*
என்னை யினியுமக்காசையில்லை யகப்பட்டேன்* முன்னை யமரர்
முதல்வன் வண்டுவராபதி* மன்னன் மணிவண்ணன் வாசு
தேவன் வலையுளே* ॥௬॥

ஆ— வைய ஸந்நிதிகே ஸமேயிதுவென்று பிராட்டியருளிச்செய்ய தோழியானவள் இப்படி ஸந்நிதிகேஸிகளையிட்டோ? அன்னைமார் பொடியில செய்வதென்னென்ன? விரஹாக்நியாலே உக்ரராயிருக்கிற நம்மை யெதைச் செய்வதென்கிறாள். ॥௫॥

(அன்னை) ஸ்வாபதேஶம் நிரவத்யஸ்வஸ்வாமித்வஸ்வாமிகஸ்வாவராய ஆசார்யதஜ்ஞரான ஶேஷிஶேஷஸம்பந்த வேதநத்தயா

இ— கோபிக்கிறாரென்றபடி ॥௫॥

* ஆறாம்பாட்டு *

முன்னையமரர் முதல்வன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வாபதேஶத்ருஷ்டியால்) வண்டுவராபதிமன்னனென்

ப— அடி - ஶக்ரவ்யாஹ்ருதிவிஶேஷம், த்ருஷ்டே ஸ்ம்ருயானென்றபடி, மட — ஸவ்யஸ்வாமையாள், தோழி - ஸகியே, அன்னை - தாயானவள், என் செய்யும் - நமக்கென்ன பாதகஞ் செய்யமாட்டுவளென்றபடி ॥௫॥

முன்னை - அநாதிகளான, அநாதிஸ்வஜ்ஞரானவென்றபடி. அமரர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, முதல்வன் - ப்ரதாநன். ஸ்வாமியானவென்றபடி. வண் - ஔதார்யையான, துவராபதி - த்வாரவதிக்கு, ஆரக்ஷகரென்றபடி. மன்னன் - ராஜாவான, மணிவண்ணன் - நீலஸ்வாவணன், மணிபோலே முந்தாணியிலே முடிந்தாளலாம்படி ஸுலபனென்றபடி. வாசுதேவன் - வஸுதேவநந்தநனுடைய, வலையுளே - ரூபௌதார்யாதி குணங்களாகிற வலையிலே, ரூபகுணாதிகளைக் கண்டால் கடுத்தப் பிப்போகவொண்ணாமையாலிவைத்தை வலையென்கிறது. ரூபகாதிஶயோக்தி: அகப்பட்டேன், இனி - இப்படி யகப்பட்டபின்பு, அன்னை - மாதாவானவள், என் செய்யிலென் - என்ன செய்தாலதாலென்ன, அவள் செய்யும் ஹிதத்தோடு அஹிதத்தோடு வாசி

மூ— வளையுளாகப்பட்டதென்னை நன்னெஞ்சக் கூவிக்கொண்ட*லை
கடற்பள்ளியம்மானையாழிப்பிரான்றன்னைக்* கலைகொள்அ

ஆ— ஸர்வேச்வரனுடைய ஸ்ரீவிக்ரஹ ... பரமபதத்திலே அவர்களுக்கு
பரமபதத்திலிருந்தவைநத்து அதிகஷாத்ரஸ்நாவஷ்டு ஸஜாதீய
தயாவதீ ... வந்துவரா(ந)நின்றிருக்கிறபடியிலே ஆச்ரிதவாத்
ஸல்யத்தைப்பற்கொண்டெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீவைகுண்டநாத்
மகனுடைய சௌந்தர்யாதிகளால் ஆகிற வளையுளனேயகப்பட்டேன்,
இனியென்னை அன்னை யென்செய்யிலென்? ஊரென்சொல்லிலென்?
தோழியீர்? என்னையினிப்புமக்காசையில்லையென்கிறாள். ॥௬॥

(வளையுள்) இப்படித் தன்னிலைமையைமெய்யாகச்சொன்னபின்பு
இனி யிவளொன்றுஞ்செய்யவில்லையென்று கொண்டு இவளுடைய
இ—கிறவிடத்திலே மைத்ரியைச்சிகிறவைத்ருத்தையருளிச்செய்கி
றார் (அதிகஷாமெத்ராத்யாயால) மணிவண்ணனென்கிறதற்குத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதேத்யாதியால) (தோழிமீரித்யா
தி) எப்படியாயினுமிவளை மீட்கவேணுமென்றெல்லாருமாய்க்கூ
டிவந்த தோழிமாரைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி
ஸூசிதமென்க. * * * * ॥௬॥

❋ ஏழாம்பாட்டு ❋

அவனைப்பற்கவில தூஸக்தியைவிடச்சொல்லுகையாலே விரோ
தாவிஷ்டையாயிறுக்கிற தோழியைக்குறித்து நங்கைகளாறுக
ண்டு தலையில வணங்கவுமாங்கொலோவென்று ஸஹ்ருதயரோடே
சொல்லுமாப்போலேசொல்லக்கூடுமோவென்னவுமதரியபிக்கிறார்
(இப்படியித்யாதியால) அவளைக்குறித்தெனகிறதற்கு ஆங்கொலோ

௬—லலையென்றபடி' ஊர் - ஊரிலஜனங்கள், என்சொல்லிலென -
என்னசொன்னாலென்ன, அவர்சொல்லுமமானத்தோடு தோஷ
த்தோடு வாசியில்லையென்றபடி தோழியீர் - வாரீர்ஸகிகாள்?
உமக்கு - உங்களுக்கு, என்னையாசையில்லை, என்னைக்குறித்தா
சையிலலை, இனி யுங்களுக்கென்னை மீட்க வாசைப்படவேண்டு
திலலையென்றபடி. ॥௬॥

கலைகொள் - கலையைக்கொண்டிருக்கிற, கலை - வஸ்த்ரம், ரஜ
ஸ்பவஸ்நமாகவிபானவென்றபடி. அகல—விஸ்தாரமான, அல்குல -

ரு — வல்லதுறையுள் நாயகனாகாநின்ற* தலைமகனை [illegible]

ஆ — அப்படிப்பட்ட [illegible] அவர் [illegible] தன்னுடைய [illegible] வல்லபுளவென்னை [illegible] தன்னுடைய [illegible] கொண்டு ஆருடையவெனக்கு [illegible] கடலிலே கண்வளர்ந்தருளுகிற [illegible] தோழி அவனுக்கு [illegible] ஜ்ஞாதுகொண்டிலோ [illegible] தலையிலே [illegible]

இ — [illegible] ஆருடைசெல்லவேணும் [illegible] என்னபடி. [illegible]

ம — [illegible] தோழி [illegible] வல்லமை [illegible] என்றபடி [illegible] என்னை, அப்படியிருந்தி - [illegible] நல்லதொரு சத்தை, தன்னோடொன்றென்னிறாடிலும் [illegible] யுடைய [illegible] என்னபடி [illegible] கொண்டு - அழை த்துக்கொண்டு, [illegible] கொண்டென்னபடி [illegible] [illegible] காமமல [illegible] ஆமோமென - [illegible] யான, கண்வளர்ந்தருளுகிற ஆழியிலே எனனை அடிமைகொண்ட வனென்னபடி. ஸ்ரீ [illegible] கொண்டு [illegible] கொண்டு [illegible] என்னபடி [illegible] புத்தாரினையு கருத்து. [illegible] சொல்லுகிறான். ஆழிப்பிரானதனை - [illegible] உபகாரகனை, [illegible] [illegible] புத்தர் [illegible] திருவாழிப்பிரானை [illegible] யுடையனை. [illegible] - [illegible] அவனுக்கு [illegible] சொல்லுகிற [illegible] என்னபடி [illegible] [illegible] - [illegible] நம்முடைய [illegible]

மூ—மாதவகொலோ ...தைபலா முலைபே ॥ ௭ ॥

பேய்முலையுண்டு சகடம்பாய்ந்து மருதிடை* போய் முதல்சா
ய்த்துப் புள்வாய்பிளந்து களிறட்ட* தூமுறுவல் தொண்டை

॥ ௭ ॥

ஆ—வென்கிற

(பேய்முலை) ஸர்வேச்வரன் ஸகலவிரோதிகளையும் போக்கி ஸ்ரீமத்வவிரோதி நிரஸனம் பண்ணுகிறதுகளை

வியாக்யானம்.

இ— ஸர்வேச்வரன் க்ருஷ்ணவிரோதிகளாயிருக்க இவர்க இவர்களை ஸ்வவிரோதிகளென்றது க்ருஷ்ணைகஜீவிகளானார்க்கு இவர்கள் ஜீவிதவிரோதிகளாகையாலே, இத்தால் ஸர்வேச்வரன் க்ருதாவதாரங்களிலும் அவனதுபடியிலே இவர்களுக்கு உஜ்ஜீவிதவ்யமாகையால் இவ்வுபகாரத்துக்கு ஸாதனமை அவனுக்கு எழுதிக்கொடுக்கிறேனென்று ஸர்வேச்வரன் தானே

ஈ—தலைபிலவணங்கவுமாங்கொலோ - என்று அருளிச்செய்கிறது இத்தலைகளிலே வந்ததுக்கு உபகாரத்துக்கு நம்முடைய தலையாலே அவனை வணங்கவுமாம் கொலோ. ॥ ௭ ॥

பேய்முலையுண்டு - ஸர்வேச்வரனுடைய ஸத்தையைப்பாராமல் பண்ணி, ஸர்வேச்வரனாலவந்த ஸ்தன்யத்தைத் தப்பியென்றபடி சகடம் - சகடாஸுரனை, பாய்ந்து - உதைத்தென்றபடி. மருது - யமளார்ஜுனங்களினுடைய, இடை - நடுவிலே, போய் - கல்யாணவித்தமாய் க்ருஷ்ணனைநெருக்குகைக்காக அவ்வி வரமாயநின்ற யமளார்ஜுனத்தின் நடுவே அகப்படாதே தப்பிப் போயென்றபடி. முதல்சாய்த்து - தப்பிப்போனவளவன்றிக்கே அவைதமையும் வேரோடேவிழப்பண்ணி, புள் - பக்ஷியினுடைய, பகாஸுரனுடையதென்றபடி. வாய்பிளந்து - வாயைக்கிழித்து, களிறு - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தையென்றபடி. அட்ட - ஸம்ஹரித்தவனை, தூமுறுவல் - மந்தஸ்மிதனை, தூ - சுத்தம், முறுவல் - ஸ்மிதம், இவ்விரோதிகள் தனவாக்ரமித்துக்குப் பற்றாமையாலே ஸ்மிதம்பண்ணினவனையென்றபடி. தொண்டைவாய் - பிம்பவாயனை, அந்தஸ்மிதத்துக்கு வாஸஸ்தானமான சிவந்த அதரத்தையுடையவனென்றபடி. தொண்டை...

மூ— வாய்ப்பிரானை எந்நாள் கொலோ* யாமுறுகின்றது தோழி
அன்னையர் நாணவே* ‖அ‖
நாணும் நிறையுங் கவர்ந்து என்னை நன்னெஞ்சங் கூவிக்கொண்டு*

ஆ— ஸர்வஜ்ஞனாய் நம்மை நன்றாகச் சொல்லுகிற அன்னையர் அலரையாகாதே
வியாமோஹ [illegible] ஸர்வஜ்ஞனான நம்மை நன்றாகச் சொல்லுவது, என்று உஜ்ஜீவித்துத் தலைப்பெடுக்கமாட்டாதே இருக்கும்படி எந்நாள்கொலோ யாமுறுகின்றது தோழியென்கிறாள் ‖அ‖

இ— தேவபிரானை ... [illegible] (இவனையாக்கிக் கோயில்) இவனையாக்கினது - இவனையே என்றபடி (தலையெடுக்க உஜ்ஜீவிக்க) அவனுக்கு ஸர்வஜ்ஞனான ... வார ... நமக்கு ... யோஜநமென்று இருக்கத்தக்கது. ‖அ‖

மூ— கோவைப்பழம், பிரானை - உபகாரகனை, 'யஸ்ய ஸர்வ ... ஸ்ரேஷ்ட ... ஸ்ரேஷ்ட | ... கரிஷ்யாமி ... ' என்கிறபடியே தன்னுடைய ஜீவிதத்துக்கு வந்த விவாஹத்துக்கு ஈடாகக் கொண்டுவந்த உபகாரகனையென்றபடி. இதுக்கு யாமுறுகின்றதென்கிறதோடே சம்பந்தம். தோழி - ஸாராயமான ஸகீ? அன்னையர் - அவனுக்கு ஸர்வஜ்ஞனான தாய்மார்கள், நாணவே - லஜ்ஜிக்கும்படி, எந்நாள்கொலோ - எந்தக்காலமோ, யாமுறுகின்றது - நாம் கிட்டுவது, உறுகை - கிட்டுகை ‖அ‖

என்னை - நாணும் நிறையும் நிரம்பிய உடையேனான என்னை என்றபடி. நாணும் - வாசலிட்டுப் புறப்படக்கடவதல்லாத லஜ்ஜையும், நிறையும் - பத்தினியையும், ஸ்ரீயத்தையுமே என்றபடி அதாவது ஸ்வஸ்திலேயேபடுகிறது தாயம் ருக்ருமம் சொல்லக்கடவதன்றிக்கே இருக்குமடக்கத்தையென்றபடி கவர்ந்து - கவஹரித்து, என்னை நாணும் நிறையும் கவர்ந்து என்கிற இது - கவஹரித்து ... நன்னெஞ்சம் - நல்ல நெஞ்சையும், ஸ்நேஹாஸ்தமான நெஞ்சையுமென்றபடி. கூவிக்கொண்டு - அழைத்துக்கொண்டு, கவஹரித்துக்கொண்டே

மூ— சேணுயர் வானத்திருக்குந் தேவபிரான் றன்னை* யாணையெ
ன்றோழி யுலகுதோறலர் தூற்றியாம்* கோணைகள் செய்து

அ— (நாணும்) நாணும் நிறைவுங் கவர்ந்து என்னை நன்னெஞ்சம்
கூவிக்கொண்டு ஒருவருக்கும் செல்லவொண்ணாத திருநாட்டிலே
போய்த் தனியிருக்கிற தேவபிரான் றன்னை ஆயாவருமறியும்படி
அறவசப்படுத்தப் போகிறாள் இப்படி ஒருநாள் அவனைப் புலகுதோறலர் தூற்றி

*** ஜனப்ரியா வியாக்யானம் ***

இ— சேணுயர் வானத்திருக்கும் - தூயவனாய் ஒருவர் செய்கிற நூ
ல்களால் அறியப்படாத தேவபிரான் றன்னை தேவலோகத்தில் தூவி
யெழுந்தருளி நிற்கும் படியைச் சேர்ந்தவிடத்தில் (ஆயாவும் அறியும்படி) கேட்டு
தடுப்பதற்காக சொல்லுகிற பழிகளிடத்திலும் அவனுக்கு
உண்டான குறைகளைப் பற்றி திருமடலூர்கையே இதற்குத் தூற்றிப் பெறுகிறதோ.

ஸ— ஈறுபடி செய்தின்னமும் உயர்ந்த வுண்டான முகூர்த்தமாதி.
சேணுயர் - மிக்க உயர்த்தியானவென்றபடி. நாம் திருப்பாற்
கடலிலே கிடக்கில் இவளுக்குப் பிரயோஜனமில்லை என்று
அடியிட்டுச் செய்யத் தகுந்ததென்று நினைத்து உயர்ந்த
நிலத்திலே போயிருந்தானென்றுமாம்.
வானத்திருக்கும் - இருக்கிற, தேவபிரான் றன்னை - நித்யஸூரிநாயகனை, தன்னையென்றது - வைலக்ஷண்யம்
ஆகும். இத்தனை அலர்தூற்றி யென்றுபேர்விட்டியம் ஆணை.
உன்னாணை, இவள் மடலூர்கையிலே நினைக்கப்புகாநின்றதோவென்று தோழியைச் சிந்திக்க அவளைக் கடிந்தாயிடுகிறாள். என்
தோழி - இது உக்தியாமாகாதே இவளித்தனையும்
செய்து தலைக்கட்டப் பெறுவதென்று தோழிப்புகைத்துநிற்க என்
தோழியென்று அவளை அணைத்துக்கொள்ளுகிறாள். உலகுதோறு -
லோகங்கள் தோறும், அலர் - பழிகளை, தூற்றி - தூற்றி, சுவ
ஷ்டியாகப்படி எங்கும் சொல்லியென்றபடி. ஆம் கோணைகளை
செய்து - ஆகக்கடவனவான பொல்லாங்குகளைச் செய்து, கோணை -
அந்யாயம், ஊரறச் செய்யப்போகும் வார்த்தைப் பொல்லாச் செய்து,
அதாவது நாண் மடலூர்கையுமாய்ப் புறப்பட்டவாறே அவனையத்து

மூ— குதிரியாய்மடலூர்துமே* (௧௦)

யாமடலூர்ந்துமெம்மாழியங்கைப்பிரானுடைத்* தூமடற்

றண்ணந்துழாய்மலர்கொண்டு சூடுவோம்* யாமடமின்றித்

தெருவுதோறயறையலார்* நாமடங்காப்பழிதூற்றி

ஆ— மற்றுஞ்செய்யலாம் மிறுக்குகளெல்லாஞ்செய்து குதிரியாய் மடலூர்துமென்கிறாள் (௧௦)

(யாமடலூர்ந்தும்) யாமடமின்றித்தெருவுதோறயல் தையலார் நாவுங்கூட மடங்காதபழிகளைத்தூற்றி நாடுமிரைக்க, யாம் மடலூர்ந்தாகிலும் எம்மாழியங்கைப்பிரானுடைத்தூமடல் தண்ணந்துழாய்மலர்கொண்டு சூடுவோமென்கிறாள். (௯)

இ— சுயம் தோழியென்றது - ஸ்வோஜ்ஜ்வலம் (குதிரிஉத்யாதி) தன்னெஞ்சிலே மடலூரவேணுமென்று துணிந்ததுணிவை வ்யக்தமாகத்தோழிக்குவாய்விடுகிறாளென்றுஸம்பந்திக்ஷிபெ. (௧௦)

✳ பதத்யபாடு ✳ (௰)

ம— கூநாக்குலிதத்தாலும்பின்னையும்வணுக்குப்பழியாயபடி நான் கூநாக்குலியாதே திரிகதென்றபடி குதிரியாய் - ஒருவர்க்கும் அடங்காதவளாய், குதிரி - நாணத்தப்பெண், மடலூர்தும் - மடலூரக்கடவேன். (௧௦)

யாமடம் - யாதேனுமொருமடப்பமும், ஸ்த்ரீஸ்வாபாவிகமான வேதேனுமொரு ஒடுக்கமுமென்றபடி. மடம் - அஜ்ஞதை, இங்கே லக்ஷணையா ஒடுக்கத்தைச்சொல்லுகிறது. இன்றி - இல்லாமலே, ஒடுக்கத்தையெல்லாம் விட்டென்றபடி. தெருவுதோறு - உலகுதோறென்று, கீழ்ச்சொன்னவளவன்றிக்கே, வண்மைக்கு ஜாக்கங்களில் தனித்தனியே வீதிகள்தோறுமென்றபடி. இதுக்குப்பழிதூற்றியென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அயல் - அசலாரான, தையலார் - ஸ்த்ரீகளுடைய, நா - நாக்கானது, மடங்காப்பழி - மடங்காதபடியான பழிகளை, மடங்குகை - மீள்கை, வ்யாவ்ருத்திக்கையென்றபடி. அசலாருடையநாக்குங்கூட இப்பழிகளைச்சொல்லுகைக்கு வ்யாவ்ருத்திக்கமாட்டாதபடி சக்கரங்களான பழிகளையென்றபடி. தூற்றி - தூற்றி, ஸர்வத்ரவியாப்பிப்படி [illegible]

மூ—நாடியிரைக்கவே* ॥௰॥

இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரான்றன்னை* விரைக் கொள்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* நிரைக் கொளந்தாதியோராயிரத்துளிப்பத்தும்* உரைக்கவல்லார்க்கு

ஆ—(இரைக்கும்) ஓதங்கிளருகிற கடல்போலேயிருந்த திருமே னியையுடைய கண்ணபிரான்றன்னை விரைக்கொள்பொழில் குரு கூர்ச்சடகோபன்சொல் நிரைக்கொளந்தாதி யாயிரத்துளிப்பத்து உரைக்கவல்லார்க்கு இத்திருவாய்மொழியைச்சொல்ல தாங்களி

✳ நிகமனம் ✳

இ—இரைக்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓதமிக்க்ரியால்) ஓதம் - ஜலம். ॥௧௧॥

ப—சொல்லியென்றபடி. நாடியிரைக்க-லக்ஷ்மீவாகனங்களும் அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தைக்கண்டு கூப்பிடும்படி, யாம் - நாம், மடலூரத்தகாத ஸ்த்ரீத்வத்தையுடையவர்களானநாம், மடலூரத்தும் - மடலூர்ந்தாகிலும். இதுக்கு மலர்கொண்டு சூடுவோமென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். எம் - ஸ்வாமியான, ஆழிப்பங்கைப்பிரானுடைய - வக்த்ராகாரனான உபகாரகனுடைய, தார் - ஸாஜமாள, ப்ரணீயமானவென்றபடி மடல் - தளங்களையுடைத்தான, தண்ணந்துழாய்மலர் - சீதலஸௌரப்யவிசிஷ்டத்தை, கொண்டு - அவன்பக்கலில்நின்றுவாங்கி, சூடுவோம் - சிரஸாவஹிப்போம். ॥௰॥

இரைக்கும் - தரங்கஸம்க்ஷோபத்தாலே கோஷியாநிற்கிற, கருங்கடல் - நீலவர்ணமான ஸமுத்ரத்தினுடைய, வண்ணன் - வர்ணத்தைப்போலேத்தக்க வர்ணத்தையுடையவனான, கண்ணபிரான்தன்னை - க்ருஷ்ணனாய் ஆச்ரிதர்க்குத்தன்னை அநுபவிக்கக்கொடுத்த உபகாரகனை, விரைக்கொள் - பரிமளஸம்யுக்தமான, விரை - பரிமளம், பொழில் - உத்யானங்களையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், நிரைக்கொள் - பங்க்திஸம்யுக்தமான, நிரை - பங்க்தி; ஸாமாநாதிகரண்யயுக்தமானவென்றபடி. அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஓர் - அத்விதீயமான, ஆயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டுகளையும், உரைக்கவல்லார்க்கு - சொல்லவல்லார்க்கு, தம்மூரெல்லாம்-

மூ—வைகுந்தமாகுந்தம்மூரெலாம்* ॥கசஶ॥

ஆழ்வாரதிருவடிகளேசரணம்

ஆ—குந்தமெதமமே தயங்குகுந்திருநாடென்றிரு. ।கக॥

திருக்கு ருகைபிரான்பிள்ளான் திருவடிகளேசரணம்

மு—தாநகளிருந்தவூரேதேனுமொருகுறுசசியாளும் அவவூரெல்லாம், வைகுந்தமாகும் - ஸ்ரீவைகுண்டமாகும், ஸ்ரீவைகுண்ட வஷாநதரவமுமாமெனறபடி. ॥ஈக॥

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிஷ்ட நமிவ ஸ்ரீவைஷ்ணவ

ராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீவைஷ்ணவ த்ய ஸ்ரீ பாஷ்ய:,

(மாசறுசோதி)

ஜ்யோதிர்வபுஷமேகாக்ஷ ஸர்வஜநயநாநிஷ்விஷ்வக்ஸேநங்கள வஸ்த்ராஸ்த்ர ஸ்ரீதத்ஸவ

யோகக்ஷேமஸ்யநமாத ஸ்ரீ ரக்ஷாயாம்ஸாவயாநாக்ஸ ஸாமதநாதயவேஷவகாநசாவதாத ஸா

நாம்வைஷ்ணவத்ரதோஜநயதிஸம்பாநித்யம் ஸ்ரீஸம்ஹிதாம்

(ஜ்யோதிர்வபுஷமேகாக்ஷ) மாசறுசோதி - நிரவதிக தேஜோவபுமான திருமேனியையுடைத்தாகையாலும், (ஸர்வஜநயந) என் செய்யதாமரைக்கண்ணன் - ஸர்வஜநயநமான திருக்கண்மலரையுடையவனாகையாலும், (விஷ்வக்ஸேநங்காக்ஷ) ஊரந்தசகடமிதிஷ்ரீ - மகுடமாண்ட விரோதி நிரஸநசீலனாகையாலும், (தேவளவஸ்த்ராக்ஷ) காரமாமேனி - நீலதேவநிறமான திருநிறத்தைப்புடையனாகையாலும், (ஸ்ரீதஸாவதயா) என்னெஞசமலன்றேகெடக்கும் - ஆஸ்ரிதவிருதத்திலேயதீவ்ரஸவநுகையாலும், (யோக்க்ஷேமஸ்யநமாக) வண்டுவாராவதிமன்னன் - க்ருஷ்ணனுபவதரித்தருளி எலலார்க்கும் ஸாமனாகையாலும், (ரக்ஷாயாம்ஸாவயாநாக) அலைகடற்பள்ளியம்மானை - ஜகத்ரக்ஷணத்திலே யவஹிதனாய்க்கொண்டு திருப்பாறகடலிலே கண்வளருகையாலும், (ஸாமதநாதயா) தூமுறலவறுநொண்டைவாயபிரானை-ஸாமவிக்கதாலும் தொன்

இ—கா—டை பொன்ற திருவயரத்தாலும ஸௌஹமான திருமேனியையுடையனாகையாலும், (லாவகார) தேவபிரான்றனை—உபகாரகனாகையாலும், (கமலக்கண்) ஆழியங்கைப்பிரானுடை—திருவாழியாலேயலங்க்ருதமான திருக்கையையுடையனாகையாலும், எம்பெருமான் ஸ்ரீதாக்கு வழிபலவாழியாலேயாகிலும் தன்னைப்பெறவேணுமென்று மதிமெது தேதையுண்டாக்காநிற்கிறனென்று "மாசறுசோதி" யென்கிற ஸுக்தத்திலே மாறனருளிச்செய்தானென்கிறார். ௧௫௨௲

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இருநூற்றம்பத்தெட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

நாலாந் திருவாய்மொழி.

அ—(ஊசிரலலாந்துருசி) இப்படி மடலூருகையிலே அத்யவஸித்திருந்த பிராட்டி மடலூராதொழியில்லாதபடி ஈத்ருச ஸௌஸ்வம்யாய்

நாலாந் திருவாய்மொழி.

இ— நிக்ஷேப ஸௌந்தர்ய நாளிகளாலே அவனுக்குப்பழியைவிளைத்தாகிலும் அவனை முகமாட்டிவைத்துக்கொண்டு அவனோடே ஸம்ச்லேஷிக்கவேணுமென்றிப்படி உபேக்ஷித்தவிவா அதுசெய்யாதே இத்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய வ்யாபாரங்களை ப்பேசுகை ஸௌமகமன்றோவென்ன? சாமுபேக்ஷித்தகாயத்திறகு க்ஷரேன்றியே ஈத்ருசஸௌஸ்வராய கம்புடைய அந்த மேதஸ்ஸை உபசாரத்தில ஊனகாகிநியாய ஹம்ஸ விரஹத்தாலே நோவுபடுகிற பிராட்டியினுடைய வாக்யவைலக்ஷணத்தாலே பேசுகிறராகையாலே ஸம்பகமென்று நினைத்தவதாரிப்பிக்கிறார (இப்படியிருக்கையால) ஸௌஸ்ம்யபாயித்ருசவதாரிகெ. தக்ஷோபா பாட்டுக்குஸ்ரூவ்யாகம் ஸௌஸம்யபாய என்கிறதற்கு உபாவாக்யானத்தில கிடையேபடேசயம். *

முதற்பாட்டு

ஊசிரலலாந்துருசி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ரூ—ஊரெல்லாந்துஞ்சியுலகெல்லாநள்ளிருளாய்* நீரெல்லாந்தே
றியோர்நீளிரவாய்நீண்டதால்* பாரெல்லாமுண்டநம்பாம
பணையான்வாராதே*

ஆ—ஸம்ச்லேஷகாலத்தைமுடிவு ஸாபேக்ஷமாய யஸம்ச்லேஷ ரெகமுமசபேக்ஷா
ரவஸ்வ த்ருபிமாயபடி இருக்கிரவுவந்தேயரும் முடிக்கிறதென்கிறள்.
இதுவிஸ்லேஷத்திலந்தஸம்ஸாரிகளைப்பாமபணையான வாரர

இ—(ஸம்ச்லேஷதசைவ்யாக்யானம்) நீண்டதாலென்கிறதுக்குக் காத்து
ஸ்மருதிசமெசபகிற(முடிகிறதென்னும் பொனது) பாரெல்லாமுண்டவெ
னகிறதுக்குக்காத்து ப்ரேமத்திசமெசயகிறா அதவாரிசக்ஷியால)

ஈ— ஊரெல்லாந்துஞ்சி - பழிசொல்லுவாரொடு ஹிதஞ்சொல்லு
வாரோடுவாசியற ஊரிலுள்ளாரெல்லாருந் நித்ரைசெய்யப, இத்தால
இவர்க்குண்டானதசையைக் கண்டு போரும் பேசவும்பெறுகிறிலனெ
ன்றபடி. உலகெல்லாம் உறங்கும் புறமே யோகநித்ரை
போய இவரையில துணையானார் நணணோ வெனறு பார்த்தாலோ
என? சொல்லுகிறள். உலகெல்லாம் நள்ளிருளாய - லோகமெல
லாம் ஸாமாயகாரமாய, நள்-என்று நிறபம. இத்தால ஒருவ
ஸ்துவைக் கண்ணாலேகண்டு ஸமாக்ஷவம்பண்ணவும் பெறுகிலேனெ
ன்றதாயத்து. நீரெல்லாமதேறி - ஜலஸத்வங்களினுடைய
கொம ஹமலமெல்லாமையாலே அசலனங்கி தரிதகாதி ஜலங்க
ளெல்லாமதெளிந்து, தேறுகை - தெளிகை. இத்தால ஒருவஸ்து
வைக்கேட்டு ஸமாக்ஷவம்பண்ணவும் பெறுகிலேனென்றதாயத
து ஓர்-வனகாரமான, ஸஹஸ்ரசதுர்யுகமான ராத்ரி,ராத்ரி
சதுர்யும ஸஹஸ்ராந்தவிறமலத்ரம்பிஷ்ராத்திகளபோலனறிகழ்கே,
ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தமானவெனறபடி. நீள் - அதிலனவு நீளி
மையமான. இரவாய - ராத்ரியாய நீண்டது - உதயகாலமதிகர
னவொன்றுதபடியாயத்து. இந்த ராத்ரியானது மேல ஏலவுமி
லாதபடி கெகஸராத்ரியேயாய நீண்டதென்றபடி. ஆல - வெ-உ,
பாரெல்லாம - ஸமஸ்தபலத்தையும, உணட - ப்ரளயவுதந்தி
லே தனவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்த காருணிகனனை, நம - ஸவய
ஜீபனனை, இங்கு நமனென்றது ஸம்ச்லேஷதசையிலே தனக்கு அ
வனவழியாயிருந்தபடியைப்பற்றத்தசொன்னபடி பாமபணையான

மூ — வாசெல்லேல்வல்வினையேனாவிகாப்பாரினியே* ||௧||
ஆவிகாப்பாரினியாராழ்கடல்மண்விண்மூடி* மாவிகாரமா
யோரவல்லிரவாய்நீண்டதால்*

ஆ — தோழி! நானினியெங்ஙனே ஜீவிக்கும்படியென்கிறாள். ||௪||
(ஆவிகாப்பார்) ஆழ்கடல்மண்விண்மூடி மாவிகாரமாயோர

இ — * இரண்டாம்பாட்டு * ||௨||

வ்யா — 'ஸம்ஶ்லேஷஸமயத்துணைவன், வாரான் — வருகிறானில்லை, ஆலென்றது வாஞ்சாதிக்யமாகையாலே க்ஷேத்ரத்வேஷ்ட்ருவமாதலால் க்ருபாப்ராண முதலாகக்கடவது. ஸந்நிதியைப்போலே விப்ரலம்பத்திலேயும் வைத்து ரக்ஷிக்கவேண்டா; ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்போலே உடம்போடணைக்கவேண்டா; வந்து முகங்காட்டி ஸலமையுங்கிடேனென்றுகந்து 'த்ருஷ்டைவ ஹி ந ஶோகாவஸந்நதாம் ஜஹ்யாம் க்ருதவாநஸி'' என்றார்களிறே. எல்லேயென்று தோழிக்கு ஸம்போதநம். மேலே அன்னையருந்தோழியருமென்று தோழியுமுறங்கினாள் எனகிற்றேயாகிலும் இப்போது தன்னுடைய ஆபத்து தீவ்ரமாக தோழி உறக்கந்தெளிந்திருக்க ஸம்பாவனையுண்டென்றுபார்த்து அவளை ஸம்போதிக்கிறாள். இனி — ரக்ஷகனுதவாதபின்பு. வல்வினையேன் — வலியதான பாபத்தையுடையவளானவென்னுடைய, காருண்யனான அவனும் வந்து உதவாதபடி பண்ணுகிற ஸமாபாவத்தையுடையவளானவென்னுடைய வென்றபடி. ஆவி — ஆத்மாவை, காப்பார் ஆர் — ரக்ஷிப்பாரார் — ஸர்வஶக்தியான நான்காக்கவோ? உறங்குகிற ஸ்ரீநாகர்காக்கவோ? இருள்விழுங்கின லோகம் காக்கவோ என்றுகருத்து. ||௧||

ஆழ்கடல் — கம்பீரஸமுத்ரத்தையும், மண் — ப்ருதிவியையும், விண் — ஆகாஶத்தையும், மூடி — ஆவரித்து, மாவிகாரமாய — மஹாவிகாரமாய, ஸூர்யசந்த்ராதிகளிலே நில்லாதே சலித்து லோகங்களையும் வ்யாபிக்கும்படி பெரியவிகாரத்தையுடைத்தாயென்றபடி. ஓரவல்லிரவாய — லோகவிலக்ஷணமாயொரு ராத்ரியாய், அவஷ்யம் ஆதித்யஸஹஸ்ரத்தாலும் மீட்கவொண்ணாத ராத்ரியென்றபடி. வ்யஸநத்தோஷத்தையாலே ராத்ரிக்குள ஸமயகாலத்துக்கும் ஸஹமறியமாட்டாமையாலே ஸமயகாலத்தையே ராத்ரியென்கிறாள். நீண்டது — உத்தராவதிகாணவொண்ணாதபடி

மூ— காவிசேர்வண்ணனென் கண்ணனுமவாரானு* பாவியே னெஞ்சமே நீயும்பாங்கல்லையே ||௨||

நீயும்பாங்கல்லனாநெஞ்சமே நீவிரவு*

ஆ— வலவிரவாயினேட்டது, காவிசேர்வண்ணனென்கண்ணனும் வருகிறிலன, பாவியேனெஞ்சமே நீயுமெனக்குத்துணையன்றியே போனாய ஆவிகாப்பாரினியாரெனகிறள். ||௨||

(நீயும்) மடநெஞ்சமே? நீயுந்துணையன்றியே போனாய நீவிரவு

* மூன்றாம்பாட்டு *

இ— காயுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார

ப— யாயிறு காவிசேர்- கருநெய்தல்பூப்போலான, காவி- கருநெய்தல். சேருகை - ஸாதூர்யமாகை வண்ணன - காந்தியையுடையவனுன, என்கண்ணனும - எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனும், வாரான - வருகிறனில்லை, ஆல-விஷாதே, கண்ணனுமெனகிறவிடத்தில சுவு கைக்குக்கருத்தென்னிறதென்னிலெ? இருந்தவிறைத்த நீஸுவணர்ஞ கையாலே கறப்புடுத்துவருவாரைப்போலே ஸுவந்தர காணவொணுத்தபடி வரலாமே, எனக்கு ஸுலபனுகையாலே இவ்வாவஸ்த்திலேவருகை தப்பாதே, இப்படியிருக்கச்செய்தேயும வருகிறனில்லையென்றுகருத்து பாவியேனெஞ்சமே- ஸுவுனும ஸுவனும்படி பாபத்தையுடைய வெனனுடையநெஞ்சமே, நீயம்பாங்கல்லையே - அவனைப்போலே நீயுமெனக்க அநுகூலமல்லாதொழிந்தாய, பாங்கு - அநுகூலம. வாவேணுமெனறு வாத்திதராலும் அவனவாராதாப்போலே மெய்யத்திலே நிறுத்தினுலும நீ நிற்கிறுயில்லையெனறபடி எனனோடேஸுஹவாஸதாலேஸுவுனாலுனும ஸுவனுன, எனனெஞ்சாகைபோலே நீயும் இங்ஙனே யாரூயென்றுகருத்து இனி - அவனுமுதவாதே நீயும துணையாகாதே ஒழிந்தபின்பு, ஆவி- ப்ராணனை, காப்பார் ஆர? ரக்ஷிப்பார் ஆர், ஒருவருமில்லையெனறபடி.　　*　　*　　||௨||

நெஞ்சமே - எனனுடையநெஞ்சமே, நீயும - ஸுவகார்யத்துக்கும ஸ்வயங்காரணமானநீயும, பாங்கல்லைகாண - பாங்கல்லாதொழிந்தாய்காண, பாங்கு - அநுகூலம, இங்குத்துணையைச்சொல்லுகிறது. நீவிரவும - பண்டேநீனடத்தான ராத்ரியும,

மூ— ஓயும்பொழுதின்றி யூழியாய் நீண்டதால்* காயுநெடுஞ் சிலையன் காகுத்தன் வாரானால்* மாயும்வகை யறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தே* ||௫||

அ— ஓயும்பொழுதின்றி யூழியாய் நீளாநின்றது, ரக்ஷிக்கைக்கு ஸாதநமான ஸ்ரீசார்ங்கத்தை யுடையவனான காகுத்தன் வருகிறிலன், வாராதொழிந்தாலத்தான் முடியலாமிறே, முடியவும் ஒண்ணாதபடி பண்ணிற்று வல்வினையாலே மாயாதே நோவப்பிறந்தேனென்கிறாள். ||௫||

இ— (ரக்ஷிக்கைக்கு இத்யாதியால்) மாயலாகாதோவென்னில் இவளைக் குறித்தொருவன் மேற்சொல்லாநின்றான். ஆனபின்பு மாயும்வகையறியேனென வந்த ரக்ஷகத்வத்தை விடமாட்டாரென்று அருளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தால் இத்யாதியால்) தானேயிடபடியாக ரக்ஷித்துச் செல்லுகிறதென்றதாயிற்று பெண்பிறந்தேனென்கிறதாலே தான் துயருமநுஸந்திக்கிறார் (வாராயே நோ இத்யாதியால்) ||௫||

ப— ஓயும்பொழுதின்றி - ஓய்வு உறக்கமில்லாமல் ஊழியாய் - கல்பமாய், நீண்டது - வளர்ந்தது, ஆல - வேறே, காயும் - ஆஸ்ரிதவிரோதிகளை நலிகைக்குடலான, கடும - கடினமான, சிலையை - ஸாரங்கத்தையுடையவனான, என்காகுத்தன் - என்னுடைய காகுத்தனும், தபரதற்கு மகன்தன்னையன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாகவென்று நான் தஞ்சமாகக் கொண்டிருக்கும் மகனும் என்றபடி. வாரான் - வருகிறானில்லை, ஆல - வேறே. ஆதரித்து ரக்ஷணத்துக்கு முடிசூடுகைக்குப் பிறந்தவனுயிர்போயில் வாராதொழிவதேயென்று காகுத்தனுமென்கிறவிடத்தில் வைலக்ஷண்யத்துக்குக் கருத்து. வல்வினையேன் - வாராயே நோயாய்ப் பிறக்கும்படியான வலியபாபத்தையுடையவளான நான், பெண்பிறந்து - பெண்ணாகப்பிறந்து, பிறருக்காகவே ஜீவிக்கவேண்டும்படி வாராயே நோ தக்கஸ்வரூபமான ஸ்த்ரீஜந்மத்திலே பிறந்தேனென்றபடி மாயும்வகையறியேன் - மரிக்கும் ப்ரகாரத்தையறியேன், மாயுதல - மரிக்கை - பெண்பிறந்தார்க்கு நினைத்தபோது முடியப்போமோ என்று கருத்து. ||௫||

மூ— பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயர் காண்கிலேனென்று*
ஒண்சுடரோன் வாராதொளித்தானிம்மண்ணளந்த*

ஆ—(பெண்பிறந்தார்) நான்படுகிறவிந்த க்லேசதுக்கத்தைக்கா
ணகையில முடிகைக்கவே நன்றென்றுபார்த்து ஆதித்யன்வாராதே

* நாலாம்பாட்டு *

இ— ஒளித்தானித்யாதி. இதுக்கு ஆதித்யன் மருள்செய்கிறார் (நா
னித்யாதியால) ஸ்த்ரீஜந்மமாகையாலே முடியவும்பெறாதே
க்லேசஸஹமாகையாலே ஸ்வஹம் பொறுக்கவுமாட்டாதேயிரு
க்கிற என்னுடைய துக்கத்தை ஸம்ஸாரவானை ஆதித்ய
னுங்கண்டு ஸஹிக்கமாட்டானென்று ஸ்வீஜிபிக்கைக்காக பாட்
டிலே நான்படுகிறதுக்கமென்று சொல்லுகிறதே பெண்பிறந்தாரெ
ய்துமென்று ஸாதாரணபெண்களும் துக்கமாயிருக்கிறதென
றுகருத்து (முடிகையித்யாதி) ஆதித்யனிவள்துக்கத்தைக்கண்டு
பொறுக்கமாட்டானாகில்வாராதொழியுமத்தனைபோக்கி முடியவஸ
க்தியுண்டோவென்னில? "ஸீலோஷாமே ஷ்ஷிக்ஸ ப்ராப்ய:" என்றிஸ்வரா
ஜ்ஞையாலே திரிகிறான் தன்னுடெஜஸ்ஸையத்தப்பினால ஸர்வஸ்வ
ரன்வேணுமாகில தலையறுத்துவைக்குமத்தனையன்றோ? இவள்படு
கிறபாடு என்கண்ணால காணப்போகாதென்று பார்த்து இனி நம
க்குமுடிகை ஸம்பாவிதமென்று நிஸ்சயித்தானென்றுகருத்து.

ப—பெண்பிறந்தார் - பெண்ணாகப்பிறந்தவர்கள், ஸ்த்ரீயமா
கையாலே முடியவும்மாட்டாதே க்லேசஸஹேவகளாகையாலே
விரஹத்தைப்பொறுக்கவும் மாட்டாதே யிருக்கிறவர்களென்ற
படி. எய்தும் - அடைகிற, பெருந்துயர் - க்லேசதுக்கத்தை,
காண்கிலேனென்று - என்கண்ணாலே காணமாட்டேனென்று, ஒ
ண - ஒளியதான, தன்னுடையவரவாலே நமக்காஸ்வாஸகரமா
னவென்றபடி. சுடரோன் - தெஜஸ்ஸையுடையவனானஆதித்யன்,
வாராது - உதயகிரியத்திலும்வாராதே, ஒளித்தான் - தெஜஸ்ஸை
த்தப்பினென்று ஸர்வஸ்வராஸ்ப்ரதேதடிவந்தாலும் காணவொண்ணா
தபடி யொளித்துப்போனான். இம்மண் - இந்தப்ருத்வியை,
பஸ்சாத்ரயஜநஸத்ருஷ்டமான ப்ருத்வியையென்றபடி அளந்த-
த்ரிவிக்ரமரூபனாகவன்று, ஸர்வ ஸர்வப்ருதிவியைப்பளந்தானுக்கு

மூ— கணபெரியசெவ்வாயெங்காரேறுவார்ஆ* லெணபெரியசி
நதைநோயதீரபபாராரெனனையே* ॥௪॥

ஆ— தன்னைக்கொணடுமுடிநதான். இநதஜன்மத்தில தனனுடைய
காருணயஸௌசீல்யஸௌநதர்யாதிகுணங்களாலே என்னைத்தோற்
ற்பித்தெனக்கு ஸர்வவிதபந்துவுமாயிருநதவன வருகிறிலன். வாரா
தொழிநதாலஎவிறாத்சிநதைநோய்தீரபபாராரென்னையென்கிறாள் ॥

இ— தன்னைக்கொணடென்றது - ஸ்வகாரணத்தாலே தனக்கு
ரக்ஷிக்கவேணடுமென்று ஆசுருக்களைகைவிட்டு தன் காயத்ரத்தை.
பார்த்துக்கொணடென்றபடி. முடிநதான் - ஸங்கல்பமுடைய
ஸர்வேச்வரனுடைய வடிவத்து தேடிக்கொணவோணுத
படி. பொளிநதானென்றபடி இம்மணணாந்தவென்கிறதறருத்தா
த்தமருளிச்செய்கிறார (காருண்யஸௌசீல்யஸௌந்தர்யங்களாலே)
கண்பெரியவித்யாதியை ஸங்க்ஷேபிக்கிறார (ஸௌந்தர்யஸ்வத்தா
லே) எமகாரேறு எனகிறதறருத்தமருளிச்செயகிறார் (எ
னனையித்யாதியால) ॥௪॥

ஐநதாம்பாட்டு.

நஙகணணனெனகிறவிடத்தில ஸௌலப்யஸாம்யமான்

ரு— எலலாதலைகளிலும் தனதிருவடிகளை வைத்தவனெனவென்
றபடி. பெரிய - கணணென்று மாறியதுயிபபது எல்லாரோடுங்
கலநதவர்த்தியாலே விராஜிக்குமவனென்றபடி. செவவாய்-
அநதவர்த்தியாலே ஸ்மிதம்பண்ணுகையாலே மிகவும சிவந்தவாயா
த்தையுடையவனை. - எம் - ஸுஹ்ருதயனை, அவ்வழகாலே என்னை
அடிமைகொணடவனெனறபடி. கார - நீலவர்ணனை, ஏறு -
வ்ருஷபம்போலே செருக்குடையவன், வாரான் - வருகிறானிலலை,
ஆல - வெஷ, என்னை - ஆசைபெற்றவனை, எணபெரிய -
நினைவுமிகுந்த, எண - நினைவு, ஜ்ஞானவ்யாப்திக்கு மானமென்ற
படி சிநதைநோய் - ஒரோருமாகிறவ்யாதியை, தீரபபாராா - தீ
ர்க்கததக்கவபரார, எனனை நோயைத்தீரபபாரென்று ஜீவனுக்க
வையோம வாரணத்தை மருபபையேசிதத்தனிவ்யாதிவஸ் ஷ்ரதி
த்துவராஹவ்யாஜ்வவஸ்து. ॥௫॥

மூ—ஆரென்னை யாராய்வா ரன்னையரும் தோழியரும்* நீரென்னே
யென்னாதே நீளிரவுந் துஞ்சுவரால்* காரன்னமேனிநங்கண்
ணனும் வாரானால்*

ஆ—(ஆரென்னை) அன்னையருந்தோழியரும் நீரென்னேயென்
னாதே நீளிரவுந் துஞ்சினால், ஆரென்னையாராய்வார், ஸம்ச்லேஷவிச்லே
ஷயிலுமென்கருத்துத் துணையாயிருக்கக்கடவ காரன்னமேனிநக்கண்ண
னும் வருகிறிலன், வாராதொழிந்தால் விச்லேஷத்துக்காச்ரயமான்

இ—வசனத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸம்ச்லேஷாதியால்) ஸம்ச்லேஷ
விச்லேஷயிலுமென்றது - தோழிமார்முதலான பந்துக்களுதவாத
விச்லேஷயிலுமென்றபடி போகுமுடியலாமே யென்றிவளைக்
குறித்து ஸந்துக்களுங்கூட நினைக்கமாட்டாதிருக்கப் பேரென்னை
மாயாதென்கை ஸம்ச்லேஷவிச்லேஷயன்றோவென்ன? வரு
ளிச்செய்கிறார் (வாராதொழிந்தாலித்யாதியால்) தானேயிப்படி யுபே
க்ஷித்துச்சொல்லுகிறாளென்றதாயிற்று ஸ்வரூபமானவென்ற
து பெருக்குவிசேஷணமன்று, என்னென்பதற்குவிசேஷணம்.

ஸ— அன்னையரும் - ரக்ஷகத்திலுதவக்கடவ தாய்மார்களும், தோ
ழியரும் - என்னோடு ஸமானஸுகதுக்கைகளான ஸகிகளும்;
நீரென்னேயென்னாதே - நீரென்னசெய்கிறீரென்று விசாரியாதே;
யஷா-நீர் - நீர்மை, இவளுடைய ஸ்வபாவமென்றபடி. என்னே - எ
ன்னே - என்னவாச்சர்யம், என்னாதே - என்றுசொல்லாதே, அவ
ன் தன்னைவிட்டுப்போய் வேறேசிலவற்றிலே போதுபோக்கச்செய்
தேயும், தானவனையொழியப்போதுபோக்கமாட்டாதிருக்கிறவிவ
ளுடைய விலக்ஷணஸ்வபாவமென்ன வாச்சர்யமென்றுசொல்லாதேயெ
ன்றபடி நீளிரவும் - நீண்டராத்ரியெல்லாம், துஞ்சுவர் - உறங்கு
கிறார்கள், ஆல் - வெடெ, என்னை - இப்படி துஃகஸாவளையா
னவென்னை, ஆராய்வார்? - விசாரிப்பார், ஒருவருமில்லையெ
ன்றபடி. காரன்ன - காளமேகஸத்ருசமான, கார் - காளமேகம்;
அன்ன - ஸத்ருசம், மேனி- திருமேனியையுடையவனான, நம் நம்
முடையவனான, பெண்களுக்கு கைபுகவிப்போந்தவனானவென்றபடி.
கண்ணனும் - க்ருஷ்ணனும், தோழிமுதலானாருதவாத உபேக்ஷயிலு
முதவக்கடவ க்ருஷ்ணனானவனுமென்றபடி. வாரான் - வருகிறானில்லை;

மூ — பேரென்னை மாயாதால் வல்வினையேன் பின்னின்றே* ||௫||
பின்னின்ற காதல்நோய் நெஞ்சம் பெரிதடுமால்* முன்னின்ற இரா

ஆ — வென்போ முடியப்பெறலாமிறே, நான் முடிந்தபின்பு மென்னுடைய பேரானது முடிகிறதில்லையென்கிறாள். ||௫||

(பின்னின்ற) முடிந்தபின்புஞ் செல்லுகிற விச்லேஷவ்யஸநமொன்றும் பொறுக்கலாயிருக்கிறதில்லை இந்த ராத்ரியானது மா

இ — (பேரித்ராத்ரி) பெருங்கடலிற்கும்படி எனக்கு முடிவு வாராநின்றேனென்றபடி. நாலாம்பாட்டுக்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ராத்ரியால்) கஷ்டாவஸ்தம் பிறந்தவளவிலும் எனக்கு முடிவு வாராதே யொருத்தி இங்ஙனே வ்யஸநப்படுகிறாளென்கிற வார்த்தையோடு மறந்தே போகாதேயின்று என்னுடைய ஸத்தைக்கு ஸாதகமாகிறதென்று கருத்து. ||௬||

✳ ஆறாம்பாட்டு ✳

பெரிதடுமென்கிறதற்குக் கருத்தருளிச்செய்கிறார் (ஒன்றும் பொறுக்கலிராத்ரியால்) கண்புதையவென்கிறதற்குக் கருத்து

பத — ஆக வல்வினையேன் பேர் - என்னுடைய ஸத்தையானது, வல்வினையேன் - நான் முடியச்செய்தேயும் என்னை முடிந்தேனாகும்படி பண்ணும்படியான பெரும்பாபத்தைப் பண்ணினவெனக்கு, பின்னின்று — பின்பிறந்து, நான் முடிந்தபின்பும் ஸ்வாமியாய் நின்றென்றபடி என்னை மாயாது - மரித்தேனாக வொட்டுகிறதில்லை, மாய்கை - மரிக்கை, நான் முடிந்த வார்த்தையாகச்செய்தேயும் என்னுடைய ஸத்தைக்கு ஸாதகமாகிறதென்றபடி. அவனைப்போலே என்பேருமெனக்கு விபரீதாசரணம் பண்ணப்புகுந்தது. அவன் வருகிறிலன் - இது போகிறதில்லை. ||௫||

பின்னின்ற - நான் முடிந்தபின்னும் நிற்குமதான, விடாதே தொடருகிறவென்றபடி. காதல்நோய் - ப்ரேமவ்யாதியானது, காதல் - ப்ரேமம் நெஞ்சம் - என்னெஞ்சை, பெரிது - பெரிதாக, மிகவும் என்றபடி. அடும் - ஹிம்ஸியாநின்றது, அடுகை - ஹிம்ஸிக்கை, ஆச்ரயாசனைப்போலே தன்னிருப்பிடத்தையழியாநின்றதென்றபடி. இராவுகி - ராத்ரியானகல்பமானது, முன்னின்று - என்னுடைய

மூ—[illegible] மன்னி [illegible]
[illegible]

வ்யா- [illegible] மறைத்துக்கொண்டிருக்கிலான் [illegible] இந்த [illegible]

இ—[illegible] (அவனவரிலும் [illegible]) ॥ [illegible] ॥

[illegible] - முன்னை [illegible], [illegible] வெளிக்கண்ணோரார் [illegible], இவ்வி [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] ஸ்ரீரங்கநாயக:" என்கிறபடியே ஸ்ரீதாசரதி [illegible] திருவாழி [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] ஐச்வர்ய [illegible] திருவாழி [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] அதனைக் கொண்டு [illegible] இந்த [illegible], அப்படியிருக்கிறவனும் [illegible] இவ்விடத்தே [illegible] [illegible] இன்னின்று [illegible] - [illegible] [illegible] " என்கிற [illegible] - [illegible], [illegible] இவ்வளவேயிறும் முடியாதொழி [illegible]

மூ—னாவிகாப்பாரரிவ்விடத்தே [கூ ॥

காப்பாரரிவ்விடத்துக்கங்குருளுநுண்டுளியாய* சேட்
பாலதுழிபாய்ச்செல்கின்றகங்குலவாய்த* தூப்பாலவெண

ஆ—(காப்பாரர) உபாயகாரமவேஷம்ரம்வெமெதயாய முடி
வில்லாததொரு யாமமாயக்கொண்டு செல்லாநின்றராத்திரியில
தூப்பாலவெண சங்குசக்கரத்தனை தோன்றுதொழிந்தால காப்பா

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

இ—கங்குருளுமென்கிறதறகுத காத்யமருளிச்செய்கிறார் (உ
பாயகாரமவைத்தாலே) நுண்டுளியாயென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(வஷேத்ராதிபால) சேட்பாலதுஎனகிறதறகுத காத்யமரு
ளிச்செய்கிறா (முடிவித்ராதிபால) ॥எ॥

ஸ— நித்யஷைவரகுலஷதத்துக்கு அப்பாமபடி நித்யமாயிருக்கும
தொழியவினிமுடியப்புகுகிறதோவென்று வெறுப்பாலேசொல்லுகி
றுள. இவ்வாவி - இந்தவாத்மாவை, காப்பாரார- ஷைவதைதப்போ
க்கி ரக்ஷிப்பாரார, யஊர-இவவவவெவயிலும முடியாதே எனனை
நோவுபடுத்துகிற விவவுயிராகிற ஸத்ருவை முடித்து ரக்ஷிப்பாரா
ரென்னுமம அவனவாராதபினபிவவாத்மாவுக்குமுடிகையேயிறே
ஷைவமென்றுகருத்து. * * * [கூ ॥

கஙகுருளும் - எல்லையானவிருளும், இதுகருமேமெல்லையென
றுமபடி அத்யதாயிகமான அமயகாரமுமென்றபடி. கங்கு - எல
லை. நுண்டுளியாய - அதிஸூக்ஷமான வஷவிநதுக்களை யு
டையதாய், நுண் - அதிஸூக்ஷம நுணதுளியாய எனகிறவிடத
தில ணகாரரகவரஸ்தகாரஸ்ய டகாராதேசங- சேட்பாலது-
அதிதீரகவஸாவத்தைபுடைத்தான, அதிதீவமானவென்றப
டி. சேண—தீரகம,பால-ஸஙமபாவயுடைததானதுபாலது,
சேண்பால எனகிறவிடத்தில பகாராகவநிமித்யஸ்ய ணகாரஸ்ய டு
காரதேசம ஊழியாயச்செல்கின்ற - கலபாயச்செல்லாநின்றகிற,
ஊழி - கலபம கஙகுலவாய - ராத்திரியிலே, கஙகுல - ராத்திரி. வா
யென்றுவதுதவேசயம தூப்பால-நிரமலதவஸவமான, தூ-
ஸ்ஸம வெண-யஉஜமான,உஜ்வலமித்ரும்யாவஜைமுமினமா
னதுபாலேவாநராக்ஷியிலே இதுஸவத்துக்குவிசேஷணம. சங

மூ—சங்குசக்கரத்தனென்றுஞ்* றீப்பாலவல்வினையேனை தெ
ய்வங்காளென்செய்கேனோ* |௩||

தெய்வங்காளென் செய்கேனோரிரவேழூழியாய்* மெய்
வந்துநின்றெனதாவிமெலிவிக்கும்* கைவந்தசக்கரத்தென்

ஆ—ராத்ரிவிடத்து, தீப்பாலவல்வினையேன் தெய்வங்காள் என்
செய்கேனென்று தன்னுடைய நிராகாரதீர்க்கியுக்தத்தாலே கூப்பிடு
கிறாள். * * * * |௩||

(தெய்வங்காள்) ஓரிரவேழூழியாய்வந்தெனதாவியை மெலிவி
க்கும், கருதுமிடம் பொருதுகைகந்நின்ற சக்கரத்தென்கண்ணனும்

எட்டாயபாடு.

இ—கருதுமிடம்பொருதுஎன்றது - நினைத்தவிடத்திலே யானும்
பண்ணியென்றபடி கையந்தவென்கிறதையுபாகர்திரா

ஸ—சக்கரத்தன்-ஸம்வேதக்ஷகளையுடையவன், தோன்றான் தோ
றுகிறானில்லை, இவ்விடத்து- இம்மெய்யிலே, காப்பாரா-ரக்ஷி
ப்பாரா, தீப்பால-க்ருஷ்ணவமான, நீ-ஞ்நூ கக்ஷுமமானவெ
ன்றபடி வல்வினையேன் - வத்வவாவத்தை யுடையவளானநான்,
தெய்வங்காள், தேவதைகாள், என்செய்கேன் - எத்தைச்செய்வேன்,
தோழிமாருங்கூட வுறங்காநிற்கச்செய்தேயும் தேவதைகளுறங்கா
திருக்கையாலே யவர்களைக்காட்டிலு மிவர்களைக்கிட்டினவுறவர்க
ளைத்துச்சொல்லுகிறாள். தன்னுடைய ஸாலக்ஷத்தைகூட்டுத்தாலே
யவர்களுறங்காதேயிருக்கிறார்களாகக்கொண்டு அவர்களைத் தசனுர
மாகநினைத்துச்சொல்லுகிறாள் * * |எ||

ஓரிரவு - ஒருராத்ரியானது, ஏழூழியாய - ஏழூழியாய், மெ
ய்வந்துநின்று - மெய்யாகவந்து முன்னே நின்று - கல்பலக்ஷ
ஞானமாத்ரியென்கிற காலபதார்த்தையாலே வந்திருந்த ராத்ரி,
என்கிறதுபொய்யே - என்னைவாய்க்கைக்காகவந்ததே பொய்யெ
ன்றுகருத்து. எனதாவி - என்னுடைய ப்ராணனை, மெலிவிக்கும் - க்ரு
ஶமாக்காநிற்கும், மெலிகை - க்ருஶமாகை, கைவந்த - கசீஷவச்சி
யமான, கைவருகை - நினைத்தபடி காரியங்கொள்ளலாகை,
சக்கரத்து-சக்கரத்தையுடையவனான, என்கண்ணனும் என்னுடைய

ரு — கண்ணனும்வாரானால்* தைவந்ததண்டென்றல்வெஞ்சுடரிற்றானடுமே* ॥அ॥

வெஞ்சுடரிற்றானடுமாலவீங்கிருளின்னுண்டுளியாய* யஞ்சுடர்வெய்யோனணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால்* செஞ்சுடர்த்தாமரைக்

ஆ — வருகின்றிலன், ஸம்ஸ்லேஷ காலத்தில் சீதளமான தென்றல் வெஞ்சுடரிற்றானடுமே. தெய்வங்காள் என்செய்கேனென்கிறாள். ॥அ॥

(வெஞ்சுடரில்) வெஞ்சுடரில் தானடாநின்றது வீங்கிருளின்

இ — (விஸ்லேஷ காலத்தில்) ॥அ॥

* ஸம்ப்ரதாயப் படி *

வெஞ்சுடரிற் றானடுமே யென்றிந்த திருவாய்மொழியிலே கலக்ஷ்ய சொல்லுகையாலே ஜகத்ரக்ஷாதீக்ஷிதமே னென்று ஸம்ஸ்க்ருதமிந்த திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியென்று ஸங்க்ரஹிக்க. ॥கூ॥

ரு — கண்ணனும், வாரான - வருகிறானில்லை, தைவந்த - ஸம்ஸ்லேஷ காலத்திலே வராநின்ற, தை - ஸ்பர்சம், தண் - சீதளமான, தென்றல் - தக்ஷிண மாருதம், வெம் - உஷ்ணமான, சுடரில் - அக்நியிற்காட்டிலும், தான் - ஸ்வயம், அடும - சுடாநின்றது, அதனை - வலிக்கை, தெய்வங்காள் - தேவதைகாள்! என்ன செய்கேன் - என்னசெய்வேன் ॥அ॥

தான - ஸூர்யசொன்னபடி யாகாது, வீங்கிருளின் - வீங்கினவிருளையுடைத்தான, வ்யாப்த ஸகலலோகமாகையென்றபடி. நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, துளியாய - ஷடில்லிந்து கக்களையுடைத்தாய, வெம் - உஷ்ணமான, சுடரில் - அக்நியிற்காட்டிலும், அடும - உதியாநின்றது. அஞ்சுடர் - அழகிய ஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவன். இவ்வியகாரத்தை நம்முடைய க்லேசத்தைப் போக்கவல்ல அழகிய ஜ்யோதிஸ்ஸையுடைத்தானவனென்றபடி. வெய்யோன - உஷ்ணகிரணனுடைய, வெம்மை - ஔஷ்ண்ய, வெம்மையுடையவனெயவன், இருவம் யெருவுஷ்ணமாயகதொண்டு ஸூர்யனென்சொல்லும் அணி - ஸாந்த்ரமான, நெடும - உத்துங்கமான தேர - ரதமானது, தோன்றாது - காணவருகிறதில்லை, செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் - சிவந்த ஒளியையுடைத்தான தாமரைப்போல வீணமான கண்ணை யுடையனான,

மூ— சுடர்செல்வனும்வாரானால்* நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியார்
நின்றுருகுகின்றேனே* |கூ||
நின்றுருகுகின்றேனேபோல்நெடுவானம்* சென்றுருகிநுண்
டுளியாய்ச்செல்கின்றகங்குல்வாய்* அன்றொருகாலவையம
ளந்தபிரானவாரானென்*

ஆ— துண்டுளியாய அஞ்சுடர் வெய்யோனணிநெடுந்தேர் தோன்
றுகிறதில்லை, செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கண் செல்வனும்வருகிறிலன்,
இனிநெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரார்? முடியப்பெறாதே காலக்ஷேபமெல்லாம்
நின்றுருகாநின்றேனென்கிறாள். |கூ||

(நின்று) நின்றுருகுகின்றேனேபோல்நெடுவானம்சென்றுரு
கி நுண்டுளியாய்ச்செல்கின்ற கங்குல்வாய் அன்றொருகாலவைய

இ— *பத்தாம்பாட்டு* |ய||

ப— சுடர் - காந்தி, செல்வனும் - ஸ்ரீமானும், சுடர்செல்வனென்கி
றவிடத்திலே ஸப்தமியிலே ஸகாரஸ்த டகாராதேஶமாகையாலே
சுட்செல்வனென்றுவாமே வாரான் - வருகிறானில்லை, இனி - இ
த்தஶையிலுமவன் வாராதபின்பு, நெஞ்சிடர் - மநோதுக்கத்தை,
இடர் - துக்கம், தீர்ப்பாரார்? - போக்குவாரார் - நின்று - முடி
யாதேகாலக்ஷேபமெல்லாம் துக்கியாய்நின்றுஉருகின்றேன். |கூ||

நின்று - ஒருக்காலே முடியாமே துக்கவேகத்தையுடையாய்நி
ன்று, உருகின்றேனேபோல - உருகாநின்றுகிற வென்னைப்போலே,
நெடுவானம - விஸ்தாரமான ஆகாஶமானது, சென்று - வந்து
ஸர்வவ்யாப்தமாய்விட்டுப்போய, உருகி - த்ரவமாய், நுண்டுளியாய் -
நுண்ணிய துளியையுடையதாய், நுண் - ஸூக்ஷ்மம், நுண்துளி
யென்கிறவிடத்திலே ணகாராகாரஸ்ய டகாராதேஶம். ஸூ
க்ஷ்மவிந்துக்களை ஆகாஶத்ரவவிந்துக்களாக வ்யவஹரிப்ப
ததாலே ஹ்ருதத்தைச்சொல்லுகிறாள். செல்கின்ற - நடவாநிற்கிற,
கங்குல்வாய - ராத்ரியிலே, வாயென்றுஸப்தமீ விபக்த்யர்த்தம். இது
க்கு சொல்லாதேனென்கிறதேட்ட [illegible], அன்றொருகால - [illegible]
[illegible] ஸ்வீகரித்தவன்றொருகால, வையமளந்த - திருவடி
களாலே லோகத்தையளந்தவனை, வையம - லோகம், பிரான -
உபகாரகன், வாரான் - வாராநின்றானில்லை, [illegible]

மூ—ஒன்றொருகாற்சொல்லாதுலகோவுறங்குமே* ॥ம॥

உறங்குவான்போல்யோகுசெய்தபெருமானைச்* சிறந்தபொ

ழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன* நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதி

ஆ—மாநத்பிரான் வாரானென்றாகிலும், அவனதிறமாக ஒன்றொரு காலசொல்லாது உலகோவுறங்குமேயென்கிறாள். ॥ம॥

(உறங்குவான்) ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநநிரதனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரனைக் கவி த்வதீர்க்கத்தாலே நிஸ்ஸம்ஸயமாக ஸ்தோத்ரம் பண்ணின

நிகமனம்

இ—யோகுஸூத்ரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநத்யாகியால்) உறங்குவான்போலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதரக்ஷணசிந்தையால்) வரவுதாழ்ந்தவாறே அவன்ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநத்தாலே நம்மை உபேக்ஷித்தானென்கிறு

மா— ஸர்வாத்மாவாக எல்லாதசையிலும் தனதிருவடிகளை வைத்த உபகாரகனல்லனோ, அவன் வாராதிருக்குமோவென்று நீநினையாதேகிடாய்? அன்றைக்கொருக்கால யாத்ருச்சிகமாகச்செய்தானத்தனைபோக்கி அது அவனுக்கு ஸ்வபாவமன்று, ஆதலால் அவன் வரப்புகுகிறதில்லையென்றபடி. என்று - என்றாகிலும், வருமென்றுசொல்லவேண்டா, வாரானென்றாகிலும் சொல்லவமையும். இன்னமவருமென்றும் நசைகொண்டு ஜீவிக்கவிருப்பாரகிறே வருமென்றேசொல்லவேண்டுவதென்று கருத்து. ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, ஒருகால், ஒருக்கால - இருக்கால சொல்லவேண்டாவென்றபடி ஒருக்காலசொன்னால பின்னை ஜீவிப்பாரக்ஙிறே இருக்காலசொல்லவேண்டுவதென்று கருத்து உலகு - லோகமானது, ஒன்று-பேச்சை, சொல்லாது- சொல்லுகிறதில்லை, ஔஜ்ஜ்வல்யவிஷயகமாகவுறங்குமோ - நிச்சிந்தமாகப்பண்ணுகிறகிறது ॥ம॥

உறங்குவான்போல - நிச்சிந்தபண்ணுவான்போல - நிஸ்ஸஙமாகவென்றபடி. யோகு - ஸ்வாத்மாநுஸந்தாநத்தை, செய்த - பண்ணுகிற, பெருமானை - ஸர்வேச்வரனை, உத்கர்ஷத்திசேஷ: சிறந்தபொழில ஸம்ருத்தமானஉத்யாநத்தையுடைத்தான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாருடைய, ஆழ்வாரருளிச்செய்ததாவென்றபடி நிறம்கிளர்ந்த ஸௌந்தர்யவிஞ்சின, திரும-மாஙம், அந்தாதி-

மூ—பாயிரத்துளிப்பத்தால்* பிறந்துபோயவைகுந்தஞ்சேரா வாறெங்ஙனேயோ* ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆ— எம்பெருமானைச் சொல்லியலறினவித்திருவாய்மொழி யிலசொன்ன ஆர்த்தியை அநுஸந்தித்தாரெங்ஙனேயரிக்கும்படி யென்கிறார். ||௧௧||

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ரென்றுகருத்து. இப்பத்தாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருவாய்மொழியில் ஆர்த்தியால்) அந்யபரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எங்ஙனே இத்யாதியால) ||௧௧||

ஶ— ஸஹஸ்ரமான, ஆயிரத்துள்—ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தால்— இதஶகத்தாலே, இதஶகத்திலே சொன்ன ஆர்த்தியை அநுஸந்தித்தாலே என்றபடி இறந்து—ஶரீரம்விட்டு, போய்—அர்ச்சிராதிகதியாலேபோய, வைகுந்தம—வைகுண்டத்தை, சேராவார—அடையாதவர்கள், எங்ஙனேயோ—எப்படி அடையாதிருப்பார்கள், அவஶ்யமடைவார்களென்கை. இவ்வார்த்தியைக்கேட்டவர்களுக்கு ஶரீரமிலலாது, ஶரீரமவிட்டால அவர்களுக்கு பரமபதப்ராப்தியும் தப்பாதென்று கருத்து. * * ||௧௧||

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஶேஷாய ஶ்ரீமதே நம:
ராமாநுஜஸஹோதராய நம:

ஶ்ரீ:

த்ருதீயோபநிஷத்வ்யாக்யாவளி:

(ஸீலலாமதுஞ்சி)

ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தக்ருத்யை: ப்ரதிதக்ஷநிதாநாமிதஸ்தை
க்ருத்யை: ஶாகாநாமிவ ஶாஸ்த்ரார்த்தைர் ஹ்ருதயே
ரக்ஷோபிர் தஶ்யே ஸ்வஸ்தி ஸந்தாநக்ருதகை:
மநுஜந்தா ஸம்பதா ஶாஸ்த்ரகார க்ஷீராப்தி ஶேஷ
ஶாயி ஜநாந் ஸஹ ஸ்ரீகேஶவ ப்ரஸாதாத் ||௫௨||

(ஶ்ரௌதஸ்மார்த்தக்ருத்யை) பாரெல்லாமுண்டபெம்பானடி

பான - ப்ரளயகாலத்திலே யெல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவை த்து ரக்ஷித்தருளின ப்ரபுவாலும், (யதாகாலஜநநாத்) காலிசேஷணமென்கிறானாலும் - யதாகாலமுத்பத்திக்குப வ நுக்ரஹிக்கையாலும், (ப்ரவ்ருத்திக்ருத்யத்வாத்) காயுங்கடுஞ்சிலையெ ன்காகுத்தன - உக்ரதைத்திருமகளுக்குப் பிறந்துபடைத்த ஸ்வா வீரஸக்தியாலும், (லோகநாயகத்வாத்) இமமண்ணளந்த கண்பெரியசெவ்வாய் - எல்லாலோகங்களையும் திருவடிகளாலே யளந்தருளுகையாலும், (ஸ்ரீதக்ஷிணதக்ஷத்வாத்) காரன்னமே னிவண்ணனும் - ஸ்ரீதிருமேனியவயவங்களையெல்லாம் ஸ்ரீ க்கையாலும், (ஸர்வசேஷ்டிதத்வாத்) எம்மாயவனும்வாரா ன்ல - ஆச்சர்யசேஷ்டிதங்களாலும், (ஆச்ரிதஸ்ருஷ்டித்வாத்) தூயபாலவெண்சங்கு சக்கரத்தென் - திருவாழிதிருச ங்குகளை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும், (ஆயுதந்தர ஸ்வபக்ஷா) செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கட்செல்வனும் - திருக்கண்மல ரையுடைத்தானகையாகிற ஸம்பத்தினாலும், (வாத்ஸல்யாத்) அன் றொருகால வையமளந்தபிரான - ஸ்ரீகாமஸமோகத தானிரந்து வருகையாலுமெம்பெருமான் திருப்பாற்கடலிலே திருவனந்தா ழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்துகொண்டு ஜகத்ரக்ஷணத்திலே ஜாக ரூகனாயிருக்கிறானென்று "ஊரெல்லா" மென்கிற உபக்ரமத்திலே யாழ்வாராலே உபபாதிக்கப்பட்டதென்கிறார். ॥௫௨॥

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

ஈ—(எங்ஙனேயோ) ஸந்ஸ்லேஷத்தில் ஸ்வாரஸ்யாதிஶய மானஸா
ணைத்துக்குங்கூட க்ஷேபமல்லாதபடி ராத்ரியிலே மதியெல்லாமு
ள்கலங்கின க்ருஷ்ணவிஸ்லேஷபாயவிட்டதவாறு வ்யவஸாயமெஜ்ஜயாய்

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி

இ— இப்படி ஜ்ஞாநாநந்தமங்கலங்கி ஸத்தைவேண்ணராயிருந்த ஆழ்வார் இத்திருவாய்மொழியில் "செஞ்சொல்வாய்பொன்றின்றே சேர்கின்றதென்னெஞ்சமே, நெஞ்சாறுபசீயங்காவே" என்கிற பாட்டிலே ஜ்ஞாநாநந்தம் நடக்கிறபிராட்டி பிறருடைய பேச்சைப்பேச்சை ஸ்வயம் ஸமனிறு? பிறர்சொன்ன ஹோமயகார மான ஜீவபராத்ரியோய விழுந்தவாறே உத்வேயத்தங்கி ஜ்ஞாநாநந்தம்பெற்றதென்னில்? அப்போது திருவயிரவீத்புணடாய் ஒரு வஞ்சமாகையால 'தின்றிட்டமதிகைக்குமனையும் நீங்கதில்லாதக் கண்ணீர்" என்கிறபாட்டில ஊர்வெந்தைப்பேச்சை விராவமாகாதோ? ஜ்ஞாநாநந்தம் நடையாகின்றும் பொஹ்யஸமேரேஷ மில்லாமையாலே ஊர்வாமுபநடக்கிறதென்னில்? அப்போதிந்த ஊர்வெத்தாலே கவலைஉயபிறந்து ஜ்ஞாநாநந்தமும அழிய வேண்டியதாகாதோ? வென்ன ஸ்வதஸ்பிக்கிறார் (ஸந்ஸ்லேஷதஸ்யாதியால) தம்முடையஊர்வேளையை பிராட்டி வாக்யவெந்தவேந் தாலே பேசுகிறாரென்று கருத்து (ராத்ரியிஸ்தத்ரீ) காலஞா திருமாப் ஸந்தோஷஜநகமெல்லாம் நிஜராணையுமாய் தாமே காகியாயிருக்கையாலே ஹ்ருதயிஷ்டஸ்வேம் தனதுயரண்டு தனக்கணவரானந்துக்கும் கூட க்ஷேபமல்லாமட்டு ஸத்தைவேணு நாளே, அந்தராத்திரியும்போய ஸந்தோஷஜநகமும் ஸந்நிதி தராய இவர்தம்முடைய ஊர்வேமுமாறா ஸிநேகாவேஷம பண்ணவேண்டும்படி பொழுதான ஸங்கோச்சோதாஸீநஜந கசஞம் ஸஞ்சரிக்காதுடங்கினவாறே சிறந்துஊர்வெயத்துங்கி நப் பியுடைய ஸ்வாமணஹோமாதிஸரணத்துக்கு க்ஷேமமென்று கருத்து. இதனால் செங்கனிவாயொன்றினோடு" மித்யாதிகளோடு

ஆ— பண்டுகண்ட அநுபவித்த நம்பியுடைய திருநகரியுடைய வழ
கையும், நம்பிதம்முடைய ஸௌந்தர்ய-ஸௌகுமார்ய லாவண்யாதிகு-ண
ஸௌந்தர்யமான நாஜ்ருத ஸ்வீகாரஸ்ய ஸம்வேத்ய கல்யாண குண
ங்களையும், திவ்யமங்கள திவ்யாபாயஜநிதமான அழகையும், ஸ்ம
ரித்து அந்த ஸ்மரணஜநிதமான ஸ்ரீதியாலும், தத்ஸம்ச்லேஷ
அபாவஜநிதமான வஸ்ரீதியாலும், விச்லேஷமாய், தத்ஸம்ச்லே
ஷாபாவமாகவிருந்து நோவுபடுகிறபிராட்டி. அரவணையிலான
எம்பெருமான் பக்கல் நீ உன்னுடைய ஸ்த்ரீத்வமதோற்றி
ருத்தல், அந்த விச்லேஷஜநிதமான ஆவஸாதம் தோற்றவிருந்த
ல், அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்குறுங்குடியிலேபோக உ
த்யோகித்தல், செய்யில் தன்னை உபேக்ஷித்து இவளிப்பாட்டாகி
ற்கச்செய்தே வாராதொழிவதே ஒருவனுடைய கொடுமை இருந்த
தபடியென்னென்றுகொண்டு இந்த்ரோகம் அவன்பக்கல் நெ
ஞ்சுபூர்ணாதிசேஷத்தை ஸங்கிக்கும், இதுவல்லதம்குடிக்குப

இ— பேசுகைஸம்பந்தமென்றதாயிற்று (திருநகரியினுடையவிசா
லி)ஸ்மரணத்துக்குடக்கூட ஸ்பர்சான்றிக்கேகிடந்த இவர்க்கு நம்பியு
டைய கல்யாணகுணவிசேஷ ஸத்ருதாதிகளையெல்லாம் ஸ்மரிக்க
ப்பெற்றவாறே ஒருஸ்ரீதிவிசேஷம்பிறக்கையால ஸாக்ஷாத்ஸம்
ச்லேஷாபாவத்தாலே அத்யந்தாவஸாதம் உண்டாயத்திலேயென்று
கருத்து. ஸம்ச்லேஷாபாவமெனகிறவிடத்தில ஸம்ச்லேஷமும்
ஸாக்ஷாத்ஸம்ச்லேஷவாம் சஸ்ரீதியாலுமென்றது - உபேதத்தா
லுமென்றபடி. இதால் 'நின்றிடுமதிகைக்கு" பிரதாதிகளைப்பேசு
கை விரோதமாகாதென்றதாயிற்று. பிராட்டியென்கிறதற்கு சொல
லுகிறுமென்கிறதோடே அபம் தனக்கு ஸம்ஸ்லேஷபாஹிநிவேச
விரோயிகளான அன்னைமாரதோழி அன்னையென்செய்யு" மித்யா
திகளாலே தூணீகரித்திருந்த இப்பிராட்டியிப்போது 'என்னை
ஏசினல் நோக்கிக்காணீரென்னையுணியாதே' இத்யாதிகளாலேஅவ
ர்களைக்குறித்து ஸாக்ஷாத்ரூபமாக வார்த்தைசொல்லுவானேனெ
ன்னென்னவ தவிப்பிக்கிறார் (ஸாரங்கத்யாதியால)இது அன்னைமார்வா
க்யம் (நெஞ்சுபூர்ணாதி) இப்படி அவன்பக்கல் அநுராகம்
தோற்ற அன்னைமார்பேசுகையாலே இவளும் அவர்களைக்குறித்து

ஆ— பழியிலே ஆனபின்பு அவன்தானே ஸம்ரக்ஷிக்கக்கடவனாருக்
குமத்தனை பலலது இப்படிப்படுகை யிட்டலவென்று தன்னைப்பெ
ற்றதுக்குச்சு முகங்காட்டாதேயிருந்த தன்னுடைய அன்னைமா
ரைக்குறித்து நம்பியுடைய ஸௌசீல்யமும், ஸௌந்தர்யஸௌ
ஹார்த்தமும், ஸாநந்தமுடையராயிருக்கச்செய்த ஸௌ
லப்யமும் ஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸுமாயிருந்த கீர்த்தியும் திவ்யஸௌந்தர்யமும்
திவ்யவயஸ்ஸும் திவ்யஸம்ஹிதையும் திவ்யாயுதங்களுமெல்லாம் என்னெ
ஞ்சுளளும் புகுந்து நிறைந்திருக்கிற இருப்பும், அவைதன்னிலே
பெண்ணெஞ்சு விழுந்து அவைபலதறியாதேயிருக்கிற இருப்பும்
உங்களுக்குத் தெரியாதையிறே நீங்கள் என்னைப்பொடிக்கிறதென்று

இ— ஸாந்நிதமாக வார்த்தைசொல்லுகிறாளென்றுகருத்து
முன்புபோலே கேவல உக்தமேயாயிராதே நம்பியுடைய ஸௌஜ
ந்யத்தாலே ஸ்ரீதியுக்கல்நிகர்தவாறே தம்மை ஸ்வாமிப்ப
தாக உபேக்ஷித்த ஸாதநத்துககளையும் பரிவரையும் அன்னை
மாரென்றுசூக்ஷ்மத்தாலே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து.
ஸ்வா— இங்கு அன்னையென்கிறது உபாயத்வ்யவஸாயத்தை, அ
ன்னைமீர்காள் என்கிற வசநத்தாலே "ப்ரஜாவாக்யு" என்
கிறஸ்லோகத்திலசொன்ன ப்ரகாரத்தோடு தானுடான ஆற்ற
த்தையும் "ஸஹதர்மசாரீ" என்கிறபடியே ஸஹகாரத
த்துக்குத்தன் யத்நமற்றிருக்கையும் 'ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்ய'
என்கிறபடியே உபாயாந்தரத்யாகமும் ஸாத்யஸித்தியும் ஸஹயோக
மென்றிருக்கையும் விவக்ஷிதங்கள் குறித்துளளதற்கு சொல்
லுகிறாளென்கிறதோடே கூடயம் நம்பியுடையனென்கிறதற்கு நி
ரவதிகைத்வாஜியோடே கூடியும் (என்னெஞ்சுளளும் நிறைந்து)பண்
டுகண்ணுக்கு விஷயமாயிருந்தவளாவேயன்று காடவளறுதட
ங்கி என்னெஞ்சுளளும் புகுந்தனவென்றபடி இக்காலம் வேறுமி
களுக்கு ஸம்ஜேஸ்வார்த்திமாவாறுய மறக்கவும் ஒண்ணாதபடி
நிறைகையாகிற ஸம்ருத்தமம் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கிவா
ஷிமென்றதாயிற்று. இதனையே "ஸ்ருதிவிஷயம்" என்றும் "ஸ்ரு
திஜாஷம்" என்றும் ஸ்வாயமா அருளிச்செய்தார்.

முதற்பாட்டு

மூ— எங்ஙனேயோ அன்னைமீர்காள் என்னை முனிவது நீர்* நங்கள்
கோலத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின்* சங்கினோடு
நேமியோடும் தாமரைக் கண்களோடும்* செங்கனி வாயொன்
றினோடும் செல்கின்றது என்னெஞ்சமே* ||க||

அ— சொல்லுகிறாள். என்னுடைய வ்யாக்ருதியை அறிந்திருக்கிற தாய்
மார்களான நீங்கள் என்னுடைய ஸ்வஸாக்ஷாத்கரித்த நம்பியுடைய அ
ழகை இன்றாகாதே என்னைப் பொடிகிறபடி எங்ஙனே? நமக்
காக ஸ்ரீரூப வைலக்ஷண்யத்தோடே திருக்குறுங்குடியிலே நின்
றருளின நம்பியை நான் கண்டபின் சங்கு சக்கரங்களோடும் தா
மரைபோன்ற திருக்கண்மலர்களோடும் சிவந்த கனிபோலேயிருக்
கிற திருப்பவளத்தோடும் மிகவும் புணராநின்றது என்னு
டைய நெஞ்சமென்கிறாள். ||க||

இ— அன்னைமீர்காளென்கிற இடத்திலே ஸம்போதனமருளி
ச்செய்கிறார் (என்னுடைய வ்யாக்ருதியாலே) எங்ஙனேயோ என்கிற
இத்தாலே ஸந்தேஹமான அர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (என்
னுடைய ஸ்வஸாக்ஷாத்கரித்த) இன்றாகாதே - உபாலம்
பியாதே, முனிவதென்கிற பதத்தின் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார்
(பொடிகிறபடியென்று) பொடிகை - உபாலம்பம் பண்ணுகை, நங்
கள் என்கிற பதத்தின் அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (நமக்காக வென்
று) தாமரைபோன்ற - உபமேயமான, புணராநின்றது -

ம— அன்னைமீர்காள் - தாய்மார்காள், நீர் - என் வ்யாக்ருதியை அறி
ந்திருக்கிற நீங்கள், என்னை - நம்பியுடைய அழகிலே அகப்பட்டி
ருக்கிறவென்னை, முனிவது - கோபிப்பது, முனிவு - கோபமு
எங்ஙனேயோ - எப்படியோ, நங்கள் - நம்முடையவரான, நமக்
காக ஸங்கல்பித்தவரானவென்றபடி, கோல - அழகியான, திரு
க்குறுங்குடி - திருக்குறுங்குடியிலிருக்கிற, நம்பியை - பரிபூர்ண
ரை, கல்யாணகுணபரிபூர்ணரை என்றபடி, நான் கண்டபின் -
ஸேவித்தபின், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய உள்ளானது, சங்கினோடும்,
ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தோடும், நேமியோடும் - சக்ரத்தோடும், தாம
ரைக்கண்களோடும் - ஸஹிதம் - செங்கனிவாயொன்றினோடும் -
ஜாதிவிசேஷமான அதரத்தோடும், செல்கின்றது -

மூ— என்னெஞ்சினால் நோக்கிக்காணீர் என்னை முனியாதே*

ஆ—(என்னெஞ்சினால்) நம்பி திருவழகை நீங்கள் அநுபவித்தீர்களாமோ? நாங்கள் பேசாதிருக்க நீ இங்ஙனே படுக்கிறதென்னென்றவர்களைப் பொடிய, என்னை நீங்கள் பொடியாதே உங்களுக்குக் காணவேணுமாகில் என்னைப் போலே ஸௌஹார்த்தமான நெஞ்சையுடையீராய்க்கொண்டு அநுபவியுங்கோள்? தென்னாட்டுச் சோலைசூழ்ந்த திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின்

இ—மாஸஸம்ஸ்லேஷமாகா நின்றது. ௧௩௦

*இரண்டாம் பாட்டு *

இப்பிராட்டி தன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே தான் அநுபவிக்கிற பின்னுநூலும் குண்டலமும் முதலானவற்றை என்னெஞ்சினாலே நீங்கள் காணுங்கோளென்று பிறரை நோக்கிச் சொல்லுகை அநுபவ ஜந்மமன்றோ வென்னா? இதுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காகக் கவதரிப்பிக்கிறார் (நம்பிதிருவழகைப் த்யாதியால) என்னைமுனியாதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப் த்யாதியால) பொடியாதேயென்றது - ஹ்ருத்தமம் பண்ணாதே யென்றபடி. ஹ்ருதயத்தில் ஸ்திரீத்வாகாரமருளிச்செய்கிறார் (உங்களுக்கித்யாதியால) என்னெஞ்சினாலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைப்போலேஇத்யாதியால) நோக்கிக்காணீரென்கிறதையுரைக்கிறார் (அநுபவியுங்கோளித்யாதியால) மன்னு

ஶ—லக்ஷ்மியாய் நடவா நின்றது செங்கனிவாயொன்றினோடு மென்கை யாலே நெஞ்சு ஸாவயவங்களிலாரநுபவிக்கும் உபாயிலே இரண்டுமூன்றுகளைகூட அநுபவிக்குமாப்போலன்றிக்கே ஒரு அவயவத்தை அநுபவிக்கும் உபாயிலே மற்றொன்றையுங்காணுகிறதில்லையென்று தோன்றுகிறது * * ௧௪௰

என்னை முனியாதே. என்னை கோபியாதே, என்னெஞ்சினாலே நோக்கி - என்னுடைய ஹ்ருதயத்தாலே பார்த்து, என்னுடைய நெஞ்சை இரவலாக வாங்கிக்கொண்டு பார்த்து என்றபடி என்னெஞ்சுபோலே ஸௌஹார்த்தமான நெஞ்சாலே பார்த்தென்று தாத்பர்யம். காணீர் - நம்பியுடைய அழகின வைலக்ஷண்யத்தை அறி

மூ— தென்னஞ்சோலைத் திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்ட
பின் * மின்னுநூலுங்குண்டலமுமார்விற்றிருமறுவு * மன்னு
பூணுநான்குதோளுமவந்தெங்குநின்றிடுமே * ||௨||
நின்றிடுந்திசைக்குமையுமென்றன்னையருமுனிதிர் * குன்ற

அ— மின்னுகின்றுள்ள திருயஜ்ஞோபவீதமும் திருக்கர்ணபூஷணங்
களும் திருமார்விலதிருமறுவும் திருவுடம்போடேபொருந்தினதிரு
வணிகலன்களும் திருத்தோள்கள் அழகும் சுற்றுமவந்தென்னை
நெருக்காநின்றனவென்கிறாள். ||௨||

இ— பூணுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவுடம்
போடித்ராழியால) ||௨||

ஶ— யுங்கோள், தென் - தக்ஷிணதேசீயங்களான, அம் - ஸுந்தரங்க
ளான, சோலை - உத்யானங்களையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடி -
திருக்குறுங்குடியிலே யிருக்கிற, நம்பியை - பூர்ணரை; நான்
கண்டபின் - ஜ்ஞானசோதியும் சோலைவாசியுமறிந்த நான
கண்டபின்பு, பாட்டுதோறும நான் என்கிறது வாவஶாதிஶயத்தா
லே, மின்னு - வடிவுக்கு ஸாமாநமாய் மின்னாநிற்கிற, நூலும - தி
ருயஜ்ஞோபவீதமும், குண்டலமும - திருக்கர்ணபூஷணங்களும்,
மார்வில - வக்ஷஸ்ஸில, திருமறுவும் - ஸ்ரீவத்ஸமும், மன்னு - ஸ்திர
ங்களான, திருமேனியோடு பொருந்தினவென்றபடி. பூணும் -
ஆபரணங்களும, பூண - ஆபரணம். நாங்குதோளும - நாலுபா
ஹுக்களும், எங்கும்வந்து - நானபோன இடமெங்கும்வந்து, நின்
றிடும - நிலலாநின்றன. * * ||௨||

அன்னையரும - தாயமாரானநீங்களும, நம்பியுடைய ஸௌ
ந்தர்யாதிகுணங்களிலே நானகப்பட்ட படியை யறியும்படி யஸா
மர்த்யங்களான நீங்களுமென்றபடி. இதுக்கு முனிதிரோனகிறதோ
டே சங்கம, என்னுடைய ஸ்வபாவமறியாதாரக்கிறே இப்படிமுனி
யலாவதென்றுகருத்து. நின்றிடும- ஒருவ்யாபாரக்ஷமெயன்றியே
ஸ்தப்தையாகாநின்றாள், திசைக்கும - சொல்லித்தலசெய்யாதபடி
ஸ்தப்தையாகாநின்றாள், நையும- ஶிதிலையாகாநின்றாள், என்று -
சொல்லியாநின்றாள், இப்படிசொல்லி, முனிதிர் - கோபியாநின்றீர்கோள், குன்றமா

மூ—மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்* வெற்றி
வில்லுந்தண்டும்வாளுஞ்சக்கரமுஞ்சங்கமும்* நின்றுதோன்
றிக்கண்ணுள்நீங்கா நெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே* ॥௫॥

ஸ்ரீ—(நின்றிடும்) நம்பியுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே அகப்பட்
டமையறிந்த தாய்மாரான நீங்களும், ஸம்ஶ்லேஷபாதகினருள, அ
றிவுகெடாநின்றீர்கள், ஸமிதிமையாகாநின்றேனென்று பொடியா
நின்றீர்கள்? குன்றம்போலே நெடுமாடங்களையுடைய திருக்
குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின், வெற்றியைக்கொடுக்கும்
வில்லுமுதலான திவ்யாயுதங்களும்புறம்புமுள்ளுமொக்க நிரந்தர
மாகத்தோற்றுநின்றனவென்கிறாள். ॥௫॥

(நீங்கநில்லா)நம்பியைப்பிரிந்தால தரிக்கமாட்டாள், என்றறிந்த

✳ மூன்றாம்பாட்டு ✳

இ—அன்னையருமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்துக்குத் தாத்பர்ய
ம்நளிசெய்கிறார் (நம்பியுடையவித்யாதியால்) வெற்றிவில்லு
மித்யாதியாலே திவ்யாயுதங்களைச்சொல்லுகையா லிங்கே ஸௌந்
தத்தைச்சொல்லுகை புக்தமென்றுகருத்து ஸ்வாபதேசத்தை
யுரைக்கிறார் (ஸம்ஶ்லேஷ க்ருதிபொடியாநின்றீர்கோளித்யதந) வெ
ற்றி - ஜயம், தாத்பர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(புறம்புமித்யாதியால) ॥௫॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

அன்னையருமென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயத்துக்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நம்பியையித்யாதியால) நீங்கநில்லாவென்

ப—ஸ்ரீவசநாத்தோம்ஹஸநஸரஸியான,குன்றம-ஶைலம்,மாடம்-
ஸௌதம், திருக்குறுங்குடிநம்பியை- ஸவிஷ்டம், நான - வீரவேஷங்
கண்டுக்கும் ஸமாவையான நான், கண்டபின் - ஸவிஷ்டம், வெற்றி-
ஜயப்ரதமான,வில்லும்- பநாஸம், தண்டும்-கதையும,வாளும்-
வஜ்ரமும் சக்கரமும - சக்ரமும், சங்கமும - ஶங்கமும, கண்
ணுள - என்கண்ணுக்குள்ளே, நின்றுதோன்றி - ஸ்திரமாக ப்ர
காசித்து, நீங்கா - போகிறனவில்லை, நெஞ்சுள்ளும் - உள்ளிலே
யும், நீங்கா - போகிறனவில்லை, நெஞ்சையும்விட்டுப்போகிறனவில
லையென்றபடி. * * * * ॥௫॥

மூ — நீங்கிலாக் கண்ணீர்களென்று அன்னையரும் முனிதிர் * தேன்
கொள்சோலைத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின் *
பூந்தண் மாலைத் தண்டுழாயும் பொன்முடியும் வடிவும் * பாங்கு

ஆ — தாய்மாரான நீங்களும், கண்ணீர் மாறுகிறதில்லையென்று பொடியாநின்றீர்கோள், தேன்களைச் சொரியாநின்ற திருச்சோலையையுடைய திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான் கண்டபின் ஸுகந்தியமாய்க் குளிர்ந்திருந்த திருத்தோள்மாலையும், நிரதிசயபோக்யமான திருவபிஷேகமும், திருவுடம்பும் திருவரைக்குத் தகுதியாய்த் தோற்றுகிற பட்டும், விஞ்ஞாணும், கண்டுவைத்த நுபவிக்கப்பெறாத பாவத்தைப்பண்ணின வென்னுடைய மனஸ்ஸிலே

இ — இறதையுரைக்கிறார் (மாறுகிறதில்லையென்று) நிவ்ருத்தியாகிறதில்லையென்றபடி பாங்குதோன்றுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவரைக்கித்யாதியால) பாவியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கண்டுவைத்தித்யாதியால) பெறாத பாவத்தைப் பண்ணினவென்றது - பெறாதபடியான பாவத்தைப்பண்ணின வென்றபடி மனத்தேயெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மனஸ்ஸிலேயித்யாதியால) ॥௪॥

ப — அன்னையரும் - தாய்மாரான நீங்களும் நம்பியைப்பிரிந்தால் தரிக்கமாட்டாளென்றறியும்படி சஹ்ருதைகளான நீங்களுமென்றபடி, என்னுடைய ஸ்வபாவமறியாதாரைப்போலே நீங்களுமிப்படி முனியாநின்றீர்களென்று கருத்து கண்ணீர்கள் - இவளுடைய கண்ணில் நீர்களானவை, நீங்கிலா - பெய்கிறதிறனவில்லை, பின்னையும் பின்னையும் ப்ரவஹியாநிற்கின்றனவென்றபடி. என்று முனிதிர் - இப்படிச் சொல்லிக்கோபியாநின்றீர்கோள், தேன்கொள் - தேனையுடைத்தான, சோலை - உத்யானத்தையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடி நம்பியை - ஸ்பஷ்டம், நான் - நம்பியுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டிருக்கும் ஸ்வபாவையான நான், கண்டபின் - ஸ்பஷ்டம், பூம் - ஸுகந்தமான, தண் - சீதளமான, மாலை - மாலாரூபமான, தண் - ஆக்ருஷ்டமான, ஸ்நிக்தமான வென்றபடி, துழாயும் - துளஸியும், பொன்முடியும் - கனககிரீடமும், வடிவும் - ஸுந்தரமான திருமேனியும், பாங்குதோன்றும் - திருவரைக்குட

ரூ— தோளாரும்பட்டனாறும்பாவியேன்பக்கத்தவே ।௬।
பக்கம்நோக்கிநின்றுநையப்பேசுறளைப்பழமுனிவர்* தக்க
கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்* நெக்க

ஆ— நின்றுனைநலியாநின்றனவென்கிறாள். ।௬।

(பக்கம்நோக்கி) தன்னுடைய நிலையைப் பார்த்து, வாட்பா அருகே வரக்கூடுமென்று உரலோடே கட்டுண்ட பிள்ளை வாஸுதேவன் பாதத்திலே நின்றார் பின்னைக்கு நோக்கமிட்டேதேப்பியே மெய்யாக நினைவுநெஞ்சே பழகிநிற்கின்ற தாயமாரான

இத்தாம்பாட்டு

இ— பக்கம்நோக்கிநின்றுமென்கிறதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னுடைய மெய்ப்பாட்டால்) மையமென்கிறதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நினைவுநெஞ்சால்) அன்னையருமென்கிறவிடத்தில் லக்ஷணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னைநோக்கால்) நக்கீரத்திபெனகிறதுக்கு தாத்பர்ய

ஶ— பாவகாரத்தோடுங்கூட, கல்யாணரூபமான கழிசக்துக்கு ஆரோபிதமாக விளங்குகிறதென்றபடி பட்டம்-பட்டம்பாரும் பட்டுமென்கிறவிடத்தில உகாரஞ்சமுச்சயமே ஆவதுநானும்-விடுநாளும், அதாவது காலக்ரமணமாகஇம்ஸிபான ஊர்விசேஷம், பாவியேன பக்கத்தவே - கண்ணிலைத்தக்கொவிக்கப்பெறுகையாடி வாடுகைப்பாணியேனுடைய வாஸுவதிகளாகிறன. பக்கம் - வாஸ்வம், பக்கத்திலே யிருக்குமவை - பக்கத்தவை, பக்கத்தவென்கிறவிடத்தில ஸப்தமியிலே ஸகாரார்ஷம், பக்கத்திலே யிருக்கிறபோல தோளாருகிறதென்றபடி. ॥௬॥

பாகம் - வாஸ்வத்தை, அவன வரவு காலநீன புக்கான வாஸ்வஹோரத்தையென்றபடி நோக்கி - பார்த்துக்கொண்டு, நிற்கும் - நிலாகின்றாள், நையும் - அவரவர்க்காறுதவாமே ஶிதிலை யாகாநின்றாள், என்று - இப்படிசொல்லி, அன்னையரும் - என்னைநேழ பழகின தாயமாரானீங்களும் முனிவர்- கோபியாநின்றீர்கள் தக்ககீர்த்தி- ஸ்வாரூபமான கீர்த்தியையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடிநம்பியை, நான் - அவருடைய கீர்த்தியிலகப்பட்டநான், கண்டபின்- ஸ்ருஷ்டம் தொடக்க- வாசுதேவ

மூ— சோதித்தொண்டைவாயும் நீண்டபுருவங்களும்* தக்க
தாமரைக்கண்களும் பாவியேனுடைய ஆவியின் மேலனவே* ॥ரு॥

ஆ— நீங்களும் பொடியாதின்றிக்கோள்' திருக்குறுங்குடிக்கு க்கீர்த்திதகுதியானபோலே யொன்றுக்கொன்று தகுதியாய்த்திரண்ட சோதியையுடைத்தாய், தொண்டைபோலே சிவந்திருக்கிற வாயும், புருவத்துக்குத்தகுதியாய்த் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களும், அவனழகை நினைத்தால் நோவுபடுகைக்கீடான வாஸனைத்தைப்பண்ணின வென்னை யுயிர்நிலையிலே நலியாநின்றனவென்கிறாள். ॥ரு॥

(மேலுமவன்பழி) இப்போதன்றிக்கே மேலும் நங்குடிக்கு நிலைநிற்கும் பழியைவிளைக்குமிவனென்று தாயார் நம்பியைக்காணவிடவொட்டாதே நோக்காநின்றாள். சோலைகளாலேசூழப்பட்ட திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் கோலங்கொழுந்துவிட்ட

இ—மருளிச்செய்கிறார் (திருக்குறுங்குடிக்கித்யாதியால) தொக்க வெனகிறதையுரைக்கிறார் (திரண்டவென்று) உயிர்நிலையிலே - ஆத்மஸ்வரூபத்திலே, நலியாநின்றன - ஹிம்ஸியாநின்றன, ஶரீரத்திலே ஹிம்ஸிக்கிற வ்யாதிவிசேஷங்களைப் போலன்றிக்கே இவை ஆத்மஸ்வரூபத்திலே ஹிம்ஸிக்கிறனவென்றபடி. ॥ரு॥

* ஆறும்பாட்டு. *

மேலும்வன்பழி யெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதித்யாதியால) அன்னைகாணக்கொடாளெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாயாரித்யாதியால) ॥சு॥

ஶ்ரீ— ஸ்நிக்தமான, சோதி - ஜ்யோதிஸ்ஸு, காந்தியையுடைத்தான, தொண்டைவாயும் - பிம்பாதரமும், தொண்டை - கோவை, நீண்டபுருவங்களும் - ப்ருவம், தக்க - அந்தப்புருவங்களுக்கநுரூபங்களான, ஜாத்யோசிதங்களானவென்றபடி. தாமரைக்கண்களும் - தாமரஸஸத்ருஶலோசநங்களும். பாவியேன் - அவனழகை நினைத்தால் நோவுபடும்படி வாஸனைத்தைப்பண்ணின வெனனுடைய, ஆவியின்மேலன - ஆத்மாவின்மேலே யிராநின்றன, எனக்குமறக்கமுடியாதபடி ஸ்ம்ருதிகோசரங்களாய் நின்று பாதிக்கிறனவென்றபடி. * * ॥ரு॥

மூ—மேலும்வன்பழி நங்குடிக்கிவளென்றன்னைகாணக்கொடாள்*
சோலைசூழ்தண் திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின்*
கோலநீள்கொடிமூக்கும்தாமரைக்கண்ணுங்கனிவாயு* நீல
மேனியுநான்குதோளுமென்னெஞ்சநிறைந்தனவே* ।௩।

ஆ—தொருகொடிபோலேயிருக்கிற திருமூக்குமுதலான திவ்யா
வயவங்களினுடைய அழகு என்னெஞ்சம் நிறையப்புகுந்து நலி
யாநின்றனவென்கிறாள் ।௩।

வ்யா—நங்குடிக்கு - நம்முடைய குலத்துக்கு, அவன்தானுகந்து வரு
கிறதை ப்ரதீக்ஷித்துக்கொண்டு ஸ்வயத்நமற்று அடங்கியிருந்தே கிடந்து
இருக்கும் ஸ்வபாவமான நம்முடைய குலத்துக்கென்றபடி.
இவள் - வழியலலா வழியாலேயாகிலு மவனைக்காண ஆசைக்கிற
இவள், மேலும் - வர்த்தமான காலத்திலுமன்றிக்கே உத்தரகாலத்
திலும், வன்பழி - த்ருடமான வ்யவஸாயம் ஒருவராலும் பரிஹ
ரிக்க வொண்ணாதபடி த்ருடமான பழிதாரைப் பண்ணடியாயி
ருக்கிறதென்னும்படியானவளென்றபடி. என்று - இப்படி நினை
த்து, அன்னை - மாதாவானவள், காணக்கொடாள் - நம்பியைக்கா
ண அவகாசங்கொடுக்கிறாளில்லை, சோலைசூழ் - உத்யானாவ்ருத
மான, தண் - ஶீதளமான, திருக்குறுங்குடிநம்பியை - ஸர்வேஶ்வரனை,
நான் - பழியென்கிற பர்யாயபடி நம்பிபக்கலிலே ஆஸக்தியு
டைத்தையுடையவளான நான், கண்டபின் - ஸேவித்தபின், கோல
நீள்கொடி - கோலத்தினுடையநீண்டகொடியான, கோலம் - வளர்த்
தியும், வளர்த்தியுங்கொண்டு ஊர்ந்துவிட்டு நீண்டதொரு கொடிபோலே
யிருக்கிறதென்றபடி. மூக்கும் - திவ்யநாஸிகையும், தாமரைக்கண்
ணும் - வளர்த்தியையுடைய செந்தாமரைப் பூவென்னலாம்படியாய ஸ்ரோ
த்ரவ ஸக்தங்களான நேத்ரங்களும், கனிவாயும் - அதின்
பழமென்னலாம்படியான திவ்யாதரமும், நீலமேனியும் - அதுக்
குப் பாஸமான நிறத்தையுடைய திருமேனியும், நான்கு
தோளும் - பசுமையாக நிறைத்தாற்போலே யிருக்கிற நாலுதோ
ள்களும், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, நிறைந்தன -
விஷயாந்தரத்துக்கு இடமில்லாதபடி நெஞ்சிலே யாக்ரமித்தன
வென்றபடி. * * * ।௩।

 மூ— நிறைந்த வன்பழி நங்குடிக்கிவளென்றன்னை காணக்கொடாள் *
சிறந்த கீர்த்தித் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின் *
நிறைந்த சோதி வெள்ளஞ்சூழ்ந்த நீண்ட பொன்மேனியொடு *

அ— (நிறைந்த) ஒருவராலும் போக்கவொண்ணாத வன்பழியை ந
ங்குடிக்கு விளைக்குமிவளென்று அன்னை காணக்கொடாள். சிறந்த கீர்
த்தித் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின் நிறைந்த சோதி
வெள்ளஞ்சூழ்ந்த ஸௌந்தர்யமிக்க விலக்ஷணமான திருமேனி

* ஏழாம்பாட்டு *

இ— நிறைந்த வென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒரு
வராலும் பி[illegible]) நீண்ட வென்கிறத்துக்குத் தாத்பர்யம
ருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யமிக்கதென்று) பொன்னென்கிற
த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமானவென்று) பொ
ன்மேனியொடு நிறைந்து என்னைச் செய்த நேமங்களையுள்ளதெ
ன்று விசேஷிக்கச் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

ப— நங்குடிக்கு - நம்முடைய குலத்துக்கு, அழிபலவாவழியை
த்தவிர்ந்து அவர்களையப்பாசதிருக்கும் ஸ்வபாவமான நம்மு
டைய குலத்துக்கு என்றபடி. இவள் - தானாக ஸ்ரீக்கிற இ
வள், நிறைந்த - பரிபூர்ணமான, ஒருவராலும் பரிஹரிக்கப்
போகாதபடியான என்றபடி வன் - த்ருடமான, ஒரு காலத்
திலும் போகாதபடியான, பழி - அபவாதத்தை ஏற்படுத்திக்கொ
ண்டு இருக்கிறதென்னலபடியானவள், என்று - இப்படி நினை
த்து, அன்னை - தாயானவள், காணக்கொடாள் - நம்பியைக்காண
ச்சந்த அவகாசம் கொடுக்கிறாளில்லை, சிறந்த கீர்த்தி - ஸர்வ
ஸ்லாக்யமான கீர்த்தியையுடைய, திருக்குறுங்குடி நம்பியை - ஸ்பஷ்டம், நான் -
அந்த கீர்த்தியிலே ஈடுபட்டுக்கப்பட்ட நான், கண்டபின் - ஸ்பஷ்டம்,
நிறைந்த - பரிபூர்ணமான, சோதிவெள்ளம் - காந்திப்ரவா
ஹத்தாலே, சூழ்ந்த - பரிவ்ருதமான, தேஜஸ்ஸமூஹத்தையு
டையதாய்த் திவ்யதேஜஸ்ஸாலே சூழப்பட்டு நீண்ட - உத்துங்க
மமான, ஸௌந்தர்ய ஸம்பத்திமிக்கமான பொன்படி பொன்மேனி
யோடும் ஸௌந்தர்யமான திருமேனியோடே, ஸாவண்ய
முடைய பொன்னைப்போலெயிருக்கை ஸௌந்தர்யத்தாலுஸ்வ

மூ—நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தானைம் மங்கையுளதே॥
கையுள நன்முகம் வைக்கும் நையுமென் றன்னையரு முனிதிர்,*

ஆ—யழந்த, அல்லாதவழகிற்காட்டில கையுந்திருவாழியுமான வழகுமென்னெஞ்சிலே வோவிழுந்தத்தென்கிறாள். ॥௭॥

(கையுள்) கைதொட்டபொருந்த ஸாக்ஷாத்காரமான ஊவதனை விஷண்ணபாய வைபிலேவைக்கும், மிகவுமவஸன்னையாமென்று

இ—(அல்லாதவிச்ருஷியால) ।௭।

✻ எட்டாம்பாட்டு ✻

நன்முகமெனகிறதறகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கைதொடவிருஷ்யால) கையுளவைக்குமெனகிறவிடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (விஷண்ணபாயென்று) நையுமென்கிறதறகுத தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால) அன்னையரு

ஶ—வாம என்னுள்ளே - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, நிறைந்து - உங்களுடைய ஹிதவசனம் புகுருகைக்கு எனனெஞ்சிலேயிடமிலாதபடி யெங்கும் நிறைந்து, நின்று - இப்படியே ஸ்திரனாய், ஒழிந்தான - தனக்கினி ஸஞ்சாரமில்லாதவனாய்விட்டான். அவனையென்னுள நின்றும் புறப்படச்சொல்லமாட்டீகோளாகில் நானென்பழி வரிஹரிக்க. நேமி - ஸ்ரீஸுதர்ஶநமானது, அங்கையுளதே - அழகான கையிலேயிராநின்றது, வடிவழகொல்லாமொருதட்டும் கையுந்திருவாழியுமான வழகொருதட்டுமாயிருப்பது. அவன்கையில திருவாழிபிடித்திலனாகில நான் பழி வரிஹரித்து மீளேனோ, அவனகையில திருவாழியிருக்கவென்னாலே பழிகளுக்கஞ்சி மீளப்போமோ. * * * ।௬।

நன்முகம் - நல்லதான ஊவத்தை, கைதொட்டபொருந்தப்படி ஸாக்ஷாத்காரமான ஊவதனததெனறபடி. கையுள - தன்னுடைய கையிலே, வைக்கும் - ஆச்சர்யத்தாலே வையாநிறகிறாள், இததனை ஸாஹஸத்தைபபண்ணுகிறாள், நையும் - தனகைபுகுந்தபபொருமையாலே ஶிதிலையாகாநிறகிறாள, என்று - இப்படிசொல்லி, அன்னையரும் - தாயாரானநீங்களும், நம்பியுடைய ஸௌந்தர்யமறியாதாரைப்போலே யாகவேணுமோ அது அறிந்தநீங்களுமென அருந்தது முனிதிர் - கோபியாநின்றீகோள்,

மூ— மைகொண்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின் * செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலுஞ் சிற்றிடையும் வடிவும் * மொய்கொணீள்குழற்றாழ்ந்ததோள்களும்பாவியேன் முன்னிற்குமே* ॥ ௧ ॥

ஆ— கீழ்ச்சொன்னபோலே தாய்மாரானநீங்களும் பொடியாநின்றீகோள்? நம்முடைய திருமேனியில் நீலவர்ணமான தேஜஸ்ஸாலே மைகொள்மாடமான திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான்கண்டபின், செய்யதாமரைக்கண்ணும அகன்றநிதம்பமும் சிறுத்த விடையும் நிரவத்யமானவடிவும் அழகியகுழல்தாழ்ந்த தோள்களும் இவற்றையநுபவித்துப் பிரிகைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின வென்னுடையமுன்னேநின்று நலியாநின்றனவென்கிறாள் ॥

இ— மென்கிறவிடத்தி லவ்யக்த்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கீழ்ச்சொன்னபோலேயித்யாதியால) மைகொளென்கிற விடத்தி லபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (நம்பியுடையவித்யாதியால) முன்னிற்குமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (முன்னேநின்றித்யாதியால) ॥ ௧ ॥

ப— மைகொள் - மையைக்கொண்டிருக்கிற, நம்பியுடையதிருமேனியொளியாலே நீலவர்ணமானவென்றபடி. மாட - ஸௌதங்களை யுடைத்தான, திருக்குறுங்குடிநம்பியை - ஸ்பஷ்டம், நான - நையும ஸ்வபாவியானநான், கண்டபின - ஸ்பஷ்டம், செய்யதாமரைக்கண்ணும - ரக்தகமலஸத்ருசங்களான நேத்ரங்களும, அல்குலும - விஸ்தீர்ணநிதம்பமும், அல்குல - நிதம்பம், சிற்றிடையும - ஸூக்ஷ்மமான மத்யமும், வடிவும - இவ்வவயவங்களைக்கு ஆச்ரயமான திருமேனியும். மொய்கொள - மொய்ம்பைக்கொண்டிருக்கிற, நிபிடங்களானவென்றபடி. மொய் - நிபிடம். நீள - தீர்க்கங்களான, குழல - குந்தளங்கள், தாழ்ந்த - அவலம்பிக்கிற, ஸ்வலம்பிதாளகாலங்க்ருதமானவென்றபடி. தோள்களும - புஜசிகரங்களும, பாவியேன்முன - அநுபவித்துப்பிரியும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின வென்னுடைய முன்னே, நிற்கும - நில்லாநின்றது. ॥ ௧ ॥

மூ— முன்னின்றாயென்று தோழிமார்களு மன்னையரும் முனிதிர்*
மன்னுமாடத் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான் கண்டபின்*
சென்னிநீண்முடியாதியாய உலப்பிலணிகலத்தன்* கன்னல்

ஆ—(முன்னின்றாயென்று) ஒருவராலும் கைவொண்ணாதபடி- வசீகரும ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனான நீ கண்கானநிற்பதே என்று தோழிமாரும் தாய்மாரும் திரண்டு நலியாநின்றார்கள், ஸ்திரமாயச் செல்லுகிற மாடங்களையுடைய திருக்குறுங்குடிநம்பியை நான் கண்டபின் சென்னிநீண்முடியாதியாய முடிவில்லாத திவ்ய ஸ்ரிஷ்டாஸ்ரிஷ்டங்களுடைய சோத்தியாலே வம்ஶகர்க்கரையும்

✳ ஒன்பதாம்பாட்டு ✳

இ—முன்னின்றாயென்கிறதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவராலும் நித்யாதிபால) மன்னுமென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (நித்யமாயென்று) உலப்பிலென்கிறதைப்புரைக்கிறார் (முடிவில்லாதவென்று) அணிகலத்தன் கன்னல்பால் என்கிற வாக்யார்த்தத்தால் ஸித்தவஸ்துத்தை யருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரிஷ்டைஶ்வர்யாதியால)

ப—முன்- எல்லாருடையவும் கண்முன்னே, நின்றாயென்று, யதா- "யா நஸஶ்வாவஸாக்ஷாத் ஸம்ஹ்ருதே ஸாகார மொறவீ" என்னும்படியிருக்கிற நீயென்கண்முன்னே வந்து நின்றாயென்று; தோழிமார்களுமன்னையரும்- வியஸ்துவர்க்கரோடு ஸஹிதவர்க்கரோடு வாசியற எல்லீருமகூட, முனிதிர் - கோவியாநின்றீர்கோள், மன்னுமாட - ஸ்திரங்களான ஸௌதங்களையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடிநம்பியை- ஸ்ரீஷ்டம், நான் - நம்பியென்றால் ஜிஜ்ஜ குடிபோம்படியானவளானநான், கண்டபின் - ஸ்ரீஷ்டம், சென்னி- உத்தமாங்கத்திலே, சென்னி - ஶிரஸ்ஸு நீள- உத்துங்கமான, முடியாதியாய - கிரீடமுதலாய, முடி - கிரீடம், உலப்பில - ஸங்கியிரஹிதங்களான, ஸங்க்யைகளானவெனறபடி உலப்பு - ஸங்கி, அணிகலத்தன் - ஆபரணங்களையுடையவன், அணிகலன்- ஆபரணம், அணிகலனையுடையவன அணிகலத்தன், கன்னல்பாலமுதாகி - வம்ஶகர்க்கராஶ்ரிதக்ஷீரமாய, ககுத்யஹொத்ருலமென்றபடி கன்னல்- இக்ஷுராஸவிகாரம், இங்கேவம்ஶகர்க்கரையைச்சொல்லுகிறது. பால் ஹ்ருதுஎன்று நெயயமுதுதயிர்புஷ்

மூ — பாலமுதாகி வந்தென் னெஞ்சம் கழியானே* ௧௦ ||

கழியமிக்கதோர் காதலளிவளென்றன்னை காணக்கொடாள்*

வழுவில்கீர்த்தித் திருக்குறுங்குடி நம்பியை நான்கண்டபின்*

அ — பாலமுதைப்போலே மிகவும் போக்யமாய்க்கொண்டு என்னெஞ்சிலே புகுந்து நெஞ்சுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி யொருக்ஷணமும் மென்னை விட்டுப்போகிறிலனென்கிறாள். ||௧௦||

(கழிய) சோகத்தில் தங்களுக்கு விச்லேஷம் பிரிந்தால் நாட் செல்லாட்செல்ல ஸ்நேஹம் குறையக்கடவதாயிருக்க, இவளுக்கு விச்லேஷம் பிறந்தபோது தாயானவள் நம்பியை ஸேவிக்கவொட்டுகிறிலள், வழுவில்லாத கீர்த்தியையுடைய திருக்குறுங்குடி

இ — ஸ்லிஷ்டங்கள் - ச்லிஷ்டவ்யவங்கள், என்னெஞ்சம் கழியானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சில் இத்யாதியால்)||

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

கழியமிக்கதோர் காதலளென்பதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சோகத்தில் இத்யாதியால்) "சோகஸ்ய கிம் காலஸ்ய ... [illegible]" உத்யாதிகள் என்றாகருத்து. அன்னை காணக்கொடாளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தாயார் இத்யாதியால்) ஸேவிக்கவொட்டாதது - ஸேவிக்கவொன்றபடி. நெஞ்சையுங்கூட வாய்க்கட்டா நின்றாளென்கிறாளென்றாகருத்து. வழுவில்லென்கிறதையுரைக்கிறார் (வழுவென்றால் ...) குழுமமென்கிறதையுரைக்கிறார்

ஶ — என்னுயிர்ப்போலே உஜ்ஜீவிப்பிக்கிற ஸ்வரூபத்தைச்சொல்லுகிறது. வந்து - என்னிடத்திலே ஸம்ச்லேஷித்து, என்னெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சிலே, கழியானே - விட்டுப்போகிறிலன். ||௧௦||

இவள் - இந்தப்பெண்ணானவள், கழிய - அவனைப்பிரிந்துநாளேறப்போக, மிக்கது - அதிகமான, ஓர் - விலக்ஷணமான, காதலள் - ஸ்நேஹத்தையுடையவள், என்று அன்னை - தாயானவள், காணக்கொடாள் - ஸேவிக்கவொட்டாள், நம்பியை ஸேவிக்கவுங்கூட வொட்டுகிறாளில்லையென்றபடி. வழுவில் - குறைவில்லாத, வழு - குறை, கீர்த்தி - யசஸ்ஸையுடைத்தான, திருக்குறுங்குடிநம்பியை - ஸர்வேச்வரனை, நான் - ஸௌபாக்யவதியான

மூ— குழுமித் தேவர் குழாங்கள் [illegible] அளவோ* [illegible] பதிகள்* [illegible]

ஆ— நம்பியை [illegible] [illegible] திருமேனி [illegible] [illegible]

(அறிவரிய) [illegible] திருவாழியையுடையனாயிருக்கிற தன்னுடைய திருவழியை [illegible] [illegible]

இ— (திரண்டெழு) [illegible] [illegible] [illegible]

✳ [illegible] ✳

ஆ [illegible] [illegible] (அறிவரிய பிரானை) [illegible] [illegible] [illegible]

ம— [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

மூ— அறிவரியபிரானை யாழியங்கையனையே யலற்றி* நறியநன்மலர் நாடி நன்குருகூர்ச் சடகோபன் சொன்ன* குறிக்கொளாயி

ஆ— ஸர்வாயறிதிக்குமவர்ஜ்ஜைத்தைப்புடைய செவ்விப்பூவைக

இ— ஸர்வஸ்மாத்பரனை ஸர்வேச்வரனை மறந்திருவருக்குடைக்கத்
திியாதபடி பிறக்கையைத் தமக்குபகாரமாகக் கொண்டாடுகிறா
ரென்னுகருத்து. நறியநன்மலர் நாடியென்கிறதை யுரைக்கிறார்
(மிகவும்மிக்க பரிமள) பூவைத்தேடினேனென்றது - வாஷ்டத்தைப்
போலே ஆராய்ந்தேனென்றபடி. இதுக்கு அருளிச்செய்ததென்கிற
தோடே ஸம்பந்தம். எம்பெருமானுக்குப்பாங்கான நல்லவாஷ்டங்
களைத்தேடுமாப்போலே உகவாமல் ஸவயாநமைத்திருவாய்மொழித்
தருளிச்செய்ததென்றபடி நன்குருகூரென்கிறவிடத்தில் நன்மையைத்

ப— ஆழி - ஸாந்ஸ்ந்தக, அங்கையனை - அழகிய திருக்கை
யிலேயுடையவனை, அம - ஸாந்தம, அறிவரிய - எல்லார்க்கு
மறிகைக்கு அஸசக்யனை, பிரானையே, உபகாரகனையே, ஸ்வீய
மான தன்னுடைமை உகந்தாக்குக்காட்டாதே யொளித்துவைத்
த உபகாரகனையேயென்றபடி அலற்றி - ஸ்ரீக்ருஷ்யத்தாலே
ஓரொருமாணங்களை ஸ்ங்க்ரஹாவ்ருத்திசெய்யல்லி, நறிய - பரிம
ளமாயிகளான, நறி - பரிமளம், நறியையுடையது நறியது,
நறியநன்மலரென்றது ஸம்ஸ்ருஷ்டம், நன - நல்லதான, ஸ்ஜ்நவ
ங்களானவென்றபடி மலர்நாடி - வாஷ்டங்களைத்தேடி, வாஷ்ட
ங்களைத்தேடுமாப்போலே உகவாமலே ஆராய்ந்தென்றபடி இது
க்குசொன்னவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம் இவ்வர்த்தம் "ஸோகஃ
ஸ்லோகத்வமாகதஃ" என்கிறகணக்கிலே ஸ்ரீதிவ்யவைஸ்வாஹ
மாயப் பிறந்ததாயிருக்க ஆராய்ந்துசொன்னதென்று சொல்லக்
கூடுமோவென்னில்? உத்தராத்தமவாப்புக்கிற பாட்டுகள் எம
பெருமானுக்கு உறிதங்களாம்படி ஸ்ராவ்யங்களாக வேணுமென்
று வடிவடிவடிக்கங்களிலே ஸ்ஜ்ஞாஷம நடக்கிறவர்
வைக்கொண்டு ஆராய்ந்துசொன்னதென்கிறார் நன - ஸ்ராவ்யமான,
நம்பியுடைய திருவழகை எல்லாத்தையும் காணும்படியான
ஸௌந்தர்யத்தையுடையவரான என்றபடி குருகூர்ச்சடகோபன்
சொன்ன - ஸ்ஷ்டம், குறிக்கொள - ஸ்ஜ்ஞங்களைக்கொண்டிருக்கிற,

மூ — ரத்துளிவைபத்தும் திருக்குறுங்குடியதன்மேல்* அறியக்கற்று

வல்லார் வைட்டணவராழ்கடல் ஞாலத்துள்ளே* ||கக||

ஆ — கொண்டு நம்பியுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைச் சொன்ன

ஆழ்வாரருளிச்செய்த ஸஹஸ்ரகீதியிலும் வாஸனை

விஷயமான ஆயிரத்தில் திருவாய்மொழியிலும் பக்தி மாத்ர

ங்களால் திருநாட்டிலும் அவதாரங்களிலும் உகந்தருளின

நம்பியாகவே இவையாதிக்க விஷய திருவாய்மொழி

யை வ்யக்தமாகக் கற்றவர்கள் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து வைத்தே

வைஷ்ணவர்களென்கிறார். ||கக||

இ — அக்ருத்ரிமமாயருளிச்செய்கிறார் (நம்பியுடைய ஸ்ரீ

யால்) குறிக்கொண்ணென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸ்வாமித்வாதியால்)

ஸஹஸ்ரவிஷயமென்னாது - ஆயிரமாமன்னால் ஸத்வி

ஷமாக பக்தியாவதிகிறவனென்கிறபடி இவைபத்தும் வைஷ்ண

ரென்றிவையிவ்விஷயலாதே அறியக்கற்றுவல்லாரென்கைமேலே

ஸம்ஸாரமிவைபத்துமென்கிறவிடத்தில் விலக்ஷணமான ஸம்ப

த்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸௌந்தர்யாதியால்) அறியவென்

கிறதையுரைக்கிறார் (வ்யக்தமாகவென்று) ஆழ்கடல் ஞாலத்துள்

ளே வைட்டணவரென்றதைத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

(ஸம்ஸாரத்திலேஜ தாத்பர்யமாக) ||கக||

ப — குறி விக்ரஹ, ஸௌந்தர்ய லாவண்யாதி ஸ்வரூபங்களை வி

ஷமாக பக்தியாகியாகின்றபடி, ஆயிரத்தில் - ஆயிர

ஸஹஸ்ரத்தில், திருக்குறுங்குடியதன்மேல் - திருக்குறுங்குடிவி

ஷயமான, இத்திருவாய்மொழி நம்பிவிஷயமாயிருக்க அவனி

ருந்தவூரில் ஸ்ரீ த்ருக்ஷ்மயத்தாலே இத்திருவாய்மொழி திருக்கு

றுங்குடிவிஷயமென்கிறார் இவைபத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டுக

ளையும், அறியக்கற்று - நன்றாகத்தெரியும்படி அப்யஸித்து, வல்

லார் - இவைகளினுடைய அர்த்தங்களை அறிந்தவர், ஆழ்கடல்ஞா

லத்துள்ளே - ஆழமான ஸமுத்ரத்தையுடைய ஸம்ஸ்ருதியிலே,

ஸமுத்ரவ்ருதமான ஸம்ஸ்ருதியிலேயென்றபடி ஸம்ஸாரமண்டலத்

திலேயிருக்கிறவைதானேயென்று தாத்பர்யம் வைட்டணவர் -

வைஷ்ணவர்கள், ஸமக்ஷரமேவஸ்துஸிக்தர், யிருப்பரென்றபடி கக||

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(எங்ஙனேயோவன்னைமீர்.)

ஸம்வோதேஹ்யைர்யஜ்ஞஸூத்ராதிபிரபிச தயா ஸாம்ரா
ஜ்யசிஹ்னைர்தேஹ்யைஸ்தாமைஸ்ஸ்ரா வைடூர்யவேஷ்யை:
ஸநாலாப்ஜ கக்ஷி நிரவதிஜ்யோதிருஜ்ஜ்வலத்வாத் ।
நேத்ரவைஜ்ஜைர்தேஹ்யை: ஸம்ஶ்லேஷாஹரணவஸ்தோபா
தைவஸம்வித்கேதஸ்ரீ ஜ்ஞேயஸர்வா நாதேஜஸம்
ஸ்ருஷ்டிஷு கபாலாமிதேவத்வாயாயி ॥ ௬௪ ॥

(ஸம்வோதேஹ்யை:) நகமெறியமேயமெயோடுமித்யாதி - ஸ்ரீவாம
ஸஜகதாலும் திருவடிகளாலும் திருக்கண்மலர்களாலும் திருப்
பவளத்தாலும், (யஜ்ஞஸூத்ராதிபிரபிச) மின்னநூலுமித்யா
தி - மின்னுகிற திருயஜ்ஞோபவீதத்தாலும் திருக்குண்டலத்
தாலும் ஸ்ரீவத்ஸத்தாலும் திருத்தோள்களாலும். (தயா ஸாம்ரா
ஜ்யசிஹ்னை:) வென்றிநீள்முடியித்யாதி - விஜயஹேதுவான ஸாம்
ராஜ்யலக்ஷணவிஸம்பந்தங்களாலும், (தாமைஸ்ஸ்ரா) பூந்தண்மாலைத்
தண்டுழாயுமித்யாதி - ஸௌகந்த்யம் பரிமளமான திருத்துழாய்
மாலையாலும் செவ்வியமான திருவபிஷேகத்தாலும் திருமேனி
யாலும் அதுக்குப்பாங்காயிருக்கிற திருப்பீதாம்பரத்தாலும்
அதுக்கேபொருந்தியிருக்கிற விதாரத்தாலும் (வைடூர்யவேஷ்யை:)
தோள்ளைச்சோதியித்யாதி - தொண்டைபோன்ற திருவய
ற்றாலும் நீண்டதிருப்புருவங்களாலும் திருக்கண்மலர்களா
லும், (ஸநாலாப்ஜ கக்ஷி) கோலநீள்கொடியித்யாதி - கோல
நீள்கொடிமூக்காலும் திருக்கண்மலர்களாலும் திருப்பவளத்தா
லும் திருத்தோள்களாலும், (நிரவதிஜ்யோதிருஜ்ஜ்வலத்
வாத்) நிறைந்தசோதியித்யாதி - நிரவதிகதேஜோமயமாய
ஸர்வஹணீயமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தாலும், (நேத்ரவைஜ்ஜை
ர்தேஹ்யை:) செய்யதாமரையித்யாதி - சிவந்த தாமரைப்பூப்போலே
யிருக்கிற திருக்கண்மலர்களாலும் திருவதராலும் நெற்றி
யாலும் திருத்தோள்களாலும், (ஸம்ஶ்லேஷாஹரணவஸ்தோபா)
சென்னிநீள்முடியித்யாதி - திருவபிஷேகம் முதலான விபூஷ
ணாபரணங்களாலும் (தைவஸம்வித்கேதஸ்ரீ) நாடுநீ

ரு — கா — தோற்றத் துயரமுமேலிட்டுத் திருவடிகளிலே திருவுள்ளங் களாறும் அடிமைப்படும்படிக்குத் தோற்றிருக்கும் அந்தப்படியிலே விஶ்லேஷத்தினாலே பாதிக்கப்பட்டவராய் நோவுபடுமவர்கள் ஸ்திதி இருக்கிறபடி என்னென்னுமாறு "பெண்கொடியைப்பாடுகின்ற" ஆழ்வாரிலேயருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது || ௫௫௰

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

❧ ✳ ❧

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

ஆ —(கடல்ஞாலம்) இப்படியெம்பெருமானைப்பிரிந்த வ்யஸநமே

ஆறாந்திருவாய்மொழி

இ— வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபாவத்தாலே அந்யாபதேஶமுடைய வர வொன்றுநபடி ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை ஸாத்மமாக்கடக்கிறதென்று கீழ்த் திருவாய்மொழியிலே சொல்லிற்றுக் இத்திருவாய்மொழியி ல அந்யாபதேஶத்திலேபோலே தாய்சொல்லைப்பேசுகைக்கு அவஸரமன்றோவென்னா? அவகாசமில்லிக்கிறா (இப்படியிருக்கி யால்) ஆழ்வார் தம்முடைய உபதேஶத்தை அநுகாரவ்யாஜத்தாலே பேசுகிறாரென்றுகருத்து. இப்படியென்றது — கீழ்த்திருவாய் மொழியிலுமுண்டு என்றபடி இத்தைப்பிரிந்தனன்கிறதோடே அந்வயம். வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமின்றிக்கே பிரிந்தனென்றபடி. கீழ்த் திருவாய்மொழியில வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபாவநிபந்தநமான தாபமும் நடக்கிறதாகச்சொல்லிற்றே (வ்யஸநமேலிட்டுக்கிடக் கி) ஸர்வலோகத்திலே வ்யஸநத்துக்கு நடுவே அநுஸந்தித்துக் கேட்டந இவர்க்கு அந்தர்யாமித்வத்தையுடைய திவ்யாவய வாஸ்வாரணம் இழந்துபெற்றதாயாலே தாதாத்ம்யவ்ருத்திஜ நகமாயிருந்ததேயாகிலும் அநுஸந்தாநமவாத்திக்குவாறே பழை யபடியே வாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாபாவமே மிக்கதென்றுகரு த்து. இத்தாலிந்த தாய்சொல்லுச்சொல்லக்கூடுமென்றதாயிற்று: "ஏதத்வஸ்துஜ்ஞாநம் ஸ்வயமிஹ ஜ்ஞாதமே" என்று தகவித்

அ—ழிக்கு அநந்யார்ஹநாசிபத்தாலே ஸ்தயாரணஸ்கதையென்
றிக்கேயிருந்தபிராட்டி, ஸ்தயாரணாயத்மாக ஸ்ரீகோபிகளை
ப்போலே வண்டுவரைப்பெருமானுடைய திவ்யசேஷ்டிதங்களையும்
மற்றும் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களையும் அநுகரித்துப்பிர
போமென்றதிலே ஒருப்பட, இவளபடியைக்கண்ட திருத்தாயார்

இ—துக்கள் சொல்லுமவார்த்தையை க்ருஷ்ணபக்கல ஸம்ஸ்லேஷிணி
யான பிராட்டி 'கடலஞாலஞ்செய்தேனும் யானே" இத்யாதியா
லே சொல்லுகை ஸ்வஸமதமன்றோவென்ன? அவதரிப்பிக்கிறார்
(ஸ்தயாரணாயத்மாகவித்யாதி) நாயகனுடைய சேஷ்டிதங்க
ளிதாதிகளை நாயிகைதான் அநுகரிக்கும்போது நாயகனுடைய
ஸ்மரணமாத்ரம்போலன்றிக்கே தனக்கு அவனோடே அபேதமா
யத்தோற்றுகையாலே மாநஸஸம்ஸ்லேஷமடக்கிறபோலே ரஸ
விசேஷமுண்டாகையால அநுகரணத்தாலே ஸ்தயாரணம்
கூடுமென்றுகருத்து. இப்படி கண்டதுண்டோ? என்ன அவதரிப்
பிக்கிறார் (ஸ்ரீகோபிகளைப்போலேயென்று) 'க்ருஷ்ணோஹமே
ஷ லலிதம் வ்ரஜாம்யாலோக்யதாம் கதிரித்யநுக்ருதகாஷ்டியதிஷ்டாத்ர"
இத்யாதிகளாலே க்ருஷ்ணனை அநுகரித்தார்களிறே ஸ்ரீகோபி
கள்! நான க்ருஷ்ணன் இதோ இங்ஙனே நடக்கப்புகாநின்றேன், க
ண்படைத்தாரெல்லாரும் கண்டுகொள்ளுங்கோளென்றாளிறே
ஒருத்தி, ஒருத்தி காளியனாய்க்கிடக்க ஒருத்தி க்ருஷ்ணனாய் ஏறி ஆடி
னிறே நான துஷ்டனான காளியனல்லாதேனோ? க்ரு
ஷ்ணனைத்தன்னை அநுகரிக்கிற பெண்ணினுடைய பாவபுஷ்டி
பட்டபெறில என்று இருந்தவளை க்ருஷ்ணனவளதாலும காளி
யனென்றேநினைந்து நிஸ்ஸம்சயமாகத்துவைத்தாளிறே! அநுகரண
ஸாவநாதுஷ்டத்தாலே அபேதமேயாயிருக்கையாலே. இத்
தாலிதத்திருவாய்மொழிக்கு அநுஸந்தானவிஷயமென்கிற ஸம்வ
ந்தமும் துஷ்டிவாக்யமென்று வ்யஞ்ஜிதமாயிற்று. வண்டுவரை
ப்பெருமானுடைய — அதிஸாந்த்ரஆரகாநாயகனுடைய, வண்-
ஸாந்த்ரம, துவரை – ஆரகெ, ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளென்கிறவிடத்தில்
ஆதிஸப்தத்தாலே ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களும் ஒருப்படவென்
றது-வளகாலெப யானவாறே என்றபடி. இவ்வளபடியென்றதா

ஆ— இவள்சொல்லுகிற பாசுரங்கள் ஸ்வப்நப்ரக்ரியையிராநின்றன, இவளைப்பற்ற எம்பெருமான் உபேக்ஷித்திருந்தானாகில், இவளுடைய சக்திமோசமான வ்யாபாரங்கள் இன்னபடியென்று சங்க்யைகொள்ள முடிகிறதில்லை என்றுவினவ வந்தவர்களை நோக்கிச்சொல்லுகிறாள்.

இ— ஜ்ஞாநதசையிற்றெரியுங்கைப்பாய மீளாவஸ்தைதாயவாயினை பபோலே இவள் இருக்கிறபடியைச்சொல்லுகிறபடி. (இவள்சொல்லுகி றவித்யாதி) வெஷிதாதிகளெல்லாவற்றையும் ஸஹிக்கவொரு பட்டாளேயாகிலும் இந்த காலநடைதராமைப்போலே அவனு டைய காயிகவ்யாபாரங்களை ஸஹிக்கமாட்டாதே வாசிக வ்யாபாரத்தை ஸஹிக்கிறாளென்றுகருத்து. (ஸ்வப் நமாயிருத்யாதி) இவள் வ்ரதம்த்ருஷ்ணவையாயிருக்க இவள் வார்த்தைகள் ஸ்வதந்த்ரஸ்வாவஸ்தையுடைய வார்த்தையாயும் இவள் ஸ்வதந்த்ரகல்பையாயிருக்க இவை பாரவச்யத்துடைய வார்த்தைகளாயும் இவள் கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞையாயிருக்க இவை ஸர்வ ஜ்ஞனுடையவார்த்தையாயும் இராநின்றனவென்றபடி. (இவள் பக்கலித்யாதி) இவள் ஜ்ஞாநதசையிற்றெரியுமவையுமாயிருந்து "அ ஹம்ஸர்வம்கரிஷ்யாமி" "த்வமேவ ஸர்வம்" என்கிறவை ஓதாநந்தர "ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம்பிதா மாதா ச மாதவ:" என்று மீதா வாயன்சொல்லும்போலே சிலவற்றைச் சொல்லத்துடங்கின வாறேஇத்தைக்கண்டிருந்தாயாராலுங்கி பிராட்டி ஸஹிக்கி த்து யமிகசிருளென்றறியமாட்டாதே இவள்பக்கல் எம்பெருமான் உபேக்ஷித்தானாகச் சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து- உபேக்ஷித்தா னாதேயென்றது - உபேக்ஷித்தானானேவென்றபடி, வினவவந் தவர்களையென்றது - உன்பெண் என்செய்கிறாளென்று கேட்க வந்த பந்துஜநங்களையென்றபடி வினவுகை - ப்ரச்நம்பண் ணுகை, ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களிலே யதாஜ்ஞான ஸஹ ஸ்ராவமெடுமிறுடைய வ்ருக்ஷத்தாலும் ஸ்ரீமோவிகளை ப்போலே ஸ்வாபாவிகமான ஸஹகாரஸத்தாலும் ஆழ்வார் தான்செய்த வ்யாபாரங்களை தம்முடையவையாக்கள் வினவவந்தஜநங்களுக்கு சொல்லுகிறபடியைப் பிராட்டி திருத்தா யாருடைய வாக்யாவஷ்டாபேகேயி பேசிக்கொண்டு ...

ரூ— கடல்ஞாலஞ்செய்தேனும் யானேயென்னும் கடல்ஞாலமாவேனும் யானேயென்னும் * கடல்ஞாலங்கொண்டேனும் யானேயென்னும் கடல்ஞாலங்கீண்டேனும் யானேயென்னும் *

அ— கடலோடுகூடின ஜகத்தை ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாக ஸ்ருஷ்டித்தேனும் நானென்னும். இஜ்ஜகத்துக்கு [illegible], ஸத்தாமாயிருப்பதொரு பதார்த்தமில்லை என்னும். இத்தை மஹாபலி கவஹரிக்க நான் அளந்துகொண்டேனென்னும் ப்ரளயார்ணவத்திலே அழுந்தின இத்தை ஸஹாயநிரபேக்ஷமாக எடுத்தேனும் நானென்னும் ஸர்வஜ்ஞர்தான் ப்ரளயம்வாராநின்றதென்றறியா

இ— மானுக்குத்தம்முடைய இந்த வ்யஸநங்களை வெளியிடுகிறாரென்றாகநத்து. * * * * *

முதற்பாட்டு

செய்தேனும் யானே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸஹாயேத்யாதியால்) கடல்ஞாலமாவேனும் யானே என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜகத்தித்யாதியால்) இவ்விடத்தில் யானே என்கிற அவதாரணத்திற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸத்தேத்யாதியால்) உண்டேனும் யானே என்கிறவிடத்தில் அவ

௰— கடல்ஞாலம் - கடலோடேகூடின ஸ்ருஷ்டியை, ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே செய்தேனும் - ஸ்ருஷ்டித்தவனும், யானேயென்னும் - நானே, பிறரொரு ஸஹாயமுமில்லையென்றுசொல்லாநின்றாள். கடல்ஞாலமாவேனும் - ஸகல ஸ்ருஷ்டிஜகத்தாகிறவனும், யானேயென்னும் - நானேயென்றுசொல்லும், "தத் அநுப்ரவிஶ்ய, ஸச்சத்யச்சாபவத்" என்கிறபடியே தத்வசரீரகனாய்க்கொண்டு தத்தத்வஸ்துவாயிருப்பேனும் நானே, ஈஶ்வரனாகாமல் ஸத்தையுமாயிருப்பதொரு பதார்த்தமுமில்லையென்றுசொல்லாநின்றாள் என்றபடி, கடல்ஞாலம் - ஸகல ஸ்ருஷ்டிஜகத்தை, கொண்டேனும் - மஹாபலிபக்கல் நின்றும் வாங்கினவனும், யானேயென்னும் - நானே என்றுசொல்லாநின்றாள். கடல்ஞாலம் - ஸஷ்டம். கீண்டேனும், ப்ரளயார்ணவத்தே மூழ்கிப்போய், அண்டபித்தியிலே ஒட்டிக்கிடக்க [illegible] மஹாவராஹமாய்க் கீண்டெடுத்தவனும், யானேயென்னும்.

௩௰—கடனஞானமுண்டேனுமபாவேனேன்றுந கடன்ஞான,
சனவந்தேறகொளலே* கடனஞானந்தகினவையேன்
லனுகேன்கடன்ஞானத்தனமனாகறதாதேவ* ௧

ஆ—திருக்க நாமேன அறிந்துவப்புறிலனைவத்துவமே
னென்னுய இவளபாகல கடனஞானத்தேசா வந்தாவெளிதாரே
இந்தஸ்திரியிலே இருந்துடைய நேரமகா பேனமெனக்

இ—பரணைதரத்து சாதுபட்டகுளிசெய்கிறா(ஸ்ருதிகானி
க்ஷிபால) கடனஞானத்தெனமசனக்றகறதுத காதுபட்
மருளிசெய்கிறா (இந்த ஸ்ருதியெயிக்ஷிபால) கறகின்றவே
ஸனகிறதுபத்த காதுபட்டமருளிசெய்கிறா (நேரமேமெலயாவிக்ஷி
ஷிபால)கடனஞானத்தேனகிறதுதத காதுபட்டமருளிசெய்கிறா

௰—நானேனனுசொல்லாதினறா சடனஞானம வலங்கோ உணடே—
னும-வ்யெயத்திலே வபிறிமலைத்து லக்ஷிதனுமம, யாவோ
எனனும் - நானேனன்றுசொல்லாதேமா, கடனஞானத்தேசங் -
ஸவஜத்தையும உடையவனானவா , ஞானமுடையவன் -
ஞானத்தன. ஸடீ ஸஷ்டியிலசகாரத்தனனெயன்னுமாபபோ
லேஞானத்தேசனென்று பகுடமாயிருக்கும வந்தேறகொலோ -
வந்தேறினுனோ - இவனபக்கல் குவெளிதானே, அறிவேன்என்
றபடி. கடனஞானத்து - ஸஶாஸ்த்ரவதமான ஸ்ருதியில, எனம
கள - எனனுடைய பெணபிளளை, கறகினற - கமுவியாகின்ற, அ
டிக்கடிசொல்லாகினறவெனறபடி இவை - இதவாகெதககளை,
இந்தவாக்கதக கேடகைக்கருக்கூட யோகதைவரவொட்டாத
படியான இந்தஸ்திரியிலே யிருந்துவைத்தே இவளசொல்லுகிற
இந்த வாகுபடமனமாகெதககளை எனறபடி இதுகெளசொ
லலுகேனெனகிறதோடே சுமம கடனஞானத்துக்கு - ஸஶா
ஸ்த்ரவதஸ்திரியிலே இருக்கிற உனக்குசத் வினானேனனு
நிதயஸூரிகளுக்கு ஸ்ரீவைகுண்டமாகிய வைகுண்டமாமபோ
லே கடனஞானத்தேனறு வந்தேறினமேமமகிமவைகுணடமாயி
ருக்கிறஉனக்குத, ஸமஷ்டிபத்திலே புறியதுணடறியாதே நி
த்யவாஸமாபாயபடிருக்கிற உனக்குனெனறபடி, சொல்லு
கேன - எனனவாகசசொல்லுவேன ஸமஷ்டிபத்திலே வணாம

௫—கற்றுக்கல்விக்கெல்லையிலேனேயனாலும் கற்றுக்கல்வியா வேணும்பாணேயென்றும்* கற்றுக்கல்விசெயவேணும்பனே

௬—சொல்லுகிற இவைதன்னை வைக்கிகூரானஉங்களுக்குச்சொல்ல உபாயமுண்டோவென்கிறார் * * ௧॥

(கற்றாக்கல்வி) நான்கற்றவித்யைகளுக்கொருமுடிவில்லையே யென்றால், எல்லாருமவிரும்பிக்கற்கிற வித்யைகளை நான் இடைவழக் கேனாலும், அவற்றைப்பாடாக்கினேன் நானேனாலும் அவைத் திலுடைய காத்ய நிர்ணயம் என்றேலொனாலும்,

௭— (வாக்கினித்யாஜியால) எனச்சொல்லுக்கென்கிறதற்கு காத்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லஉபாயமுண்டோவென்று) ॥

* ஞாணடாயபாட்டு *

வ்யவோத்ததுக்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (நான் கற்றவித்யாஜியால) கற்றுக்கல்வியவேணும பாநேனென்கிற வாதா காயிகாரணத்திற்கு காத்யமருளிச்செய்கிறார் (எல்லாருமி த்யாஜியால) இஸ்ஸாதாரிகாரணாம ஸவ்யக்திஸஹிவிபேஷணாஸ விவாயநமென்னாலருந்தது. செய்வேணும் என்கிறதையுரைக்கிறார் (உண்டாக்கினேனென்று) தத்ஸ்காலத்திலே ஆவிஷ்க்ரித்தேனென்றபடி தீபபேறுமென்கிறதற்குக் காத்யமருளிச்செய்கிறார் (அவைத்தினுடையவித்யாஜியால) கல்விசாரமுமென்கிறதற்குத்

௮—அறியாத உங்களுக்கு இவைசொன்னால்தானதெரியுமோ வென்றுநத்து * * * ॥௧॥

கற்றுக்கல்விக்கு - ஸாஸ்திரப்பக்கலதான ஸம்பாவித்த வித்யைகளுக்கு, கல்வி - வித்யை எல்லை இல்லை யெனாலும - ஸமயிபுடையேனல்லேனென்று சொல்ல, நீ ராமா கற்றுக்கல்வியா வேணும்-எல்லாராலும ஆதரித்து ஸம்பாவிக்கப்படுகிற வதார்த்த விவேகைளாயிருக்கிறவனும - தத்வஜ்ஞாநவ்யாபகராயிருக்கிறவ னுமென்றபடி, பாணேனனாலும - நானேனனாலும், நானேன னறிசொ ல்லாநின்றார் கற்றுக்கல்வி - எல்லாராலும ஸம்பாவிக்கப்படுகிற வி த்யைகளை, செயவேணும் உண்டாக்குகிறவனும், இவற்றைஉண்டாக குகைபாவது வேதங்களஸ்ம்ருதிஸஹாயங்களிலேப்ரகாசிப்பிக்கை யும வ்யாக்யானங்களைப்பண்ணுகையும், பாணேனனாலும - வ்யாக்யாம்

மூ— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அ— [illegible]
[illegible]
[illegible]

இ— [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(ஈநாவலயிக்றெவிக்ராதியாக) ॥உ॥

ப— கற்குங்கல்வி - எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படுகிற விக்ரஹ
ங்களை, காப்பேனும் - ரக்ஷிக்கிறவனும். அவரவர்க்கு ஸ்வரூபத்
தை நிர்வஹிக்கிறவனுமென்றபடி. [illegible]னும் - ஸ்ரேஷ்டம கற்
குங்கல்வி - எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படுகிற விக்ரஹங்களுக்கு,
சாரமும் - ஸாரமும், ஸத்யமும், என்றபடி. [illegible]னெனும் -
ஸ்ரேஷ்டம். கற்குங்கல்விநாதன் - எல்லாராலும் ஸேவிக்கப்படுகிற
விக்ரஹங்களுடையநாயன், [illegible] ஸர்வேஶ்வர
னென்றபடி. வந்தெந்புகுந்தகோலோ - இவ்வாபத்கல்வந்து குதித்
தானோ. அறியேன், கற்குங்கல்வி - உத்தமர் ஸேவிக்கவேண்
டும் விக்ரஹங்களையுடைய வானமென்றபடி. [illegible]
களெல்லாம் உத்தமமறியவேண்டியபடி [illegible]
யானென்றபடி. என்மகள் - என்னுடையபெண்ணானவள், காண்
கின்ற - கண்டுசொல்லுகிறதுகளான, இவை - இந்தவார்த்தைகளை.
கற்குங்கல்வியர்க்கு - [illegible]
களுக்கு, இப்போதறியவேண்டும்படி உத்தமர் [illegible]
[illegible]

சு— காண்கின்றநிலமெல்லாம்யானேயென்னும் காண்கின்றவி சும்பெல்லாம்யானேயென்னும்* காண்கின்றவெந்தீயெல்லாம் யானேயென்னும் காண்கின்றவிக்காற்றெல்லாம்யானேயென் னும்*காண்கின்றகடலெல்லாம் யானேயென்னும்காண்கின்ற கடல்வண்ணனேறக்கொலோ* காண்கின்றவுலகத்தீர்கட்கென

ஆ— வுறைத்துச்சொல்ல வல்லேனென்கிறாள். ।உ॥

(காண்கின்ற) [illegible] [illegible] [illegible] நாளிடவருகிறதென்றும் கடலபோலப்போதும்

* [illegible] *

[illegible]

ம— என்னவோ சொல்லக்கடவேன், சொன்னாலேதான் உலகத்தீர் [illegible] ।உ।

காண்கின்ற - காணப்படாநின்ற, [illegible]

[illegible]

கூற—சொல்லுகேன் காணுகின்ற வென காரிகை செய்கின்றவே ॥௩॥

செய்கின்ற கிதியெல்லாம் யானேயென்னும் செய்வான் நின்றனகளும் யானேயென்னும்* செய்து முன்னிறந்ததுவும் யானே

ஆ—ஈஸ்வரீபமான திருஷ்டத்தை யுடையவன் வாசேறினேன்? நமக்குத் தெரியாத நிலத்திலே புக்கு வாமாஷித்து என்மகள் பண்ணுகிற வெஷ்டிதங்கள் நீங்கள் காணுகிறபடிக்கு மேற்பட வென்னால் சொல்லலாவதில்லையென்கிறாள். ॥௩॥

(செய்கின்ற) வர்த்தமானக்ரியைகளும் மேல்வருவதான க்ரியைகளும் பண்டு செய்த க்ரியைகளும் க்ரியாஸமுஹாஜிகபேணும்

இ—தாதுய்மருளிச்செய்கிறார் (நமக்குத் தெரியாத வித்யாதியால்) காணுகின்ற வுலகத்தீர்க்கிவை யென சொல்லுகேனென்கிறதற்குத் தாதுய்மருளிச்செய்கிறார் (நீங்களித்யாதியால்) ॥௩॥

✳ நாலாம்பாட்டு. ✳

செய்கின்ற கிதியெல்லாமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வர்த்தமானேத்யாதியால்) செய்வான் நின்றனகளுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (மேலித்யாதியால்) செய்து முன்னிறந்ததுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (பண்டித்யாதியால்) செய்கைப்பயனுண்பேனுமென்கிறதைத்

ஶ— தெரியாத ஹாவஸ்தைகளெல்லாம் தானே காணுகிற, என காரிகை - என்னுடைய பெண்ணானவள், காரிகை - பெண் செய்கின்ற செய்யாநின்றகிற, இவை - இந்த வெஷ்டிதங்களை, இதுக்கென் சொல்லுகேனென்கிறதோடே சுடம் காண்கின்ற - இவள் செய்கிற வெஷ்டிதங்களையெல்லாம் கண்ணாலே காணுகிற, உலகத்தீர்க்கு - ஊர்க்காரான உங்களுக்கு என சொல்லுகேன் - எவைகளைச் சொல்லக்கடவேன், நீங்களெல்லாத்தையும் காணுகைச் செய்தே இனி நான் சொல்லவேண்டுவதுண்டோ வென்றபடி, * ॥௩॥

செய்கின்ற - செய்யப்படாநிற்கிற, வர்த்தமானங்களானவென்றபடி. கிதியெல்லாம் - க்ரியைகளெல்லாம், கிதி - க்ரியை, யானேயென்னும் - வர்த்தமானக்ரியாகர்த்தாக்கள் நானேயென்கின்றாளென்றபடி. செய்வான் நின்றனகளும் - இனிமேல் செய்யப்புகுகிற க்ரியைகளும், யானேயென்னும் - பவிஷ்யத்க்ரியா கர்த்தாக்களும், நானேயென்று சொல்லாநின்றாளென்றபடி.

மூ — மென்னும் செய்கைப்பயனுண்பேனும் யானேயென்னும்*
செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும் செய்யகமல
க்கண்ணனேறக்கொலோ* செய்யவுலகத்தீர்கட்கிவையென்

ஆ — க்ரியாபலங்களை யனுபவித்து ஸந்துஷ்டிப்பிப்பேனும் நா
னேனும். இவள் கண்ணினழகாலே மனோஹரமான வெளித்தாற்போலேயி
ராநின்றது சிவந்தகனிபோலேயிருக்கிற வாயையுடையவளாயிரு
க்கிற சிறுபெண்பிள்ளையிடையாட்டத்தில் ஆழங்காணமாட்டாதே
படியான லோகங்களுக்கு இத்தைச்சொல்லுவேனென்கிறாள். ॥

இ — யுரைக்கிறார் (க்ரியாஃபலைர் த்யாதியால்) செய்வார்களைச்செய்
வேனுமென்கிறதையுரைக்கிறார் (க்ரியாக்ஷேத்ராதியால்) செய்ய
கமலக்கண்ணனேறக்கொலோவென்று கண்ணழகாலே யவ்வி
லீலா ஸ்ரீவித்தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இவள்கண்ணி
னிக்ஷ்யாதியால்) இளமானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (சிறுபெண்பிள்ளையென்று) திறத்தேயென்கிறதையுரைக்கிறார்
(இடையாட்டத்திலென்று) இவள்விஷயத்திலென்றபடி. செய்ய
வுலகத்தீர்கட்கென்கிற விடத்தில் செய்யவென்கிற பதத்துக்குத்

ஸ — முன் - பூர்வம், செய்து இறந்தவும் - பண்ணித்த
லைக்கட்டினவையும், யானேயென்னும் - அதீதக்ரியாஸமூஹ
ஸ்வீகாரகனும், யானேயென்று சொல்லாநின்றாளென்றபடி செ
ய்கைப்பயன் - தத்க்ரியாபலங்களை, செய்கை - க்ரியை, பய
ன் - பலம், உண்பேனும் - புஜிக்கிறவனும், யானேயென்னும் -
வாக்யம், 'அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச, போக்தாரம்ய
ஜ்ஞ தபஸாம்' இத்யாதிகளை யநுஸந்திக்கின்றாளென்றபடி.
செய்வார்களை - க்ரியாகர்த்தாக்களை, செய்வேனும் - பண்ணுகி
றவனும், தத்க்ரியைகளிலே யவர்களை ப்ரவர்த்திப்பிக்கிறவனும
யானேயென்னும் - வாக்யம், செய்யகமலக்கண்ணன் - ஸர்வேச்
வரன், ஏறக்கொலோ - இவளுக்காவேசித்தானோ,
செய்யகனிவாய் - ஸூக்ஷ்மாருணபிம்பஸமாயமிருமான, செ
ய்ய - சிவந்த, கனி - பழம், வாய் - அதரம், விரஹதசையா
லே அதரம் வெளுத்திருக்க ப்ராப்தமாயிருக்க ஸர்வேச்வரா
வேசத்தாலே ஸம்ருத்தியாயிற்றுபோலே யிருக்கையாலே

மூ—சொல்லுகேன் செய்யகனிவாயிளமான் றிறத்தே* ॥௪॥
திறம்பாமன்மண்காக்கின்றேன்யானேயென்னும் திறம்பாமன்

ஆ—(திறம்பாமல்) ஒருவராலுந்தப்புச்செய்யவொண்ணாதபடி யித்தாவையெல்லா மொருத்துணையன்றிக்கே காக்கின்றேன், வழியாத்தபடி மொவய-ரக்ஷணம் பண்ணினேன், தப்பாதபடிநோவி

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆழ்வார்காணவித்ராதியால்) ॥௪॥

✳ஐந்தாம்பாட்டு✳

திறம்பாமலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமித்ராதியால்) மண்காக்கின்றேனென்று ஸம்ஜ்ஞையைச் சொன்னது லோகங்களுக்கெல்லா முபலக்ஷணமென்றுகாட்டுகிறார் (இத்தாவையெல்லாமென்று) தாவு - ஸ்தானம், யானேயென்கிறவிடத்தில் ஸ்வாதந்த்ர்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருத்துணையன்றிக்கேயென்று) திறம்பாமலெனபதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வழியாதபடியென்று) மொமொவாதிகளை ஜீவப்படாதபடியென்கை மூன்றாம் திறம்பாமலென்கிறதையுரைக்கிறார் (தப்பாதபடியென்று) திறங்காட்டியென்கிறதற்குத்

ஈர-செய்யகனிவாயெனகிறது. இளமான்-பால்யமான ஹரிணியினுடைய தத்துல்யமான விவளுடையவென்றபடி. திறத்தே - விஷயத்திலே, செய்ய - செவ்வையான, ஐஜவெம்ஷிகளான, மேலைகாண்கிறவையொழிய வுள்ளூழகாணமாட்டாதவர்களான்வென்றபடி இவளினவஸ்தையையென்று நிரூபிக்கமாட்டாதவர்களானவென்கை உலகத்தீர்க்கு - ஸம்ஸாரிகளானவுங்களுக்கு, இவை - இந்தஇவளுடைய வேஷ்டிதங்களை, எனசொல்லுகேன் - எதைச்சொல்லக்கடவேன், சொன்னாலுமுங்களுக்குத் தெரியாதென்றுகருத்து. ॥௪॥

திறம்பாமல - தப்பாமல, ஒருவருமாஜ்ஞையை லங்கிக்கவொண்ணாதபடியென்கை. மண் - ஸ்ரீஷ்டியை, இதுவுபலக்ஷணம், ஸகலஜகத்தையுமென்றபடி. யானே - ஸஹாயாந்தரநிரபேக்ஷனாகநானே, காக்கின்றேனென்னும - ரக்ஷிக்கிறேனென்று சொல்லாநிற்கிறாள், திறம்பாமல - தப்பாமல, ஒருமொவினமேலேயாதலாலும் மொவின்மேலேயாதல ஒருதுளியுஷ்டிஜலம் விழாதபடியே

மூ— மலையெடுத்தேனேயென்னும் * திறம்பாமலசுரரைக்கொன்
றேனேயென்னும் திறங்காட்டியன்றைவரைக்காத்தேனே
யென்னும் * திறம்பாமற்கடல்கடைந்தேனேயென்னுந்திறம்
பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ * திறம்பாதவுலகத்தீர்க்

ஆ— பவாஸுரரை முடித்தேன், ஒருவர்க்குமறியவொண்ணாதவென்ப டியை லோகத்திலே யாவிஷ்கரித்து பாண்டவாதிகளாவரை யுங்காத்தேன், நினைத்தபடி தப்பாமற் கடலைக்கடைந்தேனேயென் னும், ஒருவர்க்குந்தன் ஸ்வபாவத்தைத்தப்பவொண்ணாதபடியான ஸர்வேச்வரனாவேசித்தானோ? லக்ஷ்மீஸம்பந்தியான வென்மகள்

இ— தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்குமறியவித்யாதியால) ஸ்ரீகீதோபதேசாதிகளாலே என்னுடைய ஸௌலப்யத்தை யாவிஷ்கரித்தேனென்றபடி. திறம்பாதகடல்வண்ணனென்பதற்கு த் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஒருவர்க்கும் தன்ஸ்வபாவத்தையி த்யாதியால) திருமகளென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (லக்ஷ்மீ த்யாதியால்) திறம்பாதுளப்தியென்றநுபித்துத் தாத்பர்யமரு ளிச்செய்கிறார் (ஸம்பந்தி த்யாதியால்) திறம்பாதவுலகத்தீர்க்கென்கிறத

ஸ— னகை. மலை - கோவர்த்தனத்தை, எடுத்தேனேயென்னும்-ஸ்வ ஷ்டம், திறம்பாமல - தப்பாமல, ஒரு ஸ்வபாவமும் தப்பிப்போ காதபடியென்கை. அசுரரை - ஹிரண்யநரகாதி ஸுரரை- கொன்றேனேயென்னும் - ஸம்ஹரித்தேனேயென்று சொல்லாநி ன்றாள். அன்று - அந்த பாரதயுத்தத்திலே, திறம - ப்ரகா ரங்களை, என்னுடைய ஸௌலப்யங்களையென்றபடி. காட்டி - ஸ்ரீ கீதோபதேசாதிகளாலே ப்ரகாசிப்பித்து, ஐவரை - பஞ்ச பாண்டவர்களை காத்தேனேயெனனும - ரக்ஷித்தேனேயென்று சொல்லாநின்றாள், திறம்பாமல - தப்பாமல. ஸமுத்ரமதநமாகிற மதநமானது கீழேமுழுகிப்போகுதல, மேலேகிளம்பிப் போகுதல செய்யாதபடியென்கை - கடல்கடைந்தேனேயெனனும - க்ஷீரஸமு த்ரத்தை மதநம்பண்ணினேனென்று சொல்லாநின்றாள்' திறம்பா த - தன்னுடையஸ்வபாவத்தை யொருவர்க்கும தப்பவொண்ணாத படி யிருக்கிறவனான, கடல்வண்ணன் - ஸமுத்ரஸத்ருசனானவன், ஸர்வ ரிவ்ருதஸௌலப்யனான ஸர்வேச்வரனென்றபடி. ஏறக்கொலோ -

௫—கென் சொல்லுகேன் திறம்பாதென் திருமகளெய்தினவே॥
இனவேய மலையேந்தினேனயானேயென்னும் இனவேறுகள்
செற்றேனுமயானேயென்னும் * இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும்

ஆ—ஸாமுத்ரிகலக்ஷணங்களிலே தப்பாமே யகப்பட்டபடிகளைக் கேட்டல்லதுபோகோமென்று நிர்ப்பந்திக்கிறவுங்களுக்கு என்னென்று சொல்லுகேனென்கிறாள். ॥௫॥

(இனவேய்மலை) திரளதிரளான மூங்கிலையுடைத்தான கோவர்த்தநகிரிதாரணமுதலான க்ருஷ்ணசேஷ்டிதங்களெல்லாம் நானே

இ—றகுத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கேட்டல்லதிக்ராந்தியால)॥

* ஆறாம்பாட்டு *

இனவேய்மலையிக்ராந்தி தலைவனும்யானேயென்னுமிக்ராந்தத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திறலிக்ராந்தியால) வேலி

ஶ—இவளபக்கலாவேசித்தாளே, என திருமகள - என்னுடைய லக்ஷ்மீஸத்ருசையான பெண்ணானவள், திறம்பாத - ஸாமுத்ரிகலக்ஷணங்களிலே யொன்றும் தப்பாமல், எய்தின - அடைந்தவைகளை, ஸாமுத்ரிகலக்ஷணங்களெல்லாத்தையும் ஸம்பாதித்துப்பெற்றபடிகளையென்கை. திறம்பாது - தப்பாதவர்களான, நீ சொல்லக்கேட்டல்லது போகோமென்றிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. உலகத்தீர்க்கு - லௌகிகரானவுங்களுக்கு. என சொல்லுகேன் - எதைச்சொல்லக்கடவேன், லௌகிகரானவுங்களுக்கு அலௌகிகவ்ருத்தாந்தமான இவளுடைய ஸ்ரீஸூக்திகளைச்சொன்னால் தெரியுமோவென்றபடி. * ॥௫॥

இனவேய - கூட்டமான மூங்கில்களையுடைத்தான, இனம் - கூட்டம். வேயென்று மூங்கிலுக்குப்பெயர். மலை - கோவர்த்தநத்தை, ஏந்தினேன் - தரித்தவன், யானேயென்னும் - நானேயென்று சொல்லாநின்றாள். இனம் கூட்டமான, ஒன்றிரண்டன்றியே கூட்டமாயிருந்த வென்றபடி. ஏறுகள் - வ்ருஷபங்களை, செற்றேனும் - ஸம்ஹரித்தவனும், யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம். இன - ஸத்ருஶங்களான, 'வத்ஸஸ்ய ஸத்ருஶம்பரம்' என்கிறபடியே ஒன்றோடொத்த ஸாம்யத்தை யுடையவையான வென்றபடி. வான் - உத்க்ருஷ்டங்களான, அதிஶ்ரேஷ்டங்களானவென்றபடி. கன்று - வத்ஸங்களை, மேய்த்தேனும் - ப்ருந்தாவநத்திலே மேய்த்தவனும் யானேயெ

மூ—யானேயென்னுமினவாநிரைகாத்தேனும்யானேயென்னு*
மினவாயர்தலைவனும்யானேயென்னு மினத்தேவர்தலைவன
வந்தேறக்கொலோ* வினவேற்கண்ணல்லீர்க்கிவையென்னு

ஆ—புண்ணுநின்றேனென்றுநின்றாள் இனத்தேவா தனித்தனிய நுஸந்திக்கமுடியாமையாலே திரண்டிருக்கிற அபூர்வருமமராக ளதிபதியானவனாவேசித்தானோ? வேல் போலேயிருக்கிற கண்ணை யுடையீராய ஸௌஹார்த்தாயிருக்கிற வுங்களுக்கு தான்படுகிறபா ட்டைப் பிறரைப்படுத்தவல்ல கண்ணழகையுடைய விவளுற்றவி வுற்றையென்சொல்லுகேனென்கிறாள். ॥௰॥

இ—னதண்ணெனறுமாறியநயிதனுரைக்கிறார் (வேலைபோலேயிருக்கை யென்றுதாளைக) நல்லீரெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹார்த்தாயித்ருக்கையால) உங்களுக்குளனகிறதற்கு என்சொல்லு கேனென்கிறதோடன்வயம். இனவேலகண்ணியெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தான்படுகிறவித்ருக்கையால) இவளுற்ற வென்கிறது - இவளடைந்ததென்றபடி. ॥௰॥

ப—னனும - ஸஜாதீய இன கூட்டங்களான ஆநிரை - கோஸமூஹ ஙளை, ஸுத்ருஸம் திரளானபசுக்களை யென்றபடி. காத்தேனும - ரக்ஷித்தவனும், முன்பு ஸ்ரீவ்ருந்தாவனத்திலேயும் பின்பு மாஹா ராஜ்ய நகரிப்பாரைப்போலே வ்ருந்தாவனத்திலே கன்றுகளை மேய்த்துப்பி ன்பு பசுக்களை மேய்த்தவனு மென்றபடி. யானே எனனும - ஸ ஜாதீய, இன - ஸஜாதீயரான, எனக்கு ஸஜாதீயரான வென்றபடி. ஆ யர் - கோபகுமாரருக்கு, தலைவனும - நாயகனாயிருப்பானும், யானேயென்னும - ஸஜாதீய, இன - ஸமானங்களை தாங்களத் னித்தனியே அநுபவித்தால த்ருப்தியுண்டாகாமையாலே கூட்ட மாயிருக்கிற, தேவர் - நித்யஸூரிகளுக்கு, தலைவன - நாயக னான ஸர்வேச்வரன, வந்தேறக்கொலோ - வந்தாவேசித்தானோ வேலின கண்ணியெனறுமாறி வநப்படாத வேல - வேலென்கிற ஆயுதத்துக்கு, இன - ஒத்திருக்கிற, ஸத்ருசமாயிருக்கிற வென்ற படி. கண்ணி - கண்களை யுடையவளான, தன்னைப்பிரிந்தநாயக னுக்கு வேலபோலே வ்யாகுலமாகத்தக்க கண்களையுடையவளான வென்றபடி. என்மகள் - என்னுடைய பெண்ணானவள், உற்றன-

மூ— சொல்லுவேனின்னேறக்காணியென்மகளுற்றனவே ॥௧॥

உற்றார்களெனக்கில்லையாருமென்னு முற்றார்களெனக்கிங்
கெல்லாருமென்னும் உற்றார்களைச்செய்வேனுயானேயெ

ஆ—(உற்றார்கள்) இஜ்ஜகத்திலென்படியையறிந்து எனக்கு பந்
துக்களாயிருப்பாரொருவருமில்லை அவர்களபடியிருந்தமை ய
றிந்துவைத்தே எனக்குறவாக நினைத்திராதாரொருவருமில்லை.

✻ ஏழாம்பாட்டு ✻

இ— எனக்குற்றாரொருவருமில்லையென்றும் எல்லாருமெனக்குற்
றாரென்றும் சொல்லுகை பரஸ்பரவிரோதமன்றோவென்ன? இ
தில் [illegible] கார்யமருளிச்செய்கிறார் (இஜ்ஜகத்
திலேயிருப்பால) [illegible] கார்யமருளிச்செ
ய்கிறார் (அவர்களபடியிருப்பால) எனக்குறவாகவென்னும்
நினைக்கப்படாதாரொருவருமில்லையென்றபடி அவர்களறியாவிட
டாலும் [illegible] பந்துக்களாயிரு
ப்பாரெல்லாருமென்கிறதென்றால [illegible]
ற கருத்து. [illegible]
[illegible] । [illegible]
[illegible] । [illegible]

ஶ— அடைந்தவையான, இவை - இந்த ஶப்தங்களை, வேலைகண்-
டேனென்கிற வாயம்போலே வாய்க்கமாகத்தக்கணைகளை யு
டையவர்களான, நல்லார்க்கு - நல்லவர்களான ஜனங்களுக்கு இவ
ளுடைய நன்மைகளை கேட்கைக்கு கவலையுள்ளவர்களாயிருக்கிற ஜன
ங்களுக்கென்றபடி. என்சொல்லுகேன் - [illegible] ॥௧॥

இங்கு - இந்தஜகத்திலே, எனக்குற்றார்கள் - எனக்கு பந்
துக்கள், [illegible]வென்றபடி. யாருமில்லையென்னும் -
ஒருவருமில்லையென்று சொல்லாநின்றாள் இங்கு - இந்த ஜகத்தி
லே, எல்லாரும் - என்னை யறியாத ஜனங்களும் எனக்குற்றார்க
ளென்னும் - எனக்குபந்துக்களென்று சொல்லாநின்றாள், என
க்கு பந்துக்களாக நான் நினைத்திருப்பே னென்கிறாளென்றபடி.
உற்றார்களை - என் பந்துக்களை, என்னையாச்ரயித்தவர்களையெ
ன்றபடி. செய்வேனுயானேயென்னும் - செய்கிறவனும்நானே

ரூ—ன்னு முற்றார்களையழிப்பேனும் யானேயென்னும்* முற்றா ர்களுக்குற்றேனும் யானேயென்னும் முற்றாரிலிமாயன்வந்தே

ஆ— சிலரென்னை யாச்ரயிக்கும்படி பண்ணுவேனான், ஆச்ரயிக் குமவர்களில் ப்ரயோஜநாந்தரபரர்க்கு அவர்களவேண்டினவ ற்றைக்கொடுக்கக்கடவேன்நான், அநந்யப்ரயோஜநரானவர்க ளுக்கெல்லாம்போக்யத்வம் பண்ணுவேன்நானென்னும், எத்தனை யேனும்மாவுடையார்க்கும் முட்டக்காணவொண்ணாத ஸ்வாதந்த்ர்ய-

---

இ— க்ஷாந்தஜநம்வேதீஷு ப்ரஹ்மணோ தேஹதந்த்ராதிவிஸாதநாம் அவிமலாஸ்வோவிவாகேஸ்ராஸ்வல | ஸ்வாகேஸ்ராஸவஸ்ரீநாதி ஷாத்ருவிதி கீ: கோத்ரவாக்ஷீர்வாயஸ்யாஜககஷ்வக்ஷ்வர்தீவ ஜநிந்த்ரகுபேஹஸ்ப்ருஹ்யேஷ்வலக்ஷம்” இத்யாதிகளையிங்கே அநு ஸந்திப்பது. உற்றார்களைச்செய்வேனுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய மருளிச்செய்கிறார் (சிலரென்னையித்யாதியால) உற்றார்களையழிப் பேனுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரயிக்கு மவர்களிலித்யாதியால) உற்றார்களெனக்கிங்கே எல்லாருமென்று என்னைநினையாதாரையும் நானெனக்குப்போக்யர்களாக நினைத்தி ருப்பேனென்று கீழ்ச்சொல்லியிருக்க, உற்றார்களுக்குற்றேனும் யானேயென்கிறது மொருஸாமாந்யமோவென்ன? விதுக்குத் தாத் பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்யப்ரயோஜநரித்யாதியால) என் னையறியாதாரை நான் போக்யர்களாக நினைத்திருக்குமத்தனை என்னையறிந்தவர்களுக்கு போக்யத்வம் செய்வேனென்கை யாலஸாமாந்யமிக்குமுண்டென்று கருத்து. உற்றாரிலிமாயனென்கி றதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எத்தனையேனுமித்யாதியால்)

ப— யென்றுசொல்லாநிற்கிறாள் என்றுவ்யாக்யம். யானேயென் னும் - ஸ்பஷ்டம். உற்றார்களை - என்னையாச்ரயித்திருப்பார்களை அ ழிப்பேனும் - அவர்களுக்கு ப்ரயோஜநாந்தரப்ராவண்யமுண்டாகில ப்ரயோஜநாந்தரத்தைக் கொடுத்து நாஸ்யரஸமுஷிதராய்ப்ப ண்ணுகிறவனும், யானேயென்னும் — ஸ்பஷ்டம். உற்றார்களுக்கு - அநந்யப்ரயோஜநராயென்னை யாச்ரயித்தார்க்கு, உற்றேனும் - ஸர்வவிதபோக்யத்வம் பண்ணுகிறவனும், யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம், உற்றாரிலி - உற்றாரில்லாதவனென்ன தன்னைக்கிட்டினாரில்லா

மூ—றகக்கொலோ* வுறறீகட்கென்சொலவிசொல்லுகேன்யா
னுறறென்னுடைபபேதையுரைக்கினறனவே* ॥எ॥
உரைக்கின்றமுக்கட்பிரானயானேயென்று முரைக்கின்றதி

ஆ—ஸ்ருஷ்ணவ னுவெஸ்த்தானோ? ஈடுபட்டு சக்ஷுஸ்வா
மியான வென்மகள்சொல்லுகிறவற்றை உறவுமுறையாரான
வுங்களுக்கென்னபாசுரத்தாலே சொல்லுவேன்நானென்கிறாள்॥எ॥
(உரைக்கின்ற) ஜகத்ப்ரஸித்தராக ஶாஸ்த்ரங்களிற்சொல்லப்
படுகிற வஸ்துக்களெல்லாம் நானிட்டவழக்கென்னுகின்றாள்

இ— உற்றென்னுடைப்பேதை என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (ஈடுபட்டு சக்ஷுஸ்ஸாலென்று) உற்றீர்களுக்கென்கிறதை
யுரைக்கிறார் (உறவுக்ருஷியால) ॥எ॥

✳ எட்டாம்பாட்டு ✳

இரண்டரைபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜக
த்ப்ரஸித்தரால) உரைக்கின்றவென்கிற வஸ்துநிர்தேசத்துக்குத்

ப—தவனை,தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுணாதிகளில ஒருவருமறி
றிவாரிலாதவனை என்றபடி. மாயன் - ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனைவ
ன், வந்தேறக்கொலோ - வந்தாவெஸித்தானோ? என்னுடைப்
பேதை- என்னுடையபாலியையானவள், உற்று - நன்றாகவஸித்
தது, ஸமஸ்தசொல்லுகளை யுளஞெரக்கண்டென்றபடி. உரைக்கின்ற-
சொல்லுகிற வாக்யங்களை, யான - நான், உற்றீகட்கு - பந்து
க்களானவுங்களுக்கு, என்சொலவி - என்ன பாசுரத்தைச்சொல்
லி, சொல்லுகேன் - சொல்லக்கடவேன், இவள்சொல்லுகிற வசன
ங்களை யென்னுடையவாக்யங்களாலே புவவாதிக்கமுடியாதென்
றுகருத்து. * * * ॥எ॥

உரைக்கின்ற - ஶாஸ்த்ரங்களிலே ஜகத்ப்ரஸித்தமாகச்சொல்ல
படுகிற, முக்கண் - த்ரிநேத்ரனை, பிரான் - ஸௌஸீல்யகுணவ
காரகனை ருத்ரனை, யானேயெனனும - ருத்ரஶரீரகன் நா
னேயென்றுசொலலாநின்றாள் என்றபடி. முக்கணபிரானென்கிற
விடத்தில ஶகாரஸ்ய பகாரேவரே டகாரமேஸ: உரைக்கி
ன்ற- ஜகத்ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரணங்களிலே சொல்லபபடுகிற,
திசைமுகன- சதுர்முகனான,வஸ்துவென்றபடி யானே

மூ—சமுகன்யானேயென்னு* முரைக்கின்றவமரருமியானே யென்று முரைக்கின்றவமரர்கோன்யானேயென்னு* முரைக்கின்ற முனிவருமியானேயென்னு முரைக்கின்றமுகில்வண்

ஆ—வாக்குக்களுள்ளதனையும் பேசினாலும் பேசிமுடிக்கவொண்ணாத வழகையுடையவனாவேசித்தானோ? அதிஶோகமான பேச்சைப் பேசுவதுஞ்செய்து தேவதாந்தரவேஷமுமன்றிக்கேயிருக்கிற இவ் விலக்ஷணையான பெண்பிள்ளைக்குப்பிறந்த அவஸ்தையை

இ—தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வாக்குக்களித்யாதியால) முகில்வண்ணனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அழகையுடையவனென்று) உரைக்கின்றவென் கோமளவென்கிறவிடத்தில உரைக்கின்றவென்கிறவிதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (அதிஶோகஇத்யாதியால) கோமளரூபத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தேவதாந்தரேத்யாதியால்) ரூபத்தை யுரைக்கிறார் (விலக்ஷணையானவென்று) கொடிக்கென்கிறவிடத்தில ஷஷ்டியானது ஸம்பந்தஸாமாந்யமன்றிக்கே ஸம்பந்தியினுடையதாய் இவள்பக்கலவஸ்தையைச் சொல்லுகிறதென்கிறார் (பெண்பிள்ளைக்கித்யாதியால்) உரைக்கின்றவுலகத்திர்க்கென்

ப—யென்னும் - அந்தர்யாமியானநானேயென்று சொல்லுகிறாளென்றபடி. உரைக்கின்ற- ஶாஸ்த்ரங்களிலே சொல்லுகிற. அமரரும், தேவர்களும், இந்த்ராதி தேவதைகளுமென்றபடி. அக்நிப்ரமுகமாக சொல்லப்பட்ட இந்த்ராதி தேவர்களுமென்னவுமாம். யானே யென்னும் - அத்தேவர்களுக்குள் தானேயென்று சொல்லாநின்றாளென்றபடி. உரைக்கின்ற- "இந்த்ரஸ்வர்க்கஸ்தா:" இத்யாதிகளாலே ப்ரதிபாதிக்கப்படாநின்ற, அமரர்கோன் - தேவேந்த்ரன், யானேயென்னும் ஸ்பஷ்டம். உரைக்கின்ற - "தேவர்ஷிர்நாரத:" இத்யாதிகளாலே சொல்லப்படாநின்ற, முனிவரும் - ரிஷிகளும், யானேயென்னும் - ஸ்பஷ்டம். உரைக்கின்ற சொல்லப்படாநின்ற சொல்லிமுடியாதபடியிருக்கிறவனென்றபடி. முகில்வண்ணன் - நீலமேகவர்ணன், ஏறக்கொலோ - இவள்பக்கல் ஆவேசித்தானோ, உரைக்கின்ற - ஶோகாதிஶயங்களான வார்த்தைகளைச்சொல்லாநிற்கிற, என் ? கோமளமாய்

மூ—ணேனறக்கொலோ * வுரைக்கின்றவுலகத்தீர்க்கென் சொல
லுகே னுரைக்கின்றவென்கோமள வொண்கொடிக்கே * ॥அ॥
கொடியவினையாதுமிலனே யென்னுங் கொடியவினையாவேனும்

ஆ—சொல்லுஞ்சொல்லு என்று நிரஹங்காரமாகச் சொல்லுகிற ஆஸ்
திகரானவுங்களுக்கு ஏதென்று சொல்லுவேன் நானென்கிறாள் ॥அ॥
(கொடியவினை) கர்மவஸ்யரை நலியுமாபோலே நலியக்கட
வதாய் கொடிதான கர்மங்க ளொன்றுமில்லையென்றும்,
அவை நானிட்டவழக்கென்றும், ஆஸ்ரிதர்க்குக் கொடிதான

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுஞ்சொல்லித்
யாதியால்) * * * ॥அ॥

✻ ஒன்பதாம்பாட்டு ✻

கொடிய என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (கர்ம
வஸ்யரை இத்யாதியால்) கொடியவினையாவேனுமென்கிற ஸாமா
நாதிகரண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவை
யித்யாதியால்) கொடியவினைசெய்வேனும் யானேயென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆஸ்ரிதர்க்கித்யாதியால்)
ஒருபடியென்றது — ஸம்ஸாரஸ்வரூபம் யதாவஸ்திதமாயிருக்க ஆ:
ஸ்ரித த்வேஷி ராக்ஷஸஸாத்ரவஸம்ஹநந ஸ்வபாவத்தாலே என்றபடி

ப—ன, கோமள - ஸௌகுமார்யமுடையனான, ஒண் - ஸௌந்தர்யமுடையனான,
கொடிக்கு - இப்பெண்ணுக்கு, ஸாகாரமா யிப்பெண்போலேயிருக்கிற
இவளுக்கு வந்தவவஸ்தைகளை யென்றபடி. உரைக்கின்ற - சொ
லுஞ்சொல்லையென் றெனனைக்குறித்துச்சொல்லாநிற்கிற, உலகத்
தீர்க்கு - ஆஸ்திகரான வுங்களுக்குள்ள சொல்லுகேன் - என்ன
சொல்லக்கடவேன். * * ॥அ॥

கொடிய - க்ரூரங்களான, வினை - கர்மங்கள், யாதும் -
ஒன்றும், இலனேஎன்னும் - இல்லாதவன் நானென்று சொல்லா
நிற்கும், "நமாம் கர்மாணி லிம்பந்தி" என்றவன் சொல்லுகிறதை
ச்சொல்லுகிறாளென்றபடி. கொடியவினையாவேனும் - க்ரூரக
ர்மங்களாகிறவனும், தத்தத் கர்மானுரூப தத்பலப்ரதாநம் பண்ணுகிறவ
னுமென்றபடி. யானேஎன்னும - ஸ்வயம், கொடியவினை - க்ரூர
வ்யாபாரங்களை, செய்வேனும் - பண்ணுகிறவனும். ஆஸ்ரிதர்

பா:— யானேயென்னும்* கொடியவினைசெய்வேனுமியானே யென்னுங்கொடியவினைதீர்ப்பேனுமியானேயென்னும்* கொடியானிலங்கைசெற்றேனுமியானேயென்னும் கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ* கொடியவுலகத்தீர்கட்கிவையென்

ஸ்ரீ:— பாபத்தைத்தீர்ப்பேனுநானென்றும், ஆஸ்ரிதர்களுக்குக் கொடிதான வினையைத்தீர்ப்பேனும் நானென்றும், கொடியானிலங்கையை ஒருபடியழித்தேனென்றும், ஆஸ்ரிதவர்க்கத்துக்குக் கொடியனான பெரியதிருவடியை வாஹனமாகவுடையவன் வந்தேறினானோ? இப்படி படுகைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணினவென்னுடையமகளுடைய ஒருப்பாடுகளைச்சொல்லுவேனென் அம்மிகவே

இ—கொடியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படிப்படுகைக்கீடாயிருக்கை) இந்தப்பெண்ணினுடைய சோகங்களைக் காண்கையாகிற விபாடுபடுகைக்கென்றபடி. கோலங்களேயென்கிறதையுரைக்கிறார் (ஒருப்பாடுகளையென்று) வ்யவஸாயங்களையென்றபடி. ஸஹ்யாவாரங்களைச்சொல்லுகையொழிய வேறொன்றுமறியாதிருக்கிறபடிகளையென்றபடி கொடியவுலகத்தீர்கட்கென்

ஸ—க்திவிசேஷ:. யானேயென்னும்- ஸ்வஷ்டம், கொடியவினைதீர்ப்பேனுமியானேயென்னும்- ஸ்வஷ்டம், ஆஸ்ரிதர்க்கென்றுவிசேஷ:, "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றவன் சொல்லுகிறதைச் சொல்லுகிறாளென்றுகருத்து. கொடியான - க்ரூரனான ராவணனுடைய, இலங்கை- லங்கையை, செற்றேனும் - அழித்தவனும், யானேயென்னும் - ஸ்வஷ்டம் கொடிய - ஸத்ருக்களுக்கு க்ரூரனான, புள்ளுடையவன் - கருடனையுடையவன், ஏறக்கொலோ? இவள்பக்கலாவேசித்தானோ, கொடி - லதைபோலஸௌகுமார்யமுடையாள், இது மகளுக்கு விசேஷணம் கொடியேன் - க்ரூரையான, க்ரூரத்தையுடையவளான என்றபடி. இவளுடைய வ்யஸநங்களைப் பார்க்கப்பண்ணின க்ரூரபாபங்களையுடையளானவென்றபடி என்னுடைய, மகள்- பெண்ணுடைய, கோலங்களிவை- ஒருப்பாடுகளானவிவைகளை, கோலம்- ஒருப்பாடு, அதாவது- வ்யவஸாயம், இந்த வ்யவஸாயங்களை என்றபடி. வேறொன்றையுமறியாதே ஸர்வேஸ்வரன் செய்கிறவற்றையெல்லாம் தான்செய்து

மூ—சொல்லுந்தனை கொடிபெண் கொடியென மகள் கோலங்களை॥ கோலங்கொள் சுவர்க்கமும் யானேயென்னும் கோலமில் நரகமும் யானேயென்னும்* கோலந்திகழ் மோக்கமும் யானேயென

ஆ—மிக்கிற உங்களுக்கென்னென்று சொல்லுவேனென்கிறாள்॥ (கோலங்கொள்) கற்பற்ற ஸாவத்யமான ஸ்வர்க்கமும் ஸாவத்யமின்றிக்கே ஊர்த்வமபாய நரகமும் ஸ்வர்க்கமும் ஸாவத்யமான மோக்ஷமும் ஸ்ரீநாராயணாக ஷேவாதி

இ—கிறதற்குத் தாத்பர்ய்மருளிச்செய்கிறார் (சொல்லுசொலஷி த்யாதிபால்) ।கூ।

✻ பத்தாம்பாட்டு ✻

கோலங்கொளென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய்மருளிச்செய்கிறார் (கற்பற்றவித்யாதியால) கற்பற்றென்றது - ஊர்த்வாஸம்ஸ்ருமானமென்றபடி. கோலமிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய்மருளிச்செய்கிறார் (ஸாவமயத்த்யாதிபால) கோலந்திகழென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய்மருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வர்க்ஷிந்த்யாதிபால) கோலங்கொளுயிர்களுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய்மருளிச்செய்கிறார் (க்ஷேத்ர

ம—தாகச்சொல்லுகிற விதத்யாபாரங்களெனகை. கொடிய - சரீரத்தைக்காரன, இவள் வாஹாகம நமக்கறிய சுலக்ஷ்யமெனவும் இடமறியாமே இக்கைச்சொல்லுசொல்லிலென்று வாயிக்கிறவாகளான என்றபடி. உலகத்தீர்க்கு - ஐளக்கிரான உங்களுக்கு, என் சொல்லுகேன் - என்ன வாசகஞ்சொல்லக்கடவேன், ॥கூ॥

கோலங்கொள - கோலத்தைக்கொண்டிருக்கிற, கோலம் - சௌந்தர்யம், சௌந்தர்யமுடையதான வென்றபடி. ஸாவத்யமானவென்கை சுவர்க்கமும் - ஸ்வர்க்கமும், யானேயென்னும் - ஸ்வர்க்க வ்யவஸாயிகளும் நானென்கிறாள் ஸ்வர்க்கமும் ஐஶ்வர்யதயா ஐஸ்வர்யதுல்யமாயிநஸ்தாவித்யாதிக மென்கிறாளென்றபடி. கோலமில - சௌந்தர்யமில்லாத, ஊர்த்வாபாயமான வென்றபடி, நரகமும் யானேயென்னும் - நரகவ்யூர்த்வஸாதகரும் நானே என்கிறாள், ஊர்த்வமும் ஐஶ்வர்யதயா ஐஸ்வர்யமாயிநேதத்திக மென்கிறாளென்றபடி கோலந்திகழ - சௌந்தர்யம் விளங்குகிற நிரதிசயஸாவத்யமானவென்றபடி மோக்ஷமும் - மோக்ஷமும்,

மூ—யென்னுங்கோலங்கொளுயிர்களும்யானேயென்னுங் * கோலங்கொள்தனிமுதல்யானேயென்னுங் கோலங்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ * கோலங்கொளுலகத்திற்கென்

ஆ—ஶரீரவ்ருத்தம்பண்ணக்கடவ ஆத்மாக்களுமவிவிக்தகாய-ஜநகஸாக்ஷிபாவமெக்கயான வ்ருக்தியும் நானிட்டவழக்கென்று சொல்லாநின்றாள், ஸகலஸுகூணாந்தக்களையு மிலளிட்டுமின்னி உபமாநீபமான மேகம்போலேயிருக்கிற திருநிறத்தை

இ—நாமஹாண்த்யாதியால) கோலங்கொள் தனிமுதலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விவித்ரக்ருத்யாதியால) யானேயென்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (நானிட்டவழக்கித்யாதியால) கோலங்கொள்முகில்வண்ணனென்கிறவிடத்திலே கோலங்கொளென்கிறதை ஸமஸ்தவிஶேஷணமாக்கி யதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலவஸ்த்வித்யாதியால) இதுமுகிலுக்கு விஶேஷணமாகவுமாமென்று நினைத்தித்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷிட்டித்யாதியால)

மூ—யானென்னும்-போக்தாக்களான ஶரீரகனானேனென்கிறாள், போக்யமும் ஶரீரதயா ஶேஷமாயத்தஸத்தாஸ்திகமென்கிறாளென்றபடி. கோலங்கொள-கோலங்களைக்கொள்ளக்கடவர்களான, இங்கு கோலம் - வேஷம், ஸமஸ்த்ரீபுருஷ ஜாதிநாமமாக தேவமநுஷ்யாதி வேஷங்களைக் கொள்ளக்கடவர்களானவென்றபடி. உயிர்களும்- ஆத்மாக்களும், யானென்னும். ஸ்ருஷ்டம். கோலங்கொள - விசித்ரவேஷங்களைக் கொள்ளக்கடவதான, ஸமஷ்டிஸம்ஸார தந்த்ரத்ரய ஸூக்ஷ்மாதிரூபாவஸ்தைகளையுடையக்கடவதான வென்றபடி. தனி-அத்விதீயமான, அவிஶக்த நாமரூபமானவென்றபடி. முதல் - காரணம், ஜகத்வ்ருஷ்டியென்றபடி. யானென்னும் - ஸ்ருஷ்டம். கோலங்கொள - ஐஶ்வர்ய ஸ்வாமித்வமும் நீலவர்ணமுமாகிற கோலங்களையுடைத்தான, முகில் - மேகத்தினுடைய, வண்ணன் - வர்ணம்போலேயிருக்கிற வர்ணமுடையவன், ஏறக்கொலோ - இவள்பக்கலாவேஶித்தானோ? என்ன - என்னுடையவளான, கோலந்திகழ - அழகுநிறைந்திருக்கிற, ஸ்த்ரீஸாமாந்யமான வென்றபடி. கோதைக்குந்தலுக்கு

மூ—சொல்லுகேன்கோலந்திகழ்கோதையென் கூந்தலுக்கே* ||
கூந்தன்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் குலவாயர்கொ
ழுந்துக்கும

ஆ—புடையவன் வந்தேதிருமே? அழகியமாலையையும் மயிர்மு
டியையுமுடைய என்மகளுக்குப்பிறந்த அவஸ்தைகளைக்கேட்கையி
லே ஒருப்பட்டுநின்றுள்ள வுலகத்தீர்களுக்குச் சொல்லுவேனென்
கிறாள். * * * ||௧||

(கூந்தல்) கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும்
குலவாயர்கொழுந்துக்கும் கேள்வன்றன்னை ஊந்காராதகாலே

இ— கோலந்திகழ்கோதை யென்கிறதையுரைக்கிறார் (அழகி
யவித்யாதியால்) கூந்தலென்கிறதையுரைக்கிறார் (மயிர்முடியை
யுமித்யாதியால்) ||௨||

✳ நிகமனம் ✳

வாய்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஊந்

பா— மாலையையும் மயிர்முடியையுமுடையவளான பெண்ணுக்கு,
கோதை- மாலை, கூந்தல்- மயிர்முடி, கூந்தலுக்கென்கிற விடத்தில்
ஷஷ்ட்யர்த்தே சதுர்த்தி; வாபன்றிக்கே ஸம்ப்ரதானமான அவ
ஸ்தாவிசேஷங்களைச்சொல்லுகிறது இந்த பெண்ணுக்குப்பிறந்த அவ
ஸ்தைகளை யென்றபடி. இதுக்கு என்சொல்லுகேனென்றதோடன்
வயம். கோலங்கொள் - வனக்காந்திவத்தைத் தொடருகிற இ
வள் - வ்ருத்தாந்தங்களை கேட்கைக்கு வசாமேதயாயிருக்கிற
வென்றபடி. கோலம் ஒருப்பாடு, அதாவது வசக்காரகவ. உலக
த்தீர்க்கு - லௌகிகரானவுங்களுக்கு, என் சொல்லுகேன - என்
னத்தைச்சொல்லக்கடவேன் * * ||௩||

கூந்தல் - "யாசஞ்சேயபூங்குழலாள்" என்கிறபடியே வாஸனை
மையானவனுக்குக்கூட வாஸனைதனைத்தப்பண்டாக்கத்தக்கதான மயிர்
முடியையுடையவளான, மலர்மங்கைக்கும்- தாமரைப்பூவிலே பிற
ந்தவளாய நித்யானவத்யமான லக்ஷ்மிக்கும், மங்கை -
யுவதி. மண்மடந்தைக்கும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிக்கும்; மடந்தை-
பெண், குலவாயர் - வம்சக்ரமாயாதமான கோபவம்சத்துக்கு
கொழுந்துக்கும் - ப்ரதாநபூதையான நீளாப்பிராட்டிக்கும்

மூ— சென்றன்னை* வாய்ந்தவழுதிவளநாடன் மன்னுகுருகூர்
ச்சடகோபன்குற்றேவல்செய்* ஆய்ந்ததமிழ்மாலையாயிரத்து
ளிவையுமோர்பத்துமிசையொடும்வல்லார்உலகில்*ஏய்ந்தபெருஞ்செல்வ

அ— கிட்டின மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபனவர் ஸாவமேசங்கயப்பாய்
ஆராய்ந்துசொன்ன ஆயிரத்திலிப்பத்தும் வல்லவர்கள் லோகத்
திலெல்லாரும் கொண்டாடும்படியான பெருஞ்செல்வத்தையு
டையராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ப்ரியமானவ்ருத்தி பண்ணப்பெ

இ— காரோத்ராதியால்) ஏய்ந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளி
ச்செய்கிறார் (எல்லாருமித்யாதியால்) பூசிக்கநோற்றார்களென்கிற
தற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரியமானவித்யாதியால்)॥

மூ— கேழ்வன்றனை - ஸூக்ஷ்மஜ்ஞனவனை, - உத்ஸேஷதவிசேஷ:.
இதுக்குற்றேவலென்கிறதோடே அந்வயம். வாய்ந்த - கிட்டினவரான,
ஆந்தர்யத்தாலே ஸமீபஸ்தராகக்கிட்டினவரானவரென்றபடி.
வாய்க்கை-கிட்டுகை வழுதிவளநாடன்—திருவழுதியென்று திருநாம
மாய் ஸம்ப்ருத்தமான திருநாட்டையுடையவரான, வளம் - ஸம்
பத்து, நாடுடையவனாடன் மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன் - ஸா
ஸ்திரமான திருநகரியிலே ஸம்ஸ்காரமானவர், குற்றேவல - அந்த
ரங்ககைங்கர்யங்களையென்றபடி. செய்து, ஆய்ந்த - ஆராய்ந்து
சொன்ன, தமிழ்மாலை - த்ரமிடவாங்மயங்களுடைய, ஆயிரத்து -
ஸஹஸ்ரத்திலே, இவையுமோர் - இவையுமொருபத்தோவென்றப
டி, விலக்ஷணமானவென்றபடி பத்தும் - இத்தசகத்தையும், இ
சையோடும்வல்லார் - ஸங்கீதத்தோடே அறிந்தவர்கள், உலகில் -
உலகத்தில், ஏய்ந்த - எல்லாராலும் ப்ரசம்ஸிக்கும்படியான,
ஸர்வஸ்லாக்யமானவென்றபடி பெருஞ்செல்வத்தராய் - பெரிய ஸம்
பத்தையுடையவர்களாய், திருமாலடியாரை - ஸ்ரீயஃபதிக்கு அ
நந்யார்ஹரான ஸாத்வதர்களை பூசிக்க - ஸந்தோஷிப்பிக்க, நோற்
றார்கள் - ஸாமுக்யபுண்ணியவான்களானவர், ஜன்மஜன்மாந்தரங்
களையுடையவர்களாய்க்கொண்டு இத்திருவாய்மொழியினுடைய
அப்யாஸாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஸேவிப்பிக்கப்பெறுவார்
என்றபடி ஸேவிப்பிக்கப்பெறுவரென்றபடி. யதா - லக்ஷ்மீஸம
ந்விதையையுடையவராய்க்கொண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை ஆராதிக்க

மூ— தத்தராய்த்திருமாலடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றதாய்களே*॥
ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆ— ழ்வரென்கிறேன. ॥கஉ॥

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

மா— பிபெறுவரென்றபடி　　*　　*　　॥கக॥

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதே ஸடாரயே
ராமாநுஜபதாம்போஜஸமாஸ்ரயணஸாலிநே.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:
(கடல்ஞாலம்.)

ஸ்ருஷ்ட்யாத்யைர்ஜந்மதஸ்ச ஸகலவிபவஸாம்யதஸ்ச
ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வதஸ்ச க்ருத்யைஸ்வர்யாவதா
ராஸம்ஸாராவாக்ருதேஸ்ச । தேஹேந்த்ரியாத்மா
நாத்மைஸ்வஜநஹிததயா பூஷணாதைஸ்ஸதாம்
தேவாதிஷ்டாநதேஸாத் ஸ்வாம்யாதிஸம்பந்
தாதிதோ ஸஸரீரஸ்யாத்மநாஸீத்　　॥ருச॥

(ஸ்ருஷ்ட்யாத்யைர்ஜந்மதஸ்ச) கடல்ஞாலம் இத்யாதி - ஸ்ருஷ்டியினுடைய ஸ்ருஷ்டிப்ரக்ருதிகளாலும், (ஸகலவிபவஸாம்யதஸ்ச) கற்குங்கல்வி இத்யாதி - ஸகலவித்யாத்மகவ்யக்த்யாதிகளாலும், (ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வதஸ்ச) காண்கின்றநிலம் இத்யாதி - வ்யாப்த்யாதி ஸாக்ஷாத்கர்த்ருத்வத்தாலும் (க்ருத்யைஸ்வர்யதயா) செய்கின்றகித்தி இத்யாதி - ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுரூபதர்ஸநம்க்ரியா வ்யவஹாரகர்த்ருத்வாதிகளாலும், (ஸம்ஸாராவாக்ருதேஸ்ச) திறம்பாமல் இத்யாதி - ஸம்ஸாரநிர்வாஹணாதிகளாலும், (தேஹேந்த்ரியாத்மநாத்மை:) இனவேய்மலையேந்தினேன் இத்யாதி - கோவர்த்தநோத்தரணவ்யாஜஸம்ரக்ஷணாதிகளாலும், (ஸ்வஜநஹிததயா) உற்றார்களெனக்கில்லை இத்யாதி - ஆஸ்ரிதஜநஹிதங்களாலும், (பூஷணாதைஸ்ஸதாம்) உரைக்கின்ற இத்யாதி - பூஷணாதிஸ்வரூபஸ்தாநகங்களாலும், (தேவாதிஷ்டாநதேஸாத்) கொடியவினை இத்யாதி - தேவாதிஷ்டா

ரு — தா — நிவாரணாதிகளாலும், ஆதிஸ்வத்தாலேமேவிறபாட்டில் 'கோலங்கொள்' உத்தரியாலே சொல்லப்படுகிற ஸர்வேஸ்வ ஸமையுத்தக்ஷ ஸம்ருத்திக்கப்படுகிறது. இப்படிகளால எம்பெருமான் ஸ்ரீமஹாவிமாதகளநுகரித்தநுஸவித்த கூத்தாலே "கடல்ஞாலம்" என்கிற தசகத்திலே ஆழ்வாராலே அனுஸந்தியாலே அநுஸந்திக்கப்பட்டானென்கிறார். ।ருச।

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று

❧ ✳ ❧

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

ஆ — (நோற்றநோன்பு) இப்படியெம்பெருமானுடைய ஸாஸ்த்ர ஸித்தவைபவங்களை அநுகரித்ததினாலும் ஓர் ஆஸ்வாஸமில்லாதவரான ஆழ்வார் தன்னைவிஸ்லேஷித்து நானிப்பாடுபட்டு நிற்கச்செய்தே

❧ ஏழாந்திருவாய்மொழி ❧

இ — செய்யதனிவாயிளமானென்று சொல்லும்படி ஸம்ஸ்லேஷாநுகாரத்தாலே ஸாம்ஸ்லேஷதசையிலபோலே ஆழ்வாருக்கு ஸம்விஸ்லேஷம்நடக்கிறதாக கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே சொல்லியிருக்க இத்திருவாய்மொழியில் தமியேனுக்கருளாய் என்றும், எங்கெய்த்தக்கூவுவனே என்றும், அடியேன்தொழவந்தருளே என்றும், அடியேனை அஞ்சலென்றும், இதனைக் கூப்பிடுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படி உத்தரியால்) ஓர்ஆலம்பமென்றது - ஒருபற்றுக்கீயையென்றபடி. அதாவது:— மேல்ஆலம்பமாகாத ஸித்தியானஸாதனத்தையென்றபடி. அநுகாரத்தாலே தரிக்கும்படி ஸம்ஸ்லேஷமுண்டானாலும் ஸ்வாயிபானஸம்ஸ்லேஷம் இல்லாமையாலே ஆலம்பம் அயிலுமாய்ப்படி கூப்பிடுகை ஸங்கதமென்றதாயிற்று ஆனாலும் மாசறுசோதி தொடங்கி நாலுதிருவாய்மொழியளவும் நாயிகாஸாவஸ்தையாய் நடக்க அதிலே ஸமாதிஸமயமுள்ளதாயிருக்க ஆர்த்தியின்மிகுதி தம்முடைய

மூ— நோற்ற நோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலேன் ஆகிலும் இனி உன்னைவிட்
டொன்று* மாற்றகிற்கின்றிலேன் அரவினணையம்மானே*

ஆ— என்னை எம்பெருமானுபேக்ஷித்திருக்கிறது ஸம்ஶ்லேஷாபாயமான கர்மயோகஜ்ஞானயோக பக்தியோகங்களில்லாமையாலேயே யென்றுபார்த்து, எனக்கிவையொன்றுமில்லையாகிலும் நிரவதிகஸௌஹார்த்தயுக்தனான உன்னைவிட்டு

இ— பாசுரமாகப்பேசுவானேனென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (தன்னைவிஶ்லேஷித்தித்யாதியால) என்றுபாதத்ரயத்தை அவதாரிகைமேல் முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யானம். கர்மயோகத்யாதிவாக்யங்களாலே நோற்றநோன்பிலேன் நுண்ணறிவிலே னென்கிறதின அர்த்தமுபபாதிதம். இதனாலித்திருவாய்மொழிக்குநிர்ஹேதுகத்வமென்கிறஸமுதாயார்த்தம் ஸூசிதமென்றுஸூசிதம். *

⁂ முதற்பாட்டு ⁂

ஆகிலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால) உபாயங்களொன்றுமில்லையாகில் தம்மை அங்கீகரிக்கச்சொல்லுகிற தெத்தாலேயென்ன? உன்னைவிட்டொன்று மாற்றகிற்கின்றிலேன் இத்யாதிவாக்யங்களிலே அபிப்ரேதங்களான ஹேதுக்களைக்காட்டுகிறார் (நிரவதிகேத்யாதிவாக்யங்களாலே) அதிலொன்றுமாற்றகிற்கின்றிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய

ப— நோற்ற - அநுஷ்டிக்கப்பட்ட, ஸ்வரூபாநுரூபமாம்படி நன்றாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட என்றபடி. நோன்பு - வ்ரதங்களை, யஜ்ஞங்களை என்றபடி. இலேன், கர்மயோகமெனக்கு உண்டாயிருக்கிறேனல்லேனென்றபடி. நுண் - ஸூக்ஷ்மமான, அறிவு - ஜ்ஞானம், இலேன் - ஜ்ஞானயோகமும் எனக்குண்டாயிருக்கிறதில்லையென்றபடி. இதுகொண்டு பக்தியோகமில்லையென்னுமிடம் கைமுத்யந்யாயஸித்தம். ஆகிலும் - எனக்கிவை ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும், இனி - உன்னுடைய ஸ்வபாவங்களை அறிந்தபின்பு, உன்னைவிட்டு - நிரதிஶயபோக்யனான உன்னைவிட்டு, ஒன்றும் - ஶ்ரேஷ்டத்தும், ஆற்ற - ஸஹிக்க, கிற்கின்றிலேன் - மாட்டுகிறேனில்லை, அரவினணை - ஸர்ப்பத்தினுடைய ஶயநத்திலே, அரவு - ஸர்ப்பம், அணை - ஶயநம். ஶேஷஶயநத்திலே இருக்கிறவனென்றபடி. அம்மானே - ஸர்வஸ்வாமியானவனே,

மூ— சேற்றுத்தாமரைசெந்நெலூடுமலர்சிரீவரமங்கலநகர்* வீற்றிருந்தவெந்தாயுனக்குமிகையல்லேனங்கே* ॥௧॥

ஆ— ஒருபடியாலும் நான்யாசிக்கப்புட்டாமையாலும் உன்னடியேனை விஷயீகரிக்கைக்காக நீ சிரீவரமங்கலநகரிலேவந்து புகுந்தருளுகையாலும் உனக்கடிமையான நீ விவஸ்த்தையை போக்கில இவ்வுன்னாகையாலும் அடியேனைப் பொகட்டருளவொண்ணாது, ஆகையால அடியேனை விஷயீகரித்தருளவேணுமென்கிறார், ॥௧॥

(ஆறுற்றேனல்லேன்) உன் திருவடிமலர்களைப் பெற்றேற

இ— மருளிச்செய்கிறார் (ஒருபடியாலுமித்யாதியால) சிரீவரமங்கலநகர் வீற்றிருந்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னடியேனையித்யாதியால) எந்தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உனக்கடிமையித்யாதியால) உனக்குமிகையல்லேனங்கேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனைப்பொகட்டருளவித்யாதியால) ॥௧॥

✻ இரண்டாம்பாட்டு. ✻

ஆறுற்றேனல்லேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்திருவடிகளையித்யாதியால) இங்குற்றேனல்லேனென்கிற

ப— இது எந்தாயென்கிறதற்கு விசேஷணம சேற்று - சேற்றுநிலங்களிலே, ஐஸ்வர்யமான சேற்றுநிலங்களிலேயென்றபடி. தாமரை - தாமரைபுஷ்பங்களானவை, செந்நெலூடு - நீராங்களுடையநடுவே, செந்நெல - நீராம், சிவந்தநெல்லாகவுமாம். ஊடு - மத்யம், மலர - விகஸியாநிற்கிற, சிரீவரமங்கலநகர் - சிரீவரமங்கலமென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தான திவ்யநகரியிலே, வீற்றிருந்த - வீறுதோன்றும்படி யெழுந்தருளியிருந்த, வீறு - உத்கர்ஷம் ஸர்வேச்வரத்வம் தோற்றும்படி எழுந்தருளியிருந்த, எந்தாய - ஸ்வாமிந்? இது ஸாமான்யவிசேஷ்யம், உன்ஸத்தா னமென்னுடையஸ்வாமி உனக்கு ஸ்வாமியாகையாலே என்னைவிடவொண்ணாதென்று கருத்தாயம அங்கே - ரக்ஷணார்த்தமாக நீவந்திருந்த இடத்தில், உனக்குமிகையல்லேன் - உனக்கு வைஷம்யஹேதுவல்லேன், உன்னுடையரக்ஷ்யங்களிலே சேர்ந்திருக்கிறேனென்றபடி, என்னை ஸ்வீகரித்தருளவேணுமென்கை, ॥௧॥

மூ— அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேனுன்னைக்காணுமவா
வில்வீழ்ந்துநா* னெங்குற்றேனுமல்லேனிலங்கைசெற்றவம்
மானே*

ஆ— அல்லேன், பெறுகைக்கடானவுபாயமுடையேனல்லேன், உ
ன்னைக்காணுமவாவில் வீழ்ந்துநானினிமேலோருபாயமநுஷ்டிக்க

இ— தற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பெறுகைக்கித்யாதியால்)
இவ்வாக்யத்துக்குப்படி ஸ்வஸ்வாமியேவென்னில்; அழுவார்த்த
ஸ்லோகத்திலிருக்கச்செய்தே இங்குற்றேனல்லேனென்கை யபா
ராத்தத்தில் வாத்ஸல்யாதிஸம்பூர்ணையா விவாக்யத்துக்குப்படி
தாத்பர்யங்கொள்ளுகை உவீசுரென்றுகருத்து எங்குற்றேனு
மல்லேனென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இனிமேலி
த்யாதியால) இலங்கைசெற்ற வம்மானென்பதிற்குத் தாத்பர்ய

ஸ— அங்குற்றேனல்லேன் - அங்கேயிருக்கிறவ ளுற்றேனல்லேன்,
ஜ்ஞானக்குறைவில்லை யென்னப்படி நிஷ்டைமுபாயமுபஜ்ஞாதவ்யா
யனுமிருக்கிறேனல்லேனென்றபடி அங்கேயிருக்கிறவள் - அங்குற்
றேன், இங்கேயிருக்கிறவனிங்குற்றேன், தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளு
மபோது - அது தப்பேரிதுப்பேறென்னது ரூடிவமாயிருக்கும்.
இங்குற்றேனல்லேன் - இங்கேயிருக்கிறவனுமல்லேன், அதாவது
உபாயாநுஷ்டிக்கிறேனுமல்லேனென்றபடி. உபாயாநுஷ்டாந
வேண்டியிருக்க அநுஷ்டியாதேயிருக்குமவன இங்குநக்காரோடு
கூட்டனிற்ற ஸம்ப்ராயனிற அவன், உன்னை - நிரதிசய
போக்யனானுன்னை, காணுமவாவில் - காணவேணுமென்கிற ஆஸ
க்தியிலே, அவாவென்றதிசெவே, வீழ்ந்து - முழுகிப், நான்
ஸக்தனான நான், எங்குற்றேனுமல்லேன் - எங்கேயிருக்கிற
வனுமல்லேன், உபாயாநுஷ்டிக்கவேனுமல்லேனென்றபடி. உபா
யாநுஷ்டானக்ஷமனாயிருந்தாலுமென்கேதுமொருவிடத்திலேயிருந்
தாரோடே கூடினவனுமவேன், உன்னைக்காணவேணுமென்கிற ஸஹ்தி
யெலத்தாலே ஸக்தோஸ்ரூப உபாயாநுஷ்டானக்ஷமனல்லா
மையாலே ஸக்தோவஸ்க்தனானேனென்றபடி. இலங்கை
யழித்தசெற்ற - அழித்தவனை, பிராட்டிக்குவெஸம்ஸ்லேஷ
விரோதியைப்போக்கினவனென்றபடி அம்மானே -

மூ— திங்களசேர மணியாடநீடு சிரீவரமங்கல நகருறை*
சஙகுசக்கரத்தாய்தமியேனுககருளாயே* ||௨||
கருளபபுடகொடிசககரபபடை வானநாட வெஙகாரமுகில
வணணா* பொருளலலாதவெனனைபபொருளாககி

ஆ— க்ஷேத்ரவஷேன, ஆதிநும சம்ஹோக்ஷமிம் கெயிலபிராட்டியுடை யவைகிவ்யகதநதைஅனறுபோககினுபபோலே அநபேனுடைய வைகிவ்யகநதையும நீயே நிஹேதுகமாகபபோககி தமி யேனுககு அருளாயென்கிறார். ||௨||

(கருளபபுள)இபபடிநிர்ஹேதுகமாநஉமமுடைய சவைகூசித்த இ—மருளிசசெய்கிறார (சஹோக்ஷ ஸ்ருதிபால) நிர்ஹேதுக மாகவென்றது - கர்மயோகாதி ஸாதநாதரஹேதுக்களன்றியே யெனறபடி. இத்நாலுமமை யம்ஹீகரிககைககு வைகிவ்யகதி ருககிறதேயென்ன? அத்தையுமநீயே போக்கியருளவேணுமென்கி ரானறுஸமஹதிஷ—ஹிதிசெ, ||உ||

✳ மூன்றுபபாட்டு ✳

அரியேனொருகைமாறெனகை சவைகவக்க வைகிஷேயம ன்றோவென்ன? சஹ கரிபபிககிறா(இபபடிபரிக்ஷீயால) கருளப ஸ—ஸாதியான, இதுசககரததாயென்கிறதாககுவிசேஷணம திங களசேர-ஸம்ரஷணவநதுசேராநிறகிற, திங்கள-சநதிரன் பணிமாடம்-ஜணியேஸவநஙகள, நீடு - உஙகஙகளாயிருக்கிற, சிரீவரமஙகலந கா - ஸ்ரீவரமஙகலமாகிற நகரததிலே. உறை - வமிககிறவனுன, சங்குசககரத்தாய்- ஸம்வஙகமுடையவனே, தமியேனுககு- சஹ ஊரபனனெனககு, தமியேன - வனகாகி, அருளாயே-கூபைசெ பணணவேணும். * * * * ||௨||

கருள - ஸாரவனுகிற, புள - பகூியை, கொடி - துஜமாக வுடையவனுன, சககரபபடை - வகாயுதனை, படை - ஆயுத யம, வானநாட - வானததை நாடாகவுடையவனுன, உபயவிபூ திநிதயனென வெனறபடி என - சஹதீனுன, காரமுகிலவணணு— ஸாகேசவஸஹாவனுன, திவ்யவிக்ரஹனனுனெனறபடி பொ ருளலலாத ஒருவஸதுவலலாத, அசிதஷபஜாநஸமாநனசெயாலே துலயனனெனறபடி. என்னைபபொருளாககி- எனனையொரு

மூ— அடிமைகொண்டாய்* தெருள்கொள் நான்மறைவல்லவர் பலர்வாழ் சிரீவரமங்கலநகர்க்கு* அருள்செய்து அங்கிருந்தாய் அறியே னொருகைம்மாறே* ||க||

ஆ— [illegible]

இ— அடிமைகொண்டாயென்று கருடனைச் சொன்னது ... [illegible]

ஈ— [illegible]

௯— மாறுசேர்படை நூற்றுவர்மங்க ஓரைவர்க்காய் அன்று மாய
ப்போர்பண்ணி * நீறுசெய்த எந்தாய் நிலங்கீண்ட அம்மானே *

ஆறு— வெவ்வேறு வ்யாஜஞ்செய்தருளினாயில்லையிறே, உன்னுடைய நிர்
ஹேதுககாருண்யாதிகளாலே செய்தருளினாயத்தனை
யிறே; இன்னமக்குறையும் அப்படியே செய்தருளாய் என்கிறார். ‖௯‖

வண்ணா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய
விக்ரஹாதிபால) ‖௯‖

நாலாம்பாட்டு

இ— வஞ்சவள்ளாயர்க்கு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்படி
ஸர்வாதிசாயி விக்ரஹாதிபால) எவ்வேலைக்கும் வண்ணென்கிறதற்
குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அடியேனுடைய விக்ரஹாதிபால)

௯— தனை, அறியேன் - நானறிந்தேனில்லை, இதெல்லாமொரு வ்யா
ஜமாத்ரஞ் செய்தாயல்லையிறே என்றபடி அப்படியே
குறையும் வ்யாஜநிரபேக்ஷமாகச் செய்தருளவேணுமென்
றுகருத்து. * * * * ‖௯‖

மாறு - ப்ரதிபக்ஷத்வமாக, மாறு - ப்ரதிபக்ஷம், பா
ண்டவர்களுக்கு ஶத்ருக்களாகவென்றபடி. சேர் - சேர்ந்தவையான,
கூடினவையானவென்றபடி. படை - ஸேனைகளையுடையவர்களா
ன, நூற்றுவர் - ஶதஸங்க்யாகரான துர்யோதநாதிகள், மங்க-
நஶிக்கும்படி, இதுக்குப் போர்பண்ணி யென்கிறதோடன்வயம். ஓர் -
அஸஹாயரான, ஸ்வபல ஸஹாயரஹிதரானவென்றபடி. ஐவர்
க்காய் - பஞ்சஸங்க்யாகரான பாண்டவர்க்காய், பாண்டவர்களு
க்கு ஶேஷமாகவென்றபடி. அன்று - அந்தயுத்தஸமயத்
திலே, மாய - ஆஶ்சர்யமான, அதாவது - பகலையிரவாக்கியும்
ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்தும், ஶத்ருக்களை ஸாஹ
ஸிகஉபாயங்களாலே கொன்றும், பண்ணப்பட்டதானவென்
றபடி. போர்பண்ணி - யுத்தஞ்செய்து, போர் - யுத்தம்,
நீறு - பஸ்மமாக, செய்த - பண்ணினவனே, ஶத்ருக்களெல்
லாரையுமொன்றாக்கி? எந்தாய் - ஸ்வாமியான, உபகாரகனான
வென்றபடி, நிலம் - பூமியை, கீண்ட - ப்ரளயார்ணவத்திலே
ஸ்ரீவராஹரூபியாய் இடந்தவனே, அம்மானே - ஸ்வாமியான

மூ—தெருஞானத்தார் வேதம்வேள்வியருச் சிரீவரமங்கலநகர்க்கு ஏறி
வீற்றிருந்தாயுன்னையெங்கெய்தக்கூவுவனே* ||௭||
எய்தக்கூவுதலாவதே யெனக்கு எவ்வதெவ்வத்துளாயு மாய

ஆ—(மாறுசோபன—) இப்படி ஸர்வாபேக்ஷநிரபேக்ஷனாக் வன்றோ? ஆஸ்ரீதவிரோதிகளைப்போக்கினீர்? அன்பின் அடியே

இ—கீழ்த்தப்பக்கல்செய்தருளினதைப்போலே வாயங்காற்பக்கல் செய்தருளினதையும் ஸர்வாபேக்ஷநிரபேக்ஷனாக செய்தருளுகிற தற்கு ஆதாரணமாகக்காட்டித் தமக்கும்படிசெய்யவேணுமென்று

ஈ— இதுவீற்றிருந்தாயென்கிறதற்கு விசேஷணம் தேறு - தெளிந்ததான, ஸம்ஶயவிபர்யயரஹிதமான் வென்றபடி. ஞானத்தார் - ஜ்ஞானத்தை யுடையவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய, வேதம்வேள்வி - வேதவித்வாம்ஸங்களான ஸமாராதன யஜ்ஞங்கள், வேள்வி - ஸமாராதனம் அறு - விச்சேதியாத, ஸதாநடக்கிறதான என்றபடி சிரீவரமங்கலநகர் - ஸ்ரீவரமங்களமாகிற நகரத்திலே. ஏறி - அவர்களோடொக்கக்கூடியேறி, வீற்று - வீறுபெற்று, வீறு, உத்கர்ஷம். இவர்களநடுவே யிருக்கப்பெற்றோமென்று பெருமபேறுபெற்று க்ருதார்த்தனாயென்றபடி. இருந்தாய - எழுந்தருளியிருந்தவனே, உன்னை - நிரதிசய மஹாத்ம்யனான வுன்னை, எய்த - அடையும்படி, எங்கேகூவுவன்— எங்கேகூப்பிடப்புகுகிறேன், கூவுதலொழிய மற்றொன்றும் - நான் செய்ய சக்தனல்லேன், இக்கூவுதலாலே உன்னையடையக்கூடுமோ? வென்றபடி. ||௭||

எவ்வ - எவ்வகைப்பட்ட, ஸஜாதீயங்களான என்றபடி. தெவவத்து ளாயுமாய்நின்று - ஶத்ருஸமூஹத்துக்குள்ளேபுகுந்தவனுமாய்நின்று, தெவ்வரென்று ஶத்ருக்கள், தெவ்வமென்று ஶத்ருஸமூஹம், தெவ்வத்துக்குள்ளேபுகுந்த - தெவ்வத்துள னை, இஸ்ஸமஹிமாவனைச்சொல்லும்போது தெவ்வத்துளாயென்றாலேவமாயிருக்கும் எவ்வதெவ்வத்துளாயுமெனகிறவிடத்தில ஸ்வாரஸ்யத்தாலே ஸகலபவஶத்ருஸமூஹங்களிலும் புகுந்தமைதோன்றுகிறது. நாநாவிதங்களாய் ஸகலபவஙக்களான ஸமஸ்தஸமூஹங்களிலும் பாஹ்யாப்யந்தரவிரோதிவர்க்கத்திலும்

மூ—நின்று* கைதவங்கள்செய்யுங் கருமேனியம்மானே* செய்த வேள்வியர்வையத்தேவரறாச்சிரீவரமங்கலநகர்* கைதொழ விருந்தாயது நானுங்கண்டேனே ।௫॥

ஆ—னுடைய அபேக்ஷிதத்தைப்படியே செய்தருளாயென்கிறார்.

(எய்த) ஆச்ரிதர்களானோரே! அவர்கள்நடுவே புகுந்து வைத்தே உன்னைக்காட்டிக்கொடாதொழிவது, உன்னையாசைப் பட்டார்க்கு மரியையோ? ஆனபின்பு அடியேனுடைய அபேக்ஷித த்தைச் செய்தருளாய், உம்முடைய அபேக்ஷிதம்பெறுகைக்கு உடலான உபாயத்தை நீ செய்யலாகாதோவென்றில்; உன் திருவடிகளைக் கிட்டுகைக்கிடாயிருப்பதோருபாயமென்று செய்யமுடியாது, இனித்தான் செய்யவேண்டியதொன்றுண்டோ?

இ— அபேக்ஷிக்கிறாரென்றுவஸம்பந்தம் ஸ்ரீமதே. ।௪॥

ஐந்தாம்பாட்டு

எவ்வுதேவத்துளவிருத்தி செய்யுமிகுந்த்தக்குத் தா ஸ்ய ப்ரருளிச்செய்கிறார் (ஆச்ரிதர்களாக்கிகிருத்தியால்) அரிவை யோ - அரிமையானவனே? இங்கு வாசகதாஸ்யப்ரருளிச்செ ய்கிறார் (ஆனபின்பிருத்தியால) எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கே என்று கீழ்ப்பாட்டிலேசொன்னவுபாயத்தையே பின்னையும் சொல் லுவானேனென்ன அவதாரிப்பிக்கிறார் (உம்முடையவிருத்தியால) எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக் கென்கிறதற்குத் தாஸ்யப்ரருளிச் செய்கிறார் (உன திருவடிகளைவிருத்தியால) வரிவடிவைநோக்கி லம் பெறவேணுமென்று சூத்ரரயக்கூப்பிடுகிறவிவர அது நானுங்கண்டேனேயென்று சிரீவரமங்கலநகரிலிருப்பதைக்கண்ட தே வாக்யம்ஷாதுபோகச் சொல்லக்கூடுமோவென்ன? அதுக் குத் தாஸ்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதாரிப்பிக்கிறார் (இனித்தா னிருத்தியால) இவ்வவதாரிகையில் ஒன்பதொமதிருத்தியாலே

மூ—நின்று என்றபடி. கைதவங்கள் - க்ருத்ரிமங்களை, வெளி கங்களைவிட்டு வாசுதேவங்களை அவர்கள் பற்றும்படியான கபட ஒழுக்கமொமராயிருப்பாரெல்லாரக்கும் கண்ணுக்கெலக்கணமாவி க்கலாம்படி சிரீவரமங்கலநகரிலே புகுந்திருந்தாயிறேயென்ன? அது நானுங்கண்டேன், எனக்கு தடையாதென்கிறார். ।௫॥

ஆ— ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளெல்லாம் பூர்ணமாயிருப்பாரெல்லாரும் கண்டு கொண்டு நாலு விக்கலாம்படி சிரீவரமங்கலநகரிலே புகுந்திருந்தாயிறே யென்ன? அதுநானுங்கண்டேன், எனக்கதமையாதென்கிறார். ॥ரு॥

இ— க்ருதீபயாஜாஸம்ப்ரும ஸம்ஸ்மரிக்கவேணுமிறே அதுநானுங்கண் டேனென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் குளிச்சசெய்கிறார் (எனக்கதமை யாதென்று) அதுநானுங்கண்டேனென்கிறதற்கு இப்படி தாத்பர்ய மாகையாலே ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்றதாகச் சொன்னதல்லா மையாலே கீழ்ச்சொன்ன விரோதமில்லையென்று தாத்பர்யம் ॥ரு॥

ஶ— யாக்ஞிகர்கள் பண்ணுமவனை, ஶத்ருக்களுக்கென்றோ நீ உன்னை த்தெளியகாணவொட்டாதபடி மறைப்பதென்று கருத்து கருமேனி - நீலவிக்ரஹனே, அம் மானே - ஸ்வாமீ, எனக்கு - கேவலஸ்ரமணாவான ஸ்வரூபத்தை யுடையவெனக்கு, எய்த - என்னையடையும்படி, கூவுதல - கூப்பி டுகை, ஆவதே - ஆமோ, கூப்பிடுகையொழிய வேறொரு உபா யமென்னால் அநுஷ்டிக்கமுடியாது' இந்தக்கூப்பிடாலுன்னை யடை யப்போமோவென்றுகருத்து செய்த வேள்வியா - செய்யப்பட்ட வேள்வியையுடையவரான, வேள்வி - ஸமாராதநம் "விஷ்ணோ: க்ருஷ்ணஸ்வாஹஸ்வதாமேதஸ்தம் ராஜஸ்வரஜ்ஞாஸ் ஶ்ரேஷ்டா:" என்கிறபடியே க்ருதக்ருத்யரானவென்றபடி வையத்தே வர் - ஸம்ஸாரிகள் வையம் - ஸம்ஸாரி, ஸம்ஸாரியிலேயிருந்தே நித்ய ஸூரி ஸத்ருஶராயிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி அறா- விச்சேதியாத, ஸம்பத் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள வஸிக்கும் தேஶமான என்றபடி சிரீவரமங்கலநகர் - ஸ்ரீவரமங்கல நகரமானது, கை தொழ - ஸேவிக்கும்படி, அந்த நகரமெல்லாம் கைங்கர்யப்பட ணும்படியெனகை, இருந்தாய்-அங்கே எழுந்தருளியிருந்தாய், அது - அந்த விருப்பை, நானும் கண்டேன் - எனக்கது போதா து நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸர்வவிதகைங்கர்யம் நான் செய்யவேணுமென்று தாத்பர்யம் * ॥ஙி॥

மூ— ஏனமாய்நிலங்கீண்டவென்னப்பனே கண்ணா வென்றும் என்னையாளுடை* வானநாயகனே மணிமாணிக்கச்சுடரே*

ஆ—(ஏனமாய்நிலங்கீண்ட) மற்றுமக்குச் செய்யவேண்டுவதென்னெனில்? அடியேன் தொழவந்தருளவேணும். இது நிஷே-

ஆறம்பாட்டு.

இ—ஸர்வவிதகைங்கர்யம் நான்பெறவேணுமென்று கீழ்ப்பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமிருக்க இப்பாட்டிலும் அடியேன்தொழவந்தருளேயென்று ப்ரார்த்திப்பானென்னென்ன? ஸமாதிப்பிக்கிறார் (மற்றுமித்யாதியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே யபிமதமாயிருந்த கைங்கர்யத்தை வெளியிடுகைக்காக விப்பாட்டென்றதாயிற்று. அடியேன் தொழவந்தருளேயென்றது பாட்டுக்கு ப்ரதானம், மற்றது தத்விஷயமென்று காட்டுகைக்காக அத்தை முன்னேயெடுத்தருளுகிறார் (அடியேனித்யாதியால்) நிலங்கீண்டவம்மானேயென்று கீழ் நாலாம்பாட்டிலே சொல்லியிருக்க விப்பாட்டிலும் அவ்வர்த்தத்தைச் சொல்லுகை புநருக்தியன்றோவென்ன ஸமாதிப்பிக்கிறார் (இது நிஷேத்தகாமர்கவித்யாதியால) ப்ரயோஜந

ப— ஏனமாய் - வராஹரூபமாய், ஏனம் வராஹம். நிலம் - ப்ருதிவியை, கீண்ட - ப்ரளயார்ணவத்தில் ஸம்ஸ்லிஷ்டமாயின்றும் கீண்டெடுத்தவனான, என்னப்பனே - உபகாரகனான, ஸர்வஸ்வ ப்ரயோஜநராகையாலே ப்ருதிவியையெடுத்தது தமக்குபகாரமாக நினைக்கிறார் கண்ணா - க்ருஷ்ணனான, ப்ருதிவியையெடுக்கைக்கு வராஹரூபம்போலே என்னையெடுக்கைக்காக க்ருஷ்ணனவதரித்தவனானவென்றபடி. என்றும் - ஸர்வகாலமும் என்னையாளுடை - என்னை தாஸனாகவுடையவனான, வானநாயகனே - பரமவ்யோம நாயகனானவனே, வானம் - பரமவ்யோமம். தான் பரமபதத்திலேயிருக்கச்செய்தேயும் என்னையே தனக்கு ஸாம்ராஜ்யமாக நினைத்திருக்கிறானென்னுகருத்து மணி - ச்ரேஷ்டமான, மேல்மாணிக்க ஸ்வரூபத்தையாலே இங்கு மணிஸ்வம் ச்ரேஷ்டவாசம மாணிக்கச்சுடரே - மாணிக்கத்தினுடைய காந்திபோலே தக்க காந்தியையுடையவனான, சுடர் - காந்தி. தேன - தேன்களையுடைத்தான, பூம்பொழில் - புஷ்பவந்க்களையுடைத்தான, தேன்களையுடைத்

மூ— தேனமாம்பொழிற்றண் சிரீவரமங்கலத்தவர்கைதொழ
வுறை*வானமாமலையேயடியேன்றொழவந்தருளே* ||௬||

ஆ— தாக்ஷமாகச்செய்யக்கடவதொன்றில்லை? நிர்ஹேதுகமாக
வன்றோ? ஸஸாக்ஷ்யமான ஜகத்தையெடுத்தருளிற்றும்- இதுக்கு
முன்படியேனமிறத்தில செய்தருளினசெயலும், இன்னும் குறை
யும்படியே யெனக்குச்செய்தருளாயென்கிறார் ||௬||

(வந்தருளி) வானவர் கொழுந்தாய்வைத்துவந்தருளியென்னை
ஞ்செடவைகொண்டருளினவனே? உலகுக்கோர் முந்தைத்தாய்தந்தையே
ஸஹயோகத்தையு முன்திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளின

இ— நிரபேக்ஷமாகச்செய்ததுக்கு உதாஹரணமாகச்சொன்னார்
கீழ். இங்கே நிர்ஹேதுகமாகச்செய்ததுக்கும் அதனையே உதா
ஹரணமாகச்சொல்லுகிறதாயிற்று. ஏனமாய் நிலங்கீண்
டவென்னப்பனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நிர்
ஹேதுகமாகவன்றோ விக்ருஷிபால) கண்ணா விக்ருஷிமாமலையே
விக்ருஷத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதுக்கு முன்பு விக்ரு
ஷிபால) அவனிருந்ததெல்லாம் தமக்காகவென்றே நினைத்திரு
க்கிறரென்றுகருத்து. ஏனமாய் விக்ருஷி வந்தருளி விக்ருஷத்துக்கு
வாக்கியார்த்தமருளிச்செய்கிறார் (இன்னுமருக்குறையும் விக்ருஷிபால)||

மூ— தது தேனதாம், தேனமாம்பொழிலென்றது ஸஜ்ஜனவஷ்டமதன்-
ஸ்ரீதலமான, ஸுஸேவ்யமானவென்றபடி - சிரீவரமங்கலத்தார் - ஸ்ரீ
வரமங்கலத்திலேயிருக்கிறவர்கள், கைதொழ - கையாலேதொழும்
படி, ஸேஷவ்ருத்திபண்ணும்படியென்கை. உறை - வஸிக்கிற, வான
மாமலையே - வ்யோமத்திலே ஸ்தாமித்தையே, ஸம்பந்தத்துக்கு
ஸம், வானம - வ்யோம நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாது ஸ்வ
ரிஷ்யமான மலைபோலே ஸுஸ்திரமான வடிவையுடையவனே
யென்றபடி யஅ- வானமாமலையே யென்றது ஆகாஸத்தைக்கிட்டும்
படி உன்னதமான கிரிபோலேயிருக்கிறவனே என்றபடி. அடியேன
தொழ - தாஸனான வெனக்குப்படி, ஸகலவிய கைங்க
ர்யங்களையும் பண்ணும்படியென்கை. வந்தருள - நீவரவேணும்,
உன்னுடைய நடையழகைக்கண்டு நானுகந்து பணிசெய்யும்படி
நடந்துவந்தருளவேணுமென்கை * * ||௬||

மூ—வந்தருளி யென்னெஞ்சிடங்கொண்ட வானவர் கொழுந்தே*
யுலகுக்கோர்* முந்தைத்தாய்தந்தையே முழுவேழுலகுமுண்
டாய்* செந்தொழிலவர் வேதவேள்வியறாச் சிரீவரமங்கைநகர்*

ஆ— ஸர்வகாரணிகனே? லோகங்களெல்லாவற்றுக்கும் பிரதி
வணிய ஸ்வாமியான ஜகத்தையெல்லாம் ஸம்ஹாரகாலத்தில்
தாரணம்பண்ணுமவனுமாய்க்கொண்டு சிரீவரமங்கல நகரிலே யெழுந்தரு
ளியிருந்த ஸர்வேஸ்வர ஸர்வாதாரனான யுடையவனே?

✳ வியாக்கியானம் ✳

இ—த்ருதீயபாதத்துக்குக் காரணமாகச் செய்கிறார் (லோகைக
ஸம்ரக்ஷகாதிபால) அந்தப்புகழாகச் சிறந்த யுரைக்கிறார்
(ஸர்வலோகைக ஸாக்ஷிப'ல) வந்தருளியென்று ஸம்பாதிக்கத்
செய்தேயும் வாத்ஸல்யமையாலே தம்மையுபேக்ஷிக்காதாக

ப—வந்தருளி - உபேக்ஷிக்கு நீயிருந்த விடத்திலே நானவரு
கை உசிதமாயிருக்க நீயவனை நானிருந்தவிடத்திலே நீயே வந்த
ருளி, என்னெஞ்சு - உனைப்பக்கலிலே பேராசையினாலே விஷயவ்
யாமாயிருந்த வென்னுடைய ஹ்ருதயம், இடம் - தனக்கு வாஸ
ஸ்தானமாக, கொண்ட - கொண்டவனே, 'ஆவாஹயேதீவஹ்நிம்'
என்கிறபடியே தானுபவந்து வேண்டி இடங்கொண்டவனே யெ
ன்றபடி. வானவர்கொழுந்தே - நித்யஸூரிகளுக்குத் தலையானவ
னனென்றபடி. கொழுந்து - லதையினுடைய ஸிரோபாகம்,
நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவனென்றபடி. உலகுக்கு - லோக
ங்களுக்கு, ஓர் - விலக்ஷணையான, முந்தை - அநாதியான தாய்
தந்தையே - ஸகலவும் வித்யமான, முழு - ஸமஸ்தங்களான ஏ
ழுலகும் - ஏழுலோகங்களையும், உண்ட - ப்ரளயத்திலே வயிற்றி
லே வைத்து ரக்ஷித்தவனே, எந்தாய - ஸ்வாமியானவ, இந்தப்புகழா
யென்கிறதற்கு விசேஷணம். செந்தொழிலவர் - செவ்வையான
தொழிலையுடையவரானவர்களுடைய, தொழில் - வ்யாபாரம் "ஷ
ஷிஷோடஸிகே" என்றதொரு ஸந்த்யாவந்தனயோகமான லோக
பக்தத்தையுடையவர்களென்றபடி வேதவேள்வி - வேதவ்யா
க்யானங்களான யாகங்கள், வேள்வி - யஜநம். அறா - விச்
சேதம் ஸம்பாதிக்கிறவென்றபடி. சிரீவரமங்கலநகர் - ஸ்ரீவர

ஸூ— ராகதமிழ்ப்புகழாய் அடியேனை யகற்றேலே ॥ எ ॥

அப்புறநிலைத்தமாயவலகேம்புலன்களாய்மை நன்கறிந்தனக்

ஆ— அந்தோ யென்னை யகற்றேலே யென்கிறார். * * ॥ எ ॥

(அகற்ற) உம்மை யகற்றினேனோ வென்னா? க்ஷேத்ராதிவிரோ

தியான வஸீகரிக்கக்கடவதான ஸப்தாதிவிஷயங்களைக் கையிலே

இ— நினைத்து அடியேனை யகற்றப்பெற யென்றவக்ஷிக்கிறாரென்று

ஸம்ப்ரதிவலியிலேக. ॥ எ ॥

* எட்டாம்பாட்டு *

என்னையகற்றேலே யென்று ப்ரார்த்திக்கிறவிடத்தில் ரியப்பாட்டிலே

அகற்றியென்னையும் நீ யருஞ்சேற்றில் விழப்பெனனுவாயென்று ஹ்ரீ

உபேக்ஷையாகச்சொல்லுகிறபடியாலே சொல்லுகைக்கு ப்ரஸங்கமன்றோ

வென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்மைப்பித்ராதிபால) அகற்றினே

னோவென்றது - விஸ்ருஷ்டிப்பிக்கிறேனோவென்றபடி ஆகற்ற நீ

வைத்தவென்கிறதற்குக் காவ்யப்ராசைசெய்கிறார் க்ஷேத்ர

வித்ராதிபால) வல்லேழபுலன்கள் ஸ்தாதி விஷயதிகண்டாயிருத்

தைக்குக் காவ்யமநுஷீசெய்கிறார் (ஸப்தாதிப்ராதிபால)

ஸ— ஸம்ஸநகஸநந்ததிலே, ஆகல்பிலெ - கணமில்லாத, ஸகலவ்யாத்தன

மான வென்றபடி. புகழாய - குணங்களையுடையனானவனே, புக

ழையுடையவன் புகழான் இஸ்ரூபம ஸம்பொஸியில புகழாயென்றி

ருக்கும். ஸ்ரீவாஸம்ஸநகஸநத்திலே ஸகலவ்யாத்தகமு ணகுணங

களை யுடையவனாயிருக்கிறவனேயென்றபடி அடியேனை - தாஸ

னானவென்னை, அகற்றேல - விஸ்ருஷ்டிப்பியாதே. அகலுகை

விஸ்ருஷ்டிகை * * * ॥ எ ॥

பகர்கதிர - விளங்குகிற கிரணங்களை யுடையவையான,

பகர - உஜ்ஜ்வல, கதிர - கிரணம மணிமாட - ரத்னமயஙகள, நீடு-

உயர்ந்தனவாயிருக்கிற, திருவாபமகைவாணனே - ஸ்ரீவாஸம்ஸநத

மெனகிற நகரத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே, வாணன - நிர்வா

ஹகன என்றும - ஸவர்காமும, புகர - தேஜஸ்ஸைக்கு,

இடுகைக்கு எனறபடி. அரிய- ஸ்வக்ருதன, ஸ்ருதிகடுஸாதகிதி

ஸெஷ். எநதாய-வலாதிநு, புளளின்-பக்ஷியினுடைய வக்ஷ

நுடையனெனறபடி வாய - வாயை, பிளந்தானே - விதாரண

ரூ— னகற்றியென்னைப்புகுத்திநுஞ்சேற்றில் விழுத்திகண்டாய்*
பகர்கத்திரமணிமாட நீடுசெரீவரமங்கைவாணனேயென்றும்*
புகழ்ந்தபவெந்தாய்புள்ளின்வாய்பிளந்தானே* ||அ||
புள்ளின்வாய்பிளந்தாய மருதிடைபோயிறுவெருதேழடர்த்த

ஆ— யென்னைவிட்டுவைத்தபோதே யகற்றுபலவோ? இப் படி நீ யிதையாவது ஸ்ரீகரமாக்கன்றோ? கூரகரமாகக ரிதையோ?வென்கிறார். ||அ||

(புள்ளினவாய்பிளந்தாய்)உன்னுடைய அதிசஞ்சாரதிவ்ய

இ— கைநீயவாகுந்துககு சாத்துபடிமருளிசெய்கிறார (இப்படி யி த்ரியபால) அதிலேபபாவதுவென்றது - நீ ஸஹஸ்ர நிருபபது, ஆஸ்ரித ஞானிருபபதுஎன்றபடி ||அ||

✱ ஒனபதாமபாட்டு ✱

புள்ளின்வாயி த்ரியாதி களளமாயவனி த்ருதைத்துககுத் காத்துபடிம ருளிசெய்கிறார (உன்னுடையவி த்ரியபால)கருமாணிக்கசசுடரே

ஸ— பண்ணினவனே, ஸம்ஸாரி. அகற்ற - விஸ்லேஷிப்பிக்க, ஸம் ஸாரிகளை புன்பக்கல கிட்டாதபடி பணணுகைககாகவென்றபடி - நீவைத்த - ஸர்வஶக்தியான நீ புண்டாககிவைததவையான, மாய - ஆஸ்சர்யங்களான, ஜ்ஞானவானகளை புமவிஷயவஸ்துவணராக்கவற்றவென்றபடி வல - ஊர்ஜிதங்களான, ஐமபுலன்களாமவை - வஇந்த்ரியங்களானவைகளை, நன்கு - நன்றாக, இவைவாயிககிற ஸ்வகாரங்கொன்றும தப்பாதேயென்றபடி. அறிந்தனன - அறிந்தேன், ஸ்ம்ஸாரிகளை யகற்றுகைககாக விஷயங்களை வைத்தோமாகிலுமகெனனெனில்? என்னையும - ஸந்ந்யஸ்திகனனென்னையும், அகற்றி - உனபககலிலனறும விஸ்லேஷிப்பித்து, அருஞ்சேற்றில - அருமையுநெஞ்சேற்றிலே, வைத்தகால வாஙகவொணணுதபடியான ஸம்ஸாரபங்கத்திலென்றபடி. ஸஶாதிவிஷயங்களிலேயென்றபடி. நீ - ஸர்வஜ்ஞனனநீ, வீழ்த்திகண்டாய - விழப்பண்ணுவாயகிடாய, கண்டாயெனபது இவ்வர்த்தத்தில ஸந்தேஹமுண்டோவென்றபடி. இப்படியாகில இந்தவிஷயவிஷயங்களநமமேவ வெனனைவைப்பானேனென்றுகருத்து * * * ||அ||

மருது - வ்ருக்ஷங்களை, எழ எருதுகளையும, அடர்த்த - ஸம்ஹ

மூ—என்கள்ளமாயவனே கருமாணிக்கச்சுடரே*தெளியார்
திருநான்மறைகள்வல்லார்மலிதண்சிரீவரமங்கை*யுள்ளிருந்த

ஆ—வேஷ்டிதங்களாலும் ஸ்வரூபரூபங்களாலும் என்னைத் தோற்பித்து அடிமையாக்கியருளினவனே? ஸாங்கஸகலவேதவித்துக்களாய் ஸத்வோத்தரராய் ஸர்வேச்வரனே உபாயமாயிருந்த திவ்யஜநங்களாலே ஸம்ருத்தமான சிரீவரமங்கை யுள்ளிருந்தவெந் தாய்? அருளாய்உய்யுமாறெனக்கென்கிறார். ॥ க ॥

இ—என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரவ்ருத்திகேத்யாதியால) இவையாகஃங்களெல்லாம் ஹேதுவானவைகளென்றுகருத்து. என்கள்ளமாயவனேயென்று தம்மோடு ஸம்பந்தஞ்சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையித்யாதியால) தெள்ளியாரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வரூபேணேத்யாதியால) அருளாயித்யாதி அருளுசெறறிலவிழுந்திகண்டாய் என்றஞ்சின உமக்குநானென்ன செய்யவேணுமென்ன ஸம்ஸாரியான நீ உய்யுமாறருளாயென்கிறாரென்று ஸம்பந்தியஸ்மிவேகை. ॥ க

ஸ—பிதத்தவனை, என் ஜீயனை, ஸ்வாமியானவென்றபடி. இத் திவ்யவேஷ்டிதங்களாலே என்னை அடிமைகொண்டவனைவென்கை. கள்ள - ஒருவர்க்குந்தெரியவொண்ணாத ஸ்வபாவத்தையுடையவனை, மாயனே - ஆஸ்சர்யபூதனே, கருமாணிக்கச்சுடரே - நீலமாணிக்யஜ்யோதிஸ்ஸத்ருசஜ்யோதிஸ்ஸையுடையவனே, தெள்ளியா ர - தெளிந்தவர்களான, ஸ்வரூபானுரூபங்களே உபாயமென் கிற அத்யவஸாயத்தை யுடையவரானவென்றபடி திருநான்மறை கள - ஸ்ரீஸூக்தவேதங்களை, ஸகலவேதார்த்தவேதார்த்த தத்வார்த்தநிஷ்ட ஸாதிவாதமாகிற ஸ்ரீயையுடைத்தான நாலுவேதங்களையுமென்றபடி. வல்லார - அறிந்தவர்கள், வேதங் களுடைய வாச்யதாத்பர்யங்களை அறிந்தவர்களென்றபடி. மலி— மலிந்திருக்கிற, ஸம்ருத்தராய்வஸிக்கிறவென்றபடி. தண் - ஸ்தலாவ ஸ்தலமான, ஸாம்ஸாரிகதாபஹராமானவென்றபடி. சிரீ வரமங்கையுள - ஸ்தலம், இருந்த - என்னையநுபவிப்பிக்கைக்காக எழுந்தருளியிருந்தவனை, எந்தாய் - உபகாரகனே, ஸம்போதி.

ஸ்ரீ—செய்தாயருளாயுய்யுமாறெனக்கே* ॥௯॥

ஆறெனக்குநின்பாதமே சரணாகத்தந்தொழிந்தாயுனக்கோர் கை* மாறுநானொன்றிலேனெனதாவியுமுனதே* சேறுகொள்கரும்பும் பெருஞ்செந்நெலுமலிதண் சிரிவரமங்கை*

ஆ—(ஆறெனக்கு) உபாயோபேயங்களிரண்டும் உன்திருவடிகளேயென்றிருக்கிற இவ்வத்யவஸாயத்தை யெனக்கு ஸஹஜமாம்படி தந்தருளினாய் இதுவேயமையாதோ? இம்மஹோபகாரத்துக்குனக்கொரு கையாறுசெய்யப்பெறுகிறிலேன். இவ்வாத்மாவைக் கைமாறாகத்தந்தாலாகாதோவென்னில்? எனதாவியுமு

✳ பத்தாம்பாட்டு. ✳

இ—உபாயோபேயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உபாயோபேயம்) ஆறுசாரணென்கிற விரண்டு ஶப்தங்களும் உபாயவாசகங்களாகையாலே ஸாத்யஸாதகமாக வ்யுத்பத்திஸித்தமான சரணஶப்தம் உபாயவாசமென்று கருத்து.

ஶ— உய்யுமாறு - உஜ்ஜீவிக்கும்படி, எனக்கருளாய் - க்ருபை பண்ணவேணும் ॥௯॥

சேறுகொள - சேறுகளைக்கொள்ளாநிற்கிற, சேற்று நிலங்களிலே இடங்கொள்ளாநிற்கிறவென்றபடி. கரும்பும் இக்ஷுக்களும், பெருஞ்செந்நெலும் - பெருகவளருகிற நீவாரங்களும், செந்நெல் - நீவாரம் சிவந்த நெல்லாகவுமாம் மலி - -மலிந்திருக்கிற, ஸம்ருத்தமாயிருக்கிறவென்றபடி தண் - ஶீதளமான, ரமணீயமானவென்றபடி. சிரீவரமங்கை - ஶ்ரீவரமங்கை. ஶ்ரீவரமங்கையிலே யிருக்கிறவனேவென்றபடி, இதுதெய்வநாயகனுக்கு விஶேஷணம் நாறு - ஸுரபியான, பூம் - ஸுந்தரமான, தண் - ஶீதளமான, துழாய் - துளஸியை யுடைத்தான, முடி-கிரீடத்தை யுடையவனே' தெய்வநாயகனே - தேவநாயகனே, நித்யஸூரி நிர்வாஹகனே என்றபடி. ஸம்போதி, எனக்கு. அநந்யகதிகனான எனக்கு' நின்பாதமே - உன்னுடைய திருவடிகளையே, ஆறு - உபாயமாக, ஆறு - வழி' இங்கே உபாயத்தைச்சொல்லுகிறது சரணாக - சரணமாகவும்' உபேயமாகவுமென்றபடி. சரண ஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா உபேயமாகவுமென்

மூ—நாறுபூந்தண்டுழாய முடியாய்தெய்வநாயகனே* ।௰॥
தெய்வநாயகனாரணன் திரிவிக்கிரமனடியிணைமிசைக*

ஆ—என்கே ஸர்வோபகாரத்தானுமுபகரித்தவுனக்கெ
ன்றுசெய்யலாவதொன்றுண்டோ? வென்கிறார். ।௰॥
(தெய்வநாயகன்) த்ரிவிக்ரமனாய் ஸர்வேச்வரத்
தையுடையனாயிருந்த நாராயணனுடைய திருவடிகளிலே

இ—உத்தராயத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேச்வரா
லீபால) இப்படி நான் கூப்பிடச்செய்தேயும் அவன் தம்முடைய
கர்வகர்மங்களைச்செய்யாதிருந்தவாறே ஆர்த்ராவஸ்தைகளிரண்
டும் அவன் திருவடிகளையென்கிற ஸ்வஸ்வாமித்வத்தைத்தந்த உப
காரத்தை அநுஸந்தித்து ஸந்தோஷிக்கிறாரென்று ஸங்கதி. ।௰॥

நிகமனம்

திரிவிக்கிரமன் தெய்வநாயகன் நாரணனென்றநுபித்துத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (த்ரிவிக்ரமனே த்ராலீபால) ।௧௧॥

ப—றப்படி சர்ண ஸௌலப்யகேஷணயால் ஆர்த்தவ்யவஸம் தந்தொழி
ந்தாய் - கொடுத்துவிட்டாய், உன் திருவடிகளே உபாயமும் ஆர
த்யமுமென்றுநான் ஸ்வீகரிக்கும்படி பண்ணினேயென்றபடி. உன
க்கு-இப்படி உபகாரகனான உனக்கு, ஓர்- ஸாதனமான, இர
ண்டு மூன்று வேண்டா, ஒன்றுமமையுமென்றுகருத்து. கை
மாறு - ப்ரத்யுபகாரம், நான்-அத்யந்த கிஞ்சனனான நான், ஒ
ன்றிலேன் - ஒன்றுடையேனலேன், சமுமுடையேனலேன்
என்றபடி. ஸத்ருசமாகவொரு ப்ரத்யுபகாரமில்லாவிட்
டாலும் அதற்குருமாயிருப்பதொன்றாகிலும் செய்யப்பெறுகிறிலே
னென்றபடி. உம்முடைய ஆத்மாவைத்தந்தாலோ வென்னில்?
எனதாவியும் - ஆத்மாவும் உனதே - சேஷமே, அநாதியாக
உன்னதாகையாலிதுவும் ப்ரத்யுபகாரமாக மாட்டாதென்று
கருத்து. * * * ।௰॥
திருவிக்கிரமன - த்ரிவிக்ரமனே ஸ்வத்தைப்பிறர்கொண்டு
போகாதபடிமீட்டுக்கொளளுமவனானவென்றபடி. தெய்வநாயகன்-
தேவநாயகனான, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்தாலே ஸஹஸ்ராக்ஷாதி
த்ரகள்தேவநாயகர்கேநவ்யாஜனான என்றபடி. நாரணனை - நார்

மூ— கொய்கொளபூமபொழிலசூழ குருகூாசசடகோபன்*
செயதவாயிரத்துளளிவைதண சிரிவரமஙகைமேயபத்துடன*
வைகலபாடவலலாாவானோாககாராவமுதே* ‖கக‖

ஆழ்வாாதிருவடிகளேசரணம.

ஆ— கொய்கொள் பூமபொழிலசூழ குருகூாசசடகோபனசெய்த ஆயிரத்துளளிவை தண்சிரிவரமஙகை மேயபத்துடன வைகலபாடவல்லாாவானோாக்கு காலதததுமெல்லாம ஸேவிததாலு மாராதவேலாஹ்யரென்கிறா. ‖கக‖

திருககுருகைப்பிரான்பிள்ளான்திருவடிகளேசரணம்.

ராயணனுடைய அடியிணைமிசை-பாதாரவிந்தத்தின்மேலே, பாதாரவிந்தவிஷயமாகவென்றபடி. இதுக்கு செய்த என்கிறத்தோடே அந்வயம. கொய்கொள் - கொயகையைககொள்ளுமபடியான, கொய்கை, பறிக்கை, எல்லாருககும பறிககலாமபடி ஸுலபங்களாய், ஸமருத்தங்களானவென்றபடி. பூம - புஷ்பங்களையுடையவையான பொழில - உத்யானங்களாலே, சூழ - பரிவ்ருதமான, குருகூாச்சடகோபன் - திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழவாா, செயத - பண்ணினதான, ஆயிரத்துள - மஹாஸஹஸ்ரத்திலே, இதுக்கு இவைபத்துமென்பதிலே அந்வயம. தண - சீதளமான, ஸம்ஸார தாபஹரமானவென்றபடி. சிரிவரமஙகை- ஸ்ரீவரமங்கல நகரத்தை, மேய - மேவினவையான, மேவுகை - ஆதரிக்கை, ஸ்ரீவர மஙகலத்தை ஸ்துதித்தவையானவென்றபடி. இவைபத்தும-இந்தப்பத்துபாட்டுக்களையும. உடன் - அர்த்தத்தோடேகூடவென்றபடி. வைகல - ஸதா, இதுக்கு காலநியமம வேண்டாவென்றபடி. பாடவல்லாா - பாடஸமர்த்தரானவர்கள, வானோாக்கு - நித்யஸூரிகளுக்கு, ஆரா - ஆராததான, எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான என்றபடி. அமுதே - அம்ருதம் போலே போக்யரென்றபடி * * ‖கக‖

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாநஶாலியீஸ்ரீமத்வேதாந்த
ராமாநுஜமஹாதேஶிகாயநம:.

த்ரமிடோபநிஷத்ஸங்கதி:

(நோற்றநோன்பு.)

ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாநாத் ஶயநாஸ்தரணாத் ஸுதரிதநாதக்ரணா
த்யாகாத்ஸர்வஸ்ய ப்ரத்யுபகரணாநிவாரணாசுபாவ
வத்ஸர்யாத் க்ருத்திலிஙாத் । ஸம்ச்லேஷாம்சாத்பாதாதி
ஶாஸந்தீர்யாதேதஸ்வாஸ்ரயண்யா: ஸ்ரீஜநாவரத்ந
ஶரண்யாம்பஸ்மஜ நத்வமிதி லோகாமாவர்ணாதோ ॥

(ஸர்வாபீஷ்டப்ரதாநாத்) அரவின்னணைமிசைமேய - திருவ னந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், (சயநாஸ்த ரணாத்) உறைசெய்தருள்க்ரதாய - திருவாழித்திருச்சக்கரங்களை யுடை க்கையாலும், (ஸுதரிதநாதக்ரணாத்) அருள்செய்யவல்ல ஸுக்ருதமாய - பிரவிகளாலகங்கள் புடைத்தாக்கையாலும், (ஸர்வஸ்ய த்யாகாத்) தேவதைபாய்த்தலைப்பெய்தி - ஸத்துக்க ளான வஸ்துக்கூத்து ஸமாயம்பண்ணினவிடாய வஸ்துத் ஸ்ருஷ்டிப்பண்ணுகையாலும், (ப்ரத்யுபகரணாநிவாரணா) எவ்வ தேவத்தையுமாயநின்று கைதவஞ்செய்யும் - ஸகலாத்மக்ரு தியாயிருக்கையாலும் (வத்ஸர்யாத் க்ருத்திலிங்காத்) ஏனமாய நிலங்கீண்ட - வராஹாவதாரஞ்செய்து ஸம்ஸ்ருதியை உத்தரித் துக்கொண்டுவருகையாலும், (ஸம்ச்லேஷாம்சாத்பாதாத்) உலகுக் கோர் முந்தைத்தாயப்பனே - ஜாதகவிசாரங்களைப்போலே ஸேலாருக்கும் விபவிசேஷங்களைப்பண்ணுகையாலும், (ஜநாவர விநாயவிஷ்டாத்ஷேதீ:) என்னுடைப்பந்தம் - ஸ்ரீ ஜகந்நாதனாலே ஸுஸ்திதமாகையாலும், ஸ்ரீவைகுண்டத் திலே ஸ்ரஷ்டவைவிருத்தஸாமவஸ்ராமகர ஸம்ஞ்ஞமி கப்படுகிறது புள்ளினைவாய் கீண்டு - ஸ்ருஷ்டிபூர்வகத்தருளி யோகாஸநதிருவனந்தாழ்வானை ஸகலப் பண்ணுகையா லும், ஆறெனக்கின்றி - ஸர்வகாலமுமிடைவிடாதபடி ஸுக்ரக தருவகாரியமையாலும், வானமாமலையை யெம்பெருமானை ஸமா ஸமாஸ்ரயணத்தாக "நோற்றநோன்பு" என்கிறதஸகத்திலே அரு ளாதருளிச்செய்தாரென்கிறார். ॥௫௯॥

இந்த நோற்றநோன்பு, திருவாய்மொழிமுற்றிற்று.

❀❀ ✳ ❀❀

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

ஆ—(ஆராவமுதே) இப்படி ஸ்ரீவரமங்கலநகரிலே ஸௌலப்யத்தை நாராயண ஸர்வேஶ்வரனான ஆழ்வார்தமக்குத் தேஹமும் ப்ராணனும் எம்பெருமான் திருவடிமலர்களே என்றுள்ள திவ்ய ஜ்ஞாநத்தைப்பெற்ற இந்தவர்த்தத்தை அநுஸந்தித்து அரங்கிலே

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— உனக்கோராக்கைமாறு நானொன்றிலேனென்று ப்ரத்யுபகாரமொன்றும் இடையாதபடியிருக்கிற உபகாரத்தைச்செய்தாயென்று ஸந்துஷ்டரான ஆழ்வார் திருவாய்மொழியிலே அநந்யார்ஹராய்ப்பயிலுகை யென்ன? ஸர்வாத்மபரிகிருர் (இப்படியிருக்கையால்) தேஹப்ராணங்களிரண்டும் அவன் திருவடிகளென்கிற அத்யவஸாயத்தைத் தமக்குத்தந்தருளின உபகாரகத்வத்தைக்கொண்டு கிஞ்சித்ஸந்துஷ்டராய் ஞேயாகிலும் ஸமஸ்தவிபூதிகளையும் பணிவேணுமென்று கீழ்ப்பிறந்த உபகாரத்தைக்கட்டளையாலே இங்ஙன் அநந்யார்ஹராய்க்கூப்பிடுகை ஸாமர்த்யமென்றதாயிற்று. மாசறுசோதி தொடங்கி விரஹார்த்தரான வாழ்வார் நோற்றநோன்பிலே அநந்யார்ஹராய்க்கூப்பிட்டுச்செய்தேயும் தாமபேக்ஷித்தபடி ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்கு வன்வாராதொழிந்தவாறே ஊர்வெம்கரைபுரண்டு உபேக்ஷாவஸ்தராமபடியான ஸ்வபாவத்தையுடையராயிருக்க, இவர்போகுதரித்துநின்று திருக்குடந்தையிலேபோயலறும்படி யெங்ஙனே? யென்ன ஸர்வஜ்ஞபக்கோரா (தமக்குத்தேஹமும்ப்ராணமும்) அந்த ஸந்தோஷம் விஶ்லேஷத்துக்கு உபாயமாய் அத்தாலே யபித்துநின்றாரென்றுகருத்து. திருக்குடந்தையிலே போய்புக்கு என்றது - ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்குவழிதேடிப்பார்க்கிறென்றபடி. பொலிந்துநின்றபிரானகோயில் திருப்புளியாழ்வார் கீழே ஸர்வ வ்யாபகநிலையாலவதாரமாய ஸந்நிதானஞ்செய்து அர்ச்சாவதாரங்கொண்டு பரமைகாந்திகளை வளரிசெய பெழுந்தருளியிருந்தாரத்தனையொழிய மற்றையாழ்வார்களைப்போலே இவர் திவ்யதேசங்களிலே ஸஞ்சரித்தாரென்று ப்ரஸித்தியில்லையிறே!

பூ— ஆராவமுதே

அ— விப்ரலம்பத்தாலே திருக்குடந்தையிலே போய்ப்புக்கு அங்கும் எம்பெருமானுடைய ஸம்ஶ்லேஷம் பெறாமையாலே கிடந்தலறுகிறார்.

இ— ஸாவதாரகத்திலே ஆழ்வார் திருக்குடந்தையிலே போய்ப்புக்கதாகவும் இந்தவிருப்பத்தை போய்ப்புக்கவென்கிறது. இன்னம் தாம் சொல்லுவோமென்று கொண்டு ஸாங்கத்யமான வானமாமலையைக் குறித்துச் சொல்லுமிடத்து திருக்குடந்தையிலே போவானென்றானில். தாம் அத்தை கூடப்புகப் பெற்றதாமோ ஒன்றும் பெறாதிருந்த வளவிலே ஆராவமுதாழ்வார் திருக்குடந்தையிலே ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு தாம் கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகை இவர் திருவுள்ளத்திலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்படி காட்டியருளக்கண்டு இவ்வளவிலே தேற்றுவித்தவர் நம்முடைய ஸ்நேஹமெல்லாம் தீர்க்கப்பெறுவோமென்று பாரித்துத் திருக்குடந்தையிலே போயிறங்கினார். அப்படி எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே பெறாது. எம்பெருமான் திருக்கண்களாலே தம்மைக் குளிரப்பார்த்தருளுதல், திருப்பவளத்தைத் திறந்து தம்முடைய குறைகேட்டருளுதல், ஸ்பர்சிப்பித்தல், ஆலிங்கனம் பண்ணுதல், அணைத்துத்தழுவிக்கொள்ளுதல், தம்மைக் கடாக்ஷித்தருளுதல் செய்யக்காணாமையாலே பெறாதே. ஸம்ஶ்லேஷ காலத்தில் அவனுக்கு ஏகாந்தமாக அடிமை செய்யாதிருந்த இவர் கிடந்தலறக்கூடுமோ? என்னில் ஸ்வப்ரயோஜந ஸம்பந்நராய் போவதில்லை. எம்பெருமானுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸம்ஶ்லேஷிக்க உபேக்ஷித்தால் அந்த ஸம்பந்தத்தையுடைய கார்யங்களை அறியாமையாலே கதறுமாப்போலே தம்முடைய ஸம்ஶ்லேஷம் பெறாமையாலே கலங்கி ஆர்த்தராய் கதறிப் பறந்து உச்சைஸ்வரமாய் கிடந்தலறுகிறாரென்று கருத்து. ௧

ஙு— எம்மானே - எனக்கு ஸ்வாமியானவனே! ஸம்போதனம். ஆரா- ஆராத்தானம், காலமுள்ள வரும் அநுபவித்தாலும் த்ருப்தி வாராதபடியான என்கை. அமுதே - அமிர்தம்போலே போக்யமானவனே என்றபடி. இதுவும் ஸம்போதனம்.

மூ— அடியேனுடலம்நின்பாலன்பாயே* நீராயலைந்து
கரையவுருக்குகின்றநெடுமாலே*

ஆ— உன்னைப்பிறரோடொக்கவினைத்தேயெல்லாருமொக்க வசீ-
கரிக்கும்படியான அஸாதாரணஸ்வரூபமே? உன்னுடைய திவ்ய
விக்ரஹரூபாதி கல்யாணகுணங்களாலே அடியேனுடைய ஸ
ஸ்தேஹமான இந்த தேஹமும்கூட உன்பக்கலுள்ள ப்ரீதியை

✻ முதற்பாட்டு ✻

இ— இன்னாராராவமுதென்று விசேஷியாதே ஆராவமுதே
யென்று பொதுவிலேசொல்லுகைக்குக் காரணமருளிச்செய்கி
றார் (உன்னை + ஸ்பர்சியாத) அடியேனுடைய சரீரம் வாக்குத்திலே
ஸவிசேஷமான தேஹமாவைக்காட்டுகிறார் (உன்னுடைய திவ்யவி

ப— அடியேன் - உனக்கு ஶேஷனானவனுடைய,
மையாவநமதிகலம் தளம்பெற்று ஸ்வஸ்வரூபம் தெளிந்து
அத்தாலே அடியேனென்கிறதின்றியதே. "ஶேஷத்வஸ்வரூ
பாமக" என்கிறபடியே ஆராவமுதே என்று நாலாயிரத்து ப்ரதி
பலிகமாய் நிகழ்ந்து அடியேனென்கிறார். உடலம் - தேஹ
மானது, ஜ்ஞானாநந்தைகம் போலே நீராயுருக்கைக்கு யோ
க்யமான காலத்திலே இருந்த அசேதனமான தேஹமுங்கூட
என்றபடி. நின்பால் - உன்விஷயத்திலே, பாலென்று ஸப்தமி
ஸவ்யயம். அன்பாயே - ஸ்நேஹத்தையுடையதாய், அன்பு - ஸ்நேஹம்.
ஸ்நேஹத்துக்கு ஆஸ்ரயமாகையன்றிக்கே ஸ்நேஹத்தோடொரு வடிவு
கொண்டாற்போலேயாயென்றபடி. நீராய - த்ரவமாய், உடம்பு
ஸ்நேஹமாய் பரிணமித்து, அது த்ரவத்ரவ்யமாயிருக்கையன்றி
க்கே த்ரவமாயென்றபடி. அலைந்து - நின்றவிடத்திலே நில்லாதே
ஸஞ்சாரப்பட்டென்றபடி. த்ரவமானாலும் தடாகஜலம்போலே
நிஶ்சலமாயிருக்கையன்றிக்கே நிலையில்லாதே அலைந்தென்கை.
கரைய - நீராகிற தசையிலும் நிற்கமாட்டாதேயழிய கரை
விழுமாப்போலேயென்கை. உருக்குகின்ற - உன்னுடையவான
ரூபாதிகளைக் காட்டி யென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூட
விஶ்லேஷிப்பிக்கிற நெடு - நெடியவனே, உருமாறச்செய்தவனே
என்றபடி, எனக்குத்தோள் கொடுக்கைக்காக - வ்யாமோஹனே,

மூ— சீரார் செந்நெல் கவரி வீசுஞ் செழுநீர்த் திருக்குடந்தை*
ஏரார் கோலந் திகழக் கிடந்தாய் கண்டேன் எம்மானே* ௧௨

ஆ— உன் ஸௌந்தர்யத்தாலே நீராயுருகும்படி பண்ணிவைத்து எனக்கு அரியையாயிருக்கிறவனே? - சீரார் செந்நெற் கவரிவீசுஞ் செழுநீர் திருக்குடந்தை யேரார் கோலந் திகழக் கிடந்தாய் கண்டேன்

இ— (கீழ்ப் பாட்டில்) தெருமாக்கள் என்றார், தத்தாதயமான நிச் செய்கிறார் (எனக்கரியை யென்ற பாட்டிலே) அஶக்யமாயிருக்கிறவிவர்

ஸ— சீர் - ஸம்பத்து, ஆர் - பரிபூர்ணமான, ஏகார - சீரென்று அழகாய், அழகாலே பரிபூர்ணங்களான என்னவுமாம். செந்நெல் - சிவந்த நெல்லுக்களானவை, நெல்லுக்கதிர்களானவை யென்றபடி. கவரிவீசும் - சாமரம் வீசாநிற்கும், கவரி - சாமரம், ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கும் அவனுக்கு ராஜாக்கள் ஆராவமுதாழ்வார் கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக் கண்டு சாமரம் வீசுகிறாப்போலே அசையாநிற்கிற என்றபடி. இது திருக்குடந்தைக்கு விசேஷணம். செழு - ஸமருத்தங்களான, நீர் - ஜலங்களையுடைத்தான, திருக்குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, ஏர் - அழகாலே, ஏரென்று - அழகு, ஆர் - பரிபூர்ணமான, கோலம் - அலங்காரம், ஆபரணாதிகளானவை யென்றபடி திகழ - விளங்கும்படி நிரூபமான, ஐந்து நீலரத்நத்திலே கனகமணிக்யாதிகளை பதித்தாப்போலே ப்ரகாசிக்கும்படி யென்கை. ஆபரணாதிகளைத்தான் உஜ்ஜ்வலிக்கும்படியான திருமேனியில் காட்டில் நிரூபமாகக் கண்வளர்ந்தருளுகிறபோது லாவண்யாதிமத்தான திருமேனியாலே அவைதனக்கு ப்ரகாசமயிருக்கிறதென்றுகருத்து. "ஸ்வபோவாயித ஸ்ரீமாந் வஸ வஸூ:" என்கிறபடியே இவனுடைய திருமேனியால் வந்த ஒளியிருக்கவேண்டியிருக்கிறதென்கை. கிடந்தாய - கண்வளர்ந்தருளுகிறாய், கண்டேன் - கண்ணாலே காணப்பெற்றேன்' கண்ணாலே கண்டதிருமேனியை யொழிய இவன்னை நீயுன் திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்தருளுதல், என்செய்தாயென்று ஒருவார்த்தையருளிச்செய்தருளுதல் உன் திருக்கைகளாலே என்னை அணைத்தருளுதல் செய்யப்பெறுகிறதில்லையென்றுகருத்து. கண்டேன் - காணுதிருக்கைக்கு இலக்காய்

ரூ-எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த்தியென்னையாளவானே*யெம்

ஆ— என்னையுன்திருக்கண்களாலேபார்த்த நுண்தல ஒருவார்த்தை யருளிச்செய்த நுண்தல காண்கிறிலேனென்கிறார். ௰௩

(எம்மானே) எம்பிரானே? சுஶேஷஸேஷஸ்ரு த்தீகக்ஷ்த்ர மெனக்கான திவ்யரூபவானே? அந்த திவ்யரூபவமதவளரூபர

இ— ஸௌஷ்டவமிலே சொல்லுமாபோலே கண்டேனென்று சொல்லக்கூடுமோவென்ன இதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையுன திருக்கண்களாலேஉ த்ராகியால) ௰௩

✳ இரண்டாம்பாட்டு ✳

என்வெள்ளைமூர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சுஶேஷத்ராகியால) எம்மானே என்னையாளவானே என்கிற இரண்டுவுஷங்களுக்கும் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்

மா—எம்மானே-கண்டானும்வவஷ்ட நமமென்றறியாதிருக்கப் பெற்றேனுநேல நானறியிரேன்! * ௰௩

என் - ஈதீபனுன, ஈஷேமூருனவென்றபடி. வெள்ளைமூர்த்தி - ஶுஷஸ்வதிர ஸுஷானே, சுஶேஷஜோஷநிவர்த்தகதிவ்யவிக்ரஹமுடையவனே?யென்றபடி. ஸம்வேஷி எம்மானே - உன்னுடைய வெளரூபாதிகளாலே யென்னை வசீகரித்தடிமைகொண்டவனே என்றபடி. என்னையாளவானே- என்னை ஆளாகிறகிறவனே, உத்ரோத்ரமாக உன்னுடைய ஶணங்களைக்காட்டி அந்த ஶணகுதகாஸ்ரவத்தை வசீப்பித்தென்னை நித்யமாக அடிமைகொள்ளாகிறகிறவனேயென்றபடி. ஸம்வேஷி. வேண்டுமாற்றால- உவிக்கும் ஆகாரத்தாலே; வேண்டுகை-இச்சிக்கை. ஆறு- ஆகாரம், உன்னுடைய உவாவிஶேஷங்களாலே, சுசீலமுன்றிக்கே கெவுஶோஸ்ரீகாமங்களான உவேஷகளாலேயென்றும் தாத்பர்யம். இதுக்கு ஆவாயென்கிறதோடே சுஶபம். எம எவ்வகைப்பட்ட, நாநவியங்களானவென்றபடி. மா-ஶேஷதத்துக்களான, வெளரூபாதிஸிரகிஶயிதங்களானவென்றபடி உருவம-ரூபவங்கள்,ஆவாய்-ஆகிறவனே, எனக்காகவு மாஸ்ரீதர்க்கும் தெவரஷ்த்ரதஷ்த்வ கஷ்டதிகளி நாநாவியாதிவாரூர திவ்யவிக்ரஹ ஸௌபாவிபாயவதரிக்கிறவனே யென்றபடி எனக்கும ஆஸ்ரீதர்க்கும் முன்பு நீயித்தனை உபகாரங்களைச் செய்தாயாகையாலே இன்னமென் கார்ய

மூ— யாவரும் யாவையும் எல்லாப் பொருளும் கவர்வில் செய்யா
கமலக் கண்ணன் ...

ஆ— தன்னில் என்னை ... [illegible]
ஸ்ரீ ... [illegible]
... [illegible]

இ—(அந்த ... [illegible]

[illegible]

ம— [illegible]

ரு—படமாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே யென்னான்செய்கேனோ ௨॥

ஆ—திருக்குடந்தையிலே தாமரைகளெல்லாமலராநிற்கச்செய்தே உன்னுடைய திருக்கண்களாகிற தாமரைகள் அலர்கின்றனவில்லை. நானென்செய்கேனென்கிறார். ॥௨॥

(என்னான்செய்கேன்) என்னாலொருசெயலில்லை, நீயல்லதெனக்கு ரக்ஷகரில்லை எனனுடைய யத்நத்தாலே புனைநிறவடி

இ—மலரும் அமமாமலர்க்கண்வளர்கின்றானே என்கிற ஸகலவ்யாபாரத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருக்குடந்தையிலிருத்தியால்) ॥௨॥

* மூன்றுபாட்டு *

என்னான்செய்கேனென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னாலொருவிருத்தியால) யாரேகளைகணென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நீயல்லது சரீரயால) என்னையென்செய்கின்றாயென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனனுடைய

ஶ—ஸாமக்ரி லுகவார்த்தாத்தம் பிழைக்கவேண்டாதபடியிறே! இங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிறதென்றுகாரணத்து. அமமாமலர்- அநந்தரத்தான கடாக்ஷவீக்ஷணங்களான, அந்தப்பெரிய செந்தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. யதா, அம - அழகான, மா - பெரியதான, மலர - விகஸம்போலேயிருக்கிற, கண - நயநங்கள, வளர்கின்றானே - நித்திரைசெய்கிறவனே? ஸம்ஸாரீ இதுவளர்கின்றவென்றது விஶ்லேஷதுக்கத்தையானித்தநீவாரம, ஸ்ரீரஜ விஷயத்திலே நிர்வேதயானநயநநிமீலநத்தை கண்வளர்ந்தருளுகிறதாக உபசாரமாயிருக்கிறபாலே சொல்லக்கடவதிறே! திருக்குடந்தையிலே தாமரைப்பூவெல்லாம்மலராநிற்க அவைத்தோடு ஸஜாதீயங்களான உன்னுடைய கண்களாகிற இரண்டுபூவும் மலரக்காண்கிறிலேனென்றருளுகிறது. நான - உன்னுடைய கடாக்ஷமொழிய தரிக்கமாட்டாதநான, என்செய்கேன - என்னசெய்யக்கடவேன், திருக்குடந்தையிலே தாமரைகள அலர்கைக்கால ஸுப்ரபாதம்பண்ணாக்கடவ வண்டுகளெல்லாம ஸுப்ரபாதம்பண்ணிசகளியாநிற்க இத்தாமரைகளலர்ந்தால ஸுப்ரபாதம் பண்ணக்கடவ வண்டுங்களே பட்டினிகிடந்துபோமித்தனைபோ. * ॥௨॥

௫— எனனுடைய செய்யாதாக்கக்கொண்டே பண்ணுவிக்கையாயிறுர்* புண்ணுலவேலாபாவாறு

௬— பலாத்கரேண பெற்றகடனைவேலையாலே நடைத்து, உனனு டைய க்ருபையாலே புணர் நவடிக்கைப்படுகையான பூர்வ வேருவாயத்தால் பெறினும் கைவிடாதே,

௭— விச்வாஸ்யபால் இவ்வுலகத்துக்கு காத்துப்பரிசு கிறார் (உன்னுடைய க்ருபையை விச்வாஸபால)

௮— கன - நெஞ்சிலே, ஆர - நிறைய, கனன்று பொருந்து [illegible] ஆரவார [illegible], [illegible] புண்டரீகத்தை, வென்றபடி [illegible] கன - [illegible] [illegible] கண் [illegible] [illegible] [illegible] ஊர்த்தில், [illegible] - [illegible] நடக்க - [illegible] [illegible] கிடந்தாய் - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்த [illegible] எந்த [illegible] [illegible] [illegible] எந்த [illegible] [illegible] [illegible] - [illegible] [illegible] - ஆந்தாய், உன்னைப்பற்றிய வேதத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] எனனை - இப்படி [illegible] [illegible], என்செய்கின்ற என்செய்யாநின்றாய், "[illegible] [illegible]" [illegible] "[illegible]" என்னைக் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கைவிடப்பார்க்கிறாய் [illegible] [illegible] திருக்கிறாய் வென்றபடி [illegible] [illegible] [illegible] கிழமைக்கு [illegible] [illegible] உபாயமாகப் [illegible] மென்? சொல்லுகிறார். உன்னையல்லால் - [illegible] [illegible] வேண்டுமவற்றைப்பெற்றிடப், யாவராலும் - [illegible] ராலும், [illegible] வேண்டாதே [illegible] [illegible] ன்றே - யாவராலுமொரு [illegible] சொல்லுமாப்போலே சொல்லுவாரைப் [illegible]? இந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

மூ—மொன்றுங்குறைவேண்டேன் * கண்ணார நீள்குழற்குடந்தை
கிடந்தாயடியேனே

ஆ—ஆனபின்பு இனி யிவ்வாத்மாவுள்ளகாலமும் உன்திருவடிகளைப்பிரியாதே பரிசர்யை பண்ணவேணுமென்கிறார். ௩॥

இ—ஒன்றுங்குறைவேண்டேனென்று ஸாதநமாயிருந்ததேயா னுமொருநாயகத்திலொருவாஸ்ரயஸாக்ஷாத்காரமாக ஸாதி ஸமமாகையாலே இவ்வுறை நிஷேதிக்க வேண்டாமையாலே ஸ்வரூபாநுரூபமுபாயாந்தரத்தாலே வந்ததாய் வேண்டா வென்கையிலே இத்தக்குத்தக்க பலமாகை யுமிக்கொன்றுக்கு நத்து இவ்வளவாலே ஸாமர்த்யமுள்ள துளிகை எவுகேனெம்பெருமானே? தாமிரணபோட்டிக்காகே கூப்பிடச்செய்தேயும் குளிர்க்க பாக்ஷிந்தல ஒருவார்த்தைசொல்லுதல் செய்யமையாலே ஸம் பெறுவாரும் இல்லெய்யவேணுமென்று நினைத்திருந்தாருக்கொண்டு என்மேலே சுமத்தியிருக்கிறாயோ? பிறர்மேலே சுமத்தியிருக்கிறாயோ? வென்று விசனித்தப்பட்டாலே யுத்தரஞ்சொல்லு கிறேனென்று ஸமதி ஆடியேனருவாரனிக்யாகேந்த காலப் மருளிச்செய்கிறார் (ஆனபின்பி த்யாகிபாக) ௩॥

ஸ—சகிலநாக்ருதிவாஞ்சாஸ்ரக்ஷகனேசுதடலைகுருசுசுவ கந் மாகைபாலே ஸ்வரூபாநுமான வுபாயாந்தரத்திலனக்கு ஸக்தி யைத் தரவேண்டாவென்று வரசீகாரம். ஒன்றும் குறை - ஒருகுறையையும், குறையென்று குறைசெகிற ஸாமாநாதிகரண் லதுகிறது எனக்கு ஸ்வமாகாதே குறைக்கிற பொருளா ராக்ஷகத்தைப்புமென்றபடி. வேண்டேன் - அபேக்ஷியேன் உன்னுடைய உபகாரவிருகினாலும் உன்னாலே வருகிறதா லபேக்ஷிப்பன், மற்றொன்றாலே வருகிறதென்று லவறையும் வேக்ஷியேனென்றபடி. உபாயாந்தரத்தாலே வருமேயாகில் நான் வேக்ஷியாமைக்கு உன்னுடையவுபகாரவிருக்கையோடு ஸ்ர ஸாக்ஷாத்காரங்களோடுவாசியில்லையென்கை. ஒன்றும் குறைவேண்டேனென்று பொருளிலே சொல்லுகிறார் ஆடியேன் - நித்யதாஸனானவுன்னுடைய, அந - ஸ்வரூபமானது, ஸ்ரீ ஸ்வாமியான அநந்யாபேக்ஷை ஸ்வரூபமைத்தை,

ரூ— வாளுள* செனனுளோநாளநாளுனதாளபிடிததேத
செலககாணே* ||ரு||

செலக்காணகிற்பார், காணுமளவுஞ்செலலுங்கீாததியா* யுல

ஆ—(செலக்காணகிற்பார்) சுருகவிசாக்கியபாவலாவெடிகளுா
னைமாணைநெவோரவியியே? வலைமேதாக்சனையு புனனபூகாலே

✳ நாலாயிரப்பாட்டு ✳

இ— உலபாலானே யிதழிகளுக்கு கடைபாளசெயகிறா (சுருகவிகிக்கூழிபால)எலலாவுலகுபடைய வொருமூாததமெயன கிறதறுக தாதயுமருளிசசெயகிறா் (வுலலகூழிபால)

ரு—சொலலுகிறது, வாளுள வாழகிறநாள வலலேசுயோடேயிருக்கிறகாலத்திலே யென்றபடி. வாழுநாள எனகிறவிடத்திலே பூசா ராதிரே நகாமரு னைகாலமாகசோலுமேசெனனா - செல்லுகிற நாள, அதவாதாகாலத்திலே நடக்கிற்றிடகையென்றபடி. எந நாள - எத்தனைதிநகளுமே, அந்நாள - அத்தனைதிநகளும், உனதாள - உன்னுடையதிருவடிகளை, பிடித்தேசெல - பிடித்து கொணடேசெல்லுபடி நிரனதுமாக வநதுவிதததுகொணடே நடக்குபடி யெனகை. காணே - காணவேணும், எபாசுஷிததது ளவேணுமென்றபடி ||ரு||

செல - செல்லுமபடி, பேசபேசேபோட்டபடி, உதக்ருஷ்ட மாகவுமடான வஸ்துக்கள ... தவ ஜீகளவமாகவிகதுபபடியெனகை. காண - காணைத்து, அரி தைக்குனறபடி. கிற்பா - பக்ஷிராஜாகள, வருணன வெஹ்ஷிகளும ஆபாகளுமமேலகொள ... நீகளுமென்றபடி. காணுமளவும - ஆசாகினை ... சால அவாளவுக்கேயே, செல்லும - போகாநின்றதான ஆவா களைவெலுகியை விடாவாகச்சிப்பார்க்கப்புக்க வெவ்வளவும ... னமாயிருக்கின்றெனபடி. சீரகதியாய - கீாத்தியையுடையவனே? கீாத்தியுடையவா கீாத்திமான, எமபெருமானிலே கீாத்திமானைய ... யமாயிருக்கு. உலபாலானே - சுருகவியியிலோதப்பனே? உலபுடை சுவியி மாணவிஷிகளுக்குவியியிலோதவனே யென்றபடி

மூ — பயிலாதேனே யெல்லாவுலகுமுடைய வொருமூர்த்தி* நலத்தா
ன்மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தாய் உன்னைக்காண்பான்* அலப்பா

ஆ — தேறப்பித்தடிமைபாக்கிக்கொள்ளவல்ல திருவுடைமையுடை
யவனே! நலத்தால்மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தாய்! உன்னைக்காண்பான்

இ — நலத்தால் மிக்கார் ஆச்ரிதர்களான திருக்குடந்தையிலே வஸி
த்திருக்கிறாரென்பதுபடி ஸம்ச்லேஷிக்கப்பெருமையாலே
நோவுபடுகிறேனென்கிறாரென்று ஸங்க்ஷிப்தார்த்தம்.

ப — எல்லாவுலகும் - ஸமஸ்த லோகங்களையும், உடைய - தனா
க்குசேஷமாகவுடைத்தான, ஒரு - ஸமஸ்த லோக விலக்ஷணமா
ன, மூர்த்தி - திவ்யமங்கள விக்ரஹமுடையவனே, ஸௌந்தர்யாதி
களாலே ஸமஸ்த ஜனங்களையுந்தனக்கு சேஷமாக்கிக்கொள்ளும்
படி அதிசோபையான வடிவையுடையவனே யென்றபடி. ஸம
போதி, நலத்தால - நன்மையாலே, ஆசிரயணத்தாலே
யென்றபடி மிக்கார - அதிசயமுள்ளவர்களுடைய, “தேவோ நாம
வர்ஜோஜநு” “ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய” இத்யாதி
களின்படியே சரணாகதிமுடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க
ளுடையவென்றபடி. குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, ஸர்வ
காலத்திலும் பக்கத்திலே திருக்குடந்தை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடை
யதாய அதனால இங்கே வர்த்திக்கிற ஸாத்யமாக நினைத்திருக்கிற
ஸௌலப்யத்தாலே சொல்லுகிறார் கிடந்தாய் - கண்வளர்ந்த
ருளுகிறவனே! பிராட்டிக்குப்பிறந்தகமான க்ஷீராப்தியிலே
போலே ஆச்ரிதஜனங்களுடைய ஆச்ரயமென்கிற காவேரியாலே யிந
சேவகர்க்கானவனாகத் திருக்கண்வளர்ந்தருளுமவனே! யென்றபடி ஸம்போதி,
உன்னை - இழந்து சொன்ன நிரதிசய போக்யதையுடையவுன்னை,
காண்பான் - காணவேணுமென்னுமாசையுடையவனாய், ஆசைகள்
விஷயங்களைக் காண்கைக்கு ஆசைகொண்டு உடையனாய்
யென்றபடி நான் - அபேக்ஷையுடையனான நான். காணாதிருக்கும்
படியாக விஷயமும் அறிந்திருக்கிற நிலைமையைப்பாரிருக்கும்
போதெல்லாம் அலப்பாய் - வியாகுலப்பட்டு, ஆகாச
த்தை நோக்கி - “ஸர்வக்ஞனே! ஸர்வசக்தனே! ப்ரஸாதம் பண்ணியருளாய்”
யென்று ஆகாசத்தைப் பார்த்து ப்ராக்ருதமாக வானத்தை நோக்கியுள்ளார்

மூ—யாகாசத்தைநோக்கி யழுவன் றொழுவனே | ௬ ||
அழுவன் றொழுவனாடிக்காண்பன்பண்பாடியலற்றுவன்* தழு
வல்வினையால் பக்கநோக்கி

ஆ—ஞானலாபத்துக்கு ஸ்ரீமஹாராஜர் பூர்வானுக்குவந்து தோற்றியருளினா
ப்போலே வந்துதோற்றுமோ? வென்றுகொண்டு ஆகாசத்தைநோக்கி
யழுவன்தொழுவனென்கிறார். | ௬ ||

(அழுவன்) அழுதுகாண்பன் தொழுதுகாண்பன் ஆடிக்காண்
பன் பாடிக்காண்பன அலற்றிக்காண்பன் பின்னையுமநேகங்களைன்.

இ—ஆகாசத்தைநோக்கியென்கிறவிடத்தில் லஷ்மீபூர்வாசார்யர் அரு
ளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீமஹாராஜரைத் திருவாழியாக) | ௬ ||

✳ ஐந்தாம்பாட்டு ✳

காண்பனகாணேனென்று ஸ்ரீவசனத்தில்சொன்னது தத்வஜ்
ஞர்களுக்குத் தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி அல்லது ஆடிக்காண்பனெ
ன்கிறவிடத்தில் காண்பனென்கிறவசனத்தை ஸ்ரீதிருக்கண்ணமங்கையித்தப
டியன்று. அழுவன்தொழுவ னித்யாதிவசனங்கள் ஸ்ரீவசனங்கள
லொமையாலப்படி யாஜ்ஞியாதிறே ஸ்ரீயஜ்ஞவாக்யத்தில் லஷ்மீபூர்வா
சார்யர்அருளிச்செய்கிறார் (பின்னையுமித்யாதியாக) உன்னைக்காண

ம—ஆகாசத்தைப்பார்த்து,அழுவன- பாலரைப்போலேஅழாநி
ன்றேன், தொழுவன் -தொழாநின்றேன். | ௬ ||

அழுவன் - பாலரைப்போலே யழுதுபார்ப்பன், தொழுவ
ன் - வேதஜ்ஞாநிகளைப்போலே தொழுதுபார்ப்பன், ஆடிக்காண
பன் - வாஞ்சாதிசயத்தாலே என்செய்தால் கிடைக்குமென்ற
றியாதே கூத்தாடிப்பார்ப்பன, பாடி - ஸ்ரீசந்தாலே ஸ்ரீகுண
ஙகங்களைப்பாடி, அலற்றுவன - ஆர்த்தியாலே ஸ்ரீசுவித்துப்
பார்ப்பன், தழு - தழுவிக்கொண்டிருக்கிற, என்னைவிடாபவிருக்
கிறவென்றபடி. வல - ப்ரயங்களான, உன்னையொழிய நிவர்த்திப்
பிக்கப்போகாததானவென்றபடி வினையால - கர்மத்தாலே, கஷ்
டமெல்லாவிரோதியான வென்னுடைய பாபத்தாலேயென்ற
படி. இதுக்கு நாஸ்திகக்கிருதிருப்ப னென்கிறதோடே சஹ்யப
பக்கம -பார்ஸ்வம பார்ஸ்வஸ்தங்களையென்றபடி. நோக்கி-இவர்
களைப்பக்கல ஸ்ரீகுணஹாநிசெலபுகுகிறாரென்று பார்ஸ்வ

மூ — நாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன் * செழுவொண்பழனக்குடந்தை
கிடந்தாய்செந்தாமரைக்கண்ணா * தொழுவனேனையுனதா
ள்சேரும்வகையேசூழ்கண்டாயே * ।ரு॥

ஆ — காணுதொழிந்தவாறே இந்த லோகத்தாருடைய ஸந்நிதியிலே
நான் வாய்திறந்து சொல்லாநிற்கிறேனென்று லஜ்ஜித்துத்தலை
யெடுக்கமாட்டாதே என்னுடையவாயைமூடி இருப்பன். செழு
வொண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்? செந்தாமரைக்கண்ணா? உன்
திருவடிகளைச்சேரவேண்டியிருப்பதாய் தருளாய்? யெனகிறார். ॥ரு॥

இ — நீவேணுமென்றுவாவெனத்தாலேக்ருவண்வருத்திகளபலவும்ப
ண்ணியுமநான்காணப்பெறுகிறிலேன். ஆதலால் நானுனதிருவடிகளை
பெறும்வழி நீயேபார்த்தருளவேணுமெனகிறாரென்று ஸம்ப
ந்தம். இதீயவாதத்துக்குத்த காருண்யமருளிச்செய்கி
றார் (காணுதொழிந்தவாறேயி த்யாதியால்) ரு॥

ப — ஜநங்களபார்த்தென்படி நாணி - லஜ்ஜித்து, கவிழ்ந்தி
ருப்பன் - தலையைத்தொங்கப்போட்டிருப்பன், செழு - செழுந்திரு
க்கிற, ஒண் - ஒளியதான, ஊர்ஜிதமானவென்றபடி. பழன -
கழனிகளையுடைத்தான, குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, கிடந்தா
ய - சயனித்தருளுகிறவனே? ஸம்போதி செந்தாமரைக்கண்ணா
வென்றது உன்னுடையவழகியதிருக்கண்களாலே என்னைப்பார்த்த
ருளவேணுமென்றுகருத்து. தொழுவனேனை - க்ருவண்ணனவெ
னனை, தொழுவன் - க்ருவண்ணன் - இருப்பத்தாலே தன்னைச்சொல
விகொள்ளுமபோதுதொழுவனேனென்று ரூபமாயிருக்கும்,
இதுசுத்தசூழ்கண்டாயெனகிறதோடே ஸம்பந்தம் உனதாள் - உன்னு
டையதிருவடிகளை, சேருமவகை - அடையுமபடி, சூழ்கண்டாய் -
நீயுபாயம்பார்க்கவேணுமகிடாய், சூழ்ச்சி உபாயபண்ணுகை,
என்னுடைய க்ருவ்ருத்திகளால விலக்கக்கூடாமை, நீயேஸம்ஸ்
க்கவேணுமெனபடி. சேருமவகையேயெனகிறவிடத்தில ஸ்வயா
ணம நீயேசெய்யவேணுமென்று லஜ்ஜிப்பிக்கைக்காக கண்டாயே
னகிற ஸ்வயம ஸ்வரூபங்களெழுகிறான். சூழ்ந்தாப்பு யாவாவ
ஹால்த்தாலே தொழுவனேனென்று விதிக்கைபடியிருந்தாலும் தொ
ழுவனையெக்கு நீயுபாய பண்ணவேணுமென்று வாக்யமாபு

மூ — சூழ்கண்டாயென்றொல்லைவினையையறுத்துனடியுசேரு*
மூழ்கண்டிருந்தே　தூராக்குழிதூர்த்தெனைநாளகன்றிரு
ப்பன்*　வாழ்தொல்புகழார் குடந்தைக்கிடந்தாய்வானோர்கோ

ஆ — (சூழ்கண்டாய்) என்னுடைய அநிஷ்டத்தைப்போக்கி
உன் திருவடிகளைச் சேரவிடுமுபாயத்தைச் செய்தருளவேணும்
செய்தருளுமிடத்தில் நீ செய்தருளுகிற வுபாயத்தை யறிந்து
அதிலகப்படாதே தப்பினும் நானறியாததொருபடி செய்தருள
வேணுமென்று சங்கல்பித்தபடியே செய்தருளக்கடவையாலே

* ஆறாம்பாட்டு *

இ — என்தொல்லைவினையறுத்து சூழ்கண்டாயென்றநுபித்துத் தா
த்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னுடைய [...]யால) சூழ்கண்டா
யென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னதை யிங்குச்சொன்னதுக்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (செய்தருளும் [...]யால) இதுவே
இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று சாரணமையாலேயென்கிறதற்கு
ஸ — 'உபாய [ஸம்ஸ்க்ருத மேற்கோள்]'' என்கிறவிடத்திலே 'ஜாட'
என்று ஜிதீயையாயிருந்தாலும் என்னிடத்திலே தயைபண்ண
வேணுமென்று வாக்யார்த்தமாகிறபடியாலே.　　*　　(ரு)

வாழ — வாழ்கையாலே, [...]யாகவுமாம். வாழ்கை
யாலேயுண்டானவென்றபடி, வாழ்கை - ஸர்வநாலஸங்கைய
நகளாலே ஸாவிகமாகத் தொல - ஸஹஜிகமான, புகழார - கீர்த்
தையுடையவர்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய புகழ்கீர்த்தி புக
ழையுடையவர்கள் புகழார் குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே, கிட
ந்தாய - கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே? ஸம்போதி வானோ - நித்ய
ஸூரிகளுக்கு, கோமானே - நிர்வாஹகனே, ஸம்போதி யாழி
ன - வீணையினுடைய, இசையே - நாதமே? ஸம்போதி. யாழ்வீ
ணை சேட்கைக்கு நிரதிசயபோக்யனென்றபடி. அமுதே
[...]மே. ''குருகூர்நம்பியென்னக்காலக்கணிக்கு முறுமுறு'' மெ
ன்னுமாப்போலே சொல்லுகைக்கு போக்யனானவனேயென்றபடி
செவிக்கு ஜாத்ருமாத்திக்கேனாகவுகளும் போக்யனானவனேயென்
கை அறிவின - ஜ்ஞானத்தினுடைய, அறிவு-ஜ்ஞானம் பயனே - ஸ
மேஸம்போதி. ப்ரயோஜனம் போக்யனானவனேயென்றபடி. அரிஏ

மூ—யாமேஷ ரயா பூர்ணிமசயேயமுதேயறிவிடையனேயரியேறே ॥

ஆ—ஸூர்த்திக்வாத்ஸல்ய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்ய (ஸௌந்தர்யாதிகளான குணங்கள் நிரம்பியிருந்த வுன் திருவடிகளோடொத்த ஸம்ஸ்லேஷமாகிற ஸ்வாநுபவத்தை யறிந்துவைத்தே துஷ்ட ப்ரமாண விஷயங்களிலே இந்த பாஹ்ய விஷயங்களையே ஸாதித்து இனியெத்தனைகால முன்திருவடிகளை யகன்றிருக்கக்கடவேனென்கிறார்.

॥ ௬ ॥

இ— ஸ்வாவாக்யார்த்தத்தில் க்ரியையோடேயனுபந்தைக் குறித்து தாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸம்பத்தி தாத்பர்யால) தாரீயவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌஹார்த்த த்ருஷ்டியால) உன்னடி சேருமுழுகண்டிருந்தே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன் திருவடிகளின் த்ருஷ்டியால) தூராகக்குழி தூர்த்தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (துஷ்ட ப்ரமாண த்ருஷ்டியால) வஸ்துவிஷயம் ஸம்யக்யல்லாதது துஷ்ட ப்ரமம், எந்நாளகன்றிருப்பனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இன்னம் த்ருஷ்டியால)

॥ ௬ ॥

ஸ—ஹே-ஸ்ஹவாஸமவனே அரி- ஸுரி,ஸ்ஹமென்றபடி வ்ருஷபமாயிருக்கிறவனேயென்றபடி என் - என்னுடைய, தொல்லை - அநாதியான, வினை - கர்மங்களை அறுத்து- போக்கி, சூழ்கண்டாய - நீ யுபாயம் பண்ணவேணுங்கிடாய். நின்னுடைய திருவடிகளை யடையும்படி நீயே ஸங்கல்பிக்கவேணுமென்கை. உன்னடி — உன்னுடைய திருவடிகளை, சேருமுழு - சேருகையாகிற ஸுகத்தை, ஸௌக்யம். சேருகையேயிவ்வாத்மாவுக்கு ஸ்வாபமாயிருக்கிறபடி யையென்கை. கண்டிருந்தே - அறிந்திருக்கச்செய்தேயும், தூரா - ஒன்றுமதூரக்கபோகாதவையான, "நஜாது காம: காமாநாமுபபோகேந ஸாம்யதி" என்கிறபடியே விஷயாநுபவங்களாலே யொருக்காலும் த்ருப்தமாகாதவையான வென்றபடி குழி குழிகளை இந்த்ரியங்களை யென்றபடி. தூர்த்து - விஷயங்களாலே வர்த்திக்கொண்டு இந்த்ரியங்களாலே விஷயங்களை யநுபவித்துக்கொண்டு என்றபடி. எந்நாள - எத்தனைநாள், அகன்று விஸ்லேஷித்து, இருப்பன் - இருக்கக்கடவேன்

மூ — அரியேறே என் அம்பொற்சுடரே செங்கட் கருமுகிலே* எரியே பவளக்குன்றே நால்தோள் எந்தாய் உனதருளே* பிரியாவடிமை என்னைக் கொண்டாய் குடந்தைத் திருமாலே*

அ — (அரியேறே) உன்னுடைய க்ருபையாலே என்னையுடைக்கொண்டு [illegible] பணிப்பருளி

ஏழாம் பாட்டு

இ — உனதருளே [illegible] (உன்னுடைய க்ருபையாலே என்று) [illegible] (உனதருளே என்று) பிரியாவடிமை என்னைக் கொண்டாய் என்கிறார் (என்னை [illegible]) தரி

மூ — அரியேறே - [illegible] ... அம்பொற்சுடரே - அழகிய பொன் போலே இருக்கிற காந்தியையுடையவனே, [illegible] ... செங்கண் [illegible] ... கருமுகிலே - [illegible] ... எரியே - [illegible] ... பவளக்குன்றே - [illegible] ... நால்தோள் - [illegible] ... எந்தாய் - [illegible] ... உனதருளே - [illegible] ... என்னை - [illegible] ... பிரியாவடிமை - [illegible] ... கொண்டாய் - [illegible] ... குடந்தைத் திருமாலே - [illegible]

மூ—தரியேனினியுன் சரணந்தந்தென் சன்மங்களையாயே ॥ ௭ ॥
களைவாய் துன்பங்களையாதொழிவாய் களைகண் மற்றிலேன் *

ஆ—ஐய, இனியுன் திருவடிகளைப்பிரிந்து ஒரு க்ஷணமுந் தரிக்கமாட்டேன், ஆனபின்பு முந்துறவுன் திருவடிகளைத் தந்து பின்னை யென்னுடைய ஜந்மஸம்பந்தத்தைப் போக்கியருளவேணுமென்கிறார் ॥ ௭ ॥

(களைவாய்துன்பம்) களைவாய் துன்பம் களையாதொழிவாய் திருவுள்ளமானபடி செய்தருளாய் எனக்குன்பக்கலதும றுசொல்லும்

இ—பேறென்கிறது ஸ்வதந்த்ரனுடைய மருளிச்செய்கிறார்| இனியிதற்கு ஆதியால) இத்தாலே ஈனொருத்தர்களிருப்பனென்று கீழ்ப்பாட்டிலே சொன்னவர் ஆத்மஸ்வரூபத்தையன்றே பின்பொரு க்ஷணமும் தரிக்கமாட்டேனாகையாலே இப்போதே யுன்திருவடிகளைத்தந்தருளுகிறோரென்று வஸ மக்ஸ றுவிமெத. ॥ ௭ ॥

* பட்டர்படி *

களைகண்மற்றிலேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கு ஆதியால) அதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யமருளுகிறவனேயென்றபடி. இனி இப்படி நானருளாவளி க்ஷணமும் தரியேன் உன்னைவிட்டு பிரிக்கமாட்டேன், உன்சரணந்தந்து - முந்துறவுன்னுடைய திருவடிகளைத்தந்து, என் சன்மம் - என்னுடைய ஜந்மத்தை ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி களைவாய - நிவர்த்திப்பிக்கவேணும், ஸிம்ஹத்தின் முலையைக்கொடுத்து வித்திக்கிறாரைப் போலே முற்பட திருவடிகளைத்தந்து பின்பு ஜந்மஸம்பந்தத்தைப் போக்கவேணுமென்றபடி. * * ॥ ௭ ॥

துன்பம் - து:க்கங்களை, உன்னைப்பிரிந்துபெறுமையாலே வெளக்குவந்த து:க்கங்களையென்றபடி களைவாய் - போக்கி யருளாய், களையாதொழிவாய் - போக்காதேதானிருந்தருளுவாய் மற்று - அத்யந்திகமான, களைகண் - இலேன் - உபாயமுடையேனல்லேன், களைகண் - உபாயம். வேறொருபாயமில்லாமைபோலே பொன்னை ஸாதிக்கை யுனக்கும் போலே ஸ்வரூபாரக்ஷணங்களிலே ஸாமர்த்யமில்லாதவன் ரக்ஷிக்கையுமானதே என்கைக்கொண்டாடி கலைவாய் வைராக்யமேவல்லவாய் - வன்னிறைப்பையுண்டாக்கி, வாய் ஸ்வாபமுள்ள திருவுடைய பாவாடுமேடம், சுற்றியுள்ளவர்களை

[illegible]

மூ— ஆசைகாமினாள் நசப்பிடித்துப் போதவிசை நீயே* ||அ||
இசைவித்தென்னை உன்தாளிணைக் கீழிருத்துமம்மானே*
பாசைவி

ஆ—(இசைவித்து) இவ்வாத்மா உனக்கே அடிமைப்பணியிட்டு தானே என்னை [illegible] என்னை ஸ்வரூபானுரூபமான [illegible] வாழ்ச்சியைத் தந்தவனே? [illegible]

இ— சொன்னதைச் செய்வேன் என்று நடுவே செய்யக் கடவேனோ? இப்படி [illegible] ஸம்பந்தம் நிருபிக்கிறது॥

* ஈடு முப்பத்தாறாயிரப்படி *

இசைவித்தென்னை யென்கிறதுக்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (இவ்வாத்மாவினுடைய) உனக்கே யென்னை நடத்தாற் [illegible] கைங்கர்யத்தில் பலவிடங்களிலே சொல்லுகையாலே இவ்வாத்மா உனக்கே அடிமையென்னுமிடத்தை [illegible] திருவாய்மொழிக்கு [illegible] என்கிற [illegible] என்கிறது உன்தாளிணைக் கீழிருத்துமென்கிறதுக்கு தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஸ்வரூபானுரூபமான) அசைவிலமரர் தலைவனென்கிறதுக்கு தாத்பர்யமருளிச்

மூ— [illegible] இவ்வாத்மா ஸம்பந்தம் போகிறதற்குள்ளே கைங்கர்ய - [illegible] மாக உன்தாள் - உன்னுடைய திருவடிகளை பிடித்துப் போத - பிடித்துக்கொண்டு போகும்படி. நீ இசை - நீ யிசையவேணும் நீ ஸ்வீகரித்தருளவேணுமென்றபடி. ||அ||

என்னை - ‘[illegible]’ என்று கொண்டாடு [illegible] [illegible] இசைவித்து - இசைப்பண்ணி, நீ [illegible] என்றபடி பண்ணிவித்து, உன்தாளிணைக்கீழ் - ஸ்வரூபானுரூபமான [illegible], இருத்தும - இருத்தாநின்றவனே, [illegible] [illegible] [illegible] அம்மானே - ஸ்வாமியானவனே, [illegible] அசைவில - அசைவிலவ ர்களாகிய - [illegible], ‘[illegible]’ என்றபடியே [illegible]

ஈ—லமரர்தலைவர்தலைவா வாதிப்பெருமூர்த்திதிசைவில்*
வீசுஞ்செழுமாமணிகள்சேருந்திருக்குடந்தை* யசைவிலு
லகம்பரவக்கிடந்தாய்காணவாராயே* ॥௬॥

ஆ—ஸம்ஸாரஸம்பந்தரஹிதராய் ஜ்ஞாநாதிகுணாதிகரான நித்ய
ஸூரிஜந ஸூரிவரிஷ்டர்களானவர்களுக்கு ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்
துவைத்து ஸர்வஸமாஶ்ரயணீயனாகைக்காகத் திருக்குடந்தை
யிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே! காணவாராயென்கிறார். ॥௬॥

இ—(அசைவிலமரர் தலைவர்தலைவா) ஆதிப்பெருமூர்த்தியென்கிறது
க்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸர்வேஶ்வரத்வாதிகள் ஸ்ரீயப
தி) அசைவிலுலகம்பரவவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்
கிறார் (ஸர்வலோகவிதிக்யால) காரவித்ருத்வ் உபகாரத்துச்செய்யவே

ப—நாஶத்திலேயொருகாலத்திலும் அழிவில்லாதவர்களானவெ
ன்றபடி. அமரா - தேவர்களுக்கு, நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி.
தலைவர் - ஸ்வாமிகளான அநந்தகருட விஷ்வக்ஸேநாதிகளுக்கு
தலைவா - ஸ்வாமியானவனே, ஸர்வஸ்வாமித்வ அஸாதாரணனேயென்ற
படி ஸம்போதனம். ஆதி - ஜகத்காரணபூதனே, பெருமூர்த்
தி - ஸர்வாதிகவிக்ரஹமுடையவனே, திசை - திக்குகளிலே,
வில - தேஜஸ்ஸை, வில்லென்று தேஜஸ்ஸுக்குப்பேர். வீசும் -
வீசாநிற்கிற, பரப்பாநிற்கிறவென்றபடி. செழு - ரமணீயங்களா
ன, மா - உத்தமங்களான, ஶ்லாக்யவஸ்துக்களானவென்ற
படி. மணிகள் - ரத்நங்கள், ஸ்ரீமத்வஸ்த்ரரான திருமழிசைப்
பிரான்முதலான ஸாரஸ்ரார்த்தங்களை நினைக்கிறது. சேரும் -
வந்துசேருகிற ப்ரதமமான, திருக்குடந்தை - திருக்குடந்தையிலே,
இதுக்கு கிடந்தாயென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அசைவு - ஸஞ்சல
மும், ஸம்ஸாரமான துக்கமென்கிற ஸம்மேளனமுள்ளதாக
இத்தவுமிரண்டுமென்றபடி. இல - இல்லாமல், உலகம் - லோகமா
னது, ஸகலஜநங்களுமென்றபடி. பரவ - ஸ்துதிக்கும்படி, பர
வுகை - ஸ்துதிக்கை, ஸ்துதிரூபமான ஆஶ்ரயிக்கும்படியெ
ன்கை, கிடந்தாய - கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, காண - நா
ன் கண்ணாலே காணும்படி, வாராய - வந்தருளவேணும், கண்வள
ர்ந்தருளுகிற அழகு கண்டநுபவித்தேன், இனி நடையழகுகாண

மு—வாராவருவாயவருமென்மாயாமாயாமூர்த்தியாயாராவமு
தாயடியேனாவியகமேதித்திப்பாய் தீராவினைகள்

ஆ—(வாராவருவாய்) கண்களுக்கு நம்படி வாராதே என்னெ
ஞ்சுக்குக்கோசாறும்படிவருமவனே? உன்னுடைய நிரவதிகஸௌ
ந்தர்யமான வடிவைக்காட்டி எனக்கு நிரதிசயபோக்யமா
இ— வடிவைத்தந்தென்னைக்காணவேணு மென்கிறார் என்கிறார்
ரென்றுவுமதீஸங்கதி. ||௯௨||

* பதார்த்தபாடு *

வாரா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்செய்கிறார் (கண்களிக்காதியால்) ஆருவாயவருமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்செய்கிறார் (என்னெஞ்சுக்காதியால்) என்மாயாமாயாமூர்த்தியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் நவிசெய்கிறார் (உன்னுடையவித்யாதியால்) விதியவாதத்தை ஸமர்த்திக்கிறார் (எனக்குநிரதிசயத்யாதியால்) உனக்காட்பட்டிக்கு திருக்குடந்தையிலே

மச— ஊராவாழும்படி நடந்துவருகிறாய் வேணும் ||௯௦||

வாரா - வாராதவனுன், கண்களுக்கு ஊனக்கண்ணாலே நடமாடி விசுதலம்படி வடிவைக்காட்டி நடந்து வாராதவனென்றபடி. அருவாய்வரும - கருவிலியாயவருமவனே, ஹ்ருதயத்திலே ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறவனென்கை என்மாயா - என்னுடைய ஸ்வரூபத்திலே, வேதாந்தங்களிலே எனக்குக்காட்டினவனே யென்றபடி. ஸம்போதி, மாயா - மாயத்தாலே நம்பியாதநானென்றபடி. மாய்கை - நம்பிக்கை. மூர்த்தியாய - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனே, ஆரா - ஆராததான, எத்தனை காலமநுபவித்தாலும் த்ருப்தியுண்டாகாததானென்றபடி அமுதாய - ஸுக்மாய், ஸுக்தஸ்வரூபனென்றபடி. அடியேன - உனக்கு அத்தொத்தடிமையானவென்றுடைய, ஆவியகமே - ஆவிக்குள்ளே, ஹ்ருதயத்திலேயென்றபடி. ஸர்வகாலமான ஆவிஸம்பந்தத்தாலே ஸ்வாபேக்ஷிதத்து அகம - உள்ளே, தித்திப்பாய - தித்திக்குமவனே, ஸ்வாதுக்கிறவனென்றபடி. தீரா - தீராததான, உள்ளதாலல்லது திவராதமாகாததையானென்றபடி. வினைகள் - ஸுஷ்டப்ராயாநாதவ ஸம்பந்தங்களான

மூ—நீ ரேவனை யாண்டாய் திருக்குடந்தை* ஊராய் உனக்காட்
பட்டும் அடியேனின்னம் உழல்வேனோ* ॥ம॥
உழலை யென்பிற் பேய்ச்சி முலையூடவளை யுயிருண்டான்* சுழல

ஆ—[illegible] விரோதியை [illegible] விஷயீகரித்தருளின [illegible] உனக்கு ஆட்பட்டும் [illegible] உழல்
வேனோ [illegible] ॥ம॥

இ—புருஷகாரமும் [illegible] கைக்கொண்டு [illegible] செய்தும் [illegible] விசேஷகாரணமையாலே இன்னமேதனை திருவாசல் [illegible] ॥ம॥

✳ ஸ்வயம். ✳

ஆழ்வார் [illegible] தாத்பர்யம் அருளிச்செய்கிறார்

ப—கூப்பிடுகிறார், நீ ரக்ஷித்தபடி, என்னை ஆண்டாய் - என்னை ரக்ஷித்தவனே, என்னிடத்தில் உபயோகப்பண்ணினவனே யென்றபடி திருக்குடந்தை யூராய - திருக்குடந்தையை உனக்கு வாஸஸ்தானமாகவுடையவனே, ஊருடையவன் ஊரான் [illegible] ஊராயென்று [illegible] உனக்கு - இப்படி [illegible] உனக்கு ஆட்பட்டும் - [illegible] பெற்றும், ஸம்ஸாரிகளை விஷயீகரிக்கைக்காக திருக்குடந்தையிலே வந்து [illegible] உனக்கு [illegible] அடியேன் - [illegible] நான், இன்னம் - இதுவரையும் உழல்வேனோ - க்லேசப்படக்கடவேனோ, இன்னமேதனை திருப்பதிகளிலே [illegible] வேணுமென்று கருத்து. * * * ॥ம॥

உழலையென்பில் - உழலைத்தடிபோலே இருக்கிற எலும்புத்தடிகளையுடையவளான, பேய்ச்சி - [illegible] விரோதியினுடைய, [illegible] முலையூடு - [illegible] ஸ்தனத்திலே, [illegible] அவளை - அந்த [illegible], உயிர் - ப்ராணனை, உ [illegible]

மூ—கழல்களவையே சரணாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன* குழ
லின்மலியச்சொன்ன வோராயிரத்துளிப்பத்து* மழலைதீர

ஆ—(உழலை) ஸ்ரீதவிஷ்டாயீ நீளாஸமேதஸ்ரோமனாயிருந்த எம்பெருமானுடைய திருவடிமலர்களையே உபாயமும் உபேயமுமாகக்கொண்ட குருகூர்ச்சடகோபன் வண்டுவளைப்பெருமானுடைய திருக்குழலோசையிற்காட்டிலு மினியவாகச்சொன்ன ஆயிரத்துளிப்பத்தும் மழலைதீரவல்லார மானேய்நோக்கியர்க்கு உரியதான ஸௌந்தர்யம்போலே எம்பெருமானுக்கு ஸௌ

இ—(ஸ்ரீவத்ஸாங்கிபால) சரணக்கொண்டவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (உபாயமித்யாதியால) சரணமென்று உபாயத்தைச்சொன்னது உபேயத்துக்கு முபலக்ஷணமென்று கருத்து. குழலினமலிய வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (வண்டுவளையித்யாதியால) காமர்மானேய்நோக்கியர்க்கே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (மானேயித்யாதியால) யுவதிகளுக்குக் காமுகரானவரென்று யோஜனா தாத்பர்யம் கொள்ளுகை துராகுஷி நாரத்தைநாளகன்றிருப்பனென்ற விவாஹத்தை ஸமமாகச்சொல்லும்போது கேஷ்டமே விராஜமானையாலுமிசமனென்றுகருத்து ॥௧௧॥

ஈ—ஸக்ஷித்தவனுடைய அவனையுமின்றுமிக்ஷைக்ஷமதர்வவம் ஸாக்ஷ கழல்களவையே - அந்தக்கழல்களையே, அவனுக்கு நின் பாதமேசரணென்று தமக்கு அவன்முன்பு ப்ரகாசிப்பித்தவையான அந்த திருவடிகளையென்றபடி. சரண - உபாயமாக, கொண்ட - ஸ்வீகரித்தவரான, அத்யவஸித்தவரானவென்றபடி. குருகூர்ச்சடகோபன - ஸ்பஷ்டம், இதுக்குச்சொன்னவென்கிறதோடே அந்வயம். குழலின - வேணுநாதத்திற்காட்டில, மலிய - அதிசயமாக க்ருஷ்ணனுடைய வேணுநாதத்திற்காட்டிலும் உபாஸமாக வென்றபடி சொன்ன, அருளிச்செய்ததான இதுபத்துக்கு விசேஷணம். ஓராயிரத்துள - ஸஹஸ்ரத்தில, இப்பத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுகளையும், மழலைதீர - ஸ்பஷ்டமாயிருக்கும்படி, மழலை - ஸ்பஷ்டமஸ்பஷ்டமில்லாமலென்றபடி, அதாவது ஸாவலி விசேஷங்களோடேகூடவென்கை. வல்லார - அப்யஸித்தவர்கள்,

மூ—வல்லார்கள் பரமானைய நோக்கியர்க்கே* ॥கக॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆ—ஷட்ஸாஹஸ்ரீ ॥கக॥

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ—மானைய நோக்கியர்க்கு - மானோடொத்த நோக்குக்களையுடையவர்களுக்குமான - ஸர்வைஸ்வர்ய ஏதங்க - ஸர்வ்ஸமஸ்யாகை நோக்கு - ஸ்வஷ்டி, நோக்கையுடைய ஸ்த்ரீகள் நோக்கியர், ஸம்ஸாரிகளுக்கு கதிகளைப்படி காமா - காமுகா, காமுகர் வரம் என்றபடி. இத்தா ராகவகாம்ஸமயோகி, ஸம்ஸாரிகளுக்கு காமுகர் போல் ஷபார மாபோலே திருவாய்மொழிவல்லார் மெய்பெருமானுக்கு ஸ்வதர்வமென்று சொன்னபடி * + ॥கக॥

ஜ்ஞானவைராக்யபக்திபரமார்த்தஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீ ஸாரப்ரதீபிகை

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீபகவத்விஷயதாத்பர்யதீபிகா

(ஆராவமுதே)

நித்யஸ்ப்ருஹ்யத்வாத் ஸர்வஜநிதயாநந்த்ரஹா
ஸ்த்ரீஜநாநுபாவாத் சக்தீத்ர ஸ்வீநயநமிக
நாயகஸ்வாஸ்வாரணம் । ஸ்வர்த்வேஹைர்த்ரஹமோ
ஹாகிகாமக்தித்ரக்ஷ்யவஸாஸ்வபாக ஸ்வஸ்வ
ஸ்வபவயஸ்ஸ்வாத் ஸர்வ்பிதிஸம்ஜ்ஞ ஸ்வாவயாசாவ
க்ருஷ்ணம் ॥ ॥ருக॥

(நித்யஸ்ப்ருஹ்யத்வாத்) ஆராவமுதே - ஸர்வகாலமும் அநுபவித்தாலும் த்ருப்தியாராதபடியான போக்யதாதிசயத்தை யுடையனாகையாலும், (ஸர்வஜநிதயா) எம்பாவருவும் வேண்டுமாறுபோலவாய - ஜநந ஸ்ஹீதாதி ஸ்திதாவஸ்தையோடு ஒன்றைகையாலும், (ஸந்த்ராஸ்வஸ்வதாநாத்) உனக்கெல்லாம் யாவராலும் மொன்றும் குறைவேண்டேன - ஸுஸ்ரீசாகஸ்வரத்ந ஸாரங்களைத்தந்தொடுக்கையாலும், (ஸ்த்ரீஜநாநுபாவாத் சக்தீத்ர) செல்ககாணகிற்பார் காணுமளவுஞ்செல்லுங்கீர்த்தியாய - ஒருவராலுமெவ்விஷயீக்கவொண்ணாத மாணவத்தாபமையை யுடைத்

ஸு — ஶீலனாகையாலும், (ஜ்ஞாநநேத்ர) செந்தாமரைக்கண்ணு ஸர்வஜ்ஞத்வஸூசகங்களான திருக்கண்மலரையுடைத்தாகையாலும், (நாயகஸ்வாதந்த்ர்யம்) வானோர்கோமானே - அயர்வறும்பர்களுக்கு சேஷியாகையாலும், (ஸமஸ்தப்ரவ்ருத்தி யோக்யம்) ஆரியரேத்தி - விஸ்ருஷ்டப்ரதேசவிசேஷங்களிலே யநவ்ருத்தமாய நிரஸ்தவ்யாக்யர் வ்யுத்பந்நமான ப்ரவ்ருத்தி ஆசாரத்தையுடையராய பெரியோர்கள் ஏத்து பிரியில்லாதிருக்கையாலும், (ஸமஸ்தஸ்வாம்யாதிகாரம்) எல்லாவுயிர்க்கு மெல்லாம் எல்லாவுயிர்க்கும் ... தாயாயிருக்கும் விஷயத்தை யுடையராகையாலும், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே இசைவித்தென்னை யென்றபடியே பரமபதத்திலே இருக்கிற ஸர்வஸுலபமாய ஸ்வபாவம் ஸ்ருஷ்டிகம். (ஸகலஸுலபம்) நீராவினைகள் தீரவென்னை யாண்டாய திருக்குடந்தையூராய - வருத்தமற வெல்லாரும் வந்து ஆஸ்ரயிக்கும்படி விரோதிகளை நிரஸித்துக் கொண்டு ஸந்நிஹிதமான திருக்குடந்தையிலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும், ஆராவமுதப்பெருமாள் ஸ்ரீசரண ஸமாஸ்ரயணத்திலே யத்தனிஷ்டாகம் பண்ணுகிறார் "ஆராவமுதே" என்கிற ஸ்லோகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்யாநின்றார். ॥௫௰॥

ஸ்ரீமத் கவிதார்க்கிக ஸிம்ஹாய கல்யாண குணஶாலிநே ஸ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்த குரவே நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்தில் எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று

❋

க - ம் திருவாய்மொழி.

ஆ—(பாரமேயப்போகத்) திருநாட்டுக்களையில புகுமளவிட்டதிலும்
தம்முடைய சம்பந்திகளை உடையராமலே திருவல்லவாழியிலே
செல்ல தம்முடைய ஸம்பந்திகளைப் பூர்வகுரியன்றுமங்க
போகப்புக்கு வைகுண்டத்திலே புடைப்பர்களுடைய பட்டர்க்கு ...

சுதேசீயன் பாசுரங்கள் திருவாய்மொழி ...

இ— இப்படி ஆராவமுதாழ்வார் டே நகைப்பரியாற வாசைப
பட்டுப்பெருமைபாலே கேட்கத்தெறிவாழ்வார் திருவாய
மொழியிலே ஒருபிராட்டியானவள் திருவல்லவாழியிலே போக
நினைத்திருக்கிற வெம்பெருமானும் நான் வார்த்தையிடும்
தோறென்று தோழிமாரைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாளப்படி
கை சுவைமகனைதோறென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (திருக்குருகை
நைப்பிள்ளைத் தீயால்) உனக்கட்பட்டு மத்மெல்லியமடியல
மேவேரென்று தாக்கபடி — ச்செய்யும் ப ராவம்தாழ்வாரப
னையும் பேசாதிருந்தவனை யும் கேட்டகொடுளராமார்ந்த கிழவ
கள் நவையே சஞ்சுகக்கொண்டவன் கிளப்பம்போ ஆவரணைக்கமுய
மின் முறையோடாவக்கப்பிள்ளைகிற சம்பவஸாக்ஷாத்தாமேல
யின்றுமிரைவாழ்வார வய மேஹ்ஸ்ரான் சக்கை ஸ்ம்ருதியி
ரபசுஞ்ஞர்களை வைஷ்ணவபரியர்யப்ருதுகப்போவரு திருவ
ல்லவாழிலே தானவாழ்கிறவர்களை தம்முடைய தருவானத்
திலே வாக்ஷாக்கு தம்மப்பு காட்டியருளினார் திருவல்ல
வாழியிலே புக்கவே தம்முடையசம்பந்திகளையும் வருகை
யகளாமென்று பார்த்து தாம் திருவல்லவாழிலே போக விருப்பா
மித்து தம்முடைய சம்பந்திகளோடே திருவல்லவாழியில்
புகவாலே தம்மை விட்டுப்பிரிந்து வைஷ்ணவர்களாகக்கூடியிருந்து
தாம தம்முடைய ஸம்பந்திகளைப்பற்றிச் சுறுக்கமுடிப
தாலே பேசுகிறாகையாலே வமைசம்பந்தாயிறு ஆழ்
வார் முன்புபோலே தம்மை தாம்பேசிக்க ஸம்பந்தசூத்தா
லே போநவானென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (வைஷ்ணவர்க்கு
உதவியாகும்) இப்படி உன்னை வெம்பெருமானொருத்தருக்கு
திருவல்லவாழிகருப்போமென்னைப்பிரபஞ்சசம்பத்தனையே

ஆ — உவலக்ஷணமான ஆழ்வாரெம்பெருமானோடே விச்லேஷித்ததொரு பிராட்டி தசையையுடையராய் தம்முடைய தசையை அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறார். எம்பெருமானோடு கலந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி இவ்வாற்றாமையாலே திருவல்லவாழ்க்கணித்தாக இருந்தவளவில் திருச்சோலையும் அங்குற்றை வர்த்தகத்தைக்கொண்டு புறப்படுகிறதென்றலும் அங்குற்றைச்சோலைகளில் ஸ்வாபாவிகமான வண்டுகளுடைய இனிதானமிடற்றோசைகளும் வைதிகக்ரியாகோலாஹலங்களும் ஹோமதூபங்களும் மற்றுமுண்டான ஸம்ருத்திகளுமெல்லாம் உள்ளேபுகப்பெறுகிற தன்னை மிகவும் நலிய, அத்தாலும் நோவுபட்டு திருவல்லவாழிலே புக்குப்பரிமாற ஆசைப்பட்ட ஆசைதன்னைக்கண்டு, நீ இன்னுக்கிறவிடுதலல்லென்று தோழிமார் நிவாரயியாநிற்க தனக்கு நிலையை அவர்களுக்கு அறிவித்து அவர்களை அநுநயியாநின்றுகொண்டு திருவல்லவாழிலேபுக்கு இனைத்தபடி பரிமாறவல்லேனேனோவென

இ — பதிகக்கநாராயணமாக ஸ்வாமியினுடைய தசையை அநுகரிக்கிறாளொருத்தி. ஸுபூர்வாபாதிசெழிபோனதுண்டாகில் அன்றே முட்டப்போகமாட்டாதே ஸ்வஸ்தானோரெனலாவதே னினவ்? திருப்புளிங்குடியும் திருவல்லவாழுமென்று நாலடி நடந்தவாறே ஸௌகுமார்யம் பிறந்த ஸ்வஸ்தானோனென்கிறதாகவுமாம். அன்றிக்கே ஆழ்வாருக்கப்படியுமொரு ஸாவநாவிசேஷம் நடக்கிறதைச்சொல்லுகிறதாகவுமாம். அணித்தாகவென்றது - ஸந்நிக்ருஷ்டமாகவென்றபடி. விரஹாதிசயமான பிராட்டி திருவல்லவாழில் உத்யாநதேவாலயாதிகளை வர்ணிக்கக்கூடுமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் (அவ்வூரில் திருச்சோலையுமித்யாதி) விரஹத்தாலே முன்பே தர்ச்வியாநின்றவளை அவ்வூரிலுத்யாநதேவாலயாதிகளும் தலியாநிற்கச்செய்தே தன்னை நிவாரயியாநிற்கிற ஸகிகளைக்குறித்து தனக்குள்ளேயை யாவிஷ்கரிக்கைக்காக உத்யாநாதிகளைச் சொல்லுகிறாளாகையாலே விரோதமில்லையென்றதாயிற்று * * *

❖ முதற்பாட்டு ❖

மானேய்நோக்குநல்லீரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செ

ரு—மானேய நோக்கு நல்லீர் வைகலும் வினையேன் மெலிய* வா

ஆ— அவர்களைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள், அழகிய நோக்கையுடையீர், தன்னைப் பெறாதே க்லேசப்படும்படி ஸாபராதையான நான் நாள்தோறும் வ்யஸநபரம்பரைகளாலே மிகவும் க்லேசப்படாநிற்க வானார் வண் கமுகும் மதுமல்லிகை கமழும் தேனார் சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருவல்லவாழிலே நிரந்தரவா

இ—யகிறார் (அழகியவித்யாதியால்) வினையேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (தன்னையித்யாதியால) வைகலுமென்றதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நாள்தோறுமென்று) மெலியவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வ்யஸநேத்யாதியால) ||௧||

ஈ— மானேய்நோக்கு - மானோடொத்தநோக்கையுடையீர்களான, ஹரிணேக்ஷணைகளானவென்றபடி. மான் - ஹரிணம், ஏய்கை - ஸாத்ருஶ்யமாகை, நோக்கு - த்ருஷ்டி, நல்லீர் - ஸௌந்தர்யவதிகளானவர்காள், நன்மை - ஸௌந்தர்யம், நன்மையுடையார் - நல்லார், நல்லீரென்று ஸம்போதநம் நான் திருவல்லவாழிலேபோய்ப்புகும்படி உங்கள் கண்ணாலே குளிரநோக்கி அநுக்ரஹிக்கவேணும் என்றுகருத்து. யத்வா - விரஹத்தாலே நோவுபட்டு சோலையழகிலே யீடுபட்டு நம்முடைய ஹிதவசநங்களாலே தீரயாயிருக்கிறவிவளுக்கு நம்முடைய நிஷேதவசநம் செவிப்படுமோ இவள் ஸாஹஸிக்குமென்று நிஷேதகாரிகளாய் நின்ற தோழிமார்கள் கண்கொண்டிருக்கக்காணகையாலே மானேய்நோக்கு நல்லீரென்கிறாள். வினையேன - எம்பெருமானோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப் பெறாதே க்லேசப்படும்படி பாபங்களையுடையவளான நான், வினையுடையவள் - வினையாள், தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது வினையேனென்று ரூபமாயிருக்கும் வைகலும் - ஸர்வதா, மெலிய - க்லேசாதிஶயத்தாலே க்ருஶையாம்படி, மெலிகை - க்ருஶமாகை, இதுக்கு மல்லிகைகமழுஞ்சோலைகள்சூழ என்றவிடத்திலுமந்வயம் அவவூரில் பக்ஷிஜந்துக்களுமெனக்கு விரஹதாபத்தை வர்த்திப்பிக்கிறன வென்றுகருத்து. வான - ஆகாஶமெல்லாம், ஆர - வ்யாப்தங்களான, உத்துங்கங்களான, வ

மூ — வானார் வண்கமுகும் மதுமல்லிகையுங் கமழும்* தேனார் சோலைகள் சூழ்
திருவல்லவாழுறையும்* கோனாரை யடியேனடிகூடுவதென்று
கொலோ* ||க||

அ — ஸர்வபூதனாகிற எம்பெருமானுடைய திருவடிகளிலே அடியேன்
போய்ப்புகுவது என்றோ வென்கிறாள் ||க||

(என்றுசொல்) என்னை விட்டுப் பிரிந்திருக்கிற நீங்கள்

* இரண்டாம்பாட்டு *

இ — மையமைந்த நம்பிகள் செய்திபோலெனறிறதற்குத் தாத்
பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்று சூழ்ந்தைப்பிகர்ந்தபடல்) இத்தால

ப — ஸம்ஸ்லேஷங்களானவென்றபடி வானார் - உன்னதங்களான, ஆகாச
த்தை - தொட்டுக்கொண்டு நின்ற மல்லிகையுமெல்லாம் கந்தத்துக்குத்தங்களுடைமையைக்
கொடுக்கையாகிற ஔதார்யத்தையுடையவையான வென்றபடி,
இத்தால நமக்குமவ்வூரிலெம்பெருமான் தன்னுடையதாகவே
யுமென்று ஸூசிப்பிக்கிறது. கமழும் - கந்தவ்ருக்ஷ
ங்களும், மதுமல்லிகை - உபயோகத்தான மல்லிகைகளும், கமழ்
கிற சோதியிலே உபாஸ்யஸிதிகளான கந்தகுணத்தைக்
கொண்டபடி இதுகாலே நானெம்பெருமானோடு ஸம்ச்லேஷிக்கப்
பெறாதே வாடாநின்ற என்னை தொறுத்தி கமழும் - வாஸி
க்கிறது, கந்தங்களும் கந்தங்களும் வாஸனைக
ளாலே வாஸிக்கிறவென்றபடி இது திருவல்லவாழுக்கும
விசேஷணம் தேன் - வண்டுகளாலே, ஆர் - பூர்ணங்களா
ன, சோலைகள் - உத்யானங்களாலே, சூழ் - வேஷ்டிதமான, தி
ருவல்லவாழ் - திருவல்லவாழென்கிற திவ்யதேசத்திலே, உறையும் -
வஸிக்கிறவனான, கோனாரை - ஸ்வாமியை, கோன் - ஸ்வாமி, கோனெ
ன்று வருஞ்ஜாயாவை ஸ்வாவதம் ஆவசிகளாயல்லது யாசிக
கவொண்ணாதபடி சுசீலனியமான செளந்தர்யத்தாலோமாருவாய
திருவல்லவாழிலே ப்ராப்யனாக இருந்து ஆர்-மேன, கனூரனை
குணாவிஷ்டையாய் படிப்போனதென்று அடி - திருவடிகளிலே, கூடு
வது - ஸம்ச்லேஷிப்பது, என்றுகொலோ - என்றைக்கோ, இன்ன
மெத்தனைகாலந் தரிக்கவேணுமோ என்று உக்கணிக்கை
தாம் சொல்லுகிறபடி. * * * ||க||

மூ- என்றுகொல்தோழிமீர்காளெம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ*
பொன்திகழ்புன்னைமகிழ்புதுமாதவிமீதணவி* தென்றல்ம
ணங்கமழுந்திருவல்லவாழ்நகருள்* நின்றபிரானடிநீறடியோங்

அ — என்னை ஸ்வாபிப்ராயத்தாலே நலிந்து தன்னை அநுஷ்டிப்பனாகிறீர்
களோ? பொன்திகழ்புன்னை மகிழ்புதுமாதவி மேலே அணைந்து தென்
றல் மணங்கமழும் திருவல்லவாழிலே நின்றருளின உபகாரக

இ— தன்னுடைய உத்யோகத்தை விலக்கப்பார்க்கிற தோழிமாரை
யநாதரித்து நான் திருவல்லவாழிலே போய் அவன் பாதரேணுவை

மூ— தோழிமீர்காள - வாரீர் ஸகிகாள், எம்மை - எம்பெருமா
னைப்பிரிந்திருக்கமாட்டாத ஆர்த்தியானவென்னை எம்மையென்
று ஸ்வாதந்த்ரவசனம். நீர் - என்னுடைய ஆர்த்தியை யறிந்
திருக்கிற நீங்கள், நலிந்து - விலக்கித் திருவல்லவாழிலே போக
விசையாதே விலக்கி என்றபடி, என்செய்தீரோ என்ன செய்
கிறீர்கள், எனக்கு ஸகிகளானவுங்களுக்கு உசிதமன்றென்று
கருத்து. பொன் - ஸுவர்ணம்போலே, திகழ - விளங்காநிற்கிற,
பொன் திகழ்கின்றவிடத்தில் னகாரரேகாரங்கள் ககாரமகாரங்களாக
ஆதேசம், உகாரவிகாரமெனக்கொள்ளவேண்டும். புன்னை - புன்
னாகவ்ருக்ஷம், மகிழ் வகுளவ்ருக்ஷம், புது அபிநவமான மாதவி -
குருக்கத்தி வ்ருக்ஷம், மீது - மேலே, இந்த வ்ருக்ஷங்களுடைய
மேலேயென்றபடி அணவி - அணைந்து, ஸம்ச்லேஷித்தென்றபடி
வ்ருக்ஷத்துக்களோடே ஸம்ச்லேஷித்ததால் பூவிலே வைக்கை காரணமா
ன தன் மேலே தாக்குமென்று தென்றலானது மெலமெல வீசுகிற
தென்று கருத்து தென்றல் - தக்ஷிணமாருதமானது, மணம் - பரி
மளத்தை, கமழும - பரிமளிப்பிக்கிற, பரப்பாநிற்கிறதென்றபடி
மணங்கமழுமென்றது - ஔசித்ய லக்ஷணமாகவேயிருக்குமாப்போலே,
திருவல்லவாழ் நகருள் - திருவல்லவாழாகிற நகரத்திலே, திருவல்ல
வாழ்நகரென்கிறவிடத்திலே ழகாரத்தோடு நகாரலோபமாக
ராதேசம், நின்ற - எழுந்தருளியிருக்கிறவனுடைய, பிரான் உபகார
கனுடைய, அடிநீறு - பாதரேணுவை, கொண்டு - ஸ்வீகரித்து,
அடியோம - சேஷபூதைகளானோமேலொருப்பட, அடியோமென்
று பஹுவசநப்ரயோகஞ்சொன்னது தோழிமாரையுங்கூட்டிச்சொ

மூ— கொண்டிருந்தவிதத்தை* ॥௨॥

சூடிமலர்க்குழலீர் தயராட்டியேனை மெலிய* பாடுநல்வேத

ஆ: காரகனுடையவாகூ·ாணாகைசசூடிவைத்தனரோவெனகிறள்.

(சூடிமலர) நாஙகளசேர்வடிவெவாயிலும் சோவுபடும் ன்றுதரிப்பு ச்சேதாருறவொபாரித்திருக்கிறவுங்கள வலதியுடனே கவியாதினைறகு பணைடைச்சிவெபபடுகிறகாணமெலியும்படிபாடாகின்

இ— சசூடிவைத்தனரோவெனகிறளொன்றுவஸம்கவலமிமெலித.।௨॥

✻ மூன்றுமபாட்டு ✻

சூடிமலர்க்குழலீரெனகிறதகுத காதுய-ம்ருளிசசெய்கி ருர் (நாங்களிகூ்ரியால) ஒபபித்திருக்கிறவென்றது – ஸஞ்கரி த்துகொண்டிருக்கிறவென்றபடி. ஒப்பனை- ஸம்ஸகாரம், துயராட்டி யேன்மெலியவெனகிறதற்குத் காதுய-ம்ருளிசசெய்கிறர் (பணைட யிகூ்ரியால) பாடுநல்வேதவொலியென்கிறதை யுரைகிறா (பா டாகின்றுளாயிகூ்ரியால) பரவைதிரைபோலவென்கிறதை யுரை

ஸ— னைபடி, சூடிவை -ஸ்ரீயாவடபகூ்னவுகொல — எதநா ளோ நாளாறுக்குகிடைக்கபபுருகிறதோமென்று ஒன்காகூ்தத லே சொலலுகிறள் * * * ॥௨॥

சூடி – சூடபபட்ட, மலர – வாஷங்களைபுடைத்தான, சூ ழலீர - குழலையுடைவாகளான வலைகளா, குழல – கூந்தலம், குழலையுடையா-குழலார் குழலீரென்று வஸமபோதநம். துய ராட்டியேன – விரஹதுககவிதியானநான, துயர – துககம, துய ரையுடையவள-துயராட்டி, தனனைச்சொலலிகமிகாளளுமபோது துயராட்டியேயெனறு ஈருவெ-ாயிருககும மெலிய- பினனையும் கூ்மெயாமபடி. மெலிகை - கூ்ஸமாகை, விரஹிணியான த னககு அவவூரில வாஜ்மாமுருவணததாலும் தாடமயிகமாய் தெ ஹமகூ்ேம கூ்ஸமாமபடி யாகிறதெனறு கருத்து பாடு - பாட படாநின்றகிற யாமஙகளிலே மாஙகபணணபபடாநின்றகிற வென்ற படி, உசவஙகளாலேநான்மெலிகைககாகவே வுசூரஹணாகள வைகளைபபாடுகிறாகளெனறிருககிறாள. நலவேத – மெலஉஷாநாம வாஜ்மெஉஷாவி" எனறுமபடிநலலதான வாஜ்வெதகதினுடைய, ஆபடி, நலவேதமன்றிகவேதுழிந்ததாகிலநாளுறியிரோதே ஒலி –

௩—ஒலிபுனல்தந்நிரைபோன்முழங்க* பரிந்தோடத்தோப்பு
கைகமழுந்தண்டிருவல்லவாழ்* நின்றபிரான்கழல்
காணுங்கொனிச்சலுமே* ௩

ஆ— நானாவான்வடிவுத்திகடலின்திரைபோல்முழங்க ஆஹ்லாதகளில்யாழ்கள் நிலைபரவெழுகின்ற நாளும்ஸாஸ்வதமாக நாறும்வதும்செய்ய திரைகிளம்பியெழுமான திருவல்லவாழிலே யேத்த ஸேவிக்கும் பிராட்டிமார்களாம்படி நித்யமாக வர்த்திக்கிற ஸர்வேச்வரனுடைய திருவடிகளையென்று காண வல்லோமென்கிறாள். * * * ॥ ३ ॥

இ—கடலின்திரைபோல முழங்க (என்கிறது) ஆர்த்துபடியநாள் செய்கிறார் (வாஹ்யக்ரியாபால) உபமானமென்றது – திருவல்லவாழில் வர்வாவ்களிலேயென்றபடி. கும்போமென்கிறதையுரைக்கிறார் (நாறும்வதும்செய்யவென்று) தண்ணென்கிறதற்கு அர்த்தம்ருளிச்செய்கிறார் (திரைகிளம்பியெழுமானவென்று) நின்றபிரானென்கிறதற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (ஏத்தப்பேறுபிராட்டிமார்களாம்படி) கழல்காணுங்கொல் என்கிறதற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறார் (என்றுகாணவல்லோமென்று) ௩

ப—வொலி வடிவுதன்மையைத் தன்மையாலுள்ளதுமே போலே, புனல் – ஸமுத்ரம், திரை – தரங்கம், முழங்க – த்வனிமாகாநிற்க, இதற்குக்கமழுமென்கிறதோடு ஸாஹித்யம் முழங்கப்பண்புகளும்கமழாநிற்கிற என்றபடி இவையிரண்டுமென கருமிகளும் வாயுமாகிறதென்றுக்கருத்து மாடு – திருவல்லவாழின் உயர்ந்த வர்களிலே, மாடு-உயர்ந்த உயரத்து-அத்யாவசமிதமாய், தோப்புடைக – ஸமுத்ரத்தினை, கமழும் – வாஸிபாநிற்கிற, தண் – ஸீதளமான, அவனுடிலயகுதக் ராகுத்த காவலமான யென்றபடி திருவல்லவாழ – திருவல்லவாழிலே, நீடு – நீளமாக, நித்யமாகவென்றபடி உறைகின்ற – வஸிபாநிற்கின்ற, பிரான் – உபகாரகனுடைய, ஸர்வாத்மாக்களையும்போலே நீரும்ஸ்வாமிபாதத்தை நித்யமாகவ்யக்கிற உபகாரகனுடையவென்றபடி. கழல் – திருவடிகளை, நிச்சலும் – நித்யமும், காணுங்கொலோ

மூ — நிச்சலுந்தோழிமீர்காளெம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ*
பச்சிலைநீள்கமுகும்பலவுந்தெங்கும்வாழைகளும்* மச்ச

ஆ — (நிச்சலும்) பச்சிலைநீள் கமுகும் பலவுந்தெங்கும் வாழைகளும் மச்சணிமாடங்களின்மேலே யணவாநின்ற ஸ்ரீமானமான திருவல்லவாழிலே நின்றருளின வெம்பெருமான் திருவனந்தாழ்வானைப்போலே பெண்ணை யங்கீகாரம்பண்ணிக்கொண்டான் தோழி

❋ நாலாம்பாட்டு ❋

இ — நச்சரவினணையென்று திருவனந்தாழ்வானைச்சொன்னது த்ருஷ்டாந்தமென்று காட்டுகிறார் (திருவனந்தாழ்வானைப்போலே

ப — காணப்பெறுவேனோ, நித்யமாக அநுபவிக்கப்பெறுவேனோவென்றபடி. * * * * ||ச||

பச்சிலை - பச்சையான இலைகளையுடைத்தான ஸதாஹரிதவஸ்துக்களின் என்றபடி, நீள் - உயர்ந்தவைகளான, கமுகும் - க்ரமுகவ்ருக்ஷங்களும், பலவும் - பலாமரங்களும் தெங்கும் - தென்னைமரங்களும், வாழைகளும் - கதலீவ்ருக்ஷங்களும், இதுக்கு மீதணவுமென்கிறதோடே அந்வயம் மச்சணி - மச்சுகளுடைய வரிசையையுடையவையான, மச்சு - மேல்தளம், அணி - வரிசை, உபர்யுபரிநிர்மிக்கப்பட்ட தளங்களையுடையவைகளான என்றபடி மாடங்கள் - ஸௌதங்களுடைய, மீது - மேலே, அணவும் - அணையாநிற்கிற, உன்னதமான ஸௌதங்களையுடைத்தாயிருக்கிற என்றபடி தண் - ஸகலஸௌகர்யஸ்தானமான, திருவல்லவாழ் - திருவல்லவாழிலே, நச்சரவின் - நஞ்சையுடைத்தான நாகத்தினுடைய நச்சு - விஷம், அரவு - நாகம், நஞ்சையுடைத்தான அரவு - நச்சரவு, ஸ்ரீசித்ரகூடத்திலே ஸமாத்ரத்திலே பெருமாளும் பிராட்டியும் கண்வளர்ந்தருளினபோது இளையபெருமாள் ஜாக்ரராய் நின்று காத்துக்கொண்டிருந்தாப்போலே ஸத்ருக்கள் கிட்டவொண்ணாதபடி விஷபூர்ணமாயிருக்கிற திருவனந்தாழ்வானுடைய வென்றபடி. அணை - ஸயநத்தையுடைய, திருவனந்தாழ்வானாகிற ஸயநத்தினுடைய வென்றபடி மேல் - மேலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவரானவென்றபடி நம்பிரானது - ஸ்வாமியானவருடைய, நன - நலம், தான், ஆனந்த

மூ—ணியாடங்களையிந்தனவுந்தையுருவலவாழ்* தேசாவிலேன மேனமபிரானது நன்னலமே* ॥ ௩ ॥

நன்னலத்தோழிமீர்காள் நல்லவாதன்னாமே வைவிடப்புகை* ஏம

ஆ—மாரன் நீங்கள் திருமாகவேங்களையும் தந்தையாழ்கைதி டனனுகிற்கோ ளென்கிறாள் * *॥ ௪ ॥

(நன்னலம்) நாமெனறையாசைப்பட்டாலத்தைப்புகுருமவ

இ—(பொறு) எம்பிரானருனமாம் பேணதத்தைத்தருமடியருளிச்செய்கிறார் (என்னெம்பிசர்ரிபால) இந்தாவிப்படி நம் ஸஙிகிறது யாக்கு ... த்த ... தோழியானக்குறித்து வானுடைய ஜீவன ... டமகப்பாட்டை ஜ ... மேன இறுகோனாய் ... ॥ ௪ ॥

* ஜீந்தாயபாடு *

நன்னலத்தோழிமீர்காளென்கிறபடுத ... தருளிச்செய்கிறார் (நாலெனறையீர் ... ல) ... மைகலநாடு ... கெண்டுபாவனகிறார்

ஈ—திற—வளைகமானமேனைறபடி நம்பு - ஜீவன முனது என உடைய முறைகமான தனைறபடி சேவா முடையனாக திருவலவாழிலும் மெபருமானயியமாயிறது ... நாகமம் ... நன்ன லமென்கிறதிட்டத்தில் ... நகார ... பொகார டுரவர். தோழிமீர்காள் - வாலிகாள், தீர - ... மே வாருடைமான ... , ... - ... தொதிகளாதப டி ... விருத்தப்பேட்டமையென, ... வாலிகள் வ ... யக்காலம் ... தோழுதைக்காக ... யென்ற வ ... கிசேஷம் - திருப்பு, நவிந்து - வாயிதது, திருவல லவாழ்க்குப் போட்டோமென்று வாய்த்தேனைறபடி ... செயதீரா - ... கெசய்கிறீர்கள் - இதுவாமொருடி யாஜ ... ருத்து * * ॥ ௫ ॥

நன்னல - நல்ல நலலவாசனான ... நலவாசனான வென்னறபடி தோழிமீர்காள் - வாலிகாள், நலல ... , ... ஆ ... - ... ருடைய, ... - யாமதூதிப்பு, இதுகருப ... ... டைய, ... - அருமைதந்தையுடைய, ... - ...

ரு— நலந்திகழ் [illegible] திருவல்லவாழ்க் [illegible] கன்னலங்கட்டி தன்னைக் கனிவாயினை [illegible] *

ஆ— [illegible] (நல்லவந்தன்னை) [illegible] திருவல்லவாழி லே [illegible]

இ— [illegible] (திருக்குறுங்குடி [illegible]) [illegible] (என்னை [illegible]) என்னுடைய [illegible]

ஈ— நலந்திகழ் [illegible] வாழி [illegible] கன்னலம் - [illegible] கன்னலங்கட்டி [illegible] கனி - [illegible] [illegible]

ரூ—லங்கொள சுடரையென்றுகொலென்கண்கள் காண்பதுவே ||ரு||

காண்பதெஞ்ஞான்று கொலோ வினையேன் கனிவாய்மடவீர் *
பாண்குரல்வண்டினொடு பசுந்தென்றலுமாகியென்றே * சே

ஆ — பண்ணின வழக்குடையவனே யென்னுடைய கண்கள் விடாயதீரக் காணப்பெறுவதென்றோ வென்கிறாள். ||ரு||

(காண்பது) (வினையேன் கனிவாய்மடவீர்) இப்போது நான் நோவுபடாநிற்க, நீங்கள் உறவுதலத்தாற் பண்டு போலேயிருப்பதே ஐச்வர்யத்தாலே நலமிடறமுடையையுடையவனுடனே கூடவெங்குமிளநென்றனுண்டாய், அத்தாலேயுறவுயர்ந்த

இ— ஐச்வர்யத்தாலே நானிருந்தபடியிருக்கிறேனென என்னுடைய கண்கள் விடாய்தீரும்படி யவனைக்காணப்பெற்றேனோ வென்கிறாளென்று ஸம்பத்தியும வழியிலே. ||ரு||

✳ ஆறும்பாட்டு ✳

வினையேன் கனிவாய் மடவீரென்று உத்தீகரித்தவனைப் பண்ணியபக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இப்போதிக்ருதிபால) இருப்பதேயென்றது - இருக்கையுண்டோவென்றபடி. தாங்களுறவினவா மிகவும் சோகிக்குமளவுபாராததே தேர் ஸ்வியாரெல்லாரும் மெய்ப்பத்தையுகவி வித்து ஹவிதஉவல் களாயிருக்கக்கண்டபடி சொல்லுகிறாளென்று கருத்து. பாண் குரலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐச்வர்யதாஸ்த்ரிபால) சேண்சினையோங்கிறதையுரைக்கிறார் (அறவுயர்ந்து

ஸ— ஸியா ஙிறகிற, சுடரை - உஜ்வலனை, தன்னுடைய காம்பீர்யத்தாலே யென்னை யடிமையாக்கிக்கொண்டவனை யென்றபடி. கண்கள் - என்னினும் விடாய்த்தவென்னுடைய கண்களானவை, காண்பது, என்றுகொல் - என்றைக்கோ. * * * ||ரு||

கனிவாய் - பிம்போஷ்டிகளான, கனி - பழம், இங்கு பிம்பபலம் விவக்ஷிதம். வாய் - அதரம். மடவீர் - ஸ்த்ரீஸமூஹங்களே, மடவார் - அறிவுக்கே. ஸம்போதனத்திலே மடவீரென்று ரூபம். பாண்குரல் - காநரூபமான குரலையுடையவையான, பாண் - காநம், ஐச்வர்ய ஸூசகமான என்றபடி. வண்டினொடு - ப்ரமரங்களோடேகூட, எங்கும் ஸமஸ்த

மூ — அங்கனேயெங்குமரச்செழுங்கானற்றிருவல்லவாழ் * மா
னகருட்டோல்பிரான்மலர்த்தாமரைபாதங்களே * ||கூ||

அ — பக்ஷிகளையுடைத்தாய் சகோணமான நின்றுள்ள வபுகிய சோலையையுடைய திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாஸுதேவனுடைய பிரயம் வைலக்ஷண்யமான திருவடிகளை நான் காணப்பெறுவதென்றோவென்கிறாள். * * * * ||கூ||

இ — விக்ருதிபால்பனை - ஸாமவேதஞ்செழுங்கானலென்கிறதையுரைக்கிறார் (அழகியசோலையென்று) மலர்த்தாமரையென்கிறதற்கு கருத்துமொழிசெய்கிறார் (மிகவும் விக்ருதியால்) நான் காணப்பதிக்ருதியாலே உத்ஸிக்தக்க ஸ்திதிலே நன்மைநிறைந்தாரும் விடாய்த்தவன் ஒருமைப்பட்டதுபடுகிறது, நான் விடாய்த்தீர்வதென்றோவென்றுதன்னுடைய சந்தேசத்தாலே சொல்லுமாப்போலே என்கண்பட்டதுபடுகிறது, அவன் திருவடிகளை நான் காணப்பெறுவதென்றோவென்கிறாளென்று ஸமதிவஸஷ்டிமென்க. ||கூ||

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

தானேனின்றொளிக்கிறதோழிமாரை பானைநலவிரென்று வ
ல வமர ஸம்பேயிக்ககூடுமோவென்னை வகாரிப்பிக்கி

ஸா — பசுமைதென்றலுமாகி இளமைதென்றலுமாகி பசுமைதென்றல் - இளமைதென்றல், சேண - உயரங்களான, சேண - உயரம் வாஸ்தவங்களிலே உயரவ்யாவிகளானவென்றபடி. சினை - ஸாகேவகளையுடையவையான, சினை - ஸாகேவ, ஒருகு - சுத்தங்களான, மர - வ்ருக்ஷங்களையுடைத்தான செழும் - அழகியதான, செழுமென்று அழகியது கானல - ஸமுத்ரதீரவநத்தை யுடைத்தான, கானல ஸமுத்ரதீரவநப திருவல்லவாழ - மானை - ஆனைவகனை, வ்யூஹவாஸுதேவனை வென்றபடி புறள - வாஸுதேவனை, சோல - ஸ்வாமியானை, பிரான் - உபகாரகனுடைய மலர்த்தாமரைபபாதங்களே - விகஸிதஉத்தமாங்கங்களை வினையேன - அவனைக்காணவொண்ணாதபடி பாவத்தையுடையவளான நான். காணபது - ஸாக்ஷாத்கரிப்பது, என்றுகொலோ - என்னைக்காப்பிருக்கிறதோ. * * ||கூ||

மூ— பாதங்கள்மேலணிபூந்தொழக்கூடுங்கொல்பாவைநல்லீர்* ஓதநெடுந்தடத்துளுயர்தாமரைசெங்கழுநீர்* மாதர்கள்வாண்முகமுங்கண்ணுமேந்துந்திருவல்லவாழ்* நாதனிஞ்ஞால

ஆ—(பாதங்கள்) தன் மநோரதத்தை நிஷேதியாமையாலே தோழிமாரையுகந்து ஸம்போதிக்கிறாள், கடல்போலே பெருத்திருந்துள்ள பொய்கைகளிலே வளர்ந்த தாமரைப்பூவும் செங்கழுநீர்ப்பூவும் ஸ்த்ரீகளுடைய வழகிய முகங்களோடும் கண்களோடு மொக்கும்படியான திருவல்லவாழுக்கு நாயகனாய் ஜகத்தை

இ— (மு. தன் மநோரதத்தையித்யாதியால) தோழிமார்களிவளுடைய நிர்ப்பந்தத்தை நன்றாகக்கண்டவாறே இவளை நிஷேதிக்கமாட்டாதே ஸஹ்ருதைகளாயிருக்கவுகந்திப்படி ஸம்போதிக்கிறாளென்றுகருத்து. ஓதநெடுந்தடத்துளென்கிறதை யுரைக்கிறார் (கடல்போலேயித்யாதியால) உயர்தாமரையென்கிறதை யுரைக்கிறார் (வளர்ந்தவித்யாதியால) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளுடையவித்யாதியால்) இஞ்ஞாலமுண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஜகத்தையித்யாதியால)

ப— பாவை - ஸாலபஞ்ஜிகைகள் போலேயிருக்கிற, விசித்ரபுத்ரிகைகளைப் போலே அதிஸுந்தரமான அவயவஸௌஷ்டவத்தை யுடையவர்களாய ஸ்த்ரீகளாயிருக்கிறவர்களானவென்றபடி. நல்லீர் - நல்லவர்களே! ஸௌந்தர்யகுணபூர்த்திகளானஸகிகளேயென்றபடி. ஸம்போதநம். ஓதநெடுந்தடத்துள - ஸமுத்ரம்போலே விஸ்தாரங்களான தடாகங்களுக்குள்ளே, ஓதம்-ஸமுத்ரம், நெடியது-விஸ்தாரம், தடம்- தடாகம், உயர் - உயர்ந்த, உந்நதமாக வளர்ந்தவையானவென்றபடி தாமரை - தாமரஸபுஷ்பங்களும், செங்கழுநீர் - கஹ்லாரங்களும், இதுக்கு ஏந்துமென்கிறதோடே அந்வயம். மாதர்கள் - அவ்வூரில் ஸ்த்ரீகளுடைய வாண்முகமும் - காந்திஸாலிகளான முகங்களையும், வாள் - காந்தி. வாண்முகமென்று ஸாகவார்த்திவத்ஸமாஸம், கண்ணும் - கண்களையும், முகத்தழகையும் கண்ணழகையுமென்றபடி. ஏந்தும் - பரிக்கும்படியான, கண்கள் ஸதா ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கையாலே கண்ணழகை பரிக்குமென்னக்குறையில்லையிறே. திருவல்லவாழ்நாதன - திருவல்லவாழுக்கு ஸ்வாமியான,

மூ—மூண்டநம்பிரான்றன்னைநாடோறுமே*
நாடோறும்வீடின்றியேதொழக்கூடுங்கொனன்னுதலீர்*

அ—யெல்லாம்வஸ்துவைத்தன்வயிற்றிலேவைத்துரக்ஷித்தருளி அவ்வளவுமன்றிக்கே ஆச்ரிதர்க்கு மிகவுபகாரகனானவனுடைய திருவடிகளிலே நித்யமாகப்பூவையணிந்து தொழவல்லோமோ?வென்கிறாள். ||எ||

(நாடோறும்)(நன்னுதலீர்) ஸ்த்ரீஸ்வபாவஸ்வாரஸ்யம் மாறாதேகளாகவுங்களைக்காணப்பெற்றனரோ? எப்போதுமவசஸ்ஸை

இ— நம்பிரானென்கிறதற்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அவ்வளவுமின்றிக்கே) பூவையணிந்தித்யமாக கண்ணாலேகண்டநமஸ்ஸிப்பதெப்போதோ?வென்றாளிழ, காயிகஸேவையும் பண்ணுவதெப்போதோ?வென்றாளிப்பாட்டிலென்று ஸம்கதியருளிச்செய்த.||

* எட்டாம்பாட்டு *

நன்னுதலீரென்று ஸம்போதனம்பண்ணி யதுக்குத்தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்த்ரீகளாகையால்) நித்யவாசத்துக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எப்போதுமித்யமாகையால)

ப—இருநாலம் இந்தஜகத்தை,உண்ட வஸ்துவைப்பத்திலேவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தவனான, நம்பிரான்றன்னை - உபகாரகனை இதுக்குத்தொழ என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். நாடோறும் - நாள்தோறும், பாதங்கள் மேல - ஸ்ரீபாதங்களின் மேலே, பூம - புஷ்பங்களை,அணி- அணிந்து, ஸமர்ப்பித்தென்றபடி. அணிந்து என்கிறதை அணியென்று வ்யத்யயமாயிருக்கிறது. தொழக்கூடுங்கொல்? சேவிக்கக்கூடுமோ. ||எ||

நன்னுதலீர - நல்லநுதலையுடையீரான ஸகிகாள், நுதல்-லலாடம் தத்வாரகஸ்வபாவத்தாலே ஸமீபமானபடியான லலாடத்தை யுடையீர்களென்றபடி நுதலையுடையார் நுதலார், ஸகிகளாயிருப்பாரைச்சொல்லும்போது நுதலீரென்று ஸம்போதனமாயிருக்கும் எதுவும் - ஸர்வதேசத்திலும், இதுக்குச்சேர்ந்துமாகியென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். ஆடுறு - ஆடுகையையுறும்படி, யான, ஆலையாடுகையையுடையதக்கதானவென்றபடி. ஸகியவரீடக்ஷமானவென்றதாயிற்று தீம - ஸ்வச்சஸ்வாதுவான, கருப்பும - இக்ஷு

ஊ— நாடொறுநீங்கநும்புடைவளைச்சக்ரமுமாகியவரு* மாடுறுபூ
　ந்தடஞ்சேர்வயல்சூழ்தண்டிருவல்லவாழ்* நீடுறைகின்றபிரா
　னிலந்தாவியநீள்கழலே*　　　　　　　　　　　　॥ அ ॥

ஆ-ஸாயநந்தகோபிநநுக்கிறபூத்தபொய்கைகளோடுசேர்ந்தவயல்சூழ்ந்து ஶ்ரீசௌமாமான திருவல்லவாழிலே ஸநாதநஸ்ரீநந்நித்யவாழ் நிராஷீரவாஸம்பண்ணுகிறவனுடைய　ஸாஸநஸாமர்த்ய

இ—மாடுறுபூந்தடஞ்சேரென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அநந்தகோபீஸாங்கியால்) பிரானென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸநாதநஸோஷாதயால) நீடுறைகின்றவென்கிறதையுரைக்கிறார் (நிரஷீரஸாஷ்யால்) நிலந்தாவியவென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸாஸநஸாமர்த்யால)

ப—கூசக்கனுமம், நீங்க நும்புடை—ஸாமாஸ்க்கநும்புடை, வளை—வளைந்தாளி, வர்வக்ஷமாயவிளைந்துகிடக்கிறவையானவென்றபடி. சக்ருமாகி — சிவந்தநெல்லுக்களுமாய, வர்ஷக்ஷமாகையாலேக்ஷ கவணக்ஷகளானநெல்பயிர்களுமாயென்றபடி இதுக்குத்தடஞ்சேரென்கிறதோடேஸம்பந்தம் மாடு—பர்யந்தத்தை, உறு—கிட்டியிருக்கிற, உறுகை—ஸம்பந்திக்கை திருவல்லவாழின பர்யந்தத்தைக்கிட்டியிருக்கிறவென்றபடி. பூந்தடம் - புஷ்பத்தடாகங்களை, தாமரையோடைகளையென்றபடி சேர - சேர்ந்திருக்கிற, வயல - கழனிகளாலே சூழ - பரிவ்ருதமான தண - ஸீதளமான, ஸரஸ்தடாகங்கள் சூழ்ந்த தடாகங்களை வயல்சூழ்ந்திருக்கையாலே குளிர்ந்திருக்கிறதென்றபடி. திருவல்லவாழ — திருவல்லவாழிலே, நீடு — நித்யமாக, நிரந்தரமாகவென்றபடி உறைகின்ற - வஸியா நிற்கிறவனான, பிரான - ஸநாதந ஸ்ரீமந்நாமனுடைய, நிலந்தாவிய — ஸமஸ்தமையளந்ததான, நீள - ஸத்யலோகபர்யந்தமிடத்திலே நீளுமவராதத்தக்கதான, கழல் - திருவடிகளை, இதுக்குத் தொழக்கூடுங் கொலென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். நாடொறும — நாள்தோறும, இத்தால் ஸ்வஸ்வரூபஸம்பந்தங்களை வ்யாவர்த்திக்கிறது அவை ஸ்வரூபத்துக்கொருக்காலித்து நாள்தோறுமென்கிறவிடத்தில் ஸாமாந்யார்த்தமாய் ப்ரவர்த்தகாம்ஶமல்ல. வீடு - விச்சேதம், இன்றியே - இல்லாமல், ஸதாகாலமும் விச்சேதமில்லாமலென்றபடி.

௯— கழல்வளை பூரிப்ப யாங்கண்டு கைதொழக் கூடுங்கொலோ *
குழலென்ன யாழுமென்னக் குளிர்சோலையுட் டேனருந்தி * மழ

௮— ஸம்பன்னரே யெல்லாரையும் ரக்ஷிக்கக்கடவதாய ஸ்ரீ க
ரி நந்தவிடத்திலே செல்லுந் திருவடிகளை ஸ்வஹஸ்தாஞ்சலி முடைமை வி
டாதே தொழக்கூடவற்றோவென்கிறாள். || ௮ ||

(கழல்வளை) குளிர்ந்த சோலைகளிலே புக்கு ஐஶ்வர்யத்தை
ப்பண்ணி குழலோசையென்னவும் யாழோசையென்னவுமாம்
படி ஐஶ்வர்யமாய்க் கண்ணுக்கழகியவான வண்டுகள் ஸ்ரீ க்ருதிஸ்யந்

இ— ரீளென்கிறதற்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீ தரி
த்ராதியால) இத்தாலிப்படி ஸ்வஸ்வாமமான திருவடிகளை ந
மக்கு நித்யமாகத் தொழக்கூடுமோ வென்கிறாரென்று ஸம்பந்தி
ஸுஷுப்தியே. நாடொறும் வீடின்றியேயென்கிறதை யுரைக்கி
றார் (ஸ்வஹஸ்தாஞ்சலிபுட த்ராதியால்) தொழக்கூடவற்றோவென்றது -
தொழக்கூடமாட்டோமோ வென்றபடி. || ௮ ||

* ஒன்பதாம்பாட்டு *

தேனருந்தியென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஐஶ்வர்ய த்ராதியால்)
மழலைவரிவண்டென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஐஶ்
வர்யமதி த்ராதியால) சுழலின்மலியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச

ரு— இத்தாலஷ்டிஹோத்ரத்தை வ்யாவர்த்திப்பிக்கிறது. அது ஸாயம்
ப்ராதவ்யவஸ்திதமே. ஈமஹாயஜ்ஞமாய் ஹோமமாத்ரமானவெ
ஸமைப்பிறேயிவள் ப்ரார்த்திக்கிறது. இதுஒழிவில்காலமெல்லாமசெ
யவேண்டுமிறே. தொழுங்கூடுங்கொல - ஸேவிக்க வடிக்குமோ.
நமக்குமிது கிடைக்குமோ? வென்று உத்கண்டையாலே சொல்லு
கிறபடி. * * * * || ௮ ||

குளிர்சோலையுள் - குளிர்ந்த உத்யானங்களுக்குள்ளே, தேன் -
மதுவை, சோலையுள்தேனென்கிறவிடத்தில ளகாரமாகவொ தி
காரத்தையொற்றாக ரிஸாமக்ஷரம். அருந்தி - பாஜித்து,
அருந்தல், பாஜித்தல், குழலென்ன - குழலென்னும்படியாக, யா
ழுமென்ன - வீணையென்னும்படியாகவும், யாழ் - வீணை, வேணு
நாதமும் வீணாநாதமும ஸம்ஶ்லிஷ்டமாயிருக்கிறதென்னலாம்படி
ஐஶ்வர்யமாயென்றபடி. இதுக்கிசைபாடுமென்கிறதோடே ஸ

மூ—வரிவண்டு களிசைபாடும் திருவல்லவாழ்* சுழலினமலி சக்
கரப்பெருமானது தொல்லருளே * ||கூ||

ஆ— தாமேயிசைபாடாநின்றுள்ள திருவல்லவாழிலே ஸ்ரீக்ருஷ்
ணஸந்நிதியாலே மிகவும் சுழன்று வாராநின்றுள்ள திரு
வாழியை யேந்திக்கொண்டிருக்கிற ஸர்வேச்வரனை நமுடைய
கண்ணுகிறவளாகள் ... மாககண்டு தொழலாம்படி யவன
ருள்கூடவற்றோ? வென்கிறாள். |கூ||

இ— செய்கிறார் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸந்நிதியால்) அவனருள்கூடவித்தா
தியாலே ஸகலபுருஷார்த்தங்களும் அவனக்ருபையில்லாததம்பா
து வழிபாடையாலே நமக்கவனைக்கண்டு தொழும்படி அவனக்ரு
பைகிடைக்குமோவென்கிறாரென்று ஸம்க்ஷேபிக்கிறாள். ||கூ||

ஸ—பமமழலை - உறங்களான, வரிவண்டுகள் - வரிகளையுடையவை
யானவண்டுகள், ஸாகவாழ்ப்வை தூஸ் வரி - ரேகை, ரே
கவிசேஷங்களாலே ஸ்ருஷ்டிகளானவண்டுகளென்றபடி. இ
சைபாடும் - ராகங்களைப்பாடாநிற்கிற இசை - ராகம் திருவல்ல
வாழ - திருவல்லவாழிலே, சுழலின - சுழலாநின்ற, ஐ ஆணைத்தானே,
மலி - மலிந்திருக்கிற, திருச்சக்கரத்திலே யிருக்கச்செய்தேயும் ஸ்ரீ
க்ருஷ்ணஸந்நிதியாலே தானதானே சுழலாநிற்கிறதென்றபடி
சக்கரப்பெருமானது - ஸகலபாதுனை ஸாத்யினுடைய தான,
சக்கரப்பெரும, என்று ஸாகஷாத் ஸுதர்சன ... தொல - ஸநா
தனமான, அருள - க்ருபையானது, இந்த சக்கரத்திலிருந்து காலோ
தானிற்மதாடே சகயம். கழல்வளை - கழலாநிற்கிறவளைகள் விரஹ
த்தாலே ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸந்நிதியாலே ஸாதித்தனிற்கும்
முஷிதமாகாநிற்கிற வளைகளென்றபடி. பூரிப்ப - பூரிக்கும்படி,
ஸ்ரீய தத்தமஸ்ந க்ருஷ்ண ... ஸ்த்ரஷ்டி ...
யமெரியான வென்னுடைய முன்கைகளாலே ...
ஆவிர்பவங்களெல்லாம் நிவ்ருத்தங்களாம்படியெனகை யா
ம - ஸ்ரீநிஸ்த்ரீத்தானம், கண்டு - திருவல்லவாழிலே பெரு
மானைக்கண்ணாலேகண்டு, கைதொழ - நம்முடையகைகளாலே
தொழுதபடி, கூடுங்கொலோ - வழிக்குமோ? * கூ||

மூ-தொல்லருள் நல்வினையால் சொல்லக்கூடுங்கொல் தோழிமீர்காள்*
தொல்லருள் மண்ணும் விண்ணும் தொழநின்ற திருநகர்* நல்
லருளாயிரவர் நலனேந்தும் திருவல்லவாழ்* நல்லருள் நம்பெரு

ஆ—(தொல்லருள்) தோழிமீர்காள்? தன்னுடைய கண்ணழிவற்ற க்ருபையை ஸம்ஸாரமும் திருநாடும் ஒக்க கொண்டாடும்படியான திருநகரியாய எம்பெருமான் தன்னிறக்கடியான அநந்ய ப்ரயோஜநரான ஆயிரர் தன்னுடைய கல்யாண குணத்தைக் கொண்டாடும்படியான திருவல்லவாழிலே நின்ற நளி நல

✳ பத்தாம்பாட்டு ✳

இ— ஸ்ரீயபதித்வத்துக்குக் காத்யம் பண்ணுகிறார் (தன்னுடையவித்யாதியால்) கண்ணழிவு - குறைவு, கண்ணழிவற்ற - குறைவற்ற, வ்யஞ்ஜநமாமென்றபடி. நல்லருளாயிரவரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் பண்ணுகிறார் (எம்பெருமான் தன்னிஷ்டத்தால்) நலனேந்துமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் பண்ணுகிறார் (தன்னுடைய கல்யாண குணத்தால்) வ்ய

ஈ— தோழிமீர்காள் - ஸகிகாள், தொல் - அநாதிஸித்தமான, ஸ்வாபாவிகமானதென்றபடி, அருள் - தன்னுடைய க்ருபையை, மண்ணும் - ஸம்ஸாரமும், விண்ணும் - ஸ்ரீவைகுண்டமும், வாசோயுக்திரூபமென்றபடி நித்யவிபூதி ஜனங்களெல்லாருமென்கை தொழ வெலிக்கும்படி, கொண்டாடும்படியென்கை. நின்ற - அவன் வந்து நின்ற, திருநகரம் - ஸ்ரீநகரமான, இத்திருவல்லவாழுக்கு விசேஷணம் நல் அருள் - நல்லதான க்ருபையையுடையவர்களான, ஸம்ஸாரிகள் போலன்றிக்கே நிர்ஹேதுகமாய் கலசாத க்ருபையுடையவர்களானவென்றபடி. ஆயிரவர்கள்- அநேகர் ஸ்வாமிகள், நலன் - கல்யாணகுணத்தை, ஏந்தும்- உயர வலக்கும்படியான கொண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் தேசமானவென்றபடி திருவல்லவாழ் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களேயுள்ள, திருவல்லவாழிலிருக்கிறவரானவென்றபடி நல்லருள் - நல்லருளையுடையவன், நல்லருளாவது வாத்ஸல்யம், நம்பெருமான் - நமக்கு ஸ்வாமியான, நல்லருள் நம்பெருமானென்கிற விடத்திலே ஸௌலப்

மூ — நாரணன்நாமங்களே* ய

நாமங்களாயிரமுடையநம்பெருமானடிமேல்*   சேமங்கொ

ண்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்தெரிந்துரைத்த*

ஆ — வருஞனுடையனைக்கொண்டுநமக்கு வாழியானநாராயணனு
டைய திருநாமங்களை அவனுடையஸௌஹார்த்தக்ருபையாலேநாம்
ஸீக்ஷமிதராகக்கொண்டு சொல்லக்கூடவதன்றோவென்கிறார்

(நாமங்கள்) நாமங்களாயிரத்தையுமுடையனை ஸர்வேஶ்வ
ரனேக்ஷந ஷ்டவிஷனானவன் திருவடிகளிலே தமக்கு ரக்ஷை

இ — யதோக்தத்துகரத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (அவனுடைய
ஸௌஹார்த்தக்ருபையால) சொல்லக்கூடவிக்ருபையாலே முன்பூ
ர்வாயிக்கிலேஸங்களை யபேக்ஷித்தவ ரிபபாடிலே வாவிக்க
லேஸங்களை யபேக்ஷிக்கிறாரென்றுஸம்ஷதிஸம்ப்தி.

நிகமனம

எம்பெருமானென்கிறதற்குக தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸர்வேஶ்வரஸௌக்ருபையால) சேமங்கொளென்கிறதற்குக் தச்

ஸா — திருநகரிரணகாரவனகாஷெஸ்.நாராயணன்நாமங்களே—
நாராயணனுடைய திருநாமங்களை, இதுக்கு சொல்லக்கூடுங்
கொலெனகிறதாமே சுபம் தொலருள் - ஸௌஹார்த்த ஹ்ரு
க்க்ருபையாலே, நலவினையால - நலலசுகர்தமாலே, வினை - கர்
மம், இங்கே ஶாஸ்த்ரக்ஷத்தைச்சொல்லுகிறது. அவனைகாண
ஸீதியாலே என்றபடி. சொல - சொல்லுகைக்கு, கூடுங்கொல-
வழிக்குமோ, இதுகிடக்குமோ? வென்று உத்கண்டாதிஶயத்தாலே
சொல்லுகிறாள்,   *   *   *   *   ய

ஆயிர்நாமங்களுடைய - "ஸஹஸ்ரநாமஸஹஸ்ரவான்", என்
கிறபடியே ஜ்ஞானவெஷிதாதி வாவகங்களான நாமஸஹஸ்ரத்தை
யுடையவனை,நம்பெருமான் - ஸ்வஸ்வாமியினுடைய, அடிமேல-
திருவடிகளிலே, மேலென்று ஸஷ்த்யர்த்தம். சேமங்கொள -
க்ஷேமத்தைக கொண்டவரான, அவன் திருவடிகளிலே தமக்கிஷ்ட
ப்ராப்தியை ஈப்ஸிதத்தவரான வென்றபடி. தென்குருகூர - அழ
கிய திருநகரியிலே,தென - அழகியது,சடகோபன் - ஸ்ரீகோவரா
னவா,தெரிந்து-ஸமஸ்தகுணங்களைநன்றுகிறபதிஷ்த்து,உரைத்த -

மூ— நாமங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்துந் திருவல்லவாழ்* சேமங்கொ
ள்தென்னகர்மேற்செப்புவார் சிறந்தார்பிறந்தே* ௧௧

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

அ— பரகத்தைக்கொண்ட ஆழ்வார் ராடநருளிச்செய்த ஆயிரந்திரு
நாமங்களைப்போலே ஜ்ஞாநாதிகாரிகளுக்கு ரக்ஷகமா
ன ஆயிரத்திலும் இத்திருவாய்மொழியைத் திருவல்லவாழாகிற
க்ஷேமமுடைத்தான தென்னகரிலே கூட்டிச்சொல்லவல்லவர் ஸம்
ஸாரத்திலே பிறந்து வைத்தே எல்லாரிலும் சிறந்தாரென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஈ— த்வயமருளிச்செய்கிறார் (தமக்கிஷ்டமாகையால) நாமங்களாயிரத்
துள்ளென்கிறதற்குத் த்வயமருளிச்செய்கிறார் (ஆயிரந்திருநா
மங்களிலிஷ்டமாகையால) பிறந்தேயென்கிறதற்குத் த்வயமருளி
ச்செய்கிறார் (ஸம்ஸாரத்திலே இஷ்டமாகையால) ௧௧

ஸ— அருளிச்செய்ததான, நாமங்கள் - திருநாமங்களைப்போல, ஸஹ
ஸ்ரணங்களானவென்றபடி. ஆயிரத்துள் - ஸாஹஸ்ரத்திலே,
இவைபத்தும் - இந்தப்பத்துப்பாட்டுக்களையும்; திருவல்லவாழ் - திருவ
ல்லவாழ்கிற, இது தென்னகருக்கு விசேஷணம். சேமங்கொள் -
க்ஷேமத்தையுடையதான, தென் - அழகியதான, நகர்மேல் - நகர
விஷயமாக, செப்புவார் - சொல்லவல்லார், பிறந்தே - ஸம்ஸார
த்திலே ஜநித்திருந்தே, சிறந்தார் - ஸர்வாதிகர், சிறப்பு - ஆதி
க்யம். * * * * ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாநஸேவதயே ஸ்ரீசடகோப
ராமாநுஜமஹாதேசிகாயநம:

த்ராவிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(மானேய்நோக்கு)

ஸ்வாமித்வாத் ஸம்ஶ்ரிதாநாம் உபகரணரஸாத் ஸௌஹார்த்
ஸம்ஶ்லேஷகத்வாத் ஸலாவஸ்வாதுஸந்த்ரக்ஷேபடப்ர
தயா தார்க்ஷ்யவாஹஸ்வத்வாத் । திவ்யஸ்தாநேவஸ
த்த்வாத் ஹேதிஹாரணாத்ஸோபி நாராயணத்வாத் த்ராணஸக்த:
ஶ்ரிதாநாம் ஸவிதமிதி கிலாஹ காரோ வல்லபேஜ: ॥

(ஸ்வாமித்வாத்) திருவல்லவாழுறையுங்கோனுரை - எல்லார்க்கும் ஸ்வாமியாகையாலும், (ஸம்ஶ்ரிதாநாமுபகரணரஸாத்) திருவல்லவாழ்நகருள்நின்றபிரான் - திருவல்லவாழிலே நின்றுறைகின்ற பிரான் - ஆஶ்ரிதர்க்கு நெஞ்சிலுமாக உபகரிக்குமவனாகையாலும், (ஸௌஹார்த்தஸம்ஶ்லேஷகத்வாத்) நச்சரவின்னணைமேல் நம்பிரான் - தனக்கு ஸுஹ்ருத்தான திருவனந்தாழ்வான பிரிந்து நோவுபடாதபடி அவனோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையாலும், (ஸலாவஸ்வாதுஸந்த்ர) கன்னலங்கட்டி தன்னைக்கனியை இன்னமுதந்தன்னை - கன்னல்போலவும் கனிபோலவும் அம்ருதம்போலவும் நிரதிசய போக்யதையை யுடைத்தாகையாலும், (க்ஷேபடப்ரதயா) மாண்குறள்கோலப்பிரான் - ஜநோஹரமான வாமநரூபத்தை யுடையவனாகையாலும், (தாரணாவஸஸ்வத்வாத்) இஞ்ஞால முண்டநம்பிரானன்னை - ப்ரளயகாலத்திலே எல்லாரையும் திருவயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளுமவனாகையாலும், (திவ்யஸ்தாநேவஸத்த்வாத்) ஆடுறுதீங்கரும்புமித்ராழி - எங்கும் ஸுக்ஷமமாயிருக்கையாலே திவ்யமாயிருக்கிற திருவல்லவாழிலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலும், (ஹேதிஹாரணாத்) சுழலிலமலிசக்கரப்பெருமான் - விரோதிநிரஸநஶீலமாகையாலே மிகவும் சுழலாநிற்கிற திருவாழியை திருக்கையிலே தரித்தருளுகையாலும், (நாராயணத்வாத்) நல்லருள்நம்பெருமானாராயணன் - ஸர்வபாரவஸந்நிபஜ்ஞாதிகளை யுடையவனாகையாலும், திருவல்லவாழெம்பெருமான் ஆஶ்ரிதரக்ஷகத்வமெல்லாம் தீரும்படி அணித்தாகவந்திராநிற்கிறாரென்று மானேய்நோக்குநல்லீரென்கிற தசகத்திலே மாறன் அருளிச்செய்தருளினாரென்கிறார். ॥௯॥

ஐந்தாம்பத்தில் ஒன்பதாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

ஆ.—(பிறந்தவாறும்) இப்படி ஸ்ரீவரமங்கலநகர் திருக்குடந்தை திருவல்லவாழ்களில் எம்பெருமானுடைய யதோக்தகாரியம் ஸம்ஸ்லேஷிக்கப்பெறாமையாலே கலங்கின ஆழ்வார் எம்பெருமான் ஸ்ரீமதுரையிலேவந்து ஸாக்ஷாத்திருமகனாய் பிறந்தருளினபடியையும் ஸஜாதீயஜநபந்துவிஷய காரமத்துக்கொண்டு வளர்

பத்தாந்திருவாய்மொழி.

இ—திருவல்லவாழில் எம்பெருமானோடே கலந்து பரிமாறவேணுமென்றலற்றின ஆழ்வார் அதைவிட்டித் திருவாய்மொழியில் க்ருஷ்ணாவதாரசேஷ்டிதங்களைச் சொல்லி அலற்றுகை ஸம்பந்தமென்றோவென்ன? ஸங்கதிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்மூன்று திருவாய்மொழியிலும் முக்தரீத்யா என்றபடி. இங்கே ஸ்ரீவரமங்கலநகரையும் திருக்குடந்தையையும் எடுத்தது திருவல்லவாழ்எம்பெருமானும் ஸ்வாவதாரானுகுணமாகையால இவருக்கு யதோக்தகாரியம ஸம்ஸ்லேஷம்கொடாமைக்கு வானமாமலையோடும் ஆராவமுதாழ்வாரோடு மொத்தவரென்று ஸூசிப்பிக்கைக்காக, யதோக்தகாரியமென்றது - திருக்கண்களாலே குளிரக்கடாக்ஷிக்கவேணும், திருப்பவளத்தைத் திறந்து என்னுடைய ஆர்த்திதீர ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்யவேணுமென்னையணைத்துத் தழுவியருளவேணுமென்றுதாம் ப்ரார்த்தித்தபடியேயென்றபடி. ஸாத்ருஶ்யத்துக்கு உத்தரமென்சொல்லிற்றாயத்தென்னில்; திருவல்லவாழிலேபோக ஔத்ஸுக்யம் மிகுந்து தமக்கு காலநடைதாராமையாலே நடுவழியிலே விழுந்துகிடந்தலற்றின ஆழ்வார் வானமாமலையையும் ஆராவமுதாழ்வாரையும்போலே திருவல்லவாழ்எம்பெருமானும ஸ்வாவதாரானுகுணமாகையாலே தாமங்குப்போனாலும் தம்முடைய அபேக்ஷிதம் ஸித்தியாதொழியும ஸம்பாவிதமென்றறுதியிட்டு இப்படி ஸ்வாவதாரங்களிலே ஸாத்ருஶ்யத்தோராயராய் இனி விஷயமுள்ள இடத்தில் சென்றல்லது தம்முடைய அபேக்ஷிதம் ஸித்தியாதென்றுபார்த்து இப்போது ஸந்நிஹிதமான விபவாவதாரமேதென்று நிரூபித்துவிட்டு தில் ஸர்வேச்வரன் க்ருஷ்ணனாய்வந்து திருவவதாரம்பண்ணி திரு

ஆ— நதருளினபடியையும் ஸர்வேஷஜந்தூநாம் நயநாநந்தகாரியாய்
ஸந்நிவேசாதிரோதாவேஷதசையான திவ்யசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணின
படியையும் மற்றும் த்ருஷ்டிகோசராபிரணயேண வந்து ஸ்வதீ
னைஞ்ஜய்செய்தருளின திவ்யசேஷ்டிதங்களையும் காணப்பெற
றிலேன், இனி அவைதம்மை ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்று புகுரு
மிகவும் ஸ்ரீஞ்ஞானேனென்னே, அந்த மெய்யீஶ்வர்யத்தைப்போக்கி
ஸாக்ஷாத்கரிக்கவல்லேனாம்படி பண்ணியருளவேணுமென்றும்

இ— வாய்ப்பாடியிலே வளர்ந்தருளாநின்றான் என்று கேட்டியசோ
நாரயம் நமக்குக்கலந்து பரிமாறலாமென்று அங்கே போகப்புக
இப்போது புறப்பட்டுதன்னுடைய சோதிக்கெழுந்தருளினானென்று
சொல்லக்கேட்டிருந்துவிட்டது, பாவியேன், க்ருஷ்ணஸந்நிஹி
திமான க்ருஷ்ணாவதாரமும் விராதீக்யான ஸ்வதாரங்கள் போ
லாவுதே, என்று இப்படி ஸ்வதாரஸேவைகளையும் மற்றுமுள்ள
சேஷ்டிதங்களையும் ஸ்மரித்து இவையெல்லாவற்றையும் காணப்
பெற்றிலேனென்று வெறுக்கிறார். ஐயாலே இத்திருவாய்மொழி
இங்கே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. ஆனாலும் க்ருஷ்ணமாக அவனை
ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பெற்றிலேனென்றலற்றுகிறவிவர் "உன்னை எங்
ஙனம் நினைகிறபன" உக்த்யாதிகளாலே நான் ஸ்ரீஞானகாதேகினாலு
ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரம் பெறவேணுமென்றலற்றுகை ஸங்கதமன்றோ
வென்ன ஸங்கல்பிக்கிறார் (இனியித்யாதியால்) இனியென்றது—
காணப்பெறுதொழிந்த பின்பென்றபடி. ஐ ஸாக்ஷாத்காரம்
பெறவிட்டால் ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரத்தையாகிலும் நான் ஸ்ரீஞான
காதேகினாலு பெறவேணுமென்றலற்றுகை ஸங்கதமென்றதாயிற்று.
இத்தால் இத்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதிரூபமென்கிற ஸம்வத்
ஸரணம் வ்யக்தமென்றதாயிற்று (ப்ரக்ருத்யாதி) பிறந்தவா
றும் வளர்ந்தவாறுமென்கிறதுக்கு க்ருஷ்ணாவதாரத்திலே ஸ்ராய
ஸீதை நோக்காயிருந்ததேயாகிலும் இது ஸாமாந்யமாயிரு
க்கையாலே ஸ்வதாரங்களிலும் இதுக்கு நோக்குண்டென்
கிறத்துக்கதாலே ப்ரக்ருத்யாதிகளை எடுத்தது. இவ்வபிப்ராயத்தாலே
பிறேபிறந்தவாறுமென்கிறவிடத்தில் ஸாவ்யாக்யா "ப்ரதீக்ஷாஹ
ஜாயே" என்று ப்ரமாணத்தில் லோக்கநதைந்து *

மூ— பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும் பெரியபாரதம் கைசெய்

ஆ—பெருமானை ஶரணமாகப் பற்றி முடிக்கிறார். ஸகலஜீவஸ்ருஷ்டி ருந்தனை வைத்துத் தாஶ்ரிதஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக ஸ்வாத்ருக்ஷ்கதி வ்யஸம்ஸ்தாநத்தோடே கூட வந்தவதரித்ததும் பாண்டவநாதிவ்ருத்தி பக்ஷங்களாயும்படியாகவும் நவநீதசௌர்யாதி திவ்யசேஷ்டிதங்களாலே ஸந்தோஷிக்கை வாழும்படியாகவும் வளர்ந்தபடியும் பாண்டவர்களுக்காக ஸர்வசேஷ்டிதமான பாரதஸேவைநையை

முதற்பாட்டு

இ— பிறந்தவாறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸகலஜீவஸ்வஸ்யத்வாதியால்) வளர்ந்தவாறுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (பாண்டவநந்தநாதியால்) பிறந்தவாறும் வளர்ந்தவாறும் என்கிற இரண்டுபதங்களுக்கும் இத்தனை தாத்பர்யங்கொள்ளாதபோது இவை ஸர்வஜநஸாதாரணங்களான ஜந்மாதிகளைச்சொன்னதாய் முடிகையாலே "ஜாயமாநம்" இத்யாதி ப்ரமாணவிரோதங்களுமாய் இவைதன் ஸ்மரணத்தாலே தமக்கு மோஹம் வருகிறதென்று சொல்லவும் கூடாதொழியுமென்று கருத்து. இவர்க்கு என்கிறதையுரைக்கிறார் (பாண்டவர்களுக்காகவென்று) பெரியபாரதம் கைசெய்து என்கிறதையுரைக்கிறார் (ஸர்வசேஷ்டித்வாதியால) அணிவகுத்துமென்றது-

யஅ—பிறந்தவாறும் - பிறந்த ப்ரகாரமும், ஆறு - ப்ரகாரம், பிறந்த ஆறும் என்கிறவிடத்தில ஸம்யக்வகாரா லோபஃ, வளர்ந்தவாறு மித்யாதிகளிலும் இப்படியேகண்டுகொள்வது. "தத்ருஷ்டம் ப்ராதுர்ப்பாவே ஜக்ஷணமுதாவஜ்ஜம்ஸம்வேமஹாநுபாஷாயம்" என்கிறபடியே ஸாவஸாதாரணவிலக்ஷணவைத்தோடே பிறந்தப்ரகாரமுமென்றபடி. இதுலோகத்திலபிறப்புபோலன்றிக்கே ஆஶ்சர்யமாயிருக்க, தோன்றினவாறு மென்னாதே பிறந்தவாறு மென்பானென்னென்னில்? ஸம்ஸாரிகளபத்துமாஸம் கர்ப்பவாஸம்பண்ணுவார்களாகில "தத்ர சாஶ்சர்யே" என்கிறபடியே பன்னிரண்டுமாஸம் கர்ப்பவாஸம்பண்ணுகையாலும் கம்ஸ்ராஷ்டிகளுக்கு முலைசுரக்கையாலும் முலையுண்ணுமிடில் அவன் தாயினோவுபடுகையாலும் தன்னைக்கட்டவும் பிடிக்கவுமாம்படி

மூ—ஐவர்க்கு* திறங்கள் காட்டியிட்டுச் செய்துபோன மாயங்கள்

ஆ— அணிவகுத்தும் ஆயுதமெடேனென்று ஆயுதமெடுத்தும் பகலை யிரவாக்கியும் ஜயத்ரதவதாதிகளைப் பண்ணியும் இப்படிச் செய்த சீர்மையறியாத தேசத்திலிராதே யெழுந்தருளின ஸ்வரூபங்களும் விலக்ஷண்யத்தாலே ஸகலஜ்ஞனான என்னுடைய

இ— ஸாரூப்யமும் ஸௌலப்யமும் என்றுபோலே வ்ருத்தமுமென்றபடி. திறங்கள் காட்டியிட்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஆயுதமித்யாதியால்) திறங்களென்கிற சப்தம் ப்ரகாரவாசியாய் அவனிருக்கும் ப்ரகாரங்களைச் சொல்லுகிறதென்று கருத்து. செய்துபோன மாயங்களும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (சீர்மையித்யாதியால்) என்றதாயிருக்கையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (விலக்ஷணமித்யாதியால்) நிறைந்தனுபுகக்கு என்கிறதற்குத்

மூ— எளியனாகிலும் பிறந்தவாறுமென்கிறார். தம் மார்களுக்கு ஸாத்ம்யாநுஸாரத்தில் குறைவறவிருக்கையாலே அவதாரத்தைப் பிரபஞ்சமே சொல்லுகிறாரென்று கருத்து. பிறந்தவாறுமென்றது விஷயாதிசயத்தாலும் காணப்பெறாத சோகமெத்தாலும் விலக்ஷணமாய்ச் சொல்லுகிறபடி எத்திறமென்றங்கே ஆறுமாஸமும் பிறந்தவாறுமென்றும் இங்கே ஆறுமாஸமும் மோஹித்துக் கிடந்தாரென்றும் ப்ரஸித்தமிறே. வளர்ந்தவாறும் - விசித்ரங்களோடே வளர்ந்த ப்ரகாரங்களும், ஐவர்க்கு - ஐந்துபேர்களுக்கு, பாண்டவர்களுக்காகவென்றபடி. பெரிய - ஸுப்ரஸித்தமான, பாரதம் - பாரதத்திலே, பாரதயுத்தத்திலே என்றபடி. கைசெய்து - ஸ்வயம் ஸாரத்யத்தோடே ஸர்வதுர்கஸ்நானாதிகளைப் பண்ணி யென்றபடி திறங்கள் - ப்ரகாரங்களை. காட்டியிட்டு - ப்ரகாசிப்பித்து, தானுபசரிதவிஷயத்திலிருக்கும் ப்ரகாரங்களை ஸாரத்யகரணாதிகளாலே ப்ரகாசிப்பித்தென்றபடி. செய்து - இப்படி விசித்ரங்களை எல்லாம் செய்து, போனமாயங்களும் - உன் குணங்களுடைய சீர்மையை அறியமாட்டாத இந்த தேசத்திலேயிராதே “மத்வஸம் ஸஞ்சர்யாந்தம்” என்கிறபடியே ஸ்வதாமா ஸாதுஜனருடைய தேசமாகையாலே உத்தமமான தன்னுடைய

மூ—களு* நிறந்தனூடுபுக்கெனதாவியைநின்று நின்றுருக்கியுண்கின்றவிச* சிறந்தவான்சுடரேயுன்னையென்றுகொல சேர்வதுவே* ||க||

ஆ—ஆத்மாவை ஶரீரத்திலேபுக்கு விடாதேநின்று ஶிதிலமாக்கி முடியாநின்றது, ஸ்வாபாவிகமான அழகையுடையவுன்னை கிட்டுவதென்றோ? வென்றமைபெறமாட்டிக் கூப்பிடுகிறார். ||க||

(வதுவை) விவாஹ ப்ரஸங்கத்திலே பேருகளிலே போயந்த

இ— தாத்பர்யம் நிர்வஹிக்கிறார் (ஶரீரத்திலேபுக்கென்று) உண்கின்றனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் நிர்வஹிக்கிறார் (முடியாநின்றதென்று) வான்சுடரேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் நிர்வஹிக்கிறார் (ஸ்வாபாவிகத்வாதியால) ||க||

* இரண்டாம்பாட்டு *

வதுவைவார்த்தையுள் ஏறுபாய்ந்ததும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் நிர்வஹிக்கிறார் (விவாஹ த்வாதியால) மாயமாவினைவாய

மூ—சோதியிலே எழுந்தருளின ஆயுதங்களும், நிறந்தன - ஶரீரத்தினுடைய, நிறம் - ஶரீரம் என்று வாசிக்கக் கடவதியா மம உள் - ஶரீரத்திலே, புக்கு - ப்ரவேஶித்து, ஶரீரமான ஸ்தூல ப்ரதேஶத்திலே ப்ரவேஶித்தென்றபடி எனனுடைய ஸூக்ஷ்மத்திலே ஸூக்ஷ்மமாய் எனதை - நின்றுநின்று - எனனுடைய ஸூக்ஷ்மத்திலே ஸூக்ஷ்மமாய்நின்று, எனது - ஶரீரமான, ஆவியை - ஆத்மாவை ஸ்வரூபத்தை என்றபடி. உருக்கி ஶிதிலமாக்கி, உண்கின்ற - அநுபவியாநின்றன, இச்சிறந்தவான்சுடரே - இந்த சிறந்தவான்சுடரே, இந்த என்றது ஸந்நிஹிதவாசி, ஸந்நிஹிதமான சிறந்தவான்சுடரே என்றபடி. ஸாக்ஷாத்காரம்பிறக்கச்செய்தேயும் இவர்க்கிது ஸாக்ஷாத்காரமாய் கண்ணுக்கு விஷயமானாப்போலே தோற்றுகையாலே இச்சிறந்தவான்சுடரே என்கிறார். சிறந்த - ஸ்வாபாவிகமான, வான் - ஸ்வாபாவிகமான, வான ஶப்தம் விஶேஷவாசி, சுடரே - காந்தியை உடையவனே, உன்னை - இப்படி காந்திமானான உன்னை, சேர்வது - அடைவது, என்றுகொலென்றறியேன், இதுகிட்டுவதென்றோவென்று உக்கண்பாய்ச்சொல்லுகிறபடி * * ||உ||

மூ—வதுவைவார்த்தையுள் ளேறுபாய்ந்ததும் மாயமாவினை வாயபிளந்தது* மதுவைவார் குழலார் குரவைபிணைந்த குழகு* மது

ஆ— படியும் வஞ்சகமாய்வந்த நிரைவாயபிளந்தபடியும் ஐச்வர்யமிகுதியான குழலையுடையவர்களோடே திருக்குரவையிலே சலந்த

இ—பிளந்ததுமென்கிறதைப் புரைக்கிறார் (வஞ்சகமித்யாதியால்) மதுவைவார் குழலார் குரவைபிணைந்த குழகுமென்கிறதை யுரைக்கிறார் (ஐச்வர்யேத்யாதியால) திருக்குரவை - ராஸக்ரீடை, இவ்வளவாலே வளர்ந்தவாறுமென்று கீழ்ச்சொன்னதைவிவரிக்கிற திப்பாட்டென்று ஸங்கதிசெய்யாயிற்று. உன்செய்கை

ரு—வதுவைவார்த்தையுள் - விவாஹவார்த்தையிலே, வதுவை - விவாஹம், எருதுகள் ஏழையும் நிரஸித்தார்க்கு இவளைக்கொடுக்கக்கடவோமென்று விவாஹவார்த்தை பிறந்தவளவிலே என்றபடி, ஏறு - வ்ருஷபங்களை, பாய்ந்ததும் - மேலேவிழுந்துகொன்றதும், இவ்வாஸ்சர்யங்களை காணப்பெற்றிலேனென்று விஷயசோகமாய்ச்சொல்லுகிறபடி. மாய - வஞ்சகமான, இவன் ஸம்ஹாரத்துக்குச்செய்தேமேலே அஸ்வம்போலே காணபித்து கொல்லவந்தான் என்றபடி. மாவினை - அஸ்வத்தை, மா - அஸ்வம், மாவென்கிறதற்குமேலே ஸ்வார்த்தத்தில் ஐ ப்ரத்யயமாய் மாவினை என்றிருக்கிறது. வாய - வாயை, பிளந்ததும் - விதாரணம்பண்ணினதும், க்ரூரமான அஸ்வவேஷத்தைக்கொண்டு வாயைத்திறந்துகொண்டு ஒரு அஸுரன்வந்து தோன்ற, சிறுபிள்ளைகள் ஆரங்கணாடவிட்டதிலேகைநீட்டும வாஸனையாலே கையை அதின்வாயிலேநீட்டி "[illegible] ஆஸ்யாத் [illegible]" என்னும்படி பண்ணின ஆஸ்சர்யமுமென்றபடி. மதுவை - [illegible], வார-வார்கிற. [illegible] ஸகந்த[illegible] என்றபடி. குழலார் - கூந்தல்களை யுடையவர்களான பெண்பிள்ளைகளுடைய, குழல - கூந்தல். குழலையுடையார் - குழலார் குரவை- ராஸமண்டலத்திலே, பிணைந்த குழகும்-அவையமான [illegible]மும, [illegible]யிலே [illegible]போலே பெண்களுடைய [illegible]யிலே தன்னையும் அவர்களிலேயொருவனா

ஸூ - வித்துவத்துவென்னலாவனவல்லவென்னையுன் செய்கைநைவிக்கு*

ஆ — க்லப்பும் உன் செயலானவையாலே எல்லாவெஷ்டிதங்களும உன் மாணவத்ருஸம்ஹத்திலே நையும்படி க்ருதியான என்னை மிகவும்ஶிதிலமாக்காநின்றன, ஶைஶவத்திலழுந்தின ஜமத்தையுண்டாக்கினப்போலே என்னையபிப்பித்துன்னை சநாஹவிக்கவல்லேனும்படி பண்ணவேணுமென்கிறார். ॥௨॥

இ — யென்கிறது ஹேதுமஹம்மென்றுகாட்டுகிறார் (உன்செயலானையாலேயென்று) அதுவித்துவத்து வென்னலாவனவல்ல என்கிறதை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (எல்லாவெஷ்டிதங்களுமென்று) என்னையென்றது ஸகலஜ்ஞஸ்வரூபமாகையாலே பாஹ்யாகார விஶிஷ்டவாயாகையாலே இங்கு விவக்ஷிதமான ஆகாரத்தைச் சொல்லுகிறார் (உன் மாணவத்ருஸம்ஹத்திலேயித்யாதியால்) நைவிக்குமென்கிறதையுரைக்கிறார் (மிகவுமித்யாதியால) முதுவையமுதல்வா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஶைஶவத்தித்யாதியால) உன்னையென்று தலைப்பெய்வனே என்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்னையபிப்பித்தித்யாதியால) ॥௨॥

ஸ — கோபபுண்டரீகாக்ஷணீயனீ ஜையுமென்றபடி உன் செய்கை உன்னுடைய சரித்ரமானது ஏறுபாயந்ததும மாவினைவாய் பிளந்ததும் குரவைபிணைந்தகுழகுமாகிற உன்னுடைய சரித்ரமானதென்றபடி. என்னை - உன்னுடைய மாணவத்ருஸம்ஹத்திலேநையும் க்ருதியானவென்னை, நைவிக்கும் - ஶிதிலமாக்காநிறகிறன். அது - விப்ருக்ருஷ்டம், இது - ஸந்நிஹிதம், உது - மத்யஸ்தம், என்னலாவனவல்ல, என்றுசொல்லத்தக்கவையல்ல, உன்னுடைய சரித்ரமென்னவே விப்ருக்ருஷ்டஸந்நிஹிதத்வாதிவிசேஷணாதிகளை எல்லாமென்னை ஶிதிலனாக்காநின்றது என்றபடி. இங்கு விப்ருக்ருஷ்டசரித்ரமானது ப்ருதிகுலநிரஸநம், ஸம்வஸரப்ருதிகள் தமக்கு ப்ரத்யக்ஷமாகையாலே தத்ஸமானமான நிரஸநத்தை விப்ருக்ருஷ்டசரித்ரமாகச்சொல்லுகிறார் ஸந்நிஹிதமாவது கடாகஸம்ஶ்லேஷம, மத்யஸ்தமாவது ஆநாகஷாப்ருதிகரூபமத்யஸ்ஜநரக்ஷணம். இப்பாட்டில ப்ருதமபாதத்திலே ப்ருதிகுலநிரஸநமும் த்விதீயபாதத்தில் கடாக்ஷ

மூ — முதுவையமுதல்வா உன்னையென்று தலைப்பெய்வனே* ॥௨॥
பெய்யும்பூங்குழற்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும்பேர்

ஆ — (பெய்யும்பூங்குழல்) பூப்பெய்தகுழலையுடைய வஞ்சனை
யுடைய முலையுண்டபிள்ளைத்தனத்திலே யுண்டாயிருக்கிற ஸஜ

* மூன்றும்பாட்டு *

இ — முலையுண்டவென்கிறதற்கு ஸஜ்ஞாநமுமென்கிறதோடே
சங்கயம். ஸ்தந்யபாநம்பண்ணுகையாகிற ஸஜ்ஞாநமுமென்ற
படி. பிள்ளைத்தேற்றமுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கி
றார் (பிள்ளைத்தனத்திலேயித்யாதியால்) பிள்ளைத்தனம் - மௌ
ஸ்வம், ஸஜ்ஞாநமென்றது - இது சைஶவஸ்தந்யமல்ல வேறொரு
த்தியுடைய ஸ்தந்யமென்று ஸ்தந்யத்திலே ஸவைஜாத்யமறி

ஸ்ர — ஸம்ஶ்லேஷமும் முதுவையமுதல்வா என்று ஜபூர்வரக்ஷண
முமசொல்லிற்றிறே, முது முதியதான ப்ரளயகாலத்திலே அழி
ந்ததான என்றபடி வையம் - ஜகத்திற்கு, முதல்வா - காரணபூ
தனே, உன்னை - ப்ரதிஸம்பந்தியான உன்னை, என்று - எந்த்
காலத்தில், தலைப்பெய்வன் - கிட்டக்கடவேன், ஸம்ஶ்லேஷிக்கடவேன்
றநுஸந்திக்கக்கடவேனென்றபடி * * ௨॥

பெய்யும் - பெய்யப்பட்ட, வஷிக்கப்பட்ட - ப்ரசுரமாகச்சூடப்
பட்டவென்றபடி. பூம் - வாஸங்களையுடைத்தான, குழல் - கூந்தலை
ங்களையுடைத்தான - யஶோதையுடைய வேஷத்தை ஸ்வீகரித்
துக்கொண்டுவருகையாலே வாஸஸங்க்ருதகேஶையானவென
றபடி. பேய் - விஶாசியுடைய, வஞ்சனையுடையவென்றபடி. முலை -
ஸ்தநத்தை, உண்ட - ஸ்தந்யபாநம்பண்ணின, பிள்ளைத்தேற்றமும் - பிள்
ளையாயிருக்கச்செய்தேயுண்டான தெளிவும், பிள்ளை - ஶிஶு பேய்
முலையை ஸ்தந்யபாநம்பண்ணுகையாகிற தெளிவுமென்றபடி அதா
வது வஞ்சனையுடைய யஶோதை வடிவைக்கொண்டுவந்திருக்கச்
செய்தேயு மிது சைஶவஸ்தந்யமல்லவென்றொருத்தியுடைய ஸ்தந்யமெ
ன்று ஸவைஷம்யமறிகையுமென்றபடி. பேர்ந்து - அதின்மே
லே, அந்த விஜயவிசேஷத்தின்மேலே யென்றபடி. இதுக்குச்
செய்தவின்றிருச்சேவகமுமென்கிறதோடே ஸம்பம் செய்ய - இவர்த்
தாளதாளமொன்றால — ஏருவாழுத்தாலே, இதுக்குச்செய்தவென்கி

௬— நதோராசாடிநச* செய்யபாதமொன் றுஞ்செய்த நின்சிறுச்
சேவகமு* நெய்யுண்வாராதனையுளன்னைகோலங்கொள்ளநீயுன்
றாமரைக்கண்கணீர்மலக*

ஆ— ஜூனமும் அதுக்குமேலே ஸௌந்தர்யத்தாலேவருகிற
தொரு ஶகடத்தை சிவந்த திருவடியொன்றாலே யுதைத்த சிறு
மையிலுண்டான வாண்பிள்ளைத்தனமும நெய்யைக்களவுகொண
டானென்னும் வாத்ஸல்யாவத்திலே யஶோதையானதாயார்
கையிலே யொருதுருடைப்பக்கொள்ள ஸர்வேஶ்வரனான நீ
யுனக்குத்தகுதியாய்த் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிற கண்களசச

இ— கையென்றபடி. போநதேனகிறதை யுரைக்கிறார் (அதுக்குமே
லேயென்று) ஓசாடெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(ஸௌந்தர்யத்தாலே) சிறுச்சேவகமு மெனகிறதையுரைக்கிறார்
(சிறுமையிலதாலே) அன்னைகோலங்கொள்ள வெனகிறதற்குத்
தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (யஶோதையானவிதாலே) அடிக்
கப்புகுகிறவள யஶோதையானதாயாயிருக்க எடுத்ததொருதுரும
பாயிருக்க "ஸீஷாஸாக்ஷாத்வேதே" என்னும்படி ஸர்வேஶ்வ
ரனாயிருக்கிற நீ இதற்கு காவல்லநியோசெய்தாயே? இ
தென்ன ஸௌஶீல்யந்தானென்று விஸ்மயித்துச்சொல்லுகிறாரென்றுக
ருத்து தாமரைக்கண்களென்றுசொல்லாயிருக்க உன தாமரைக்
கண்ணென்று விசேஷித்ததுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார்
(உனக்குத்தகுதியாயென்று) அசசந்தினாலே - பயத்தினாலே,

ப— தோடகப்படா - விலக்ஷணமான ஸௌந்தர்யத்தாலேவாந
துவருகிறதாணவென்றபடி சாடு- ஶகடமானது, இற - நசிக்கும்
படியாக இறவு - நாசம், செய்த - பண்ணுகையாகிற, நின்சிறு
ச்சேவகமும் - உன்னுடையபால்யாவஸ்தையும், நெய்யுண்வார்
த்தையுள - நெய்யைத்திருடியுண்டானென்கிற வாத்ஸல்யா
வத்திலே, அன்னை - மாதாவானவள், கோல - கோலை, - கொ
ள்ள - ஸ்வீகரிக்க, உனனையடிப்பதற்காக வொருசிறுகோ
லை கையிலேயெடுத்தவாறேயென்றபடி. நீ - ஸர்வேஶ்வரனான நீ,
இதுக்கு இலையுமென்கிறதோடேசுபம். உனதாமரைக்கண்கள் -
உனக்கே - அஸாதாரணமாய் தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கிறதிருக்

மூ—பெய்யவேதிலையுமவந்தெனனெனுசையுருக்குங்களே* ௯
கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோய்ப் புறம்புக்கவாறுங்கலந்
தசுரரை*யுள்ளம்பேதஞ்செய்திட்டுயிருண்டவுபாயங்களும்*

ஆ— தந்தேலேரமலகுபடி அடிபடுகிறதென்று பேகணித்துநின்ற
நிலையும் வந்தென்னெனுசு நீராக்காநின்றனவென்கிறார். ௯
(கள்ளவேடத்தை) சண்டாருடையவென்னுச டவவஙரிக
குமபடியான வழக்குடைஷத்தைக்கொண்டு திருவாரத்திலேபு
க்கபடியும் சுவாரோடேசேர்ந்து வெவுநிகருவிஜேபு

இ—பெய்யவேதிலையுமெனகிறதற்குக் காரூபமருளிச்செய்கிறார
(அடிபடுகிறதிக்ருதியால்) பேகணிதநுளைறது - வீதனுமொடு
ஙகியென்றபடி இப்பாட்டிம வளர்ந்தவாறுமென்று கீழ்ச்சொன்
னதை விவரிக்கிறதென்று ந்தது ௯

✻ நாலாம்பாட்டு ✻

கள்ளவேடத்தையெனகிறதற்குத் காரூபமருளிச்செய்கிறார
(கண்டாருடையவிக்ருதியால) பேதஞ்செய்திட்டு எனகிறதற்குத்
காரூபமருளிச்செய்கிறார் (வெவுநிகெக்ருதியால) உயிருண்ட

ப—கண்கள்,நீமலக - ஜல வருவனிகக,பெய்யவே - வீதனுமொ
டுஙகினபடியாகவே, நிலையும - நின்றதுவும், வந்து-விரார்தீதமாய்ப
போனவையெலாம்போதென்னெனுசிலேவந்து,என்னெனுசை -
என்னுடைய ஹ்நதயத்தை, உருக்குங்கள் - உருக்காநிற்கிறதுகள். ௯
கள்ளவேடத்தை - எல்லாருடைய ஹ்நதயத்தையும்வஙரிக்கிற
வேஷத்தை, விஹாவஙீயமாயபடிவிக்ருதவேஷமான வ்யாஜந்
வத்தைப்பணடபடி. கொண்டு - வரிஹ்நித்து, போய - "அஸிந
ஙாவரஜோயலே;" எனறுசொன்ன கா்யக்குடபடடக்ஷேத்ரஜ
ஞகளை நோவுபடுகிறதென்று வயந்தோற்ற ஊஷவதஜ்ராஙமா
க நடந்துபோய், புறம - சுவாரகளுடைய திருவாரத்தை, புக
கவாறும - ஙேசிந்தபடியும - அசுரரை உள்ளங்கலந்து - சு
வாரரை சுஜேஷுவெரிதது, அநதவசுராகளோடே ஙரேவயா
ய் கலநதுவென்றபடி, பேதஞ்செய்திட்டு - ஷேதத்தைபபண்ணி, அ
வாகளுக்கு வெவுநிகஙுமெஜேபோயபடி வைதிகஷத்தைய உண
டாக்கினபடி. உயிருண்டவுபாயஙகளும் - வூாணஙகளைய.......

ரு— வெள்ளநீர்ச்சடையானுநின்னிடைவேறலாமைவிளங்கின்றது* முள்ளமுள்குடைந்தெனனுயிரை யுருக்கியுண்ணுமே* ॥ ௪॥

உண்ணவானவர்கோனுக்காயரோருப்படுத்தவடிசிலுணடதும*

ஆ— போக்கியவர்களுக்குப்ராணஸாமிபண்ணினவிரக்களுடமஂமெமையபரித்த ராஜன ஸவஷ்யீநனெனறு ஸ்ருஸிஃமாமபடி நின்றதுவும் ஸஹகோணத்தை யுள்ளேபுக்குக் குடைநதெனறு தாவை நோக்கிமுடியாநினறனவென்கிறார் ॥ ௪॥

(உணண) உணணவானவர்கோனுக்காயரோருப்படுத்தவடிசி

இ— வுபாயஙகளுமென்கிறதற்குத காருப்பமருளிச்செயகிறார (ஸ்ராணதுரூபால) தீயவாஷத்துக்குத காருயமருளிச்செய்கிறார (மஂமெமையி க்ராஷிபால) தார்யவாஷததுக்குத் காருயமருளிச்செய்கிறார (ஸஹகோணததையி க்ராஷியால) ॥ ௪॥

ஐநதாமபாடடு.

வண்ணமாலவரை யென்கிறதையுரைக்கிறார(நாமெநதுராஷியால்)

ரா— ரிததஉபாயஙகளும,வெள்ளநீர்சசடையானும- ஸவிஷமான ஜலததை ஜமெடியிலேயுடையவனும, மமெமை ஜமெடியிலேயுடையவனன ராஜனுமெனறபடி. நினனிடை - உனனிடத்திலே, வேறலாமை - ஸ்யககிலலாமல, பரீர தயா, ஸவயகிஸவிசெஷணமாகவென்றபடி. விளஙக - ஸ்காஶிககுமபடி. "ஷிஷ்ணாதாஸமவஜெதாஸவஸ்ராஜிதஜஸ." ஐதுராஷிஸ்ராணங்களிலே ஸ்ருஸிஃமாமபடியெனக நின்றதும- ஸஷஂ. உளளம்- என்னுடைய ஸஹகோணத்தை, உளளேகுடைநது, ஸாணவஸதிகளதோறும் ஸவமாஷிதது - என்றபடி. எனனுயிரை - ஆதமாவை, ஜஸ்வரூபத்தையெனறபடி. உருககி - நீஷடாககி, உணணும - ரஸியாநினறது. * * ॥ ௪॥

வானவர்கோனுககு - தெவெநதுனுககு - வான - ஸமுதர, வானிலேயிருககுமவர் - வானவர், கோன - ஸ்வாமி, ஸவரிவாரனன விநதுனுககெனறபடி. உணண - ஊஜிககைககாக, ஆயர- மோவர்கள, ஒருபபடுதத - ஸஙகீமவிபரித்த, ராஶியாய குவித்தவென்றபடி. அடிசில - அனனங்களை, உணடதும - நீமொஷஸ்

மூ— வண்ணமாலவரையெடுத்து மழைகாத்து* மண்ணுமுன் படைத்துண்டுமிழ்ந்து கடந்திடந்து மண்ணந்தமாயங்கள்* ஒ

ஆ— உண்டதும், உபநிஷத்துக்களுக்கு விஷயமாக நாநாவர்ணமான பெரியமலையையெடுத்து மழைகாத்ததும், ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளைப் பண்ணினதுவும், இப்படிசெய்தருளின வ்யாபாரங்களை யதாவஸ்தி க்குந்தோறும் மென்னுடைய நெஞ்சம் நெருப்பிலேபுக்கமெழுகுபோலே ஒருக்காலேமுடியாதே நின்றுருகாநின்றதென்கிறார். ॥௫॥

இ— இக்காலத்திலநுஷ்டிக்களான வுனதுடைய வெஷ்டிதங்களை நினையுருககாநின்றனவென்கிறார் ஸம்ஹிதவிசேஷ்டிதங்கள். த்ருதீயபாதத்தை ஸம்ஹரிக்கிறார் (ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்யாதியால) என்னுந்தோறுமென்கிறதை யநுவதிக்கிறார் (அநுஸந்திக்குந்தோறுமென்று) எரிவாயமெழுகொக்கும் நினைந்தெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (நெருப்பிலேயிட்டாதியால) மெழுகுபோலேயெனகிறதற்கு நின்றுருகாநின்றதென்கிறதோடே அந்வயம். ॥௫॥

மா— ராவிபாய்கொண்டு அமுதுசெய்தவாஸ்ரூமும், வண்ணமாலவரை - வர்ணாஸ்ரயமான தேஹாவயவத்தைத், ஸாகவாத்யவஸ்தரங்கள், மால - தேஹம், வரை - வவஸ்த்ம், யாதுக்களாலே நாநாவர்ணமாய் பெரியதான கோவர்த்தநத்தையென்றபடி. எடுத்து - ஸாகாரமானதைக்கொண்டு ஏழுநாளொருபடியே யரித்து, மழை - வ்ருஷ்டியை, ஸாமஸ்ரீஸம்ஹரக்ஷிதஸம்ருத்த வ்ருஷ்டியையென்றபடி. காத்ததும் - ஒருபசுவின்மேலேயாதல் ஒருகோபன்மேலேயாதல் ஒருவிந்துஜலமவிழாதபடி தடுத்தவாஸ்ருமும், மண்ணை - ஸ்ருஷ்டியை, முன் - பூர்வகாலத்தில, படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து உண்டு - ப்ரளயம் வந்தவாறே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்து - உத்பாதனம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. கடந்து - ஸம்க்ரமணம்பண்ணி, தேஹாவயவங்கொண்டுபோகாதே மீட்டுக்கொண்டென்றபடி. இடந்து - ஸ்வாராஹாவதாரத்திலே வராஹனுமெடுத்து, மண்ணந்தமாயங்கள - ப்ரளயவாரிதிஷ்ட்ரியான ஸ்ருஷ்டியோடே ஸம்ஸ்ருஷ்டித்த வ்யாபாரங்களும், மண்ட - ஸம

மூ—ன்னுந்தோறுமென்னெஞ்செரிவாய்மெழுகொக்குநின்றே.॥
நின்றவாறுமிருந்தவாறுங்கிடந்தவாறுநினைப்பரியன * வொ

அ—(நின்றவாறும) ராமக்ருஷ்ணாவதாரங்களில நின்றருளுகை

✳ ஆரம்பாடு ✳

இ— கிடந்தவாறுமித்யாதித்துக்கு காத்பர்யமருளிச்செய்கிறார (பாமேத்யாதியால) ஒன்றலாவுநவாமெனகிறதறகுத் காத்பர்ய

ம— மேஷம். எண்ணுந்தோறும—அநுஸந்திக்கும க்ஷணந்தோறும், என்னெஞ்சு-என்னுடையமாஸானது, நின்று-ஒருக்காலமுடியாதே மௌளமௌளநின்று, எரிவாயமெழுகு - அக்நிபிடத்தலமெழுகுக்கு, வாயென்று ஸத்யோ மிவேடிவ்யபம். ஒக்கும, வக்ஷ்யமாணகாநிறதும, உருகாநிறகிறதென்றாருந்து. * ரு॥

நின்றவாறும் - நின்றருளினவ்யாகாரதனையும். "ஸவஷ்டி ஸ்ரீ உதிஷ்ட ஸ்ஷ்டபுருஷ நாராஜீக்ம்", எனகிறபடியே வாஸியவா நஷாம கையுமவில்லுமாய நின்றருளின வ்யாகாரத்தையுமென்றபடி. ஆறு - வ்யாகாரம இருந்தவாறும - "கம்மெபுருவணவஸ காஸமேவ விஷ்டஸவஸ்க்ரு" இத்யாதிகளிலபடியே இருந்தருளின வ்யாகாரத்தையும, கிடந்தவாறும - கணவளாந்தருளினவ்யாகாரத்தையும, "ஜஞ்ஞமிவ்யாஜாவே க்ருஷ்ண வ்யக்திமிநோஸமொரஷ்யே" என்கிறபடியே ஒருகடலொருகடலோடே ஸஜ்க்கக்கிடந்தாபபோலேகடறகரையிலே கணவளாந்தருளின வ்யாகாரத்தையுமெனறபடி. இதுக்குநினைக்கின்றேனென்றதோடே க்ருஷ்ணாவதாரததிலே மோஷமொக்ஷணமபணணின வ்யாகாரமும, ராவணீவடிக்கு முன்னேவஞ்சிரமையிலே மோவிஷணஸ்யம் ஜபகொண்டு பதாநவாஸிநத்திலேயிருந்தருளின வ்யாகாரமும, அப்போது ஒருததிமடிபிலேகணவளாந்தருளினவ்யாகாரமும, நின்றவாறு மித்யாதிவசனங்களிலே விவக்ஷிதம நின்றவாறு மிருந்தவாறுங் கிடந்தவாறுமெனறுமுவா திருவரஙகபெருமாளரையா பாடாநிறக இவையெல்லாம தொட்டிலேயெனறருளிச்செய்தா ரெம்பெருமானார தொட்டிறபழுவைப்பிடித்துக்கொண்டு நிறகுமப டியும தரித்துநிறகமாட்டாதே விழுந்திருக்குமபடியும அதுதான

மூ—ன்றலாவுருவாயருவாயநின்மாயங்கணின்றுநின்றுநினைக்கி
ன்றேனுன்னையெங்ஙனம்நினைகிற்பன்பாவியேற்* கொன்று

அ—தொடக்கமாயுண்டான சேஷ்டிதங்களையும், மற்றும் நினைக்கவரியவாய் அநேகவ்யாபாரமாய் எனக்குத் தோற்றியிருக்கிற வுன்னுடைய ஆஸ்சர்யமான சேஷ்டிதங்களையும், நினைக்கும்படி நின்று நின்றுராயாநின்றேன், உன்னை யெங்ஙனே நினைப்பன்? ப்ரளயத்தில் ஜகத்துக்கு வந்த நாசத்தை நீக்கி யுஜ்ஜ்வலனா நீ உன்

இ—மருளிச்செய்கிறார் (அநேகேத்யாதியால) அருவாயவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எனக்கித்யாதியால்) உலகமுண்டவொண்சுடரே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரளயத்திலித்யாதியால) பாவியேற்கென்கிறதற்கு ப்ரஸ்தாநமாகத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னு

ரு—பொறுக்கமாட்டாதே சாய்ந்துகிடக்கும் படியுஞ்சொல்லுகிறது. நினைப்பு - நினைக்கைக்கு அரியன - அஸக்யங்களான நினைப்பாருக்கு சேஷ்டிதங்களாகையாலே நினைக்க அஸக்யங்களானவென்றபடி. ஒன்றலாவுருவாய் - ஒன்றல்லாத ஸ்வரூபத்தையுடையனவாய், பஹுப்ரகாரங்களையுடையவாயென்றபடி, பஹுவ்யாபாரங்களாயென்கை அருவாய் - அப்ரத்யக்ஷங்களான, எனக்குக்கு விஷயமாகாதவையானவென்றபடி. நின்மாயங்கள் - உன்னுடைய ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையும், நின்றவாறுமிருந்தவாறுங்கிடந்தவாறுகளையும் மற்றும் ஸம்பவிக்கிற ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதங்களையுமென்று வ்யாக்யாநம் நின்றுநின்று நினைக்கின்றேன் - மெல்லமெல்ல நினையாநிற்கிறேன், சேஷ்டிதங்கள் எனக்கு நினைக்கை யஸக்யமாயிருக்கையாலே மெல்லமெல்ல நினைக்கப்பார்க்கின்றேனென்றபடி. உன்னை - நிரதிசயஸௌந்தர்ய சேஷ்டிதனானவுன்னை, எங்ஙனம் நினைகிற்பன் - எங்ஙனே நினைக்கமாட்டுவேன்' உலகமுண்ட ப்ரளயாபத்திலே லோகத்தைவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்தவனான, ஒண்சுடரே - ஒளியதேஜஸ்ஸையுடையவனே, அந்தரக்ஷணஜந்யஹர்ஷத்தாலே உஜ்ஜ்வலனானவனேயென்றபடி. பாவியேற்கு - பாபத்தைப்பண்ணினவெனக்கு, ஒன்று நன்கு

மூ— நன்குறையாயுமெழுண்டவொண்சுடரே* ॥௬॥

வ்யா— னுடையமரணவஸ்தையிலே ஸ்ரீமந்நாராயண நாமத்தையும் பண்ணின வென்னுடைய ஶரீரம்போய் நான் பரிபூர்ணானுபவம் செய்ய வேணுமென்கிறார். ॥௬॥

(ஒண்சுடர்) ஸூர்யனுக்கு மெய்யனுபவத்தோ றறியும் அதற்கு பொய்யனுபவத்தை வாராதேயிருக்கிறபடியையும் ஹ்ருதயத்திலே ஸந்நிதியைவைத்தே யென்கண்ணுக்குக்காணவொண்ணுதபடி மறைந்தெனனை நலிகிறகலியுகளையும ஓநாராயணிக்

இ— டையவிஷ்ணுவாலே கராநங்களாககண்ணுலேகாணப்பெறாத ஶுத்தஸத்வமயமான திவ்யவிக்ரஹங்களை வாவமென்று வெறுக்கிறுரென்றுகருத்து ஒன்றுநனகுறையாயெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (மெய்யும் போய் இத்யாதியால்) கீழ இரண்டுமூன்றுபாட்டுகளாலே மெய்யையும் சொல்லி இந்த மெய்யும்போயுனனை யநுபவிக்கும்படி யுவாபஞ்செல்லவேணுமென்கிறார் இப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியுஞ்சொல்லிற்றாயிற்று. ॥௬॥

✳ ஏழாம்பாட்டு ✳

உண்மையோடின்மையாய வொண்சுடரோடிருளுமாய் நின்றவாறுமென்றதுக்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸூர்யனுக்கு இத்யாதியால்) மெய்யனுபவமென்றது - உண்மையோடென்கிறதற்கு அர்த்தம். தோற்றியென்றது - ஒண்சுடரோடென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம். பொய்யனுபவமென்பது - இன்மையாயெனகிறதற்கு அர்த்தம். கைவாராதேயெனபது இருளுமாயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம். கைவாராதேயென்றது - அவ்யமாகாதேயென்றபடி. அவ்யக்தரூபியென்கை. வந்துஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஹ்ருதயத்திலே இத்யாதியால்) எனகண்கொளாவகையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (என்கண்ணுக்கு இத்யாதியால்) எண்கொளசிந்தையுள நைகின்றேனனைகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஓநாராயணிக்கிறவி இத்யாதியால்) எனகரியமாணிக்

ஶ— ஒருநன்மையை, ஸ்ரீமந்நாராயணனாதேநினறுநினைக்கும்படியொரு கைவாயத்தையென்றபடி உரையாய்- அருளிச்செய்யவேணுமசு॥

மூ — ஒண்சுடரோடிருளுமாய நின்றவாறுமுண்மையோடின்மை
யாய்வந்தென்* கணகொளாவகைநீகரநதென்னைசசெய்கின்ற
ன* வெண்கொளசிநதையுளநைகின்றேனென கரியமாணிக்கமே

ஆ — கிற ஜ்ஞாநத்திலே ஶிதிலனாகாநின்றேனை, உன்வடிவ
ழகையெனக்கு ஸாக்ஷாத்கரித்தந்தருளின நீ நான் ப்ரத்யக்ஷமாகக்காண
லாமபடி எனனுடைய கணகளுக்குன்னுடைய திருவுருவை

இ — கமேயெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசசெயகிறார (உன்வடிவழ
கையித்யாதியால்) கீழ்வாக்யத்துக்குத தாத்பர்யமருளிசசெய்
கிறார் (நான்ப்ரத்யக்ஷமாகவித்யாதியால) நான் ஶிதிலனாகாதே யுன்னை

ஶ — உண்மையோடு - ஸத்தையோடே, இன்மையாய் - அஸத்
துமாய், இன்மை - இல்லாமை. ப்ரத்யக்ஷமான விஶேஷங்கே
யதிரேகம். அப்ரத்யக்ஷயாகாரிதத்தோடே ப்ரத்யக்ஷயாகாரி
யாகாதவனுமா யென்றபடி. அதாவது ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸாக்ஷாத்காரி
யாய அநாஶ்ரிதர்க்கு ஸாக்ஷாத்காரியாகாதவனு யென்றபடி. ஒண - ஒ
ளியதான, அத்யந்தவிஶதமானவென்றபடி. சுடரோடு - ஜ்யோ
தியோடே, ப்ரகாஶத்தோடேயென்றபடி இருளுமாய் - அந்த
காரமுமாய, அப்ரகாஶமுமாயென்றபடி. ஆஶ்ரிதர்க்குத்தன்
ஸ்வபாவந்தெரியும்படியாய் அநாஶ்ரிதர்க்குத்தன் ஸ்வபாவந்தெரி
யவொண்ணாதவனு யென்றபடி. நின்றவாறும் - நின்றபடிகளையு
ம். இதுக்கு எணகொளென்கிறதோடே அந்வயம். வந்து - என்
னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவநது, ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாவிரு
ஞயென்றபடி. என்கண் - என்னுடைய சக்ஷுஸ்ஸானது, கொ
ளாவகை - க்ரஹியாதபடி, உன்னைக்காணமாட்டாதபடியாகவெ
ன்கை. கரநது - ஒளிநது, நீ - அதிஸாமர்த்யனான நீ, என்னை - ஸ்வ
ப்ராப்த்யஸம்பத்திலே ஶிதிலனாக்கடவனான என்னை, செய்கின்றன -
செய்யாநிற்கிறதுகளையும், நீயென்பக்கலிலேசெய்கிற விசித்ரசே
ஷ்டிதங்களையுமென்றபடி. எணகொள - எண்ணக்கொள்கிற, அ
நுஸந்திக்கவேணுமென்று ஆதரிக்கிறவென்றபடி. சிந்தை
யுள் - சித்தத்திலே, ஜ்ஞாநாந்தத்திலேயென்றபடி. நைகி
ன்றேன் - ஶிதிலனாகாநின்றேன். என்கரியமாணிக்கமே - என்
னுடைய நீலமாணிக்யமே! எனக்கு பரமபோக்யமானவனே!

௱—யென்கண்கட்குத்* திண்கொள்ளவொருநாளருளா
யுன்திருவுருவே* ॥௭॥
திருவுருவுகிடந்தவாறுங் கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேற்றிசை
முகன்* கருவுள்வீற்றிருந்து படைத்திட்டகருமங்களும்*

ஆ—பொருநாளருளவேணும்? மென்கிறார். ॥௭॥
(திருவுருவு) அழகியவடிவோடே வனகாணத்திலே கண்
வளர்ந்தருளினபடியும், திருநாபீகமலத்திலே ப்ரஹ்மாவனுகிற

இ—யநுஸந்திக்கப்பண்ணவேணுமென்றார்கீழ்,கண்ணாலேகாண
வேணுமென்கிறாரிப்பாட்டிலென்றுஸங்கதியுமிங்கே ஸூசிதம்.॥
எட்டாம்பாட்டு.
கருமங்களுமென்கிறதற்கு வெவ்வேறு தங்களையென்கிறதோடே

ஈ—ஸௌம்யமானவனேயென்றபடி. திண்-த்ருடமாக,யோமநஸ்
ஸுமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்கரமாகவென்றபடி. கொள்ள - ஸ
ஹிக்க, நன்றாகவநுபவிக்கும்படியென்கை. என்கண்கட்கு - விர
ஹமாயாஸப்பட்டுக்கிடக்கிற வென்னுடையகண்களுக்கு, உன்
திருவுருவு - உன்னுடைய ஸ்ரீமத்தான ரூபத்தை, ஒருநா
ள் - ஒருநாளிலுமென்றபடி. காலாந்தரத்திலொருக்காலாகிலு
நினைக்கவமையுமென்னுமாபோலே சொல்லுகிறார் அருளாய் -
ப்ரஸாதித்தருளவேணும். ॥௭॥
திருவுரு - ஸ்ரீமத்தான ரூபமானது, கிடந்தவாறும்-ஸ்ரு
ஷ்டிஸமயத்திலே வனகாணத்திலே கண்வளர்ந்தருளின ப்ரகார
மும், கொப்பூழ் - அந்த திவ்யரூபத்தினுடைய நாபியிலே, கொ
ப்பூழ் - நாபி, செந்தாமரைமேல் - சிவந்ததாமரை பூவினமேலு
ண்டான என்றபடி. திசைமுகன் - திக்ஷுவக்த்ரனாகிற ப்ரஹ்
மாவனாகிறவென்றபடி. கருவுள் - கர்ப்பாந்தத்திலே, கரு - கர்ப்
பாந்தம் "ஸ்ருஷ்டிஞ்சகாரிஷ்யாமி ஸுரோவிஷ்ணு" என்கிறபடி
யேப்ரஹ்மாவனாகிற ஸமஷ்டிபுருஷர்க்குள்ளேயென்றபடி வீற்றி
ருந்து - ஸர்வாத்மாவாய உதக்ஷேத்ரமாம்படியிருந்து, வீறு-
உதக்ஷேத்ரம். விறுஎன்றதுவீறுபெறுதலென்றபடி. படைத்திட்ட-
ஸ்ருஷ்டித்த,படைப்பு-ஸ்ருஷ்டி.இட்டஎன்றதுஸம்வேதநமாயோ
மம. கருமங்களும்-கர்மங்களும், வ்யாபாரங்களுமாகிறவென்றபடி.

௫- பொருவிலுன்றனிநாயகமவைகேட்குந்தோறுமென்னெஞ்சம்
நின்றுநெக்*கருவிசோருங்கண்ணீ ரெனசெய்கேனடியேனே॥

ஆ— உபிஷ்டோக்தத்தினுள்ளே விற்றிருந்த ஸ்வஷ்டித்தங்க ளும், ஒப்பின்றிக்கே விஜாதீயமான வுன்னுடைய மான வெஷ்டிதங்களைக்கேட்குந்தோறு மென்னெஞ்சம நெகிழ்ந்து நீர்ப் பண்டமசெய்து கண்ணீ ரருவிபோலேசோராநின்றதென்கிறார். ।அ।

(அடியை) ஸ்வாபதேசகத்திலே மூன்றடியையிரந்தபடி யும, அந்நிலையிலேயின்றே இரண்டடியாலே ஜகத்தை யகப்படுத்திக்கொண்டு நீண்டதனை முழுத்துக்கொண்ட வே

இ— அவயம. சேஷ்டிதங்களுமாகிற மானவெஷ்டிதங்களையென்றபடி. பொருவிலுனதனிநாயகமவையென்கிறதற்குத தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார் (ஒப்பின்றிக்கேயித்யாதியால) நெஞ்சென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (நெகிழ்ந்தித்யாதியால) ॥அ॥

✳ ஸ்வாபதேசம் ✳

முடியமுழுத்துக்கொண்ட முதலியிடுமென்றதயித்துத் தாத்பர்யமருளிசெய்கிறார் (அசப்படுத்தியித்யாதி) வேண்டறபாடு

ஸ— இதுக்கு தனிநாயகமவையெனகிறதோடே அவயம. பொருவில - பொருவிலாதவைடான, பொரு - ஸாத்ருஸ்யம், ஸாத்ருஸ்ய ரஹிதங்களானவென்றபடி. உன - உன்னுடைய, தனி - லோகவிலக்ஷணங்களான, ஸாத்ருஸ்யரஹிதத்வத்தை உபபாதிக்கைக்காக லோகவிலக்ஷணத்வம சொல்லுகிறது நாயகமவை - மாயகத்வவ்யாபாரங்களானவற்றை, ஸர்வேஸ்வரவ்யாபாரங்களான வெஷ்டிதங்களையென்றபடி. கேட்குந்தோறும - கேட்கிறபோதெல்லாம், என்னெஞ்சம் - என்னுடைய ஹ்ருதயமானது, நின்று - ஸ்தாயி யாய, நெக்கு - நெகிழ்ந்து, த்ரவீபூதமாயென்றபடி. ஸ்தாயி யாய நெகிழவாவதென்னில்? மலை நெகிழ்ந்தாற்போலே திரும்பி வரமுடியாதபடி த்ரவீபூதமானதைக்கு விகாரமசெய்யவேண்டுமடியர் த்ரவீபூதமானதை. கண்ணீர் - நேத்ரஜலமானது, அருவிசோரும் - நிர்ஜ்ஜரம்போலே ப்ரவஹியாகிறதும், அருவி - நிர்ஜ்ஜரம. சோருகை ஸ்ரவமாக ப்ரவஹிக்கை. அடியேன - தாஸபூதனான, என்செய்கேன் - என்னத்தைச்செய்யக்கடவேன ॥அ॥

மூ—அடியை மூன்றை இரந்தவாறும் அங்கே நின்று ஆழ்கடலும் மண்ணும் விண்ணும்* முடிய ஈரடியால் முடித்துக்கொண்ட முக்கியமும்* நொடியுமாறவை கேட்குந்தோறும் என்னெஞ்சம் நின்றனக்கே கரைந்துகும்*

ஆ—ண்டறபாடும், அவற்றைச்சொல்லக்கேட்குந்தோறும் என்னுடைய [illegible] முன்னுடைய [illegible] கரைந்துகும், உன்னை [illegible]

இ—மென்றது — [illegible]மென்றபடி. வேண்டறபாடென்று [illegible]த்துக்குப்போ. நின்தனக்கென்கிறதற்குத தாத்பர்யம் மருளிச்செய்கிறார் (உன்னுடைய [illegible]த்திலேயென்று)

மூ—அடியைமூன்றை - மூன்றடியை, இரந்தவாறும் - யாசித்த [illegible]மும், இரண்டடியையாசித்து [illegible] நித்தால [illegible]யை சிறைபிடவழியில்லை யென்றுபார்த்து அது க்காகமூன்றடியை யாசித்த [illegible]மென்றபடி. அங்கே நின்று - அந்த [illegible]வி பஜ்ஞவாடத்திலேநின்று, இதுக்குமுடித்துக்கொண்டென்கிறதோடே [illegible]. ஆழ்கடலும் - [illegible]மும், மண்ணும் - [illegible]யான [illegible]யும், விண்ணும் - [illegible]மான [illegible]மும், ஈரடியால் - இரண்டடியாலே, முடிய - முடியும்படி, இரண்டடியிலே அடங்கும்படியென்கை, முடித்துக்கொண்ட - தலைகட்டிக்கொண்ட, [illegible]மாகத்தான நினைத்தகாரியத்தைத்தலைகட்டிக் கொண்டவென்றபடி. முக்கியமும் - [illegible]மும், தலைகட்டிக்கொள்ளுகையாகிற [illegible]மாகிறவென்றபடி. அவை - அந்த வெவ்விதங்களை, நொடியுமாறு - சொல்லும் [illegible]ங்களை, நொடிதல் - சொல்லுதல், ஆறு - [illegible]ம், [illegible]களிலேசொல்லும் [illegible]ங்களை யென்றபடி. கேட்குந்தோறும் - கேட்கும்போதெல்லாம், என்நெஞ்சம் - என்னுடைய [illegible] - நின்தனக்கே - தனனென்று [illegible]ம் உனக்கேயென்றபடி உன்விஷயத்திலேயென்கை. மனக்கே வந்திடைவீடின்றிமன்னியென்கிறவிடத்தில் மனக்கே யென்கிறதைப்போலேநின்றனக்கேயென்கிறதுவும் [illegible]ம். கரைந்து - [illegible]மாய், உகும் - உருகும், பெருகிப்போகாநிற்கிறது,

மூ—கொடியவல்வினையேனுன்னையென்றுகொல்கூடுவதே* ॥௰॥

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறுமமுதந்தேவருண்ண வசுரரை*

வீடும்வண்ணங்களேசெய்து

ஆ—பாபத்தைப்பண்ணின நானுன்னை யென்று ப்ராப்த்யநுஸந்தானம்பண்ணப்பெறுவதென்கிறார் ॥௰॥

(கூடிநீரை) அஸுரர்களோடேகூடிநின்று கடலைக்கடைந்தருளினபடியும், அதினுடைய ஸாரமான அம்ருதத்தை தேவர்கள் ஸேவிக்க. அஸுரர்களைத்தை விடும்படியாக ஒருவடிவைக்கொண்டு போனவிஷயமும் முன்னேபுக்கென்னுத்தனை யநுபவிக்கிறது முடிக்கிறன்;

இ—கொடியவல்வினையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையநுஸந்தித்தாலிப்ராப்தியால) உன்னையென்று கொல்கூடுவதேன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (உன்னையென்றிப்ராப்தியால) ॥௰॥

பத்தாம்பாட்டு

அசுரரைவீடும்வண்ணங்களேசெய்துபோனவெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (அஸுரர்களிப்ராப்தியால) ஒருவடிவை

ஈ—கொடிய - க்ரூரமான, ப்ராயச்சித்தாநர்ஹமானவென்றபடி, வல் - ப்ரபலமான, அநுபவித்துக்கழிக்கவுமொண்ணாதவென்றபடி, வினையேன் - பாபத்தையுடையவனான நான், அநிஷ்டமாய் ப்ரபலமாகிற பாபத்தையுடையவனானநானென்றபடி. உன்னை - ஆஸ்ரயணீயங்களையுடையவனான உன்னை, கூடுவது - ப்ராப்தியனுகூலமாக ப்ராப்த்துநின்று அநுபவிப்பதென்றபடி. என்றுகொல் - என்றைக்கே! விஷாதோக்தி * * * ॥௰॥

கூடி - அஸுரர்களோடேகூடி, ஸஹாயமாக சமுத்ரத்தை ஸாஜிப்போமென்றுசொல்லி யஸுரர்களோடே கலந்துநின்று என்றபடி. நீரை - க்ஷீரார்ணவத்தைமென்றபடி கடைந்தவாறும - உபாயம்பண்ணின ப்ரகாரமும், அமுதம் - அம்ருதத்தை, தேவருண்ண - தேவதைகளே ஸாஜிக்கும்படி, அசுரரை - அஸுரர்களை, வீடும்வண்ணங்களே செய்து - வீடும் ப்ரகாரங்களையேபண்ணி, வண்ணம - ப்ரகாரம். அஸுரர்களை, ஸ்த்ரீவேஷத்தைக்கொண்டு மோஹிப்பித்து அம்ருதத்தை விடும்படியே,

ரு—போனவித்தகமும் ஏழ்புகக்கெனதாவியையுருக்கியுண்டிடுகின்ற
நின்றன்னை நாடும்வண்ணமே சொல்லாய் நச்சுநாகணையானே ॥

ஆ—திருவனந்தாழ்வானனோடு நித்யஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுமாப் போலே நானுன்னை வந்தணைந்து அநுபவித்து நின்றநுபவிக்கும் விரகு சொல்லவேணுமென்கிறார். ॥௬॥

இ—கொண்டென்றது – “ஜாயமாநோ ஹி புருஷ: யம் பஶ்யேந் மது ஸூதந:” என்கிறபடியே ஸ்ரீவைஷ்ணத்தைக்கொண்டென்றபடி. நச்சுநாகணையானெனகிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (திருவனந்தாழ்வானித்யாதியால்) நாடும்வண்ணமே சொல்லா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (வந்திணைந்தே யித்யாதியால்) ஸ்வரூப ஸ்வபாவ வைசித்ர்யத்தை அநுஸந்தித்து மிகவும் ப்ரீதியுடனிருக்கிறேன், அதற்கு மேற்பட அந்த அநுபவிக்கும்படி என்னைப்பண்ணவேணுமென்று ப்ரார்த்திக் கிறாரென்று அபிப்ராய விஶேஷம். ॥௬॥

ஈ—பண்ணிவித்தென்றபடி. போனவித்தகம். ஆந்த ஸம்ஸாரக் கில்லமைதன்னினின்றும் தடாக்குவரும்படி ஜ்ஞாநவைராக்யங் கொண்டு நடந்துபோன விஷயநிஷ்டமும், விதத்தகம் – விஷயநிஷ்டம், ஊடு – ஸத்திலே, என்னுடைய, ஸ்வப்நங்களுள்ளே யென்றபடி. புகந்து – ப்ரவேஶித்து, ஶரணத்துக்கு மாம விஷயிஹ்ருதயங்களாயக்கொண்டென்றபடி எனதாவியை – ஆத்மாவை, ஆத்மஸ்வரூபத்தையென்றபடி. உருக்கி – த்ரவத்ரவ்யமாக்கி, உண்டிடுகின்ற – புஜியாநிற்கிற, நச்சுநாகு விஷப்ரதாநமாகிற, நச்சு – விஷம், நச்சையுடைத்தான நாகம் – நச்சுநாகம், ஆதிஶேஷனாகிற விஷயாமாநமான திருவனந்தாழ்வானாகிறவென்றபடி. அணையானே – ஶயநமுடையவனே? அணை – ஶயநம், அணையையுடையவன் அணையான், அணையானே யென்று ஸம்போதி, நின்றன்னை – விஶிஷ்டவஸ்துவானவுன்னை, தன்னையென்று ஸ்வார்த்தேப்ரயோகம், நாடும்வண்ணம் – தேடும்ப்ரகாரத்தை, நிரவதிகம் ஸாக்ஷாத்க்ரியும் ப்ரகாரத்தையென்ற படி. நாடுகை – தேடுகை, சொல்லாய் – சொல்லவேணும், ப்ரீதி யுக்தனாயிருக்கின்ற நான் அநுபவிக்கும்படி செய்தருளவேணுமென்றபடி ॥

மூ - நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரணநமக்கென்றுநாடொறு*
ஏகசிந்தையனாய்க்குருகூர்ச்சடகோபனமாற* ஆகநூற்ற
வந்தாதியாயிரத்துள்

ஆ—(நாகணைமிசை) சரணம்புக்காரை யெம்பெருமானுபே க்ஷிக்க நினைக்கிலு முபேக்ஷிக்கவொட்டாதே விஷயீகரிக்கப் பண்ணும ஸ்வபாவரான திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந் து ஆச்ரிதவிஷயத்திலுபகாரகனாயிருந்துள்ள வெம்பெருமானு டைய திருவடிகளே நமக்குச்சரணமென்று நாடோறுமித்தொருநெ நெறியமேயுடையரான ஆழ்வார் தாமுளராகைக்காக ஸம்ஹ்ருஷ்டரான

✳ நிகமனம ✳

இ— நாகணைமிசைநம்பிரானென்கிற விசேஷணத்துக்கு ப்ர யோஜநங்காட்டுகிறார (சரணமித்யாதியால்) ஏகசிந்தையனாயெ ன்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (இதொருநெறிய மேயித்யாதியால) ஆகநூற்றவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச் செய்கிறார(தாமுளராகைக்காகவித்யாதியால) தாமுளராகைக்காக- தாமவிச்சேதராகைக்காக, இப்படி ஸர்வேச்வரனை வரிப்பா ரும் நடவாவிட்டாலத்யாவச்யஸம்ஸாரராவரென்று கருத்து-

ஸ— நாகணை - நாகசயநத்தினுடைய, மிசை - மேலே, நாக சயநத்தின்மேலேயிருக்கிறவென்றபடி. நம்பிரான - கஸ்ம்ஹ்ரு உபகாரகனுடைய, சரணே - சரணங்களே, சரணாரவிந்தத்திலே உபாயநெறியென்கிறபடி சொல்லுகிறது. நமக்கு - சக்தனாகிறு நரானநமக்கு, சரணென்று - சரணமென்று, உபாயமென்றென் றபடி. நாடொறும் - நாளதோறும், ஸந்தியிலே ளகாரதகாரங் களுக்கு டகாரறகாரதேசமாயிற்று, ஸவர்ணானறபடி. ஏக சிந்தையனாய் - ஏகசிந்தையையே யுடையவராய, விஷயாந் தரங்களைவிட்டு இந்தவிஷயத்தையே யுடையவராயென்றபடி. இ துககு நூற்றவென்கிறதோடே ஸம்பந்தம. மாறன் - மாறனெனகிற குடிப்பேருடையவரான, குருகூர்ச்சடகோபன் - ஸ்வஷ்டம், ஆக - ஆம்படி, ஆகை - ஸத்தாயிருக்கை, ஸம்ஹ்ருஷ்டனவிசரான தாமா த்யாரணம பெறுகைக்காகவென்றபடி. நூற்ற - பண்ணின, நூற்கை - பண்ணுகை, அந்தாதி - அந்தாதிரூபமான, ஆயிரத்து -

மூ— ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்* மாகவைகுந்தத்துமகிழ வெய்துவர்வைகலுமே* (ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.) ॥கக॥

ஆ— ஹரிதராய்க்கொண்டுசொன்னவாயிரத்திலும்இப்பத்தும்கற்றார் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேபோயெம்பெருமானைநித்யாநுபவம்பண்ணப்பெறுவரென்கிறார். ॥கக॥

இ—மகிழவெய்துவர் வைகலுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமானைநித்யாநுபவ) ॥கக॥

ஸ— மாயாவல்லபதில, ஓர் - அத்விதீயமான, இவைபத்தும் - இந்தபத்துபாட்டுக்களையும், இவையு- மென்கிற சப்தத்தாலே இப்படியுமொரு பத்துண்டோ!வென்று விஸ்மிதராகிறபடி. வல்லார் - அப்யஸிக்குமவர்கள், மாக- மஹாகாசமான, மா - மஹத்து, கம் - ஆகாசம், பரமவ்யோமஸப்தவாச்யமானவென்றபடி. வைகுந்தத்து - ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே, வைகலும் - ஸர்வகாலத்திலும், மகிழவு - ஆநந்தத்தை, ஸர்வதாநுபவாநந்தத்தையென்றபடி எய்துவர் - அடைவர்கள். ॥கக॥

இதி ஸ்ரீரங்கநாயகதிவ்யபாதாரவிந்தசேவாநுபவ தத்வ வேதாந்தாசார்யஸ்ரீஸேநாபதிஜீயர்ஸ்ரீஷடகோபவிரசித வ்யாக்யாநே ஸதகாஷ்டகே தசமம்.

ஸ்ரீமதே ரமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே வேதாந்தாசார்யாய நம:
ஸ்ரீரங்கநாயகாய நம:
வ்யாக்யாநமிதம் ஸமாப்தம் ॥

த்ரிவேதிவிஷ்ணுசித்தாதி பரப்ரஹ்மமயோ ஹரி:,

(பிறந்தவாறும்)

ஸ்ரீவாஸுதேவஸர்வாதிப்ரதிஷ்டானோத்தமோத்தமம் தநாதநம் ப்ரஹ்மாண்டம் பத்மநாபம் ஜநார்த்தநம் ப்ரயதம் ஸர்வலோகேஸம் ஸர்வதேவோத்தமோத்தமம் ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வகர்த்தாரம் ஸர்வேஸம் ஸர்வபாவநம் ஸர்வவித்யாஸு நிஷ்ணாதம் ஸர்வஸ்ய ஜகத: ப்ரபும் பஜேத்யோ நித்யம் ॥கூஅ॥

(ஸ்ரீவாஸுதேவஸர்வாதிப்ரதிஷ்டானோத்தமோத்தம:) பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும்

ஶ்ரீ — தா — ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனாய் வந்துபிறந்தொளி ந்து வளர்ந்தருளின வ்ருத்தாந்தங்களாலும், (வ்ருஷபமணைத்தாக) வ துவை வார்த்தையுளோறுபாயநததும் - வ்ருஷபங்களேழையும் வ்ருத்தமற ஊழிக்கையாலும், (வர்த்தமானாதநாமெந்ந) பெய்யும்பூங்குழலி த்யாதி - வர்த்தமாநாம ஸகலாவதாரதி ரவண நவநீதவளயநாதிகளாலும், (சோரமாயாம்பவாஸக்ரு மெத்ரு) கள்ளவேடத்தைககொண்டுபோயி த்யாதி - ஸவா சோரமாமாக யாஜ்ஞ் ஸவதரித்துப்பண்ணின க்ருத்ரி மவ்யாபாரங்களாலும், (மிரிவாஸ்ஜநவீக்ரு மெத்) உண்ணவர் ணவரி த்யாதி - மௌவவ்யஞர்கள மௌவஞநத்தைப வரிஜிக்க த்தானே அநந்தவந்மெஜயை வ்ஸீகரிக்கையாலும், (ஸ்தாநமெஷ மெத்) நின்றவாறுமிருந்தவாறுமி த்யாதி - திருமலையிலே நின்ற ப்படியும் வாரவைகுந்தத்திலே யிருந்தபடியும் திருப்பாற்கடலிலே கி டந்தபடியும், அபவா - "ஸவஷ்டஹ்யுதிஷ்டதும்" என்கிறபடியே ஸ்வாமியானதும் நின்றபடியும் "உட்ஜனாராஸீநம்" என்கிற படியே வண்ஸமாமெயிலே யிருந்தபடியும் "ஶுசிஶயெத்ர மெஷமெய:" என்கிறபடியே கடற்கரையிலே கிடந்தபடியும், அபவா - திருககுரவையிலே ஸ்ரீமொவிமாரோடே நின்றபடியும் அவர்களோடே இருந்தபடியும் அவர்களடியிலே சாய்ந்தபடியும் வைவஸ்வவ்யாபாரங்களாலும், (தெஜாயாஸாதிஸாவாக) ஒண்சுடரோடிருளுமாயி த்யாதி - ஆமொகாமயகாரஸாவத்தாலும் ஆஶ்ரிதாகருமெய்யனாய் அநாஶ்ரிதாகருபொய்யனாயிருக்கையா லும், (ஜமகிரிரூபநாக) திருவுருவுகிடந்தவாறும - அழகியவடி வோடே வகைணவத்திலே பயிக்கையாலும், (விக்ஷணா மெத்யவிவத்ர) அடியைமூன்றை யிரந்தவாறுமி த்யாதி - வா மநாவதாரதைதக்கொண்டு மஹாபலியினிடத்திலே மூன்றடி யை யிரந்தபடியாலும், அந்நிலையிலே தானே த்ரிவிக்ரமனாய் லோகத்ரயத்தைப் பிரண்டடியாலே அகப்படுத்திக்கொண் ட வாஸல்யத்தாலும், (வியபிஷஸம்மாநாமெந்ந) கூடிநீ ரைககடைந்தவாறுமி த்யாதி - தெவாஸுரர்களோடே கூடிநி ன்று திருப்பாற்கடலைககடைந்தபடியாலும், அங்குண்டானசௌ ந்தர்யத்தை தேவர்களுக்குக் கொடுத்து ஸகலவஸ்துக்களை அவுறன்றவிட்டு தன்வ

உரு— கா— வழுக்கைக்கண்டு பின்தொடருமபடிபோன விஸ்மயத்தாலும், எம்பெருமானுடைய ஹ்ருதயத்தை ஸ்பஷ்டமாகக் கிறுகிறுவென்று 'பிறந்தவாறும்' என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினார்கிறார். ॥ கூஅ ॥

ஜநாங்காராணத்ருஷ்டிஷு தாபிதஹாரஜநநேஷ்டதீவ்ரம்
தாபஹாநம் ஸௌகுமார்யாத்யஸாரம் ஸர்வேந்த்ரியவிஷயதேஹம்
ஸாலநாமேயானது । தீநாநாம் ஸ்மரணம் ஸர்வஸ்ய
ப்ரஜநேஷ்டாகாரம் ஸாம்யேவ ப்ராதுர்பாவஸ்ய தே நிவிஷ்டம்
ஸ்ரீவைகுண்டஸம்ஸ்தி ஶ்ரேயஸேஸேவ்யம் ॥ கூகூ ॥

இப்படி ஐந்தாம்ஶதகத்திலே பத்து தஶகங்களாலும்
அருளிச்செய்தவைகளான அர்த்தங்களை
ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

நிரவதிககாருண்யத்தை உடையவனுமாய் லௌகிகஜநங்களோடே ஜந்மத்தில் ஜாதிகளையெல்லாம் ஸ்வீகரிக்குமவனுமாய், அவதாரத்தில் க்ருஷ்ணசேஷ்டிதத்தை பூண்டாக்குமவனுமாய், ஜகத்ரக்ஷணஜாமாத்ருகனுமாய், விப்லவிஷயத்திலும் மற்றவர்களோடே பதிவ்ரதையானவர்களை விடாதவனுமாய் ஸ்ருதிவிஷயனுமாய், அந்தர்யாமித்வத்தாலே ஸாஸ்த்ரவேத்யனுமாய், அஞ்சனவண்ணனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியுமாய், ஸ்ருதிசாஸ்த்ர துல்யமாக ஆவஶ்யகத்தைப் பண்ணுமவனுமாய், அத்புதவஸ்துக்களுமாய், அநந்யஸாத்யமாக தநக்கு ஸ்வயமேவ விரோதிநிவ்ருத்திஹேதுவுமான எம்பெருமானை லக்ஷ்மீப்ரியவல்லபனாகக் கொண்டருளும் பரமநிரவத்யமாக ஐந்தாம்ஶதகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினாரென்றருளிச்செய்தார். ॥ கூகூ ॥

ஸ்ரீமதே ஶ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஐந்தாம்பத்துக்கு திருவாய்மொழி முற்றும்.

ஸ்ரீ:

தயாநிக்நம்ஸமெக்ஷாவவிஜயநம் ஸ்வேஜநகம்ஜஹத்ரு
க்ஷாதீக்ஷம்ஸ்ருஜாஷ்டஸம்ஸாரவிஷயம் । ஶரண்யா
தீநாநாம்ஸ்வாஸக்த ஸ்ரக்ஸ்யாஹ்யோகம்ஸ்வஸ்வேஷ்ட
தம்ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்மரத்காந்தம்ஸநகமஶதே ॥ ௧௦ ॥

வ்யாக்யாநம்

இஶ்லோகத்தில் உபாயஸ்வீகாரத்தை ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கு ஸாக்ஷாத்ஸாதகமான ஐந்தாம்பத்தில் பத்துதிருவாய்மொழிகளாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான பத்துகுணங்களையும் அடைவே ஸங்க்ரஹித்தருளிச்செய்கிறார் (தயாநிக்நத்யாதி) முதற்றிருவாய்மொழியில் ஸர்வஸ்வாமித்தாலும், தனியனாயிருக்கிற எனக்கு தான் ஸர்வஶேஷி என்னுமிடத்தையும் தன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமே புருஷார்த்தமென்னுமிடத்தையும் என்னெஞ்சிலே படுத்தி ஸம்ஸாரிகளையும் இவ்வர்த்தத்தில் திருத்தும்படி என்பக்கல்தான் வ்யாமோஹத்தை என்னோடே கலந்தருளினான். இந்நன்மைக்கடியாக என்பக்கலொரு கைம்முதலில்லை, அவன்தானே என்பக்கல்ஒரு ப்ரவ்ருத்தியையேற்படுத்தி அதனையே வ்யாஜமாகக்கொண்டு அங்கீகரித்து ப்ரபந்நனாக்கினானென்றுகொண்டு தயாநிக்நத்தை அருளிச்செய்தார். இரண்டாந்திருவாய்மொழியில் எம்பெருமானுடைய ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாதி கல்யாணகுணாநுஸந்தாநத்தாலே ஸத்வோத்தரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்தஜகத்தில்வந்து எம்பெருமானுடைய குணங்களைப்பாடி ஆடி ஸஞ்சரிக்கக்கண்டோமென்றுகொண்டு எம்பெருமான் தன்னடியாரைவிட்டு ஸஞ்சரியாவங்களையும் போக்காநிற்கிறானென்றருளிச்செய்தார். மூன்றாந்திருவாய்மொழியில் மடலூர உத்யோகிக்கிற பிராட்டியினுடைய வாக்யத்தாலே “பிரயகாதலகடல்புரையவிளைவித்தகாரமர்மேனிநங்கண்ணன்” என்று அவர் ஆஸ்ரிதர்களுக்கீஸ்வரன் ஸ்வேச்சஜநகனென்றருளிச்செய்தார். நாலாந்திருவாய்மொழியில் பாரெல்லாமுண்டநம் பாம்பணையானென்று ஸ்ரீஉபாவஸ்வாவகார்த்தி கல்யாணகுணங்களையனுஸந்தித்துகொண்டு ஜகத்ரக்ஷாதீக்ஷதையை அருளிச்செய்தார். ஐந்தாந்திருவாய்மொழியில் நம்பியுடைய திரு

[illegible]க்கும் ப்ராப்யதய ப்ராப்யாபய ப்ராப்ய [illegible]க
ளுமெல்லாம் என்னெஞ்சகளஞ்சப்புகுந்து நிறைந்திருக்கிறானெ
ன்றுகொண்டு எம்பெருமான் ஸூரிகளுக்கு ஸமய[illegible]
ஹேதுவானாய் மறக்கவும் ஒண்ணாதபடி நிற்பனென்றருளிச்செய்
தார். ஆறாந் திருவாய்மொழியில் தம்முடைய ஆச்ரயண[illegible]
மாக எம்பெருமான் தன்னுடைய ஐச்வர்யத்தைக் காட்டக்கண்
டு ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியைப்போலே [illegible]யாலே ஸந்தோஷித்துக்
கொண்டு ஸஜ்ஜந[illegible]னென்றருளிச்செய்தார். ஏழாந்
திருவாய்மொழியில், தனக்கையில் ஒருகைம்முதலில்லாமையறிவி
த்து [illegible]மாக எம்பெருமான் திரு
வடிகளில் [illegible] ஸமர்ப்பணம் பண்ணினவளவிலே
ஸம்ஸார [illegible]யான ஸர்வேச்வரன் [illegible]னுக்கு மு
கங்கொடானென்று ஸ்ரீநாராயணனென்றருளிச்செய்தார். எட்டாந்
திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் ஆராவமுதமாகையால் "[illegible]
[illegible]" என்கிறபடியே ஆச்ரிதர்க்கு [illegible]
[illegible] உண்டாகுமென்றுகொண்டு எம்பெரு
மானை [illegible] ஸேவ்யனென்றருளிச்செய்தார்.
ஒன்பதாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான் ஆச்ரித[illegible]
[illegible] திருவல்லவாழ் நகர்வந்து நிற்கிறானென்றுகொ
ண்டு [illegible]யென்று ஆச்ரித[illegible]
னென்றருளிச்செய்தார். பத்தாந்திருவாய்மொழியில், எம்பெருமான்
ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களில் செய்தருளிய [illegible]
[illegible] திவ்யசேஷ்டிதங்களை [illegible]படி
பண்ணியருளவேணுமென்று எம்பெருமானை அபேக்ஷிக்கையாலே
[illegible]
னென்றருளிச்செய்தார். இப்படி [illegible]
ஞைகையாலே எம்பெருமான் [illegible]வென்றருளிச்
செய்தருளினாரென்கிறார். [illegible], த
[illegible]
[illegible]. * * * ௧௨௮

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸாய [illegible]

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று